
x-rite
colorchecker CLASSIC
mm

16226. 27. VI. H. c. 2.

8°

8° = III

Sextus Liber Decretalium
Bonifacii VIII. cum
apparatu Joh. Andreæ
Venetiis 1489 die 14 Aug.

LAUDENSIS BIBLIOTHECA

Circa lecturaz arboris diuersis olim diuersum moduz tenentibus: Jo. de deo hispanus post illos lecture ipsi⁹ arboris nouū modū assumens per suas metricas regulas ipius intellectū nimis fuit aperire ꝫ propter multitudinē regularū ⁊ vsuum obscuritatez aliqb⁹ notū ignotū: alijs ignotū ignoti⁹ reddidit. Attendēs igit ego Joannes andree inter decretoz doctoꝛes minim⁹ ⁊ idign⁹ suetiōez arboris ex eo fuisse: vt habētib⁹ materiā cōsanguinitatis ⁊ affinitatis ignotā nota: ⁊ habētib⁹ notā ex oculoꝛ ispectiōe notissima: fieret. antiquoꝛ scripta revolui: ⁊ put expedire credidi ꝓpilau. Primo querēs ad vtrā ꝫ arboꝛē ad qd fuerit iuētio arboris necessaria. Secūdo an sit auctētica. Tertio ad qd i volumīe decretaliū repetita: q̄ oli fuēat i decretis. Prime q̄stiōis er superi⁹ dictis patuit solutio. pbatio .n. ad oculū alias vicit: in fi. ff. ꝺ gdi. §. agnatiōis .xxvij. q. j. nec aliq̄. Er ostēsiōe ens facti q̄dā meli⁹ pcipiūt q̄z elocutiōe: ꝺ dōa. aplice. ver. fi. Hinc ē q̄ agroꝛ mēsio subijcit oculis. xvj. q. iij. iter. ꝺ pscrip. q: idicāte. C. fini. regū. l. iij. Cētris inspectio: an mulier sit pgnās. ff. ꝺ vē. ispi. l. j. i pn. Locoꝛ pudicitie inuestigatio: an mulier sit virgo: ꝺ pba. ꝓposuisti. an arta: ꝺ frī. ⁊ male. fraternitatis. vl' alit ipedita. e. ti. er litteris. Jniurie an sit atroꝛ estimatio. ff. de ser. l. ij ⁊ littere papales an sint vere vel falsē: de crim. fal. lz Ad secundum dic: q̄ arboꝛ auctentica est: quod patet er canonibus isidoꝛi ⁊ alexandri. xxxv. q. v. c. j. ij. ⁊ vl. Ad tertium dic: q̄ quia in decretis de consanguinitate ⁊ affinitate tractatur: vtile fuit ibi arboꝛem ponere ⁊ qꝛ in decretalibus est idem tractatus: ⁊ in hoc volumine vtile fuit repeti er eo marime quia nemini venit in dubiuz: id satis esse validū satisq̄ famosum: quod repetita lectio pbat. C. de emen. iusti. col. l. vna. Jtez er eo q: antiqui cōnes circa materiaz illam multum fuerunt correcti: vnde expediens fuit p̄m statuz nouoꝛum iurium antiquam arboꝛem decidere.

Deinde ad arboꝛē cōsanguinitatis specialiter descendam⁹. Et primo queritur quid sit cōsanguinitas. ⁊ vnde dicatur: quid linea: quid gradus. Secūdo querit quomodo arboꝛ formetur: ⁊ q̄re sic formet: ⁊ quare sic puncteť: ⁊ interserem⁹ regulas per ꝺs cognoscuntur gradus. Demū ponemus quedam notanda: ⁊ quasdam questiones. Ad primū dico q̄ consanguinitas est attinentia personarū ex eo prouenies quia vna descendit ab altera vl' ambe ab eadem. vel est vinculum personarū ab eodem stipite descendentium carnali ꝓpagatione ꝙtractū: quod satis est idez. Dicit aūt ꝙsanguinitas quasi sanguinis vnitas a con. ⁊ sanguine: quia de cōmuni sanguine descendunt. Et. quo ad p̄hibitionē cōiugij nō distinguo an tales ꝙsanguinei sint producti ex vroꝛio coitu vl' ex fornicario: qꝺ ē expssum. ff. de proba. per tuas. Linea vero est collectio psonaꝝ ab eodē stipite descēdētiū grad⁹ ꝙtinēs ⁊ numeros distinguēs. Et ē tripler linea. s. graduū descēdētiū ascēdētiū ⁊ collateraliū: vt. j. patebit. ⁊. ff. de gradibus. l. j. ⁊ Liuriscōsultus Gradus est habitudo. distantium personaruz: qua cognoscitur: quota agnationis vel cognationis distātia due persone inter se differūt ⁊ dicuntur gradus ad ūmilitudinem graduū scalarū vel locoꝛ proclituū: quia ita gradimur de priorimo in priorimum. ff. de gradibus. l. iurisconsultus. §. gradus Formať āt sic arboꝛ: ꝑmo vide cellulas ascēdentiū scōs descēdētiū: demū collateraliū. Ascende sup cellulā vacuā q̄ remānsit ibi vacua: qꝛ nō potuit nomē ꝓpriū hērere cū alie cellule exceptis his: q̄ p genitiuū nolant sumant nomē ab ip⁹. Quō enim possem⁹ illā cellulā nolare quā dicim⁹ filiū p̄tis fratrez fratris patrē filij ⁊ sic ꝺ singulis: ⁊ eā alij vocāt ioachiz alij p theū alij trūcū. Mosāt a noie bidelli nostri vocem⁹ eā Petratiū. Et scire debes q̄ ꝓpterea ille cellule medie ascēdētiuz ⁊ descēdētiū diuideret directe p̄ mediū: vt a latere dextro illaruz cellularū pōerent nolā mariū. vt abauus .pauus. cē. a latere sinistro nolā muliex: vt abauia ꝓauia cē. quia posita latere dextro descendunt a maribus: ⁊ econuerso. Supra cellulaz vacuā ē cellula ꝫ continens pater mater: ⁊ supra vnum punctum rubeum: ⁊ infra vnū nigruz. Supra illaz est cellula auus auia: continens duo puncta rubea: ⁊ duo nigra. Supra illam est cellula ꝓauus ꝓauia habens tria puncta rubea: ⁊ tria nigra. Supra illam est cellula abauus abauia habens. iij. rubea. ⁊ iij. nigra. Descendendo sub cellula vacua habes filium filiam: ⁊ habet vnum punctum rubeum ⁊ vnum nigrum. Sub illa habes nepotem ⁊ neptem: ⁊ duo puncta rubea ⁊ duo nigra. Sub illa ꝓnepotem ⁊ ꝓneptem ⁊ tria puncta rubea ⁊ tria nigra: sub illa abnepotem ⁊ abneptem: ⁊. iij. puncta rubea: ⁊. iij. nigra. Anteq̄z ad collaterales transeamus scire debes: q̄ punctoruz numeratio est numeratio graduum habito respectu ad cellulam vacuam: ⁊ puncti rubei denotant computationem ꝺm ius canonicum: puncti nigri ꝺm ius ciuile ⁊ cē. Ponitur aūt computatio canonica i supioꝛi parte cellularum: ciuilis vero in infertoꝛi: vt detur intelligi excellentia iurisꝑ canonici ad ciuile ⁊ marime quo ad hūc casum quo instruimur in matrimonijs que licite contrahi possint: necne: ⁊ cum matrimonium sit sacramentum ecclesie in eo precipue lex minoꝛ est canone. §. de secun. nup. c. vlt. ⁊ pe. Videsautem ex punctatione predicta: q̄ in computatione ascendentium ⁊ descendentium concordat vtrunq̄ ius: qꝛ i eis semp persona addita persone per carnis ꝓpagationē gradum adijcit. Ad inueniendum autem gradus inter eos ꝺm vtrunq̄ ius tolle hanc magistralem regulam ascedentium ⁊ descendentium: quot sunt persone de quibus queritur computatis intermedijs vna dempta tot sunt gradus inter eas. Si igitur vis scire quantum distat abauus a petrurio vtroq̄ computato: ⁊ intermedijs quinq̄ sunt persone deme vnā quatuoꝛ sunt grad⁹. Idem dico de ipso. p. ad abnepotez: qꝛ eodem modo erit reperire. v. personas: ⁊ sic. iiij. sunt gradus. Si velles scire quot distet abauus. p. ab abnepote. p. iuenies ibi nouem personas computato. p. ⁊ sic octo erunt gradus. Scias autem q̄ iste. p. non habet totam suam computationem in arboꝛe. Scis enim q̄ quilibet habet duos parentes. iij. auos. viij. ꝓauos. xvj. abauos: ⁊ sic semper ascendentes duplicantur. Unde ipossibile fuisset tot personas in arboꝛe scribere. Quero autem an inter ascendentes ⁊ descendentes ꝓhibitio copule coniugalis excedat quartum gradum: ⁊ dicit Hos. in summa de consang. ⁊ affi. §. item q̄ritur. q̄ non per decre. non debet. eo. ti. que generaliter loquitur. Alij cōiter contradicentes inter ascendentes ⁊ descēdentes perpetuam esse ꝓhibitionē dicunt: ⁊ qꝺ de quarto gradu dicitur in collateralibus locum habet: ad hoc. xxxv. q. iij. progeniem ⁊ duobus. c. se. in quibus dicitur: q̄ olim non solum vsq̄ ad secūduz gradū: sed etiam inquantum notitia erat parentele extendebať ꝓhibitio. Ex quo ergo certū est alteruz descēdentez ⁊ altez ascēdentez perdurat ꝓhibitio: ad idem insti. de nup. §. j. ff. de ritu nup. l. nuptie. ⁊ hoc verum puto. Ad collaterales transeam⁹ ⁊ da fratrem ⁊ soꝛoꝛem: ⁊ cauſa breuitatis ꝓsequēdo solū partez mediaz arboris ad modū.

verilli: qua intellecta reliqua intelligit: qō per se patz. Dicamus de fratre ⁊ descendentibus sub cellula fratris filius filia: ex illa fratris nepos neptis: ex illa fratris pronepos pronepotis: ⁊ frater. p. est cum. p. in primo gradu ꝺm canones in tertio ꝺm leges. nepos in tertio ꝺm canones: in quarto ꝺm leges. Fratris pronepos est ipsi. p. in quarto ꝺm canones: in quinto ꝺm leges ⁊ sic debet esse vtraqꝫ punctatio. ⁊ isti sunt collaterales ad. p. Et nunc de cellula patris fecimus stipite: fac consequenter stipitē de auo: ex eo patruus amita: ex illa frater patruelis ⁊ amitinus: soror patruelis ⁊ amitina: ex illa horum filius filia: ex illa horum nepos neptis. Patruus est p. secundo gradu: frater patruelis etiam secundo gradu: filius internepos in quarto ꝺm canones. Per leges autem patruus in tertio: frater patruelis in quarto: filius in quito: nepos in sexto: ⁊ sic debet esse vtraqꝫ punctatio. postea fac proauum stipitem: ⁊ habet filius patruum magnum: amitaꝫ magnam: auum ⁊ auiam: auunculum magnum ⁊ materteram magnam: illos non prosequimur. Ex cellula patrui magni propior sobrinus propior sobrina: ex illa horum filius filia: ex illa eorundem nepos neptis: ⁊ quia. p. distat a proauo quē nunc feci stipitem tertio gradu. ergo a patruo tertio ⁊ a propriori sobrino tertio ⁊ a filio tertio: ⁊ a nepote qui erit linea equalitatis quarto ꝺm canones: ꝺm leges vero distat. p. a patruo magno quarto: a priori sobrino quinto: ⁊ a filio sexto ⁊ a nepote septimo: ⁊ sic debet esse vtraqꝫ pūctatio. Modo fac abauum stipitem cum tribus filijs scilicet patruo proauo ⁊ proauunculo: de proauunculo non prosequor. Ex cellula propatrui oritur cellula horum filius filia: ex illa horum nepos neptis: ex illa eorundem pronepotis pronepotis. Isti oēs sūt cum. p. in. quarto gradu: qz. p. distat a stipite i quarto gradu: ⁊ ex illa linea nullus erit lineā equalitatis: ergo omnes ab eo distant quarto. ꝺm leges propatruus distat. v. filius. vi. neptos. vij. pronepos. viij. ⁊ sic debet esse vtraqꝫ punctatio. Nunc videndum est quibus regulis gradus illorum collateralium cognoscantur. Collateralium equalis linee vnaꝫ tradio regulam ꝺm canones. Collateraliū in linea equali quoto gradu quis distat a cōi stipite: toto distant inter se vel sibi attinent. hoc ꝺm canones. Exemplum pone: cum facis abauuꝫ stipitem inter. p. ⁊ pronepotem propatrui: nā illi sunt in linea equali: quilibet distat a stipite quarto gradu: ergo inter se qr̄to ꝺm leges vero aliter est: ⁊ sic dicimus regulaz: collateralū in linea equali quoto gradu quis distat a comuni stipite: toto duplicato distant inter se vel sibi attineat. Vides ergo ex superius dictis ⁊ ex punctatione: qꝫ predicti. p. ⁊ pronepos propatrui distant. viij. ⁊ insurgit illa diuersitas: quia ꝺm leges quelibet persona gradum facit in collateralibus. Unde duo fratres faciunt duos gradus: ꝺm canones vero due persone faciunt vnum gradum: vnde vt patet i cellula fratris: frater est cum. p. in primo gradu ꝺm canones: in secundo ꝺm leges sed comput. tio eorum ob aliud fit q̄z nostra. xxxv. q. v. c. ij. be ne ergo dicitur ꝺm leges: qꝫ in equali linea collateralium siue linea sit paris numeri siue disparis non est reperire ꝺ disparez gradum vide in linea paris numeri secunda vel quarta: disparis numeri prima vel tertia. In prima secundus gradus: in secunda quartus: in tertia sextus: in quarta octauꝰ: quod nō est ꝺm canones: quia in equali linea disparis nūeri habemꝰ disparem gradum: quia in prima primum in tertia tertium: in quinta quintum: ⁊ sic de singulis. Hunc restat videre de collateralibus in linea inequali: de quibus traditur talis regula ꝺm canones Collateralium in linea inequali quoto gradu remotio: distat a comuni stipite: toto distant inter se. Exēplum pone faciēdo abauum stipitem. p. ⁊ filius ꝑpatrui sūt in linea inequali. computemus ergo a remotiori. scā. p. sed. p. distat a stipite quarto gradu: ergo a filio propatrui quarto: ⁊ idem in descendentibus vsqꝫ ad lineaz equalitatis: ⁊ hoc est quod dicimus: qꝫ persona addita persone vsqꝫ ad lineam equalitatis non crescit gradus: quia propatruus filius eius nepos ⁊ pronepos omnes distant quarto a. p. Sed aliter ꝺm leges ꝺz q̄s talem regulam tradimus. Collateralium in linea inequali quot sunt psone stipite dempto: tot sunt gradus: vnde. p. a stipite distat quarto: a propatruo quinto: a filio. vi. a nepote. vij. a pronepote. viij. ⁊ sic quelibet psōa facit gradū. Vides ex supradictis qꝫ p. nō pōt ꝺbere cū aliqua de arbore. distat. n. a sūmo. scā. ab auo: ab imo scā nepote ab extremis collateraliuz: ab omnibus bis quarto: a medijs citeriori: per quod satis patet: qꝫ cuz nullo potest contrahere Sed si extremas. i collateralibus: vtputa si pronepos ꝑpatrui vel ꝓnepos fratris procrearet filiaz posset. p. cuz illa cōtrahere. Iz autem ꝺbatur in quinto gradu: remanet tamen consanguinitas, phibitio enī que per ius positiuū ꝓcesserat: potuit tolli: sed naturalia sūt imutabilia. v. di. in ꝓnci. Scire debes qꝫ cōiter dicunt doctores qꝫ abauus ⁊ proauus ⁊ auus sunt bigami: dicentes qꝫ si non essent bigami non possent filij eorum coniūgi: cum essent fratres: ꝫ de hoc non multum curo: quia eadem ratione sic esset de alijs cellulis duplicibus qꝫ persone earum essent: bigami: vnde fingamus peritide ac si in qualibet duplici cellula haberemus. iiij. personas ac si diceretur propatruus ⁊ vxor proauita ⁊ maritus: vnde duplicatio posita fuit: vt nomina demonstraret in vtroqꝫ sexu non vt eos coniuges denotaret. Sciendum est etiam qꝫ in collateralibus equalis linee bene sequitur ista regula affirmando ⁊ negando ego ⁊ tu sumus consanguinei in linea equali: ⁊ ego possū accipere filiaz tuā: ergo tu meā. Et negatiue ego nō possū accipē filiā tuam ꝫ nec tu meā. Affirmatiua procedit in linea equali quarti gradus Negatiua in tertio vel citeriori: sed in linea inequali ꝫ non procedit affirmando vel negādo: quia si vnus est in quarto alter in tertio: vel citerior qui est in tertio vel citeriori potest contrahere cuz filia eius qui est in quarto gradu ⁊ non econuerso: vnde propatruus huius filius ⁊ nepos cōtrahere possūt cum alia. p. sed non econuerso. Bemum queritur an collaterales: quorum vnus est in quinto ⁊ alter in primo: puta filia. p. ⁊ propatruus possint adinuicem contrahere: dicit hostien. qꝫ non: ⁊ hoc no. ꝺ. c. qꝫ dilectio. c. tua. ⁊ in summa huius ti. de consang. ℣. nunquid in quinto ⁊ primo. quod per sua argumenta nituntur probare sic scilicet pater ⁊ filius vna persona censetur. C. de impu. ⁊ alijs substi. l. vlti. Sicut ergo nō contrahit cum stipite: sic nec cum filijs stipitis. bene facit predi. decre. tua. vbi fratres videntur poni pro stipite. cōtrarium tenet ber. quod colligitur ex glo. quam ponit. ꝺ. e. ti. c. vlti. ⁊ rai. ⁊ Jo. de deo: ⁊ hoc est verissimū: quod probant verba regule posite. ꝺ. e. c. vlti dum dicit descēdentium ab eodem: sed certum est qꝫ propatruus descendit a stipite. preterea aut dicis qꝫ est inter eos prohibitio ascendentium ⁊ descendentium aut collateraliū de primo patet negando: qꝫ certum est filiū. p. nō descendisse a propatruo. Est ergo prohibitio collateraliū: sed certuz est qꝫ isti distāt quinto. qd igit impediat istos collaterales contrahere non video. Joānes Andree.

.IIII.

Abauus.
Abauia.
.IIII.

.IIII.

ppatruus.
pamita.
.V.

.III. .IIII.

proauus. pauunculus.
proauia. pmatertera.
.III. .V.

.IIII. .III.

hozū filius filia.
.VI.

patruꝰ magnꝰ
amita magna.
.IIII.

.II. .III. .IIII.

Auus. auūculus magnꝰ. hoz filius filia.
Auia. matertera magna.
.II .IIII. VI.

.IIII. .IIII. .II.

cozūdē ne pos neptj
.VII.

ppriox sobrinus. patruus.
ppriox sobrina. amita.
.V. .III.

.I .II. .IIII. .IIII.

Pater. auūculus. ppriox sobrinꝰ. cozūdē neposneptis.
Mater. matertera. ppriox sobrina. .VII
.I. III. V.

.IIII. III. patruel. ami

cozūdē pne pos pneptj
.VIII.

hoz filius filia
.VI.

vl'amitiꝰ sozox Frater.
patruel amitia.
.IIII. .II.

.I. .II. .III. .IIII.

Sozox. sobrinus. hoz filius filia. cozūdē proposneptis.
sobrina
II. .IIII. VIII.

.IIII. .III. .II.

cozūdē ne pos neptj
.VII.

hoz filius filia.
.V.

fratris filius filia.
.III.

.I. .I. .III. .IIII.

Filius. sozozis filius hoz filius cozūdē ne
Filia. filia. filia. pos neptis.
.I. II. .V. .VII.

.IIII. .IIII.

bozum ne pos nepꝯ
.VI.

fratris ne/ pos neptis.
.IIII.

.II. .IIII. .IIII.

Nepos. sozozis ne hozum ne.
Neptis. pos nepꝯ pos neptis.
.II. .IIII. .VI.

.IIII.

fratris prone
pos pneptis.
.V.

.III. .IIII.

pronepos. sozozis pne
proneptis. pos pronepꝯ.
.III. V.

.IIII.

abnepos.
abneptis.
.IIII.

Darbore affinitatis ⁊ eiꝰ materiā trāsea
mus. Et ꝓmo videndū ē gd sit affinitas:
⁊ vnde dicaf. ⁊ quomō ipsius genera in
surgāt: ⁊ gradus cōputenf: deinde arbo
rem formemꝰ: ponemꝰ postea q̄dam no
tabilia ⁊ quasdā questiones. Est autem
affinitas ꝓsonarū ꝓximitas ex coitu pro
ueniēs omni carēs parētela. hoc ꝺm ca
nones: sed ƀz leges ē ꝓximitas ꝓueni
ens ex nuptijs. ⁊ requirif ƀz leges: q̄ le
gitime sint nuptie nō interdicte: vt contrahaf affinitas. ff. de
gradi. l. nō facile. §. sciēdum. Et dicif affinitas quasi duoꝝ
ad vnū finem vnitas: eo q̄ due cognatiōes diuerse per nu
ptias ꝺm leges: vel per coitū ƀz canones copulanf: ⁊ alter ad
alterius cognationis finē accedit: vt i eadem. l. §. affines. Sz
q̄ per fornicariū coitū ⁊ incestuosū ꝺm nos cōtrahatur affi
nitas: patet de eo qui cog. consang. vr. sue. c. discretionē. ⁊ eo.
titu. c. penul. sed cōsideratio legis fuit circa hereditates ⁊ tu
telas deferēdas: ⁊ negs cogaf aduersus affines testimoniuꝝ
dicere. ff. ꝺ. gradi. l. iurisconsulti. in princi. ⁊. ff. testi. l. iij. ⁊. iiij.
q. iij. §. item in. criali. ver. item. l. iulia. Sed canon quo ad ma
trimonia ꝓhibenda cōsiderauit vnionē carnis que isurgit
er copula. ⁊ ē videre ƀz hoc q̄ cōcurrere pōt attinētia cōsan
guinitatis ⁊ affinitatis: vt siquis cognoscat cōsanguineam
suam: omnes cōsanguinei vtriusq̄ sūt vtriq̄ affines. Scias
autem q̄ affinitas ē perpetuuꝝ impedimētuꝝ: qꝺ durat etiaꝝ
mortua ꝑsona: qua mediāte cōtrahitur. xxxv. q. v. fraternita
tis. Nec oritur affinitas ex pollutione extraordinaria: que
fit extra claustra pudoris. xxxv. q. iij. extraordinaria. ⁊ adde
quod ibi notatur. Et in surgit affinitas ex coitu interdum
cum publica honestate: interdum sine: ⁊ publica honestas
interduꝝ sine affinitate: vt si cognosco vxorem vel sponsam:
hic impedimentum est publice honestatis ⁊ affinitatis: si co
gnosco non sponsam hic affinitas sola est: si sponsam nondū
cognoui: ibi sola publica honestas. hoc dico: quia si mortua
est vxor tua: vis cōtrahere de dispēsatione ecclesie cū cōsan
guinea tua: ⁊ ecclesia dispensat q̄ possis cōtrahere cuꝝ illa:
nō obstante q̄ sit tibi affinis tali gradu: per dispēsatiōeꝝ ad
huc cōtrahere nō poteris: quia ƚz sublatum sit ipedimētum
affinitatis: nō tamen ē sublatuꝝ ipedimētuꝝ publice honesta
tis. Debes ergo facere exprimi q̄ possis cuꝝ tali cōtrahere nō
obstāte ipedimēto publice honestatis: pro eo q̄ desponsasti
cōsanguineam ei⁹ in quarto gradu: ⁊ non obstante q̄ ē tibi
affinis in quarto pro eo q̄ dictam despōsatam carnaliter co
gnouisti: ⁊ tunc matrimoniū procedere poterit. Genꝰ affini
tatis cognoscif per hāc regulā: sed nō gradꝰ: persona addita
persone p. carnis copulam mutat genꝰ sed nō gradum. Ito
modo si is qui ē mihi in secūdo gradu ꝓsanguinitaꝝ cogno
scit mulierem: illa est mihi secūdo gradu affinitatis ⁊ primo
genere: si alius eā cognoscit ille attinet mihi secūdo genē affi
nitaꝝ ⁊ scꝺo gꝺu: si ille aliam mlierē cognoscit illa attiet mi
hi tertio genē affinitatis ⁊ scꝺo gradu. Sed q̄ soluꝝ primuꝝ
genꝰ hodie habet prohibitionez: ⁊ q̄. b. plene tradidit. §. de
cōsang. ⁊ affi. nō debet. hic circa hoc nō infisto: ergo si ꝑsona
mihi cōsanguinea cōiungat sibi aliā personā carnali copula
persona iūcta est mihi affinis primo genere affinitatis: si at
tinēs mihi ꝑ genē affinitatis: cānali coplā se alīi cōmisceat:
ille attinet mihi scꝺo genē: si affinis mihi scꝺo genē aliquā
cognoscat illa ē mihi affinis tertio genē: sed eodē gradu. Est
igif videre de gradibꝰ. Certuꝝ ē q̄ affinitas nō habet hodie
ꝓhibitiōez nisi i ꝓmo genē: ⁊ in illo vsqꝫ ad q̄rtuꝝ gradum:
sed affinitas nō habet suā specialē ꝙputatiōem graduū: sed
computantur gradus affinitatis ꝺm gradꝰ ꝙsanguinitatis.

Si ergo ꝙsanguineꝰ tuꝰ cognoscat mlierē: si vis scire
quoto gradu affinitatis attinet tibi mlier illa vide q̄
to gradu ē tibi cōsanguineꝰ tuꝰ, ƀz regulas quas tra
didi i ꝓma arbore: ⁊ quoto ē tibi ille cōsangnineus:
toto mulier ē tibi affinis ⁊ semp i ꝓmo gnere. Hūc for
memꝰ arborē: ⁊ i medio arboris sunt q̄ttuor cellule: ⁊
in ꝓma superiori ponif primus gradꝰ: i scūda secū
due: in tertia tertius: i quarta quartus gradus. Et de
his ꝓmo querif quare ponātur i medio fratris ⁊ soro
ris. Secūdo quare nō exprimāt attinētiaꝝ: dicendo pri
mus gradus affinitatis ⁊ sic ꝺ singulis. Ad ꝓmuꝝ dic
hoc fuisse vt dek itelligi q̄ affinitas oritur ex cōsangui
nitate: ⁊ q̄ ab vtroq̄ seru virili ⁊ femineo affinitas cō
trahatur. Ad secūduꝝ dic attinētiam nō fuisse exprēs
sam: vt illa computatio graduū ad consanguinitatē ⁊
affinitatē referaf: vnde soror ⁊ frater sūt i ꝓmo gradu
cōsanguinitatis: ⁊ frater ⁊ vir sororis sunt i ꝓmo gra
du affinitatis ⁊ sic ꝺ alijs. deinde a latere dextro dicte
linee pōif alia linea q̄ttuor cellulas ꝙtinēs: i ꝓma scr
bif fr'i scꝺa fris fili⁹: i ƚtia fratris nepos: i q̄rta fratris
ꝓnepos. Ad dextram huiꝰ alia linea cōtinens alias
q̄ttuor cellulas: i q̄z ꝓma scribif vxor fratris. oli relicta
i scꝺa vxor filij fris: i tertia vxor neptis fris. in quarta
vxor ꝓnepotis fris. A latere sinistro sūt alie q̄ttuor cellu
le: q̄rū ꝓma soror: scꝺa sororis filia tertia sororis neptis
q̄rta sororis ꝓneptis. Ad dextram harū sūt alie q̄tuor:
prima vir sororis olim relictus: secūda vir filie sororis:
tertia vir neptis sororis: quarta vir ꝓneptis sororis.
Ponunf etiā alie due cellule: vna a latere dextro cōti
nens relictꝰ relicte fratris: a sinistris relicta relicti so
roris: que ƀz oēs ponunf ad decorē ⁊ ad demōstran
dum genera affinitatis: que hodie ꝓhibitiōez nō ha
bent. Adhuc hēs duas lineas reflexas quarum vna
oritur i cellula fratris ⁊ termiaf i cellula viri sororis:
in qua scribif ꝓmū genus affinitatis. Item alia linea
reflexa q̄ oritur i cellula sororis: ⁊ terminatur i cellula
vxor fratris i qua idē scribitur. Circa hoc quero: q̄re
in cellula vxor fratris scribif olim relicta: qꝺ nō ponī
tur in alijs cellulis inferioribꝰ eiusdē linee: ⁊ dic hoc
factū fuisse ꝓpter cellulā que ponitur ad dextram illiꝰ:
quasi dicat frater habuit vxorem: mortuo fratre vxor
ab eo relicta cōtrarit cuꝝ alio viro: illa demū mortua
iste relictus a relicta fratris vult cōtrahere cuꝝ sorore
nūquid pōt: olim nō potēat: quia erat sibi i secūdo ge
nere: ⁊ ꝓmo gradu: hodie ƴo pōt: idē sit repetitū quo
ad cellulā viri vxoris. Ad cognoscenduꝝ ergo gradus
affinitatis ⁊ genꝰ tā ꝑ formā arboris q̄z ex pri⁹ dictis:
tolle hāc solam regulā magistralē: p carnalē copulam
viri ⁊ mulieris inter cōsanguineos mulieris ⁊ virū ⁊
inter cōsanguineos viri ⁊ mulierē cōtrahitur affini
tas ꝺm genus eiusdem gradus. cuiꝰ est cōsanguini
tas. Quare dicaf i regula per carnalē copulam viri ⁊
mulieris ⁊ nō viri ⁊ vxoris: collige ex his que i princi
pio diri. Inter cōsanguineos mulieris ⁊ virū ⁊ cōsan
guineos viri ⁊ mulierē ideo diri: q̄ inter virum ⁊ mu
lierē nō cōtrahitur affinitas: sed ipsi sūt affinitatis cā.
Item inter cōsanguineos viri ⁊ cōsanguineos mulie
ris nulla est affinitas: vnde duo fratres cōtrahāt cuꝝ
duabꝰ sororibꝰ: pater ⁊ filiꝰ cuꝝ matre ⁊ filia. Sed est
affinitas inter cōsanguineos mulieris ⁊ ipsum virum:
⁊ consanguineos viri ⁊ ipsam mulierē. §. de cōsangui.
⁊ affi. q̄ super his Primi generis quare diverig etiā er
suporibꝰ patuit: ⁊ eiusdē gradꝰ cui⁹ ē cōsanguinitas:

vide hoc i arbore. nã frater ⁊ soror sũt in ꝓmo gradu cõsanguinitatis: marit⁹ sororis ẽ fratri i primo gradu affinitatis: ⁊ sic vxor fratris sororꝫ: ⁊ sic filia sororis ẽ filio fratris ⁊ ipsi fratri i secũdo gradu cõsanguinitatis: marit⁹ ei⁹ i secũdo gradu affinitatis ⁊ ecõuerso ⁊ sic in reliquis. Unde vir ꝓneptis sororis attinet fratri ⁊ omnibus descendentibus qui sunt in arbore ꝗrto gradu affinitatis: ⁊ hoc ideo: qoia toto gradu consanguinitatis attinet ꝑdictis ipsius ꝓneptis q̃ sũt in arbore. ideo dixi: q: si ꝓnepos fratris hẽret filiũ ille excederet lineã equalitatis: ⁊ sic attinet ꝗnto gͣdu ꝫm regulas traditas i prima arbore. Post hoc notãdum est ꝙ illud ꝓcise non segf: rego ⁊ tu sum⁹ affines ergo filius quem ꝓcreo est tibi affinis. Nam interdũ fili⁹ meus mutat genus attinentie: q: rego sum tibi affinis ⁊ ipse cõsanguine⁹: interdum nil attinet tibi: interduꝫ mutat gradum: interduꝫ nec mutat gen⁹ nec gradũ. exemplum: si ego ⁊ tu sum⁹ affines per appositionem mei: q: scilicet cõtrari cũ cõsanguinea tua: si ex dicta cõsanguinea tua filiũ ꝓcreo: ille ẽ tibi cõsanguineus non affinis: sed si ego marit⁹ cõsanguinee tue ex alia muliere filium ꝓcreo: ille nec ẽ tibi consanguineus nec affinis. Si vero tu cõsanguine⁹ vxoris mee filiuꝫ ꝓcreas: hic filius ñ mutat genus attinentie q: tu pr̃es mihi affinis: ⁊ ipe affinis: sed si tu ⁊ vxor mea eratis i eqli linea vl' ieqli: ⁊ tu eras ꝛmotior: q: tu eras i tertio ipsa i secũdo. vl' primo: tunc ipe fili⁹ mutat gͣdũ q: tu pater es mihi i tertio gradu affinitatis ⁊ ipe mihi i quarto. Si vo tu ⁊ vxor mea eratis cõsanguinei i linea ãnequali: sed vxor mea erat remotior: vt q: ipa i tertio ⁊ tu i scõo: tẽ fili⁹ tu⁹ nõ mutat gen⁹ nec gͣduꝫ q: tu mihi affinis ⁊ ipe affinis: tu i tertio gͣdu ⁊ ipe i tertio gͣdu. Itẽ nota ꝙ istud ẽt nõ segf: ego ⁊ tu sumus affines: ⁊ ego nõ possũ accipere filiã tuã: ergo nec tu meã. q: si habeã ꝙsanguineã tuã i vxorẽ: tu bene potes ꝙtrahere cũ filia mea quã habui ex alia mlere q: affinitas ñ ꝯbitur inter ꝙsanguineos viri ⁊ ꝙsanguineos mlieris ⁊ iter viꝝ ⁊ ꝙsanguineos mlieris ⁊ inter mlierẽ ⁊ cõsanguineos viri: vt dixi: ⁊ ꝓbat. ꝛ. ꝯ ꝙsãgui. ⁊ affini. ꝙ sup bis. Sz ego nõ possũ contrahere cum filia tua: nisi fortitã illa excederet quartũ gͣduꝫ: vt q: esset i quinto: ⁊ ẽ simile ꝫ ꝙ dixi supra in ꝓxima arbore circa finẽ. Nunc querit an affinitas inter ascẽdẽtes ⁊ descẽdentes habebat ꝑpetuaꝫ ꝓhibitionem an extendatur tm̃ vsqꝫ ad quartum gradum? Et si tenere/mus opinionem gof. de qua dixi supra in arbore ꝓxima circa medium: diceremus ꝙ vsqꝫ ad quartum graduꝫ tãtuꝫ. Sed tenendo contrariam opinionem: dicemus ꝙ ꝓhibitio sit perpetua. Dicit enim tertus ꝙ ita abstinere debem⁹ a consanguineis vxoris: vt a ꝓprijs: supra de consangui. ⁊ affini. c. j. xxxv. q. iij. de ꝓpinquis. ⁊ c. equaliter. Si ergo inter consanguineos ascendentes ⁊ descendentes ꝓhibitio extenditur in infinitum: ergo inter affines: ad idem insti. de nup. §. affinitatis. ⁊ dicit lex ꝙ tales affines ascendentes ⁊ ꝺ scendentes habentur loco parentum ⁊ liberorum. ff. de gradi. l. non facile. §. ⁊ retro. in fi. Eodem modo posset formari questio de affinibus: quorum vnus est in primo gradu alter in quinto: sicut in consanguineis diri supra in arbore ꝓxima, in fine. An autem liceat diuersis temporibus habere in vxores duas cognatas: scilicet vxores duorum fratrum ⁊ an coniuncti olim in gradu ꝓhibito hodie permisso simul manere possint: de hoc vide no. supra eodem: de consan. ⁊ affi. c. non debet. Ultimo queritur ad vtrangꝫ arborem: an ꝓhibitio consanguineorum vel affinium coniugendorum ꝓcedat ex ꝓhibitione diuina an ex humana: ⁊ quare facta fuit ꝓhibitio? Breuiter scias: ꝙ olim ꝓpter necessitatem frater necessario habuit contrahere cum sorore: ⁊ consanguinei cum consanguineis: vnde tunc in collateralibus nõ erat ꝓhibitio: hoc fuit a principio generis humani in filijs ⁊ nepotibus ade: hoc etiam fuit post diluuium in nepotibus noe. In leuitico vero ꝓhibite fuerũt fere. xij. persone quas vide nota. supra de testi. spolia. literas. ⁊ de diuor. c. gaudemus. Demum ius positiuum canonicum ꝓhibuit consanguineos ⁊ affines primi generis coniungi in septimo gradu ⁊ citeriori: que ꝓhibitio postea vsqꝫ ad quartum gradum est restricta. ꝛ. co. non debet. reuocans etiam quibusdaꝫ alijs ꝓhibitionibus vt ibi patet. Reuocatio vero fuit ex causa que ibi ponitur. ⁊. ꝯ. de testi. c. licet ex quadam. per quod ꝑ patet: ꝙ ꝓhibitio partim ꝓcedit ex iure diuino ⁊ partim ex positiuo. Unde in secundo gradu equales linee collaterales contrahere possunt a iure diuino sed non positiuo. Ratio. vero ꝓhibitionis sumitur. xxxv. q. j. §. ⁊. c. j. fuit enim ꝓpter charitatem ampliandam. Nam si contraherem cum sorore idem esset pater ⁊ socer mater ⁊ socrus vir ⁊ frater ⁊ cetera. Sed si alium habeo patrem alium socrum numerosius se charitas ꝓtenderet: in qua vniuersi fideles ⁊ precipue studentes continue perseuerent per gratiam eius qui est benedictus in secula seculorum amen.

relictis reli	vxor fratris	Frater.	Prius	Soror	vir sororis	relicta reli
cte fratris.	olim relicta		gradus.		oli relict⁹.	cte sororis
	vxor fi	fratris	Secūdus	sororis	vir filie	
	lij fratris	filius.	gradus.	filia.	sororis.	
	vxor nepo	fratris	Tertius	sororis	vir neptis	
	tis fratris.	nepos.	gradus.	neptis.	sororis	
	vxor pro	fratris pro	Quartus	sororis	vir pronep	
	nepotis.	nepos.	gradus.	proneptis.	ptis sororis.	

Tria ꝓposterus ē ordo puſ humana ſubſidia petere: vt illis deficiētib⁹ diuini fauoris gr̄a poſtuleſ: de ꝙſe. di. j. ois chriſtian⁹ in fi. Iccirco ego ioānes andree bonoñ. i oib⁹ iuuenis ſter decretor̄ doctores lz minimus: tñ idignus: cupiēs huj⁹ operis mei fore ꝓncipū ad inuocationē honorē ⁊ laudē nois ieſu xp̄i qō q̄ñ recolo flectere debeo genua ſaltē cordis. j. ō imu. ec. dcz. puſ ad eū inq̄ztū poſſū hūiles porrigo ꝓceſ: vt ñ pōderatis hūanis ōmeritis ſui ſola clemētia i me ſui celeſtis irrigui vl'ſgni g̃ riā ifluat ſciētie ⁊ loquētie ſupplendo defectū augendo ingenij modulū ⁊ mēſorie quātitatē: vt poſſiz ſcripturarū huius libri vitatē pādeſ: errores fugare: enigmata reſerare: nodos ſoluer: obſcura dilucidare: ⁊ dubia declarare. j. de relig. c. i. Vel vt ſic ꝙſeruer ⁊ augmētet ſhia virt⁹ ⁊ gr̄a in meipſo: vt iurta vbū ps. cuz de virtute ambulē in virtute: de pe. di. ij. dū ſcām plantet: edificet: roboret: ⁊ ꝙſeruet hui⁹ iuris ſcia i mēti bus ō ſideratiū auditor. xxiij. q. i. aduocauit i fi. vt p eaz ip ſor̄ honorificata ⁊ ditata ſint corpora. ē. de pben. ō multa. i fi. ip ſor̄ q̄z corpor mēbra reddāt iuſticie huitura: vt. xlvij. diſt. oēs. vt ſic erudite ſint aīe: ⁊ deo picte iduteq̄z iuſticia beatitudinē merāt: ō peni di. ij. illa anime. ⁊. c. ſe. ſit aūt hoc op⁹ memorialie ꝓuectis: iuuenes inſtruat: cū paribꝰ ꝙferat: ⁊ ōdes excuſſo negligētie ſomno. j. de homi. ꝓ hūani aſſiduos ⁊ vigilantes reddat ad ſtudiū: vt ꝓmo me⁹ ſcitillaz amoris hui⁹ ſcie i eis iuenies i illā fluat ⁊ nutriat: vt cū creuerit flammā digniſſimaz faciāt de pe. di. ij. ſi ꝓmo. Laudātes igit hoc op⁹ meliori b⁹ rationib⁹ roborātes ⁊ merito repbēdētes amplector: detrahētib⁹ aūt nō reſiſto: ſz velut agn⁹ cozā tondente ñ aperiā os meū: ō pe. di. ij. ſi eni iquit ad finē ꝓuecolūne: paratus ab anniculo doceri. xxiij. q. iij. c. j. Aſcribaſ igit iſufficiētie mee quicqd i hoc ope repbēdēdū eriſtit: me tñ reddāt aliq̄liter i his excuſatū cognoſcēde vitatiſ affect⁹: ⁊ ñ ōbilis amor: quē cor de gero firū ad ſtudiū ⁊ ſtudētes: qb⁹ attrahor ⁊ abſolute cōpellor manū ad calamū mittere: lz ad id iſufficiētiſſimuz me cognoſcā. Siqd aūt ibi fuerit nota dignū ⁊ vtile: puſ diuine poteſtatis: ſecūdo reuerēdiſſimo patri ſub cuius vmbra geſor: ⁊ doctor ſedeo lz idign⁹: dño Guidoni de abayno archidi. boñ. ex cui⁹ ſcripꝭ ⁊ dictis: q̄ ſi i glosas recipio. lz i textū ⁊ maxime lectura ꝓ ipm ſup libro ōcretor nouiſ cōpilata ifra ſcripta collegi. Et lz omnium pitor huj⁹ iuris dicta vl' ſcripta ſuo iudicio putē eē ſūmiſſa: vt qd̄ approbat approbatū: ⁊ qd̄ reprobat habeaſ a ſingulis iprobatū: ⁊ filiali tñ audacia hui⁹ opis ſcripta ſue correctiōi ſubijcio. ⁊ pfiteor me teneſ qd̄ approbat ⁊ ñ teneſ qd̄ iprobat. Et ſiq̄ i hoc ope ſuiſ dictꝭ vl' ſcripꝭ ei ſet ōria hōe cogito illa ꝓ ñ ſcripꝭ ⁊ ꝓ hō cūctꝭ pateat me ꝓpbēdu ñ poſſe. vt. xxiij. q. j. h ē fidel. ō ſū. tri. dānam⁹ i fi

Bonifaci⁹. ep⁹us. ea rō mot⁹ q̄ i ꝓncipio ſecūdi ter tij ḡrti ⁊ q̄nti libri ōcr. Querere nō ſolem⁹ ō his. v. vl'. vi. q̄ ſūt i cuiuſlibz libri ꝓncipio attēdēda: lz i ꝓncipio volumiſ ſufficit q̄ſtuiſſe: ꝓncipio hui⁹ ſexti libri: lz nō idē ſit auctor: q̄rere ꝓtermittā: vt ſic breuitaꝭ cā adea ſufficiat remiſiſſe q̄ i ꝓncipio Greg. ꝙpilatōiſ p Ber. notata fuerūt. Et ſi antiq̄ ſit rhetoricor̄ altercatio ſit ps ꝙple: id eorū diſputatiōi ⁊ ſolutiōi reliquē ſb̄ pemiū i q̄tuō diuido ptes. In q̄rū ꝓma ſalutatio poniſ: vſq̄z ibi ſacroſācte. In ſcda exordiū: vſq̄z ibi ſane in ſtia narratio: vſq̄z ibi vniuerſitati. In q̄rta ꝙclusio: vſqz in fi. Prio igitur dñis Bonifacius doctores ⁊ ſcholares morantes bonoñ. ſalutat ⁊ bñdic̄. Secūdo exordiēdo dic̄: q̄ itē dū ſollicite circa ꝓmoda ſbditor: ⁊ voluntarie laborat ⁊ iterdū toꝯ noctib⁹ vigilat ātiq̄ iura ōclarādo ⁊ noua ꝙdēdo: vt ipſor̄ ſcādala tollat: ⁊ lites repmat ad q̄ ſe teneri fatet ex officio diſpēſatiōis ſibi credite: eo q̄ peſt ſācte rōane eccl'ie: q̄z a deo plata fuit cūctis eccleſijs: ⁊ effecta tot⁹ orbis magiſtra. Tertio narrat ſe a multis requiſitū iſtanter vt elucidare deberet que extrauagātibus editis poſt cōpilationē Greg. ir. ab ipſo⁹ vel alijs ro. pon. teneri ⁊ que refutari deberēt: ⁊ q̄ fuerit auctores ipſar̄. Nō efficere deſiderās p tres noiatos i littera extrauagātes ipſas fecit diligētius rēſeri: quaz mlte reſecte fuerūt: q⁹ tēporales vel iuri ꝛrie vel ſupflue: reliq̄s i melius reformatas cū vtilib⁹ ꝓſtitutionib⁹ p ipm nouiter editis mādauit in vnū libr̄ū redigi: ⁊ ſb debitis titulis collocari. Illē q̄z libr̄ū vult adiūgi quicqz liberis decretaliū ⁊ vocari ſextū cū ſenarius numerus ſit ꝓfect⁹. Dic̄ demū: q̄ ideo nō mandauit has ꝓſtitutiones in cōpilatiōe Greg. ſub ſuis titulis poni: q⁹ oportuiſſet multos libros deſtrui ⁊ nouos fieri cū maximis laboribꝰ ⁊ expēſis. Quarto ꝙſulēdo mādat ipſis doctoribus ⁊ ſcholaribus q̄ ipſū libr̄ū mature cōpoſitū: quē eis ſb bulla trāſmittit: affectuoſe recipiāt illo vſuri in iudicijs ⁊ ſcholis: ⁊ p̄cipit q̄ vlterius nō recipiāt nec p decretalibus habeāt aliq̄s ꝓſtitutiones ro. pon. editas poſt cōpilationē Greg. ir. que i ipſo ſexto libro inſerte vel reſeruate nō ſint. hoc dic̄ ꝓmiuz.

Incipit ſext⁹ liber decretaliū

ONIFACIUS⁹ Epiſco,

a Bonifacius. ex pdeceſſor̄ib⁹ ſuis eiuſdē nois lz tpe fuerit octau⁹: credo q̄ vnicā decr. habuim⁹. ſ. ō. de pſuz. nullus Et dicit Bonifaci⁹ q̄ſi bona facies: ⁊ vere eſt ꝙſonās nomen rei: put eſſe ōbet. xxj. di. cleros. de pbē. cū ſm. inſti. de dona. § ē ⁊ aliud. Bonū igit imo optimū op⁹ fecit noſtrū ius cañ. illuminādo: ⁊ p ōclarationes antiquor̄ iurīū ⁊ p editiones nouor̄ū vt. j. ſequif. Sed ſolet iuuenes dubitare qua rōe mutet nomē in creatiōe ro. pon. cū nois mutatio ꝓhibita ſit. C. de mu. no. l j. hic eni puſ vocabaſ Benedict⁹ mō Bonifacius eſt noiat⁹: Innocētius. iij. puſ Simbaldus ſGreg. x. prius Theobaldus Celeſtinus. v. prius Petrus Rūdeſ hoc fieri ad oſtēdēdum p mutationē nois factā mutationē hois cū eni puſ eſſet purꝰ homo: nunc vicem veri dei in terris. ē. vt ec. bñ. vt nr̄m vel iō q̄ ois actio chriſti nr̄a eſt iſtructio. ē. de clec. ſignificaſti. ij. q. j. deus omnipotens. lzi ꝓmotione Petri mutatū ē ſib i nomē: cū pmo vocaret Simon. xxj. di in nouo. ſed ro. pon. vicē Petri gerit. ē. qui ſi. ſint le. p venerabilē. vnde ad ei⁹ iſtar ꝓme

uuz mutādū ē nomē. Pretēs equū fuit mutatōez fieri: q; poſſet ꝓmotus turpe oꝛiginale nomē hꝫe: pone exemplum. ſ. de elec. p inquiſitionez, vnde nō eſſet equū ipſū illo nomie vocari. lex autez de mutatione nominis fraudulenta intelligitur

a ¶ Epus. áte ꝓſecratione ⁊ coꝛonatione ſic ſcribit: boniſa. elect⁹ epus: ⁊ adde qđ dicā in ſi. li. ſup data. Et q̄re ſe vocet epz cū ſint i eccl'a dei dignitates epales ma iozes dubitari ſolet: dic. ix. oꝛdines ſi eccl'a. xx. di. clerof. ⁊. xxiiij. di. epi. ſ. c. ſe. Iſtoꝝ aūt oꝛdinū epalis ē maioꝛ: q; nullū ipſo eſt iuenire maioꝛē vl' parē. nō a dignitate: ſed ab oꝛdine volēſ nūcupari ſe vocat epm: ⁊ ē ꝺ theologos: q dicūt ſoluz eſſe ſeptē oꝛdines. dicūt enim q epiſop⁹ aliſ ⁊ pſalmiſta tuſ nō ſūt oꝛdies ꝓ eo q certū officiū circa cōfectionē euchariſtie nō eſt illis oꝛdinib⁹ deputatū: nos iuriſte ꝺ ꝓ iura ꝓdicta: de hoc. ſ. de pur. ca. quotiens.

b ¶ Seruus ſuoꝝ dei. ſ. ſimpl'r ſe dicē ſuū: ſz ſuū ſuoꝝ dei q̄ſi de his q̄ ſūt foꝛ: nihil ad eū. ij. q. j. multi. vl' q: his nō ſuit: q deo nō ſuiūt ſed illos iudicat: his autē q ſuiūt ſuit: vt. j. de offi. leg. officū. vel dic ſuoꝝ dei. ſ. ap'loꝝ petri ⁊ pauli: quoꝝ vicef gerēdo ſui re ipis dr: vl' ex nimia hūilitate ꝺ dic: ꝺz quā negat ſe vniuerſa lē papā. xcix. di. ecce. ⁊ ſbmittit ſe iudicio ſck'ri. ij. q. vij. nos ſi. ⁊ voluntarie purgatiōi. ij. q. v. mādaſtj. vl' dic vt no. i pe. gre.

c ¶ Filijs quos papa vocet filios: ⁊ quos fres dic vt. ſ. de cri. ſal. q̄z grauī. Et ſz alqs epus eēt i ſtudio bonoñ. ſcholaris vl' doctoꝛ: nō ē ꝓpterea reſcriptū vitioſū: q; generali⁹ iſpicim⁹: nec ē curādū ꝺ modico: de cō. di. ij. reuera. ſ. ꝺ ſi. ⁊ ſi queſtiones.

d ¶ Doctoꝛib⁹. doctoꝛ dr a docēdo: oꝛ debet eē cautus ne ꝓ ferat tacēda: vl' dicēda reticeat. xliij. di. ſit rector. i ꝓn. ⁊ ꝺz ſe ipſū ⁊ verba ſua ꝺz audiētiū capacitatē ⁊ ingeniū coaptare. viij q. j. oportet. q. n. ea docet que ab auditoꝛib⁹ itelligi nō valēt: nō eoꝝ vtilitatē: ꝫ ſui oſtētatione facit. xliij. di. ſ. vlti. nec debz eſſe arrogās: ꝫ humilis: de ma. ⁊ obe. c. vlt. nā habet hoc ꝓpꝛiū doctꝛia arrogātiū: vt humiliter neſciāt ꝓferre que docēt ⁊ recta q̄ ſapiūt recte miniſtrare ñ poſſint. xlvi. di. c. i. ⁊ docto res vniuerſitatē faciunt. ſ. de cōſti ex litteris.

e ¶ Scholarib⁹. a ſchola dict⁹. Priuilegiati aūt ſūt ſcholares i his q̄ habēt. ff. fami. her. l. ea q̄ ꝑ. ⁊. C. ne fi. ꝓ pa. i ꝓſti. hita.

f ¶ Bononie. qđ ꝺ alijs: dic vt no. i ꝓemio greg. cōpilatiōis.

g ¶ Cōmoꝛātibus. multi moꝛātur qui parum ſtudent: ⁊ hos ſorte curialiter repꝛehendere voluit ſm hoſtien.

h ¶ Benedictionē. ꝓ bñdictionē ꝓlati deuote ſuſceptā vēia lia remittūt: ad. h. i. q. i. dictū. ⁊. c. maledicā. ⁊. c. ſe. Sicut ꝓ generalē ꝓfeſſionē ⁊ oꝛonē ꝺnicā: de pe. di. iij. de quotidianis Per aquā bñdictā: ꝺ ꝓſe. di. iij. aquā. Per elemoſynā ⁊ ieiūia de pe. di. iij. ſane cauēdū. Et per euchariſtiā deuote ſūptā: de de cōſe. di. ij. cū omne. Per vnctionē extremā. ſ. de ſac. vnc. c. vno. ad ꝓnci. Per deuotā pectoris tunſionē: de pe. di. i. tres ſūt actiones, ſm hoſt. qui hoc no. de pe. ⁊ re, oꝛis, ⁊ qđ dixi de ꝓmiſſiōe vēialiū itelligas vez i eo q̄ ſi ē imōtali vt no. ꝺ pe. di. i ꝓfecta i vlt. gl. mortale. n. ſine vēiali pōt dimitti ꝫ ñ ecōuerſo: q; mortale oppōlt charitati: vēiale fēuōi charitatj. ſblato vo pozi tollit poſteri⁹: ꝫ nō ecōuerſo.

i ¶ Sacroſācte. exoꝛdiū. ⁊ iō ſacroſācta dr: quia cōſecrata fuit martyrio apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli. xxi. di. q̄ꝺuis. xxij. di. c ij. j. de elec. fūdamēta. ⁊ ꝺ rligi. ſ. c. l.

k ¶ Impſcrutabilis. vñ o altitudo diuitiaꝝ ſapiētie ⁊ ſcientie ꝺi q̄ſ iperſcrutabilia ſūt iudicia eius ⁊ iueſtigabiles vie eius: ad ro. xi. ⁊ ꝺ peni. di. iiij. ſi ex bono.

l ¶ Incōmutabili xxij. q. iiij. icōmutabil'. ſ. de ſū. tri. firmiter.

m ¶ Petulit. ꝓ illa vba: tu es petrus ꝛc. xxi. di. in nouo. ⁊. c. ſe. l' paſce oues: meas: deſ elec. ſignificaſti.

n ¶ Magiſtratū. Sacroſācte. exoꝛdiū. ⁊ iō ſacroſācta dr: quia cōſecrata fuit martyrio apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli. xxi. di. q̄ꝺuis. xxij. di. c ij. j. de elec. fūdamēta. ⁊ ꝺ rligi. ſ. c. l.

o ¶ Diſpenſationis. xliij. di. diſpenſatio.

p ¶ Cōmodis. in his ꝓcipue quibus aniarum ſalus cōſulitur. j. de ꝓben. c. i. de conſti. c. vl. cum ſi.

q ¶ Proſperamur. j. de offi. le. officij.

r ¶ Jugi. id. eſt cōtinuo.

s ¶ Laboꝛes. idem dicit imperator: in auc. vt diui. iuſ. ſubſcrip. ba. glo. queſti. in ꝓinci. colla. viij.

t ¶ Inſones. i auc. vt iudici. ſine quo q̄ ſuffra. i ꝓin.

u ¶ Formas. C. de veteri iure enu. l. ij. §. ſed q; diuine.

r ¶ Declaratōe. vt. j. ꝺ elec. ſtatutū. de ꝓbē. q; ſepe. cū ſi.

p ¶ Jurium. nunc antiquoꝝ innouatione verbum clementis. j. de ꝓben. c. i. cum ſi.

z ¶ Poſſibile. ꝺ dic: q; natura ē itroductū pl'a eē ne

r ¶ Sāe. narratio. (gocia q̄ſ vocabl'a. ff. ꝺ ſcrip. v. l. nā

ꝓ ¶ Prouide. C. de no. co. cōpo. in ꝓima cōſtitutione.

ꝑ ¶ Utiliter. di. iij. erit.

a ¶ Ab eo. vt. j. ꝺ ſcrip. c. i. ꝺ teſti. c. i. ⁊. ij. ꝺ ꝺci. c. i. ꝺ hē

b ¶ Alijs. vt p te. j. videbis. (ti. c. i. de reſti. i inte. c. i.

c ¶ Succeſſiue. ⁊ ſicut ſucceſſiue ſic oꝛdiate pōe ꝺbue rūt: vt er oꝛdinatiōe ipſarum gs ꝓioꝝ fuerit palea: vt i ꝓima cōſtitutiōe. C. de no. co. cōpo. quod in huius libri cōpilatiōe bene ſeruatur: vnde lique ꝺecr. greg. ix. ponunt ti. ille ſūt ꝓime: bonifacij ſemper ſunt vltime. In decretalibus tamē eiuſdē auctoꝛis dici ſolet: q; hic oꝛdo nō ſemp ſeruat: qđ ſolet ꝓbari. ſ. ꝺ offi. archi. ad hoc. ⁊. c. vt noſtrum. ⁊. c. qui ſi. ſint legi. cauſam. i. ⁊. ij.

d ¶ Auctoꝛib⁹. ſicut erat in decre greg. ix. j. de reſt. i iu te. c. quā quidā attribuebāt aler. iij. ⁊ idē i ſimilibus.

e ¶ Apicē. idē verbū habes. xl. di non vos. ibi quis. n. tantū dubitet: quem apex tante dignitatis attollit: ⁊ ſi

eriollit: vt.j.de concess.preben.c.vlt.in pncio.

a A multis.me teste fuit sup hoc requisit⁹ ab vniuersitate bonoñ.p nunciũ suũ ad hoc missũ discretũ virũ bone memorie dñi iacobũ de castello manfiõnũ bonoñ.q homũcio erat.i. paruus homo corpe:z intelligal q⁹ magn⁹ fuit in huius iuris scientia:cũ proponeret coꝝ papa bonifacio ſtãs.Bonifacius credẽs genu fleꝝ monebat eũ vt surgeret:z tũc ſerf portuensem s.fratrez matth. de aqua sparta dixisse ad papam: zacheus est.

b Dispẽdiũ.coartãdũ fuit.j.ð rescrip.c.iij.

c Teneri.s.iſſerte in hoc libro vl reseruate.

d Refutari.s.q̃ ħ inserte vl suate nõ repient:vt.j. in fi.proemij.

e Publica.iiij. dixerit i fi io.an.

f Uicecãcellarius.tũc:nũc diaconũ cardinalẽ.

g Doctorẽ.bi erãt gllosi ũ solũ doctri(sãcti eustachij, na.legũ:ħ ẽt experiẽtia rei:z tales debẽt eẽ iuris ꝓpositores.C.de no.co.cõpo.in prima constitu.

h Huiusmodi.s.editas post volumen.greg.ix.

i Contrarie.qð in iure repiri nõ debet:vt.ſ.in proe. greg.ix.z.C.de ve.iure.enu.l. tanta.

k Abbreuiaſ.vt ẽ videre i ðcr.gre.ix.j.ð ðci.c.i.q̃ p lõgiora ꝟba eũuagabaſ:z icipiebat gũẽ nob cui⁹.cũ si.

l In toto.vt ꝓ in decr. Inno.iiij.q̃ incipiebat graue nimis.q̃ p breuia ꝟba ponit:ne clici.vl mo.c.ij.z p decre.que olim incipiebat sicut dilecti que p breuia verba ponitur.j.de elec.statutũ z in decre.j.de testa.c.i.q̃ oliz incipiebat Joannes frangepa.extrauagans.inno. iiij.maxime in textu:z multe sunt similes.io.an.

m Mutatis.j.de rescrip. statutum.

n Correctionibus.vt.j.de here.quicunq.ad fi.vt ibi dicam.ioannes andree.

o Detractionibus.vt.j.de rescrip.c.i.ad fi.de testa.l. ħ.ad fi.z dupliciter.j.de sen.ex. quia periculosum.vt in his omnibus dicam.

p Additionibus.vt.j.de regula.non solum.vt ibi dicam:idem esset videre in decre.j.de preben.si ꝓ clericis pau.z.j.de concess.preben.ne captande.ħ.licet. z in decre.executo:ver.potest tñ.habito respectu ad antiquas vnde tracte fuerunt.

q Uidimus.ſ.de consan.non debet.

r Correctionẽ mox.q:ħ solũ bũ agit:vt vita hoium corrigaſ.xxiij.q.v.pdest.z imperator dicit legibus nostris mores imendãt corrigere.C.de secũ.nup.l.i.ad ad idem xlvi.di.l.i.ibi ne illatis moribus &c.z.ſ.de vi.

z ho.clerl.vt clericorum.

s Titulus.no.rubricas esse autẽticas:ad hoc dẽ pẽ.di.i.ħ. hec autem.ſ.ne se.va.c.i.vt cle.bene.c.i.ff.quiſqz iur.l.i.Itẽ no.rubricas de textu:per quod collige scriptorem qui ꝓmisit textum scribere ẽlas ponere debere.

t Uolumẽ.decretaliũ.

u Perfectus.vt.xxxv. q.iiij.c.vno.Sex enim etatibus mũdi generatio z hois status finit:vt ibi Prima.n.etas in hoie ẽ infantia:q̃ durat vsqz ad vij.an.Seda puericia vsqz ad.xij.vl ad.xiiij.Tertia adolescẽtia vsqz ad xxv.Quarta iuuẽtus vl virilis etas vsqz ad quinquaginta.Quinta senectus.vsqz ad.lxx.Sexta ab ide:z dicit seniũ aliarũ etatũ terminus.C. de sacrosan.ecc.vt inter diuinũ.Sic z sex generationes mũdi.Quarũ ꝓma vsqz ad noe.Secũda vsqz ad abrahã:Tertia vsqz ad dauid:Quarta vsqz ad trãsmigrationẽ babylonis:Quinta vsqz ad aduentum christi. Sexta vsqz ad finẽ seculi.Est aũt ad hoc simile ſ.de cõsan.nõ debet. de

nõ.di.iiij.de tria.ħ lz bone sint iste similitudines:nõ tñ infecrũt ipm senariũ nũerũ fore pfectũ.vñ dic ꝙ arismetricos q̃tuor eẽ generationes numerorũ.Prima q̃ incipit ab vno z durat vsqz ad.x.z dr̃ ista numerorũ mõadicorũ a mona qð ẽ vnũ xvi.q.i.placuit.ij.q: ab vno incipit.Scda dr̃ decadicorũ a decade qð ẽ.x.z durat vsqz ad cẽtũ.Tertia dr̃ cẽtedicorũ z icipit a centum:z durat vsqz ad mile.Quarta dicitur millendicorum a mille incipiens:z durat vsqz in infinitũ.Ex his q̃tuor generib⁹ numerorũ ẽ repire alios pfectos paucos tñ:alios imperfectos.Ex imperfectis ẽ reperire alios diminutos alios abũdãtes.dr̃ aute numer⁹ pfect⁹ q cõstat vl resultat pcise ex oibus ptib⁹ suis aliquotis simul aggregatis.Est ergo videndũ q̃ sint ptes aliquote q̃ aliquotiẽs sũpte reddeunt sum totum pcise.i. nõ plus nec minus:vide hoc i senario q ẽ primus pfectorũ: z solus inter monatticos pfectus.nã ser vicibus vnũ ser sunt ter duo ser sunt:bis tria ser sũt.Ab ide nõ sunt ptes aliquote quia quattuor aliquotiẽs sumptum faceret.viij.vel plus.ergo omnes partes aliquote sunt hec vnũ duo tria:ħ vnũ duo tria faciũt ser:ergo senarius numerus est perfectus ſm diffinitionẽ ſuperiorẽ.que habet:q̃ numerus perfectus resultat pcise ex oibus ptib⁹ suis aliquotis simul aggregatis. vide i alio numero pfecto:in genere eni decadicorũ alius z sol⁹ nũerus ẽ pfectus.s.xxviij.tolle ptes.s.dimidiã z circa.ff.de v.sig. nomẽ.q: vltra dimidiã nõ eẽt repire aliquotas:vt.ſ.dixi.xiij ẽ ps aliquota:q: bis sũptũ fac.xxviij.xij.xij.xi.z.ix.viij.nõ sũt ptes aliquote de.xxviij.q: aliquotiẽs sumpte nõ inferũt pcise suũ totũ:sed plus vel minus.Haz.xiij.bis sumptũ facit.xxvi. ter sũptũ facit.xxxix.z sic plus vel min⁹ z sic de singulis.vij. ps aliquota q: ẽter sumpta infert suũ totũ.vi.z.v ũ sũt ptes aliquote.iiij.v.ero.est ps aliquota:q: septies sumptũ infert suũ

totū.tria nō ē pars aliquota:sed duo ꝛ vnū bene sūt ptes aliq̄ te:qz.xiij.vicib⁹ duo faciūt.xxviij.ꝛ.xxviij.vicib⁹ vnū faciūt.xxvi ij.ꝫ restat q⁹ oēs ptes aliquote de.xxviij.sūt.xiij.vij.iij.duo ꝛ vnū. sed ex his aliquotis simul aggregatis resultat pcise to tū:qz.xiij.vij.iij.duo ꝛ vnū faciūt.xxviij.ꝫ hꝫ diffinitiōez su periorez.xxviij. numer⁹ est pfect⁹:ꝛ sic ēt ō alijs pfectis. Cōputauī āt de isto vt melꝰ intelligeret dictū ō senario. Ex iper fectis dixi q⁹ alij sūt diminuti:ō quib⁹ solet poni exēplū i octonario. tres eni sūt ptes aliquote de octo.s.iij.ij.ꝛ vnum: sed iij.ij.ꝛ vnū faciūt.vij.ꝛ sic est iperfect⁹ diminutus. vide i q̄ternāto:cui⁹ due ūt ptes aliquote.s.duo ꝛ vnū:qz bis duo.iij.ꝛ q̄ ter vnū q̄tuor:sed duo ꝛ vnū faciūt tria.ꝫ est q̄ternari⁹ numer⁹ iperfect⁹ diminut⁹. vide i.ix. cui⁹ ēt due tm̄ sūt ptes aliq̄te.s. tria ꝛ vnū hꝫ tria ꝛ vnū fa ciūt q̄tuor:ꝛ sic ē ipfect⁹ diminut⁹. In ipfecto abū dāti solet exēplū poni in duodēario cui⁹ aliquote sūt.vj.iij.ij.duo ꝛ vnū: hꝫ iste āliquote simūl aggregate reddūt plus q̄ totū.s.xvj. ꝫ ē iperfect⁹ abūdās. vide i.xx. cuius ptes aliquote sūt.x.v.iij.ij.ꝛ vnū:q̄ simul aggregate reddūt plus q̄ totū.s.xvij.ꝛ sic ē numer⁹ iperfect⁹ abūdās:h late clare ꝛ cō putādo posūi:vt bū itelligaī hꝫ:qō ñ est ō materia iuristaruꝫ.

a ¶Nec fine.antiphona.respōdet eniꝫ tacite q̄stioni: qua q̄ri posset:quare non mandabat istas decre.poni in antiqua cō pilatione gre.sub suis titulis.

b ¶Prędecessoꝝ.ino.iij. ꝛ greg.x.scripserūt.n.hi i pemijs suis doctoꝝ⁹ ꝛ scholariꝫ⁹:vt ōcre.q̄s mittebāt sub suis titu lis put exp̄mebaī i ipsis iferri faceret. vū qdā faciebāt ipas scribi in fine titulorꝫ cōpilatiōis greg.ꝛ isti seruabāt mādatū: qdaꝫ faciebāt ō eis volumia:ꝛ isti ñ seruabāt mādatū ipoꝫ: vt hic patet.ioannes an.

c ¶Promulgabāt.leges istituūt cū pmulgāt.iij.di.ꝫ.leges.

d ¶Infinitos.oēs.s.editos ante huius libri compillationem

e ¶Laboriꝫ⁹.nota marios labores eē i libris scribēdis:ꝛ ē ꝫtra scholares:q̄ semp dū sūt i studio faciūt scribi libꝝos:dū laboꝝare deberēt ad studiū.laboriꝫ⁹ eni talib⁹ ꝛ expēsis par cendum est:de dolo ꝛ contu.finem.ioannes an.

f ¶Uniuersitati.conclusio.

g ¶Maturitate.quod fieri debet:vt. xxxv.q.ix. apostolice. ꝫ.de rescrip.ad audientiam.j.

h ¶Bulla.alꝫ non creditur mandatum principis: vt.xcvij. di.nobilissimus.vbi de hoc.ꝛ.C.de man.prin.l.vna.

i ¶Decetero. constitutio ergo respicit futura quid de pendē bus:dicam.j.de elec.hꝫ canon. Quando incipiant ligare con stitutiones huius serti libri:dicam in fi.libri super data.

k ¶Scholis.hoc exponet:vt no.in prooemio gregoriꝰ.

l ¶Reseruantur.sicut decre.erijt qui seminat.reseruata.j.de ver.sig.Et constitutiones omnes edite super negocio hereti ce prauitatis ñ sūt ontrarie constitutionib⁹ huius libri serti: vt.j.de hereticis.c.vlti.in fi. Item posset dici de reuocatoriꝰ: iuncto numerū cōprehendēs perfectam in rebus agendis formā tribuat:et in moribus disciplinā. Nec⁹ sine cā moꝛez p̄decessoꝝ⁹ nostroꝝ:qui cum ꝯstōnes aliq̄s ꝓmulgabant⁶: nouiter eos mandabat sub an tiquarum serie situari: omisi mus in hac pte ꝑuare. hec .n. fecimus ne infinitos⁶ libꝛos ō struī:ꝛ alios nō sine maximis dispendijs laboꝛibus⁶ ꝛ expē sis de nouo fieri oporteꝛēt.

¶Uniuersitati⁶ vestre igit⁹ p aplica scripta mandamus⁶ q̄te nus libꝝū huiusmōi cū multa maturitate⁶ digestū: quez sub bulla ᵇ nostra vobis transmit/ timus: prompto⁹ suscipientes affectu eo vtamini decetero⁶ in iudicijs ꝛ in scholis⁶ⁿ: nā alias alias p̄ter illas q̄ inseruntur aut specialiter reſuant⁶ i eo ō cretales: aut constitutiones a quibuscūq̄ nostris⁶ p̄dece. ro ma.pon. post editionem dicti voluminis⁶ᵐ ꝓmulgatas rece pturi vlterius: aut p̄ decreta libus habituri. Grego.ix. in generali concilio lugdunen.

De ſumma⁶ trinitate ꝛ fide catholica. Rubrica.

Idelī⁹ ac deuota p fessione ᵖ fatemur: q⁹ spiritus sanctus eternalit⁹ ex patre

o Idelī.erroꝛe grecoꝝ.ū qui dicebant spiritum sanctū ꝓcedere a solo patre: extirpato p cā nones:de con.dis.v.c.pe.ꝛ vlti. Adhuc quidaꝫ in erroꝛes alios incꝫiderunt negantes spiritū sanctum eternaliter p̄cessisse a patre ꝛ filio alijs dicentibus q⁹ ab vtroq̄ ꝓcedat non tanq̄ꝫ ex vno p̄incipio: hꝫ tanq̄ꝫ ex duobus p̄incipijs:ꝛ duabus inspirationi bus.Gregoꝛius.x.in generali concilio lugdunen.pri mo ponit confessionem suam: quam etiam dicit san cte romane eccīe catholicoꝝum patrum doctoꝝum gre coꝝum ꝛ latinoꝝum obseruātiam ꝛ doctrinam.s.q⁹ spi ritus sanctus eternaliter a patre ꝛ filio:ꝛ tanq̄ꝫ ab vno p̄ncipio ꝛ vnica spiratione ꝓcedit demum repꝛoban do dānat oēs q̄ ꝓmissa negare vl ꝑsūmpserit.

o ¶Fideli.ꝫ.e.firmit.ꝛ de hereti. dubium.ꝛ est li.C.de hiſ qui ad eccle.ꝑfu.l. fideli.ꝛ dic fideli q̄ ad mentem ō deuota q̄ ad exterioꝛem actus quasi di.humili.ad h.j.ō

p ¶Professione.i.cōfessione. (immu. eccle.decet.

q ¶Eternaliter.nā est pater generans filius nascens: spiritus sanct⁹ ꝓcedens pariter a vtroq̄ absq̄ ini tio semper pariter ac sine fine.ꝫ.eo.firmiter.circa p̄n. de conse distin.iij.c.vlti.C.de sum.trin.in epistola inter claras. Sed opponit:trinitas est vnum vniuersoꝝum: p̄incipiū:vt.ꝫ.eo.firmiter.ergo non est ibi eternitas quia eternū vere sine p̄ncipio sine fine. Solutio ē p̄n cipium p̄cipiantis:non p̄ncipiatum:vt referāt p̄nci

m ¶Voluminis.s.cōpilatiōis gregoꝛij. ix. ꝛ sic vides hodie p hunc finez:q⁹ decre.de fide instru.pastoꝛalis. non habet locum in decretalibus editis post cōpila tionē gregoꝛy.ix. ꝛ ante hūc libꝝū: hꝫ posset hīe locū in decre. bonifa cij editis post cōpilationē huius serti libꝝi:ꝛ i om nibus per eū vel eius succesꝛes edendis.

n ¶De ſūma trini.huius serti li bri rubrice iudi cio meo cōtinuā de nō sunt ratio: quia p̄m hoc q⁹ occurrebant ali qua addēda mu tanda detrahen da vl coꝛrigēda: sic addita muta ta detracta vl coꝛ recta fuerūt hīc to respectu ad cōpi lationē antiquā: ꝛ ipsius rubricarum hic oꝛdine retēto: si nihil i titulo volebat addere:vel mutare illo omisso transibat ad se quentes vnde p̄m rei veritatem decretales huius li bri in cōpilatione antiqua ō debāt sub suis titulis col locari: sed omissum fuit ex causa: vt.ꝫ.in p̄emio ver. nec sine causa.de istius rubrice continuatione ꝛ materia dic vt no.ber.ꝫ.e.ti.

pium ad res creatas: nō ad ipsam diuinitatem.

a ¶ Et filio. cōsūditur hic error grecoꝝ dicētiū spiritū sanctū a solo patre procedere. ¶ Nouebāt auctoritate euāgelica: io. xvi. ubi spiritus sāctus q a patre procedit. Item in symbolo apud eos h dictio simplicit̄ continet: qui ex patre procedit nos addimus filioq: ad idez ler. C. de sum trī. l. ij. vbi dicitur spiritus sanctū quē ex sumo rerum parente speramus cc. Sz ad hoc z similia respondet: q per hec professio patris nō excidit filiū: imo potius includit cū ipsoꝝ opa sint indiuisibilia sunt xxviij q. i. sicut enī. de cōsecr. di. iij. c. vlti. vñ cū pater z filius sint vna essentia substātia seu natura: vt i pd. decre. firmiter nō pōt ab vno solo procedere, nec sumus excōicati: vt dicebāt greci: ad dēdo i symbolo filioq: q illud potius ē declarare q̄ addere. Et adde qđ no. ō ps. di. v. c. pe. Sed obijcit ad ꝓstitutionē q sit supflua: cum eo q h idē dictū fuerat. ō. e. firmit. ibi spiritus sāctus pit ab vtroq cc. h dic q h expl̄ suos modū, processiōis apit dicēs: q ñ tāq ex duob⁹ cc. Preterea hic dānāt asserēdo vl negādo ꝑiū sētiētes.

b ¶ Docuit. no. q i his q̄ sūt ō fide catholica z ei⁹ articulis: necessario tenere debem⁹: z seq qđ tenet z sequit romana eccl̄ia: alis eisem⁹ hēretici. ō. e. ti. c. i. z. ij. Sz i aliis ñ habem⁹ necessario seq z tenere qđ segit: nisi sequat z doceat. xi. di. nolite. vbi de b. rij. di. nouit. xxxi. di. alit q cō. di. iij. de trina. In vna enim fide nil officit sancte ecclesie cōsuetudo diuersa: vt ibi.

c ¶ Firmiter. ō. e. firmiter.

d ¶ Fideliū. de his q̄ sūt foris nihil ad nos. xi. q. iij. iter vba ij. q. i. milti. de diuoꝝ. gaudem⁹. Iz ab eis expediat bonū hre testimoniū vt ibi. z. viij q. i. Iz g. ō. ō sacra vnct. c. vno §. ad exhibēdū. xi. q. iij. nō sūt. xij. q. i. nolo.

e ¶ Orthodoxorum. i. catholicorum.

f ¶ Patrum. xv. di. c. i.

g ¶ Doctorum. quorum est ordo precipuus in eccl̄ia ō. de hereti. cum ex iniuncto. §. cuz igitur. z p doctores pdicatores z prelatos intelligas. xliij. di. c. i.

h ¶ Latinoꝝ: vt augustini hieronymi ambrosij, gregorij. xx. di. de libellis. xv. di. sācta. j. de reliqui. c. i.

i ¶ Grecorum. aliquorum: vt iohannis chrysostomi: cirilli: athanasij: didymi: z ephesini concilij patrum. greci enim contrarium dicunt vt supra dixi. vel dic vm guil. q in hoc generali lugdu. conci. grecus: quod hic dicitur: fuerunt publice professi: z symbolum cum adictione filioq: ibi publice cantauerunt de mandato imperatoris: z ecclesie grecorum vitam corde credāt. xxiij. di psalmista.

k ¶ Vera. alꝰ possit i melꝰ mutari. xxxv. q. ix. ꝑfice. z. c. ic.

l ¶ Ignorantiaz. que cunctoꝝ errorum est mater: vt xxxviij. di. ignorantia. nec in his excusat ignorantia. nam ignorans ignorabitur: vt. c. di qui ea. ad idem. xvi. q. i. si cupis. xxij. q. ij. in quibus. z. c. sequenti.

m ¶ Precludere. vt. lxx iij di. erroꝝ. ō. de spon. inter opera.

n ¶ Damnamus. ō. c. dā namus. z sic dānamus z reprobamus. i. reprobando damnamus.

o ¶ Asserere. ō. dixi neqs rē: quid siquis nec negat nec asserit: sed tacens sic sentit: videtur non tenere: quia tacere est preter ista duo. xxij. q. ij. nequis j. de rēg. iur. is qui tacet z. ff. e. l. qui tacet. Solutio: lz non ex verbis: tamen ex mente iudicatur hereticus: de hereti. c. i. xxiij. q. iij. hereſis. z. c. hereticus. z deus audit in corde: vt. xvij. q. i. §. si ergo. z coꝛ interrogat. xiij. q. v. siquid. z. xv. q. vi c. i.

p ¶ Licet. Nona cō stitutio principis tollit primam ꝑiam q̄uis id nō exprimat specialis consuetudines z statuta rationabilia non tollit: nisi id exprimat.

q ¶ Romanus. vocant iterdū epi maximi pōtifices. xxi. di. cleros solus vo papa sum⁹: vel roman⁹ pōtifex appellat: vt h. xxiij. di. i noie. j. ti. pri. si gratiose. z de sen. ex. si sūmus in cle.

r ¶ Jura. no. ex hac littera rationē quare aliud in iuribus alīud in rescriptis: vt primum ius tollatur per secundum cōtrarium: sed non primum rescriptum per secundum: nisi de illo fiat mentio. ō. de rescrip. certum.

s ¶ Habere. C. de test. l. omniū. ō. xxiij di. preterea. z. xxx. q. iij q̄ autē. vbi nō recoluit vrbanus eius quod predecessoꝛ leo prohibuerat. solutio vt in predicto. c. preterea. notatur.

t ¶ Pdiorem. posteri directe contrarium.

u ¶ Revocare. ō cō. di. i. c. vasa. ō cog. spiri. c. i. ff. ō legi. l. nō est nouū. In legibꝰ q̄ ꝑiis stamꝰ vltie: idē i testamētis. xiij. q. ij. vltia volūtas de cele. miss. cū marthe. ff. ō le. i. si mihi. rō ē vtroq: q: vtrūq pēdet ex volūtate vnius tm. In his aūt q̄ pēdēt ex volūtate duoꝝ: dic vt dixi. j. ō re. iu. q pos. z qđ ō testamēto dixi: q vltio stamꝰ itelligas ēt si i ipso de pmo non fiat mētio. fallit i duobꝰ casib⁹. s. si pmū testamētū factū sit iter liberos. C. de testam. auc. h inf liberos. z cū ipse testator legez testādi sibi dixit sic: si fecero aliud testamētū nō valeat. quia tunc secundum faciendo oportet q faciat mentionem primi ff. de le. iij l. siquis in prin.

x ¶ Noscat. est ꝑ. ō. de rescrip. nōnulli. de eta z q̄. cā te. ō. ō capel. mo. er pte. j. ō excess. pla. c. vno. z. xxv. q. ij. rescripta. z. l. oēs q̄ C. si ō ius vl vti. pu. l. vl. z ibi ō h dic pdicta iura ñ cē ꝑia illa. n. ō rescrip. dat̄ ꝑ legē loquūt: q nō valēt: nisi i ipsis fiat mentio de lege: z maxime cum ibi cadit error facti: vt in. c. nōnulli. h de sēda lege loquitur q̄ pmā tollit directe ꝑiā. lz de illa nō faciat mētionē: z potuit cē rō: q maturius z deliberatiuo fit legis promulgatio q̄ rescripti processio: ad hoc. ō. in pro

enio huius ti.i fi. In rescripto et dicim⁹:q; si ꝓstaret de certa scia pncipis:valeret rescriptū ꝛ̄ ius illicitū:vt in ꝛ̄ijs notat: ꝫ pma facie ꝓsumit p ipo ꝛmunitatē obtentū:vñ expectari solet seda iussio:i auc. vt silū iudi.§ si vo iubem⁹.col.vi.ꝛ i auc. de iudicib⁹.§.oēs aūt.col.vi. Et si rescriptū ꝓcedit aliqd ꝓtra ius iā in eo mutat nomē rescripti:ꝛ dicēdū est pi uilegiū.iij.di.ꝓuilegia. ō ꝛ̄.lig.abbate. Itē ꝛ̄ quia antigoni iuri standū ē. ꝛ xxiij.q.ij.hoc ipsum ꝛ. l. di.dño sancto in fi. dic vt ibi in glo.penulti.

a ¶ Quia.diuersitatē.rō.

b ¶ Singulariū.nō qz p hoc ꝑz q; generalē ꝓsuetudinē bñ tollit noua cōstitutio pncipis:ꝛ merito qz illi⁹ legis ꝓmulgato alis supflua ꝛ inutilis esset:sed i singularibus secus:qz lz ler habeat locū bonoñ.habebit locū mutie padue:ꝛ locis alijs.

c ¶ Cum sunt ratio rationis.

d ¶ Facti.no.eni reuocat:q; i ignorat. Ignorat aūt:q; sūt facti:ꝛ puto p hanc ltterā ꝛminatā questionē illā:q; querit: an noua cōstitutio reuocet statutū epi ꝛ̄iū:quo solū cauebat ius commune:pone in ꝛminis decre.ō eta.ꝛ quali ꝓterea.que q̄tū ad ꝓsentationes patronoꝝ est hodie reuocata per decre.j.ō insti.c.ij. Nunquid sublatū erit statutū epi q; illud simpliciter cauebatur quod dicit decre.ꝓterea. Eodēmō pōt poni ereplū de decre.ō.de ꝓcess̄ pbeu.accedēs.ad decre.e.ti.c.ij.ꝛ ōcr. de cēsi rōana.ꝛ.c.exigit.ad decre.e.ti.felicis.dico aūt q; sicut sublatū est ius cōe:ita ꝛ statutū qō si plr ꝓtinebat ius cōe:cū illud nō sit facti:nec cōstat i facto:imo sit iuris ꝛ cōstat in iure:ꝛ facit qō no.ino.hosti.ꝛ moderni.ō.ō rescrip.c.i.vbi no. q; de rescripto vl' ꝓuilegio qō simpliciter ꝓtinet ius cōe i scdo ꝓuilegio vel rescripto nō ē necesse fieri mētionē:ꝛ si contrariuꝝ dicemus:iaꝝ epi possent tollere potestatē summo pontifici tollendi iura in dioc.suis statuendo simpliciter que iure cauentur. Itē ꝓbo id euidentissima ratione. Ista decr. equiparat ista duo consuetudines ꝛ statuta singularia sed iam se quereretur q; omniū iuriū correctio vel mutatio esset inutilis dicā enī:q; lz reuocatū sit ius cōe:tñ ꝓsuetudo ꝓscripta quā seruatū fuit ius cōe reuocata non sit:eadē rō q; id dicimus de statuto:ꝛ id eēt absurdum. Item nō possumus dicere: q; statuta continentia ius cōe sint singulariuꝝ personarū:qō requirit hec decre. Itē si papa tollit suā cōstitutionez qō ē plus multo fortiue constitutionem inferioris idem dicentez quod ē mīnus:ad hoc optie facit de fide instr.pastoralis.vbi dī q; si decre.exuagās cōsonat iuri cōi:iudicari dz ꝛz ipsā.qz ius ē. idē igit dicā i locali statuto:q; si ꝓtinet ius cōe sblato iure tollit statutū qō ius cōe ē. Si igit ꝓsuetudo ꝛ statutū singlaria sint ꝛ ꝓsistāt in facto:ꝛ sint rōnabilia:nec exp̄sse reuocēt: eis si ōrogat q; ꝓstōnez nouit edita:als secus:hoc dicit decre.

e ¶ Ignorare.ō.vt ecc.bene.vt nostrum.

f ¶ Ipsis.scilicet consuetudinibus ꝛ statutis.

g ¶ Rationabilia vtrū cōsuetudo sit rationabilis necne:reliquēdum est iudici:cuꝝ nec certa regula tradi posset ꝑz hostiē. qui hoc no in summa de consue.§.quid si cōsuetudo.ver. consuetudo est vsus.ꝛ bene dicit rationabilia:quia hoc soluꝝ qō rationabile est defendit ecclesia.xxiij.di.c.vlti.ꝛ lxxxi.di.fig fine. De rationabili autem consuetudine pone exempla. j. de consue.c.iij.ꝛ iij.ō.de consue.cum dilectus.ꝛ facit quod dicā j.de clec.ex eo q; in fi.

qz tamē loco ꝛ personarum singulariuꝝ consuetudines ꝛ statuta:cum sint facti:ꝛ in facto consistant: pōt ꝓbabiliter ignorare: ipis dū tñ sint rationabilia:per cōstitutionem a se nouiter editā: nisi exp̄sse caueat in ipsa:nō intelligit in aliquo derogare. Idem.

h ¶ Exp̄sse.j.de ꝓsue.c.i.ꝛ.ij.de clec.q; sepe.ꝛ.c.cū ñ de ceat.i qb⁹ reuocāt et priuilegia ꝛ statuta:ō cle.nō reū.c. vno.j.ō cēsi quāq; ō pe.ꝛ re.c.ij.de biga.c.vno ō capel. mo.c.vno.cū si.q; oia nō videt ꝓpetēta: exempla cū illa nō eēnt rōnabilia qō vex pōt dici hodie:qz ius resti. habet exēpla hodie circa ꝓsuetudines:de eta.ꝛ quali.vt hi q.i fi. cū suis ꝓcor.i cle.

i ¶ Derogare.ō. ff.de sepul.vi.ol.l. iij.§.diuus. So.illa lex multis modis intelligit:vt ibi no.ꝛ.ff.de legl.l.de gbus. Sz inquātū dicere videt:q; ꝓsuetudo vel statutū:ꝓcedēs lege tollat a lege:dici pōt hoc vex cū ꝓnceps ō itēdit:vt no.ber.se intelligere illā legē.ō. de fide instru.pastoralis i gl.i.i fi.q; solutio approbat p hāc decre.reprobat aūt hic opinio hosti.q; cōtra hunc ter.no.in sūma de ꝓsue.§.ꝛ de virtute.ver.ꝫ speciale ē.

k ¶ Tanimaꝝ.ō decre.edita fuit ad ōclarationē de creta.de sē.ex.a nobis.j.ꝛ eius qō ibi no. Et ei⁹ duo sūt dicta.ꝓmū q; statuta ordinariox ñ ligāt ꝓbabilit ignorātes.seu q; statutū epi ex suā dioce.sbditū ñ ligat

l ¶ Animarū.ad idem de iureur.ā.c.i.ꝛ de sepul.c.i.

m ¶ Sētētijs.que ligāt aiaz:vt locū habeat ꝓma ratō ꝫ idē in alijs sētētijs:q; penas tpales inserūt:p.l.ff.de ō cre.ab ox.fa.l.vlt.vbi habes q; municipali statuto nō ligāt ignorans:ꝫ scies tñ.ad hoc.C.de testa.l. ius.i fi.ꝛ pōt dici:q; i hoc ꝓuidetur alabus:salte ꝓpter pcm sobedientie qō est maximū.viij.q.i.sciendum.vel de his dixit:quia de alijs non erat dubium per dictum.l.

n ¶ Statuta.de generalibus ergo statutis canonuꝝ vel legum non loquitur:que ab omnibus sciri ꝛ custodiri debent.ō.de ꝓsti.c.i.

o ¶ Ordinariorum.qui dicantur ordinarij no. gof.ꝛ ber.ō.de offi.or.cum ab ecclesiarum.

p ¶ Ignorātes.ꝛ̄iū no.ber.in pdi.decr.a nobis.ꝛ mouebat ex eo:quia icidebat in factum tam damnatum: ꝛ quia in culpa fuit rem prohibitam faciēdo:ꝛ querere debuerat: sicut etiam vbi culpa precedit non excusat metus.ff.quod metus causa.si mulier.

q ¶ Supia.q; ē ignorare qō oēs sciūt de pestu.c.i ō clerecōi.nu.aplice. Ignorātia ꝑ alia facti:alia iuris.si iuris aut ꝓmunis aut singularis:statutū.n.epi ius facit inf sbditos:qō tamē nō ligat ꝓbabiliter ignorantes:vt bic.

r ¶ Statuto.no.ep̄z facere posse statutū:ad idez.ō.prorū.ō.de ma.ꝛ obe.si quis venerit.ꝛ legatus in ꝓuincia sua.ō.de offi.lega.c.vlt.ꝛ sūt talia statuta perpetua etiam post obitum vel recessum:vt ibi.

s ¶ Cōmiserit.ꝛ̄.j.de sē.ex.romana.§.caueāt.vbi dī q; p futuris delictis excōicatio ferri nō dz. So.aliud est ferre i aliquē excōicatōis sniaz ꝓfuturo dlicto:vt si dicat excōico te si tale qd feceris qō ibi ꝓhibet:aliud statutū gnāle facere excōicationē fulminās qō h ꝓmittit vt.ō.de sē.ex.a nobis.j vl' lz ibi ꝓhibeat ferri:tū lata tenet:vt ibi no.ber.vl' si dicat q; istud ꝓmiserint sit ptertuz nullā ꝛ̄iū qō ꝓus dixit:tene ꝛ adde qō ibi dicam.

t ¶ Furtū.q; ē ꝓtio rei alienē inuito dño fraudulosa:

ꝛ animo lucrādi: insti. de ob. que ex ḡsi delic. i ꝓn. ꝛ. §. furtū autē. ꝛ. §. placuit. ꝛ phibitū etiā i decalogo. xiij. q v. penale. ꝛ in secunda ꝓhibitione obtinet quartum locum: quod dic vt no. xxxij. q. vj. quid in omnibus.

a ℂ Biocesiz. in qua totā iurisdictionē habet ordinari az: ꝛ in quolibet ipsi⁹ loco nō exē pto potest ꝓ tribunali sedere. j. ō offi. ordi. cuz epis copus.

extra ipsius dioce⁹ committē tes minime ligari noscuntur cuz extra territoriu⁹ ius dicenti non pareatur impune⁴ ℂ Gregorius. ꝛ

b ℂ Cum extra, ratio: ꝛ no. de omnibus rationez reddendā: quod dic vt. ō. de rescrip. siquādo.

c ℂ Territorium. suum. ō. de of. le. nouit. ff. de iurisdom. iu l. vl. ꝛ est territoriū vniuersitas agrorum itrā fines cuiusq; ciuitatis: quod ab eo dictum quidaz aiunt: ꝙ magistratus eius loci intra eos fines terrendi. i. sumouendi ius habent. ff. de v. si. ꝓ pupillus. §. territoriū.

d ℂ Impune. i. sine pena. i. nō parēs ex eo penā si patit.

e Ipso iure. ergo sine exceptiōis ope: ꝛ sic falsā puta opi. tā. ꝛ inno. no. ō. de of. dele. prudētiaz. §. sexta. ꝛ ber. cōpos. no. ō. e. c. sup lris i glo. hꝫqueritur. ꝛ guil. du. no. in spe. ti. de rescripti ꝑtatiōe. §. rōe. aūt impetrātis. v. quid de processu. qui oēs dixerunt ꝙ processus habitus per lras impetratas ab excōicato valet: si non opponatur exemptio: ꝛ hoc dico territus: cum supradicti oēs excepto tan. hāc viderint decre. vnde vel non ponderauerunt hoc verbum ipso iure positū in principio h vel decre. putauerunt esse correctum per decre. pia. quod non credo cuz pars illa que correcta est remota fuerit: vt. j. dicam.

f ℂ Rescriptā. ō. e. dilectus filius abbas. ꝛ satis h puto ē minatā q̄stionē: q̄ q̄ri solet: vtrū re⁹ actorē quē excipiēdo ō rescriptū ꝛ plonā ꝛpulit excōicatiōis vigore: cora ipso delegato recōuenīr ꝓsit: ꝛ patet ꝙ si: si eni nullū ē rescriptū ꝛ quētio est ꝑncipale recōuēto accessoriū: sublato ꝑncipali ꝛ accessoriū. j. ō reg. iur. accessoriū cū suis ꝓcor. Itē cā quētiōis ꝛ recōuētiōis simul sūt tractāde. ō de mutu. peti. c. j. ō ordi cog. cū dilect⁹. qō hic cē si posset. Itē quētio est exp̄ssū: recōuētio tacitū: sublato igit exp̄sso: ꝛ tacitū ē sublatū. C. si re⁹ vl accu. mor. fu. l. vlt. ꝛ facit qō no. ō. de. ꝛiu. qō a te hoc tēuit tan. bar bzir. in questione veneri. illi que icipit actor queniebat reuz

g ℂ Processus nunquid ergo correcta ē decre. pia. j. de excep. vbi dicit ꝙ processus habitus cum excōicato tenet: donec opponat exceptio: ꝛ postmodum ipso absoluto reassumat causā in eodē statu. So. nō est correcta immo potiꝰ corrigere: ista p illā: cū illa sit posterior: est eni ino. iij ꝛ hec greg. ix. ō. ti. pri. c. j. lz neutra p alterā corrigit: lz i diuersis casib⁹ loquūt. Nota igit ꝓmo falsā ee opinionē modernoꝝ quā ber. no. m. decr. pia. i gl. lz mirū. et i ꝑdi. decre. dilect⁹ in glo. hic videt. ꝛ i decre. de offi. dele. prudentia. in glo. sic videtur ꝛ in gl. secus eēt. ingb⁹ dixit rescriptū ab excōicato impetratū valet p⁹ iuā absolutionē: ꝛ vera ē ipsi⁹ opi. antiq. vt p ꝑdi. glo. apparet: ꝛ ō eta. q̄li. cū bone ꝛ de de. er. mi. ꝓposuit. Circa hāc igit materiā sic distingue: aut excōicat⁹ maior agit coram delegato: aut coraz ordinario. In ꝓmo casu sic distingue: quia aut erat excōicatus tpe impetrati rescripti: aut postea fuit excōicat⁹. In primo casu sub distinctionis habet locū hec decre. vt. l. non valeat rescriptū: nec ꝓcessus ꝙ ipm habitus nisi impetratū fuerit sup cā excōicationis vel appellationis: vt hic: ꝛ in ꝓcor. supius allegatis. In secundo casu. s. qñ. post impetrationem excōicatus fuit locum habet decre. pia. ꝛ de offi. dele. prudentiam. §. sexta. Si agitur coraz ordinario tunc tria tempora distinguo: ꝑm vetera iura nō tenebat ꝓcessus cuz ipso habitus. ō. de excep. exceptionem. alias non video q̄re ibi fieret ꝙ demnatio expensarum si tenuisset, ꝓcessus vt etiam ibi. no post modum statuti ibi greg. in decisa huius decre. ꝙ teneret, ꝓcessus habitus cū excōicato: si reus eū sciēter admisit als nō. ꝑm moderna vero iura tenet, ꝓcessus ꝛ locuz habet decre. pia. ꝛ sic nec corrigit nec corrigit Si q̄raf que sit ratio diuersi iuris? ꝛ dicaf ꝙ excōicatus impetrās peccauit se ingerēdo cōioni hoium. nō valet hec rōsio: cū eadem rō sit in ordinario si dicatur ꝙ hec sit ratio: quia rescriptum impetratum fuit tali veritate tacita qua expressa litteras non habuisset. non valet etiam h rōsio: quia tunc rescriptum hz elidi exceptionis ope: non ipso iure. ō. e. super lris. ꝛ h notat ber. ō. e. ad audientiam. ij. vnde satis mirandum videtur: ꝙ si ago coram ordinario tenet ꝓcessus: ꝛ si ab eo impetro delegatum: nec rescriptum valeat nec processus: sed potest esse ratio quia iurisditio delegata sumit initiuz ex persona agentis impetrantis: ideo cuz vitiosum fuerit ꝓncipium. j. q. j. ꝓncipatus nec rescriptum valeat nec ꝓcessus: ordinaria aūt iurisditio ab auctore agente non incipit: ꝛ iō ibi secus. Item iurisditio ordinaria fauorabilis: exordinaria odiosa: vt. ō. e. ad hoc. Item quando ꝓceditur cora ordinario vel delegato impetrato aū excōmunicationem est i aliquo quid imputetur reo: qui de excommunicatione debebat excipere si scribebat: alias instigare debebat: sz vt plurimū delegatū ipetrat actor aūte reo: ꝛ iō nō vz ipetratio: nec ꝓcessus hit⁹ ipi⁹ ipetratiōis vigore: vt h His ergo rōsibus ꝛ excōicati odio spāle dicaf: ꝙ i hoc cāu vitas suppressa ipso iure viciet rescriptum ꝛ processum habitum per illud.

h ℂ Excommunicato maiozis excommunicatione: vt. ō. de excep. a nobis. ꝛ. j. eo. ti. c. pia.

i ℂ Alio. qd si excōicatus impetrat lras. ingsitionis? notauit gos. de. off. dele. prudentiam. in glo. colligitur: ꝙ bene valent lre: ꝛ hoc ideo quia forma ibi habef accusatoꝛis loco: vt. ō de accu ḡliter. ꝛ lz promouens ineptus appareat: nihilominus valet rescriptuz: ꝛ ꝓcdaf p illud: de accu. cuz oporteat. vbi idem tenet inno. hosti. ad hoc quando excōicatus solum ministrum prebuit: nec noiatus fuit i litteris idem guil. in spec. de inquisi. §. j. v quid si in littera alle⁹ inno. ꝛ hosti. C. de ꝓcci impera. offe. l. j. ꝛ l. vniuersis. ꝛ. ff. de inoff. testa post hūanus §. j. ꝛ l. si pars. §. vlti. non cum refert secundum eos a quo ꝛ quo tpe fuerit nūciatū. ff. ō peti here. l. itē veniūt §. a q̄ ꝛ. ff. de euictio. si rem. §. vlti. per banc lraz credo ꝓriū: cū i odiū excōicati sit hoc iductū: ꝙ ille littere valeāt nisi hoc ꝓtēte: nec puto tutū ꝑa lra recedere: ꝛ ad hoc optime facit: quia si excōmunicatus ꝓ alio lras impetrat ad agendū nō valet. ō. ꝓbaposit cessionem. ꝛ hū refert interdum per quem preces. offerātur. j. de here. c. ij. §. iij. decre. cuz oporteat. rūde vt ibi nota. secundum io in glo penulti. ꝑterea non est inimicus ita persona ꝓhibita ab impetrando sicut excommunicatus: vñ agit ꝓ iuria quod non facit excommunicatus: de iud. intelleximus. iij. q. vj. omnibus

a ¶ Excõicationis.ff.ō sentē.excō.cum p̄o causa.

b ¶ Appellatiōis.ff.ō excep.cū inf.t.c. significaueſt. t. c. vlti.

c ¶ Impetratū.t sic ſpicif tp̄o date vel ipetrationis: ad id. ꝫ ff.e.eā te.t.j.e. tibi q. ō pbē.eū cui ſeq̄bat aūt oliz hic in fi. talis lra q̄ coz̄a eo actū ē coz̄a ordiario ſimiliť irritū ē cēlendū: niſi fozſitā q̄ quenif ſciēter admiſiſſet eūdē: fmo ta fuit q̄ reuocata p̄ decre.pia. vt diri.ff in glo. nunquid ergo. io.an.

d ¶ Am'i mltis.p clausulā gdā alij poſſūt ſibi q̄tuoz quenīri quoz noīa i p̄mo citatoꝛio, erp̄māť ne variatiōi ſit locꝰ.

e ¶ Alt'is exēplifica.ff.ō reli.domi.c. vl.t.j.e. ti. religionū.ff.ō teſti.cū cāz t.c. ſignificaueruť.ff. de teſti.l.j.i fi. Jtē in relictis p̄ redemptiōe captiuoꝛ reſtrigiť ifinitas. C. de ſacroſan ecclē. vt inter diuinuz. Jtem reſtringiť ſeueritas: cū mlťitudo peccauit: de cle ex.mi. latoꝛes. cū ſimlibus. Jtē nō onerať heres i infinitū fidei cōmiſſuz ſoluere. ff.ō le.iij. fideicōmiſſa. §. ſigs. x. Jtē nō valet p̄oꝛmiſſio ne vlla exceptio, deſerti iudicij obijciať: puta p̄mitto: q̄ ſi p̄ caſū foꝛtuitū ipeditus fuero q̄ cōparere nō poſſim non obijciā de caſu. ff. ſigs cau. l. ſed t ſigs. § q̄ſitū Jtem i ſtipulatione dāni infecti nō dz gs eē in ifinitū obligať. ff.ō dam. infec. l. g bona. §. vl. Jtē legatū q̄ ñ pōt ſciri ex teſtamēto: puta lego. c. ei quē mihi ticius noīauerit non valet. ff. de iure fiſ. l. ita fidei. t merito repꝛobať ifinitas. q: mlťitudo ē canonibꝰ inimica. ff.ō pb. q: ſtatuz. t onerosa, nil hz honeſti: l auē. de re ferē. ad ſi col. ij. t habes p̄ꝛes q̄oꝛ. ō eta. t q̄li. c. penul.

f ¶ Pꝛouide. quia p̄ generalitatem iſtam derogabať iuriſdiťioni oꝛdinarie: cui p̄ hanc conſtitutionem pꝛouidetur.

g ¶ Per gnālem clauſulam. p̄eter epſſos. n. poterunt quatuoꝛ conueniri.

h ¶ Quidā alij. ff.e. paſtoꝛ alis. t. c. roduphus. t idē itelligo ō q̄libet ꝓſili clauſula: vt ſi dicať ticius: t nōnulli hoies ciuitatis bonoñ, vl' ſimili modo. Jtem ſi dicať hoies talis loci: nam aut cōueniet eos vt vniuerſitaťē: t tūc oēs habent loco vniꝰ aut ſingulos: t tunc ſolos. iij. p̄ter expſſos poterit conuenire: vt hic p̄m inno.

i ¶ Frequēť. t iō pꝛouidēdū fuit. ff. de legi. nā ad ea. t. j. de reſti. ſpo. frequens hodie autem hec clauſula non eſt in vſu.

k ¶ In litteris noſtris. quid de litteris epiſcopoꝛum: dic p̄m hoſti. q̄ nō extēdunt ad illas: ad hoc. xxv. diſtin. qualis.

l ¶ Vel. iiij. oli trahebanť. xl. ar. ō teſti. cū cāz. t. c. ſignificaueruntt ō cle ex. mi. latoꝛes. Si q̄ratur que ſit rō q̄re reſtricta fuit ad quattuoꝛ: dic q̄ arbitraria: q: eque reſtringi potuit ad pl'. t min'. poſſet reddi ſiliť udiaria: quaz hēs. ff.ō q̄ſan. t affi. nō ōbet. dico tū hz ber. q̄ ſup re indiuiſibili: puta iudicio cōi diuidūdo: fam'. berciſ. t ſilibꝰ. poſſūt p̄ generales clauſulaz vltra. iiij. euocari ad iudiciū. Jtē oēs vltra illos. iiij. q̄ ius habēt i re poſſūt agē vl' ōfendere p̄ iure ſuo coz̄az illo iudice: ar. ff.ō re. iudi cū ſup. ff.ō offi. dele. ſup eo. ar. j. ō elec. c. j.

m ¶ Quoꝛum. ſilloꝛum quos intendit q̄uenire p̄ clauſulaz: t debet expꝛeſſio in actis ſcribi: de pꝛoba. quoniam contra. t direruntt quidam. ſi nno. q̄ in qualibet citatione illoꝛum debeant omnia nomina expꝛimi. ſatis poteſt dici q̄ ſufficit expꝛimi in citatione eiuſ qui p̄imo citatur t ſcribatur in actis: vt. ff. dixi p̄m hoſti. vl' hz bar. ſatis eſt q̄ ſcribať in actis: ſi in p̄imo citatoꝛio ſi ſcribanť: q: iā ceſſat variatio: q̄ ſatis credo: q̄ſi hec lra dicere velit: q̄ anteq̄z fiat citatio nōia ep̄mēda ſint illoꝛ. iiij. t credo tuti' q̄ fiat hec expꝛeſſio i p̄ma citatiōe: q̄ ſit aūcte reſcripti etiā ſi fiat ō expꝛſſis i eo: ſi alij ꝑ dicēres q̄ ſufficē q̄ fiat i p̄ma citatiōe alterius illoꝛ iiij. ſi hz hoc nō ē plene fraudibus p̄uiſū. Et ſi q̄raťur an de nō expꝛſſis conuenire poſſit puſq̄z conueniat expꝛeſſuz: ē dicēdū q̄ ſic: q: donare liberare: t remitē pōt: niſi forte in fraudē expꝛſſiſſet hz formā ōcre. ff. e. ſedes. t hoc tenēbar. i q̄ſtione venēialiť: q̄ ſcipit aligs ipetrauit. hz pōe q̄ttuoꝛ expꝛſſit poſtea mutat vnā ex p̄ſonis: vl' neminē expꝛeſſit: poſtea alterum q̄uenit: nihil excipiť: querit an valeat iudiciuz: t videť q̄ ſic: q: hec exceptio dilatoꝛia eſt: vt dici ꝓſueuit ō exceptionibus duaꝝ dictaꝝ ff. e. nōnulli. Jtē q: multa fieri ꝓhibenť. t. ō regu. ad aplicam. ꝑuz dico p̄m. B. q: ſi nomina i p̄mo citatoꝛio: vl' in actis fuerūt expꝛſſa tpe debito p̄ inde ē: ac ſi in reſcripto fuiſſet expꝛſſa: ſi non fuerūt expꝛſſa tpe ōbito pinde eſt: ac ſi nō fuiſſet ibi clauſula. vñ cum reſcripta non extendantur ad alias res: vel p̄ſonas: de offi. dele. p. t. g. dico q̄ etiam ſi nō excipiatur non valet iudicium.

n ¶ Nomina. t cognomina vel certas circunlocutiones. ff.de teſti. licet ex quadā. t. ff. ſi cer. pe. l. certum. vt euiteť equocatio. ff. e. ſignificante. t. c. q: nonnulli.

o ¶ Fraudi. cui occurrēdum eſt. j. de renun. c. ij. cuz ſi.

p ¶ Ea. ſcilicet nomina.

q ¶ Poſſit. imperatoꝛ.

r ¶ Variari. nō variatiōez t ſcōſtātiā fꝛobari: alibi p̄ mittiť: q̄ dic vt plene dixi. j. ō reg. iu. q̄ ſemel. t nō p̄ hāc lraz: q̄ p̄ lras gnāles ad obtinēda bñficia: exq̄s aliq̄ ſpecificauit ſine ꝓteſtatiōe: ſi ſuccūbat: ad aliud trāſire ñ potēit: q: pinde ē ac ſi i reſcripto fuiſſet expſſuz illō bñficiū q̄ optauit. j. ō ꝓceſ. pbē. q: cūctis q̄ ſane itelligas p̄m id q̄ habes. e. ti. ne captāde. io. an.

s ¶ Jſpēdia. ſi actoꝛ ꝑ reū ſup plib' p̄ſonalibus lras impetrat ad diuerſos: nō valēt lre nec ꝓceſſus earū: t reo cōdēnabiť i expēſis: t idē i reo queniēte vl' recōueniente actoꝛe eodē durāte iudicio. hoc dicit vocatur aūte diſpenduz longuz t inutile: cōpēdiū aūte breue t vtile ad idē ō accuſa. q̄liter t quādo. ij. ad finē.

t ¶ Qua poſſum'. ad idem. ff. in pꝛoemio huius li. t hz ſufficit. xliij. di. epheſijs. xlvij. di. c. vl.

u ¶ Gregoꝛij. hec ē vera lra t loquiť ō decre. ff. e. ti. c. vl. q̄dā olim habebāt: inno. papa. ij. t male. ioan. an.

x ¶ Ampliantes. ampliauit in eo q̄ ſtatuit q̄ pꝛoceſſ' non valeat. t in eo q̄ ſtatuit de reo: naz hec in decre. quia nōnulli expꝛeſſa non fuerant.

y ¶ Perſonales. q̄ſi ſec' i realibꝰ. xxv. di. q̄ſtis. ff.ō iudic. pꝛoꝛ. t pt eē rō diuerſitaťis: q: p̄ſonales altiꝰ nature ſunt q̄z reales: t facilius expediuntur: quia ſepius fit ide inſtrumēti vl' ſcriptura: ar. ff.ō edē. l. ſi legatū. t cōi'

parte ꝑ psonales ẽpiscõce. reales vero magne. Item i vna petitione ꝓ plurib⁹ psonalibus actionibus agẽ põt cuiuslibet assignata cã. C. ō ãna. excep. si ex multis. ℔ de fi. ob. c. vlti. ℔m ber. verior ẽ rõ ꝫ modernos: ꝙre aliud i psonalib⁹: aliud i realib⁹: q: due dicte q̃ oliz da bãt ꝓcere. ℔. e. nõnulli. vel vna. datur hodie ꝓ de cre. j. eo. statutuz. seruata ipsius moderatiõe cõputãtur a finib⁹ dioc. vbi sita ẽ res. qñ agit reali. ℔. c. dilect⁹. ij. cõtigẽt ꝙ ꝙ qñ nõ possit cõueniri sup plibus realibus coram eodẽ iudice. cum res esset adiuicẽ remote sed i psonalibus cõputaf a finibus dio. vbi habz domiciliũ: vñ sup oibus ad vnũ iudicẽ cõmodius ipetrãt: et ideo i istis aliõ q̃z i illis: ꝫ forte ista rõ cessat hodie ꝓ ẽcre. j. c. statutũ. et dicit vt ibi dixi in. ℣. cũ vo. i glo. olim dicebamus.

a ¶ Sup oib⁹. ꝫ si reus appellauerit sup vna psonali: iudex nõ poterit ꝓcedẽ i alia ꝓma nõ finita cũ suspectus sit illis. de ap. ad hec. si i vna ergo. ñ est cõmodi⁹ agere sub vno q̃z sub diuersis: et sic dãnosa videt cõstitutio hec actoris: sed põt dici ℔m ber. ꝙ inigtas iudicis q̃ppera ꝓcessit: nõ facit ꝙ reus ꝓpter hoc coꝝ alio iudice possit trahi: et sibi iputet qui talez obtinuit iudicem: et expectet actor donec appellatiõis causa sit finita: que si pronũciata fuerit iusta: actor postmodũ studeat alũ iudicẽ impetrare: alis ꝑ fuẽrit iusta procedet in alijs: et idẽ videt ō alijs ispedimẽtis re nõ integra.

b ¶ Questiõibus. et sic ad eosdẽ et nõ ad diuersos debet lras ipetrare: etiam vna lite finita ℔m ber. licz quidaz cõtra dicentes ꝙ hec constitutio et illa q: nõnulli intelligantur quando actor trahit reum ad diuersos iudices: vel vna pendente coram vno.

c ¶ Impetrare qd si coꝝ ōlegato q̃ñiat sup vna: coraz ordinario sup alia: de hoc. ℔. e. c. vlti. in glo. secus.

d ¶ Fecerit. cum effectu vtendo scilicet pluribus litteris: q: si vnicis tm̃ vtẽt bñ valẽt ꝓcer⁹ habit⁹ ꝙ eas

e ¶ Omnium alis omni. (dez ꝫ ino. io. an.

f ¶ Processus valeat. i ℔ ampliauit statutũ: q: ñnulli. sed pone ꝓcessũ fuit coꝝ diuersis iudicib⁹ et nihil ceptũ: nũqd valebit snia vl ꝓcess⁹? videt ꝙ sic: q: ℔ ẽ bñficiũ p̃sonale: ꝓ qõ ẽt alteri ñ piudicat: ẽ regula. ad aplicã. ꝫ ver⁹ ẽ ꝫ ber. ꝙ ꝓcess⁹ ñ valet ꝙ hãc lraz: alis nil videret addere hec constitutio illi ẽcre. q: nõnulli et hoc idẽ tenẽt ino. et dicit ꝓ curiã obseruari.

g ¶ Expensis. et in dampnis ꝛ. e. ti. c. vlti. io. an.

h ¶ Legitimis. ō hoc dic: vt ij. q. j. i ꝑmis. ō dolo et cõtu. finẽ. et hoc ẽ gñale: vt fatigãs aduersariũ in expensis puniat. ℔. de penis calumnã. ō rescrip. ceteꝝ cũ si.

i ¶ Durante. qualiter habeat fieri reconuentio. no. ℔. de mutu. pe. c. j. et. ij. io. an.

k ¶ Obnoxium etiaz fiscali ℔m ber.

l ¶ Vel conuẽtionis. forte ponit hec duo ṽba: quia si recõueniatur actor vna et eadẽ snia debet causa terminari ꝑma q̃z secũda: ꝓbat hoc. ℔. de mutu. pe. c. j. et ō ex cogni. cũ dilect⁹. vel forte vtroq; casu vna snia terminãda est: et semp eodẽ durante iudicio coꝝ eodẽ iudice agẽd uz ẽ: quo finito coraz alio: q: tũc nõ posset reo agẽ coꝝ ꝑmo delegato: cum finita sit iurisditio q̃stũ ad cognitionez. ℔. de of. dele. querẽn. an autem coꝝ ordinario reconuenire possit eundẽ codez durante iudicio dubitatur: et videtur ꝙ sic cuz hic dicat littera lras maluerit impetrare: vñ solũ de delegato loqui videt: sed q: eadẽ rõ est vtrobiq;: idem ius videtur esse debere ℔m ber. vel forte non est eadem ratio: quia iurisditio ordinaria fauorabilis est et extraordinaria odiosa et ideo aliud in ordinario dici posset: ad hoc facit quod ꝛz Inno. ℔. c. vlti.

m ¶ Lras. forte est talis: cã q̃ nõ cadit in cognitionez delegati sine spãli mãdato pape. vj. q. iij. si epus. ℔. de ꝓbr. vti. vel iuti. c. j. et. ij. ℔. de re. i te. c. penul. alis enim quaꝝ oneraret se in lris impetrãdis: q ꝓ lras actoris põt suum expedire negociũ. io. an.

n ¶ Experiri. agere: quia in reconuentione reus fit actor: et conco. ℔. de causa possessoria alibi ponitur pro defendere. ℔. de iudi. c. j. et. viij. di. quo iure. io. an.

o ¶ Recusare ab initio antequam in eos cõsẽserit: ℔m ber. vel er superueniente causa: de of. dele. insinuante. et pendente suspitionis cognitione iudex non procedet in reconuentionis causa per litteras impetratas per reum: quia si contrarium diceretur facile esset deludere huic cõstitutiõi ꝫ Inno.

p ¶ Simili pena. superius expressa in actore. ℔. vt litteris careat: processus non valeat: et in expensis condemnetur: per quem autem fiat talis cõdemnatio: no. ℔. e. ti. c. vl.

q ¶ Cum aliquibus. fuit tracta de extraua. ale. que incipiebat contingit. et ꝫ dicit: ꝙ receptus per litteras facultatis si ad recipientes spectabat receptio: ipsoꝝ et non pape auctoritate intelligitur esse receptus: nisi in littteris aliud esset expressuz Si autẽ receptio non spectabat ad eos: tunc ap. auc. dicit receptus. Sed ad omnia ꝛro ad quid expediat scire quod dicit hec decr. expedit propter id quod habes. j. de preben. hi qui auctoritate. et de concess preben. c. vl. ℣. vel eos. Emanauit autem declarationem eoꝝ que no. Inno. et ho. de litteris facultatis. ℔. de preben. relatum. et compos ẽ codez capitulum. vltra duas chartas. vers. quid si papa. et. vers. sed pone ꝙ abbati.

r ¶ Eiusdem ecclesie. ad quam recipitur.

s ¶ Consuetudinibus. que seruande sunt infra de preben. cum in ecclesijs.

t ¶ Statutis. Nota capitulum ecclesie posset facere statutum dummodo sit licitum: vt infra de ver. sig. constitutionez. vbi de hoc et conco. ℔. de consti. cum omnes.

u ¶ Confirmatione apostolica. quid operetur confirmatio et nota. xviij. questione. iij. et supra de con. prebẽ quia diuersitatem.

x ¶ Firmitate alia. puta vinculo pene: cui se statuentes spon-

tantē obligauerūt: vel fortē p supiorēz ipis statutis apposito vel ꝓfirmatiōe legati: vl alterius supiozis vel alia simili.

a ¶ Cōcedimus facultatē. nō verbū q: si ꝑciperet: omni casu diceret apo. auctozitate receptus. Et nō q per hāc formaz cuz dirigit eis ad quos spectat collatio q̄ hic vocat receptio nō dicitur grauata eccle sia adeo q locū habeat dec. ſ. e. mādatū. ꝛ. j. e. c. pe. in fi. q: aliō est cōcedere facultatez: ꝛ aliud ꝑcipere. xiij. q. j. qō ꝑcipitur. ad idē. ſ. de arbi. cū olim. ff. māda. l. ij. i fi.

b ¶ Receptio. sumit hic receptio ñ p istallatiōe: hz pro collatiōe que ius cōfert: ad idē. j. ō ꝑben. cum in ecclesijs.

c ¶ Ad eos. i gbusdā. n. ecclesijs canonicoꝝ receptio ꝛ ꝑbēdarū collatio ad solū spectat eoz vl ꝑlatum: i gbusdam ad solum capl̄m vel cōuentū: in quibusdam cōiter ad vtrūq; hꝫ ꝑbat. ſ. ō elec. cū ecclia. j. ne se. va. c. vno. ō fgula. c. vlti.

d ¶ Potestatem recipiendi illum in canonicum.

e ¶ Ad eosdē. tm̄ itelligo. qd si cōiter ad eos ꝛ alios: adhuc idez credo qō in ꝓmo casu cuz isti potestatē recipiāt ex viribus litterarū nā qō ꝓius facere soli nō poterant: modo ꝑnt. Et ō cōmuni nullus recte dicit: hoc meū est. xij. q. j. ſ. vl. ꝛ. q. ij. qui manumittitur. ꝛ ar. ff. ō seruit. vr. ꝓpedi. l si parietez. ibi q: volens nō solū dñs ē. ꝛ facit. j. de ꝑbē. cū i ullis in fi.

f ¶ Receptus. si ergo postea recipiat alter auctē apo. secōs ꝛ nō ꝑm̄ ꝓmo vacārē ꝑbēdā hēbit: vt. j. de ꝑbē. hi q. io. an.

g ¶ Nisi. istō fuit additū: qō nō erat. i exua. dec. cōtingit.

h ¶ Auctozitate nostra. tunc ergo licet ad eos pertineat recepō: apostolica dicitur auctozitate receptus.

i ¶ Exꝑsse. sic. j. e. duobus. i fi. ꝛ. j. de ꝑbē. si motu ꝓꝑio. i fi.

k ¶ Si gratiose. rescriptū papale qō cōcedit ꝓmoto retentione ꝑmoz bñficioz vsq; ad bñplacitū pape: extinguit mō tuo papa. secus si ibi dicatur vsq; ad beneplacitum ap. se. nec intelligitur tale rescriptum de beneficijs ꝓius non canonicē detentis. hoc dicit. habuit autem oꝛtum hec dec. ab exua. cle. q̄ incipiebat vt petitioni tue ꝙgrue satisfiat. ꝛ ibi cle. non distinguebat: sed simpliciter dicebat: q si papa hanc gratiaz concesserit vsq; ad sue voluntatis beneplacitum: q per eius obitū nō exꝑirabat gr̄a: ar. legis dicentis q vsufructꝰ relictꝰ mihi q̄z diu ritius remāserit i furore nō extinguit mortuo titio ꝓusq; ad saná mentē reuertat: ꝓ eo q vsq; ad oē tps vite tnei vsufructuarij poterit: si mihi supuiriisset: nō fieri sane mētis. C. de vsufru. l. ābiguitatē. sic vidēbat dicendū in casu ꝓpōsito: q: papa si supuiriisset poterat nō mutallz volūtatē ergo. ñ exꝑirāret gr̄a. vrba. āt. ꝛiū rūdeat. ſ. q exꝑirabat i sua exua. q̄ sciebat significasti nob. hꝫ bōifa. distiguēdo ꝛitatē exꝑmit. ꝛ ōclarat qō no. ho. ſ. ō ꝑca. c. vl. ꝛ vi. ō ele. c. dudū. ij. i vl. glo.

l ¶ Gratiose. in hoc fuit gr̄a: q: plura bñficia (ꝛ ab. ibidem. simul tenere nō poterat: vnde ꝓmū curatū erat: ꝛ scōz curatū post receptā possessionem secundi statim vacat primum. x rj. q. ij. siqs iā. ſ. de ꝑb. de multa. vel exquo pereū stat quo minus possessionē hꝫet. j. de ꝓben. licet. ij. nisi in casu. j. de ꝓben. si tibi si ꝓmouebatur in episcopum post consecrationem vel post discursum tempus de cōsecrandis episcopis vacabunt

scaueret exꝑsse. Tdez. Jꝰ gratiose tibi a roma/no[m] pō. concedatur: vt. beneficia[n] que tempoze tue, ꝓmotionis[o] obties: possis vsq; ad sue[p] voluntatis beneplacitum retinere: hui[q] gr̄a p ei[q] obitū: per quē[q] ipius bñplacitū oio extinguif[r]: eo ipso expirat[s]

¶ Secus aūt si vsq; ad ap. se[t] bñplacitū gratia ꝙcedat ꝑdicta: tūc enim quia sedes ipsa non mo ritur[v] durabit perpetuo[x] nisi a successore fuerit reuocata.

¶ Pretextu vō talis cōcessionis q̄ debet cuz sit ambitiosa ꝓioza beneficia. ſ. de ele. cum in cunctis. est ergo gratia. vt donec voluntas eius durauerit[k] beneficia ipsa non vacent. io. an.

m ¶ A romano pon. q solus sub conditione ꝛ ad tēpus sicut vult potest beneficia ꝛ platuras cōferre. vij. q. j. pastoralis. ſ. ō fi. ꝑſ. veniēs. ꝛ i his que vult est, ꝓ nē volūtas: insti. de iu. natur. §. ꝑm q̄ ō ꝓcipi. ali[q] āt hoc nō pōt. j. q. ij. q̄ ꝓpio. vij. q. j. quā uis. lxx. di. sancto ruz. lv. di. ꝑcepta. Hec enim moribꝰ nostris expedit tp. Ales hꝫe filios. ff. de adop. l. ē q̄si tuz. nec actus legimini ꝛē. j. de reg. iur. actus.

n ¶ Beneficia'. large ponit: ꝛ nō q̄ dicit beneficia si dicit fructꝰ bñficioꝝ: vt. j. ō ꝑbē. si tibi ꝙcesso. hꝫ dico vt denotē q hꝫ bñficia ñ vacēt: ibi tū vacāt: vt ibi dicā

o ¶ Promotionis. forte incipiscepum. io. an.

p ¶ Sue. ſ. romāi pō. ꝛ ꝙcoz. ō. c. lkis. vbi p clausulā nisi p nos ꝛē. non itelligitur dignitas: sed ꝑsona scribētis

q ¶ Per quem. ratio.

r ¶ Extinguit. ꝙcoz. j. ne se. va. c. vno. i fi. sic ēt cria möte extinguūt. xxiij. di. q̄rūdā. ꝛ. j. ō hē accusat. §. si vō. i fi. ꝓterdz i casib. notatis i di. c. q̄rūdā. ꝛ. xxiij. q. ij. i sum

s ¶ Exꝑirat. exꝑirāte igit papa exꝑirat hec gr̄a: ꝛ (ma. cōcoz. ff. loc. l. iij. vbi dicatur q locatio vel ꝓcuratium ꝑte mihi ꝙcessum q̄z diu voles obitu tuo finitur: ad hꝫ signat ꝛiū. ſ. ō ꝑca. c. vl. ꝛ. ff. ō ꝑca. cū ꝑcariū. §. j. vbi vī q ꝑcariū ñ finit mōte ꝙcedēris: hꝫ ibi simplr factū fuerat ꝑcariū ñ adiecta aliq̄ ꝙditiōe vl ēmio vt nō. in ꝑ. dec. vl. ō ꝑca. Itē ꝛ. nōne volūtas pape durare itelligit dōec mutata ꝑbat. ſ. ō bap. ꝛ ei[q] esse. maiores. ēt p[q] moztez. xxv. di. q̄lis hꝫ illa i his q̄ saluté aie respiciūt: Itē valde ꝛdicit ꝓced. l. ambiguitatē. C. ō vsufruc per que iura tenebat abbas opiōnē cle. ſ. ō. elec. dudū. ij. i fi. hꝫ i. l. illa ē sauoz q ap̄liād[q] ē: hꝫ odiū qō ē restrigēdū vt hꝫ ifi. vl ꝛius redire vel nō redire ad saná mētē: si erat i volūtate moziētis: hꝫ hic reuocare gr̄az erat i volūtate moziētis. ex quo ergo adiecit dōec volaz pinde ē ac si diriisset: donec mon ar. nisi ꝓius reuocauero.

t ¶ Aplice se. nō ergo q aliud ē cū scribit ꝑsona: aliud cuz scribit dignitas: sic aliud est cū scribit ꝑsone: aliud cū scribit dignitati. ſ. ō of. ō le. q̄m. j. ō pui. ne aliqui.

u ¶ Dozitur. sic. xij q ij. liberti. non enim potest esse nulla. xviij. q. j. pudenda. quia dominus ꝓ eo ozauit xxj. di. sti. §. j. ad fi.

x ¶ Perpetuo. i. donec virent ille cui fuit gratia ꝙcessa: ad idē. ff. ꝓ soci. li. j. vbi de hoc. Et nō q sic ꝓ uilegiuz personale ex parte eius cui conceditur extinguitur cum persona: vt. vij. q. j. petisti. sic ꝓuilegium personale ex parte concedentis extinguit̄ cum ipso concedente vt hic: ꝛ sic de vtroq; potest intelligi. j. de reg. iu. ꝓuilegiū. vt ibi dixi. ꝓuilegiuz aūt reale ex ꝑte

cõcedentis cũ pcedente nõ extinguitur: vt hie.

a ¶ Restringi. q; odia restrigi ⁊ fauores cõuenit ãplla ri. j. de reg. iu. odia cum suis concor.

b ¶ Bñficia nõ plb. q; b ⁊ .ã. ita pñ. dicit bñficia in plurali: vt def q; simlr pña possit hõe bñficia: ò b dicã. j. c.

c ¶ Canõice. (ij. nil. n. nouj iuris i illis beneficijs tribuit hec dispẽsatio: ß vetus ꝓseruat ⁊ ꝓgat: ⁊ ꝓbatur hoc .ã. ò ele. duduz. ij. i fi. sicut de inouatione. oĩ. ã. de puil. ex parte. ⁊ .c. qz intentionis.

d ¶ Usceptuz. vacatio per mortẽ ⁊ vacatio p rnũciatiõz sũt diuẽsa: ⁊ ideo i tris ad bñficia ipetratis vno' exꝑsso nõ veĩt rliquũ. ß dicit restringi ea solum bñficia q̃ canonice obties: potes licite Gretinere. Idem. Usceptũ ab ap, se. mãdatũ: vt ab aliq̃ bñficij qõ obtiet i signatiõe recepta ipz alti' ꝓferas ⁊ assignes adiplẽ ñ potes: si ille añq̃ resignet rebus eximat hũãis cũ si ꝓ resignationẽ vacauẽit iz ꝓ mortẽ nisi ò itẽtiõe mãdãtis aliõ appẽt exꝑsse. ¶ Si duo sup eodez bñficio li' al' ipetrẽt pmo eoz ꝓ illius obitũ q̃ tenebat: scõo Emanauit ãt adõclaratiõz eoz q̃ nõ. ho. .ã. ò of. elec. ex

e ¶ Aplica se. Idẽ si ab alio q hoc mãdãe posset: puta legato' q ad hoc hĩet speciale mãdatũ: al's legatus hoc nõ potest: vt. j. de of. lega. c. pe. §. phibem.

f ¶ Alteri. exꝑsso vl nõ exꝑsso ñ curo: iz iterdũ sit dia: vt. j. de of. ele. is cui. ⁊ . j. de pb. is cui.

g ¶ Ille, qui beneficium obtinebat.

h ¶ Humanis. ar. .ã. j. de of. ẽle. si ẽlegat. j. rñ. So. de propria significatione vocabuli abesse dr q; est nõ i rebus humanis ff. de v̂. sig. mulieris. §. fi. nõ sic i ꝓpria significatiõe dr renũciasse vt. j. dicã q mortu ẽ: cũ renũciatio sit volũtaria illa coacta: ideo see: ⁊ strictissime fit iterpretatio in rescrip. ad bñficia. j. de prebẽ. q̃uis. j. ⁊ ꝓcor. ad ß. ff. de li. ⁊ posthou. l. commodissime.

i ¶ Cum non. ratio io. an.

k ¶ Per mortem. ⁊ in his forma mandati diligenter est seruanda. j. de preben. cui de non.

l ¶ Expresse. q; exꝑssit se velle bñficiũ tali ꝓferri resignatiõe vel quocũq̃ mõ vacauerit: ⁊ sa. .ã. .c. ij. ⁊ . j. de preben. si motu. proprio.

m ¶ Primo. er ß videbã debere ꝓferri. j. e. tibi q. ⁊ . j. de pb eũ cui. ß nõ ẽ ita: q; iz ille posterior sit tpe: iure tñ ẽ potior. eo ꝓ vez dirit: primus aũt falsũ. ⁊ eadẽ rõne dico q; posito q; nullus ipetrauerit secũdo bñficiũ illud qõ nõ debebãt ipetrãti q falsũ sic exꝑssit. nihil n. ad rũbũ ipetratio sed; q; si ius bñsset i bñficio: pmo ꝓ supuẽientẽ ipetratiõz sũi ꝓrogatiua illõ perdẽ non potuisset: rẽ si. .ã. ò eo q cog. q̃sã. vr. sue discretionem.

n ¶ Qui tenebat. accipe. j. illud afferente vacare als

o ¶ Eiusdem. s. qui tenebat. (ꝓponẽte.

p ¶ Secundus. qui de cessione dirit.

q ¶ Nõ, morte. nõ ĝ q; alio ẽ cedẽ alio ꝺcedẽ: ad idez i. ò pbẽ q̃uis tibi. ⁊ . j. ò v. si. c. vl. ß nõne rnũciãs q̃ ad ecclias hẽt ꝓ mortuo: vt. vij. q. j. §. ecce i gb, sic ⁊ vir ab vroze iudicio ecclie sepat q̃tũ ad ipz ꝓ mortuo reputat. xxvij. q. ij. §. j sic ⁊ möch, mortu, rputat nũdo. xvj. q. j placuit. ij. So. dic ler q; ꝓ fictiõez iuris vĩas ñ ꝓsũdit nec delet. C. ò iu. do. i reb. i pa. iz igr renunciãs ad ipaz eccliã fingat mortu: tñ mortu, si ẽ: nec id ẽ q dia i eo qõ i mortuo: nã talis de nouo possz ad eccliã reassumi. .ã. ò renũ. ex trãsmissa. qõ in mortuo ee ñ posset. bñ ergo dicẽ io. q; nõ i p. c. placuit. xvj. q. j. q; nũq̃z mors ciuilis nãli cõparat nisi i cañb, exꝑsse i iure: ad b optie. ff. de v. ob. ex ca

pte. §. i insulã. ⁊ . ff. ò do. in. vi. ⁊ . vr. l. ß si mort. cũ ãt iz al's i bñficijs largatiat iterptatio i lris bñficialib, q̃ ábitiose reputãtur: fiat stricta vt. j. ò prebẽ. q̃uis. j. itelligim, stricte de. nãli morte ꝓut vbum sonat: ⁊ adde qõ dicã. j. de pb. q̃uis. ij.

r ¶ Preferri. nõ. ĝ q; illa regula q̃ dicit q ꝓior est tpe potior ẽ iure: ad qõ fa. j. c. tibi q. ⁊ de pb. eũ cui. itelligit. cũ vtriusq; par. est cã: vt. ff. de reiu. q̃sties. vtriusq; ⁊ dicã j. ò reg. iu. q; por. Si aũt posterior ẽ cã posteriozis: por: erit i iure: vt h. ⁊ . j. ò pbẽ. hi q. ⁊ . c. si a sede. ff. ò pui. cre. l. puilegia. C. q; po. i pig.

s ¶ Gratia. iz ignorãs bñficiũ sibi collatuz in ipetratione alterius illius mentionẽ non fecerit: valent lre: alterũ tñ eligere: si de iure simul teneri non possint.

t ¶ Sede apo. idẽ si ab alio ⁊ fa. ad hoc. j. de of. le. c. vl.

u ¶ Uitiosa. ẽ enĩ gia vitiosa: qũ i ipetratiõe bñficij sbticẽ aliq̃ bñficiũ q̃tũcũq̃ modicũ: vt j. de pbẽ. si motu ꝓprio. nisi forte ꝓpio suo motu papa beneficiũ cõferret: vt, ibi. hinc est q; exꝑssio bñficij dispẽsationẽ nõ operat: sed hoc solũ q; lre surrepticie nõ dicũtur: vt eodẽ ti. non potest i fi.

x ¶ Antea. quia. s. post: nulla fuisset dubitatio.

y ¶ Ignorãs. idẽ intelligo de sciente antequam aceptet vel ratam habeat collationem eandem. cum enim ante hoc beneficium suum dici non possit: non necesse ò ipso fieri mentionem. j. de preb. si tibi absenti. Et nõ ex hac dec. ⁊ illa: q; beneficia ecclesiastica licite conferuntur absenti. Simile in pcuratore qui cõstituitur etiam abũs: vt. j. de pcu. iz. ⁊ . ff. de procu. l. j. i fi. ß hic forte procurator pñs mãdatuz ad talia ratuz habuerat ⁊ aceptauerat: per id quod dicit in fi. retinere. vel dic quia in bñficijs vel lris ad bñficia impetrandis nil dz taceri quod possit mouere aium cõcedẽtis: etiaz ò tali bñficio añq̃z acceptet dz facere mẽtionem: ad hoc. .ã. e. in nfa. ⁊ . j. de preben. q̃uis. j. ⁊ . c. si motu. maxime cum habeat ius ad rem j. de concess. preb. c. vlti. ⁊ in pre. decre. si tibi.

z ¶ Nescires. diuiare. n. ñ tenebat: qr id hũanũ nõ ẽ. .ã. vt ce.

a ¶ Utrũq; tũ ipetratũ a pa. ⁊ collatũ ab ẽpo. (be. vt nfz. io. an

b ¶ De iure teneri. sed que sint hec bñficia q̃ pñt simul de iure teneri: sup hoc vide ñspe. ti. de legato. §. restat. v̂. illud autẽ ¶ Posset dici ꝑm Inno. q hoc tenet: de elec. dudũ. de preben. cũ iam dudum. q; habere plura beneficia nõ curata: ⁊ que de cõsuetudine vel statuto residentiam nõ regrant: mõ ẽ petũ nec ꝺ iura: ⁊ de talibus hic posset intelligi: vel posset dici ꝑm gof. q hoc no. .ã. de cle. non resi. c. ij. q; de iure põt quis habere plures ꝓbendas. quarum altera per se non sufficit: allegat. e. tit. conquerente. quod facit etiam ꝺr de preben. cum teneamur. vel dic q; loquitur de beneficijs vnit's anneris vel depẽdentibus. illa enĩ simul pñt ò iure teneri: sed hec lectura non ꝓcedit. q; collationem. n. vnius habet vtrunq; ⁊ sic non fuisset

necessaria alterius collatio: vnde dicit posset opinionem Jnno. & veram esse quā sequitur ꝙsuetudo quā papa scit & tolerat vel saltem opi. gof. ar. ℈. c. si gratiose. ar. p. & ℈. j. de preben. is cui vel dic q̄ lra ista loquitur de his beneficijs q̄ pretextu consuetudinis vel statuti sup hoc ex cā facti simul teneri possūt. Ad primū de cōcess. pbē. ex parte in fi. Ad scōz de cōsti. cū oēs. & est simile de iure. ℈. vt lite pen. c. i. ℈. de ele. cumana. ad fi. Ad primū ℈. j. ō ꝙsue. c. i. & ℈. de ꝓcess. pben lras. Vel illud spāle i duob⁹ būficijs in vna & eadē ecclesia: secus in diuersis: vnde videtur facere p: & fa. qō no. bo. in pdi. de cre. lras i gl. si obstāte i fi.

a ¶ Nō potes de iure cōi dispē satiue tū posset. Et si queratur p quē dispēsari possit: vide qō no. lxx. di. sanctoꝝ. xxi. q. ij. si quis iam translatus. de elec. dudū. ij. de pb. ō multa. de concess. pre. litteras. & j. de consue. c. j. ioan. an.

b ¶ Eligas. sic & oll dabitur electio ei qui duo būficia curata simul habebat. ℈. ō. pb. referēte. & c. ꝓterea. hodie sec⁹. e. ti. de multa. ß nūqd electo vno reitegra penitere poterit. & aliō eligere: ar q̄ sic. ij. q. vi. figs libellos. ℈. de elec. i cāis. de iurepa. cū aūt qō fa. etiam ℈. & j. de of. dele. ℈uis. & j. de pcu. ℈uis. & j. de re. iu. mutare. cuz si. ar. ℈. xxxij. q. v. hoz̄endus de iureiu. quēadmodū. ℈. e. li. de ℟p. c. ij. & j. de reg. iu. q̄ semel cuz suis concoꝝ. Solutio satis videretur quod re integra possit mutare consilium & aliud eligere per prima iura ad hoc infra de preben. si tibi absenti. ff. de op. leg. l. ij. contrarius tene per prēdictā regulā quod semel ad ß. j. e. c. penul in fi. & ō postu. c. j.

c ¶ Uanuis is cuius. Si restituatur quia ad gratiam revocatam sine alterius preiudicio intelligit restitutus: vnde alteri aū restitutionem impetranti preferri non debet.

d ¶ Grata. concessa forte a nico. iij. vel celesti. v. io. an.

e ¶ Prouideri. nec adhuc prouisum erat nec ad possessionē deuenerant: vnde habeant ius non in re sed ad rē. de conce. preben. c. vlt. ioan. an.

f ¶ Proxime vacaturo. quod solus papa facere potest: de cōcess. preben. c. ij.

g ¶ Reuocata. tenerem huius reuocatorie constitutionis nō habemus: ß de ipsa fit mentio. j. de prebē. c. pe. & aūpe. & de cōcess. prebē. c. vlti. reuocatoria illarum nico. incipiebat prudē ad aspicem. illarum celesti. olim celestinus. & c. dudum.

h ¶ Post reuocationē. idē & multomagis si aū reuocationez.

i ¶ Similis. ℈. de beneficio proxime vacaturo.

k ¶ Exp̄resse dixerimus. hoc enim papa facere potest: ad hoc j. de preben. c. penul.

l ¶ Cū talis. ecce rō. & aduerte q: i ꝙrariū videbatur: ex eo q: restitutio est prioris status reparatio: & restituto i pstinū ius recedit. ar. xv. q. vi. nos scōz. & c. iurat⁹. & ℈. de elec. q: diligētia ij. q. iij. ℈. notādū i fi. & C. de sē. pas l. j restō enī hoc operari dz vt nec prosit nec obsit qō euenit. ff. ex q cau. ma. l. j. j. rā. ß ꝙrariū ē vez vt hic: & sic p parte hac debuit questio terminari p decre. derenū. ex trāsmissa. & de fimo. ex insinuatiōe. & cōcoꝝ. C. de remi. spig. l. vl. vbi si de voluntate creditoris debitor pignō distrahit: si itez deueniat ad ipz debitorē res illa distracta

ri hīe nō⁹ potes: ſz eligas⁹ qō ex eis malueris retinē. I dez.

Q Uanuis⁹ is cuius gr'a⁹ p quā mādabat i certa ecclesia puideri⁹ sibi de būficio prime⁹ vacaturo p nos fuerat reuocata⁸: restituat a nobis de nuo ad eād: nō tñ ei cui post⁹ reuocationē & aū restitutionē ꝓdictas filis i eadē eccla gra facta fuit nisi hoc exp̄sse⁸ dixerimus anteferri debebit. cuz talis⁹ restitutio vbi aliud uon ex primis: intelligat⁹⁹ fieri sine

iuris preiudicio alieni. I dem

S J⁹ eo tpe quo tibi ō beneficio cū⁰ cura vel sine cura mandauimus puideri: ad obtinēdum curatuz būficiuz idoneā⁹ non hēas etatē: tibi licet nūc legitie effectus⁰ sis etatis: auctoritate lraruz b⁰i cū⁷ tpe date ipsarū adhuc nō eēs idoneus⁶: de būficio curam⁸ aiarum hūte nequaq̄ poterit puideri. L Beneficiū⁹ autē sine⁸ cura cum ad ipsum sufficientem tunc⁷ etatem⁵ habet

xriij. q. iij. nabuchodonosoꝝ. in pn. dicebat ho. opi. gof. eē verā cū restituit ab inferioꝝ: secus si a pncipe p iura supius p restituto iducta. bar. dñi. dñicali ql̄tione q̄ ici pit sacerdos aliqs fuit. dixit: q̄ si depositꝰ appellauit i fra. x. dies restitui pōt inito patrono: alꝰ nō. Tā. dixit q̄ si eps preuenit i restitutiōe patronū q̄ valet restitutio: alꝰ nō: qō approbat ho. in pdicta decre. er trāsmissa. & de elec. innotuit. & facit quod nō. ℈. de consti'. cuz accessissent in vlt. glo.

m ¶ Intelligatur. concoꝝ. j. eo. c. ij.

n S J eo in litteris ad beneficia ipetratis ispicit tps date: vnde p illas būficiū curatū obtinere non poterit: q ſz nūc sit maioꝝ illo tēpore minoꝝ erat.

n ¶ Si eo. ℈. dicit ad hāc ōc. j. ō pb. ei cui puideri. ibi so.

o ¶ Cū cura. nisi. ß fuisset exp̄ssū: ō curato puideri non possz. ℈. ō pbē. c. vl. & j. de pbē. cum in illis.

p ¶ Idoneam. s. xxv. annoꝝ. ℈. de elec. cū i cūctis.

q ¶ Effect⁹. spectam⁹ ḡ initiū: & facit. ℈. ō ele. dudū. j. & qō ibi no. nec ꝙfirmat tractu tpis: qō ō iure ab intio ñ valebat. j. de re. iu. nō firmatur. cum suis concoꝝ.

r ¶ Cum tēpore date. sic no. ispiciendus tps date. sic. ℈. e cā te. & j. e. tibi qui. & de preben. eum cui.

s ¶ Idoneus. ppt defectū etatis: & idē dici posset ō defectu ordinū: ar. ℈. de eta & quali. ꝓterea. ß hoc est falsuz vt j. de preben. si pro clericis pauperibus.

t ¶ Curā aiarū. In his qui ad curata būficia pmouētur regritur maioꝝ idoneitas q̄z i alijs: & ideo si mādatur puideri de dignitatib⁹ psonatib⁹ vel būficijs ō cura mētione nō bita: de curatis dignitatib⁹ psonatib⁹ vel būficijs non poterit puideri. j. de pben cū in illis.

u ¶ Beneficiū q: poterat dubitari ne illa futilis adiectio. s. cū cura viciaret i totū restriptū. s. q̄ nec ēt de simplici possz prouideri: ideo annexit quod sequitur: & sic si vtile nō vitiari p inutile. j. de reg. iu. vtile cū suis ꝓcoꝝ.

x ¶ Siue cura. q: ex se curā si hz. si aūt hāt āneaz parochialē & curatā ecclesiā: dic vt dicā j. de pbē sup eo.

y ¶ Tunc. s. tempore impetrationis.

z ¶ Etatē ß q̄ ē idonea etas in būficio sine cura vī q̄

maio:.xliij.ad illa dicat idone⁹.ſ.ō pbē.ſup io:diata. vbi hoſt.ſ tenet ī canonū ꝓpter maturitatē ꝓſilij qō regrit ī illis.nā ibi pueri ñ dicūt idōei ad būficia obti nēda.certū ät ē qꝫ iſās dī vſqꝫ ad.vij.an.puer ät ō.vij. vſqꝫ ad.xij.l.xiiij.an.xxij.q.v.pueri.ꝛ.C.ō ſal.mo.l.j.ꝛ dixi.ſ.ī ꝓoe. circa fi. ſ vt ibi nō. ber. dici pōt: qꝫ pueri ibi dicūtur miores septēnio: ꝛ isti dicūtur idi gni:septēnes ät ꝛ maio:es septēnio dicūt idōei cū.n. tales possint ordinari.xxviij.di. ō his.ergo ꝛ ī būficijs ititulari:ar. ō pbē.cū ꝟz.ad ſ optie facit.j.de ele.er eo qꝫ.ꝛ hec vera itelligo: nisi essent talia būficia q̄ sacrū ordinē ex ꝓuilegio cōsuetudine vel statuto vl alio mō ſgrerēt ꝛ facit qō dicā.j.ō ſi.ꝓſop.c.j.ſ fin.ꝛ pbatur expſſe.j.ō pbē.ei cui ꝓuideri. An hodie dispēsent epi ī etate:nō.ſ.ō elec cū dilecti.ꝛ dicā.j.ō elec.l ꝛ canō.ꝛ ō eta.ꝛ q̄li.c.vno.io.an.

a ¶ Licite. id dicimur posse qō licite possum⁹.xxij.q.ij.

b ¶ Ꝫ ꝓpt tua papa ꝓcessit epō bonoñ.(faciat io.an. ōbitoꝝ onere ꝑuato ꝓuilegiū:qꝫ fruct⁹ būficioꝝ ꝑmi ăni vacātū ī sua dio.ꝓciperet.ꝛ erat hec gra vſqꝫ ad qnqueniū duratura:appōsito ī ꝓuilegio qꝫ ñ obstarent ꝓsuetudines ꝓuilegia vl statuta ꝑ que sua posset ꝓpediri ꝓcessio.¶ Vacauit quodā būficiū cui⁹ reddit⁹ ꝑmi ăni ō ꝓuilegio ꝓsuetudie vel statuto ſpectant ad fabricā ecclie vel aliū vſū: vel aliquā ſingularē ꝓsonā queriſ cui ōbeantur hui⁹ būficij reddit⁹ ꝑmi ăni: Rūdetur ꝑm vnaꝫ lecturaꝫ:qꝫ debētur fabrice vel illi vſui vel ſingulari persone nisi in ꝓcessione facta epo aliud caueretur expſſe:vel dic.vt.j.in vlti.glo.

c ¶ Tua debita.ad idem.j.de pbē.si tibi.ij.

d ¶ Fructus.nō qꝫ nō bz retinere beneficia sed fruct⁹: vñ vt dixi.ſ.e.si gratiose.in hoc casu vacāt būficia: vñ is ad quem pertinet electio ifra tēp⁹ statutū necessario habz eligere:si facit qō no. ber.ō magr̄is qꝫ nonnullus.ꝛ ꝓbat hoc ſatis.j.ō pbē.si tibi concesso.

e ¶ Primi ăni.qd dices computabit ne ănus iste a die fructū colligēdoꝝ:an a die vacationis vel mortis:credo a die vacationis computari.vnde nō credo bꝫ seruari legē de vaſallo que dicit:qꝫ si vaſallus decedat post augustum: ꝛ ante calēdas martij qꝫ ad ōñm ptinet aliqꝫ ad vaſallū vel eius heredē:vt in li.feu. ti.ler regni. c. si vaſallus. ſ credo qꝫ a die vacationis vſqꝫ ad annū qcqd obueniet būficio ꝛ separabit erit a solo:totum erit huius ꝓuilegiati.cōparo enim hunc ꝓuilegiatum vſufructario qui fructus separatos ꝛ reconditos suos facit.ff.de vſu fruc.l.arboribus.ſ.iulianus.alī incipit si fur ꝑm moderationez tñ decre.j. de of.or.pñti.ſ.porro.ꝛ facit qō ibi dicā:ꝛ dico qꝫ ānꝰ iste hēbit trecētos.lxv.dies.vnde si vacauerit ecclesia ꝑma die mensis sequēti eiu sdē mensis finitus sit annus:ꝛ facit quod dicā ifra de elec.quā sit.ꝛ si esset bissextus illi duo dies cedūt sibi ꝑ vno enī computant: vt.ſ.ō ꝟ.sig.quesiuit.ff.ō ꝟ.sig.cū bissextus.ff.ō diuer. ꝛ tē.p.l.ij.ī vl.glo.lꝫ sit ar.ꝟ.ff.de testa.li.l.cū hēs.ſ.sti

chus.sed illō ī penis vel odijs q̄ ſt mollieda: ō pe.di.j.pene.l fra ō reg.iu.ī pēis.ꝛ fac qō nō.ī pdicta ōcr.q̄ſiuit.ꝛ.lv.di.c.ij.

f ¶ Vacabunt.morte:renunciatione:depositione:translatione vel quocūqꝫ alio modo. Quid si permutatione:videtur qꝫ secus:per decre.infra de re.ꝑmu.c.vno.ſ cōtrarium puto:qꝛ negari ſi pōt qn ꝓp permutationē vaccet ꝛ eqtas in eo solo casu iuris rigor ꝑsertur:qꝛ in hoc scripta repitur:ī alijs nō nō enīꝫ er illo ſpāli casu est regula danda.

g ¶ Impediri.sec⁹ ergo si differt:ꝛ ꝫ intendat ꝑ clausulaꝫ nō ob.impedimenta tollere:dilationes tñ tollere nō intendit ꝫ er dilatione impediri posset:vt infra dicam.

h ¶ Quinquennium.factum narrat:idem cum sit in citeriori ꝛ vlteriori tempore.

i ¶ Spāli gra.qꝛ de iure futuris successoribus conseruari debebant:vel ī vtilitatē ecclesiarū expēdi:infra de elec.qꝛ sepe.et de of.or.pñti.ꝛ intelligo hanc gram ꝛ illaꝫ q̄ sequit ꝑm moderationem illius decre.ꝓsenti.ſ.porro.ſ.qꝫ hoc solum intelligatur de illis fructibus ecclesiarum vacantium q̄ solutis ōbitis siqua sunt ꝛ his que necessaria fuerint ꝓ seruitoribus ꝛ ministris ꝛ alijs incūbentibus oneribus vſqꝫ ad nouos reddit⁹ reperta fuerint superesse.

k ¶ Concedimus.an legatus de latere similem gratiam dare possit:tractauit io.de deo in qōnib⁹ suis in ꝓin.ꝛ guil.ī speculo ti.de legato.ſ.nunc tractemus.ī fi.ꝛ dicunt qꝫ dato qꝫ ex causa hoc posset:beneficiū tamē vel dignitas bz cum aliquo emolumēto cōferri:quod est verū vt dixi.ſ.in glo.ꝓr.ꝛ ī gl. nō.qꝛ.¶ Nō etiam ber.ſ.vt ec.be.vt nostrū.ī vl.glo.qꝫ episcop⁹ ex iusta causa ad tēs posset fructus alicuius būficij retinere: ꝑbat ꝑ dec.ſ.de v̄.sig.c.pe.que etiā facit ꝛ: cū id fuerit impetratum a papa:sed pōt dici sic fuisse de facto:ad hoc.ſ.de ſi. ꝑ.Ifas. vel illud ꝑm gof.ī fructibus omnium beneficiorum vacantiuꝫ vſqꝫ ad certum tēs vt hic etiam.in vno autez beneficio ꝛ eius ꝓuentibus cōuertēdis ex causa ī vſum plati nō erit necessaria Inſa pape:qꝛ cū epi⁹ cuꝫ capitulo possit ſuppꝛimere dignitatē:ꝛ ꝓpter necessitatem possessiones alienare multo fortius ꝓuentus percipere.

l ¶ Intentionis.no.ad intentionem scribentis recurrēdum fa.ſ.e.c.ij.ꝛ.j.de ꝓceſ.ꝑ.c.vl.ꝛ.ſ.de deci.ex mltiplici cū ſi.

m ¶ Alteri vſui.puta mense capituli.

u ¶ Statuto.no.qꝫ oia ꝓuilegia:ꝓsuetudines vl statuta qua cūqꝫ firmitate vallata:cōcessa capīs:quētib⁹ vl collegijs cathedraliū:regulariū:ꝛ quētaliū ecclīaꝝ:seu singularib⁹ earūdez ꝓsonis:vl bona ecclīaꝝ ipaꝝ vacātiū a platis dimissa: vl tpe vacatiōis obuenientia possint surripē diuidē: vl ī suos vſus quertē ſt hodie reuocata ꝛ cassata ꝑ dec.j.ō ele.qꝛ sepe. ꝛ.c.statutum.in cle.que tamen in alijs beneficijs locum non habet:vt.j.de offi.or.ꝓsenti.in fi.

o ¶ Concessionem.ipſam sibi factam.

p ¶ Expſſe.ad idē.ſ.e.cū aliqb⁹.ꝛ.c.susceptum.ꝛ.c.q̄uis'

q ¶ Ꝓreiudiciū aliqō.nisi ista ad ꝟbū esset ita gnāle:ista decre,sic posset itelligi qꝫ ex ea nil seqretur absurdū.ſ.qꝫ fabrica:vl vſus ille:vl alie singlares ꝓsone sic ꝓuilegiate hēbant reddit⁹ ꝑmi ăni.ꝛ ita bū ꝓseqtur bz ꝫ suū effectū illa clausula ꝓuilegij:ñ obstātib⁹ qbuſlibz ꝓsuetudinib⁹ ꝓuilegijs ꝛc.

Alij dicūt qꝫ illa fra brieꝛ:vel alij ꝫ gtēti hēbūt redditus ꝑmi

annis: q papa nō intendit eis derogare: sed soli successori. iste aūt priuilegiatus habebit reddit⁹ scōi: q ibi est pmus: al's quo ad successorē vel bñficiatū: & sic tertius erit primus: & sic nullū preiudiciū etiā ex alia dilatione signabitur fabrice: sed pmō posset ipedirī cōcessio qō ē ꝓ tenore emipi⁹ gre pone eni q in ano qnto quo finiri dz gra: vacet bñficiū si fabrica primos reddit⁹ habeat: eps nihil habebit. Itē qd opabit illa clausula non obstātibus rē. cū successori sine clausula illa preiudicium fieret: vñ pma lectura magis mihi placet & magis est amica lre: vt dicam⁹ q ista erat dubitatio dec. an p̄dicta processio sic facta. s. nō obstāt⁹ qbuscūq; rē: videt derogare ipsi fabrice & sui vl'singlari pſone: vt ex quo ex illius priuilegij vigore reddit⁹ pmi anni hīe nō p̄tinapl⁹ nil habeant. & papa rīndet q habūt reddit⁹ scōi anni ḡn̄ ille eis sit pro: vt illa clausula ñ obstāt⁹ ñ successorē: ꝛ priuilegiatū tñ coadiu

S Tatutū lz hec dec. p paragraphos faciat diuidat: tñ in ij(uetus pres diuidi principales. pma durat a pncipio vsq; ad. §. isup. scōa abiñ vsq; ad. § preterēdo. tia abiñ vsq; ad. § q̄d ḡrta vsq; ad fi. In pma statuit i gb⁹ pſonis: & i gb⁹ locis cāe a se. ap. vl legatis vl' ōlegatis ipi⁹ pmitti debeāt & tractari. In scōa puidet circa exactiones q̄ fiebāt i iudicijs ab ipis delegatis: assessorib⁹ vel notarijs cāe: & apponit pena. In tia puidet circa vacationes testiū ad iudiciū q̄ sepi⁹ malicioſe fiebant: & cā fatigādi testes: vl' ab eis aliqd extorq̄ndi. In vltia discernit sit casus: & irritū q̄d fuerit factum ꝛ dicta statuta

S Statutum. loqtur de decre. sua ex̄ua. q̄ incipiebat statuimus reformat etiam decre. inno. iij. e. ti. presenti. quaz hodie non habemus: & decre. ē. e. nonnulli.

b Sede apo. legatis vl' delegatis ab eis: vt. j. patebit. io. an.

c Quedā ibi nō distinguebat an actor & reus esset ciuis de ciuitatis vl' dio. vl' diuersa. Itē addit q ꝛ ipſo ꝓsensu partiū extra locū q̄ oputat⁹ ē possit iudex cognoscē & pnūt. ē. si referas ad dec. p̄tī. ꝛ illā potēt fieri pmisso istitutis i collegiatis honorabilib⁹ & i cathedralib⁹ eccl'is vnde ꝛ eā videbātur posse cāe pmitti mōnarijs & qbuscūq; priuilegiatis i talibus eccl'is: qō erat absurdū. h āt puidet q̄ solis cānicis cathedraliū eccl'iaz fiat pmissio.

d Cōi vtilitate q̄ i legib⁹ cōstituendis attendenda est. iij. di. erit. & ſ. i premio burus libri.

e Credebāt & erāt sūi dubio respectu porris tpis. io. an.

f Exp'ientia. ad idē. ff. de ele. q̄z sit. ff. de le. ia. l. legat. §. ornatrix.

g Ad norā & ideo ñ debuit iudicari reph̄ensibile: sm̄ (cib⁹ tēpoz varietatē variet ipz positiuū statutū. lxiij. di. §. vuz. xxxv. q. j. c. j. ꝛ de ē. er. c. vl. i pn. ē. de q̄stan & al. ñ dz. cū suis q̄ez. sic & priuilegiū cū tēdit ad noxā: reuocatiōz vl' moderatiōez a pncipe recipit. ē. de oci. fugeſtū. i. de priuil. c. j. & c. aucte. & c. ſe.

h Sanctione. sanctio proprie dicitur cui adiūgitur pena: qō dic vt nota. iij. di. in summa.

i Melius. laudabiliorem autem qui rem emendat eo qui prius inuenit. C. de vet. iu. enu. l. j. §. sed neq;.

k Reformandum. eo q̄ non in totū sed pro parte corrigit illud statutum vt. j. videbis.

l Dignitate. dignitas sumitur multis modis: quod dic vt nō. io. iij. di. denicq; & vin. & ber. ē. de cle. non re. c. iij. hic ad litteram de ecclesiasticis dignitatibus intellige. Et no. mirabile quia possunt committi cause maioribus. xx. annis vt. ē. de off. dele. cum vicesimum. a quocunq; & etiaz minoribus a papa: vt ibi & ff. de re iudi. quidā consulebat. Sed certum est q̄ qui ē in dignitate vel pſonatu dz attigisse saltem. xxv. an. ē. de elec. cum in cunctis. & sic videtur q̄ minoribus. xxv. an. non possunt cause cōmitti: his dico q nō attigerint. So. si cāe ñ possent q̄mitti nisi pſonis i dignitate vl' pſonatu p̄ditis: nunc procederet obiectio ꝛ p̄tī etiā q̄mitti canonicis eccl'iaz cathedraliū: in qb⁹ nō regrit tanta etas: vt p̄batur j. de cle. er. eo qō & diri, ē. si eo tpe. & sic obiectio nō p cedit. dico ēt q̄ dispēsatiue pōt aligs hīe dignitatē vl' pſonatū: etiaz minor. xxv. an. per dispēsationē pape vl' epi pmum pater: scōm p̄batur. j. de ets. & quali. c. vno.

m Preditis. i. p alijs ditatus est eni dignitas quedā preeminentia in ecclesia: vt. ē. de v. sig. q̄uis.

n Obtinentibus. dez de officialibus epoz pncipalibus & sozanen⁹ & ō pontibus religioſis cōuentual.b⁹ & claustralib⁹: dic vt in cle. e. ti. & ti principalis.

o Cathedraliū. sufficit ergo q̄ sit cathedralis: & sic sublatū est qō olī hic continebat de ecclesijs collegiatis honorabilibus: lz adhuc hodie i alio sit q̄paratio: vt. j. de elec. quia sepe. alibi eq̄parantur cathedrales & regulares. ij. de ele. ne pro defectu.

p Canonicis. hūi⁹ igit⁹ pperuū officiū i eccl'ia cathedrali sine dignitate pſonatu & canonia ō quo logk j ti. pri. c. j. nō poterit cā q̄mitti: cū de his nō exp̄mat. Itē scias q lz isti canonici delegari possint pseruatores tñ diri nō p̄tī: cū decre. vl. j. de of. dele. eos non exp̄mat: sed vt. ē. diri canonicus pōt esse maior septēnio p dec. dele. ex eo. & diri ō hoc. ē. si eo tpe. ñ cōmittatur cā tali cānico: nūqd dicemus lras valere: vl' q̄ sic: q: ista decre. vlt. ō hac mā hoc solū regrit q̄ talis sit eccl'e cānicus: ḡ hūc stabimus. lz cōtrariū credo & dico q̄ si tali ipuberi cōmitteret cā: nisi apparēt de certa scia pape nō teneret q̄missio & idē dico si q̄mittatur ab alio q̄z a papa minori. xx. p̄dicta decre cum vicesimū. quā nō dico nec credo correctā p hāc. qō eniz nō mutatur rē. C. de testa. sancimus. & correctio iuriū ē vtāda. ē. ō ele. eccl'ia. & j. de ele. cum expediat. in pn. nec ista decre. dicit q̄ hoc sufficiat: sed q̄ hoc requiritur. vñ nō ō dicit: al's eadē rōne dicēdū esset: q̄ dūmō sit canonicus cathedralis eccl'ie: vel i dignitate vel in pſonatu: nō possit repelli p terminū exceptiōis exceōicationis infamie inimicitiaz: vl' alia iusta cā. qō ē absurdū. & ē si. qō nōbo. j. de elec. lz canon. Et nō q̄ dicit canonicis: olim dicebat instituz. vñ videbat q̄ cuilz instituto i cathedrali etiā mōnario possent cause cōmitti: quod hodie p decre. hanc sublatū ē. nō ergo q̄ pro dignitate & loco pſumitur p aliquo q̄z eni qs melioribus preest tāto maior & sanctior est i. esse pſumit: in auc. de defen. ci. ad fi. p̄me colū. §. nos igit. cossiij. lxij. di. miramur. lxiij. di. metropolitano. ē. de pſump. cū in iuuentute. xxiij. di. qñ de magi. c. j. & c. qz. & c. sug speculā. cū si. & si ipe date qs ecc̄t cānic⁹ tpe p̄tationis ñ q̄puto: q̄ pcedē possit: ñ sic ex vō so. spectāb⁹. n. iiij. ad

hoc.ſ.e.c.j.ꝛ.c.ſi eo eo tpe.ſ.de cle.dudũ.ꝛ qđ ibi nõ. ff.de ſena.femine.ff. de iudi.l.cecus'.ꝛ hoc habes in glo.ſi.in cle.gratie.e.ti.

a ¶ Cauſe.h ec fine iuriſdictiõe nõ cõmittunt.ſ.ð of. dele.ꝓterea nõ ergo ꝓhibet quin audientia alicuius artic'li: l'mẽa ere cutio cuili bz clẽi eo ꝓmitti poſſit.

b ¶ Litterarum. Ponе papa in ſis vocat aliqđ ſimplicez clericũ nũqđ valebit cõ/miſſio: ſm ber.ꝛ oẽs dic qꝫ ũ bz ĥ locum talis ex/ceptio:ex quo papa ſcienter ꝓmittit quia facit ꝛ facere pot ꝫ cõſtitutionẽ iſtã:ad hoc optime.ſ.ð pui.cũ oliz ij.ẋ.iterim.ꝛ nõ qꝫ ſm Inno.ſi cancellarius concedat iudices:ꝛ hoc ꝙſtat:nõ habet locum hec exceptio.qua re enĩ imputari debet pti q̃ talẽ iudicem nõ petijt.qđ verũ eſt etiã ſm ber.ꝛ ho cũ hoc ex certa ſciã facit.qđ ſtelligo ſi id i litteris exp:imit:ut j.ð ꝓb.ſi motu ꝓpo.

c ¶ Sede ap. Quid ð ordinarijs nunquid ꝓhendũ tur ꝛ tenẽbuntur hac ꝙſtõne:dic ſm ber.ꝛ oẽs qꝫ non ꝛ poteſt eſſe ratio qꝛ epi ꝛ ordinarij hñt melius noti/ciã clericoꝝ dio.ſue.cꝫ papa clericoꝝ totius orb vñ ẽt ſi ſimplici clerico ꝓmittant ordinarij tenet cõmiſſio.po ne enim qꝫ ſimplex clericus excellens ſit decretoꝝ do/ctor ꝓterea non eſt ita abſurdũ qꝫ aliqs etiaz rudis ꝛ pãnoſus clericus gerat vices epi ſicut eſſet qꝫ gereret vices pape:igitur ad ordinarios ñ ertẽdat hec ꝙſtõ: ꝛ eſt ſi. quod cõſuevit dici.ſ.e nõnulli.ꝛ iferi⁹ tãgam

d ¶ Legatoꝝ. Quia vbũ gnãliter poſitũ ꝛc.rix.di.c.j.i telligaz hanc lr̃az gnãliter'in oĩbus legatis:quoꝝ tria ſunt gnã:quod dic vt.ſ.de of.leg.c. pe.ꝛ.j.e.ti.c.j.qđ vez puto indifferenter:cum ex legatiõis vigore ꝓmit tunt.ꝛ idẽ intelligas in delegatis.ſ.cum committunt delegationis vigore.ꝛ.j.e.c.§ in nullo quoqz.

e ¶ Becetero. Conſtõ enĩ nõ ertẽditur ad ꝓterita. ſ. ð ꝙſti.c vl. Quid ð pẽdẽtib⁹ dicã.j ð ele.lz'cãon.io.an.

f ¶ Cõmittant. Ponе qñ fuerit cõmiſſa:ps ñ excipit: nũqđ vz ꝓceſſ⁹: Biceb.at ber.ꝛ oẽs poſt eũ qꝫ tacite ꝛ erꝑſſe poterat ps huic iuri fr̃ũciare. Introductũ eſt enĩ i ipſoꝝ fauorẽ:ne.ſ.i oppꝛobriũ ꝓpriũ cogãtur epi ꝛ magni clerici coꝛã rudib⁹ ꝛ pãnoſis clericis litigãe: ꝛ interduz ꝓpter rudiitatez ipſoꝝ ius amittere ſuuz: ꝛ facit de regu. ad apoſtolicam cum ſuis concoꝛ. ſed hodie per finem iſtius decre.credo contrarium cõ/tra vbi innuitur qꝫ ipſo iure eſt irrituz ꝛ inane quod aliquod iſtoꝝ ſit. vnde neceſſariaz nõ credo exceptio nis ſpẽ ꝛ facit quod diri.ſ.e.c j.in pn.ꝛ poteſt eẽ rõ: vt ſ.tetigi: quia hoc videt nõ ſolũ in fauoꝛe ptium inductũ:ſed etiã i fauoꝛe ipſius ap.ſe.ne vilipẽdatur in tali miniſtro.hꝛj.di.i ſacerdotib⁹.cum ſi.

g ¶ Nec audiant.no.qꝫ vſiculus iſte nõ ꝓhibet circa ꝙmiſſiõez:ſ circa agitationẽ:ꝛ idez erat i ꝓd.decre. ꝓti.ſi ergo eẽ talia loca fiat cõmiſſio:dũmõ i his locꝫ cã andiaꝫ ſatis actũ ẽ huic rũſo bz ber.ꝛ oẽs:ar.ſ.e.ti. nõnulli.de excep.oli.ꝛ.j.§ pri.ꝛ eo ſaluo qđ ibi dr̃:ꝛ ad ĥ ff q ſatis.co.ſi fideiuſſor.§.j. vbi dr̃ qꝫ cui difficile eſt ſatisfacere i vna ciuitate i aliaz mittit: vt ſatisfaciet.

b ¶ Ciuitatib⁹. ciuitas muroꝝ ãbitu ĩmiaꝫ reglariꝫ: tũ ꝛ ſi in ſuburbijs audiret:idẽ credo:ar.j.ð ſen.ex.ſi ciuitas ꝛ bene dicit ciuitatibus: qꝛ in eis ꝓſumũtur eẽ piti: ſic ꝛ epi in ſolis ciuitatib⁹ ſtatuẽdi ff.lxxx.di.c.j. de pui.c.j.ꝛ leges ꝛ artes in regijs ciuitatib⁹ ſum docẽde:vt i ꝓemio.ff. §. hoc autem.ꝛ de magi.c.j.ꝛ nomine ſtudij non intelligitur villa,vl caſtrũ:ð cle.nõ re.tue.

i ¶ Locis inſignib⁹.qđ dicũt qꝫ hec determina/tio vbi: q̃ ſtatiz ſequiſ ſi referr̃.niſi ad hoc quod dicit locis inſignib⁹:ſuffi cit.n.qꝫ ſit ciuitas lz ibi ſi ſint piti:ꝛ ẽ rõ:qꝛ cõiter in ciuitatibus ſũt piti:ꝛ eis q̃ raro accidũt iuriſ/cõſulti nõ reſpiciũt nec medenr̃:ſ̃ bis,tm q̃ frequenr̃ occurrũt:in auc.vt'ſũ ꝓhi.ma. ſi.tu.ge.§.qꝛ vero.coll.vij:ar.iij.di. erit ff.de legi.naz ad ea. vir.enĩ eſt qꝫ i ciuitate vel ibi ꝓpe.nõ hẽanr̃ piti:vũ ſatis coꝛ copia in ciuitate hñi põt.ff de re.ven.q̃ religioſis.vij.q.j.pon/tificeſ.Alij ſunt ꝺicẽtes qꝫ ibi ẽ eadẽ rõ ꝓmũ placuit.Inno. ꝛ hoſt.ſm hoc expone qđ ſequiſ:vbi,ꝛc.i.in quibus locis in ſignibus:ꝛ facit ꝓ:o hac parte.j.e.§.in nullo.

k ¶ Commode.xxiij.q.ij. faciat.

l ¶ Copia ꝓ aduocatis aſſeſſoꝛibus ꝓcuratoꝛibus ꝛ aliis q̃ emer/gunt.ff.de poſtu.l.j.§.ait ꝓtoꝛ.ff.ex q cã.ma.l.ab hoſtib⁹.§.ſi. ð vi.ꝛ ho.de.cũ ab oĩ.xj.q.iij non lz.qđ ſi iter iudices'ꝛ ptes eſt qrẽtio ſup hoc:qꝛ alr̃ dicẽ locũ ſignẽ:ꝛ ibi copiã pitoꝝ hñ: alr̃ negat:qđ erit:dic recurrẽdũ ad cõez opi.ꝛ vlgi ff.ð ſupel. leg.la.deo.ꝛ.ſ.ð ſpon.ex lr̃is Quid ſi adhuc ſup hoc ſit con/tentio:recurreꝛ ad arbitriũ boni viri.ff.de v.ob.l.continuus actus.nõ delegatoꝝ q iuriſditioni ſue faueret: ad hoc.C. de ar.l.nemi.ꝛ.j.de peñ.dilectus.hz ber.ꝛ itelligo bonũ viꝛ indi cez eccleſiaſticũ illi⁹ loci ſm Inno.ho.aũt dixit h recurrẽdum ad arbitriũ iudicis i.boni viri:ꝛ ſic itelr̃.l.ꝓtinu⁹.§.cuz ita eligẽr ergo hz eũ arbitri.ſ.c.paſtoꝛalis.ꝛ de of.dele. ſuſpitio nis.niſi euident notoriũ eſſet:qꝫ ibi pitoꝛ eſſet copia:ad hec de ap.cõſuluit.j ego credo qꝫ cũ iudex ſe ꝙſtituit aduerſariũ: tũc locũ hẽant.ſ.dicta.Sz ſi ꝙtẽ⁹ eſſet ſolũ iter ptes: certe credo qꝫ iudex ð hoc cognoſcere ꝛ ꝓnunciare poſſit:quia vi deo qꝫ ꝓnunciat an ſua ſit iuriſditio qđ pl⁹ ẽ.ſ.e.ſup ſ̃ris.ꝛ fa.quod recitari conſuevit de ꝓba.poſt ceſſionem.ꝛ fa. infra.§.ꝓxi.in fi.

m ¶ Cuz vero.hic incipit coꝛrigere: ꝛ moderari ſtatutum ge neralis concilij.ſ.e.nonnulli.ꝛ ſumme equitatiſ ẽ qđ ſequr.

n ¶ Eiuſdem ciuitatis'. quia domicilium habent in eadem ciuitate vel dioceſi.ꝛ idem intelligo cum plura domicilia ha bent quod eſſe poteſt:vt.ff.admunici aſſumptio.quia adhuc dico qꝫ locum habebit.§.iſte:ꝛ non ſequens:quod ſatis ꝓ/batur.ſ.de ſo.cõ.ex parte.b.nec negari poteſt:hz iſte etiam ſit alterius ciuitatis qnin etiam ſit iſtius:quod.§ iſte regrit.

o ¶ Actoꝛ ꝛ reus.vñ dicatur iſti hẽs.ſ.de v.ſig.ſoꝛtis.v.i oi.

p ¶ Extra ipſas ciuitatem ſeu dioceſim.

q ¶ Non commitattur.hoc verũ videtur niſi ad id exꝑſſus acceſſerit partium conſenſus.ar.j.e.§.in nullo quoqz. quod etiam facit ꝺ:cum illo caſu hoc exꝑeſſum:in iſto non:ar. ꝺe deci.ad audientiam.tũ id videtur:cum hoc ſolum ſit in par tium fauoꝛem inductum de regu.ad apoſtolicam cũ ſuis con coꝛ.ꝛ hz hoc ſatis videatur rõnabile:non dico tñ hoc aſſerẽ/ do per id qđ dr̃ in fine.c. audiui tñ curiam id ſeruare:ꝛ ta/les commiſſiones de curia emanaſſe.

r ¶ Niſi.a generali dicto ponit caſus exceptos.

ſ ¶ Ab epiſcopo hoc equiſſimũ eſt ex eo maxime: qꝛ ſi in ci

uitate vel dioc. sua aliquē ex subditis suis ep̄s iudicē ipetra-
ret: recusari posset vt suspectus: vt. ff. vt lit. nō ꝙte. accedēs. j.

a Be sua dioc. idē si de aliena: quia etiaꝫ tunc nō impetrat in sua: vt. j. §. prori. ß de sua ideo dixit qꝫ. §. iste tractat tantū qñ reus ⁊ actor eiusdem dio. sunt: vnde dictio nisi alē nō p̄-
p̄ie poneretur.

b Ab aliquo ꝑ eum: vir. n. inuēiret actor i ci-
uitate ep̄i iudicez g non faueret ep̄o: ar. ff. vt lit. nō ꝙ. accedens. ij. ibi ⁊ omnes existunt sub di-
stricto ⁊c.

c Non audens. forte gibbelinus ⁊ ibi regunt guelphi: vel econtra: vel forte relegatus.

d Potētiaꝫ paritas in iudicijs est seruāda: sed potentioribus pares esse non possumus. ff. de ali. iudic. mu. cā. fac. quia etiam in p̄in.

e Verito. nō verbuꝫ: qꝫ si diceret se dubitare vbi non est dubitanduꝫ nō excusat. ff. e. ꝙrigat. ō simo. ⁊ si questiones. cū si

f Eum aduersarium.

g Infra ip̄as ciuitatē ⁊ dio. cuius sunt ipse reus ⁊ actor.

h Secure. quod in iudicijs requiritur: vt ipsoꝝ iudicio: uꝫ exercendoꝝ locus sit idoneus ⁊ securus: alꝰ locuꝫ habet ap
pellatio: de ap. ex parte. j. ⁊ tunc etiam si litteras de conductu haberet suis inimicis capitalibus se exponere nō tenetur. ff. vt lit. non contes. accedens. ij.

i Possit. non debeat. vñ dico ꝙ si contra ep̄z vel caplm: vel potentem impetretur in sua ciuitate vel dioceſi bene tenet cō
missio: ⁊ idez ecōuersō semper saluo recusationis iure. io. an.

k Contra p̄dictos: ep̄m vel eius aduersariū. ō caplꝫ vl' vni
uersitates: vl' potētes: vl' aduersariū ei⁹ g loca ītrare ñ audet.

l Unā dietā. dicebamus de duab⁹: p decre. ff. e. nōnulli. Sz qđ dices si agaī actione reali: nūquid fiet ꝓputatio a finibus dio. vbi sita est res ῡm ꝙ olim fiebat ⁊ nūquid erit ibi cōputa-
tio duaꝝ dietaꝝ ῡm ꝙ olim erat: vel vnius tm: vt hic: ꝙ olim sic esset ꝓbat. ff. e. dilect⁹. ij. ⁊ de so. cō. ex parte. b. vī huic no
uo iuri hodie standū vltimo de hac mā: ⁊ sicut generaliter ac-
cipiendū. rir. di. c. j. vt habeaī solū vnius dietē cōputatio ⁊ nō duaꝝ ⁊ cum determinatione q̄ h ponit sed a quo loco ꝓputeī satis ē dubitabile. pone enī ꝙ boñ. ꝑ boñ. sup re'sita medio. lit
teras ipetrat vbi debebat impetrare nunquid boñ. vel me-
diol. vel loco vicino if. a dietā ⁊ mediol. Item pone ꝙ boñ. ꝑ
regiñ. super re mediol. quo impetrabit an regij vel loco vici-
no infra dietam an mediolani vel loco vicino infra dietam Item vide aliud dubitabile: quid si boñ. impetrat contra regiñ. domicilio ⁊ mutineñ. origine: an habebiī respectus ci
uitatis regiñ. vel mutiñ. cuꝝ rōe originis dicaī eē de loco: ita ꝙ ep̄s loci euꝝ ordinare: ⁊ ꝑmēdare tias ad ordines sibi dare possit: sic ⁊ episcopus domicilij. ff. e. li. de tē. or. cum nlls. j. rñ. ⁊ in loco originis dī domicilij. Z retinere. ff. de sena. l. pe. satis vī de mente conditoris esse ꝙ habeatur respectus loci domici-
lij: non rei vel originis. ⁊ hoc ex eo: quia de loco domicilij: dī qui⁹ proprie trahi per illud verbuꝫ trahatur. ff. e. nonnulli. quod etiam hic repetitur ⁊ per mentem conditoris id credo

contra aliquem de sua[e] dioce
si vel ab aliquo[b] contra eum
aut ꝑ eius capl'z seu ꝑ vniuer
sitatē ciuitatis ville aut castri
fuerit actio dirigēda: vel nisi
actor eandem ciuitatē seu di
oceſim ītrare nō audēs[c]: aut
sui aduersarij potentia[d] meri
to[e] ꝓborreſcēs eū [f]infra ip̄as[g]
neq̄at cōuēire secure[h]. Jn his
ꝙppe casibus extra dictas ci-
uitatē ⁊ dio. possit[i] ꝓtra p̄edi
tos[k] cā ꝓmitti. nullus tñ eoꝝ
vltra vnā dietā[l] a fine sue dio
ce. valeat ꝙueniri: sz ⁊ in duo
bus[m] vltimis casibus: nisi ipe
trās de p̄dicto timore: quez
in lr̄is ꝓmissionis exprimere

tenēdū: ad hoc. ff. de sepul. euꝝ quis vbi de loco origi-
nis nō habetur rō: ⁊. C. de p̄eben. lon. tē. l. vlt. vbi p̄ce-
dit p̄escriptio vt inter p̄tes: ex quo p̄scribēs: ⁊ cui p̄escribit sunt in p̄uincia: lz res sit extra p̄uinciā. notat etiā ꝓpos. in decre. nōnulli. in. ij. glo. guil. in spe. de citatione. §. j. circa. p̄n. q̄ dioce
sanus alicui⁹ vbi aliud nō additur ītelligi debz dio. domicilij: ⁊ sic dis
putaui ⁊ determi
nauī: ⁊ sic seruat romana curia: vt audiui.

m Duobus vl timis. ff. qñ actor rēū inciuitate se-
cure ꝙuenire nō pōt: qꝫ ciuitatez ī trare non audet: vel quia timet ad uersarij sui potē-
tiam.

n Primo. nō ⁊ ē si. j. de ele. q̄ꝫuis ⁊. c. prouida. ad idem. ff. de resti. spo. pisanis.

o Judici. nō p eo qđ dixi. ff. §. pr. ī fi. iudicis. n. ē iue
stigare: si. C. ō fideicō. l. volūtaꝫ ōfucti. xxx. q. v. indicātē

p Saltez. nō qꝫ si alī fides fieri pōt: primo id fieri
ōz. ad iuramentū enī recurritur solum in aliaruꝫ pro
bationū defectū. ff. de proba. c. ij. de procu. ex īsinuatio
ne. ff. de iureiur. admonēdi. C. de iureiur. ī bone fidei

q Per ꝓpriū iuramētū. nō q iuramētū ē legitima p
batio. sa qđ nō. lxxxij. di. ꝓpoſuisti. ad hoc de sen. ex. ſi
vero. ij. de excep. pastoralis. j. de ele. vt circa. ⁊. c. nulli. ⁊ adde quod dixi. j. de re. iu. p̄esumitur ignorantia.

r Jn causa. p̄incipali: procedet tū in absoluendo: co-
gnoscēdo taxando ⁊ iudicando de expēſis: vt sequif.

s Legitis. qđ dic vt no. ij. q. i. i p̄mis. ō do. ⁊ qm. finē.

t Cū aūt. §. in p̄ri. §. dixit quid iuris cū actor ⁊ reus eiusdē dio. vel ciuitaꝫ sūt: modo dicit qđ iuris: cū sint
diuersaꝝ. De p̄elatis autē ordinū vel locoꝝ q ipetrāt
p mēbris suis hūtibus vel nō hūtib⁹ spāles administra
tores vl' gubernatores dic vt i ꝓcilio vien. e. ti. abbates

u Habere. i. impetrare.

r Recuset. nō q actor recusat iudices: ⁊ h vex ē i iu
dice ad eundo delegato vel ordinario. vñ si reus plēs hz ordinarios: actor alterū eligit alterū recusat: ß i iaz adito sec⁹: qꝫ tūc actor nō recusat ß re⁹ bñ: nisi ex noua causa vel nouiter ad eius noticiam peruente. ff. de of. dele. causam que. ⁊. c. insinuante.

y Trarerit. ⁊ in quo deputatus est iudex. j. §. prori.

z Dietā. an dieta ista sit ꝓputāda legalif. l. vt. xx. miliā
ria ꝓputēī p vna dieta. ff. ſiges cautio. l. vicēa. an vlgari
ter. l. hz regiōis ꝙsuetudinē: dic vt nō. ff. e. nōnulli. ⁊. j. de ele. cupientes. j. hñ. ⁊ q̄ de vulgaribus intelligi de
beat p̄obatur. j. de p̄eben. p̄nti. §. loca.

a Remot⁹. vñ ⁊ si modicū vltra vnā dietā ſmot⁹ eēt loc⁹ ille: puta p vnū miliaī. ñ potīt ibi fieri quēto ff. de

p Predictoꝝ. l. cū actor ⁊ re⁹ sūt eiusdē di (ꝰ si. l. ij.

dece.⁊ in eadē sunt iudices ꝑpetrati: vl' ex cā in alia: vel sunt diuersaꝝ ⁊ l ciuitate rei ꝑpetrati sūt iudices: vel. in tertia ciuitate.

a ¶ Deputatus fuerit. nō ꝯ ꝙ nō solū regrit ꝙ nō citetur ad locū vltra dictā nō remotū: ꝫ ēt ꝙ nō citet ex loco i quo ꝺputat⁹ ē: oli aūt dicebam⁹ de duab⁹ dieꝫ ꝙ si iudex ereundo locū ꝙ deputat⁹ ē veniat ad locū no remotū vltra duas dietas, ꝑcedere poterat: ō excep. oli. hodie i sup. radicē cāb⁹ si sic: vt h vides.

tra ciuitatē sue dioc. in qb⁹ deputatus⁹ fuerit citet⁹ ꝓtes. nec de cā sibi cōmissa cognoscat nisi ad id expressus⁶ accessit earūdē assensus: neqꝫ alibi ꝙ infra illas⁶ ⁊ ꝑsonis duntaxat designatis⁶ supius cōmittat quōlibꝫ vices⁶ suas. ¶ Insup⁸ vt gratis⁹ ⁊ cuꝫ oī puritate⁷ iudiciū¹⁰ cozaꝫ ipso ꝑcedat: nullū¹¹ munus vl' qcqd aliō nisi¹² forsā esculētū vl' poculētū mera⁹ liberalitate oblatū: qō paucis⁹ ꝙsumi⁹ possit diebus⁷ vel nisi cū ipꝫ ꝓpt⁸ cāz sibi cōmissaꝫ ꝓtigerit extra suum domicilium ꝓficisci⁴: moderatas expēsas recipe⁵ ab eisdē ꝑtib⁹ q̄litercūqꝫ⁹ ꝑsumat: ꝓuisurus attēte: ꝙ i ipis expēsis modū ibi ꝓpter cām. sed ꝓpter studium: vñ expensas nō hēbit per hāc litteraꝫ. ⁊ Spe. de sala. §. i. ver. quid si alicui.

b ¶ Citet, ptes. ⁊ si citauerit ñ tenēt ire: q: citatio irrita ē ipso iure: vt l si. c. ⁊ si ob hoc ꝓcessit, ꝯ eos nō tz ꝓcessus vt ibi. An aūt citat⁹ teneat ire ꝓuilegiū vl' ōfessionē allegatur⁹: dic vt nō. iij. q. ij. eps. ⁊ de accusa. vēnes

c ¶ Erpssus. itm credo ihērēdū huiꝯ lre: ꝙ (i vlt. gl. lz iterueniat tacit⁹ ꝙsēsus puta q: nō opponit exceptio credo ꝙ nō valet ꝓcess⁹ ꝑ finē. c. Idē credo si iterueniat ꝙsēsus rei ⁊ nō actoris vl' ecōuerso: lz ei⁹ tm̄ q. ꝙsēsit videat cē fauor eadē rōe: cū littera ista dicat earūdem.

d ¶ Illas ciuitates. s. seu dioc. i quibus deputatus est.

e ¶ Designaꝫ. supi⁹. s. ꝓstitutꝫ i dignitate vl' ꝑsonatu vel cathedraliū ecclīaꝝ canōicis. approbata ē igit ꝑ hanc lrāz opi. ber. ⁊ modernoꝝ q notabāt i ōcr. pnti. ꝙ idē iuris erat l delegaꝫ a se. ap. qō i legaꝫ. In ordinarijs autē tene qō hēs. j. de off. ord. vt litigantes. ⁊ in. c. cum eps.

f ¶ Vices suas. sec⁹ si audiētiā ꝓmitteret vl' aliquē certū articulū: ad h. §. ō of. dele. §. qōnū. ⁊ dixi. §. e. §. i.

g ¶ Insup. q̄si dicat. §. quidim⁹ ō ꝑsonis ⁊ locis qbus ⁊ i qbus cāe cōmittende sūt ⁊ tractāde: nūc ꝓuideamus ad exactiones indebitas q̄ i iudicijs iudicib⁹ assessoribus notarijs fiebant de tempore ꝓcessus nil dixit: q: satis per antiq̄ iura ꝓuisum erat. §. de fer. c. vl. de of. dele. ꝙsuluit. in auc. de iudi. §. sedebūt. coll. vi.

h ¶ Gratꝫ. hñ dic: q: iudiciū iustū vl' iustū ñ lz vēdere xj. q. iij. nō lz. xiij. q. v. nō sanē. ō vi. ⁊ ho. cle. cuꝫ ab oi.

i ¶ Ꝑritate. ꝙscie. j. e. §. assessore. ⁊ j. ō re iudi. cū eni.

k ¶ Iudiciū. pōt h pōi ꝑ sniaꝫ ⁊ ēt ꝑ oi eo qō sniaꝫ ꝓcedit: ⁊ facit qō dixi. j. de re. iu. i iudicijs ij. q. j. sicut.

l ¶ Loā ipo. ōlegato idē i ꝙseratore. j. ō of. ōle. c. vlt.

n ¶ Nullus munus. nō q: triplex ē mun⁹: a manu a lingua ⁊ ab obsequio: non ergo dixit simpliciter munus: sed dixit nullum munus: ad idem. j. q. j. sūt nonnulli.

n ¶ Nisi esculētū. ꝯ nō. q: de aliquo qō i munerib⁹ cō sistat ēt vni⁹ dēarij valorē ꝺcipe nō pōt nisi esculētū ⁊c

o ¶ Mera liberalitate, vt exactū vel petitū directe vl' i directe nō fuerit: ad idē ō. simōia dilecta. ij. ad fi. io. an.

p ¶ Paucis. cū nūerus ñ adijcit: credere ārbitrio boni vīri relinquēdū: hīta ēt ꝙsideratiōe ꝑsōaꝝ ipius iudicis recipiēs ⁊ ꝙsumeꝝ expēsaꝝ q̄litate: ⁊ ipius dātis ad h ō simōia. ⁊ si qōnes. ⁊ saltē duo dies ñ videt excluſi cū pluralis elocutio duos nūero ꝓhibēdat: de cō. di. j. h q̄ qꝫ. ff. de testi. l. vbi nūer⁹. ad h. ff. de v. ob. l. ꝓtimꝰ act⁹.

q ¶ Cōsūi. dieb⁹. ita ꝙ nō ꝓducāt ad munerꝫ quātitatē. ff. de of. pcō. iul. solēt i fi. Talia. n. exēnia nō sūt lucra

s ¶ Ꝓficisci i. põe exēplū. §. §. pr. ō ꝑscrip. q: indicante.

t ¶ Moderatas. nunq̄ minoꝝ pōt. ff. mā. figs. al' ē sub. l. inter causas. §. ꝑpendia. ad idē. ff. de admi. tu. cum plures. §. cū tutoꝝ. erūt tamē mediocres ⁊ nō delicate. ff. de pig. act. si seruos in fi. ad idē de do. ⁊ cōtu. finē. ⁊ c. j. se. de eo qui mīt. i pos. cū venissent. de sequestra. pos. c. i. ad fi. nec credo compensandas vel deducendas i hoc casu expensas quas domi factur⁹ eēt ym ꝙ dicere ꝙsueniꝫus i victoꝝ p. l. ff. ad exhibendū. ꝫ ⁊ fi. §. j. ff. de pet. heredi. ꝫ ⁊ fi. §. ꝙ aūt. ij. ⁊. ff. de rei ven. si res. q: dico ꝙ i ꝓcurationib⁹ his nō deducūt: ficut ⁊ epūs visitās vel consecrans ꝓcurationē integram recipit ⁊ nil deducit §. de simo. cū sit. ⁊ testis integre expensas percipit. iij. q. iij. veturis. ⁊ e. §. pe. als sequeretur interdum ꝙ nil haberet: cuꝫ interdū tātundem ⁊ forte plus expendant in domo ꝓpria. ꝓterea iam nō esset dīa inter delegatum ⁊ ordinarium qui qñ ꝓficiscitur: expēdit q̄ domi expēsurus erat: vt in auc. de mā. pin. §. illud tamē. alij ꝯ. Et nō ꝙ lra ista non distinguit an delegatus hēat beneficia sufficientia vel non: vnde dico ꝙ siue abundet siue non expensas habebit cuꝫ ꝓficiscit ꝓpter cāz lz hosti. direrit delegatos pape peccare si recipiunt expensas ex quo hūt sufficientia bñficia: ⁊ hoc no. §. de vita ⁊ ho. cle. cū ab oi. ⁊ in istis expensis habetur rō non solum victus ꝫ etiā vecturarum equoꝝ ⁊ sillum. Quid dicemus de legato ordinarij: dic ꝙ si est delegatus ad vniuersitatem causaruꝫ idē quod in ordinario. s. ꝙ nihil habebit: immo ordinarius ei ꝓ uideat. Idez enim ē cōsistoriū. j. de ap. romana. ⁊ ordinarius ē: vt dixi. j. de of. vi. lz ad hoc. §. de of. ord. inter cetera. ⁊ in auc. vt nulli iudi. §. nulli. coll. ix. ⁊ i auc. de man. ꝓin. §. illud si sit delegatus ad ꝑpālem cām ⁊ ordinarius ei cām malicioſe cōmittit idem. Si non malicioſe vl' idē quod in delegato pape ym inno. g hoc nō. §. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. sed an pene habeant locum in eo qui in delegato pape h exprimūtur: vtilis esset declaratio ꝓ eo ꝙ pene nō vident excedere ꝓpriuz casum: de pe. di. i. pene. j. de reg. iu. i penis cum suis concoꝝ.

u ¶ Recipe. nō q: nō solū exigere ab iuito: sed etiam a volente recipe ꝓhibetur: ad idē. j. de censi. romana. §. pe.

r ¶ Propter cām. i. suadēte vtilitate vel necessitate cāe vñ nō dz fingeꝝ occasionē: vt. j. segtur simile. j. de iudi. c. ij. ⁊ p h satꝫ vl' terminari qō solz q̄ri: an si scholari existēti i studio papa deleget cām: ille possit petere expēsas: lz ille ñ sit i domicilio suo sed ex: nō est tñ

facit.ff.de vi.ho.cle.cum ab omn'.⁊ quod ibi nō.

a ¶ Excedat.ſ. ſatiſ ſuprādictū fuerat:oū dixerat moderatas.

b ¶ Quā.ab alia.hoc nō hz locū i cān.j.de iudi.mulieres cū n.teſtē ꝓducēs illuz bēat ꝓcurare:lz ille ꝓ vtraq; pte teſtef.j.e.§.ꝓferēdo.a ſili i iudice cū ad teſtē ex cā ꝓficiſcif.Itē vbi vna ps abūdat alia nil hz:idē dico:vt.j.e.ꝰ ſed vbi vñ ibi dirit litigātes in plāl:ad hoc de ele.cupiēteſ.§.ſi vero.ꝰ. niſi forſan.⁊ facit ad idē eadem decre.§. deniq;. ver.vt eo.

c ¶ Lōe.fac.j.pri.j fi.

d ¶ Utilit as vel neceſſitas nō iſta duo paria:ad idē de pbē.expoſuiſti.⁊ ibi de bo:aliqū nō ſunt paria.de eo q mit.i poſſ. cū veniſſz.ff.de ipē.i re. do.fac.l.impenſe cū duabus.l.ſe.

e ¶ Occaſionem.eſt ſi.j. de iudi mulieres.

f ¶ Notabiliter.nō igit debet eſſe paupertas:ad idem ſuꝑa de vſu.cum tu.

g ¶ Pauperes.paupertas non eſt de genere malo:um.xv.q. j illa in fi.⁊ nō q etiam ꝑm leges in hoc caſu o:dinarius nō habet ſpoꝛtulas:in auē.de man.ꝑn.§.ſi tibi coll'ij.⁊ magiſter in cathedrali eccleſia inſtitutus pauperes ſcholares gratis docet:de magiſtris.c.i.⁊ ꝓpter ꝓpertatem due eccleſie vniuntur.x.q.iij.vnio.⁊ pauperibus ꝓuidere debet ꝓtor:de ad uocatis.ff.de poſtul.l.i.§.ait ꝓtor.

h ¶ Ar qñq;.nō bñ rationez de his que raro fiunt:ad idez. ff.de ſta.ho.l.non ſunt.⁊.l.vlt.ℨ.ff.de legi.nam ad ea .So:vt no.de deſpon.impu.litteras in glo.pe.

i ¶ Fraudulenter.vel vt partes grauēt vel alteraz eaꝝ:vel vt amicis ſuāt:vl vt lucrū ꝓpiāt:vel ꝓticipēt:vt.j.ſegī.vl vt ſe ꝓpos exponerēt qō facere nō debēt:de of.deſ.paſtoꝛal'in ꝑn.

k ¶ Indigeat.q: forte non eſt peritus:vt conuenit ad vniuerſa puncta cauſe rimanda:vel quia varijs ſuis negocijs vel infirmitate co:poꝛis impeditur.

l ¶ Conſcie.ſi.de renun.niſi cum ꝓidem in ſi.

m ¶ Relinquatur.per hoc ꝟbum credo q pars non poſſit referre queſtionē iudici delegato.ſ.dicendo q aſſeſſoꝛe nō eget cuz enim hoc ꝓſcientie relinquat ipſius:ergo ſolus deus hoc ⁊ nullus alius iudex vel cognitoꝛ:preterea poſito q ſūmus ſit doctoꝛ ⁊ paruz occupatus exquo cōſcia ſibi hoc dictat poteſt aſſeſſoꝛem aſſumere:vt caueat tamē ſibi:ne conſcia eius improbabilis ſit:de ſimo.per tuas.ij.

n ¶ Alioquin.ſ.ſi adiunxerit.cum non egerit.

o ¶ Suſpectū.nō ꝓ ſuſpectis q de facto i cāis dauf ꝓ partes.

p ¶ Competēti ſalario.ſpe eteniz ꝓmioꝝ iuitādus ē aſſeſſoꝛ C.de aſſeſ.l.j.⁊ ſalariū hīe dz.ff.de of.aſſeſſ.l diē functo.dz.n. merces cōſtitui ꝓ laboꝛe.xij.q.ij charitatez.nec de ꝓpꝺo bñficiū qs facere cogitur.x.q.ij.ꝓcarie.⁊ pōt inſtū ꝓfiliuz vendere xj.q.iij.nō lz.ad de qō ibi no.⁊.xiij.q.v.non ſane.

q ¶ Moderādo.ſm qlitatē cauſe:⁊ ptiū ꝓditionē:⁊ facūd'ā aſſeſſoꝛis ⁊ loci conſuetudinem ſicut de aduocato diximus ff.de var.⁊ extraoꝛ.cog.l.j.

r ¶ Cōiter.q: cōe gerit negociū.ō.§.pri.⁊ ſi de'egat⁹ moꝛitur vel ꝑtes cōcoꝛdēt nihilominus aſſeſſoꝛ ſalariū ſtatutū hēbit vel habitū nō reſtituet.ff.de of.aſſeſſo.l.diem functō ff.loc.qui operas.⁊.l.ex conducto.§.item ſi.ff.de va.⁊ extraoꝛ.cog.l.i.§.diuus.

s ¶ Notariū.quē dz habere delegat⁹:vt fidelit cūcta iudicij acta ꝓſcribat.ō.de ꝓbat.qñ.⁊ vocat' ſuus publicus.j.de vſur. q̄q̄z.⁊ ꝓmat ecclēſia ēt la'cū hoc officio rōe ꝑti:vt j.de penis felicis §.j.cum ſi.

t ¶ Nōxios.nō ꝓ reſ nōxios aſſumi ad ſcribēdum in vna cā cū hoc nō repiatur.ꝓhibitū ⁊ h ſit ꝓceſſum:⁊ facit ꝓdicta de cre.quoniam.

u ¶ Metas rōnis ⁊ ē iſtō q̄ſi crimē ꝓcuſſiōis rōne officij vltra debituz exigere.j.q.vij.ſā cimus.C.ad.l.iul. repe.l. vlti.

x ¶ Officiū.nō iudicis ēt delegati ē moderari ſalaria aſſeſſoꝛū ⁊ notarioꝝ:q: cū cā ſit ei cōmiſſa ꝛc.de of.de le.ꝓterea.⁊ ē ſi.ō iudi.c.vl.vnde bñ dicebat guil i ſpe. ti.de ſalarijs.§.h.circa finē:q aut ſcriptura erat de foro ⁊ iudicialis aut extiudicialis.ꝓmo puta i exceptionib⁹ replicatiōib⁹ ⁊ ſilib⁹ ſcribēdis ad officiū iudicis coꝛā quo agit:ēt delegati ꝓmet taliū ſalaria moderari:⁊ a grauaminib⁹ ꝑtes releuare:de pe.di.i.nemo.⁊ de offi.de le.cū te.⁊ cūcta q̄ litigatoꝛes ipediūt emēdare.i.q.i emēdari.de'off. dele.c.i.⁊ tales ipꝛobos eractoꝛes ꝓuire.C.de offi.ꝓfec.aph.l noſe.ꝟ ſus ſi.§.h ēt decernim⁹.moderabit ℨ qd deſ.p citatiōe:qd.p termio qd.p teſtatiōe:⁊ ſic de ſingul'.⁊ h iſpiciet ꝓditionē p ſonaꝝ ⁊ cāe:⁊ ꝓſuetudis foꝛi:⁊ ſi ſibi videbit p alios ſi deles nōxios faciet h taxari. Si ꝟo ſit ſcriptura extiudicialis:puta inſtrumētū vēditiōis de q̄ agit:vl ōpoſiti vl abſolutōis:vl ſilia:expediet id poꝛdiariū loci:vl ōputatū illi offō:puta p ꝓſulē tabellionū bonoñ.q ſi ō certo ſalario nō fuit q̄ētū iſpecta q̄ſtate cāe ꝓditiōe pſōe ⁊ ꝓſuetudie loci taxabit:vl taxari faciet p vios expto.ff.ō var.extraoꝛ cogui.l.i.⁊ ō ſi.c j.iij.q.vij.§.tria.ꝟ.apō vbē.

p ¶ Prudenter.ad idem de accuſa.qualiter.i.

z ¶ Refrenet.alludit vocabulo.⁊ eſt ſi.ℨ.in proe.com pilatio.gre.⁊.ℨ.de homici.dilectus.

⁊ ¶ Recepit.ſ.a partibus preter eſculētū vl poculētuz vel vltra moderatas expenſas cum ꝓficiſcit:vel participando lucrum cū aſſeſſoꝛe vel notario.

ꝯ ¶ Remiſſiōe.ſi.j.de cēſi.exigit ad fi.⁊ i cle.ō here nolētes.ꝟ.q ſi ſec⁹.⁊ ſic ē cāus vbi dñs rē ſuā i aliū trāſferre nō pōt.qō ē ꝺ regulā q̄ dī:Nihil ē tā naturale q̄z volūtatē dñi volētis rē ſuā i aliū trāſfire:iſti.ō rerū di. ℨ p traditiōnez.Quid ſi poſtq̄z reſtituit iudex:ps ſibi donet:nūqd h facere pōt:credo q ſic:q: h h nō ꝓhibetur:ſic nec alia ſua bōa dōare ꝓhibet.Et ē rō ꝛre aliō i remiſſiōe:aliō i donatiōe remiſſio facili⁹ ꝓſumit fraudulose q̄z donatio:q: facil⁹ remitteret q̄s multa:q̄z donaret pauca.ſic all'.ſile.ff.ad velle.ſed ſi ego.vbi dī q

Ratuſcõſultũ velleianũ nulieri ſtercedẽti ſuccurrere voluit nõ donãtis:ideo q; facilius ſe obligat mulier q̃ alicui donet:ꝛ hec ẽ cã q̃re ꝓhibet ne pena iteruenīat in matrimonio ꝛ nõ arra:q; facilius promitteret q̃s. c. noſe pene q̃ daret.ꝛ. noie arre:vt recitari ſolet, ſ̃ de ſpõ.gẽma. ℔ oĩa ſtelligo vera eẽ: dũmõ ꝯct⁹ iſte in fraudẽ ñ fiat:q; tũc nõ credo iudicẽ abſolutũ ad ff. de do iter vi.ꝛ vr. ſi ſpõſus.§. circa.ff. ad vell. q̃ niſ §. ſi cũ eẽ.ꝛ fac. j ℔ ele. ꝓmiſſa. cũ ſit ꝛ qõ nõ. rriij q. iij pleriq;.℔ puile. q̃ to. ff. de legi. l. ℔.ꝛ qõ no. guil. oliẽ ĩ decre. de poſtul. ꝓpẽdũ. gre. r. quam hodie nõ habemus.

a ¶ Teſtimonio. ad qõ ne veritas occulteꝛ glibz cõ pelit. rriij. q. ij. q̃z/ q̃z. de teſti. co puenit.ꝛ hoc ĩ ciuilibus. ℑn crimĩib⁹ autem quid iuris nõ e. ti. dilectorum.

b ¶ Laboribus. in eundo ꝛ redeundo.

c ¶ Expẽſis. no. q̃ ꝯtinder nõ ſolũ ꝓcere ꝺz laboꝛib⁹ ꝛ expẽſis ꝓtiũ:vt. ſ̃. ℔ do.ꝛ cõtu. finẽ. ſed ẽt teſtiũ: vt hic.

d ¶ Extoꝛquẽãt. ſi. ſ̃. e. ti. c. vlti.

e ¶ Cõditio ꝛ ſtat⁹. vt ſi petãt ſup principali lite ꝓteſta ta ꝛ iurato de calũnia:ꝛ dato termino ad ꝓbãdũ:ꝛ poꝛ recta ĩtẽtione ꝓducẽti:tũc teſtes citẽtur:vl ſi petãt ſup dilatoria ante li. con. dato termino per iudicẽ ad eam probandaz ꝛ intentione poꝛrecta ꝛ nõ q̃ ſi citauerit ℘ hanc formam :ciatio non valet ipſo iure. j. c. ꝓꝛi.

f ¶ Aꝓducẽte. nõ ꝛz teſtis ũret dicere vñtatẽ vtraq; ꝓte ꝛ q̃ capta ũret hẽs no ij. q. iij. nullã. ꝛ. ſ̃. ℔ teſti. fratrũ tang ĩ vl. glo. ꝛ ad hoc teneaꝛ. rriij. q. v. nõ ſine ꝛ celare vñtatem ſit ꝓpeccatũ. j. de cri. fal. c. j. xi. q. iij. q̃ qs ãt ſolus ille q ꝓduat ꝓcurat teſtẽ ĩ veniendo:ſtando:ꝛ recedẽdo:vt hic ꝛ. iij. q. iij. §. itẽ ĩ criminali. ℑ. vẽturis. C. de teſti. l. qñ. C. de appel. l. eos. § ſigs autẽ. ꝛ ad hoc cõ coꝛ j. de elec. cũ nõ deceat. ꝛ. ſ̃ de vo. re magne.

g ¶ Expẽſas. ꝙſueuerũt aduocati ſua doloſitate ꝛ ſperi tia neſciẽtes alĩ ꝓtes iuuare:dilatiões iuris petere ad teſtes vltramarinos vl ex̃ quinciã. ꝓducẽdos. nũ. q. iij. ℔ atiũ. poterit iudex ſi de malicia ꝓſumebat. ſ. vt id fieret cã. ptelãdi negociũ facz eꝛgere. ℔ ſi iurabat videbãt dãda dilatio ꝙſueuerãt iudices alĩ ꝓuidere ℔z formã decr. de fideiuſ. ℘ſtitut⁹. ſ. ibi ꝓmittere receptionẽ teſtiũ recepta cautiõe ab illo q̃ vadat vl mittat ad videndũ illos iurare. ſup quo vide qõ ibi nõ. hodie puto meli⁹ puiſſe ꝓ hãc lꝛaz. ſi. n. dicet poſſe habeo teſtes vltramari nos:ꝛ iudex dicit patus ſuz illos citare ꝛ expectare de pone ſalarium ꝓ expenſis teſtis in eundo vel ſtando quod ſi facere nolit: cauſam non differt.

h ¶ Ipſo iure. nõ igit̃ ius nouũ:q; vt ſupꝛ⁹ dixi ĩ multis. c. ſuperioꝛib⁹ valebat oli ꝓceſſus:ſi nõ opponebat ex vllaten⁹ ꝓfutura eiꝺ. ¶ Ꝓ ferẽdo q̃z teſtimonio⁹ ꝓtextu cui⁹ alĩq alios fraudulẽt ĩtẽdũ a iudicib⁹ vocari ꝓcurant:vt eos laboꝛibus⁹ ꝛ expẽſis⁶ fati gẽt:aut extoꝛq̃t⁸ aliqd ab eis dẽ:nullũ vllaten⁹ ꝙuocet:niſi q̃ ꝙditio⁶ ꝛ ſtat⁹ cauſe regrẽt: ſz nec tunc niſi a ꝓducẽte⁶ cõ petẽtes vocato ꝓ teſtimonio veniẽdo ſtãdo ꝛ redeũdo faci at miſtari expẽſas⁶ ¶ Quic/ qd aũt cõtra ꝓmiſſa vl eoꝛ ali qõ ꝓtigerit attẽtari:ſti ipſo⁹ inꝛ ¶ Irritũ ꝛ inane. ℑ dem ℑbi g gratiã ĩ bitereñ. ec cleſia ĩpetrauit a nobis certo⁸ ceptio:hodie ſecus per hanc litteram:quia nullum eſt exce/ ptionis remedium opportunum.

i ¶ Ibi q. qꝛ decre. ẽ aliq̃ſtulũ obſcure dictata vide caſũ litteralẽ. Ego ĩpetraui gr̃az ĩ eccl̃ia boñ dato exeꝯtoꝛe mihi ꝓ papã: vt faceret me ꝛcipi ĩ canõicũ boñ. ꝛ, puideret mi executore conceſſo: q te in ca nonicum recipi faceret: ꝛ de ꝓbẽda tibi: ſiqua ĩ eadẽ eccl̃a tũc vacabat: alioqn de vaca/ tura ꝓrime⁸ puideret⁸⁸: alius ſimilem gratiaz poſt tuam im petrationẽ obtinens in eadez lz ꝓtiuſq̃ tu ſuas litteras pre ſentauerit: ꝛ in canonicum ſit receptus⁸⁸ ĩ ꝓbẽda tpe tue re ceptionis: vel etiã poſt vacan te: exquo alteri ante tuam re ceptionez collata non extitit⁸ anteferri non debet. ¶ Ideꝛ q̃z ſi ante receptionẽ⁸ tua ĩ ca nonicũ vacauiſſet ꝓbẽda⁸⁸ ꝓ ꝓceſſum tui executoꝛis qui ei hi de ꝓbẽda: ſiq̃ tũc va cabat: vel de ꝓximo vaca tura. ticius a ꝓpa ĩpetra uit ſcõo loco eãdẽ vl cõ ſimilẽ gratiã ĩ ĩpa eccl̃ia boñ: tñ puerit me ĩ ꝓpta liõe lr̃az ꝛ recepꝯ fuit ĩ canonicũ. tertio loco ego lr̃as meas ꝓtauĩ: ꝛ auc toꝛitate ĩpaz ꝛcepꝯ fui ĩ cãonicũ. boñ. ꝛ tpe ꝛceptõis mee vacabat ꝓbẽ da vl postea vacauit: q̃ri tur cui ꝺbeat vl ꝺferat an mihi ꝓmo ĩpetrãti. ſe/ cũdo ꝓtãti: ꝛ ſcõo recep to: an illi ticio ſcõo ĩpe trãti: ꝓmo ꝓtãti ꝛ ꝓꝛ re ceptor: Rñdeꝛ q̃ mihi. ꝛ ñ illi ꝺbeꝛ: ergõ illi añ ꝓ tationẽ meã ñ erat colla ta. Scõo q̃rit: põe retẽto ecdẽ themate: q̃ añ re ce prionẽ meã vacabit ꝓbẽda: ꝛ executoꝛ me⁹ notificauit aut iter dirit: ſeu rebauit: ꝛ forte ꝺcretũ apposuit: cui ꝺbebit: an mi bi ꝓꝛ ĩpetrãti: ſcõo ĩpetrãti an illi ſcõo ĩpetrãti ꝓꝛ ꝓtãti: ꝓꝛ q̃z receptor: Rñdeꝛ q̃ mihi. Tertio q̃rit retẽt̃ eiꝺẽ timore: p⁹ ꝓ tationez ꝛ receptionẽ ticij añ ꝓtationẽ meã vacauerat ꝓbẽda: ſed in lr̃is meis erat clauſula decreti: querit̃ cui ꝺbeat: rñdetur q̃ mihi. hec vera ſi dolus: vel mora negligentia mihi ꝓius impetranti imputari non poteſt. hoc dicit.

k ¶ Certo. executoꝛe. ꝺz eẽ cert⁹: vt nõ. ℔ ifa. ℔z. n. ꝺlegatã q̃ ꝓz: q; ipi⁹ mã ĩ illo ti. ꝓ̃ſit. i. ℑ off. ꝺle. ſ̃ ſup. ſiẽ ℑ ꝺſeruatoꝛe dicim⁹. e. ti. c. j. ꝛ vlti. Sz ꝺlegat⁹ ꝺz eẽ cert⁹. ſ̃ e. ad ℔. ſiẽ ꝛ ar/ biter ꝛ tutoꝛ ſ̃. de arbi. ſi nouit. ff. de teſta. mi. l. tutoꝛ iter⁹, ergo ꝛ huiuſmodi executoꝛ: ꝛ ꝓpter hoc dixit certo.

l ¶ Ꝓximo. hoc ĩtelligit̃. ff. de v. ob l. cũ qui calendis, niſi aliud diceret in litteris expreſſe vel tacite: puta quã duxerit acceptrandã. j. de conceſ ꝓbẽ. c. j. ꝛ ĩtelligit̃ hec clauſula ꝛ prę cedẽs de ꝓbẽda: nulli alĩ de iure debit. ꝛ cũ talis conceſſio ſine alterius ꝓiudicio fieri debeat. ſ̃ e q̃ꝛis. ꝛ. j. de ꝓbẽ. cũ i eccl̃ia. ꝛ. e. ſi poſtq̃z hec vera niſi aliud diceretur: puta quia haberet ꝓrogatiuam. j. de conceſ. ꝓbẽn. c. penul.

m ¶ Ꝓuideret. nõ dixit compelleret. ꝛ ita alius eſt caſus de/ cre. j. de conceſ ꝓbẽ. ſi ſoli. de hac tñ materia diſtingue. ꝛ ſub diſtingue: vt ibi plene dixi.

n ¶ Receptus. videbaꝛ ergo ℘ñ cõem lecturam illius decre. capl̃m ſancte crucis. ſ̃. e. ti. que habebat q̃ illud ꝓius ibi poſi tum eſſet adverbium q̃ ille pius ꝓtãs debebat cõſeq̃ ꝓben dã: ſed abſurdum erat q̃ iſte ſcõs ꝓcurendo lederet ius pri mi: vt ℔ ꝛ. j. de ꝓbẽn. eum cui. ibi de hoc.

o ¶ Extitit. ergo ſi pius erat alteri collata ſecus: qõ intelligas verum cum determinatione ſequentium: ſed hoc non habe/ ret locum ſi canonicatus ꝓius ei collatus fuiſſet: vt. j. de ꝓbẽn. eum cui ꝛ. c. ſi poſtq̃z

p ¶ Ante receptionẽ ꝛ ꝓ⁹ ꝓtationẽ: vt bñ ꝓcedat cãus. ſ. qõ infra ℔ de notificatione ꝛc. ꝛ vt differat a ſequenti.

q ¶ Ꝓbenda. tolle quod eſt. j. affecta ℘ ꝓceſſum ꝛc.

a ¶ Notificauerat. sed ad quid necessaria ē notificatio cū sufficiat pñtatio: vt. j. de cōcess. pb. si capitulo. So. sufficit presentatio facta ei ad quē spectat collatio: vt ibi: sed non executori: vt hic. ⁊ ideo dicitur ibi capitulo ipsi factam.

b ¶ Presertim. i. marime.

c ¶ Decretū. ōcretū ergo pape affiē ēt ignorātes. j. de ꝓcess. preben. c. j.

d ¶ Predictis. s. qñ pbēda vacaret tpe receptōis vel post: ꝛ pm⁹ iaz erat receptus: ꝛ secūdo: vel qñ pm⁹ nōdū erat receptus ꝛ executor saltē notificauerat: vel qñ pmus nōdū pñtauerat: sed inf⁹ eius erat decretum.

e ¶ Bol⁹. j. ō renūci. c. ij.

f ¶ Negligentia. j. ō preben. si clericus.

g ¶ Ip te. Si pmo sub cōditione puideri mādat: ⁊ secūdus pure ipetrās pusq̄ veniat conditio a papa vel executore suo canonicatum obtineat in assecutione prebende primo preferatur. hoc dicit.

h ¶ Alicui executōi. ⁊ eadem rōne idem credo si scriptū fuisset ipi capō: vt possent si vellent apostolica auctoritate recipere aliquē in canonicū ⁊ fratrē: vt. g. e. cū aliquibus. q: omne ius impetrantis fertur ad diez ꝓditōis. secūs igit pmo cānonicatū obtinuit: pferri g̃ dz. j. c. pri.

i ¶ Scripta nr̄a. g huius tenoris: vel filis scripta ecclesiam ñ puto grauatam. ita q̄ locum habeat ōcre. s. e. litteris. ⁊ c. mādatum. ⁊ c. abbatem. ⁊. j. c. ꝓori in fi. ratio quia per hoc mādatum non grauantur: sed eorum voluntati relinquuntur: ⁊ aliud est permittere: ⁊ aliud precipere. iij. di. omnis aūt lex. xiij. q. j. qō ꝓcipitur. s. de arbi. cū olim. ff. in. m. l. ij. in fi.

k ¶ Si ad id. conditio fuit: ⁊ ad huius conditiōis tempus mandatum refertur: vt decretum: siquod ibi erat insertū: vt in ele. j. de concess. preben. cum ei quem. j. rū. ⁊ est fi. s. de ap. Preterea. de vo. ⁊ vo. re. lz versi. sciturus. ⁊ de condi. ap. super eo. insti. de ꝟ. ob. ℈. ex conditionali. ⁊. ff. qui po. in pig. ha. l. potiōr. j. rū. lz sit ℨ. e. l. ij. rū. ff. de periculis. ⁊ co. rei ven. qō si pendente. vbi dies conditionis trahitur ad diem obligationis: sed ibi non erat in potestate contrahentis primo sub conditione contractum conditionalem postea pure contrahendo reuocare: ꝛ hic secus. quia in potestate pape cōcedentis erat conditionalem gratiam etiam in totum tollere si voluisset. j. de concess. preben. c. penul. ⁊ vlti.

l ¶ Episcopi ⁊ capituli. ad quos de iure cōi pertinet canonicorum receptio: de concess. preben postulasti. de his que fi. a prela. nouit. ⁊. c. q̄sto de elec. cum ecclesia. ⁊ ibi de hoc. ⁊ tunc debēt absentes canonici vocari qui sunt in loco. vnde ad electionem episcopi fozent vocandi. j. ō preben. cuz in ecclesijs. nisi esset consuetudo in contrarium vt ibi. de consuetudine autem vel priuilegio interdum pertinet ad alterum tantum predicta receptio: vt. j. ne se. va. c. vno. de regulari. c. vlt. ⁊ intelligo cōsentire capl'm si consentit maior ipsius pars in hoc

ad quē pbende collatio ptinebat: notificauerat⁹ q̄ ea⁹ volebat p huiusmodi ptātē cōferre: aut interdixerat ne conferret eādē seu illā seu reseruauerat collationi: presertim⁹ cum interpositione decreti affecta tunc enī tibi ⁊ non alteri dz p̄benda huiusmodi assignari.

¶ Quinimmo si añ receptionē ⁊ pñtationē etiā tuā pbēda vacauit: idē erit censenduz: si in h⁹i gr̄a tibi facta decretū ᶜ a nobis fuerat irritum ⁊ inane quod ℨ ipsaz contingeret atētari. ¶ In pdictis⁹ itaq̄ casibus debes tu prebendā vacātē potius q̄ ipetrator vltimus obtinere: dū tñ dolus ᶜ tibi nō possit vel notabilis negligen

cāsu: ar. j. c. ꝓori. cum suis concor.

m ¶ Assensus. pone mortuus ē epūs vl' ipeditus ita' q̄ ꝓsentire nō pōt ⁊ canonici cū eo: nūq̄d executor statiz poterit ꝓferre: vī q̄ sic: ar. j. ne se. c. vno i fi. ad hoc. s. e. si gr̄iose. ℈ ꝓiuz credo. h enī sub certa forma tradita ē executori ptās: quā trāsgredi nō poterit. j. ō pben. cui ō nō. ⁊ sub cōditiōe q̄ ñ existēte cessat ipi⁹ ptās. ⁊ aliud ē ꝓsiliū teneri regrē vt ibi ⁊ aliō assēsum vt ℈: ⁊ facit. s. ō arbi. cū oli. ⁊ ōcre. ne se. va. c. vno. loquif i casu illo cū ad illū ptiet electio: quā facere hz cū ꝓsilio epi: ℎ autē nō ptinet puisio: nili a die ꝓditōis. Itē ibi logtur de bñficiā vacāte: vbi piculū ē i mora: vt ibi: hic autē nullum periculum.

n ¶ Aucte aplica pferē g̃ oib⁹ p⁹ recepī aucte iferioz j. ō pbē. hi qui

ō ¶ Postmodū. vñ posterior: videbat i iure sic fuit i tpe. j. ō reg. iur. g por. cū suis ꝓcor. qō ñ ē vñ rō. j. pate

p ¶ Apūce sedis. bñ dic: q: si aucte alī⁹ iferiozis (bit. recept⁹ eēt: pferē iste ēt post recept⁹ auctoritate pape. j. de pbē. h i q. ⁊ sic. pdest scire qō dz. s. e. cum aliqb⁹.

q ¶ Prouisiōe. q: dat⁹ erat ad pmouēdū sec⁹ si ad cōpellēdū tm: q: tūc puidē ñ posset. j. ō ꝓcess. pbē. si soli.

r ¶ Faciēdā. qō si p⁹ ꝓsūs bitū ipetrasset: tē sec⁹ ad

s ¶ Tu. primo impetrans. (hoc. s. c. pr. i pn.

t ¶ Predictorum episcopi ⁊ capituli.

u ¶ Vacante quandoq̄.

x ¶ Sēito. q: lz ille p⁹ēio: fuēit i ipetratiōe: tñ fuit p⁹ior i iur̄ mādatū. n. ꝓditiōale añ ꝓditiōz existēte ꝓsēsū nō hz: sic nec matrimōiū ꝓditiōale: vñ nec ex ipo oriē publicē honestatis iusticia. j. de sponsali. c. j. in fi.

y ¶ Uob⁹. si ex duob⁹ ipetrāt⁹ sup filī puisiōe si apparet q̄ s primo: si solū alī collat⁹ ē cānonicat⁹ a papa ille pferē alī ēt pus pñtati ⁊ primo ꝛcepto. Si aūt vtriq̄ vl' neutri ē collat⁹: aut alī i pñtādo pueīt: aut ābo cōcurrūt: si alī pueīt ille pferē: si ābo ꝓcurrūt ille vl' illi vl' ipoz maior ps ad q̄s collatio ⁊ receptio spectat: alīū tenētur eligere: ⁊ ille sol⁹ admittē vl' alī pferatur: nisi papa vtriq̄ voluerit puideri: ⁊ facit decr. ista in ar. ad q̄stiōz ō his q. pducūt duo testamēta: ⁊ ñ appāet qō sit pmū ⁊ vlq̄ ī solidū se dixit bēdē ⁊ i possessiōez mittēdū. q̄ qō no. C. ō edic. di. hadri. tol. l. edicto i glo.

y ¶ Buob⁹. idē si trib⁹ vl' plib⁹ cū eadē (illa mitti. io. anrō fit vtrobiq̄

z ¶ Sili. q: vlq̄ ipetrauit sibi puidēi ō cānonicatu ⁊ pbēda. integra. Si aūtē ipetratio eēt diuisa: puta q: vnus

spetraret sup dignitate alter super canonicatu: vel vn⁹ ad pbēdā integrā alter ad dimidiā: tūc qđ hic di locū nō habet: q: si vacat integra dabit ei q integrā: si dimidia ei q dimidiā impetrauit: nec aliud fieri potest. j. de preben. cui de non. vel pone dissimilem: vt. s. c. pri.

a ¶ In eadē eccl'a quia de diuersis nō esset questio.

b ¶ A nobis. si āt vn⁹ a papa: alter ab ordinario: tenet quod hēs. j. ō pb. si a sede apo.

c ¶ Si nō apparet. sic. j. de prebē. si a sed'. z dico apparere posse p ipsas lr'as: puta si dicerēt in eis: data die tali añi tertiā: i alijs dicerēt p⁹ vesperas: ꝛ̄ b, nō ē i vsu. pōt ēt apparere p testes p qđ pbāf poterit suā petitionē primo ea die lectaz z admissā p papā: vl' p ꝓfessionē ptis alteri⁹ ponit appere z facit. s. de re spo. cum ad sedem. z. j. de confes. c. i.

d ¶ Quis primo. quia si de hoc appareret ei deberet s. e tibi. z. j. de preben. euz cui. z. c. si postq̄.

e ¶ Cui. soli: vt infra sequitur.

f ¶ In prebenda tunc vel postea vacante.

g ¶ Spectat. de cōi vel spāli iure vt. s. diri. c. ꝓxori.

h ¶ Recepr⁹. non ergo in hoc cāu ispicitur pētatio vel receptio. s. eo. tibi. z subau. hic z alter omnino careat i petratio nisi cē. vt in fi. z ita subau. etiā in ver. se.

i ¶ Ꝓio pētauerit. no. g casuz i q̄ stat hodie pētatiōi i lr'is ad būficia ꝓcedat i lr'is ō iuditia. s. ō ap. vt ōbit⁹

k ¶ Cōcurrāt. no. qz primo ispicit' iequalitas i dat: deinū i pētatione: ꝛ̄ si oia sāt paria tūc locus ē gratificationi. z sa. p opiniōe gof. nō. s. ō iude. c. i. z ꝓcor. ad h. ff. loc. i nāue. i fi. ff. ad sylla. sige i graui §. cū oēs. s. de iure pa. cū aūt i fi. Et nō p io. ro gof. z ber. no i. d. dec. cū aūt s. q tūc ōnū loc⁹ ē gratificatiōi: qñ go sit i iust potiō du/

l ¶ Spectat. expone vt. s. (bitatur.

m ¶ Collatio prebēdaruz. ad quam vocandi sunt abū tes: qđ dic vt. j. de preben. cū in ecclesijs io. an.

n ¶ Maior ps. vī eni a toto capō factū qđ fit a maiori pte l xvj. di. aplica. de ele. cū iter cāonicos. i pn. de his q fi. a ma. par. ca. c. j. ff. ad municipa. quod maior.

o ¶ Voluerint. datur ergo eis optio.

p ¶ Eligere. nec i ipsius electi iudiciū poterūt postea variare ad hō ele. publicato. j. ō po. p. c. vno i fi. z. j. de re. iur. mutare cū suis ꝓcor. z pbaf b satis p lr'as q stari segtur. z facit. ad id quod diri. s. e. gratia. io. an.

q ¶ Tene. mē. nō tenent alterū eligē de necessitate: sed nō certū. vñ nō dat eis optio vt eligāt vel non eligāt: ꝛ̄ vt alter eligāt. Sz pōt nolūt eligē vl' pari nūero discordāt i eligēdo: qd erit: credo agēdū coā supiore: vt cos ad eligēdū ꝓpellat ifra certū tps vel ad ꝓcordādū: qđ si nō fecerit credo q supior ipe possit eligere: ad hoc. ix. q. iij. cū scum⁹. De sup. ne. p. p totū. j. ti. pr. c. vlt. j. de re. spo. frequēs. j. de pbē. si tibi. z. j. de elect. q̄z sit. ff. de le. j. b⁹ i. q fi. C. de inge. ma. diffamari. cū si. z. s. de iurepa. nullus. cum sicut igit ad supior: ꝛ̄ p lapsū tpis devoluit' ptās eligēdi: de cō cel. pb. c. ij. ita ex eoz negligentia puto q ꝛ̄ devoluetur potestas ꝓeligendi de qua hic loquitur.

r ¶ Dino. vt nec pbenda illa nec sequēs nec canonicatus ēt sibi debeatur

s ¶ Ipsius. non electi.

t ¶ Expresse. qz i ipis lr'is appositā erat cl'a si ob. si p alio scripserim⁹ q h⁹ i gr'az z. vel nō ob. si pernos. fuerit eccl'a vestra grauata vel filius cl'a. Et nō q dicit expresse: z ē si. s. e. cū aliqb⁹. z. e. susceptū z. j. de pb. si motu. p hūc. aūt ter. approbatā dico opi. b. no. s. e. ti. mādatū. z reprobāt opi. gof. i sū. b⁹ ti. añi medū. z Inno. z ꝓpo. s. eo. cap̄lz. g dixerūt: q lz eccl'a grauata fuerit i receptiōe ꝓmi ni hilomin⁹ tenet. scōz recipere: nisi i lr'is ꝓtineret: nisi p alio cē. Sz b. s. dicēs q scōz recipere nō teneret: qz in lr'is intelligit pdicta clausula: nisi p alio cē. z hoc vex nisi i ipis lr'is diceret: nō ob. si p alio cē. z hāc opi. b approbat stilus curie: z finis istius decre. bo. dicitq̄ebat: an ꝓmo receptō eēt sub expectatōe pbēde nec ne: i ꝓmo cāu nō valerēt lr'e p scōo sine cl'a nō ob. i scōo sic: z ita nō. decre. mādatū. s. e. ti. s. quā opinā. ipa ōcr. mādatū. ꝛ̄ ibi erat clausula si ꝓo alio.

n ¶ Utriq̄ electo z non electo.

x ¶ Voluerim⁹. stat. n. tūc volūtati. s. e. susceptum.

y Quia p ambitiosā. oēs idlgētie cōcesse a bonita. vl' suis pde. clicis, de pcipiēdis ppetuo fructib⁹ suoz būficiorū l abūtia sūt reuocate: z pfatē papa se illas i postez nō daturū z potuit ortū habuisse a decre. s. de cle. nō re. cū ad hoc.

z ¶ Impoztunitatē. ppt quā ꝓceps sepe nō ꝓcedēda concedit: vt hic videt. C. de pe. bo. l. libro. x. supra de pur. ca. cū inuētute. j. de re. do. c. i. j. de ꝓcess. pbē. detestanda. z ideo locū habz ipoz reuocatio: vt h. xxv. q. ix. sniaz. de re iudi. cū olim. z nō q dixit ambitiosaz: q: ē ipoztunitas ābitiosa: vt cū petit qđ tendit ad noraz. ē z nō ambitiosa: vt cum importune opportune petitur qđ est precibus impetrādū: de pe di. i. importuna. c. di. pallium. j. de ap. ab eo. cum si.

a ¶ Perpetuas. i. donec vixerit: sic. j. de ca. mo. c. j. ff. p so. l. i. z sī qđ diri. s. e. si gr'ose. tēporales ergo puta vsqz ad quēniū vel sile ips reuocate nō sūt. sed quid dices si cōcessa fuit idlgētia que posset esse perpetua: puta donec erit fruitio talis pncipis vel filis: dicūt qdā talē indulgentiaz nō renocatā: quia qđ erp̄esse nō mutat cē. C. de ap. pcipimus. ꝛ̄ ctrariū credo z puto ꝛ̄ casū: nōne si hēo idulgētiā donec i scholis fuero: dz ꝛ̄ ppetua z sufficit q̄ i dulgētia posse esse ppetua. ff. de condi. inde. l. sufficit. z quod no. de sol. c. vl in glo. j. in fi. io.

b ¶ Adultis. revocari ergo debebat: qz tendebat ad noraz. s de deci. ex multiplici. suggestum. z facit ad hunc casum. s. de cle. non re. cum ad hoc sint. io. an.

c ¶ Fructibus. qui de iure communi tantum residentibus dari debent supra de cle. non re. per totum: de consuetudine tū ptō induci ctrariū vel de spiritual statuto. s. e. ofti. cū oēs.

a ¶ Bñficioꝝ suoꝝ tertu huius ídulgẽtie q̃ ãbitiola ẽ: fructꝰ solũ illoꝝ bñficioꝝ q̃ canõice obtinent poterũt pcipere.ś.e.si

b ¶ Distributiõibꝰ.q̃ iterdũ manualia bñ (gratiose §.vl. ficia iterdũ victualia nũcupãt:de cle.nõ re.decẽto.j.e.li.e. ti. vno ꝛ .ś. de pre.lz io.an.

c ¶ Excepś ista ñ dãt ẽt studẽtibꝰ i theo.ś.ꝺ pbẽ. lz nec hꝭ q̃ sunt i seruitio epi vl' dñi pape:ꝺ cle. nõ re.decetero ꝛ.c.cũ dilectꝰ.vt ibi no.nec debẽt he distributiões dari ẽt pñtibꝰ:q̃ diuinis nõ iterfũt officijs:nec vꝫ ꝙsuetudo i ꝯriuꝫ:ꝛ q̃ pcipiũt ad restitutionẽ tenẽt j.ꝺ cle.non re.c.vno.

d ¶ In scholis eẽnt.vt legẽdi ꝛ pficiẽdi eis oppõtunitaſ pcedat i honorẽ ꝛ augumẽtũ vniuersalis ecclesie.q̃ virisſratis per mare noscit idigeſ.ś.ꝺ magistris.c.j.ꝛ p totuꝫ.ꝛ j.de elec.cũ ex eo.ꝛ nõ solũ paſs ẽt iferiores plati dãt clerico licentiã se obhaſ causas absẽtãdi:ꝛ hꝭ vꝫ ber.itelligere de epiꝰ vt no.de cle.nõ resi. iter ũctuor.ino.ꝛ ho.itelligũt hoc ẽt de inferioribꝰ pla.q̃ decre.e. ti.relatũ ibi prelatoꝝ suoꝝ ꝛc.dispẽsationẽ aũt de q̃ logſ decr. de elec.cũ ex eo.dico q̃ soli epi:ꝛ ipſorũ superiores facere pũt cum de eis solis caueatur ibidem ꝛ ibi dicam.

e ¶ Altera.cũ eas obtinẽt ex dispẽsatiõe:vel sũt tales eccle q̃ simlꝫ possunt de iure teneri qñ dic vt dixi.ś.e.gratia.io.an.

f ¶ Romana curia q̃ hodie bẽt puilegia studij:vt.j.de puil.c. ij.per quã decre.etiam videtur:q̃ hi qui sunt in studio de iure cõi possent percipere fructus suoꝝ bñficiorum:quod nõ est verum sed illud intellige vt ibi dicam.io.an.

g ¶ Alio certo loco.put:ꝛq̃ in indulgentia dicitur q̃ p petuo:donec i domicilio suo habitauerit:fructꝰ pcipere possint.

h ¶ Ubicũq̃ꝫ.q̃ sic generaliter se hꝫ indulgentia.io.an.

i ¶ Vagandi.quod facere non debent clerici.xlvi.dist.clericum.nam ꝛ per horam ab ecclesia non debent abesse:vt.xcij. distinctione capitulo vltimo.

k ¶ Dissolutionis.que moribus ꝛ habitu est in clericis amputanda.xxiij.dist.qui episcopus.ꝛ.c.se.xxi.q.iij.c.j.ꝛ per totuꝫ de vi.ꝛ ho.cle.clerici.ꝛ.j.de preben.cum singula.

l ¶ Augeri.ś.de consti.c.penul.

m ¶ Datur.vnde priuatus officio:ꝛ beneficio priuatus intelligitur cum sit eius sequela.lxxxj.di.eos.ꝛ.c.siqui sacerdotuꝫ xxxij.di.preter hec.ꝛ ibi de hoc ꝛ.ś.de cle ex.mi.latoꝛes.de.ꝛ.p. pastoꝛalis cum su.io.an.

n ¶ Emendare.xxxv.q.ir.sinſam.de re iudi.cum olim.xxij.q.ij.magne.de ap.cum cessãte.de sen.ex.sacro.ꝛ i auc.de nup. circa prin.colꝫ.ibi imperatoꝛ.Non erubescimus:siquid melius horum que prius ipſi diximus adinuenamus cõpetẽtem prioribus imponere correctionem:ne ab aliis corrigi expectemus.ad idem de accusa.qualiter ꝛ quando.j.

o ¶ Quantuꝫ possumus.si ś.in procemio huius.li.

p ¶ Cauere.nõ futura precauenda.xxij.di.in nomine domi. ni.de procura.c.j.de ser.non oꝛ.c.i.ꝛ exemplã pñt.a ꝛc.lxxxij. dist.plurimos.ff.loca.siquis domum.§.j.io.an.

q ¶ Indulgentias perpetuas.scilicet nam de his .supra dixerat.

r ¶ Vel dignitatibꝰ.si ergo dignitati vel ecclesie datũ esset tale pꝛiuilegium per hanc decre. reuocatum non estꝫ potuit eẽ rõ:q̃ non tantꝫ fauoꝝ pſois debet:sic ꝺigitatibꝰ vel ecclesijs:de clec. cum nobis olim in fi.cum fi.

s ¶ Et earũ.quiꝺit bucuſq̃ circa preterita:nunc caret circa futura.

t ¶ Tẽporibus. Quid si tales indulgẽtias de nouo cõcedat ẽ valẽt:q̃ nõ potuit sibi legem imponẽs a qua sibi nõ liceret recedere: ad hoc.ff.de le iij l.siquis in prin. ff.pro socio cũ duob.ś.papinianꝰ in fi.ꝛ primã pñti tutionez tollit per secundã:licet de ipanon,faciat mentionem.supra.c.ti. pꝛori. licet.

u ¶ Judicamꝰ.ſi.C.de legi.digna vox.iudicare potuit: sed non legem imponere:quia par in parem non habet imperium.ś.de elec.innotuit cum suis concoꝛ.

x Onsuetudinem. preterea consuetudinis etiam iuste vel quantocunq̃ tempoꝛe obseruate non potest quis nisi vnicum personatum dignitatem vel aliud perpetuum officium simul cum canonia ꝛ prebenda in aliqua ecclesia absq̃ dispensatione sedis apo. obtinere vel haꝫ obtenta tenere :ꝛ contra pꝛesumptum irritum est oio.

p ¶ Non existit.si supra de verbo.sig.super quibusdamꝫ ꝛ si consuetudo ista alꝫ legitima fuisset:non esset necesse in ea titulum ostendere.j.de prescrip.c.i.videtur cuꝫ cõsuetudo talis ius inducere.ff. de aqua plu.ar.l. j.§. j.Sed cuꝫ consuetudo talis corruptela sit:longitudo tanti temporis non prodest:ꝛ est si.j.e pꝛori.

z ¶ Prepositura.certa dignitas i ecclesia:lz alꝫ oẽs qui presunt prepositi dicantur supra de ver.sig q̃uis

ꝛ ¶ Officia perpetua:vt.j sequitur.

2 ¶ Alterum . cum reliquo id est dignitate cum personatu vel prepositura vel administratione vel officio perpetuo insimul cum prebenda pꝛout statim segtur.

y ¶ In ea .eadem ecclesia.

a ¶ Licite.xxij.q.ij.faciꝫ.

b ¶ Sedis ap. Nõ casum in quo solus papa dispensat. duos similes bẽs j.ꝺ preben.cum singula.

c ¶ Canonibus.lxx.di.sanctoꝝum. de concess. preben. litteras.ꝛ hoc idem dicebat.consti turio vrbani que incipiebat prouisionis vnde tracta suit decre.ista.

d ¶ Ambitionis. supra de preben.quia intantum.de elec dudum .ij.

a ¶ Juramento. spāli vel generali nō curo: q; si spāliter iurarēt hanc consuetudinez exp:esse seruare: fuit iuramētū temerarium ⁊ nō seruanduz: ⁊ de eo quod iurauit posset ⁊ deberet imponi penitētia: de iureiur. sicut si gnāliter iurauit se seruaturuz consuetudies ipsius ecclesie: iuramētuz istud ad possibilia ⁊ licita tm̄ extenditur: vt. j. de iureiu. c. j. io. an.

b ¶ Vinculuz. i. vinculās vel obligans in iniquitate: ⁊ concor. xxij. q. iij. inter cetera ē. iureiur. quanto. ⁊. j. de iureiur. c. j. io. an.

c ¶ Unuz officiū cōcor. lxxix. dist. singula. ē. de here. cū ex iniūcto. ⁊ j. de prebē. cū singula que pōit similē casuz. ⁊ ē. ē. de cele. miss. referēte. ⁊ de cōse. di. i. sufficit.

d ¶ Misi vnicuz. ergo vī q; de dispēsatione inferioris a papa vnicū personatū vel officiū cū canonicatu ⁊ prēbenda posse habere ⁊ sic posset approbari illa opinio posita per ber. de concess. preben. litteras in fi. vlti. glo. ⁊ idē credo si hoc esset de statuto vel consuetudine ecclesie ē. de rescrip. ea te. ibi erat idē archi. ⁊ cānonicus. ad idē j. de preben. quia sepe. ē. de cōcess. prēbē. postulastis. j. de app. a collatione. ⁊. j. de prebē. cū i ecclesia. i quibus hēs q; eps prebēdarius ⁊ canonicus est in ecclesia.

e ¶ Quocūq; nomine. vnde q; hoc etiā camerlangariā vl̄ massariā vl̄ economatū ppetuū credo. phitū. io. an.

f ¶ Uel ia; obtēta. quid ergo de obtētis quero quid retinere: ⁊ quid dimittere poterit videt q; sibi dest oppō: ar. ē. de prebē. referēte. ⁊ c. pterea. ⁊ meli⁹. j. de pbē. cū singula. §. i. vel dicat q; secūdo adeptū retinere poterit: ⁊ nō primuz cum vacauerit primuz ipso iure predictaz decre. de concess. prebē. litteras ad decre. cū singula. dici posset q; in alio casu loquitur. io. an.

g ¶ Imo. vt possumus dicere q; oibus careat: q; ois illicite ꝓcupiuit: facit. ē. de trāsla. ij. ⁊. c. quāto. ⁊ melius j. de preben. cum singula. j. xū. in fi. io. an.

h ¶ Non putamus nō valet consuetudo q; de officiali episcopi ad epm appelletur.

i ¶ Quantocunq; etiam si in contrarium non sit memoria. ē. c. ꝓtori. io. an.

k ¶ De facto. bñ dicit quia de iure non: vt. j. dicam.

l ¶ Officiali. gnāli. s. secus enī si delegat⁹ esset ad cām spālem ab epo: q; tunc ad ipz epm appellari deberet: de offi. dele. super questionū. de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc ff. gs ⁊ a quo ap. sit. l. j. ⁊ reprobata ē p̄ istud. c. glo. gof. q; no. i summa de off. vi. ē item dubitari q; de officiali epi dz ad epm appellari: ⁊ adde quod dicā. j. de ap. romana. j. rū. ⁊ reprobata est glo. ber posita in ipso. c. dilecti filij p̄ior. de ap. vbi dicebat q; de cōsuetudine poterat īduci q; de officiali ad epm appellaret: sicut inducit merito reputātes eā auctorita te aplica reprobam⁹: vosq; ad ipsi⁹ obꝑuātiā ēt si iuramēto firmata extiterit cū iuramētū ligatis viculū ñ existat decernim⁹: nō teneri statuētes vt cū vnū offiū vix digne valeat aliq; adipisci: nullī liceat dcetonisi vnicū pbēdatū vl̄ dignitatē aut ꝓpositurā siue administrationē vl̄ offiū ppetuum: q̄cūq; noie cēseat cū pbēda īsimul: absq; dispēsatiōe dicte sedis i eadē ecclia obtiere: vl̄ iā obtēta tenere. qō si a q̄ q̄ sec⁹ pfūptū fuerit: irritū sit oio⁵. ¶ dē.

er eo: q; omisso medio appellaretur ad superiorē. ⁊ idē dicebat host. j. de ap. romana. j. rū. ⁊ eadē rōne. sed falsum est vt h̄ vides ⁊ potest cē rō: q; appellatio est de minori iudice ad maiorē ꝓuocatio: vt no. sūmiste. Gof. ⁊ alij i ti. de ap. sed h̄ nō ꝓuocabat ad maiorē: sed ad parem vel eundē: vt hic vides.

Non putam⁹ illā cōsuetudinē quantocūq; tē pore de facto seruatam cōsonā rationi: q; ab officiali epi scopi ad eundez episcopū valeat appellari: ne ab eodem ad seipsum: cuz sit idem auditorium vtriusq;: appellatio īterposita videatur. ¶ dem

Non est: dū tū als sit pscripta canonice: consuetudo q; alegat epi reprobā da: q; i ingrendis punēdis ⁊ corrigēdis subditorū excessibus ꝓsiliū sui capti regrere minime teneatur. ¶ dem.

z ergo ex ipius appellatiōis descriptiōe q; h̄ appellatio dici nō pōt. vnō ꝓsuetudine īduci nō poterit id ꝓpter q; appellatiōis sūba descriptione mutet ex qua rōe sequit q; nō valeret ꝓsuetudo q; ad minorē appellaret sicut vides i simili: quia nō valet pactū factū i pcario: q; qō ipsius pcarij natura mutet: vt ff. vsq; ad certū tps dec. ⁊ ita tē p̄reuocabit. ff. de pca. l. cū pcario. Preterea lz interlocutoriaz suā iudex reuocet: diffinitiuam tñ nō: qō dic vt nō ō ap. cū cessāte. cū ergo officialis sua sit epi: nō mirū si epe auditi nō pōt. ⁊ nō obq; p ꝓsuetudinē pōt appellari omisso medio: q; appellare gradatiz nō ē de substātialib⁹ appellatiōis: sed de circunstātijs: vnde appellat ad papā ⁊ ad legatū omisso medio: ⁊ circūstātie ꝑctuū p pactū tolli pōt. ē. de cōmo. c. vno. de depo. bona fides. sic ⁊ ista circūstātia p cōsuetudinē: vt predicta decre ro.

m ¶ Ab eodez. ad seipsum. i. de offici alia: de officialez: vl̄ verius. l. de episcopo ad epm.

n ¶ Auditorum. j. de ap. romana. j rū.

o ¶ Utriusq; episcopi ⁊ officialis.

p ¶ Videat. Lotra j. de ap. a collatiōe. vbi de epo ad eundē epz appellat. Go. nō ē idē ꝓsistoriū epi iquātū ē canonic⁹ ⁊ ei⁹ i quātū ē epc: ⁊ iō si collatiōi interfuit vt canonic⁹ ad eū bene poterit appellari: vt ibi. ⁊ eodē mō rūderi pōt ad iura p ber. iducta i supradicta glo. Itē nō q; lz sit idē ꝓsistoriū epi ⁊ ei⁹ officialis: ita q; nō appellat de officiali ad epz: tū si officialis epi recusat: suspitiōis cā coram epo ꝑ pbēda. j. de offi. ōle. si ō vnū i fi. vñ lz dicam⁹ q; appellatō ⁊ recusatio paria sint: nō est verū p oīa: vt recitari solet. ē. de ap. super eo. ij. vnde in recusatione recurritur ad parem: ⁊ obtinet etiā i delegatis cū clausula: q; si non omnes: vt in eadem decre. si ō in ꝓn.

q ¶ Non ē. valz ꝓsuetudo pscripta: q; eps iquirendo puniēdo ⁊ corrigēdo subditoꝝ excessus sui capli ꝓsiliū regrere nō teneat: ⁊ corrigit qō no. p host. ē. de bis q; fi. a ꝓcla. si ne cō. ca. nouit. ⁊ c. ea. uoscitur in fi. io. an.

r ¶ Prescripta. sup lz viō qō no. ō ꝓsuetudie. c. vl. ⁊. viij. di. sruo

s ¶ Canonice. i. cū bōa fidē ⁊ titlo: qō dic vt. j. ō pscrip. c. i. (stra.

t ¶ Cōsuetudo. que describit esse ius quoddam moribus instituz qō p lege suscipitur cum deficit lex. j. di. consuetudo.

u ¶ Quam allegat. ⁊ probat. ei enim non creditur: lz eps sit viij. q. ij. si tantum. ⁊ c. placuit.

x ¶ Corrigēdis. ista oīa de gnāli demādatiōe epi nō trāseunt i officiale. i. de offi. vi. c. ij. nec būficiorū collatio. c. ti. c. vlti.

y ¶ Excessibus. ad quos corrigendos ꝓceditur multis modis: vt. ē. de sumo lz beli. io. an.

z ¶ Teneatur. ad quod als tenet de iure cōi. xv. q. vij. epūs nullius. de excess. pla. c. j. als irrita esset sua: vt ibi. s. i. c. si

ēpos.ꝛ cōcor. de his q̄ fl.a pie.nouit.ꝛ.c.ḡnto.ꝛ ō talīb⁹ senio
rib⁹ itelligit.ō accusa.q̄lit.ij..ō si.lz beli.xv.q.vij.sigd.lxxvj.
di.sigd.ꝛ hic adde qō no.xv.q.vij.epl.ō offi.or.c.arrefragabi

a Quam i tua eccl̄ia. Per rescriptū aplicū q̄de prebēda(li.
p̄mo vacatura.mādat alicui p̄uideri:laudabilis illi⁹
ecclie cōsuetudo: nō tol
litur.hic ē q̄ si ibi est cō
suetudo:q̄ antiquiores ca
nōici vacātes prebēdas
possint optare gradatiz:
illo nō obstāte mādato
poterit antiquior vacan
tez optare p̄bendā:ꝛ ex
pectatis.p.xx. dies optā
re volēti⁹ executo: de
si optata ꝓuidebit eidē.
si aūt prebēdaz vacātez
in curia papa conferret:
tūc illā ātiquior optare nō
poterit.io.an.

b Tua. in boñ.est talis
consuetudo.ꝛ in multis
alijs ecclijs.

c Cōsuetudo. nō simplicit dirit cōsuetudo:ñ
dirit p̄scripta.nō igitur: q̄ vbi cōsuetudo rōnabilis ē ꝛ nō
ꝑ ius:sufficit si sit longeua:lz.xl.ānis p̄scripta nō sit. vñ dirit
io.tūc sufficere spatiū x.ānoz.hoc nō.xij.di.q̄suetudo.ꝛ facit
q̄ his q̄ no. Inno.ꝛ host.ē.ti.c.vl.ꝛ cōpos.ibidē i p̄ma glo.
vbi dicit sic iudicatū fuisse p papā i mediolan ecclēsia in qua
erat cōsuetudo seruata.xxv.annis: q̄ ātiqor canonic⁹ posset
mutare domū.ꝛ p̄nūciauit papa illaz valere lz.xl.ānis p̄scri
pta nō esset.Si enī papa h putasset p̄scriptionez requiri:ita h
addisset:vt.ē addidit.c.priori. Ista vo cōsuetudo inititur ra
tioni ꝛ equitati iuris:vt p̄z in glo.se.ꝛ q̄ h dicit de cōsuetu
dine:puto verum etiam in statuto:ad hoc.ē.li.de consti.c.
j.ꝛ quod ibi diri.

d Antiquiores.nō etate:sed tpe quo in ecclēsia militauerūt:
ꝛ idē si esset ꝙsuetudo de antiquioribus etate:vel maiorib⁹ or
dine:vel aliaz eqtatez ꝓtinens.ꝛ nota q̄ ꝙsuetudo ista initit
eqtati canonice:q̄.vult antiquiores p̄ferre canonicos: ad hoc.
lxj.di.gd ꝓderit.ꝛ c.se.ad fi.ꝛ lxviij.di.episcopoz cum si.

e Gradatim.sc̄p primo antiquior mutare posit:ꝛ si.
mutare noluerit p̄mus poterit mutare secundus :ꝛ nolente
sc̄do tertius:ꝛ sic de singul.ꝛ hoc vult dicere.io an.

f Meliores.nō enī minores optare volūt:de cle.nō resi.c.
j.nec vult qs iactare pecunias suas.ff de ꝓba.cū de idebito.ꝛ
nō q̄ ip̄rebēdis distinctis non reprobat iparitas: vt vna sit
melior:altera:ꝛ facit ad ea que no.ō ma.ꝛ obe.statuimus.gd
si in tali eccl̄ia minorē magis forte ex cā sibi gratam mutare:
velit ꝛ optare antiquior canonicus nunquid poterit:vi q̄ nō:
l̄ra de prebē.cui de nō sacerdotali.ꝛnū credo :q: qō fauore
ꝛc.j.de reg.iur.qō ob ḡtiam.C.de legi.quod fauore.ff.de legi.
nulla iuris rō i fi.ꝛ ar.ff.ō vsu.ꝛ habi.l.vlt.ꝛ satisfactū credi
tori itelligitur quōcūq; satisfiat .ad decre.cui de ñ.dico illud
in mādato speciale:cuius formā trālgredi non lz:vt ibi patz:
alīs ēglārit ō q: cui lz pl⁹ ꝛ mius.j.ō ēg.iu.cuilz.cū ꝓcor.suis.

g Cū vacāt.nō vacāte ergo optare vel acceptare nō potest:
sed hoc quia cōsuetudo id non bz. idem enim de non vacā
tibus crederem:si consuetudo esset eadem ratione.

h Vel alios.hic enīz ineſt regula q̄ id potest quis per aliū
quod per se.j.de reg.iur.potest quis cum suis cōcor. de hoc
tamen dici.vt ibi diri.

i De iure ōbita.p hoc satis patet q̄ potest fieri mu
tatio.cōsuetudo enim est eius quoddam:vt.ē. dixi .ꝛ
de consuetudine debetur hec prebenda antiquiori:ſ q
mutare voluerit :ergo de iure non igitur est de iure
hec prebenda debita impetranti;

a Quam⁹ i tua⁹ eccl̄ia in qua
consuetudo⁶ habetur:q̄
antiquiores⁴ canonici grada
tim⁵ meliores⁶ ſi voluerit pos
sint cum vacant⁸ per se vel p
alios⁹ optare prebendas: p̄o
uideri mandamus alicui ō p̄
benda nulli alij de¹ iure debi
ta proximo⁸ inibi vacatura:
huiusmodi non obstante man
dato⁹ poterunt ipſi antiquiores
iuxta cōsuetudinē eandē op
tare cū prebenda vacabit:ꝛ
illa q̄ optata nō fuerit¹⁰ ſi nul
li¹¹ sit debita: erit illi p̄o quo
scripsimus cōferēda. In p̄
bendis vō apud sedē aplicaz
vacantibus⁹ cū de ipis per ro
manū pon.ordinatur⁵: locus
predicte⁶ cōsuetudini non exi
stit; Me aūt p̄textu eiusdē
cōsuetudinis ,puisiōes⁷ aucto
ritate ap.faciende vltra debi
tum differank:statuim⁹ vt exe
cutores sup ipsis ,puisiōibus⁷
deputati optare volentes per
xx⁴. dies duntaxat⁹ expectēt q
bus elapsis libere in non opta

k Proximo.ꝛ si non adiceretur de proxima intel
ligendum esset: alīs qua ratione de secunda ꝛ ter
tia:ꝛ sic de singu
lis .probatur l.
ff.ō v. ob.cū qui
calendis.

l Mandato. quō
madatur tibi ꝓ
uideri de ꝓeben
da ꝛcetera.

m Non fuerit.
erquo enim vacat prebenda:necesse est vnam rema
uere nō optataz:ō illaigit ꝓuideatur impetranti.

n Nulli.puta priori tempore impetrationis .ē. tit.
pri.tibi.ꝛ.j.ō ꝓben.cū cui.ꝛ.c.si postq̄ io.an.

o Vacantibus iste olim de consuetudine confere
bantur a papa:de accusa.accedens.hodie vero de iu
re communi sedes apostolica illa confert.j. de prebē.
licet.ꝛ de quibus,beneficijs vel prebendis intelligā
tur:dic vt.e.ti.p̄senti.ꝛ.c.se.

p Ordinatur.sed quare dicit hoc cum alius de ipis
ordinare non possit:vt.ō.in glo.priori . dico q̄ inter
dum per alios de talibus ordinatur:puta cum papa
de ipsis non prouidit.j.mensem:vt.j. de preben. statu
tum.ꝛ tunc non haberet locum .ō. iste: cum locum so
lum habeat cum papa prouidit vt p̄z per literaz. Sz
pone ō speciali potestate tributa a domino papa:quia
generalis non suff.cit:vt in p̄e.decre.licet.collata est
per alium talis prebenda : nunquid locum habebit
iste.ver.ꝛ dico q̄ sic:ar.ē.e verbo per se vel per alios:
vt.j.de reg.iu.quī facit. cum suis concor. hoc optime
ꝓbatur.j. de preben.hi q̄.ꝛ.ē.ti priori.cum aliquibus.

q Predicte.cōsuetudinē.q̄.ſ.antiquio: seruato gra
du mutare non poterit.

r Prouisiones.ꝓbendaz.ga canonicatus collatus
erat per papam:vel per executorem auctoritate pape:
vel conferri potest.

s Prouisionibus.erant ergo dati ad prouidendū:
vl̄ forte ad compellendum tm:vt.j.dicam.

t Xv.dies.similis dilatio temporis.j. de elec.c.i.et
c.cupientes.ꝛ credo hoc tempus currere a tempore
scientie.j. de concess.preben.q: diuersitatem.cū si.

u Mutarat.credo q̄ l̄ra illa loquat de oibus optat
volentib⁹ sicut plurali ,plata est.vnde nō solū p̄mus
antiquior:sed secundus ꝛ tertius ꝛ quartus:ꝛ sic de
singulis inter omnes solos.xx.dies habebunt.si enīm
ꝑmum dicerem⁹ iam sequeretur q̄ si viginti essent ca
nonici.ꝛ oēs deberēt.xx.dies hēre:iā haberent annuꝫ
ꝛ vltra:quod esset absurdum:ꝛ ꝓ mentem isti⁹ decre.

que in plurali dicit: volētes: ꝛ dicit dūtaxat: ꝛ ꝟ ſ ăti quio: optare nolēs impediet alios: qꝛ ñ optabit infra .xx. dies: nec alij poterūt aūip ſuꝫ optare: ꝛ sic erit casus q̄ qs punit ſiñ culpa: ſ non ē sine cā: infra de reg. iu. sine culpa. vel ē i culpa: qꝛ caplm poterat ipsi ătiquio: ista tuē terminū: puta duoꝝ dierum ad mutandū vel optādum sic locus daret se ñtibus: ꝛ sic de singlis. ꝛ sic hoc ſi fecit sibi iputet: fiet enī pulsio in nō optata: ꝛ si de exp̄ſſa voluntate cānonicoꝝ apparet q̄ mutare nolūt: non habebit necesse per hos dies expectare. i eorum enim fauorem ē hec dilatio inducta: vnde ei renūciare potest: ꝛ fa. quod dixi in glo. nō enim.

a ¶ Mādata. vt si mandatum est q̄ prouideant debeāt puidere: si mādatum est q̄ cōpellant debeāt compellere: infra de concess. preben. executor. ꝛ duob⁹ .c. sequentibus.

b Erpetuo. si aliquis eligat postulādo vl̄ postulandū: vel i postulādū: vl̄ postulet eligēdo: vel eligēdū vel intelligēduꝫ: talis electio vl̄ postulatio ē irrita ipso iure. Si āt dicat eligo ꝛ postulo put melius de iure valere pōt idē nisi pbabiliter dubitaretur: an esset eligēdus vel postulādus: ꝛ tūc cōsensus tpe eligat alterā viā electiōis. ſ. vel postulatiōis: q̄ electa ad alterā redire nō poterit. ſ dicit. ꝛ puidit ista decre. aduocatoꝝ iperitias: q̄ his formis utebantur: ꝛ edita fuit ad declarationem eoꝝ que nō. lxiij. di. valentinianus. ꝛ .s. e. c. vlti.

c ¶ Permittosa. si q̄dā q volūt ee curiosi vbi ñ expedit ꝛ pnitiē inducāt: ad hoc. s. de rescrip. cū pting at. de simo. ꝛ si q̄nes. C. de fide instru. l. vlti. ad fi.

d ¶ Eligo postulādo. sic enī postulādus eligi nō ꝺz. s. e. c. vl. s. ō elec. inotuit. sic nec eligēd⁹ postulari: qꝛ postulatio soli gratie inittit. s. e. bone. ꝛ. c. pe. electio aūt iuri cōi: de elec. publicato. matrimōio aleꝺbit vinculū: de transla. inter vñ olim idifferēter utebamur his vocabulis: eligo: ꝛ postulo: ꝛ eligebamus postulādū: ꝛ postulabam⁹ eligēdū. lxj. di. bis oibus. lxiij. di. lſas hodie ñ sic: ppt rōem. s. dictā: ꝛ qꝛ q postulat ñ ꝓsētit: vt in vtꝫ: ſ q eligit ꝓsētit. Nō. tñ Inno. s. e. ti. c. j. q̄ si solēniter postulet eligēd⁹. nihil agit rōne pdicta: ſ si minus solēnit puta qꝛ cleric⁹ subdit⁹ epi petit ab eo: si ē malū postea tū solēnez electiōez necesse est iteruenire.

e ¶ Eligo postulādū. ista forma approbata videbat⁹ p ōcre. de renū. post translationem in p̄in. vel illa de q̄ sequitur: eligo in postulandum.

f ¶ Vera electio. q̄ quā ꝺz mrimoniū ꝓbi q̄ ad ꝓsensū eligentium subsecuto post modum electi consensu.

g ¶ Vera postulatio. p quā nullū ius acqrit q̄ tñ isti tribuē intēdebāt dicēdo postulo eligēdo. Describi. n. solet postulatō est petitio gre a supiori fcā: electio āt alicui⁹ pone ad plationem vel societatē fraternaꝫ canonice facta vocatio.

tis ad exeq̄nda sibi mādata a pcedāt p̄fata ꝙsuetudine nō obstante. Bonifaci⁹. viij.

De postulatiōe platorum

Erpetuo⁹ ꝓhibemus edicto: ne ſb aliq̄ ex his formis q̄s pnitiosa c curiositas adiuenit: eligo a postulando: ꝛ postulo eligendo: aut eligo a postulandum: seu postulo eligendum: cum nec vera a elēctio nec vera s postulatio resultet ex ipsis: quin sibi potius inuicem aduersētur b: aut sub illis verbis eligo in postulandum: vel postulo in eligendum: cum rez imperfectā significare noscantur: ad faciendas electiones vel postulationes decetero⁹ procedatur: si secus actum fuerit eoipso irritum d decernentes. ¶ Sub ea etiam forma eligo ꝛ postulo put⁹ pōt melius de iure valē cū icētitudinē m ꝓtineat quē q̄ postulari vel eligi ꝓhibemus statuētes: qō ꝺ factū fuerit viribus oio carere: nisi qñ ꝓbabilit⁹ dubitaf: vtꝫ qs sit eligēdus vel potius postulandus quo casu is q fic e postulatus fuerit ꝛ electus: cōsensus p tpe viā electiōis vel postulatiōis ne i icerto s vageſ eligē necessario⁹ teneatur: redeundi ad

h ¶ Aduersēt. ꝛ sic ꝓpellēde. lxxiij. di. gesta. xxiij q. vij. quēadmōꝺ. ō apsollicitudinē. C. ō fur. l. j

i ¶ Decetero. lꝫ ista ꝙstō sit iuris vete. ō claratōia: puto tñ p ſb vbū papā p̄cedētes electiōes sic factas noluisse ꝓhēdē. ꝛ potuit eē rō: qꝛ oī cōi iudicio añ ista dec. hec forma bona putabaf: vnde inūcereſ laqus ei q cōi iudicio ñ peccauit: q̄ō eē si ꝺz. ff. ad mace. se. con. l. iij. xxvij. q. j. de viduis. ꝛ fa. s. ō trāsl. iter cor. ſb⁹ si. ibi maioꝝ secut⁹ erroriez ꝛc. ꝛ bñ ēt fa. s. ō diuoꝝ. gaudem⁹. i fi. ꝛ ō cōse. ec. vl̄ al. aq̄. i fi. vñ ꝺz ſb ad id q̄ō. j. seqf: si secus actū fuerit ꝛ ē repete decetero. io. an.

k ¶ Irritū. lꝫ igit seq̄f ad

l ¶ Prout potest melius. hanc formam approbato⁹ gl. s. e. c. vlt. ꝛ Innocē. s. e. c. j. jo. an.

m ¶ Incertitudinē. vota aūt incerta in electionibus ꝛ postulationibus reprobata esse. j. ti. pri. c. ij.

n ¶ Probabilit. i ſb igf casu itelligaf illa opinio ber. ipe ēt sic itellerit: put er vbis suis safꝫ appet. ꝛ pōt pōi erēplū: q̄ñ dubitaf an q̄s l pſōatib⁹ l̄ bñficijs cū cura assumēd⁹ attigēit. xxv. an. vl̄ assumēd⁹ i epꝫ pegerit. xxx. an. s. ō elec. cū i cūctis. l. dubitaf ō mōacho assumēdo ad platurā eiusō vl̄ alteri⁹ ordinis an sit exp̄sse pfess⁹. j. ti. pr. null⁹. In his. n. ꝛ silib⁹ casib⁹ poterit eligi ꝛ postulari: put meli⁹ ō iure valere potēit. sic. n. videm⁹ q̄ rōe dubij admittit libell⁹ dis ūctiu⁹. ff. q̄. le. l. j. ſ. g āt ꝛ q̄ ſb dic itelligo si dubiteſ i fcō: si āt dubitareſ ignorātia iuris ſb sec⁹ credo: tū qꝛ pitiones ꝙsulē ꝺbueſt: ꝛ qꝛ iurꝫ ignorātia nec ē pbabilis nec excusat. ff. ō iu. ꝛ fa. igno. l. regla. j. de reg. iu. ignorātia. e. li cū suis concor.

o ¶ Sic. s. ꝺz hāc vltimā formā: eligo ꝛ postulo: put meli⁹ pōt ō iure valē. ꝛ aduerte qꝛ, nulla ō his formis credo i ſb casu eē pmissā: nisi vltimā ſb casu cū pbabf ē dubiū: tū qꝛ i eo casu ē sola icertitudo: q̄ admittit cū pbabf dubitaf: vt. s. pbaui. i alijs āt casib⁹ isurgit ꝺrietas ꝛ res ipsecta: vt pꝫ i ter. tū qꝛ alis ñ video q̄re sic diuisisset istud. c. faciēdo ibi ſb ea. ſ. ꝛ poꝛi pte ponēdo spāle ꝛ idetermiatū ōcretū: i scḋa āt cū ōterminatione: ꝛ fa. ō deci. ad audiētiā. ꝛ ſb ꝓbo ēt p lꝫaz q̄ seq̄f: postulat⁹ ꝛ elect⁹: qꝛ ista sola vltima forma dicit postulo ꝛ eligo.

p ¶ Cōsens⁹: tpe quē infra mēseꝫ p⁹ pūtatiōꝫ sibi factā exhibē teneaf. j. ti. poꝛi. q̄ſ sit. cū ōterminatiōe q̄ ibi ponit.

q ¶ Me i incēto. ꝙoꝝ. ad ſb ꝛ ad id q̄ō seq̄f. j. ti. pr. vt q̄s duaſ.

r ¶ Necessario teneaf. qd si ñ elegerit: dico totū virib⁹ carē:

c.

vt.ꝫ.cū enī ista fuerit pena supius ꝓposita: nisi determiatio' se ꝗns fuerit obseruata: pz ꝙ locū hz pena predicta.

a Aliam viam.

b Interdicta. sic. C. ō fur. l.j. ff. ō tribu. ꝙ ī heredē. §. eligere ꝓiudiciales ergo si sibi adiuicē iste vie: alis enī electione vni⁹ nō tolleret altera: facit qđ nō. de libell. ob. c. ij.

c Tatuim⁹ ꝓ dī ꝙ si aliqd opponaf ꝯ ꝓuisionē electionē vl ꝓpostulationē fcāz tā ad ꝓsonatuz dignitatē vel canoniam ī ꝓsonam vel formaz: et ob hoc fuerit appellatū ad papaz: appellans ꝛ defendēs: ꝛ quorū ī fest a die obiectōis infra mēsem arripiāt iter eūdi ad papā ꝓ se vl ꝓcur. idēoes. scdo ꝙ si ꝓs alter a expectata p. xx. dies p⁹ aduētuz alteri⁹ nō venerit ī negocio, ꝓcedet ñ ob. abūtia. tertio ꝙ ꝓbās qđ ī formā opponit ꝓdēnaf parti alteri ī expēsis: nō ꝓbans qđ obijcit ī ꝓsonā est bñficijs triēnio suspēsus ꝛ ꝓpetuo ꝓuatus: si se interim ad illa mi scuerit. hec pene locū nō būt si legitīe pateat eū cālūnios nō fuisse. hoc dic. tria ꝑ facit ꝓmo ponit statutum: scundo penā contumacis in non veniendo: tertio penam calumnios.

d Siquis. vel sīq. xvij. q. iij. siquis suadente. ꝛ de sen. ex. mulieres. saluo tamē eo qđ dī. j. e. idēnitatibus. §. porro. ꝛ. §. se. ꝛ ad hoc. j. e. generali. io. an.

e Prouisionez factā. vl'er supiozis ossō: ꝛ ex negligētia sb. ditoz. ꝫ. e. ti. ne ꝓ defectu. de ꝓcef. ꝓbē. c. ij. vel suo iure q: forte ad eū ptinet ꝓuisio: ꝛ ꝓuidēdo eligit ꝛ cōfirmat: qđ dic vt nō. de ele. cū iter canonicos. ꝛ dirit h Jnno. ꝙ hec dec. locum hz añ confirmationez post: vō non: ꝛ h verum nisi eligendo confirmaret: puta per prouisionez vt hic.

f Factā. qd ō faciēda: dirit ab. h ꝙ idē cū vtrobiqz eadem sit rō. credo ꝙ si ꝯ certā ꝓsonā applat: vera sit opi. ꝓdicta alis nō: ꝛ hoc ꝓbat. j. e. q ꝯ certā. nā quod ibi dī de dec. vt circa j. e. eadez ratione intelligam ꝛ de ista.

g Impugnat. dirit h Jnno. ꝙ nullo se opponēte is ad quez ptiet confirmatio pōt confirmare nulla citatiōe fcā ꝛ nulli sedetis ꝓpositis: ꝛ idē ipsecratoze ꝛ ordiatoze qđ in confirmatoze vez erat hz sua tpa: hodie sec⁹. j. e. ti. c. vl. nllo tñ se opponēte ipe hz ingrere ō meritz. eligētiū ꝛ ꝓsonā electi supplet. n. ī causis electionum de facto: qđ dic vt no. xx viij. di. priuilegiū. ꝛ. ꝫ. de ele. cum nobis olim. ꝛ de postu. ꝓela. bone. j.

h Formam. ꝫ. e. q: ꝓpter. quedā tñ ibi ꝓtenta sūt de suba: quedā vō nō: vt ibi no. ī gl. dic vt. j. ber. io. an.

i Persona electi: idē si opponaf ī ꝓsonā eligētiuz vtrūqz. n. electionē reddit ī ualidā. ꝫ. e. cū in cūctis cum vintonīē. congregato. ꝛ ī pluribus alijs. c. ꝛ. ꝫ. de consue. cum dilectus. ꝭm ber. olim tñ ipse idem dz mutasse ꝛ dixi cum Jnno ꝓiuz: maxime cum hic dicaf personam ī singulari: nec est bona ratio ꝭm. Jnno. dicere vitiū eligentium reddit electionē nullam: ꝫ eadem pena tenenetur: quia ꝛ vitiū formē reddit nullaz electionem: ꝛ tamen non eadem pena q ī ꝓsona: vt pz. j. dicto tñ ꝭm ipsum Jnno'. ꝙ lz nō sit idem q̄ztum ad huiꝰ cōstitutōis penā tenef tñ ire ꝛ appellatiōem ꝓsequi ꝛ potest hec obiectō melius dici cōtra formam q̄ cōtra personam.

k Propter hoc. nō. q: exprimi debent omnia singula que opponuntur ꝛ iūramentum interuenire. ꝛ non expressa pro-

aliā post ꝯ vnā elegerit sibi licentia penitus iterdicta. Jn no. iij. in concil. gnāli lugō.

De electione ꝛ electi ptāte

Tatuim⁹ vt figa ele ctōez postlatōez l' puisionē fcāz' in pugt⁹ formā obijciens aliqd l' ꝓsonā' ꝛ propt hoc ad noa' appellatiri contigerit: taz is qui oppo nit ꝙ quo defendit: ꝛ generalit oēs quorum interest ꝛ qs causa cōtingit per se vel per procuratores ad causam istructos ad se. ap. a die obiectōis iter arripiant infra mensē': sz si ps alia non venerit p. xx. dies post aduentum alterius expectata ī electionis negotio: nō obstante cuiuslꝫ abūtia:

sequi non poterit appellās. qđ dic vt. j. e. vt circa. hec ꝛa cū ī his casib⁹ ex iudiciuz appellatur: secus si in iudicio: vt. j. e. ti. constitutio.

l Ad nos secus si ad alios hz ꝓpo. ab. aūt neutrum firmauit. Alij ꝯ. l. hos. sa ꝯ credo ꝙ dec. j. c. cupientes. ꝛ ꝓ hoc vbū ꝙ hoc locū hēat solū in appellationibus ī positis ad papā cū a iure erhorbitet: ꝛ sic ad cōsequntiā trahi nō dz. j. de re. iu. que a iure. cū suis cō cor. probat cle. e. ti cām. in prin.

m Appellari. etiam si nō appelletur: sed imediata subiectio cōfir

mationes h az deducat ad papā: ī regularibus ꝛ cathedralibus ecclesijs tene qđ habes. j. e. cupientes.

n Oppōit. sed nūqd illi q se opponūt ꝛ non appellant venire tenēt ꝛ fctū illi soli venire tenēnt q appellant: vel quoz uz nō se appellatū ē: vel q appellationez ratā habuerit exprēsse: alij aūt q solū se opponūt venire non tenēntur. videnī enī suo iuri renūciare ꝛ electioni acquescere. ff. qū appella. sit. l. j. §. solent. ff. de appscio. vñ illoz abūtia nō ob. procedetur in negocio. tūc enī ē appellādū: cū ordo ōcretū electiōi sit erponat: vt in ꝓ. §. solent. Victoria tñ eoz qui appellauerūt oīb⁹ pderit. C. si vn⁹ ex pluribus. l. j. ꝫ. de ap. tua. cū si. quid si ille q appellauit dolose nō ꝓsequitur: nūqd qui ñ appellauit pt negociū assumē: ēt iuito eo q ex fide nō ꝓsegf: vī ꝙ sic. ff. ō ap. l. ab executoze. §. al'o qđnato ber. ꝛ ino. ꝛ facit ad hoc vltimū j. e. li. de ap. ꝓcertatiōi.

o Qui ōdit. select⁹: postulat⁹: vl' i cui⁹ ꝓsona facta

p Contingit. sicut adherentes. j. e. vt circa. (ē ꝓuisio

q Per se vl' pcu. i cathedralibus ꝛ regularibus ecclesijs hoc restringitur p dec. j. e. cupientes. vt p se nīi ire teneanf nisi ex iusta cā ō ꝓsonis istructis dic vt ibi.

r Iter arripiāt. statuit h. ꝛ. j. e. cupiētes. fmūs ad iter arripiēdū: sic. ꝫ. ō ap. ad h ꝛ. c: ꝓsonas. ꝛ ō re iu. cū cā. b

s Infra mēsez. q currit ab iterpōne appellatiōis facta cozā appellato vel ipius spāli ꝓcuratoze ad cām: vel post notificationē alteri eoz debito mō factā: qđ dic vt in clemen. e. ti. cām. que determinat hic ꝛ alibi scripta: vt ibi nō. in glo. j. ꝛ in glo. quid ergo.

t Alia. opponens vel defendens. io. an.

u Per. xxx. dies. similis dilatio tpis. ꝫ. de consue. c. vlt. ꝫ. de fal. dura. ꝫ. de cle. er. mi. illud.

r Post aduentū. ego: tpis cōputatio est illa quam hēs j. e. cupiētes. § ꝙ si p. sed nō ēmirum: cū ibi pena puatiōis iponatur: hic āt pena soli⁹ ꝓcessus ī abūtia.

p Electionis. postulationis vel prouisionis.

ȝ Cuiuslꝫ predictorum.

ꝛ Abūtia. vbi enī agit ō spūali mrimonio ꝯhendo: abūtia cōtumacis ptis nō obest: vt hic ꝛ. ꝫ. e. dudū. j. ꝛ idē ī carnali ēt ȝcto. ꝫ. vt li. nō ꝓte. accedēs. ij. ꝛ. c. qū § porro. ꝛ citata ē h ps iterptatiue: ad idē. ꝫ. ō ap. sepe. termi⁹. n. pfix⁹ loco pēptorie citatiōis hz: vt ibi ber. ꝛ ꝙ dicit abūtia: itelligas qñ cūqz ꝓtigēte: siue ab initio qz non venit: siue exposito facto: qua veit ꝛ contumz

cit receſſit.ſ. de iudi.c.j.xj.q.iij.certū.⁊.j.ꝺ eo q mit. in poſ.cū q.ſ.vt li.ñ ꝓte qm.§.porro.⁊.§. q ſi forſā.⁊. vt dirit Imo ſi ꝓceſſū fuerit ad aliqꝺ ꝺ illis:ad qꝺ ñ.ꝓcedit li.ñ ꝓte.puta ad receptionem teſtium vel hꝺi ſi poſtea veniat ⁊ libellum petat vl li.ꝓte. fieri audiendus nō eſt ſec.n. eiꝰ ꝓtūacia: q lis hēat ꝓ ꝓteſtata. Itē ſi ꝓcurator modū obijciat q nō ſit ꝓcurator: nō ē poſtea cogēdus ꝓbare mandatū rōe ꝓdicta. ff. de ꝓcu. pōponit⁹.§.rati. Alij dicūt ⁊ vī ſecurius �various. Inno. q lz de his q egit añ aduētū ptis ſi ſit cogēd⁹ ꝓbāre mādatū:tñ iudex vl

ſicut⁹ de iure fuerit procedat.

¶ Hec aūt in dignitatibus⁹ perſonatibus ⁊ canonijs obſeruari volum⁹ ⁊ mādam⁹. ¶ Aldijcientes: vt qui plene non probauerit: quod in formam opponit: ad expenſas ꝯs propter hoc pſ altera ſe feciſſe docuerit ꝰ ꝺēnek. ¶ Qui vero in probatiōe defecerit ei⁹ qꝺ obijcit in perſonam:a bñficijs eccleſticis triēnio nouerit ſe ſuſpēſū: ad quē⁹ ſi infra illud tēpus⁹ ꝓpria temeritate ſe ingeſſerit eis ipſo iure ꝑpetuo ſit ꝓuat⁹ nllā ſup hoc ꝺ miſericōdia ſpez aut fiduciā hitur⁹: niſi mānifeſtiſſimis ⁹ ꝓſtiterit documētis: q ipſum a calūnie vitio cā ꝓbabilis⁹ ſufficiēs⁹ excuſaret. ¶ ꝺē

IN electiōib⁹ ⁊ poſtulatōib⁹ ac ſcrutinijs⁹: ex q b⁹ ius oritꝫ eligēdi: vota ꝺditiōalia alternatiua⁹ vl incerta⁷

a ¶ Sicut ꝺ iure. ꝺ iure āt ē vt diſtinguat an appellās ſit pñs an appellat⁹ ſm formā dec. j. ꝺ ap. cozdi hz In
b ¶ Dignitatib⁹. h egparant hec tria: dignitas: (no. pſōat⁹ ⁊ cānonia alibi eqp.nſ dignitas pſōat⁹ ⁊ bñficiū cū cura aiaz.ſ. de ñ.pſ.nūnis. alibi pſōat⁹ ⁊ bñficiū curā hñs .ſ.e.ti dudū.ij. alibi pſonat⁹: ⁊ ordo. pſbyteralis.ſ. ne cle. vel mo. ſup ſpecula.§. qz vo. In dignitatib⁹ tñ cathedraliū vel regulariū eccleſiaz: quaz cōfirmatio vel ex imediata ſubiectiōe: vl ex appellatione ad papam ſpectat: tene quod habes. j. c. cupien-
c ¶ Plene nō: qz ñ ſuffice ſem plena ꝓbatio: rō qz (teſperit ⁹ alīs⁹: ⁊ ſic ñ ob. ꝺ ꝓcu. ex iſtimatiōe. cū ſi. ⁊ dic plene ⁊ legitie: ⁊ modos ꝓbādi hēs. ſ. ꝺ re. ſpo. cū ad
d ¶ Docuerit. taratiōe ⁊ iuramēto ꝓmiſſis. (ſedē. i ſi. qꝺ dic vt nō. ſ qꝺ me. cā. c. vlt. ⁊ ꝺ hꝺi expenſis dic vt nō. ꝺ do. ⁊ coſtu. finē. ⁊. ij. q. j. i ꝓmiſ. ⁊ adde qꝺ hēs j. ꝺ ap. cū appellatiōib⁹ ⁊ bñ dirit taratiōe ⁊ iuramēto: qz taratio iur. mūtū ſeq ñ pōt. nec ob. ff. ꝺ j. lit. iur. l. videmus. §. iurare. qz logt ꝺ iuramēto i litē qꝺ ē ꝺ affectiōe vñ illud bñ pōt ſeq taratio: qz nulla ſit verecūdia iurāti: qz poſſet ex affectu eſtimāe cētū: rē q nō valebat quātūcūq; ſita: pone exēplū i libro tuo. ſz ꝺ loqmur ꝺ iuramēto qꝺ ē ꝺ ꝓtate: vñ ſi poſtqz iurauit ſe cētū expēdiſſe ꝺ mādato iudicis fieret taratio: iuria ⁊ verecūdia eſ-
e ¶ Defecerit. hāc pēnā icurret ñ ſim (ſet iurāti. io. an. ꝓſr appellās: ſz q ꝓbādo onus aſſūpſerit: qz hcitū ē ab appellatiōe recedē. ij. q. vj. ſigs libellos. ⁊. l appellatōe ce ſtate. ff. ꝺ i ius vo. l. q̄zuis. ⁊ ſic recedēdo eu. ꝺet hāc pēnā. ſz nūqd ꝺ cāu appellās q ñ venit ſaltē appellato in expēſis ꝺdēnabit legitie ꝓpetēti: vī q ſic. C. ꝺ accuſ. q crimē. nec e ſi i iudiciū alīs⁹ potuit mutare ꝓſiliū. j ꝺ reg. iu. mutaſ. cū ſuis ꝓcor. ⁊ ꝺ vī: qz ñ ſ eſt appellati tā n. i abſtia ei⁹ ꝓcedi ꝓt ac ſi ꝓſs eēt: ⁊ ē ſi. qꝺ no. ſ ꝺ
do. ⁊ cōtu. c. vl. ad ꝺ fa. ff. arbi. l. arbit q. ⁊. ff. ꝺ pe. l. fāctio legū. So. dic eū teneri ad expēſas. nec ob. qꝺ ꝺ q ñ intereſt appellati: qz imo intereſt. qz multa potuiſſet ꝓ confeſſionem eius ſi pñs fuiſſz hīe. nec ob. l. ſanctio. qz cōdēnatio expēſaruz non iponit ſic pena: ſed tanquaz intereſſe appellatiōm compo.

e ¶ Defecerit. intelligo ſm ꝓpo. hanc penaz locuz hīe ſiue crimē aliqꝺ obiectū fuerit: ſiue defect⁹ cū gnālit loquat: ⁊ ſi plura qs obiecit: euitat hanc penā: ſi vnū ſolū ꝓbat qꝺ ad caſſatione ſufficiat. ſ. de reſcrip. inſ cetera. Itez qz penam hāc patitur ercipiens ꝓter ius cōmūe de accu. ſup his. Itē ꝓdita ē ſi ullozuz odiū q ozdiatiōez ipediunt. ſz exquovnū ꝓbauit patet q. non fuit in fraude.

f ¶ Bñficijs. q i illa eccla obtiet: vt j. e. ſi cōpromiſſarij. i ſi.
g ¶ Que. bñficia. h ¶ Tempus. trium annozum.
i ¶ Temerit. te. ſec⁹. n. ſi aūcte ſupioz is: vl ſi reſtitut⁹ fuiſſet. C. de ſen. paſ. ⁊ re. l. j. ij. q. iij. §. notādum.
k ¶ Priuat⁹. nūqd ille ad quē collatio ptiet ſtati poſſit illa cō
l ¶ Spem. nec. n. ſb ſpe venie ꝺz (ferre: dic vt dicā j. c. ꝓmiſſa. qs pecccare: vt. ꝺ cle. exc. mi. illō ꝺ cō di. iij. qñ quis.
m ¶ aManifeſtiſſimis. ij q. viij. ſciant. C. ꝺ ꝓba. ſciant.
n ¶ Calūnie. nō i excipiēdo accuſādo ꝺnunciādoqz calūniari: ꝺ accu. ſup his. ij q. iij q ñ ꝓbauēit. et. q. viij. q crimē. et de
o ¶ Sufficiēs. ſ fecerit teſtes q teſtifica (calū. cū ꝺilect⁹. io. anri ꝓmiſāt: ꝓbauēā illū ercōicatū: q tñ clāc'o ſe p⁹ abſolui fecēat: ad h. ij. q. iij. paulū. ꝺ cle. er. mi. ꝓpoſuit. et nō q ꝓ i cā appl' latōis ñ idiſticte ꝺdēnat vict⁹: ꝺ q ꝺic vt diri. j. ꝺ reg. iu. igno
p ¶ In electōib⁹. nō q ꝺditiōalia alternatiua et ſcēta (rātia.
q ¶ Scrutinijs. ſcrutiniū mlīj modiſ dicit. ſ. cathacliſimi: (teſ. ꝺ mōio. et obe. his q̄ et ꝺ cape. mo. ꝺilect⁹. et ꝺ illis loquūt ca. ꝺ cō di. iij. āte baptiſmū. et. c. ſe. Itē dicit illoz q ad ordies: vl dignitates ꝓmouēt eramiatio. ſ. ꝺ ſcru. c. vno Itē dī ingſitio volūtatū q̄ ſit ſecreto ſ electōib⁹ faciēdj. ſ. e. qz pp et ſic ſūt h
r ¶ Et qb⁹. ſ. ſcrutinijs: ⁊ intellige publicatis. ſ. e. publicato.
ſ ¶ Oritur. ſaluo eo quod habes. j. e perpetue.
t ¶ Eligendi. vel poſtulandi. ſ. e. ſcriptum.
u ¶ Conditionalia. i. ſub ꝺditiōe plata hoc mō: ꝓſentio i A. ⁊ ſi noluerit ꝓſētio i B. vel ꝓſentio i A. ſi nouit iura: vel ſi būit maiozē ptē capituli: vel ſi decan⁹ in eum conſenſerit.
r ¶ Alternatiua eligo B. vel A. cardinales: tñ interduz ſub hīs formis ꝺditionalib⁹ ⁊ alternatiuis eligunt: ⁊ per has formas veniunt ad duas partes: vt dicunt moderni: ⁊ ſic in eis ſpeciale ſicut ⁊ reliquas. ſ. eo. lz. ⁊. j. c. proxi.
y ¶ Incerta eligo illū quē archidiacon⁹ eliget: oīa talia vota valent: qz certū conſenſuz nō exprimunt: ⁊ ideo merito repꝛobātur: lz oli admitterētur vt colligit: ⁊ nō. lrj. di. ſtudij. lrr. v di. archidiaconum. ſz ex illis. c. illud nō colligit: ⁊ ſic ēt poſſet intelligi. ſ. eo. tit. cū terra. nō ergo q̄ hi ſunt legitimi actus q conditionē non recipiunt. ff. de reg. iu. actus legitimi. ⁊. j. de reg. iu. actus. vbi de hoc. certa em ꝺz eſſe perſona eligenda: ſicut iudex arbiter tutor ⁊ procurator. ſ. de reſcrip. ad hoc. ſ. de arbi. innotuit. ff. de teſta. tu. l tutor. incertus. ff. de procur. l. ij. Be procuratore tamen dic vt. j. de procurato. c. j. Sed nū

gd qꝺ hic ꝺi de poſtulatiōe ⁊ electiōe hēat locū in c ⁊

collatione seu ꝓuisione: & die q̄ sic ꝑm cōpo. ꝓpter eandem rationē: nisi talis sit cōditio q̄ insit de sui nā: puta cōfero tibi ꝑbēdā vl talē eccl̄iā si vacat vl si capar es: talia. n. nō faciūt f actū ꝙditionalē: vt si dicat do ticiū tutorē si satisfecerit: vel ti tio lego. x. si hereditatē adeat heres. ff. de tuto. & cura muto §. h. de ꝑbē. significatuz. vnde & papa & eius exe cutores tota die cōferūt ꝓbendas cū cōditōe si vacāt. ꝫ hoc q̄ dicit cō po. q̄ valet electio fcā si vacat cōtrarium posset dici cum tps eligendi nō currat ignorāti: de con cess. ꝓbend. q: diuersita tem: non ergo debet eli gere ꝓinsq̄ sciat vacare nec ob. quod dī de tuto re dato si satisfecerit: & legato relicto si adierit: quia ille sunt de futuro: & insūt: als ḡre nō eadē rōne valeret: cōsentio i il luz in quem maior & sa nio: pars. & cē. cum hoc ēt videatur inesse. s. e. quia ꝓpter nam & video q̄ conditio que inest si ex ꝓmatur facit legatum conditionale. ff. de le. j. l. si ita legatum sit. §. i. & ō hoc vide quod dixi. j. de spon. c. vno. in vlt. glo.

penitus reꝓbamus statuen tes: vt huiusmodi votis ꝓ) nonadictis habiris: ex pu ris consensibus celebrēt ele ctio voce illoz q̄ nō pure cōsē serit: ea vice i alios residēte[a].

G reg. x. i generali cōci. lug.

Bi[b] piculū mai[a] itēdit: ibi ꝓculdubio ē pleni[c] ꝙsulendū[d]. q̄ grauibus aūt sit onusta disp̄dijs: quot & q̄tis sit plēa piclis ec. ro. ꝓlixa va catio: exacti[e] consideratio tpis edocet: & cōsiderata prudent illius tēporis discrimina ma nifestāt[f]. hic nos euidēs euo cat rō: vt dū reformādis etiā miozibus[g] ni[a] solerter[b] vacat intētio: ea q̄ periculosioza[i] it

nequaquaz absq̄ remedio re formationis accōmode[k] relin quamus: ideoq̄ oia q̄ ꝓ uitā da discordia i electōe ro. pō. a nris retro sūt ꝓdecessoꝛib[9] & precipue a felicis[f] recordatio nis alex[m]. papa. tertio salubri ter istituta oio imota i sua fir mitate manere cēsentes. nihil eni detrabere illis intendimus sed qđ experiētia[n] deesse ꝓba uit pīti ꝓstitutione supplere: hoc sacro concilio[o] approban te statuimus: vt si eūdē ponti ficez i ciuitate[p] in qua cuz sua curia residebat: diē claudere ꝓtingat externū: cardinales q fuerit i ciuitate ipa ꝑsentes: abn tes expectare. x.[q] diebus tātū

cū per bellicam. s. de ꝓsump. scribā. & facit ō de procu. e. j. de ser. non oz. c. i.

Manifestāt. ad idē. j. e. fundamenta. io. an.

Minoꝛib[9]. s. iferioꝛ eccliaꝝ vacationibus. l. di. p[9] q̄ꝫ. de ele. ne ꝓ defectu. & c. se. & j. p totū. & xxi. q. v. c. ij

b So'erter. als solerter. als felicit.

i Periculosio ra. sic ē ro. ec. va catio: & ē si. j. de i nnu. ec. quoniaz.

k Accōmode. i. multuz cōmode.

l Predecessoꝛ ribus[9]. xxiij. di. c. i. lxxix. di. per totū.

m Alexādeo. s. e. ꝫ ō vitāda. io. an.

n Expiētia. sic s. e. li. de rescript. statutum. & j. e. ti. q̄ꝫ sit.

o Cōcilio gn̄ā. li. & edicto, lugō. sūmit tū ista ꝓsti tutio poti[9] vigoꝛ rez ex reuocatōe celestini quinti: & hac approbatiōe & cōseruatōe bōi

facti: q̄ꝫ ex ꝓmeua cōstitutiōe gregoꝛij. er eo q: reuoca ta fuerat ꝙ dīm hadrianū & ꝙ dominū ioanem. xxj. pa pam & ꝓ reuocata habebatur: nec oliz inter gregoria nas legebatur. & certe cum constitutio ista tantum vi lis approbatione tanti concilij fuerit edita: non equū fuit q̄ absq̄ requisitione concilij reuocata fuerat. s. de re. iu. c. j. de plenitudine xñ ptātis id facere potue rat cū sit papa sup oia concilia. s. e. significasti.

p Ciuitate. ciuitas murorum ambitu terminatur. j. de sen. exc. si ciuitas. io. an.

q Decē diebus. nō q̄ cōstitutio ista non iubet eos ci tari: ꝫ tm̄ expectari: & sic ꝑāle in electione sūmi pon. cū in alijs absentes de prouincia sint. vocandi. s. e. cozaz vel saltē ꝑm q̄ ē cōsuetudo: vt ibi nō. & vij. q. i. fact[9] aūt q̄ sit prouincia romana: dic vt s. de of. vic. sua. Sz pone cardinales quidam sunt abītes & ita remoti: q̄ nul lo mō possent venire infra decē dies ad locuz vbi dz electio celebrari: nunqd poterūt pītes statī ad electiō nē procedere: vl aū lapsū horum decem dierum: & vi detur q̄ sic. ff. ad vell. l. aliqđ. §. fi maxime ꝓpter peri culum moꝛe: vt s. sed cum hic simpliciter dicat q̄ ex pectari debēt p. x. dies: simpliciter ireliggēdū ē ꝫ guil. ff. de alīa. l. i. §. quod vero. & s. de ꝓmi. quia circa. pos sent enim absentes vtiscīci duplomate. ff. de ver. obli. continuus. §. cuz ita. cira fi. vnde aū decendium proce dere non debent: & forte audientes de infirmitate pa pe vel alia causa venire ceperant aū mortem: ita q̄ infra x. dies a morte crunt in loco & būficium iuris neminī est auferēdū. xxiij. di. de his. j. de reg. iu. indultū. & facit optime. j. e. commissa. j. rñ. cum suis concoꝛ. Sed pone aliquis cardinalis nō debito tēpoꝛe expectat[9] vult age re de contēptu: q̄rit virū possit: dic q̄ si electio facta in

a Residente. quia si ex. xij. canōicis. iiij. sic eligāt: ptās eligē di sicut remanet apud reliquos. viij. ac si ipsi. iiij. de capitulo non essent: ita q̄ valebit electio facta an illis. viij. vel maioꝛ parte ipsoꝝ. & nota q̄ ꝛz pena dec. cuz in cunctis. non habeat locum nisi electione secuta: vt. j. e. ri. perpetuo. Ista ēt aū electi onez locuz habeat: cū dicat scrutiniꝫ: vnde & si non sit ad ele ctionem ꝓcessuz: dummō in scrutiniū fuerit votū tale depositum: incurrit deponens hanc penam ex ipso consensu: cuz nō dicat voce illoꝝ qui elegerit: sed voce illoꝝ q̄ consenserint.

a Residente. als recidente als recidende.

b Bi periculū. in ꝓma parte que durat vsq̄ ad ꝙ. hoc sacro. ponitur causa constitutionis & iuris cōseruatio In scōa ponit quō habeat fieri romani pontificis electio: qñ moꝛitur in ciuitate in qua cum sua curia residebat. In tertia que incipit ibi porro ponit quid iuris quando moꝛitur extra ciuitatem in qua erat curia. In quarta que incipit ibi ꝓtera. dat executoꝛes huic iuri cum penis. In quinta que inci pit ibi: ceterum obtestatur cardinales: vt in electione ro. pō tificis deponant omnem ꝓuatum affectum: & cassāt omnia pacta obligationes & iuramenta que data vel facta essent de aliquo eligendo. In sexta que incipit ibi ga vero. mouet oēs fideles vt statim audita sūmi pontificis moꝛte eius celebrent exequias: & quotidie oꝛent ꝓ vigili concoꝛdi: & vtili prouisi one ro. ec. ꝓlati autem in suis ꝓdicationibus ipsos subdi tos ad hoc hoꝛtentur: & eis frequentiam oꝛationuz & obser uantiam ieiunioꝝ indicant. hoc dicat in sum.

c Ꝑleniu s. als penitus.

d Consulendum. xlij. di. quiescamus. vij. q. ij. c. vl. ff. ad car. l. j. §. i. vel. iij.

e Exacti. i retroacti vel transati: & sic ꝓuidetur hic ex pre teritis circa futura: de hoc vide. xliij. di multis. xxxiij. q. ij.

sit ab oībus reliquis: vel a duabus ptibus eo non cō/
putato: nulla obstat exceptio: & sic nec actio. ō. e. licet. &
ff. de superā. l. j. §. ait in fi. §.

a ¶ Omnes presentes. etiam si essent pauciores q̄z ter
tia p̄s per hanc constitutionem.

b ¶ Habitabat.
si. ff. de iudi. si lo
cus. ff. de arb. si
cū dies. §. si arbit.

c ¶ Necessitas.
vt quia forte po/
dagras patit. ita
q̄ necesse hz per
seruientes susti/
neri & portari: vl̄
alia simil̄ causa.

d ¶ Arbitrio. vt
possit hīe vl̄ vult
clericos: vel vult
laicos: vel alterū
clericum alterū
laicum.

e ¶ Cōclaue. ad
idē. xij. q. j. c. ij. j.
de sta. re. c. j. ff. de
dam. infe. l. qui
conclaue.

f ¶ Melamine: vt
puta sestorijs vel
cortinis.

g ¶ Aditu'. xviij.
q. ij. diffiniuit.

h ¶ Secrete. lxx
xj. di. clericus. xv
ij. q. ij. decima.

i ¶ Instantis. pu
ta aduocati vel
iurispiti vel reli/
giosi viri vl̄ tabel
liones.

k ¶ Incurrat.
nota canones la
te sn̄tes. alium ha
bes. j. eo. c. §. qō
si. alios huius sno
di iuris noui no
taui. j. de en. excō.
eos. & cum nō re
seruauerit sibi ab
solutionem: de ca
mō q̄ ordinari⁹
absoluere potēt
vt dicam. j. e. sci
ant cuncti.

l ¶ Competens.
ita q̄ nullus in
trare per eampos
sit vel exire: vt. ō
&. j.

m ¶ Quibus. s.
quinq; diebus.

n ¶ Camera. sic
& in clericis collē
gia tarū cathedraliū: vel regulariū eccl̄iarū. j. e. q̄ sepe. & fuit
B statutū: q̄ forte ꝑpl̄ hec habēda essent i puidēdo tadiōes.

o ¶ Commissa. p papā cui⁹ morte nō expirat officium. (io. an
camerarij: vt in cle. e ti. ne romani. §. eo tamen.

d ¶ Reseruanda. sic. j. e. q̄ sepe. & de offi or. pñti.

mō teneātur: quibus elapsis:
siue absentes venerit: siue nō
extunc oēs[a] cōueniant in pala
tio in quo idez pontifex habi
tabat[b]: contēti singuli singulis
tm̄modo seruientibus clericis
vel laicis ꝓout duxerit eligē
dum: illis tm̄ quibus patens
necessitas[c] id suggerit idulge
ri: duos habere permittimus
eiusdez electionis arbitrio[d] re
seruato. ¶ In eodē aūt pala
cio vnuz conclaue[e] nullo inter
medio pariete: seu alio vela
mine[f] oēs inhabitent i cōi: qō
reseruato libero ad secretam
camerā aditu[g] ita claudat vn
diq; vt nullus illud itrare va
leat: vl̄ exire. ¶ Nulli ad eos
dem cardinales aditus pate
at: vel facultas secrete[h] loquē
di cū eis: nec ipi aliquos ad se
venientes admittāt: nisi eos q̄
de voluntate oium cardinali
um inibi pñtium ꝓ his tātuz
q̄ ad electiōis instantis[i] nego
ciū ꝓtinēt vocarēt. Nulli etiā
sas sit: ipsis cardinalibus vel
eoz alicui nūciū mittē vel scri
ptura. ¶ Qui vō ꝑfecerit scri
ptura mittēdo vel nunciū: aut
cū aliquo ipsoz secrete loquē
do ipso facto sn̄iam excōis in
currat[k]. ¶ In ꝓclaui tñ ꝑdic
to aliq; feneſtra ꝓpetens[l] domit
tat: q̄ quā eisdē cardinalibus
ad victū cōmode nēcia mini
strent: sed p eā nulli ad ipsos
patē possit igressus. vex siqō
abſit: infra tres dies postq̄ vt
ꝑdicit ꝓclaue ꝑfatū ijdē cardi
nales itrauerū non fuerit ipsi
eccl̄ie de pastore ꝓuisum: p
spatium. v. dierū imediate se
quētiū singulis dieb⁹ tā i prā
dio q̄ i cena. vno solo ferculo
sūt ꝓtēti: qb⁹[m] puisiōe nō fcā
decursis: extunc tm̄mō panis
vinū & aq̄ ministrēt eisdē: donec
eaō puisio subseq̄t. ¶ Proui
siōisq̄z h⁹i pēdēte negotio di
cti cardinales nihil de came
ra[n] pape recipiāt: nec de alijs
eidē eccl̄ie tpe vacationis ob
ueninetib⁹ vñcūq; sed ea oīa
ipa vacatione durāte sub eius
cuius fidei & diligentie came
ra eadē ē commissa[o]: custodia
maneant per eum dispoñtōi
futuri pontificis reseruāda[p].
¶ Qui aūt aliqd receperint
teneāt extūc a receptiōe quo
rūlibz reddituum ad eos spe
ctantiū abstinē: donec dē rece
ptis talit plenariā satisfactio
nē impendāt. ¶ Jdēq; cardi
nales accelerāde puisiōi si va
cēt attētius: q̄ se neq̄q̄ de alio
negocio itromittāt[q]: nisi forsā
necessitas adeo vrgens icide
ret: q̄ eos opteret ō terra ipi⁹
ecclie defendenda: vl̄ eius ꝓte
aliq̄ puideri: vel nisi aliqō tā
grāde & tā euidēs periculū im
mineret: q̄ oīb⁹ & singlis[r] car
dinalib⁹ pñtib⁹ cōcordit vide
rēt illi celerit[s] occurrendum.

Sane si aliq; ex pdictis car
dinalib⁹ ꝓclaue pdictū: vt supꝰ
exprimit: nō itrauerit: aut itrās
absq; māifesta cā infirmitatis[t]
exierit: ipso minime requisito:
nec i eiusdē electōis negocio
vlteri⁹ admittēdo: p alios ad
eligēdū substituēdū pōtificē
libere ꝓcedat. ¶ Si vo infir
mitate supueniēte idē ꝓcla
ue ex eis aliquez exire[v] contin
gat: ipsa etiā infirmitate durā
te: poterit eius suffragio nō re
q̄sito ꝓcedi: sz si ad alios post
sanitatem[x] sibi redditam: seu
ante redire voluerit: vel etiaz
si alij absentes quos p decez di
es diximꝰ expectandos super
uenerint re integra: videlicet[y]

o ¶ Intromittāt. si. j. de
hēticj accusat⁹. §. sane. &
§. se. An collegiū cardina
liū sede vacāte papali po
testate vti possit: dicā. j.
ō scisma. c. j. ad fi. & ē. ex
peditū hodie q̄ nō: nisi
q̄tū h cōcedit: vl̄ nisi cir
ca sbstitutionez camera/
rij vl̄ pniariox ōficiētiū
qō dic vt i cle. e. ti. ne ro
māi. vbi ōterminat hāc
qstiōnē vl̄ ei⁹ ptē tē p col
legium alterari nō posse
. io. an.

r ¶ Singulis. lz alis dicē
ꝓsueuerim⁹: qō fit a ma
iori pte dici fcm̄ fuisse
ꝓcordit. lvj. di. aplica. &
ō elec. cū iter cānonicos.
& ff. ad mūici. q̄ maior:
nisi mior: ps iustā cāz cō
tradictiōis oñdat: ō his
q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. tū p
hāc lr̄az q̄ lb hz exprimit:
dico oēs eē ōbē ꝓcōdes.

s ¶ Celeriter. s. suspensu
electionis negocio: & no
ta q̄ desideratur celeri
tas: de hoc dixi. j. e. c. vl̄.
io. an.

t ¶ Infirmitatis. alia er
go necessitas non ercu

u ¶ Exire. si āt oēs (sat.
exierint simul vel succes
siue dic vt in cle. e. ti. ne
romani. §. porro.

x ¶ Sanitatē. qd si car/
dinalis ꝓpl̄ infirmitatez
nolēs iclus⁹ stare renū/
ciet voci sue: nūqd vale
at renūciatio: & nūqd re
diens admittet: hostiē
cui. hoc ō facto cōtingit
plene notauit hanc que
stionē. ō de renū. nisi cū
pridē. §. ꝓpter maliciaz
dicēs fina liter: q̄ penī
tens & redīes admitten
dus est. de his aūt q̄ me
dio tpe facta sūt conqri
non poterit: & hec qstio
satis hic determinatur
per sequentia.

y ¶ Videlz. vid̄ mirabi
lez exp̄sitiōez huiꝰ vb
reitegra. alit exp̄oit. ō. ci
in causis. vbi de hoc.

a ¶ Inuenerit. si j. vt lite. pen. c. j. in fi.

b ¶ Dotr. pone cardialis abñs venit post diez octauū a die iclusure: ita q cardiales iclusi tē nō hēbāt nisi panē vinū et aquā: vt dictū ē .s. nūqd iste supueniēs statiz ꝓpellit suscipē ipsoz vitā: z videt q nō q: nō fuit i culpa. s. ō cōsti. c. ij. dic se cus per hanc litteram: z per illam superiorem in eo statu tē. ad hoc de statu. regu. recolentes. z sepe sine culpa quis punitur ex causa: quod dic: vt j. de. reg. iu. fine culpa.

c ¶ Curia. z erat ordinatum de ipsa curia transferenda: alis si in primo loco remansisset audientia litterarum z causarum: ꝛ suspensa: ibi celebraretur electio vt in constitutione. c. ti. cle. ne romani. §. sane in fi.

d ¶ Territorio siue districtu. quid sit territorium dixi. s. de consti. c. ij. quo ad hunc casuz ponitur pro dioceſi: vt in de. c. titu. ne romani. §. sane. z per hanc litteram puto q si moziatur in mari: cardinales debeant conuenire in ciuitate per quam locus ille maris distringitur: adhoc. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. territorium ff. de iudi. insule italie. z si nō distringatur per aliquam ciuitatem dicerē in viciniori id faciendū ad hoc supra de consue. cum olim. ff. de ver. sig. notionem. §. j. ad hoc. j. e. §. primo. ibi in alia vi ciniori tē.

e ¶ Inf dicta. nō q i loco interdicto si pōt electio celebrari nisi velis dicē ꝫ spāle i electiōe romāi pōtificis: z posito ēt q i tali loco celebref: nihilominus valet: qz nulla exceptio admittit: vt supra dixi.

f ¶ Tueatur. vt. ff. de. orti. iur. l. ij. §. pō originē. c. j. de sta. reg. c. vno. §. z quoniam.

g ¶ Celebranda. sim distinctionem superius factam.

h ¶ Ꝓsumant quia tē essēt excōicati: sicut z in aliꝭ eidē ecclie fit de pastore puisū: i eodē negotio i illo statu i q ipz inuenerit admittāt: ꝓmissa tā ō clausura q̄ ō seruientibus: cibo ac potu: z religs cū alijs seruaturi. ¶ Porro siqñ romanū pontificez extra ciuitatē predictā i q erat cum sua curia residēs ꝓtigerit abhac luce migrare: teneāt cardinales i ciuitate in cui⁹ trito rio seu distrctu idē pontifex obijt ꝓuenire: nisi fit forsan interdicta: vel ꝑ ecclesiā romana i apta rebelliōe pſistat q casu in alia viciniori ꝓueniāt q̄ similiter nec interdito subiaceat: nec fit vt p̄dicit apte rebellis. ¶ In hac etiā ciuitate tā quo ad expectationē abñti uz q̄ quo ad bitationē cōem clausuraz: z cetera oia i domo ep̄ali: vl alia qualibz eisdem cardialib⁹ deputāda eadē obseruētur: q̄ superius obeūte dicto pontifice i ea i q cū sua curia residebat sunt expressa.

¶ Preterea qz pax ē iura cōdere nisi sit q eadē tueat: iad ijciēdo sācimus vt dñs alijq rectores: z officiales ciuitatis illius: i qua romani pontificis electio fuerit celebranda auctoritate nra z eiusdez apprōbatione ꝓcilij ptāte sibi tradita: ꝓmissa oia z singula plene: ac inuiolabiliter sine fraude: ac dolo aliquo faciant obseruari: nec cardinales vltra q̄ ꝓmittitur artare ꝓsumant.

¶ Super his autez taliter obseruandis statim audito fūmi pontificis obitu cozā clero z ppło vniuerso ciuitatis ipi⁹ ad ꝛ spāl̄r conuocādis ꝑsent cozpozal̄r iuramētū. ¶ Nō si p̄missa diligēt nō obꝑuauerint aut fraudē in eis vel circa ea ꝓmiſint: cuiuscūq̄ sint ꝓmi/nentie ꝓditōis aut status oī cessante ꝓuilegio eoipso sn̄iam excōicatiōis incurrāt. z perpetuo sint infames: nec vnq̄ eis porte dignitatis pateāt: nec adaliqđ publicū officiū admittāt. ¶ Ipos isup feudis z bonis ceſis q̄ ab eadez ro. ec. vel qbuslibet alijs ecclijs obtinēt ipso facto decernimus eē p̄uatos: ita q̄ ad ecclias ipsas plene ac libē reuertāt: administratoꝛ earūdē ecclīaꝝ arbitrio sine ꝓtradictiōe aliq̄ disponenda: ¶ Ciuitas vō predicta ñ solū sit interdcō suppositaz: z pontificali dignitate ꝑuata. ¶ Cetez q̄ cū arbitriū vel iordinatus captiuat affect: vl ad certū aliqđ obligatōis cuiuscq necessitas adigit cessat electio: dū libertas admitt eligēdi: cardinales eosdē obsecrātes p viscera misericoꝛ die dei nr̄i: p aſpiōnē sui p̄cio si q̄s vobtestamur. vt pēsantes attētius qđ eis iminet: cū agit de creatione vicarij ihesu xp̄i successoris petri: rectoris vīs ec. gregis dñici directoris oī ꝑuate affectiōis i ordiatiōe depoſita: z cuislibet pactiōis ꝓuētōis obligatiōis necessitate: necnō ꝓdicti z itendi mēti ꝓtēplatiōe cessātib⁹: nō i se reciprocent ꝓfideratiōis i tuitū: vl i suos: nō q̄ sua ſūt q̄ tāt: nō ꝓmodis ꝑuatis itēdāt sz nullo artāte ipoꝛ i eligēdo iudiciū nisi deo puris z libis mētib⁹: nuda electiōis cōscia vtilitatē publicā libē pſeqnt oī conatu z sollicitudine: put possibilitas patit id acturi tm̄ mō: vt eoꝛ misterio accelerēt vtilis: z ꝓnecessaria toti⁹ mūdi ꝓuisio: idoneo celēbit eidē

i ¶ Corporaliter. vide quod nō. in. c. j. prori.

k ¶ Pateant. s. de excess. prela. inter dilectos. j. de reg. iu. ifamibus.

l ¶ Priuatos. sic infra. e. fundamēta. §. quod si secus supra de preben. i qbusdam z. j. e. ti. felicis.

m ¶ Cōtradictione. p̄scribi. tam̄ possunt quod dic vt. j. de pscri. c. ij.

n ¶ Predicta. in qua ꝫ superiorē distictionez erat electio facienda.

o Priuata. sic. j ō pēis. felicis. i fi. z. xxv. q. ij. ita nos.

p ¶ Captiuat. i. q̄ si captiuatum facit z tenet. io. an.

q ¶ Certuz. puta talem eligenduz io. an.

r ¶ Electio: que libera debz eē cū er cōsensu proceda. t: ad idem de spō. cū locum.

s ¶ Sua sunt. de censi cum aplis.

t ¶ Possibilitas. quia vltra posse nemo. xxij. q. ij. faciat. j. de reg. iu. nemo. supra. de pac. caplo vlt.

u ¶ Idoneo. tenēt ur ergo cardinales idoneum eligere licet dicamus q̄ nulla exceptio admittit contra electum a duabus partibus. supra eodē. licet quid ergo si laicum illiteratum. vroꝛatum eligant: de hoc vide. lxrix. di. sigf pecunia.

a ¶ Diuine. ad hoc. j. e. commissa. in fi.
b ¶ Graui. fuit ḡ ḡuis offēsa. xxiij. q. j. ñ afferamus.
c ¶ Carere. concor. j. de of. or. q; plerīq;.
d ¶ Hūana. C. ō nup. auc. q; eis. ff. de obse. l. multū. ff. ō. l. j figs inq; linus. ff. ō pac. iur. gentiū. §. gnālit. io. an.
e ¶ Oīois. xxiij. q. viij. i qlibz. a. ō ē ib. §. ḡuisi sibisci ētes mag; rligiōi b⁹ q̄z offis: ꝛ la boze cōpōis vel sudoze nr̄am rē publicā ꝓtineri.
f ¶ Ubi primum l. q̄ primū. io. an.
g ¶ Circūstantie. puta q: timeḳ de ḡiçania ꝛ magna discoꝛdia iter cā dinales.
b ¶ Jeiūioz. adb ꝓcō. ō vo. ꝛ vo. re. magne ꝛ vigiliaz exercitiū: vt ibi.
i ¶ Et circa. ap pellaates. ꝫ electiões postu lationes vl̄ pui siones oia q̄ obj̄ cere intēdūt ꝫ p̄sonā vl̄ formā te nent exp̄mere ꝛ iurare: q̄ illa cre dunt ṽa esse ꝛ ea posse p̄bare. sup nō exp̄ssis ipsi vl̄ adherētes nō au diēt: nisi ō nouo emergāt vel pue niāt vel superu e niat. p̄bādi facul tas: sup quo iu rare debebūt sta tutū Inno. editū ꝫ nō p̄bantes q̄ obiect̄ in p̄sonā vl̄ formā i suo roboze ꝓseruaḳ. ꝛ sim g. n. ꝛ ioā. mo. h ec dec. in. vj. p̄tes diuidif: q̄rū p̄ma vsq; ibi edicto. in qua ponit ꝓstonis cāz. scōa vsq; ibi alio quin. ꝛ ponit ibi ꝓstōnē. tertia vsq; ibi nisi aliqd. ꝛ po nit ibi penā nō obseruātis ꝓstonē. q̄rta vsq; ibi illa sa ne. i q̄ ō iuramēto p̄it sup exceptione p̄stādo. sexta ibi illa sane vsq; i fi. i q̄ coꝛroboꝛat dñi. mo. dec.
h ¶ Electões. nō h̄ tres modos tāgi i quib⁹ p̄uidet ecclesijs: sic. ō e. c. j. eo. li. quoz p̄mi duo ptinēt ad sōdi tos: alī ad p̄latos: qui ipso q̄ p̄uidēt cōfirmāt. q̄ est verū si eodē iure spectat ad illos eligere ꝛ cōfirma re. lxiij. di. i synodo. ff. de auc. tu. l. iij. secus si diuerso: ꝛ sic it elligī. ō. e. cū inter canonicos. vbi de hoc: ꝛ de fi. instru. inter. §. ceterum.
l ¶ Uiā malicijs. j. c. p̄ri. ō rescrip. sedeḳ. ꝛ. c. plerūq; ō. q ma. ac posse significāte. ff. de rei vē. i fundo.
m ¶ Possibile. ñ enī oīb⁹ hoium malicijs viā p̄cludē possēt. vj. q. j. si oīa. malas. n. hoiuz volūtates ad plenū cohi bere ñ possum⁹. xxxj. q. j. hac rōe i fi. nil. n. ē q̄ hō sek̄ de dit malicie ñ adiuemat: in auc. coll. vj. vt hi. q se ob. ha. phi. res mi. i pn. ꝛ idē. ff. ꝓmo. ad eos. ff. ō ꝓscrip. v. nā. C. mā. l. ab ana
n ¶ Periculose. aduerbialr̄ pōit: sic ō pe. di. j piculose. ꝛ ē (fio. piculū i spūalib⁹ ꝛ tpali bus. ō. e. ne pōfectu. l. di. postq̄z. ꝛ j. e. quaz sit.
o ¶ Dignitatū. ō qb⁹ ē iō iudiciū hūdū. ō. e. tit. dudū. ij. ꝛ. ō. ō pbē. ō ml̄
p ¶ Alioz eccl̄iasti (cta. coꝛ. oium vīr. xix. di. c. j. ff. de offi. p̄si. l. iij. igitur siue sup simplici benefi cio appelletur: siue sup alio locū habet hec dec. Dici enī solet: q̄ idefiniti ta canonis vel legis re gulā tradere intēdenti: eq̄pollet vl̄: indefinita cois locutiōis ñ ỹm iuri stas: vl̄ ỹz logicos idefi nita eq̄pollet vl̄ i mā ne cessaria: vt hō est al q̄ ois hōi mā ỹo q̄tigēti se cus: vt hō currit: ergo ois hō nō seq̄t. Sz ꝫ q̄ ēt ỹz iura idefinita ñ eq polleat vl̄. nā si lego alī cui oē marmoꝛ: videoꝛ: legasse ꝛ statuaſ marmo reas ꝛ cetēas spēs ex mā moze factas. ff. de le. iij. heres mec⁹. §. j. ꝛ ō au. ꝛ ar. le. l. i. ꝛ tū si. leget mar moꝛ idefinite: sub lega to comp̄henditur sola rudis materia: ꝛ nō spe cies de marmoze facte. ff. de le. iij. l. quesitum. §. illud fortasse. Item si la na indefinite legetur: tincta nō continetur in legato. ff. ō le. iij. l. sicut i
q ¶ Perpetuo. i. gnāli: sic. ō. e. matsana. ꝛ sī hec signa cognoscende generalis cōstonis cū edicti vocabulo nūcupatur vt h: si mittat venerabili cetui: ñ p̄cipiſ p oēſ pp̄los diuulgari

scriptura publice procedente: si dicatur idem in filiū obstā
dū si ler vel canō appelletur gnālis: si iubet erpsse ad oēs p
tinere. hos modos habes. C. de legi. l. iij. lo. an.

a ¶ Aliqui quorū iteresse: vt qz canōici parochianī vel patro
ni. xvi. q. vij. filijs. ⁊ si collegium obijcit: ad hoc teneā. ff. quod
me. cā. l. metū aūt pītem
§. aia duertenduz. dirit
gar. q ro. curia quēlibet
clericū de dio. vel de ciui
tate admittit p̄ electum
epm: siue bñficiatus sit
siue inde oriūdus si vlt
obijcere in persōā: p̄ fōm
autē non nisi cano
nicos admittit.

b ¶ Proponēdo aliq̄, si
ergo que opponūtur nō
sunt talia sed, directe res
piciunt ius ecclie vl opponentis persone ꝙstitutio ista non ar
tat: vt in cle. e. ti. constitutionem primo. hīn.

c ¶ Formā. vt quia seruata nō fuit forma dec. qz ꝓpter. in ele
ctione p̄ formam postulationis obijci potest q nō est cōcors:
vel saltim a duabus partibus celebrata: ⁊ hoc q̄n vn⁹ postu
latur ⁊ alter elegitur. s. e. scriptuz. vel q postulatus eſtq̄ de
buisset elegi. s. ti. pri. c. vno. p̄ quisionē potest opponi: q ad
huc nō sit quidendi ptās ad superiorē devoluta: vel qz per lit
teras surrepticias sit facta quisio: de rescrip. super litteris.

d ¶ Eligēruz. vt q sunt excōicati maiori: vel ab hoie suspen
si. s. e. cū inter. de cōsue. cū dilectus. vel priuati a canōe vt qz
cūcter elegerunt indignuz. s. e. cum in cunctis. vel sunt infa
mes: quibus sunt actus legitimi interdicti. ff. de reg. iu. actꝰ q̄
eligere, est actus legitimus. j. de sen. ex. solet ad fi.

e ¶ Electi. puta defectꝰ etatis scie ⁊ natalium. s. e. cū i cunctis.
Obiectoz aūt defectuū examinatio fiet: vt tradit. j. e. fi forte.

f ¶ Faciēda. quodāgit h̄ de quisione dī: repetitū intelligatur
in postulatione ⁊ electione faciendis. quod iuris enī in vno
⁊ in reliquo. ⁊ hoc verū si p̄ certā psonaz appelletur: vt nō eli
gatur vel postuletur: si aūt p̄ incertā huiusmodi constitutōis
formam non est necesse seruare. j. e. qui contra certam.

g ¶ Appellari. ad papā ꝑm guil. ⁊ est rō: qz appellatiōes inter
posite ad papām agis cōsueuerūt ptelare negocia ecclesiarū:
de ap. scpe. ⁊ ad ea que frequēt⁹ accidūt ꝛc. ff. de legi. naz ad
ea. ⁊ ista ꝙstitutio videt supplere illā. s. eo statuim⁹. q erpsse
de ap. interposita ad papā logtur: ar. ad hoc. j. e. is q. ⁊ c. se. tu
dic ꝑm gar. q hec decre. etiā locū habet in appellatōibus ad
iferiores interpositis: cū generaliter loquaf: ⁊ sic sit gnāliter
intelligenda. ff. de of. pfi l p̄ses. xir. di. c. i. ff. qō me cā. l. metū
autē. §. aia duertendū. ff. de publi de precio. Preterea ho. in
telligit illā dec. s. e. statuimus. lz ibi exprimat ad nos etiā i ap
pellationibus ad inferiores interpositis: quod facit p̄o hac
parte: tū id non puto verum vt ibi dixi. hec autem decre. ꝑm
gar. locum habebat siue in iud icio siue ex iudicium appel
laretur: quod non est hodie verū. nō enī locum hz nisi in ap
pellatiōibus ex iudiciū interpositis: vt declaratuz ē. j. e. ꝙsto.

h ¶ Publico. facto. s. p manū tabelliōis qō sit publicū istrm
nō. s. ō fi. istru. c. ij. ⁊ dic publico. s. sup appellatione confecto.

i ¶ Literis. testimonialibus. s. sigillo autentico sigillatis. j.
de of. oz si canonici. ⁊ in decre. cum medicinalis j de sen. ex.
vel dic q sufficit si p̄ suā vl alteri⁹ puati manū fuerit lre con
scripte: pbabit tū talis scriptura p testes tū hz guil. poz itelle
ct⁹ pualet: ⁊ ideo dictuz est de lris qz t̄ pleriſqz locis vsus ta
bellionū nō habetur. hz instrumētoz loco hūt officialiū lre.

¶ Omnia ⁊ singula. quid ergo si dicat electum periurum
vel homicidā vl excōicatū: nūqd sufficit talis erpssio
de h̄ ferē tēpore mortis io. ⁊ nicolai nullū disputaū: ⁊
diuerse declaratōes facte dicūt sup hiis vt q̄ satis h̄ suf
ficiat: qz quodlibz p̄iuiū vl homicidiū repellit: hz dic ꝑ
p hāc ira z: alis ōre fieret hec vbozū gemiatio ⁊ pbat h̄
satisf. j. de exc pta.
⁊ melius. j. e. pro
curato. ⁊ i cle. cō
stōnē. e. ti. j. rñ. ad
idē. ff. de dolo. l.
si ex dolo. §. fi. j. ꝑ
testi. p̄iuiū. §. testes
ij. q. viij. libelloz
de pe. di. v. ꝙside
ret. ⁊ tutuz ē q̄ iu
ret p hūc moduz
iura omnia ⁊ sin
gula ꝛc.

m ¶ Pestitō. pone q vna die appellauit se q̄ēti die iu
rauit: q̄rit an sit huic ꝙstitutōi satisfactum: ⁊ dixerūt
guil. ⁊ gar. q nō: ⁊ sic dicebāt fuisse declaratū per nico.
⁊ ar. ad h̄. ff. de dā. infec. q bona. §. siquis stipulaturus
de dāno iferiozi eodē tēpore debet iurare ⁊ stipulari: alis
nō ē ei audiendū: ⁊ publicatio scrutinij: collatio ⁊ ele
ctio insimul fieri debēt nō ex interuallo: vnde hoc vī
fuisse istius constitutionis mens: q incōtinenti super
oppositis i appellatiōe iuret ad idē. ff. de testa. ben. s
palā. §. fi. Itē hz eosdē dicas ⁊ bene: q si appellās di
cāt sic: offero me paratū iurare oia ⁊ singula ꝛc. nō est
huic constitutioni satisfactū: quia constitutio ista iura
mentum exigit: non polliciationem: ad idē. C. de pur.

n ¶ Lozā. hic fit v. referē enī ad iferiora nō ad supiora:
coram aliquo aūt fieri dī: quod fit eo sciente ⁊ intelli
gente. lz nō ꝙsentiente. ff. de v. sig. cozaz. sed ⁊ h̄ eius te
stimoniū requiritur: vt. j. dicam.

o ¶ Corporali p hoc dicas ꝑm guil. ⁊ gar. q̄ si iuret pū
te tertu euāgeliozū ⁊ nō tāgat q̄ huic ꝙstōi satisfactū
nō ē: ⁊ sic papā nico. i hoc iterlocutū dicūt. si aūt euan
gelia tangeret pede vel cubitu: si manus habet nō suf
ficit: qz singula membra singula hūt officia. lxxxir. di.
singula. §. hoc here. cum ex iniuncto. facit. n p̄ generalē
cōsuetudinē que est optima iterp̄s legum. s. de cōsue.
cū dilect⁹. Quid si sit epūs q appellat: q̄ro an teneāt tā
gere sacra: dirit gar. q̄ sic: qz generaliter ogī h̄ decr. ⁊
sic gnāl̄r itelligēda. xir. di. c. i. ff de of. pfi. laij. Itē pui
legium epoz ē corpore iuris clausuz: vnde p istud tol
li vī ac si ius esset. s. de consti lz cum suis concor. guil.
p̄ dicens: q epi tangere non tenētur. xi. q. i. nec bonore
C. de epi. ⁊ cle. auē. sed iuder. s. de iu. cal. c. vlti. ⁊ hoc
credo verius lz opinio gar. sit tutior ⁊ facit qō dicā. j. c.
pri. sicut enī p illā dec. nō tollunt illi speciales casus in
quibus quis administrat ante confirmationem de iu
re veteri: sic ⁊ p istaz sublatum nō credam illum casuz
in quo quis tangere nō tenetur. s. in episcopo. ꝑcederet
hoc dictū: si p̄uilegiū epoz esset generale: ⁊ tunc respō
deretur ad cōtraria. j. signata q̄ ponūt casus speciales
sed qz per iura superius all. q̄ p auē. de san. epi. colla. ir.
§. sed nulli. potius probatur istud speciale i iuramēto
testiū: postea prozogatū ad iuramētū calūnie per predi
cta decre. vl. de iu. calū. ibi sicut in dicendo testimonio
ꝛc. dicā q in alijs tangere tenentur: ad hoc. i. q. vij. quo
ties. j. s. ⁊. j. de iureiu. ego. n. i fi. de pur. ca. quotiens. ⁊
poz. o. i p̄in. ⁊ in fi. de sen. ex. venerabili.

acceptam vbi dicitur q̄ aliud est ſoluere: aliud esse paratum ſoluere ad idem. ſ. de eo qui mittit in poſſ. c. i. Ité ꝫm eos: vt plene ⁊ in oibus huic constitutioni satisfiat: primo ipſe tabellio fidem faciat in instrumento de sacramēto: faciat etiā fidez de tactura. Iz enī durum videat: q̄ ob hoc nō valeat appellatio: ſi aliter ꝓbari poſſit tactura: tūc fert p nicolauz fuiſſe declaratuz.

a ¶ Probare. ſi autē dicat ſe credere poſſe ꝓbare ea que ſufficiant ad victoriā cauſe ſue nō ē huic ꝓstitutioni ſatisfactū: nec valet appellatio. ſ. eis qui. q̄d ſi appellās q̄dāz ꝓbauit ex oppoſitis ⁊ iuratis q̄ bñ ſufficiūt ad victoriā cauſe: ⁊ q̄dāz nō ꝓbauit: quid erit: dicit gdā eū ſuccūbere: ad hoc de ꝓba. Iz. ꝟ. item quoq; ⁊ ita dicūt quīdā nicolaū interlocutū. contrarium tamen est verum: quia constitutio ista ītēdit: vt vī ſolā calūniā excludere. nō. n. iurat q̄ ſint vera ꝫ q̄ credit ea vera: ſic ēt itelligit ho. ſ. e. ſtatuim⁹. decre. illa Iz nō ob. quia ibi ſe astrīgit ad vtrūq; probandū: vnde mos gerēd⁹ fuit. ff. de ꝓba. l. circa.

b ¶ Alioquīn. i. ſi nō expreſſerint oīa que intendūt opponere. alij exponunt ⁊ male alioquīn. i. ſi nō iurauerit vnde dicunt q̄ pena istius constitutionis est solum q̄ ſi non iurat non audiatur ſuper non expreſſis. Sed ꝫ est falsum: quia ſi non ſeruat constitutionem in nullo valet appellatio: ⁊ est expreſſum. ſ. eis qui. ⁊ ibi etiā dicā: ⁊ probat hoc cle. e. ti. constitutionem in fi.

c ¶ Adherentes. dicit gar. q̄ adherentes debent seruare hanc constitutionem vt principales: alīs nō audirentur. alīs enī non produceretur via malicijs: quod intendit ista constitutio: ad hoc ſ. e. auaritie. ⁊ ita dicit p̄paz nico. interlocutuz. Sed guil. ſ. quod potius credo: cum hec constitutio nulla q̄ntum ad hoc de adherentibus mentione facta dicat appellantem iurare debere: ⁊ crimina ſpecificare. adherentes ergo q̄diu appellās proſequetur negociuz: ad hoc non tenentur: ar. de dec. ad audiēdū. nec ſit tutū nec honeſtū cogi multitudinē ad iurādū: illo vō defūcto vl̄ pſeq̄ omittēte ſi ipſā velit pſeq̄ bñ iurabūt ⁊ ſpecificabūt. ⁊ ſcias q̄ ūrad mittēt ex vtute appellatōis adherētes: niſi. j. tēp⁹ q̄ appellaſſe ꝺbuiſſent appellatōnē expreſſe ratificauerit: ⁊ dixerit ſe adherē velle. ij. q. vi. ū ſolēt. ff. rē ra. ba. l. bōy.

d ¶ Expreſſa. ſingulariter: vt dictum est.

e ¶ Interdictam. alius autez qui nō appellauit nec adhesit poterit ſe oppoſitere. non poteſt tū proſequi in cā illa p̄to intereſſe cōparticulos non ſpecificatos: quod dic vt in clem. ſ. e. ti. constitutionem. ¶. ij. ⁊ ſic debet intelligi. j. e. ſi forte. ibi autē dabit initium ⁊c. vel ſuperior ex officio ſuo ingret hoc ne electus forſan criminoſus aſcēdat ad apicē. xxiij. di. g ꝑpus. ¶ Quid ſi appellās q̄ deficit i probatione obiectoz: vel cuius appellatio reiicitur: offert ſe paratū ꝓbare incōtinenti electum excōicatuz: dic ꝫm guil. ⁊ gar. q̄ non admittit: tanq̄ par: qō dic vt in cle. e. ti. cōſtitutionē §. iſuper. nam etiā p̄mo dū querele non audiretur vt ibi: ſed ſupior ex officio inquiret de ſpoc: ⁊ hoc ſi probationes ſūt in promptu alīs nō. ſic. n. retardaretur confirmatio: taceat ergo. ij. q. vij. plericq; vi. q. ij. ſi tū.

f ¶ Emerſerit. vt ſi de nouo homicidiū cōmiſit vl̄ aliud mortale.

g Antigo. tūc notis ſi nō oppoſitis. ſi vero fuiſſet oppoſita circūſtātijs omiſſis nō audiret volēs illa exprimere etiā cū iuramēto q̄ ſegī: vt in cle. e. ti. cōſtitutionez. ij. ¶. ⁊ que ē rō ibi nō.

h ¶ Supuenerit. cū. n. ab initio ꝓbāri nō ꝓbauit facultatē exprimere nō debuit. ij. q. vij. plericq; ū ſic in cāu. ſ. e. nulli. vt ibi dicī. io. an⁹.

i ¶ Ueriſimiliter. vt quia non conſueuerant multam familliaritatem habere cum iſto electo ⁊ que opponuntur non erant publica: ⁊ in facto alieno est probabilis ignorantia. ff. ꝓ ſuo l. vlti. gar.

k ¶ Ignorantia. vt in vltimo caſu quo de ignorantia dicitur.

l ¶ Superueniente. vt in ſcōo caſu. In primo ergo caſu non iurat. niſi vt excludat calūniam vt ſequitur.

m ¶ Per propīum. nō ignorantiā probari per iuramenta. ſ. e. nulli. ⁊ ideo compelluntur iurare: quia debuerunt ab initio querere: ⁊ quia preſumuntur malicioſe hoc opponere: alias quilibet preſumēt ignorans. ſ. de reg. iu. preſumitur vbi de ꝫ dixi: ⁊ per hāc litteram per propīum dixit guil. q̄ generalis procurator non preſtabit hoc ſacramentuz ꝫ ſpālis. ſ. habēs ad ꝫ mandatum: bene ſic dicē ſe obtinuiſſe: ad ꝫ. ff. de iureiu. iuſiurandum. § procurator. C. de procur. l. in pecuniarijs ad ꝫ. j. e. procuratoz.

n ¶ Statuit. ſ. e. ſtatuim⁹. ibi. n. ponit pena deficentis i ꝓbatione ꝫ pena nō ſeruantis hanc formā in appellando.

o ¶ Uaricie. electus ante confirmationem adminiſtrare non debet per ſe vel per alium in totum vel in partem ſub quocunq; colore: qui cōtra fecerint ipſo iure priuati ſint iure ex electione queſito.

p ¶ Cecitas. no. quā appellari cecū ⁊ ābitioſū. ſ. e. quoꝝdā excecāt enī iſta alios: vt agēda nō videāt: ⁊ a ꝓhibitis nō declinēt vt ibi: ⁊ xlvij. di. virū. ⁊. c. ſicut bi. ⁊ gs dicat auarus quis largus: quis prodigus: nō. ſ. de conſue. ex parte. io. an.

q ¶ Interdicta. ſ. ante confirmationē adminiſtrare. ſ. e. noſti. ⁊. c. qualiter. ⁊. ſ. de ꝓbend. cum iam dudum.

r ¶ Fraudibus. fiebat fraus quaſi de contractu ad ꝰctū: ⁊ ꝫ prohibitum est: quod proſequere: vt nota. xiij. q. iij. plericq; ſ. de priuile. quanto. ⁊ ff. de legi. contra.

a ¶ Ecclesiarum.oium cum indefinite loquatur:quod verū intelligas nisi in papa.s.e.lz ⁊ idem est ꝺm hug.⁊ io.in spera tore:qui hoc no.xciij.di.legimus.alij cōtra.s.e.venerabilē.⁊ in casu.j.c.indemnitatibus.§.si vero.⁊.§.ceteꝝ.⁊ vltra mōta no concorditer electo imediate subiecto dño papa.s.e. nihil

b ¶ Ingerere.vocari eni debēt a deo tanq̄ aaron s.e.qualiter.

c ¶ Indulgēdū.s.e.pr. ff.de rei.ven.in fundū.

d ¶ Latius.i.late:sic.s. de accusa.lz ꝑpe si ibi po tius.⁊.j.de iurijs.⁊ si pi gnorationes.ibi districti us hoc dico:qꝛ idē qui sū est ex mente priorū iu rium.vel dic proprie:qꝛ hec constitutio latius ⁊ clarius exprimit.Itē oli irritabat electio:hodie alr est vt.j.sequitur.

e ¶ Confirmet.⁊ tūc ad ministrabit q̄ iuri sditio nis sunt:nō que ordinil vt.s.e.transmissam.⁊ est rō quare electi aū cōfir mationē nō admittant qꝛ alꝰ de confirmatione nō curarēt:maxime bi q non habent consecrari:⁊ etiam confirmatio nihil operaretur ū administrationem per electionem haberent.Item si conti geret electionem cassari nō possunt sic de facili remoueri.qd dices de electo confirmato a cuius confimatione est appella tum:numquid si administrabit appellatione pendente:incur rat penam:⁊ fuit disputatum ⁊ terminatum olim bonon.q̄ administrator talis incurrat penam per.l.ff.de mu.⁊ bo.l. re us.§.cum contra quem.⁊ hoc nisi talis esset appellatio que non teneret.⁊ sic intelligitur de ap.constitutis.ij.

f ¶ Economatus.economus cui res ecclesiastica gubernāda mandatur.C.de sacrosāctis ec.l.iubem⁹ circa pncipiū.io an.

g ¶ Procurationis.sumebant hanc fraudem ex decre.s.e.cū nobis olim in fi.

h ¶ Coloꝛe.quicunq̄ fuerit ille:puta vicaria:cōmenda castal dionatus.vel dicebat se facere id vt canonicum ꝺm opinio nem lau.qui nota.boc.s.e.qualiter.

i ¶ In spiritualibus.vt excommunicare:absoluere:interdi cere:penitentias iniungere ⁊ similia supra de excess.prela. ac cedentibus.

k ¶ Temporalibus.vt recipere census ⁊ debita:habere curā colligendorum ⁊ conseruandorum fructuum ⁊ similia.

l ¶ Pro parte.gerere eni vr qui minimam partez attigerit de hereditate.ff.de acquir.hereꝺi si ꝺnus.§.siquis erius.

m ¶ Gerere.i iudicio vel extra.ff.de v.sig.vba.l.lz iter gesta.

n ¶ Recipere.de pnētib⁹:sic dicit ler i tutoꝛe.C.ar.tu.l.fi.

o ¶ Eoipso.s.q̄ se administrationi imiscuit:nō autē eo q̄ fecit se procuratorem vel economum constituī:si se non immiscu it.hec probantur per superiorem litteram:⁊ verba cum effec tu rē.de cle non resi.relatum.cuz si.

p ¶ Priuatos.iure.olim vero per sniam:nisi velis dicere q̄ administrantes vt electi nullo coloꝛe questio primandi sint p sniam per atiqua iura:administrantes questo coloꝛe priua ri sint ipso iure:vt hic:quod satis mihi placet vt euitetur cor rectio;vt.j.e.cum expediat.sed primum verius ꝺm gar.⁊ pro

ecclax ad q̄s vocāt igerē ipā sibi tāq̄ pcuratōib⁹ seu econo mis ꝓmitti pcurāt. ¶ Cū ita q̄ nō sit malicijs boiuz idul gēdū nos lati pūidere volē tes hac gnāli ꝓstitutione sāci m⁹:vt null⁹ decetero admini stratiōe dignitatis ad q̄ elect⁹ ē pusq̄ celebrata ꝺ ipo electio ꝓfirmet sub economat⁹:vl pcurationis noie:aut alio ꝺ no uo q̄sito coloꝛe i spiritualib⁹ vl tēporalib⁹ p se vl p aliū p parte vl totū gerē vl recipe aut ill se imiscē ꝓsūat:oēs illos q sec⁹ fecerit iur:si q̄ eis p ele ctionē q̄tū fuerit ꝺcēnētes eo ipso puatos. Idem in eodē

eo.j.e.cupientes.§.ceterum.⁊ si electus alis nullz iurs habebat ex electione:vel ei renunciauerat:tenetur ad fructuum restitutiōem:⁊ alias iudicis arbitrio puniri debet ꝺm guil.s.e.ꝺudum.ij.

q Quam sit.eligētes quācito cōmode pst electionez electo presentent electr.j.mense cōsentiat:alis priua tus é iure questo nisi condicio pso ne ipm excuset. pr cōsēsū confir mationem petat j.tres mēses:alis electo viribus vacuetur.

r ¶ Jura.l.di.post q̄.§.e ne.p ōnectu ⁊.c.cuz inter vni uersas.

s ¶ Magistra rū.dicit philosophus:mā potēte:ars facilez:vsus pmptū reddit ar tificē:⁊ cui ibz ar tificio pbz e exple tia nutrimēū.ff. de.l.ij.l.legatis.

Quas fit ecclesijs ipsaruz dispendiosa vacatio:q̄ periculosa etiaz eē soleat alia b⁹:nō solū iura testant:sz etiā magistra rex efficax experiētia manifestat. ¶ Cupiētes itaq̄ cōpetētib⁹ remedijs vacatio nū diuturnitatib⁹ obuiare hꝰ p petuo ꝺcreto statuim⁹:vt siq̄s fuerit electio i aliq̄ eccl̄ia cele brata:electiōes elcōnē ipaz q̄ citi⁹ cōmode poterūt electo pntar:ac ꝓpetere ꝓsēsū ipi⁹ p curēt elect⁹ vo illū adhibē .j. mēse a tpe pntatōis hꝰ i tēeak.

¶ Quem si electus ipe vltra pstae distulerit iur siq ꝺ el ex electiōe fuerat acqsitū extūc

§.ortricibus.

t ¶ Quācitius.est hoc tpe ad arbitrium boni viri cū le ge vel canone non terminetur de iure deli.l.j.⁊ de off. dele.de causis ⁊ magis intellectu q̄ elocutione certa exprimi potest:de dona.apostolice.

u ¶ Cōmode.s.e.qꝛ ppter.xxij.q.ij.faciat.ff.de v.sig.l. nepos proculo.si autē electores fuerūt negligentes in pntando non nocz electo qꝛ nō ꝺz per alterj alteri inīq̄ cōditio afferri.ff.de re.iur.nō ꝺz.⁊ ē expressū.j.e.cupi entes.§.ceterum.⁊ tene hodie qō ibi habes qꝛ si eligen tes differūt electionē pntare.j.vitj.dies postq̄ cōmode poterūt tot alij quo ad se excluſi fūt a psecutiōe pcessus ⁊ ab ecclasticis būficijs q̄ i illa eccl̄sia obtinent p triē nium ꝓrinuū sūt suspēsi electo p hoc nullū sit pudiciū: hoc habes i pdicto.§.ceteꝝ.⁊ scias q̄ illud locū habet generaliter in oibus electiōib⁹:nō in illis tm de quib⁹ al loquitur decre cupientes.vt ibi dicaz.⁊ hoc probat principium ipsius decre.

x ¶ Mēsē.subaudi ꝓputādū a tpe.⁊ē.⁊ dic ꝺm guil.⁊ gar.q̄ tot dies hēbit ille mēsis:quot habuerit ille in q̄ pntata fuit electio:⁊ si dies alig lapsi erāt:supplēt ꝺ mē se seq̄nti:⁊ pbat hꝰ apte.s.de sup.neg.pla.lz.vbi duo se mestria faciūt vnū annū.Si.n.diceremus q̄ mēsis de beret.xxx.dies hīe:iā nō facerēt duo semestria integrū annū:lz solū.ccc.lx dies.si.xxxi essent.ccc.lxxij.si.xxviij. ccc.xxxvi.ē ḡ necessario ꝓcludere:q̄ fieri ꝺz cōputatio ꝺm q̄ mēses occurrūt:⁊ faciant ad hoc q̄ nō.ff.de di uer.⁊ tē.pscrip.l.ij.⁊ idē itellige i tribus mēsib⁹ datis ad eligēdū:⁊ trib⁹ ad ꝓsimationē petēdū:vt.j.sequit.

y ¶ Distulerit.p hoc pz:q̄ si ipeditus fuerit nō currit ei tps:qꝛ ipeditus nō differt de ꝓcess bē.qꝛ diuersi tatem.⁊ facit quod in vlt.casu inferius dicitur.

z ¶ Extūc.extremū tps signat.ff.de ꝓdi.⁊ demō.si is. §.si ita vnde vsq̄ ad finē mēsis poterit expectare.

a ¶ Eoipso.nec requirit alia prelationis sntia:lz vbi dubium esset declarari posset sententialiter illuz ee puatum ⁊ adde quod dicam infra.e.commissa.

b ¶ Cõditio.vt qz papa ꝓhibuit:q nõ ꝓsetiret electiõi de se facte:vl monachus canõicus regularis vl alius frater ẽ q sine licẽtia suprioris cõsetire nõ pñt.j.e. si religiosus.i.rñ. Licẽtia aũt obtẽta dico q hẽbit mẽsẽ integruz.illicẽti nõ currit nisi erquo ꝓsetire potuit.s.e.v.electus de ꝓcel.pben.qz C.de anna exce.l. i.§.fi.

c ¶ Celeritate.si ꝑ i dubiũ reuocef: bõi viri arbitrio terminef.ff.de v. ob.l.ꝓtinuus.§. ij.de dona.apostolice.

d ¶ Obtinere.si suprior illaz dare nolit:dic vt dicã. j e.si religiosus.⁊ voluit guil.stãtũ adherẽf huic lre q dirit q nisi obtineat:puta qz superior nõ vult dare:q electores ad electiõez ꝓcedere possunt:quod satis vr iniquũ:vñ itelligo obtiere in qz tũ i eo ẽ bm gar.verius est dictum guil.vt in glo.se.

e ¶ Facultatez.supple et electus iure siquod sibi competebat sit eoipso priuatus:per extrauagã. benedicti. e.ti.si religiosus.

f ¶ Tres menses.de diuersis temporibus vide quod dicam infra.e.ꝟ electio.

g ¶ Petere.sufficit petere lz nõ obtineat erquo per eũ non stat in confirmationibus cathedralium vel regularium ecclesiarum:q ex imediata subiectione vel appellatione pñt peti a papa:sua decre.nicolai.j.e.cupiẽtes.⁊ scias ꝟ guil.⁊ gar.q sufficit si electores petãt ꝟ.e. eũ iter cãonicos.⁊.e.cũ dilect⁹.⁊.e.dudũ i ꝑn.⁊ electo tũc nil petẽte vltaz hec pẽa. Itẽ elect⁹ ꝑ suũ ꝓcuratorẽ ꝓfirmationẽ petere poterit.ꝟ.de rescrip.cũ dilecta.saluo q sẽp decre.cupiẽtes.fuef i suo cãu.ꝟ põe q amic⁹ ei⁹ noie ꝓfirmationẽ petijt sine mãdato:nũqd sufficit sic dũmõ ratũ hẽat:qz ⁊ i iudicijs:vt.ff.de iudi.l.lz ⁊ i ẽctib⁹.C.ad mace.l.vlt.⁊ i maleficijs.ff.de vi ⁊ vi ar.l. i.§.quoties.ratihabitio retrotrahit ⁊ cõparaf mãdato j.de sen.ex.cũ go.⁊.j.de reg.iu. ratihabitionẽ.vbi dicã de ꝟ.⁊ itelligas q dz ratũ hẽ añ lapsũ illoz triũ mensiũ aꝟs ratihabitio postea fcañ.pdesset.ff.rẽ ra.ha.l pe.

h ¶ Justo ipedimẽto.puta infirmitate viaz discrie suprioris ipedimẽto:frequẽti curie mutatiõe vel alio sili.ff.si qs caut.l.ij.ꝟ.de pig.significãte.de ap.cũ parati.rviij. di.si eps cũ si.Et nõ hoc tẽpus quod ãmodo vtile:quia nõ cessãtib⁹ non officit.C.de inof.testa.ꝯ maiores.ꝟ. de rescrip.si autem.⁊.c.plerunqz.

i ¶ Vacuetur.dixit gar.p sntiaz:⁊ lõ aliud l isto cãu qz supioz qz mai⁹ vinculũ ꝓtractũ ẽ p⁹ ꝓsensũ qz añ:⁊ lõ difficili⁹ rũpit guil.ꝯ qõ puto verũ cũ h dicat lra eoipso virib⁹ vacuef:ꝑ qõ satis pz.q ẽ canõ late sẽtẽtie nõ serẽde.h ẽ ḡius nouũ.nã oli si p⁹ pstitũ ꝓsẽtũ nõ petebat elect⁹ ꝓfirmationẽ:nũqz ꝑpter h cadebat a iure sibi p electionẽ iã qsito:ꝟ p suprioꝛẽ cogebaf ad confirmationẽ petẽdã bm ea q nõ Inno.de elec.cum in cũctis.⁊ nõ bm guil.q hic statutũ ẽ i electione itelligi.⁊ i postulatiõe:qz ea dẽ ẽ ibi ratio:de cõstitu. trãslato. Quid si postea confirmationẽ petat electus ⁊ eã obtineat:dic nõ posse qualescere quod a ꝓncipio fuit nullũ:⁊ peccat detinẽdo epatũ: nec facit fructꝰ suos:nisi cõfirmatio sciẽter fuisset facta ꝑ illuz q alꝰ suo iure cõferre potuisset ꝟ guil. ⁊ facit qõ nõ.ꝟ.de eta.⁊ quali.cum bone.

k ¶ Perpetue.si nõ seqtur electio nõ ẽ qs er cõsẽsu i scrutinio sciẽter habito i indignũ eligẽdi ptãte puat⁹.h dicit

k ¶ Perpetuo.i gnãli vl i.perpetuo duraturo.rxv

l ¶ Oraculo.j.Rn.C.de legi.digna vox.⁊ dicitur oraculum quia orando seu precando impetratur.

m ¶ Suffragiũ.i.ꝓsẽsũ i scripꝰ redactũ cũ.ſ.dic ego talis talẽ nomio i platũ:⁊ sumit suffragiũ ꝑ aurilio ꝓsilio seu huitio.rij q.ij.gcũqz suffragio.C.ꝯ suſ.l.vna.ꝟ ꝯ cel.mis.cũ mãte in fi.

n ¶ Perstiterit.ꝟ nõne publicato scrutinio ꝓpellũt ad electõnẽ.ꝟ.e.publicato.⁊.c.i electiõb⁹.ꝟ dic illud vex:cuz dignum noiat.si aũt i collatiõib⁹ forte appareat vꝑ pus apparebat eũ idignũ:tũc locũ hz hec decre.⁊ qõ h dr de pctõ i psonã:idẽ itelligũt de pctõ i formã:⁊ mlto fortius:qz minus ẽ peccatũ.

o ¶ Priuẽt.idẽ itelligo hz gar.⁊ guil.de pena suspẽsiõis a bñficijs cũ ea nõ puniãt nominates ꝟ eligẽtes.ꝟ.e.cũ i cũctis.§. clerici.⁊ nõ q ꝓstitutus i mortali eligere põt:sic⁊ excõicat⁹ minoꝛi ꝟ.de cle.excõ.mi.si celebrat.⁊ interdum eligitur etiã qui mortaliter peccaut supra de iureiur.sicut.

p ¶ Vindictã.si.C.de sum tri.l.i.⁊.ꝟ.e.vbi.ꝟ.qui autem.

q ¶ Formidare.qro q fuerit ratio dubitatiõis huius ꝓstõnis Solutio:dicebãt qdã oli:vz Inno.hosti.ꝟ.e.dudũ.j.⁊ sciẽter nominates idignũ i scrutinio erãt puati ptãte eligẽdi:⁊ ꝓbabant hoc tali rõne:certũ ẽ q tẽpoꝛe decre.cũ i cũctis.inotuit cũ victo.adhuc ñ emanauerat decre.qz ppf.vñ er solis ꝓsẽti bꝰ videbaf illa pẽa iferẽda:qz non erat tunc necessaria alia cõis electio.Sz cõtrariũ est vex vt hic videꝭ:⁊ triplici ratiõe pmo qz illa iura pũiũt eligẽtes tñ.secõ qz nec notatio nec vocatoꝛ publicatio dici põt cõis electio.ꝟ.e.i genesi.tertio qz simplex notatio non tribuit ius.ꝟ.e.qõ sicut.ad id quod dicitur q añ decre.qz ppf.sufficiebant ꝓsensus:verum est tales qui electionẽ iferrẽt:vnde non dixit decre.cum in cunctis.q in quẽqz cõsẽkriu t:ꝟ elegerunt.⁊ vnde ⁊ olim suo mõ neceſſa-

ria fuit electio: ⁊ hodie suo modo adhuc est vt locum habeat illa pena: fateor tamen q̄ pena decre. ſ. e. li. e. ti. c. ij. bene habz locum ante electionem: vt ibi diri in glo. pe.

a ¶ Alli licere. eligēs vel electiōi ꝙsentiēs ꝫ electū: nisi ex noua, cāl nouit ei pādita se negt opponē vl renūciare.

b ¶ Scrutinio quid sit habes. ſ. e. q̄ ꝓpter.

c ¶ Subsecuta. vel scruiniū publicatū: q̄ post publicationez scrutinij nō est locꝰ variationi. ſ. e. publicato. ⁊ dic vt ibi: nisi i casu p̄cedētis ꝺcre. vt ibi dictū est: ⁊ q̄ dicit subsecuta itelligas ex illis cōsensibꝰ. verba enī sunt cū effectu itelligenda: de cleri. non resi. relatum. ff. quod quisq; iuris. l j.

d ¶ Celebrate. nō hic paria eligere vel eligētibꝰ ꝙsentire: ꝫ non p̄oia: vt ſ. de elec. ecclia vestra. ij.

e ¶ Emergentibus. ⁊ sic nouo auxilio opus ē: de of. dele. isinuāte. ff. de interroga. ac. de etate. ℌ. ex

f ¶ Impugnare. ſ. (cā. ꝺ p̄bē. p tuas. C. de ñ nupec. l. gnāliter. ⁊ sic nō q̄ semel approbatū nō possum reprobare: ⁊ ꝫ qūo itellligaī ꝫ habes: ⁊ vide qd̄ plene diri. j. de reg. iu. qd̄ semel.

g ¶ Maiores enī eē morib⁹ rēputatus ⁊ boni mores plusq̄ diuitie operantur. ff. de tu. ⁊ cu. da. ab his. l. scire. ⁊ decori ari nō debent pallio moribus indecori. c. di. ꝺ morē.

h ¶ Latētis. i. qd̄ latebat electores tpe electiōis: puta luxurio sus erat vl adulē vl id sile: vnde i redibitione erat. ff. ꝺ edil. edic. cum ler. et. l. ob. que vitia.

i ¶ Defectus. scie etaī ordinum vel alicuius irregularitatis.

k ¶ Verisimiliter. alīs ꝺ facili ñ credereē: vt circa eaq̄ publice facta sunt vel que omnes sciunt. x vj. di. quod dicitis: de postula. p̄rela. c. j. cum similibus.

l ¶ Reueleē. quare nō potuit tertiū casuz. ſ. si sup antiqs sup ueniat ꝓbatio vt feē. ſ. e. vt circa. rñdeo vt ibi diri bñ fecit appellās ñ exp̄imēdo crimē qꝺ ꝓbare ñ poterat: sed ꝫ male fecit eligēs eligēdo crīosuz: lz id ꝓbare ñ posset: cū ꝓbatio ñ quereretur ab ipso.

m ¶ Juramēto. ſ. e. vt circa.

n Aqñ. ꝺ electū a duplo maiori pte vl electoris sipius nil a reliq̄ pte pōt opponi qꝺ votū extenuet: ꝫ id bñ oppōit qꝺ votū annullet, ꝫ scire debes: q̄ extenuare votū est illud obijcere qꝺ nō ānullat penit⁹ votū: sed illud minoris reddit auctis: sicē ego lr̄at⁹: tu illiterat⁹: ego i dignitate et tu simplex canonic⁹ vl bis silia. Annullare ē nullū reddē: vt ſigs dicat excōicat⁹ maiori vl ab hoie suspēſ⁹ vl icidisse i ꝺcr. cū i cūctis vl i ꝺcr. ſ. e. c. ij. vl bigam⁹ vl miles fact⁹ vl vroꝛē duxerit: vel cāonicatui renūciauerit l voci sue. vij. q. j. q̄ piculosuz. vl his similia. et hec bene obijci possunt a tertia parte contra duplo maiorem: vt hic.

o ¶ Sic excedunt. in duplo maiori numero.

p ¶ Zeli meriti. de his dic vt. ſ. e. eccleſia. ij.

q ¶ Reliquis. p. aucto: ibus. ſ.

r ¶ Opponē di. post electionē itelligas: q: añ bñ fiet ꝺ istis collatio: nec hoc ꝫ phibeē: vñ dixit i p̄i. electioni

s ¶ Interdicim⁹. nō q̄ numer⁹ duplo (bus celebraī. maior p̄ferī auctoritati. ⁊ p̄sumit q̄l⁹ melioris: ⁊ facad ea q̄ nō. ſ. de testi. i nr̄a. Si aūt numerus maior esset sed nō in duplo ē ar, a ꝯrio q̄ numer⁹ nō p̄ferī sed de hoc nō. ſ. e. eccleſia. ij. in gl ꝙ icipit ab hac. ⁊ nō q̄ in hoc iter dcō vl caueri solū ꝺ electoribus: vñ vl q̄ ꝯ electū bñ posset opponi aliquid qꝺ ad extenuationem pertineat: ꝫ non est verū ꝝ guil. p litterā. ſ. q̄ dixit meriti. quod p̄o pe respicit electū.

t ¶ Nullū r̄ddat pone exēpla q̄ possui. ſ. Quid si aliquis excōicatus erat ex eligētib⁹: an teneat electio: nō si sciēter ei cōi

maiorē numero inueniri contra electores q̄ partē reliquaz sic⁹ excedūt: ad extenuationez zeli⁹ meriti: vl auctoritatis ipoꝝ reliq⁹ vl electo ab eis aliqd opponendi⁷ omnē p̄ūti decreto iterdicimus⁸ facultatez

¶ Siquid aūt opponere voluerint: quod votuz illius cui opponitur nullum⁹ redderet ipso iure: id eis non intelligimus interdictū. l. dē i eodē.

Quānis¹⁰ cōstitutio¹¹ felicis recordatiōis alexandri pape. iiij. p. nostri causas¹² electionū epaliū: seu super electionibus epoꝝ exortas¹³ non immerito maioribus¹⁴ causis an numeras cognitiones ipaz p appellatões quaslibz¹⁵ deuol

cauerūt: alīs sic: de sen. ⁊ re iudi. ad ꝓbāduz. ꝺ hoc. ix. q. j. nos in hominē. ⁊ per modernos. ſ. e. illa.

u Quānis, appelatio iudicialis vl eē. suoluit cās electionū epoꝝ ⁊ supiorū ad papā si i scriptis ⁊ ex cā ꝓbabili fuerit iteriecta: alīs nō: ⁊ ab ea p̄ñ ptes ñ p̄tate recedē p̄sq̄ pape p̄ñtata fuerit. ⁊ an i recessu iteruenerit p̄tas iferiores indices añ oia de bēt igrere: quā si repererint ꝺ cā nō cognoscēt: ꝫ statuent partibus terminū in q̄ cū actis ⁊ munimetis se apostolico cōspectui repr̄esentent. io. an.

x ¶ Cōstitutio. q̄ icipiebat dilecti filij. g. ar. hēbat eam sub ſica. ꝺ electione: guil. ꝺ reseri. hosti. ꝺ ap. q tractat ꝺ ipsa. de accu. cū dilect⁹. ⁊ compost. ſ. e. statuimus ad ſi. hodie non habem⁹ eā: ⁊ ē ar. q̄ cū vnū ius reuocatur p aliud facienda sit ꝺ ipo mentio qꝺ est verum: vt ſ. e. li. de ꝙstitutio. c. j. vbi de hoc. ⁊ x viij. di. quoniam.

y Causas electionum principales. ſ.

z ¶ Exortas, accidentaliter ⁊ in p̄cessu.

a ¶ Maioribus. que sunt nō. xij. di. preceptis. ſ. de off. leg. quod translationem.

b ¶ Quaslibet. etiā frustatorias: ⁊ erat hoc ꝫ ius cōe: et per hoc manebant longo tpe eccleſie viduate: et iō fuit correctione dignum: et inisus fuit aler. opinioni Inno. quā nō. ſ. de ap. vt debit⁹ i vlt. glo. sua: vbi enumerat causas electionū epoꝝ inter maiores causas: sed ꝫ guil. saluo pace Inno. aler. vin. et alioꝝ id dicentium illud sāluis etē. est quedam protestatio qua papa facit de iure suo: sic. ix. q. iij. saluo. et de sup. ne. p. ꝫ absurdū. n. vī dicē q̄libz appellatiōez illas cās ad papaz deferre. de qbus alius q̄ papa cognoscē ñ pōt.

a ¶ Extra iudiciuꝫ idem si in iudicio: vt. j. sequitur.
b ¶ In predictis. episcopoꝝ.
c ¶ Maioribus. vt archiepiscopatibꝫ: patriarchatibꝫ: primatijs: sed idem hodie in regularibus: quod dic: vt. j. c. si postꝙ. j. rñ.
d ¶ In scriptis. nota appellādū i scriptis: ⁊ est hoc generaliter verū siue in iudicio sine extra appellet nisi cū a diffiniti ua ⁊ scontinenti appellat: tunc appellari potest vi na voce. ff. de ap. l. ij. C. de ap. linga toribus. ij. q. vj. ad fi. questionis nisi diceres contrariū in cāu hu ius decre. ēt i diffinitiua ⁊ adde quod dicam. j. ō ap. cordi.
e ¶ Probabili. dixit, gar. qꝫ ꝫ spā le iducit ꝫ decre. siue a diffinitiua siue ab interlocutoria appellet: qꝫ teneat rōnabilem cāz exprimere: iꝫ alias regulariter fit secus i diffiniti ua. guil. vt tenere ꝺriū: quod satis verum crederem: ꝫ primum dictum est tutius.
f ¶ Legitima. ergo si ē exprese legitima desert negociū ad se. ap. ꝫ nō manifeste frustratoria: puta ne fiat electis regis precibus nō expectatis: vt dicebat in illa cō stitutione dilecti. vel ne eligat nisi doctor decretoꝝ: vl magister i theologia vel bis filia: tūc nō defert ꝫ qd i dubio: dic ꝫ guil. ⁊ gar. deferri: vt illud dubiū papa ō cidat. vj. q. iij. ofius. Quid si appellauit: ⁊ nulla cāz exp̄ssit: dicas ideꝫ ac si exp̄ssiſſꝫ fruſtratoriaꝫ ꝑm ꝓdictos q: nullū ⁊ iutile eqpollent i iure. ꝺ. de trāsla. inī. ff. qō cuiuscꝫ vniuersitatꝭ. l. i. §. ⁊ qdē. fuit enī pmlgata ꝙstitu tio ista: vt refrenaret temerarius appellādi vsus: ꝫ ita pōt quis appellare temerarie non exprimendo sic exprimendo. videbat aūt ꝺriū: qꝫ i cā nō exp̄ssa nihil im mutātū vī: ꝫ antiquo iuri stādū ē. C. de appel. precipimus i fi. ꝫ pus dictū vez ē: qꝫ hec ꝙstō nō vult qꝫ cause ḃ deferantur ad papam nisi causa expressa probabili que debeat reputari legitima.
g ¶ Premissis. cum scilicet appellatum est ex causa ꝓbabili in iudicio vel extra.
h ¶ Liceat. qō oli nō licebat ꝙ ꝓdictā ꝙstōez aler.
i ¶ Partib⁹. p hoc vī qꝫ nisi ambe ꝑtes cōsētiāt nō pōt fieri renūciatio: qō vez puto ꝫ guil. ⁊ gar. re ñ integra: ꝫ re integra sollus appellās ꝫ poterit: ad ḃ de elec. i cāis ff. de reg. in. nemo. ⁊ adhuc si res nō ē integra: ⁊ vellit satisfacere aduersario de suo interesse adhuc poterit penitere ꝫ guil. ꝑm ea q̄ nō. i spe. ti. de excep. §. viso. v̄. ꝫ nunqd inde. ex quo tū appellatio pūtata est pape vltr⁹ recedere nō pūt: ēt si vtraqꝫ pars ꝙsētiat: qō ꝓbat j. vbi dicit: añqꝫ ꝓfate sedi ⁊c. ad ḃ de pos. pla. bone. ij. §. nec nocebat. de of. lega. lꝫ in fi. ⁊ marime qñ obijciunt cria vl de fect⁹: de collu. dcte. crimina. xriij. q. iij. ecce. Solꝫ q̄ri vtrū ele ctus sine superioris licentia suo iuri renunciare possit de hoc dicam. j. e. si electio.

ui asserat ad ap. se examen.
¶ Nos tñ ⁊ temerariā appel lātiū audaciā ⁊ effrenatā ap pellationū frequētiā refrena re volētes: hac generali ꝙstitu tiōe duxim⁹ puidēdū vt si ex tra[a] iuditiū i ꝓdictis[b] electiōi b⁹ vl alijs dignitatib⁹ ēpatu maioribus[c] celebratis exp̄ssa cā manifeste friuola ꝙtigerit appellari: ꝙ appellationē b⁹i neq̄ꝙ ad sedē eandē negotiū deuoluat: ſz cū i electionū ea rūdē negocijs i iuditio vl ex tra iuditiū appellat i scriptis[d] ex causa ꝓbabili[e]: q̄ ꝓbata ōbe ret legitima[f] reputari: ad sedē ipsā h⁹i negotia ō ferāt. ¶ Le tex ꝑmissis[g] oib⁹ casib⁹ liceat[h] partibus[i] ab huiusmodi appel lationibus nulla tñ interueni ente ꝓuitate[k] recedere: ante q̄ꝙ ꝓfate sedi fuerint ꝓsentate. ¶ Inferiores autem iu dices quoꝝ erat ipsaruꝫ cau saruꝫ cognitio appellatione[l] cessante: an in hoc[m] ꝓuitas i tercesserit añ oia diligēter in quirāt[n]: ⁊ si eā itercessisse rep pererint: se de causis ipis nul latenus intromittant: sed ꝓfi gant dictis partibus terminū peremptoriū[o] cōpetentē: in quo cū oibus actis: ⁊ munimētis[p] suis apostolico se conspectui repsentēt[q]. ¶ Idem i eodem. Si forte[r] iter cetera[s] q̄ ob ꝺūciūtur electo aut postu lato seu alis ꝓmouēdo ad ali quā dignitatem[t] euidentem[u] k ¶ Pauitate. vt simo niaca pactione vel aliq̄ illicita datione vl ꝑmissio ne vel violētia vel metu xx. q. iij. pñs. si aūt electꝰ ius hēat an liceat ei ve rat one redum ere: dic vt nō. de simo. dilectus. j.
l ¶ Appellatiōe cessāte. l. si appellatio interposita non fuisset.
m ¶ In hoc. in renūcia tione appellationis.
n ¶ Inquirant. qꝫ si hu iusmodi inqsitione omis sa ad eosdē ꝙfirmandos vel ꝙsecrādos ꝓcesserit vel alios ꝓcessus i cā fe cerint: ꝙfirmatio vel ꝙse cratio vel ꝓcessus illi sūt nulli: ⁊ ꝙfirmātes ⁊ ꝙse crātes ab eꝙ cōfirma tiōe ⁊ cōsecratione p an nuꝫ sunt suspensi. j. e. ti. prouida in fi.
o ¶ Peremptoriū. ⁊ ad huc habebit locū expe ctatio. xx. dierum ꝑm founā decre. ꝺ. e. c. i. ꝫ guil. ⁊ gar.
p ¶ Mūimētis. i. ꝓbatōib⁹ ⁊ istrumētis sic dictꝫ: qꝫ cāz mūiūt alias monumentis. monent enim informant iudicem quid fa cere debeat.
q ¶ Representent. qꝫ si nō venerit procedatur ad ꝙfirmādā. electionē ac si appellatū fuisset q: nō appellare ⁊ appellare: ⁊ appellationē nō ꝓsequi sūt paria: de of. dele. gratū de testi. cū venisset. C. de tem. l. ij. in fi. licet nō per omnia: vt. j. de sen ex. lꝫ. ⁊. ꝺ. de eo qui mit. in pos. cum venissent.
r ¶ Si forte. Si inter reliq̄ obijciunt ꝓmouēdo ad digni tatē obijcit euidēs defect⁹ scie vel ꝓsōe: illō añ oia exa minari debebit: ⁊ si repiet falsū opponēs a ꝓsecutiōe negocij repelletur: ⁊ punietur perinde ac si defecisset in probatio ne omnium obiectorum.
s ¶ Cetera. vt puta q ē homicida: piur⁹: excoicatus vl silia q̄ ita de facili ꝓbari nō pūt: ſic euidēs defect⁹ scie vel persone: que per oculorum inspectionem vel examinationem de facti ꝙbari possunt.
t ¶ Promouendo. puta per superiorem ad quem deuoluta est potestas: vel quia plures nominati sunt domino pape ⁊ pe titur de altero prouideri. lxxxv. di. archidiaconum. ⁊ de hoc supra eo. qꝫ sicut.
u ¶ Dignitatē. nō ē ꝙ ad simplicia bñficia ḃ extēdēdū: cū si ō eis itelligi voluiſſꝫ vl exp̄ssiſſet: vl gnāliter locut⁹ fuiſſꝫ: ō deci. ad audiētiā. ad ḃ. j. eo. ab eo. ⁊. j. ō v. si. c. ij. vbi sēp ḃ repēt.
r ¶ Euidēte. si ergo defectū opponit: sed nō euidētez: nō ḃꝫ locū pena: ꝫ si oppōit māifestū idē cū ḃ sint synonyma. ꝺ. de ver sig. cū oli. ⁊ ē exp̄ssū. j. de ver. si. c. ij. Sz pone plres oppōi euidētes defect⁹: alterꝫ ꝓbat alterꝫ nō: qd erit: so. si deficit in ꝑmo repelliſ ipe opponēs. si ꝓbat ꝑmū reppelliſ elect⁹. si aūt simul examinati fuerit: si sufficiēs ē defect⁹ q ver⁹ repelliſ: re

pelletur electus: ꝫ opponens ēt de calūnia puniek: nisi iudex viderit ipz pbabili de cā a calūnie vitio excusari: vt i auc. de iudi. §. oz. coll. vi. ſ. de accu. accedēs. & ſ. e. c. i. Si aūt oppone ret nō euidētia: fateor q̄ ſufficit alter pbari: vt dixi. ſ. c. i. & ſ. e. vt circa. & de re iudi. cū ꝟ. & A. Sz nūqd iudex ex ſuo officio talē diſcuſſionem facere pōt: ēt pte nō petēte: dic q̄ ſic ſm gar. q̄ laboza re dz: vt breuiētur lites ff. ſi cer. pe. l gdā eſtima, uerūt ff. de poſtu. l. quoſ ptoz. ff. de pcu. l. filiuſſa. §. iuitus. ſ. de excep. er, ceptionē ꝫ idē poterit ēt ſi ambe ptes erpſſe renū ciēt p iura pdicta & p. l. C de iur. cal. l. ij. §. ꝫ q̄ vē mur. ſi aūt tacite. ſ. itran do iudiciū: & p mixti exa minādo oppones tā eui dēt uz defectū q̄z alias & alie f̄periūtur vere: op pōnes vo cuidētū defe ctuū falſe: nō hz locū pe na huius canonis, ppter ꝑpoſſ'bilitatē ſui: ad idē ꝟ. e. idēnitatibus. in fi. pe na eni ē q̄ repellāt a p, ſecutōe: ꝫ iſti iā ſūt pſecuti: & ſic nō pōt locū hīe pena: nec ob. q̄ nō pūt renūciare exp̄eſſe: q̄z multa poſſum⁹ tacite q̄ nō poſ ſum⁹ exp̄ſſe. ff. de pcu. filiuſſia. §. veterani. C. de iur calū. l. ij. § ꝫ q̄ veremur. & ꝟ. de iur. cal. c. i. & ſufficere dz ad repulſionez electi: q̄ aligd iueniāt pbatū q̄d eū repellat: q̄z vñcūq̄z crimi na claruerint & c. xxiiij. q. ij. ecce. & de iudi. exhibita.

a Sciētie. que ēt i laicis ītolerabilis eſt. xxxviij. di. ſi i laicis ꝫ nota q̄ ē q̄dā ītrinſeca q̄litas cū q̄ hō naſcit. ſ. q̄ aliquis ſit caſtus: pacificus: ſobrius: & hāc q̄ ꝓſumitur hīe donec ꝯtrariū pbetur: ſic intelligitur de ꝓſumpt. dudū. de ſcru. c. vno. ē q̄dā extrinſeca vt lr̄atura: & talis q̄litas non ꝓſumit niſi pbet & iō ſuper hoc examinat: & ſic itelligit h cū ſuis filibus. de negati ua facti iuris & q̄litatis dic vt. vj q. vlt. actoz. de elec. bone. j.

b Defectū. ꝫ ſi electo opponat q̄ ſit illegitime natus quis habet hoc pzobare: dic opponēs pzobat per nō. per Jnno. i. c. ſuper his de accu. & de do. & contu. cum olim.

c Contingat. nec poterit poſtea reuocare. j. e. ti. ab eo.

d Aſſi oſa nota q̄ cū plura obiciūt quoz quodlibet per ſe ſufficit: illud q̄d facilius pzobari pōt: pmo pzobādū eſt.

e Jnitiuz. vī q̄ hec pars huius diſiunctiue locū hīe: nō poſ ſit: q̄z aut electꝰ iueniāt inſufficiens & tunc penitus repelletur: aut ſufficiens: & tunc repelletur opponēs: & ſic nullo caſu obie ctoꝝ diſcuſſio ſumet initiū. dic q̄ vera ē obiectio ſi inſuffici ens repiāt electus ꝫ ſi ſufficiēs repiāt adhuc locū hēbit aliozū obiectoꝝ diſcuſſio: q̄z ſupioz iquiret: er officio ſuo illo repu ſo de aliis obiectis: ne p ſurreptionē & c. ſ. e. cū nob. & j. e. idē nitatibus. & c. vlt. vel admittet alius cuius interſit: ꝫ iſte re pellatur ꝓpter eandem rationem vel dic hoc tunc locuz ha bere: cum defectus oppoſitus reperitur verus: ſed nō ſuffici ens ad repulſionem electi: & tūc alia examinabuntur: admitti tñ nō debuiſſet ad oponēduz talem defectum vel dic q̄rto q̄ opponens admittetur ad alia probanda: ſi probabilis & ſuf ficiens eā eū a calūnia excuſauerit. ſ. e. c. j. ad fi. vt q̄z tales fue rant veriſimilitudines de defectu illo qui dici vel credi pote rat cuidens: & ſic calūniat⁹ non fuit ſm gar.

f Opponētes. nō q̄ dic opponētes repellēdos ſi alī, es q̄z itererit, p eo q̄d dixi. ſ. gl. pr. in ſcda ſolutione.

g Obiecerunt. & defecerunt.

h Defeciſſent. ſ. e. c. i.

i Liāt. g grauauerit aliquā pſonā eccleſiaſticā vel eius ꝓſāguineos vel eccleſias ſeu bona, p eo: q̄ euz ꝓ quo rogabāt eligere noluit: ipſo facto excōicat⁹ ē.

k Lūcti. ēt epi: nec ob. j. de ſē. er. q̄z piculoſū. quia nō de ſuia excōi catiōis: ꝫ ſuſpēſi oniſ. & interdicti loquitur.

l Eccleſiaſticaſ vt cōuerſos tem plarios vel hoſpi talarios: q̄ ꝫ non ſunt clerici: ſūt tñ eccleſiaſtice pſōe xvij. q. iiij. q̄ſqs.

m Spect. at. de iure cōi i colegia ta eccleſia ad col

Cliant⁹ cuncti⁹ q̄ clericos vl q̄ſlibz alias perſonas eccleſiaſticas⁹ ad q̄s in aliq̄bus eccl̄ijs monaſterijs: aut alijs pijs locis ſpectat⁹ electio ꝓ eo q̄ rogati⁹ ſeu alīs iducti⁹ eū p quo rogabāt: ſiue iducebāt eligē noluerint: vl ꝓſāguineos eoz: aut ipas eccl̄as monaſte ria ſeu loca ceā bñficijs ſiue alijs bōis ſuis p ſe vl p alios⁹ ſpoliando: ſeu alīs iniuſte ꝓſe quēdo grauare ꝓſumpſerint⁹ ſe ipſo facto excōicatōis ſentē tia⁹ inodatos. Idem in eodē.

Generali⁹ ꝓſtitutiōis. Inci mus: vniuerſos⁹ & ſingu

legiū ſpectat electio: de iure pa. nobis. xvj. q. vlt. q̄grega t. ſi nō ē collegiū ſpectat ad patronū: de iure pa. poſtu, laſti. ꝫ de iure cōi: niſi aliud idicaā de conſuetudie: de cā poſ. cū eccl̄ia. ſi aūt nō eſſet ibi collegiū vel ꝓnus p dioceſanū hz ordiari. x. q. i. regēda. xvi. q. vij. oēs ba ſilice. & hec vera q̄ ad electionem ꝑtī de inferioribus nō. ſ. e. cum eccleſia vulterana. dic vt ibi gar.

n Rogati. an ꝑces inducāt ſimoniā: dic vt nō. viij. q. ij. in ſum. & q. j. mopſes. & ſ. de eta. & quali. tuam.

o Jnducti. per promiſſiones vel alio modo.

p Cōſāguineos. nota ſpālez caſū i quo laicū pcutiēs excōicat⁹ eſt ipſo iure: ad idem. j. de ſen. ex. quicunq̄z. & de immu. ec. quoniam.

q Alios. q̄ q̄ aliū facē & c. ff. de admi. tu. ita tamē. §. geſſiſſe. & ſic & i maleficijs teneāt mādatoz ac ſi p ſe face ret. ff. de vi & vi ar. l. i. §. deieciſſe. & § quotiēs. & ꝫ vez de his q̄ p alios explicari pūt: ſec⁹ i adulterio & ſilibus q̄ nō pūt p alios explicari. C. de caduc tol. l. vna. §. ne āt & mādatari⁹ ēt excōicat⁹ h erit: de ſē. ex. mul'eres. & c. vniuerſitatj. Sz nūqd huius decre. pena locū hēbit i pūtāte pzono: vī q̄ nō: q̄z de electione tm̄ logit: & nō ē de pūtatōe & eſt penalis & reſtringēda. j. e. ſtatutū. dic q̄ ſi pzonus ē clericus vel pſona eccleſiaſtica: locū ha bebit ꝓſtitutio nec ē hoc odioſum: imo fauoz abile ec cleſiaꝝ fauore gb⁹ ꝓpt hoc melius q̄idebit. & q̄ de cre. idiffinite logit idefinite itelligit & dic clericos & c. Si aūt pzon⁹ ē laic⁹ pena locū nō habebit: cū ꝓſtitutio dicat clericos vel e eccleſiaſticas perſonas.

r Prelumpſerint. ſi. de excel. prela. tanta.

s Sētētia. ſi. j. de ſē. ex. q̄cunq̄z & hz guil. epi bñ pote rūt abſoluere ab hac ſuia. ex quo conditoz huius cano nis ſibi abſolutionem non reſeruauit: de ſen. ex. ſuper & ar. predicte decre. quicunq̄z inſi.

t Generali. decre. iſta diuidit i q̄tuoꝫ ptes q̄rū i ꝑti ma punit vſurpātes de nouo cuſtodiā vacātiū ec

ecclesiarū: z durat vsq; ibi clericos. In secūda q̄durat vsq; ibi illos ꝯo punit clericos z mōachos ß fieri ꝓcurātes. In tertia q̄ durat vsq; ibi q aūt punit clericos se talibus non opponētes. In quarta que durat vsq; in fi. ponit qualiter debeant se habere habentes talez custodiā ab antiq̄.

u ¶ Uniuersos. z vniuersas. nā appellatiōe siquis z siqua ꝓtinetur ff. de ꝝ. sig. l. j. ff. de pac. l. tres fratres. z de ostiā. l. i. §. i. ar. ℞: qz si pater exheredat filiū nascitur: si nascit filia ñ erit exheredata: ff. de ven. i pos. mit. l. i. §. q̄rit. Cōmunit dici solet q in fauorabilib⁹ masculinuz ꝯcipit femininū: i odiosis si: sic soluit. ff. de ꝝ. sig. l. j. Alij dicūt q si masculinū ꝝ buz ꝓferatur ab hoie: z ē odiosū nō comprehedit femina: z sic itelligit ꝓdict⁹. §. q̄rit. ß si a lege siue sit odiosū siue nō: femina cōtinetur. ff de iurisdit om. iudi. sig. id. Odofredus dicebat: q ēt si a lege ꝓferat ꝝbū odiosū nō ꝯprehēdit femina: nisi id lege caueat. dic ꝫ gar. q ꝝbū masculinū platū a canone ꝯprehendit feminas qō, phat xvij. q. iiij. sigs suadēte. ꝯiuncto cū. c. de sē. ex. mulieres. qō est verus nisi eadem vel alia constitutōe excipiatur femina. j. e. idēnitatibus. §. ß cū eos.

a ¶ Regalia. i. collecta q̄ fit regis rōne vel iperatoris: vl tributū qō debet regi. rj. q. i. ñ tributū. sic solz ꝯexponi de iurepa. ꝓterea. ij. vel. j. iura q̄ ad iperatorē ptinere ꝯsueuerūt: vt portꝰ z vectigalia: ß illa erāt ecclīs concessa: z modo volebat ea de nouo aliquis occupare: vt in li. seu. ti. que sunt regalia: als est sub. l. iperialem.

b ¶ Custodiā. zc. q̄ sequūtur exp̄one bm gar. i. iuspatronatus. qō ꝫ diuersas regiones diuersa loztiē vocabula. j de iurepa. q: clerici. z. c. ꝓterea. ij. de sta. mo. in singulis §. i. xvi. q. vij. pie mētis. z. c. frigētius. quocunq; g̃ noie cēseat: vsurpātes de nouo talem ius i ecclīs z alijs locis pijs: z bona ipozum locozum vacantium occupantes z communicati sunt ipso iure.

c ¶ Alijs. vt hospitalib⁹ vl alijs quocūq; noie vocatis.

d ¶ De nouo. sa. rl. ānis citra ꝫ gar. de ꝯsue. c. vltū. de ꝓscr p. de q̄rta. xvi. q. iij. q̄s actiones. z hoc per litteraz q̄ sequit vel ex antiqua cōsuetudine zc. Chrisma tñ miri monium mancipium vinum dicuntur noua que nō excedūt ānuz: vetera que excedūt. phat pmū de ꝯse. di. iij. ifris. scdz xxxv. q. viij. c. i tertiū. ff. de publi. z vec. l. i. §. q̄stiēs. q̄rtū. ff. de. vi. tri. z ol. le. vetus. alibi dicit nouū cuius extat memoria: z eius ꝓriū dī vetus. ff. de aq̄ plu. ar. l. i. §. fi. z. l. i sūma. §. i. C. de ver. sig. super quibusdam.

e ¶ Bona. De quibus nulla est licis attributa facultas. xcvj di. bene quidem de consti. ecclesia.

f ¶ Occupare. In mala parte ponit sic. s. e. vt preterite alibi in bona. vij. q. i. factus ē coīneli⁹. s. de pcur. nō iuste. z. j. de ꝓcur. si duo. z de ꝯse. di. v. nūq̄. z ꝓprie mobilia dicūtur occupari vl rapi: immobilia dicūt inuadi: sepe tñ sumitur vnū ꝓ reliquo. xlvij. di. sicut hi. xj. q. ij. q̄cunq; s. de resti. spo: sepe. C. vnde vi. siquis in tātaz. insti. vi bo. rap. § q̄ non solum.

g ¶ Prefulgeāt. hic assume litterā i fi. sequētis. ꝫ eoipso zc. z maiozi pena sunt digni quibus cū plurimū honoris deferatur, inueniunt i crimie. v. q. vi. plbyteri.

h ¶ Procurāt: forte occasione discordie iter ipos suscitate: z dicūtur ꝓcurare ope cōsilio psuasiōe z opatiōe: de homi. sicut dignū. de offi. dele. c. i. ff. de ser. coz l. i. §. psuadeā.

i ¶ Opponunt. nō clericos se debere opponere ꝓ iurib⁹ ecclie defendis: ad idez. j. de rebus ec. non alie. hoc consultissimo.

k ¶ Pro tēpore. i. pro ea parte temporis: vel. i. ab eo tempore citra.

l ¶ Inhibemus. ꝫ ergo faciēs ē trāgressoz cano nis: qui canonem transgreditur ꝓhibitionē ptinētem. iiij. di. §. vlt. secus si consiliū tm: vt ibi. Sed q̄ro que sit pena transgressionis canonis: dic bm gar. q qui transgreditur canonē credens romanā ecclesiā nō hre ptātem cōdendi canones: de tali transgressione punitur vt heretic⁹. xix. di. nulli fas. vbi de hoc. si autem credit romanaz ecclesiaz ptātem habere: sed facit contrariuz quia sic ei placet ē pena depositionis: vt. iiij. di. §. vltimo. z adde hic quod nō. s. de treu. z pa. c. j.

m ¶ Fundatiōe. fūdās. n. z dotās ecclesiā de diocesani ꝯsēsu pōt hoc statuere vt fructꝰ ipsius ecclie cū vacabit suos faciat xviij q. ij. eleutherius. de iurepa. ꝓterea. z. c. nobis.

n ¶ Antiqua. prescrip. s. de ꝯsue. c. vl. vī ergo q̄ cōsuetudo q̄ vsurpari possint bōa ecclesiaz: z sic onerosa ꝓscribi possit: ꝫ id. s. de consue. c. j. dic q in hoc q quis habeat ius patronat⁹ custodiam: guardiam vel similia bene valet consuetudo sed in hoc q vsurpet nō valz: z sic intelligitur contrarium.

o ¶ Huiusmōi. s. guardiam: custodiam vel regalia.

p ¶ Ministros. qui res alerius saluare tenentur z de facto ministrozum tenentur. ff. nau. cau. sta. l. fi. i pan. lxxvj. di. am putatis. z culpe reus est qui malozum vtitur opera: isti. de obli. que ex quasi delic. §. sed si alicuius circa fi.

r ¶ Redditꝰ. vt sūt silue cedue q̄ tpe vacatiōis nō sūt in tali statu q cedi debeant. z nota q omnis fructus cōsistit in redditu: sed non conuertitur. quia partus ancille est in redditu: sed in fructu. ff. de vsur. in pecudum. §. partus. insti. de rerum di. §. in pecudum. Sed quero an fructus medio tempore pcpto faciāt tales suos: ita vī p hāc līaz: q: non phibet de fructibus: ß his que nō pertinēt ad fructus tu dic q fructꝰ cōseruari debent futuro successori. s. de offi. oz. cum vos. s. e. vbi piculū. §. puisionis. z. j. e. q: sepe. z de of. oz pñti. Qui enī custodiā hz: custodire debz nō cōsumere. ff. vt i pos. le. l. is cui §. q legatoz. habebūt ñ ꝫ guil. q̄diu custodie operam dant moderata cibaria. ar. xij. q. ij. charitatem. s. de preben. ertipā de. ff. cōmo. i rebus. §. pūt. z sic non hz locū hic ar. a ꝓrio sensu. C. de epi. z cle. conuenticulam. z. ff. de qdi. inser. l. i.

q ¶ Cetera. ff. de ver. sig. ℓ. ceterozum.

a ¶ Jcet canon. pochialis eccl̃a nemini ꝓferat q̃ si sit idōe⁹ scia moꝛib⁹ ꝛ etate: ꝛ si ꝓferat ñ attigẽti. xxv. ānū ñ valet collatio. ille ãt cui talis eccl̃ia collata fuerit: tenet̃ ꝓsonalit̃ re sidere ꝛ ifra ānū sacerdos fieri: si ãt ꝓmot⁹ fuerit elapso an no: ꝓuat⁹ ẽ ipo iure. sup̃ residẽtia ãt plat⁹ ei⁹ ad tps poterit di spẽsare: ꝛ pōt diuidi i. vj. ptes. In hac ꝑma pōit cōstōnẽ ,alerã. ꝛ statuit cui ōbeat cōferri pochialis eccl̃ia. In scōa ibi decer nẽtes. irritat collatiōem aliter factã. In ẽtia ibi is ẽt. pōit ō residẽtia faciẽ/da. In q̃rta ibi ꝛ ifra an nuꝫ. ō ꝓmotione ad ꝑ/sbyteratū. In q̃nta ibi q̃ si ifra. penã si ꝓmoti. In sexta ibi sup̃ residẽtia. ō dispẽsatione residentie'.

b ¶ Canon. s. e. cū i cun ctis ,'q hic i trib⁹ marie ſuppletur q: ibi collatio pochialis eccl̃ie moꝛib⁹ fieri ꝓhibebaꝫ tm̃: h̄ irri ta ōcer nit: nisi dicere ve lis q̃ id satis erat irrituꝫ ꝑ ipaꝫ cōstōnẽ: q: suffic̃ legislatōe aliq̃d ꝓhibuiſ se: si ñ adiũciat ō factuꝫ nō valere. C. de legi. nō dubiũ. nec fuit h̄ ꝓpea supfluum: cū clar⁹ exꝑmat: ad idẽ. s. e. li. ō sum. tri. c.) ꝛ sic inouat ꝛ suscitat illud ius quasi per abusuꝫ abolitū. Jtẽ p canonẽ illuꝫ moneri debẽt ad suscipiẽ dos oꝛdines: ꝑ istum non. Jtem per illum ꝓiuandus est̃ per sententiam: per istum ꝓiuatus est̃ ipso iure.

o ¶ Cetera. quia multa alia statuit ꝓeter ista .

d ¶ Prefixo tpe. quod erat in ꝓoꝛimis. iij. tpibus. lxxv. di. q̃. si per totum: vel dic ꝓfixo ab homine.

e ¶ Alij. ergo ñ ꝑmo: ne fiãt leges ludib⁹io: ꝛ dicaꝫ solũ ver bis lex ipositaꝫ. j. e. ꝓmissa. §. porro. ꝛ dic alij q̃ cū effectu faciat id i q̃ ꝑm⁹ fuit negligẽs. ō. ō cleri. ñ resi. relatũ. alī ꝛmouebiꝫ.

f ¶ Periculosã. sibi ꝛ illis q̃s coꝛrigẽ ōbeãt: ꝛ ita caſua (vt ibi. tim seq̃baꝫ eos peũtes ml'titudo peũtiũ. xl. di. si papa.

g ¶ Negligentiã. hec oia ledit in auc̃. coll'. vj. ō q̃stoꝛe. hec oia ꝛ nou erca est̃ erudition⁹. lxxxiij. di. c. nihil.

h ¶ Executione. nō q̃ q̃bꝫ canon q̃ est̃ late sñie pōt dici. exe cutoꝛius: et hoc est̃ verum quo ad iuris executionem.

i ¶ Parochialis eccl̃ie. sed nūq̃d erit idem i decanatu: et alijs dignitatibus de q̃b⁹ loqtur. §. inferioꝛa. et arguẽdo de filibus ad similia: vī q̃ sic: cū sub eadẽ ꝓhibitione manaue/rit. s. de ꝓsti. trãslato. dicas ꝫm gar. et guil. q̃ in illis ꝑ hanc q̃stōez nihil. imutaꝫ. qō enī nō mutaꝫ etc̃. C. ō ap. ꝓcipim⁹. et C. de testa. fãcim⁹. hẽat q̃ tm̃ locū i eccl̃ia pochiali: nec recedã a vbis. ff. de le. ij. nō aliter seruabitur ergo in eis. §. iferioꝛa Jtẽ scias q̃ nō hꝫ locū hec q̃stitutio i pochialibus collegiaꝫ vel assumptis ad eaꝛ regimẽ. j. e. ti. statutū. qd si eccl̃ia oliꝫ habuit parochianos: ꝫ nūc hꝫe desijt: dic ꝫm gar. q̃ non hꝫ locū cōstō: q: et deficiẽtib⁹ ꝓsonis collegij ōsinit eẽ collegiū: vt nō. ff. q̃ cuiusq̃ vni. l. sicut municipiū. si aũt reciperẽt ibi eẽ parochiani: ertũc icipiet cōstitutio locuꝫ hꝫe: q: facta ẽ po chialis et o. reuolauit ad a. xxxv. di. ab eroꝛdio. quenadmo/duꝫ si de nouo fieret aliqua eccl̃ia parochialis: locū hẽret q̃stō. et ꝓcoꝛ. ad ꝫ hosti. ō. de cleri. nō resi. q: nōnulli.

quoꝛ se asserũt habere custo diã dilabi ꝑmittãt: sꝫ in bono statu ꝓseruẽt. ¶ dẽ. in eodem.

L Jcet⁹ canon⁹ a felicis re coꝛdationis alex. papa iij. ꝑde. nr̃o edit⁹ it̃ cetera⁹ sta tuerit: vt null⁹ regimẽ eccl̃ie parochialis suscipiat: nisi. xxv. ānū etatis attigerit ac scie tia ꝛ moꝛibus ꝓmẽdand⁹ exi stat: q̃ talis ad regimẽ assũ ptus h⁹ i si monitus nō fuerit ꝓfixo⁹ a canonib⁹ tẽpoꝛe in ꝑsbyteꝛ oꝛdinat⁹: a regimis eiusdẽ amoueatur officio: ꝛ alij⁹ conferatur. ¶ Quia ta men in obseruatiõe canonis memoꝛati se mlti exhibẽt ne

k ¶ Scientia. q̃ regraꝫ i eo hẽs. xxxvij. di. que ipsis.

l ¶ Attigerint. sufficit ergo in his q̃ attigerit. xxv. an/nuꝫ: sec⁹ i epo. ō. de elec cum i cũctis. et i abbatissa. j. e. indemnitatibus et in casu. j. de eta. et qua. c. vno.

m ¶ Decerẽo. ad futura tm̃ extẽdit. et hꝫ hoc locū i q̃li bꝫ constõe ꝑter/q̃ i cãib⁹. ō ō cō/stic. vl. dic vt ibi Quid de pẽden tibus: nunquid ad illa constitutio extendatur: et q̃ dez si pendeat ꝑ appellationẽ negociū decidi ōbꝫ ꝫm ius. q̃ erat tẽ poꝛe ꝓme snie: ñ bꝫ ius qō emanauit appellatione pendẽte: in auc̃. vt cū de ap. cog. in ꝓin. ꝛ §. j. coll'. si ãt ꝓcipaliter pendet: dixit hoſti. ō. de cōstitu. c. ij. decidi debere bꝫ ius quod ema nauit gof. ibi ac/cur. C. de legi. le ges. bꝫ ius quod ante cōstitutiōez erat: ꝛ vteraq̃ allegat ꝑdictam auc̃. dic bꝫ gar. q̃ si cōstitutio loquatur ō oꝛdinatiõe nego cij vel cōtract⁹: vt de numero testiũ de scriptura vl' alia sol̃nitate: vã ẽ opi. gof. ñ enī pare potuit diuinare. C. ō testib⁹ testiuꝫ. C. ō testa. iubem⁹. lxxxij. di. ꝓpoſuisti. Si autem cōstitutio loquatur circa oꝛdiationez snie. vel ꝓcessus: pone exemplum de iur. calum. c. j. §. vlt. de sen. ꝛ re iudi. c. vlti. potest̃ vera esse opi. hosti. ita q̃ ꝓcessum cause iam factum non tangat: sed facien/dum. ꝛ q̃ als cōstitutio de sui natura non extẽdatur: ad pẽdẽtia ꝓbaꝫ optie. j. ō offi. lega. c. penult. i fi.

n ¶ Larere. ipso iure. si querãt an epi possint in etate dispẽsare: bꝫ q̃ olim a q̃busdam dicebatur ꝑ illã decr. de etate ꝛ q̃li. ꝑterea. ꝛ. c. idecoꝛ. ꝛ vtrũ dispẽsatiue pos sint ānū ꝓrogare: dic q̃ nō ꝑ decre. istã q̃ solũ sup̃ re sidẽtia eis ptãtez dispẽsandi reseruat: eo tñ saluo: q̃ habes. j. e. ti. cuꝫ ex eo. Be dispẽsatione aũt oꝛdinuꝫ nihil hic ꝓhibeẽ: vnde antiq̃ mri stabiẽ. s. illi decre. ꝑterea. ꝫ nūq̃d nō ꝓstitutus in maioꝛibus vl' i mioꝛi/bus de iure cōmuni ad talẽ eccl̃iã eligi potest̃: ꝛ videẽ q̃ sic. q: ista ōcr. nihil erigit: nisi q̃ ꝓmoueaꝫ ifra ānū: sed ad oēs oꝛdines ꝓmoueri poterit infra. ānū: ꝫ dic ꝫ: q: hec decre. ꝑterea. nihil ꝑ istã imutaꝫ: imo ꝑ istã q̃ dāmodo exꝑiẽ quod ibi dicit. j. breue tps.

o ¶ Js ẽt tertia pars in q̃ ponit de residẽtia faciẽda.

p ¶ Rector. vel perpetuus vicarius in quo l'ccum ha bet quod hic dicitur circa oꝛdinem ꝛ etatem per cle. de offi. vi. qui de eccl̃ijs. cuius contrarium dixit hic archidi. per hanc litteram.

q ¶ Residere. ad hoc etiam tenebatur olim. ō. de cle. non resi. relatum.

r ¶ Personaliter ergo non per vicariũ nisi in casu. ꝫ de ꝓbẽ. extirꝑade. quã ꝑ hãc tolli non credo ꝫm gu i

a ¶ Annuz.ipedimẽto cessante.ſ.e. q̃ſit i fi.⁊ ẽ exꝑſſum .e.cõmiſſa.⁊ currit iſte annꝰ erq̃ hũit poſſeſſionez pacifica vel per eũ ſtetit quominꝰ hẽret:nec currit iuſte ipedito vt.i.e.cõmiſſa.⁊.j.de prẽben.licet

b ¶ Idẽ tempꝰ.niſi cũ eis per epos ſuos fuerit diſpenſatũ:vt lr̃arũ ſtudio iſiſtẽtes nõ teneantur vſq; ad ſeptẽniũ ꝓmoueri.niſi ad ordinẽ ſbdiaconatꝰ dũtarat ad quez ſibi hac pena.j.ánuz ꝓmoueri tenẽt.j.e.t.cũ ex eo.

c ¶ Priuatꝰ.ipo iure oli vero per ſnẽaz:ß nũqd poterit purgari mora ánũ elapſo per aliquot dies:dic q̃ nõ:ar.hic⁊ de ſup.ne pla.lz. quia cõmiſſa nõ põt purgari.C de ẽben.⁊ cõmit.ſti.l.magnã.⁊ adde qõ diri.j de re.i mora.⁊ lz tã modicũ tps reſtet ꝺ ánuz:q̃ certuz eſt eũ nõ poſſe ꝓmoueri:nõ ẽ priuatꝰ.j.eo.cõmiſſa.j.ſ̃n.⁊ dico q̃ pena iſtiꝰ cõſtõnis cũ i cũctis. nõ ẽ remota p iſtã:q: ſi talis eccleſia collata fuerit diacono:⁊ monitꝰ ꝓmoueri nolit:etiã infra ánũ ꝓuari poterit ꝟz tenoreꝫ ipſi ꝺ ẽcre.⁊ ſi queratur qñ icipiat currere tps illi ad quẽ ſpectat collatio:dicã.j.e.cõmiſſa. Nota ãt er hac ẽcre.q̃ cõpellitur qs ad ordies p ſubtractiõez beneficij:ſed q: iura ſup hoc variãt:diſtiguas ꝟz gar. aut beneficiũ habet certũ ordinẽ ánerũ:quo caſu ꝓuiſuz ẽ hodie p clemen.de eta.⁊ q̃ſi.vt hi q.ij.ſ̃n. aut nõ.ſi habet:aut iuſta cã excuſat illã vtpote irregularitas i quã poſte incidit ſiñ culpa ſua:vt q: oculũ vl manuz amiſit:tẽnec cõpellẽdus ẽ nec priuatꝰ.ſ.e.cũ in cunctis ſ.hoc ſãne.ſi autẽ incidit in talẽ irregularitatez culpa ſua:debet amittere beneficium:⁊ ſic ſtelligitur de eta.⁊ quali.c.j. Idem ſi añ adeptum bñficium i illã irregularitatez incidit qualitercũq;:q:id in ꝓmotione ſua facere nõ debuit xxiij.di.quãdo.⁊.c.vlt. ẽ.ꝺ co:po.vlti.expoſuiſti.ꝺ renũ.niſi cũ ꝓdẽ.ſ.ꝓſoe. ſi aũt iuſta cã eũ nõ excuſat:aut ẽ parochialis eccleſia ⁊ tũc elapſo anno ꝓuiſus ẽ ipſo iure etiam ſi ñ moneatur vt hic.aut eſt aliud bñficiuz:⁊ tunc ſi monitus nõ vult ꝓmoueri ꝓuidus ẽ.ſ.e.cuz in cũctis. ſ. iſerioꝛa. In epiſcopatu autẽ nõ regritur mõitio:ß ſufficit negligẽtia electi per tempus a canone terminatuz c. di.c.j.circa fi. Si vo beneficiũ nõ habet certum ordinez ánerum⁊ eccleſie neceſſitas vel vtilitas nõ exigat:ſi unitus cogi nõ debet⁊ punitur q euz compellit.lxxiij. di.c.j.⁊.q.⁊.c.vbi iſta. Si aũt neceſſitas vel vtilitas eccleſie regrit vt ꝓmoueatur clericus:ſi ſe excuſat pretertu criminis qõ ſe cõmiſſiſſe ꝓponit:aut ſi ꝓponit aliud ipedimẽtum in quo icidit culpa ſua:tũc epus ꝺz inferiores idoneos ꝓmouere:⁊ ipſum clericum ab ipſo beneficio penitus amouere:niſi alis valde vtilis ⁊ neceſſarius eſſet illi eccleſie:de eta.⁊ qua. queris. vbi vero impedimentuz temporale pretendit:puta in firmitatem vel etiam perpetuum ex delicto ſuo non ꝓueniens non ſolum non cogitur.ſed etiam ſi eius excuſatio non admittitur poterit appellare:ſicut⁊ tutõ appellat ob excuſationem rationabilem non admiſſã. ff.quando ap.ſit.l.j.ſ.ſi quis tutoꝛ.q̃ ſi voluntate ſola renuit ꝺordinari nil prẽtendens:niſi quia non vult:debet cõ pelli appellatione remota per ſubtractionem beneficij⁊ offi cij.lxxiij.di.c.iij.⁊.iij. de regularibus dic vt in cle.ꝺ ſta.regne in agro.ſ.antepe.

d ¶ Ordinarius.i. ſuus ſuperioꝛ ſiue ſit epiſcopus ſiue maioꝛ:vel inferioꝛ epo:de cle.non reſi.relatũ.⁊ ſic illud ſtelligunt Inno.⁊ hoſtien.diſpenſationem autez illius.c.j e.cuz ex eo.nõ põt iferioꝛes epis facere:vt ibi dicam.

e ¶ Ad tps.bene dicit. q: nec papa ſup reſidẽtia dat ꝓpetuas:idulgẽtias⁊ datas p predeceſſoꝛes reuocauit:vt.ſ.e.li.ꝺ reſcriptis.c.vltimo.

f ¶ Emo.parochialis eccliã nõ ꝓmẽdet niſi ꝓſtituto i etate legitia⁊ ſacerdotioꝛ:⁊ tali ñ niſi vna:⁊ illa tũc demũ cum neceſſitas vel vtilitas exigat:talis aũt ꝓmenda vltra.vj. mẽſes nõ duret.qõ ꝑ predicta factuz fuerit ẽ irritu ipo iure.

g ¶ Beinceps.per hoc vbũ apparet.q̃ hec cõſtitutio ad preteritas cõmendas non etenditur.⁊ q: nã cõſtitutionis eſt q̃ non extendatur ad preterita:⁊ de hoc.ſ.c.priori.

h ¶ Parochialem in alijs ergo nil immutatur:ſed remanet ius antiquum ſm guil.ad hoc.C.de ap.precipimus.

i ¶ Etate.ſ.q̃ attigerit.xxv.annum.ſ.c.priori.

k ¶ Sacerdotio. vt poſſit interim ipã eccleſie in ſacerdotali ordine deſeruiere.⁊ nõ q̃ parochialis eccleſia poteſt intitulata dari etiam non preſbytero.ſ.c.priori.j.e.cum ex eo.j.de iſti.c.ij.commendari autem non.⁊ hoc eſt nouum:quia ante conſtitutionem iſtam hoc non erat.

l ¶ Commendare. commendare idem eſt quod ẽponere.ff. de ꝟb.ſig.l.commendare.ff. depoſiti.l.lucius.xxij.q.ij.nego arbitretur.ſ.depoſiti.c.j. Q̃q; accipitur cõmendare ꝓ ẽbali honoꝛe alicui impenſo:vt cum quis de aliq̃ laudaẽ:vel quãdo amicum commendo:vt ei verbalem honoꝛez faciã.ff.mã. ſi ẽo.ſ.cum qdam.⁊ ea que ꝓmẽdandi cauſa dicuntur non obligant.ff de edil.edic.ſciendũ.ff. de ẽbẽ.emp.ea que. nec ꝓmendandi iuꝛi cauſa debet quis facere quod alteri noceat. xj.q.iij.ſiquis vero. ſed hic de commẽda agimus que ẽ cuſtodia eccleſie alicui commiſſa. Et primo quero an talis ſit prelatus:⁊ dico q̃ non:ſed ꝓcuratoꝛ tm̃:habet tñ legitimam ad miniſtrationez.xxj.q.j.relatio.ſ.e.cuz nobis olim.ij.ſ.fi.⁊ ſic nõ.xxj.q.j.qui plures. ſed nũqd interim dicitur vacare:dic q̃ non:quia tiulus iſte ẽ canonicus ſicut⁊ alij.ſ.e.dudum.ij. ⁊ in predicto.c.qui plures⁊ cum modo debito fit vt hic. Sz nũqd facit iſte talis fructus ſuos:dic q̃ non ſm gar.quia cuſtos ẽ:nec in eccleſia ius ꝟz nec etiã in fructibus: niſi ad colligendum⁊ gubernandum⁊ prouidendum ſibi⁊ miniſtris⁊ qõ ſupeſt i vtilitatẽ eccle ꝙuertedũ:ſic⁊ ꝺ viſitatoꝛe dz.lxj. di.obitũ.⁊.c.cathineñ.⁊ hoc tenet hoſti.i decre.dudũ de eletñ ẽrũ ſit ꝺ facto. Sz nũqd hẽs talẽ ꝓmẽdã ipetrãs eccliaz teneaẽ ꝺ ꝓmẽda facẽ mẽioez:dic q̃ ſic.ar.ẽcre.ꝺ ꝓcel.ꝓben. cũ nr̃is.⁊.c.literas. Nũqd ad talez cõmẽdã vocabit ꝓnuoꝛ: dic q̃ ſic ꝟz Inno.⁊ hoſt.⁊ gar.ar.xvj.q.vij.ſilijs.idẽ i alijs q̃ er tali ꝓmẽda ledũf.ff.ꝺ adopti.l.nã ita ff.ꝺ minꝰ.i cãe.ſ.ꝺ of. archiꝺ.adꝺ.ſ.fi.ſi aũt fuerit ꝓtumaces vlteriꝰ ñ audiẽt.j.q fi. ſint le.platũ. Sz q̃ro an p ordiariũ reuocari poteẽ tvl iteriz cõ ferri:⁊ dic q̃ ñ ꝟz gar.niſi ceſſẽ cã er q̃ facta fuerat:ar.ꝺ vo.⁊ vo.re.magne ad fi.lxiij.di.ſ.verũ. Quid ꝓceſſuz ſit epoꝰ q̃ vſq; ad certũ tpl fructꝰ vacatiũ eccliaz ꝓcipẽ poſſit.ſ.ꝺ v.fi.tua

Te.li.de ẽp̃ ſi p̃opter.ſ.de p̃eb.ſi tibi ꝓceſſo. Nũqd talis indulgẽtie p̃tertu fructꝰ ꝙmẽdati bñficij poterit retinẽ: nõ bñ guil.cũ ꝙmẽda,ius tribuat: vt.ſ.dixi.dicũt aũt qdã q̃ eps cõmẽdare põt tm̃ vſq; ad illõ tp̃s quo põt ꝙferre.ſ. vſq; ad.vj. mẽſes: ſed certe hoc bꝫ guil. falſũ ẽ.ſi.n. ſecũda vl̃ tertia die poſt vacatiõez' ꝙmenda ret:iã;nõ duraret cõmẽda hec p̃ vj.menſes: qõ tm̃ poteſt p̃ hãc ꝙſtõnẽ. ſi igit̃ vltima die.vj.mẽſiũ fiat cõmẽda: durabit p̃ ſex menſes: ⁊ bñ dicit hec conſtitutio. caueat tm̃ ordinariꝰ: vt puſq; totũ tẽpus ſuũ labat ꝙmẽdam faciat: qz poſtea ſe itromittere nõ poterit: ar.ſ. of.ſõle.ſ. cãis. vel dic q̃ ẽt illo finito poterit eã cõmẽdare alicui cuſtodiẽdã ⁊ ſaluandam: donec ſuperior p̃ouideat: ar.de ap. cum teneamur de of.ord.cum vos.

a ¶ Hec tali.ſ.cõſtituto in etatẽ legitima ⁊ ſacerdotio.

b ¶ Vnã ergo duas ꝙmẽdatas habere nõ licz: ſic nec duas intitulatas: ſed q̃ poſſit hãe vnaz intitulatã ⁊ aliaz ꝙmendatam nõ p̃hibef: imo p̃mittitur: vt.xxj.q.j.q plures. cui antiq̃ iuri ſtandum eſt: cum reuocatum nõ ſit.

c ¶ Neceſſitate. iſta duo in diſpenſatione eccleſiaſticarum rerum attendẽda ſunt. xij.q.ij. ſine. de p̃eb. expoſuiſti.

d ¶ Huiuſmodi.ſ. factam conſtituto in etate legitima ⁊ in ſacerdotio ⁊ ex cauſa ⁊ de vnica tm̃ parochiali eccleſia.

e ¶ Declaramus. de hoc erat antiquorum alteratio: quidaz dicebant eam vltra durare quidam non.

f ¶ Semeſtris. oli dubia erat lfa iſta: qz qdã libri hẽbãt trimeſtris: qdã ſemeſtris: ⁊ lfaz trimeſtris dicebat dñs guil. ſe

g ¶ Durare. nũ qd finitis. vj. mẽſib⁹ poteit (büiſſe de bulla. ordiari⁹ eãdẽ iterato, eiſdẽ vl̃ alĩ ꝙmendare: videt q̃ ſic ex cãis h̃ exp̃ſſis: ar.C.õ dõa. ſancim⁹. §. ſigs ãt ex diuerſa. qz tp̃s laterañ. ꝛc. nõ currit pẽdẽte ꝙmẽda ex cã fcã; certe mẽs huius ꝙſtõis ꝺicẽ: als fraus ei fieri poſſet ⁊ ꝑpetuo fieri: ar.ſ. õ diuoꝛ. q̃ſto §. ſi.⁊ fa. optie. j.e. ꝙmiſſa. vel diſtigue vtrũ ꝙmenda fiat ſtatuto eccle vl̃ p̃ſõe. Sz nũqd ꝙmẽda expirat mõte cõmẽdatis: ꝺic bꝫ guil. q̃ ñ. ſ. õ p̃bẽ. c. ſi.⁊ õ ꝙmo. c. vno. de dõa.

h ¶ Cupiẽtes. cal⁹. tria tp̃a ſtatueat gre. r. cẽ. expe(cũ dilect⁹ ditionẽ eccl̃ax vtilia. ſ.e. q̃z ſit. Primũ õ electoꝛib⁹ pũtãdis electis. Scõm õ exhibẽdo ꝓſcu. Tertiũ õ ꝓfirmatiõe petenda. Primũ ꝓfirmat p̃pa nico. cuz certi tp̃is adiũctiõe: ſtatuẽs q̃ ſi.j. viij. dies exq̃ ꝙmode poterũt eligẽtes electões electis diſtulerint pũtare: q culpabiles i bñ fuerit a p̃ſecutiõe electiõis i totũ ſint excluſi: ⁊ bñficijs q̃ obtinẽt i ipa eccl̃a p triẽniũ ſuſpẽſi: ad q̃ ſi.j. illõ tp̃s ſe temẽ vl̃ colorate miſcuerit ill̃: ꝑpetuo ſint p̃uati. Scõz p̃ciſe ꝓfirmat vt iacet. Tertiũ mutat circa ꝓfirmatiões cathedraliũ eccl̃az vl̃ regulariũ q̃ ex imediata ſ̃biectiõe vel appellatiõis deuolutiõe hũt peũ a papa: ⁊ ſtatuit q̃ p̃dicti electi p⁹ ꝙſenſũ vl̃ p⁹ hĩtã õ electiõe noticiaz ſi ipã õbito tpe ſi ꝛtigẽr pũtari ifra mẽſẽ iter arripiãt eũdi ad ſe. ap. p ꝓfirmatiõe petẽda ⁊ cã p̃ſequẽda cũ oĩb⁹ actꝫ ⁊ mãimẽtis. finito ãt mẽſe ſue iter arripuerit ſiue ñ hẽbũt tp̃s arbitrariũ. ſ.j. qõ ꝙmode venire poſſint: conſideratis q̃circa id cõſiderãda fuerit. adhuc p⁹ iſtud tp̃s arbitrariũ hsebũt. xx. dies. j. quos ſi perſonaliter non venerint iuſto impedimento ceſſante: vel iuſtum impedimentuz habuerint: ſed infra p̃dictum tempus id p̃poni non fecerint vel p̃poni fecerint j. debitum tempus impedimentum: ſed iſtud non p̃bauerint. j. xv. dies ad hoc aſſignatos vel bene p̃poſuerunt ⁊ p̃bauerunt debito tp̃e: tũ nõ miſerunt p̃curatorem ſufficienter inſtructũ: vel miſerũt, p̃curatorẽ inſtructũ: tñ impedimẽto ceſſante. j. tp̃s debitũ p̃ſonaliꝛ nõ venerunt. In his caſib⁹ qnqz vt. j. patebit vel ipſoꝛ altero p̃uati ſũt ipſo iure omni iure ſibi p electionez q̃ſito. ſi aũt in aliquo p̃dicto nõ peccauerũt p̃uationis penã non patiunt. Sz ſi ſine munimẽtis venerit pat̃ũ hãc penã: qz p ipſis p̃ducẽdis dilatiõz ex̃ curiaz nõ hẽbunt: niſi ex iuſta cã. Statuto igitur de aduẽtu electi: ſtatuit õ aduẽtu

nec talẽ ẽt niſi vnã, z euidẽti neceſſitate vel vtilitate ipius eccle ſuadẽte bi aũt cõmendã: vt p̃mittit: rite factã ꝺclaramus vltra ſemeſtris tp̃is ſpatiũ nõ durare: ſtatuentes qcqd ſec⁹ de cõmẽdis eccl̃az parochialiuz actum fuerit eẽ irritũ ipo iure. Nico. iij Vpientes ecclẽſiarum

eligẽtiũ: diſtigues an electio vna vel plures i ꝛcoꝛdia vl̃ diſcoꝛdia fuerit vl̃ fuerit celebꝛate. Et dic q̃ ſi vna tm̃ electio i cõcoꝛdia fuerit celebꝛata: duo de eligẽtib⁹ ſufficienẽ inſtructi. j. ſupꝛadictuz tp̃s mitti debẽt per caplm ad curiã p inſtruẽdo electionis negocio: ⁊ mittenẽ exp̃ſis dignitatis: ſi bona ipius ſint diſcreta: vel de cõib⁹ vl̃ p caplm alium de p̃ouiſis ſi de illis hãe ñ poſſint. Si aũt plures electiões facte fuerint: tũc p̃o q̃libet pte mittenẽ ille due p̃ſone exp̃ſis electoꝛ vel ſi vnica fuerit electio cui alĩq ſe opponũt: mittanẽ ille p̃ſone p parte electi ſuis expenſis: ⁊ p pte opponẽtium ſi ſint duo vel plẽs: ſaltẽ duo exp̃ſis opponẽtiũ ſufficiẽter inſtructi: ⁊ ſi electi noluerint expenſas miſtrare bm̃ qualitatem negocij: niſi forte ſint pauperes: ꝑuati ſint ipſo iure omni iure ſibi ex electione q̃ſito. Si aũt eligẽtes ſupꝛadictas p̃ſonas nõ miſerint: retiaz ſi electi vel opponẽtes neglexerint venire vl̃ expenſas miſtrare p̃uabũt a totali cãe p̃ſecutiõe quo ad ſe: ⁊ p̃uẽtib⁹ bñficioꝛ q̃ hãt i ipſa eccleſia p triẽnium. hoc verũ niſi paucitas capli eligẽtiũ vel ꝺicentiũ ipſos excuſare: ſeu aĩa iuſta cã: ⁊ tũc imittant, p̃curatorẽ ſufficienẽ inſtructuz ⁊ ceſſante impẽdimẽto mittãt ſupꝛadictas: p̃ſonas: als paꝛentur penã p̃dictã: ⁊ eadẽ ſit pena opponẽti vel opponẽtibus: cũ vnica eſt electio: tamen lz opponentes vel eligentes in p̃dictis caſibus: p̃iudꝫ tur a p̃ſecutione p̃ceſſus: electis tñ nullus p̃iudiciuz generet. Et ea que dicta ſunt de electis ⁊ eligentibus in cõcoꝛdia vel diſcoꝛdia: ſaluo eoſ quod dẽ exhibẽdo cõſenſu ⁊ miniſtrandis exp̃ſis ad q̃ nõ teneãtur poſtulati: ĩtelligãẽ p̃petita cũ ſuis penis i poſtulatis ⁊ poſtulãtibus: ſi ideo ſint poſtulati: qz in oꝛdinibus etate vel ſimilibus defectum patiuntur. Si aũtẽ ideo poſtulentur: quia ſunt alijs eccleſijs alligati: antiqua iura ſeruentur: poſtulationes tamen nihilominus pendent ex gratia ſicut olim. Vltimo ꝺicit nico. q̃ i omnibus ſupꝛadictis caſibus i recuperandis expenſis electi ⁊ eligentium poſtulati ⁊ poſtulantium vult iura antiqua ſeruari.

h ¶ Cupiẽtes. dec. iſta ẽ obſcura dictamie: ⁊ qz bõiſadũ eſſz nõius nico. fuit dictatoꝛ ipi⁹: ideo eã p̃pilatoꝛes hui⁹ libꝛi mutarit: ⁊ clari⁹ dictari voluit: ⁊ ẽ vtilis valde: dũmõ qõ ſea ſtatutũ ẽ nõ trahaẽ ad noꝛã: quod eſſe nõ ꝺz. ſ.de deci. ſugeſtũ. C.õ vſucap. p emp. l. vlti. ⁊ diuiditur in. vij. partes p̃incipales bꝫ gar. In quaz p̃ma ponit ſue q̃ſtõnis cãm: ⁊ qualiter ⁊. j. quod tp̃s electi cathedraliũ vel regꝛariũ eccl̃az: quoꝛ electionũ ꝓfirmatiões appellatio vel imẽdiata ſubiectio ꝺeoluit ad papã: venire debeant: ⁊ durat vſq; ibi: qõ

ſi p.xx. In ſcḋa pōit penā electoꝛ ſi veniēnū vel veniē
tiꝫ ſiū munimētis:⁊ durat vſqꝫ ibi:ad hec. In tꝛia p
nidet ō pſonis ad iſtructiōꝫ cāc. qñ facta ē electio i
2coꝛdia:⁊ durat vſqꝫ ibi:ſi vero. In qꝛta qꝛr mitti de
beāt pſōe iſtructe ⁊ opponētes vēire qñ electio vel cle
ctiōes i diſcoꝛdia
celebrāt:⁊ durat
vſqꝫ ibi:cetex. In
qnta qꝛr pmniū
tur eligēres: ſi ele
ctionē debito tpe
nō pūnēt:vl' per
ſonas nō mittāt
iſtructas:⁊ durat
vſqꝫ ibi: deniqꝫ.
In ſexta dīē qd
iuris ſit ō poſtu
latiōib⁹:⁊ durat
vſqꝫ ibi:pōꝛo. In
ſeptima q̄ durat
abiū vſqꝫ ad finē
dīē qd iuris ſit ō
recuperatione ex
penſarum.

b Lupiētes.te
nēt ad hoc ex cre
dite ſibi diſpenſatiōis offō.⁊.ē.i pemio hui⁹ ti.cū ſu

i Eccleſiaꝝ.cathedralium ⁊ regularium. (is 2coꝛ.
quārum confirmationē appellatio vel immediata ſub
iectio debuiſſet ad papā.vt.j. ſequitur. vel eccleſiaruꝫ
oium ſaltē q̄ ad pñtādas electiōes:vt dicā.j.ꝟ. cetex.

s Vacatiōib⁹.q̄lr cūqꝫ vacauerit ſiue p mortē plati
ſiue p ceſſionē:ꝺpoſitiōez vl'alio mō:eū eadē ſit rō i q̄
libꝫ pmiſſoꝝ:nec aliꝫ exprimaſ.ē.ō reſcrip.ſuſceptuꝫ.

b Periculoſis.ē.ne p ōſectu.l.di.p⁹.q̄.⁊ hꝫ locuꝫ
b ſtō ét ſi vacatio piculoſa ñ ſit:puta q:ē gibi i ſpūa
lib⁹.⁊ tpalib⁹ miſtrat.lxj.di.obitū.⁊.c.cathbinēſ.q:tali
eā ceſſāte ñ ceſſat ꝺſtō.ff.ō poſtu.l.j.ꝟ.ſerū.xxxij.q.vij.
tīm q:⁊ finaliꝫ h⁹ ꝺſtōis rō ē vt clēic⁹ expediat eccle
ad ꝟ optīe.j.e.ſi p⁹q̄ꝫ.ꝟ.j.⁊ q̄re.ē.ō reuū.p⁹ trāſlatiōꝫ
⁊.lxj.di.ꝟ.his oīb⁹.als.c.neophitum.

c ad.ſignātiū p ꝟ ſoluit ꝺnū ō cāone.kij.q.iiij.nul
lus.vbi hēs q̄ reoꝝ ē ſbfugē.pt.n.re⁹ ſbfugē oppo
nēdo ltimus ⁊ vas exceptiōes:ñ āt malitioſas ⁊ fl'ſas
vt h⁹ ꝺſuenit dici:q̄ hꝫ i⁹ i pncipali:cui illatiōes ⁊ ma
licias aduerſāij pt p alias repellē:⁊ ſic poſſet itelligi
c.nullo.⁊ ō ꝟ.xxiij.q.ij. dñs nr.⁊ ar. ad ꝟ.ē.ō mo. dilcā.ſ.j

d Obuiare.tolle hic verbū qō eſt.j. ſubiungimus.

e Jā.puīb⁹ remediis.ſ.q̄ fiat elcō.j.tres nūes.l.di.p⁹.
q̄ſ.ē.ne p ōſectu q̄ fiat i his eccliis ō gb⁹:ꝟ agit ſub
certa forma.ē.e.q: pp.ité remedia q̄ ſunt.ē.e.c. q̄ſ ſit
⁊.c.di c j.⁊ alia multa.ē.e.ti.

f Aliaqꝫ.ſ.q̄ vēiat pſonaliꝫ.j.tps h⁹ ꝺſtōis:als cer
ta pēa puniaſ:⁊ q̄ pſone inſtructe mittaſ:⁊ q̄ certo
tpe pūtēt electio:⁊ pena non p:eſentantium.

g Erpiētia.magſtra rex efficax.ē.e.q̄ſ ſit.ad ꝟ.ē.ō ſt̄p.

h Jndicaut.als iudicauit. (ſtatuīt.in p.in.io an.

i Utilia.⁊ poſito q̄ caſus ſuēiret i q̄ puīlio ꝟ ñ repe
riret vtilis:vt ſi dicēt pſona nō:⁊ electiōis ſcīa notū i
curia vel ſilis:locū tñ hꝫ ꝺſtō:vt.ē dixi i ſili ſup vbo pi
culoſis.nō.n.in cuiuſlibet pſone.⁊c. lxj.di.miramur.

k Preſentādis.ſ.q̄ſcito ꝺmode pūtari poterunt

l Adhibēdo.j.ūſē a tpe pūtatiōis.

m Statuit.ē.e.q̄ſ ſit.

n Tempoꝛis.ſ.octo dieꝫ.j.e.ſ.ceterum.

o Moderatiōe.i.moderati tpis adiūctiōe.:q: verbuꝫ mo
deratiōis diminutionē cōtinet.ē.ō vbo.ſig.c.vl.ꝟ ät tps an
ger.vt.j.ſ.ceteꝝ.vl'q: penā appōit q̄ ñ erat oli appoſita:ñ mo
derari videtur.

p Jnſtituit ē.co.q̄ſ ſit.
circa finem.io.an.

q Debēt.ex imediata ſbiectiōe l'apl'atiōe:vt ſe

r Locoꝝ.ſ quō ex (q:
differētia locoꝝ aliqō di
ſcrimē iducīt qō lex ab
'urdū ſputat.C.ō tēp.in
ſte.ſ.ſi. ſupna euā.ſo lex
illa logſ i eo cāu:cū legi ſ
latoꝝ iſpectis locoꝝ ei cū
ſtātys certuꝫ tps limita
uit:qō ad quēlibet locū
ſufficē ſputauit: vt i tpe
ſtitutiōis petēde: ⁊ ad
idē.ff.ō iſtito.cū iterdū.
vbi loc⁹ ſi nantat cāz iſti
tozie' actiōis Sz qō h⁹ ⁊
ſilib⁹ dīr:tpe ñ limitato
ſ arbitrario locū hꝫ ſm
gar.ē.ō de.ꝓtū.cū olī.⁊ 2coꝛ.ff. ō eo qō ecc.lo.l.iēqꝫ ibi: q:

ſcim⁹ q̄ſ varia ſint pcia rex p ſingulas ciuitates ⁊c.io.an.

ſ Valitura.idē ſ'b dictū ñ fuiſſet.C.ō ap.precipimus.

t Electi.ō poſtulatꝫ videbis j.ꝟ.deniqꝫ.Et qd ō,puiſiōib⁹:
dicas idē iuris i illis qō h⁹ i electiōib⁹ ſtatuīt.⁊ qō h⁹ electꝫ
dī:ét ꝺfirmatis itelligas:ñ a ꝺfirmatiōe appellet.h⁹ hēs ex
pſſe.j.e.ſi p⁹q̄ꝫ.ꝟ.vl.⁊ dicit h⁹ gar.⁊ guil.q: hec ꝺſtō locū ñ hꝫ
i electo i magſtꝫ hoſpitalis vl'tēpli ſi appellet ad papā: tñ q:
p mōtē talis cathedralis vl'regular' eccla vacare ñ dī:q: re
gimē eccliaꝝ ñ cadit i laicos.ē.e.ſacroſācta.⁊ q: aliō hoſpita
le aliō eccliaꝝ ad ꝟ.ē.e.ſciāt.⁊ q: milites ſī quos arma ſcire vo
tum⁹.⁊ ñ leges.C.ō im.ōñ.l.ſācim⁹. C. loca.⁊ ꝺduc.l.milites.

u Regulariū.viroꝝ itelligas.i mōaſterijs.n.mōaliū ñ ūbi
p oſa locū vēdicat hec ꝺſtō.ſ.e.idēnitatib⁹.ꝟ.ꝟ cū eas.nec hꝫ
locū ꝺſtō i dignitatib⁹ eccliaꝝ cathedraliū vl'regulariū q̄ ſ
ſ epo vl'abbate vl'poꝛe:ſi ſ archidiacōi:archipſbteri: ſ
poꝛes:vel poꝛes ſ abbatib⁹: vel aliis poꝛib⁹ p mōtē.n. taliū
ſi dicūſ eccle viduate:qō regrit hec ꝺſtō:⁊ ē ſimile quod ꝺ.⁊ i
cim⁹.ē.c.c.ne p:o defectu.⁊.c.q: propī.hꝫ guil.⁊ gar.

x Quoꝝ electoꝝ.aſſ̄ q̄ꝫ.ꝟ pīma melioꝛ q: ſ'pīē electi qđ ē.ē.

y Jmmediata ſbiectio. i hoc caſu ſuff' ē a dīre legatū ō lat'
g epoꝝ ⁊ archiepoꝝ exēptoꝝ electiōes ꝺfirmare p̄ōt.j.e.ſi ab
batē.⁊ ſeruāda erit hec ꝺſtō:q: ſatis eſt illud ap. ſe examē hꝫ
gar.guil.h⁹ nō determinat. dīē.n. q: aliꝫ dicūt ꝺnū p lraꝫ ap.
ſe.quia in legato nō ē diſtātia viaꝝ:ita q: de facili poterūt hīe
quos voleꝫ ſm iſtā rationē ſeqret q: iſta decre. nō hēret lo
cū in vicinis romane curie.gar etiā dīrūt ſ'h guil.ſouet.ꝺnū
q: ſi eccleſianō ē a⁹ immediate ſb ecta pape:puta q: metropo
litanū habet:ſi metropolitana eccleſia eſt ſciſmatica: vel a ſq
racenis ēpta:hēbit locum hec ꝺſtō.is.n.prim⁹ ē qđ nulli⁹
aſſcedu.ſ de v.ſi.l.pꝛorimus ad hoc.ē.e.q: diligēt.⁊ bene
facit pꝛo gar.j.de of.dele.ſi is cui quod non credas verum ſi
ſolus archiepiſcopus ab ipſis paganis vel ſciſmaticis cep
tus eſſet: vt. j. de ſup.neg.prele.ſi epiſcopus. Item ſcias q: ſi
partes ſola voluntate vadunt ad papam non habet locum
hec conſtitutio:l'cet bene facerent ſi eam ſeruarent. iſte enꝫ
conſtitutio non ſtringit: niſi in his duobus caſibus ſilicet

cū immediata subiectio devoluit: ergo in alijs locū nō hēat fm guil. & gar. vñ & si relatiōe iudicis devoluat ad papā nō habebit locū ꝺz guil. graue. n. eēt tātas penas vel causas ponere i illo cāu nō expssio. Idē dic fm cū si papa revocat ad se tale negociū: q: forte coā ordinario pendebat nisi in revocatiōe expriuat hāc ꝙstitutionez velle huari & tūc non ex vi cōstitutionis: ꝫ ex vi mādati tenebūr ad illaz huādā: sic. ō. iudi. q:v

a Appellatio. i hoc cāu nō sufficit adire legatuz fm guil. & gar. nisi forsā ptes ꝓcoꝛdarēt appellatiōi renūciādo: de ap. cōstitutus ō of. dele. studuisti. & c. ꝫ. Et dic appellatio nō manifeste frustratoꝛia: q: tal' nō devoluit negociuz ad papam. ō. e. q̄uis. & sic non habet locum hec constitutio que requirit: ꝙ talis sit que devoluat. s. interposita in scriptis & ex cā ꝓbabili: vt ibi & q̄ peruenerit ad noticiā appellati de consti. cognoscentes. qō dic vt in cle. e. ti. causam.

b Mensez iste mensis datur ad parādū se ad iter.

c Post consensum sup. qū debito tpe fuerit ꝓsentata electio alꝫ locum habebit sequens clausula.

d Post obtentā. s. ubau. fm gar. & pⁿ tps i quo debuit ꝓsentari & quo debuit deliberare: vl postꝫ deliberauit. absurdū. n. eēt q̄ i hoc cāu nō hēret iducias ad deliberādū: maxime cuz decre. q̄ſ sit. ō. e. ꝫ sit reseruata: vt ō. vidisti. quō. n. venient: nisi primo deliberet an cōsentire velit: & quō deliberabit: nisi tēpus hēat. l. di. pōderet. tamē tuti" vꝫ sibi & ꝺño guil. vt dicaⁿ ꝙ in hoc cāu cū electio debito tēpore nō pūtaf: hēat vnū mensez ad deliberādū & parādū se ad iter: nec illius mēsis dimissio sit absurda que sit ex cā: & ne fraudi locus relinq̄ fm eos: & sufficit sic scriptū esse si. q. & a gbⁿ. l. ꝓsperit. Sed nōne rogat" ꝺz recedere iuitat" fugere: & sola ꝺz illi suffragari nec ess' tas excusādi. C. de epi. & cleri. si quēq̄. quō ergo se igeret nisi inuitē & rogē? dicas ꝙ ex quo electⁿ ē iuitat" & rogatus vꝫ: & aucte ipi" ꝙſtitutionis sine nota ambitionis hoc facere poterit: alꝫs. n. laq̄us pararetur: qō esse nō debet. xxvij. q. j. de viduis. de resti. spol. litteras.

e Notoriā. certā & indubitatā: puta q: ibi ꝓsens fuit. erat forte canonicⁿ: vel hoies fide digni referūt ꝙ certo sic eē: ar. de postu. c. j. de cleri ex. mini. illud. vel inde ſraz recipit auctēticā: nō. n. cuilibz referēti credere tenef: ad hoc de. do. & ꝓtu. cū oli. & qō ibi no. qd si scit se electū: ꝫ nescit appellatū: dic ꝙ si ecclesia nō ptinet immediate: nō currit iste mēsis: imo tenetur seruare decre. q̄ſ sit. donec sciuerit appellatū fm guil. & gar.

f Debito tempore. s. infra octo dies. postq̄ cōmode pūtari potuit. j. §. ceterum. & sic iste mensis non currit nisi a tempore quo electio ꝓsentari debuit fm gar.

g Extūc. i. elapso predicto mense: & designat extremū tēpⁿ istiⁿ mēsis. ff. de cōdi. & demō. si is ad si. Alij exponūt extūc. i. arrepto itinere: qō est falsū ꝓ id qō segtur: siue infra ꝓscriptuz tēc. & sequeref fm id ꝙ post decē annos arripiendo iter: tunc inciperet sibi currere tempus: quod est absurdum.

h Siue non & sic de arreptione itineris non curat: ꝺūmodo veniat tempore competenti.

i Absq̄ fraude si ergo electⁿ duplex hēbat domiciliū: dico ꝙ cōputatio fiet ab eo loco: vbi tūc erat absq̄ fraude per hāc ſraz & idē dico si extra domicil. ū esset fm gar. & guil.

k Cōmode xxij. q. ij. faciat. ff. de ver. sig. nepos. & ꝭ iudex h arbitrari ſpecta q̄litate ꝑsonaz locoꝝ & tpuz & etatū. ff. ō. v. obli. cōtinuus. §. j. & pz in pn. fe. §. Et dico ꝙ arbitrari ꝺz iudex fm vulgares dicas: vt ꝓbaf. j. de phen. ꝓscri. §. loca si. n. qō ibi ꝺz ſpāle est: ergo ipsius ꝺriū regulare: & q: lex ꝺz patrie conuenire. ij di. erit. & vsui statur etiā ꝑ naturā vocis. ff. de. le. ij. l vroꝛi ſpn. & multū opatur regiōi sī cōsuetudo. ff. de fū. ſtru. l. cū delanionis. §. alīā. & i arbitratione vulgarū semp respiciā cōditionē psonaz & tpis: vt. ō. diximus nō aūt arbitrabit fm singulares que sūt: cū qs vtif duplomate. ff. de ver. obligā. ꝙtinuⁿ. §. ij. vel fm legales. ff. siqs cau. l. j. & si habita cōputatiōe aliqd supest ꝓ illa dabit vna dies. ff. ō ver. sig. l. ij si nō appareret vulgares: nō credere errari fm guil. & gar. si recurreret ad legales: dū tū q̄litas cāe ꝑsonarū locoꝝ & tēpoꝝ id patef. Et scias ꝙ q electⁿ venit ante tps qō alꝫs arbitrareꝭ iudex residuū eius arbitriū nō ꝓpter hoc ꝭz de lucro: q: in eo qō finitū ē ꝓiecturis nō ē locⁿ. ff. de ver. ob. l. cōtinuⁿ. §. si duplomate penā cuitat: pueniēdo vo nil lucratur ꝓ predictū. §. Itē scias ꝙ si electus qui p. x. dietas distabat i pncipio mēsis iter arripiēs. xi. die fit in curia: nō tenef ex citatiōe illiⁿ cāonis: nisi alꝫs citef a papa: coā papa cōparere: si nō vult: nisi pmo labif mēsis: & decē dies: quibⁿ venire poterat: & xx. quibⁿ postea debuit expectari: & hoc ꝓbat ſra superior: cū dicit: extunc sine ſra ꝓscriptū mensē venit sine uō. & būficiū iuris nulli ē auferēdū. xxviij. di. de bis. j. de reg. iur. sdultū cū suis ꝓcoꝛ. nec ob. hoc ei qō diri. ō. ꝙ pueniēdo nō lucraf tps: q: illud ꝭz locū i tpe qō iudex ꝭz arbitrari: vñ ꝑueniēdo nō arbitrabit iudex: nisi temp" i quo venit ꝺz gar. ꝫ nūc loquoꝝ de certo tpe & a iure limitato: & ō eo i quo venit qō alꝫs bēbat iudex arbitrari. Et scias ꝙ si electio facta est in ipsa ciuitate vbi ē curia & electⁿ ē ꝑsens de tpe arbitrario nihil habebit: ꝫ mēsē & illos. xx. dies habebit fm guil. & gar. rō: q: in tempore certo & ll mitato a iure locoꝝ varietas varietatē iuris nō induc. C. de temp. in inte resti. l. supuacuā. sed quero an iudex arbitrando dare debeat aliquos dies ad quiescendum: pone vnuz in septimana: & vꝫ ꝙ nō: quasi illi. xx. dies ob hāc cām dati sint sed dic cōtra fm gar. & guil. cū. n. preter mēsem: & xx. dies detur hic tātū tēpus q̄ſto cōmode venire possit: quis iudex arbitrabit: q: per. xl. dietas vel plures venire cōmode possit nō. gesce donec illi. xx. dies ob hoc dati sunt: sed q: iudex in peremptorio nō multū debet ꝺ absentez festinare. ff. de dāno infec. si finita. §. si forte. credo ꝙ propter equitatez illius l. seruandam illi. xx. dati fuerunt: ad idem. ō. de re iudi. cum bertoldus. ar. contra. j. de of. oꝛ. q̄uis ibi continuat" & c. sed non est contra: vt ibi dicam.

l Petituri. post consensum.

m Prosecuturi. reseras ad id qō dixit pⁿ obtētā & c. q: dicit fm gar. pⁿ ꝙsensū poterit cōfirmationē petere: ꝫ post noticiaz petet: vt cōpellant electoꝛes electionez ꝓsentare. Alij dicunt ꝙ post obtentam noticiam potest electioni non ꝓsentate consentire: & cōfirmationem petere. ꝓioꝛ lectura magis placuit gar.

a ¶ Iuribus.i.rationibus cõsistentibus circa factum: q; papa omnia iura habet in pectore: ō ap. sepe. C. de testa. oium. s. e. li. de consti. c. j.

a ¶ Munimẽtis.i. his q; que cã sua muniri põt: vtpote cũ decreto electionis: cuz istrumẽto appellatiõis protestationum ꝛ similibus.

b ¶ Cõtingẽtib⁹. vt dispẽsatio sup plur. alitate beneficioz sup natalibus ꝛ similibus: si talia opposita sint. si. n. opposita nõ fuisset a principio: sed modo opponunt: forte eo modo quẽ hẽs. s. e. ti. vt circa. dico q diuinare nõ tenebatur: ꝛ hẽret eo casu dilationẽ ẽt extra curiã. j. e. ver. electos. ꝛ in casu in quo nõ est. p; esentata electio hẽat illa mũimẽta q̃ hẽ põt ad alia nõ tenetur. ff. de reg. iur. ipossibiliuz. ar. i se. §. ver. elect⁹. ibi nisi iusta cã ꝛc. nec dico q incõtinẽti quãdo venit debeat ostendere munimẽta: ꝫ sufficẽ q parat⁹ sit illa ostendere termio sibi assignato vt per sequentia patebit ꝑm guil. ꝛ gar.

munimẽtis[a] suis ꝛ pcessus suos contingẽtib[b] cozam[c] nobis psonalit teneant. ¶ Qõ[d] si per. xx. dies post lapsũ[e] ex q̃ litate locozũ moderãda[f] tpis expectati[g]: siue eligẽtes[h] siue opponẽtes venerit: siue nõ p sonalit comparere[i]: ꝛ suaruz electionũ ꝯfirmationez vel p secutionem: seu executionem

c ¶ Coꝛã nobis. per hãc litteraz dicit archidiaconus q electus nõ veniẽs ap. se. vacãte nõ incidit i penaz. gar. io. mo. ō. s. q icidit lz ō eg̃tate pena remitti debẽt. expeditũ ẽ qõ icidit p cle. e. ti. ne romãi. i fi.

d ¶ Quod si p. xx. scõa pars. Quicqd direrit ꝫ gar. ꝛ alij: dic' pleni⁹ q iste. §. ponit. v. casus i qb⁹ priuat⁹ ẽ electꝰ ipo iure ꝓim⁹ cũ iuste impedimẽto cessante infra tps statutũ ñ venit. Secũdus cũ iuste fuit impedit⁹ sed infra tps debitũ impedimẽtũ ꝓponi ñ fecit coꝛã papa Tertius cũ bene fec ꝓponi impedimẽtũ tpe debito: ꝫ statuto tẽpoze ñ pbauit. Quart⁹ cũ statuto tpe opposuit ꝛ pbauit: sed pcur. ñ misit infra illõ tps sufficiẽt instructũ. Quint⁹ cũ misit pcur. sufficiẽtẽ: tñ cessãte impedimẽto infra tps debitũ psonalit nõ venit. In his casib⁹ vel altero ipoz priuat⁹ ẽ ipso iure: si aũt i neutro ipoz peccauit: penã nõ patit̃ puatiõis. Ultimo ponit penã electi veniẽtꝫ vl' mittẽtꝫ eo cãu q̃ mittẽ põt sñ munimẽtis: ꝛ sic ꝯstrue hãc lꝛam: q; si expectati p. xx. dies p⁹ lapsuz tpis moderãdi ex q̃litate locoꝝ cõtẽpserint psonalit cõparere: ꝛ petẽ suoꝝ electionũ ꝯfirmatiõez vel psecutionẽ: seu executiõz: siue opponẽtes venerit siue nõ electiones õ'ipis ꝛc. vsq; ibi puatos. hec vꝫ si cõtẽpserint nulla iusta cã iteruenieẽte. ō qua ꝓpta i fra pdictos. xx. dies coꝛã nobis vl' alio seu aliis deputãdis vel deputãdis a nob⁹ si videbit admittẽdã: teneantur. j. xv. dies p⁹ tps hui⁹ apõ se. ap. facẽ plenã fidẽ: sibi audi. aliogn electiões de ipis ꝛc. vsq; puatos: nisi cõtingeret talia: vl' tã verisimilia ꝓpõi: vl' infra eosdẽ xx. dies seu predcõs. xv. eo cãu tm: cũ vt pdicit fuerit cõcessi ad pbãdã pdictã cãz appositã ꝛ admissã: q̃ merito ꝛcusarẽt electos ipsos ab infrascripta. i. sup: ascripta ꝫ ostructũ pena: ꝛ ꝓpt qõ videret forsitã idulgẽdũ eisdẽ. s. electo. si itelligas psidẽti: cõiunge: cũ videret tps plix⁹ ad pdictã ꝓparationẽ. In sup eo ẽt casu quo cõtigerit ꝓpõi vl' p. i. ꝛ admitti aliq̃z iustã cãm ad excusanda psonalẽ cõparitionẽ electoz: nisi tũc infra idẽ tps se psentauerit p. pcuratorẽ sufficiẽtẽ istructuz ad oia pmissa: electiões ꝛc. hec vꝫ iusto impedimẽto cessãte: ꝛ ibdit tũc: nihilominꝰ. i. nõ obstante q pcuratorẽ

e ¶ Post lapsũ. rõabiliꝰ ẽ hec cõputatio ꝫ illa q̃ (ctiões ꝛc. fit p ōcre. statuim⁹. ō. s. e. vbi cõputãt dies p⁹ aduẽtũ partꝫ qd. eni si pars vtaꝫ duplomate: dicta incõueniens tegt ex eo. Sed nõ mireris: qz h maioꝛ pena imponit: vt ibi dixi i glo. egozi.

f ¶ Moderanda. vt. s. dixi sup verbo cõmod.

g ¶ Expectati. ꝫ pone q facta cõputatione recta in oib⁹ reperit vna die venisse p⁹ terminũ non alegãs impedimẽtũ nũq̃d moꝛã purgat: dic ꝫ gar. ꝛ guil. q ch hec sñia lata sit a canone ꝓpt moram statim elapso termio cõmissa ẽ pena priuatiõis ipso iure que ampli⁹ purgari nõ poterit. sicut. n. a sñia legis vel canonis nõ appellat̃. ō. de ap. q; nos. ff. de ver. sig. siq̃ pena. sic nec, purgatur i ea moza. cũ eni stati electio nulla sit: amplius conualescere non posset. ō. e. audit̃ ꝛ. j. de reg. iur. nõ firmatur. ꝛ ad de quod dicam. j. de re. iu. moza.

h ¶ Eligẽtes. hoc dicit ne credat aliquis q̃ veniẽtib⁹ eligentibus non teneat electus venire: hoc ergo remouet.

i ¶ Opponentes. quare punitur electus non veniens: ex quo non venerunt eius aduersarij: cum in eius aduẽtu nulla videatur vtilitas: ad hoc ff. siquis in ius voca. l. ij. ad fi. ꝛ no. ō. de do. ꝛ contu. c. vl. Dic q̃ aduersarijs non venientibus ipse venire tenet: ideo quia ipa absentia procedi potest. ō. e. c. j. j. ō eo q mit. in pos. c. j. ꝛ. ō. vt lit̃ ficõtest. qm̃. ꝛ etiam cessantibus aduersarijs ibi locum habet iudicis officium. ō. e. cum nobis olim. cum similibus.

k ¶ Cõparere. Quid si electꝰ venit infra tpa ꝓstõis: ꝛ negocio nõ finito illicentiatus recessit: nũq̃d incidit in penã illius cõstõnis: dic q̃ sic. j. e. si postq̃z. §. j. Sed pone nõ venit electus i fra tempus legitimũ: nec post petit aduersarius ꝓnũciari ipsum in hanc ꝓstitutionem incidisse: apparet pcur. electi qui dicit hanc ꝓstõnem in eo locũ nõ habuisse: puta quia nõ pertinet imediate ꝛ vel quia appellatio nõ fuit talis que deuoluere. replicatur q̃ hoc debuit ꝓponi infra temp⁹ de quo dictuz est. ō. queritur qd iuris: dico ꝑm guil. ꝛ gar. procuratorẽ audiendum. si enim non hz locum ꝓstitutio. satis est clarum q̃ non hz locũ eius pena vel tpis artatio ō hoc igitur cognoscẽdum est. sed pone electuz in tps feriatum incidisse cuius tpis si fiat cõputatio nõ venit electus infra tps: venit tñ post tempus anteq̃z iuder sedeat p tribunali: q̃ritur an icidat in penã: ꝛ vꝫ q; ñ: ad qd eni pdesset venisse: ex quo si venisset p cessum non fuisset. Dico tamen ꝑm gar. ꝛ guil. ipm in penaz incidisse: ōbuit eni venire ꝛ se p̃sentare: ꝛ tali tẽpoze potuit ñ bellum offerre. ff. de adul. miles. §. se ꝛaginta. si. enim contrarium dicatur: eadem ratione sequitur q̃ dies festi ꝛ octaue de tali tempoze detraherentur. Preterea ex causa i causa electionis procedi potest tempoze feriato: ar. ō. de fer. c. vl. vbi lꝛ no. inno. nec ob. ff. siquis in ius voca. l. ij. ad fi. quia nec ibi, dicitur q̃ non committatur pena: sed q; pretoꝛ eam remittere potest si vult: sic ꝛ i hoc casu poterit si voluerit papa remittẽ.

l Executionem. forte per hec verba denotare voluit electum psentem esse debere vsq; ad finem cause: vt per hoc q̃ dicit confirmationem notaret principium: per hoc q̃ dicit prosecutionem medium: per id q̃ dicit executionem finem: ꝛ est expressum. infra eodem si postquam. §. j. vel forte loquit cum petitur executio late sententie super cõfirmatione a qua appellatum fuit: quia ꝛ tunc locum habet constitutio. vt in predic. decre. si postq̃z. §. vlti.

a Petere. ex quo aūt ꝓsonalr venerit ad curiā ꝫ gar. ⁊ guil. etiā ꝑ ꝓcuratorē ꝯfirmatiōez petere potēit sic aū ꝯstōnē hāc potēat. cū. n. ß exꝑsse reuocatū nō inuenik: antiquo iuri stabi tur: vnde notabiliter posuit ꝓsonalr ꝓpe ꝫbū cōparare: ⁊ nō ꝓpe ꝫbū petē. nec obstat qō aduerbiū ꝓsonalr itelligaī repeti tuz: q: ꝑ sabauditiōes ⁊ repetitiōes tacitas iura reuocāda nō sūt sed poti⁹ cōcordāda. C. de i offi. don. l. vna. ⁊. j. eo. cū

b Justacā. (expedi at. puta infirmitatz: aduēfitat(: marjvl hyemis vl icurs⁹ latronū. ff. ō excu. tu. l. scire. §. obsēuabunt.

c Cōtēpserit nō facias ß differētiā inf cōtēnē ⁊ negligere lz als videaī fieri. xx. di. si ōcreta. siue enim negligat siue co n temnat punif: ⁊ ꝓbatur hoc. j. eo. §. pe. guil. ⁊ gā.

d Ꝓpositā. si misit nūciū ad ꝓponēdū: ⁊ nū cius ipedit⁹ fuerit: ⁊ de hoc ꝯstet: nō nocebit ei dūmō postea ñ sit negli gens ⁊ ꝓbaī ß. j. e. v. in fin. ibi iusto ipedimēto cessāte. ⁊ si ifra illos dies papā vel auditorē hīe ñ pōt: ptestef hoc ne de negligentia notef ⁊ dēbif ptestatio ꝓpositiōe. ff. de nau. fe. l. ij. Sed solet queri an sufficiat semel ptestari: qō vī: q: vnica ptestatio currentē ꝑscriptiōez tpis iterrūpit. j. de ap. si iust⁹ met⁹. de offi. or. pastoralis. C. de anna. excep. l. vt perfecti⁹. ⁊ vnica ō biti oblatio vsuras currātes ipedit. C. ō vsur. si p'te. ⁊ vnica solēnis ōpositio ipedit iā currētes: dūmō ꝓedat oblatio ⁊ cōsignatio. C. ō vsur. acceptā. ecōtra vī: cū apli instāt petēdi sint. ff. ō libel. dimis. l. vna. ō ap: vt sup. ⁊ pallū: ⁊ lre dimissorie. c. di. prisca. lxj. di. epos. ⁊ sollicit⁹ dz eē: ad ß. C. ō tēp. ap. cū anterioib⁹. §. i his. Credo ꝫ gar. ⁊ guil. cutū eē electū plies ptestari: ne ō negligētia arguaī ⁊ sic do ceat se agē voluisse: qō nō. §. nno. de ꝑscrip. ex trālmissa. ād ß C. ō vsur. pupil. l. fi. tū si hora ⁊ loco cōpetētib⁹ papā req fuit ⁊ el⁹ copiā hīe nō potuit: ⁊ ß legitie fuerit ptestat⁹: sibi tps ñ curret donec papa copiā sui fecerit: q: talis lz vnica ptestatio curs⁹ tpis ipedit. ff. qñ appel. fit. l. j. §. biduuz. ō. dies. ⁊. ij. q. vj. biduū ⁊ ar. l. l. vt ꝑfecti⁹. Et si papa electos ad camerā cō fluenit admittē: lz i publico ñ faciat copiā sui: hoc cōra ostia rijs tabellione: ⁊ ꝑsonis q occurrerit ptestef. j. ō ap. si iust⁹. ⁊ predicta. l. vt ꝑfecti⁹. ⁊ i scripꝫ ptestef: i auc. ō tēp. nō so. pe. §. constitutionem col vj.

e Tempus huiusmodi. xx. dierum.

f Videbif. qd si dū iuder ōliberat: an sit admittenda vel ñ labitur temp⁹: nūqd nocet electo: credo q nō ꝫ gar. ⁊ guil. ō. de ap. er insinuatione. ij. q. vj. biduū. C. de tem. ap. auc. si lis.

g Apud sedem. ergo non alibi nisi forte iusta causa suade ret contrarium. j. e. ver. electos.

h Fidem per testes vl alīū legitimū modū ꝓbādi: de resti. spo. cū ad sedē ⁊ si er pte electi ꝓbef iusta cā absentie: ⁊ oppo nens vult contrarium dicere bū audietur: nequis per testes falsos obtineat: de testi. presentium ⁊ quia probare volenti mos gerendus est. ff. de proba. circa. iuder tamen accelerare debet quantuz potest: quia ß ē hi⁹ cōstitutiōis ꝫ gar. ⁊ guil.

i Nisi vl ß est. §. ⁊ exceptio. ab eo qō dictū erat: q debeāt electi ꝓsonalit ꝓparere: als cadāt a iur suo: ⁊ hoc vez est nisi ⁊c. ⁊ hoc ꝓbat littera. j. cōparationem.

k Xv. qui dant ad ꝓbādaz cāz ꝓpositā: ß nūqd iu der dat⁹ a papa illos dies poterit abbreuiare vel plō gare: dic q ū sim guil. ⁊ gar. cū sit tps limitatū a iur sicut nec dies q dant ad appelan dū. q. vj ālteriox. ⁊ q dant ad i integrū restitutionē petēdā. C. ō tēp. i integ. resti. l. supua cuā: ⁊ fac cle. de i ite. resti. ab eccīa

l Ꝓpositā. q eā ꝓpōit dz hīe mādatū: als non videf huic ꝯstōi satisfactū: cū. j. di catur q ꝓcurato rez ad ꝓmissa ⁊c. si tñ gerēs negoci⁹ suū mandato excusat: ⁊ admittaf: si elect⁹ ratū hz ifra tps infra quod se debuit excusare: credo q' sufficit. ff. rem ra. ha. l. pe. ⁊ facit quod dixi. ō. c. ꝫ sit.

m Verisimilia. si aūt ꝓponat cāz legitimā q ad ius: nō tñ q ad factū ⁊ vult ꝓbare infra tps ōbitū audief: q: plena ꝓbatio ꝑsūptiōi ꝑferēda ē. ff. ō his q sūt sui. l. filiū. ⁊ pone exēplū ꝫ gar. q: valde potēs hō dicē se ab ꝯponēte detētū vel cōra iudice impssionē passū. ff. quod me. causa. non est verisimile.

n Presidētis sūmi pōtificis vel alteri⁹ ab eo dati.

o Comparationez. personaliter faciendam.

p Prolirius. arbitriuz habita tamen cōsideratiōe

q Vel. ꝓ et. (⁊ impedimēti q̄litatis negocij.

r Tūc. l. cū iusta cā ꝓpositf admittif ⁊ ꝓbatur.

s Tps. infra qō debeat elect⁹ ꝑsonalit cōparere.

t Impedimēto. ⁊ sic i pena ñ scidit: si instū ipedimē tū aduentū. ꝑcur. ipediuit: ⁊ credo ꝫ gar. q̄ seruetur illesus ipo iure sūm alīq restōnis auxilio ꝑ hāc lraz. Si āt elect⁹ infra tps nec venit nec misit: ⁊ aduersarī⁹ ꝑ sens petat ꝓnūciari ipz i ꝯstōnē hāc icidisse: iuder in bocca su būfaciet nō multuz accelerando marie si sit spes de vicino aduētu. ō. de do. ⁊ cōtu. cum dilecti. ß si ꝓcesserit iuder ⁊ elect⁹ veniēs ꝓbat ipedimētū ꝓ pter qō nec venire nec mittē potuit: restituere ꝫ ꝓ cessū. ō. de iudi. cū bertold⁹ ff. ō dā ifec. si finita. §. si

u Procuratorē. spālis cās⁹: cū alī arduis ipe (forte. ditus non compellaf procuratorem constituere. ō. de procu. ꝙrelā. vbi de hoc. ⁊. v. q. iij. si egrot. ms.

x Premissa oia. s. proponēdū et probādū iustā cām absūtie: et petēdā ꝯfirmatiōz et pseqndā electōz. Et sic nō q ꝓponēs cās absūtie dz hīe mādatum: vt. ō. dixi.

y Mibilomin⁹. i. nō ob. q ꝓcuratorē misit.

z Cā ipedimēti. ꝑpt qō als ꝑpt quā elect⁹ se ꝑsonalit presentare non potuit.

a Presētamerit. dato sibi p⁹ ipedimēti cessationem

el tpe:qđ a pncipio hac ꝙstõne dabat: vnde debit mẽ sem ad se parãdũ ⁊ tps arbitrariũ:⁊ adhuc.xx. dies:⁊ hoc voluit dicere superio: lra vt ꝓmittit.⁊ qđ dico de mẽse q dat ad iter: itelligo cũ tale fuit ipedimẽtũ qđ nõ solũ iter: ꝫ paramẽtũ ẽt ipediuit ẽm gar.

a Priuatos.⁊ ptineat prouisio ad papã ẽm gar. eũ mens cõdito/ris fuisse videat: exquo negocium esset i curia ꝙ pa pa ꝓuidẽ ẽberet: alꝫ ñ eẽt celeris ecclesiarum expe ditio:ex potestat fue plenitudine papa potest facẽ quod vult: sed ẽ iuſ credo ꝛnũ:⁊ dico ꝙ si cãonici deliquerunt in p sonam vl̃ formã: tunc locuꝫ habꝫ decre. j.e qꝫ.si autem nõ dereliquerint electio reuertitur ad eos de j.e.si electio. nec dicam contrarium in hoc casu cum non reperiam expressum: nec per subauditiones sunt iura reuocanda: vt diri.ſ.e.§. in glo exquo autez. Si autem iudex datus a papa pronunciat electum incidisse in hanc constitutionem: si constat eum non incidisse vel est dubium, admitteretur eius appellatio: si autem constat eum incidisse non admitteretur: quia a pena legis vel canonis non appellatur. ſ. de ap. quia nos. ff. de ver. sig. siqua pena. ẽm guil.⁊ gar. Et si elec⁹ pu⁹at⁹ hac ꝙstõne oppõat se alĩ electo:⁊ vn⁹ ẽ capitulo admitendus videtur: quia excluſus ab illa pte vnde liberi: admittit ab illa pte vnd legitimi. ff. ẽ suc. edic. l j. §. qb⁹. qđ itelligo verũ ꝫ gar. si i alio capite sa tisfactũ ẽ cõstõni: q: pſone istructe misse sũt. priuat⁹ est eni solũ iure sibi quesito p electionẽ,: vt dicit hec lra.

b Premittit. ſ. in casu in quo mittendo excusatur.

c Eo casu. ſ. qñ veniunt vel mittunt sine actis.

d Ex iusta cã: vt q: instrumentũ detulit ⁊ misit vel aliqua de nouo opponũtur: vt diri. ſ. in glo. vt dispen satio: que est glo. vlti. in pnori. parte.

e Ad hec. tertia ps. postqꝫ dixit ad quid tenent elec ti: dicit ad qd tenent electores.⁊ dic ad hi preter hẽ.

f Electiõibus. vt si forma decre. q: ꝓpt fuerit ob seruata:⁊ queri debet distincte de quolibet ipsi⁹ ẽcr. articulo. de quo in dubium reuocatur.

g Eligẽtib⁹. vtrum excõicati maiori ab hoie suspẽ si priuati a canone: hi enim eligere non possunt. ſ. e. cũ in cũctis. ⁊. c. cũ inf. ſ. de cõsue. cũ dilect⁹. cũ si. idẽ ẽ alĩs qꝫ circa hoc fuerint in dubium reuocata.

h Electis. ingref circa hoc de his que habes. ſ. eo. cum in cunctis. ⁊. xxv. di. vsqꝫ ad. xlix.

i Premissa. electiones. electores ⁊ electos.

k Plena. p hãc lraz ⁊ seqntẽ dico ẽm gar.⁊ guil. ꝙ si nullitat canonici q tũ nõ inf fuerũt negocio: ꝙ nõ sufficit cũ ⁊. j. dicat ex ipsis electo⁹. ⁊c.

l Absentes. qđ alꝫ esse põt. j. de procur ꝫ.

m Prouẽire.⁊ ꝫ p talẽ pcuratorẽ posset istructio p

nim⁹ eẽ puatos⁹ elcõs vo q se fine actis iurib⁹ ⁊ mũimẽt] su is ⁊ pcess⁹ suos ꝓtigẽtib⁹ pso nalr vl̃ p pcuratorez vt ꝓmit tit⁹ pñtauerit: ea volumus ex ꝓtẽptu ꝙstõnis h⁹i eo⁹ casu pe na pcelli: vt ꝓ exhibẽdis illis alibi ꝙ apd sedez ipaz nisi ex iusta⁹ cã si possint dilationem aliã obtinere. Ad h⁹ vt dili gẽs igsitio sup electiõib⁹ ⁹: ⁊ eligẽtib⁹ ⁹⁵ ⁊ elcis⁹ ac aliꝫs ꝓmis sa' ꝓtigẽtib⁹ pleã⁹ ifõmato pos

tuenire: nihilomin⁹ veniãt he persone ẽm guil.⁊ facit quod diri in pin. super verbo periculosis.

n Due pſone. he persone pcuratorꝫ ab eligẽtibus habere debent: vel alꝫ apparere quõ trãsmissi sint: ar. ſ. de here. cum ex iniuncto.⁊ si iste pſone nõ venerint electus vult tamen plenã instructionẽ facere p alios: sufficit quo ad se ⁊ ꝫ nõ quo ad electores: q: penã incurrent. j.e.§. ceterum. Et si pſone i structe venerunt:⁊ ante instructionẽ cãe decesse runt postqꝫ sciuerint ꝫ eligẽtes tenentẽ alias per sonas mittere infra tan tuꝫ tps q̃tũ superius est taratũ: alꝫ ꝓpt nouũ cõ tẽptũ penã incurrerent: ꝫ a pncipio negligen tes non fuissent: ad istã. eius quo dicitur de ele cto. ſ. e. §. pcor. v. insup.

o premittitur. ergo ve nient cum actibus iuri bus ⁊ munimentis: ad idem. j. §. proximo.

p Concordẽ: ꝫ quidã dicãt electionẽ concordẽ q̃ a maio/ri parte capli facta ẽ: tu dic ẽm guil.⁊ gar. cõcordem: qñ oẽs cõsentiũt nemine discrepãte. Ille. n. intellectus ẽ cõ signifi cationem vocis:⁊ probat hoc j. §. pr.⁊. j e. quorundam.

q Idem tps. j. qđ elect⁹ debet pſonaliter cõparere:⁊ si ele ctus sit remotor qꝫ electores: sufficit ꝙ persone istructe veni ant infra id tps infra qđ elect⁹ remotior venire dz ẽm guil. ⁊ gar. Si aũt elect⁹ esset ꝓpinquior dico eligentes hãc men sem ⁊ tps arbitrariuꝫ:⁊. xx. dies. ad impossibile. n. non obli gant. j. de reg. iur. nemo cum suis concor:⁊ verba sunt ciuili modo intelligenda. ff. ad exhi. l. pe. Et dico ꝫ guil.⁊ gar. ꝙ si in curia ille sit qui ẽt electus vltra mõtes: hẽãt pſone in structe tps ad veniẽdum: qđ hẽret electus si esset in ecclesia ⁊ curreret a die eis notificati ꝓsensus exhibiti: rutius tamen esset ꝙ cũ mittũt p cõsensu: mitteret etiaꝫ pſonas instructas ẽm formã huius decre. tũ ꝫ hoc non fecerint non incidunt in penã. Qualit enim artari debẽt ad prosecutionem cause: donec sciant an electus cõsentiat: Idem dico ẽm eosdem ꝙ si duo sunt electi: quoꝝ vnus est in curia: alter in ecclesia ille qui ẽ in ecclesia stati post suũ cõsensuꝫ exhibitũ artaf hoc tpe. cũ. n. decre. ista dicat post cõsensuꝫ etc. stabim⁹ tertui: nec di cem⁹ ꝙ habeat vel possit expectare consensuꝫ alterius electi.

r Expensis. necessarijs et moderatis: vt in se. §.

s Discreta. si autẽ aliqua sint discreta: aliqua cõia: fiant de discretis pertinentib⁹ ad prelatũ si sufficiunt: alꝫ qđ decst p hãc litterã de communibus suppleat: sed si ẽ bonis eccle plus recipit vnus qꝫ alter: dabit ne tñ vnus sicut alius: dicas ẽm gar. ꝙ est tripler gen⁹ expensaꝝ. In expẽsis q̃ fiunt in causis vel negocijs generalit ad totã ecclesiã pertinentib⁹ fit contri butio ẽm facultates: vt qui plus hz plus soluat: de censi. so pite. et. c. cũ instãtia. sicut et i naui iacture summaz p pcio re rũ distribui oppor: et q plures res saluabit plus cõfert. ff. ad. l. rho. ẽ iac. l. i. §. iacture sũmã. Alie st expẽse ptinẽtes tñ ad bõa discreta: puta ad dignitatẽ: tẽ ẽ illis bonis discretis fieri debẽt expense dũmõ sufficiãt In expẽsis vo q̃ pertinẽt ad bo na cõia de cõmunib⁹ he fieri debẽt satis ꝓbat lra ẽm gar.

t Alioquin. i. si bona discreta non sunt.

a Aliū de. ꝯtrahēt mutuū: cū manifesta sit i hoc ecclesie vti litas. x. q. ij. pzecarie. xij. q. iij. quicunq;. vel si id cōmode fieri ſ pōt ad dioc. clericis charitatiuꝫ: de cēſi. cū apostol⁹. §. ꝓhibemus. tractatur. n. subditoꝝ salus. lxi. di. miramur.

b Possint. commode. ff. de ver. sig. nepos.

c Instructi. instructe debet dicere cum .s. dicat persone gar.

d Trāsmittātur. non ergo sufficit eos eligere nisi trāsmittāt. Si ergo electi primo nolūt ire: alios eligāt. illi aūt electi q venire noluerint: hac pena tāq; culpabiles pūiātur. j. §. ceterum. qō. n. fit a maiore parte capituli: minor pars sequi tenet nisi rōnabile gd ostēdat de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. vnde venire tenebāt ad idē. iij. q. i. nulli. vij. q i. nos aūt fratres. x. qō ibi notatur.

e Si vero. quarta pars ponit quid iuris de missione personarum: quando electio facta est in discordia.

f Due persone. cōpareant: qō est. j. x si iste psone se aduersarios in iudicio cōstituant: nihilhominus instruere pñt: cuꝫ x infra dicatur q̄ opponentes instruunt: nec sunt isti ꝓpzie testes: ꝫ instruunt cām cum actis iuribus x munimentis: x p eos instruetur papa vel auditor in facti veritate.

g Plures. electiones. x intelligas siue sint due siue plures: dummodo oēs suas prosequantur electiones.

h Necessarijs. q̄ sūt ille qb⁹ nō factis res pitura erat vl̄ ōtenor futura. vtiles q̄ meliorē cāz faciūt: deteriorē eē ñ finūt. ff. de v. si. l. ipse. x dico q̄ cōditione ex hac decre. electi nō tenebunt ad vtiles: cum de necessarijs tm̄ dicat: ꝫ actiōe neg. gestorū bene. ff. de neg. ge. sed an vltro. s. de procur. cū pro cā.

i Cōtēpserit. ꝫ an teneat offerre: an sufficiat q̄ paratꝰ sit soluere dubitat: x vī q̄ teneat offerre. C. de ōhē. x ꝓmit. stipula. magnā. ff. de leg. ꝓmis. l. si fūdꝰ ad fi. vbi dī q̄ offerre tenet alias i penā icidit: x. s. ō loc. potuit. ar. ō. ff. quoꝫ legatoꝝ. l. fi. §. l. vbi dī q̄ sufficit si paratꝰ sit satisfacere: nec tenet offerre: ꝫ morā petenti ñ facere. ff. ō ope. libe. cū patronꝰ. ff. ō dā. ifec. l. iij. §. ꝫ aūt. so. dico ꝫ guil. x gar. p iura vitio allegata x p de ere. de iureiur. breui. x. j. de sē. ex. cū medicinalis. §. exemplu x p litterā istā q̄ dicit ꝓtēpserit qō sufficit soluere sit paratus: x ꝯtraria loquūt cum statuta est dies que interpellat.

h Impotētia. x tunc expēsas dare tenentur electores. vbi. n. ius postulatū excusat: incūbit hō⁹ postulātib⁹. j. §. p. a simili vbi⁹ excusat electū: icūbat on⁹ expēsax electoribus: x satis hoc pz. j. §. priori. v. vel si personas. x idē dico si electi pñt: sed nolunt has expensas soluere per preal. ver.

i Prīuentur. per sniam. vbi enī vult decre. ꝫ q̄ sit canō late sententie: bene ꝫ exprimit: ita x ꝫ fecisset si ꝫ voluisset. s. de deci. ad audientiam.

m Vnicus. si ergo sūt plures electi: dico per hanc lām x per illā. §. pri. opponentis vel opponētiuꝫ: cum vnicus ē electus q̄ opponentes venire nō tenēt. ista. n. decre. nō ꝓpellit alios venire nisi electos postulatos x personas instructas x opponētes: cuꝫ vnicus est electꝰ: a vbis ergo non recedam: imo verbis electi deseruiam. ff. de le. iij. non aliter. s. de rescrip. su spectuꝫ. x ꝫ intellerit guil. x gar. de his opponentibus qui sūt de electoribus. p illis. n. veniūt electi x psone instructe ꝫ si aliqui sint opponētes pret electores: puta dioc. clerici vel alij q̄ꝫ interfit ipsi venire debēt. ꝫ eadē rōne q̄. s. dici posset q̄ i eis locū ñ hēat hō dr. ꝫ illa. s. e. statuim⁹

n Opponūt i formā vl̄ psonā aligd obiciēdo. s. e. c. j.

o Opponēs. dixit guil. x gar. q̄ si archiepꝰ vel epꝰ se opponit personaliter venire nō tenet: q̄ durum eēt q̄ occasiōe hꝰ oppositiōis suaꝫ ecclesiā vl̄ puiciā dereliquat: x iō sufficit si procurator mittat sufficiēter instructū tanq̄ iusta x rōnabilis cā eū excuset. j. §. px. v. vl̄ si psonal x. j. §. pe. vbi non astrigit psonaliter venire ecclie alliga

buſ vel ꝓ ipſz capitulū aliū de⁹ puisis: si de ipsis discretis vl̄ cōibus tunc hēri nō possint⁹ ad oia instructi⁶ plenarie trās mittantur⁶. C Si⁶ vero in discordia electio vel electiones ipse ꝓcesserint: tūc due⁷ psone ad minus de parte q̄libꝫ cuꝫ sint plures⁸ vel de parte electi cū electio vna ꝓcesserit in necessarijs⁹ x moderatis expensis electoꝝ: quas si electi exhibere contēpserint⁷: nisi forsan

ipſof facultatū ipotentia⁸ ꝓ q̄ litate negocij excusaret: oī iure ipis ex tali electōe quesito priuentur⁷: x quando vnicus⁸ est electus: cui aliqs vel aliq se opponūt⁸ i expēsis ipoꝝ p prijs eo casu tā opponens⁹ q̄ opponētes huiusmodi: si duo tm̄ vel si plures: duo⁹ ad minus ex ipsis opponentibus in expēsis⁹ ipsoꝝ opponentiū plene vt dcm̄ ē: cū actis x munimentis instructi⁷ cōpareāt⁷

tuꝫ: etiam si postulatus fuerit.

p Duo ad minus. si aūt. x. sūt opponentes x diuersa crimina opponunt: vtpote vnus adulterium: alius homicidiuꝫ: x sic de singulis: sufficit duos mittere sufficientes instructos ꝑm guil. x gar. cū hic lra nō distinguat x sic satisfactum dicemus huic cōstitutioni: x ineōueniens esset tot opponentes compelli venire: x electū per tot distringi. ff. de exer. acti. per plures. l. ſ̄ht ar. ō quia si plures de vno crimine accusant: magis idoneus eligit a pretore: si autem de diuersis oēs venire tenētur: nec admittitur vnus pro alio. ff. de accu. si plures. C de accu. l. qui de crimie. Sed illud quia ibi criminaliter de crimine agitur non potest procurator interuenire: sed hic agitur ciuiliter: x iō secus: de accu. super his.

q Expēsis. quas si dare noluerit: x ita nullus veniat tāq; culpabiles puniantur. j. §. pri. ver. vl̄ si personas.

r Instructe. respicit illud due persone: als instructi: x respicit illud duo ex opponentibus x. c. x an illi duo contribuere teneantur: dixi. j. c. cum non deceat.

s Cōpareāt. j. idē tps. j. qō electi venire tenēt: vt itell gat receptū. s. ō ap. sedo regnis. x si electꝰ obiciat oppoēti q̄ tpa ñ fuerit: x opponēs idē obiciat electō: ꝑmo discutiet ō iure opponēs tāq; ō pindiciali. C. de adul. qñ. s. ō oz. cogni. tuā. priꝰ. n. psōe opponētiū discutiēde sūt. xxiij. di. illō. ō accu. c. i. x sil̄ ō vtroq; cognoscere nō. s. ō iudi. exhibita ꝫ guil. x gar. dico tm̄ q̄ iudex exclusō ꝺicēte ex offō suo cognoscet: vtrū electꝰ tpa seruauerit. s. e. cū nob oli. qd si opponētes a pncipio si venerūt. j. tpa ꝫ pꝰ. x se petāt admitti ad ea q̄ ō novo puenerūt: nūqd admittēt: vī q̄ sic. s. e. vt circa. §. aliogn. s. e. c. j. s. q ma. accu. pos. cū i tua. Et p surreptionē x. c. s. e. cū dilecti. §. nos. vo Sz dic q̄ ꝑ hāc dcm. q̄ excludit eū a totali ꝓsecutōe ꝓcessus: x q̄ s te calūiat ē nec ō illo: nec ō alio crimie te excusat. ff. ō accusa. ficui. ij. q. x. si accusatoꝝ. nō ob. dcr. vt circa. punit. n. ibi q̄ ñ exꝑssit: ꝫ exprimere si potuit qō ignorabat: h aūt ꝑūſ q̄ ꝓtēpsit. dcr. aūt statuim⁹. ñ ob. q̄ ibi ñ ꝑuat ꝓsecutōe ꝓcessꝰ: ꝫ h ꝑūitur q̄ i eiꝰ absētia ꝓcedit veniēs igit admittet eo statuti q̄ cā repiet: dicam⁹ igit ꝫ p dcr. ista ſpālit introductū si

ob.decre.cum dilecti.q; officium iudicis, nõ deficiet: vt in predicta decre.cum nobis.

a ¶ Instrui, ita q̃ finiri possit.

b ¶ Informari.quando non est tale quid probatum per quod negocium decidi possit.

c ¶ Aliis circũstãtijs.gd.n.p istos informat iu dex: q̃ pbatões de facili pũt hẽri i curia vel nõ nisi cũ magna difficultate: h ispecto vl' omissione faciet: vl' ad pbationẽ faciendam in curia cõpellet gar.

d ¶ Alibi.ad gd fiet ista cõmissio: cũ electo⁹ z opponẽtes ducere teneãt oĩa munimẽta: dic illõ vez de pbatiõib⁹ p istã faciẽdis: h̃ ista omissio sit rõne pbationũ faciẽdarũ: testes q̃s ad curiã ducere eẽt diffcile: defideiu⁹ statuit⁹.ij.q.ij.c.vlti.gar.z guil.z idem posset intelligi si haberet pbare p istrumẽta q̃ secũ ducere ñ potuit: puta p̃uilegiũ q̃ alteri⁹ erat nõ suũ: nec illud hĩe potuit: vl' impedir⁹ fuit p aduersariũ quominus hĩe posset vel similia: ad h de fi.instru. cõtingit.z.c.accepimus de testi.co.peruenit j.guil.

e ¶ Artãde.z testes compellẽdo ad curiã venire.s.de te

f ¶ Ceterum.quinta pars. (sti.co.c.ij.

g ¶ Electiões.scias h̃z gar.q̃ h̃ q̃ nõ h̃ dr̃ h̃z locũ nõ solũ in electiõib⁹ cathedraliũ eccliarũ vel regulariũ de q̃ h̃ log' decre.sed z i oĩb⁹ aliis electiõib⁹.qz.s.i.pn. decre.nicolaus corroborat q̃ statuerat gre.cũ hac tẽpis moderatiõe.greg.aũt de q̃libz electiõe loqtur: sic i qualibz electiõe locũ habebit moderatio.

h ¶ Octo dies.z si exiuerunt cõpetenti tẽpore ad pfectã electionez excusabunt ꝓpter supueniẽtẽ casũ.si aũt exiuerunt eo tẽpore quo venire poterãt vtendo duplomate: impedimentum supueniẽs non excusat eos.ff.si qs cau.l.ij.§.sig tñ.s.e.cũ in veteri.h̃m gul.z gar.

i ¶ Electis.si aũt p̃sẽtarẽt generali ꝓcuratori electi nõ sufficit q; tpal' hereditas p talem nõ acquirit.ff.de acqui.heredi.per ꝓcuratorẽ.multo minus spũal': nec matrimoniũ carnale per tatẽ ꝓtrahit.j.de ꝓcur.c.vlti.ff.de ritu nup.generali ergo nec spũale q̃ est verum: nisi electus ratuz hẽret.j.id tẽpus.j.q̃ sibi debuit p̃sẽtari.ff.rẽ ra.ha.l.pe.Sl aũt p̃sẽt ꝓcuratoꝛi ad hoc spãli sufficit per eadẽ iura: ad hoc.s.de prebẽ.acceptãdẽs.xxxij.q.ij.honorantur.C.de acquir.pos.l.i.cũ si.

k ¶ Qui culpabiles si hoc ignorẽt: quid erit: videt q̃ nullus incidat in penam q; sancti⁹ est.cẽ.ff.de peñ.absentẽ cẽ.ar.s.quia si plures percusserint: z vnus solus letaliter: z ignorẽt quis: omnes de occiso tenentur.xx ij.q.vl.c.vlti.ff.ad.l.ag.item mela.§.fi si plures.so.lapsus tẽporis pbat oẽs culpabiles: nisi ꝓtrariũ aliq; oñdãt: puta de sua diligentia: vel q̃ miserunt z missus fuit impeditus vel negligẽs h̃m gar.non tamen videtur q̃ negligentia missi excuset eligentes.j.e.si compromissarius.i.responõ nisi h̃ dicas contra per hoc verbuz culpabiles.non ob.contrarium: q; cum sunt plures z vn⁹ deligt z alter nõ: tũc habz locũ.l.illa absentẽ fi cũ oẽs delinq̃rũt: fi nõ eq̃liter: tũc hẽant locũ iura p hac pte inducta.nec.n. põt aliqs inocẽs appellari: vt i.l.absentẽ.h̃z guil.z gar.h aũt oẽs pñtare debeãt: nisi q̃ ꝓbet ꝺriũ: dicã oẽs in culpa.

l ¶ Totaliter.p hãc litterã dico nec electionẽ alteri⁹ partis potẽrũt impugnare als nõ essẽt totaliter excluse: ad ad hoc.j.e.v̄.opponetis.

m ¶ Excludentes.z sic exclusi sũt ipso iure: z si cuz eis de facto ꝓcessuz est: si postea excipiat in medio cãe de tali ꝓcessu se iuuare nõ poterũt: iudex tñ ex illo ꝓcessu posset animũ informare: cũ casus sit iste i quo ꝓcedit ex officio suo vt pluries supra dixi.

n ¶ Bñficijs.nõ q̃ officijs: z merito pone.n. q̃ fuissent oẽs culpabiles: discordia celebrata s. j. viij. dies p⁹ q̃ ꝓmode potẽrt: electi⁹ pñtare distulerint: ipos q̃ culpabiles in h extiterit: quo ad se a ꝓcess⁹ ꝓsecutõe totali⁹ excludẽtes oĩb⁹ bñficijs fuit q̃ i ipa eccl'ia ꝺ cui⁹ electõe agit obtinẽt per triẽniũ ꝓtinuũ ex tũc' ichoãdũ volumus eoipo fore suspẽsos: ad q̃ si .j. illud tps se ꝓpa temeritate vl' alio⁹ q̃sito colore igesserit: illis ipo quis interi officiaret ecclesiã z si nollẽt isti interi officiare ep̃ priuationẽ beneficiorum, compelleret eos eps: si cãz rõnabilem nõ allegent: de cle.non resi.inter quattuor vel saltez si vl' eos ob multitudinem sustinere h̃m guil.z gar.de ipsoruz bñficijs faciet ecclesie deseruiri: de cle.nõ resi.c.pe.z de ap.peruenit.ij.z si hac suspẽsione durante vacat ecclesia eligere possũt als decre.cum incuctis.s.e.ti.non, p̃uasset eos spãliter hac ptãte: ad h.e.ti.cum vintoñ.eligi.autẽ non pũt medio tẽpore i illa saltez eccl'ia i q̃ suspẽsi sũt h̃z gar.z guil.s.e.ti.p igtitionẽ

o ¶ In ecclesia ipsa.nota suspẽsuz a bñficio in vna ecclesia: nõ ꝓpter hoc suspẽsuz in alia: ad idẽ.j.e.si compromissari⁹ in fi. z.j.de re.ec.nõ ali.hoc cõsultissimo.z.j.de offi.or.si canonici. secus in excõmunicato vel ab officio suspenso.iij.q.v.quil' quis.vij.q.i.siquis presbyter.

p ¶ Extunc.s.post predictos.viij.dies.

q ¶ Suspẽsos.est q̃ canõ late sñie sic.s.e.cũ i cũctis. Et si eps eẽt q̃ vocẽ hẽret: puta in electione metropolitani euitant hãc penã: cũ de ipo nõ caueat exp̃sse.j.de sẽ.ex.q: piculosũ.z.j.e. si cõpromissari⁹.ff.huius penã aũt supiorẽ nõ euitat.s.vt no tabulis ꝓsecutione cẽ.Et si q̃rat an eps talis suspensos possit absoluere dicendum est h̃m guil.z gar.q̃ non ar.decre.s.e.c. i.ibi nulla cẽ.z.s.de testi.tam litteris, ibi donec nr̃am mereãtur cẽ.facti enim questio in arbitrio est iudicantis: pene vero persecutio cẽ.ij.q.iiij.§.notandum.ff.de abol.l.j.§.ij. tamen si diceretur contrarium illuderetur huius canonis pena z similiuz: quod inconueniens esset.nõ ob.decre. nuper s.de sen.er.quia loquit i excõicatione h̃z gar.vbi maius vertitur periculum: z ideo facilius remouetur: quia nullus vsq; ad certum tempus excõicatur: sed donec satisfaciat vel caueat: de ver.sig.ex parte.vnde vere loquendo ibi pena non remouetur: sed quod ius statuit adimpletur. Sed quid dices si electio non fuit p̃sentata tempore debito: electus post noticiã iter arripuit: fecit expẽsas: postea pñtatur sibi electio electus reperit eam minus canonicam: non vult consentire: quero nunquid electores tenentur ei ad expensas quas facturus non fuisset si ipsi debito tempore p̃sentassent: dico sic h̃z gar.z guil.als electo per constitutionem hanc laqueus pararetur: ad hoc.ff.de peri.z cõmo.rei ven.l.vlti.C.de iudi.sancimus.z.j.de offi.or.si canonici.j.responso.z.§.j

r ¶ Alio colore.puta quia se ingerunt de alicuius superioris auctoritate.vel pone exemplum.supra.e.auaricie.z q̃ dixi de

superiore intelligas qđ id non possit concedere.

a Perpetuo intelligebat: et si nō fuisset appositus. ex quo enī priuant: ppetuo priuati intelligūt. C. de penis. vnus. l. di. c. i. qđ dic vt. ff. de cōsti. ex lris. et p hāc litterā ppetuo dico q si ēps ipsis priuatis ea vellet ō nouo cōferre nō posset ad idē ff. e. cū in cūctis. et c. lz can. nō. et c. auaritie. et melio. j. e. c. cōmissa. §. porro.

b Vel si. viso qualiter puniant eligentes: si electionē tēpore debito nō pūtant: est videndū qualiter puniūt eligētes si psonas nō mittūt instructas. et hic assume qđ sequitur infra. s. destinare neglexerint.

c Ut premittit. i. §. ad hec. et in. §. si vero.

d Electi. sed ad qđ debēt venire persone īstructe: ex quo nō venit nec mittit electus: cū ex eo p natus sit ipso iure: respondeo vt instruat papa super toto negocio: et forte possibile est q electus q nō venit impeditus fuit ad veniendum et mittendum et sic nō est priuatus. ff. e. ver. insuper. et super hoc ipso vtilis esset instructio et super alijs occurrentibus.

e Ministrare. et ministrabāt tunc electores: quia ipsi tenēbantur mittere: et missi suis stipēdijs non debēt ministrare. x. q. ij. pe carie. sed ex quo electi contenuunt ministrare expensas privati sunt. ad quid ergo veniunt persone instructe: dic vt dixi supra glo. priori.

f Neglexerit assume ī lram et a totali quo ad se cē. q est. j.

g Eos. negligentes et opponentes.

h Cōtradicentiū paucitas. quō hz cū nō pūt eē pauciores qz vnus vel duo q tū venire tenēt. ff. §. pr. rūdeo quia non sunt alij q ecclie deseruiāt: nisi ōdicētes q sunt tam pauci: q si mitterēt non eēnt q deseruirēt ecclesie: hz nōne sūt electores: forte oēs ōdicūt puta cū supior puidit: hz illi sūt pauci: vel electores infirmi sūt vel mortui vel absētes sūt ita q nulli ecclesie deseruūt pter ōdicētes: et illi sūt pauci. sed quot dicim⁹ paucos: hoc relinquā arbitrio iudicātis: si reuocet ī dubiū. aliq. n. ecclesie indigēt plib⁹ vtorib⁹: aliq⁹ pauciorib⁹: et sic nō pōt executiōe exprimi. ff. de solu. ratū. et qr respectiue qđā dicūt pauca et multa. xlv. di. disciplina. instit. de iur. per so. §. fi.

i Alia iusta. puta incursus hostiū: infirmitas: nimia paupertas ad hoc. ff. §. pri. ibi facultatū ipotētia. vel est obligatus ecclie cathedrali: vt ēps vel archiepus: vt. ff. di. guil. et gar.

k Probabilis. infra tps iudicis arbitrio taxanduz probanda er quo hic nō determinat ḇm guil. et gar. ff. de iur. deli. l. j.

l Procuratorem. etiam extraneū qui non sit de electoribus nec de opponentibus: vt declarat sequens litera ibi dictas psonas dirigere teneantur. gar.

m Nihilominꝰ. si vo aliqz cessaret impedimētū: esset negociuz in curia terminatū: nō credo q psonas dirigere teneāt: cū iaz instructi vlterius non sit locus. ad quid ergo inanibus sumptibus se vexarent. ff. de inof. testa. l. j.

n Videtur. p sniaz. et puabit eos papa: vel iudex ab eo datus: et hoc idē facere poterit ēps. ppter q dz canones obtuare et a subditis facere obtuari: et sacroꝝ canonū ē minister. xxi. di. §. i. et iō nō credo ḇz gar. q si in isto triēnio se igesserit: q sint iure ppetuo⁹ sint puati. Vel si⁹ psonas instructas: vt ꝓmittitur: et si opponētes vl electi⁹ mittere vel venire: seu expensas ministrare⁹: ptēnāt: ōstinare neglexerit⁹: nisi eos⁹ capitū vl ōdicentiū⁹ paucitas seu alia iusta: et pbabilis⁹ cā euident excuset: i q cāu ꝓcurator⁹ sufficiēt instructū mittere: et nihilomin⁹ cessāte cā dictas psonas dirigere teneāt: et a totali quo ad se ꝓsecutōe ꝓcessus: et a pūctuū bñficiorū q i ecclia ipa obtinēt: p triēniū continuum pceptiōe priuēt⁹: opponētis vel opponētiū cū vnicus ē electus ꝓtumacia⁹ fili pena⁹ plectēda⁹: nihilominus⁹ tū in ꝓmissis⁹ casibus q⁹ eligētes vel opponentes quo ad se processus prosecutione priuant⁹: electis per hoc in prosecutione sui iuris nullum⁹ p̄iūdiciū gnēt. Veniqz⁹ cū ad postulationem ꝓcordem vel discordem ꝓcedi ꝓtigerit: et⁷ alīq patientes i ordinibus vel etate⁸ vtilitas: vt in milite ꝓcuratore. C. de ꝓcur. l. militē. et de his q ꝓstāt sibi tāqz iudici: de postul. pla. bone. j. vbi de B: et supplet ea q⁹ omissis nō valeret, ꝓcessus: de fi. ob. c. i. de lib. ꝓhi. c. vno. cauē ēt dz ne sibi illudat. ff. ō iud. si pretor. et ne in vanum partes verentur supra de offi. dele. super questionum. §. porro ad fi.

o Cōtumacia. vt qr nō venit: cū sūt vnus vel duo vel qr duos er se nō mittūt: cū sint plures. Sed non ne istoꝝ repulsione posset sequi inigras: pone. n. electū idiguū. so. lz isti repellāt officiuz iudicis nō gescit: sicut et vbi cūqz periculū aie vītit: supplet. ō. e. cū nobis. de excep. exceptionē. et vbi publica offendit vtilitas: vt in milite ꝓcuratore. C. de ꝓcur. l. militē. et de his q ꝓstāt sibi tāqz iudici: de postul. pla. bone. j. vbi de B: et supplet ea q⁹ omissis nō valeret, ꝓcessus: de fi. ob. c. i. de lib. ꝓhi. c. vno. cauē ēt dz ne sibi illudat. ff. ō iud. si pretor. et ne in vanum partes verentur supra de offi. dele. super questionum. §. porro ad fi.

p Pena. ex cludūt ergo a ꝓcutōe ꝓcessus: et bñficijs p triēniū puabūt. hz isti opponētes qre puniunt i bñficijs: nōne a sua oppositiōe fine pena desistere pūt: itelligē hz gar. et guil. b de ill⁹ qui in sua oppositione perstitūt: vel recedunt ab ea eo tempore: et modo quo ab ea recedere nō potuerūt. j. c. ab eo. ff. c. §. quis. s. c. statuim⁹.

q Plectēda. argue hz gar. et guil. q nō ē canō late sētie qđ ad hoc. et dixit gar. q isti opponētes p modū denūciatiōis pūt dicer electionē nullā: ar. ō de accusa. veniēs. et c. platon. hz p modū oppositiōis vel exceptiōis non: quia a totali prosecutione cē. officium tamē iudicis non cessat: vt pluries dixi.

r Nihilomin⁹. i. nō obstāte q illi excludunt.

s Premissis. s. cū eligētes excludunt qr electionem nō pset auerūt: vel psonas istructas nō miserūt et etiaz cum opponentes puniuntur: quia hanc decre. non seruauerunt. ioan. andree.

t Priuantur. supple vel priuari mādantur propter casū precedentem.

u Nullū piudiciū. et ita ex iudicialis negligētia eligentiū nō nocet huic electo. hz nūqd processus eligentiū hitus hz ipso nocebit electo vl alijs q i iudicio ñ fuerūt: dic ō gar. q electo scīēti puidicabit: ignorāti. ñ. iū. q. vi. b q ppe. ff. ō do. et ptu. cū eli. ff. ō re iu di. quis. alijs aūt qz interēt: qr sint electi: hz alīs nocz et scientib⁹ et ignorātib⁹ vt i actiōe poplari dī i q̄ processus ō vnū piudicat alijs ēt ignorātib⁹ nisi doceāt de collusione vel ō ppo itere se. ff. de accu. sicut i. ff. de iureiur. eū q. §. i pplaribus.

x Deinqz. sexta ps. et. s. plene dixit qlit debēt se hīe eligētes et electi et ēt opponētes: mō vli dicē qlit se debēt

y Et alīq. et p. i. vl ppe (hīe postulāte) et postulati gar.

z Celeritate. q patiant in his defectū. colligē. ff. e. cū. i

cūctis.ꝛ.c.ꝯ canō.ſ.de eta.ꝛ q̄li.ſterea cū patiētibus
ſūt defectū in ordib⁹ diſpēſāt epi vt i ꝑdicta decre.ꝑ
terea.ꝛ.e ti.tuā i ep̄atib⁹ papa:de offi.lega.q̄ trāſlatio
nē de erceſ.pla.ſicut vnire cū patiētib⁹ defectū i etate
quo ad ep̄at⁹ ſolus papa diſpēſat.ō.e.ti.cū nobis olim
ſ.ſi.q̄ ad dignita
teſ tene qō habeſ
ſ.ō eta.ꝛ quali.c.
vno.quo ad pa
rochiales eccliās
tene quod habel
ō.e.ꝯ canon.

a Similes.vt
illegitime nati.ō.
e.innotuit.

b Poſtulēt itel
ligas iſtū.ſ.i diſti
cte:ſiue imediate
ptineāt vel appel
leē ſiue nō:q: ex
quo nō pōt aliuſ
diſpēſare quo ad
hoc:imediate di
ecē pertinere. Itē
cū poſtulāt ad re
gulares eccliās ꝛ
apellatū eſt vel i
mediate pertinēt
ecclie:vel talis ē caſus i quo nō pōt alī⁹ q̄ papa diſpen
ſare:quia ꝛ tunc quo ad hoc imediate ptinere dicenī.

c Alligati.vt epi archiepi vel ſilēs:qd i alligatis ſe
rioꝛib⁹ eccleſijs :puta abbatib⁹ erēptis:oli erat dubita
tio an tales deberēt eligi vel poſtulari:q̄ termiata ē.i.
e.ſi abbatē.ſ.q̄ debēt eligi:ꝛ ſic nō hz locū iſte.ſ.

d Noſtra.nō ergo loquiť de his qui ſūt talibus ec
cleſijs alligati:q̄ ſufficit alterius licentia.

e De veteris.ſeruēt ḡ illi.decre.ō.e.c.j. Et erquo po
ſtulati in hoc cāu nō tenēť ad hoc ius ꝙuādā :ꝓpť
equalitatē ꝙuandā iudicijs dico q̄ nec opponētes vēi
re tenēť:ꝯ ſufficit q̄ ſeruēt ipſū ius antiquū.nā ꝛ etiaz
p̄uilegiū vni⁹ ptis ſepe ad aliaz extēdit.C.de fruc.ꝛ
ſtis.expen.l.vlt.ō.de mu.pe.c.ij.

f Poſtulatos.huiuſmodi.ſ.patientes defectuz in or
dinibus vel etate vel his ſimiles.

g Moderata.hoc dixit ob id qō ſeq̄ť:vt eo ſaluo ꝛc̄.

h Loſeſū.ꝯ erquo ꝙſētire nō debēt qñ ſcip̄et eis cur
rere tps:ſūdeo hz guil.ꝛ gar.qñ deliberauerūt de nō
diſſētiēdo vel rūderit ſe nō diſſētire.vñ dixit guil.q̄
eps poſtulat⁹ ad eccliaz ſic dz rūdere nec ꝙſentio nec
diſſētio:ſ i ſ me voluntati dñi pape ſupponō:ad hoc
vij.q.i.i ſcripturis.qō.j.mēſē facere debent.ō.e.q̄z ſit.
Et dico q̄ poſtulatio dz pūtari poſtulato:alīs q̄liť deli
beraret de diſſētiēdo vel nō diſſētiēdo:ꝛ ſi poſtulātes
negligētes fuerīt i pūtādo puniēť:vt electores p litte
rā q̄ ſequiť ꝛ negligētes ſtatuta ibidem ſimilis ꝛc̄.

i Dictum eſt.ō.ſ.ſi vero.

k Aliquibus:vt ꝓnis inſtructis vel alīs.

l Submniſtrēt.eadez diſtinctiōe ꝙuata: que ſupra
dicta ē in eligentibus.ſ.an ſit celebrata in concordia:
an in diſcordia hz gar.ioannes andree.

m Nō diſſēlerit.nota medū iter ꝙſētire ꝛ diſſētire.
ſ.nō diſſētire concor.j.de reg.iuris.is qui tacet.

n Inſtructas.ꝛ dic ꝑm guil.ꝛ gar.hz hic terť:nō ex ꝓ
mat:q̄ et opponētes teneť venire:q: ꝓpter parē rōnē habuit
p expſſo:ad ſ.ō.c.i.ꝛ.c.vt circa.ꝛ eaō ē ibi rō.ſ.eccliaz puiſio.

o Premittitur.i.ſ.ad hec.ꝛ.ſ.ſi vero.

p Negligentes.ſ.poſtulantes:ꝛ poſtulatos nelgigentes in
veniendo vel mittendo.

defectum vel his ſilēs poſtu
lentur:nō quiť alīs eccleſijs
alligati liberum non hēant
ſine noſtra permiſſione vola
tum.circa quos taliter alliga
tos nihil de veteris iuris ob
ſeruantia immutamus. poſtu
latos huiuſmodi ꝛ poſtu
lantes eoſdem ea moderata
diſtrictione perſtringimus:vt
eo ſaluo q̄ poſtulati bī nec
ſuis poſtulatiōib⁹ pſtare ꝙſen
ſū:nec vt ō electis dictū exhi
bere expēſas aliqb⁹ teneāť:
ſz poſtulātes ipi ꝙcordit vť di
ſcordit expēſas ipaſ pſōis tali
bus ſubmiſtrēt:poſtulatos in
ueniēdo ſi nō diſſēlerit:ꝛ po
ſtulātes i mittēdo pſōas iſtru
ctas:vt in ꝙcordi vť diſcordi
electiōe p oia vt ſupra p̄mitti
tur moderatio p̄miſſa ꝓſtrin
gat:ꝛ negligēteſ ſtatuta ibi ꝙ
dē ſiis pēa ꝓcellat:nec p hoc
q̄ ō poſtulatiſ p celeri eccliaz
expeditiōe ſtatuiť:poſtulatōeſ
ipe min⁹ ōpēdē itelligāt a gra
q̄ ātea ōpēdebāt. Porro i
ſingul casib⁹ ſupaditis i recu
perādis vel reddēdis expēſis
eligentiū electorū poſtulātiū
ꝛ etiā poſtulari illud ſuari de
cernimuſ:qō iuſtū fuerit ſeu e
gtas canonū iudicabit. Idē

q Similis pena.iquā
tū eē pōt elect⁹.n. p̄ua
tus eſt iure iā hbi acqui
ſito:poſtulatus aūt ſolū
ſpe gratie quā habebat:
ꝛ idē dico i eligentibus

r Nec p hoc.nec cre
dat aliqs:q̄ quia poſtu
lati cogūtur ad venien
dū habeant maius ius:
hoc hic remouet.

s Pro celeri.nota hic
mētem ꝛ cauſam huius
conſtitutionis.

t Gratia.ſ.ulla genera
li:de q̄ dī.ō.de reſcrip.ſe
des.ꝛ.c.nōnulli.ꝛ.c.vl.
ꝛ.ō.de tor̄ne.c.ij.ꝛ hoc ſi
poſtulatio ꝙcors fuit vel
ſaltē a duab⁹ partib⁹ fa
cta:in quo caſu hz quoſ
dā poteſt peti confirma
tio.ō.e.cū monaſteriū.ꝛ
c.officij.ſ.ſi.ꝛ ſi talem admiſerit ſuperior:dicetur facere gra
tiam ꝛ ſi non admiſerit facit iniuriam.ff.de aqua quo.ꝛ eſti.
l.prima.ſ.penultimo. Si autem non ſit facta in concordia:vel
a duabus partibus ꝛ ex cā:dependet gratia ſpeciali ſupra ti
p̄ori.poſtulationem.ꝛ.c.bone.hz gar.qui hic p̄oſecutus fuit
quandam materiam extraneam de attentatis quam videbi
mus.j.de ap.non ſolum.

u Porro.ſeptima pars:in qua quia ſupra dixerat electos ꝛ
eligentes poſtulatos ꝛ poſtulantes teneri ad quaſdam expē
ſas faciendas dubitaret aliquis vtrum poſſent poſtea recu
perare:ideo addit quod ſequitur gar.

x Reddendis.nec dabitur conditio ex hoc canone ad repe
titionem ipſarum:quia nulla hic noua obligatio ff de condi.
ele ge.l.vna.quod enim ſtatutum iam erat hō obſeuari p̄eci
pit.poti⁹ ḡ dabiť ꝑm guil ꝛ gar.condi.ex decr.vt ꝓterite.ō.e.

y Eligentium.id eſt quas fecerunt eligentes in p̄oſecutio
ne electionis:ꝛ ſic expone ſequentia.

z Judicabit.ſed quid eſt iuſtum:vel quid iudicat equitas
canonum:reſpondeo ꝑm gar.ſi electio vel poſtulatio facte ſūt
in concordia poſſunt eligentes vel poſtulantes expenſas fa
cere de bonis pertinentibus ad p̄elatum:ꝛ ſi de ſuo fecerit
recuperare poſſunt facta ſupra.e.vt ꝓterite.ꝛ ſupra.e.capitu
lo.ſ.ad hec.vel iudicis officio vel conditione p̄edicte decre.
ꝛ hoc intelligo ſiue obtineat ſiue non ſine dignum elegerint
ſiue indignū dūmō ignoꝛāter. ſufficit.n.q̄ nō fuerūt i dolo.ff
ō bo.auc.iudi.poſſ.l.ꝓtor.ſ.ij.ſi aūt electio i diſcordia fuerit
celebꝛata:ꝛ maioꝛ ꝑs ꝓſequať negociū electiōis:dūmō vtiliť
ſcipiat ꝓſeq̄ expēſas hēbit ū tū ſuffē q̄ ſine dolo:vt i cāu ꝓce
dēti:ꝯ ē neceſſe q̄z vtiliť.ff.ō ne.geſ.ꝯ an vltro.mioꝛ ät ꝑs ita
dūmō hēbit expēſas ſi obtīet:q: parariz q̄ vtiliť cepit iudiciū
p̄ſeq. Inno.tā dixit:q̄ cū ſcā ē electio i diſcordia illa ꝑs hēbit
ab eccliā expēſas ō q̄ poſtea fuerit diffinitū p capl̄z ſup ꝯ quo
catū itez ꝯ tū qō ō expēſis dictū ē:cū electō ſcā ē i diſcordia:
dic g.n.ū ſuari:ſi.n.obtīet elect⁹ ſibi ſatisfaciat:ō teſta.Latū.ſ
noīe.ſi vo ſuccūbit ñ repetit expēſas:q: ſuū negociū egit.C.ō

neg.gel.l.j.ꝛ dē statu.ꝛ ima.l.vltī. ydē de postulato itelligas per eadē iura:ꝛ hoc nō itelligas i casu illius decre.ꝫ.e.nihil. q; ibi electus administratione[m] hz.si āt aliqs se oppōit aut ꝑse quiē ius ꝓpriū:puta dicēs se cōtēptū:ꝛ tūc nil repetat:q; suū negociū egit:aut egit de iure tāgente ecclesiā dicēdo ꝓlonaz nō idoneaz vel formā ñ seruatā:ꝛ tūc si succūbit nil repetit:q; iutiliter ex cepisse ꝓsumit.ff.iudi. sol.iam tñ.ꝫ. antepenul. si obtinet recuperat a ca pitulo:ar.ꝫ.de ꝓcura.cū ꝑ cā.ꝫ.ō reb⁹ ec.nō alie. ad nostrā.ꝛ sic liȝ termi nus declarat negociū ex pensarū:ar.ad hoc.C.de iudi.rē nō nouā.victus etiaz cōdēnaē victori in expēsis:ꝛ si nō ē soluēdo restituiē actio aduerſ⁹ ca pitulū. Hec aūt vera iter seculares q ꝓpriū habēt: si aūt sit regularis q nō hz ꝓpriū:tūc etiā ad ꝓ secutionē cause expensaſ habebit:alis cū ipse nil habeat periret ius suū ꝛ ecclesie.ꝫ.de accusa.ex pte.ꝛ.c.penul.ꝛ ō his vide p ber.ino.ꝛ hosti.ꝫ.e.vt

q Fundamēta.ōcre.hāc q̄ localis est i q̄tuo:ptes(pterite. diuido:quarū ꝓma durat vsqz ad.ꝫ.pinde.secūda vs qz ad.ꝫ.q; si secus.tertia vsqz ad.ꝫ.vt aūt.quarta vsqz ad fi. In ꝓma aūt pte ponit cōstitutiōis cā ꝛ origo.In secūda po nitur cōstitutio.In tertia pena trāsgressorū. In quarta que dā constitutionis moderatio.Quaruz ꝓma subdiuiditur i alias quatuor ptes.ꝓma durat vsqz ad.ꝫ.ne aūt. secūda vs qz ad.ꝫ.decer.tertia vsqz ad.ꝫ.digne.quarta vsqz ad fi. ipsi⁹ partis. In ꝓma aūt pticula dicit nicolaus ꝛ ꝑbat auctē psal. nostrā militātē ecclīā fūdatā eē sup aplos ꝛ ꝑdicatores: quo ruz fūdamētū ꝛ solidatio ē i xpo iesu:horz āt ꝓcipu⁹ fuit bea tus petr⁹ cui supna dei ꝓuisio beatū paulū adiūrit:q duo sūb vno ꝓsecutore eodē die ꝛ loco ciuitatē romanā suo glorioso cruore martyrij christo dño cōsecrarūt.Secūdo dicit ipsam ecclīā diuio miraculo tpalib⁹ adiutā auriliis:dū.s. cōstātin⁹ ꝑperator: ipi eccle i ꝓsona beati siluestri q̄rto,die sui baptisma tis dōauit ciuitatez romanā:vt ibi collocata petri sedes gau deret plenaria libertate.Tertio dicit ōcēs eē omnez materiā ꝛ modū tolli ꝓ quos met⁹ vel terror aliqs iminere possit ipsi pōtifici romāo vl suis fratrib⁹ i cōsiliis sibi exhibēdis:ꝛ aliis negociis romāe ecclie que iminēt ꝓ tempore facienda:ꝛ in creatiōe pōtificis:ꝛ incipit lra.d.q̄dā in ꝓmōtiōe cardina lium cū occurreret.Quarto dirigēs mētem suam ad vrbem ad memoriam reducit multa discrimina:magnaqz pericula que sustinuit vniuersalis ecclesia ꝓpter peregrina regimia ꝛ senatores incognitos qui ꝓfuerunt ipsi ciuitati romane:ꝛ maxime tempore coꝛradini.In secunda parte principali vo lens circa futura pericula exhibere salubre remediuz statuit q; nullus imperator: rex:princeps: marchio: dux. comes: aut baro.vel aliquis alius qui sit notabilis ꝓeminentie:di gnitatis:potestatis:vel excellentie: frater filius vel nepos ipsorum possit assumi ad tempus: vel in perpetuum inse natorem: vel rectorem vrbis rome quocunqz nomine voce tur ipsa rectoria.Item nullus alius ꝓter predictos assum, possit ad ipsius ciuitatis regimen vltra annum.hec vera nisi specialis interueniret ap.se. licentia per ipsius sedis litteras

H Undamēta militātz ecclesie i mōtib⁹ scis ꝓ pha reme̅orās p mōtes apo stolos ꝛ ꝑdicatores patēt insi nuat:qb⁹ tota huiusmōi edi ficij fabrica ꝓfident initiē: q firme basses eccle sup fūdam to:ꝑ qd nemo aliud ponere pōt:qd est xps iesus:veluti sū mo angulari lapide solidanē vt veritas q̄ antea legis ꝛ ꝓ phaz ꝓconio⁹ vehebatur per aplicā tubā i salutez vniuersi tatz exiret:sic scriptū ē in oēm terrā exiuit son⁹ eoz ꝛ in fines orbis tre vba eoz. Huius āt mūeris sacramētū ita dñs ad oiuz aplos voluit officiū per tinere:vt i btō petro aplo oi um sūmo principaliter collo caret:vt ab ipso q̄si quodā ca pite dona sua velut in corpus oē diffunderet:hunc enim in cōsortiuz indiuidue vnitatis assūptū id qd ipe erat dñs vo luit nomiari dicēdo:tu es pe tr⁹:ꝛ sup hāc petram edifica bo ecclesiā meaz:vt e ni tēpli natores vel rectores vrbis irrita decernit ꝛ vacua:iu dices ꝛ tabelliones qui patrocinanē talib⁹ vel instru mēta cōscribūt:iudicatus ꝛ tabelionatus ꝓuiat offi cijs:ꝓcipit etiā q̄ a supradicta excōicationis sententia ꝑdicti nō possint ablolui sin licētia domin pape spāli Quarto dicit q; romani origine vel ibi incole ad vnū annū vel tempus breuius bñ possunt in senatores ro manos assumi:hz supradictoꝛ fratres sint filij nepo tes aut sub comitatus vel baronie nomie extra territo riū vrbis iurisditionē ppetuā vl tēporalem obtineāt: dūmō nō sint tāte ꝑeminētie vl potētatus q; cum per sonis supra prohibitis merito debeant numerari.

a Propheta.dauid psal.lxxxvj.qō icipit fūdamēta.
c Innitiē.est enī precipuus i ecclesia predicatorū ꝛ doctoruz ordo: de heretic.cum ex iniuncto.
d Bases.i.colūne:ꝛ dici solēt colūne er petra du
e Ponere pōt.j.ad corin.iij.j.q.j.cum pau(rissima. lus.de presbyte.non bapti.veniens.
f Antea.in veteri testamento.
g Preconio.xliij.di.sit rector.
h Vehebaē.idest quasi vehiculo ducebatur ꝛ transfundebatur in orbem.
i Tubam.esa.lviij.clama ne cesses:quasi turba eralta vocem tuam.xliij.di.sit rectoꝛ.ioannes an.
k Scriptum est.psal.xvij.celi enarrant.
l Muneris.predicandi.
m Sūmo.administratiōe.lxxx.di.i illis i fi.ibi inē apostolos ñ fuit par istō:hz vn⁹ ꝑfuit oīb⁹ ñ āt meritis:ne obstet ifra:vbi dicit ꝓ parili virtute ꝛc.ij.q.vij.paul⁹. ꝛ.xxj.di.i nouo.
n Hunc beatum petrum.
o Unitatis ipi:xpo p vnionē charitatis ꝛ gre.ꝫ.ō sū. tri.dānam⁹.ō q̄se.di.ij.i xpo pas.Et nō q; vnitatē i mi litāti eccliā eē voluit:dum sup vnū fūdauit.xxiij.q.j. logē.scismātici aūt conanē hanc sci dere.j.ō scisma.c.
p Ipse erat.s.petr⁹:iurta id petra āt erat xps(vno.
q Dicēdo.matthei.xvj.ꝛ.xxiij.q.j.logē.xxj.di.i no
r Petrā.a soliditate fidei sic dict⁹.l.di.fiōlio:.(no.

a ¶ Lui. petro.
b ¶ Miranda. vt in p̄oe. huius li. ⁊. j. de reſig. c. j.
c ¶ Dexteras. p dextrā pignus pacis ⁊ teſtis fidei ſo-
let dari: alis dicit manus dextera: quaſi dans extra: vñ
illa manu ſolent p̄mitti dona.
d ¶ Iſti.. petrus
⁊ paulus.
e ¶ Re plēduit. ꝯ
p euāgeliſtas elu
cit. j. de req. ⁊ vē.
ſan. c i io. an.
f ¶ Una die. vt
ad chriſtum pari
ter peruenirent.
g ¶ Uno loco. ne
alteri roma deſſet
h ¶ Uno p̄ſecuto
re. vt eccl̄is crude
litas vtrunq; per
ſtringeret. ij. q. vij
beati. vbi ſūt hec
verba. ⁊ dic per ſe
cutore. ſc. neſaī ne
rone. xxi. di. q̄uis
⁊ adde hic quod
ibi nō.
i ¶ Parili. ⁊ ſic
petrus paulo vir
tute non p̄fuit:
vt. ſ. dixi. ⁊ dic. p
parili ſtute ſ. vt
p̄mīnē virtutem
⁊ conſtantiaz cō
tra perſecutionē
paſſ one videan
tur habuiſſe.
k ¶ Cōſecrauerūt
j. ō reli. glorioſus
xxi. di. q̄uis. xxj.
di. c. ij.
l ¶ Illum. ciuita
tem romanā.
m ¶ Gens ſcā. dic
ſancta aplōz ef
fectu. io. an.
n ¶ Mater. ij. q.
vi. ad romanam.
de p̄uile. antiq; ⁊
de penis felicis
o ¶ Incremētis ⁊
xiij. q. v. p̄odeſt.
p ¶ Monarche.
i. p̄incipis.
q ¶ A deo. qui
omnia que fiunt
aut iuſto iudicio acit: aut permiſſu ſuo ita fieri ſinit
xxvi. q. v. nec mirum.
r ¶ Curata medicū. n. ſe vocat: luce. v. c. ꝯ nō ſāis: ꝯ ma
le hāt oppōtunū. ō pe. di. iij. ad huc p̄fidi iſtāt. io. an.
s ¶ Firmitatē iurta illō pauli. ij. ad cor. xj. cū in firmo
tūc fortior ſū. ſ. ō renūc. niſi cū p̄dē. ⁊ alia. plerūq; eni
firmitas corporis fortitudinē cōdis augumēat: vt ibi
et dic firmitatē p auxiliū tēporalū: vt. ſ. patet.
t ¶ Satrapis. i. ſapientibus: vnde ſolebant vocari ſatrape. p
fecti perſarum ⁊ ipſorum p̄incipes.
u ¶ Optimatibus. q̄ſi melioribus ⁊ ditioribus de populo: vñ
opes diuitie dicuntur.
x ¶ Pragmaticum. pragma idem eſt quod cauſa.
structura deo edificāt cōſtru
cta mirabili munere gr̄a dei
in petri p̄ſisteret firmitate cui[a]
ſaluatoris nr̄i miranda[b] pui
ſio btī paulū i aplatu gētū p
dextras[c] ſocietatis adiūxit. iſti[d]
ſūt p quos euāgeliū rome re
ſplēduit[e]: iſti ſūt ei[f] pīes: veri
q; paſtores: iſti ſūt q vna[g] die
p merito: vno[h] loco p glīa ſō
vno[i] p̄ſecutore p parili[k] virtu
te conpaſſi vrbē ipaz glorioſo
cruore martyrij xp̄o dño con
ſecrāt[l]: iſti ſt q illā[m] i hāc glo
riā p̄uexerūt: vt ſit gens[n] ſcā:
pp̄la electa[o]: ciuitas ſacerdota
lis ⁊ regia p ſacrā btī petri ſe
dē caput toti[p] orbis effecta.
¶ Ne aūt ipa mr̄[q] eccl̄ia in cō
deegatiōe ⁊ paſtura fidelium
tpalib[r] careret auxilijs qn po
ti[s] ipis adiuta ſp̄ualib[t] ſēp p
ficeret[u] icremētis[v] nō abſq; mi
raculo factū ee cōcipit: vt oc
caſiōalit[x] p̄ſtatini monarche[y]
a deo[z] p̄uiſa: ſz curata[aa] baptiſ
malib[bb] fomētis ſirmitas quā
dā q̄ſi adiicēt ipſi eccl̄ie firmi
tatē: q q̄rto die ſui. baptiſma
tis vna cū oīb[cc] ſatrapis[t] ⁊ vni
uerſo ſenatu optiatib[dd] etiā ⁊
cūcto pp̄lo in p̄ſona btī ſilue
ſtri ſibi rōanā cōce dēdo vrbē
relinquens ab eo ⁊ ſucceſſori
ei[ee] p̄ pragmaticū[ff] p̄ſtitutū diſ
ponēdā ee decernēt i ipa vrbe
vtriuſq; p̄tātis monarchiam[gg]
romāis pōtificib[hh] declararet[ii]
nō iuſtū arbitrans[kk]: vt vbi[ll] ſa
cerdotū p̄cipatū ⁊ xp̄iane re
ligionis caput ipator celeſtis[mm]
inſtituit illic[nn] iperator terrenus[oo]
hēat p̄tātem quin magis ipa
petri ſedes in romano iam p
prio ſolio colocata libertate
plena[pp] in ſuis agendis peroīa
potiretur: nec vlli ſubeēt ho
mini[qq] que oze diuino cunctis
dignoſcitur eſſe p̄lata. ¶ De
cet[rr] nanq; ipſi romano pontifi
ci per fres[ss] ſuos ſacroſancte
romane eccl̄ie cardinales q
ſibi in executione officij ſacer
dotalis coadiutores aſſiſtunt
libera p̄uenire conſilia: de
cet ipſius[tt] nullo modo vacil
lare[uu] iudicia: vt ffres ipſos nul
lus ſeculariſ p̄tātis mei[vv] exter
rea: null[ww] tpalis fauor abſor
beat: null[xx] eis terror imineat:
nihil eos a veri p̄filij ſolidita
te remoueat qn cum p ipm ro
manū pontificē i qbuſcūq; ne
gocijſ p̄tingēt[yy] eoz[zz] peti conſi
lia i p̄ſalēdo p oīa liberi eidē
romano pōtifici i oīb[aaa] q̄ p tpe
iminēt libere p̄ſulāt ⁊ aſſiſtāt:
ipaq; romani pōtificis vicarij[bbb]
dēt q̄ ſuis tpib[ccc] occurrerit ele
ctio[ddd]: ⁊ eorūdez cardialiū cuz
expedierit faciēda p̄motio: i
oī libertate p̄cedāt. ¶ Digne
itaq; ad vrbē ipſā eiuſq; regi
mē acie nr̄e p̄ſideratiōis extē
dim[eee] vt felici ducta regimie[fff]
p̄ſeuer[ggg] a noxijs ⁊ optatis ſēp
pficiat icrementis. ¶ Nūq
obduxit[hhh] oblīuio[iii] q̄ vrbi q̄ in
colis nota diſpēdia intulerūt
bacten[jjj] peregrina[kkk] regimina:
y ¶ Monarchiā. mōarchia dī a monos quod
ē vnus vel ſingularis: ⁊ archos qō ē p̄nceps vel
p̄cipatus: quaſi vn[lll] ⁊ ſingularis p̄incipatus.
z ¶ Declararet hēs plēi
us in illa palea. xcvj. di.
conſtantinus.
aa ¶ Arbitrās. p̄ſtātinus.
bb ¶ Ubi rome. ſ.
cc ¶ Celeſtis xj. q. iij. iulia
n[mmm] i fi. alibi vocat rex: vt
in p̄oemio.
a ¶ Illic. rome.
b ¶ Terren[nnn]. qz ō tereſti
b[ooo] ⁊ ſeculārib[ppp] tm̄ hz diſ
ponere. xcvi. di. būi qdez
ſ. de conſti. eccleſia.
c ¶ Plena. fi. ſ. de ſpon.
eum locum.
d ¶ Nomini. ⁊ i hac pte
papa nō ē hō: ꝯ dei vica
ri[qqq]: vt. j. ſegī. xxiij. q. ij.
quos deus. et p̄ceſſus. ſ. de
tranſla. ꝯſto.
e ¶ Decet. no. iſpicēdū
quid deceat: ſic. ſup. a
de vo. ⁊ vo. redē. magne
circa p̄nci. j. de imu. ec ⁊
decz. ⁊. j. e. cū nō deceat.
f ¶ Fratres ſuos. nō. q
qñ papa p̄mittī ō cardia
lib[rrr] logī vocat eos ffres
vt h: ⁊. j. de offi. lega. c. i.
cū ſi. ꝯ cū ſpāli epos car
diales vocat ffres: reliq;
filios. ſ. ō teſti. lz. iij. cū ſi.
g ¶ Ipſius. ſcilicet roma
ni p̄ontificis.
h ¶ Uacillare. vt. xxxv.
queſtione. ix. apoſtolice.
⁊. c. ſententiam. ſ. de p̄i
uile. et oze in p̄in.
i ¶ Contingeret. quia
non compellitur: habet
enim in ſe celeſtis ⁊ ter
rem imperij iura. xxij.
di. c primo.
k ¶ Eoz cardinalium.
l ¶ Uicarij dei. ſ. e. ti. vbi periculum. ſ. ceterum. vt cc. bene.
vt noſtrum. de tranſla. quanto. cum ſimilibus.
m ¶ Electio. faciendā. quod eſt. j. ⁊ eo modo quo dicitur. ſ. e.
vbi periculum. io. an.
n ¶ Regimine. ſeculari: vt patet per ſequentia.
o ¶ Obdurit. quaſi de mente ſubdurit.
p ¶ Oblīuio. que quandoq; fallit. xxij. di. p̄terea.
q ¶ Peregrina. p̄hibita. iij. q. vj. peregrina. ⁊. c. ſequenti.

a Menium.i.edificio rum:z proprie dicuntur menia edificia muro⁹ ciuitatis dicta ad eo q⁹ ci nitatem muniant:z iter/ dum abusiue dicuntur omnia publica edificia ciuitatum z interdum priuata a menio menis id est edifico cas.

b Ex ruinis.hoc mari me fuit tempore bianca leonis de adulo ciuis bo noñ: qui ciuitatem roma nam multis ruinis red/ dit deformem.

c Nō.hec. p.cl amāt quod est infra.

d Deposita.feruntur hec fuisse tempore hen/ rici fratris regis castelle

e Speculum. ciuitas romana xix.dis.enimue ro filia preelecta.

f Reprobati.j.de re iu di.ad apostolice.

g Constituens.ipsa ci/ uitas romana.

h Debitum. infra de offi.dele.c.j.

i Periculosos.xxiij.di. in nomine domini.z su/ pra.e.titu.vbi periculuz.

k Remedij.huius no ui.ioan.an.

l Infallibilem.de con se.di.ij.panem.

m Scientem.omnia⁹. xxxi.di.§.erubescāt.xx/ iiij.q.iij.deus quando.

n Quotiescunqz. posi tum nequis crederet so lum in prima electione senatoris hanc constitu tionem locum habere.

o Nomine.ē c.auari/ cie.xiij q iij plericqz.ē.de simo.ea que.

p Alius imperator.pu ta grecorum.ioan.an.

q Princeps.quasi pri mum locum capiēs:z po test esse dignitatis z ordi nis hoc nomem.

r Marchio.in ll.feu. tl.qs dicatur dux:mar/ chio:comes:capitaneus vel valuassor habes ad litteram hec verba: qui a principe de ducatu ali quo inuestitus ē dux so lito more vocat: qui ve/ ro de marchia marchio nunqd nō hec destructio me niū⁹.deformatio ꝓuenīēs ex ruinis⁹ luce clari⁹ manifestāt nūqd nō⁶ hec fidelitū ꝓtracta deposita⁹:nūqd non hec ipsa venerāda dei tēpla ꝓfidentis manu sacrilega dieb⁹ nostris nefarie violata ꝯclamāt: qd plura: nōne ipi⁹ vrbis retroa ctis tpib⁹ icorrupta ꝓstātia sb regētis eo tēpe nefādo subuer sa regimine ipam vrbē specu lū⁶ fidei tanta respit infamia: vt a mīe sua romana ecclia fi lia ꝑdilecta deuiare cōpulsa quōdā corradinū:q de veneō so radice federici quōdam ro mani ipatoris colubri tortuo si iusto ipius ecclie inditio re probati⁷ ꝑdiſſe videbat:in re gulū:qqz ab exterminio rōane mīis ecclie mānifestis indicijs vna cū suis fautoribus aspira bat:z in cōtēptū dei z sue ma tris ac ipi⁹ vrbis opprobrium patēt recipet:recepto fauezet cōstitues⁹ se p hec tā patentis hostis sue mris ecclie filiā ad iutricē:hoc ipi rome ꝑstiterūt senatores icogniti:hoc ꝑfides iprouisi:vt gl̄osa ciuitas red deret igloria:sua stabilitas vo caret instabilis:sueqz ꝓstantie antiq̄ta soliditas liguis hoiū vocaret ifirma. Proinde officij nri debitū⁹ circa h⁹i tā piculosos euēt⁹ ad liberā mo deraminis erigētes tāte sbuer sionis occasiones ita salubris remedij⁹ appositōe ꝓcidimus ne illoz q ipsā rēpublicaz lau dabilit bacten⁹ gubernauerit videamur gl̄ā suggillare:vl merita q̄ illi apd ifallibilē⁷ z sci entē⁹ oia retributorē d⁹ i⁹ pla tis q̄sita laborib⁹ salua ꝓstāt vt ḡ circa regimē ipz talis ad hibeat i oīb⁹ cū discretiōe so lertia p quā ipi rōane ecclie plēa libertas q̄ i oīb⁹ z p oia ſi bi ōbet optata ꝓueniat:vitēt tā expta pricula:z romanⁿ po pulus ab opprimētiū ꝓtectus icursib⁹ sedeat:sedēdo gescat ī pulchritudinē pacis:i taber nacul fiducie z tpaliū rege op pulēta d firm nr̄oz ꝓsilio hac irrefragabili z in ꝑpetuū vali tura ꝓstitutōe sancim⁹:vt q̄ cūqz z quotiēscūqz senatoris electio vl alt⁹ quocūqz noie⁹ cēseat:q q̄cūqz mō vel q̄cūqz titulo ipi⁹ vrb debeat ēsse re gimini:i posterū imineb it:nul lus ipator seu rex romanorū aut ali⁹ impator vel rex:prin ceps⁹: marchio⁷ dux: comes aut baro vel gcūqz alteri⁹ no tabilis ēminētie:potētie seu ptātis excellētie vl dignitatis ex istat:frat:filius vl nepos eorū ad tēs vel i ꝑpetuū⁷ seu quis ali⁹ vltra annale spaciū quis mō coloze vl cā p se vl aliaz p sonā q̄mōlibz sbmittēdā in se natorē: capitaneū patricium aut rectorē vl ad et⁹ vrb regi mē seu offiū noiek eligat:seu alis ēt assumat absqz līa sedis apl̄ice spāli p ipi⁹ sedis lras successionē licētie h⁹i spāl̄r exp mētes. Nō ā sec⁹ factū fu/ erit noiationē electiōez:z assū ptionē h⁹i ōcernim⁹ eē nullas ac carere oī roboze firmitatis z nō solū noiatores electores z assūptores:vex etiā noiati: electi z assūpti:si h⁹i noiatiōi electioni:seu assūptiōi ꝓsense rint:aut se de ipsis q̄libet mō intromiserit intēdētes⁷ z obe dientes eisdē:z in hoc oēs dā tes ipsis noiatorib⁹ :electori/ bus assūptoribus aut noiatis electis vel assumptis auxiliuz ꝓsiliū vel fauorem publice vl occulte cuiuscūqz dignitatis⁷ vel preeminētie:cōdītōis aut status extiterint: eoīpo sniam excōicationis incurant⁷:ac ni hilominus ipos noiatos: ele ctos seu assūptos ſi ḡ ꝓstituti onē ꝓsentē ꝑdictis noiatiōi:ele ctōi vl assūptiōi consenserint: Dicatur autē mar chia:quia cara id est collectaz z in/ rta mare plerun qz sit posita:q ve ro de comitatu ali quo inuestitus ē est comes appel/ latus:qui vero a principe vle pote state aliqua ō ple be aliqua vel ple bis parte fuerit i uestitus:is capita neus appellatur: qui proprie maiō ualuassor oliz di cebatur:quivero a capitaneis anti quitus feudū te uent:valuassores sunt q a valuassō ribus:valuassini i. minores valuas sores appellātur.

s Perpetuuz. i.vt ad heredes transeat:vel id ē donec vixerit:ad idem.ī.e.ll.de re scriptis si gratio/ se.z.ff.pro soc.l.j.

t Litteras.no ta casum in quo scriptura requiri tur:alios nota.j. de ceuñ.comana §.posqz.

u Exprimētes. sic.j.de tēpo.or. c.i.z de ap.cor.di. j.de sen.excō.cuz medicinalis.

x Intendentes idem verbum sꝑa.e.vbi pericu lum.§.ceterum.z §.se.

y Dignitatis. etiam si episcopi fuerit.nec obstat j.de sen.excō.qz periculosum.que in snia excōmu. non loquitur.

z Incurrant.z ab/ soluentur a so/ lo papa infra.e.§ cōtemptores.ioā nes andree.

a ¶ Liberaz etiam illis nõ vocatis.j.de pbẽ.lz eps.& hoc itellige saluo eo qõ dicit.j.de prescrip.c.ij.io. an.

b ¶ Bloziari.ẽ.de postula.c.i.

c ¶ Judices.i.aduocati:& loquit admoduz vulgariũ per id quod dicit.j.patrocinari vel prppue ponitur.

d ¶ Mortis iste casus semper excipitur:sic.xvij.q.iij.sigs suadente.t.ẽ.de offi.oz pastoz.alis.ij.respõ.

e ¶ Hotiãtur.oliz etiaz romani spãlia habebant priuilegia:vñ paulus aduersus iniurios se romanũ ciuẽ testabatur.x.di.g i adiutoziuz

f ¶ Excludat.sic ḡ ciuis romanꝰ senatoz ipius ciuitatis esse põt:sic & ptoz.C.de of.ptoz.l ij.als nõ põt qs phidere vel assidere in puincia vel ciuitate sua sine pncipis licẽtia C.de cri.sacri.l. vlt.ff.ex qbꝰ cau. ma.l.hi q.& l.se.& C.de offi.assẽ.l.i consiliarijs.

g Quangz canonicis cathedralis ecclie ipso iure vel p ẽ sentiã preterq̃ in casu negligentie eligẽdi potestate priuatis ad papã ius deuoluit eligendi in iferioribus ecclesijs semper ad proximuz supioꝛẽ deuoluit hoc dic. Emanuit ad declarationem eoꝛuz q̃ nota.ẽ.e.bone.j.in vlt.glo.& moderni.ẽ.e.cum in cũctis.& c.ne p defectu.vt.j.clarius dicam. Et primũ dictum huius decre.finit sup tũ ex decr.alexan.dilecti.in fi.de q̃ fuit mẽtio.ẽ.e.q̃uis.

h ¶ A iure.supra e.ne pro defectu;

aut quoquo mõ illis ingresse vrbe nãlez duxisse noscuntur oziginem:aut quiuis alij qui in ipsa eiusue territoꝛio nõ ad uene sed continui habitatoꝛes extiterant:quo ad honoꝛes ipsius vrb:aut regimem gratiosis fuctiõibus potiantur:non intendimus q̃ presens constõ tales excludat quin ad vnum annũ duntaxat: vel ad aliud tempus breuius nominati ad ipsius regimem & officium eligi valeant ac assumi: etiam si predictoꝛum principum & aliozum frẽs filij vl nepotes existant vrbem & ipsius territoꝛium sub noie comitatus baronie seu cuiuscunq̃ alteriusl tituli in boibus vel locis aliq bus iurisditionez seu potestatem aliquam tpalem vel perpetuaz obtinerent:dummodo pdicta iurisditio vel potestas extra vrbez & territoꝛium pre facta consistens non tante preeminentie vel notabilis potentatus existat:q̃ eã obtinentes eius occasione vel cã cũ alijs excluſis a dicto vrbis regimine vt pmittit psentis cõstitutionis oraculo rõnabiliter n cludatur. Bonifacius.viij.

Quãꝑ[s] i casu negligẽtie fit statutuz a iure[b]:vt ecclesia cathedralis vacante si p eos ad qs spectat[k]:non fuerit electio de plato ifra tps debitũ celebrata:eligendi ptãs ad supioꝛez primũ deuoluat: hoc tñ nõ ẽ ad casũ aliũ[m] extendẽ dũ.igit si electões i huiusmõi eccliã vel ipo iure:cũ eligunt[n] sciẽt[o] indignũ[p] vel p sniam:cũ formã traditã i gnãli[q] cõcilio nõ obseruant: eligendi ptãte priuenk: nõ ad dictũ superiorem sed ad romanũ pontificẽ potestas eadem[r] deuoluetur

i ¶ Cathedrali.Eadem in hoc casu statutum est de regularib[s]: vt ibi:& de iferioribus omnibus.ẽ.de concef. preben.c.ij.sed lz quo ad casum negligentie sint hec paria:non tamẽ quoad alios casus vt infra in fi.patebit.

k ¶ Spectat.quocũq̃ modo siue iure cõi siue priuilegio vel prescripta consuetudine ẽ.e.cũ ecclesia de cã posscum ecclesia cum si.

l ¶ Debitum.trium mensium .l.di.postq̃z.ẽ.e. ne pro defectu.saluo eo qõ dicit.j.de pbẽ.c.ij.& .ij.

m ¶ Alium.a casu negligentie:& sic aliud est esse in negligentia: aliud in dolo:probatur idem.j.e. si compromissari[o]. sicut & aliud ẽ remitti in vnoq̃z in alio.ff.de his q no. infa.l.i.& ij.ad idez.ff.de suspe tu.l.he enim.ẽ.e. ti.super eo.

n ¶ Eligunt.hoc intelligẽ siue simul & semel eligant siue separatim.ẽ.e. ti.bone.j.lz quidam oliz direrint ctra.s.lauren.lz hoc ẽ tenendũ vtibi no. in vlt.glo.& idem ibi no tant moderni omnes.

o ¶ Sciẽter.sec[o] si ignoranter:q̃ tunc ad eos redire electio :& a die cassatiõis tempus integrũ haberẽt vt.j.e.si electio.

p ¶ Indignum.ẽ.e.cum in cunctis.

q ¶ Generali concilio.ẽ e.quia propter.

r ¶ Dictum superiorez. scilicet prorimum.

s ¶ Eadem.eligendi vel prouidẽdi.in ipsa cathedrali ecclesia.

t ¶ Deuoluetur.vt plene scias hanc materiam & huius iuris oziginem: scire debes q̃ ber.i quadam sua antiqua gl.quã hodie non habemus p decre.ẽ.eo.ne pro defectu.notabat.supra codẽ bone.j.in vlti.gl.q̃ quãdo canonici eligebãt scienter in ligium in cathedrali ecclesia q̃ eligẽdi potestas ad superiorem prorimum deuoluebat: respondens ad decre. bone.

q̄ ibi nō erat alī supio: q̄ papa: sed postmodū cācellata illa glo. i fuit additiōe quā ibi posuit: dixit ꝺ: ⁊ opinio ei⁹ ꝺ ap. p̄bat dixit. n. q̄ q; i ōcre. cū i cunctis papa i inferioꝛib⁹ exp̄ssit: ad quos eligēdi ptās deuoluatur ⁊ i cathedralib⁹ tacuit: dedit intelligere: q̄ ad ep̄m i p̄dictis ecclesijs eo casu ptās devolui deberet: ⁊ hoc ibi tenet gof. ⁊ vin. Jn ꝓ̄iū videbat: q; q̄si paria vident nō eligere i fra debitū tp̄s vel nō eligē idoneū: ad hoc ꝺ trāsla. iter coꝛpoꝛalia. q̄ si illi nō elegissent ad illū superiorē devoluerē ptās: g̃ ⁊c. ⁊ sup hoc vide q̄ōnō. in no. ꝺ. de ꝓcef. p̄ebē. cuz nr̄is. sed vt. ꝺ. dixi. ⁊ j. patebit: aliud in vno: aliud in alio: ⁊ merito. naz dicit ler q̄ siquis negligēs fuerit in petēda bonoꝝ possessiōe infra cētum dies: locū facit sequēti in gradu. ff. ꝺ succe. edic. l. j §. decretalis. ⁊ §. quod dicimus. si aūt p̄opter crimē vel indignitatē bonoꝝ possessionem amittit: applicat fisco: nō sequēti in gradu. ff. de his quibus vt ind. g. l. claudius. ⁊ l. mulierem. ⁊ C. e. ti. l. hereditas sicut ergo succedit fiscus p̄opter delictum vel indignitatem nō p̄opter negligētiā: sic ⁊ curia in p̄imo casu nō in secundo succedat. vt igit huius iuris oꝛiginalem scias veritatem: scire debes de antiquo iure dispositione ecclesie potestates conferendi epatus ad papam ptinere. xxij. di. c. j conferendi aūt inferioꝛes ecclesias ad epos: sed hec regula fallit in casibus qui postmodum a iure fuerūt exp̄ssi. Voluerunt enī iura q̄ in cathedralibus sibi eligerent canonici. ꝺ. e. cum ecclesia. in inferioꝛibus etiam collegiatis canonici xvj. q. vl. congregatio. ꝺ. e. j statuta fuerunt eis tempoꝛa. ꝺ. e. ne p̄o defectu. ⁊ de cōcef. p̄eben. c. ij l. di. post q̄. Scias tū q̄ p̄mo emanauit constitutio illa nulla de concef. p̄eben. q̄ decre. illa ne p̄o defectu. Olim ergo etiam post decre. nulla. si canonici cathedralis ecclesie nō eligebāt episcopum debito tempoꝛe devoluebatur etiā in hoc casu negligentie potestas ad papā vt. ꝺ. de ꝓcef. p̄eben. dilectus. Sed postmodum statutuz fuit q̄ in illo casu. s. negligentie bene devoluat ad superiorē p̄orimuz: vt in. c. ne p̄o defectu. in hoc ergo casu p̄abim⁹ illud ius: sed ad alios nō extendimus: vt hic vides: sed antiquo iuri stabimus: refert tū compostolanus pluries suis tp̄ibus tractatū fuisse per papas: q̄ hec potestas archiepis conferret etiam in his casibus: sed ānalis deliberatio in ꝓ̄iuz resedit vt hic vides: ⁊ fuit ratio: q; ꝓmpti essent archiepi in cassandis electiōib⁹: vt p̄ouisionū potestas rediret ad eos. fuerat etiam olim ista opinio vincen. ꝺ. e. inotuit. ⁊ sequunt eā ino. ⁊ hosti. in decre. cū in cūctis. ⁊ sic seruabat curia ante istam cōstitutionē: ⁊ semp intelligas hec vba: cū oēs scienf eligūt idi gnum siue simul siue semel siue separati: vt. ꝺ. dixi. si aūt aliq eligūt: tunc devoluit ptās eligēdi ad alios ipso iure vel per sententiā cū peccant in formā: vt in ōcre. q; ꝓpter. facit. ꝺ. e. c. ij. Sz pone pars eligentiū peccauit eligēdo scienter indignū remānt ergo iurisditio in alios: illi nō elegerūt infra tempus debitum: quid erit in casu isto: nunquid devoluet electio ad archiepm vel ad papā: dico ꝺm ber. ⁊ composto. q̄ hoc nō. ꝺ. e. cū vintoneñ. cū pars non peccās fungat vice capli: vt ibi: ⁊ ꝺ. e. dudum. si capitulum negligat ad superiorem devoluitur electio per. c. ne p̄o defectu sic ⁊ hic cū finalis culpa fuerit in negligentia.

a Secus. in hoc secus: q; inferioꝛib⁹ vtroq; casu ꝺe voluitur ad superioꝛē: ⁊ ē eadē rō quā. ꝺ. dixi: ad ep̄s er dispositiōe antiq̄ pertinebat eccliaz seu dioc. dispositio. redit ergo res ad suā naturā. xxxv. di. ab erōdio Nota ergo q̄ pena decre. cū in cūcis. hz locū in inferioꝛib⁹ dignitatibus ab epatibus: ⁊ ē exp̄ssū. ꝺ. e. duz. j. ꝺ. j. e. si cō p̄omissari⁹. §. h⁹ so. ibi logt de pena illa suspēsiōis a bñficijs p̄ triennū q̄ nō hz locū: nisi in epoꝝ ⁊ superioꝝ electionibus ꝺ q̄ logt decre. cū in cūcti. §. clerici sane. q̄z hic logt ꝺ alia pena.

C Secus⁹ aūt in⁹ inferioꝛib⁹ ecclesijs est censendū. **I** dem S⁹ qui ꝺ electiōis formā vel⁹ electi p̄sonā aliqua obijciēs⁹ ad sedem aplicā appellauit: coꝛpali a se p̄stito iuramēto: q̄ illa q̄ i appellatōe sua exp̄sserat: vel ea q̄ de ipis deberēt sufficere: vera eē credebat: ⁊ se posse p̄obare: non est sup obiectis vel exp̄ssis huiumodi audiend⁹⁵: cū nō simplicit⁹ sicuti tenebat iuxta cōstitutionē felicis recoꝛdatiōis gregoꝛij pape. x. p̄decessoꝛis nostri edictā in concilio gnāli lugdun' iurauerit exp̄ssa seu obiecta se credere vera esse⁷ se posse p̄obare: sed indeterminate illa' vel ea q̄ deberent

ſ. p̄uatiōis ptāte eligēdi: de q̄ loquit ipsa decre. cū i cūctis in fi. Sz cū pena suspēsiōis a bñficijs ibi repetita non sit: in illis locum habebit: vt i ꝓ̄io dicitur.

b Inferioꝛib⁹. q̄bus cūq; ab epatib⁹ ēt i regularib⁹: olim tū curia ꝺuabat ꝓ̄iū interdū i regularib⁹: q; cuz decre. illa ne p̄o defectu. equiparet cathedrales ⁊ regulares: sicut in cathedralib⁹. ꝺ. dictū est: ita videbat in regularib⁹ dicendū. q̄z nō ē ita nec hz locū rō reddita. ꝺ. primoꝝ iſo: q; sufficit nō ōnegari dioceſano hāc ptātē cū. in sua dioceſi: oia possit q̄ nō ē i archiepis: ⁊ super hoc vide cōpost. ꝺ. e. ne p̄o defectu ad fi. Approbat aūt hic glo. io. ⁊ hug. xvij. q. j. c. j. qui ibi no. q̄ eps aliū istituet in abbatē: cū monachi indignūz eligūt: ⁊ q̄ no. ipse ber i p̄dicta ōcre. bone. in glo. vltia.

c Y S g. cōstitutiōi vt circa. nō satisfecit appellās q̄ ꝺ iuncte iurauit se credere opp̄posita esse vā: vel q̄ suff cere deberēt er eis. oꝛtuz hāt hec decre. er glo. gar. posita. ꝺ. e. vt circa. super verbo se posse. ⁊ hic ipsoꝝ approbatur opinio.

d Vel electi. ergo intell go idē de postulato: vel eo i cui⁹ p̄sonā facta est p̄uisio cum decre. illa vt circa hec oia equipet: vñ q̄ ō invno dicit intelligat in alijs repetitū: ⁊ idem ēt intelligas de eligendo si cōtra certam personam appelletur. j. c. p̄orimo.

e Obijciēs. exēpla ō his q̄ obijci possūt dixi. ꝺ. e. vt

f Ad se. ap. ista lra videt facē p̄ guil. q̄ no. in (circa. ōcre. vt circa q̄ decre ipa nō hz locū nisi i appellationibus iterpositis ad papā sed ꝓ̄iū credo vt ibi dixi ꝑz gar. cum decre. illa indistincte loquatur.

g Audiēd⁹. nō q̄ ista ōcr. ꝺclarat q̄ sit pena ñ suantis ꝓstōnē illā vt circa. ſ. q̄ nō valet appellatō. dicebāt n. q̄dā q̄ illa erat pēa ñ iurātis: q̄ sup ñ exp̄ssis ñ audiref: sī exp̄ssis vo bñ p illū ver. alioqn. q̄ ē ibi: q̄z ꝺ ē falsum: vt hic p̄z quia non iurans vel iurās alio mō q̄z debuerit nō auditur etiam super expressis: ⁊ ille ver. alioquin. exponi debet: vt ibi dixi.

ſſ Simplr. nō ñ recedēdum a verbis legis. vj. q. iij. scriptū ōdec. ad audiēciā. ff. ō exer. l. j. §. si is q̄ nauē. ff. de le. iij. nō aliter

i Lugō. ꝺ. e. vt circa.

k Et se. repete credere. constitutio eni illa non veritatē querit: sed calūniaz excludit vt ibi dixi i glo. si āt.

l Illa vel ea. sed ꝓtra si duo p̄oponuntur ctiā copu

latiue q̄ ad vnū sine tēdū t: sufficit alterū ꝓbari. s. ō iudi. exhibita. nisi superflua ꝓbatiōe se oneraret astrigens se ad vtrūq; ꝓbādū. s. ō ꝓbatur. licet. ff. de ꝓba. circa. ⁊ secundū hoc etiā copulatiua dissoluit in disiunctiuā. ff. de ver. sig. sepe. ⁊ vj. q. iij. placuit. idē est ergo ꝓponē copulatiue vel disiunctiue: cū vtrobiq; sufficiat alteruz ꝓbari: vt per ꝓdicta iura ꝓbatur: ⁊. s. de rescrip. inf cetera. ꝛ̄ideo obiectio supradicta vera est: quia quo ad probationē bene sufficit alterū: ꝯ nō quo ad obiecta. noluit enī illa cōstitutio ꝓbatiōib⁹ ꝓuidere sed obiectionib⁹. s. q̄ nihil calūnioſe opponeret: ⁊ iō voluit simplr sup oīb⁹ iurare ꝛ̄. s. n. iurat vera ē que ad victoriā sufficiāt iā istud iuramētuz oīuz obiectoꝝ maliciā ñ excludit: imo er ōcē obiectis: si vnicū q̄ō sufficeret eēt vex: reliqua falsa satisfactum esset illi iuramento: ⁊ concor. j. e. vt qs duas.

Idem.

Qui ꝑ certā⁽ᶜ⁾ ⁊ noiataz⁽ᵃ⁾ ꝑsonā ne ab alijs eligatur⁽ᵉ⁾ ad se⁽ᶠ⁾. ap. añq̄ fiat⁽ᵍ⁾ electō duxerit appellāduz: dz ꝑ oia i appellādo seruare formā ꝓstitutiōis felicis recor. grego. x. pape ꝑdecess. nr̄i vt⁽ʰ⁾ circa edite in cōcilio lugdun. ac si electiōe ñ fcā⁽ⁱ⁾ēt cōtigeret appellare: aliqn nō obseruans pene⁽ᵏ⁾ ꝓstitutiōis eiusdē se nouerit subiacere.

Idem.

Sicut cū ꝑ formā⁽ˡ⁾ scrutinij ad electōez ꝓcedit: ē ꝑ vnū⁽ᵐ⁾ ꝓnūciāda ⁊ facienda cōio⁽ⁿ⁾ electio dz canōica istitutaꝰ: sic ⁊ ꝑ vnū dz⁽ᵒ⁾ fieri cū ꝑ formā ꝓcedit cōpromissi: q̄ vnus in arbitris cōpromissarijs sufficere de eisdē⁽ᵈ⁾

a ¶ De eisdē. s. exp̄ssis vl obiectis i appellatione.

b Qui cōtra. Qui ꝑ certā ꝑsonaz ne eligat appellat cōstōnē vt circa. huare teneť. ōcre. ista fuit ō glar. posita in decre. vt circa. sup vbo appellari. ⁊ guil' sup vbo facta. ⁊ approbatur hic ip̄orum opinio.

c ¶ Certā. ergo sec⁹ si ꝑ icertā: puta ne fiat electio nisi cānonica: vel ne fiat ꝑ tenorē ꝓuilegioꝝ ecclie. s. c. ꝓsiderauim⁹ vel ne fiat ō aliq̄ ercōicato vl homicida vl bis filia. tūc. n. nō. hz locū ꝓstitutio: ⁊ rō ꝓ se pz si. n. añ electionē ⁊ ꝑ icertā ꝑsonā appello: p te vides q̄ ꝑ formā electiōis nil obijcere vel exp̄imē possū cū adhuc nō sit facta: ⁊ q̄ō nō ē ⁊c. ō despō. ipu. ad dissoluedū. idē i ꝑsona cū. n. nullā exp̄mā ꝑsonaz q̄ ꝑ illā possū ex

d ¶ Nomiatā. itelligo ꝯ siue fit ꝓprio motu: (p̄imere. puta ne pagan⁹ ō mutina: vl appellatiuo: puta ne filiꝰ p. vel ne archidiacon⁹: vel ne ꝓmiceri⁹ vel bis sise vl alia certa circunlocutio ad hoc. ff. de rebus cre. l. certum. s. de testi. licet er quadam.

e ¶ Eligat. vl postulet: ō pusiōe ñ erat dubitatio: q: exp̄ssū erat i ipsa decre. vt circa vt iā dicā. qd si appello ne ad electionē admittat: eodē mō credo distinguēdū: vtrū ꝑ icertā puta ne aliq ercōicati irregulares ⁊c. ⁊ tē ñ teneat: aut ꝑ certā ꝓstōnem ipā huare p hāc de

f ¶ Ad sedē aplicā. repete q̄ dixi. s. c. primo. (cre.

g ¶ Fiat electio. dubitatiōis cā fuit: q: i ōcre. vt circa. oicebat q̄ñ appellat ꝑ electū: ꝯ h ñ appellat ꝑ electum ꝯ ꝑ eligēdū: ⁊ sic nō vt hāc locū ꝓstō: sed sec⁹ ē: vt hi des: ⁊ sic dicebam⁹ oli p illā lr̄az q̄ ibi ē quistio faciē d a vel facta: q: sicut i faciēda, quistiōe seruāda erat fōma i appellatiōe: sic ⁊ i facienda electione: cū illud. c. illa partificet: ad idem. s. ne. c. j. ⁊. c. si forte. j. e. si o⁹ q̄ꝫ.

h ¶ Et circa. s. e. ti.

i ¶ Facta. scias q̄ ita ītelligebāt curiales ōcre. illam cū eadē rō sit vtrobiq; ⁊ nota q̄ sicut hec decre. determinat ōcre. vt circa. ita dico ⁊ determinari ōcre. s. e. c. j. nā ꝛ ibi dicať electionē postulationē vl' putionē

factā seruata istiꝰ distinctiōe: idē dicā i faciēda p hāc decre. vt ibi etiā dixi. Et sic seruat curia: ⁊ facit quod no. guil. i ōcre. vt circa in glo. nota ergo.

k ¶ Pene. vt non valeat appellatio: nec audiatur etiam sup exp̄essis. s. c. ꝓximo.

l Sicut cū ꝑ formā. si ꝓmissū est iplures vt egligant: p vnū faciēda ē electiōis ꝓnūciatio: sicut quādo ꝓcedit ꝑ formā scrutinij aliter electio facta ñ tenet. Datuz aūt habuit hec decre. ex his q̄ nō. p inno. hosti. ⁊ cōpost. s. e. q: ppt. ⁊ c. in genesi. vt j. patebit.

m ¶ Formā. nō q̄ista ō cre. locū hz i his electionibus i qb⁹ dz forma huari ōcre. q: ppt. ⁊ c. in genesi. ⁊ hz ber. qui hoc ibi nō. i prima glo. ⁊ ino. ⁊ cōpost. i prima decre. illa locū hz i electiōib⁹ epoz vel iferioz platoz q ꝓsūt collegio: ⁊ p q̄rū mōtē ecclia dī viduata: i alys nō. hosti. aūt illā itellexit etiā i quocūq; bñficio vl' cānonia cui⁹ electio ad ꝑsōs vt ad collegiū pertinet: vt ibi nō. circa ꝓin. ꝓmos sequor. hz hoc ergo dicemus hoc q̄ō hic dicit de cōi pronūciatiōe habere locū i his i qb⁹ huāda est ꝑdicta forma. In canonijs vero vel bñficijs alijs secus: q: ibi sufficiēt singulares cōsens⁹: q̄ō verū est si illi sunt caplin: si cōsēsus ꝓstent in caplo: alꝰ sec⁹ hz ber. q hoc no. in ōcre. i genesi i glo. sup vbo cōis. ⁊ ibi ēt ō hoc p ino. ⁊ hosti.

n ¶ Per vnū. q̄ ergo dicit ōcre. q: ppter. vt is collatiōe habita eligat: itelligit ꝑ iura postmodū subsecuta p vnū oium vice. Horabat tū ibi hosti. q̄ hz hoc huaret curia: tū satis erat si oiuz vno ore vmo ꝓcederet: ad hoc. C. ō epis. ⁊ cleri. l. q̄ñ venerabilis. ibi ab oibus vno ore dānareť ⁊c. nec ob. ꝛ̄m id decre. i genesi. quia ibi singlariter ñ vno ore cōmunit elegerāt sed hoc est falsum: vt hic vides. ⁊ q̄ dicit vnum: si queratur per quem: dic per eum qui habet primam vocem: vel euz cui caplm cōmiserit: ꝯ si caplm vel illi qui cōsenserunt non committant hoc exp̄esse alicui: vnus ꝓsentibus alijs facta collatione eligat vice capituli vel consentientium ⁊ satis est q: ratihabitio ⁊ taciturnitas mandato comparantur: saltem in re appetibili ⁊ meritoria: sicut est q̄ per electionem canonicam ꝓuideatur ecclesie. ff. manda. q̄ si fideiusso: ⁊. C. manda. si fideiusso:, secus in onerosa: vbi requiritur exp̄ess⁹ cōsensus. ff. de procur. filius. §. initium. ꝛ̄m inno. qui hoc no. in ōcre. in genesi. ⁊ compost. in decre. quia ꝓpter.

o ¶ Communio. ꝯ nonne suffciunt singulares consensus. ff. de ser. rus. ꝓe. per fundum. ff. communia ꝓedi. receptum. ff. de aqua plu. ar. l. si autem. so. leges iste loquuntur de actu' qui diuisionem recipit: nec est ibi communio collegiatorum: sed singularium: quod dic vt no. s. de consti. tum omnes. sed hz de negocio loquitur quod diuisionem transmutationem vl' omissionem non recepit: ⁊ ideo secus. ff. de ver. ob. l. ij.

p ¶ Institutā. s. e. ti. in genesi.

q ¶ Bebet fieri. ⁊ pnūciari cōis electio: vt dictum est. s.

r ¶ Compromissi. et vtrobiq; facienda est per verba singularis numeri: vt. j. de re iudi. cum abvno. dicebat decre. quia ꝓpter qui' vice omnium ecclesie viduate prouideant: vnde videbatur q̄ omnes haberent prouidere: quod verum est: sed vnus omnium vice pronunciare' vt electionem facere: vt hic.

a ¶ Humana.ff.ō ar.l.itē si vn⁹.§. itez si plures. vbi dicit q̄ aut oēs sniaz dicāt aut null⁹: tū ꝑm nos vn⁹ alijs ꝓsentib⁹ z mādantib⁹ sniam ꝑ vbā tū pluralis numeri poterit rectare: z idē in plurib⁹ iudicibus.j. de re iudi. cum ab vno. z etiam no.ff. de ar.l. sicuti.

b ¶ Subsistat. rō q: tot vident eē electiōes quot sūt numero eligētes: vt ō.e. in genesi.

c ¶ Statutū. decre. ō.e. lz canon. i collegiatis parochialib⁹ ecclijs z assumptis ad ipsaz regimē locū nō hz. Et no. q: decre cū i cūctis. pōbat ō dignitatib⁹ z bñficijs curatis z parochialibus ecclesijs. decre. ergo lz canō. solū ō pochialib⁹ dicēs ecclesijs ad dignitates ertēdi ñ ōbuit: ꝑcipue cū ꝓstō sit penalis vt sequitur.

d ¶ Statutū. ō .e. lz ca.

e ¶ Parochialiū. (non. quē dicātur pochiales: dic vt diri. ō.e. lz canon.

f ¶ Promouēdis ad sacerdotiū. ℔ verū nisi in casu. j.e.ti. cum ex eo.

g ¶ Infra annū. numerādū a die quo possessionē pacificam habuit vel per eū stetit quo min⁹ hꝫet. j.e. commissa. §. j. de p ben. lz. ij. nec currit iuste ipedito: vt i ꝑdicta decre. cōmissa.

h ¶ Alioquin. i. si se non fecerint infra annum promoueri.

i ¶ Priuati. intelligas integro lapso anno, quod dic vt infra. e. commissa. j. respōso.

k ¶ Quod. statutum.

l ¶ Restringi. nam odia restrigi z fauores zē. j. de regu. iur. odia cū suis cōcor. z. ff. de liber. z post. cū qdā. z benignior: i terptatio faciēda ē i penis. j. ō regul. iur. i pēis. cū suis ꝓcor.

m ¶ Declaram⁹. ℔ oli fuerat ēt ōdaratū ꝑ quādā extrauagātez alerā. de q̄ diri. ō.e. q̄uis. z.c. q̄ꝛ q̄ incipiebat: dilecti.

n ¶ Collegiatas. Nota ergo q̄ aut sunt ibi plures vt collegium: aut non: sed vt singuli. in primo casu locum habebit decre. hec. in secundo non: z super hoc vide quod no. ber. ō.e. ti. c. j. z de iurepa. postulasti. Si queratur quomodo hoc cognosceret: quia est ibi rector vt caput: z canonici vt membra super his tamen vide quod nō. de ercel. ꝓcla. dilecta. Sed quero pone. q̄ ecclesia fuit collegiata: nunc desinit ibi esse collegium: quid erit: habebit ne locum hec decre. z videtur q̄ non quia deficientibus personis desinit esse collegium. ff. ad municip. sicut municipium. ad hoc. ō.c. j. x. q. iij. vnio. ff. de ver. sig. neracius. z gref esse desinit: si vnum animal tantum remansit in grege. ff. de le. j. si grege. argu. contra. xix. q. iij. q̄ semel vij. q. j. pastoralis. cum si. Dico vbicunq; q̄ si collegiū desinat ibi esse: puta canonicorum morte: locum habet decre. quia alij habent substituti: z si hoc non faciant bi ad quos primo pertinet infra debitū tempus ad superiorem devoluetur: z sic de singulis vsq; ad papam z ius collegij bene remanet in vno: quod dic vt no. ō. de postul. gratum. Si autem destruatur collegium superioris auctoritate: puta quia hoc facit et causa: tunc non habebit locum decre. pone erē plum de no. oper. nun. c. ij. z ibi de hoc per Inno. z facit quod no. lau. z Ioan. xvj. q. vj. z hic diximus.

o ¶ Ecclesias. seculares. nam hodie secus in regularibus quod dic vt in cle. de statu regula. ne in agro. §. cererum.

p ¶ Antiqua iura. ō.e.ti. cum in cunctis. §. inferiora. z de hac compulsione oꝛdinum plene diri. ō.e. licz canon in fi.

q ¶ Si cui. Si cō promissa ꝑ rius ꝑm traditaz sibi metam seruatis z in scriptis redactis voluntatibus singulorū illuz eligat i quē non maior pars capituli sed plures aliorum comparatione cōsenserant: non tenet electio: cum preter formas cōcilij fuēt celebrata.

r ¶ Cui. idem nō pluribus. cuz ratio. c. semper remanent: z debet ista decre. iungi cum decre. j. e. cum expediat.

s ¶ Forma. que nō est ō permissis: immo prohibita: vt ō.e. quia propter z. e. ti. ecclesia vestra. per hanc enim erat reperire: electum non a maiori parte totius capituli prefici ecclesie.

t ¶ Secreto. idem z multo magis si non secreto: quia tunc esset obuia concilio q̄z propter. z semper locum habet ratio finalis.

u ¶ De capitulo. idem si non essent de capitulo: hz vocem haberent: vt. ō. de causa pos. cuz ecclesia sutrina. z. ō.e. cumana.

x ¶ Minorū. puta cum er. xij. canonicis. v. cōsentiunt in vnū. iiij. in aliuz. iij. in aliū: electus igit a. v. electus est a maiori pte cōparatione partium sed nō a maiori pte capli: q̄z. v. nō sunt maior pars de. xij.

y ¶ Ipseq;. in quē tradita ē potestas huiusmodi.

z ¶ Nō maior ps. ergo a ꝑti o si eligeret illū i quē cōsēsisset maior pars: valēt electō. j.e. cū expediat. q: illa forma ꝑ conā. subsequens sublata nō videt: vt ibi.

a ¶ Prec. nota ista duo equipari prec z ꝓ: si. de fide instru. pastoralis. Sed nōne nominatus a maiori parte aliorū cōparatiōe: er quo placuit oībus q̄ ipe eligeret: est nōiat⁹ ab oīb⁹: vñ z in electiōe ro. pon. huaf interdū hoc: q̄ nōiatus a min⁹ q̄z a duab⁹ ꝓtibus de cōsensu oīuz habeaf ꝓ ro. pon. vt no. ꝙpost. ō.e. lz. z guil. ō.e. vbi periculū. dic q̄ iura voluerunt certas formas seruari. z lz oēs ꝓsentiant: si nō seruāf forme: nō tenet electio. cardinales' nec artaf nec de facto ꝑuant formas: lz sufficit q̄ due ptes ꝓsentiāt. ō.e. licet.

b ¶ Cōciliū. ō.c.ti. q: ppi. Et aduerte q̄ sicut diri. ō.e. sic. cū ista decre. fundetur sup formis cōciliū: dicam q̄ vbicūq; nō habēt locū ille forme: nō hēat locū ista decre. Si igit i dignitatib⁹ ꝑ quas viduate nō sūt eccle

seruarer hec forma vl' bñficijs vel canonijs: nõ vitare tur electio: sup quo vide qõ ibi dixi ioan. an.

a Non valere ipso iure.

b Firmitatis. ⁊ sic etiã el' gẽtes p̃uari debent ea vice po:estate eligendi: vt. ã. e. quia p̃opter.

c Quoũdam oculos. De cre. diuide i quatuo: p̃tes. In prima. ponit. q̃stiones cãm. In scõa q̃stitutionẽ circa mẽdicãtes. In tertia q̃stiõnẽ circa non mẽdicantes. In ẽrta decretus. Et dicit i sũma. qer vocatione quocũ qz mõ facta i discordia de religioso mẽdicãte ad p̃latam ex administratiõe sui ordinis: nõ acgrit illi ius: nec q̃sentire poterit ẽt de plati lnia: idẽ de vocatõe fcã a minori parte nũero ad quãlibz platõnẽ õ religioso nõ mẽdicante: ⁊ secus factũ irritũ õcer

d Oculos. (nit. Est oculꝰ mẽtis q purꝰ eẽ dz: vt hic: ⁊. j. q. j. c. multi. Est oculus corporis q dz esse pudicꝰ: vt. xxxij. q. v. q viderit. Est oculus administratiõis q dz esse quidꝰ. xcij. di. diacõi. j. ⁊ ij. ⁊. vj. q. j. oues. ⁊. ã. de of. archiẽ. ad hoc.

e Ececat. sic. ã. e. auaritie.

f Immemores. mẽs auidꝰ potẽtie nec abstinẽ nouitatibus: nec gaudẽ q̃cessis: nec adhibẽ pietati consensum. xlvij. di. virum. ⁊. j de cõces. p̃eben. detestãda.

g Honoribꝰ. xxvij. q. ij. scripsit. de statu regu. ea que.

h Diuitijs. j. q. ij. ℣. verũ. retẽtio. n. p̃pioꝝ mõachatui ẽ p̃iz: de statu regu. cũ ad mõasterij in fi.

i Ditiõi. xij. q. j. nõ dicaꝝ. j. e. ti. si relꝰgiosus.

k Nisi sa. ⁊ sic nõ sunt apti regno dei: luc. ix. c. ⁊. ã. de vo. ⁊ vo. re. c. magne.

l Litigioꝝ q̃ a mõachis vl' religiosis fr̃ penitꝰ euitãda. ã. e. de syn. c. vno cũ suis concor.

m Inuoluũt. ⁊ sic omes cõuertũtur i lupos. ã. de renũc. nisi cum p̃udem. ℣. propter maliciam.

n Solum. ã e. fundamenta. ℣. ne autem in fi.

o Electiõibꝰ. ẽ eligi possũt: qõ dic vt dicã. j. e. nllꝰ.

p In discordia. intelligo in discordia fieri siue due siue plures celebrate sint electiones siue vna tantum aliquibus ex his contradicentibus ad quos spectat electio: vt. ã. e. cupientes. ℣ si vero.

q Superiore. cuius sõrus licentia als sufficit. j. e. si religiosus ẽ. responso.

r Extorta. ⁊ sic ñ valeret si de hoc q̃staret. ã. õ p̃tile. cũ olim. sic nec q̃fessio extõta. ã. qõ metꝰ cã. c. platũ. xv. q. vj. c. j. nec absolutio. j. qõ metꝰ cã. c. vno. nec licentia extorta p̃eiudicat. repetenti coniugem. ⁊. de conuer. accedens.

s Dispẽdia. vitãda. ã. c. cupientes. ã. õ fi. istru. qõ ℣p hic. j. õ vsuris vsuraꝝ. õ cõsti. c. ij. j. õ sepultu. c. j.

t Nõ aiora. si. decollu. intantum.

u In ãtea. occurrẽdũ ergo fuit õ ser. ñ or. c. j. õ pcura. c. j. cuz suis q̃cor.

x Predicatoꝝ. nõ sẽp p̃dicatores p̃mitti: q: ãti go: fuit ipoꝝ istitutõ: ad idẽ. ã. õ excẽs. pla. nimis. ũ. õ p̃uile. i his. j. õ excẽs. pla. c. vno. j. õ dec. c. j. i fi. pscriptiõe cũ sumlibus. ⁊ de reli. do. c. j.

y Mẽdicãtiũ. mẽdicãtes q certas possessiões vl' reddit' hñe ũ p̃ũ: sed p q̃stũ publicũ eis victũ p̃rebet icerta mẽdicitas j. de reli. do. c. j. Quid si mẽdicãs epꝰ postulet ad archiepatum vl' epatuz aliũ: satis puto cũ sũ hac p̃hibitiõe icludi: q: licz sit epꝰ: nihilomin⁹ est õ ordine mendicantium.

z Ordis. i illis. n. hic nil nouũ iuris statuit.

a Discordia. quid si opponaꝝ aliqd quod vo tũ discõdãtiũ nullã reddat: puta. qz tales erãt q̃ si consensissent electioni huic: ⁊ cuz alijs elegissent non valeret electio: vt excommunicati: suspensi vel irregulares: nunquid tunc poterit consentire: satis crederez q̃ in eo casu non obstaret hec constitutio: ar. ã. e. siquando. ⁊ pone exemplum j. c. ex eo. ⁊ hoc ante omnia videretur examinandum: cuius euentus cẽ. ã. e. si forte. ⁊ hoc maxime cum sup̃adicta dicuntur notoria ⁊ p̃batiões parate offeruntur ad hoc. ã. õ. resti. spo. litteras. ff. ad exhi. l. iij. ⁊ alij õdicentes simpliciter debere hẽri rationẽ numeri: ⁊ sup hoc vide quod dicam. j. e. indemnitatibꝰ. ℣. j. Declarãtũ ẽ hodie q̃ hic simplr ispicitur. discordia: ⁊. j. ℣. pr. minoritas: q̃ cõstitũt i facto nõ i fictõe. vl' iuris effectu: vt in cle. e. ti. quod circa.

2 Aegratur. ergo cõfirmatio peti nõ poterit que ius antiquum habz firmare. ã. de fi. instru. inter.

p Prioris. hm q̃ in diuersis ordinibus diuersa sunt p̃sidentium nomina: ⁊ hẽs idem. j. de pactis q: ex eo.

a Allios. Nota quia per hoc verbum dico q̃ circa mendicãtes vocatos ad administrationes sui ordinis non habebit locum iste. ℣. ñ stabitur iuribus antiquis.

b Humero. Nõ q̃z minor pars esset sanior: tamen non poterit electioni huic consentire p hanc lram credo tñ vt. ã. ℣. p̃xi. diri q̃ si maior pars p̃uata esset ipso iure: ita q̃ vota recideret in minorẽ: q̃ tũc poterit cõsentire: q: nõ ẽ electꝰ a maiori p̃te ũno. a toto cap̃lo: sac qõ no. õ pestu gratum.

c Quasilibz. sine p̃pij ordinis sine alterꝰ. i. ue secularium

ecclesiarū: ⁊ sic gnālio: ē phibitio hec: q̄ ad plauras q̄ñ. ō. prima. Alij. ℈. ſ. q̄ admiſtratiōes, ppij ordinis nō pphēdat vt rō capituli i pn. c. posita sit generalio: ad nō mēdicantes. primū teneo. ⁊ si papa id voluisset explsisset: vt fecit. ℈. pxi. ℌ. ad ℔ de deci. ad audiēciā. j. ō pulle. si papa j. rīſo. in fi.

a ¶ Maiozi. nūero. vt. ℈.

b ¶ Prelatoꝝ. qd si monachus rectoꝛ parochialis eccle eligat in epm vel platū a minozi parte numero: nūqd poterit cōſētire vel acgref sibi ius sat's vī q̄ nō plitterā q̄ supius dicit: cuius tenoꝛ cōditionis vel stat⁹ exīstāt. lz. n. nihil hēat: cum nihil sit cōe. xvi. q. j. ne p eu uſibꝫ. tñ negare ñ pōt quin monachus vel religiosus exīstat. xvi. q. j. ō monachis in fine.

c ¶ Inane. si igitur supueniret ꝓfirmatio: id nō qualesceret cū a pncipio fuit nullū. ℈. c. audiē cū si.

hoc ipo q̄ a minozi⁹ pte ꝓcesserint: nullū pozsus tribuant ius elsdē: suū audeant pstare consensū: etiā si sup hoc assensus vel licentia suoꝝ interuenerit platoꝝ⁹. ¶ Nos. n. qc quid ꝯ premissa vel eozum ali quod a quoq̄ cōtigerit attentari: oio decernimus irritum ⁊ inane[c]

Idem

d ¶ Q ⁊ qs[a] duas[a] electōes ō se i aliq̄ eccīa celebza taſ pzosequatur insimul': ⁊ cō firmationem petat ex eis cuz non nisi ex[s] vna ipsarum valeat ius habere rationi[b] consonuz non putamus: ēt si se cōtum[i] eē velle altera per quaz sue itentionis consequi possit effectū[k] i initio ꝓtestetur'. ozq̄ eū ne cū ipſi⁹ eccīe[m] vl sui aduersarij[n]: siquē hz: discrimle i icerto vageꝝ eligere[p] q̄ ꝓseq uelit ex illis: ⁊ ꝓfirmatiōez petere tñ mō ex eadē: regresſuz ad alia cui p electionez alteri⁹ renūciare[q]: sibiq̄ ius ex ea nō cōpetere pfiteri videtur: nullaten⁹ habiturum. Idem.

Q ⁊ duas. non pōt electus duas electiones pzosequi petendo confirmationem ex illis: ētiaz si pzotestetur se contentum altera per quam consequi possit fue intentionis effectum. necesse ergo habet alteram eligere qua electa ad alteram redire non poterit.

e ¶ Duas. ad quid de facto fuerunt due electiones facte de eodem: forte fuerat electus ab eis ad quos pertinebat pzoprio iure. ⁊ quia dicebatur iam tempus elapsum fuerat idez electus a superiore ex iure deuoluto ⁊ vtrunq̄ pzosequebat. vel forte fuerant aliqui contempti in prima: cum quibus postea pzocessum est ad secundā. vel aliqua alia solēnitas omisſa fuit in prima que restaurata extitit in secunda. Sed dices ad quid ergo ista bestia pzosequitur nisi secundam: forte ali qui de his qui fuerant in prima fuerunt contenti in secunda vnde caute faciebat si id de iure fieri posset vtrunq̄ pzosequē do: sed esse non potest pzopter rationē que sequitur.

f ¶ Insimul. nec etiam diuisim: vt in fi. patebit.

g ¶ Ex vna. si enim prima valuit: secunda non valuit: si secūda valuit: ergo prima non valuit. In contrarium videbatur: vt. ℈. de concel. preben post electionez. vbi pzosequebatur duplicem concessionem archidiaconatus sed non ob. quia ibi non dicitur q̄ fuerit admissus: sed pzosequi vnam electionez quam multipli iure poterunt facere eligentes: vt siqui eligāt consuetudine pscripta ⁊ priuilegio speciali non est pzohibitum vt ibi: sed hic duas vel plures electiones diuersas pzosequi pzohibitum est.

h ¶ Rationi. que idem est qđ lex. j. di. consuetudo. ⁊ consuetudini preualet. viij. di. frustra. ⁊ exemplis anteponēda est. ix di. sane quippe. ⁊ de hoc. j. eo. ex eo.

i ¶ Contentum. si. ℈. eo. is qui.

k ¶ Effectum. scilicet confirmationem.

l ¶ Protestetur. ergo nil operatur protestatio. per contrariuz n. factum protestationi videtur obuiare: quod dic vt. xvij. di. c. i. de consti. cum. ℣. de ele. cumana. cum si.

m ¶ Ecclesie. ad quam electus est.

n ¶ Aduersarij coelecti vel alis se opponentis. supza. e. cupientes. ⁊ infra. e. c. vlti.

o ¶ Vageꝝ. qđ nō lz. ff. ō iu. fi. l. ita fidei. ff. de edē. l. j. ℌ. edere. ff. ō iterro. ac. de etate. ℌ nihil. ℈. e. i electionib⁹. ℈. e. li. de rescrip. cū i multis. ℈. de rescrip. ad hoc de ap. c. ij. cū si ar. ℈ q̄ liceat i incerto vagari. ff. de rei. vē. q̄ ō tota. ℌ. icerte. ff. cōi di. ⁊ si nō oēs. ℌ. si icertū. ℌ spālia sunt qđ dic vt nō. de libel. obl. c. ij. ⁊ facit dec. ista. ad qđ nez quā āno disputaui: an valeat alternatiua appello. s. appello ad archiepz vel ad papā super q̄ dic vt ibi diri. j. de of. ō le. c. is cui.

p ¶ Eligere. ppo nēdo q̄ nō icurrit penā ℔ sufficit q̄ alterā eligat: ⁊ sic tenet eligere: vt i canonib⁹ dici solet. aut. n. sū cert⁹ q̄ mihi competit actio: ⁊ tūc eligere debeo. ff. de tribu. q̄ in heredez ℌ. eligere. aut electus: ⁊ distingue tunc: q: aut sū icert⁹ p iuris iperitiā: ⁊ tūc nihilhominus eligere debeo: q: pitiozes ꝓsulere debui: ⁊ ignozātia iuris nō excusat: vt i. q. iij. ℌ. nōndū. j. de reg. iu. ignozantia. ff. de iur. ⁊ fa. igno. l. regula. aut p errozē facti: ⁊ tūc subdistingue: q: aut error ppij facti: aut alieni: aut ei⁹ in cui⁹ locū succeſsi. si ex errore ppi facti: eligere debeo: q: i ppo facto tolerabilis ē ignozātia. ff. ad vell. l. q̄q̄. si ppē errozē facti aduersarij: tūc ñ teneō eligē. ff. quo. le. l. i. ℌ. q̄ aūt si pzopē factū eius i cuius locum succeſsi: eligere teneoꝝ ff. de reg. iu. qui in alterius. i fi. ⁊ j. de re. iu. is qui i ius ⁊ adde quod diri. j. de re iudi. abbate. in pnn.

q ¶ Renūciare. ⁊ ē rō q: sibi sūt ꝓrie: vt. ℈. vidisti. ⁊ ē si. C. de fur. l. i. ibi. n. agēdo mādati approbat factū seruꝝ agēdo furti reprobat: ⁊ ideo vna electa fit alteri⁹ iudiciū: ad idē. C. si seruus exte. se man. emi. l. vna. vbi si ex peculiarib⁹ nūmis suus se mādauit emi ⁊ empt⁹ ē: dñs agit ex vēdito ad pciū: q: ex illo pzecio cōpetit ēptoꝛi liberatio. vel agit mādati ad mācipiū: ℔ vna electa sibi iudiciū facit i alia ea rōne q̄. ℈. ad idē. C. de codi. l. vl. ff. de le. ij. cū filio. ℌ. varijs. C. ō pac. iter. ēp. ⁊ vē. l. cōmisſozie. Nō ꝯ dī q̄ edita actio pōt mutari emēdari ⁊ corrigi: sicut placet vſq̄ ad litē ꝓtestatā. ij. q. viij. libello. C. de edē. l. edita. vez est in his i q̄bus vna nō tollitur p electionē alterius vt h ⁊ in predictis cōcoꝛ. vt no. de libel. ob. c. ij. in glosa magna in fi. De hac tñ mā plene nō. ff. de trib. q̄ in heredem. ℌ. eligere.

r ¶ Electio. Si electus nō consentit: vel post consuz renūciat vel moꝛitur vel pzopter occultum sui vitium electio cassatur: eligentes ad eligendum ex tunc itegrū tps bēbunt: nisi circa id egerit fraudulēter ⁊ determinat hec decr. qđ tāgebaꝫ per ho. ⁊ cōpo. ℈. c. ne p defectu. per vin. ⁊ ab. ℈. de ma. ⁊ obe. cum olim.

s ¶ Effectū. ꝓfirmationē. ℈. c. pr. si. n. ꝓfirmat⁹ ēēt ⁊ cassaret ꝓfirmatio: dic vt. j. c. si cōfirmationē vl ꝓsecratione si talis ē electⁿ. ℈. e. cū i cūctis. ℈. de accu. ſuper his.

a ¶ Renũciat. an electꝰ post ꝙ sensũ, suũ supiorꝭ auẽte possit renũciare electiõi ꝺ se facte: fuit ꝙstio iter doctores: ⁊ ꝺixerũt io. ber. inno. pe. ꝺ sap. ⁊ ab. s. ꝺ trãsla. inẽ cꝰpalia. qꝫ põt: gof. ⁊ ho. ibi; tenẽt ꝙuũ Dixit ber. ⁊ ino. ꝺ resti. i inte. c. ij. qꝫ pꝰ ꝙsensũ ⁊ aũ ꝙfirmationez suffiẽ renunciare in manibꝰ eligẽtiũ. tu dic ꝫ guil. q hoc no. s. e. qꝫ uis. ad fi. qꝫ si cõfirmatꝰ aut renũciat electoni priꝰ qꝫ negociũ ad superiorꝭ deferat eraneẽ: aut post. primo cãu ꝫ ei lz. s. e. cũ iter cãonicos. ꝺ trãsla. inter cꝰpalia. ꝺ resti. inte. c. ij. vij. q. j. qꝫ piculosũ. si ꝺlatũ est; aut ꝓponiꝭta le' qꝺ ꝺ electũ qꝺ electiõez nlla reddat: ⁊ eligẽtes ptã re ꝓuat eligẽdi: aut si. qn primo cãu lz teneat renũciatõ quo ad ipz si tñ quo ad supiorẽ: qn facta renũciatiõe possit sup ꝓpositis vitatẽ igrere: ⁊ si ꝺ ipis ꝙstiterit: eligere ac ꝓuidere: ac si ꝓnũciatũ eẽt: ꝺ sup. ne. pre. lz als sibi posset illudi. s. ꝺ post. bone. ij. §. nec nocebat. ⁊ crimina vñcunqꝫ ⁊c. xrriij. q. iij. ecce. de collu. c. j. sicut qñqꝫ ꝺ iure ꝺfucti qriẽ: vt sciri possit ꝺ iure supstitis. ẽ. ꝺ ar. ex pte. Jtez secũdo accusatoꝰ ꝺ ꝓpria ꝓuaricatiõe docẽs admittit. ff. ꝺ pua. l. iij. C. ꝺ accu. sigs homicidij. Jn secũdo casu ꝫ i totũ renũciatio. i nullo. n. ꝓꝺudicat supiori cõsa ꝙ ꝙstio pẽdet: puta si dicat qꝫ electio fcã sit ꝺ formã ꝙcij qꝫ ꝓpt. ego dico qꝫ ẽt si ñ sit ꝺlatũ negociũ, ad supiorẽ: vl ẽt i scꝺo cãu distinctiõis eũ ꝺlatũ ẽ. s. ⁊ ñ oppoit id ꝙ qꝺ sint ꝓuati: lz teneat renũciatio ꝙ ad electũ ꝫ opi. ber. ⁊ seqciũ quã credo vã eẽ: tũ i nullo casu tenebit ꝙ ad supiorꝭ ꝓiudiciũ. naz ẽt si peccatũ sit i forma: ꝫ supiorꝭ tẽ ꝓuidẽ: vt. s. e. qꝫ. Dico ꝙ breuiꝭ qꝫ i omni casu ante ꝙfirmatiõz tenet renũciatio ꝙ ad electũ: ꝙ ad supiorẽ i nullo casu fit ꝫ ibi ꝓiudiciũ: ꝙ iura ꝓ hac ꝓte ꝺducta: ⁊ ar. j. e. ti. ab eo.

b ¶ Occultũ. idẽ si ꝓpter supueniens ꝺlictũ vl factũ: pone ꝙpeccauit i dec. s. e. qꝫ. sit. vl i dec. cupiẽtes. vl i dec. j. e. si religiosꝰ, redibit ptãs ad electores: cũ i culpa nõ fuerit: ⁊ iõ dicit ꝺ occulto: q: si sciẽt elegisset: ptãs eligẽdi nõ rediret ad eos: ꝫ ad supiorẽ deuoluerẽt ꝺm distinctiõz dec. s. e. qꝫqꝫ. ⁊ sic ñ ꝓcederet qõ qꝫtũ tps ꝺberẽt hẽre: q: nullũ. Sed pone qꝫ sciẽter elegerũt indignũ: ita qꝫ priuati erãt ptãte eligẽdi: papa de gẽa eos restituit: nũqd hẽbũt itegrũ tps vl tãtum qõ supererat: dico qꝫ integruz ꝓ hãc decre. ⁊ per decre. de ma. ⁊ obe. cũ olim. q: itegre restitui intelligũ. ij. q. iij. nõ dum C. ꝺ sẽ. pas. l. j. ⁊ ita no. vin. ino. ⁊ ab. i pre. dec. de ma. ⁊

c ¶ Dissensu. vt. s. i primo casu. (obe. cũ oliz.

d ¶ Renunciatione. s. post consensum.

e ¶ Integꝛ. s. triũ mẽsiuz i cathedralibus vel regularibus ecclesijs. s. e. ne ꝓ defectu. in minoribus ser mẽses: ꝺ cõcel. prebẽ. c. ij. Et idem itelligo repetitũ i mẽse qui ꝺat pape ad electionem beneficioꝝ in curia vacãtium. j. de ꝓben. statutũ. ⁊ itellige hanc decre. i his q ꝺ iure propio hñt eligere q: secus si ex iure deuoluto ꝫ ea ꝙ no. ber. tã. ⁊ ho. s. e. ne ꝓ defectu. q dicũt negligentes eẽ ꝓuatos tñ i prima electiõe ꝙ occurrit: vñ ꝫ hoc si archiepꝰ ad quẽ ex iure ꝺuoluto spectat eligẽ eligit ⁊ electꝰ ꝺissẽtit vl renũciat vel moꝛiꝭ: ad cãonicos redibit electio. ꝫ gof. intellerit negligentes ꝓuatos in tota illa vacatiõe. ꝫ poz opinio vioꝛ videꝛ: qꝛ si culpa ex ꝺlicto ꝓueniẽs ex prima electiõe tñ puniꝭ s. e. cũ vintoñ. mꝛio sortiꝰ hic erit culpa ꝙ ꝓuẽit ex negligẽtia: cũ minꝰ puniri ꝺbeat negligẽtia ꝙꝫ dolꝰ. s. e. nihil est. de crimi. ad falsariozum.

Srint i ꝓmissis. Idez. Jrligiosꝰ cuiꝰ ãbitriũ si ex sua: cũ velle vl nolle si hẽat ꝫ ex illiꝰ quẽ vice deiss ꝰpũ caput suũ posuit: ⁊ cuius ipio se subiecit volũtate depẽdet: electiõi de se ad ꝓlationez alicuã extra suũ mõasteriuz vel suã ecclias celebrate sui supiorisꝰ ꝙ dare ipaz valeat: non petita lnia ⁊ obtẽta ꝓsupsẽit

f ¶ Aliã eadez rõne idẽ dico i tertia ⁊ i ꝙrta: si se cũꝺ vel tertiꝰ dissentit: renũciat moꝛiꝭ vl occulto suo vitio cassat: ⁊ idez i vlterioꝛibꝰ. Nõ igit tẽ poza ꝙ danꝭ i expeditiõibus ecclias vacãtiũ. primo dantur tres menses electoꝛibus ad eligenduz: vel sex mẽses ꝫ distinctiõez. s. e. ne ꝓ ꝺfectu. ꝺ cõ. ꝓbẽ. c. ij. ⁊ ꝓuata forma isti ꝰ ꝺec. ad ꝓtãduz ꝺaꝛ tẽpꝰ ꝙꝫ citius fieri põt ⁊ adhuc. viij. ꝺies. s. e. ꝙꝫ sit. ⁊ c. cuptẽtes. in prin. ⁊ §. cetez ad cõsentiendum ꝺaꝛ vnus mensis electoꝛi si libertatẽ habet cõsentiendi: alꝭ ꝙꝫuz iudex arbitraꝛ: ad petẽdã ꝙfirmatiõz ꝺanꝭ tres mẽses. s. e. ꝙꝫ sit. ad cõsecrationem alij tres. c. di. qñ. ⁊. lxxij. di. c. ij. ⁊ si ꝺebet palliũ petere hoc faciat a tempoꝛe cõsecratiõis infra alios tres mẽses. c. di. c. j. Jn causis ãt regulariũ vl cathedraliũ que ex immediata subiectiõe vl appellatiõe deuoluũtur ad papam serua decr. nicolai. s. e. cupientes.

g ¶ Fraudulẽter. pone i vltima die triũ mẽsiũ dixerũt cãonici: eligam⁹ talẽ ꝙ dissentiet: ⁊ sic a die dissensus adhuc hẽbimus tres mẽses: ⁊ sic fraudẽ faciẽdo reperiebanꝭ sex mẽses hẽre i cathedralibꝰ vl regularibus vl in iferioꝛibus sannũ: qõ eẽ ñ ꝺebet. s. eo. auaritie. Et dico qꝫ q fraudẽ allegat eã ꝓbare debet. ff. ꝺe ꝓba. quotiẽs. §. q. dolo. Nõ ꝙ hãc decr. que facit ꝓ his ꝙ no. ꝓ ino. ⁊ ho. ꝺ appel. ex ratione. q ibi no. qꝫ si vna die qs fuerit ipeditus de anno appellationi ꝓsequende: hẽbit integruz annum per predictam decr. ⁊ eo. ti. cũ sit. ij. q. vj. ei qui. ⁊ i auẽ. de his qui ingre. ad ap. i prin. §. j. ij. ⁊ iij. coll. vlꝫ. Sz si beneficio restitutiõis ei subueniret: tunc nõ habebit nisi tantũ tps ꝙꝫtum amisit. ff. in qui. cau. ma. i inte resti. l. ab hostibus. §. fi. ibi de hoc ꝓ eos plenius videre poteris.

b ¶ Jrreligiosus. si religiosꝰ nõ obtẽta lnia ꝙsentit electiõi ꝺ se facte extra suũ mõasteriuz nõ valet cõsensus: ⁊ irrita est electio. Secũdo dicitur qꝫ solus superior sine capitulo dare potest consentiendi ⁊ transeundi licentiam.

i ¶ Arbitriũ. ꝺepẽdet ex volũtate illiꝰ cuius imperio ⁊c.

k ¶ Habeat. xij. q. j. non dicatis. ⁊. s. eo. quozundam. de sepul. capitulo vltimo.

l ¶ Suam. in alijs ergo non habet locum hec cõstitutio.

m ¶ Superioꝛis. solius etiã sine ꝙuentu: vt. j. pri. respõso.

n ¶ Obtẽta. debito modo ⁊ nõ ꝙ ꝛtioꝛsionẽ: vt. s. e. quozundam. ad idẽ. j. de his ꝙ vi me. ve cã fi. c. j. Et nõ casum in quo non sufficit petere licentiam: nisi ⁊ obtineatur: interdum sufficit: vt. s. de re. lz. Sed qꝺ si superioꝛ licentiam dare nolut. direrunt tan. ⁊ ber. s. de renun. post translationem in prin. ipsum per suum superiorem compellendum nisi habeat iustã causam denegandi. j. de iurepa. nullus. si habeat iustam causam non compellitur. lxiij. di. litteras. lxxj. di. c. ij. Sz quia

solius ꝓncipis ꝑuilegium videt ꝓmuare aliquē ſua re:dicunt gdaz ꝑ ſupiozē papā itelligēd wz:z ſic logī illa ōcre.nullus. que i papa loquitur.

a ¶ Nō teneat.ſic.ꝟ.eo.quozundam.

b ¶ Religioſis, mendicantibus vel non.

c ¶ Sint varia. q.n.ſo/lus plat⁹ illā dare poſſet videbaſ ꝑ.c.lviij.di.c.j. ibi abbas loci de caplō nihil dixit.z.ſ.ō renū. poſt trāſlationē.ibi z ſā/cti fridiani ꝓioze.z.ſ.e. ſi.q̄ ſit.ibi ſnpiozis.nil ō caplō dixit. In ꝓiuz vi/debaſ.ſ.ō v̄ſ.sig.abbate. ibi abbati z quēmi pla/cuit.ꝛc.z ē exꝓſſuz ō ſta/tu mo.c.ij.i fi.c.xix.q.iij. ſtatuimus.z hoc ꝟz lfaz q̄ ibi ē abbatis z totius ꝙgregatiōis.ſed ꝟz aliaz q̄ eſt ſiñ ar.fac i ꝓiuz:z plat⁹ ñ ꝑōt alienare res ecclie ſiñ ꝙſenſu capli.x ij.q.ij.ſiñ. ḡ nec ꝙſonas: cū maioꝛ ſit alienatio ꝙ/ſone q̄z rerum:ad idem xū q.j.precipim⁹.z hāc ſecūdā ꝓtem tenebaſ io/annes.lviij.di.c.j.z ber. i ꝓe.ōcr. poſt trāſlationem.i.iij.gl.prima tamen hic apꝓoba tur non tā de iure antiquo q̄z de hoc non ob celerem eccleſia rum expeditionem.

d ¶ Tollendam.iterꝓetatio n.z declaratio iurium ad eum ſpectat.xj.q.j.§.ex his.de ſē.ex.inter alia.C.de legi.l.vl.z ha bes etiam de hoc.ſ.de poſtu.c.j.

e ¶ Tales.ſcilicet religioſi qui non habent liberum arbitri/um tranſeundi vel conſentiendi.

f ¶ Electi.ex multiplicatione huius verbi:quod hic habes no.q religioſi poſſunt eligi:z dicam.j.c.ꝓxorimo.

g ¶ Electis.nō dixit eligēdis:vñ nō valz lnia data religio/ſo:vt conſentire poſſit electioni future vl ꝓuiſioni etiā cuz ꝙſenſu ſui ſuperioꝛis:vt in ꝙſtōne cle.eo.ti.cum conceſſa.

h Nullus religioſ⁹,mōach⁹ i abbatē eligi ñ ꝑōt niſi ſit ex ꝓfeſſ⁹:ad dignitatē āt epalez z i ſeculari z regula ri eccha talis eligi poteꝛit.hoc dicit. Declarat i ꝓma ꝑte dec. ſ.e.cū cāz z reꝓbat q̄ no.na⁹ō z cōpo.ſ.e.cū i magiſtrū.z apꝓobat quod ibi no.ho.goſ.z ab.in dec.cum cām.In ſecū da apꝓobat quod no.ber.de ſtatu regu.quod dei timoꝛem. in magna glo.cōpo.ſ.eo.cū cāz.z ho.de vo.per tuas.

i ¶ Prelaturam.puta ꝓioꝛatū guardionatum vel magiſtra tum:ſm q̄ diuerſa ſunt nomina talium ꝓlatoꝛum qui reli/gioſis ꝓeſſunt:vt.ſ.e.quozundā.ad idem.ſ.e.fundamenta. Sed etiam hodie in adminiſtrationibus z ꝓioꝛatibus mo/naſterioꝛum habet hoc locum:vt in clementi.de ſta regu.ſne in agro.§.ſane.

k ¶ Alterius.hodie religioſus eligi non poteſt ad ꝓlaturā alteri⁹ religionis vel habit⁹ per cle.eo.ti.cum rationi.

l ¶ Eligatur.eligere tamen poteſt ſi tacite ſit ꝓfeſſus.j.eo. ex eo q̄.in fi.z in.c.indemnitatibus in ꝓinci. Nota exꝓeſſe q̄ monachus vel religioſus eligi poteſt:nec habet poſtulari: ſed poſt electionem poſtulabitur. ſine ſuperioꝛis enim licen/tia qui eum oꝛare poſſit non poteꝛit conſentire.ſ.eo.c.ꝓxori/mo.per quod idem ꝓbatur z per dec.ſ.e.q̄z ſit.z.ſ. eo.quozundam. De hoc olīz opiniones fuerunt:z tra ctabant de hoc inno.z ho.ſ.de renun poſt.tranſlatio nem.de voto ꝓ tuas cōpoſt.ſ.de poſtu.c.j gar.ſ.eo.q̄z ſit.z dicebant quidam quibus ſauebat inno.z cōpo. conſentire:conſenſus hic ꝓe ſtitus nō teneat⁸:z in penam ꝓeſumptionis illius electio eadem ipſo facto viribus va/cuetur omnino. ¶ Quia ve ro vtrum religioſis ᵇ conſenti endi electionibus ō ſe factis: z ad ꝓlationes ad quas ele cti fuerint tranſeundi a ſuis ſuperioꝛibus ſine fratrum cō ſilio licentia dari poſſit: cū iu ra ſuper hoc ſint ᶜvaria dubi tatur interdum. ¶ Nos ad huiuſmodi dubitationem tol lendaz⁹:z vt ordinationes ec cleſiarum ac monaſterioꝛum in quibus tales ᵈ electi ᵉ extite rint:celerius z faciliusvaleāt expediri:decernimus vt ijdez ſuperioꝛes ſuis irregſitis cō uentibus electis ᵍ huiuſmodi ꝙſentiēdi z tranſeundi liberā dare valeāt facultatē. ¶ Dē. Null⁹ ʰ religioſus ad abbatiam ſeu ꝓlaturaz ⁱ ſue vel alterius ᵏ religionis de cetero eligatur ˡ niſi antea fu erit ordinem regularem exꝓſſ ᵐ ꝓfeſſus. ¶ Nō ſi ſecus actum fuerit eoipſo irritum ⁿ habeatur. ¶ Ad dignitatem vero epiſcopalem ad quā no uitÿ ᵒ eliguntur:interdū talē i ſecularibus vel regularibus ᵖ eccleſijs eligi minime ꝓbi bemus. Idem. monachuz extra ſuuz monaſteriū debere poſtulari non ob.dec.per tuas.vbi dicebāt electum in ꝓlatuz alīs in eꝓz eli/gi poſſe:alīs extra ſuum nōaſteriū poſtulari ōbeat. Alij dicebant in diſtincte eum eli gendum.ad dec. poſt tranſlatiōez. reſpondebant il lum fuiſſe poſtu/latum ꝓpter or dinem epalē ho/de tene eum eli/gēdū ꝑ hec iura.

m ¶ Exꝓeſſe.ḡ nō ſolū ſecularis eligi non poteꝛit in abbatez:vt.ſ. eo.cuz ad noſtrā. ſed nec religioſus tacite ꝓfeſſus:vt hic infra.e.in demnitatibus.i ꝓin.vbi in abbatiſſa vel ꝓioꝛiſſa idē dicitur:z tamen per tacitam ꝓfeſſionem bene eſt qs monachus:z votum ſolemniçat.infra de vo.c.vno. non autem ſolus habitus ſed ꝓfeſſio facit mona chum.ſupza de regu.ꝓtectum. talem autem ꝓfeſ/ſionem in ſcriptis facere debent:vt obuiet illis ſi poſt ea reclamarent ꝓpria ſcriptura.xx vij.q.j.omnes fe/mine.j.q.vij ſaluberrimum.

n ¶ Irrituz.olim non erat irritum ipſo iure: ſed irri/tandum per ſententiam.ſ.eo.cum cauſam.

o ¶ Nouitij.nedum tacite ꝓfeſſi:z minus ſunt obli gati nouitij qui poſſunt ad ſeculum remeare:niſi ap/pareat eos abſolute voluiſſe vitaz mutare:vt infra de regu.non ſolum.

p ¶ Regularib⁹.q.d. iterdum cathedralis eccha ſecu laris eſt i.ſeculariuz canonicoꝛ:interdum regularis: vtroq; cāu tacite ꝓfeſſ⁹ i epiſcopuz eligi poteꝛit.Sed que ē rō quare i cathedrali regulari eligitur non ꝓ/feſſus:i alijs nō ꝓout direꝛūt lau.vin.tan.goſ.z com/po.i ꝓe.decre.cū cauſaz. ideſt per excellentiam epiſco palis dignitatis z ordinis:vt epūs etiam ſecularis im/mediate ꝓeſit möchis:z ꝓbatur.ſ.ō iudi cauſaz.ſ. ne ſe vacā.c.j.vbi mōaſterū erat vnitum cathedrali eccleſie forte ſeculari. Tū tan.z goſ ibi direꝛunt q⁹ ba/tonien.cathedralis eccleſia ibi erat regularis:ſic z mlte in anglia.q̄z bernar.ibi vidēt tenē ꝓiuz in tertia glosa: vnde in conſecratione religioſus dicitur etiaz religio ſioꝛ abbatez:z epiſcopus monachos ad ꝓfeſſionem recipit vt abbas in aucten.de ſanc.epiſcopis. § iube/mus collatione nona.z facit ad hoc.ſupza de vo.z vo.redemp.ex multa.z quod no.de capel.mo.capitu lo ſecundo.

a OUm expediat. forma electionis tradita p̄ decre. ſ. e cū dilecti. nō ē ſublata p̄ ſequēs cōcilium q: p̄opt. hoc dicit. Et nota ex hoc p̄inci. inſpiciendum quid expedit: de pe. diſt. j. aliud. xj. q. j. aliud. ſ. de vo. ⁊ vo. redem. magne. ⁊ p̄opie expedientia vtilitatem reſpicit: vt ibi pa tet. ioan. andree

b Suſtinēi valeant. repzehēdū tur bicilli q̄ vo lunt ſuſtinere iu ra q̄ penitus ſunt cōzecta: vbi ergo apparet de corre ctione: non ſuſti neātur: als ſuſti neantur: ad idez C. de inoffi. teſta. ſiquando. ⁊. ſ. e. eccleſia veſtra. ij

c Decretalem. ſ. eo. cum dilecti

d Inquiſitis. ē ergo forma iſta p̄ tim er ſcrutinio: ⁊ partiz e r cōp̄o miſſo: vt hic patz ſed p̄ncipali⁹ di cetur iſta forma p̄promiſſi ſz deter minati: ⁊ ſi bene aduertaſ iſta ho die ē melioz ⁊ ex peditioz forma iudicio meo q̄ſ hodie hēam⁹ nō n. volunt cānonici libere ius ſuū i alios trāſferre: ⁊ daſ illis ptātē ꝓficiēdi plātū. p̄ formā ſcrutinij graue ē p̄ cedē nec oēs bū ſciūt illā formā ſuare: imo ⁊ boni iu riſte practicā ignozātes i ea deficiunt: expedientius ḡ ſeruabitur dicta forma.

e Capli. Nota. q: ſecus ſi diceret ō maioz pte eligē tiū. ⁊ p̄promiſſarij illū elegiſſēt i quē maioz ps nūero nō maioz capli nō iaſſet: q: tūc electio eēt nulla. ſ. eo

f Cōcilium. ſ. eo. q: p̄opter. dicebāt. n. gdā (ſicuti. q̄ forma illa ſublata erat per decre q: p̄opter. ⁊ h̄ vi debaſ tenere. ho. in p̄dicta decre. i p̄in. qui dicebat diuerſas electionū formas: vt. ſ. eo. cum dilecti. ⁊ p̄o pterea ibi tres tū forme vel ſm alios due approbari videntur: ⁊ ꝓpterea ibi dicitur aliter electio facta non valeat: ſed contrarium eſt verum: vt hic vides: ⁊ ꝓpter ea iſta ē fōma p̄promiſſi ſz cū cta dēmiſtiōe: vt. ſ. dixi

g Ut prius. i. ſicut poterat ante concilium q: p̄opt concilij tū ⁊ decre. fuerunt eiuſdem auctoris.

h OUm nō deceat. accedēs ad ſe apo. p̄ inſtruēdo negocio elcōnis p̄ decr. cupiēres. cūdo hac ō cā ſtādo ⁊ redeūdo itegre ꝓter q̄tidianas diſtributiōes ꝓcipit fruct⁹ bñficioꝝ quos ꝓcipe poſſet in ipa eccla reſidēdo. Et nota ex h̄ p̄ncipio iſpici qd deceat: qđ p̄ prie honeſtatē reſpicit. ſ. ō vo. ⁊ vo. re. magnē. nec eni hōeſtū ē officiū ſuū alicui foze dānoſuz iij. q. iij. §. ite i crimi. li. vj. vēturis. ſ. ō reſcrip. ſtatutū. in fi. ff. ō fur. l. ſi ſerꝰ cōis ff. ad vell. l. ij. §. j. C. de admi. tu. cū gdā. ſ

de fideiuſ. peruenit

i Iurta. Mo. p̄ hāc ſſam: dico q̄ ſi talis ē caſus quo⁹ iſtruēs vadat nō aſtrict⁹ per decre. ſ. eo. cupiētes. puta q: non ē ec cleſia cathedralis nec regularis: vel ſi eſt talis appellatio vel immediata ſubiectio que nō ocuſ ſuit: his caſibus cū nō ha beat locū decre. cupien tes. ergo nec iſti⁹ decre. priuilegiū p̄ iſtā ſſam. et ꝓcez. qđ dixi. j. eo. ſi poſt q̄ſ. ij. reſpōſo.

k Cōſtitutionez. ſ. eo. cupientes.

l Reſidētes. ꝓcez. ſ. ō cle. nō reſi. ex parte.

m Reſidēdo. pone hz eccliā boñ. pu legia. q̄ ca nōici ipi⁹ eccle ꝓcipiāt fruct⁹ bñficio⁹ ſuoꝝ q̄ hñt i aliꝫ eccliꝫ i boñ. eccliā reſidēdo: vel hēt ipe q̄ vadit p̄o iſtruēdo negocio priuilegiū q̄ ꝓ ci piat fruct⁹ tles. ſ. ō reſc. c. vl. hoſ iſto caſu ꝓcipiet: hoc vult dicere littera.

n Exceptꝫ. q̄ nec danē ſtudētib⁹ i theologia. ſ. ō p̄b. lz. nec dāſ p̄ſtib⁹ q nō inſſūt hoz canoni cis. j. ō cle. ñ reſi. c. vno. ⁊ lz iſta q̄ſtō fingat ipm p̄ſtē: ñ fingit ipm diuis officijs inſeēntē: hēat ḡ q̄ p̄ſ hēt q diuis offi cijs nō itereēt: vt i pdcō c. vno. qđ ēt ē ō cū dicat

distributiones q̄tidianas cōtrahedi his qui prosecuntur ecclesiarum vtilitatem: ⁊ ibi soluitur.

o Propterea. Nota legē p̄ inſtruēdo negocio electiōis iu xta p̄dictā q̄ſtitutionē: ⁊ facit ad id qđ dixi in glo. ij.

p Hac de cā. ſi ḡ fcā iſtructiōe ⁊ finito negocio ſola volūta te v⁹p alioꝝ ſuoꝝ negocioꝝ expeditiōe māeret i curia: tunc ceſſabit priuilegiū h: ⁊ ē huic ſile. qđ dicit er q̄ non vere reipu blice cā abeſſe dz: io q̄ p̄ij ꝓmodi cā in legatiōe eſt. ff. er q. cau. ma. l. nō ve. ſz poſtea er quo redire icipet: ꝓpteret ei hoc priuilegiū. redit. n. de itinē qđ ob hāc cāz feē. ⁊ eſt ſi. huic qđ dz ō teſte. ſ. e. li. ō reſcrip. ſtatutū. i fi. cū ſuis ꝓcez.

q Effect⁹. puta q: ſtatutū ꝓſuetudo vel priuilegiū ē i eccliaꝫ q̄ quacūq̄ de cā quis abſit ēt ſi vtilitatē eccle p̄ſequat. nihil percipiat: quid ſi talem ꝓſuetudinē vel ſtatutū iurauerit: nō credo q̄ tunc locū habeat h̄ priuilegiū: q: iuramentum illud poteſt ſeruari ſine periculo aīe. de iureiu. ſi vero. ⁊ q: h̄ non diſpenſat ꝫ iuramētum: vt. ſ. de reſcrip. cum aliquibus. cum ſuis ſi. nec ob. ſi ſuſtulit ſtatutū vel conſuetudinē qđ ē princi pale. ergo ⁊ iuramētū de illo ſuādo qđ ē acceſſoriū. tolle emi inſtātiā. ſ. ō iureiur. cū p̄rigat. ⁊ qđ ibi nō. Hec decre. hū facē ad qōnē de qua querebat olim gar. i decre. cupientes. ſ. e. m due perſone ō opponēt⁹ q̄ vadūt. p̄ iſtruendo negocio ad curiaz debeāt ꝓtribuere ad expēſas: fiat qđ inter eos quenit ff. ꝺpo. l. j. §. ſi quenerit. ſi nil erat quētū: dicebat iudicis ar bitrio reſtituendū penſatis laboze ⁊ facultatib⁹ mittētiuz ⁊ miſſoꝝ: cū iſta decr. priuilegiet eos i fructib⁹ ꝓcipiēdis: ſatis arbitrab⁹ tur inde eoſ conferri debere.

a Abeo q ꝯ. Ja q opponit euidẽtẽ defectũ scie vel plõe ꝯ
promouẽdũ ad aliquã dignitatẽ: penitẽ nõ ꝑt cãz reddit
q ¶ Promouendũ ista igit tria sũt paria: ꝓcor. ꝯ. e. vt circa. Et
nõ q dicit dignitatẽ: ꝛ idẽ dicit. ꝯ. e. si forte. ꝛ idẽ. j. de v. si. cõ
stitutionẽ. ꝑ qõ appꝛet q decre. illa si forte. nõ habet locum
in aljs bñficijs: vt ibi dixi
c ¶ Nam ifestũ. ista. n.
quo ad casũ nr̃m sunt
synonyma: ꝛ idẽ õsignãt
vt. j. de ver. si. cõstitutõez
d ¶ Vel eius q̃litas. hoc
vult dicere. is q opposuit
forte vult obiectũ reuo
care: vñ cuz ꝯopposuisset
euidẽtẽ defectũ scie vl ꝑ
sone: dicit q vult istã ali
is obiectis ꝛ frecdẽ ab il
lo: vel nõ reuocat obie
ctũ ꝓ q̃litatẽ: vñ nũc vl
simpliciter dicere: q pa
tit defectũ: ꝓ reuocat id
qõ direrat: q defectus
erat euidẽs istud est re
uocare q̃litatẽ tm̃: ꝛ neu
trũ põt: vt hic vides.
e ¶ Excludi. vt. ꝯ. eodez
si forte.
f ¶ Defecisset. vt. ꝯ. eodẽ
ti. c. primo.

Beo⁹ qui cõtra electum vel postulatuz seu ꝓmo uẽdũ⁹ ad aliꝯ dignitatẽ it cetera que obꝯcit euidẽtẽ notoriũ se manifestũ⁶ scie vl aliũ ꝑ sõe õfectũ opponit: ipi⁹ õfect⁹ oppositio vel eius q̃litas⁶ ne q̃nt postea reuocari. ¶ Cuz enim opponẽs fiqõ de defectũ opposuit huiusmodi destitui veritate contingat: a ꝓsecuti one cause debeat ominno ex cludi⁶ ꝛ puniri perinde ac si i probatione omniuz que obie cerat defecisset: ⁶iustum est vt postꝯ ad oppositionẽ eandez ꝓcedit: nequeat in ꝓiudiciũ eius contra quem opposuit vl terius penitere⁹. Idem.

Θeo⁹ q ad electionem epi⁹ q̃ te in pupillari⁸ con stituto etate i tua eccl̃ia⁶ exti tit celebꝛata: cũ ceteris eiusdẽ eccl̃ie canonicis ñ fuisti admis sus: de cõtẽptu¹⁰ conqueri aut electionẽ eadẽ ipugnaꝛ nõ po tes: cuz tã iuris¹¹ q̃ rõnis⁹ exi stat: vt tales cũ discretiõe⁹ ca reãt: ad ꝓstãdũ in electiõe suf fragiũ⁹ nullatenus admittãt.

¶ In eccl̃ijs q̃z reglaribus vl mõasterijs hi⁹ q ñ ſt tacite vl exꝓsse ꝓfessi: nõ debẽt cũ ꝓfessis vel conuersi⁶ laici in ꝑn. lz secus in matrimon⁹ o: vt. ꝯ. de despon. ipu. ꝓs beres. vbi de hoc: ad idez. j. e. indẽnitatibus in ꝓin.

l ¶ Tua eccl̃ia. no. q minoꝛ. xiij. an. dꝫ idõe⁹ ad bñficiũ etiam ad canonicatum cathedralis eccl̃ie: de hoc. ꝯ. de ꝓbeb. super ignoꝛãtia. ꝛ. ꝯ. eo. li. de rescrip. si eo tpe

m ¶ Contemptu. qõ al⁹ cassationẽ iducit: ꝛ plus in electionem nocet q̃z multoꝛiez con tradictio. ꝯ. eo. ve nerabilẽ. ꝛ. c. bõe

n ¶ Juris. scripti.

o ¶ Quã rõnis. q̃ deficiẽte iuꝛ scri to allegari ꝑt. viij di. frustra. ꝛ. ix. di. sane quippe. ꝯ. e. vt gl̃ ler. n. ẽ oñe qõ rõne cõsistit. j. d. ꝙsuetudo. ꝛ scñ ca. in epla. xxxvij ad lucillũ: Si vis tibi oĩa subijcẽte subijcias rationi.

p ¶ Discretõe. iij q. vij. ¶. tria õ coꝛ po. vi. ex ꝑte. C. de fal. mo. l. i. Et per

g ¶ Penitere. vt sic sibi non liceat mutare consilium i alteri⁹ detrumentum. j. de re. iur. mutare cum suis concor. ad idẽ. ꝯ. de elec. publicato nam ꝛ quod semel placuit non potest ampli us displicere vbi versatur alterius itereſſe. j. de re. iur. qõ sel. nisi in casib⁹ in ꝙbus iura ꝓniam ꝛ variationẽ admittũt quo rum aliquos ibi nõ. ꝛ ẽ simile huic. ꝯ. eo. vt quis duas gd di ces. pone ꝓmouendus cõsentit q opponẽs renunciet ob iectui vel qualitati obiectus iudex nõ cõsẽrit: nũquid hoc po terit opponens: ꝛ vꝫ q nõ: qꝛ quos ꝓtoꝛ ꝓhibet ꝛc. ff. de po stu. l. quos prætoꝛ ꝛ cõcoꝛ. ꝯ. de excep. c. vlt. maxime cuz in hu iusmodi electionibus exhiberet iudicis officiũ. ꝯ. de elec. cũ nobis olim cum ſi. Jn cõtrariũ vꝫ per hanc litterã que dicit i ꝓiudiciũ ei⁹ ꝯ quẽ ꝛc. ꝛ qlibz põt renũciare iuri ꝑ se itrodu eto. ꝯ. de regu. ad aplicã. C. de legi. q fauoꝛe. j. de re. iur. q ob gr̃am. satis videret ꝑ ꝓma ſura ꝛ maxime ea rõe: qꝛ si ꝓbeꝫ talꝫ obiectus ꝓmouẽdus statim debet repelli q ipe huic iuri renũciare nõ possit: cũ istud ius lz ei faueat si nõ ꝓbatur ob iectus tñ ei nocet: si fuerit ꝓbatum: ꝛ sic vꝫ renunciari non posse huic iuri inuito iudice: ꝛ facit qõ dixi. ꝯ. e. si forte.

b Θeo q canonic⁹ ipubes ad electionem nõ vocatus nõ agit de ꝓcẽptu. nõ ꝓfessũ cũ ꝓfessis vel conuersi laici cũ clericis electioni interesse nõ debent. Emanauit primum di ctũ ad declarationẽ eoꝝ q̃ no. vin. tã. gof. ber. ꝛ moderni de eta. ꝛ q̃li. ex rõne. scõm ad declarationẽ eorum que not. ber. inno. ꝛ hosti. de insti. c. ij. ꝛ ab. ꝯ. e. ti. in genesi.

i ¶ Epi. Quid de iferioꝛib⁹ dignitatib⁹: ex vulgaribus iuri bus quibus arguimus a verbis. j. de priuil. si papa. j. ni. in fi. cũ si videretur q i iferioꝛib⁹ secus cum si de inferioꝛib⁹ idẽ voluisset itelligi: id exꝓssisset. ꝯ. de deci. ad audientiaz. Con tra puto: cum ratio. c. q. j. sequitur sit generalis: nec ibi repeta tur de epo: cũ dicit ad ꝓstandum in electione suffragiuz ꝛc. ꝛ hoc bene ꝓbatur. j. e. indemnitatibus in ꝓin.

k ¶ Pupillari. q ẽ in mare minoꝛ. xiiij. an. in femina mioꝛ. xij. nec distinguim⁹ an malicia suppleat. sicut nec i finiẽda tutela

hãc lꝛaz dico ideꝫ de furioso ꝑ dictum. ¶. tria. ꝛ. xv. q. i. ¶. vt itaqꝫ. de suc. ab intes. cum dilectus. ff. de iniur. l. illud. cum nec tales matrimoniũ carnale contrahere possint: de spõ. dilect⁹. xxxij. q. vij. neqz furiosus. nec re ligionem vouere: de reg. iu. sicut infra.

q ¶ Suffragiuz. ff. de iur. imu. l. ij. ¶. ipuberes. Et dicit ler indignum nobis vꝫ eũ qui stabilẽ mentẽ nõdum adeptus est, ꝑpter priuilegia militu⁹ sapientũ horuz iu ra tractare. C. de testa. mili. l. vlt. ꝛ minoꝛes spoꝛtulas decurionũ accipiunt suffragiuz tñ inter alios nõ affe runt. ff. de decu. l. spurij. ¶. minoꝛes ꝛ si princeps det ve niaz etatis minoꝛibus nõ vꝫ concessisse q sine decre to alienent: vel circa perfectam etatem liberã admini stratione habeant. C. de his qui ve. eta. impe. l. eos. isti n. accusare non ꝑsit: nec testificari. ij. q i. ꝓhibentur. iiij q. ij. c. i. nec testã facere. ij. q. vi. ¶. diffinitiua. ꝛ talis etas ꝓna est ad maluz. xij. q. i. ꝛ est hec littera contra tan. ꝛ bar. bꝛi. qui direrunt in. q. dominicali que incipit tu toꝛ cuiusdaz. q si pupillus patronus maioꝛ. vij. an ꝑtat vnum ꝛ tutoꝛ eius alium ꝓferetur ꝑtatus a pupil lo: ꝓo eis fa. xvi. q. vij. decernimus.

r ¶ Hi q. f. fratres vel monachi: nec distinguo ꝑ hos an sint clerici ꝑt distiguit in cõuersis: vt. j. dicã in glo. ij.

s ¶ Tacite. in electis autem requiritur exꝓssa ꝓfes sio. ꝯ. eo. nullus. sic. j. e. indẽnitatibus. in ꝓin. Nouitij ergo non admittuntur: ꝛ sic tenebat ab. in glo. in ꝓin. all. ad hoc. ff. de sta. li. i. statuliberum. lz tales gaudeãt priuilegio canonis: vt. j. de sen. ex. religioso. tamen non sunt vere religiosi: vt ibi.

t ¶ Conuersi laici. de conuersis ergo hoc loquitur: mo nachi ergo vel fratres ꝓfessi indistincte admittũtur: ad hoc. ꝯ. de arbi. cum olim. de sen. ex. canonica. xvi. q. i. generaliter. xciij. di. a subdiacono. hodie secus: quod dic vt in cle. de eta. ꝛ qua. vt hi qui.

a Lñ clericis.i plebib⁹ ergo vbi ſſt clerici ⁊ laici quer ſi nõ admittũt quer:laici g in hoſpitalib⁹ ⁊ locis b⁹i vbi ſũt ſolũ laici quer:ſi iſti bñ eligũt ſibi poſſẽ rectorem magiſtrũ vel maſſariũ ſ.ꝺ arbi.cũ oli.nec hoc hic pro hibetur:⁊ ad hoc.j.eo.indẽ nitatibus.§.penul.

b Electionib⁹. talem.ius nõ cadit i laicum.ſ.e. maſſana.⁊.c. ſacroſacta.etiã conuerſũ vt h. Quid dices i q̃one fcã i aliquo ordie:puta humiliato⁊ vl' in aliq̃ eccleſia ſeculari preſcripſerũt laici quer:q̃ debeãt ad electiones admitti ⁊ vocari:p hãc ꝓſtõez clerici nolũt eos admittere:q̃ritur gd iuris:Dico q̃ de iure cõi quer laici ad electionẽ nõ admittũt:vt h ſz decr.iſta nõ tollit ſpãliuz locorũ ordinũ vel pſonarũ ꝙſuetudines pſcriptas ſ.eo.li.de ꝓſti.ſz ẽre illi pſcripte ꝙſuetudini ſtari ꝺz.nõ ob.q̃ i talib⁹ nõ valeat cõſuetudo ſ.eo.maſſana.q⁹ illud dico vez ꝺm ino.⁊ ho. q̃ hoc no.de iſti.c.ij.de laicis,pfeſſiõe ⁊ bitu nõ de quer ſis cuz ergo conuerſus ſit eccleſiaſtica perſõa.xij.q.i.c. duo.tale ius ſpirituale preſcribere poterit.

c Sꝛ poſtq̃z.Si ab electiõe cathedralis vl'regularis eccle in ſcriptis er cã probabili appelletur ad papã ea pẽdẽte cõfirmatio facta p ordinariũ non valet. Requirit dec.cupiẽtes.nõ ſolũ q̃ elect⁹ veniat:ſz q̃ vl q̃z ad finem negocium proſequatur:⁊ hz locũ ẽt cũ appellatur a confirmatione vel prouiſione.hoc dicit.

d Eccliã.Nõ quo ad cathedralẽ eccliam bene erat ſtatutuz:q̃ appellatio deuolueret eoipſo q̃ in ſcriptis ⁊ cã probabili interpoſita eſſet.ſ.e.q̃uis.ſed de regulari non ſic erat expreſſum parificate igitur ſunt regulares cathedralibus ſic.ſ.eo.ne pro defectu.⁊.c.cupientes.ſecus in caſu.ſupra.e.quãq̃.

e Scriptis.ſic.j.de ap.cordi.⁊ ꝺ b.ſupra.eo.ti.q̃uis.

f Probabili.vide iſtud ſpeciale i iſtis eccleſijs:q̃ ſufficit.q̃ appellatio ſit interpoſita ex cauſa ꝓbabili:ſz cã ſit falſa:ad hoc vt deuoluat ⁊ poteſt eſſe:quia maiora facilius deuoluuntur vt ſupra.e.de ap.vt debit⁹ in fi.

g Sedẽ ap.ergo ſecus ſi ad inferiorẽ.cum.n.iſta dec. ponat ſuuz caſũ ſpãlem ꝺ regulã.j.de ap.nõ ſolũ.ij.rñ. quo caueꝰ primo cõſtare debere de veritate cãe anteq̃z reuocenꝰ attentata poſt ap.añ ſniaz interiectã:ob hoc igit a caſu expreſſo nõ recedãt:ſz antiquo ⁊ gñali iuri i aljs ſtabo:⁊ potuit eẽ rõ reuerẽtia ſe.ap.⁊ vt meli⁹ vl' ſiteꝰ.Et q⁹ iſta maiõa de facili trãſeũt ad papã:vt i pre. dec.vt ꝺbit⁹ i fi.⁊ ſi appelleꝰ ad legatũ ñ puto hãc.dec. locũ hꝺre:hz ꝺici ſoleat,eramẽ legati ſatq̃ eẽ eramẽ ap.ſe. Sz video q̃ ſi appelleꝰ ad ſe.ap.nõ ſufficit adire legatũ:niſi partes ꝓcurarẽt appellationi renũciãdo:de ap. cum clericis electionibus in tereſſe Idem.

Sꝛ poſtq̃ ab electõe i ca thedrali vel regulari eccleſia celebrata fuerit i ſcriptis ex cã:ꝓbabili q̃ ꝓbata deberet legitia reputari:ad ſe. ap.appellatũ:electionẽ ipſaz per ordinariuz ꝓfirmari ꝓtingat:h⁹i ꝓfirmatio:niſi pri⁹ fuerit canonice ab appellatiõe ipſa receſſũ:cũ ſit ab eo q̃ non potuit de facto pſumpta nulla obtinet roboris firmitatẽ.

c Si vo electus q̃ iuxta ꝓſtitutionẽ felicis recordationis pape.iij.pde.nri ad dictaz ſedẽ veneat p electiõis ſue negocio pſequẽdo ꝺ ro.curia ſine lnia receſſerit:añq̃ b⁹i negociũ ſit finitũ:ei⁹ electio auctoritate ꝓſtitutionis ipſius q̃ nõ ſolũ vt quis veniat:ſz etiã ex ſui mẽte exigit:q̃ vſq̃ ad finẽ negocij proſequatur:eo ipſo viribus euacuatur omino.

d Lñ aũt ab electionis ꝓfirmatiõe vl' fcã puiſione p eũ ad quez ppt iſeriorꝰ negligẽtiã fuerat ꝺuoluta eligẽdi poteſtas:ad ſedẽ appellat eã dẽ:ꝓſtõez pdictã i ventẽdo ⁊ mittẽdo ⁊ aljs q̃ pſtrigũt i ea cõuenit obſeruari. Idem.

h Lãnonice.ſine aliqua prauitate:vt ſupra.e.q̃uis.⁊.j.e. uida.⁊ primo inquiratur de receſſu vt ibi.

i Potuit.ſufficit.n.q̃ appellatio ſit interpoſita ex probabili ad ꝺ vt deuoluat:⁊ alis ꝓpetẽtis iudicis iuriſditionẽ reuocet

k Firmitatẽ.ſi.j.eo.p uida.⁊.c.ſe.⁊.c.vlt.

l Si elect⁹.approbat qꝺ no.guil.⁊ gar.ſ.e. cupiẽtes.§.q̃ ſi.

m Iuxta.ſi g talis erat electꝰ q̃ venerat ad curiã nõ aſtrictꝰ tñ illa ꝓſtõe:hz añ finẽ cãe recedat cũ nõ hẽat ibi locũ cõſtitutio g nec eiꝰ pena:⁊ facit qꝺ diri i decre.cupiẽtes in pri.ſup vbo imediata ſbiectio.⁊.ſ.e.cũ.ſi ꝺceat

n Conſtitutionẽ.ſ.eo. cupientes.

o Abente.⁊ ita puni tur q̃ mẽtẽ offẽdit:ſicut g mẽtẽ ⁊ vba.ff.de iuri. om.iu.l.ſignis.v.q̃ duz pponit.ff.ad mace.ſi iulian⁹.§.mutui.imo pfertur ſtẽtio ꝺbis.j.de ꝺ.ſt. ſtelligẽtia ⁊.c. ꝓpterea.

Et i ꝓriũ videbat:q: cõſtitutio penalis erat ⁊ reſtringenda ff.de peñ.interpretatiõe.ſufficere ergo videbat q̃ venerat,p ut ꝓſtõ dicebat:hz ꝓriũ ẽ verũ.iſta.n.ſũt paria nõ venire ⁊ venire ⁊ ſine lnia recedere.xi.q.iij.certũ de iudi.c.i.ff.de excu. tu.l.ſcire.§.obſeruabũt.videt ẽt talis offẽdere vba hz q̃ nõ. l.§.q̃ ſi p.xx.ſup vbo executiõe.nõ ob.q̃ dz conſtitutionẽ penalez nõ extendendã q: in hoc nõ extẽdit qõ erat de mente: nec puto electum puniri qui eo tempore quo nõ impedit proceſſus cãe:p.xx.vl'.xxx.miliaria pegrinatiõis recreatiõis vel ſimili cã iuit extra curiã:ñ eni receſſiſſe dz qui ſtatim eſt reuerſurus.ff.de p̃cur.pñs.ff.de diuor.l.iij.⁊ vba ciuili mõ nõ captioſe ſunt intelligenda.iij.di. erit.ff. de ſerui.ſicui.⁊ hoc hz guil.⁊ gar.in decre.cupientes.

p Dino.qꝺ hic de pena electi venientis ⁊ recedentis ſine lnia dictuz eſt eadem rõne itelligo repetitũ de pena opponẽtium ⁊ perſonarum inſtructarum.

q Cum autem .approbat quod no.guil.⁊ gar.ſupra eodem cupientes.in pñn.

r Cõfirmatiõe.in ꝓriũ videbat.ibi.n.nõ de meritis electionis:ſz de iniquitate iudicis agitur.ſ.de ap.interpoſita.ad fi. ad quid ergo venirent perſone inſtructe:ſz contrarium verum eſt.hz enim de iudicis iniquitate agat:nihilominꝰ ⁊ de meritis electionis:⁊ ſic neceſſaria eſt inſtructio perſonaruz.

s Prouiſione.in cõtrariũ videbatur:quia penalis erat cõſtitutio:⁊ quia ſi papa de prouiſione voluiſſet intelligi:id expreſſiſſet:ſicut fecit de electionibus ⁊ poſtulationib⁹:de deci. ad audientiam.Sed cum quotidie iura iſta perficient electiones poſtulationes ⁊ puiſiones.ſ.e.ſtatuimus.⁊.C.vt circa. quid iuris de vno ⁊ de alio alio:vt hic patet:hz poſt prouiſionẽ nõ videbatur vacare eccliaꝰ ſic nec habere locũ ꝓſtitutio q̃ puidere itendit eccleſijs vacãtibus:vt ibi pz i pri.ſed per appellatiõem ſuſpenditur confirmatõnis ⁊ prouiſiõis effect⁹ de iure:ut.venientes.vnde merito locum habet conſtitutio.

t Eum.quod dic vt.ſ.eo.ne pro defectu.⁊.c.quãq̃.

a Cum ex eo. Dispẽsare pñt epi ꝛ supiores cũ bñficiis po
hiales ecclias sibi subiectas: qꝫ vsqꝫ ad septeniũ studẽ/
do nõ teneãt ad sacerdotiũ ꝓmoueri: ad subdiaconatũ ñ de
bẽt ꝓmoueri. j. annũ: alꝫs sũt ꝑuatiꝫ ꝛ illo duráte septẽnio dꝫ i
illis ecclesijs idoneus poni vicarius de fructib⁹ ecclie sustinẽ
dus: elapso septẽnio dꝫ
rector. ĩ. annũ in ꝑsõm
ꝓmoueri. Cãꝫ ẽdit huic
cõstitutiõi qõ no. guil. s.
e. lꝫ canon in glo. sup v.
bo ꝓuiatus.

b Lugdunensi. s. eo, li
cet canon.

c Parochialiũ. nõ col
legiatarꝫ: in qb⁹ locũ hꝫ
ꝛciliũ: i collegiatis nõ: ꝛ
sic in illis nõ ẽ hec dispẽ
satio necessaria. supꝛa e.
statutum.

d Tẽpore. i. er quo pos
sessionẽ habuit: vel, ꝑ eũ
stetit quominus hẽret. ĩ
c. pri. §. i. ꝛ. j. de ꝓbẽ. li
cet episcopus.

e Personaliter. g nõ ꝑ
vicariũ: nisi i casu decr.
de ꝓbẽ. extirpãde. g cãus
ꝑ cõciliũ mutatus nõ est
vt ibi dixi: ꝛ idem hodie
in casu huius capituli.

Quꝫ ex eo qꝫ felicis recor
dationis greg. papa pred.
nr̃ statuit in cõcilio lugdun.ª
vt ad regimẽ pochialiũ ecclẽ
siarꝫ assumpti se ad sacerdoti
um ꝓmoueri faciãt ifra annũ
a sibi commissi regiminis tpe
connumerandum: ꝛ persona
liter residẽãt i eisdẽ. Cũ allio
quin si infra idem tempus ꝑ
moti non fuerit: huiusmodi
ecclẽ absqꝫ mõitiõe alia sint
ꝑuati: nõnullis extũc pochia
les ecclias recusãtibus accep
tare legẽdi ꝛ ꝓficiẽdi: cũ eis
facultatẽ nõ suppetãt: nec ab
ecclesiarꝫ ꝓlatis de alijs bñfici
is i plerisqꝫ mũdi ptibus int
dũ ꝓuideat eisdẽ: opportuni
tas fit ꝓlata i grãde vlis ec
clesie: q ad sui regimen viris
latis permanie noscit idigẽ
dispẽdiũ ꝛ iacturã: nos ꝛ hꝫ
multorꝫ instantia excitati fre
quenter volẽtes cupientibus in
scia ꝓficere: vt fructũ i dei ec
clesia suo tpe afferre valeant
opportunuꝫ: vtilit ꝓuidẽ: pñ
ti ꝓstõne sancimus: vt epi eo
rũqꝫ superiores: cũ his q hꝫ
sbiectas sibi ecclias obtinent
vel obtinuerint: i futurꝫ dispẽ
sare possint libe: qꝫ vsqꝫ ad se
ptẽniũ lirarꝫ studio ĩsistentes
ꝓmoueri mime teneãt: nisi
ad ordinem subdiaconatus

f Residẽant. dispensare tamen poterant super residentia:
vt in ipsa decre. licet in fi. io. an.

g Nõ fuerit. insto ipedimẽto cessãte: vt hꝫ i fi. ꝛ. j. c. ꝓr. §. põne

h Extunc. i. post illud conci.

i Acceptare. quia nolebãt sic statim presbyterari.

k Proficiẽdi. de mag. c. i. ꝛ. c. quia nonnullis.

l Partibus. in quibus forte pauca sunt alia. bñficia.

m Opportunitas. sicut prouident iura q̃ opportunitas ad
malum tollatur vt. xviij. q. ij. diffinim⁹. de coha. cle. c. j. s. e. fũ
damenta. j. de sta. regu. c. vno. i. rũ. in fi ita prouident ne op
portunitas tollatur ad bonũ: vt hic ꝛ. s. de magistr. ꝑ totum.

n Indigere. s. de magi. c. vlt. vnde de aduocatis dicitur q̃
non minus prouident generi humano: qꝫ si patriam armis
defenderent. C. de aduo. di. iu. l. aduocati. ꝛ doctorꝫ scia mũ
dus illuminatur. s. de here. cuz ex iniuncto. j. de relig. c. vno.

o Prouidere. hꝫ nonne satis erat prouisũ pauperibus. s. de
magi. dic q̃ sic circa doctores: sed circa libros ꝛ expensas nõ
circa que prouidit ista constitutio.

p Episcopi. lꝫ igiꝫ iferiores prelati possint ex causa super re
sidentia dispẽsare. s. de cle. nõ. resi. relatũ. ꝛ ita ibi sẽtit inno.
bo. ꝛ gar. s. e. lꝫ in vlt. glo. hoc tamen casu non dispensabunt
minores episcopis. ꝛ i. §. porro. idez repetitur. Sed nunquid
solus episcopus sine capitulo hanc ꝛ alias dispensationes fa
cere poterit: ꝛ videtur expressum q̃ nõ. i. q. v. c. vlt. in fi. vbi ẽt
de hoc ꝛ. l. dis. ex penitentibus. ꝛ ad idez. j. de ex. prela. c. i. ꝛ. s.
de his que fi. a prela. nouit. ꝛ. c. se. In contrarium videtur ꝑ
hanc litteram ꝛ per decre. at si clerici de iudi. cum in his iuri
bus dicatur de episcopis nulla mentiõe facta de capitulo: ad
idem de or. ab episcopo qui renun. epi. c. i. ꝛ ij de cle. coniu. sa
ne. ij. de cle. pu. i duel. c. i. ad idem. j. de eta. ꝛ quali. c. vno. de
fi. presby. c. i. cum multis si. ꝛ hoc vltimum credo ꝛ cõiter ob
seruatur ỹm ho. qui hoc no. de tẽ. or. dilectus. in fi. magne gl.
ꝛ guil. in spec. ti. de lega. §. antepe. in prin. ipse tamen ho. no.
contrarium de sta. reg. q̃ dei timorẽ. tamẽ posito q̃ de
iure solus dispẽsare nõ posset: de cõsuetudine prescrip
ta sibi potest hoc ius acquirere. s. de his que fi. a pre.
ea noscitur. in fi. ꝛ. s. eo. li. de consue. c. ij.

q Hum smodi. parochiales scilicet.

r Subiectas. Nõ qꝛ lꝫ quo ad
dãdas dimissorias egparem⁹ epꝫ
origis domicilꝫ ꝛ bñficij: vt. j. de tẽ
or. cũ nullus. i. rñ quo ad casũ istũ
secꝫ: vñ si boñ. ta
lẽ ecclias hꝫ mutũ
ne mutiũ. eps nõ
boñ. habebit dis
pensare ad hanc
litteram.

s Obtinẽt. si is
elapsus esset an
nus: ita q̃ ꝓuisi
essent tũc eas nõ
obtinent: hꝫ obti
nuerũt: ꝛ sic hu
iusmõi dispẽsatio
locum non hꝫ.

t Septẽnium. Nota in septen
nio scholares esse debere prouectũ: studens in theolo
gia in quinquennio. s. de mag. c. vlti. ꝛ etiã, studens in
iure ciuili: vt in pe. ff. ibi ꝛ i quit anni ꝛc. ꝛ si voluerint
epi in ulteriori tpe dispẽsare bñ id poterũt hꝫ i ulteriori
nõ: de re iudi. q̃ ad ꝙsultationẽ. de ap. oblate. j. de reg.
iur. cui lꝫ. Sed nunquid eps qui dispẽsauit in septen
nio: ante illud tempus finitũ poterit dispẽsationez re
uocare: puto q̃ nõ: ꝑ reg. j. de re. iu. decet. ꝛ. s. de fi. ꝑs.
er tua. vbi de hoc. ꝛ hoc dico nisi euidens causa sua de
deret ꝙtrariũ: ꝛ sic pôt itelligi de cl. non residen. c. vlt.
vnde ꝛ priuilegiuꝫ reuocatur cum tendit ad norã: de
dec. i. suggestuꝫ. qd si pendente dispensatione mecũ fa
cta de isto septẽnio assumor ad aliam parochialez ec
clesiã sine fraude: nũqd adhuc poterit i septennio me
cuz dispensari: ꝛ satis videtur q̃ nõ ꝑ hãc litterã: cum
videatur inspici tempus ratione pssone: ꝛ hꝫ hoc ꝛ ꝑ ea
que dixi in prin. glo. videtur q̃ tempus istud incipiat
tempore dispensationis. sed ỹm hoc esset recipere q̃ ꝑ
ix. annos vel quasi. ꝓrogaret receptio ordinis presby
teralis: ꝛ in hoc vtilis esset declaratio.

u Litterarũ. cuz nõ distinguat: generaliter intelligo
sive i grãmatica sive in iure canonico vel ciuili vl̃ scia
theologie studeat: ꝛ caueãt episcopi ne dispẽsẽt cũ his
qui dociles nõ sũt. iaz enĩ i eis cessãt huius ꝙstitutiõis
cã: vnde nec fiat dispensatio. i. q. vij. qõ ꝓ remedio ꝛ
habentes dispẽsationẽ, ꝓpter studiuꝫ studere debent
nõ in castris vel villis: sed in studio generali: vt. s. de
cle. non resi. tue alꝫs priuilegium non habebunt vt ibi.

v Subdiaconatus. ꝑ hoc dicunt quidã q̃ sine dispẽ
satiõe de cõi iure pôt i minoꝛib⁹ ꝙstitui⁹ eligi ad pochia
lẽ ecclãm ad idẽ allegãt. j. de pbẽ. si. ꝑ clericis. ꝛ. j. de in
stit. c. ij. Sed puto ꝝ: ꝛ dico ab antiquo iure illius decr.
s. de eta. ꝛ q̃li. ꝓterea nõ recedi: nisi quãtũ repit exꝑsũ nec ob. hꝫ decr. potuit. n. dispẽsari vel ꝑ lras apposto

lleas vel p̄ p̄sētationē patroni cōsequi pochialez ecclesiaz in maioribus ordinatus: si dispensetur cum tali necesse habet infra annū subdiacon⁹ fieri: z sic itelligo istuz ter. z dixi de hoc. ō. in p̄. decre. si p̄o clericis.

a ¶ Christi. Hoc dominiū bonoz ecclesiaruz esse pertinet ad ius patronatus. ff. de ver. sig. l. ij. ¶ Ecclesiarū. Ecclesia dicit edificiū: z ecclesia dicit collegiū. xvi. q. i. ecclesiarū. ¶ Bona. Ecclesiastica bona dicunt patrimonium pauperum. xii. q. ij. quoniā. ¶ Ecclesiarū. Ecclesia dicit edificiū: z ecclesia dicit collegiū. xvi. q. i

tali illo nō vocato possit alii eccl̃ia p̃ferri: vt i p̃dicto. Iz tñ tuti⁹ z honestib⁹ eēt ipz citari: z facē p̃nūciari illū p̃uatuz: si nō ostēdit dispēsationē vl iustū ipedimētū. nā si ꝟ amisso fiat collatio: ipe postea veniēs z ō iusto ipedimēto vl dispēsatiōe fidē faciēs collationē cassari faciet: ō re iudi. cū bertold⁹. sed qz iudex vl illi ad quos collatio spectat nolūt liti gare vel se aduersarios cōstituere: nec illi q̃bus faciēda ē collatio nisi p̃ hēant ius i re: iō cōis⁹ eligit alia via: vt sine alia p̃nūciatiōe fiat collatio.

a ¶ Eccl̃ia ipa. tolle qō ē in fi. §. nullaten⁹ ea vice

b ¶ Exīstis. q̃dā ha (rē. bēt ꝟ i lra z ad quā iha bilē reddidisti te.

c ¶ Ludib: io. si c. C. de bo. que li. l. vlt. §. vbi autem puerilis.

d ¶ Faciēdū. vt. C. cōia. ōle. l. ij. i fi. magz ergo cō sideremꝰ sensuz q̃z ꝟba ad idē. ē. e. si posq̃z. §. j. ē. de ꝟ. sig. itelligentia. z. c. propterea.

e ¶ Ea vice. itelligo. i. in illa vocatiōe: alꝭ lex eēt ipposita ꝟbis. facile. n. eēt sibi p̃ferre vni quē sciret nolle p̃sētire: z postea reiterato illā p̃ p̃ferre: ꝟ illos q hāt iterū: z ad quā te ihabilē rē. ñ ē dubitatio tāta.

f ¶ Iterato. nā q̃ rōe posset primo anno finito iterato eidem p̃ferri eadē rōe finito sēdo: z sic dic ō ētio z sic ō singul: z sic canō frustareť effectu: vt dictū ē: p̃cor. ē. ō testi. lz. iij.

g ¶ Intendens. si ergo itēdebat a pncipio, p̃moueri: ꝟ postea mutata voluntate p̃motꝰ ñ fuerit: nō teneť ad restitutionē fructuū. qō ū puto ō p̃cep̃ū añ mutatā volūtatē: i alijs credere

h ¶ Postmodum. elapso anno. (sec⁹ eadē rōne.

i ¶ Mutata. Hō q̃ fraus purgať: sic z mora in fdū. ē. ō loca potuit. z. j. ō re. iu. mora. vbi de. ꝟ. c. no. erituꝰ spectari cū vitiū p̃sistit i alio alꝭ spectať initiū. ē. c. ij. ō rescrip. si eo tpe. ē. e. dudum. j. vbi de hoc.

k ¶ Promotꝰ fuerit. ad sacēdotiū. j. ánū.

l ¶ Promouēdū. z i vitate p̃motꝰ ñ fuisti: alꝭ purgať vitū in

m ¶ Offensaz. sic. ē. e. ppetue cū suis p̃cor. (vtroqz.

n ¶ Indēnē. póe. n. illū q fructꝰ p̃cepit ñ eē soluēdo: ita q̃ iesti ear ē actio p̃ eū. ē. ō solu. odoard⁹. dabiť i p̃ferēte vl ꝟ videt: z ꝟ loquitur non soluz de obligatione in foro anime: ꝟ etiaz in foro iudiciali: dummodo ō tali credulitate vel fraude fiat fides: tamen qui fraudem allegat illam probabit. ff. de proba. quotiens. §. qui dolo. z probabitur id per coniecturas. j. ti. p̃ori. c. ij.

o ¶ Jabbatem. Abbas exemptus eligitur in episcopum: ꝟ

p ¶ transire non potest sine licentia pape vel legati de latere. Secundo dicitur q̃ legatus de latere potest confirmare electiones episcoporum exemptorum: reliqui non sine speciali mandato. declarat que no. ber. ē. de postula. c. vl. vltra medium glo. compost. ibidem in p̃cin. et ea que no. moderni de consue. cuz venerabil. z gar. ē. c. cupientes. §. deniqz.

q ¶ Abbatem. idem intelligas de quolibet alio inferiori p̃lato ab episcopo quia eadem est ratio.

r ¶ Subiectum. quod cognosci potest per decre. j. de p̃iui. si papa. idem de subiectis episcopo quo ad hoc q̃ eligi possunt: sed sine licentia episcopi non transibunt.

s ¶ Epz. idē ō alijs dignitatib⁹: puta ad aliam abbatiam. ē. c. nullus cum fi. z eadem est ratio.

t ¶ Elegistis. dubitatiōis fuit cā eps q: nō hz libez volatū sine lnia pape debet postulari ad alium archiepiscopatum: z si eligatur non vz electio eadem ergo rō videbať in abbate immediate subiecto: vt per id ōberet postulari non eligi: ꝟ illud speciale in episcopis. ē. de renun. nisi cum p̃idem. non enim q cunqz habet petere licentiam trāseundi postulandus est: vt probatur. ē. c. si religiosus. z. c. nullus. z in his que no. ē. de postu. c. vlti.

u ¶ Erindequia electistis z non postulastis.

r' ¶ Prouincia si. n. legatꝰ eēt: ꝟ nō i illa p̃uincia: lniaz dare ñ pōt. Iz eniz q̃dā possit q̃ volūtate iurisditiōis sē ex p̃uincia sibi ōcretā eūdo z redeūdo: tū h̄ cōtentiose iurisditionis sunt nō potest: vt hic z. ē. de consue. cum venerabil. Primum probať de of. le. q̃ translationez. z c. p. z. ē. de sen. ex. ad eminentiam cum si. Et q̃ dicit sit in p̃uincia missus quod ē. j. quia lz p̃uinciam exiuisset dummodo in legatione esset: adhuc licentiaz dare potest. ē. de of le. nouit. si autem exiuisset p̃uinciam z legatiōez fec⁹: z sic posset intelligi hec littera.

y ¶ Latere. s. cardialis. j. de of. le. c. ij. i fi. vbi dicaz ō ꝟ

z ¶ Missus. baudi vel ab alio qui hērz ꝟ ꝟ spāle mā

a' ¶ Deferēdi. sic. n. iferior non de (datum: vt in fi. c. bit sine sui supioz licentia suā eccl̃iaz: de renun. admonet. sic nec iste sine pape lnia q̃sibi, primꝰ e superior: vl sui legati ō latere suum monasterium deseret.

b' ¶ Trāseūdi. qd si abbatia ñ sit exēpta ꝟ p̃uilegiū hz q̃ abbas ad epatū ñ possit assumi sīs se. ap. lnia ex cā fote: q: abbates sev idēt ꝟ cessuros res mōsteriū disp gūt: z hēs ō ꝟ p̃uilegio. xvj. q. j. hic ē et nūqd potēt legatꝰ ō latere huic dare lniaz si aq̃ vz isti⁹ ōcre. ar. q̃ sic: q: pōt oia p̃ter excepta: ō of. le. q̃ trāslatiōez. xvj. q. j. fraf. ff. ō of. pfe. p̃to. l. vna. ad h. j. ō ꝟ. sig. c. j. i pn. Ñ nō q̃ p hāc ōcr. re. pbata ē opinio hosti. no. ē. ō ꝟsue. cū venerabilis. dicebat. n. ibi z ō renū. c. vl. i pn. q̃ illi legati hēbāt spāle mādatū trāsferēdi abbates exēptos: alꝭ id facē ū possent p. ōcre. ō offi. le. q̃ trāslationez. ꝟ cōpost. ibi cōtra dicēs q̃ ex generali legatiōe hoc poterant: z eius opinio hic app̃probatur: vt vides.

x ¶ Hꝰi sūptū ex eo q̃ nō. gar. ē. c. cupiētes. circa p̃n. sup ꝟbo examen. z dic huiusmodi. s. de latere.

a' ¶ Maius. vnde minores legati exequūť officiū suū eo p̃sente. ē. ō offi. lega. c. volentes.

b' ¶ Imperiū. q: ordiariū ēnec perit morte mādať. i. ō off. leg. cū. z in eo pareť: ꝟ p̃cōsulib⁹: vt ibi.

a ¶ Dere.ff.de of.pñi.l iiij.ff.de offi.pcõsu.sed ideo.

b ¶ Offõ.legatiõis:q nõ regrit spāle mādatũ:z iõ di cebam⁹ p dcre.ẽ.e.q diligẽtia.vbi hꝫ cõpo.itẽ quia non erant hec specialiter reseruata.

c ¶ Legati.ſ.nõ de latere:vl'g dignitatẽ illã sibi vendi cãt ecclĩax pter tu:de'gb⁹.ẽ.õ of. leg.c.i.z.p.z.j.c. ti.c.primo.

d ¶ Hoc ſ.pfirma re epos archiepiſ copos z al'os exẽ ptos.

e ¶ Spāliẽ.Ho. q nõ tãtuꝫ valet gen⁹ ãꝫtũ spẽs:õ ap.c.ij.de hoc de of.or.ſi sacerdos. z.xxiij.di. quãꝺ.

f ¶ Cõmiſſũ. Hõ z brevik:q ſi exẽ ptus iferior epiſcopo eligit ad epatum ꝫ electio:ñ trã ſire nõ poterit ſine licentia quẽ dat papa vel eius lega tus de latere.ſi canonicus vel alius eligit i epꝫ exẽptũ vel archiepꝫ exemptũ vel ad aliam dignitatẽ exẽptã le gatus de latere ꝓfirmat:iferiores legati nõ ſine māda to ſpāli.Si aũt epꝰ i epꝫ vel archiepꝫ poſtuleſ.tunc vt trãſire poſſit:ſpālis licẽtia pape requirit:q: cãus ille ſ.epoꝝ translatio eſt de reſeruatis.ẽ.de of.le.q transla tionẽ z ſic ſane decre.iſtã intelligas.vnde non dixit h q legatus admittat poſtulationes:ſed q confirmat.ele ctiones:epi autẽ non eliguntur vt prędixi.

g ¶ Cõpromiſſarius.Si cõpromiſſarius non eligit ipſe iuris:ad ſupiorẽ devoluit ptãs puidẽdi ſi eligit ꝫ indignuꝫ:idistincte redit ad cõpromittẽtes:mi ſi id ſcienter ratuꝫ habuerint.Idez ſi electus idoneus nõ cõſentit.ſi cõpromiſſarius ſciẽter eligit idignũ:ipe ſolus.ab eccleſiaſticis bñficijs triẽnio ẽ ſuſpẽſus:niſi id cõpromittẽtes ſciẽter ratũ habuerit:z pena ꝓdicta ſuſpẽſionis nõ hꝫ locũ in epo cõpromiſſario:nec i electio ne iferioꝝ epoꝝ:z reſtringit illa pena ad bñficia q̃ ob tinet i eccla offẽſa:z idẽ i bñficijs illius qui defecit in ꝓbatiõe eius,quod objcit in perſonaꝫ.Declarat h de cre.multa iura z multas opiniones:z marime ea'que no.vin.z ber.de conceſ.prẽben.conſtitutus.in prima g'o.z ipſe ber.ẽ.eo.causã.z inno.z hoſti.ẽ.e.ne pro defe ctu.z compoſt eo.ti.in cauſis in fi.

h ¶ Cõpromiſſari⁹.vel cõpromiſſarij cũ eadẽ rõ ſit in plurib⁹ z in vnũ z in plures compromitti poteſt:vt hic z.c.cauſam.z.c.in cauſis.z.c.cum in iure.cum ſi.

i ¶ Epiſcopo.idem intelligas quo ad penam pñiatio nis de inferioribus dignitatibus:cum ſemper inferio res locum habeant rationes.

k ¶ Eligendi.z tunc poterit etiam poſtulare:vt.ẽ.e.in cauſis.de renun.poſt translationem.

l ¶ Negligẽter.als non curret tẽpus:de cõceſ.prebẽ. q: diuerſitatez.Quid ſi dolo neglexerit:nũquid habe bit locũ quod hic dicitur:an qõ dicitur.j.§ pr.puto lo cũ hꝫe quod h dicitur ſufficit.n.q non eligit:ad hoc.j. de ap.ab.eo.vbi ptermittere facere qõ quis dꝫ iſra de bitũ tps ſiue dolo ſiue negligentia id faciat equiparã tur:ad idem de teſti.p tuas in fi.ẽ.de reſcrip.plerunqz.

m ¶ Tempus.trium menſium.

n ¶ Statutum.l.di.poſtqz.z.ẽ.eo.ne pro defectu.

o ¶ Superiorem.prorimum vel ad capitulum in inferioribꝰ in caſu.de conceſ.prẽben.c.ij.

p ¶ Imputent.puniuntur enim ex propio facto non ex alie no:quia negligentem elegerunt.

q ¶ In talẽ negligẽtẽ.ſ.

r ¶ Huiuſmodi. eligen di epiſcopum.

s ¶ Trãſtulerũt poterãt ſibi puidere ſollicituꝫ eligendo.Itẽ alio mõ.ſ. nõ dãdo eis totũ tps qõ hẽbãt:ad hoc ẽ elec.cũ i veteri.cũ ſi.Et ſic no.q negligẽtia,pcuratoriſ no cet dño:de h.ẽ.vt lit. nõ ꝓteſ.c.i.in gl.vlt. pdunt n.ius ex quo p ſe vel per aliũ debito tpe vſi nõ ſũt ff.quẽadmodum ſerui. amit.l.vſu.Ad hãc pmã ptẽ ꝺicit exꝑſſe.C.ẽ tẽpo,ap.auẽ.ſi tũ.vbi dr q ſi i cã apella tiõis eligãt arbitrarij:nõ currit bienniũ appellatõis,pſequen de pẽdẽte coꝝ arbitris cã:etiã ſi mille anni tranſirent:ꝫ tũc currit cum arbitriuꝫ deſertũ fuerit.ſo.ibi cõpromiſſum factũ eſt de voluntate preſcribentis:z eius cui ſcribit ꝑm inno.q hoc no.ẽ.e.ne p defectu.i pn.nec p oĩa eſt idẽ i arbitris com promiſſarijs:z cõpromiſſarijs datis ad eligẽdũ:vt pz.ẽ.e.ſic z j.ẽ re iudi.cũ ab vno.Si qraꝝ an cõpromittẽtes hoc mãdatũ revocare poſſint:dic vt no.ẽ.e.i cauſis in antepenulti.glo.

t ¶ Eligat.infra debitum tempus.

u ¶ Imputari.in hoc concordabant ſupradicti doctores i gl. ẽ.in prin.allegatis.c.ẽ.e.in cauſis.z bar.bar.in qõne veneris li que incipit.canonici cuiuſdam eccleſie.peccata.n.ſuos de bẽt ꝛc.j.ẽ.porro cum ſuis concor.excepto compoſt.qui tene bat in totum contra iſtum.ẽ.in decr.ſupra.e.in cauſis in fi.di cebat.n.in hoc caſu ad ſuperiorem poteſtatem devoluit: cum vice capituli cõpromiſſarij prędicti fugantur.

x ¶ Ignoranter.h olim erant opiniones.ber.tenebat hãc opi nionem que h approbata eſt.ẽ.e.cauſã.z in prę.decre.cõſtitu tus.de conceſ.prẽben.z eadem ratione hoſti.ibi.z compoſt.e. ti.in cauſis in fi.dicebant contrarium per decr.ẽ.e.cum ter ra,que decr.non ob.z intellige eam vt ibi no.Item illa ratio ne hoc dicebãt q; iſti compromiſſarij ſunguntur vice capitu li:ſed capitulum eo caſu iterum poſſet elligere:ergo z iſte cõ promiſſarius:ſed non eſt verum:vt hic vides.

y ¶ Functus.ſicut in iudice ſiue bene ſiue male ſemel iudicã te:de offi.dele.i litteris.z.c.venerabilis.ff.de re iudi.l.iudex z.l paulus cum ſi.

z ¶ Sciẽter.bñ dicit:q: ſicut a pncipio ſi ignoranter elegiſſet nõ hẽret locũ pena ꝓcilij:ita nec ſi ignoranter ratificent.

z ¶ Rataꝫ.trahitur.n.rathabitio retro:z comparatur mãda to.ff.de re.iur hoc iure.§.deiecit.z.l.ſp.§.i.j.de ſen.ex.cuꝫ gs z.j.de re.iur.ratihabitiõe.cum ſuis concor.z bene poterant ratam habere:quia ſuo nomine id erat factum:alꝫ ſecus: vt in prę.decre.cum quis.j.de re.iu.ratum quis.

2 ¶ Habuerint.in quo caſu devoluitur prouiſio ad papam ſupra.e.quãꝺ.

2 ¶ Libere.q: habebunt liberũ tps ac ſi nova eſſet vacatio: vt.ẽ.e.ſi electio.ſi.de ma z obe.cum olim.

a ¶ Eoſdem,pbamus ꝫ oliꝫ p decre.de renũ.poſt trãſationẽ in fi nã ibi nõ valuit electio vel poſtulatio facta per ꝓpromiſ ſũ iũ:z nihilominus papa mãdat q; cõpromittentes eligant.

a ¶ Jdē fit.l.q electio libere ad eosdē reuertīt cōpromittētes.
b ¶ Eligit.compromissarius.
c ¶ Jdoneum ꝺ eodem cum in cunctis.
d ¶ Renuit.vel post consensū renunciat: vel diem claudit extremum.supra.e.si electo.
e ¶ Cōsentire. approbauit
h supradicte gl.ber.& reprobat opinio hosti.qui in hoc pūcto dicebat ꝓtrariū in pdi.decre.cāz i fi. rōe pceū i supiori cāu reddita:& qz vba cū effectu sūt itelligēda.ꝺ.de cle.si resi.relatū.& capl̄z posset ḡ & ipe q ipsi⁹ vicē gerit xciij.di.c.i.cū.si.ħ b ē falsū pp supiorē rōnem qz fūci⁹ ē cc.Et qꝺ dicē iste ℔.& ℔.pri.quo ad scōm casū vez itelligas:nisi aliud caueret i mandato: puta q possit eligere semel & pluries cc.& ita terminauit bar.bzi.i qōe sua dūicali:q incipit qdā dederūt ptātez.vii dicebat damasi⁹.ꝺ.i p.decr. causaz.vt vbi electio deferr a iure pōt sepius fieri & variari:ħ vbi ab homine vnica electiōe ꝙsumit ptās.ff.ꝺ v.ob.eū q certaz.℔.vlt.nō.ob.hz eū.ff.de opt.le.l.ij.vbi electio ōlata ab hoie vnica electiōe nō ꝙsumit:qz ibi nō fuit exhibita tota familia i q debebat fieri electio.distīxerūt qdā au dēt potestaz,puideēdi:an eligēdi:vt i pmo cāu ite⁹ possit eligere: i scōo nō:q distictio satis eq vī nec ista decre.ꝺicit:qz de potestate eligendi loquitur:vt patet in ipsius pcin.
f ¶ Eligitur.scienter:qz alꝭ pena suspensionis locū nō hz.
g ¶ Nō ꝙuenit.xxiij.q.iij.si hēs.ff.ꝺ dolo.& elegāter.C.de iof. testi.siquis suo.i fi.C.de penis sancim⁹.j.de iniur.& dā.da.& si pignorationes.& j.de re.iur.nō debet.& dic vt ibi.
b ¶ Premittitur.in.℔.si vero.
i ¶ Teneat.ꝺ.de his q fi.a ma.par.ca ꝙsuit cū suis concor.
k ¶ Ecclesiasticis.q i ipa ecclia obtinēt:vt statiz sequitur.
l ¶ Concilium.ꝺ.eo.cum in cunctis.
m ¶ Ipso iure.approbat in hoc opi ber.& hosti.qui hoc no.ꝺ. e.inotuit.& oppinio ino.ḡ.e.cū in cūctis.& reprobatur opi.tā. quam no.ber.in decrre innotuit.qui dicebat: q requireba⁹ tur snia per decre.ꝺ.eo.quisquis.sed non est verum vt hic patet & decre.illa in alio casu loquitur.
n ¶ Huiusmōi.qꝺ h ꝺ tenebat hosti.de elec.cū i cūctis.& ꝺ.e ti.cāz.i fi.& dic h⁹i.ſ pena suspēsiōis p triēniū a būficijs.
o ¶ Eligēdū.epm vel superiorē p id qꝺ statim sequitur.
p ¶ Compromissarius ꝺ.e.causam.& idem si eps elegerit pro pio iure:vt quia habet vocem in electione patriarche vel archiepiscopi vel alterius episcopi:qz eadē ē ratio.
q ¶ Sic peccante.sin eligendo scienter indignum.
r ¶ Jure.j.de sē.ex.qz periculosū. Nō qz lz hoc teneat hosti.i supradictis glo.& gar.i decre.cupiētes ꝺ.e.℔.cetex.in oliz dubitabat iō:qz decre:illa qz periculosū.vī de sui mente itelligenda ꝺ suspēsionib⁹ ab officio vl coherētib⁹ offō puta ingressu ecclie & silib⁹.ibi pp executionē pōtifical⁹ offi⁹ cc.ħ laudet de⁹ & ꝺns bonifaci⁹:q ꝺubitationē illā mihi sustulit p hāc lram. & potuit eē rō:qz spūalia sine tpalib⁹ diu eē nō pūt:q būt se vt idem⁽ᵐ⁾ fit cuz eligit⁽ᵇ⁾ idoneuz⁽ᶜ⁾: sed electus renuit⁽ᵈ⁾ cōsentire⁽ᵉ⁾.
¶ Porro eo casu cum scilicet indignus eligitur⁽ᶠ⁾ ab eodem: compromittentes quos illius odio non conuenit⁽ᵍ⁾ pte grauari:nequaquaz nisi sic ꝑmittitur⁽ʰ⁾: ratum habuerint puniuntur:sed ipse vt pena sum auctorem teneat⁽ⁱ⁾ a beneficijs ecclesiasticis⁽ᵏ⁾ triennio iuxta laterau.concilium⁽ˡ⁾ suspēditur ipso⁽ᵐ⁾ iure.¶ Huiusmodi⁽ⁿ⁾qz pena nec in episcopo si aſi eligenduz⁽ᵒ⁾ fiat cōpromissari⁽ᵖ⁾ sic⁽ᵠ⁾ peccāte:cū ꝺ iure⁽ʳ⁾ nulla sniaz suspēsiōis icurrat: nisi de ipso expssa mentio hēat: nec i alios q̄ epos & supiorū ipos electiōibus:cū peccat i ipis vēdicat sibi locū⁽ˢ⁾ ¶ Restringit⁽ᵗ⁾ etiā dcā pena solū ad ea būficia:q sic peccās in illa obtinet ecclia:quā talit⁽ᵛ⁾ eligēdo spālit⁽ˣ⁾ nosci⁽ʸ⁾ offendisse⁽ᶻ⁾.
¶ Et iō i illi⁹ būficijs ē cēsēdo q alic⁹ electionē postulationē aut ꝓuisiōez ipugnāli i pbatione ōficit ei⁹ qꝺ obijci⁹ i pſonā⁽ᵃ⁾

Procurator⁽ᵇ⁾ ad ap dē. pellādū ꝙ electiōē postulationē aut ꝓuisionē⁽ᶜ⁾ alic⁹ nō alr idone⁹ ꝺceto⁹ reputet⁽ᵈ⁾:ꝙ si oia q i formā⁽ᵉ⁾ obijcē vl pſoal⁽ᶠ⁾ & pp q appellare itēdit:singularit⁽ᵍ⁾ & clare i eius ꝓcuratorio

¶ Locum ꝺ.ꝺ.e.q̄ꝺ.in si ibi soluitur.
t ¶ Restrigit.ꝺicebat hosti.i decre.cū iu cūctis.qz sup hoc pūcto necessaria erat interpratio:fouebat tū ꝑtā opinionē:qz ideſinte loqbat cōcilū:& qz pstō illa fauorabilis videbat ecclesijs. Cōcoꝺat aūt ad būc.ℌ.ꝺ.eo. cupientes.ℌ.cetex.Et nota penas restrigēdas.j.de reg. iur.i pēis.vbi ꝺ ħ
u ¶ Taliter.s.scienter indignum
x ¶ Spālit:qz & gnālē offēdit ecclesiā q vna sola ē.xxiij.q.i.loquit
y ¶ Offēdisse.q̄z tū i eo fuit:lz cōatus nō būerit effectū:non tū fuit volūtas suis terminis ꝓtēta:& iō pūicēda:de pe.ꝺi.ℌ.cogitatio.
z ¶ Jlius.scilicet que in ipsa ecclesia obtinet vt ħ vides:& sic declaratur.decre.pma istius ti.circa fi.& sic aliqs ē suspēsus a būficio in vna ecclesia nō i alia:sic.ꝺ. e.cupiētes.ℌ.cetex.j.de offi.ordi.si canonici de reb⁹ ec. hoc cōsultissimo Quid si in his casib⁹ eligēs vel opponens nō habet in illa ecclia būficiuz dic q pena extraordinaria puniri poterit.ꝺ.de accu super his de iude.ad liberandam.C.de sepul.v.o.l.vl.in fi.cum si.
z ¶ In personam.quia a beneficijs ecclesiasticis triennio est suspensus.
2 ¶ Procurator.ad appellandum.extra iudiciuz.de cre.enim ista in his casibus locum habet in quibus decre.vt circa.sed decre.illa locum nō haber in appellationibus interpositis i iudicio.j.e.cōstitutio.ergo nec ista:lz alꝭ dicamus q procurator est qui de mādato domini aliena negocia in iudicio administrat.ff. de procur.l.i.sed ad negocia constituitur.j.eo.qui generaliter.& q dicit ad appellandum intelligo ad quēcunqz etiam inferiorem papa⁹ m gar.qui in omnibus appellationibus dixit illam decre locū habere:lz guil. contra:vt ibi dixit.
2 ¶ Promissionē.factam vel etiam faciendam si cōtra certaz ꝑsonā appellatur.ꝺ.eo qui contra certam.
a ¶ Decetero extēdit ḡ ad futura:de h.ꝺ.e.lz canon.
b ¶ Formam.ꝺ.eo quia propter.
c ¶ Personas.in plurali dixit vt comprehenderet electum & eligentes.ꝺ.e.vt circa.
d ¶ Sigularit & clare p h satz reputo solutā ḡstionē quā oli formabāt guil.& gar.i ꝺcr.vt circa.ꝺ.e.an.ſ.sufficiat opponēti dicēt:oppono bōiciuꝺ piurū & simōiā:& dico p hāc lr.qz q nō.ad qd.n.i procuratorio sic singularit & clar fieri dēret exprſſo:si i appellatiōe ad idē fieri nō deberet & ꝺ h dixit ipa decr.vt circa i glo.qd ergo.

a ¶ Spāle. Nō q̄ nō tātū vz gen⁹ quo ad spēz quātū spēs de h vide. xxiij. di. q̄ꝫ. 7. ſ. de offi. or. ſi ſacerdos.

b ¶ Mādatū. nō credo q̄ i cāu iſto locū hēat ōr illa. j ō pcur. q ad agēdū. q: caſus iſte é ſpālis i q̄ ſp regrit er piſio: idē credo i mrimonio ꝫbendo: vt. e. ti. c. vlti.

c ¶ Eoz alias. bñ dicit. alb. n. nō ꝓ uideret malicie: poſſet. n. eē q̄ pcurator credit ea q̄ eē que nō credit dās. pcurator ergo iurat i aiam ſui: nō i. priā. ſup h dic vt. lxij. diſt. tibi dño. 7 de iura. calū. i ptractā dis. de ſacramento aūt calū. dicaz j. de iur. calū. c. ij. ij. reſponſo.

d ¶ Eſſe. repete credunt.

e ¶ Si ꝫfirmatio caſſata ꝫfirmatione vl' caſſatiōciata pp defectū iuriſditionis vel ſolēnitatez omiſſā: non ꝓpter hoc electio caſſata dicet: 7 pbat q̄ hic dī. ſ. de pben. cū iā dubū. marime p integrā: q: ibi ꝫfirmat⁹ fuit electus 7 caſſata cōfirmatio ꝓpter iuris ordinē nō ſeruatū 7 itez papa de electō ne mādat inquiri: p decre. ſ. de re iudi. ad pbandū. vbi caſſata eſt confirmatio ꝓpter defectum iuriſditionis iterum de electione queritur.

f ¶ Electionis. ſi aūt caſſaretur electio ſeruādū é q̄ dicitur. ſupra. e. quāq̄ꝫ. 7. c. ſi electio.

g ¶ Juris ſolēnitatem. ſupra q̄ꝫ. 7. j. e. prouida. §. verum. 7. j. e. c. vltimo.

h ¶ Poteſtatē. puta q: alās nō erat iuder vel legitime appellatuz erat ab ipſo vel papa ſibiuerat. j. de appel. nō ſoluz vel erat excōicat⁹ publice iuder de re iudi. ad pbandum vel ante cōfirmationē reſeruauerat papa epiſcopatuz. j. e. ſi eo tempore. vel his ſimilia 7 ꝓpter hoc non valuit ipſo iure confirmatio.

i ¶ Ꝓpter hoc. ꝓpter caſſationem. ſ. ꝫfirmationis.

k ¶ Cānica. ex pſois 7 forma. ſ. e. q: ppt. 7. c. cū i cūcꝫ.

l ¶ Infirmari. immo iterum petitur eius ō electiōis confirmatio coram debito iudice 7 ſeruabitur debitus or do: 7 ſic nō er hac decre. q̄ principale nō ſequitur nāz acceſſoriū: lz acceſſoriuz ſequatur principal' nām. j. de of. dele. ſi ſup. gra. 7 de re. iur. acceſſoriū cum ſuis ſoz. Sed quid dices: prout appāret ex decre. ſi iuder caſſat confirmationem vitio electionis: clarū eſt ſi ꝓpter ſolēnitatem omiſſam: 7 hoc eſt clarum vt hic. qd in dubio: ſatis videtur dicēdū inſpici debere: qd opponebatur. 7 ſi contra electionem erant obiecta: dicatur facta caſſatio vitio electionis ſi de ſolēnitate omiſſ: tunc locum habeat hec decre. In dubio dicatur vitio ſolēnitatis facta caſſatio confirmationis ad hoc ff. de ſuſpec. tu. hec. n. §. i. 7 facit q̄ ibi no. ad idem. ff. de excep. rei iudi. ſi ex teſtamēto. ff. de penis. ſi preſes. 7 j. de reg. iur. in penis. 7 facit q̄ no. l. di. c. i. 7 ō q̄ſti. ex iſtis Conſulte tñ facit iuder ſi expāmit ad iſtar' el⁹ q remittit de exercitu. ff. de his q no. infa. l. i. 7 j. 7 facit ad ꝺ quod no, moderni. ſ. e. ſup eo. 7 hec vera dicantur cum iuder ceſſat cō firmationem tm: ſecus ſi confirmationem 7 electionem: quia tunc eſt dubitabilis hec queſtio: io. an.

m ¶ Quia ſepe. Si vacāte cathedrali regulari vl' collegiata ecclēſia ſingulares perſōe capituli vel cōuētus occupāt bona a prelato ō īmiſſa obuenīētia donec plene reſtituāt: ab offō 7 gbuſcūq̄ bñficijs ſūt ſuſpenſi nō ob. priuilegijs ſtatutis 7 ꝓſuetudinib⁹ q̄cūq̄ firmitatis vallatis 7 aduerte q: decre. iſta nō principaliter facit ad titulu: ſed q: vacāte eccleſia: cū imminet electō facienda ſi canonici videbant bona vacātis dignitatis ſibi deberi: difficultates ingerūt 7 tardius eligunt: ideo hic p uidit: 7 ſic etiaz eclectioi faciēde. puidit. Idez di eo de decre. ſ. eo. faciant. 7 c. generali. 7 facit. ſupra eo. vbi periculum. §. prouiſionis.

n ¶ Sepe. debuit igit⁹ ius ſup hoc prodire. ff. de legi. nam ad ea. j. de reſti. ſpo. frequens cum ſi. 7 eſt ſi. j. de preben. quia ſepe. 7 de hoc de deſpon. impube. litteras in glo. pe.

o ¶ Collegiatis. in alijs nō habet locuz hec decre. ſed illa j. de of. or. pñti. 7 q̄ dicūt eccleſie collegiate: dirī. ſ. eo. ſtatutum.

p ¶ Vacātib⁹. principali prelato per cuius mortem dicuntur viduate. ſ. eo. ne pro defectu. 7 c. quia ꝓpter.

q ¶ Earundem. Nota q̄ ad extraneos 7 qui nō ſunt de collegio non extenditur hec conſtitutio: vt hic vides.

r ¶ Dimiſſa. de quibus an teſtari poſſent: dicam. infra de of. or. preſenti.

s ¶ Erpēdi. vt. ſ. e. cupiētes. 7 ō of. or. preſēti. §. porro.

t ¶ Reſeruari. lxxv. di. q̄m q̄dā. xij. q. ij. nō liceat. 7 c. illud. 7 ſi et h ſeruatio per economum ſi eū hēat vt in predictis iurib⁹: vel per viſitatorē vt adminiſtratorē eccleſie ſi quē, hz. j. e. is cui. 7 de ſup. ne. p. eccliē. 7 ſup h adde q̄ no. io. i pdicto. c. illō. xij. q. ij. Sz pone vacante ſed certū é q̄ caplz ſuccedit i iuriſditione. ſ. de ma. 7 obe. cū oliz. 7. j. e. ti. c. vno. 7 ō iſti. c. ij. nīſi eſſet viſitator dat⁹ a papa. j. e. is cui rōe iſtius iuriſdīōis aliq̄ p ueniūt: puta er ꝓdēnatiōe vel ſigillo vl' h⁹i. nūqd his locum habet decre. puto q̄ non: qu'a er quo competit eis iuriſdictio ergo 7 omnis iuriſditionis fructus qui acceſſoriꝰ eſt de re. iu. acceſſoriū cū ſuis cōcoz. 7 h forte voluit dicere illud relatiuū qui in vtilitatem cē. archidia. contra q̄ é hodie approbatum p cle. e. ti. ſtatutū. 7 ibi vide in glo. hic patet.

u ¶ Eaz. eccleſiaz cathedraliū regulariū 7 collegiataruz.

r ¶ Maneāt. quia non dimittitur peccatum niſi reſtituaf ablatum. j. de reg. iur. peccatum cum ſuis concoz.

p ¶ Officio. prouidebit. autē q̄ de ipoz fructibus officietur eccleſia. ſ. eo. cum er eo. §. porro. 7. ſ. de ap. peruenit.

z ¶ Beneficijs quibuſcunq̄ aliud i cāu. ſ. e cupientes §. ceterum. 7. ſ. e. ꝓmiſſari⁹. §. pe. 7. vl. Si ḡaf q̄ é rō ḡre ibi ſolū a bñficijs ipſius eccleſie ſuſpēſus é: h vo ab oīb⁹ q̄ etiam

ēr illā eccliā hȝ:b:cuis ē solutio:qȝ ꝑ ab offō suspēs ē:ibi So
ñ cū ḡ ab offō suspēs sit et ab oib⁹ bñficijs dr eē suspēs .lxxxj.
di.eos ō cle.ex.mi.latores.et grauio: pena bñ ōbuit ꝑ appōi:
cū possit stati sibi ꝓuidē restituēdo. ibi suspēs ē vsq; ad triē
b ¶ Dōec.ipis igit restituēt⁹ ipo iure sine alia ſnia re(niū.
stituti erūt:vt no.io.lxxxj di.siquis.xxj. q.vij.figs ō
inceps.et ber. ō.de matrimonio ꝓtrac.ꝓtra in
terdi.ec.de muliere.
b ¶ Plene. etiā vsq; ad
ouū.iij.q.j.reintegrāda.
c ¶ Restituerit. nō cre
do ꝑ cautionē sufficere.
lā.n.hic fuisset expſſū. j.
de vsu.c.ij. ad hoc.ō.de
dec.ad audientiam. sic
etiaz ercōicatio ꝓ ma
nifesta offēsa vl ꝓtuma
cia nō suffic cauē.j.ō sē.
ex.venerabilibus.
d ¶ Cōsuetudīb⁹.mlturz
vigebāt be ꝓsuetudines i
ptib⁹ gallicāis et p hāc
dec.et.ō.e.cū ñ ōceat.po
tes exēplificari id qō dr
ō.e.li.ō ꝓsti.c.j.vt ibi du
e ¶ Firmitate. puta (ri.
confirmatiōe inferioris
a papa vel.appositiōe pe
ne vl his ſmilibus.
f ¶ Ota. indulgentias
ꝓuilegia vel statuta in
alijs aūt ecclijs ñ ſr reuo
cata ꝓdcā:ꝓuari tñ debz
quod dicitur.j.de of.or.
presenti.ℌ.porro.et ideo statim ſequitur quo ad hoc.

donec⁹ plene⁹ restituerint ᵉgo
gd de bonis ꝓceperint ſupra
dictis nō obstātib⁹ qbuslibet
ꝓuilegijs vel indulgētijs aut
ꝛrijs ꝓsuetudinib⁹ᵈ cōſtōnib⁹
vel statutis iuramento confir
matione ſe.ap. aut alia ḡcun
qȝ firmitate ᵉ vallatis:q oīa ᶠ q
ad ꝑ aūcte applica reuocamus
cassamus ꝛ irritam⁹ ac nulli⁹
deinceps volumus esse firmi
tatis. Idem.

Onstitutio⁸ felicis recō
dationis gre.pape pre.n. edi
ta in concilio lugd. formā ex
primens ℌm quaz ab his q in
electionibus postulatiōibus
aut ꝓuiſiōibus se opponūt ō
beat appellari:locum sibi nō
vendicat nisi soluzcum in eis
extra iudicium appellaſ:quā
do vero in iudicijs i hᵒi nego
cijs ᵇ appellari ꝓtingit: anteri
ora ᶠ iura:cum per eā ⁿ immuta
ta ᶠ nō fuerint:obseruarī opor
tet. Idem

Scui⁽ᵐ⁾ ꝓcuratio seu ad
ministratio cathedralis eccle
sie plena ꝛ libera in spūalib⁹ⁿ
ꝛ temporalibus a se.apo. cui
soli° ꝑ competit est ꝓmissa:po
test alienatione bonorum im
mobiliū,⁹ dūtaxat excepta oia
q iurisditiōi epāl exīt:ꝛ q ꝓt
elect⁹ exeq ꝓfirmat⁹ᵒ libe exē
cer illa gppe q misterium ꝓsec
tiōis exposcūt:nisi fuerit eps
p alios faciat eos expediri ᵗ

Idēnitatibus ᵗ Idez.
monasterioꝝ monſaliuz
q ᵗ freqnt ꝓpter electiōes i di
scordia celebratas i ipsis grā
dia in spūalib⁹ ꝛ tpalibus di
spēdia ᵛ patiūr occurrere:ᵛ desi
derabilit affectātes ˣ statuim⁹
vt cū i eis fuerit electio facie
da nulla ᵗ mōialis nisi.xij. ᵗ an.
peregerit ʸ: ꝛ ꝓfessa fuerit

g ¶ Onstitutio.ōclarat.ōcre.vt circa.dicēs: q solū exiudi
cialib⁹ appellatiōib⁹ locū habet.habuit oztū hec.ōcre.
ex his q no.guil.ō.e.vt circa.i gl.no.ḡ et gar.ibidē i gl.ſ nū
qd vbi dicebāt ꝓuiū ei⁹ qō hic dr.ſ.q vtrobiqȝ ōcr.illa locuz
hēat:all.ōcr.ō.e.ḡuis et.gnālē rōnē dec.ſ.vt via maliciōſ pclu
daſ.Sed magis hēm⁹ pata remedia i iudicio qȝ exiudiciuz
et ideo maio: fuit exiudicium adhibenda cautela:et dec. qȝ
uis.in alio casu loquitur.
g ¶ Cōſtō.ō.e.vt circa.als cōstitutio:alias cōstitutū.
b ¶ Negocijs.electionū postulationū aut puiſionum.
i ¶ Antēio:a.ō ap.vt ōbir⁹.et.j.e.ti.cozdi.et.ō.e.c.j. cuz mille
k ¶ Eam.constitutionem vt circa. (ſi.
l ¶ Immutata. Nō correctionem iurium euitandam.ō.e.
cum expediat cum suis concor.
m Scui.et liba. Nō ar.q plat⁹ hz liberā et gnālē et hoc
no.io.v.q.iij.c.vlt.i fi.magne gl.alibi no.ꝓiū.xij.qj.c
vlti.p ꝓma pte facē.vij.q.j.c.j.xvj.q.j.et tpis.xxj.q.j.relatio.et
ō.e.cū nob olim.in fi.siue dicat habere liberam et generalez:
siue generalem ꝛ nō liberā: siue ecōuerso donare non potest
nisi habeat ꝓsuetudo ꝛ modica:de dona.cetez.
n ¶ Spūalib⁹. pōt igit dare lras cōmēdaticias ad ordies.j.
de rē.or.cū nlls. ℌ.pen. ꝛ puto q iste administrator dispensa
tionem dec.cum ex eo.ō.e.t.facē possit p hāc dec.
o ¶ Soli. pterqȝ in casu.j.de sup.ne.p.ecclesie cathedrali.
p ¶ Immobilium. puto q mobilia ꝛ preciosa possit in casu
licite ꝙlienare. de his enim que seruando seruari non pos

tz electō:qȝ si papa dādo visitatores ad se prouisionem
ꝛuocauēit:ꝛ sic dic ꝓnūciatū i curia:ꝛ nō bñ ꝓbaᵗ iuᵉ
r ¶ Expediri.ꝓcord.vij.q.j.pōtifices. ꝛ sic mādat qō
p se nō pōt qō dic vt.ō.e.suffraganeis.ꝛ.ō.trāsla.c.j.
s Idēnitatib⁹.diuide ōcre.i.vij.ptes. In ꝓma po
nitur ꝓstōis cā ꝛ ꝓstitutō circa psonas eligentes
ꝛ eligendas in mōasterijs monalium. In scōa ibi sa
ne.pōit qd iuris.cū ipis mōasterijs plēs fuerit electe i
discordia p formā scrutinij. In ftia q icipit ibi ceterū.
pōit qd iuris electe p formā cōpromiſſi. si aliq ps se op
ponit. In qrta ibi porro.declarat an decre. vt circa. ꝛ
dec.cupiētes.ō.e.ti.hēant locū i cāis ipaz electionuz.
In qnta ibi postremo.ercōicat aduocatos ꝛ alios vo
catos p dictis electionib⁹ q discordiā semiauerint vl
exortā nutriuerūt. In sexta ibi supradcā.fit ampliatio
ꝓstōis ad cānonicas nō ꝓfessas:ꝛ q hñt ꝓpriū. In septi
ma ibi ad hoc.fit qdā ꝓtestatio ꝛ ātiquoꝝ iuriū salua
tio. Et ꝓma ps hoc dicit mōialiū eligit:nisi pegerit.xij
an.ꝛ sit tacite vel expſſe ꝓfessa:nec eligitur nisi pere
gerit.xxx.an.ꝛ fuerit expresse ꝓfessa.
t ¶ Que.scilicet monasteria.
u ¶ Dispendia.ō.eo.quia ꝓpter.
x ¶ Affectantes.ō.eo.cupientes.
y ¶ Duodecimuz.quia tunc dicitur pubes.de despō.
impu.puberes.ꝛ idem est in viro:quia ante puberta
tem ad eligendum non admittitur.ō.eo.ex eo quod.
z ¶ Peregerit.sic supra eodem cuz in cuncis. infra

ſūt nō ē dubiū. C.ō admi.iu.ler que si voluisset papa
q alia mobilia alienare ñ posset:hic gnāliter locutus
fuisset:sic fec.ō.e.c.nihil ē.i fi.ꝛ.ō.de acc.c.vl.j.c.pri.
ℌ.si vo.aligd.n. debēt vba opari.j.ō pui.si papa.j.rñ.
in fi.ꝛ.ō.de deci.ad audiētiā.C.ō codicil.si idē.ad hic
ꝑbū istō.qō.j.se
qᵗ dūtaxat.ꝛ sic
nō.ꝛ ex hac dec.
pre.decre.nihil
ē.ꝛ.j.c.pri.admi
nistratorez eccliē
vacāg.siue datus
ē iure vl ab hoie
imobilia alienare
non posse.
q ¶ Cōfirmatus.
q sunt ista vides
no.ō.e.trāsmiſſā.
dubitari solet an
isti⁹ admistrato
ris offiñ expiret
mortuo papa:ꝛ
dixit ꝓpo.ō.e.cū
nob oliz.ad fi. q
nō expirat:ordi
riā. enī hz ptātez
ad hoc.ff.de iu.
om.iu.l.ꝛ qz.et.j.
de of.le.c.ij. Ho.
etiaz ibi q eoipso
q papa dat ad
ministratorē vl visi
tatorem eccliē ca
thedrali:si postea
cānonici ēt ignorā
ter eligāt epz nō

de eta. & q̃li.c. vno. ℣. ō of. dele. cuꝫ vigesimum.

a ¶ Tacite. idē i mōasterijs viroꝝ. s. e. ex eo qō. in fi s̄ e. auaricie. & c. fundamenta. §. proinde.

b ¶ Alijs professis.

c ¶ Priorissā. idez si alio quocūq; noie vocet, ad hoc.

d Gubernat. j. ō sta. regu. c. vno

& p hāc lr̄ā puto q̄ priorissā vl̄ sub priorissā claustralē bñ possit assūi minor. xxr. an. & de talib⁹. ℣. ō sta. mo. cū ad mōasteriū. vēl si. priori autem

e ¶ Eligat. eligi phibz: ß ñ postulari: sic i epo qui infra. idē tps nō eligit s̄. e. cū i cunctis. sed bñ postulatur. s̄. e. inotuit. & puto q̄ debeat postulari a p.pa. j. de eta. & qualta. capitulo vno.

tacite[a] l' expresse eligēdū cū alijs[b] admittat: nic i abbatissaz[c]: aut pōissā vbi p pōissā mōstēi uz gubnat[a] ōcerto eligat[e] aliq̄ nisi. xxr. [f]an. ꝓpleuerit & expi se[g] pfessa fuerit ordinē regla rez. ¶ Sane[h] si ad electiōez p formā scrutinij, pcedat: & vot i diuersa diuisi[i] electiōes plures i discordia celebrari ǒtingat: ea que a duab⁹[k] ptib⁹ numero fuēit celebrata: excepti one seu ōdictiōe aut appellatione quacunq; partis alteri⁹ nō obstante' per superiorē prius tamen ex officio[m] put spectat ad ipsum diligenti[n] examinatione premissa: si als in

f ¶ Trigesimū. oli abbatissa ōbebat eē seragēaria. xx. q. j. iuuēculas. ß ñ vtebamur illo iur: ß p dec. s̄. e. cū in cūctis. § iferiorā. eligebat q̄ attigerat. xxv. an. nūc aūt ꝓposita ē certa meta: quā lz in abbatissis seruemus: in abbatibus locum habere nego. vt. j. in fi. c.

g ¶ Expresse. Nō q̄ i eligēte suffiē q̄ sit tacite, pfessa: qō sit cū maiori sciēs & spōte suscipit hītū, pfessoꝝ ifra ānū & triduo pseuēat: l' cū statī fligiōe vltra ānū: his mōis sit tacite, pfessio: & h vez i fligiōib⁹ ſi medicātib⁹: p. bat h. s̄. ō fgu. ad nr̄ā. & c. er pte. & j. e. ti. ꝓtōez. In electa fgrīē expssa, pfessio: vt h & idē p oia mōsterijs viro

h ¶ Sāe scōa ps. (ruz: vt. s̄. e. nullꝰ. & c. ex eo qō i fi.

i ¶ Diuisis. quod si est non est nouum nec reprehensibile. lxiij. dis. nosse. c. vlti. & viij. q. j. nec nouum.

k ¶ Duab⁹. s̄. e fiq̄ndo.

l ¶ Nō ob. h intelligo nisi oppōat id qō eligēt votum nllū fddat: ita q̄ ñ rmāēt due ptes. ar. s̄. e. fiq̄ pōe. n q̄ oppōat q̄ eligētes ñ sīt tacite vl' expresse, pfesse: vl' nō sīt puberes. s̄. pr. rū. vl' q̄ i mōsterijs ñ medicātib⁹ sūt aliq̄ fcepte: q̄z ñ vz fceptio. j. ō sta. mo. c. vno §. sāe. dico tales exceptiōes admittēdas: ad h ō of. ōle. er pte. & fa. qō dīri. s̄. e. q̄rūdā. vbi g̃ ō duab⁹ ptib⁹ ꝓstat: nec oppōit aliqd qō illa mīuat: aliq̄ ñ ob. exceptio: & sic intelligas hāc lr̄az. Alij ōdicētes h' spāle i cāu nr̄o: q̄ex cōicate suspēse & inf dicte & si les psōe & eligētes sciēt idignā admittēt: & putabūt i nūero: ß q̄ ñ sīt, pfesse vl' mioresñ: q: ñ faciūt nūez: qdā vo dūt exceptōē exclōi bñ admitti ō eligētes: q: exclōicatio puat voce & nūero ij. q. j. nomē. ibi ō nūero collegaz ei⁹ suppmēvl' ōlē. & c. ß sciēt eligēs idignā: lz puet voce nō nūero: & iō ñ obstat talis exceptio supioris: tū offiū his casib⁹ ñ ōficiet vt seq̄. ego iā bis i iudicijs conabar ōfēdere: q̄ eligētes sciēt idignā tāq̄ suspēse & irregulares repelanf: & votoꝝ suoꝝ ñ bēaf ꝓputatio: ita q̄ ℣z hoc electio a minori pte nūero' possit valere quo eni ad illaz electionē dicā illas numero nō ꝓputādas: vt viteē antiquoꝝ iuriuz cozrectio. si. n. ita simplr̄ stam⁹ nūero: qd dicemus si. rij. sūt mōiales. vij. nolūt eligē: istat finis fminis alie v. eligūt q̄re nō valuit electio fcā ab ipis. v. Quid si pa pa interdixit. vij. monialib⁹ ne eligāt: q̄re non valebit electio fcā a. v. si h eli inf dcō hois: q̄re ñ erit i inf dcō iuris: nō video. Item pone q̄ aliq̄ moniales elegerūt alē natiue ꝓditionalr̄ vl' icerte: ita q̄ vota eoꝝ trāsferant i alias. s̄. e. y. dicemus ne voces ateri⁹ ptis lz forte sit minor numero nō valere. Ex his & silibus rōnibus vī nō hī debere rōnem votoꝝ illaꝝ q̄ elegerūt scient idignaz. ō hoc facit: q: si' nō fit collatio' i electiōib⁹ mōialiū: vt. j. e. c. §. vt aūt. ergo pena puatiōis i eis locū nō hz: ß hoc nō ē vex: vt ibi. j. dicā in glo. nō ex ß itē ꝓ id facit finis. c. vbi dī multa spālia statuta i his electiōib⁹: sed id nō ob. q: ꝑter illō sūt spālia multa: vt. j. patebit. Item obstabit q̄ lr̄a dicit numero. item quia ꝑm hoc nihil esset quo ad hoc nouuz in electionibus monialium: q: id erat statutū. s̄. e. siq̄ñ. p. qō. c. ex ꝑn. & fi. & p decre. s̄. e. scriptū. inq̄tū in illis dicitur q̄ contra duplo maiorē partem numero potest obijci id quod votum annulat: probari videtur q̄ votum nullum computetur in numero: & si si dicamus vota taliū computari: multo fortius vota contemptorum: vnde iam in causte succubui: & iudicio meo non solum vtilis immo & necessaria esset declaratio: & idem dico circa decre. s̄. e. quozundam. vbi hec omnia intelligūtur repetita. recepi q̄ seruat curia: q̄ in ista decre. & decre. quozundā. precise stetur numero: ita q̄ non habeatur ratio excommunicationis suspensionis irregularitatis & aliorum que reddūt votum nullu: & audiui bon. papam sic in cōcistorio dixisse: vide in cle. e. t. quod circa. & quod ibi no. Quid dicemus si in concordia vel a duplo maiori pte sit facta electio: erit ne de necessitate q̄ fiat proclamatio ꝑm formam dec. vltime. j. e. t. ita q̄ aliter non valeat confirmatio. Et procedit dubitatio ista qui a quo eo casu non admittitur aliqua exceptio: vt h: ad quid hz fieri proclamatio: puto contrarium: cum illa decre. indistincte loquatur preterea posset eē moniales illas nō eē professas: vel non eē etatis legitime: & iste saltem exceptiones non possunt negari quia admittantur: cum numerum diminuant: vt. s̄. diri. Item forte de consuetudine prescripta vel priuilegio nō ad quētū: ß ad alios spectat eligē: fiat ḡ citatio vt & ß sciaf. vl' forte tenēt eligē ō certo loco. s̄. ō ꝓsue. cū dī lect⁹. ōō. sig. si abbate. Itē qd dicem⁹ i mōsterijs q̄ p mares regūf: si n. q̄dā mōsteria mōialiū q̄ p pozē fgūf: & mōiales eligūt sibi illū pozez: ista talia monasteria sunt mihi nota: hēbit ne locū hec decre. in talibus electionibus: & p ꝑn. c. dicē statuimus: vbi cū i eis fuerit electio faciēda: & p finē vbi dicit. i. §. vl i ꝑin. i qbuslibet mulier⁹ monasterijs &c. vī q̄ sic. saꝫ credo q̄ inquātū decre. ista inspicit eligētes & factū eaꝝ etiam in talibus electionibus shēt locū hec decre. puta q̄ tūc eligentes sint pfesse sint etatis legitime possent accedere collationem celi & meritī omittē & his silia: ß inquātuz ꝓstitutio ispicit electam: puta q̄ sit. xxr. annozum q̄ administret ante confirmationem electa a maiori parte & his similia: forte in illis locuz non habent: & iudicio meo circa hoc etiam esset necessaria declaratio.

m ¶ Officio. ex quo examinare habet & supplere in his causis etiam de facto. s̄. e. cum nobis olim. & ibi de hoc. s̄. de postulan. bone. j. & xxviij. di. priuilegij.

n ¶ Diligenti. s̄. e. nihil. & de preben. j graue. nemini enim cito debet manum imponere: vt. xxiij. di. §. j. lxxviij. dis. quid est cito. s̄. e. cum nobis. j. e. c. vltimo.

a ℂ Cãonica.ex forma ꝺbita ⁊ ꝑsona idõea.vñ si cẽt illegitime nata.ꝟ.e.cũ i cũctꝫ.ꝺ fi.ꝑsb.p totũ:vl' corrupta.xx.q.j.inuẽ culꝫ.vl' alꝫ indigna:non confirmabitur.

b ℂ Abbatissa. Hõ q̃ poꝛisse ñ bñdicũ ꝫ abbatisse:⁊ negli ⁊ gẽtib⁹ recipe bñdictionẽ.j.ãnũ a tpe cõfirmatiõis iponi pe na p cõciliũ vien. de sta. regu. attẽdẽtes.ℌ. statui

c ℂ Earũdẽ.ad qs(m⁹. ꝓcessũ fuit p formã scrutinij.

d ℂ Processũ. hoc ẽ cõtra iura.ꝟ.e. publicta.o. ꝫ ẽ i hoc cãu spãle vt dicit i fi. Idẽ i electiõe summi põtificis.ꝟ.e.licet.de vitanda.

e ℂ Diuertãt. nõ sic i electiõe pape: qꝛ ẽt postq̃ diuerterũt cardinales ad alios act⁹ possũt accedẽ: ꝫ hic sec⁹:⁊ põt cẽ rõ qꝛ maioꝛ cõstãtia ẽ i.virogꝫ i muliere:⁊ qꝛ i electiõe requrunt necessario due ptes:sed hic ñ necessario ⁊ adde rõnẽ ipi⁹ decre. licet ꝺ vitãda in fi.

f ℂ Extraneos. sic.⁊.eo. qꝛ ppt.ꝟ.e.cũ post petitaꝫ.⁊ ẽ si. qꝺ ꝺ teste dicitur.ꝟ.ꝺ testi.cõ.preterea.

g ℂ Omni prauitate. vt simoniaca datiõe vel aliq̃ pactiõe illicita vl' coactiõe vl' extoꝛsione:fi.ꝟ.e. q̃ꝫis.⁊.j.c.prori.

h ℂ Maioꝛem secus de mioꝛi.j.eo.c.ℌ.siqua.

i ℂ Cõputatis.ille.n.disſetire ñ poterũt:cũ ꝺ illis cautum non sit.

k ℂ Bñdicat. si fuẽit abbatissa:vt.ꝟ.pri.ℌ.in fi.

l ℂ Ab initio .j. de reg. iur. ratihabitione cum suis concoꝛ.

m ℂ Premissuꝫ.scilicet ꝺdictione exceptiõe vel appellatione partis alterius non obstante: premissa tamen diligenti inquisitiõe ex officio suo hoc fuit premissum.

n ℂ Talis.ſ.que ab initio vl' p accessum habuit duas partes.

o ℂ Possessionẽ.a q̃ ñ ipedit alis qs p⁹ confirmationem nisi crimen cum infamia opponatur.ꝟ.de accu.accedens.

p ℂ Facultas.sic.ꝟ.ꝺ ꝓcess.ꝑbẽ.p⁹ electionẽ i fi.⁊ ꝺ appel.ꝓsti tur⁹ i fi. Et sic no.q ꝺat actio cui ꝺnegat exceptõ ꝛ id.ff.ꝺ re. iur. iuit⁹.ℌ.cui dam⁹. ꝫ ẽ spãle:⁊ adde qꝺ diri.j.de reg.iur. qui ad agendum.

q ℂ Alterius scilicet minoris.

r ℂ Ingrẽda.ſ.ꝺ forma electiõis ⁊ persona electa.

s ℂ Strepitu iudicij.sic.ꝟ.ꝺ accusa.oli.vbi ꝺ ℌ.vtꝛ legat⁹ vl' iuder iferioꝛ possit cõmittere cãꝫ ꝺcidendã sine iudicioꝝ strepitu:⁊ quid importent verba ista: vide quod diri.j.de here.capitulo vlti.

t ℂ Interim.hac causa pendete.

u ℂ Auctoꝛitate. Nota nouum casum hic:⁊.j.ℌ. ceterum .vbi uẽta fuẽit canõica ⁶ ꝓfirmẽt: ⁊ ꝓfirmate elcẽ:si abbatissa ᵇ extitit bñdictio ipẽdat. ℂ Si ãt nulla earũdẽ elcõnũ a ptibus fuerit celebꝛata duab⁹ tẽ nõ ob.q̃ sit publicatũ scrutinuꝫ:⁊ ad elcõnẽ ꝓcessũ ᵈ:possit móiales q̃ i aliã vl' i alias direꝛãt vota sua licite p ꝓsensuꝫ añq̃ ad act⁹ diuertãt ᵉ exneos' oi prauitate ᵉ cessãte ad illã accedẽ:q̃ ab alijs maioꝛez ᵇ ptez ꝙuent⁹ nũeꝛo facientib⁹ est electa:⁊ si p accessiõez h⁹i ad duas ptes ꝙueniri potit ill' q̃ antea in eũ ꝓsenseꝛãt ꝓputatis' ꝓfirmẽt ⁊ bñdicat ᵏ:ac si duaꝫ ptes ab initio' hũiſſꝫ:vt in cãu ꝓrio est ꝑmissũ ᵐ. ℂ Uel siq̃ fuerit móiales q̃ postq̃ i ꝑmissis casib⁹ talis ⁿ ꝓfirmata ⁊ bndcã extitit:ac possessionẽ ᵒ sue admistratiõis fuerit assecuta voluerit i móꝛ ꝺnũciatiõis vl' accusatiõis:vt a dignitate ꝺij ciaꝫ adepta:ꝓponere aligd ꝺ ipam eis per ꝓdicta ꝓponẽdi minime sit sublata facultas ᵖ.

ℂ Sivo ad illã q̃ a maioꝛi pte vt ꝑmittit ẽ elcã noluerit alie electa añ ꝓfirmatiõez admistrat:aliã hẽo .ꝟ.e.nihil ẽ aliũ .ꝟ.e.ꝫ ꝺ vitãda.xxiij.di. i noie. aliũ casũ ꝫ quesdaꝫ i iperatoꝛe:vt sola electiõe admistret: vt.xciij. di.

q ℂ Libẽ.vt.ꝟ.e.cũ nobis oli in fi.⁊.ꝟ.e.c.pri.(legimus

y ℂ Rebus.strictius loquitur q̃ꝫ.ꝟ.e.c.proximo.

z ℂ Recipiat.cõuentus tñ recipe poterit ꝫ distinctionẽ.j.ne se.vz. c.vno.⁊ ꝺ regla. capitulo vlti.

z ℂ A maioꝛi pte aduerte ꝺcr. ista bñ ꝺtemiat quid iuris q̃n fcã ẽ electio a duplo maioꝛi ⁊ a maioꝛi et a mioꝛi.qꝺ dicet i q̃rto casu cũ electiões pares voces hẽant nũeꝛo nũqd alta potit p accessũ ratificari:credo q nõ accedat ad ꝺ qꝺ no.ꝟ.e.eccliã vi.a ij.ad fi.⁊ ꝺ credo ꝓcipue ista rõe: electio fcã a maioꝛi pte ad quãcũq̃ dignitatez nulla ẽ ipo iure ꝺ religioso q̃cũq̃.ꝟ.e.quorũdaꝫ.⁊.j.statim segt. hec igit ẽ rõ q̃ꝫ p accessũ ratificari ñ pt qꝛ qꝺ a fuit ꝓncipio sic nulluꝫ fuit tractu tpis nõ qualescit j.ꝺ re.iur. nõ firmat cũ fuisſ ꝓcoꝛ. ⁊.ꝟ e. auditis. ꝫ electio facã a me

dia pte ẽt nulla ẽ.ꝟ.e.qꝛ pp.⁊.c.eccliã vi.a j.⁊ q̃.ℌ p accessuꝫ ratificari nõ potit.ꝓterea publicato scrutinio ⁊c.ꝟ. e.c.publicato.ꝫ iuriũ coꝛrectio ẽ vitanda.ꝟ.e.cũ erpediat.ab illo igit iure nõ recedã: nisi iq̃tũ explssũ iuenio:ꝫ i electiõe fcã a maioꝛi pte iuẽio explssũ: q̃ augeat p accessũ.hũc igit casũ nõ extẽdaz:ad ꝺ.j.i fi.c.dicam ergo ꝫ hoc minoꝛẽ ptẽ illã q̃ non est maioꝛ: ita q̃ accessus hẽri nõ posset.

2 ℂ Obtinẽ.ꝟ.e.q̃rũdã.

ꝫ ℂ Ipsi.electo vel nominato a minoꝛi parte.

a ℂ Collatio. Ho.ex ꝺ ⁊ supioꝛib⁹ re.pbatã opiõẽ,illoꝛ q ꝺicebãt.ꝟ.e.qꝛ pp i pn.q̃ decr.illa i mulieꝛib⁹ locũ ñ hẽbat:gbus licebat ignoꝛare iura.ff.ꝺ iur.⁊ fac. ign.l.regla.⁊ p hãc lram q̃ ꝺcit collationẽ zeli ⁊ meriti i ꝺ i electiõib⁹ nõ hze locũ.ꝺcũt qꝺ q̃ móiales eligẽs sciẽt idigna ñ ẽ puata ptãte eligẽdi:q̃si puatio ex collatiõe pcedat:ꝫ certũ ẽ tpe decre.ꝟ.e.cũ i cũctis.i electionib⁹ ñ erat necesse collatiões fieri:qꝛ adhuc ñ emanuerat decre.qꝛ pp.⁊ tũ tunc sine collatiõib⁹ eligentes

idignos erāt puati ptāte eligēdi: ḡ bñ iſert q̄ ex collatiōib⁹ puatio ñ p̄cedit ſed ex electione: vt.ſ.e.ti. perpetuo.nā vt ibi dicitur etiam ſi poſt collationē nō ſeq̄tur electio:nō hz locū pena.

a Ceterū.tertia pars.

b Cōpromiſſi.

Quid ſi p̄cedat p formā.ſ.e.cum dilecti.ꝛ.c.cū expediat. hēbit nelocū qō hic dī: vl an qō dī ī ſupiori prima pte: credo q̄ locū hēbit ptícula b⁹ ōcr.q: forma illa potiuſ compromiſſi ē q̄ ſcrutinij: vt pbatur p ipaz ōcr.cū expediat.ꝛ dico q̄ illa forma ñ ē forma p ſe: ḡ ē q̄daz ſpēs formę cōpromiſſi: q̄ b ſit verum,pbat ex eo q̄ oēs alie forme ſblate erāt p ōcr. q: pp.ſi ḡ illa fuiſſet p ſe forma:nanecceſſario eēt cōcludere illā fuiſſe ſublatā: ḡ ñ fuit:q: ſpēs ē forme cōpmiſſi:vt diri:licut ꝛ cōpromittit ad aliā certā metā. ſ.e.cū ī veteri.ꝛ facit.j.c.pri.§.porro.ꝛ hoc pbat text⁹ ipſi⁹ ōcr.cū expediat. ibi ī electioib⁹ cōpromitti .io.an.

c Si m ioz.ſatis credo vt diri ī p̄ria pte.idez de media:vt hz hoc dicam⁹ mioreꝛ ptez illā q̄ maioꝛ nō eſt: vl neceſſaria eſſet in hoc puncto declaratio vel ſtāduz

d Ut i forma.j.expōit: ibi ptis eiuſdē ꝛc.(ātiq̄ iuri.

e Statuit.ſcilicet quādo a pncipio vl ip acceſſuz electa ē a duplo maioꝛi pte.ſ.e.§.ſane.ꝛ.§.ſequenti.

f Cōfirmet.aduerte:qꝛ i iſto cāu ꝛ i cāu.ſ.e.§.ſane.ꝛ.§.ſe ñ credo q̄ ante cōfirmatioēz miſtrare poſſit: ꝛ ē mirabile:qꝛ ſi ē electꝰ a duplo maioꝛi pte: ḡ a maioꝛi: ergo vī q̄ ante cōfirmatioēz admiſtrare poſſit.ſ.eo §. ſi vō. Itē ſi mioꝛ ps ſe oppōit multo fortiꝰ vī q̄ admiſtrare poſſ t q̄z q̄ ſe maioꝛ ps oppōit vt.j.ſeq̄.ḡ ñ mirerꝛ:qꝛ i iſtis caſib⁹ ñ differt cōfirmatio ꝑpt obiecta:ꝛ iō ñ admiſtrabit añ cōfirmatioēm ḡ i illis differt:ꝛ iō añ cōfirmatioēz admiſtrabit iurꝛ pmiſſiōe:ꝛ q̄ h ſit verū,pbo:qꝛ q̄ electꝰ añ cōfirmatioēz admiſtret ē ꝑ iura ſ.e.qualif.ꝛ.c.noſti. a quo iure ātiquo dico ñ recedēduz:niſi īquātū pmiſſuz iueniaz:i aliꝭ ius antiquuz buabo:vt i ſi.c.ad b.ſ.ō trāſla.c.vl.vbi ad maioꝛē trāſire permittitur:ḡ non ad parem.

g Bñdictio,ſi abbatiſſa fuerit ſ.eo.§.ſane.in ſi.

h Eiuſdem.ſcilicet innoꝛis numero.

i Non obſtante expone.vt.ſ:

k Præcluſa.ſ.eo.§.verum.

l Præmittitur.ſ.eo.§.ſi vero.

m Differat hec ē ḡ rō ḡre admiſtrat:vt.ſ.dixi.

n Interim.no.pro his que.ſ.diri.

o Præditi.in dicto.§. ſi vero.ſ.q̄ bona nō alienet: nec aliquā ꝛ monialem recipiat quoquo modo.

Ceterū⁹ ſi per formā cōpromiſſi⁹ fuerit in electiōe p̄ceſſuz:ꝛ electe pars aliꝙ ſe opponat:ſi minoꝛ ipi⁹:vt i forma a ſcrutinij ſtatuit⁽ᵉ⁾:cōfirmet ꝛ eadem electio:ꝛ eidē bñdictio⁵ impendat:partis eiuſdē ꝓdictiōe vel exceptiōe aut appellatiōe q̄libet nō obꝛ.ſed per hdenūciādi vel accuſandi eam poſtmodū ſibi via minime ſit p̄cluſa⁽ᵏ⁾:ſi maioꝛ ei⁹:donec de obiectis ꝛ alijs vt in eadē forma ſcrutinij p̄mittit⁽ˡ⁾ fuerit inquiſitū:cōfirmatio vel infirmatio differat⁽ᵐ⁾:ſz interiz⁽ⁿ⁾ vt p̄dicit⁽ᵒ⁾ libere adminiſtret:niſi forſan parſ opponētiū extitit duplo maioꝛi:tūc. n. adminiſtrat ipaz nolum⁹:ſz litis euentuz⁹ poti⁹ expectai⁽ᵖ⁾. Porro⁽ᵍ⁾ ſi i h⁹i elcōnū negocijs ꝙtigēit i ill'dū taxat caſib⁹ in ḡbus oppoſitiōes iuxta p̄miſſa⁽ʳ⁾ fuerit admittende:ad ſe⁽ˢ⁾.ap. appellari:appellātes formā⁽ᵗ⁾ cōſtōis felicis recordationiſ gregorij pape p̄decceſſoꝛis noſtri ī cōcilio lugd⁽ᵘ⁾ diligētius ſeruare teneant⁽ˣ⁾. Sz cū eas ⁽ʸ⁾ pp ſe ꝛ exus vecūdiā⁽ᶻ⁾ ſuecz ꝙditionis ſtatū⁽ᵃ⁾ ñ deceat⁽ᵇ⁾ necipis expediat⁽ᶜ⁾ publico cetui ōmonſtrari:aut extra ſua monaſteria euagari⁽ᵈ⁾:nolum⁹ q̄ electe vel ēt eligētes aut appellātes ſeu adeptā vtrobiqz admittiſſ accuſatio vl denūciatio. Itē electio ſcā a maioꝛi pte p formā ſcrutinij:ꝛ ſcā p cōpromiſſū cui maioꝛ pſſe oppōit ſūt paria: qꝛ vbiqz differt cōfirmatio:ꝛ iteriz admiſtrat exceptis qbuſdā caſib⁹: ḡ electio ſcā p formā ſcrutinij a mioꝛi pte q̄uēt⁹ ꝛ ꝛ ſcā p formā cōpromiſſi cui duplo maioꝛ ps cōuēt⁹ ſe oppōit:ñ ſi paria: qꝛ p̄ma ñ valet ipo iure nec ratificat p ꝓſenſuz: ſcōa poſſet valere: ḡ ñ nō admiſtrat electa: ḡ litis euētū ſexpectat. Si q̄rat q̄re ius diuerſū ī forma ſcrutinij ꝛ forma cōpromiſſi ſatꝛ patet p ſol'. qꝛ in ſecūdo caſu oēs cōſenſiſſe videnſ ī eo q̄ cōpromiſerūt:qđ nō ē in p.

p Euentū.qui dubius eſt.ff.de peculio quod ōbetur.

q Expectare. No.electio ſcā p formā ſcrutinij a duplo maioꝛi pte:ꝛ electio ſcā p formā cōpromiſſi cui mioꝛ ps q̄uēt⁹ ſe opponit ſūt paria:qꝛ in eis ſtatim fit cōfirmatio ꝑdictiōe ptis alti⁹ vel exceptiōe vl appellatiōe ñ obſtāte:ꝛ poſt poſſeſſionē

r Porro.quarta pars.

s Præmiſſa.qꝛ ñ i electiōe q̄ p formā ſcrutinij a p̄ncipio vl p acceſſū ſcā repit a duab⁹ ptib⁹: nec in electiōe q̄ facta fuit per formam cōpromiſſi cui minoꝛ ps ſe opponit.

t Ad ſe.ap. Hō ar.p opione guil.durā. q̄ ōcr.vt circa non hēat locū niſi in appellatiōibus interpoſitis ad papā:ſi p̄iū dixit ſequēdo gar.ī p.decre.vt circa ſ.q̄ in oīb⁹ appellationibus locū hēat:ꝛ dico q̄ dec. iſta hic reſpicit.c.ſequēs:qō loqtur ō decre.cupientes. q̄ locū ñ hz niſi i appellatiōib⁹ ad pa

u Formā.ſ.q̄ exp̄māt oīa ꝛ ſingla q̄ ī formā (pā in poſitis vl ꝓnā ītēdūt obijcē ꝛ ſingulariť ꝛ clare.ſ.e.ꝓcuratoꝛ.ꝛ q̄ iurēt ꝑm formā ibi ꝓtētā: ꝛ ē pēa q̄ ſup nō exp̄ſſis ñ audiant

x Lugd.ſ.e.vt circa.io.an.

y Sed cū eas.§. ſte tractus fuit ex glo.gar.poſita.ſ.e.cupiētes.circa p̄n.ſup v̄.regulariū vbi dicebat gar. q̄ ſatiſ credebat de mēte ꝙditoꝛis nō fuiſſe:q̄ femine irent ad curiā:videbat tñ p ꝛba q̄re tenerenť:qꝛ in maſculino genere cōpbendit femininum.ff.ō.le.ij.ſi ita. ꝛvñ.q.iiij.ſiquis ſuadente ꝙucto cum decre.de ſen.ex. mulieres. Item per iura antiqua in abbatiſſam electa perſonaliter ſuam electionem proſequi poterat.ſ.de reſcrip.cuz dilecta.ꝛ q̄ nō fuerit illa mens ꝙditoꝛis ꝓbabat per dec.ſ.de ſen.ex.de monialibus.ꝛviij.q.ij. pernicioſam.de coha.cle.per totuu.de ſta.mo.c.vlti.§.ſi.

z Verecundiam. No. meliorem conditionem mulierum: ad idem.j.de iudi.mulieres. In quibuſdam vero deteriorē quod dic vt.ſ.de pe.ꝛ re.c.noua quedam.

a Statum.regularem ſcilicet ꝛ ſic duo concurrunt.

b Beceat ꝑm honeſtatem.

c Expediat.ꝑm vtilitatem.ſ.de vo.ꝛ.vo.re.magne.

d Euagari.j ō ſta.reg.c.vno.ꝛ ꝛcor.C.de his q̄ ve.e.ipe.l.ij.

a Appellatum.q̄ ven're tenebant'ōm formaz dec. cupiētes.
b Personaliter. in hoc ergo solo. s. in personali aduentu locum non habet decre. cupientes: alīs vero bene.
c Sufficiēter. s. cum oībus actis iuribus z munimentis ad causā spectātib⁹. ō. e. t̄. in decre. cupiētes. §. q̄ si per. xx.
d Cōstitutionem. ō. e. cupientes.
e Penā. s. q̄ electe si in fra tp̄s debitū ꝓcuratorē nō miserit sint puate oī iure sibi p electionē q̄ sito: si aūt miserit ꝑ nō cū actis iurib⁹ z munimētis sufficiēt istructū: p illis exhibēdis alibi q̄z apud se. ap. nisi ex iurta cā dilationē aliquā nō hēbūt eligētes appellātes vl' opponētes q̄d se a totali st exclie. ꝓsecutōe ꝓcess⁹ ita q̄ p h electi nullū pre iudiciuz generet: hec z alia hēs i p. de. cupiētes.
f Hoc nō fecerit. s. ꝓcuratorē nō miserint vl' nō sufficiēter instructuz.
g Postremo. v. pars.
h Hi. puta relīgiosi viri. xiij. di. obedītibus. vel ꝓsiliarij vel aduocati vel disceti viri ad h vocati z q̄ dē hi dic vl' he: q̄ si religiosas l' discretas mlieres ad h vocarēt: ipe tenēt hac ꝓstōne: z fac̄ q̄ dixi. ō. §. pri. ō. e. gnāli.
i Deinceps. respicit. n. futura'.
k Nutriri. Nō ista duo patia eē: ad idem de priui. cuz z plātare in p̄in.
l Sbiacē. Nō nouū casū in quo q̄s ercōicat⁹ ē ipo iur: z credo q̄ ep̄ tales p̄t absoluere cū papa sibi nō reuauit absolutionē. ō. sē. ex. nup. z adde q̄ dixi. ō. c. sciant.
m Supzadcā. h. vi. ps.
n Approbatis. de reli. do. religionum.
o Prouiciaz: vt i theutonia: z vide q̄ no. io. r ij. q. vl. c. vl. z ber. de ma. z obe. dilecta i gl. penul.
p Supza dicitur. s. in prima parte. c.
q Nequeat. ꝓpter facti ipossibilitatem: cū nō ꝓsiteant: necesse est q̄ eligantur z eligant non professe.
r Ad hec. vij. z vlti. pars.
s In multis. vt electiōe ꝓfirmāda exceptiōe aliq̄ nō obstante in administrādo: añ cōfirmatiōem i recedēdo a cōsēsu post publicatū scrutinium z secutaz electionem z in multis alijs.
t Extitit alias exiſtit.
u Firmitate q̄ fauōabilē z expediēt ē. ō. e. cū expediat
r Rouida. C. si ordi. ari⁹ p⁹ recessū appellatiōis itez iecte ad curiā in cāis electionū cpatuū nō ingsto an prauitas iteruenerit: pcedit ꝓfirmat vl' ꝓsecrat: pdcā nō tenēt: z ipe ab epo ꝓfirmatiōe z ꝓsecratiōe ē suspēsus p. ānū eo. ti. q̄zuis. ō.
y Lugduñ. ō. e. ti. q̄zuis. io. an.
z Cōcessit. q: id pus paler. phibituz fuerat: vt ibi dixi.
z Al'ex. latio: ē ḡ ista dec. z illa. ō e. ti. q̄zuis. q̄z illa ō e. vt circa q̄ locū habet solum in appellatiōib⁹ ex iudiciū iterpositū. ō. e. constitutis.
2 Ad se. ap. in alīs sec⁹ cū cautū nō reperiatur.
y Supioz. archiepiscoporū patriarcharum z p matum.
a Befferuntur nā frustatorie nō deferūt. ō. e. q̄zuis z oli sec⁹ vt ibi.
b Partes. ḡ altera ps tm̄ h non posset: q̄d dic vt ō. e. q̄zuis. z frequētia exponē etiā vt ibi exposui.
c Verum. secūda pars.
d Abutentes. z sic priuilegiū vl' cōcessionē amittet ꝺbuert: vt. ō. de p uil. tuaz de sē. ex. cū illoz. z. c. otigit xi. q. iij. puillin cū
e Prefata. l. si. an i illo recessu i tuenerit nec prauitas nec ne.
f Negociis. s. episcopozum electione z suozum superiozum.
g Exp̄ssius. ß dicit ex eo: q̄ satis erāt nulla q̄ p illos fiebāt p ipaz dec. q̄zuis. q: satisē legislatorē aliqd phibuisse: z si nō adiciat q̄d ꝑ factū fuerit nō valere. C. ō legi. nō dubiū. z exp̄ssi ius etiā ꝓpter penā quaz addit.
h Cōsecratiōes. ꝓsecrationē. n. pcedere ꝺz ꝓfirmatio als nō valet ꝓsecratio. ō. de do. z cōtu. cū oli. ß. h autē ꝓfirmatio nō pcessit: q: idē est nō eē q̄d nullū eē. ō. de trālla. iter corporalia. pz ergo q. nō tenuit cōsecratio.

Rouida. C. si ordinari⁹ p⁹ recessū appellatiōis iterum recte ad curiā in cāis electionū cpatuū nō ingsto an prauitas iteruenerit: pcedit ꝓfirmat vl' ꝓsecrat: pdcā nō tenēt: z ipe ab epo ꝓfirmatiōe z ꝓsecratiōe

Premāeāt firmitate⁷ ō. Rouida' consideratiōe gnāle ꝓciliū lug' r: ꝓcessit⁵: vt ab appellatiōib⁹ i iudicio vel extra⁷ iudiciū adse. ap. ꝓ i electiōū epoz z eoz supioz⁸ negocijs i recti: p q̄s ad sedē ipā ea ō negocia ꝺferūt⁸: ptes⁹ nulla inf̄uēiēte prauitate recedē vadeāt: añq̄ ipi sedi appellatiōes recedē fuerit p̄ntate: ꝑz iferiores iudices: q̄rū ē appellatiōe cessāte negociozū cognitio eozū dē: si i h⁹ puitas it cessāt aī oia diligēt ingrāt: z si eā it cessisse repperit se nō itrōittāt vllate n⁹ de eisdē: ꝑz p̄figāt ipis ptib⁹ per ēptoziū t minuz ꝓpetētē: q̄ cū actis z munimētis suis ap'li co se ꝓspectui repūtēt. Verū⁶ cū nōnulli ꝓcessiōe h⁹ i abutētes⁴ suā igsitiōe p facta⁶ omissa cognitionē i eisdē negocijs⁷ intponat ad ꝓfimandas electiones: z ꝓseruādos electos temē procedēdo: nos si h⁹ exp̄ssi⁹⁵ puidē volētes: ꝓfirmationes z ꝓsecrationes⁹ h⁹i: ac q̄s cūq̄ pcessus alios q̄s igsitio nepremissa nō hita: otigerit ō ceto i talib⁹ negocijs attētari decernim⁹ nulli⁹ pēit⁹ existē

a ¶ Firmitatis electio tñ pp ꝫ nō vitiat: ꝫ de nouo petatur confirmatio coꝝ papa: ñ coꝝ illo q̄ri⁹ confirmauerat: qa suspes⁹ ē p ānū ꝓtinuū a confirmatōib⁹ epoꝝ: vt legf. ꝛ. s. e. si confirmatiōez. quā exēplificare potes p istā vt ibi dixi: ꝫ si repiet electio cānica ō nouo confirmabit: vt. s. dixi. sed nūqd ō nouo cōsecrabit? ꝛ vī q̄ sic p istā lr̄az credo: q̄ cū character ipress⁹ fuerit sic ad instar epi ordinātis quē ordinare nō poterat puta ñ suū sdit⁹: ver⁹ epalis ordo collat⁹ fuerit: sed ñ ei⁹ executō: ꝛ sic itelligā ꝓsecratiōez eē nulli⁹ firmitatis q̄ ad executiōz: ad idē lr. q. j. c. j. ꝛ. c. ordinatiōes. ꝛ. q. iij. c. j. ꝛ. c. epz. s. ō tē. ordi. q̄ trāslatiōez. ꝫ hoc ḡ illius ordinis sibi tradetur executio. facit quod no. de renun. post translationem. ad fi.

firmitatis⁹: ꝛ confirmātes ꝛ ꝓsecrātes eos de⁹: vt in eo in quo⁹ peccauerint puniant⁶: ab epo ruꝫ confirmatione ac cōsecratione per annum continuuꝫ ipo iure fore suspēsos⁷. I dē. Si eo tpe⁸ quo ꝓuisiōem alicui⁹ ecclie cathedralis⁹ ex q̄uis cā¹⁰ dispositiōi seu ordinationi se. ap. reseruam⁹¹ inhibentes ne ad electionem vel ꝓuisionem¹² faciendā i ea quōlibꝫ ꝓcedat: ꝛ decernentes si fec⁹ super hoc a quoquā scient vel ignorāt¹ attētatū ex tūc irritū ꝛ inane: si vo ia¹³ ad elcōnez forsitā sit ꝓcessū i ipa pñti ꝓstōne sācim⁹: q̄ ꝫ reseruatio inhibitio ꝛ decretū¹⁴ h⁹ i nō afficiāt: elcōnem vel alia⁹ que ꝓcedunt afficiūt: tamē vt effectu⁹ careāt ea que post Modū⁹ subsequūt. I dē. Ags iusto⁹ impedimēto rebuatiōe sustinēt: ꝛ sic nō habitabo ꝏdr. nec recedā a littera.

b ¶ Ex quis cā. ex sola etiā volūtate: sibi. n. sola volūtas ē p rōe: de ꝓcess. ꝓben. ꝓposuit. cum suis concor.

i ¶ Reseruam⁹. has reseruatiōes legati ēt de latere facere ñ possent. j. de offi. le. deliberatiōe in ꝓn.

k ¶ Prouisiōez. puta sacēdā ex iure deuoluto. s. eo. q̄z̄q̄z. nūqd sola reseruatio sin̄ ibitiōe sufficēt: credo q̄ nō ad cassationē. s. ō pbē. dilect⁹ pūtēdi tñ essent q elegerunt postq̄z rebuationē sciuerāt esse factā: vt ibi ꝛ. j. de cōcess. ꝓe. si soli. p quā dec. vī q̄ inhibitio bñ sufficiat sine decreto: hoc verū ad cassandū ea que scienter post ibi/bitionem sunt facta: ꝫ ad hoc vt ab ignorantibus facta vitientur: necessarium videtur decretum: vt hic. io.

c Suspensos. repete de cer nimus quod est. s.

f Si eo tpe. Si papa sibi ꝓuisiōez ecclie cathedralē rebuauit ibi buit ꝛ decreuit: ñ ē vitiata electio q̄ ꝓcesserat: oia tñ q̄ rebuatōez sequūt carēt effectu. Cām ꝏdit huic dec. q: vacāte ec. boñ. p mortē bōe memōie dñi octauiāi ipi⁹ ecclie epi infra biduū cānici ō rebuatione timētes: elegerūt bōe me. dñz sclatā frez suū: p⁹, modū papa bōifa. audiēs ō morte. oc. rbuauit: ibibuit ꝛ decreuit: p⁹ triduū audiuit ō eletiōe fcā ō dño sclata ꝏdcō satꝫ ḡtū hūit: ꝫ ab astātibus iuriḡitis q̄siuit: an ad ipz an ab ipz ipi⁹ electiois spectaret ꝓfirmatio q̄ h̄ dēmiat: ꝛ terminat p hāc dec. q̄ nō. s. e. inotuit. i fi.

g ¶ Cathedralis. qd ō iferioribus? vī q̄ i eis locū ñ hēat: q: si ō eis voluisset itelligi illō exp̄ssisset. s. ō ōci. ad audiētiā. ꝛ ad h facit oia ar. q̄ iducūt a vbis. ꝑ vī q̄ idē sit i alijs: cū eadē sit i eis rō: ḡ idē ius. ꝛ ē si. q̄ ō dixi s. e. ex eo. q̄ satꝫ pōt dici q̄ esset standuz lre: vt i cathedralib⁹ tm̄ locū hēat. dec. nec ē vuz q̄ sit eadē rō: q: cāe epatuū sī merito ꝓnumerāde de maiorib⁹ cāis. s. e. q̄z̄uis. i ꝓn. q̄ ñ ē i alijs: ꝛ tō lz iuri ditio pape sit ꝓuēta: tñ ꝓp maioritatē suā ōferēt ad papā: i inferioribus vo q̄ ñ sic ꝓnumerāt maioribus sufficiet ꝓuētio: vñ ex quo ꝓcesserat electio rebuationē: poterit quicḡ faciendum imminet p ordinarium expediri: alō graue esset q̄ ꝓter reseruationem que electionē alicuius beneficiati sequitur: necesse esset alōs p ꝓfirmatiōe pa pam adire: nec hic ēq̄parabo regulares cathedralibus sicut nec. s. e. q̄z̄q̄z. licet eq̄parent. s. e. si postq̄z. vñ si post ꝓfirmationē abbatie fiet reseruatio: ante benedictionē bñdicet ordinarius. hec vera: nisi papa alīō

l ¶ Ignoranter. Mō q̄ dec. ignorātes afficit: ꝫ nōre potes cōtrariū. si. n. ignorātes afficeret: q̄re hic additū fuisset vl' ignoranter: superflua ꝫmhoc videret hic lra. in decreto pape dicim⁹ q̄ ignorantes afficit. j. de ꝓces. ꝓben. quia cunctis.

m ¶ Jam ad. s. añ tps quo fca fuit reseruatio: qd si eadem die facta fuerit reseruatio ꝛ electio: dico q̄ si potest appere q̄ primo puta p instrumēta electiōis ꝛ rebuatiōis: puta si in eis dicatur de die ꝛ hora: vel per testes q ꝑdict⁹ iterfuerūt: hic nulluz dubiū. si aūt hoc nullo mō ꝑt appere: dico negociū ad papā deferendū: vt sua volūtate determinet p dec. s. ō refer. c. pe. e. li. cū. n. h ō iure pape q̄raf: qō dubiū ē: nō pōsit inferiores ipo ḡtificare: ꝛ hoc cū rebuauit tm̄: ꝫ si reseruasset ꝛ ꝓtulisset ꝑsert datus a papa in eo casu. j. de ꝓben. si a sede.

n ¶ Et ōcretū. nō copulatiue ꝛ ñ disiūctie ponunt: ꝛ fac ꝓ o ¶ Ut alia. si ḡ ꝓfirmatio ꝛ ꝓsecratio ꝓcess⁹ sit (bis q̄. s. dixi. sent decretū eēt electi negociū expeditū. si aūt sola electio cōfirmatio ꝛ ꝓsecratio ptinebit ad papā. si aūt ꝓcesserat electio ꝛ confirmatio: tūc sola ꝓsecratio ad ipsum pertinebit.

p ¶ Effectu. si ergo ante reseruationē elect⁹ ꝛ post rebuationez ꝓfirmatus fuerit: nō vz ꝓfirmatio et ab ignorātib⁹ exhibita ꝛ recepta: electio tñ pp vitiosā ꝓfirmationē nō vitiat. s. e si ꝓfirmationē. quā p hāc explificare potes: ꝛ ad de qō diri.

q ¶ Postmodū. l. p⁹ rebuatiōez ibibitionē ꝛ ōcre (s. e. c. primum. ꝛ argue ex hac decre. q̄ si papa prouidit alicui de epatu alius q̄z papa' sine eius mandato illum nō poterit ꝓsecrare: ar. ad idem de accu. meminimus.

r Sjquis iusto hāc decre. diuido in tres ptes. ꝑma durat vsq̄z ad. §. porro. secunda vsq̄z ad. §. absens. tertia vsq̄z ad fi. Aliqs iusto impedimēto detēt⁹ in electiōis negocio cōmisit plibus vices suas: querit an valuerit cōmissio: rūdetur q̄ sic: dūmō i solidū dati fuerint: ꝛ erit melior tūc occupātis ꝓdictō: si aūt null⁹ occupat: sed ābo simul cōcurrūt: admittetur ille qui capl̄z vl' maior pars elegerit. si aūt capl̄m nō cōcōdat: ille admittet q̄ primo in istō ꝓcuratore exiterit nomīnatus. Et rō q̄re alter sol⁹ admitti dz ē: q: possent vota dirigere in diuersos: ꝛ sic res nō hēret eritū: ꝛ qō fieret ñ valēt: si aūt ñ fuerit dati in solidū tē neut admittet. ꝑpt supiorē rōem ꝛ sibi iputet q̄ sic eos istituit. Scōo q̄rit. aliqs dedit ꝓcuratorez i negocio electionis: ille ꝓcurator suo nōie eligit vnum:

ꝛ nole dñi aliꝰ eligit: q̃rit an possit: rñdet q̃ nō nisi ꝛ̃e certa
ꝑsona eligēda habuerit spāle mādatū. Tertio q̃rit: pone cano-
nicꝰ abūs nō iuerit aliquē ꝓcuratorē in collegio: q̃rit an pos-
sit dare exneū: ꝛ rñdet q̃ nō iusto capl̄o: ꝫ q̃rit an saltim vo-
tuz suū possit exp̄ssē ꝑ lras: ꝛ rñdet q̃ nō: q; votū in ipo scru-
tinio secreto ꝛ sigillatiz
tūm ō est exp̄mēdū: ꝛ ñ
an scrutiniū: emanauit
hec decre. ad declaratiō-
nē ōcre. de elec. q; pp.
§ pe. ꝛ eoz q̃ ibi nō.

r Iusto. ß relinq̃ndū
est iudici: q; nec nume-
rari possēt: ꝛ ꝛ̃epla ꝰ ha-
bes. ff. si go caut. l. ij.

s detēr, ꝛ i loco ei⁹
de q̃ debeat euocari: alꝰ
locū nō hz ꝓmissio. ē.
q; pp. §. pe. ꝛ ō ß impedi
mēto si opꝰ fuerit fidem
facē dz iuramēto: vt ibi
vñ nō ē ō necessitate q̃
iuret i instro ꝓcuratiōis
ipe dñs: ß cautū ē q̃ pet
mādatū ipi ꝓcuratori iu
rādi i aliaz suā: q; ipe ta-
li ipedimēto ōtēr⁹ ē ꝭm
oēs modernos q hoc no. in decre q; pp. ꝛ ꝛ̃ nō. q; si capl̄m re
greret iuramētū: ꝓcurator iurare nō posset: nec ꝓptereavlte
riꝰ expectaret: fuit. n. ꝓcurator min⁹ sufficiēs: ꝛ ideo sibi cō
stituēs iputer: ad hoc. j. §. si aūt. nec hz dicere ꝓcurator: dico
dūm in loco i quo dz vocari: ꝛ iusto ipedimēto detēt⁹: q; ista
sūt vba iuris: ß dicē dz vba facti. ſ. dico dūm i tali loco ꝛ tali
ipedimēto ōtēt⁹: puta tali ifirmitate vel talib⁹ inimicitijs: ꝛ
tūc si nō admittat appellet ꝭm ho. q hoc ibi no.

b Concilio. ē. q; ꝓpter. Ista. n. fuit dubitatio: q; ibi dice
bātur ꝓmittat vni de collegio.

c Plib⁹. idē no. vi. ꝛ ꝓpo. ē. q; pp. ꝛ q̃ dē plib⁹ intelligo si
tūe duo fuerit siue plꝰ: dū tū isolidū vt segt: q; cadē ē rō.

d Insolidū. aliter neuter admittet. j e. §. si autem.

e Tunc cum ptātem habent insolidum.

f Occupantis. ē. de ꝓcu. non iniuste. vbi de hoc.

g Insimul. ita q̃ non apparet quis ꝓmo.

h Būtarat. i. mīmō: vñ isto electo alt oē ius amittit. ꝛ ē si. ē.
de rescrip. c. pe. q̃ vez credo nisi i instro diceret melioꝛē non
eē ꝛditionē occupātis: ꝛ q̃ vnus incepissz alt finire posset:
ar. ad hoc in ꝓe. decre. in fi. ꝛ. j. de procu si duo.

i Maio: p; rs. sic. ē. e. li. de rescrip. c. pe. ad idē. lvj. di. apli-
cā. de elec. cū inter canonicos ff. ad muni. q̃ maior.

k Elegerit. nec credo q̃ variare possint. vt. ē. e. vt q̃ duas.
de ꝓba. c. vno. in fi.

l Nequeāt. q; nolūt eligere vel pari numero disco: dant
ꝛ nō q̃ ꝓmo recurrēdū est ad electionē capli: secūdo ad ordi
nē scripture tabelliōes. n. ꝓpter nūt quos volūt i instrumēt⁹:
ꝛ ideo fuit equi⁹ ꝓmo recurri ad electionē capituli per quā
magis idoneus eligeꝰ: ad hoc. j. de procu. si duo. ff. de accu.
si plures. secūdo ad scripture ordinē in subsidiū.

m Moiar⁹. pordinē scripture: ꝓcur. optie j. ō pbē. mādato.
ad idē. rlij. di sic rector. i fi. cū suis ꝓcur. ꝛ. ē. de rescrip. cū di-
lecta. cū suis ꝓcur. ꝛ fa. ff. de le. ij. l. cū pl̄. §. pe. qd si ñ appetpu
ta q; si duo sūt istra nō appet q̃ ꝑ: puto q̃ mutuo se ipedi
ant: ff. de vsufra. l. quotiēs: ꝛ iputet sibi q̃ sic eos constituit.

n Propter rōnem eandem. q; possent vota dirigere in di-
uersos: ꝛ sic res non haberet exitum.

o Admittu. qd ergo nūqd de nouo citabit ipe cano-
nicꝰ ꝛ nō: alꝰ qd sibi iputaret: vt segt: idē. n. est nō venire
qñ nō sufficienē venire: ꝓtumar ꝑ fuit ꝛ pcedēt ipi-
us soci ad electionē. ē. j. ō pcu. si duo. vbi dī q̃ si i cāis
electionū sūt dati
plēs ꝓcuratores
ß nō insolidū: iu
der eligēt idone
orē. ſo. ibi logt ē.
pe. dato ad iudi
cia i cāis electiōn̄
postulationū vel
ꝓmissionū: ꝛ de
pcu. dato ad ne-
gociū. ſ. ad ipam
electionē faciendā
vt ibi de ista iam
nato: ō nasciturō: qñ min⁹ fauo
rabile ēt ꝛ vt robi
q̃ vtil. punctio ob
celerē expeditio

p Indi. (nem.
screte. nō. n. dñt
stulti meliozis eē
ꝛditiōis ß ꝓti. j
de ꝓbenden. eum qui bñficium.

q Dozo. ſcda. pars. ō. app: obat opi. vin. ꝛ ꝓpo. ē. e.
q; pp. ꝛ ab. eo. ti. ꝓgregato. tū gof. ꝛ bo. ibi no. q̃ satis
poterat dici valere: cū in diuersos ꝑsentit: dūmō neu
ter sit malus qñ falsum est: vt hic vides.

r Nihil agit. rō. q; q̃ ꝑscia tenet melioꝛē eligere suo
nole: cadē rōne tenet ad idē nomie dñi sui: ad ß. rlvj.
di. sicut nō suo. ꝛ icerta videt. hoc no. ē. e. ij. qñ dicit
nihil agit: intellige q; neutrū votū valet: ꝛ est si. quod
dicim⁹ in delegato: q̃ subdelegationē recepit a socio.
ē. de officio dele. super q̃ uestionum. in. §. sivero.

s Be certa. no. approbatā opi. ꝓpo. ꝛ ino. ꝛ repꝛoba-
tā opi. vin. q̃ dicebat. ē. e. ꝓgregato q̃ ñ potuit fieri cō-
promissuz vel mādatū ꝓcuratori ō certa ꝑsōa. dicebat
n. q̃ videbaꝰ singularꝭ electio: ꝛ sic nō valebat. ē. e. in
generē. ité talis ꝓmissio ē ꝭ ꝓciliū qñ regrit q̃ ꝓmittat
vicē suā: ß iste ñ ꝓmittit vices suas q̃ dat mādatum ō
certo: ß f̄lm ē: vt hꝫ: ꝛ ō ß ꝑ ab. ē. e. ꝓgregato. Sz nūq̃
qd ꝓcurator ad eligēdū dat⁹ potit aliuz ꝑstituē ꝛ dic
ꝭm ꝓpo. q̃ sic q; ꝓcurator ē ad negociū: q̃ aliū ꝓcura
torē dare pōt. j. ō pcu. c. j. i fi. ff. mā. si ꝓcurator. Est tā
ar. ē. j. ō of. dele. c. vl. ſo. illa loquūt i iudicib⁹ nō i ꝓ-
curatōe. Ité q̃ro nūqd ꝓcurator dat⁹ ad eligēdū cō-
promittē poterit. dic ꝫ compo. q̃ si liberorum māda
tū hūit ꝛ ꝓmittē poterit: q; id pōt q̃ñ. si aūt adcer
tā ꝑsonā tūc ꝓmittē ñ pōt: q; sola necessitatis forma.
ſ. scrutiniū tūc intellr ō mādatū. ar. ff. ō pecul. lz. §. seruꝰ.

t Illā certā ꝑsonā ō q̃ hūit mādatū exp̄ssū: nō illaz:
q; aliā eligē ñ pt: q; facerz ō formā mādati. ē. ō rescrip.
cum dilecta. ff. māda. diligenter. ꝛ. j. de pb. cui de nō

v Cōsētir. nō ar. q̃ hūs spāle mādatū id pōt q̃ alꝰ ñ
posset: ad idem. j. de pcu. c. j. ꝛ. vlt. ꝛ facit ad q̃nem
quum hoc anno disputaui: an delegatus ab alio q̃ꝫ
a principe habens speciale mandatum subdeganti
subdelegare possit. ꝛ de hoc dixi. j. de of. dele. is cui.

x Abūs. ß i ꝓmo dicto approbat gl. ber. ē. e. q; pp. iglo-

pe oñ modernor idē ibi notātū: ꝛ i scō punctō rep
baf ciusdō b.opi. i cadē glo. ꝛ ḡsi hoc ꝓsētiebat: ꝛ ibidē
ino. ꝛ ber. ꝛ ꝓpo. ō. ꝛ eor approbaf h op'. ꝛ intelligas
hāc lr̄az ō supadcō abūte q ꝓmittē pōt. saluste ipe
dito: ꝛ ertūc in loco de quo. ꝛc.

a ¶ Procurator.
dicebat gof. q putabat talē cāonicū idirecte ꝓtēdi
alij dicebāt q cōpelli dz aliqs de caplo vt ab ip so mādatū suscipet
ꝛ nō ēt̄ vnūz. a primcipio. n. null⁹ cōpelli ꝑ curatiōez
recipe. C ō ꝓcu. i
uit⁹. illi. n. an. §.
mandatū. io. an.

b ¶ Volēte. si. n. capl̄z vellz bene posset exīneuz de
putare: ꝛ inuito capl̄o nō: ꝛ sic dz intelligi dec. q ꝓp.
exīneuz. n. ēt sine mādato admittē posse ꝛ sibi piudicare: ꝛ exīneū ēt ꝓmittē. ō. e. cām cū si.

c ¶ Votum sūū. ber. contradicebat: ita tū q publicatio ipi⁹ voti fierz tm̄ cū alioz fiebat publicatio: ꝛ nō ita perit q nō solū publicatio: ꝛ ēt expressio in scrutinio tm̄ fieri debet: vt sequitur.

d ¶ Exprimēdū. no. nō sola publicatio ispicit ꝛ ēt exp̄ssio ō. s. pr. §. vbi exprimit votū ꝓsē suis aīs scrutiniuz dādo. ſ. ꝓcuratōi mādatū ō certa ꝑsōa eligēda. sō. sal suz ē q tūc exprimat votū: ꝛ mādatū dat de voto exprimēdo. sic aliō ē iuestire aliō mādat ō iuestiēdo: ō his ꝛ fiam̄ ꝓ. ca. ex ore. vñ aduerte. pōe q ꝓcurator qui mādatū hūit de certa ꝑsōa eligēda. ñ eligit: ille electꝰ fuit a q̄busdā aliis nūqd vor illi⁹ abūtis ꝛ mādāt̄z augebit numez illi⁹ vt possit dicē q electꝰ sit a. x. q. ix. elegerūt: ꝛ decim⁹ mādauit de eo eligēdo: absū. dicas ḡ q aliud ē dicē ꝓsentio ī talē: ꝛ h dz fieri i scrutinio ꝛ secreto ꝛ sigillatiz: vt h. ꝛ tali mō ꝓsentit i spūale mīmōiū. ꝛ aliud dicē: do mādatū titio: de tali eligēdo: q: ist̄ nō ē votū: nec p h ꝓhīt mīmōiū: ꝛ ideo aīs scrutiniū fieri pōt: vt ibi sic vides i mīmōio carnali: aliō ē ꝓhīt aliud ē dar mādatū ō ꝓhībo. hic ē q ḡ ꝓhīt amplio ñ pēnet: ꝛ q mādatū dedit pēneat aīs ꝛcūz. ī. ō. pc. vl. sic ḡ itelligas nec sīlitudinē dicas vbi ñ ē. io. an.

e ¶ Quoniā si appet coelect⁹ vel se opponēs ei q cōfirmationē petit: ille vocabit nolati: al̄s fiet crida in eccl̄ia gnālis: q se ꝓfirmationi volētes opponē veīāt pēptorio assignato: al̄s ꝓfirmatio facta nō tenet

f ¶ Electiōe. idē dicā de postulatiōe cū eadē sit rō: qđ vez puto admissiōe postulatōis q̄ fit a supiore illo q postulatū admittēdo ꝓfirmat: secus i eo q postulat a pīato suo: vt mōach⁹ electꝰ i epm ab abbate: qr i ea ñ fiet vocatio: ꝛ idē puto i pūtiatiōe: vt ēt ille cui fit pūtiatio suaſ teneat hāc decre. ꝛ sic suaſ: ō collatiōib⁹ di-

g ¶ Concordia. idē si i ꝛcordia quo ad voca- (cā i fi. tionem faciendaz: vt dz in fi. e. io. an.

h ¶ Pertinet. vbū h late pz. ff. ō vb. si. vbū ptinē. vnō stelligo siue ptineat iure cōi vt ad ipm. xvj. q. vij. nullus

nullus de collegio velit esse ꝓ curator⁹ eiusdez: nec ipe nolēte⁹ capitulo extraneuz valeat deputare non poterit aliquatenus p̄ plras exprimere votū suum: quod nō est ante scrutiniū: sed in ipso scrutinio secrete ꝛ sigillatiz tm̄modo exprimendum⁹. ¶ Idem

Quoniā electione' non i cōcordia⁹ celebrata: superior ad quē electionis ipsi⁹ confirmatio pertinet⁹: consueuit interdum siue confirmati

omnino. de here. cum ex iniuncto. siue iure ſpāli: puta ex priuilegio vel consuetudine ꝓscripta: siue iure delegato: qr oēs habebunt hanc formaz seruare.

i ¶ Celeritate. nō. q hic reprobaf celeritas ꝛ ē gnāle i oībus ꝓnis, ꝓmouēdis. viij. q. ij. dilectissimi. Itē pp rei nouitatem xxxiij. di. cōis filio⁹. vbi ō h ꝓ archi. ꝛ xciij. dist. c. j. Itē pp reuerentiā sacramēti recipiēdi: de ꝑ. di. iiij. iudei. Itē pp metū ī. cōmoditatis. emergētis xij. q. ij. sine exceptione. Itē pp honestatem ꝛ vtres charioz hēat. xxvij. q. ij. institutū. Itē pp certitudiue hēdi: vt xvij. q. ij. sigs incognit⁹. Itez pp reuocādi difficultatē vt in dādis. fnijs. ij. q. j. de⁹ ops. ꝛ h. vel in ipaz execūtiōe. xj. q. iij. cū ap. Itē i legib⁹ ꝓdēdis. iiij. di. in istis. Itē pp rei dignitatē. lxj. di. miramur Itā pp piculosam sacrā

k ¶ Preferens. sic. ō. eo. auaricie. ꝛc. quoz andā.

l ¶ Cupiditatem. que omnium malorum radix est. xlvij. dist. bonorum. de pe. dist. ij. q. radix.

m ¶ Juri. quod facere non debet. vij. q. j. si quis episcopus. in fi.

n ¶ Unicus. si. ō. c. cupientes. §. si vero.

o ¶ Bi scusso negocio. male faciūt ꝛ puniunē si promouent indignum. v t. ō. c. nihil est. ꝛ. ō. de preben. grauc.

p ¶ Apostoli. pauli. j. ad ti. vj. ca. xxiij. di. §. j. lxxviij. dist. quid est cito. ō. c. cum nobis olim.

q ¶ Manus consimatorias. de quibus loquimur.

r ¶ Morbo. nā qđ medicamēta morbis exhibent: hoc iura negocijs. in. auc. ber cōstitutio. que sino. ꝓsti in pn. coll. viij.

s ¶ Fraudibus obuiare. quod facendum est. ō. c. auaricie. ꝛ c. commissa. ꝛ. j. ti prori. c. ij. io. an.

t ¶ Tales. ſ. factas nō vocatis supioribus: vel his qui se vellent opponere si qui essent.

u ¶ Imanes. dicebamus olim: ꝛ no. de hoc inno. ꝛ ho. de apostitutis. ij. de dolo ꝛ contu. cum olim. q cōfirmatio facta vocatis his qui vocandi erant: ꝛ cum cause cognitione habet vim diffinitiue: hinc est q reuocari non poterit. ꝛ si appelletur appellari potest vt a diffinitiua: si autem fiat sine cause cognitione ꝛ non vocatis vocandis: vim habet interlocutorie: ibi de hoc plenius per eos videre poteris: sed hodie non valet ꝓfirmatio sine vocatione huius décre. vt h vides. qđ si sic ꝓfirmat⁹ administrat: satis credere q si errauit i facto qr credidit vocationē factā q̄. eā nō erat: excusct a pena ꝓ.

Se.an tricie.r.c.q̃liter.maxime cū vocatiõ & citatio ista sit supi
oris offiñ & nõ ptis.ꝫ si errauit in iure:eũ a dicta pena nõ cre
dere excusari:ad hoc.j.de re.iu.ignorantia.cum suis concor.

a Hominatim.si.j.de sen.er.statuimus.

b Generaliter.& publice:qz talia edicta in publico ꝓponi debẽt:de postu.c.i.& ẽ illos q adhuc fraudem faciunt cõstõi faciendo hanc vocationẽ fieri coram certis amicis.

c Opponere.ne electꝰ confirmetur.

d Peremptorio.nũqd post hũc terminũ veniẽs audiretur:sup hoc dic: vt.s.q ma.ac. pos.cum i tua officium tũ iudicis in his nõ quiescit: vt.s. e.cũ nobis olim.

e Cõpetẽti.ꝫ locorum distantiaz ꝑsonaz & negocij qualitatem.

f Que.s.dicta de vocationibus faciendis:& q nõ valeat cõfirmatio aliter facta.

g Obseruari.qd in ꝓuisionibus vel collationibus:nunquid in eis hẽbit fieri hec vocatio? tu tũ puto & in his hec fieri nõ tñ credo de vbis vel de mente hꝰ iuris hoc eẽ & sa.j.de preben.cum in illis.& optime.e.ti.lx epis.io.an.

h Nonnulli quidam plus q̃z expediret curiose rebãt in dubiũ:an papa possit renũciare papatui celesti.v.duz ꝓsideret ec.ro.regimini statuit de cõsilio assensu suoz fratrũ:q sũ.pon.libere possit renunciare papatui:quod statutum ne obliuioni daret:& ne de predicto casu dubitetur vlterius:iter alias huius.vi.li.cõstitutiones de fratrum suorum consilio dominus bonifa. hec redegit ad perpetuam rei memoriam.io.an.

i Curiosi.qui maiores curas exhibere volunt q̃z res exigat ad hoc.iij.di.deniq.de cõse.di v.quinq modis.

k Expediunt.quod faciendum non est.C.de sũ.tri.l.nemo j.de here.c.ij.& j. de re iudi.abbate.ad fi.

l Apostoli.pauli in epistola ad ro.c.xij.& habes eadem verba.xliij.di.sit rector.

m Sollicitam.vade.j.deducere minꝰ ꝓuide videbantur.

n Maxime.comparatiuum.vnde etiam si sufficies sit renũciare poterit vt per inferiora patebit.

o Insufficientes.ꝓpter hoc tñ non posset deponi:qz ꝓpter solam heresim deponit.xl.di.si papa.ꝫ alij prelati ꝓpter insufficiẽtiã bũ deponuntur:& ecclesiastici & seculares.xviij.q.ij figs abbas.xv.q.vi.alius.& ꝓpter negligẽtiã.lxxxi.di.dictuz s.de here.excõicamus.i fi.Et nõ q lz ois sufficientia eẽ dicatur i papa ita q oĩa iura i scrineo pectoris hẽat.s.de consti. c. i.tñ iterdũ insufficiens eẽ põt:vt h & iterdũ eũ fallit obliuio. xxiij.di.ꝓterea.vbi de hoc sic sedes ipa aut sctñ inuenit: aut sctñ facit.quis enī sctñ dubitet:quẽ aper tante & c.xl.di.non vos.& tñ hereticus posset eẽ & ꝓpter heresim depõi.e.di si papa & posset ex multis insurgere insufficientia hec.vt ex defectu litterature ex senectute ex infirmitate vel similibus.

nẽ autem huiusmodi noiati vbi est coelectus vel apparet oppositor:alias generaliter in ecclesia in qua elẽtio scã est:vt si qui sint qui velint opponere compeant: assignato peremptorio termino ꝓpetenti faciendã esse cẽsem. Que ẽt si elẽtio i ꝓcõdia celebrata fuẽrit volumꝰ obseruari. Bonifa. viij

De renunciatione

Quoniam aliq curiosi disceptantes de his q non multum expediunt & plura sapere q̃ oportet ꝓ doctrinaz apli petentes:in dubitationez solli citã an ro.pon.maxime cum se ifficientes agnoscit ad regendã vniuersalez ecclesiaz:& sũmi põtificat onera suppor

p Regẽdã.ad qõ ex officio tenet:vt i ꝓemio hꝰ li.

q Videbãt.erat ipor rõ motiua:qz renũciare dz i manibus supiorꝭ & alr mmoniõ spuale nõ dissoluit.s.de renũ.admõet.ꝫ papa supiorẽ non hz:ergo renũciare nõ põt. Itẽ sũgit vice dnõs vices sic vt ostilibus hẽre anneras:q a se abdicare nõ possit: ad hoc ꝺ sta.mo.cũ ad monasterium i fi.Sz ꝓriũ verũ est:vt h vides & q baf ex corpz marcellinus renũciauit papatui cui substituꝰ fuit mãcellus.xxi.di.nũc aũt. Itẽ cle.renũciauit papatui cui successit linus & eo mortuo electꝰ:& illo mortuo iterũz successit cletus:vt i chrõicis & vide ꝺ b.viij.q i.c.i.hic disputat h mundus cẽ & hãc opi.approbauit io.vij.q.i.si aũt.ad id qõ dz q renũciatio fierꝭ dz i manibꝰ supiorꝭ fateor id vez vbi ẽ supior:ꝫ h ꝓpter ipossibilitatẽ inis illud fuari nõ põt:& facit optime.s.ti.prox.nudẽnitatibus.§.pe.& s.c. lz de vitãda discordia i fi.Itẽ iferiores plati a suis platis ꝓfirmãt & istituũt:vñ si ẽ mr si sine ipor lnia renũciare ñ pñt:ꝫ papa a nemie ꝓfirmat:vñ sic sine supiore istituit:ita sine supiore renunciet:ad hoc.s.de re.iu.c.i.

r Predecessor.cũ dignitas vacat als q̃z p mortẽ successor nõ ꝓgrue dicit pdecessor:ꝫ dicer deberet pdecessor.pdecessor.n.idẽ qõ precedẽs:nisi dicer velis q quãcũqz vacet platura quo ad illa decessisse putat:& ẽ ex presso.vij.q.i.§.ecce in quibus.& xxiij.q.ij.§.i.

s Bũ eiusdem.postea enī ipius cõstituto non valuit set:quia pontifex non erat vt.j.patebit.

t Fratribus.cardinales ergo fratres vocat cum de ipsis permixtim loquitur.i.de of.dele.officij.

u Statuit.credendum est pape hoc referenti. supra .de te cum nobis.in fi.

r Resignare.hoc expsse nõ io.vij.q.i.nõ aũt.i gl .magna.i fi.& fa.qõ no.lxxix.di.sigs pecũia.xviij.q.ij.q̃z fit.

p Ipis.hinc ẽ q antiquoz memoria melius pscripta tenet:& de hoc vide quod no.s.de probatio tertio.

Obliuioni.oiuz eni habere memoriam:& in nullo peccare & c.s.vt ec.be.vt nostrum.

& Recidiuaz.quod esse non debet:vt supra de verb.sig.ex parte.ij.cum suis concor.

z Memoriaz.fa.j.de re iudi.ad apostolice.in superscriptione:& quod ibi dicam in.j.glo.

y Ite prebendam.Si in fraudem expectantis primã vacaturã:cuz in proximo crederetur piguis vacare renũciet aligs tamẽ quã habebat:si tenet expe

ã illã recipere: imo illa dimissa expectabit aliaz sine fraude vacãtẽ: z si illi renũciãti illa piguis postea ꝓferatur: hoc ipso ꝓbata sit fraus. z carebit vtraq;. Scire debes q; nemo videtur fraudare eos q; sciũt z ꝓsẽtiũt: vt. ff. de reg. iu. nemo videt. j. c. ti. sciẽti puto nec decr. istã necei⁹ penaz locũ habeẽ: ubi expectans cõsentit hoc sciẽs illa tenuẽ h3 e. pone. n. q; plus sibi placz puiso tñ q; nõ cõmittatur simonia

a ¶ Proxio vacaturã. debebaf. n. sibi ꝓmo vacans z sic p fraudes ꝓuidebaf via ꝓcludi ad aliã: secus si h3 ĩras sup ea quã duceret accẽptãdã: q: tũc fraus ista sibi nõ ꝓcluſſet viã: qõ ẽ vez: niſi acceptaſ ſet primã q; vacaret: qõ põt. lz certã z nõiatã talis acceptare nõ posſit. j. de ꝓcef. pbẽ ne captãde. quia tũc poſia idez.

b ¶ Apostolica. qõ ẽ etiã ĩ casu de cre. j. de preben. bi q. z. c. ſi eũ. z ſu

in aliqua ecleſia proximo vacaturam[a] au. ap.[b] expectantẽ aliquis prebendam ſeu dignitatem[c] tenuem obtinens in eadem[d] fraudulenter ei renũciet[e]: vt illa[f] ſic primo vacante ꝓcludatur tibi[g] via per conſequens ad obtinendũ pbẽdaz vel dignitatem aliaz pinguiorem: que per mortez alic⁹[h] vl aliaſ[i] in ipſa eccleſia cedit vl ĩſtr ꝓxio[k] vacatura: per renũciationẽ huiuſmodi dummõ de premiſſa fraude appareat ſaltez per aliquas probabileſ ꝓiecturas[l]: vt q: dicte renũciationis tpe is q; pbẽdã vel dignitatẽ piguiõẽ hẽbat: ĩfirmitate graui detinebaf: vl aliqd aliõ imminebat ꝓpt qõ illi⁹ pbẽda ſeu dignitaſ vacare in primo ꝓbabilit credebaf: nullũ tibi volum⁹ obſtaculũ iterponi: q; minus pbẽda vl digni

tate predicta ſit fraudulẽt renuntiata omiſſa[m] poſſis dictã pinguioremz cum eam vel aliam[n] ſi prius ipſam vacare contigerit auctoritate preſacta libere petere: veluti tibi õbitã[o] habere. ¶ Ceterum ſi predicto renuncianti huiuſmodi pbenda vel dignitas pinguior forſitan conferatur: eoipſo dicta fraus intelligatur eſſe ꝓbata: z idem renuncians habita[p] omnino careat z ambita[q].

I nnoc. iiij. De ſupplenda negligẽtia prelatorum

Omana[r] eccl'ia: z. j Edictũ vo p remẽ. puicia publicatũ[s]: vt a ſubditis[t] epor ipſi⁹ puicie p audiẽdis z tmi nandis eor cauſis[u] libe ad rẽ mẽ. curiã accedaf: pẽit⁹ reuocam⁹: q: ẽt ſi teneret[v] ẽdẽ epi p ſuis[w] culpis[x] vinculo excõi

n ¶ Alliã. puta ñ vacauit illa õ q; ſperabaf: h3 illa. ſ. vt h videsz

o ¶ Debitã. lz n. iſta ñ ſit ꝓ vacãs: h3 ſcõ tñ rõne frau (io. andis ꝓmo vacãs fingif: z ẽ ſi. ſ. de reſcrip. ſi ppf. e. li. z i h3 ꝓfertur egtaſ rigoꝛi ppf fraudẽ ad idẽ. C. õ iudi. l. placuit. C. õ fur. z ſer. cor. ſigs ſuo. z. j. õ rex pmu. c. vno. z ſic no. caſũ i q; lz ſeribaf õ ꝓma vacatura: debeẽ ſcõa: alios caſus habes ad iõ ſ õ pb. c. ij. i fi. e. i. q; ſepe. z. c. cũ i eccliaz. c. ei cui. z. j. õ re. pmu. c

p ¶ Habita. cui ſe (vno mel renũciauit: z ſic ꝓpetere nõ poterit. vij. q. i. q3 piculoſum. cum ſi.

q ¶ Ambita. ſ. p cupiditatẽ z fraudẽ: z ẽ ſi. ſ. õ trãſla. lz z. c. quãto. vij. q. i. ſigs epõs. ſuis q; termis ſit glſq; ꝓrer⁹ nec vltra mẽſuras ſui iuris affectet augeri: vt i pdcõ. c. ſigs i fi. ambita aũt iõ carere dz: q; erpectãti õbeẽ: h3 ẽt ſi nõ deberẽ puta q; vacauit alia añ illã ob quã fiebat ꝛnũciatiõ: z tñ nõ debebaf renũciãti: q; eam adept⁹ ẽ: cũ iſte finis nõ diſtiguat: ad hoc faciũs pdicta iura.

r Omana. dum ad ieps remenſis viſitaret p uiciã remẽſẽz nõ debito mõ fuiſſet a ſuffraganeis recept⁹ ex-

cõicauit eos: z facit ꝓponi edictũ p totã puinciã remẽſez: q; oẽs subditi ipoꝛũ ſuffraganeoꝛ adirẽt ipz p ſuis cãis diriment dis: papa Inno. reuocat hoc edictũ: z dicẽ q; lz ipi ſuffragãei p ſuis culpis excõicati ſũt non tñ pp culpas illoꝛ ſuffraganeoꝛũ ad ipm archiepm iuriſditio ipoꝛ deuoluit: cum id cautum non reperiatur in iure: lz z alꝛs pro culpis ipos poſſit debita pena punire: i ſumma hoc dicit: iuriſditio ſuffraganei excõicati ad metropolitanũ non deuoluitur.

r ¶ Romana. mſtras dec. eiuſdẽ noꝛis z auctoꝛis z de eadẽ cã q; erat iter remenſẽ z ſuffraganeos: hẽbꝛis in proceſſu h⁹ li.

s ¶ Publicatum. er parte archiepi remenſis.

t ¶ Subditis, i. quos aꝛieps iuriſditionẽ nõ hz: niſi i certis caſib⁹ erpſſis a iure z no. ſ. de of. oꝛ. paſtoꝛalis. z iõ edictũ iſtud reuocare debuit cũ vergeret i piudiciũ ſuffraganeoꝛ z alioꝛ iſerioꝛ iuriſditionẽ hñtiũ: z ſuũ iuſ abſoꝛberet: qõ eẽ nõ dz cũ nõ niſi p appellationẽ ad ipz qões t'les deferãt: nec ipe pl⁹ iuris ſibi ꝑt vẽdicare q3 ei p canões ſit ꝓceſſũ: de of. oꝛ. duo ſil. ix. q. iij. q3ſtus. z. q. ij. c. ij. z. x. q. iij. q: coguim⁹. z. xviij. q. ij. c. j.

u ¶ Cauſis. q3 iter ſe hñt ipi ſubditi: nõ intelligas de cauſis q3 hẽnt ſubditi ꝓ ſuffraganeos ipſos: q: tunc licitũ eẽt edictum. xi. q. i. peruenit. z. c. ſiquis cum clerico.

v ¶ Teneret. lz dic̃: q; fõte ñ ꝓſtabat an iuſte fuiſſẽt excõicati.

w ¶ Suis, p aliẽis. n. ñ debent excõicari: vt. xxiij. q. iij. ſi hẽo.

x ¶ Culpis. No. q; lz ex ſua culpa excomunicatus ſit epus: ita q; iuriſditionẽ exercere nõ poſſit: nõ tñ pp hoc ad metropolitanũ ſuũ trãſferẽ iuriſditio. ſ. õ ꝓceſ. pben. q: diuerſitatẽ. h3 ꝓpter negligẽtiã hũ trãſferẽ z iuriſditio z pbẽdaꝛ dõatio de

l ¶ Cõiecturas. Nõ q; dolus probaf ex ſpicuis (credo ꝓiecturis: z q; eũ allegat ꝓbare illũ dz. ff. õ. pb. l. q̃ties. §.

m ¶ Omiſſa. ſ. n. dz acceptaſ ſi h3 ſciuit h3 omittẽ (q; dolo

epo ad archiepm: vt ibi⁹ .s.eo.ti per totū. Nō ergo ly in negligētia epi archiepus suppleat vices eius nō tā in delicto: q̄ pro.optie.s e.li.de electione q̄q̄. Sed s.j. de tē.ca.c.ij. vbi vicini epi supplent ptātem quā perdidit epus pp delictū suū illud spāle ppter fauorē ordinū suscipiendoꝝ in quoꝝ dilatōne posset esse periculuz q̄ pcedit ex concessione expssa ipsius decre. itez s.j. de of.dele. si is cui⁹ vbi propter delegati excōicatiōz de subdelegato appellat ad p̄mū delegantē. Sono. sic depēdet iurisdictō epoꝝ ab archiepo sicut delegatoꝝ pape ab ipso pp̄ ad hoc s. de re.iud. duob⁹ q̄ in ap.q̄ habet fieri infra certū tps: q̄ pseq̄t et imineret piculū sibi pus delegatus nō suppleret: q̄ ideo aliud ibi.

¶ Cōcessiuz. si.j. de sen. ex.is g. Et no. intelligi p hibitū qđ nō ē cōcessū: ōt ep.or dilect⁹ de trāsla. inter. vbi de hoc: q̄ facit ad ea q̄ notātur ō dispē

cationis astricti: non tamen ex clpsi ipsis: cū id nō inuēiat a iure concessum⁹: ad remen. archiepiscopum iurisdictō deuolueretur eozum: sz alia forte p̄ illā penā⁹ ipsis canonica posset infligi, Y dem baroni⁹ q̄ comitib⁹ regni ꝓtugalie.

G Rādi⁹ non imerito: q̄ frā. Mandamus quaten⁹ dilcō filiū nobilē virz cōitez boloñ. pfati⁹ regis⁹ portugalie frēz⁹ ō uotiō⁸ pbitate circūspectione⁹ multipliciter commendatum⁴: eidem regi: si absq̄ legitimo⁵ decederet si

lio: iure⁶ regini succederet: q̄ q̄⁷ examinate dilectionis ⁸affectu quo vos q̄ predictum regnum prosequitur: magnanimitate ac potentia⁹ sibi plurimum suffragantibus regnuz ipsum maturius⁹ reformatur⁹ firma credulitate speratur: p̄ sertiz cū ad curaz q̄ administrationem gnālē q̄ liberā ⁹regni eiusdez tā p̄ sepedicti regis q̄ ipi⁹ regni vtilitate: si quid ad tēdat: ac ad ōfessiōne⁸ ecclie monasteriozꝝ aliozq̄ piozum locoꝝ regni p̄fati q̄ psōaꝝ ecclasticaꝝ tā religiosaꝝ q̄ se

ad fratrem ordine genitare conuersum filios non haberet s. de vo. lz. dic q̄ rex cui per successionem regnum defertur: propter. s. dicta priuari non debuit q̄ curator dari: vt hic factuz fuit: ad instar furiosi seu p digi. ff. de cu. fur. l.j. q̄ custodiet regnum q̄ reget sicut ipse curator q̄ furiosum q̄ patrimoniuz. ff. eo. ti. l cō filio. q̄ satisfiat talis rem eius cui datur saluā forte ff. eo. ti. l. obserua re. q̄. l. se. q̄ C. de cu. furio. l. vl. §. fzcū antiquitas papa aūt h nō curat cautionem requirere propter delictū aut bene priuatur rex regno per superiorem suuz vel per ecclesiam cum superiorē non habet: de re iud. ad apostolice. rv. q. vi. aliā q̄. j. de voz lz q̄ tunc vel sue

cedet. prim⁹. s. cū per successiōz deferī vel eligent illi ad q̄s pertinet alium. s de ele. venerabilem.

f ¶ Fratrem. ō. ff. vbi pupil. mo. vel edu. deb. l.j. q̄ pe. vbi dicitur q̄ pupillus apud illas personas educari ñ debet que ad ipsius successionem aspirant: q̄ facit. s. ō conuer. in side. c. vl. sed secundū ber. rex iste non educabitur apud fratrem sed per se q̄ cū sua honorabili familia q̄ curia: nec erat iste frater suspecta persona.

g ¶ Deuotione. circa deum. s. q̄ romanam ecclesiam.

h ¶ Circunspectione. erat. n. plenus oculis ad hoc. s. de ele. scriptū. q̄ tales debent esse etiam archidiaconi. xciij di. diaconi.

i ¶ Cōmendatum. multis modis sumitur cōmendare qđ dic vt. s. de acu. si constiterit q̄. s e. li. de ele. nemo.

h ¶ Legitimo. illegitimus. n. non succedit: vt. s. qui si. sint le. per venerabilē. in. fi. nec educari vel alii debent vt ibi: de quo dic vt. s. de eo qui du. in ma. quam pol. per adul. cuz haberet nec ad ordines promoueri vel ad beneficia ecclesiastica sine dispensatione: quod dic vt. j. de fi. ps. c j io. an.

l ¶ Jure regni. q̄: debebat et succedē: h vult dicere.

m ¶ Quicq̄ regnum ipsum reformaturus. q̄.

n ¶ Dilectōis. qđ enim q̄s non diligit facile pt̄enit. xj. q. iij. possunt.

o ¶ Potētia: pdestpotētia vt h q̄ ō h. s. de ap. §stituē. ij. iterdū nocet. s. ō ele. fun dāenta. § piñ cū fi. s. de lo

p ¶ Liberā. lz liberā hēat: donare (ca. potuit. cū pcor. nō pōt. ff. de pac. ō iuris ciuilis. ff. de dona. l fil ussa. si tū ita ratione motus donauerit vz donatio: vt in pc. l. filius. tenetur aūt reuocare ea que male sunt alienata: vt j. ibi deperditoꝝ recuperationē: imo q̄ ipse rex reuocare deberet: nō obstāte iuramento de nō reuocando. s. de iureiur. intellecto. sm ber.

q ¶ Defēsionē. ad qđ tenēt ipi pncipes seculares: vt xxiij. q. v. pucipes. q̄ c. regū q̄ c. administratores io. an.

v ¶ Monasteriorꝝ. Hō. ar. nōte eccliaꝝ mōasteria non ꝓphēdi: ad idē. ē. de cle. sciāt. e. li. ē. j. de sēn. ex. c. vl. §. adijcimus. contra. liij di. §. hac auctoritate.

a ¶ Viduaꝝ. de qb⁹ an ptieāt ad indiciū ecclesie: dic vt no. ē. de fo. cōpe. ex tenore.

c ¶ Bepditor. ꝓ pl regimē maluꝝ ē. de elec. fūdamēta. §. digne it. qꝫ.

b ¶ Pacto. ad iō j. ē. of. or. qz pleri

c ¶ Prohibi(qꝫ tione. ñ. n. pōt sb ditis, phibē quin obediāt ꝫ itēdāt curatori in his q̄ ad curā regni ꝫ ipsius regis honorē ptinēt ꝙ ad hoc ꝓcurādū aſsūpt⁹ sit: ipedire tur ei ipi⁹ officiū

d ¶ Cōsuetis. ad hoc. ē. ō iureiur. petitio.

e ¶ Honorē. vt. vij. q. j. qz frater.

f ¶ Ciuitatib⁹. q̄ muroꝝ ābitu ter mināt vt. j. ō sen. er. si citas. io. an.

g ¶ Procuretis. hucusqꝫ ē lra suspensiua. ber.

b ¶ Violentos. sic. n. iuste bellabit se defēdēdo. xxiij. q. ij. c. j. ꝫ. ij. ꝫ §. ō iurīur. sic. ij. ꝫ sic obedir dāt. erq̄ ꝓstat iustū eē bellū ꝫ ꝫ is ē cū dubitat: an sit iustū necne: vt. xxiij. q. j. qd clpak. i fi. cū ät certū ē bellū iustū: sec⁹. xj. q. iij iulian⁹. ꝫ. c. nō sp cū si.

¶ Redditib⁹. generale nomē e. plus. n. est in redditu qꝫ in fructu vt ꝫ part⁹ ancille ff. de vsur. i pecudū. §. p. tus. ff. ad trebel. deducta. §. hr̄ditatē ꝫ dixi. ē. ō ele. ge

b ¶ Dinutiōe. ad idē. ē. de v̄. sig. cū inf vos. (nerali.

l ¶ Excellentiā. f. n. ē. de prebē. de multa. i fi. vij. q. i. qꝫ uis sed remoto ꝓ crimine sumptus nō ministrāt: qz male meriti ōbēt egestate laborāt. ff. ōposi. bōa fidos.

m ¶ Aliogn. i. eū recipere mandatis parere adiuuare de redditib⁹ integre ꝓuidet ꝓdicto comiti ꝓcēpserit is.

n ¶ Premissa q̄ sūper excōicatiōe ꝓcedere debz. xj. q. j. digne. xxiij. q. iij. ō illicita. ē. de sen. er. sacro cū fi.

o ¶ In vita eiusdē. Nō coadiutoris officiuꝫ expirare morte eius cui adiutor datus est. tunc. n. potestas ad capitulū pertinet in ecclesia cathedrali. i. c. j. ꝫ. ij. mortuo ät rege: aut reliquit f̄ilū qui er succesſiōe rex erit: ꝫ sic cessat istius coadiutoris officiū: aut non ꝫ sic iste rex erit: ꝫ deficiet esse coadiutor ꝫ ideo dicit in vita.

p ¶ Jeps a pagānis. Epo a paganis vl a sismaticis capto nō archiēpo sed capꝫ administrat: nisi ꝓ q̄z cito ꝫ fieri potit sup ꝫ capꝫ ꝙsulēdū. alr ordiart hūi ortū hec decr. ex his q̄ no. habē. ē. de ma. ꝫ obe cū oli.

q ¶ Paganis. vel hereticis. de quib⁹ idē iuris: vt. ē. de here. siquis epo ꝫ scismatici dicunt. xxiij. q. iij. iter heresim. io. an.

r ¶ Archiepo. cū ꝫ ñ repiat i iure exp̄ssuꝫ vt. ē. e. j. c. pri.

s ¶ Sz capꝫ ipi⁹ cathedralis ecclie cuius epo captus est. Et sic nō ꝙ sicut capitulū cū vacat eccla supplet vicē epi i iurisditione: vt. j. de ista. c. j. ē. de ma. ꝫ ob. cū oli. ꝫ. j. de ma ꝫ ob. c. j. sic ꝫ cū q̄ si vacat: vt hic: ꝫ sic nō ciuilē morte eggari nāli: ꝫ ē si. C. de dona iter. vi. ꝫ vr. res vroꝝ. vbi donatio cā mortis ꝙfirmat morte ciuili sic nāli: ad idē. C. de epi. ꝫ cle. l. vl. ō hoc ñ dic vt no. io. xxj. q. j. placuit. ij. io. an.

t ¶ Morte renuciatiōz translatiōnē. depōnē vl alio modo.

u ¶ Spūalib⁹. i his que requirūt ordinem vocabunt vicinos epos cum cautele studio. vij. q. j pōtifices. ē. co. li. de. eleis cui beneficia autem que spectāt ad collationem solius epi non cōferent vt. ē. ne se. va. c. ij. ꝫ. j. ea. ti. c. vno. quia id nō facerent si per mortem naturalem vacarent: vt ibi nec dant clerico licentiā transeundi ad aliā dio. lxxj. de fraternitatem.

r ¶ Spalibus. ita ō mobilibus bonis nihil alienent. ē. e li. de ele. is cui.

y ¶ Debebit. pone archidiacō⁹ p⁹ epz pōst capl⁹ eps a scismaticis captus ꝫ postmōz archidiacon⁹ mortuꝰ quē capl⁹ hz eligere ꝫ epz cōfirmare: elegit capitulum. ꝫ. i archidiaconum queritur quis habeat confirmare: ꝫ videtur ꝙ capitulū talem confirmare non possit: qꝫuis enim circa inferiores inueniamus pmissuꝫ capitulo supplere episcopalez iurisditiōem circa superiores non reperimus concessum immo videtur ꝓhibitū ad hoc ē. de ma. ꝫ ob. cum inferiores. ꝫ. xxj. di. cum inferiores quidam dixerunt papam ꝫ non alium hunc confirmare posse ad hoc j. de of. vi. c. j. alij de archiepiscopo dixerunt. sed hoc in hac questione. no. de ma. ꝫ ob. cum olim ꝙ capitulum talem confirmabit. licet enim canonici in eo ꝙ canonici sint inferiores tamen in eo ꝙ capitulum superiores sunt. ff. quis a quo appell. l. fi. ad hoc. ē. de of. or. arrefragabili. §. excessus. ꝫ marime in eo ꝙ episcopi vices gerunt. ē. de of. dele. sane. ij. ꝫ. xciij. di. c. vlt. ꝫ. xciij. di. c. j. ꝫ hoc verum credo ar. j. de ap. c pe.

¶ Liberati. seruus enim factus erat: insti. de iur. perso. §. vltimo. ff. de cap. ꝫ postlim. reuer. l. v. ꝫ. ff. de regulis iuris. seruitus. recuperat ergo iura sua quasi iure postliminij. vt. xvj. questione prima. prima actione. vij. questione prima. pastoralis. insti. quib⁹ modis ius pa. po sol. §. si ab hostibus.

z ¶ Consulendi. i. ad idem. j. de. cle. egro. c. vno.

ꝙ ¶ Ordinari. aliter ꝓuidendo vel forte visitatorem dando: vt. j. c. pr.

a ¶ Ecclesie cathedrali opiniones erant olim qs possit visitatorē dare cathedrali eccle. item an visitator posset cōferre bñficia: vtrūq; hoz determiat hic papa. ortū hz pmū dcm̄ hui⁹ decre. et his q̄ no. lxj. di. qm̄ fest⁹. et p ino. et ho. ē. vt ec. bñ. vt nr̄z. scōz et his q̄ nōtr̄j. di. obitum.

b ¶ Vacanti. idē in qua si vacante: vt. ē. c. prori.

c ¶ Visitator. ide qō ad ministrator: ō q̄. lxj. di. cathinensis. et. c. qm̄ festus.

d ¶ Pōtifice. cui⁹ interest ecclīaz necessitatīb⁹ p̄uidere. ē. c. prori.

e ¶ Nō pōt. hoc pcise tenebat io. i pdi. c. qm̄ festus. l. bartho. bzi. et hu. ibi ptra tenebāt. l. q̄ archiepūs hoc poterat: sic et p̄ses dat curatorē: isti. de cur. §. vl. et q̄ phibitū ñ reperiebat. lau. idē dicebat: tñ dicebat clericoz requirendum consensum. inno. et ho. vt ec. be. c. vno distiguebāt vt h̄. l. q̄ alius q̄z papa sine

f ¶ Ecclē⁹ cathedrali vacanti⁹ visitator⁹ ab alio q̄ a ro. pō. ⁹deputari nō pōt⁹: nisi fōte capīz i spūalib⁹ et tpalib⁹ negligēt⁹ aut ꝓperā⁹ admittet. n. aīepūs ob negligētiā vel malicīā capīi eo vocato⁹ cāeq; sup̄ h̄ cognitiōe pmissa⁹ visitatorez seu admīstratorē eidem eccle licite potit ꝺputar. h⁹ i⁸ q̄z visitator q̄q; spūalīū et tpalium administrationem legitima⁹ censeat hr̄e: bñficia tñ q̄ ad collōnē ptinēt epi⁹: ꝓferr nō pōt⁹ si ab alio⁹ q̄ a ro. pon. fuerit deputatus⁹. ¶ Cle. iij.

De tēporibus ordinationū et qualitate ordinandorum.

Epe⁹ ꝓtigit q̄ non nulli clici⁹ vicio ex cōcātiōis⁹ astricti: aut apostate⁹ seu irregulares⁹ vl̄ alis ordinū sacroz suscepti one idigni suā p̄iam⁹ in q̄ de his hēt noticia⁷ fugientes⁸ se i mot⁹ ptib⁹ faciūt ad h⁹i⁹ordines ꝓmoueri. ¶ Nos igit volentes alaruz ipsoruz periculis obuiare: statuimus: vt nullus episcopoz⁹ ⁊ alie⁹ ōce

g ¶ Negligenter. ecce primum casum.

h ¶ Aut ꝓperā ecce secūduz. Nō. h eqpari negligētiā et ōlictū alibi differt. ē. dele. si ꝓmissari⁹. pctraq; pte. e. t. q̄z̄q̄z. io. an.

i ¶ Vocato. sī eni vocādi: q̄ eoz interest. ē. ō of. archidi. ad h̄ de temp. or. si archiepūs et quō interfit. ē. dixi.

k ¶ Remissa. qō si ñ fiat dico visitatoz is datiōez ñ valē: ad h̄ e. li. ō ele. q̄uis. et. c. puida. suffic̄. n. legislatorē aliqd phibuisse: si ñ adijciat qō ꝺ factū fuēit ñ valere. C. ō legi. ñ dubiuz.

l ¶ Huiusmodi. s. datus ecclesie cathedrali.

m ¶ Legitimā. lxj. di. cathinēlis. et. c. qm̄. et. ē. ō ele. cū nob oli. i ñ. ñ. n. seq̄t qs hz admīstratiōez legitimā: g̃ bñficia ꝓfert: vide istātiā i caplo vacāte sede. ē. ne se. va. illa sutfic̄ dare instā

n ¶ Epi. soli⁹ al⁹ illa cū caplo ꝓfert: qō (tiā: vt. j. q. j. sic vzgēi. dic vt. j. ne sede va. c. vno. et de regu. c. vlti.

o ¶ Nō pōt. sup̄ h̄ vide qō no. ō ma. et ob. cū oli. Scire debēs q̄ io. et hu. tenebāt ꝓtiū. dicebāt. n. idistincte q̄ visitator poterat bñficia ꝓferre: et h̄ no. lxj. di. obitū. lau. ꝑ opi. g̃ lau. vera i visitatore dato ab alio q̄z a papa ꝑma i visitatore a papa dato hz eni ppt̄ ap̄liozē dātis ꝓrogatiuā ap̄lioz fūgi ptāte: ad h̄. j. ō pb. si a sede. sic et ōlegat⁹ a papa sbdelegatū dat: ab alio ñ. C. ō iudi. a iudice. ō of. ōle. pastōalis. et. c. vl. ad idē. j. ō pbē. hi q.

p ¶ Ab alio. puta archiepo in casibus sup̄ adictis vl̄ a capitulo. si alicui ꝓmitter⁹ vices suas: ille diceretur visitator.

q ¶ Deputatus. ille ergo bñ hoc poterit: q. oia pōt que elect⁹ confirmatus. ē. e. li. de ele is cui. io. an.

Epe. epī sit alie vltramōtanū ñ ordiet: nisi de spāli lnia pape: vl̄ p patētes lr̄as epi sui ꝓtinētes iustā cāz ꝺre no lr⁹ ñ possit illū ordiare. si sec⁹ fuēit factū ordinās pūiet pēa ꝺdīg. et ordiat⁹ mābit suspē⁹ ita q̄ et a pñarijs pape sine ip suus spāli lnia ab olui ñ potit.

q ¶ Sepe. fuit igit ꝓuidēdū. ē. ō ap. sepe. ē. ō cle. q. sepe. j. de re. spo. frequens. ff. de legi. nam ad ea.

r ¶ Clerici. No. pro eis que. ē. dicam.

s ¶ Excōicatiōis. de talib⁹ i excōicatiōe maioz. l ordinatis dic vt. ē. ō sē. ex. cū illoz. et distigue iter regulares et seculares: et iter sciētes et ignorātes ius vl̄ factū: vt ibi.

t ¶ Apostate. qui excommunicati non sunt de h. xxiij. di. siquis. ē. de vi et ho. cle. c. sigs. ō apo. c. iij. in cāu vt pēiculosa. j. ne cler. vl̄mo. vt piculosa. q autem i apostasia recipit sacrum ordines etiam si religiosus sit non dispensatur cum eo per alium q̄z per papam. ē. de ap. c. vl. quod intell ge si vera erat apostasia: per id qs habes. ē. eo. c. ex parte. et ibi no t apostate autem infames sunt. vj. q. j. infames. et. iij. q. iiij. siquis a suo et sic ñ ꝓmouendi. xxiij. di. q̄ñ io. an.

u ¶ Irregulares. siue ex crimine siue ex defectu: puta bigamia illegitimitate corporis vitio vel alio defectu io. an.

r ¶ Patriam. de qua inquirere debet examinans ordinandos. xxiij. di. quando. propter patriam etiam et natiuitatem carius vel vilius emi solet mancipium. ff. de edi. edic. quod si nolit. §. si mancipia. contra. ē. ō iudi. cuz deputati. so. loquitur i ordinando qui subtiliter examinandus est vt. ē. de pur. ca. cōstitutus

y ¶ Hoticia. et ideo in his fieri debet examinatio. ē. de ele. postq̄z. cum suis concor.

z ¶ Fugientes. rix. q. ij. due sunt.

7 ¶ Huiusmodi. s. sacros.

2 ¶ Episcoporum. abbates etiam conferunt. lxix. di. q̄ñ videm⁹. ē. de et a. et qua. cuz cōtingat. h̄ talibus cōferre nō possunt: qō dic vt. j. ō priui. abbates. i fi. et pbyteri conferūt psalmistatum: vt. xxiij. di. j. psalmista.

¶ Italie. quid ecōuersō si episcopus vltramontan⁹ ordinet italicum: non videtur hoc ōcre. locuz habere: quia penalis est et sic restringenda: et sic proprium nō excedit casuz. ē. e. li. de cle. statutuz de pe. di. j. pene. In contrarium videtur: cum per omnia sit eadem ratio vtrobiq;: ergo idem ius. nec videtur ista ampliatio vl̄ extensio ꝺm ea que vides. ē. de ele. si postq̄z. vbi cōsiliū illa cupientes. h̄z penalis locum habere declaratur in prouisionibus et appellationibus et confirmatiōibus: de quibus ibi cautum non erat: ad hoc. ff. de ver. ob. l. a ticio. vbi eniz est eadem ratio penitus omnimoda simil. trudo: non proprie dicimus extendere. ff. ad. l. iul. de adul. l. si postulauerit. §. idem. ff. de edē. quedā §. nummularios. tunc enim pene dicuntur extendi quando ad casum non omnino similem extenduntur: et sic intelliguntur contraria: facit ad hanc questionē quod no. moderni et ho. precipue. ē. ō ele. nihil. et guil. et gar. e. ti. auaricie. dubitando credo per primā rōem q̄ hec. ōcr. i italicis vltramontes ordinatis locuz non

hēat.ꝛ pōt eē rō:qꝫ vltramōtan⁹ circa mōtes erūs hꝫ duo remedia:vt cito mittat ad ꝓpriū epm vel ad papā ſaltē q ſibi vicinus ē:lnīaꝫ poſtulet:qđ nō ſic facile pt italic⁹ vltra mōtes erūs:hēant ḡ in hoc caſu locū anti q̄ ⁊ moderna iura:iſtō aūt ſuū ſcriptū cāuſ nō excedat

a ¶ Clericū.quid dices ſi laicū ordiet i clericū:vi qꝫ tūc locū nō habeat p iura glo.p ri.allegata:ꝛ ad hoc.ſ.in pn.dec. Sꝫ ō.j.c.vlt.cuꝫ ſuis cōcor.ꝛ eadē ē ratio vtroq ḡ idē iuſ erit.ſo.credo p vltrano dcā: ꝛ de laico i clericū ordinato hāc ꝓſtitutionē itelligu:ꝛ facit qđ dicā.j.c. pr.ꝛ lr̄aꝫ lege pūctādo poſt vltramontanū ꝛ non p⁹ clericum:ꝛ ſic tūc vex itellectuꝫ hēbis:ꝛ lꝫ pemū de ſacris loquaꝫ cōſtō generaliter loquīt.vel dicūtur hic ſacri ordines large vt ꝓpreben dant minores:ſic.ſ.de biga.c.i.ꝛ de hoc.xxxij.di.in ſūma.alij contra.

tero aliquem vltramontanuꝫ clericuꝫ ordinare preſumat: niſi a nobis ſpecialeꝫ licentiā hēat vel ab epiſcopo de cui⁹ dio.traxit originem ordinandus:vel i cui⁹ dio.beneficiat⁹ exiſtit⁹:p eius patentes lr̄as⁽ᵉ⁾ cauſam rōnabilem continentes:quare ipſum nolit aut nequeat ordinare. ¶ Eos vero quos contra premiſſa contigerit ordinari:manere volum⁹ abſq ſpe⁽ᵈ⁾ diſpenſationis ſr̄ hꝫ a ſe.ap.obtinende ſuſpenſos⁽ᶠ⁾: ac ordinantes pñia condigna puniri. ¶ Omnibus noſtris pniarijs inhibentes diſtricte

b ¶ Exiſtit.ſubau.vel vbi hꝫ domiciliū:lꝫ alibi natus fuerit.j.c.cū nullus.i.rñ.niſi dicere velis hoc caſu: qđ credo verū.ꝛ lꝫ alꝫ videā vnū ius ſuppleri p aliud:vt ō.de ele.is cui.tamē iſtud non credo ſuppleri per illud alꝫ facillimum erit vltramontano infami ſe facere ordinari :quod vetat hec conſtitutio.

c ¶ Litteras.Hic nota duo ſpālia.pmo cāu i quo ſcriptura requirit:ꝛ hēs de hoc.ō.de.pb.tertio.ꝛ diri.j.de cenſi.c.i ſcōo ꝙ non ſufficit licētia niſi exprimat⁽ᵃ⁾ cauſa ꝛ eſt ſi.j.de ſen.excom.cum medicinalis.

d ¶ Spe.ſi.ō.de ele.c.i.i fi.epūs ḡ ſup executiōe ſecū nō poterit diſpēſare vt oliꝫ poterat.ir.q.ij.lugduñ.

e ¶ Suſpenſos.in caſu iſto celebꝛans irregularitatem incurrit:ꝛ de hoc dicam j.c.proxi.

f ¶ Speciali.ſic.j.de offi.vi.c.ij.ꝛ.iij.j.de pe.ꝛ re.c.ij.de regu.iu in generali.

g ¶ Diſpenſari.quod enī per ſe nō poſſunt nec p alios poterūt.rlvi.di.ſicut.xxij.q.vlti.his a quib⁹.ſicut ecō uerſo.j.de reg.iu.poteſt quis ꝛ ibi plene dixi.

h Eos q.ſciēter ordinauerit clericū alienū:p annū a collatione ordinū ſūt ſuſpēſi:ꝛ poſtq̄ ſuſpēſio fuerit manifeſta:poterunt ſubditi ſine ipſorum lnīa a vicinis epiſcopis ordinari.

h ¶ Eos qui.generaliter loquitur:vt cōprehēdat ḡbus competit ordinare:de priuile.quia circa.

i ¶ Clericos.de laicis dic vt.j.c.vlti.

k ¶ Parochie.id eſt dio.ir.q.ij.lugd.quādoq ecōuerſo. de pecu.cle.c.ij.

l ¶ Aliene.i.non ſue.ſiue ſit ꝓxima ſiue remota. ix. q.ij.ci.ꝛ.c.epꝫ.lxxi.di.p totū.ō.eo.ꝙ translationem.

m ¶ Lnīa.quā quis dare poſſit.dicitur.j.c.proxi.

n ¶ Sciēter.hꝫ nūqđ ſcire ꝑſumet vl ignorare:vi ꝙ ignorare ff.de.pba l.vius.j.ō re.iu.ꝑſumit.dic.ꝙ ꝑſumet ſciēs niſi p hꝫ ignorātiā:ad h.ō.de ele.inotuit ibi nec ꝓbare cogim⁹.ꝛc.qꝛ quēlꝫ ordinādū ſuari tenet:vt.xxiij.di.g epūs.xxiij.di.quādo vi aūt ad eaꝫ ꝓbandaꝫ ſufficere iuramētū:vt.ō.de cle.vt circa.ꝛ.c.nulli.ꝛ lꝫ p alios examinet ex ſua negligētia eoꝝ culpa ſibi iputabit:ad hoc de ſimo.i tm.

o ¶ Affectata.equipollēt ḡ ſcia ꝛ affectata ignorātia:de clan.deſpō.cū ibi bitio.ꝛ dicit affectata ex quo ſcire potuit:hꝫ noluit:imo diſſimulauit.C.de ince.ꝛ iuti.nup.l.q ꝙtra. ꝛ dico ꝙ ſi iurauit ſe ignare:vt dixi i ꝓxi.glo. altera pars habebit neceſſe ꝓbare ſciaꝫ vel affectatā ignorātiā:ꝛ ꝓbabit hoc p argumēta vel cōiecturas ꝓbabiles.ō.de renūn.c.ij.eo.li.

p ¶ Figmēto.ſic.ō.de cleꝛ auarītie.vl qꝛ forte dixit ſcholaꝛis ē quē bñ ordiare poſſūt:vel fingit lnīaꝫ datā fuiſſe:vel dicit epm ordinādi amicū ſuuꝫ:ita ꝙ bñ habebit rataꝫ.ir.q.ij.lugd. vel ſcire diſſimulauit lr̄as dimiſſorias ſurrepticias eē:vt ibi no. hu.vel i fraudē ꝓſōis huius aliquē in ſuuꝫ familiarem recipit vel ei beneficiuꝫ cōtulit.hec ꝛ ſimilia ſunt figmenta.

q ¶ Ordinare.etiam ad primā tonſuram.lxxi.diſ.primatus. de eta.ꝛ quali.cum contingat.quod dic vt.j.eo.c.vlti.

r ¶ Per annū.cōtiuū.ō.de elec.puida.No.ius nouū:qꝛ oli certa pena ꝙ tales nō fuerat ſtatuta hꝫ hꝫ guil.hic mitigat pena:qꝛ oliꝫ p annū a celebratiōe miſſe ſuſpēſus erat ꝛ deponi debeat:vt.ir.q.ij.nullū puniūtur ergo i quo peccauerūt.i.q.i.ſiqui.ō.de his que fi.a ma.par.ca. queliuit.

s ¶ Ordinū.oīuꝫ hꝫ guil.ꝛ gar.ꝛ p hāc lr̄am ꝛ.ō.e.vel nō eſt ꝓpoſ.vbi punit i collatiōe oīuꝫ ordinū q i diaconatu peccauit ꝛ ſi papa voluiſſet:eū tm illo quē ꝓtulit puari exp̄ſſiſſet:vt.ō. e.lr̄as.ꝛ.c.vlt.nec de iure frui dꝫ maioꝝib⁹ q minoꝝib⁹ caret. ff.de ſer.expoꝝ.cui pacto.ꝛ de oꝝ.ab epi.c.i.

t ¶ Statuūt.ꝙ ſi ordinatio rata nō hēatur quo ad executionē.ix.q.ij.p totū.lxxi.di.c.i.qđā iura dicūt eos deponendos. vij.q.i.epūs i dio.hꝫ nūqđ ſuſpēſus ē ſic ordiari⁹ ab executiōe: vel an hꝫ executionē niſi iterdicat:ꝛ vi ꝙ neceſſariū ſit iterdictuꝫ.ō.e.ti.ꝙ trāſlationē.ibi iterdicēda eſt.ꝛc.ad idē de of fi.archi.ſignificaſti.Sed contra ſic non tenet ſnīa data a nō ſuo iudice:ſic nec ordinatio:vt.lxx.di.neminem.lxxi.di.p totū.ſo dicas illum ſuſpēſuꝫ ipſo iure:ſed non illa ſuſpenſione que irregularitatem inducat:hꝫ ſuſpendendum illa:vt i dec. ꝙ tranſlationem ſm hoſti.guil.ꝛ gar.vnde ꝛ in forma diſpēſationis que talibus datur ab apoſtolica ſede dicitur:ipo ab ordinum executione ſuſpenſo.lꝫ igitur ſuſpenſi ſint a iure nihilominus ꝛ ab hoie ſuſpendēt.qđ ē vex:i cāu.ō.c.ꝓ xi.

u ¶ Talit.qꝛ.ſ.ordiauerūt clericos aliene dioc.ꝛ hꝫ dico ꝙ ſecus erit i alijs caſib⁹ i gb⁹ hoc nō inuenit exp̄ſſuꝫ.ad hoc.ō. ti.pri.c.i.de ꝓceſ.ꝑben.quia.ō.de elec.ſuffraganeis.

x ¶ Cōfeſta.p euidētiā facti.ō.de cohabi.cle.c.vlt.vl qꝛ eſt iuris notoriū:vt.j.c.i.vīa.ꝛ.ō.de v.ſi.cū oli.alꝫ in dubio a ꝙ

prio prelato non recedent. viij. q. iij. nonne.

a Lnia. quod enim. a iure concessum est: ulterius non est necesse a iudice postulari. ff. ō condi. insti. l. que sub cōditōe. §. vl. C. li. x. de thesauris. l vna.

b Interim. l. anno suspensionis durante.

c Vicinis epis. in sua dioce: qz nō itrabūt absqz sua lnia parochiā suspensi: vt credo hz guil.

d Canonice. s. precedēte debita examinatione z scrut inio z tempozib⁹ debiſ. ō. e. ti. de eo. z modo debito. s. nō furtiue vel p saltū vl' plēs sacros eodē die vl' duob⁹ qtiuato ieiunio. ō. e. lras. z. c. dilectus.

e Qz nullus. eps oriģinis domicilij vel ecclesiastici beneficij cōmēdaticias ad ordines dare pōt: iferiores plati nō nisi ex priuilegio: nec officiales epoz: hz hi qui hēnt administrationez spiritualium illas bñ cōcedūt: z possunt episcopi ordinare priores priora tuuz nō exēptoz z ipsoz socios q̄diu morantur in illis: licet inde non fuerint oriundi.

f Nullus. generaliter loquitur: vt dixi. ō. c. prori.

g Clericum vel laicum. j. c. prori.

h Parochie. i. dioceſis.

i Ordinare. ō. c. prori. cum suis concor.

k Hoc casu. s. si danda tali lnia: hoc dixi: qz multis alijs modis dī quis subditus alterius z de eius foro. quod dic vt. ō. de fo. compe. c. vlti. z. ff. de iudi. heres absens. §. i.

l Epūs. g nō iferior: vt. j. pri. z ē si. ō. de elec. cum ex eo.

m Ordines. quoscunqz minores vel sacros.

n Oriundus. dicitur. n. quis ibi domicilium retinere: vn/ de oriundus est. ff. de sena. l. penul.

o Ecclesiasticū. ad dāz alteri⁹ beneficij vel prouentus secularis: z talia ecclesiastica bñficia sine institutōe canonica obtineri nō pōt: vt. j. de reg. iu. c. i. cum suis cōcor. z intelligo siue istud sit bñficiū ppter qđ ordinē recepit siue non cum generaliter z nō distinguendo loquat: vñ nec distinguere debeo ij. q. v. consuluisti. ō. de transla. inter cor.

p Domiciliū pōt gs hīe domicilia i plurib⁹ locis. ff. ad mu nic. l. assūptio. §. iuris prudētib⁹. ō so ꝑpe. ex pte. b. ō. rescri. dilect⁹. ij. qđ vez ē si i vtroqz se eglīe collocauit: vt ibi z. j. de sepul. c. ij. als ibi dicef hīe domiciliū vbi maiorē ptē rex suā hz. ff. ad mūicip. ei⁹. §. vl. C. vbi se. vl' cla. sēatores. als sola domus possessio que inciuitate alia comparatur domicilium non facit. ff. ad munici. libertus. §. sola.

q In cadez. subau. vel dñs papa. ō. c. i. z j. §. pri. ꝑpe enim. ordinarius est singuloz. ix. q. iij. cuncta per mundum. z roma cōis est patria. ff. ad munici. roma. z ibi potest quilibet conuenīri. ō. de fo. compe. c. vltimo.

r Prelati. puta abbates archipbī vel archidiacōi: z habe bas de his. ō. de offi. archidi. §. sti. dicit enī canō litteras epi necessarias z non inferioris. lxxi. di. extraneo.

licentia⁸ interi⁹ recipiendi oz/dines ab alijs vicinis⁶ episcopis als tantum canonice⁶ libe/ram concedimus facultatez.

Bonifa. viij.

Q Um⁸ nullus⁶ clīcū⁸ paro/chie⁹ aliene preter superioris ipsius licentiam debeat ordi/nare⁶: superior intellr in hoc⁸ casu epūs⁶ de cuius dioc. ē is q ad ordines⁹ promoueri desi/derat oriundus⁸ seu in cuius dio. bñficium obtinet eccleſia/sticū⁹ seu hz lzalibi nat⁹ fuerit dōiciliū⁹ i eadē

t Inferiorel qz plati⁶ religiosi vel alij: nisi eis q suos clicos aut ſbditos⁶ possint q voluerint epo⁶ facē ordiari a sede aplica spāl⁶ sit

s Subditos. laicos. io. an.

t Episcopo. dum tamē catholico z habes de hoc pri uilegio. ō. de prescrip. veniens.

u Indultū. subau. vel nisi hēant ex ꝙsuetudine pre scripta. vt hoc facere possint. i hō. n. casu bñ vz ꝙsuetudo ēm io. q hō no. ix. q ij. epos. z facit qđ no. ber. ō. de of. archi. §. sti. nec enī ꝙsuetudo reuocatur p nouā ꝙstitutionē. ō. de consti. c. i. e. li.

x Extēdat. nisi habeat speciale mādatuz ad hoc vt infra de offi. vi. c. ij. z. iij.

p Epo. sup hō vide qđ no. ber. modernus: de offi. archi. §. significasti.

z Remotis. quē locū dicis remotū dicūt gdaz circa ad vltra mōtes p decre. ō. de elec. nihil. hz hō ē falsuz q solū talis locus dicat remot⁹: qz aliud ē dicere val de remoti: vt ibi: z aliud remoti vt hō: sic aliō est dicere cauto: qz tūc itelligit nuda cautio: vt. C. de v. ſig. §. sāci/mus. z aliud sufficiēs cautio: z tūc itelligūt pignora vel fideiussores. ff. mā. si mādato. §. vl. Sz vī qz remoti dicāt ex̄puiciā. ō. de elec. cor. ō. C. ō ꝑscrip. x. vel. xx. an. l. vl. vl' vltra duas dietas. ō. de rescrip. nōnulli vl' vltra vnās vt. c. li. e. ti. statutū. sat; crederē hō arbitrariū iudici qs locus dicatur remotus.

q Caplz. qđ tūc i spūalib⁹ administrat: vt. ō. t. pr. c. vl. z.

r Js puta visitator. lxi. di. qm. ō. ti. prori. c. vlti. ō. (pe. de elec. c. is cui.

p Religiosi. etiam exēpti: vt aliqua fuerit dubitatio: z per id quod dicit in non exemptis: vel fuerit dubitatio: quia non erant perpetui z hoc est verius.

a Socij ñ. n. ibi ōbēt eē soli: qz ve soli tē ecclīastici. iij vij. q. i. illō. ō sta. mo. mōachi. z. pbaf. e. t. qđ dei tiorē.

b Oriūdi. qz tūc possent rōne oriģinis: vt. ō. i. rñ z si possint ordinare: ita dico q commendaticias ad ordi/dines dare: vt ibi.

c Nullus epūs alius puta abbas vel pīsbr q psalmi statū ꝙferre pōt. lxix. di. qm. z. xxiij. di. psalm ista.

d Infanti. s. minori. vij. ánoz: septēni ergo pōt ꝙferre fōsurā. xxviij. di. de his. z. lxxvij. di. in singulis. z fac. ō. de ele. ex eo qđ. de pben. sup. z qđ ibi notatur. io. an.

e Intraret. ergo mior. vij. an pt religionē itrare: qđ vez ē: hz pcise nō obligaf: vt. ō. de regu. qz i ſsulis. z. c. ad nraz. z dic vt. j. de regu. is. g. z. c. nō solā. z. c. se.

f Superioris. vt. ō. c. prori. i fi. io. an.

g Homini. laico. qđ apparet: qz ꝙfert pmā tōsuram: olim volebāt gdā dicere q clericū alterius epi qs non pōt ordinare: hz laicū fic z hoc dicebāt p decre. ō. c. cos qui. z hoc falsum erat: vt. lxxi. di. primatus. vbi etiaz de

hꝛico exp:essum erat.

a ¶ Aliene. i. nō sue: qꝛ etiaꝫ si aliene essent dummodo e sue nihilominus poterat ordinare.

b ¶ Tonsuram. per quam imunitate gaudet ⁊ clericalis ordo conf ertur. ē. de eta. ⁊ quali. cū cōtingat io. an.

c ¶ Diffinitū. qđ dic vt no. ē. de cō uer. ꝓiu. ꝓiugat⁹.

d ¶ Peccauerit. ō hiſ q fiūt a ma. par. c. queſiuit.

e ¶ Annū. itegrū ⁊ ꝓtinuū. ē. ō ele. puida. e. li. qđ ſi ſit biſertus. dic vt no. io. lv. di. c. ij. ⁊ ber. ē. de ver. ſig. queſiuit.

f ¶ Būtarat. i. tm mō: ⁊ no. ꝓ eo qđ diri. e. n. eos q. qꝛ ſibi papa voluiſſꝫ ſolū illos eſſe pꝛiuatos a collatiōe ordinis quē miq ꝓtulerūt: h exp:eſſiſſet ſicut ⁊ h fecit: adidez. ē. c. lſas c. dilect⁹. ⁊. ē. de dec. ad audiētiam. ⁊ itelligo hoc verū qñ ſolā clericalez tōſurā cōtulit: alꝫ etiā in vlteriozibus quos contulit puniet ꝓiura ſupꝛadicta. ⁊ i. q. i. ſiqui

g ¶ Suſpenſuꝫ. ipſo iure: ſꝫ nunquid tonſuraꝫ licebit tunc ab alio epiſcopo ſubditis ſuis recipere: dic qꝝ cuꝫ hoc non reperiatur exp:eſſum non videtur ſic licere.

h Ermittim⁹. determināt ꝓ iſtō. c. no. ꝓ ber. ē. de elec. cū icūctis. §. iferioꝛa. ⁊. e. ti. cū dilecti ⁊. ē. e. ti. ide coꝛ. ⁊. c. ꝓterea. ꝓ ipſ ⁊ modēno

h Permittim⁹. videbat ꝓmiſſū etiā i citeriōi etate: ar. a ꝛ̄rio illius decre. ē. e. idecoꝛ. ⁊ ar. directo illi⁹ decre. e. ti. ex rōe. ⁊ ar. a pari illi⁹. e. ti. ꝓterea. nā i. de. er rōe diſpēſāt cū decēni. i decre. ꝓterea diſpēſāt i ordine: ergo pari rōe i etate: vt ibi no. ho. Sz ad ꝓmūdicqꝝ ar. a ꝛ̄rio ñ. ꝓcedit vbi repiſ i iure ꝛ̄riū: al' ſit fortiſſimū de hiſ q fi. a pla. cū aplica i fi. ſꝫ ꝛ̄riū repiſ. ē. de elec. cū i cūcꝫ. §. iferioꝛa. g ñ. ꝓcedit argumētario illa. ad decre. ex rōe. dico illud finiſſe ex ſpāli mādato pape: ad dc. ꝓterea. dico valde maius eſſe pati defectum in etate dꝫ in ordinibus: vt per te vides ⁊ probatur de iſti. c. ij. j. c. li. ⁊ de preben. ſi ꝓ clericis. noua ſit igiſ hec ꝓmiſſio.

i ¶ Epi. inferioꝛib⁹ credo vetitu: ⁊ facit. ē. ti. pri. c. iij. i. ⁊ ij. reſponſo. ē. de elec. cum ex eo.

k ¶ Cōpleuerit. Ho. nō ſufficit attigē ſic i epo.. ō ele. ē cū i cūcē. ⁊ i abbatiſſa. ē. ō elec. idēnitatib⁹. i. rñ. ⁊ ōlegato. ē. ō of. ōlec. cū viceſimū. ⁊ qđ dixit h papa de. xx. an. idē ſi voluiſſet dicere potuiſſet de citeriozi tpe qꝛ iſta talia ſi illa ō gb⁹ dixit ler: qꝛ ñ oiuz q a ꝓncipib⁹ fiūt rō fđ di pōt. ff. de legi. ñ oiuz ⁊ ō h. ē. ō reſcrip. ſi qñ. tñ ſatꝫ eq ꝓordādo ad alia iura ō. rvij. an. ꝓſtituiſſet: ſic i ꝓcura toꝛe ad negocia dicim⁹. j. ō ꝓcur. g gnālit. §. vl. ⁊ ſic de aduocato. ff. de poſtul. l. i. ⁊. iij. q. vij. §. tria. ſꝫ vt ꝓdixi ſic placuit ꝓncipi: ſufficit ſic ſcꝛiptum eſſe. ff. qui ⁊ a quibus ꝓſperit. vi. q. iij. ſcꝛiptum eſt in lege. ſupꝛa de fer. c. ij. in ꝓin.

l ¶ Nō iminet. i illis g ſec⁹ ſic ⁊ i ꝓchialib⁹ eccleſijs. ē. de ele. lz canō. ⁊ h forte voluit dicē io. g no. ō elec. cū di

aliene⁹ clicalē ꝓſumat ꝓferre tōſurā⁹: nec ēt ꝓiugato niſi volēti religiōez ītrare aut ad ſacros ordies ꝓmoueri: put eſt ſacris canonibus diffinituꝫ.

¶ Qui vō ꝯſecerit: vt in quo peccauerit⁹ pūiat ꝓ vnū ānū⁹ a collatiōe clical tōſure dūtaxat' nouerit ſe ſuſpēſū⁹. Bonifa. viij.

De etate ⁊ q̄litate ⁊ ordine preficiendorum.

Ermittim⁹ vt epi' cū bis q. xx. annuꝫ ꝓpleuerit⁹: qꝝ dignitates vel pſonatus quibus aiarū cura non iminet' valeant obtiere: poſſit ſi aliuđ nō obſtat canonicū⁹ libere diſpēſare⁹. Bonifacius octauus.

De filijs preſb⁹ terozum.

S' q defectū⁹ patiſ notalitū: ex diſpēſatiōe⁹ pōt epl 'licite ſi ei aliđ canonicū' nō obſtat ad ordines ꝓmoueri mioꝛes: ⁊ obtinere bñficiū' cui cura ñ iminet aiaꝝ: dūmō ſit tale⁹ ſup q̄ per ipm epm va

m ¶ Canonicū. qꝛ ñ ſt illegitimi: ñ cope vitiati: nec bigami nec

n ¶ Diſpēſare. ſꝫ nūqđ ꝓmouēdo diſpēſat: ō h vide. li. (crioſi' di. g i aliq̄. liij. di. ſi huus i. i. gl. lxxri. di. ſigo ſine. xvi. q. ſ. eccliaꝫ. ō ꝓceſ. ꝓbē. lſas. ō ſcil. fraternitatꝫ. ⁊ ꝓ modernos ō ſi. pſby. vel ens. ⁊ ō cle. ꝓiu. diuerſis ⁊ laꝫ ē euidēſar. qꝝ ꝓmouēdo nō diſpēſat: qꝛ punit. ꝓmouēs. ē. ō elec. nihil ē. ſꝫ h determiatū ē ō patiēte ōfectū i etate. qđ ō patiēte ōfectū i ordib⁹ ſi eligat ad talēs pſonat⁹ vl dignitates ſine cura nūqđ neceſſaria ē epi dil pēſatio: vel an ō iure cōi ad illa tales eligi poſſint tenent inno. ber. ⁊ com. po. qꝝ de iure cōi ad illa talis eligi poſſit: ar. a cō trario decre. cum in cunctis. §. iferiōa ⁊ dicit idē eodez ar. ꝓ decre. ē. e. ꝓtere. ad. c. lx. di. ꝓ totū rñdēt illa correcta ꝛ̄ria cō

suetudine: vel cum ibi dicatur archidiaconum non debere' quē aſſumi: niſi ſit diaconus: in ꝓpoſitum niſi ſit pꝛeſb: ꝛ illa correcta per decre. cuꝫ in cunctis. §. iferioꝛa. q̄ de ordine nihil dixit: ⁊ per id quod ibi dicit ſi moniti nō fuerint ⁊c ⁊ h no. inno. in pꝛedi. §. ⁊ de re iudi. cum olim. ⁊ cōpo e. ti. duduꝫ j. ad decre. dudū. ij. dicunt qꝝ idem indicium eſt quo ad pluralitatem: vel allegatio fuit illa hoſt. ꝯ in decre. ꝓdicta pꝛeterea ⁊ in decre. cum in cūctis. ꝓ quo facit quod no. ber. de his q fi. a ma. p. c. ex oꝛe in gl. qꝛ erat. ⁊ hec opinio exꝑſſa erat in deciſa ipius decre. ex oꝛe. ⁊ probatur optime de elec. duduꝫ j. ad id quod dicitur de capliſ. lx. di. per totum. in quibus dꝫ archidiaconus diaconus ⁊ ꝓpoſitus pꝛeſb: dꝫ eſſe dico ſm hoſti. ibi ſubaudiendum: vel ſubdiaconus cum in epiſcopum etiam poſſit eligi de eta. ⁊ qua. a multis.

o S q cū illegitīe natis diſpēſāt epi i mioꝛib⁹ ordib⁹ ⁊ bñficio ſine cura: dūmō ſit tale i quo alꝫ diſpenſare poſſit: i alijs diſpēſatio pape requiriſ: ſi diſpēſatū fuerit cū aliq̄ qꝝ nō obſtāte vllo defectu poſſit ad curatū bñficiū ꝓmoueri: ꝓtertu illi⁹ diſpēſatiōis ñ poterit duo bñficia ſimul obtinere. emanauit ad ōclaratione⁹ eoꝛ q̄ no. ē. e. ti. c. pe. ⁊ vlt.

p ¶ Defectū. idiſtincte itelligo: put iacet ō q̄cūq; defectu ſiue ſit ſpuri⁹ ſiue adulterin⁹ vl nālis: lz alꝫ quo ad ſucceſſiōes diſtinguaſ: nec ita de facili diſpenſet cū vno ſic cū reliquo: ⁊ ſic itelligatur: vt. ē. de renū. niſi cū pđē. §. pſone vō ⁊c. ē. n. dē gnus vēia g alieno vitio laborat. C. de nāli. libe. l legem.

q ¶ Diſpenſatione. nunquid ꝓmouendo diſpenſet: vide remiſſiones quas dedi. ē. c. ꝓxori.

r ¶ Epiſcopi. in contrariū videbatur. ē. e. lſas. vbi papa cū ꝛ talibus in clericatu diſpenſat: ſed rō eſt qꝛ petitū fuit a papa nam ⁊ eps poterat: vt no. ber. e. ti. c. vlti.

s ¶ Canonicum facit quod dixi. ē. c. ꝓxori.

t ¶ Bñficiū. itelligo ſimpler: qꝛ i pſonatu vel dignitate etiaꝫ ſine cura: vt. ē. c. pri. nō credo qꝝ diſpēſare poſſint ad hoc i eo dē ti. ⁊ de preben. c. vlt. ⁊ de hoc de le. dudum. ⁊.

u ¶ Tale: qꝛ nō ꝓmū imediate ſup quo nō pōt eps ēt cū legi timo diſpēſare ſm vim. ē. e. ꝛ tua hoſ. i ſūma huius ti. §. circa aliō. bar. bzir. lvi. di. i ſūma. ber. ⁊ pe. de ſāp. in pdicta de. ⁊ tua. ⁊ inno. e. ti. c. vl. ſm io. qiu hoc nō. lvi. di. in ſumma. ⁊ tan-

ſ dicta ōcre.ß dirit vin.q ſi th̄ ēt eps b̄ facē nō auderet: gof. ſ.ō ele.inotuit rai.i ſūma hui⁹ti.z hosti.i dcā ōcr.tenēt ꝓiū ad ōcre.penult.ſ.e.ti.rñdēt:q ō illegitio logt:ō tali forte b̄ficio q hēat eccliā cu rātā ānerā:ad b.j.ō pbē.ſup eo.vl ō b̄ficio qō ex ꝓuilegio cō ſuetudine vl ſtatuto re grat ſacrū ordinē:q: cū in ordie tali diſpēſare ñ poſſit ḡ nec i b̄ficio qō ullū ordinē regrit:ōſti. trāſlato .j.q.iij.ſigs obie cerit.z.c.ſigs pbēdaſ.z ē ſi.qō dixi.ſ.ō reſcrip. ſi eo tempore.

a ¶ Maiores.hec itelli go ō ſeculari clerico: nā in regulari ſecus eſt: q: ō iure talis ꝓmouet ad ſa cros.ſ.e.ti.c.j.lvj. di.c.j. z.c.naſci.z b̄ tenet io.lvj. di.j.ſuū.ber.ſ.e.c.vl.gof. in ſūma hui⁹ ti.l.§.circa filios.nec p b̄ itelligit di ſpēſatū i epatu:ar.ō ſen. ex.q: piculoſū.ō ꝓceſ.ꝓ ben.dilect⁹. vbi ō b̄ .p ino.z hosti.xij.di.nos cō ſuetudiez.z.j.c.ꝓxi.

leat diſpēſari. ¶ Ad ordies qz maioes vl b̄ficia ſupgb⁹ neqt eps diſpēſaſ: ſine diſpen ſatiōe ſedis ap. ꝓmoueri nō pōt. ¶ Ille vo cū q p ſedez diſpēſaſ eādē: vt ꝓmiſſo non ob.defectu valeat ad b̄ficiū ēt ſi curā aiarū hēat ꝓmoueri neqt ꝓtextu diſpenſatiōis h⁹i quā exorbitāte a iure oz velu ti odioſaz reſtrigi:niſi vnicū b̄ficium obtinere. ¶ Dez. Si is cū q fuit p ſe ap. diſpēſatū:vt nō obſtāte defectu nataliū quē patiē ad oes ordies ꝓmoueri valeat: z obtinē b̄ficiū:ēt ſi curā hē at aiax: diſpēſationez aliā ta cito de predicto defectu poſt modū obtineat a ſede ꝓfata vt duo aut plura b̄ficia ſimi lē curā hēntia poſſit recipere ſi ei alis canonice pferantur:z ea ſimul licite retinē talis di ſpēſatio cū ñ ſit vīſile ſedē ip ſaz cū illo ꝓdictū patiēte defe ctū voluiſſe ſi h fuiſſet expreſ ſuz eidē i pfalitate b̄ficiozuz h⁹i diſpenſare veluti p ſurre ptionez obtenta nullius peni tus ē moēti. ¶ Re.ix.i ꝓci. gnāli lug.

Dē bigamis.

Ltercatiōis an tique dubiū ꝓſē tis declaratiōis oraculo ōcidēte ſ bigamos oī ſet et ſic eſt contra.ff.de eccl.edic.l.quod ita.l.di.ſer rum de reſcri.eam te.in ſi.ff.de natali.reſti.l.queris.l fal.j.cuz non ſit viſilie etē.ſoluit contra:nec ob.ler qō ita.quia hic de originis naturali defectu loquitur ibi de morbo accident aliquod facilius tollitur:vt.ſ.dixi c ꝓxori.c. ferruz. loquitur quo ad ſalutē anime et ō peccatz q purgā tur:et ſic.c. eā te. et.l. qris. loquūt de quadam plēa reſtōne nataliū.

l ¶ Sede prefata alius enim dare non poſſet: ad b facit .j.de prebē. ſuper eo.et.c. nō poteſt et..c. cum ſingula. hoc te net ber.de ele.du dum.ij.bar. b̄ix. lxx.di.ſanctorum et inno.ſ.de pre ben.de multa.ho ſti.autem dixit q in diſpenſatione que habet fieri p pter neceſſitatem vel vtilitatez ec

b ¶ Sedis ap. nec ſuffi cit diſpēſatio legati:vt.ſ e.ti.c.pe.z dic vt ibi. Sz q rō quare eps diſpēſat in crimib⁹ ab adulterio citra z nō i ōfectu:ſo.facili⁹ delet irregularitas pueniēs ex crimie:purgat.n.p pniaz:nō ſic in defectu.xxvj. di.deinde.vl maior irregularitas pueniēs ex origine q ex crie:q: ꝑma ex nā:ſcōa ex accidēti:ß nālia imutari ñ pōt.vj.

c ¶ Sedē.eadē rōe dico idē ō illo cū q diſpēſaſ per(di.§.vlti. epz:vt poſſit ad minores ordines:z ad beneficium ſine cura l icite promoueri:cum eadam ſit ratio.

d ¶ Defectu.ꝑter hoc a ſecularibus nō repellit honorib⁹ ff.de decur.l.ſpurij.z.l.generaliter.§.ſpurios.io.an.

e ¶ Odioſam.j.de reg.iu.odia cum ſuis concor.

f ¶ Obtinere.concor.j.de pben.nō pōt.ij.rñ.

g Si is cū quo.Si ille cū q ſup ōfectu origis i curato b̄ficio fuerit diſpēſatū eo tacito ſup pluralitate diſpenſa rionem obtineat:non valet diſpenſatio.

h ¶ Sedē.q: alius nō poterat.ſ.c.pxori.z eadē rōne idē credo i epo:q ſi diſpēſauerit cū tali:q poſſit ad minores ordies z ſimpler b̄ficiū ꝓmoueri: z poſtmodū tacito ō ōfectu ipe treſ diſpēſatio ſup pfalitate taliū b̄ficioz ñ valz diſpenſatio ꝓpter eandem rationem:quia non eſt veriſimile ꝛc.

i ¶ Defectu.iſte ōfect⁹ tribus ō cāis ordinū z b̄ficioz ꝓmo tionē ipedit.ꝓmo ob ordis progatiuā.xxvj.di.c.pe.z vl.de er ecl.pla.iter dilectos. C.de digni.neqz famoſis.li xij. ſecō ob deteſtationē pēni criminis quod punit in filio: vt p id pūia tur pē.xxiiij.q.iij.§.ß q.qō me.cau.l.iſte gdē.§.vl. tertio pro pter icōtinētiā paternam que timetur i filio: iuxta illō: Sepe ſolet filius etē.vj.q.j.§.vez. et iō ſtilus ē curie: ſi pēne nō ſit etē.ō fect⁹ aūt ē:ß ñ culpa lvj.di.naſci.et ō pur.ca. accedens.

k ¶ Omnes.caute ponitur hoc in diſpenſatione:et ſuper hoc vide quod no.ber.et moderni .ſ.e litteras.

l ¶ Defectu natalium.ſuper quo diſpenſationem habuerūt ſed nonne ſublatus erat ille defectus per primam diſpenſatō nem:perinde igitur debet haberi: ac ſi illegitimus non fuiſ

m ¶ Sede vacante.ſ.ſi ſuccedat in papatū.

n ¶ Duo ex talis diſpēſatiōis. vtute ꝑma duo q habu it ſolū retinē poterit:vt.j.ō pbē.nō pōt.ij.rñſo.

o ¶ Curam. in curato enim et ſimplici bene diſpēſat epiſz oēs vt no.in decre.dudum.ij.ō elec.

p ¶ Hometi.No.li as ſurrepticias ipo iuxta nō valere

q de hoc dic vt no.ſ.ō reſcrip ad audientiam.ij. Ltercatiōis.bigam⁹ nudat⁹ ē oi ꝓuilegio clerī cali et aſtrict⁹ ſeculari foro:nec valet conſuetudo i ꝓiū:et ꝓhibet b anathēate ne tōſura ōferat.

q ¶ Altercatiōis.b iō dicit:q: olim ſup b erāt opinio nes.dicebāt hu.q bigam⁹ gaudebat ꝓuilegio clerica li et cāonis:q: tenebaſ portare tonſurā.ſ.de vi.et ho. cle.cleric⁹ ſi tōſura.et erat ō foro ec.ar.lxxxj.di.dictuz. et ad minores ordies aſcēdere poterat.xxxiiij.di. ſigs viduā.ij i fi.a ꝓio ſenſu:z.c.lector.io.z alij ꝓ p.c.lxxxi iij.di.ſigs.z ibi hec altercatio:vbi dī q ſquis clericus viduā aut ſecūdam vxorem duxerit:omni eccleſtice dignitatis ꝓuilegio mox denudetur:laicali ſibi tm cō munione cōceſſa:per illud denudetur: videbatur eē priuatus ſed priuandus pñs ergo conſtitutio declarat: b.ſi.C.ar.tute.l.veteris.C.ō poſthu.here. inſti.l.quod certū.C. ō furtis apō. antiquos.

r ¶ Bigamos:vere vel iterpretatiue: vt q: duas vxo res habuit:vel cū vidua vel corrupta ꝙtraxit .ſ.e.de bigamis.xxvj.di.deinde.et hoc verum de his q ſic in minoribus ordinibus contraxerunt:ſecus ſi in ſacris. ſ.e.ſuper.et.c.a nobis.

s ¶ Omni priuilegio.qō multiplex ē.xvij.q.iiij.ſiquis

luadente.s.ō fo.ppe.c.ij.et hoc quo ad pſonā. item q̄ nō verent aliq̄b⁹ veratiōibus in pſona vel reb⁹.C ō epiſ.z cle.l.j.z.ij.z.l.gnāli.z.s.de vi.z ho.cle.c.vl.z iō dī oi puilegio:z ꝓhēdit ēt puilegiū foz z hoc ſeq̄t.

a ¶ Addictos.i.aſtrictos.C.ō epi.audiēna.l.addictoſ

b ¶ Cōſuetudie.

q̄ erat i q̄busdam locis frācie.nō q̄ valet ꝙsuetudo i ꝟ casu sicut nec i illis.s.ō ꝙsue.c.j z.ij.s.de elec. ga sepe.de q̄ dic vt viij.di.frustra.ō ꝙsue.c.vlt.

c ¶ Anathemate inſminatio ē ñ ca nō late sñie:qō ꝓbaſ de iurepa.relatū de q̄ dic vt.s. de sagit.c.vno.ō simo.sic̄ tuis.z p io.lxiij di.salōitāe

d ¶ Omāa.ſucr cessoz officialis ercōicatī ercōicat⁹ nō ē nisi in crimie dānato cōicet. illa aūt q̄ exercet illo ercōicato manente nō valent:si iurisditione solum ab eo recepta hoc facit.

e ¶ Ercōicatiōis.maioris.nā ercōicat⁹ minoꝛi ea que sunt iurisditiōis exercet.vt.s.de cle.ex.mi.si celebrat.

f ¶ Rōnabili cā.alīt ñ dz ferri ercōicatiōis sñia.j.de sen.ex.cū medicinalis.z potuit eē rōnabilis cā cū officialis epi peccat i his q̄ sūt iurisditiōis.qz idē ē ꝙsisto riū epi z sui official:tūc archiepi eos sic̄ epos punire pūt.j.ō ap.rōana.j.rñ. Si vo official epi aliqd posside ret vel faceret vt ꝓuat⁹:tūc archieps eū pl⁹ punire ñ possz nisi sic̄ alios ſbditos i casib⁹ nō.de of.oz.pastoꝛalis.z hoc ꝓbaſ.j.de fo.ppe.romana.ſ.ij.z vl.

g ¶ Ipsi⁹.officialis vel officialis nec putes q̄ official aliū officialē gnālē darē possit:ad ſ.s.e.clicos.vbi ō ſ p ho.z gar.lz spālē cām delegare possit:z etiā pluresſ.de iudi.l.cū ꝓtoz.posito tñ q̄ gnālē officialē dederit sicut infdū fit de facto:ille tñ ercōicat⁹ nō ē vt ſ dicit vel ſ nō dz q̄ official ipse officialē dederit.ſ eps aliū officialē dedit ercōicato ꝓmo. Querī an ercōicatus sit scōs.z videbaſ q̄ sic cū lata eēt sñia in officialē:ad ſ rñdet. Qu eri solet qd sigs delegauit cām postea ercōicaſ:nūqd expirauit delegati ptās.de ſ recurre.s.ō of.dele.lz.z q̄ nō expiret bñ sacit.j.ti.pxi.si is cui. Si vo eps ē ercōicat⁹:nec ipsi nec ipsi⁹ officialis:cū eoz idē sit ꝙsistoriū:de causis cognoscēt.qd ergo tūc fiet? adeaſ papa vt ꝓideat.vt.s.e.li. de sup.negli.pla.c.j.

h ¶ Ꝓpt ſ.f.q̄ gerūt vices officialis ex cōmissiōe epi vel ipi⁹ officialis fcā añ ercōicatiōnē vel dic vt.s.

i ¶ Ob id.ſ.q̄ gerūt vices suas.

k ¶ Crie.qz tūc eadē sñia sunt legati.s.de sen.ercō.si. concubine.

l ¶ Qui.ita ꝙstrue q.ſ.officialis nō artaſ distinctōe censure ecclesiastice z p eo q̄ suum z ē.ḡ si eēnt ercōi

De officio vicarij.

Omana⁴ eccl̄ia:z.j Cum remeñ.archieps i officialē alicuius suffraganei sui ercōicatōis⁵ sñiam ex aliqua rōabili⁶ cā pfert:illos q̄ vices ipsius⁷ gerūt:ꝓpt hoc⁸ ercōicatiōis vinculo nō astringit: cū ñ cōicēt ob id⁹ officiali eiō i crimine¹⁰ q̄¹ eccl̄iastice cēsure pīuilegio clericali ō cernim⁹ eē nudatos:z coercioni fori secularis addictos¹² consuetudine¹³ contraria non obstante: ipſis q̄z sub anathemate¹⁴ ꝓ hibemus deferre cōsurā vel habituz clericalez. Inno.iiij

eali tūc successoꝛes eadē sñia ligarēnt.pone i terminis ercōi cauerat archieps epm monnerat officialē q̄ de cāis non cognosceret q nō definebat ercōicauit eū: successoꝛ pticipauit i crie dānato.vñ ligat⁹ ē.alia lr a ē in plurali exercēt z artāt̄ ꝙsi dicat eo q̄ vices gerētes exercēt officialis officiū nō ligan

districtione ꝓo eo q̄ suum exercent officiuz non artantur. ¶ Ea tamē que ipsi¹⁵ gerēdo huiusmodi vices¹⁶ agūt eo taliter excommunicato manente:si iurisditionem tm⁹ recipiunt¹⁷ ab eodem:non possunt obtinere vigoreꝫ.

tur sententia.

m ¶ Ipi.ſ.vicarij officialium.

n ¶ Uices.officialis saltem nūc ercōicati.

o ¶ Tū.als th:als talis: z dic taliter.i.etiam ꝓpt aliam¹⁸ causam nō ꝓpter officialitatem.

p ¶ Tm:ergo si ab epo. secus.qz officiali ercōicato si eps alij cōmittat:tenet cōmissio vt supi⁹ diri

q ¶ Recipiunt.de facto: qz de iure ille iurisditionem demādare non pōt q ercōicatus ē.xxiij.q.j. audiuim⁹.de re iudi.ad ꝓbandum.

r ¶ Uigoꝛē.nō enim poꝛtuit ercōicatus qō si habebat cōmittere.j.q.vij. daibertum.de iurepa.q̄ autem. In casu tamen ex cōicatus vtitur iurisditi

Bonifacius octau⁹.

¶ Licet¹⁹ in officialem²⁰ epiſcopi²¹ per commissionem officij generaliter²² sibi²³ factā causarum cognitio transferatur:potestatem tamen inquirendi cozrigendi aut puniendi aliquoꝛum excessus seu aliquos a suis beneficijs²⁴ vel administrationibus²⁵ amouendi

one.j.de hered.ꝓsidētes.z ē spālis casus i odiū hereſis.

s ¶ Licet.ex generali commissione non potest officialis inquirere:coꝛrigere:deponere:z punire subditoꝛum excessus.hoc dicit. z fuit hec decre.tracta de quadam extrauaganti Alexan.iiij.que incipiebat dudum.vbi quidam officialis episcopi abbatem deposuerat qui appellauit ad archiepiscopum:z officialis archiepiscopi sententiam confirmauit: appellatum fuit ad papam. z papa prēdictas sententias infirmauit.quod hic dicitur:tenebat Hostien.de institu. ex frequentibus.

t ¶ Officialem.qui interdum missus dominicus appellatur de regula.c.ij.de sri.z ma.c.j.officialis iste oꝛdinariam habet iurisditionem:interponit enim decretum in alienationib⁹ rerum minoꝛum z emancipationibus z omnia que ad iurisditionem pertinēt expedit.C. de offi.eius qui vices al. iu. op. l.ij.z.j.de iudi.c.vlt.sed talia cum cause cognitionem requirant ꝑm leges non delegantur.ff.de offi.ꝓcon. l. nec q̄ q̄ſ. ſ.j.ergo sequitur q̄ ex iurisditiōe oꝛdinaria hoc facit non ex delegata ꝑm ino.z hosti.qui hoc nō.s.eo.ti.sua.z guil.in spe. de oꝛdi.in pꝛinci.goff.contra in summa istius ti.primum tene z adde rationem decre.s.eo.li.de consue.c.ij.z quod ibi diri Licet autem negari non possit eos iurisditionem habere oꝛdinariam:tamen nō in omnibus recurritur ad eos sicut ad dātes hinc est quod de casibus hic z.j.c.pꝛoxi.expꝛessis sine speciali mandato se non intromittunt:nec etiam de spiritualibus.vn de litteras commendaticias ad oꝛdines dare non possunt: vt.s.eo.li.de tempo.oꝛdi.cum nullus.ſ.j.nec officialis archi epiſcopi pꝛesente vel vicino archiepiscopo in suffraganeum excommunicationis suspensionis vel interdicti ferꝛ sententiā j.de offi.oꝛdi.c.j.in fi.

v ¶ Episcopi.vel cuiuscūq̄ alterius:cū eadem sit ratio.

x ¶ Bener aliter.non ergo tantum valet genus quo ad singula quantū species:de hoc.xxiij.di.q̄ſq̄ſ.de offi. oꝛ.si sacerdos.

a ¶ Cõmittant.ℏ pone eps dedit vicariũ gnez ⁊ i mãdato
erpresserit aliqđ de istis qđ regrit spāle mãdatũ secuta cla gnã
h:⁊ oia alia q̃ p nos possum⁹ etiã si mandatũ exigãt spāle q̃ri
tur an talis oia spālia possit:⁊ dixit ho.ℏ.de of.archi.ℏ signifi
casti.p ipaz decre.⁊ p dec.sedes.de rescrip.⁊ p.l.ff.ligs cau.ℏ
⁊ si.ℏ.q̃stũ.⁊ pea q̃ no.
de ꝓmo.c.vno.q̃ oia po
terit.qđ saꝫ vī ad instar
procu.vt.j.ō pcur.q ad
agẽdũ.ℏ.j.sec⁹ si aliqđ ō
spālib⁹ nō exp̄esseꝫ fuis
set:vt ibi.j.rñso.

b ¶ Uz i gnāli.er gnā
li ꝓmissione offici
alis bñficia ꝓferre si pt
declarat no.p gof.inno.
⁊ ho.de pben. dilecto.

c ¶ Uerisilr. Nō ispiciẽ
dũ qđ ẽ vīsile: ꝓcꝛdat
ℏ.ti.ū.c.vl.⁊ hz hoc locũ
ẽt vbi ẽ gnālitas:vt h:⁊
vbi ẽ obscuritas:vt.j.de
reg.iu.inspicimus.

d ¶ Cõcessur⁹. ad idẽ.j.
de pe.⁊ re. si eps.⁊.j.de
reg.iu.i gnāli.cũ suis cõ
cor.⁊ idẽ i obligatõe.C.
q̃res pig.ob.po.l.j.

e ¶ Hec regl'r ſcda rō huius dicti:⁊ ideo dicit regulariter:
quia casualiter secus:vt si iusta ratione motus donauerit:vt
puta magistro:vel si donare ei pmissuꝫ sit vel rōne pſone ipsi
us cui ꝓcessa est administratio:vt si filius senatoris.ff.de ad
mi.tu.cũ plures.ℏ.in pmis:⁊.ff. de tu.⁊ cur.a.dif.l.ℏ.j.⁊.ff.
ō dōa.l.filiussa.j.rñso.ij.⁊.iij.de hoc no.ff.de pac.l.ꝫ tur i fi.

f ¶ Libera i ꝓferẽdis beneficijs est liberalitas in cui dan do
ℏ nō in dando ꝑm ea que no.ℏ.de pbẽ.relatũ.⁊.c.iter ce ka.

g ¶ Nō pñt.in ꝫiuz videbat p decre.ℏ.de insti. ex frequ ẽti
b⁹:⁊.ℏ.de pbẽ.dilecto.ℏ illa ura nō obstãt:qz in decre.ex fre
q̃ntib⁹.nō dī q̄ officiales possint ꝓferre ℏ q̄ pñt ꝓfirmare:⁊
h sũt diuersa.vt pz i caplo sede vacãte:qđ bñ ꝓfirmat ab epo
ꝓfirmãdos:de ma.⁊ obe.cuz olim.j.de insti.c.ij.⁊ tñ nō ꝓfert
beneficia ad solius epi collationẽ spectantia.ℏ.ne.se.va c.illa
⁊.j.c.ti.c.vno.ad idẽ.j.de pben.cũ i illis.decre.dilecto nō di
cit q̄ approbatio ibi facta p gnālem pcura.valuerit.

h ¶ Cõmissa. Nō.pro his que no.io.ber.⁊ ho.ℏ.de ꝓcef.pbẽ.
ꝓstitutus.dixerũt.n.q̄ eps nō pōt spāliter cõferre collationẽ
alicuius prebende que nonduꝫ vacat:qz id posset fieri i frau
dem vacaturarum.qz enim non posset mihi promittere pri
mam vacaturam daret fratri vel amico meo potestatem con
ferendi primam:⁊ hoc esse non potest:⁊ sic itelligitur decre.
ꝑdicta constitutus.in fi.Sed generaliter cõmittere collatio
nem bñficiorum ad se spectantium bene pōt:vt hic.⁊.rvj.q.j
statuimus.⁊ perpetuo etiam posset ius cõmitti alicui digni
tati vel in genere.vt.ℏ.de insti.cum veniſſent.vel in dj̃ē.vt.ℏ
de dona.pastoralis.xvj.q.ij.vilis.

i Tatuimus.conservatores a manifestis defendit iniurijs
⁊ iudicialem indaginem nont exercet.

k ¶ Conseruatores Quia materia conseruatorum in tī.
isto ℏ ⁊.j.c.pri.⁊.c.vlti.posita est nota conseruatores delega
tos esse ⁊ vt dicebat ber.de istis conseruatoribus p̃ura antiq
qua parum vel nihil habebamus:possunt tamen dici conse
uatores epi qui habent conseruare ⁊ defendere viduas
pupillos ⁊ orphanos ab oppressibus ⁊ iniurijs de so. compe.
er pārte.b.⁊.c.er tenorẽ.lxxvij.di.c.j.⁊.ū.xxiij.q.v.ad
ministratores. Scire debes q̄ isti conservatores iter
dum dant:vt aliquos defendant ꝫ latrones vel prę
dones interdū ꝫ eos qui eoꝝ p̃iuilegia infringunt:
interdum latius:vt defendãt ab iniurijs ⁊ offensis:⁊
in nullo dictoꝝ casuum habent iudicialem inda
ginem:vt h ⁊.j.c.
c.vlt.de manife
stis ergo solū mo
do habẽt cogno
scere:⁊ itellige ma
nifesta illa q̃ noto
ria sunt ⁊ ita pa
tentia q̄ nulla p
babili tergiuersa
tione celari pos
sunt.vt de ṽ. sig.
ex parte.de coha.
cle.⁊ mu.c.vl.Sz
quid si negẽt of
fensa notoria ne
gatione videtur
fieri res dubia.
C.q.ad liber.pro
cla.non li.l.iij.dic

dicis delegati

Tatuimus⁸ vt ꝓseruatoꝛes⁸ q̄s plerūq̄z
ꝓcedim⁹:a manife
stis iniurijs ⁊ violẽtijs ofẽdere⁹
possit q̄s eis cõmittim⁹ ofẽ
dẽdos nec ad alia que iudicia
lem indaginez⁹ exigunt suaz
ossint extendere potestatem
Alexander.iij.

Q Uia⁹ pōtificali dignita
te preditis ° ob reuerẽ
tiã sācri officij⁹ qđ exercẽt plu
rimuz deferri conuenit ⁊ eos
plus alijs honorari decet⁸:vt

q̄ bene p̃obationẽs recipiet ꝓseruatoꝛ an factum sit
notoriũ:vt sic videat an sua sit iurisditio.ff. de iudi.
sigs er aliena.ℏ.de rescrip.sup lris.als.n.istoꝝ officiũ
eẽt inutile:⁊ si inueniet factũ notoriũ ꝓcedet.als desi
stet.non.n.habet ptãtez simpliciter defendẽdi simpli
cit iniuriã:ℏ qualificatã notoriã.s.hz ergo ꝓseruator
vocare reũ:⁊ si ꝓteat factũ bene quidẽ:si neget:sup
notorio ꝑbatões recipiat:si aũt ꝓteat factũ ℏ dicit se
id suo iure fecisse.dicũt qđã q̄ vlteri⁹ se itromittere nõ
ꝺz Alij⁹ ꝺdicẽtes q̄ ꝑbatões recipiet sup notoria offẽ
sa:ad hoc.ℏ.de ele.bone.als facile eẽt ꝓseruatoꝛ offi
ciũ deludere:vñ si videat ꝓseruatoꝛi ꝑbabilis nega
tio nō ꝓcedat:puniat sicut notoriuz.dicebat aũt oliz
ber.q̄ sicut delegat⁹ recusari poterat sic⁊ ꝓseruatoꝛ
postea mutauit dicẽs:q̄ qz i notoriis nō admittit recu
satio vel appellatio:ꝓseruatoꝛ aũt ñ cognoscit nisi de
notoriis q̄ recusari ñ potit .ℏ.ō ap.ꝓpoſuit.⁊.c.cuz sit
dixit ẽt talẽ ꝓseruatorẽ iuocare posse auriliũ brachij
secular⁹.ℏ.ō of.oꝛ.c.j.⁊.c.⁹qñ.⁊.xxiij.q.v. administrato
ri.

l ¶ Defẽdẽ.h itelligi pōt ō ꝓmissa ⁊ ꝓmittẽda.po(res
ne.n.patos ad exercitũ violẽtiã inferẽdã illis quoꝝ
ꝓseruatorẽ ꝓhibere:potit excõicare ⁊ punire:de sen.
ex.sacro ⁊.j.e.ti.rōana.ℏ.caueat.i ꝓmissa defẽdat ꝑ di
strictionẽ ecclīasticã ꝓpellẽdo iuriatores vt satisfaci
ant lesoꝝ ⁊ ẽt seculare brachiũ iuocando:vt supi⁹ diri.

m ¶ Indaginẽ.i.cãe cognitionẽ seu ipi⁹ examinatio
nẽ qz dubia sũt:⁊ si de talib⁹ se itromittũt penã incur
rũt:ō q̃.j.e.c.vl.ℏ.vt aũt.nec vz qđ agit.vt e.dec.ℏ.vl.

n Alia pōti. In coactionib⁹ ⁊ pe (q̄ ẽ gl. istius.ℏ.
nis pōtificali dignitati deferẽ.exemplificat qđ
hẽtur.ℏ.eo.sane.ij ⁊.c.pastoralis.in pn.

o ¶ Preditis.i.pre alijs dotatis.

p ¶ Officij.concoꝛ.j.de sen.excom.quia periculouz
⁊.xj.q.iij.absit.

q ¶ Decet.inspicimus quid deceat sic.ℏ.e.l.de elec.
cum nō deceat cum suis concoꝛ.

a Judicibus pōt referri hoc quod .j. sequitur deputatis vel puncta h3 dic iudicibus quibuscūq3.

b ¶ Ingressus. & si durante tali interdicto in eccl̄ia solēniter celebrat irregularis efficit. j. de sen. ex. is cui.

c ¶ Sacerdotale. sine quo pōtificale offm̄ exerceri nō pōt. s. de excess. pla. er l'ris. sed v3 q3 ab ipo pncipio isti acrius q3 reliqui puniri debe rent: vt. v. q. vlti. pbyteri. q est ler C. de epis. & cleri. l. pbyteri. vbi d3 q3 multo maiori pena sūt digni q3 bus cū plurimū honoris p nr̄am iussionē delatus occulto repe riunt i crimine: ler illa loq3 de illo q deligt i eo i quo honorabat. s. i sacerdote q i testimonio dicendo honorat: vt non torqueat & iō verū tacuit vel falsus dixit. vel dic q3 mior pena maior ē i maiore: ḡm ea q̄ no. de clericis vēna. c. j.

d ¶ Aliter. s. nō supposset tāta modestia: vt q3 iurias vel grauiosa vba pfert in iudicē. s. de pēn. dilectus Quid si iudex nō purgata h9 decre statim excōicet vel suspendat ep̄m vel superiorē tz ne sniat: dic q3 sic tz reprehendendus sit iudex qui hāc modestiā nō seruauit. xj. q. iij. c. j. s. de sen. excō. sacro.

e ¶ Duo. Edita ē hec decr. ad declarationē eor q̄ no. ber. inno. & hosti. s. eo. sup qōnū. §. si vō ad fi.

f ¶ Duo. idem de vno & multo fortius: q3 maior dubitatio ē qñ duo ex tribus subdelegāt: qñ vnus tm̄ videbat eni inspici debere maiore numer. q3 ḡ duo erāt subdelegati & tertius delegatus. q3 maior pars h9 iurisditionis subdelegata era: nō videbat appellandū ad pmū delegātez: tz sec9 ē vt h vides. cū enim in hoc casu diuersis respectib9 emergāt aduersa eligere debem9 qō min9 in se hz captionis. ff. de reg. iu. quotiēs captiosus. n. esset si de pari ad parē appellare tur: ad pmum ergo appellari delegantez debebit.

g ¶ A sede aplica. ideo dictū: q3 delegatus ab alio nō delegat. s. c. pastoralis. c. vlt. C. de iudi. a iudice.

h ¶ Duobus alijs. idē si subdelegarēt illi collegę: sed de hoc videbat dictū. s. e. sup eo. §. si vō. ḡm vn. am lecturam q̄ ibi amplectēda est. q3 si ibi quereret de eo q3 totū subdeleg. nuerāt nō erat questio. q3 p̄cedentia decisa erat.

i ¶ Non in totū. bene dicit q3 si in totū subdelegasset. s. e. eēt qō: q3 tūc semp appellat ad primum delegantē super questionum. § porro.

k ¶ Cum delegato. No. q3 si in rescripto eēt cla3 q3 si nō ēs: & duo ꝓmitterēt. & se excusaret: nec cōmitteret i hoc casu ab illis duobus subdelegatis ad delegatos subdelegantes appellaretur & non ad primum delegantem cessat enim ratio & hoc voluit hec littera.

l ¶ Ab ipsis. delegato & subdelegatis.

m ¶ Condelegatos. q3 appellatio ē de minori ad maiorez & cē. hic aūt ḡtim appellaret de pari ad parem: quod esse non potest & adde qō dixi. s. eo li. de cō sue. c. ij.

n ¶ Ex tra vnū. Tres casus ponit in qb9 suspitionis cā cozā arbitris nō tractat. Primus cū recusat vnus ex delegatis datis cū clausula q3 si nō oēs. Secūs cū recusat delegat9 epi Tertius cū recusat officialis. Et reprobat pmas ps qō no. inno. s. eo. cuz super. & approbat qō ibi no. hosti. & ab. Et pbabatur oliz p decisā ipsi9 de cre. & ipse hosti. s. eo. sup qōnuz. §. q vō. & j. de appellegitima. & guil. i spe. de recu. §. vl. v. qd si vnus

o ¶ Duobus idez si ex pluribus. cū eadez sit rō.

p ¶ Non possunt est ergo necesse q3 de ipotētia patteat āteq3 collega procedat. s. e. prudētia. lec9 cū scribit. vt. j. e. cum plures. j. rū.

q ¶ Causa pncipali. Unde nō videbat q3 de impedimento cognoscere deberet: qō sibi ꝓmissuz non videbat: sed cognoscit an sua sit iurisditio. ff. de iudi. siquis ex aliena. s. de rescrip. super l'ris. sic & hic cognoscit: an collega suspectus sit vt sic videat an sit iudex sine illo ex clausule vigore.

r ¶ Se. ap. Idē videret i delegatis ab alio. nec ob. j. §. prori. quia ibi loquitur ḡm bancrationem vbi vnus solus est delegatus.

f ¶ Legitima recusatus iudex pp vnicā cām. s. pp suspitiones j. c. pri. Sed illa ex multis causis insurgit pone exēplū. s. e. cāz q̄ & c. cū R. & c. in finuante. de iudi. cām q3 vt li. nō ꝓte. accedēs). & ij. de ap. ad hoc. & postremo cum si.

t ¶ Probari. hñ dicit cozā quo habeat probari: & p quē expediri: tz nō dicit cozā quo habeat ꝓponi. cozā quo ergo propone: an cozam ambobus: an cozam altero tm̄: satis videtur p istam decre. q3 coram oibus sit proponēda & cozā collega probanda. Olim dicebat ino. s. e. cū sup. q3 lz bonū eēt q3 coram oibus ꝓponēt: sufficiebat tm̄ si proponeret tm̄ cozā recusādo cū arbitri deberēt cognoscere qō hodie posset locū hīe i delegatis datis sine clausula: vt. j. segt. Sz nūquid medio tpe pēdente probatione cozā collega poterit ipse collega in pncipali ꝓcedere: & vi q3 sic q3 medio tpe ille cognoscere nō pōt: ergo ex vigore clausule collega cognoscere potest. Sz dic s. q3 pmo dz de impotentia anteq3 solus procedere possit. s. e. prudētiā sed pēdente cā suspitionis ille vult interesse: nec adhuc apparet cū non posse: igitur collega in pncipali nō procedet. Sed Jo. cardi. sentit & dicit q3 medio tpe est locus dicte electionis q3 si nō oēs &c. sed dic: q3 expectari dz finis cause: ad hoc optime. ff. de excu. tu. l. dirim9. circa pūn. Sed nōne honor est iudicem esse. vt. s. de appel. vt debitus. & C. quando prouo. non est ne. l. oēz honorem. & maiorem. & maior vi solus iudex eē q3 cū

alio:ad hoc.j.de concess.p̄hēb.c.vl.vī ergo collega suspectus in p̄nunciando facilius illum suspectum vt solus iudex remaneat. Sed dic q̄ lz iudici debeat honor tamē idem onus vt.ī.c.pastoralis.ibi eronerare cē.q.ff.de mu.z ho.l.vlt.§. iudicandi. vnde nō est ibi tanta suspitio:q; non p̄sumit̄ gs appetere onerosa:z ideo in his taciturnitas non habetur p̄ q̄senſu.ff.de p̄o cura. filiusfa.§. inuit⁹.z dixi de hoc.j.de re. iur. is qui tacet.p̄terea si male p̄nunciat in hoc casu non deest appellatiōis refugiū.j.e. ab arbitris

a ¶ Clausula. Ex quo.n. simplic dati sunt:vnus sine altero p̄cedere non pōt.ī.eo.cām matrimonij.z.c.vno.impedito ergo vno ita q̄ non possit q̄mittere:alij p̄cedere nequeunt. Jo.an.

b ¶ Cū aūt hoc nō. ber. ī.e.sup qōnuz.§. quem ꝓo.i vlt.glo.z ho.ibidē.

c ¶ Epi. idem in subdelegato delegati pape qui delegauit nō in totuz vt in p̄dicto.§. quem ꝓo.si aūt ipse epūs recusaretur eligerentur arbitri.ī.de ap.cum speciali. sed quare tūc nō addit̄ supior sicut z hic:rō: q; iurisditio ordinaria fauorabilis. Item nō ita de facili pōt haberi supior ordinarius:lz interdū possit:z ad ea que frequētius cē.ff.de legi.nā ad ea.sicut nec sic de facili adiri pōt papa:z ideo si recusat delegat⁹ ipsius iur ad arbitros. omni ergo casu papa laboribus z expensis p̄tium voluit p̄uidere.

d ¶ Idem ē.l.q; cōz epō p̄babitur causa recusationis:z hoc uo.hosti.j.de appel.legitima.

e ¶ Appellari.nec valet p̄suetudo i p̄iudicium vt.ī.e.li.de cōsue. c.ij.z sic nō q; lz quo ad quedā fit idem cōsistorium epi z sui officialis:nō tñ quo ad omnia ad idem.ī.ti.pri.c.ij.z.iij. Sz nōne appellatio z recusatio sunt paria:vt.ī.de appel.super eo ij.Rñ. Dic q; istud intelligitur quo ad moduz:vt ibi nō.i.sicut non admittit̄ frustratoria appellatio:ita nec frustratoria recusatio:vnde recuso z si non grauer:tñ nō appello nisi grauer appello a iudice i quem consensi quem tñ non recuso.in multis alijs ē dissimile z quo ad casū nostrū ē rō:q; lz de nā appellationis sit:vt ea ad maiorē.vt diri.ī.c.pri.ſi sic i recusatione:vt p̄z.ī.j.rñ.z in hoc itur ad arbitros:vt.ī.e.suspitōis:z

f ¶ Vider. Declarat notata p̄ ber.ī.de ap. (de ap.cū spāli. ſcōo regris i glo.pe.z p̄ modernos ibidē z p̄ gof.i ſumma de ap.§. dubitari.z guil.i spe.de recusa.§. vlt.ꝑ. sed qd ſi is iudex.z distiguit tria tpa ad sciēdū an iudex suspectus cōmittere possit:q; aut nō ē p̄posita recusatio:z tūc i totū p̄ eum facta cōmissio tenet:aut ē p̄posita lz nōdū p̄nūciatū sup ea:z tūc volēte recusatore q̄mittere pōt:alꝰ nō:aut iā p̄nūciatū illū eē suspectū z tūc etiā volēte recusatore cōmittere negt.

g ¶ Ap.se.iō dcm:q; delegat⁹ ab alio nō ōlegat:vt diri.ī.e.si

h ¶ Legitime.aliqs q̄ordātias dedi.ī.c.pri. (duo.

i ¶ Proponat.i cōtrariū videbat:q; iefficax ē apō ipm iurisditio ex quo elidi pōt:q; nihil refert an aliqd ipo iure ineffi
cax sit:an p̄ exceptōez.ff.de reg.iu.l.nihil interest.ff.er gb⁹ cau. t posea.l.fulcini⁹.§.ſi i dīē.si ergo iefficax ē iurisditio i delegā te:ergo z i delegato:q; p̄tibus eius fungit̄.ff. de iurisdi. om.iudi.l.z si p̄tor. z.ff.ō of.eius cui mā.ē iurisdi.l.j.§. q mādata. Itē ps iurisditiōis ē ōlegare.ff.ō iurisdi.om. iu.l.iij.ſi.cū ergo alias p̄tes iurisditiōis aggredi non possit:ergo nec istā.ispicimus eni an delegās cognoscere valuerit:vt sic demū delegatio valeat.C.q; p̄ sua iurisd.l.vna. hic ē q; ſi p̄cōsul q̄mittat cāz añq; īgrediat̄ p̄uinciā q; tūc cognoscere nō pōt:nec delegatus ab ipso: nisi tūc demū cū īgressus fuerit.ff de offi.p̄cōsu.ob seruar.§. vlt. Itē delegatus p̄uenire nō potuit diligētiā recusantis ad hoc.ī. de ap. sepe.z.c. oblate. Itē exceptio q̄ ob stat venditori z emptori.ff.de cō trahē.emp.l. doli

k ¶ Vider. Declarat notata p̄ ber.ī.de ap. (de ap.cū spāli. ſcōo regris i glo.pe.z p̄ modernos ibidē z p̄ gof.i ſumma de ap.§. dubitari.z guil.i spe.de recusa.§. vlt.ꝑ. sed qd ſi is iudex.z distiguit tria tpa ad sciēdū an iudex suspectus cōmittere possit:q; aut nō ē p̄posita recusatio:z tūc i totū p̄ eum facta cōmissio tenet:aut ē p̄posita lz nōdū p̄nūciatū sup ea:z tūc volēte recusatore q̄mittere pōt:alꝰ nō:aut iā p̄nūciatū illū eē suspectū z tūc etiā volēte recusatore cōmittere negt.

g ¶ Ap.se.iō dcm:q; delegat⁹ ab alio nō ōlegat:vt diri.ī.e.si

h ¶ Legitime.aliqs q̄ordātias dedi.ī.c.pri. (duo.

i ¶ Proponat.i cōtrariū videbat:q; iefficax ē apō ipm iurisditio ex quo elidi pōt:q; nihil refert an aliqd ipo iure ineffi
cax sit:an p̄ exceptōez.ff.de reg.iu.l.nihil interest.ff.er gb⁹ cau. t posea.l.fulcini⁹.§.ſi i dīē.si ergo iefficax ē iurisditio i delegā te:ergo z i delegato:q; p̄tibus eius fungit̄.ff. de iurisdi. om.iudi.l.z si p̄tor. z.ff.ō of.eius cui mā.ē iurisdi.l.j.§. q mādata. Itē ps iurisditiōis ē ōlegare.ff.ō iurisdi.om. iu.l.iij.ſi.cū ergo alias p̄tes iurisditiōis aggredi non possit:ergo nec istā.ispicimus eni an delegās cognoscere valuerit:vt sic demū delegatio valeat.C.q; p̄ sua iurisd.l.vna. hic ē q; ſi p̄cōsul q̄mittat cāz añq; īgrediat̄ p̄uinciā q; tūc cognoscere nō pōt:nec delegatus ab ipso: nisi tūc demū cū īgressus fuerit.ff de offi.p̄cōsu.ob seruar.§. vlt. Itē delegatus p̄uenire nō potuit diligētiā recusantis ad hoc.ī. de ap. sepe.z.c. oblate. Itē exceptio q̄ ob stat venditori z emptori.ff.de cō trahē.emp.l. doli

Ider ab ap⁹se. datus q̄ uis legitime recusari valeat: vt suspectus: pōt licite vices suas q̄mittere: añq; recusatio ꝑ ipm p̄ponat. Et si in totuz commiserit recusari ulterius

aut facta p̄ eū cōmissio impugnari negbit:qō posz si sibi ō iurisditione aliqd reseruasset. ¶ Post recusationē q̄z p̄ positaz committere nisi de recusatoris p̄cedat assensu: nō pōt:sed eo volēte hoc pōt etiam si iā recusatio eadē sit p̄obata:dumō p̄nūciatū non fuerit super ea. ¶ Extūc eni cū oio iudex esse desierit:nulla etiā cū illius assensu pōt fieri commissio per eundez

Qanuis alicui vices tuas in cā tibi a se. ap. delegata in totū q̄miſſe noſca

q ¶ Desierit.ī.e.i lris z.c.significauit.z.c.venerabili.ff.de re iudi.l.iuder.

r ¶ Assensu.cū.n.ibi definat iurisditio nō est quid.p rogat:de quo dic.ī.e.p.z.g.

s Qáu.s.declarat no.ī.e.sup qōnum.§.ſi ꝓo in glo.pz.z.ī.eo.venerabili.in glo.pe.z vlti.z ibi ēt no.p modenos z guil.in spe.ti.j.§. restat vltra modū.z ho.plene in ſum.e.ti.§.delegari ꝑ. sed nūquid pōt revocare.z hoc dicit:delegatus subdelegās etiā in totū re integra cāz reassumere poterit.

t ¶ Sede aplica.q:z delegatus alius non pōt

u ¶ In totū.q:z si reseruasset iudex remanebat vnde

nō erat sic dubitādū i eo ca'u. videbat. n. i totū q̄nit
rēdo ita eē officio suo fūct⁹: qō resumē ñ posset. ad l̄
3. c. pri. in fi. cūj̄ suis ꝓcor. & hoc dicit Tan. & Ber. oli
secan⁹ ē eū: ꝛ postea mutauit: vt p̄z̄ sup̄ adicta glo.

a Visus. qualitercūq; ad idē. ff. c. l. vndecq.

b Efficacit. vides. n. in b casu
cōuersō. pone q̄ mortē sūdelegās
re integra. certus
ē q̄ subdelegat⁹
nō p̄cedet. ff. e. l. 3.
§ p̄z̄ q̄ adhuc ef
ficaciter iurisditi
onē nō h̄z̄. referet
delegat⁹ etiā ptā
tē cōpellēdi nisi
malitiose seipsuz
cē. ff. e. pastoralis
Aliud ḡ ē in pcu
ratore q̄ h̄z̄ man
datū ad lītimē
dū: q̄ dādo sūsti
tutū q̄ mandatū
suscepit āpl⁹ re i
tegra negt causā
reassumere: aliō
in delegato vt h̄
vides. & est exp̄ss
sum. j. de p̄cu.
is q. & q̄ sit nō di
uersitatz ibi dicā

c I delegat⁹. Si delegat⁹ sūbdelegauit q̄diu abeēt
vel donec reuocaret & mortu⁹ sit re ñ integra sūb
delegat⁹ p̄cedit & semp de sūbdelegato ad delegatū q
sibi aliqd iurisditiōis reseruauit appellari dz etiā post
sententiā. hoc dicit. approbat p̄mū dictū nō. per Jn
no. & Host. ff. e. l. 3 vndecq. in pn.

d Delegatus. appel. se. vt. ff. c. pri.

e Abeē. idē dicebāt p̄dicti doc. p. l. ff. d' ✠. sig. l. i. l' ris.
§. j. vbi dī abest ea res q̄ in reb⁹ hūanis nō ē. ff ñ quer
tit. est ḡ de significatione vocabuli. a q̄ recedendū nō
est nisi vbi res aliter salua eē nō pōt. ff. de le. ij. nō alit
imo tūc vere & finaliter abest. s. nō reuersurus.

f Uti. qualit̄cūq; etiā circa li. ꝓtes. ff. e. relatū. & c. l. 3

g Idē. s. cōmissum tibi negociū libere diffinire.

h Reuocādas. reuocare iurisditionis ē. ff. de iudi. l.
iudiciū soluit. remendo ergo reuocandi potestatem
aliquid de iurisditione retinuit.

i Cōmitt⁹. reprobat lectura inno. & ab. q̄ nō. ff. c. si
p debilitate. q̄ p talē cōmissionē nō trāsferebat sñie
platio. q̄ illā clausulā donec durero &c. videbatur
sñiam retinuisse vt illa clausula aliqd operet. qō eē
dz. ff. dele. j. siqñ. & vroz. ad idē. j. de pui. ñ papa. j. ñ.
in fi. Cōtrariū tenebat ibi ho. cui⁹ opi. h approbatur.
ob. q̄ dī q̄ clausula dz aliqd opari. satis eni opat. q̄
reuocare poterit delegans: q̄ simplicit vel totū com
mittēdo non potuisset. Jtē q̄ ex vigore clausule illius
appell. abitur: vt dicitur in fi. c.

k Morte. qd ñ delegat⁹ vsq; ad sue voluntatis ene
placitū subdelegauerat. Videt p̄ma facie p decr. de
reseri. ñ gratiose. q̄ illo mortuo expiret iurisditio. Cōtrariū videt p̄ hanc decre. ad h. de bap. maiores. C. de vsufruc. l. ambiguitatē. nec ob. illa decre. que in odiosis & restringēdis loq̄t. h aūt fauorabile puto. meli⁹ ē ni hūc iudicem p̄cedere q̄z nouo & incogniro cām delegare. ff. de vacamune. l. ꝓtor. §. vl. ar. xix. q. iij. monasteriis. & s. ō renū. c. j. & l. 3. hoc videat equū. p̄mū videt verius: ad idē. ff. loca. l. iij.

l Tm. hic reprobat opinio Tan. q̄ dicebat delegatū sibi reseruare ñ posse tm̄ execution̄ sñie re
probat opi. ber. & inno. q̄ dixerūt q̄ l̄z executionez
reseruare possit: ñ tm̄ appellet a sñia: nō appellabit ad cū ꝛ ad p̄mū delegantē. sup̄ hoc vide. qō
nō. s. eo. sup̄ qōnū. §. porro. in glo. ij. approbat autem opi. ho. q̄ hoc qō hic dī ibi nō. & s. e. querenti

m Quz plures. Declarat & approbat nō
pho. s. c. prudentiā. j. ñ so

n Forma. ista forma est
bñ aduertēda. aliud eni
ē. cū scribit cū clausula:
q̄ si nō oēs. vel si ābo: q̄
iurisditio dat̄ ꝓditionaliter. tūc. igit̄ vn⁹ vl' duo
iurisditione vti poterūt.
cū ꝓstiterit de cōditione
impedimēto tertij. vl' colle
ge aliter ñ valet qō agit
s. e. prudentiā. in pn. hic vo iurisditio dat̄ alternative. vñ gli
bet ē iuder insolidū ex vigore alternatiōis. j. de re. iu. in alter
natiuis. cū suis ꝓcor. dicebant tñ quidā in casu nr̄o ꝓtiū & tz
li rōne cū dī in l'ris. vt oēs vel duo vel aliter &c. vī papa intellexisse. q̄ si oēs volūt & pūt p̄cedere oēs p̄cedant: & si nō oēs:
duo. & si nō duo: vnus. ad hoc. ff. de admi. tu. l. qdā decedens
§. papinian⁹. & gradus diffūcte interdū q̄sideranf ſm ordinem scripture. ff. ad trebel. l. heredes. §. fi. ibi tī ex certis con
iecturis apparebit intētionē scribentis fuisse talē. ad idem. ff
de le. l. ij. cū pater. §. pe. & j. de p̄ben. mādato. s. de elec. c. pe. & si
dicat q̄ ſm hoc nō erit differētia inf hanc clausulā & clausulam: q̄ si nō oēs. Nōdebant imo erit q̄ p hanc clausulā suffi
cit regredi ex ꝓpria clausulā q̄ si oēs necesse ē de ipotentia q̄stare vt in decre. prudentiā & p eis facit: q̄ papa libētius committit cās trib⁹ q̄z duob⁹: duob⁹ q̄z vni vt ibi. sed ꝓtiū ē verū
vt h̄ p̄z̄. vñ ñ sūt iste alternative ordis: sed p̄stationis: & ē regulare. nec pōt negari q̄n si alter solus p̄decat. mandatū pape sit
adimplet̄ū. ff. de solu. qui res. §. area. in fi. & in p̄dicta regula
in alternatiuis cū suis ꝓcor.

o Consimil'. vt si dicat̄ q̄ qualibet eoz insolidū & p se iudicare & exequi possit. Jo. an.

p Apostolica. idē si ab alio ē eni quo ad hoc eadē rō.

q Libere. a. ēt nō regīto collega simili mō exponim⁹ illud
libere q̄ habetur. s. de p̄ben. de multa: vt p̄z̄. j. de p̄bē. l. 3 eps.

r Uno eoz. idē credo ō duob⁹ vel ō oib⁹ q̄ sil' inchoauerūt
q̄ad qd. s. q̄ si oēs inceperūt: oēs finiāt nisi ex cā vt segt.

s Inchoante. q̄liter cūq; etiā si hīs nondū sit contes. cōzā eo.
s. e. gratū. & c. l. 3. & s. e. q̄uis. & j. e. ii
subdelegato. aliud in p
cu. a qui dicitur occupasse litis p̄cest. vt sit melior eius condi
tio. j. de procura. si duo.

t Megbūt. ecce aliā dī. l. 3 inter cl'am q̄ si nō oēs & clausulā

vos vel alter. q; primo casu qñ vno ipedito, pcedit alter cessante ipedimẽto sumul pcedunt. ille enim impeditus postea veniens ⁊ cum alio volens pcedere admittetur.

a ¶ De eodem. sic in plurib⁹ pcu. datis in solidũ. ff. de pcur. l. plurib⁹. ff. mãda. l. creditor. §. duobus ſ. de pcu. nõ iniusta j. e. li. e. ti. si duo als seq posset ppleritas: si glibz p se pcedere vellet. q; eo dẽ forte tpe ad diuersa loca cũ alẽ. ſ. de rescrip. c. vlt. ibi vnus ercõicaret: alter absolueret: ỗ rescrip: si cõtingat. ⁊ sic se impediret sicut duo vsufructuarij. ff. de vsufruc. l. quotiẽs. ⁊ necesse esset ad superiorem hẽre recursuz. ſ. e. c. ũ. ⁊ sic p̃ iura supfluis fatigarentur laboribus. tutior ergo ⁊ melior fuit hec impetratio: vt res valeret nõ peiret. ſ. de p̃. sig. abbate ad idẽ. ff. ỗ admini. tu. l. decreto ad si.

b ¶ Illũ. ſ. inchoantem.

c ¶ Recusaret. tunc ergo poterũt alius vel alij pcedere. nõ sic in pcur. datis insolidũ: q; nõ occupante ⁊ postea ipedito alij nõ possunt pcedere: nisi dictũ fuisset i pstone q; nõ fieret melior ꝓditio occupãtis. j. ỗ pcur. si duo. ⁊ qñ diri delegato ipedito: collegã hoc casu pcedere posse vex itelligo: nisi ille q ichoauit subdelegatũ daret. ar p. decr. si duo. puto ẽt q; cũ collega pp impedimẽtum inchoantis pcedit ipe in choãs cessante ipedimẽto suo cãm resumere nõ poterit: nisi ⁊ ille impediret vel pcedere nollet: ad instar eius quod de pcura. dicimus in precedenti decre. si duo.

d ¶ Quo põt. vt q; scriptum erat cũ cla: q; si nõ omnes ⁊ collega etiã actu ppetuationẽ impeditus non poterat interesse vel scriptũ erat cum clausula: vos vel alter. ⁊ p̃z per hanc litteram: q; si iudex pcesserat: cum nõ posset per illum actũ nõ ppetuata iurisditio. vnde per hanc litteram ⁊ per decre. prudentiã. terminaui qõnez de legato dato i diẽ vel sub cõditõe q; forte volẽtibus ptib⁹ añ diẽ vel ꝓditionẽ fuerat vsus iurisditõe ỗ inde mortuꝰ fuerat ỗlegãs: an p illũ actũ ppetuata eẽt iurisditionõne iurisditio vni ſ̃ ꝓditõe mãdat p cl̃z: q; si ambo: ⁊ si anteq̃z ꝓditio supueniat pcedit nihil reputat egisse. ſ. e. prudẽtiã. in pn. ergo si ille actus hẽtur p nullo nõ est ppetuata iurisditio: ⁊ sic ppetuationẽ iducere nõ poterit. vnde satis ẽ ibi casus. Itẽ er ꝓditionali demãdatõe nõdũ ẽ attributa iurisditio: sed spes iurisditionis: sicut ex ꝓditionali obligatione sola spes ẽ indebitũ iri. insti. de p̃. ob. §. er ꝓditionali. ergo qõ añ ꝓditionẽ fec: vt puatus fecit: nõ vt iudex. Itẽ si p̃rogat iurisditio post tps: regrit q; actor reus ⁊ iudex ꝓsentiãt ff. de iudi. l. ij. ⁊ sa. qõ no. ſ. e. p. ⁊. g. in pn. vl. glo. ⁊ qõ recitat ſ. e. de causis. ita arguẽdo de posterioze ad pus i puẽtõe regret ꝓsensus iudicis. q̃z iste iudex nõ erat ꝓditione vel dic non veniẽte vt dixi sic statuliber q; agit medio tpe facit vt serꝰ nõ vt liber. ff. de statu. li. l. statuliber. ex. Itẽ video q; terminꝰ hois nõ puenit. ſ. de ap. oblate. ⁊ forma mãdati exacta diligẽtia seruãda ẽtia q; ei renũciare nõ põt. j. de pbẽ. cui de nõ. Itẽ pendẽte dilatõe iudicis offm gescit. ſ. de ap. significatib⁹. C. ỗ dila. sine pars. ad qõnez bñ facit. ff. de p̃ ob. cũ filius. ff. de ꝓdi. tere de eodem ᵉ nisi vel infirmitate vel alia iusta causa illũ cõtigeret impediri: aut si nol let vel malicioſe in eo procedere recusaret. ¶ Iurisditione vero perpetuata mandato re viuente per vnum eo casu quo[d] potest ex iudicibus delegatis perpetuata intelligitur quo ad omnes. I dem.

S I super gratia[e] cuiq̃ ab ap. se. facta[f] executores fuerint deputati equum esse censemus: vt sicut ipsa gratia ꝑz nondum sit in eius executione pcessum morte non ꝓmittur pcedentis. sic nec etiã re integra ꝓmat executoribus data ptãs: quã[s] veluti gr̃e pdẽ accessoziã nãz seq; ꝓgruit ꝓncipalis[b] ne gr̃az eãdẽ vel reddi qñq; oio inutilẽ[t] vel ipsius effectũ in tpe longius[u] cũ illius dispendio cui facta extitit differri contingat. I dem

S I is cui cã[l] ꝑz ꝓprio noie nõ expresso[m] a sede fuerat aplica ỗlegata subdelegauerit non in totũ[n] vices suas alicui a subdelegato. h⁹ i: si delegatuz ipsum excõicari[o]: aut de medio[p] tolli ꝓtingat ipedi ⁊ bemõ. l. multũ. ff. dẽ condi. inde. l. sub ꝓditõe. Itẽ bñ sa. j. de spon. c. vno. nã vides ibi q; sponsalia nulla inducũt publice honestatis iusticia: ⁊ tñ spõsalia ꝓditionalia nõ q; ante ꝓditionẽ ꝓsensuz nõ bñt. a sili dicã adhuc min⁹ eẽ de iurisditõe sub⁹ ꝓditõe delata añ cõditionẽ. q̃z i als nulla. vex est tñ qõ ho. no. ſ. e. lz q; ad ppetuationẽ iurisditõis nõ regrit q; ille act⁹ ỗ iure teneat qõ nõ est vex ꝓcipue i casu nostro. cuz si posit ppetuari qõ nõdũ ẽ. sicut nec natum nasci quod nondũ ẽ natum de ꝓse. di. liij. qui maternis. nec rellabi q; nõduz ẽ lapsus. j. de here accusatus.

e S I sup gr̃a executor⁹ sup gr̃a facta datus a papa mortuo papa etiã re integra gr̃am exeq̃t. Et declarat hec ꝓsto q; no. gos. ⁊ ho. de rescrip. ꝓstitut⁹. in pn. ⁊ ho. ſ. e. qm. ⁊. c. lz.

f ¶ Facta. istud ẽ quod soluit p̃ de decre. j. de pben. sicui. vt ibi diri in vlti. glo.

g ¶ Quã. ſ. ptãtez datã executorib⁹ sup ipa gr̃a sic fcã

b ¶ Principalis. ad idẽ. j. de reg. iur. accessoziũ cũ suis ꝓcor. h⁹ p̃ziuz videbat: q; iura iducta. ſ. e. i distincte dicebãt ptãtez dele. perire re itegra morte mãdatoris. ſ. e. relatũ. gratũ. lz cũ si. lz executor hz delegatã qõ p̃z q; tractat⁹ ipoz ponit sub isto ti. vt dixi. ſ. ỗ rescrip. tibi. q g eoz ptãs exprimare videbat: ⁊ nõ ob. si dicat illõ rescriptũ eẽ executoriũ gr̃e: q; si rescripta q̃ cãe cognitionẽ ꝓmittũt peunt re itegra morte ꝓmittẽtis: multo forti⁹ videbat i exrcutorijs gr̃az: cuz facilius vĩa extraordinaria q̃z via iuris cõis tolli ỗbeat ⁊ si dicat q; gr̃a posset eẽ iutilis recurret ad ordinariũ sic i casu. j. de pbẽ. si cleric⁹. §. vex. h̃z p̃ziũ ẽ vex ⁊

i ¶ Inutilẽ. puta q; gr̃am hẽbat p̃ ordinariũ (rõ segt. ⁊ nouos executores non impetrat.

k ¶ Longi⁹. q; nec ẽ hz adire papã p̃ qsequẽda iusticia vel p̃ nouis executoribus impetrãdis.

l S I is cui cã declarat notata p̃ ino. ⁊ ho. ſ. e. lz i si. ⁊ duos casus ponit: gbus de subdelegato. nõ in totũ appellat ad pmũ delegãtez. ſ. cũ delegat⁹ ercõicat⁹ vl mortuꝰ ẽ alios casus põit. j. e. si a subdelegato.

m ¶ Nõ expsso alꝰ nõ erat dubitatio. si. n. nomẽ suisset expssuz successorẽ ñ succedẽ i delegatõe. ſ. e. qm ab

n ¶ Nõ i totũ. hoc dicit: q; alꝰ non eẽt dubitatio (bas si. n. delegat⁹ subdelegasset i totũ: idistincte appellaret ad pmũ ỗlegãtez. ſ. e. sup qõnuz. Sz qñ aliquid sibi rebuat appellari dz ad ipz delegatũ subdelegãtẽ vt ibi ⁊. ſ. e. si delegatus.

o ¶ Ercõicari. maiori ercõicatõe. maiori. n. ercõicat⁹ bñ er cet ea q̃ sit iurisditõis. ſ. ỗ de. er. mi. si celebrat

p ¶ Medio. i. de hoc mũdo: qõ q̃re dicat mediũ vi-

de xrliij.q.iiij.hec autem vita.

a ¶ Durāte nō q; sublato impedimēto.i.illo absoluto vl confirmato successore:ad pmū delegantē appellari nō dz & si nō dubitaret an ipe subdelegās eēt absolutus:credo q tenere t appellatio alterua pp pbabile dubiū ad .b.ē. eo.li. de postu.c. vno. sicut ēt pp dubitationē pbabile format actor libellū alternatiuū.ff.quo.'eg.l.j. §.q aūt.als ñ cre do marie hz canones: q liceat alternatiue appellari .ne liceat vagari .c.ē.e.li. de elec.vt qs duas ad idē bñ facit.e. ti.c.ij.vbi non tenēt vota alternatiua pm canones diri: q; hz leges nō appellāt ad iperatorē omisso medio:r si appellaret iperator remittit ad eū ad quē deb uerat appellari.ff.de ap.l.imperatores.vñ si appellet ad iperatorē vel pfidē:tenere posset ap.ad pfidē pdicta rōe:ꝛ pm nos appellari pōt ad papā omisso medio.ē. de ap dilecti vlti.& ad legatū.ē.de of.le.c.j.vñ si appellās de epo dicat appello ad archiepz vel ad papā:ñ puto appellationē tenere:nisi alter eligat ifra id tps ifra qđ poterat appellari.ar.ē.de postu.c.j.§.fi.ne cū discrimie appellari licet sic vagari.ff.de iniur.l.pretor.hz guil.foueat ꝓtra in spe.de ap.§.nūc tractem⁹.v.fz pone aligs.& v.qđ si dicat.bñ aūt fa.hec decre.& illa.j.e.li a subdelegato.ad qōnez nō.ē.de fo.cō.sigs ꝓ clericū.i gl.ij.s.ad quē appellet de delegato. epi recusati:; & dicebant Ti.& Tā. q appellari pōt ad archiepm nō ob.decre.dilecti. cū hīa p recusationem sublatū sit medium:pro quibus iura.faciunt ista.

b ¶ Prorogari.circa qđ debēt iudices puidere.ē.de dolo.& ptu.finē.j.de of.or.vt litigantes.

c ¶ Arbitris. approbat qđ no.ber.ē.e. suspitionis circa pn.i gl'o.& guil.i spe.de ap.§.nūc tractemus.v.sed ad quē.Et breuiter dicit q ab arbitris iuris appellatur ad papaz

d ¶ Juris.vbi sūt iura videbitis.j.& ista ē rō quare dz appellari ad papā.q; cū isti arbitri pm iuris formaz sint electi ad ipm ius a quo ptātez hūt oportet appellari.& sic ad papā qui est ler aiata in terris.

d ¶ Judicē.delegatū pape.ē.e.suspitionis.qđ itellige vt.ē.e.si ꝓ vnū.& idē si recusetur ordinarius.ē.de ap.

e ¶ Cōcordare. nec sibi inuicē dese (cum specialiꝛ retib⁹.ē.de rescrip.pastoralis.in prin.

f ¶ Gravauerūt.siue i snia.puta q; iniq pnūciāt illū suspectū q suspect⁹ pbar⁹ ñ ē:vel ecōtrario.vl añ sentētiā:puta min⁹ breuē dilationē dādo.ē.de dila.c.j.qđ

g ¶ Appellādū.ꝓ.C.de ar.l.j.e(ipor ostiñ.ē.e.suspitionis ij q.vj.a iudicibus.i gl⁹ dz:q ñ appellat ab arbitris

So.sūt qdā arbitri:q promissarij vocant:& volūtate adeūtur:ab istis nō appellat:& sic loquāt ꝓ ista. Sūt alij q de necessitate in ris hūt assumi:de gl⁹ loquit hec decre.& a talib⁹ bene appellat vt hic:& sic ēt posset itelligi ler illa.C. de iudi.l.vlti.& hac rōne puto hāc decre.locū hz in arbitris electis ad audiendam cām quā mouet epus ꝓ suū subditū.cū ēt illo casu de necessitate eligant arbitri.rj.q.j. si clerici⁹.& de hoc.ē.de of. or irrefragabili.i gl. pe. sic ēt magis fauet ler ei q necessariā satisdatōez pstare dz q̄ ei q volūtariā:q; pmū si ibi satisdare nō pōt.alio loco satisdare pmittit:pm nō.ff.q satisd.co.l.si fideiussor:ad idē.C.de re.cre.gnālr.i fi. j.respon.

Ius cui ab apostolica se de cōmittit certe pson puisio de beneficio in certa ecclesia dio.vel puincia facienda:pōt alij cōmittē licite vices suas. ¶ Sz si non expressa certa pson cōmittat eidez:vt alicui pson idonee & certa eccl'ia vel bñficio debeat puidere: q; circa eligendā psonaz eius industria tūc videt electa: puisionez sibi cōmissā alij ōmā dare nō pōt⁽ᵐ⁾:nisi forma commissiōis hēat:vt p se vl p aliū. Sid valeat expedire. Idē Tatuim⁹⁽ᵒ⁾:vt is q quem

b Ius cui sumpta fuit de exuaganti:que incipiebat: q̄siuit a nobis.& declarat ista.& sequens decre.vl.ē.eo.ti.§. is aūt.& i sūma dicit q executor dat⁹ a papa vt puideat psone subdelegat.si dec vt puideat eccle non expressa pson:non subdelegat nisi hēat spāle mādatū:& cām reddit.

i ¶ Ap.se.spāle.n.est delegatū a pncipe q subdelegare pōt.C. de iudi.a iudice.ē.e.c.pastoralis.& c.vl.

k ¶ Prouisio.etiā si ꝓmittat ei:q inquirat de illius vita & cōuersione:vt i cle.e.ti.iudices.

l ¶ Prouicia.ergo nō requirim⁹ q bñficiū sit certū sufficit q sit certa pson.hz incertū bñficiū:vt subdelegare possit. in hoc casu non habet locum.decre.vl.ē.e.ti.

m ¶ Nō pōt. & sic itelligat.ē.e.c.vl.§.vl.Jo.u. cui⁹ industria eligit nō subdelegat:& ibi plene de hoc.

n ¶ Per aliū.ergo qđ de iure cōi nō pōt:ex ptāte ꝓmissionis poterit:ad idē.j.c.vl.§.vices.& facūt hec ad qōnez quā disputant:an delegatus ab alio q̄ a pncipe hns spāle mandatū subdelegandi subdelegare possit.& credo q sic:q; sicut isti ñ hent a lege:q subdelegare possint tñ si ad hoc haberēt spāle:hoc possent.sic dicā:q hz delegatus ab alio q̄ a pncipe:non habeat hoc a lege:& sic loquēt ꝓ ista:tñ si hz hoc ab hoie subdelegare poterit:ad hoc optime fa.j.de procura.c.j.ij.rñ. vbi procurator ad iudicia añ litis:contesta. non substituit ex ptāte legis:nisi datus ēet in rē suaz:tamen si hz spāle mandatum substituere pōt.ad idem.ē.eo.ti.c.vl.vbi procurator datus ad mīmonū ꝓbēdū si substituit:nisi hēat spāle:& promissari⁹ dat⁹ ad eligendū:ñ eligit vnuz nomine suo & aliuz nomine dñi ex potestate legis tamen si habeat spāle.hoc pōt ex ptāte boīs ē.e.li.de elecc.c.pe.§.porro.ad hoc etiam facit.j.ti. priori.c.j.& ē.ti.priori.c.ij.& iij.& j.de regu.iur.qui per alium.& in regula pōt quis.stabo igitur regule cum contrarium non reperiam & dicit ler q non refert an ipse ordo decurionum elegerit:an is cui ordo ipse negocium dedit.ff.quod cuiusq;.l.item ex§ si decuriones ad hoc etiam facit.ē.de rescrip.cum aliquibus.& j.de preben.hi qui ij.respon.& insti.de attili.tuto.§.fz quod iure veteri.

o ¶ Tatuimus.is cui aliquid certo loco expediendum committit ex iusta cā.ser iurijs violētijs illō expedire pote

rit extra locū hoc dicit: z no. q dicit statutum ꝯfirmat: q añ hac decre. er quo ꝓmissus erat expediendū in loco: extra locū expediri nō poterat: vt forma mādati diligēter seruaret. j. ō p/ ben. cui de nō. sit ergo hoc ō iure nouo.

a ¶ Ap. se. quid si ab iferiori ordinario fiat talis ꝓmissio: cum eadē sit rō: satis videret idē ius. ff. ō leg. nō ofuz s. de tēsta. ter cor, ꝛ cō trariū puto vt istud verbū operet: ad hoc. s. de de ci. ad audiētiā. z j. de priuil. si papa. nec est eadez rō. q: nō sic ō facili ō de legato pape p vniuersuz orbez recurrit ad papaz sicut ad ordinariū ō pro uincia vel dio. sua pōt recurrere ad papā: delegatus ordinarij non: sed recusat cora ordinario. s. e. si ꝯ vnū. §. cum aūt. si igitur delegatus ordinarij in loco ere qui nō pōt: infinuet: ordinario: qui sup hoc sua deliberatione prouideat vel expresse ꝓmittendo eidem: q extra locuz statutū id possit: vl' alio modo

b ¶ Aliud. puta pronunciatio monitio denunciatio vel his similia.

c ¶ Illius ꝯ quē idem si pp aliam iustam causam vt dicitur in fine.

d ¶ Securum. locus ergo non solum debet esse securus partibus. s. de appel. ex parte. j. sed etiam iudici vel inquisitori. vt hic: dz etiam esse idoneus: quia non in taberna vel loco inhoneſto expediri id debet: vt hic.

e ¶ Cauz. etiam sine dolo z fraude eius contra quem id imminet expediendum.

f ¶ Cōmode. xrij. q. ij. faciat. ff. de ver. sig. nepos proculo.

g ¶ Differri. prouideri igit debet: non solum ne impediatur in totum: sed etiam ne nimium differatur: z ꝓcor. s. e. si sup gratia. in fi.

h ¶ A subdelegato. quando a subdelegato non in totum appellatur. quia non admittit exceptionem per quam denegatur etiam delegatum habere iurisditionem ad primū delegantem: appellabitur hoc dicit.

i ¶ Non in totum. als non esset questio: vt dixi. s. eo. si duo ex rebus. z. c. si is cui.

k ¶ Processum. quid dices: pone papa dedit delegatum: ille subdelegauit non in totū. demū z antequā subdelegatus incipiat vti: moritur delegatus. s. papa. nū quid delegatus vl' subdelegatus procedere poterunt: satis credo: q subdelegare est iurisditionē delegare: ex quo subdelegauit ppetuata sit iurisditio z hoc sonat hec lra: q dicit i aliquo ꝓcessum. s. e. ti. z li. cū plures dū dicit ibeāte. s. e. ꝛ dū dicit vti ceperit. sic z re tinere ptātez reuocādi ē iurisdictiōis. s. e. si delegat⁹. ij. rū. Sz ab ap. se⁹. certo loco iquisitio fieri vel quicquid aliud exp e dirj mādat. si ꝓpt potentiā vl' malicia illi⁹ cui quez ingri dz: sine ꝓcedi: seu fautor eius dē non possit hoc exeq eo loco se cure: ne ipse cōmodum ex dolo vel fraude reportet: ad id exequēdū locū aliū eligat idoneū z securū. ¶ Idē faciat si alia rōabilis cā subsit: ꝓpter quā in loco decreto pficine q at cōmode' : qō mādat: ne tali pretextu ipediri ꝓtingat mādatū. aplicū: vl' differri. dē.

Sa subdelegato: cui ōlegat⁹ nō i totū cōmiserat vices suas: ex eo fuerit appellandum: quia exceptionez coram se propositam: q ante eū per eum vel per ipsum delegatum in aliquo processum fuisset: delegans viā fuerat vniuerse carnis ingressus admittere recusauit: non ad delegatum: cum iurisditionez negaret habere: sz ad delegantem potius appellari ōbebit. ¶ Idē fiet in aliis casibus i quibus delegat⁹ iurisditionez habere negat: als si appellari deberz ad ipm: ceret appellās: q sic fateri videret eundē iurisditionem hāe: qd ante negauerit: contrarius sibipsi. Idez.

Ac cōstōne ppetuo vallitura sācim⁹ vt cōseruatores q aliquibus: vt a manifestis iniurijs z violētijs tueantur eos dez: plerūq; a sede aplica concedunt: deceto de putari nō possint nisi ep̄i vel eorū superiores aut abbates seu dignitates, vel psonat⁹ in cathedralibus vel collegiatis ecclesijs obtinentes: nullus/q deputati sibi conseruatoris esse valeat conseruator.

¶ Nec aligs regib⁹ z reginis: q sicut dignitatis altitudie p eminēt: sic ꝓrogatiua gr'a ipos ꝓueniit anteferri: dūtaxat ex eo fuerat legitime appellatū. s. de ap. vt debit⁹ hec z silia cora subdelegato opponūtur: p q delegatū negat iurisditionē habere.

l ¶ Idē fiet. s. q nō appellabit ad delegatū subdelegantem: sed ad primum delegantem.

m ¶ Aliis casibus. puta q dicit rescriptū impetratū ab ercōicato. s. e. li. de rescrip. c. j. vel ipz delegatū subdelegantē er cōicatū. s. de re. iudi. ad ꝓbandū vel delegatū nō eē tale: q̄lē regrit ꝓstō. s. e. li. de rescrip. statutum. j. rū. vel ꝓmissionē ad e ū factā ex loco de qb⁹ ibi dī vel rescriptū impetrarū eē p surreptionē: ita q si vz huata distinctiōe decre. s. ō rescrip. sup lris. vl' q ipe delegatus subdelegās ē seruus vel ifamis: de rescrip. scisci/tatus. vl' nō ē etatis idonee. s. e. cū vicesimū. vel q ipse pmus delegās reuocauerat delegatū subdelegantē. ff. de iudi. l. iudiciū. vel q ipe delegat⁹ retulerat. s. de ap. intimasti. velab

n ¶ Ad ipsum. delegatum subdelegantē.

o ¶ Qui. sic appellādo ad eū quē negat iudicē.

p ¶ Cōtrari⁹ sibiipi. z sic nō aud ēd⁹ ō. p. sollicitudiez i fi. C. ō fur. l. j. cū si. z hoc ē mirabile: q si iste ōlegat⁹ nō subōlegass: cora ipo potuiss ꝓpōi exceptio: p quā negaret eū iurisdictionē hāe: z sup ipa pos ꝓnūciare s. ō rescrip. sup lris. i fi. ff. ō iud. sigs ex aliēa: tū si cora subdelegato. ꝓpōat: z pp ō appellet: nō appellabit ad ōlegatū sz ad pmū ōlegātē. appellādo. n. sūg ē vice actoris: z i agēdo nō licz ꝓia ꝓpere: qō tñ licz i excipiendo. j. ō re. iu. null⁹ ad hoc. s. de excep. cū inf' pone.

q ¶ Ac cōstōe, q̄dā ex istis sumpta fuerūt ō extrauagāti ale. q̄ icipiebat: q: de ꝓseruatoribus.

r ¶ Quēātur. de hoc. s. e. c. j. in glo. ij.

s ¶ Obtinētes. ecce vna dūia inf' ōlegatū z ꝓuatoz q: delegat⁹ pōt eē canonicus ecclesie cathedralis: cō seruato: nō. z i hoc cōstō ale. imutat: q id ꝓmittebat.

t ¶ Cōseruato: ecce alia dūia: q: eius q ē mihi iudex delegatus: possuz eē delegatus saluo iure recusatiōis sz i ꝓseruatore secus: vt h. q̄ intellige etiā si nō oppo natur excepō p fi. huius. c.

a ¶ Exceptis.ē ſi.j.de priui.ne aliqui.
b ¶ Eccleſiaſtico.ſ.vt lit.nō ꝓte.accedens.j.
c ¶ Vel tpali.vt lit.nō ꝓteſt.accedēs.ij.⁊ ecce tertiū: qz ſaluo iure recuſatiōis ſubditū mihi bñ poſſum impetrare delegatū:cōſeruatorem nō vt ḃ.
d ¶ Nō plumant. idē i delegato eo ſaluo:qz delegat⁹ de expreſſo ꝓſenſu partiū ḃ bñ poſſz ſ.de reſcrip.ſtatutū.§.i nullo qđ i ꝓſeruatoꝛ nō credo:qz ſi ḃ voluiſſet hoc addidiſſz hic:ſicut ibi fecit ⁊ ḃ marie dico p ſi,huius.c.
e ¶ Committet.guiſ.no.ꝑuiz in ſpe.r.j.ad ſi.v.ſz nūqđ ꝓſeruatoꝛ. vbi dicebat qđ cōſeruatoꝛ in eo in quo iuriſdictionē habz vices ſuas aliꝭ ꝓmittere poterat:⁊ ecce q̄rta dña fuer iſtuz ⁊ delegatū a principe q̄ pōt i tomz q̄ſi p.ē ꝓmittē.ſ. paſtoral⁊.c.vl.
f ¶ Vap.ad idē ſ.cis cui in fi.
g ¶ Nec tūc.ſ.cū hoc ꝓpetit eis ex beneficio lſaruz
h ¶ Supi⁹.ſi pi mo rū.⁊ idē i delegato:qz ſubdelegat⁹ talis eſſe dz cui poſſet ꝺlegari.ſ.ō reſcrip. ſtatutum.§.i nullo in fi.
i ¶ Abetu pene ad idē.ſ.de ele.cū i cūctis ō vit.⁊ ho.cle.vt cleri coꝛ
k ¶ Sciēter.ſi ignorantia eſſet iuris vel craſſa vel affectata idem eſſet.j.de re.iu.ignorantia.ſ.e.li.ō tēnot.eos.ſ.de clā.deſpo.c.j.
l ¶ Offō.⁊ a bñficio:qđ ē eius ſequela.xxxij.di.preter hoc.lxxxj.di.ſiqui.
m ¶ Suſpenſi.Ecce qntum ſpāle in conſeruatoꝛe:qđ non eſt in delegato:qz dato q⁹ delegatus intromittat ſe de eo qđ non eſt ſue iuriſdictionis:nō ꝓpterea locū habet pena cum in illo non inueniatur expreſſa.
n ¶ Incurr.it.nō.nouū caſuz quo quis excōicatus ē iure:alios nō.j. de ſen.ex eos.
o ¶ De expenſis.ad idem.j.de īmu.ec.qm̄ in fi.
p ¶ Quoꝝ cūq;.q.d. ſiue ſint dati ad ꝓſeruationē priuilegiorum:vel ad defendendū a manifeſtis iniurijſ vel alio modo:vt dixi.ſ.e.c.j.io.an.
q ¶ Ipſo iure.vñ ſi poſtea ꝓcederet in nō ceptis ꝓceſſus eſſet nullus:ad idē j.in fi.c.⁊ ḃm opi.goſ.inno.⁊ bar.bal.ḃ eſt alia dña.ſz ḃm ber.⁊ ho.ſecus:de hoc.ſ.de teſti.cū veniſſet.
r ¶ Expirare.ſaluo eo qđ dī.ſ.eo.cū plures.in fi ſ.qꝝ ſi plures ſint ꝓſeruatores:quo ad negociū ceptū p vnū ꝓpetuata ſit iuriſditio quo ad oēs Et nota qꝝ ſz ptās executoꝛ dati ad gſaz ñ pereat re integra moꝛtuo papa.vt.ſ.e.li.ſi ſup gſa ñ ptās.ꝓſeruatoꝛis priuilegioꝝ in quib⁹ cōtinent gratie bñ perit quo ad nō cepta moꝛte concedētis:vt hic.
s ¶ Edita.ſ.de reſcrip. ſtatutū.in hoc ergo comparāt alij delegati ⁊ conſeruatoꝛes:ſz diſcrepent i gnqꝝ ſupius enarratis ſ.qz canonicus eccle cathedralis pōt eē delegatus:ſz nō ꝓſeruatoꝛ. Secūdo qz ei⁹q ē mihi ꝓſeruatoꝛ:ꝓſeruatoꝛ eē non poſſum. Tertio qz ei⁹cui ſum ſubiect⁹ eccleſiaſtica vel tpali iuriſditōe ꝓſeruatoꝛ eē ñ poſſuz. Quarto qz ꝓſeruatoꝛ nō ſubdelegat niſi ḃm formā hic poſitā. Quinto qz cōſeruatoꝛ excedēs metas poteſtatis ſue ſuſpenſus eſt ab officio:hec patent exter. Sextū addidi.ſ. in glo.idē in delegato. Septimū ḃz opi.in gl.vñ ſi.
t ¶ Mino.ergo ſine aliq̄ ope exceptionis:⁊ faciat qđ dixi.ſ.de reſcrip.c.j. ⁊ e.ti.ſtatutum.in fi.
u Ffic⁹ noſtri. legati non cardinales ſine ſpeciali mandato iure legationis beneficia conferre non poſſunt ſed legati cardinales hoc bene poſſunt.Et primo ponit inno.premium ad dicenda vſq; ibi:proinde. Secundo ponit ſtatutum delegatis non cardinalibus vſq; ibi:q⁹ in fratrib⁹ ibi ponit de cardinalibus vſq; in fi.
x ¶ Pace.ad hoc ꝓoemiuz concoꝛ.ꝓoemiuz huius libri.⁊ j.de reſti.ſpo.frequens.
y ¶ Legati.tria genera legatoꝝ diſtinguit hec decre.⁊ ſz quo ad quedam non ſit in illis imparitas:vt dixi.ſ.ō reſcrip. ſtatuiuz.j.reſpon.in glo. quia verbum tamen quo ad alia eſt imparitas.ſ.excōmunicatos abſoluendo:vt.ſ.eo.c. penult.⁊ in confirmationibus exēptoꝝ.ſ.eo.lib.de elec.ſi abbatem ⁊ in cognoſcendo de cauſis exemptoꝝ:⁊ illos puniendo. j.de verbo,ſignifi.c.j.⁊ in collationibus beneficioꝝ vt hic ⁊ qui dicantur eſſe legati de latere pape.no.ſ.e.c.pe.⁊ q⁹ cardinales dicantur eſſe de latere patet.j.dum dicit.quod in ſtatutis noſtris.⁊c.

Innocen.iiij.

De officio legati.

Ffic⁹ noſtri ſibi tum remedijs inuigilat ſubdito rū qz dum eoꝝ executimus onera; dū ſcanda la remouemus:nos in eoꝝ quiete quieſcim⁹: ⁊ fouemur in pace[x]. Proinde preſenti decreto ſtatuimus:vt eccleſie romane legati[y] q̄tūcunq; plenam legationem obtineant:ſiue a nob⁹ miſſi fuerit: ſiue ſua qua non poſſit abſoluī:niſi ei quem ſic fatigauit indebite: primo ſatiſfaciat integraliter de expenſis[o]. Officiū autez quoꝝūcunq⁹ conſeruatoꝝ ipſo⁹ iure quo ad nō cepta negocia per obitum concedentis volumus expirare[r]. Circa munera vero ⁊ expenſas aſſeſſoꝛes ac notarios ⁊ perſonas teſtimonij cā vocandas illa precipimus in huiuſmodi cōſuatoꝛib⁹ p oīa obſeruari:q̄ in delegatis iudicib⁹ ꝓſtitutio a nobis ſup his edita[s] obſeruāda decreuit. Quicqđ autē ꝓra p̄miſſa: vel eoꝝ aliquod attentari contigerit: ol nō[t] decernimus irritum ⁊ inane.

a Ecclesiaꝝ suarum. sicut cātuarien. & eboracē. ō. e. j. & de app. c j. cum si.

b Legationis quasi diceret: sialio iure hoc eis competeret legatio illud non priuat.

c Potestatē. ō. ō. de sup. ne. plā. lr̄as. vbi legati q cardiales nō erant vt ibi p; er sup scriptiōe būficia cōferūt. dic q illud fuit ex speciali mādatoꝝ fic nō cōtradicit. h' p̄cedat ei qō statim seqtur nisi h ꝛc. multa q licēt ex spāli mandatiōe q̄ ex gnāli vtute legi nō licēt. de his vide. ō. t. xi. is cui in fi.

d Fratrib' nr̄is. nō. qr cū papa promiscue ō cardinalib' legtur vocat illos frēs: reliqs fillos. ō. ō testi. lz. iij.

e Legatione. repete ec. ra. de q̄. ō. tractauerat.

f Prerogatiua. p̄cor. ō. ti. pri. c. vl. ō. j. & j. de p̄ui. ne aliqui.

g Amplioꝛi. vnde būficia p̄ferre poterunt cū restrictiōe tū & determinatione quam habes. j. e. presenti. & c. seq. Sed qd dices. potest ne legatus cardinalis conferre beneficia quoꝝ collatio deuoluta ē ad papā p lac. p̄c. videtur q sic q dec. ō. de p̄ben. c. penvbi legat' tale būficiū ꝓtulit. dicebat ibi vi. q talis legat' h nō poterat sine spāli mādato. & iō ibi istiterat ipse legat' apud papā: q illā collonē ꝓfirmare: & fic faceret illā valere. goff. ibi reprehendebat vi. & inno. p̄cor. ibi goff. & guil. in spe. ti. ō lega. ℣ nūc tractem'. circa pn. q oēs dicūt q legat' de latere bñ pōt ꝓferre talia būficia p pdā. decre. imo dixit goff. q illa precipue pōt ꝓferre que sūt ad papā deuoluta. cui' vices gerit in puincia. allegabat etiā decre. ō. c. dilect'. & ō. de iur. pa. cū dilectus p hoc etiā bene fa. ō. e. li. de elec. si abbatē. ij. rū. vbi confirmat electiones quaꝝ ꝓfirmatio spectat ad papā. & j. de ℣. sig. c. j. j. rū. q ergo petijt in pdicta decre. pe. ille legat' q papa collationē p eū factā proseqūretur benigno affectu: intelligatur q ad facti executionē q̄ legato nō parebat. Certū ē aūt q legat' ēt de latere nō pōt ꝓferre būficia. vacātia in curia, ro. sine speciali mādato: vt. j. de p̄ben. lz. in fi. q̄ intelligo infra mēsem: vt. e. ti. statutū. Et nō. vbi ē legat' cardinalis in prouīcia: vel alī' habens spāle mādatū possent tres p̄currere in collatiōe būficij. l. papa legat' & ordinari', & si appet gs p̄mo ꝓtulerit: ñ ē dubiū si vo. nō appet gs p̄mo ꝓtulerit: tene q̄ hēs. j. ō p̄bē. si a sede.

h Legatos. extrauagās fuit eius dē clemēs: & recipiebat expte. & approbat hec decre. qd nō. io. vij. q. j. sicut vir. & xv q. ij. igitur. io. de deo in q̄nib' suis in pn. inno. de of. dele. lz. bo. de resti. in ite. tū ex lr̄is. & ō. e. c. vl. & guil. in spe. e. ti. ℣. supest ℣. quid de snia. & ℣. finitur. ℣. pone ergo. & ℣. se. & in sum. dicit q legatus habet ordinariā. vnde p mortē pape nō expirat ei' officiū. Et nō. quia lz decre. dirigitur legato cardinali tamen indistincte loquitur de oībus legatis, et quo infert postea solutionē ad istū legatū querentē: qd etiā p; er eo qd. j. dicit ceterorū & pfidū. lz ergo quo ad quedā fit differētia inter eos vt dixi. ō. c. priori. nō tū quo ad hoc vt hic vides.

i Dissipent. vitia.

k Plantent. vtutes. & ista ppe sunt ordinariorum. ō. de off. i. ordi. c. j

l Procōsulib'. legatos cardinales eqparat pconsulibus reliquos pfidib'. nā pconsul ē q̄ er pconsulibus ab imperatore ad regendaꝝ certā puinctā mittitur. Presides aūt illi dicunt qui cū nō essent pus cōsules mittebantur ad regimina puinciarū. ff. de offi. pfi. l. j. vbi de hoc. & l. ij. & ff. de offi. q̄sto. l j. ℣. er his. vñ arguendo a nomine legati cardinalis qui er latere pape & er pconsulib' sumis: assistunt eni si bi in secretis cōsilijs. ō. e. li. de elec. fūdamenta. ℣. de cet. & qui mittunt ad regendā puinciam equiparāt pconsulib'. ō. de sen. ex cō. ad eminentiā. ff. de offi. procōsu. l. ij. Reliqui aūt q secretis consilijs nō assistūt: missi ad regendas puincias equiparant pfidib' ꝛ illi habent ordinariam. ergo & isti.

m Reputātes. Hic incipe ꝓstructū: nos reputantes legatos ꝛc. & merito dicunt ordinarij' nec expirat eoꝝ officiū. faciūt eni statuta ppetua. ō. de loca. c. j. & ō. e. ti. c. vl. & adeō f q̄relā. ō. e. ti. j. & de h. ij. q. vj. c. iij. Itē bñt ipiū. ō. e. li. de elec. si abbatē. ff. ō of. pcō. l. & iō. ad idem e. ti. l. j. & ij. & ff. de of. ei' q vi. al. iu. op. l. j. & ij.

n Declaram'. nō ē ergo iuris nouī pmulgatoria: ꝛ veteris declaratoria. qō q̄ dī i pdcā decre. tū e x lr̄is. ō resti. in ite. i pn. cui ēt aler. succesꝛ ipi' anastasij officio legatiōis denuo in ptib' illis sūgēti ꝛc. illō denuo determiat verbū cōmisit: qō sequif. nō eni morte anastasij expirauerat legatio. nō. tū gof. in sū. isti' ti. ℣. finiq̄ morte pape expiret legatio: nō tū iurisditio quo ad cepta. ꝛ nec expirat legatio vt j. legē. nec mīz: legat'. n. pape dī legat' se. ap. ꝛ sedes ipa si morīf. xij. q. iij. liberti. ij. ō. e. li. de rescrip. si gfose. Et nō. q. ista decre. nō distinguit an ille legat' ꝛpe mortis igressus fuerat puinciā vel nō. vñ sic in reliqs ordinarijs ñ inspicim' hoc tem cōstituētis: ita nec in isto. An aūt vacāte sede cet' cardinaliū reuocare possit legatū forte cōiter a papa & cardinalibus deputatū nō. hosti. in pdicta decre. tum er lr̄is. & guil. in pdcō. ℣. finiq̄. ℣. ℣. ℣ nūqd. q̄ er magna & euidēti cā ℣ possent. als ℣ nō debēt. Be ptāte tū cardinaliū sede vacāte. vide qō dixi. j. de scisma. c. vno.

o Expirasse. idem habes de inquisitoribus hereticē prauitatis j. de' here. ne aliqui. Jo. an.

p Presenti. ista decre. & seqēs restringit gnālē potestatē legatoꝝ circa būficia ꝓferēda. de q̄. ō. e. c j. vez ē tū q̄ pmū dictū h' decre. declaratoriū ē iuris veteris vt ūn pn. p; & ℣ dict. Finita legatiōe expiran t reseruatiōes legatoꝝ. & ois ꝓcessus habit' sup ill' nisi tūc illa būficia iā vacātia sunt collata. demū dī q̄ pendēte vita sua reseruatiōe in eccla collegiata vel ō būfi

cio spectãte ad collationẽ alt⁹ legat⁹ i eadẽ ecclia vel de bñficio spectãte ad collationẽ eiusdẽ: ꝛ aliã facẽ nõ põt. ꝛ qõ fit õ pdicta: irritũ decernit. ꝛ determinat hec decre. nõ. p hosti. ē. c. vl. ꝛ p eũ ꝛ p ber. ē. de iu. pa. cuz dilect⁹, ꝛ guil. i spe. e. ti. ℣. nũc tractem⁹, ℣. sed ecce.

¶ Sue legationis, qñ si ex spāli aucte tibi tradita a papa ß facẽt: tũc sec⁹. ad hoc. j de pb. bi q. ij. rñ. ꝛ nõ. qz si legat⁹ nõ cardinalis nõ põt ꝛferre bñficia vacãtia iure legatiõis. ē. c. j. mlto min⁹ ꝑ posset rebuare. i cardinalib⁹ ꝑ bz locũ hec decre.

b¶ Ad collatiõz ꝑ ũ sufficit qꝝ vacauerint nisi porũ bñficiorũ vacãtiũ sit fcã collatio ꝛ ẽ si. j. de ꝓcef. pbẽ. c. vl. ℣. vl. vbi nõ sufficit qꝝ bñficia vacauerint ꝛ qꝝ ab executoribus fuit petitum vt illa ꝛferrẽt si ipsoz nõ fuerit facta collatio imo habebit locũ reuocatoria.

c¶ Finif. hoc põt eẽ multis modis puta qz dat⁹ fuit legat⁹ ad tps. finito tpe finita ẽ legatio. ē. de offi dele. de causis. Itẽ qñ reuocat⁹ ẽ. ff. de iudi. l. iudiciũ. Itez qñ egressus ẽ legationẽ aio nõ redeũdi. legationẽ ideo dirit: qz si eẽt egressus vnã ꝓuinciã is q ẽ legat⁹ i pluribꝰ. erꝗ nõ ẽ egressus legationẽ: adhuc nõ expirauit ei⁹ iurisditio. ē. e. ti. nouit. sic. n. legat⁹ i ꝗlibet pte legatiõis existẽs iurisditionẽ exercẽ sicẽ eps in ꝗlibz pte dioc. j. n. pr. cũ eps. Itẽ finit legatio psonalis morte ipsi⁹ legati: nõ tã morte ꝓstituẽtis. ē. c. pr. psonalis iõ diri qz si eẽt realis puta q cõpeteret dignitati non expirasset morte legati: vt. ē. e. c. j. ꝛ ē. de of. dele. qñ abbas. ꝛ qõ ē. diri his modis legationẽ finiri. dic vez in. sui⁹ persona ꝛ quo ad nõ cepta p delegatos. ß si ꝗs cãs cõmisset ꝛ res nõ eẽt integra durat finito ei⁹ officio illi⁹ delegati ptãs. ē. e. c. vl. Et ẽ mirabile. qz iurisditio ꝑdelegati a legato bñ ꝓpetuaꝝ p citationez ꝛ aliũ iudicialẽ actũ. sed notificatio inhibitio ꝛ decretũ nõ ꝓpetuãt iurisditionẽ executoris hoc ꝛ alios ꝓcessus faciẽtis sed reseruatiões bñficiorũ sũt odiose ꝓpter duo: qz p eas daf via ad vacaturas. ꝛ qz piudicãt ordinarie potestati. igiꝝ sũt restringẽde. ß ptãs executor datoꝝ a papa sup gꝝa facta etiã re integra ꝛ sup faciẽda re nõ integra bñ ꝑdurat post mortem pape. qz papa põt ius ad vacaturas dare. ß nõ sic legat⁹. ē. e. ti. pr. si sup gꝝa. ꝛ j. de ꝑ. ficui. i fi. bñ ꝑ põt legat⁹ donec durat in officio suo ꝓpedire ordinariũ i ꝛferẽdo. ß finito officio si vt h

d¶ Restringere, cãm huic edicto ꝛ ei qõ dicitur. j. c. ꝓrori. dare potuit cardinalis scẽ marie noue: qui i pluribus ꝓuinciis legatiõis papali fũgens officio oẽs cũctz beneficiorũz ab ãp. se. legato sue electionis⁹ auctorita te factas: ꝛ decreta iterpoſita sup ipſis: necnõ denũciatiões ihibitiones: ꝛ ꝓcessus quoslibet per eum vel p executores deputatos ab eo habitos circa ipsas: dũmodo ad collatiõnem⁹ eorundẽ beneficiorum iam vacantiuz minimẽ sit processum: eoipso q illi⁹ finitur⁸ legatio: viribus penit⁹ vacuari: nec executores eosdẽ posse vlterius bñficia taliter reseruata cõferre. ¶ Ceterũ reseruationes huiusmodi p quas interdũ plati ꝛ eccleſiie nimiũ onerantur: restringere⁸ cupiẽtes: ꝓhibemus: ne postꝝ legatus in aliqua cathedrali vl collegiata ecclia reseruationẽ aliquã durerit faciendã: aliaz illa pendẽte⁸ faciat aliqtenus i eadẽ⁸. ¶ Nec etiã postꝝ alibi reseruauerit aliqd bñficiũ ad collationẽ ꝓtinẽs cuiuscũ qz: aliud⁸ qõ ad illi⁹ ᵇcollationẽ ꝓtineat qdiu reseruatio pẽdet alterius: sibi quoquo mõ rebuet. ¶ Quicqd aũt cõtra ꝓmissa⁷ contigerit attẽtari: eo ipo viribꝰ nõ subsistat. ¶ dez. ¶ Eliberatiõe⁸ ꝓuida duxim⁹ inhibendũ: ne alicz ap. se. legatus: quãtũcũqz legationẽ obtinere plenariaz dinoscatur: cathedrales vel regulares aut collegiatas cep

dignitates pſonat⁹ ꝛ bñficia in legatiõe sua vacãtia sue collatiõi rebuauit. restricta ẽ ꝗ hodie coꝝ ptãs: vt infra pz.

¶ Pẽdente. illa igitur sublata puta mortuus vel per fãem debito mõ exclusus ẽ is pro quo facta erat reseruatio: vel iam ꝓsecutus ẽ ꝓbendã. vel renocauit legatus rebuationeu. tũc bñ põt in eccleſia eadem facere aliã. qz illa nõ pendet. si vo illa pendet aliaz nõ põt facere. sic ꝛ pẽdente dilatiõe quiescat officiũ iudicis. C. de dila. sicue ps. ē. de ap. significante. sic ꝛ pendẽte lite cõtra viũ electũ nõ põt ali⁹ eligi. quod. dic. j. vt lite pẽ. c. j. ꝛ ij. ꝛ sic attentata pendẽte ap. renocanf ꝓ modũ attentati: qõ dic vt. j. de ap. non solũ. sic ꝛ is ꝗ cõtulit alicui bñficiũ pẽdente termino acceptan onis nõ põt illud alij cõferre: vt. j. de pbẽ. si tibi absenti. ꝛ sic pendẽte negocio rebuatiõis õlegat⁹ nõ ſbdelegat cãm nisi de recusatoris assensu vt. ē. de of. dele. iuder. ij. rñ. sic ꝛ accusans pendente accusatione non promouet ē. de accu. oſpotẽs. nec testificatur quod dic vt. ē. de testi. c. vl.

f¶ In eadẽ. qz ista lra nõ distinguit: nõ curo an illa bñficia spectẽt ad collationẽ vnius an diuersoꝝ. exquo enĩ sũt in eadem eccleſia siue ijdẽ siue diuersi habeant conferre pendẽte vna reseruatione nõ fiet alia.

g¶ Aliud. etiã in alia eccleſia. ꝛ sic differt a ꝓximo dicto.

h¶ Illius. pone reseruauit legatus beneficium quod spectat ad collationem episcopi: hac reseruatione pendente reseruat aliud quod spectat ad collationem ipsius episcopi ꝛ alterius nunquid valet reseruatio secũdi. Credo ꝙ non. quia licet spectet ad collationem alterius tamen ꝛ illius. ꝛ est si. quod diri. ē. de rescrip. statutum. ℣. cum vero. in glo. ij. ꝛ qui iurat nõ sum esse: iurat etiam sibi cõmune non esse ff. de ver. si pupillus. ℣. vlti. ad hoc. ff. de lega. iij. l. siquis seruos. vbi testatore. legante seruos suos. ꝛ qui in totum ꝛ qui in parte sui sunt legati eẽ videntur. nec obstat. j. de preben. cum in illis. in fi. quia illud indurit intentio pape qui illum solum grauare intendebat vt ibi in vltima glo. nec obstat quod diri. ē. de rescrip. cum aliquibus. quia similitudo ꝛ identitas rationis illud inducit vt ibi diri.

i¶ Premissa. omnia comprehendit. ad idem. ē. de rescript. olim. si igitur finita legatione executor conferat vel processus faciat non⁷ tenet. j. responſo. ꝛ idem in sequentibus casibus vt in ꝓncipio diri.

k¶ Eliberatione. cathedrales vel regulares vel collegiatas ecclesias legati reseruare vel conferre non possunt. ℣dẽ in dignitatibus ecclesiarum cathedralium: que sunt maiores post episcopos si ipsarum prelati per electionem debent assumi. ꝛ contra hoc factum est irritum. Secũdo dicitur ꝙ legatus non potest alicui cõmittere ꝙ recipiat resignationem beneficij. ꝛ postea illud conferat. ꝛ contra factum vel faciendum decernit irritum.

a Ecclesias.tolle qđ ē.j. fue ordinatiõi ꝛē.ꝛ ꝓferre ecclesiaꝫ est ꝓferre ipsam pncipalē dignitatē de ecclesia puta cpatū plebaniā:abbatiam:pōratum vel his similia.ꝛ hoc hic ꝓhibet conferri:non tamen pōhibet canonicatus ipsarum ecclesiarū conferri per legatos:quod patet ex his que sequūtur.

b Electiõis.aduerte iā vidi de facto hāc qõnem legatus ꝓtulit plebaniā qđ ad collationē epi spectabat:querebatur an collatio ei⁹ teneret.ꝛ dicebāt quidā qđ sic ꝙ hanc lām ex quo nō ꝙ viā electiõis ꝫ collatiõis assumit ibi platus.ꝫ hoc nō est verū qz ista lra que de via electionis loquit tm̄ i ecclesiis cathedraliū ecclesiarū loquit.q.d. archidiaconatū in ecclia cathedrali legatus cōferre nō potent si ista duo ꝓcurrūt ꝙ ille archidiaconat⁹ si maior dignitas post epm̄ et ꝙ ꝙ viā electiõis archidiacon⁹ ibi assumat.sed si vtrūqz vl altez defijt tūc legat⁹ illij ꝓferre poterit, vñ non sine mysterio sic diuisim sūmauit itellectū ad hoc facit qđ sequit fue ordinationi ꝛē. nec ob.ī. neqz aliqđ quo min⁹ ꝛē. qz ꝛ sine illa clausula satz erat ꝓhibitū ꝙ ꝑcedētia: ecclesias⁹:seu ipax ecclesiaruz cathedraliū dignitates⁹ ad qs hi ꝙ ꝓficiunt eisdez maiores in eax capitulis post episcos ꝙ pos exītes habent per viam electionis⁹ assumit:seu ordinatiõi:collatiõi: ꝓuisiõi:electionī:aut dispositioni quōcunqz reseruet:nec de ipsis ordinan disl conferendis vel disponendis se aliquaten⁹ intromittat: neqz aliqđ quomin⁹ hi:ad qs ptinuerit.eligē aut postulare libere valeāt:cū vacabūt:obstaculū quōlibz ifponat⁶: decernentes qcqđ ꝓ hoc actum extiterit eoipo irritum ꝛ inane.

c Prohibem⁹ᵈ insup ne legatus ipe in gnē aut in spē⁶ cuicū qs⁶ concedat: vt ab his ꝙ bñficia ifra legationē eiusdē habētes ea in illi⁹ manib⁹ voluerit libere resignare:ipoꝛ resignatiõe recepta:illa valeat idonee ꝓferre ꝓsonis:cum p hoc aperiri posset via ꝓ later.⁶ cōcessionē ad bñficia vacatura. Nos n. cōcessionē quam ꝓ hoc cōtigerit attētari:ꝛ qcqđ ex ea vl ob eā secutum extiterit:nullā ꝓsus hīe statuimus roboris firmitatez:volentes nō solūad futura:lz ēt ad ꝑsita:ꝛ adhuc pēdētia⁵ negocia hoc extēdi.

Qllatio⁴ bñficij ꝙ legatū se.ap.tibi fcā nulli⁹ momenti existit si ea ñ fuerit bita mētio⁸ de alio beneficio:quod primitus obtinebas Inno.iij. in cōcilio lugdun.

De officio ordinarij.

Omana⁴ eccleſia: ꝛ infra.prohibem⁹ quoqz ne remeñ.ᵐ archiepus in dioc⁴ ceſi suffraganeoꝝ suoꝝ spāliter ꝓmittere qđ ꝓferat certū beneficiū cū vacabit lz cū vacauerit posset illud ꝓferre.putoitamen qđ legatus bñ possit cōmittere alicui qđ recipiat resignatiões alicui⁹ bñficij:ꝛ recepta resignatiõe cū beneficium vacat bene posset eidē vel alteri cōmittere qđ illud beneficiū ꝓferat.ꝛ per hāc decre.attēta ri posset qđ lz epus posset gnāliter tradere ptātem officiali vel vicario suo ꝓferendi bñficia vacātia.s.ō of.vi.c.vl.non tm̄ alteri quem officialē ñ ꝓstitueret g⁶ Lateraneñ. s.de pb. de ꝓcef. nulla.

b Pendētia.qđ.sicut hec cōstō nō respiciebat ꝑterita:ita nec ꝑpēdentia. ꝫ ꝓrogatiõe eā extēdi voluit ad vtrāqz: et de hoc vide.s.ō elec.lz canon.

Qllatio.legatū cardinalē.qz ali⁹ iure legationis cōferre nō pōt.s.e.c.j. in fi.nisi ex speciali potestate:vt ibi.

ibi sic locutus.ē ꝑ eo qđ id vt plurimū obuenit.ꝛ pōt etiam respicere qđ hic dicit de dignitatibus cathedraliū ecclesiarū maioribus post epos.sed cū maioritas cōsideretur circa multa:vt circa ordinem ꝭm quē archipresbyter est maior archidiacono:circa administrationem ꝭm quam ecōuerso.ꝛ circa alia que nō.s.de rescrip.sedes.de qua maioritate intelligim⁹. dic qđ de maioritate prelationis loquitur:in qua licet in spiciēda sit consuetudo.dicāmus tamen de iure archidiaconū ꝓcesse post episcopum capitulo cōuocat capitulū ꝛ similia facit:hac ꝓhibitione inclusus est.

g Interponat.nō.qđ ordinari⁹ ad quē collatio vel electio nō spectat nō pōt inhibē electorib⁹ ne eligāt etiā si sit legatus de latere:multo minus inferior.s.de re.in inte.c.ij.vbi de hoc.

h Prohibem⁹.declarat ꝓino.ꝛ hoc.s. de of.dele. ex parte.j.

i Specie.h gen⁹ ꝛ species participantur:interdū differunt: quod dic vt xxiij. di.c.ꝫ.s.de offi.ordi.si sacerdos.

k Cuicūqz.vel quibuscūqz vt in vna persona ꝓhibitū censeatur in pluribus repetitum:cū eadem subsit ratio.ad idem s.e.li.ō elec.c.pe.in pnin.ꝛ.ad hoc de pe.di.iij. adhuc instant xcvj.di.cū ad vex.vnde non poterit religationem cōmittere vni qđ recipiat:ꝛ alteri qđ demū conferat:qz qua rōne cōmitteret hec eidē dare ꝛ via ad vacaturas:eadē ratiõe cōmittendo hec diuersis.ꝛ iste ē casus spālis quo possū ꝙ me qđ nō ꝙ aliū ꝫ regulā.j.de re.iu.pōt. vbi hūc ꝛ quosdā alios numerauit.legatus eni bene pōt resignationē beneficij recipe ꝛ postea illō beneficiū vacans ꝓferre.sed hanc cōmissionē nō pōt facere.facili⁹ eni ꝙ hūc modū fieret fraus ad vacaturas ꝙ illū:ꝛ est simile exp.sūm.s.de ꝓcef.ꝓb.ꝓstitut⁹.vbi nō pōt alicui epus

k Mētio.qđ dices ſi legat⁹ ꝓpo motu ꝛ h exprimit in lris ꝓcessiõis ꝓfert mihi bñficiū hūti aliud de illo mētiõe nō fcā:nūqđ valebit collatio sicut ꝛ vz eo casu.si papa ꝓtulisset.i.ō ꝑbē,si motu ꝓpo.vl qđ nō.qz papa nō ē ligat⁹ legib⁹ sic legat⁹.C.ō leg.digna vox.ō ꝓcef. ꝑbē.ꝓposuit.vñ aliud i papa aliud in legato.Sz ꝓtū credo.sic.n.si ordinari⁹ mihi hūti bñficiū ꝓfert aliud bñ tz collō h tacito.lz vtrūqz retinere nō possim. vt in cle.de offi.ordi.c.ij.que in hoc rep:robat qđ hic nō.archidiaconus:sic ꝛ si legatus cōferat tenebit collatio:nou tamen vtrūqz ꝓpter hoc potero retinere.ꝛ facit.s. de rescrip.gl'a.hoc ꝙ intendit decre.qđ sicut ipetrans bñficiū a papa tenet de bñficio qđ hz quantūcūqz modi cū sit illud facere mētionē:sic ꝛ ipetrās a legato:als ñ valebit collatio,qz ipetratio ē surrepticia.vbi vo ū ipetrauit ꝫ legat⁹ ꝓtulit in q̄ peccauit ille cui fcā ē collatio:certe i nullo vñ credo tenē.Sic video qđ ipetratiõs ipedit facti possessio colorata si de illa ñ fit mētio.s.de ꝓcef.ꝑbē.cū nr̄is.collationē ñ ipedit.j. de ꝑbē.lz epus

l Omana.Casus.archiepus nō pōt sibi cōstituere officiales quos foraneos appellabat i dio.suffraganeoꝝ suoꝝ etiā ꝙ futuris causis ꝙ ap. deuoluēdis ad ipm:nisi de ꝙsuetudine hoc hēat:ꝛ iūcetiaz tales officiales inhibē nō pūt pus q̄z fuerit appellatū Sc̄do dz qđ dōe archiepus de facili pōt hēre officiales ei⁹ suffraganeū ercōicare suspēdere vel interdicere nō pōt ꝓpter ordinis epalis reuerētiā.hoc dicit in sūma.

m Remeñ.dē de aliꝫ vt in fi.

a ¶ Forzaneos.qz forzis ī dio.ꝓstituebant:qđ archie pſ facere nō pōt:qz ī dio.sui suffraganei ꝛc̄. vt.j.segt vl' forzaneos.t.g forz teneāt:ō ff.sig.forz⁹.vl' forzaneos qz de forzis veniūt:vt aduene vl' pegrini dicāt:q̄z sūt re probata iudicia.iij.q.vj.pegrina ꝛ ic.se.

b ¶ Ingrediant quō ergo visitabūt ꝛ pcurationē recipiēt.ꝛ sic ē ꝓ ſ.ō ꝓscrip.cuz ex officij,ō cēſu.sopite.ꝛ.c. nup.ꝛ.j.e. ti.rōana.ꝛ.c.vlt. cū suis ſi. Sol.h ſi pōt nisi in casibus pmissis:quo rū iste vn⁹ ē.vide qđ no.io.ir.q. iij.i ſūma.ꝛ.c.ij.ꝛ ber.ſ.ō of. ordi. pastoralis.

c ¶ Judicēt.p'tribunali sedēdo.

d ¶ Dispōnat.extra iudiciū faciē do coram ſe celebrari:ꝛ añ ſe recognosci ꝛct⁹.j. ō fo.cō. romana ſ.vl.de celebratione vo diuinox dic bodie vt in cle.ō puil. archiepiscopo

e ¶ Agāt. cōferē do ordines ꝛ sacramēta ꝛ sīlia faciēdo.

f ¶ Canonica.logt.ō his canōib⁹.ix.q.ij.c.ij.ꝛ.q.iij.nl' lus pmas.ꝛ.c.q̄ſt⁹.ꝛ ꝓcor.ler.i auc.ō ōfē.ci.ſ.interi col.iij.vbi ꝑſes puicie:g ꝑt ꝓpari archiepo nō ꝓhibz defēsorē ciuitatis g ꝑt ꝓpari epo quomin⁹ vtaf iurisditōe sua:ñ sic aūt ī epo circa ſbditos suox subditorū:de h.ſ.e.cū ab ecclīax ꝛ pbat ī auc.e.i pn.vbi dī q defēsor ciuitatis pōt de cāis iferiox ptermissis magistratib⁹ municipalib⁹ cognoscere:ꝛ de hoc.xj.q.j.

g ¶ Per alios.qđ.n.gs p le nō pōt nec p ꝛ ō psona. aliū.xlvj.di.sic.ff.de admi.re.ad ci.p.l.ij.ſ.j.ar.ꝑ.lri x vj.di-nō liceat.j.ne cle.vel mo.c.vl.cū ſi.pmū ē gnāle scōa sūt spālia qđ dic vt.lxxx viij.di.eps gubernatiōnē.qđ etiam est ꝓtra.j.de re iudi.pōt quis.

h ¶ Nec p eo.oliz h erat duplex lra.ſ.hec put iacet: alia hz cās p ap.ꝛc̄.ꝛ hāc lraz cōit hēbam⁹:ꝛ hāc secut⁹ ber.posuerat gl.q̄ hz hāc lraz nec p eo falsa ē dicēs q archiepo pōat tales officiales ī cāis ap.ꝓstituere.ſz ō illis ī qb⁹ appellatū ñ ē.nullā hēbāt ptātez nisi ō ꝓsuetudine ꝛc̄.

i ¶ Pōt.ꝛ ōbēt.qđ dic:vt.j.e. vt litigātes.

k ¶ Delegare ñ tū remittēte z ꝓpellere ad delegatōez suscipiēdā.ſ.e.pastoz.al'.j.rñ.ꝛ ibi plene ō hoc.ꝛ.j. de fo.ꝓpe.romana ij.rñ.

l ¶ Inhib:tōes faciāt.ſ.iudici ap.ne vlteri⁹ ī cāis p/cedat:vt.j.eo.ti.a quibus.ē.j.de ap.romana.ſ.ſi aūt q de effectu h⁹ inhibitionis dic vt.j.eo. nō solum. fozaneos ᵃ officiales constituat: quia cum metropolitani ne suozum suffraganeozum ingrediantur ᵇ dio.vt in eis auctozitate ꝓpria iudicent ᶜ: disponant ᵈ aliquidue aliō agāt ᵉ canonica ᶠ prohibeant instituta: nequaquam hoc pōt in illis per alios ᵍ exercere. ¶ Nec ʰ pro eo q causas per apellationem delatas ad ipsos pōt ⁱ in suffraganeozuz suozum dio.ō legare ᵏ: sīlr lz eis tales officiales instituē ī eisdē:q eozū vicecū appellat ad ipos citatiōes vel inhibitōnes ˡ faciāt seu contescāt in hac ꝑte rebelles:qz ᵐ in cāis p appellationem devolutis ad ipos iā iurisditiōez obtinere noscūtur ⁿ: ꝓpt qđ licite pōt ˡ sup illi cōmittē vices ᵒ suas ¶ Mō sic aūt ī aliq̄ ī qb⁹ ñdū ᵖ extitit appellatū: ꝛ iccirco nō debēt aliq̄ ſ ꝓstituē ꝓ citatiōi b⁹ ī futuris ᵍ cāis appellatōuz ꝛ ihibitiōib⁹ faciendis: nisi aliud remeñ.ec.circa taliū officiaſ aliū instōnē de cōsuetudine ʳ obtineat spāli. ¶ A qb⁹ ʳ ēt si de ꝓsuetudie h⁹ ī possint in remēsi puicia ꝓstitui. Inhitōes fñ ne ꝓcedat in cāis pulsꝯ ad remeñ.curiāappellet fieri penit⁹ inhibem⁹. ¶ Officiales aūt remeñ.archiepi q̄diu in sua puicia vl' circa illā ˢ extiterit ᵗ ī suffraganeos ˢ int dicti suspensiōis ꝛ excōicatiōis ꝓferre sīas nō attētēt ᵗ ¶ Et hoc idē ab officialibus aliozū metropolitanozū ᵘ circa ipsozum suffraganeos qbus ob reuerentiā ˣ pōtificalis officij deferri volumus in hac parte ꝑci pimus obseruari ʸ. ¶ rego. ᶻ. in generali cōcilio lugduñ.

m ¶ Quia in causis.simili ſtudinem improbat.

n ¶ Hoſtiēſ.no.q coepo q appellatū ē iurisditionē hz ī cā: vñ vī q statiz possit ihibere:ſz ō hoc dic:vt dicā.j.i dec.ō ap. romana.ſ.ſi aūt.ꝛ i decr.j.non solum.

o ¶ Alices suas qz pōt p alī qđ p ſe.j.ō re iu.pōt cum suis concoz.

p ¶ Honduz.nemo dat qđ nō hz.j.q.vj.daibertū de ſurepa.q aūt.ꝛ cō coz.ff.de offi.pcō.observare.ſ.vl. de rescrip.c. pastoralis.in fi.

q ¶ Futuris. tractus futuri ipis ꝛc̄.ff.de vſur.l. j.ſ.j.ꝛ de hoc.ē.de pcauditis in vlti.glo.

r ¶ Cōsuetudine.pscripta.ē.de ꝓsuē.c. vlti.ad idē.ē.e.libro eo.ti.e.iij.ꝛ ꝓcor. ad hāc lraz.j.e.ti. vt litigantes.in fi.

s ¶ A quibus.ſ.officialibus:ꝛ idē dic de ipis archiepis eadē ratione.

t ¶ Circa illā.puta vicine puicie ifra duas dietas vl'gares.ē.ō rescrip. nōnulli.vel legales vt.j. de pben.pōti.ſ.loca. vl' dic arbitrarium:ꝛ adde qđ dixi.ē.de tem.or. cū nullus.ſ.eps.

u ¶ Extiterit.ſ. archiepiscopus.

x ¶ Attentēt lz de iure hoc pōt.qz lz sint minores ordīle sūt maiozes iurisdictiōe pp eos quoz vices gerunt xciij.di.c.vl.ꝛ.xciij.di.c.j.ō of.dele.sane.ij.tū inhonestū erat ꝛ ideo papa hoc ꝓhibuit. Sz qđ si excōicet.nūqd tz: vī q non:qz sufficit legislatorē aliqđ ꝓhibuisse:etiā si nō adiēci at ꝛc̄.C.de le.nō dubiū. So.dico cum ber.q tz:qz speciale ē in his sentētijs q̄ iniuste late ligāt.xj.q.iij.c.j. de sen.ex.sacro puniet tamen qui hoc fecit.vt ibi.

y ¶ Metropolitanoz:vni ō iure scriptū oēs īstruit.xxiij. di. ꝓterea.lxj.di.miramur.de re iudi.in causis.

z ¶ Reuerētia.ē.de of.dele.c.ij.eo.libro.

ꝛ ¶ Observari i.dixi de officialib⁹:qđ dices de legatis ipsoz archiepoz:credo q idē cū eadē rō:imo multo fortiō:qz magis ē iurisditio official' ſ.uozabil:cū idē sit ꝓstoziū.j.de ap.

2 ¶ Canonici.canonici.qz a diuinis cessare rōana.j.rñ. pōt ꝓsuetud ine:vel alio iure:ſi cessare volūt:cāz sue cessationis exp̄māt ī instō publico:vel patēt ib⁹ līis suo vl' alio auctētico sigillo munitis:ꝛ exhibeāt illas vel illud illi ꝓtra quē cessant hoc ptermisso vl' exp̄ſſa cā nō inuēta legitima: qđ medio tpe ꝓceperint ab ecclīa restituāt:ꝛ q̄ pcipere debēt nō pcipiāt:ꝛ satisfaciāt de injurijs illi ꝓ quē cessant.cā lītima inuenta tenet ille ad interesse canonicis:ꝛ ad certā q̄stitatez ecclīe supiozis tarādā arbitrio. Altio reprobat ꝓsuetudo q̄ imagines sanctoz ī dicta cessatione spinis ꝛ vrticis suppone bant:ꝛ statuit ꝓhium facientes grauiter puniendos.

2 ¶ Canonici.seculares.nō enim in regularibus locum habet hec cōstitutio ꝺm guil.quod est falsuz.j.eo.q̄uis in ꝓn ꝛ dic canonici,ꝛ caplīm:qz pauci hoc non possent facere.ſ.ō

his que si.a ma par.c.quesiuit.

a ¶ A diuinis.l.officijs.

b ¶ Cessare.de ista cessatiõe dñ.s.c.irrefragabili.§.et cetẽ nec medio tpe dñ talis ecclesia interdicta:sed suspendunt isti organa sua: vnde tali cessatiõe durante potest ibi ep̃s celebrare sine irregularitatis pena:vt in p̃ §. cetex.quod no cẽt si cẽt interdict.:de cle.cr.mi.postulastis.de ex.pla.tanta.guil.& gar.nec possent ipi canõici sine ep̃o ecclesiã interdicere:de his q̃ si.a ma par.ca.c.quesiuit.ō iure cõ:quia de speciali nõ loquor.& sic põt intelligi.s.de ap.dilectis.& vacante sede de iure cõmuni hoc possent.s.de hẽr. ad abolendã.s.de ma.et obe.cum olim.j.eo.li.eo.ti.c.j.

c ¶ Ecclesijs.vt lugduñ. vienẽñ. claremontẽñ. & quibusdã alijs vm guil. & gar.

d ¶ Ex cõsuetudine.nõ q̃ consuetudo iurisditiones tribuit:vt.ix.q.iij. cõquestus.de fo.cpe.cum cõtingit.de ar.dilecti. C. de eman.l.j.in fi.

e ¶ Alias.vt ex priuilegio.e.

f ¶ Huiusmodi.scilicet posse a diuinis cessare.

g ¶ Instro.ad idem.s.e.l.dẽ elec.vt circa.& dic vt ibi.

h ¶ Patentibus.ad idem de temp.ordi.c.j.j.de sen.excom. cum medicinalis.

i ¶ Alterius.nõ.er vi relatiui sigillũ capituli auctenticũ. ō hẽ de pba post cessionẽ.& plene per moder.de fi.istru.c.ij.& i spe. de instru.edi.§.videndum.v.x.Item nõ.q̃ potest gs alieno sigillo signare:sic in testõ.C.de testa.si vnus.ad idem.lxxiij.di. in nomine.ad hoc.s.de re iudi.cum inter vos.

k ¶ Illud instrumentum.

l ¶ Illas.scilicet patentes litteras.

m ¶ Hoc ptermisso.i.cã non exprssa in patentibus litteris vel instro publico & assignatione non facta.

n ¶ Causa.que manifesta & rationabilis debet esse.s.eo.irrefragabili.§.cetex.& sup ea debet interuenire tractus & seruari forma de re.j.eo.q̃uis.non enĩ p pensione subtracta vel minima offensa fiet cessatio:sed ppter grauem iniuriam puta si unt statuta contra libertatẽ iponũtur tallie vel collecte clericis:detinet canonicus vel clericus per secularem bailiuum vel his similia.

o ¶ Inuenta.per superiorem.j.eo.q̃uis.s.per papam.

p ¶ Illius ecclesie.sic.s.ti.& li.de cle.cupientes.§.cetex.& eo.ti. si compromissarius.in fi.& nõ.penas restringendas.

q ¶ Restituẽt.q̃dictiõe ex ipsa dec.cũ.n.p nouã legẽ iducit obligatio daꝫ q̃ditio ex lege.ff.de q̃di.ex lege.l.vna.sic ẽ & silr in canone.lz vm canões nõ intẽtet actio.s.de iudi.dilecti.gar.

r ¶ Percipiẽt.als pticipẽt qz cũ ℨ eos daꝫ actio ad repetẽdũ: multo fortiꝰ exceptio ad nõ soluẽdũ.ff.de supñ.l.j.§.Q.ait.ff

Si canonici[a] a diuinis[c] cessare[b] voluerint: put in ecclesijs[c] aliquib[d] sibi ex consuetudine[e] vel alis[e] vendicant: ad cessationez huiusmõi[f] q̃ quo modo p̃cedãt: i instrumẽto[g] publico vel patentibus[h] litteris sigillorum suoruz aut alteriusⁱ auctẽtici munimine roboratis cessationis ipsius cãz exprimat & illud[k] vl illas[l] ei ℨ quez cessare itendũt assignẽt.

¶ Scituri: q̃ si hoc[m] p̃termisso cessauerint: vl cã[n] quam exp̃sserit: nõ fuerit inuenta[o] canonica: oia que ō quibuscũq̃ puentib[p] illi[o] p̃[p] ecclie: i q̃ cessatũ fuerit: cessatiõis tpe p̃cepit restituẽt[q]. Illa vo que pro eodez tẽpe ōbent eisdẽ nullo mõ percipient[r]: sz ipi ecclesie cedere: ad nihilominus ei cõtra[s] quem cessauerant de dãnis[t] iniurijs satisfacere: tenebuntur[v]

¶ Si autem causa eadem canonice[x] fuerit iudicata: is qui occasionem[y] cessationi dederat ad omne iter esset dictis canonicis & ecclesie cui debitum officium eius est culpa subtractum: ad certam quantitatem taxandam & in diuini cultus augmentũ q̃uertendam: superiozis arbitrio[z] condemnet.

¶ Ceterum detestabilez abusũ bozrẽde i deuotionis[a] illozum q crucis beate marie v̄ginis: aliozũq̃ sãctoꝝ imagines seu statuas irreuerenti ausu tractantes: eas in aggrauatiõe cessatiõis huiusmodi p̃sternũt i terrã[b] vrticis spinisq̃ supponũt: penitus rebozantes aliq̃d tale fieri decetero districtius pzo hibemus statuentes: vt i eoꝝ qui

de re.in.inuit[c].§.cui dãm[d].j.de re.iu.g ad agendum.

f ¶ Si contra quem.ep̃o vel alteri cuicũq̃.

g ¶ Dãnis & iniurijs.q̃ hec supiozis tarabunt arbitrio vt in casu.s.e.ad hoc.s.qō me.cã.sup eo.C.vñ vi.l.siq̃n Et nõ.q̃ petitio dãnoꝝ sup diminutiõe patrimonij cõpetit ff.de dã.ise. dãnũ.§.j. instit.e.ti.§.pena. Actio ℘o iniuriaꝝ daꝫ ad vindictã.ff. ō iniu.l.ptoꝝ.§.j.et ideo vna nõ ipedit aliam.ff. ō cõdi.fur.si p̃ fure.§ cum furti:sicut & aliud erpense: et aliud dãna.s.de iniu.in nr̃.& dicẽler q̃ tuto: debet resarcire damnũ pupillo: si cessauerit in distractione rez que tẽpore percũt.ff.ō admi.tuto. l. tutoꝝ qui repertoꝝ.§.si tutō.vl si cessauerit administrare.e.ti. gdã decedẽs.l fi.dicoãt ẽm guil.q̃ ille contra quẽ cessatũ est iniuriam estimabit hmodo potius volu

h ¶ Patentibus.ad idem de temp.ordi.c.j.j.de sen.excom. cum medicinalis.

i ¶ Alterius.nõ.er vi relatiui sigillũ capituli auctenticũ. ō hẽ de pba post cessionẽ.& plene per moder.de fi.istru.c.ij.& i spe. de instru.edi.§.videndum.v.x.Item nõ.q̃ potest gs alieno sigillo signare:sic in testõ.C.de testa.si vnus.ad idem.lxxiij.di. in nomine.ad hoc.s.de re iudi.cum inter vos.

k ¶ Illud instrumentum.

l ¶ Illas.scilicet patentes litteras.

m ¶ Hoc ptermisso.i.cã non exprssa in patentibus litteris vel instro publico & assignatione non facta.

n ¶ Causa.que manifesta & rationabilis debet esse.s.eo.irrefragabili.§.cetex.& sup ea debet interuenire tractus & seruari forma de re.j.eo.q̃uis.non enĩ p pensione subtracta vel minima offensa fiet cessatio:sed ppter grauem iniuriam puta si unt statuta contra libertatẽ iponũtur tallie vel collecte clericis:detinet canonicus vel clericus per secularem bailiuum vel his similia.

o ¶ Inuenta.per superiorem.j.eo.q̃uis.s.per papam.

p ¶ Illius ecclesie.sic.s.ti.& li.de cle.cupientes.§.cetex.& eo.ti. si compromissarius.in fi.& nõ.penas restringendas.

q ¶ Restituẽt.q̃dictiõe ex ipsa dec.cũ.n.p nouã legẽ iducit obligatio daꝫ q̃ditio ex lege.ff.de q̃di.ex lege.l.vna.sic ẽ & silr in canone.lz vm canões nõ intẽtet actio.s.de iudi.dilecti.gar.

r ¶ Percipiẽt.als pticipẽt qz cũ ℨ eos daꝫ actio ad repetẽdũ: multo fortiꝰ exceptio ad nõ soluẽdũ.ff.de supñ.l.j.§.Q.ait.ff

issem centũ p̃didisse de meo q̃z hãc iniuriã patiꝛ postea tarabit iudex ne ille in infinitũ uret.ff. de iniu.l. constitutionibus.§.j.& instit.e.ti.§.pena.de hoc in spe. de iniu.§.j.ℨ.in hoc autem.

v ¶ Tenebũtur.an trib[o] ergo puniunt. Primo i p̃ceptoꝝ restõne. Secõ qz qō eis debeꝫ nõ p̃cipiẽt. Tertio in dãnoꝝ & expensaꝝ refectiõe.cũ.n.nõ seruirẽt altari de altari viuere nõ debuerãt.de p̃ben.cũ secõm. Itẽ puniet p papã & q̃sta penaꝛ arbitraria.j.e.q̃uis.

x ¶ Canonica.& vera sup.& sic in exheredatione pater qui vult filiũ exheredare: debet causam legitimã inserere in testamento.& illa cã pnunciari debet esse vera vt exheredatio sit efficax: in auẽ.coll.viij.vt cũ de ap. cog.§.aliud.sic & in appel ante sententiam interposita ij.q.vj.in fi & de appel.vt debitus.

y ¶ Occasionẽ.nõ.ar.q occasionẽ p̃bet interdicto ciuitatis vel alicui[o] castri:tenet ad restõnẽ dãnoꝝ que ecclesie religiosi & hospitalia illi[o] loci occasiõe infdicti in elemosynis & oblationibus passa sunt: qui de occasione dãni ℨc.de iniu.c.vl.

z ¶ Arbitrio.h̃ deꝛmiat taxatõz ꝑdẽnatiõz & quersiõz

a ¶ Indeuotiõis.nã imagines ppter reuerentiã illoꝝ quos imago figurat adorare debem[o].qō.n.facit scriptura legentibus: hoc pictura cernentibus ideotis de ẽse.di.iij.platũ.ita tñ adorare debem[o] ne dul ã ila triã quertamus.de hoc de ẽse.di.iij.venerabiles.

b ¶ In terrã.nã nec signũ saluatoris in solo aut silicet vel marmoribus humi positis sculpere vel pingere.

licet.C. nemi.li.ſi.ſal.l.vna.

a ¶ Ultrir. hoc ē vbū in.l.C. de his q ad ſta. ꝓfu.l.ij. in ſi. Sed q̄ erat pena. vī q̄ tp̄alis: vt.ſ. in vincula publica mittant. ff. de pe. capitaliū. §. ad ſtatuas. vel q̄ mozāt vt nō. C. ne. li. ſi. ſal. l. vna. ſed dic q̄ ſpū. aliter puniētur q̄ niſi peniteant ⁊ ſatisfaciāt loci ſui dignitate et honore priuādi ſūt. xxvj. q. v. qui cūq; in p̄n. vel in dictis arbitrio. ff. de iur. deli. l. j. de of. dele. de cauſis.

b ¶ Cōpeſcat pena eni vni⁹: met⁹ ē alteri⁹: vt. C. ad l. iul. repe. l j.

c ¶ Ordinarij. ſtatuit p̄apa q̄ habentes plures dignitates vl̄ alia beneficia curam aiaꝝ habentia p̄ ordinarios ꝓpellant̄ oſtendere infra tēpus competens ſupioris arbitrio ſtatuendū diſpenſationes. q̄s ſi nō oſtenderint pinde p̄cedat̄ ac ſi nullas haberēt ⁊ ſi oſtēderint ⁊ ſufficientes: nō ampli⁹ moleſtent: p̄uiſo ne in p̄dictis bñficijs cura negligat̄ aiaꝝ. ſi autez dubiet̄ de diſpēſatiōe: ad ſed̄ aplicā recurrat̄. talib⁹ plura ſiīa bñficia obtinētib⁹ aliud nō ꝓferat̄ bñficiū niſi oſtenſa diſpenſatiōe ſufficienti ⁊ tūc ita demū ꝓferatur ſi p̄ diſpenſationē p̄ūt illud cū aliis retinere: vel ſi p̄oribus renūciauerint. alr collō facta nō. teneat.

d ¶ Locoꝝ. p̄ſ q̄ dicit ordinarij locoꝝ vī tñ ō epiſc intelligere. ad ſ. xj. q. j. de p̄ſona. tñ dic ſm guil. ⁊ gar. q̄ etiā hāc cōpulſionē facere p̄ūt q̄cūq; iferiores qui hūt inſtitutionē. l. xlij. di. ſi. in plebib⁹. de of. dele. ſup eo. ō inſti. cū vēiſſent. ⁊ deſtitutiōz ō p̄bēdis referēte. ipi. n. ordiarij ſūt. ō of. or. cū ab eccl̄ia. ⁊ p̄bat. j. e. §. i ꝓferēdis

e ¶ Plures. hec pluralitas q̄ canonib⁹ inimica: vt. j. de cle. nō reſi. q̄ nōnulli. xxj. q. j. p̄ totū. iō odioſa ⁊ reſtringenda. ff. de li. ⁊ po. cū quidā. ⁊. j. de re. iu. odia. et de p̄ben. non p̄ōt.

f ¶ Aiaꝝ cura. lz ſp̄aliter ſ̄ dicat de his: idē in alijs. cū eni pluralitas ſit reprobata in beneficijs de iure cōi p̄ōt etiā in minoribus ordiarij id petere: de p̄cura. ex i ſimuatiōe niſi eēnt bñficia q̄ ſimul ō iure teneri poſſēt quod dic vt. ſ. e. li. de reſcrip. gratia.

g ¶ Perſonatū. ſ̄ idē iudiciū q̄ ō bñficijs curā aiaꝝ hūtib⁹. ſ. ō elec. dudū. ij. ſ̄ ſi p̄ oia: vt. ſ. de eta. ⁊ q̄. c. j.

h ¶ Similis. animaꝝ ſcili cet.

i ¶ Diſpenſatiōes. in q̄b⁹ velut ambitioſis ſtricta fieri dz interp̄tatio: vt. ſ. de elec. dudū. §. in ſup. ſ. de ſi. p̄ſ. c. j. ⁊. j. de p̄b. nō p̄ōt. nec ob. q̄ bñficiū p̄ncipis ⁊c. ō v. ſig. oli r. q: ābitio ⁊ odiū ſ̄ inducūt: de ꝓſan. ⁊ al. q̄ dilectio. de p̄ben. c. vl. illud aūt de p̄ncipis beneficio non odioſo intelligitur. de p̄ben. ſ̄ juris. j.

k ¶ Qualitate ſ̄ regularit attēdit in q̄buſlibet dilatiōib⁹. ſ. ō ap. cū ſit. ſi ḡ dicef hīe diſpēſationē in remotis p̄ūb⁹: mai⁹ tēpus et dabit̄ dz ſi in p̄pinquo habeat. ff. de eden. l. ſpaciū.

l ¶ Ordinarioꝝ. ad quos ſpectat. aiaꝝ p̄uidere ſaluti. j. e. §. p̄uideat. q̄ ſi talia bñficia i diuerſis epatib⁹ obtiet q̄libet ordi. nri⁹ i cui⁹ dio. bñficiū obtinet ipm ꝓpellere poſit ad hāc exhibitionē. ix. q. iij. c. ij. ad ſ̄. §. ō tē. or. cū null⁹. q̄dā dicūt q̄ ordinari⁹ q̄ p̄uenit in cōpulſiōe exhibitiōis ſeruabit: q̄ hic dz ⁊ poſtea alē epūs i cui⁹ dioceſi hz ſ̄ile bñficiū q̄ſi p̄uent⁹ ab illo nō poterit cū ad hoc cogere: de ſo. cōpe. ꝓpoſu iſti. ff. ō iu. om. iu. cū q̄dā. ſed p̄mū veri⁹ ſm gui. ⁊ p̄bat pluralitas dū dicit ordinarij in plurali.

m ¶ Juſto impedimēto. iſtud excuſat ne tps curat. ſ. ō elec. ne p̄ defectu ⁊. c. q̄z ſit. §. ſi. ⁊. c. ꝓmiſſa. §. p̄mo.

n ¶ Nullā. vel min⁹ ſufficientē. ar. de pe. di. j. ſcindite. de trāſla. inſ cozpalia. ff. q̄ō cuiuſq; vni. l. j. ⁊ iō bñ ſequit̄ ceterū.

o ¶ Tempus. ab ordinario moderatum.

p ¶ Exhiberi. ſed ꝑ nemo cōpellit̄ dicere titulū poſſeſſiōis ſue C. de pe. here. l. cogi. ij. q. v. §. j. ad hoc dicas q̄ in his q̄ poſſunt de iure cōi poſſideri: vez ē illud. ſ̄ in alijs ſecus vt hic. ō p̄bē. c. de multa. trāſierē ergo ꝓpter hoc onuſq; dandi in eū vt hic ſi. de decimis dudū. de ꝓcura. ex inſinuatione vbi de hoc. ⁊. c. di. cōtra morē. ⁊ dixi de hoc. j. de re. iur. c. j.

q ¶ Eoipſo. quod non oſtenderet in termino. littere enīz que non apparēt nō ſunt. ff. de cōtrahen. emp. in. l. ⁊. l. ruptilia pol la. de conſe. di. j. ſolēnitates.

r ¶ Libere. i. non ob. contradictione tenentis illud. credo tamen q̄ ſi p̄ueniret ipſe electus epiſcopū vel cum ad quem p̄ tinet collatio diſpenſatur oſtendendo q̄ epiſcopus poſtea cōferre non poſſet. quia video hic in iure acquirendo. multo fortius eſſe debet in iure acquiſito per decre. j. de p̄bendis. ſi tibi.

ſ ¶ Euidenter. i. manifeſte. ō de electio. ſi forte. ⁊. j. de. verbo. ſigni. conſtitutionem. Si autem eſſet dubium: fiet quod dicit in verſi. ſi vero.

t ¶ Moleſtetur. ne locuz habeat pena temeritatis vel calūnie ff. de iudi. cū quē. de calū. c. j. ⁊. ij. de electio. vt circa. §. aliogn.

v ¶ Cura. hoc ad eū ſpectat officiū. x. q. j. regēda. ō. e. irrefragabili. ſ. de ele. c. dudū. ij. ppe p̄n. ⁊ ꝓcor. de elec. cū ex eo.

x ¶ Dubiteſ. p̄babiliter de reſcrip. cum contingat. prope fi. de appella. conſtituit. j. de ſen. ex com. ſacro.

y ¶ Eſtimare. ō. de iudi. cū veniſſent ei⁹. n. ē interp̄tari ⁊c. xj. q. j. er his. de ſen. ex. inſ alia. C. de legi. l. vl.

z ¶ Sui. no. ſolum p. papam diſpenſare in pluribus curatis: p̄ his que nō. ō. de p̄ben. de multa.

a ¶ Celit. ſūpta fuerūt hec v̄ba ex. l. ff. de re. iu. neratius. in fi.

a ¶ In conferendis. dixit de pluralitate bñficioꝝ que obtinebant: hic dicit de his que obtinere volūt.

b ¶ Ndaꝫ. ꝙsi ꝓpter iuris trāsgressionē sit inhabilis ad beneficiū obtinendū. s. de ꝓben. cū iam dudū.

c ¶ Ea que. nō. ꝙ in plurali dicit ea que tenet ergo oia habita renūciare si vult ꝺ no uo aliꝺ obtinē: nec vnū pōt in aliud ꝓmutare. et ꝛ potuerit duo vel tria que dispēlatiue habebat retinere mō nō pōt ꝺ no uo habere nisi vnū: nisi aliud dicaꝫ in dispensatione. ꝛ est rō: quia odiose sūt tales dispēlatiōes: vt diri. ꝛ ꝓbatur exp̄sse hoc hodie. j. de ꝓben. ñ potest. j. rñ.

d ¶ Aliter. i. dispēlatiōe nō obtēta. vel obtenta si ꝓmo nō renūciat habitis cū nō extendaꝫ dispensatio ad tot beneficia

e ¶ Talib⁹. i. bñtib⁹ plura bñficia cū cura vel dignitates vel ꝑsonatus vel alter cū altero.

f ¶ Nullius. est ne revocata decre. de multa. vbi ꝺ ꝙ ꝓmū file vacat ipo iure ꝛ tenet scꝺi collatio ꝺ ꝺ ꝙ ñ tenz posteriozis collatio: qz ꝓmptū ē iura suribus cōcoꝛdare ꝛ expediēs. s. de elec. cū expediat. dic ꝺm gar. ꝙ decr. de multa: loquif in eo q vnū tm̄ beneficiū obtinebat qꝺ erat de iure cōi: ꝺ loquif de illo q ante obtinebat plura qꝺ erat ꝛ ius cōe: ꝛ qui nō ē habil ad aliud obtinendū nisi dispensationē habet cū sit transgressoꝛ canonū: vt ꝓdicti. adde in cle. ꝺ ꝓ bē. si plures. ꝛ qꝺ ibi nō. in glo. si intelligas.

g ¶ Ia plerīqz. ꝓcipit papa ne ꝓlati subditis interdicant: ne statū eccleſiaꝝ ꝛ ꝑsonaꝝ supioꝛibus inquirentib⁹ manif stent. nec ad eos ad id celandū iuramētis: ꝓmissionibus: obligationibus aliis: aut penis astringāt: decernit autez qꝺ ꝓtra factū fuerit irritū ꝛ inane: ꝛ sniās iuramēta ꝓmissiones vel penas nō ligare: ꝛ ꝓsumptoꝛes ꝓcipit pena condigna a supioꝛibus eisꝺē puniri. hec decre. olim erat extrauagans: ꝛ incipiebat ad audientiā nostrā.

h ¶ Plerīqz. vt potes videre. s. de accu. olim.

i ¶ Audacia. ad hoc. j. de ꝛ. sig. constitutionē. ij. rñ. ꝛ ē audacia: qz tacere ꝓtatē moꝛtale pctū ē. xj. q. iij. gsqs. ꝺ cri. fal. c. j.

k ¶ Interdicūt. hoc ipso se reddebāt suspectos. s. de testi. ꝓsti tutis. ꝛ se oñdit iniquā cām fouere: vt ibi: ꝛ. s. de testi. co. pueꝛ nit. ꝛ. C. de postul. puidendū. ꝛ. ij. q. vij. ꝙ. vex. sigs autē.

l ¶ Supioꝛibus. pone gradus: in archipſbytero circa episcopū: epo circa archiepm. ꝛ sic de singulis.

m ¶ Inquisitoꝛibus. qui nō ꝑsit alijs cōmittere vices suas. s. de offi. dele. c. vlti.

n ¶ Coꝛrigendū. crimina.

o ¶ Reſoꝛmandū. moꝛes. Jo. an.

p ¶ Eccleſijs. quaꝝ appellatione monasteria comprehēdunt. liij. dis. hac auctoꝛitate.

q ¶ Persōis. puta familiaribus ipsoꝝ superioꝛum legatoꝝ vl inquisitoꝛum.

r ¶ Statum. ad qꝺ tales tenētur habita distinctione ꝺm duplicem soꝛmā iuramenti de qua vel qbus habes s. ꝺ accucum dilecti.

¶ Malicie. si. s. de offi. dele. statuim⁹. ij. Jo. an.

t ¶ Predicta. interdictū: penas: sniās: iuramēta: ꝓmissiōes: vl obligationes alias.

v ¶ Iubibemus si. est quod dicit lex q dominia ac cusata de adulterio nō pōt manumittere suos suos. ꝛ hoc ideo vt per ipsos veritas inquiri possit. ff. qui a qui. ma. nō li. l. ꝓsperit.

x ¶ Sentētijs. ꝺi co. hūc casuz speciales in quo nō tenet sentētia excōmunicationis ipso iure: ꝛ addē dum ad alios q

¶ In conferendis insuper ꝓsonatibus: dignitatib⁹: ꝛ alijs beneficijs curam habentibus aiaꝝ ānexā ijdem ordinarij diligētiā obseruent: vt ꝑsonatuz dignitatē: vel aliud bñficiū simile curā bñs aiarum alicui plura filia obtinēti nō añ conferre ꝓsumāt: ꝙ eis sup obtētis dispēlatio euidēter suffici ens ostendaꝫ. ¶ Qua etiaz ostensa ita demū ad collatōez ꝓcedi volum⁹: si appareat ꝓ eāꝺē: ꝙ is cui ē collatio faciē da: bꝫ ꝑsonatū: dignitatez vl bñficiū retinere libere valeat cū obtentis: vel si ea ꝙ fic obtinet libere ac sponte resignet

¶ Aliter aūt de ꝑsonatibus dignitatibus: ꝛ bñficijs talibus fcā collatio nullius peni tus sit momenti. Boni viij.

Q Uia plerīqz ꝓlati non fine multe temeritatis audacia suis subditis aliquā do inꝺicunt ne ipsoꝝ superioꝛibus aut ap. fe. legatis: vel inqsitoꝛibus: ad ingrenduz coꝛrigendū: ꝛ reforemādū in eoꝝ eccleſijs monasterijs: siue locis a sede deputatis eadez vel alijs qbuscunqz ꝑsonis ꝓ

q ¶ Ꝑsōis. puta familiaribus ipsoꝝ superioꝛum legatoꝝ vl inquisitoꝛum.

r ¶ Statum. ad qꝺ tales tenētur habita distinctione ꝺm duplicem soꝛmā iuramenti de qua vel qbus habes s. ꝺ accucum dilecti.

¶ Malicie. si. s. de offi. dele. statuim⁹. ij. Jo. an.

t ¶ Predicta. interdictū: penas: sniās: iuramēta: ꝓmissiōes: vl obligationes alias.

v ¶ Iubibemus si. est quod dicit lex q dominia ac cusata de adulterio nō pōt manumittere suos suos. ꝛ hoc ideo vt per ipsos veritas inquiri possit. ff. qui a qui. ma. nō li. l. ꝓsperit.

x ¶ Sentētijs. ꝺi co. hūc casuz speciales in quo nō tenet sentētia excōmunicationis ipso iure: ꝛ addē dum ad alios q

cipimus castigari. Iō: ¶ litigan tes releuetur

recitari solent. de sen. excō. per tuas. ꝛ dicam. j. e. li. ꝛ eo. ti. ꝓsenti.

p ¶ Astringi. si non tenuit principale nec accessoꝛium j. de re. iu. accessoꝛiū cum suis concoꝛ. ꝛ merito hoc ligare non debet ad hoc. s. de testi. co. c. vlti. Expedit enim peccata nocentiū esse nō. ff. de iniu. eū q. §. j.

z ¶ Presumptoꝛes. ipsos ꝓlatos.

ꝛ ¶ Impunita. qꝺ esse non debet. s. e. si canonici. i fi.

ꝙ ¶ Condigna. intelligamus arbitraria exquo certa non exprimitur. s. de. offi. dele. de causis. ff. de iu. deli. l. j. ꝛ diri. s. e. si canonici. in fi.

ꝝ ¶ Precipimus. ꝛ si ipse ꝓlatus non facit hoc peccat: quia qꝺ ꝓcipitur imperatur: qꝺ iperatur necesse est fieri. xiij. q. j. qꝺ ꝓcipiſ. de ver. sig. in his. ꝛ sunt culpe. cc. xxviij. di. quia sunt.

q Q litigātes. emanauit hec decre. ad declaratio nem illi⁹ ꝟ. s. c. c. j. ꝟ. nec ꝓ eoꝝ. ibi ꝺiceb tur

q eorum que ibi no, hostien.

a ¶ Expēs. ad h itēdē dz iudex: vt. s. de dolo. finem. cū suis qcor. Sz pone de qsensu ptiuz aīeps audit: vel qmittit cām ex loca: de gb⁹ dī. j. qro: an qō agitur valeat: q dī q sic: q: cū hoc ius sit in fauorē litigātiuz introductū: illi re/nūciare pñt: ō regularib⁹ ad apli cā. cū si. ad h s. ō rescrip statutū. §. f'nlīō. q h satj vū puto: dūmō ipse vl' delegat⁹ eius hēat licētiā epi il li⁹ dioc. vt ibi p tribunali sedere possint. ista n. fu it phibitiōis rō: q: aīeps nō pt i/gredi suffragāei sui dioc. vt ibi ali qd agat vl iudicz nisi i casib⁹ con/cessis. s. e. c. j. Si aūt cā bononie ō ferat: equū nō. ē q pp illam possit mutuū sedē. Si āt mutuū. eps qsentit q ipe ptes: satj cre do q possit: als ñ. vt. ix. q. ij. c. j. ij. q. ij. ff. ō of. psi. l. iij. ff. ō iu. om. iu. l. vl. q fac ō of. lega. nouit. q q ibi nō.

b ¶ Statuim⁹. vī q noua sit qstō: als diriſſet inoua/m⁹. s. ō treu. q pa. c. ij. vbi inouaī qō statutū erat. xxiiij q. iij. figs rōipetas. c. pīnaz. videbaī. n. q sic legat⁹ in qlz pte, puicie pōt sedē: sic q aīeps posset: ꝛ pp rōnem quā diri. s. pri. glo. satj videbaī eē qstō ipa vel ei⁹ rō antiq q idē est q ius. j. di. qsuetudo. bz q restarz. q le gitie ōbēt eē pscripta. s. spatio. xl. an. vt. s. ō qsue. c. vlt. ō cā pos. cū eccliā. nec sufficēt pscriptio. x. an. 6m. q in his q ſ pt ius. bz id qō nō. xij. di. qsuetudo. q diri. s. e.

c ¶ Metropolitico. sup q vi⁹ qō no. (li. ō qsue. c. vlt. io. ix. q. iij. i fi. q ber. s. e. ti. pastōal'. q aduerte q: int dū cog̃scit aīeps vt ōlegat⁹ pape: vt. s. e. irrefragabili. §. cete. z. i eo cāu forte possz dici q eo mō q his psonis possz ōlegaī q q gb⁹ ōlegati pape: qō dic vt nō: s. ō rescrip. statutū. q iō ñ dixit simplr duoluūtur: ꝛ dixit me

d ¶ Al' doc. satj p hāc lr̄az ēmiatū erat qō (tropolitico diri. j. ecū eps.

e ¶ Appellatū extitit. hoc cū cā p ap. deferī.

f ¶ Dinoscuntur. cum deferunt cause iure metropoli t ico a' s q̄z per ap.

g ¶ Committat. no. qō non pōt per se nec p alium. s. e. c j. sic econuerso: quod potest per se q per aliū. vt ibi dixi: q i. de reg iur. potest vbi de hoc.

h ¶ Consuetudie. sic. s. e. c j. vsi. nisi aliō. sic ergo h cō suetudo pōt inducē: vt alibi possit qmittē: q audire: sic q qsensus dio. loci. q ptiū qsēsus: vt. s. diri. sic egpa ranī pactum q qsuetudo i dote lucrāda. vel dona. pp nuptias: vt. s. ō do. p⁹ di're. c. vlt. Quid dices dicus agit ō epm ad metropolitanū dz qō ōferri. rj. q. j. figs cū clico. ñ vult vel ñ pt qmittē in sua ciuitate: nūquid poterit audire: vel qmittē ex ciuitatē ipius epi: 6m id qō dī. s. e. li. de reseri. statutū. §. cū vo. q satis id vī per pdcm §. qō vez puto: si de qsensu pcedat epi illi⁹ in a laboribus q expensis⁹: sta/tuimus ᵇ: ne archiepiscopus causas q p appellationez: vel alias iure metropolitico ᶜ defe rant ad ipsū: alibi q in sua p pria ciuitate: vel dioceſi ᵈ: aut in eis i gb⁹ appellatuz ᵉ extitit vel cause ipse consistere dino scūtur ᶠ: audiat: vel etiā audi endas cōmittat ᵍ: nisi sibi ali ud de qsuetudine ʰ cōpetat in

Sbac parte ⁱ. Idē eodē.

Jeps ᵏ suā dioceſim vbi ei a iure premittitur ˡ faciat p alium ᵐ visitari: lz ipse ⁿ illi⁹ ba

beat in alijs necessarijs prouī dere ᵒ: tbi tamen qui visitantur ministrare tenentur expensas victualium ᵖ visitanti ᵠ: cum 6m apostolum ʳ non sit ma gnum si ab eo metantur tem poralia: per quem spiritualia seminantur. ¶ Jdem tamen episcopus cum persōaliter nō visitat: nil prorsus ab his qui per illum quem deputat fue rit visitati exigere poterit aut debebit ˢ. Idem.

QUm ᵗ eps ᵘ i tota ᵛ sua dio ce. iurisditionē ordinari

cui⁹ dio. cā audiūr. vt diri. s. glo. j.

i ¶ Parte. no. s. in audiēdo vel qmittēdo ex loca pdicta: q sic no. q qsuetudo dat iurisditionē. ix. q. iij. qquestus. de so. com. cū contingat. s. e. li. de qsue. c. iij. §. de emanci. l. j. q fi.

k Jeps. si eps cū pōt suā, dio. visitat p aliū: bz illi in necessarijs puideī: visitati āt i victualib⁹ puidebunt ipi vicario visitāti: q nō epo. h dicit. Emanauit āt h ōcre. ad. ōclationē eorq̄ no. ho. s. e. if ce ka. sup v sbmīstrēt. q guil. q gar. j. de cēsi. exigit. siz per versi. impē/o. g oēs tenebāt qō h dī.

l ¶ Permittit. s. cū p id p sonal' ereg nō pōt. s. ō of. or. inter cetera. q sel' i anno. x. q. j. ōcernimus. q duob⁹. c. se. q. s. de of. archi. mandam⁹. nisi er cā. tūc etiam pluries id poterit: vt. s. de censi cuz venerabilis. q xvij. q. ij. visitādi. q. c. non semel. cū simili. io. an.

m ¶ Per aliū. ꝛ visitās pdicare dz. r. q j. placuit. j. ō censi. x. j. ꝛ offīm pdicādi nō dele gat: vt. s. de of. dele. c. vl. ergo visitatio delegari vel dmādari nō pōt: ꝛ dic 6m ino. gof. q modernos q hoc no. in decre. int cetera. s. e. aut ptinet iure ordiario: q tūc bñ demādaī: vt ibi: q h: aut iure delegato: q tunc nō demādaī: vt i qrio: nisi hēz ad id speciale mādatū: vt. s. e. ti. de offi. delega. is cui. q. c. vlt.

n ¶ Ipse. episcopus. s. , §. vices.

o ¶ Illi vicario.

p ¶ Prouidere. q sic intelligi dz decre. illa iter cetera. vbi dicit epi ipis vicarijs cū indiguerint necessaria qgrue sbmini/strēt: s. vt parēt sibi equos: vestes: familiam: q alia oportūa pter victualia: q sic itelligebat host. inno. Intelligebat etiam de victualibus: q tunc s. cum victualia sine scandalo per vi/carios a subditis haberi non poterant: prima vera: vt hic vi des. nec per hoc secundam reprobo.

q ¶ Victualiuz. in victualib⁹. n. nū dz recipi pcuratio: quod dic vt. j. de censi c. j. ij. q. ij.

r ¶ Visitanti. illi vicario.

s ¶ Apostolū. paulū. j. ad cor. ix. c. q hēs hoc idē. s. de prescri. cū ex officij. q. j. de censi. c. iij. ad fi.

t ¶ Debebit. ō quo qrebaī i glo. ō gb⁹ i pn. c. diri. q videbaī q ex quo iurē pcedēte p aliū soluere potat debitū ad qō sbdi tis tenebaī suū debitū recipē posset: ar. s. ō cle. significasti. ꝛ put dicebat decre. cū venerabilis. s. de cēsi. tunc demū eps pcurationē hēbit cū accesserit q si ergo non accedat ꝛ mit tat nō hēbit ipse: ꝛ missus. vt h vides. nō. n. ferēd⁹ ē q lucrū amplectī. q c. C. ō cadu. tol. l, vna. §. p scdo. q ad quē spectat on⁹. q c. xij. q. ij. charitatē. q. c. gcūqz. q. c ecclesiasticis.

u QUm eps. i qlz loco dioc. nō erepto p se q p aliū pōt eps p tribunali sedere q libere ereg q ad ipi⁹ spectāt offīm.

r ¶ Eps. idē ē in legato circa suā legationē. s. de of. lega. no uit. idē in archiepo circa suā ppriā dioc. s. e. vt litigātes. sed nō quo ad puinciā. vt ibi: q. s. e. c. j. q. ix. q. ij. c. j. ij. q. iij.

p ¶ Tota ita q null⁹ ali⁹ i tota ipsa dio. sub eo iurisditiones hēat. in pte aūt bñ: qō dic vt no. xxv. di. plectis. q facit quod no. hosti. de offi. archipr. sby. c. vlt.

a ¶ Habere ita ꝙ intentio sua fundata est de iure cõi: ita ꝙ qui se dicit exemptũ: dz hoc oñdere. c. di. ꝑmotum. quod dicit. j. de priuil. cum persone.

b ¶ Loco honesto. tamen maxime cum tractat causas spirituales. ſ. de ap. qua fronte.

c ¶ Exempto. ad cognoscendum locum exẽptũ vide. j. de priu. si papa. ⁊ bene dicit non exempto qz i loco exempto cathedram collocare non potest: vt iudicia exerceat: vt expresse probatur. xx. viij. q. ij. luminoso.

d ¶ Alium. quod. n. põt per se ⁊ per alium. j. de re. iu. potest. ⁊ dic vt ibi.

e ¶ Sedere. quod requiritur in cognitione ⁊ diffinitione causarum. iij. q. ij. ¶. spaciũ. j. de re iudi. c. vlti. io. an.

f ¶ Spectantes. vt. ſ. de ver. sig. super quibusdã in fi. de foro compe. cuz sit. ibi de hoc.

g ¶ Exegerint. alꝫ non dz eos retinere: si de parendo iuri dederint fideiussoriam cautionẽ. j. ō sen. er. si clericos. i fi.

h ¶ Capere. i. capi facere: qz manus iniycere in aliquẽ nõ dz epꝰ. lxxxvj. di. non liceat. C. de epi. ⁊ cleri. auc. sed nec ꝛ ō ipsius mandato. capientes excõicati non sunt: ſ. de sen. er. vt fame. ⁊ j. e. li. ⁊. e. ti. si clericos.

i ¶ Carceri. qui lz institutus fuerit ad reoꝝ custodiam: interdum est pena. j. de peñ. ꝙuis. ⁊. ſ. de verbo. sig. nouimus. in fi.

k ¶ Officium ordines celebrare: virgines ⁊ ecclesias consecrare. ⁊ his similia.

l ¶ Habere. ac si esset in propria ecclesia vel palacio iuridico.

m Joannes an.

Uãuis. canonici qui a diuinis cessare possunt: cũ cessare voluerint vocabunt absentes: sicut si imminꝛet electio faciẽda cum quibus de cessatione deliberabunt: ⁊ si deliberant cessare: requirent prius eum contra quem cessant: vt irrogatam offensam emendet: quod si fecerit nõ cessabunt: alioquin cessare poterunt: ita ꝙ a cessatione infra mensem vtraque pars ⁊ cessans: ⁊ cõtra quam cessatur: iter arripiat eũ di ad papam vel per se vel per procuratores sufficienter instructos: nisi interim interuenerit concordia inter ipsos: ⁊ cõtinuatis dictis ꝙcito poterunt se coram papa presentent: vtvtraque parte presente vel altera contumaciter absente papa diffiniat negocium: ⁊ culpabiles puniat: ꝛ si pars cessans predicta non seruet: cessatio non seruetur.

am noscat habere[a]: dubiũ nõ existit: qn in quolibz loco[b] ipius dioc. non exempto [c] per se vel per aliũ[d] possit ꝙ tribunali sedere[e]: causas ad ecclĩasticũ foꝝ spectantes[f] audire: personas ecclesiasticas: cũ earuz excessus exegerint[g]: capere[h] ac carceri[i] deputare: necnõ ⁊ cetera que ad ipius spectant officium[k] libere[l] exercere. dẽ.

Uãuis[m] sup cessatiõib⁹ a diuinis que a capitulis cõuentibus: siue collegijs seculariũ: vel regulariũ ecclesiarũ multotiens sine causa rõnabili attentantur: manifestas satis a felicis recordationis innocencio[n] tertio ⁊ gregorio[o] ōcio ꝑdecessorib⁹ nr̃is mandauerit ĩstituta. Quia tñ ꝓ illa est plerũqz cõpertũ: cessatões easdem irrõabiliter[p] fore fcãs

¶ Nos ad tã pnitiosuz euitãdũ abusũ eadẽ statuta cum infrascripta moderatione i suo volentes robore ꝑdurare: de fratrũ nr̃oꝝ ꝓsilio districtius inhibem⁹: ne a seculari vel regulari⁹ capitulo: collegio: seu ꝙuentu ecclesie cuiuscũqz cessationes[q] ipse nisi vocatis oibus ꝓut[r] sunt ꝓ electionis negocio euocandi: ⁊ deliberatione[s] habita diligenti: ac episcopo alione: quocunqz cleri co siue laico cuiuscũqz dignitatis: preeminentie: conditionis: aut status existat: ꝓpter cuius iniuram: vel offensam eadem videtur cessatio faciẽda: post predictas vacationez et deliberationem de cessando habitã regsito ꝙ ꝛogataz iniuriã: vt offẽsã emẽdet: aliq̃ ten⁹. attẽtat. Neque tũc etiaz si emendam inde habuerint: vel per eos steterit[t] quo minus habeant competentem.

¶ S autem premissis seruatis capitulum: collegium: vel ꝙuentus alicuius ecclesie ad cessationem eandem duxerit procedendum: extunc[u] infra vnius mensis[x] spaciũ ps vtraqz: videlz bi q cessant: ⁊ illi etiam propter quoꝝ factuz a diuinis cessatur: nisi superuenẽte cõcordia iter eos cessatio illa cesset: iter arripiant[y] p se: vl p ꝓcuratores idoneos cũ mumentis: ⁊ actis ad negociũ ipm spectãtib⁹ ad se. ap veniendi: ⁊ ꝓtinuatis[z] dictis ꝙ cessationem vocari debebunt per hanc litteram[a] que dicit ꝓut sunt. ⁊c. Et no. ex hac lra: ꝙ in alijs tractatibus eccliaz qz electionib⁹ nõ ōbẽt vocari abũtes: alꝫ quare dixisset ꝓut sunt i electiõis. ⁊c. ⁊ facit ad cañ. no. x. q. ij. hoc ius ponectum. ⁊. j. de testi. pñtium.

[n] ¶ Innocentio. iij. ſ. e. irrefragabili. ¶. cetex.

[o] ¶ Gregorio. x. ſ. eo. si canonici.

[p] ¶ Irrationabiliter. i. sine rõnabili ⁊ manifesta causa ⁊ illoꝝ iurium forma non seruata.

[q] ¶ Regulari. reꝓbata ẽ igitur opinio domini guilduran. qui no. ſ. e. si canonici. ꝙ ꝺ cre. illa nõ habebat locũ in regularibus: sed solũ in seculatib⁹. qz dicebat canonici vt ibi dixi.

[r] ¶ Conuẽtu. intelligaz ꝙ sibi vẽ dicet ius cessãdi ex consuetudine vel alio iure vt. ſ. e. si canonici. i pn

[s] ¶ Cessationes. ipse aliquatenus attentent[t] qõ ẽ. j.

[t] ¶ Prout sunt. ſ. de puncta. ſ. ō elec. coraz: vbi ō hoc: ⁊. vij. q. j. factus est coꝛneli⁹: In his aũt vocationibus qz ō remoto loco fiãt statur consuetudini vt. e. ti. cum inter vniuersas. ⁊. c. bone. ij. Sed an vocent vel non. nõ statur cõsuetudini ꝓut ꝙsdam. qõ nõ est verum per decre. j. ō preben. cũ in ecclesijs. vnde credo: ꝙ si in ista ecclesia esz consuetudo absentes non vocari ad electõnem: nec ad hãc

[u] ¶ Deliberatiõe. no. casuz i qꝫ pce dẽ dz tractat⁹. sic ⁊ i alienatiõe ꝑpetua rez imobiliũ eccle. j. ō re. ec ñ ali.

[x] ¶ Steterit. ſ. eo. li. ō elec. ꝙmissa. ¶. ann⁹ (oudum.

[y] ¶ Extunc. i. post cessationem. (⁊. j. de preben. lz.

[z] ¶ Mẽsis. qt dies ꝓputãt in mẽse: dic vt diri. e. li. de

[a] ¶ Iter arripiãt. dat ꝙ dilatio ad iter ar (elec. qz sit. ripiendũ: ⁊ poste at ps arbitrariũ ad se pñtãdũ: sic. ſ. e. li. de elec. cupiẽtes. Sz vnũ nõ. qz i dec. cupiẽtes. siue arripuerũt iter. j. mẽse siue nõ: dz p⁹ ea re: ⁊ p⁹ tps arbitrariũ expectat p. xx. dies: qz lz erq nõ arripuit iter j. mẽse hũc locũ pene debite: nec p⁹ arbitrariũ tps expe

[2] ¶ Cõtinuatis. nõ credo ꝙ ꝓpter ꝙ appellat oi die / ctat.

procisci:⁊ nunq̃ gescere:qs.n.impi⁹ iuder arbitrek q̃ p.xl.dier⁹ deberet venire nõ gescẽdo:⁊ hoc ꝓbat dũ dicit:q̃cito poterũt:⁊ illõ dicimur posse qõ postumus de iure:⁊ ꝙmode.xxij.q.ij.faciat.ff.õ vb.si.nepos pculo.⁊ de hoc dixi.s̃.de elec.cupientes.in prima parte cula super verbo commode.

a ¶ Partib⁹. q̃z assertiõe pãdũ merita cãrum.s̃. de resti.in ite.tũ ex litteris.

b ¶ Pena docente.xxxviij.di qui ea.de off.leg.nisi specialis.

c ¶ Et manifesta s̃.e.irrefragabili

d ¶ Cessando .s. vt vocẽt abũtes: õliberẽt⁊ requirent priusq̃ fiat cessatio.

e ¶ Mittendo s. iter arripiẽdo.j. mẽsez.⁊ dietas p ut ꝙgrue poterũt ꝙtinuando. Nota igit in sũma ad hoc q̃ fiat cessatio necesse ẽ hec inuenire. Primo q̃ qui cessãt hoc habeant de consuetudine:vl alio iure:vt cessare possint. Scõdo to cõmode poterũt se aplico cõspectui repũtẽt:vt partib⁹ pñtib⁹:aut vna pñte:altera ñ vẽiẽte:vl mittẽte examinato negocio apõ sedẽ eãdẽ parsq̃ culpabilis inuẽta fuerit i pmissis:pt als pẽal a dictis canonib⁹ istitutas: rõano põtifici videbit expedire:penã docẽte cognoscat q̃tũ excesserit:que cessationi facte rationabilit causã õdit.vl q̃ sine rationabili:⁊ manifesta causa cessauit.

¶ Parte isup a diuinis cessãte supascripta tã i cessãdo q̃ in veniendo: siue mittẽdo ad se.ap.non seruante nõ seruet cessatio:sed ea nõ obstante vt pri⁹ ipa eccl̃a celebret. Tdẽ

Presenti⁹ phibem⁹ edcõ ne epi vel eoz supiores aut abbates:seu quiuis alij regulares:vel seculares prelati:aut eccl̃iastice⁹ quecũq̃z p sone:vacantib⁹ dignitatibus psonatib⁹: priozatibus:vel eccl̃esijs gbuscũq̃z sibi subiectis seu ad collationẽ ozdinatiõez pñtationẽ:vel custodiam pñtinẽtibus eozũdem bona mozientibus eozum rectozibus vl ministris in ipsis inuenta:siue vacationis ipsoruz tẽpoze obuenientia:que in vtilitatez eorundem expendi:vel futuris debent succesozibus fideliter reseruari occupare:aut i vs suos conuertere quoquomodo presumant:nisi de speciali priuilegio: vel consuetudi/ne iam prescripta legitime seu alia causa rattõabili hoc eisdem competere dinoscat.

¶ Alioquin episcopi:eozum superiozes ab ingressu eccle/sie:ceteri vero ab officio:⁊ beneficio tam diu eoipso nouerit se suspensos: quousq̃z

h ¶ Collationez. inter hec⁊ sequentia magna est differentia j. de preben. cum in illis.

m ¶ Custodiã. s̃.e.li. de elec. generali.⁊ lxiij. di. si in plebibus de i nsti. cum venissent. de ap. bone.

n ¶ Reseruari. p economũ si est in ecclesia: vel eũ q̃ custodiã hz. qõd dicvt dixi. s̃. õ el. ga sepe. Et no. qz dic reseruari: p b. n. vl q̃ õ ill nõ possint õcedẽtes testari: õ h notauerat gar. de re. ec. non ali. h cõsultissimo. ⁊ distiguebat. p ut distirerat ho. s̃. de pecul. cleri. sigs sane. inter clericũ habentẽ administrationẽ: ⁊ nõ habẽtẽ: naz clericus hñs administrationẽ: qdiu viuit ⁊ sanus ẽ dare põt. moderate tñ s̃. de dona. ceterũ. cõparant enim eum vsufructuario: q: eius ius morte finit: sicut vsufructuarij: vt i predi: decreta. si quis sane. ⁊. s̃. de dona. consultationibus. s̃. de pignoz. i. c. vlti. insti de vsufru. §. finitur. potest ergo dum viuit voluntatem suam facere: dũmodo liberate donet. cum incipit infirmari comparatur vsurario: ⁊ ita nihil habet nisi vsum tñ: elemosynã tamẽ facere potest. s̃. de testa. ad hoc testari nõ: eo titulo cũ in officijs. cum similibus. Si vero sit clericus non habẽs administrationem: sed personaliter ⁊ simpliciter bñficiatus: ⁊ i vita ⁊ in morte comparatur vsufructuario quãtum ad faciendum fructus suos: ⁊ de ipsis possunt testari: ecclesia tamen succedit eis in istis si decedant ab intestato. s̃. de testamen. relatum. probatur satis ista distinctio supza de testamen. requisiti. §. illud. ⁊ consuetudo generalis quasi vbiq̃z e. mu. app. obat: ⁊ quod dictum est de clerico simpliciter beneficiato: qõ facit fructus suos intelligendũ est de perceptis ⁊ recondi tis alij vero per iura allegata ad ecclesiam pertinebunt.

o ¶ Priuilegio. s̃. de rescrip. si propter. j. de preben. si tibi cõcesso. ⁊. s̃. de verbo. sig. c. penulti

p ¶ Legitime. xl. an. spacio. s̃. de ꝙsue. c. vlti.

q ¶ Causa. puta onere impositi i fundatione. xviij. q. ij. electherius. ⁊. c. scrutinium. de iure pa. preterea. vel statuto. vt in pdicta decre. qz sepe.

r ¶ Eccl̃ie. ad idẽ. s̃. e. li. de of. dele. c. ij. ⁊ si sic suspensus celebraret in ecclesia: irregularis eẽt: vt. j. de sen. ex. is cui. secus si extra ecclesiam: vt ibi dicam.

f ¶ Ceteri. inferiozes episcopis.

t ¶ Officio. ⁊ beneficio. die gbuscunqz: vt s̃ de elec. qz sepe: si sic in casu. s̃. e. li. de elec. cupientes. §. ceterum. ⁊. c. si ꝙpromissarius. in fi. ⁊ est ratio: quia hic ab officio suspensus est: ibi non: vt in pre. decre. dixi. quia sepe.

u ¶ Quousq̃z. fcã g̃ restõne nõ erit necessaria aliq̃ absolutio vt. no. io. an. lxxxj. di. siqui. ⁊. xvj. q. vj. sigs õceps. ⁊ ber. de

a Partib⁹. q̃z assertiõe pãdũ merita cãrum. s̃. de resti. in ite. tũ ex litteris.

b Pena docente. xxxviij. di qui ea. de off. leg. nisi specialis.

c Et manifesta s̃. e. irrefragabili

d Cessando .s. vt vocẽt abũtes: õliberẽt⁊ requirent priusq̃ fiat cessatio.

e Mittendo s. iter arripiẽdo. j. mẽsez. ⁊ dietas p ut ꝙgrue poterũt ꝙtinuando. Nota igit in sũma ad hoc q̃ fiat cessatio necesse ẽ hec inuenire. Primo q̃ qui cessãt hoc habeant de consuetudine:vl alio iure:vt cessare possint. Scõdo

f Presenti⁹ põit ꝙstitutiõez õ bõis dignitatũ: vel eccl̃iaz vacãtiũ ñ occupãdis p eos ad qs collo:psetatio vel custodia ptiet:nisi õ spãli iur id eis ꝙpetat ⁊ ꝫfacietib⁹ penã ipõit. Scõo oñdit õ qb⁹ bõis itellig̃at:cũ õ spãli iur id alicui ꝙpetit. ttio õcr. qz sepe. s̃. e. li. de elec. dicit non esse cozrectam.

g Superiozes. archiepiscopi vel patriarche.

h Eccl̃iastice. i sclãib⁹ ñ possz hãe locũ pẽa iferi⁹ po

i Vacãtib⁹. vacat ẽt dicũt si sint mãualia ñ õ (sitamẽsa:ꝫ hãtia bõa discreta:⁊ i his locũ hz h ꝙstõ: vt in cle. õ sup. ne. p. qz regl̃ares. q̃ õtmiat qõ h arebi. plure

k Quibuscũq̃z. in hoc differt a õcre. qz sepe. notat. õ. e. li. de elec. vt pz. j. i fi.

ma.ℨ con.inter.ee.de muliere.

a ¶ Restitutionem.ꝛ sic non sufficit cautio.iã.n.fuisset expe
sus:sic.j.de vsuris.c.ij.ad hoc de deci.ad audientiã ꝛ sa.j.de
ꝟ.sig.exparte.j.de sen.ex.venerabi lib⁹.§.sane ꝛ facit.ꝟ.de re
iudi.cũ aliquib⁹.ff.de pig acti.l.nõ est.

b ¶ Porro.sumptũ fuit
ℨ de eo qđ no. hosti.de
ver.sig.c.pe.

c ¶ Supradicta.s.dimis
sa tẽpore mortis:ꝛ obue
nientia tẽpe vacatiõis.

d ¶ Debitis. ad q̃ re
manet ecclia obligata ꝛ
successor:sicut heres fi
lius ad paterna:vt.ꝟ.de
solut.c.j sic ẽt dicit lex q̃
si mulier dedit bona sua
in dotẽ:dedisse videtur
qđ super ẽ deducto ere
aleno.ff.ꝺ iure.do.l.mu
lier.ꝛ bene debẽt prius
ipsius ecclie debita solui
qꝫ agris eius sitientib⁹
alios irrigare non debꝫ
C.de seruitu.prefes.

e ¶ Oneribus. fabrice
hospitalitatis receptio
nis legatoꝝ ꝛ nũcioꝝ se
ap.ꝛ religs similib⁹.xxj.
q.j.c.j.de preben.de mo
nachis de pscrip.accedẽ
tes.de censi.cũ istantia.

f ¶ Supesse. hodie dic
vt ñ ꝓstitutõe Jo.q̃ inci
pit susceptí.

g ¶ Edidim⁹.ꝟ.de elec.
quia sepe.

h ¶ Singulares psonas
ipaꝝ ecclaꝝ de qbus lo
quif decr.qꝫ sepe.

i ¶ Vacãtiũ.pricipali p
lato vt ibi dixi.

k ¶ Berogari.sed in quo poterat derogari:So.in eo q̃ ℨ re
seruantur cõsuetudines:statuta ꝛ priuilegia:ubi vero repro
bant:ꝛ ex hoc forte credidisset aligs derogatũ fuisse.

l Piscopali capitulũ vel is ad quẽ administratio p
tinet vacante se.eos absoluet quos absoluere pos
set epus:si viueret nisi a se.ap.id fuerit interdictũ.
Edita fuit ad declaratiõe coꝝ que nõ.ꝟ.eo.bis q̃.ꝛ reprobat
quod tenebat gof.ꝟ.e.ne le.va. illa.

m ¶ Vacãte. idẽ si epus a paganis.vel scismaticis captus esset
vt.ꝟ.de sup.neg.prela.si epus.

n ¶ Is ad,qu ẽ.puta visitator datus a papa.ꝟ.c.li.de elec.is
cui.vel ab archiepo in casu.eo.li.de sup.ne.prela.c.vl.vel ele
ctus ad hoc per capitulum.

o ¶ Juri sditio.circa tẽporalia:ꝛ spũalia vel saltẽ circa spũa
lia:vt.ꝟ.de tẽp or.cum nullus. eo.li.

p ¶ Tunc temporis.vacante sede.

q ¶ Juris.a q̃libꝫ iuris ercõicatõe absoluit epus si absolũ nõ
sit sũmo põtifici reseruata.ꝟ.de sen.ex.nup ꝛ dixi.ꝟ.e.li.ꝺ ele.

r ¶ Nõinis. puta ipsius epi mortui:vel sui vica (sciant cũcti
rij:vel delegati:qđ dic vt.ꝟ.de of.dele.prudẽtiã.vel iferioris
prelati:qđ dic vt.ꝟ.de of.or.cũ.ab ecclesiarum.

restitutionem fecerint de predictis. ¶ Porro vbi ex priuilegio vl cõsuetudine seu alia de causa rationabili si aliquis predictorum asserit bona competere supradicta hoc de illis bonis solum debet intelligi: que solutis debitis fiqua sint ꝛ de his que fuerint necessaria / ria pro seruitoribus:ꝛ ministris:ac incumbentibus oneribus vsq; ad nouos redditus supportandis congrue reservatis ex ipsis reperta fuerint superesse. ¶ Sane constitutionem quam superius specialiter edidimus contra capitula:collegia:conuentus:seu singulares psonas bona cathedralium:vel regularium:aut collegiatarum ecclesiarum vacãtium occupantes:per constitutionem presentem : quam in diligentibus.personatibus prioratibus : ꝛ ecclesijs aliis locum habere censemus nolumus in aliquo derogari.

Bonifacius octauus.

f ¶ Impartiri. hoc tenebant hug.vine.ber.ꝛ hostien
ℨ gof.cõtra p.c.xj.q.iij.si epus ante donati.vbi dicebatur q̃ mortuo epo debebat succedere ercõicatũ a predecessore absoluere. vnde dicebat q̃ capitulũ id non poterat.sed falsum est:vt hic vides:ad hoc de hereti.

De maioritate ꝛ obedientia.

Piscopali sede vacãte potest capitulum seu is ad quez episcopalis iurisditio tunc temporis noscitur pretinere: his quibus posset episcopus si viueret : ab excõmunicationis sententia siue iuris: siue hominis fuerit:absolutionis beneficium impartiri: nisi ei fuerit a sede apostolicia speciaIiter interdicta potestas.

Bonifacius octauus

De pactis

Actũ cum rectore parochial ecclesie fcm a vob ne aliqs : vel certos ipsius ecclie parochianos recipiatis ad ecclia stica sepulturaz: oino huare debetis:quanq̃ sepultura libera sit monasterio vestro ab apo.sede indulta: ꝛ illi apud vos elegerint sepeliri:cum p dictum pactum indulto huiusmodi derogetur.

Idem.

ad abolendã.ꝟ.e.cum oliz.supra e.li.de sup.neg.ꝓla.c.penul.ꝛ vlti.j.de institi.c.ij. cuz si,ad illꝰ.ꝺ.c.si epus dic q̃ ibi dicitur q̃ successor potest illum absolvere sed nõ ibi dicitur q̃ episcop⁹ solũ hoc facere ꝺ beat:ꝛ potest etiã dici capitulum vicarior vel successor cum in iurisditione succedat vt per iura superius allegata ꝓbatur.

t ¶ Ei.scilicet capitulo :vl iurisditioni episcopalez habenti.

u ¶ Se.ap.nõ credo inferiorem ℨ posse:ꝛ facit qđ dixi supra ꝺ sup.neg.prelato.c.vl.ꝛ in auẽ.ꝺ defen.cui.§.interi.colꝰ.iij.ꝛ dixi.ꝟ.ti.proximo.c.j.

r Actũ.monachi habentes liberã a se.ap
sepulturã si paciscũtur ꝺ nõ recipiẽdis
aliqb⁹ vel certis parochianis ecclesie
alicuius seruare cõpellunt pactũ : nec
illos sepelire poterunt:ℨ apd eos elege
rit sepeliri:cũ p pactũ priuilegio renũciauerit. Emanauit ad ꝺclarationez coꝝ q̃ no. Inno.ꝛ hosti.ꝺ sepul.c.j

s ¶ Pactũ.qđ sit pactum habes.ꝟ.de ver.sig.pactũ.

y ¶ Certos.puta masculos:vel tales de tali domo.

z ¶ Libera.hoc inducebat dubitationẽ erq̃.n. hẽbat liberã:videbaꝫ q̃ oẽs sepelire possent nõ ob.pacto:ℨ nõ ẽ vez:sicut ꝛ ille qui liberã habet:non donat:vt.ꝟ. de offi.vica.c.vlt.ꝛ de elec.is cui.cũ si.C. de inof.tel.si qñ in prin.ꝛ est ratio huius.c.quia p pactũ priuilegio renunciauerunt:vt sequitur.

a ¶ Elegerit qđ poterãt ẽr si mũn⁹ religiosus esset loc⁹ elect⁹ q̃ dimissus:vt.j.de sepul.c.ij.in fi.ℨ ex vtute pacti huiusmõi electio predicta carz effectu. Et nota q̃ ℨ tale pactũ iter ecclesias initũ valeat:nõ tũ valet pactũ qđ parochian⁹ ꝓmittit:vl obligat vl iurat se sepulturã electuꝝ vl electã nõ dimissuꝝ.j.ꝺ sepul.c.ad ℓ.ꝟ.eo.

2 ¶ Derogeꝛ.si pactũ secutũ ẽ priuilegiũ:nõ ẽ (plerig.

dubium q nõ obuiat priuilegiũ quo ad illa q̃bus de rogatum ẽ p pactũ: ꝛ ẽ casus. ꝟ. de pscrip. cũ oliꝫ. si ãt priuilegiũ secutũ fuerit cõpositionem nõ valuit q̃ta q̃positionẽ: ex q̃ in illo facta nõ fuit inde mẽtio: vt. ꝟ. de deci. ex multiplici. oi ergo casu seruãdũ ẽ pactum.

s Quãuis pactuꝫ factũ patri a filia dum tradebat nuptui q̃ dote q̃ẽta nulluꝫ hẽbit ad bõa pñna regressum: si iurauerit id ipa filia oĩno fuare tenebitur.

Quãuis pactuꝫ patri facũ a filia oũ nuptui tradebat: vt dote cõtẽta [b] nulluꝫ ad bona paterna regressũ haberꝫ. improbet [c] lex [d] ciuilis: si tamẽ iuramẽto ñ [e] vi: nec dolo p̃stito firmatũ fuerit ab eodeꝫ: oĩno fuari ꝺebit: cũ ñ v̊gat i etne salutis dispẽdiuꝫ nec reꝺũdet i alteri [f] ꝺtrimẽtũ [g] ꝺ.

t Quãuis ex eo: q̃ fratres p̃dicatores [h]. ꝛ minores: ꝛ alij mẽdicãtes [i] cõpositiões: ꝛ pacta cũ platis capitulis: rectoribꝰ: ꝛ pfõis eccliarum: ciuitatũ: castroꝝ: villaꝝ ꝛ locoꝝ i q bꝰ dom [k] seu habitatiõẽ [l] eoꝝ existũt: sup iuribꝰ parochialibꝰ [m]: vt alijs q̃buscũq; articulis ab eis vt eoꝝ ãtecessoribꝰ [n] in ta siue facta fuaꝝ fcusãt: ꝛ ea eo ptextu ifrigere moliunt: q mgri aut mistri vt pozis gnãliũ seu puicialũ eoꝝũdẽ ñ affuit assẽsus i pis nec ap̃bata p ipsoꝝ gnãlia: vt puincialia capitula extiterũt: multa i diuersis mũdi partibꝰ isurgũt scãdala: ꝛ ipsoꝝ fratrũ. q̃s decet puritatẽ ónimodã i suis obꝺuare

g Dispendiũ. tũc. n. seruandũ nõ ẽet. xxij. q. iij. per totum. ꝛ. ꝟ. de iureiuran. si vo. eriã vbi leges. vt i palle auc. C. ꝺ nup. auc. q̃ eis. ff. de le. j. sigs inquilinus. in fi.

h Detrimẽtuꝫ. l. pncipale. secundario. n. ibi posset ꝺtrimentum reperiri filijs vel viro vel venientibus ab intestato vel similibus personis.

i Quia ex eo. pacta inita p frẽs p̃dicatores vel minores vt alios mẽdicãtes cũ rectoribus pochialiũ ecclesiarum sup pochialibꝰ iuribꝰ: ñ fcã sunt p pozes vel guardianos ꝺ suoꝝ q̃ẽtuꝫ ipoꝝ locoꝝ ꝙsensu: ls auctas se. apo. nõ inuenerit vel licentia prioris vel mistri generalis aut magistri vel puincialis ministri vel capituli prouincialis seruãda sunt: ꝺumodo als sint licita ꝛ honesta. hoc dicit.

k Predicatores hi preponunt q: antigoꝝ ipoꝝ institutio: ad idẽ. ꝟ. de. excess. pla. nimis. ꝟ. de priuil. in his. ꝟ. eo. li. ꝺ ele. quorundaꝫ. ꝛ ibi diri.

l Mendicãtes. ꝛ sũt heremitani sancti augustini vt quinis alij.

m Habit atiões. quas mutare vel als de nouo acgrere nõ possunt: vel antiquas dimittere: vel aliquo titulo i alios trãsferre sine speciali licẽtia se. apo. vt. j. de excess. prelato. c. vno.

n Parochialibus. vt exhibitiõe sacramentorum decimis: primitijs: oblationibus: iurc funerandi: ꝛ his similia.

o Alijs. extra iura parochialia: prout multa potes exempla per te videre.

p Antecessoribus. ad que tenetur successor: sicut ipse predecessor ad hoc de solut. c. j.

q Licita als nõ valent. ꝛ facit. ꝟ. de pac. c. vlt.

r Honesta. ſ. ꝛ possibilia: q: nullus ad impossibile obligari posset. ꝟ. e. c. vlt. ꝛ. j. de reg. iur. nemo potest.

s Minores. de eis dixit: q: de ipoꝝ exemptione constabat: vel q: dicebãt priuilegiati: q: nulla ipoꝝ pactio vel obligatio teneret facta sine licẽtia dñi pape.

t Vn indiscrete. laicus potest esse procurator ad agendum ꝛ defendendum in causis spiritualibus: procurator post litem contesta potest dare alium procuratorem: ante nõ: nisi datus fuerit in rem suam vel a dño habuerit mandatum de substituẽdo: et nõ certaꝫ personam: procurator ad negocia potest dare aliuꝫ procuratorẽ libere ꝛ etiam quandocunq;.

u Indiscrete. ſ. ꝟ. e. non iuste. ꝛ. j. de iur. ca. vltimo.

De procuratoribus.

Vn indiscrete iudex cẽset egisse: procuratoreꝫ

a ¶ Laicum intelligō qui nullum habeat ordinē: nec sit alīs ecclesiastica persona. xij. q. j. duo.

b ¶ Spūalib⁹. ō. ō. de iudi. c. ij. So. ibi loquit de laicis q tractant cās spūales suo noīe q̄n ius in eis hūtes: ꝛ sic nō est. ō. Mo. tñ ber. ō. de excep. aplice, quod quis nō potest agere p̄ se vl̄ p̄o alio p̄o eo quod possidere nō pōt: sed in actib⁹ spūalibus tūc id posset locuz habere. In iudicialib⁹ aūt sup spūalibus locū non hz vt hic vides: ꝛ sup h vide qō no. host. in sum. hui⁹ tit. ¶. q dari. v. vlti. ꝛ guil. i spe. e. ti. ¶. j. v. Itē q̄ ē laicus. ꝛ qō no. ō. de syndico. c. vno.

laicū⁹ ad agēdū vl̄ ōfēdēdū i cāis spiritualib⁹ᵇ admittēdo: cū regularit q̄ si p̄hibet exp̄ſse ad exercēdū p̄curatiōis officiū idone⁹ debeat reputari[c].

¶ Lz aūt a p̄curatore post litem contesta. ab eo[d] possit: cuz dominus sit litis[e] effectus dari alius p̄curator[f]: antea[g] tamen nō pōt[h]: nisi in rem suaz[i] sit dat⁹: vl̄ a domino substituendi[k] alium etiam certa' non expressa p̄sona sibi fuerit concessa ptās. ¶ Procurator vero datus ad negocia[l] potest libere quandocunque alium deputare[m]. Idem

Quāuis[n] p̄curator possit ante litē ꝓtestatā[o] et sine causa libe a domino reuocari[p] o. ſ. de le. is cui. vbi de hoc. ꝛ. c. vlti. ¶. vices.

l ¶ Certa persona. In contrarium videbatur: qu'a p̄ curator debet esse certus. ff. e. ti l. ij. sicut ꝛ arbiter. ff. ō ar. item si vnus. ¶. si in duos. ꝛ. ō. de ar. innotuit. sicut ꝛ tutor. ff. de testa. tu. tutor incertus. ꝛ l. duo sunt ticij. ꝛ hoc p̄ predicta iura tenebat vñ, tus de bon: vt no. guil. i spe. ti. j. ¶. iā nūc. ver. qd si i delegatiōe. et accur. videt idez tenē. ff. e. j, j i gl. j. ℔ illa glo. ꝛ. l. ij. e. ti. possent itelligi de p̄curatore mēsto p̄m modū illi⁹. l. duo sunt ticij. ff. de testa. tu. q: plēs sunt ticij ꝛ fecit ticiū p̄curatorem ꝛ non apparet de quo senserit.

m ¶ Negocia. ꝛ ad vnū ēt negociū dari pōt. ff. e. l. j. de neg. gest. l. iij. ¶. negociū. ad iō. ff. vi. bo. rap. l. ij. ¶. q̄ ait

n ¶ Deputare. ff. māda. si p̄curator. Et sic no. vnā disse rēnā ītē p̄curatorē ad negocia. ꝛ ad iudicia aliā videbis. j e. q gnālr i fi. tertiā. ō. ō rescrip. ex parte ōcani. ff. mā. mādasset. ꝛ q̄ hic dz. dic vez nisi i casu. j. e. c. vltti

o Quāuis, p̄curator ante litē ꝓtest. etsine cā reuocari pōt: post litz. ꝓtest. ñ sine rōabili cā: dns tñ bñ ad eē pōtēe cū tpo p̄curatore: marie si ō colluſiōe ticat.

p ¶ Cōtestatā. vt isti. māda. ¶. pe. ff. māda. si vo ñ rēunerādi. ¶. si mādauero. C. mā. si p̄. ff. ō. p̄cu. añ. litē. ō. ō. clericāi. ō. e. ex insinuatiōe. Et ē iste casꝰ q̄ penitē licz: qō dicet diri. j. de regu. iu. quod semel. que est contra.

q ¶ Reuocari. Sed nunquid in hoc casu reuocatio peruenire debeat ad iudicem: vel aduersarium: dicūt ō. e. māndato Et videtur q̄nō: ar. a ℣rio illius dec. ꝛ hoc ibi tenent tā. ꝛ gof. ber. ꝛ inno. ibi tenēt cōtra. ꝛ subaudiunt maritime: ꝛ eorum rationes ibi vide: ꝛ in sp. e. ti. ¶. j. v. item q̄ mādatum hosti. no. e. ti. auditis. q̄ reuocatio tenet indistincte quo ad p̄iudiciuz reuocātis. Si queratur de p̄iudicio aduersarij si sit ante litē cōte. ꝛ iudex vel aduersari⁹ certificat⁹ fuit vel certificari pōt de mādato: nō obest reuocatio: nisi ad alterū peruenerit. dz. n. ignorātia p̄babilis eē excusata. ō cle. ermi. aplice. ff. iudi. sol, si autem. multo minus vz post litē, ꝓtest. nisi ad alterum perdictorum preueniat: quibus semel ō mandato extitit facta fides. ff. e. mandato. ff. e si p̄curatorem: ℔ si se celet p̄curator: obligat dño. ff. de do. ꝛ elegāt. ¶. pe. ꝛ si nō ē soluēdo: tenet aduersarius si pticeps sit delicti. ff. māda. si p̄curatorē. ¶. j. sin alit sibi iputet q̄ talē elegit. ff. de mino. cū mādato. in fi vñ si reuocatio ad iudicē vel aduersariū pueniat: id sup q̄ celusū ē nō ipedit: alia sic: vt i p̄. decr. auditz. Si āt ō mādato nō fuit scā fides: ꝛ sine satisdatiōe fuit admissus: ꝛz reuocatio: ꝛ sic itelligat. ō. e. i nra. ꝛ. c. ex insinuatione. ꝛ. ff. e. in cāe. ꝛ ℣ri⁹ sēsus. ō. e. mādato. ꝛ sibi imputet q̄ eā ñ exegit. si añ satisdatiōez exegit i p̄curatorē celātē reuocatiōez rdūdabit: ꝛ aduersāi⁹ erit sūs dā no. vū si erat p̄curator actoz: ꝓmissa ē satisdatio ō rato. ff. rē ra. ha. l. ij. si p̄curator rei satisdat iudicatū solui ꝛ ō do. ꝓmittēt. ff. iud. sol. l. iudicatū sol. ꝛ. ff. e. plauū⁹.

a ¶ Postea.i post lit̄.conte.z intelligas ab ipō procurato: vt diri ſ.c. p:orimo.

b ¶ Ipſo nolēte.ſec⁹ ſi volēte z ſic poſſet itelligi.ſ.māda to.vt ibi no.q̄ſtūcūq; tū ꝓcurato: ꝺicat:ū ꝓcedeā cū eo p⁹ reuocationez: quouſq; ꝺ cā reuocatiōis cogni/ tū fuerit.non enī debet ſe ingerere ꝓcurato: ſed de bet ei ſufficere:q; ſine ſuſpitiōis no ta remoueatur.ff. c.l. que omnia.

c ¶ Nequibit.ꝺ.j. e.ſiquez.So.ibi.

d ¶ Niſi cū: hos caſus q̄ſequūtur hēs.ff.e.ti.l.filiuſ ℔. fi.z.l ſe. vſq; ad.l.ſed etiam.z. l. poſt litem. vſq; ad.l.q̄ oīa.℔.j.

e ¶ Inimi:cū z q̄/ nimicitie h vēiāt arbitrabit iuder: faciat quod dici m⁹ ꝺ iudice z de teſte.i ij.q.v.c.ij.ꝺe ſimo.q; tuas.z de accu.cū oportet. Non tū dico q; requirantur capitales:z hoc ſonat lr̄a que dicit.vel ſuſpectuz:lz videat.ꝺ.ff.e.l.filiꝰ.ad fi.z.l. ſi poſt datū Sed i ꝓcuratore ꝓ quo,ꝓmiſit dūs iu dicatū ſolui loquitur q; compelliť ,pſeq; niſi capitales inimicitie iteruenīant:vel alie iuſte cauſe:ꝺ q⁹ ibi ꝺi: z iō ler eo.t.vl'er il io.q̄ logť ꝺ caſu nr̄o:ñ poſuit i ter.

f ¶ Suſpectū.z ē ſuſpitio allegāda z ꝓbanda ſic ꝺ iu dicē.ſ.de.ap.cū ſpāli.ſz hīpo q; opas gerit i inuitū ſu ſpect⁹ ē.ff.e.tū.l.q̄ oīa.z ſic ēt er falſa cā dūs poſſit ipm reuocare:q; ꝺicēdo ſuſpect⁹ erit: z ſic locū hēbit h lr̄a.Sed pōt ꝺici vt no.accur.ff.e.tit .q̄ oīa. q; aut ꝓ curato: ſolus reſiſtit:z tūc ꝓcedat:z vera ſit obiectio aut aduerſarī⁹ vel ,ꝓcurato:.z aduerſarī⁹ z tūc ſec⁹: z ſic pāt itelligi.ll.pallegate .z dec.iſta.ſz lr̄a iſta ſolū ꝺicit ipſo nolēte.vñ et poſtea ꝺicit idē accur.ꝺic eum ſuſpectuz qualr̄cūq; ſz non ita q; remoueat:vl' ſuſpec t⁹ eſt interiz:ꝺonec cā remotiōis tractaī.al'.n.ad qd remotiōis cā tractareť non video.lz dūs.ff.ꝺ.ibi pri mam conſueuerit approbare.

g ¶ Affinitate.quia tunc ꝺomino timetur periculuz C.de ercu tu.humanitatis.

h ¶ Eius.ſ.aduerſario.et tūc ipe ꝓcurato: aduēſāi⁹ ē.et poſit ꝺicē ꝓtrariū ei⁹ qꝺ ꝓmo petebas.ad h ij.q vij.℔.tria.ꝺ.ſi ꝺ ꝓcm.ad idē.ff.ꝺe poſtu.l.vl.

i ¶ Ingredi.ēt ñ,pfitēdo:ſz ſolū ,pbatiōis cā.ad h.j.ꝺ ſen.ex.religio ſo.ij.rñ.vt.j.de regula.c.j.in prin.

k ¶ Longū.arbitrio iudicis credo terminatū habita ꝓſideratiōe cauſe et viarum

l ¶ Vicīs ꝓdonū vl' hoſtiū ptāte.ff.e.t.itē ſi ſuſpect⁹

m ¶ Alia rōnabilis.vt puta etas nimis decrepita:vl' ni mis iuuenis z tūc reuocaretur ꝺ facto:vt.ff.e.ti.l.p⁹ li tē in fi.vl' quia latitat.ff.e.l.vel exilio vel iuditio.z idē i

n ¶ Poſſt.inuitus vt.ſ.vidiſti. (fi.io.an.

o ¶ Colluſiōe ſed nōnē erq; de colluſione timet:hz eum ſuſpectū:quare ergo ñ reuocat:vt.ſ.e.c.So.timet hoc ſed ,pbare nō pōt ad hoc.ij.q.vij.pletiq;.vl' aliť h non vult ꝺilatare ꝓceſſum cāe:q; eēt in cognitione ſuſpenſionis: vt.ſ.ꝺiri:probaī.ff.e.l.poſt litē.io.an.

p ¶ Adeſſe. Sed.quid ,pderit adeſſe: ,Proderit: vt q; poſſēt teſtes z ,pbationes inducere:q; ſi ille committeret:vel ſalteni ille ,pducere tneebiť noiatos a ꝺño bñficiū.n.iuris quod adeſſe poſſit: interpretandum eſtl ate:z vt aliquid con ferat:de ver.ſig abbate. z ꝺ hoc q; accur.ff. de in of.te.ſi inſpecta.in prin.

q ¶ Si qui ꝓcurato: hñs mandatuum ſubſtituēdi ſubſtitutum a ſe,poſt mandatum ſuſ cepiū:etiā ſi eo ñ.ſit vl' z reuocare uon pōt:niſi ptātem habuit reuocā di.ſi autem erat ꝓcu/ rato: ad plures cauſas z in altera ſubſtituit: in alijs remanet ꝓcura tor.

r ¶ Ptāte:quia alias nō poterat niſi in caſibus ſ.e.c.j.

ſ ¶ Suſceptū.z lz direriť ſe nolle ſuſcipere:tamē ꝺomino in eadem voluntate manen/ te adhuc ſuſcipere poteit:vt j.e.lz.

t ¶ Alius,nō fuerit.lz ergo dūs reuocet ꝓcuratoreꝫ re inte gra:vel añ litē cōteſtatā.iſti.man.§ recte.et.ſ.c ꝓori.in pri. cū ſuis concor:et ipſo facto ℔m id qꝺ ꝺicť.j.e.ſiquem ꝓcura tor.tamen ꝺatus ad ſubſtituendū hoc non poteſt poſt ſuſce/ ptum mandatū.iam.n.ſuo functus eſt officio et poſt⁹ h ꝓſtitu tus a principali ꝺomino.q̄ſ ſubſtitutus a ꝓcuratore videť. vt ꝺiri.ſ.e.c.j.

u ¶ Apoſtolice:q; ali⁹ non ſubdelegat.C.de iudi.a iudice.ſ. de of.dele.paſtor:alis.et.c.vlt.de ap.cum cauſam.

r ¶ Aliud.ſ.revocare quod poſſit añq̄ ille vſus fuerit:et ha bes hoc.ſ.e li.de of.dele.q̄ſuis.Sed quero quare aliud in ꝺ legato q̄ſ in ꝓcuratore: So.credo q; ſit ratio. quia delega tus principis habet a principe:q; cōmittere poſſit.et idco do nec iudex ſubdelegar⁹ vti cepit:reuocare poterit.vt in pdi.ꝺ cre.q̄ſuis.ſed ꝓcurato: de quo hic loquiť hēt hoc ab hoīe. z ideo cōmittendo ſuſcepto mandato q; ꝓcurator̄ē functus eſt officio ſuo:z ideo amplius non reuocat. Et no.q: ſi com/ promiſſarius datus ad eligendū:eligat:z,electus renuit cō ſentire.amplius non eligit:q: ſuo functus eſt officio.ſ.e.li. de elec.ſi cōpromiſſarius.℔.j.procurato: tū ſubſtituens nō ē functus officio ſuo.niſi ſubſtituturus mandatū ſuſcipiat :vt hz vides:z iō aliꝰ q: hic ,pcurato: cāz agē z ſbſtituē poterat:ibi ſolū eligē:z iō citꝰ illi⁹ expirat officiū. Et hz ſupi⁹ ꝺicta no. q: cū tres cāus ſint poſiti.ſ.c.j.i qb⁹ ,pcurato: ad iudicia ſb ſtituit.h ꝺe alīo tū ꝺicit.ſ.ꝺe eo qui mādatū hz.vñ ꝺe religs ſec⁹ credo:cū hēant ptātē ñ ab hoie ſz a lege vt ſupi⁹ ꝺiri: ex eo q; fcūs ē ꝺño liť:vel ꝺat⁹ i rē ſuā:als.n.q̄re nō ſic de alijs exp̄ſſiſſet.z facit ꝺ deci.ad audiētiā.z qꝺ recitari ſolet de eo q; ꝺu.in m.u.quā po.per adul.c.vlti.z de conuer.infi.c.j.

y ¶ Illo.ſ.ſbſtituēte.a ꝺño ať bñ hīta diſtinctiōe:quā hēs.ſ.

z ¶ Reuocandi.tunc n non expirat mandatum er (c.pri. quo penes eum poteſtas remanet reuocandi.z facit optime ſ.e.li.ſi delegatus.ꝺe of dele.

ꝛ ¶ Omnes.poteſt ergo conſtitui ad vnam z ad plures z ad omnes cauſas ꝓcurato:.ff.e.l.j.

a Exercere.sic ꝛ delegatus ab alio ꝯ a principe ad vniuersitatē cāz vnā delegat:ꝛ i alijs iurisditionē retiet ff.ō iu.

b Qui ad agendū datus ad agēdū defen (di.cū ꝓto ꝛ §.j. dere cogit vel satisdare de defendendo.ff.e.l.seruū.i fi

c Speciale vt.j.§.vlt.cū si.

d Nō dz.ꝛ sic non vz tantū genus quo ad speciē ꝗtū species:ad idē. ē.de ap.c.ij.de hoc hēs ē.de of. or. si sacerdos. xxiij.di. quanꝗ.

e Non exp̄ssos. nō tñ p hoc mīmonū ꝯhere poterit vt.j.e.c. vlt nec poterit ꝯelectū vel pul suz opponere crimia vl defectus:vt in cle.eo.ti. non potest.

f Admittet.no.p illa opīone bul.ꝛ alioꝝ doctō.legū qꝫ paciscens qꝫ casum fortuitū nō opponet:aut aliquos exp̄s fit secuta gnāli clā:aut nullū:vt i pmo casu teneat renūciat o:in scōo vō ñ.ꝛ no.hāc māz per accur.ff.sigs cau.ħ ꝛ si §.siqtū.ꝛ recitari solet ē.depositi.bona fides.

g Nādato.vel eo qꝫ habeat vz ipsius specialis mādati vt

h Deferre.ff.de iureiurā.iusurandū.j.§.fi. (ē.pri.ſñ.

i Vel pacisci.C.de transac.transactionis. vbi de hoc.ff.e. ti.l.pcurator cui libera.ꝛ l.mandato.ꝛ.ē.de transac qīngit. ꝛ de ar.p tuas.nec i integrū restitutionē ꝓ alio petere.ē de re.in integ.cōzā.vbi de hoc.ꝛ hoc qñ principaliter petit:secus si icidenſ.ē.eo.ti.suscitata.C.etiā p plura.cām in ite.resti.agi posl.vnica. Itē in cā suspecti tutoris.ff.de pcu.nō solū.§.fi. Itē vbi sunt duo pcuratores oīum rex alicuius:tūc eni nō pōt vn⁹ ab alio sine spāli mādato exigere.ff.e.l.q duos.ꝛ.l. ītaqꝫ Itē de interdicto de lib.exhi.ꝛ dedu.ff.e.l.pōponius.in p̄n. Itē i acceptilatione.ff.de accep.l.ij. Itē i rescriptoz i petra tione.ē.de resci p.nōnulli ꝛ.c.exparte. Itē in cā matrimonialī ħz vin.ē.g.ma.ac.pol.c ex lr̄is in parte deci.fa.ar.ē. ē.e.ti.accedēs.sed ibi parentib⁹ agentib⁹ de mīmonio f.lioꝝ accessīt ipoz ꝯsensus vt ibi no. Itē bm quosdā i voto trāl marino.ē.de vo.ex multa.i p̄n.v.illis Itē in ꝯsuptoz instrumētoz exēplatione:de fi.instru.c.vlt. Itē in his que se.ap.sibi spāliter reseruauit qō dic vt no.de of.le.qꝫ trāslationē. Itē i ꝯhendo mīmonio.i eo.c.vl.ꝛ in sponsalibus:g cle.vel vo. veniēs.i ꝓmissō.ē de arb.p tuas. Itē i absolutione petenda ab excōicatione de sen.ex.qō de his.i fi.ꝛ ar.de pe. di.j.q̄ penitet. Itē in oblatione filij idolis faciendā:de ꝯse.di.iij.q̄ris.in p̄n. Itē i ꝯbēda excōicatiōe.xxiij q.ir.si hēs in p̄n. Itē i pstatiōe iuramēti ō calūnia.j.de iura.calū.c.vl. Itē i ca fi.ē.eo.li.de ele.pcur.ꝛ de hoc vide in spe.e.ti.§.j v̄. Itē op

k Concessa.vel dat⁹ sit i rē suā Jn trib⁹ (ponit.qꝫ ħz bēat. ergo casib⁹ ħ pōt.s.qñ ħz spāle:qñ ħz generalē ꝛ liberaz:qñ datus ē in rē suā:hec ꝓbant.ff.eo.l.pcurator cui libera ff.ō iur iur.l.iusurandū.§ fi.ꝛ.l.se.C de nouat.l.nō absulit ꝛ.ff. de solu.l.hoc iure.ꝛ no.C.de transac.l transactionis.

l Qui generaliter.nō eget summa:qꝛ satis summat scipm hoc pmū dictū ponebat guil.ꝓ qōne in spe.e.ti.§.j.in fi.ꝛ sequēdo ver.idē dicebat qō dicat hec.dec.ꝛ ideꝝ no.ho.de pe petitio in.j glo.ꝛ satis olim he c diceba/mus p decre.dilectus.vbi est ħ satis exp̄ssū.sed glo. vl debat ibi tacite cōsentire:qꝫ gnāliter fuerat constitutus ad negocia ꝛ ad iudicia.

nis officium exercere. Jdez.

Q Uia ad agēdum:ꝛ dēfendū: ac generalit ad oīa:etiā si mandatum exigant speciale:constituit pcurator ex vi generalitatis huiusmōi ad aliquem articulum in quo speciale mandatum exigitur: admitti nō debet. Sed si aliquis vel alīq de articulis spāle mandatum exigentibus specificati fuisset adiecta clausula generali:tūc ad exp̄ssos et admittet. Procurator quoqꝫ absqꝫ speciali mandato iuramentū deferre:transigere:vel pacisci non pōt nisi ei bonoꝝ vel cause admistratio libere sit concessa. Jdez.

Q Ui generalit cōstituit ad negocia procurator agere:ac expirī pōt exceptis his casibus:qui mandatum exigūt spāle. Neduz vō ad negocia:sed etiam ad iudicia pōt filiusfamilias absqꝫ pāt assensu fieri pcurator. Lz autē quis post .xvij.annuz pcurator ad negocia licite deputetur:ad iudicia tamē nisi maior .xxv. annis fuerit deputari oequibit. Idem.

S Ji duo procuratores simul non adiecto insolidū deputentur:vnus sine altero non debebit admittit go nec p alio:cū iterdū admittat psequi nō p alio.ff. de postul.l.j.§.vj.iij.q.vij.§.tria.ꝛ no.de hoc p accur. C.de bo.q̄ li.l.vl.§.j.in fi.Sed qꝛ nil deperit pri iccirco admittit sine mandato:vtb.ꝛ ē si.j.de iudi.c.vl.§. vl.vbi aūt depiret pri hērent locū iura p dicta:ad hoc ff.ad trebel.ille a quo.§.fi.ff.ō i inte.re.cū mādato.i fi.

m Generaliter no.ꝙ generalit pōt fieri pcuratoris ꝓstitutio:ꝛ dicit hoc.ē.e. pntitio.

n Experiri.i.ē fendere.ē.de iudi.c.j. Alibi pōt p agere.ē. de cā posl. pastoralis.

o Casibus.erē pla vide.ē.e.pri.

p Filiusfamilias.nō dubitam gn filiusfa. possz ꝓstitui pcurator.ē.e.nō iniuste.ꝛ. ff.e.l.filiusfa.§.ipe quoqꝫ. Sz an sine mādato pri possit cōstitui dubitabat:ꝛ videbat qꝫ nō.qꝛ p se nō admittit:er/

q Xvij.annū.isti.q ꝛ er q.cā.ma.pol.§.iuste.sic ꝛ ad uocatus peregisse dz.vij.an.ff.de postu l j.§.inuitū.iij.

r Ad negocia no.ho.ē.e.nō iniuste.in(q vij.§.verū. iij.glo.qꝫ pcurator datus ad negocia maior.xvij.ꝛ mi nor:ad negocia agere ꝛ experiri.nā erquo pcurator ad negocia agere pōt:vt.ē.pri.ſñ.ꝛ minor.xxv.an. datꝰ ad negocia vt h:ergo ꝛ agere:vt ibi.Jo.an.

s Xxv.ff.eo.ti.minor.C.de his q ve.eta.ipe.l.fi.C.e. ti.l exigendi.

t Ji duo vel plures. Emanauit hec decre.ad declaratioz eoꝝ q no.io.ij.q.vij.§.forma.ꝛ ber.ē.eo.ti. nō iniuste.ꝛ accur.ff.e.ti.l.plurib⁹.ꝛ inno.ꝛ ho ē. eo. in ūa.ꝛ guil.in spe.e.ti.§.rōe aūt.ver.qd si duo.ꝛ v̄.se.

u Simul.qꝛ secus si diuersis tpib⁹.ff.eo.l.sigs tñ.§. fi.ꝛ.ē.eo.nō iniuste.ꝛ hoc iō qꝛ dando scōm videt pāmū reuocare:vt i pdictj iurib⁹.ꝛ hoc est verū nisi exp̄mat se nolle pmū reuocare.ff.de le.j sigs plurib⁹.ad hoc j.e.siquē.ꝛ hoc verū itelligo etiā si ēo⁹ pcurator nolit suscipere mādatū.ar.l.isti.qui mo.te. infir.ħ posteriozē.vbi dicitur qꝫ scōm testiñ rumpit pmū: ſz ex secūdo testamēto aligs heres factꝰ nō sit vel eē noluerit sic ꝛ b ar.pdictoz.iuriū ꝛ b tractat guil.i spe.e.

v Jnsolidū.aligd (ti.§.rōne ät.v.ħz cū dato secūdo. opaſ ſz non p oia:qō sonat vt.j.patet.

w Admitti aliud i executorib⁹ vltime voluntatis:vt j.de testa.c.vl.in fi.ꝛ in pcuratorib⁹ datis ad iudicia spūālū cāz:vt.j.e.c.§.sane ꝛ in tutoribus.ff.de admi.

in decreto i fi. in his de benignitate secus e receptū: vt ibi. Et e rō dicit: qz bi duo cēsent p vno. ff. eo. li. de elec. c. pe. §. j. Est ergo hoc necesse q vteraz admittat: sicut in iudicib⁹ datis sine clausula. ff. de of. delec. cām mīmonij. Sed qd dices ecce vnus ꝓfitet: z alter negat qd erit: Sup hoc fuit dissensio. dicunt qdam q facta est li. pte. z stat ꝓfessiōi. qō sic. pbat: si dōs pñs esset z cōtenderet: stare ꝓfessioni que ꝓ eū e. ff. ō inter. ac. de etate. §. j. ergo idē in his q p sonā dñi repñtāt Alij dicūt q eligere pōt dōs: viz stare negationi vl ꝓfessioni: ar. ff. ō re iudi. duob⁹ z. ff. ō re. iudi. duo iudices. Tertij dicunt z forte melius ꝑ minno. q p talē rātionē non fit li. pte. li. ꝑce dēdū est ꝓ dām tāqz ꝓ ptumacez p eo q non mittit procuratores instructos: de iura.

[a] sec⁹ si sint insolidū constituti sed tunc illius melior erit cōditio: qui per litis[b] cōtestationem negocium primitus occupabit[c] ¶ Post occupationem autem huiusmodi alter se intromittere nequit vlteriꝰ cū ille litis dōs[d] sit effect⁹: nisi dictū i ꝓstōe fuisset, q ñ si eret melior ꝓditio occupāris[e] tūc. n. q occupauit infirmari: mori abstinari: vel als impediri ꝓtingat: aut si ꝓsequi forte nolit: poterit alter suscipere: ac pscere negociū ab alio ichoatū[f] dū tñ ab alia ñ fuerit alī[g] substitut⁹: nā si sit: is pferri[h] debet eidē. ¶ Ceterū vbi nullo substituto[i] alt' suscipit negociū, psequendū is q occupauit p mit⁹: apm[k] resumē postea impedimēto, cessante negabit[l]: nisi iuris immutare non potuit in totū: ad hoc. ff. de testa. requisti. z. c. tua. ff. de le. j. l. nemo. si ergo nō vz in totū, vt agit valeat ꝓ ea parte z eo mō quo valere potest: ad idē. j. de despon. impu. c. j. §. j. z determinatum est h qō dubie tractabat guil. in spe. c. ti. ratione autem. v. qd si dictum fuit.

[f] Inchoatum. ff. ō. e. li. de of. dele. cum plures.

[g] Preferri. é enī cōstitutus ab eo q potior est clausula non ob. vt. ff. ō. vi dicti excludet ergo illuz cuz vices potioris gerat: ad hoc. xciij. di. c. vl. z xciij. di. c. j. j. de pbē. bi qui.

[h] Substituto. ab occupante. Nunquid hunc reuocare possit: Dic vt diri. ff. eo. ti. is qui.

[i] Alter. collega datus cū eo in solidum.

[k] Ipsum. negocium.

[l] Cessante. ar. ff. ō. e. li. de ele. cupientes. §. q si. z. j. de sen. ex. eos q. vbi cessante impedimento tenet gs ad hoc ad qō prius tenebat: ꝑ h iā alius occupauit: z eo casu h potuit: vnde nec. vtuk clausule hoc operatur: vt vides.

[m] Impediri. z tunc ille assumet: nec ille sbsti-

calū. in ptractandis. pma opinio placuit ho. ff. e. i nfa ¶ Mihi placet vltima: qz ꝓfessio vel negatio. vni⁹ solī⁹ etiā altero nō resistente nō vz: vt. ff. in pn. multo mīn⁹ altero resistente: ad hoc. ff. e. li. de elec. c. pe. §. si aūt. Et pp euitanda hec dicebat ber. ff. e. no. iniuste. qō satis erat equū: q siue adyceret insolidū siue nō sēper iuder eligeret idoniorē: ad hoc. ff. de. accu. si plures. ff. ō admi. tu. si plures: ꝑ ñ ē vez nisi i cāu. j. e. §. sane. vi. aūt dicebat ob predictā cām procurato. tales nō admittendos. Sz vera est eius opi. i casu. ff. eo. li. ō elec. c. pe. §. si aūt. als non: vt hic vides.

[a] Secus. s. qz tunc vnus admittet sine altero.

[b] Litis ꝓte. qz tūc de mū agere videtur. ff. rē ra. ha. l. amplius ad hoc. ff. ō off. dele. relatū. z ō v. sig. exp. arte. ij. z ꝓcur. ff. e. l. plurib⁹. Interdū aūt dicitur quis occupare: qz ꝓmo ad sniaz deuēit: vt in auc. de pecul. z in nouali. ff. de pec. si vō. ff. de noual. siquis a multis. qz nō psumit qs astrictus: z ideo ibi aū sniaz null⁹ occupare videt ar. C de act. z ob. l. negantes. Et delegatus cū clausula: vos vel alter vestrū occupat p quālibet inchoationē iudicialē. ff. de of. dele. cū plures aliqū nihil operatur occupatio. ff. de dā. infec. si finita. §. iulianus. ff. vt i possessionē mittūtur: ꝫ ptes ibi faciāt p ꝓcurū.

[c] Occupabit. in bona significatione: sic vij. q. j. fact⁹ est cornelius. alibi. i. malo. e. li. de ele. gnāli. vbi. de h.

[d] Dominus. ff. e. c. j. cū suis concor.

[e] Occupantis. z nihil dominus contra voluntatez do mini melior fiet ipsius occupatis conditio: qz statum

[m] fortan illū ꝓtingeret impediri

¶ Sane i elcionū: postulatōnū ꝓuisionū: z aliox spūaliū negociox cāis[n]: cū talia celeriorē[o] expeditionē exigē dinoscant volum⁹ spāl⁹[p] obꝑuari vt si pīes ꝓcuratores sil'i eis fuerit nō isolidū[q] deputati iudex: ne pp eox cōcursuz negocia eadē itricari[r] cōtigat ido neoz[s] ex ipsis eligere valeat z ille solummodo ꝓsequatur habeatq quicquid cum illo sic electo factū extiterit: plenā roboris firmitatē: nec ad ꝓsequendū ali⁹ admittat postmodū: nisi ꝓut eū q non occupat negociū: censuimus post occupationē factā ab alio superi⁹ admittendum[t]. Idem.

[n] Cautis. secus in negocijs etiam spūalibus: vt patet. ff. ō ele. c. pe. §. si autem. quod est ꝓ z ibi diri.

[o] Celeriorem. de hoc vide quod diri. ff. e. li. de ele. c. vlti.

[p] Specialiter. no. ergo q fauor aliquid inducit ꝓ ius positiuum qō habuisti. ff. in pñ decre. Et no. q hanc lr̄az repro bata illā opi. q videbatur eē ber. ff. eo. non iniuste. q siue esset clausula insolidū siue nō: iuder poterat eligere: sed non est vez nisi in spūalib⁹: vt h vides: z facit p illa opi. ff. de popul ac. l. ij. sed nō ob. qz ibi plus tangitur vniuersitas qz priuata psona. z ideo fuit electio magistratus

[q] Non in solidū. si enim insolidū nō esset spāle: qz si casu iuder eligeret: h ambo concurrerent: z simul occuparent: ad h. ff. de ele. c. pe. §. j.

[r] Intricari. vt ex ꝓlixis responsionibus parat igitur viā expeditioni negocij: puidet dño abūti: occurrit partium laboribus z inutilibus expensis: ad que oia tenetur iudex. ff. e. li. de off. or. vt litigantes de rescrip. statutū.

[s] Idoniorez. ff. de. accu. si plures. ff. de admi. tu. si plures z videtur idonior magis honestus: z q melius merita causē nouit. ff. de iur. cal. in pertractandis.

[t] Admittendum. s. quando non dedit substitutum' z non potest. vel nō vult ꝓsequi.

[u] Licet. procurator qui renuit acceptare mandatum penitere potest q̄diu constituens in eadem perseuerauerit voluntate.

[x] Procurator ad iudicia vel negocia non curo: cū non distinguat: z eadem ratio sit vtrobiq.

[y] Abūte. pās igitur z absens quis potest constitui procur

rato:vt h ꝛ.ff.eo.l.j.ſ.de conſtr.vti.vel.inuti.eū dilecta.

a ¶ Suſcipe.q; ſi ſcienter illud ſine ptestatione recipit:dſm q; p eo debite cauerat ſuper inclusis in ꝓcuratorio defendere cogitur.vt in cle.e.ti.c.j.

b ¶ Nolle.de nolle ꝛ velle quō alterum extenſiuū alterum vide quod no.ff.de v. obli.ſigs poſtulatus ſit.

c ¶ Obſtante.ꝛ ſic no. ſpāle ꝫ rīaz.j.de reg.iur qō ſemel cū ſuis cōcor.

d ¶ Quandiu. ſi ergo mutaſſet voluntatē:vel cām agendo:vel aliuz ꝓ curatorē dando ſecus ē vt diri.ſ.c.pri.i pn. ad hoc.j.c.pri.

e ¶ Ipſum mandatum

f ¶ Placebit.ar.ꝙtra.ff. ſuc.edic.l.j.§.qui ſemel. vbi ſi ille q eſt p:imi gradus:direxit ſe nole ſuccedere:ſtatiz ius deuoluit ad eū:q eſt ſcōi gradus ℔ibi erat ad quē ex renūciatiōe ius deuoluebat:h ad nullū aliuz:q; ad dſm ipm ꝓcuratorē cōſtituētez:vñ ſatis dici pōt q;de quadā perſeuerantia volūtatis ꝛ eg tate ille vel nō definit eē ꝓcurator:vel ſi definit iure ꝓmitte re reaſſumere poteſt:ꝛ forte ſtatutū fuit:ne contingat pp; pcura.defectū negocia ꝓtelari:ad hoc.ſ.c.pri.Credo tñ ꝓ ꝓdicta.l.p hanc ſram q;diu ꝛc.ſi dñs diriſſet cōſtituo talē:q ſi renuerit talē cōſtituo:nō habere tūc locū hāc decre.Et no.ar. q ſi electus pētata ſibi electōe renuat ꝙſentire:adhuc electo ribus i eadē volūtate manentib⁹ poterit ꝙſentire:alſ nō.qd verum eſt:quia a principio renuunt:ꝛ quaſi inuiti trahūtur vi.ij.q.j.epiſcopatum.ꝛ.c.in ſcripturis.io.an.

g ¶ Iquem ſub ea.dñs dans ꝓcuratorem quoſcūs contingit eū abeſſe:cām tractādo ꝓcuratorē non intelligitur reuocare:ſecus ſi ſimpliciter: niſi exp̄ſſe ꝓteſtetur:q ipſum reuocare nō intendit:vel alſ hoc appareat ex ꝓbabilib⁹ cōiecturis.Dec.iſta approbat qō no.ꝓ inno.ꝛ ho.ſ.e.c.petitio. ꝛ vide quod no.ff.manda.qui mutuā.§.nō ideo.

h ¶ Abeſſe.ſub hac ergo forma poteſt dñs ꝓcuratorē dare: ſic ꝛ delegatus pape ſbdelegatū pape.ſ.de offi.dele ſi delega

i ¶ Aſſumet ſi.C.de cur.fu.l.pe.ff.māda.q mutuā.§.(tus.e.li. non ideo io.an.

k ¶ Secus.l.q: nō aſſumet:ꝛ.j.declarat quare.

l ¶ Ante litē.tunc reuocatur ſine cā ꝛ inuitus vt.ſ.e.c.ij.cum ſuis concor.

m ¶ Siue poſt.ad h.ſ.eo.non iniuſte.ff.e.l.pluribus.ff.mandatū.§.nō iō minus ſed ꝑ.ſ.e.c.ij.vbi poſt litē ꝙte.procurator non reuocatur.So.quidā dicunt hunc caſum addendū ſ.q; ꝓcuratorē poſt lit.ꝙte.a ſe nō reuocat dñs vt det aliū ꝓ curatorē:ſz ſi cām tractat:bene.Sed ad hoc ꝺicit finis ipi⁹ decre.que dicit q; adeſſe poteſt ſed non tractare:ꝛ eſt exp̄ſſum C.e.l.ꝓcuratoribus.vbi habes q; poſt conteſtationem a ꝓcuratore factam non.habet dñs poteſtatem ꝓſequēdi negocium.dic ergo ꝛ verius q; decre.iſta ꝛ ſupradicta iura loquuntur:quādo dño poſt litē conte.non contradicitur litis aſſumptio:vt legitur ꝛ no.ff.e.ti.l.que oia.ꝛ ideo illa lra que eſt.ſ.e.ti.e.li.c.ℏ.ibi ipſo nolēte.ſoluit ꝑium:ꝛ ita etiā tenent ꝓdicti doctores in decre.petitio.ſ.e.ſi autē contradicitur tunc locū hz decre.illa q; cā cognita reuocabitur.alſ nō

n ¶ Aſſiſtas.qō pōt eo iuito.ſ.e.q;uis.i ſi.ff.e.l.paulus ff.de ſol.te.ſi ſuſpecta.

o ¶ Manere.ad idē.ſ.e.ſi duo.ꝛ no.ꝙ protestatōe q: hec ſaluat q; ſine ipa perderetur:de hoc.ſ.de conſti.cum.ſ. ꝛ de ele.cumana. ꝛ.xxviij.di.c.j.

p ¶ Veritatē.ff.e. l.ſi actor.j.de iudi.c.j.

q ¶ Accidat.puta q: vinculis ō tinetur.ſ.e.q;uiſ

r ¶ Oppoꝛtuna. pone ꝓcurator ñ habebat mandatū iurandi de calū.vn de oportuit venire dſm:ꝛ iurare.j.de iura calū.c.vltimo.

s ¶ Procurator.Tria dicit.ſ.primo q; procurator ad cōtrahēdū matrimoniū ꝺz hāe ſpāle mādatū: ſecō q; talis ꝓcurator non ſubſtituit:niſi ad hoc mandatū habeat:tertio q; ſi talis procurator reuocatus ēt ignoꝛanter cōtrahit nō tenet matrimoniū.

t ¶ Idoneus.an per procuratorē poſſ't ℔bi mīmoniū:de hoc nō dubitaſ p canonē.xxxij.q.ij. honoꝛant ſ.de cōuer.coniu.exparte.ij.ꝛ qui cle.vel vo.c.veniēs ad idē de matrimonio cotra.c.ij.ff. deſpon.ſufficit.ꝛ l.vl.ꝛ.ff.de ritu.nup.mulierē.oēs.n.cōtractus q; conſenſu ℔huntur inter abſentes'contrahunt.ff.de contraben.ép.l.j.§.ē aūt.ſed ꝑ.ſ.de ſponſa.du.c.i.vbi coꝛ de tū ꝛ oꝛe ꝛē.Sed dic q; ſatis dicitur oꝛe conſentire:q; p ꝓcuratorē conſentit.j.de reg.iur.qui ꝑ alium. Sed an ꝓcurator ille debeat ad hoc habere ſpeciale māda tum dubitabaſ:dicebam⁹ autē q; ſic ſicut ꝛ in aliis caſibus quos notaui.ſ.eo.li.ꝛ ti.qui ad agendum.§.vl. ꝛ ad hoc facit.ſ.de deſpon.impu.c.j.ꝛ inſti.de nup.§. j.ꝛ exp̄ſſum erat.ff.de rītu.nup.l.generale ꝛ.l.muli.

u ¶ Contrahendum.nec ad cām matrimoniālē(erem. agēdam:vt diri.ſ.e.qui ad agendum.§.vl.fin vinc.ſz ad hoc contra.ſ.c.accedens.ſed ſol.vt ibi no.ber.in fine vltīme glo.

x ¶ Speciale. ſz nūqd ſi hz gnāle cū qbuſdā exp̄ſſis clauſula ſubſecuta:vt.ſ.e.li.ꝛ ti.qui ad agendū ℔here poſſit videſ q; ſic p illud.c.ℏ.contrariū credo vt ibi diri.dico enī q; illa clauſula generalis que ſequit ſpecialia exp̄ſſa ſimilia ſcludit:ſed nō lōge maiora:vt eſt in cāu nro mōbiliter.n.tale concedi debet ꝛ hoc voluit hec littera:ad h.xij..di.nos ꝙſuetudinē.ſ.ō reſcrip. ſedeſ.C.de iure reſcrip.l.j.ff.de vi.ti.ꝛ oleo le.l.vl.i fi. ꝛ ad h fac finiſ hui⁹.c.maxie cū regrāt ſpāle mādatū

z de exp:essa persona vt statim dicam.z sic dubitatio nō ꝓcedit. Sed qd dices nunquid sufficit spāle mandatū ad ꝫhendū: vel requiritur speciale de certa persona exp̄ssa: z videtur q nō requiratur exp̄ssa psona: ar.s.eo.c.j.ij.Rñ. Sed dic.ꝫ p.l.ff.de ritu.nup.l.generali.ad b.s.ꝫ ar/bl.innotuit. cum suis ꝫcor.z q̄ no. xxix.q.j.in sūma.

a ¶ Possit. libere q̄cūq;z.s.eo.c.j.in fi.z.ff. māda si ꝓcurator.

b ¶ Deputare.z sic fallit illa regula:ad idē.ff.de ritu nup. generali in principio.

e ¶ Cōmissū.con cor.s.e.c.j.ij.Rsi. s.de of. dele. is cui.z.c.vl.§.vicesquoq;.

d ¶ Sane.h oc, qꝫ dicitur hic notabat Jo.lxiij. di. tibi dño.z.xxx.q. v.nec illud.

e ¶ Contraxerit. matrimoniū dz ꝫbi per mutuū ꝫsensuz:z ē verū in hoc casu: secus in matrimonio spūali:q: ex quo clerici elegerunt:lz adhuc nō sit.per mutuū electi ꝫsensū matrimonium spirituale ꝫtū:tū penitere non poterūt.s.de ele.publicato.z.c.cū inter canonicos.z facit ad hoc de trasla/tione inter co:poralia.

f ¶ Reuocatus. vel vetitus ne ꝫheret. Quid si iurauerat dñs nō reuocare vel penitere: Jdē lz piurus sit:z de eo sibi debebat pnia imponi: de spō. sicut z.c.si iter l fi.dñus it.n.ꝫsūs:z sic idē iuris cū eadē sit rō. io.an.

g ¶ Ignorarent. speciale in hoc casu cū al's reuocatio ꝓcuratoris ad negocia ad ipm ꝓcuratorē venire debeat: de quo dic vt.s.de rescrip.ex parte decani. De reuocatione ꝓcuratoris ad iudicia dixi.s.e.c.ij.

h ¶ Exīstat.ar.ꝫ.ff.de diuo:.l.si peniteat.reuocatū est ergo mandatū lz mandatarius hoc ignoret.q̄q̄ agat ne sine culpa sua dāno afficiatur.ff.man.si vero. non remunerandi.z.l.si mandassem.

i ¶ Nequit.xxvij.q.c.j.z.ij.z p totū. de spon.cū locum z.c.tua.z de despon.ipu.c.j. Et hec est ratio quare furiosus non ꝫhit:q: nō potest consentire.xxxij.q.vij.neq;.z.s.de spon. dilectus.

k Bsolutionis. excōicationis suspensionis vel interdicti. Absolutio vel reuocatio per viz exorta non tenet. secūdo dicitur q̄ exor:quēs excōicatus ē ipso iure. huius decre. fuit dubitatio:q: regulariter q̄ metū fiunt: valent z obligant quod dic vt no.xv.q.vj.c.auctoritatē.z.s.e.c. abbas. fallit in casibus ibi no. ad quos adde istum z quia si cui iniusta excōicatio ligat: sic videbatur de iniusta absolutiōe: de pe.dī.j. verbum.

l ¶ Excōicationis. etiā iniuste. humiliter debebat eni absolutionē petere: non per metū cōpellere: q: sententia pastoris siue iusta z iniusta.ij.q.iij.c.j.bm guil.z gar.

m ¶ Reuocationem differentiam facit inter absolutōz z reuocationē. Et pōt dici absolutio solēnis: que fit iusta formaz eccle: reuocatio verbalis sine solemnitate: vel vbi temuit excōicatio: locū hz absolutio: vbi nō temuit reuocatio vel refertur reuocatio ad absolutionē ad cautelam.

n ¶ Suspensionis. intelligo indistincte vt loquitur. i. ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclesie.j.de sen.ex.is cui.

o ¶ Interdicti. ista tria sunt paria: q: oia sub ecclesiastica censura ꝓtinētur z secuz trahunt executionem. vnde sequent appellatio non suspēdit earum effectū. s.de appel. pastoral. z.c.ad hec qm.j. de sen. ex. is cui. z in scriptis ferri debent. j.s sen. ex. cū medicinal. §. z hec eadem.

p ¶ Vim. vi est maioris rei impetus: cui non pōt resisti. ff. e. l. j. in fi. z. l. ij. z quot modis sumatur z quot actiones vel interdicta inducat: no. s. e.

Bsolutionis[k] beneficium ab excōicationis[l] sentētia: vel quācunq; reuocationes[m] ipsius aut suspensionis[n] seu ēt interdicti[o] p vim[p] vel metū extorta[q] pñtz ꝫstitutionis auctoritate oīno viribꝰ vacuamus[r]: ¶ Ne aūt sine vindicta violētie crescat[s] audacia eos q absolutionez: siue reuocationem h[t]i vi vel metu extorserint[t]: excōmunicationis[v] sentētie decernumꝰ subiacere[x]. Gregorius.ix.

ad audientiā Met[p] aūt est trepidatio mentis instantis vel futuri periculi cā. ff. e. l. j. z exigitur q̄ presens sit metus lz futurū sit periculū. ff. e. l. metū. ij. Et quis metus excuset: nō. s.

q ¶ Extorta. sic nec subditi electi a prelatis debent (e. dilecti. transeundi. lnia; extorq̄re. s. e. l. de elec. quozūdā. io. an.

r ¶ Vacuamus. ipo iure: h vacuaī qd fit p metū: alibi per actionē qd met[p] cā: al's p ꝫstōem pncipum: al's per iudicis officium: qd dic vt nō. s. e. cū dilecti. Quid in excōicatione per vim vel metū extorta: vī q̄ idem. s. q̄ ipo iure non valeat: q: par iusticiā. z absoluēdi dñs eē voluit: ꝫ pe. di. j. ꝫbū ad h rj. q. iij. iniuste. sed dic ꝫ bm guil. rj. q. iij. quatuor. pōt tū p exceptiōz elidi vt ibi no. ar. ff. de fur. interdū. § j.

s ¶ Crescat. nā si negligenter ea que male z.c. xxxv. q. ir. loci. s. de vi. z ho. cleri. vt clericorum.

t ¶ Extorserint. si ergo metū intulit ꝫ iudex absolucre noluit nō hz hec pena locū: q: verba z.c. s. de clericis nō resi. relatū. cū suis ꝫco. z optie facit. ff. de iniu. vo. l. q̄ suis al's tū puniet iserens ꝓ q̄litate delicti. ff. ad. l. agl. l. ita vulnerat[o]. io. an.

u ¶ Excōicationis, no. excōicatuz amplius excōicari: qd dic vt no. iij. q. iij. engeltrudraz. z de iudicis ita quozūdaz si ā nō ipe excōicatus: sed alius metum inferat non excommunicatus erit: tunc non sumatur ꝑd cum ar. Sed nunquid hoc casu ipe excōicatus: interdictus: vel suspensus incurrit hāc penam: dic q̄ sic: si mandauit: vel eius nomine factum ratū habuit. s. de elec. sciant j. de sen. ex. cum quis. nec dicaz: istos penam euadere: lz absoluto: postea ratū habeat illud quod ab initio coactus fecerat: q: statim ab initio ligati fuerunt: absolui tamen poterunt per suum ordinariuz: cū cōditor canonis sibi non retinuerit absolutionē. j. ꝫ sen. ex. nup. z dixi. s. e. li. de ele. sciant. z in hanc penā incidit: q p penā amissionis rez ad h cōpellit ipsū excōicatorē: vt. s. e. c. abbas.

x ¶ Subiacere. Quid si compulit per vanum metuz: de quo tiere nō debebat. nūqd tūc locū hz hec pēa Dic q̄ nō ꝫz gar.

q: tñs meta nō īducūt restōnē: nec ꝓprie appellaf inet⁹. ff. e.l. metū. cū. ll. seq. ⁊. l. nec timorē. Et qō sit iust⁹ met⁹ no. s. e cū dilecti. ille ergo met⁹ q putaf iust⁹ ad reuocandū ea q̄ p illō fiūt: ille penā ꝯstōnis inducit. Io an.

Ecclesia q̄ ecclia post q̄driēnium nō admittit ad petendū restōnē ꝑ sniaz vl ꝯctū: nisi rōnabilis aliq̄ cā ꝑ suadeat. Oliz e'uagabaf decre. ista. ⁊ gdā titulabāt eā aleran. alij gre. ix. ⁊ eius fuit vt ꝑ vi de⁹ excepto fine q̄ superaddit⁹ fuit vt ibi dicaz. Emanauit aūt ad declarationē eoz q̄ no. i glo. ⁊ oēs antiq ⁊ moderni. s. e. c. j.

a ¶ Ecclia. q̄ fungif iure minozis facti maiozis: ⁊ iure reipublice: qō dic vt no. e. tic. j.

b ¶ Sententiaz. C. si aduer. rem. iu. l. j. ⁊. s. e. tuz ex litteris.

c ¶ Contractum. C. si aduer. vendi. l. j. C. si aduer. dona. l. j. Idem si aduersus confessionem. j. c. proximo. vel aduersus probationem omissam. supra. e. cum venissent. ⁊. c. auditis. an autem contra prescriptionez restituatur ecclesia: dic vt supra. c. auditis. in glosa ante penultima. vel contra lapsuz temporis. ex quo lesa est: ⁊ tunc restituitur infra quadriēnium a tempore lesionis: ꝛ ad idez tempus tñ quo lesa fuit: vt in cle. e. ti. ab ecclesia. no. tam q̄ quando ecclesia contra cōtractum restitutionem petit: maiō est suū priuilegiū q̄s minozis in hoc: q: si minoz iurat nō cōtrauenire non restituif. C. si aduer. ven. auc. sacra puberum. Si autem prelatus iurat non repetere vel contrauenire in contractu dānoso ecclesie: sic iurando deierauit: ⁊ ecclesia eodem petente vel alio ex iudicis officio restituitur. xxx v. q. ix. quod quis. de re. ec. non ali. siquis de iureiur. sicut. ⁊. c. intellecto. de insti. cum venissent.

d ¶ Beneficium restōnis. q: si p viam iuris cōis sec⁹: vt si diceret sniam nullam ꝯctum nullū fuisse: vel in casu. j. c. pri. scire debes q̄ si prestetur restō: qui libz recuperat qō prius erat. ff. de mi. quod si minoz §. restō. ⁊. l. intra vtile. C. de pu. l. vna. ⁊. C. si aduersus vsuca. l. vna.

e ¶ Quadriennij spatium. quod datur minozi facto maiozita q̄ oportet q̄ assumat ⁊ finiat causaz: quod dic vt dī i cle. e. ti. ab ecclesia. C. de temp. in inte. re. l. petende. ⁊. l. fi. ff. de mi no. l. pap. exuli. nisi per iudicem vel reum steterit: vt in d. l. petende. in fi. ⁊ sic possent intelligi. s. e. tum ex litteris. ⁊. s. ō. re. ec. non ali. ad nostram. vt. j. dicam.

f ¶ Negligenter. no. delictum prelati in omittendo preiudicare ecclesie: vt no. xvj. q. vj. si episcopum. de hoc dicā. j. de re. iudi. delictum.

g ¶ Admittēda. reprobata est ꝑ opi ala. guil. na. ⁊ gof. q no. s. e. c. j. ⁊ ipe gof in sum: h⁹ ti. §. sit cōputatio. ⁊. §. qñ aūt qō ēt i dissicte post q̄driēnium restituitur ecclesia hoc ꝓbant p ōcr. pdictā. s. e. c. j. ibi semp ōbebat ille sa ⁊ c. p. c. e. ti. tum ex lris ⁊. s. de re. ec. non ali. c. ad nostrā. Approbata ē aūt opinio vi. ber. o. Inno. ⁊ ho. ⁊ ab qui oēs direxit ꝑ. Ad iura i ꝓiuz allegata fr̄ū. vt in primis iuribus no.

h ¶ Preuaricationis. preuaricato: qui cōruptus in totum ab accusatione desistit. §. ad turpil. l. j. ij. q. iij. §. notandum.

De restitutione in integrum.

Ecclesia[a] q̄ ad re tractādā sniam[b] vel ꝯctū[c] ꝑ bñficiū[d] restōis in integrum postulat se admitti: si quadriennij[e] spacium post sit lapsum ⁊ negligenter[f] omiserit: non est ad beneficium huiusmodi admittenda[g]: nisi pre uaricatiōis[h]: vel fraudis manifeste[i]. probetur[k] super hoc in terueniisse commentum[l]: aut alia[m] rōnabilis causa[n] subsit q̄ suspiciōē moueē ōbeat ad tō bñficiū ꝓcedēdū. Bonifa. viij.

Si aduersus[o] cōfessionē[p] iudicio[q] a se' factā lesa[r] ecclesia bñficiū restitutionis in integrū[s] infra quadriennium ab ipius confessionis tēpore ꝓputādū[t] petere negligēter[u] omittat: nō ē: nisi aliqd ratiōnabile[v] appareat quod aliud[z] suaserit faciēdum: ad hoc petenduz vlterius admittenda.

¶ Ubi vero per viam cōmunē reuocationis errozis quem in facto[x] pretēdit: vult aduersus suā confessionē ecclesie se

! ¶ Manifeste. i. euidētis: ⁊ sic ē nomē ⁊ casus geminuī. vel est aduerbiū ⁊ exponemanifeste. i. clare

t ¶ Probet. q: q doluz allegat. ff. de pb. quotiēs §. qui dolo.

l ¶ Commētuz. i. ōceptionē vel occultū vel malitiosum tractatū. ⁊ in casu lz petens ecclia restōnē fuerit i culpa: ille ꝑ quez petit fuit in dolone bñficiū illō peteret infra quadrienniū ⁊ dolus culpe ꝓpōderat. ff. ad. l. aglitē si obste

m ¶ Aut alia. possibile ē q̄ ista vba fuerūt (trix. in fi. greg. tū in e'xua. sua q̄ vtebantur nō erāt: vnde credo q̄ addita fuerit p boni. ⁊ ē si, ō phē. dilcūs filī⁹. g. i. fi.

n ¶ Cā. vt. s. e. ti. tū ex l'ris: vl dixit ille plat⁹ male ꝓhēs tāto tpe: vñ tūc si currit ꝓscriptio. xvj. q. iij. si sacēdotes vt tz ino. i. d. c. tū ex l'ris. vel multas nouas mutatiōes platoz būt ecclia: vel eminētissimū fuit dānū ipsius.

o Si aduersus ꝓfes. ecclia ꝯ ꝓfessionē qua lesa fuit permittitur. j. quadriēniū p bñficiū restōnis in integz: postea nō: nisi per viā iuris cōis. ōclarat quod no. inno. ho. ⁊ moderni. s. e. ti. auditis.

p ¶ Cōfessionē. q̄ ꝯ ꝓfessionē daf restō. ff. de ꝓfes. cetrū. §. pe. Sz ꝑ: aut ꝓfessa ē vitatē ꝯ quā nō daf restō: aut falsitatē: ⁊ ꝛ pbato nō nocz ꝓfessio: vt. j. segf. nō ē ergo recurrendū ad e'xordinariū: erquo ordinariuz ꝓpetit. ff. de mino. in cause. ij. So. dixit ho. q̄ posset q̄ falsitas ꝓcessa pbari nō posset: vñ expedit restōnē dari vel dic q̄ fuit confessa nō per errozem: vel non pōt erroz pbari ꝛ lesio: vel fuit ꝓfessa tpe quo nō debuit: vel lita ē sniaz: tū ē adhuc j. quadriēniū a die confessionis: vt. j. dicam. Idem si contra sniam vel ꝯctuz vel aliam lesionē: vt dixi. s. c. proxi.

q ¶ In iudicio. ideo dicit. q: extra iudicium facta nō nocet: quod dic vt. s. de confes. c. vlti.

r ¶ A se. vl a procuratore. s. ō re iudi. sfiorata. ō ꝓfes. c. vlt. vl ab aduocato pte abūte. s. de ap. cū cāz. ō cen. si. oliz.

s ¶ Lesa. enormiter. q: prio leui lesione nō daf restō: vt s. de re. ec. nō ali. c. pe. ff. de ininte. resti. l. scio illud. ff. ā minoz. si ex causa. j. rñ. in fi.

t ¶ In integrum. quid operetur: dixi. s. c. proxi.

u ¶ Computandū. in hoc differt minoz a maiore: q̄ etiam post sniam infra quadriennū restituif minoz ꝯ ꝓfessionē maioz non: nisi añ sniaz ⁊ oñso de errore

x ¶ Negligēt. sec⁹ si p uaricatiōe vel aduersarij fraudē

y ¶ Rōnabile. vt dixi. s. c. proxi. (de. vt. s. c. proxi.

z ¶ Aliud. s. contrarium.

2 ¶ In fcō. g nēini nocz. ff. ō iu. ⁊ fac. ig. l. error. dūmō

probetur negocio nõdũ finito.ff.de pfes.c.vl.z b. error aũt iuris ñ excusat.ff.ō iu.et fac.ig.l.ij.z.l.cũ go.z ō hoc.j.de reg.iu.ignorantia.

a Juuare.pōt ergo aliquis ꝑfactũ suũ venire hoc ē ratione erroris:qz nil tã ꝓriũ consensui q̃z error.ff.ō iuris.om.iudi.l.si p errorē.sic z i matrimonio.ff.de ꝓtu.ser.c.vlti.

b ¶ Potit.z sic vna via admittitur ad id:a quo alia prohibef:qz p formã iurꝫ cõis aduittit ad id a quo phibef p restitutionis beneficiũ.sic iterdũ e cõuerso per formã iuris cõis repellit.z p beneficiũ restitutionis admittit.ff.eo.ti. cozã vbi de hoc ad hoc ꝓ.j.de regu.iur.cũ quid.cũ suis ꝓcor. sed solue vt ibi diri

e ¶ Finitũ. quocũqz mõ puta sententia vel transactiõe qđ dic vt dicã.j.de li.cõte.c.exceptionis'.z huic decre.cõcordat.j.de ap.concertationi.

d Jex trib⁹.si ex trib⁹ arbitris duo ꝓcordãt in sũma tenet illoꝝ sntia.si oẽs discordãt: tenet sententia de summa minori.

e ¶ Duoꝝ.s.q ꝓdênauerũt in.x.z gdã dicebãt cõtrarium.ar.eius qđ statim segt:z hoc tenebat guil.i specu.eo.ti.§.vlt.in prin.cuius hic reprobaf opinio:qz illõ vez cũ oẽs dicunt de dispari sũma:z sic reprobaf: qđ no accur.ff.e.t.l.dié.§.si plres.z approbaf opinio placuit guil.qñ duo ꝓtestãtur q nõ cõsentiunt i minori summa.Et qđ dicitur de tertio:q ꝓdênat in minori summa:dicas idẽ z multo fortius si ꝓdênaret i maiori: qz tunc minor est dubitatio:vt.ff.diri.Idẽ si absolueret vl nil ꝓnũciaret:vt j.c.pri.z p hoc dicemus idẽ in termino solutionis faciẽde:vt si duo assignant tres menses:alius vnũ tenet dilatio duoꝝ.si oẽs discordant:tenet minor.

f ¶ Licet cũ vnus.hoc sumif.ff.eo.ti.dié.§.si plures.

g ¶ Minori.l.de.v.Et est ratio q̃ segt.plus.n.sp in se ꝓtinet qđ ē minꝰ:ad hoc.xxiij.q.j.sigs dederit.z.j.ō reg.iur.plꝰ semp.vbi de hoc.z.ff.de re.iu.in eo qđ plꝰ.z in obscuris minimũ segmur.j.de reg iu.i obscuris qđ dic vt ibi.Quid si ille q ꝓdênat i.xv.ꝓtestaf q ita ꝓdênat i.xv.q nõ cõsentit i minorẽ sũmã:lz gdã ꝓriũ dicant:satis credo adhuc tenẽ sntiaz in.v cũ illa ꝓtestatio ipossibilis videaf:z videat sibi ꝓriꝰ:ō ꝑsti.cũ.

h ¶ Qđ qõnibꝰ.Si er tribꝰ arbitris vnus nolit erãi nãdo vel diffiniẽdo negocio itereſſe: duo ꝓcedere poterũt:ac si ille prius esset:circa iudices aũt anti

i ¶ Ad alicioſã. vt seruirent.s.parti (qua iura seruẽt. q̃os elegerat quam videbant succumbere io.an.

k ¶ Imponat.ad qđ ꝓuidere ꝺz iudex.ff.de dō.z ꝓtu.finez.ff.si cer.pe.l.gdã.Et no.q h desideraf acceleratio:qđ dic vt dixi.ff.de ele.c.vlti.

l Electis.simplr.qz si esset ibi clausula vocis:vel alẽ vestrũ l q si nõ oẽs:nõ ꝓcederet decre.dubitatio:sicut nec in iudicibus sicut dicam in fi.

m ¶ Legitie.p lras.suas vel nũciũ fratrie destinatũ:vel piuratũ nũciũ: qđ dic vt.ff.de of.dele. prudentiam.

n ¶ Diffiniẽdũ. cũ.s.cõclusuz est:q nõ restat nisi ferre sententiã.ff.de fi. instru.cum dilectus.

o ¶ Impedimẽto. ergo tũc stabũm⁹ legitimũ hz impedimẽtũ legitimũ qđ rescribere ꝺz collegis:vt in ꝓdi.decre. prudẽtiaz ō ō legato dicim⁹:vl ps id cozã eis ꝓbare debz.

p ¶ Quos.decernimus totalẽ ptãtẽ:est cc. qđ se

q ¶ Similis.ff.e.ti.l.(gf. si in tres.als ē.ff. ſb.l.itẽ si vnus z bõa ẽt fuit legis ꝓsideratio:que voluit q pũtia z ꝺdictio si noceret:lz sic absẽtia: quia forsan ille si pñs fuisset traxisset alios in ptem suã:z est si.cũ dicim⁹ q aliquis teneẽ ꝓsiliũ regrere:z nõ seq vt nota.ff.eo.ti.cũ olim.sic dicit decr. q i electionib⁹ plus nocet ꝓtẽpt⁹ q̃z ꝺdictio.ff.de ele. venerabilẽ.z.c.bone.Sz dec.ista voluit illũ fingere pũtem z ꝺdicentẽ vt.j.segt.ex cõsideratione egtatis que ponit i principio: z sic diuersõ respectu vtriusqz bona fuit cõsideratio cc. z est si. quod no.ff.de iureiur.cũ cõtingat.ff.de pscrip.c.vlti.Sz qđ dices:nũqđ huabit hec.dec.in foro seculari:Dic q nõ in loc isq nõ sũt i tpali iurisdictiõe eccle:qđ dic vt dixi.j.ō reg.iu.

r ¶ Ptãtẽ.si cõpromitentes dixissent:q si non oẽs cc. (.c.ij. hoc possent duo:z hec dec.supplet ac si ipsi dixissent: z est si. C.de rei vx.act.l.vana.circa prin.

s ¶ Libere.vnde si nolit interesse examinationi:non tenenẽ ipsum in sententia vocare per hanc litterã:ar.ad hoc.j.ō do. z ꝓtu.cũ g.sed dic eũ ad oia citãdũ:ar.etus qđ ibi dicam.

t ¶ Diuina ad hec.C.de iudi.,pperandũ.§.cũ aũt heremodi cium .ff.de dō.z contu. veritatis cum si.j. de,eo qui mit. in pos.c.vno.

u ¶ Pñte.p hoc dico q non est idem in duobus arbitris:qđ hic dicitur in tribus:quia si er duob⁹ vnus se absentat malicioſe:alter non potest ꝓcedere:qz in trib⁹ duo sũt maior pars.c.pri. Preterea ille abñs hẽtur p pñte z ꝺdicẽte: vt h videtes:ergo neutrius vz sententia .ff.de re.iudi.c.vlti.nã tũc vz sntia pũtium in hoc casu:qñ valeret,eo ꝺdicente:als non.z p hoc dico etiam:q sit i cõpromisso hoc actũ est q non valeat ipsorum trium arbitroꝝ sntia nisi oẽs ꝓcordent:q nõ hẽbit locum dec.ista eadem ratione.vnde tunc locum hz.dec.cũ simpliciter sunt assumpti:vt.ff.diri.

x ¶ Circa iudices.ptestatio qdaz:vel tacite qõnis rñsio:circa eos ergo dicit:q aut sunt ordinarij:aut delegati.si ordinarij:aut quilibet per se z insolidum iurisditionẽ hz:z tũc põt alter alterum p:euenire.ff.de fo.compe.C.pe.z no.ff. de ap.

pella.vt debitus.aut non insolidum ꝛ p se:sicut in capitulo vel syndico vel hi q audiunt cām plbī:diaconi:ꝛ subdiacōi in his casib⁹ oēs citare debēt:ꝛ si due partes sūt pūtes sufficit.ff.qđ cuiusq; vniuer.plane de dec.ab ord.faci.l.iij.nisi i pdictis casibus:vbi certus requirit numerus.xv.q.vij.si ät ꝛ.c.felix.de re iudi.non pōt.aut sunt delegati:ꝛ tunc subdistingue:aut ff dati simplr:ꝛ tūc vnus sine alio non pcedit.ī. de of.dele.cām matrimonij aut cū clausula.ꝛ tūc iterū subdistigue:qꝛ aut cū clausula ista.vos vel alter vestrū:aut cū illa: q si nō oēs.in pmo casu tene qđ habes.ī eo.li.ō of.dele.cū plures.In se cūdo qđ habes.ī.de of. dele.prudētiā.Sed quere quare ius diuersum inter arbitros simplr datos ꝛ delegatos simplr datos vt per supiora patuit:dic q ius qđ min⁹ dictū est a partib⁹ supplet lex.sic alīs.ff.eo.ti.ītē vnus.§.pncipaliter.Judices aūt minoꝛi maturitate creantur:vt.ī.de re scri.statutū.ꝛ iō ius in eis suppliere nō vult. Jtē i iudicib⁹ rigoꝛ attenditur:qꝛ clementioꝛes lege esse nō debēt in auc.de iudi.§.oportet.coll.vij.arbitri aūt put visum eis est pnūciāt ꝛ plerūq; eliguntur amici:ꝛ pūt viles esse:ꝛ ideo ius magis circa illos puidere ꝛ psiderare voluit vt.ī.in princi.decre.

Explicit liber pmus. Jncipit scōs. De iudicijs rubrica.

Jnno.iiij.in ge.cōcilio. lugō Uris[a] esse ambiguū[b] ñ videtur[c] iudicē ō legatū[d] q a se. ap. mādatuz ad hoc non receperit speciale[e] iubere non posse altutraz partium coram se personali ter in iudicio[f] comparē nisi cā fuerit criminalis[g] vel nisi pro veritate dicenda[h] vel pro iuramēto calūnnie[i] i faciendo:vel alis iuris necessitas partes coā eo exegerit psonalr pūtari

Bōi facius. viij.

Mulieres[k] q̄s vagāi ñ ꝛ uenit:nec viroꝛ cetib⁹ imiscerī[l] aucte lr̄aꝛ[m] se. ap. vl legatoꝛ[n] ipsius:aut alia[o] q̄cūq; ad iudiciuz psonaliter euocari vel trahi inuitas[p] cā ferē di testimonium aut alia q̄libz que in iure non exprimitur[q]

Uris esse ambiguū. Judex delegatus non habens ad hoc speciale mandatū a papa:nō potest cōpellere partē.vt psonaliter coā eo cōpareat nisi ex ratiōnabili causa.

b Ambiguū.ambiguū est:vbi opiniones sunt:ꝛ iura varia videntur.ī.de sen.ex.inter.alia.

c Non videtur.nec est.ff.de ar.quesitū.

d Delegatū.a ꝛtrario sēnsu videt secus de ordinario xxv. di.qualis.de his que fi.a pla.Sed idē in ordinario §m.ber.ū enim pōt ꝛpellere ptes'coā se venire psonalr nisi i sequētibus casib⁹,C.de pcu.l.vl.ꝛ iō de ipo dictū nō fuit:qꝛ de ipo nō dubitatur p pdi.l.sed de legato pape dubitatur:q videbatur posse idē qđ papa quo ad illā cām.libeꝛ.n. est cuilibet p se vel p̄ procuratoꝛē rūdere.C.de his q ad ec.ꝛfu.l.pūti.ī.cū ff.de.pcu.l.j.j.de iur.calū.c.vl.de.pcu.querelā beneficiū aūt iuris nemini auferendū est:vt.xxviij.di.de bis.j.de re.iur.in dultū.cum suis ꝛcoꝛ.Ar.ī.q psonalr citat⁹ personalr venire teneatur.ī.de do.ꝛ ꝛtu.cū dilect.Dic q illud obtinet in papa:vt ibi no.ꝛ sic etiā.ī.de ma.ꝛ ob.humilis de dila.c vlz habēt hec locū in cāis puatoꝛ.In causis vero ecclesie collegij l vniuersitatis de necessitate interuenit syndic⁹:ō iur.cal.i pꝛtractandis.ꝛ.c.se.§m.ber.

e Spāle.qꝛ tunc sicut papa id pōt:ꝛ ipe similiter.ī.de pꝛo cur.c.pe.cum suis concoꝛ.

f Judici o.de extra iudicium non dubitabatur.ꝛ est ti.ī.e. li.de re.in inte.c.ij.

g Criminalis intellīgas criminaliter intentata.si enim de crimine agit civiliter:bene interuenit procuratoꝛ.ī.ō pcu.tue de accusa.sup his.vñ tūc psonaliter venire cōpelli non potest.Si aūt criminaliter intentatur:procuratoꝛ nō interuenit: nisi in cāsibus nō.ij.q.vi.siqñ.ꝛ.ī.de accu.veniens Sed quere hic ber.si admittat procuratoꝛ in causa criminali an valeant que facta sūt cū eoꝛ.Et videt q sic:si nō opponitur exceptio.C.de pcura.ita demū.ff.de pcur. filiusfamilias.§.veterani.ꝛ ea que sūt cū falso procuratoꝛe valent p consensum.ff.de iudi.lz.ff.rē ra.ha.l.ij. §.falsus.Sed cōtra videtur qꝛ cōtra legē actū est. ff.de publi.iudi. l.pe.§.ad crimen ꝛ.v.q.iij.§.in criminalibus.dicebat ber.q valet quod cū eo actū est p prima iura: ex quo nō fuit obiectū iuder tūc talez procuratoꝛē ex officio suo pōt:ꝛ ꝛ debet repellē. ī.de exce.exceptionē.cū suis concoꝛ.ꝛ.j. de accu. cū.p.nec obstat si iuder debz repellere:ergo nō valuit iudiciū vide instātiaz in excōicato per pdictā decre.exceptionē.j.de excep.pia.ꝛ cū ber. cōcoꝛ.guil.i spe.de.pcu.§.j.v.sed pone q in cā tali.

h Jmmiscerī.periculosa est enim seruum commixtio. xviij.q.ij.diffininus.

i Litterarum.generalium intelligas:puta quibus causa committitur si enim specialiter expressum esset in litteris:q mulier trahi posset secus:ad hoc.ī.c.pri.

k Legatoꝛum.vel delegatoꝛum multo magis:ad hoc ī.de rescrip statutum.

l Alia put oꝛdinaria vel delegata ab eo.

m Jnuitas.volentes ergo possūt:ꝛ in hoc differūt religiose:vt.j.sequitur.

n Exprimitur.ī.c.pri.

a ¶ Prohibemus nō. melioꝛez ꝓditionē mulieruꝫ q̄ꝫ mariū ad idē. ⁊. de sen. ex. mulieres. ⁊. c. ea noscitur. ⁊. de pigno. ex lr̄is Interdū est deteriꝰ: qō dic vt. no. ⁊. de pe. ⁊ re. noua quedā ad hoc. ff. de re. iur. l. ij. Interdū par vtriusq; causa: ⁊ de his no. in spe. ō ꝓcura. §. j.

b ¶ Necessariuꝫ q; non sunt alij qui veritatē sciāt vel nō ita bñ sciūt. xiij. q. ij. q̄ꝫ.

c ¶ Producētes. iij. q. iij. venturis ō eo. li. ō rescrip. statutū. ⁊. C. de testi. qñ sicut ergo ꝓducēs tenet ex ꝑ pensas ministrare testi. ꝓducto: ita ⁊ tabellioni vl iudici qui ad eas vadit: vt. h videt

d ¶ Idoneā. pre ꝑ hpter vel alium virū honestū: coꝝ quo iurent: ⁊ ibi etiā erit tabellio: ⁊ citabit parsꝫ aduersa vt vadat visura eas iurare vt. ⁊. de testi. c. ij.

e ¶ Iure ꝓhibēte. vt in criminali criminaliter intentata: vt i auē. de testi. §. hec oia ⁊. C. de fi. instru. auē. apō eloquētissimum.

f ¶ Accedat. expensis ꝓducentis vt. ⁊. nō enim i hoc casu credo locū hīe dec. ⁊. eo. li. de rescrip. statutū. §. in

g ¶ Persone. puta eps vl superior. ꝑpter reuerē (superiā ipius pontif calis officij ad mulierculā eos ire non decet: ad hoc. ⁊. de of. oꝝ. c. j. eo lib. o.

h ¶ Possit. puta rōe infirmitatis vel forte loci in quo morat mulier vel alia simili.

i ¶ Mittat tabellionem vel personam idoneam vt di

k ¶ Fingat. vt iudex posset diꝫ vi (ctum est. ⁊. Jo. an. fitare faciebat eā nominari in testem.

l ¶ Incurrat. nō reseruat absolutionē: ergo alīs concedet: de sen. ex. nuper.

m ¶ Morari. vt. j. de sta reg. c. vno.

n ¶ Causa. vñ nec seruare tenētur decre. nicolai quo ad personalē ꝓpartionē: vt. ⁊. eo. li. ō elec. idēnitatib⁹.

o ¶ Earūdē. no. ꝙ nō pōt qs renūciare iu (§. hꝫ cū eas ri suo: ad idē. ⁊. de fo. cōpe. si diligēti. ⁊ qō ibi notatur ⁊ de sen. ex. contingit. ¶ Multos tales casus quere per accur. C. de pac. siquis i ꝓscribendo. ⁊. ff. de pac. l. pactū inter heredes. ⁊ per gof. de regula. ad aplicam. sepe etiā ꝓcurarent moniales se ad iudiciū euocari: vt claustrum exirent: ad idē. ⁊. de sen. ex. relatum.

p ¶ Jannū. maioꝛ. xiij. an. per se ⁊ ꝓcuratoꝛez pōt agere ⁊ defendere cām spūalē: minoꝛ. xiij. an. ꝙ se non agit sed ꝑ ꝓcuratoꝛē vel per curatoꝛē datū au-

phibemus[a]. Sed cuꝫ necessariū[b] fuerit testimoniū earūdeꝫ iudex expensis ptis ꝓducētis[c] easdem: tabellionez aut aliaꝫ personam idoneam[d] ad eas transmitta. vel si forte talis casus occurrerit quo iure[e] ꝓhibente receptio testium alteri committi non possit: iudex tunc ꝓpter hoc personaliter ad illas accedat[f] aut si talis sit persone[g] iudicantis condicio: ꝙ id per ipsuꝫ non deceat fieri vel possit[h]: mittat ad eas ꝓuiso ꝙ casus huiusmodi videlicet vt iudex vadat personaliter non fingatur[i] nec fraus iuteruenīat in hac pte Alioquin fictoꝛ huiusmodi vl fraudatoꝛ ipso facto sententiam excōmunicationis incurrat[k]. ¶ Ceterum femine religiose ꝓsertim que debent sub clausura morari[m] extra suum monasterium vel clausuram non vocentur ad iudicium vel trahantur ex quauis causa[n] ꝑsonaliter: etiam si ad hoc voluntas accederet earūdem[o]. ¶ Decernim⁹ q̄ꝫ vt ipo iure sit irritū ⁊ inane: siqd cōtra ꝓmissa contigerit attentari. Idem.

S Jannū[p] quartū decimū[q] tue peregisti etatis i bñficialibus ⁊ alīs causis spūalibus[r] nec nō ⁊ dependētib⁹[s] ab eisdē ac si maioꝛ. xxv[t] annis existeres ad agēdū ⁊ defēdēduꝫ ꝑ te vl ꝑ ꝓcuratoꝛē quē ad hoc ꝓstituēdū ōcreuerit admitti ōbebis[u].

¶ Si Jo ifra quartū decimū ānū existas ꝑ te agere aut defendere nō poteris[x] sup ipsis: ꝫ vl ꝑ tuū epm vel ꝑ officialē eiusdē[y] tibi curatoꝛ dabitur ad lites[z] h⁹i[a] exercendas: aut tuipe si maioꝛ ifāte[b] fuerit ꝛ

q ¶ Quartū decimuꝫ. in mare hoc itellige: i muliere. xij. ⁊ sic intellige ꝓdictā decre. ō resti. spol. ex pte. ⁊ ꝓbatur. ⁊. c. li. ō elec. indēnitatib⁹. j. ℞ri. ⁊. de despon. ipu. continebatur. Jo. an.

r ¶ Spūalib⁹. puta matrimonio ⁊ similibus.

s ¶ Dependentibus. vt vt dote que dependet a matrimonio: de do. post dī. resti. c. iij.

t ¶ xv. sine curatoꝛe. sicut maioꝛ.

u ¶ Obedebis. in matrimonio hoc erat exꝑssuꝫ i ꝓdicta decre ex pte. ꝫ qꝛ q dā dicebāt id spāle i carnali mrimonio iō emanauit hec lata ꝓstitutio: ꝫ ꝙ idē ect i spūali ꝓbatur ꝑ decre. de elec. duā. j. de regula. postulasti. ⁊ h facit qꝛ huius volumis ꝓpilatoꝛes de tutelis ⁊ curis nō posuert tāꝫ de mā nobis si multū necessaria. ⁊ aduerte qꝛ qō h dicit gdaꝫ tenebant indistincte. inno. dicebat ꝙ debebat dari curatoꝛ ꝑm ꝙ in v. se. ō minoꝛe. xiij. dī. ho. aūt suo capite ⁊ q̄dā similitudine distinguebat inter maioꝛes. xvij. an. vt tē haberet locū ꝓma opinio: qꝛ tal ꝓdire potest in publicū. iij. q. vij. §. tria. ad hoc. ⁊. eo. li. de ꝓcu. q gnāliter i fi. vel. xviij. ꝫ ea q̄ nō. ⁊. de of. dele. cū vicesimū. ⁊ minoꝛes. xvij. vt tūc hēat locū opi. inno. ⁊ hāc viā mediā dicebat tenendā: ar. de of. dele. q̄renti. hec nō. ō eta. ⁊ quali. indecoꝛ ⁊ in summa eiusdē. t. §. etas. ꝫ repꝛobat hāc opinio: vt h videꝛ

x ¶ Nō poteris hīz ber. de eta. ⁊ q̄li. ex rōne i glo. vlt (io. an.

y ¶ Eiusdē. nō enī sufficit: imo nec requirit patris auctoꝛitas non enim de patrimonialibus tractamus in quibus id locū hz. C. ō bo. q̄ li. nō oꝛ. ⁊. l. cū nō solū. ⁊. j. i fi. c. nec iperatoꝛis vl alteriꝰ iudicis. secularis: cū spūalis ⁊ ecclesiastica sit cā. ⁊. evj. di. bñ qdem. ⁊. de iudi. at si. ⁊ de ar. cōtingit. ar. ff. ad trebel.

z ¶ Ad lites. ad hoc. C. de cur. i liti. dan ille a quo. §. fi. ⁊. l. se ꝓ totum. C. de cur. fur. l. fi. in pn.

a ¶ H⁹i. l. spūales q̄si de rēpoꝛalib⁹ nō dependētib⁹ se intromittere nō debeat: ar. j. pr. ℞n. nisi forte rōne psone puta si

b ¶ Infante. i. i septēnio. ⁊. de despō. ipu. lr̄as. ⁊. c. clericꝰ eēt. accessit mioꝛ. n. etas ignoꝛat qd videat. C. ō fal. mo. l. j. i fi. Sz dices quā cāz spūalē pōt tractare mioꝛ ifante: mrimoniū. n. vl spōsalia ꝑhē nō pōt vt i ꝑdicis iurib⁹ bñficiū ecclesiasticuꝫ hīe nō pōt: vt no. ⁊. de ꝓbē. sup ioꝛdiata q̄ls ergo erit hec cā forte dispēsatiōe pape adeptus est bñficiū de quo agit vel ō fendit: vel forte repetit: vl ab eo repetūtur vsure: vel dī nat⁹ de illegitimo mrimonio: de oꝛ. co. tuā vel his similia.

a ¶ Alterius epi̇scopi vel offici. alis.
b ¶ Ab eo. delegato ordinarij nō dicit quasi ordinarius hoc delegare non poss̄t: ad hoc. ff. de of. procon. l. nec quicquam §. vbi decreto. ⁊ super hoc vide quod no. ī. de resti. in inte. c. pe. ⁊ quod diri. ī. de offi. vi. licet.
c ¶ Curatorē. forte gnāliter vel spāliſ ab ordiario datum.
d ¶ Procuratorē. cum est maior septennio. vt. ī. ỹ. ꝓpori.
e ¶ Uētiläde. ōlegata. n. eiſ cās: ⁊ oia ōlegata vi dētur sine ꝙbus causa. ⁊c. ō officio dele. preterea.
f ¶ Huiusmodi. ſ. spūalibus ⁊ dependentibus
g ¶ Regularit. ⁊ ħ hēt locum eriā in maiore. C. de bo. q̄ li. cū oporteat. ⁊. l. cum non solū ⁊ ħ ē vez ſuo noīe: ſec⁹ ſi ſit alter⁹ procurator. ī. e. li. de procura. qui gnāliter. ij. Rn. ⁊. ff. de mino. cū mādato. Ideo autē dixit regularit: q; casualit̄ ꝺ ſic in castrēſi peculio ī quo etiam contra patrē agit ff. de iudi. lis nulla. Itez cum impetrat veniā etatis: dummodo ſit maior xx. C. de his quī ve. etate. impe. l. ij. ⁊ in momentanea poſſeſſiōe. C. qui legit. ꝓſo. l. vlti. Item cum agit de toro violato. ff. de adul. ſi mariꝰ. §. l iuſ. ⁊ interdicto de libero homine exhibēdo. ff. de li. ho. exhi. l. ij. §. ſi mulier. Itē ꝺm canoñ. videt q̄ idiſtincte conqueraſ filiꝰ de patre. ī. de ſpon. nō ē. ij. q. vij. q̄rit. vbi de hoc. ⁊ xxij. q. iij. ſi eccliæ. Itē ī ca ſu. ff. ō iudi. ſi lōgi⁹. Jn his ⁊ ſilib⁹ mior ⁊ ī ptāte ꝓſtitut⁹
h ¶ Hēat. hz. n. locū illa regla ī pſimōialib⁹, vt. ī. diri. (agit
i Omana ptermiſſo. lz p ap. ad aſeꝝ cā ꝺuoluaſ: ⁊ ō ea cognoſcē poſſit ptiū ꝓſenſu: tñ ō pncipali qone cognoſcē ñ pt niſi p⁹ de appellatiōe cognoſcat ēt ptib⁹ ꝓſentiēt⁹ ſine volūtate ſuffraganei: q: ī ħ caſu pide eēt: ac ſi ſine volūtate ſuffraganei p ſimplicē q̄relā cognoſcēt: qō ñ pt facē. ī. e. li. ō of. or. c. j. ⁊ ſic fraus fieret illi ꝓſtōni: ⁊ ħ itelligē cū appellaſ añ ſniaz. Mā qñ appellaſ a ſniā: iuder appellatiōis ſtati ō pncipali cognoſcat: ō ħ. ī. de ap. vt ꝺbit⁹. ī gl. pe ⁊ p ħ approbat opi. ho. q no. ī. e. li. ō ap. cordi. q illa ōcr. locū. hz ſpāliſ ī papa. ī aſepo. n. locū ñ hz: vt ħ vides. ſic ēt ſoluit ī ỹriū illi⁹ decre. ad iſtā ſaſ tñ vī q in q̄libz iferiori a papa locū ēt hēat decre. illa q p ſimplicē q̄relā poſſit adiri: ⁊ ſic poſſet ī
k ¶ Ertifit. ⁊ ſic addit p ſimplicē (telligi opi. ino. vt ibi dicā.
l ¶ Remeñ. vel ali⁹ qlibz: ō of. or. c. j. ī. e. li. (querelau.
m ¶ Clericorum. in laicis ſecus: q: priuatoꝝ conſenſus. ⁊c. C de iuriſdi. om. iudi priuatorum.
n ¶ Judices. hñ dic. q: tāq̄ arbitri ħ poſſēt et ſine epoꝝ ꝓſēſu ſic̄ q̄lz alij: cū ħ phibitū ñ ſit: ad ħ ō arbi. cū tpe. ⁊. c. dilecti
o ¶ De facto. q: de iure non pñt in iudicē nō ſuū etiā eccleſi aſticā ꝑſonā: ⁊ ſi alis pſit iuriſditioni ſine ꝓprij epi conſentire licentia. ī. e. ſignificaſti. vbi de hoc. io. an.

cum auctoritate alterius[a] eo rūdem procuratorem ad eas poteris deputare. ¶ Delegatus ēt ap. ſe. ⁊ ſubdelegatus ab eo[b] tibi ſi non bēas curatorem[c] dare valeant: auctoritatem cōſtituendi procuratorē[d] preſtare ad illaſ cauſas vel lites duntaxat q̄ coram ipſis fuerint ventilande[e]. ¶ Jn huiuſmōi[f] q̄z litib⁹ ſiue cauſis q̄ ī ptāte patris exiſtaſ nec abſq; ipſius aſſenſu in iudicio regulariter[g] eē poſſis: eius cū de his ſe intromitterenon habeat[h] nequaquā requiri debebit aſſenſus. Innocenti⁹. iij

De foro competenti.

Omana[i] eccl̄ia: ⁊. j nec appellatiōi ſ articulo pretermiſſo nec alꝭ ēt cuz minime appellatū extiterit[k] remen fis[l] archiepſ vl ei⁹ officiales ō

p ¶ Suſcipe. dñ pōt aſeꝝ cāz vel executionē ſnſe ōlegaſ ſbditꝫ ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ: ſed ad illa ſuſcipiēda illos ſuitos ꝙpellē nō pōt: nec pōt ꝙpellē illos vt ferant teſtimōiuz ī cāis ad ipm p appellationē deuolutis: niſi i his caſib⁹ aliud iducat ꝙſuetudo: qd ḡ fiet: mādabit ſuffraganeoꝝ vt ſbditū ꝙpellat ad teſtimoniū ſerēdū i cā illa: ſiē ī alijs caſib⁹: ⁊ ō ħ. ī. de of. or. paſtoral. Jdē ē i q̄libet iudice: vt ſi ō alia ciuitate petāt teſtes: iudex cāe ad iudicē loci mittat vt teſtes recipiat: ⁊ ad iudicē atteſtatiōes remittat. C. de fi. inſtru. l. iudices. Et no. q; nō eāz iuriſditionē hēt iuder ī acceſſōio: quā in pncipali: ꝛ illud q: ī ſbditos ſuffraganeorū iuriſditionem nō hēt: vt in pn. decre. paſtoralis.
q ¶ Precepta. vt q: aliquē citari mādat vel his
r ¶ Cōſuetu (ſilia die. cōſuetudo ḡ in his iuriſditio

nez tribuit. ad idē. ī. e. li. de of. or. c. j. de ſo. compe. cuz contingat. ī. eo. li. de conſue. c. iij. cū ſi.
ſ ¶ Officiales. lz. n. in epm iuriſditionē hēat: nō tamē in officialē: vt. j. in ſi. c. dicitur.
t ¶ Salarijs. tarata erāt oliz iſta ſalaria p dec. ō poſtu. pperandū. quā hodie nō hēm⁹: ⁊ de iſtis ſalarijs bēs de ſuffra. l. vna. C. māda. ſalariū. ⁊ qua actiōe petant. C. manda. l. j. in vl. glo. ff. e. l. ſalariū. Jo. an.
u ¶ Procuratorum. ī. pcuratoris officiuz debet eſſe gratuitum: ⁊ ſi aliquid recipiat ꝰ bonos mores facit: ⁊ redēptoꝝ litis eē cenſetur. C. de procura. litē. C. ma. ſi ꝰ licitū. ff. man. ſi vō nō remunerādi. §. vlti ꝛ leges ille loquūtur q̄ paſciſcitur vt hēat certā partē ei⁹ de quo ē q̄: q̄ licitū ē: ħ de ſalario logī q̄ daſ p remuneratiōe laboris q̄ licitū eſt. vt ħ: ⁊. ff. māda. l. ſalariū.
r Cauſis. lz. n. iuriſditionē hēat in cauſis: nō tñ i pſonas rōne ſalarioꝝ ipoꝝ: cū alia ſit cā: ar. ī. C. ō iudi. pperandū. §. peuldubio. vbi dī q; pp ſalariū aduocatoz nō dz cāe fieri dillatio: ſed illud ī ordiario logtur
y Rūdere. nō ergo q; rōne ꝺct⁹ nō ſortiſ gs foꝝ. ī. ō e. c. vl. cū ſuis ꝙoꝝ. So. ħ ō ꝺctu logī ī ciuitate ſuffraganei: puta cū bononien. q appellauēat: ſecū ducit ad uocatū rauēnā: ⁊ ſic ꝺct⁹ rauēne inūt⁹ ñ ſuēat. vl dic q locū hz qñ ibi nō ſuēſſ. l dicēdū q; ō ꝺctu logī q̄ Jo celebrat vt viatō: vt tē ibi ꝙeiri ñ poſſit. duz. n. cēt vt q̄ēq; loco nauigz l ōlat⁹ ſit rūdē teneaſ. ff. ō iud. l. hēt abūl. §. nā vbi ſic vēit. ⁊ hva niſi ſe ibi ꝓmiſerit ſolutūos

k.n.suscipē ꝓpellere ad iudiciū: cū ibi ⁊ vbi dōicilū hūt valeāt quēuis. ff. de iudi. l. heres absēs. §. itē sciendū ⁊c. dilecti. ibi. n ꝓsse vī: vbi se soluere obligauit. ff. de act. ⁊ obli. l. ꝓsse. ⁊ ꝑctus nō vtiꝫ eo loco in quo negociū gestū ē: sed quo pecunia ē soluēda. ff. de rebus auc. iudi. poss. l. iiij. ⁊ hic reꝓbari videnī due opi. doctorū legū: quoꝝ qdaꝫ direrūt. q. rōe cō tractus viator⁹ respōdere cōpellī si queniat̄ pusqꝫ inde discedat. Alij directe direrunt ꝙ. ſ. q. queniri nō possꝫ pusqꝫ inde discedat: sed potiꝰ si illuc postea reuertat. Me opiniones h̄ tollunt cū dicāt idistincte q. rēdere nō cogit. nec obstat. ff. de iudi. l. ij. §. oēs. ⁊. §. plane vbi ꝓbari videt iste opi. q: i roma specialē ē qđ ibi dō ēq cōis ē oīuꝫ patria. ff. ad muni. roma. ⁊. ē. c. vl.

a ¶ Cōtrahētes dirit hic bar. bzi. glo. positā. ē. c. vl. sup verbo cō tractus itelligendā ꝺm q dī isto §. ⁊ itellige istum §. in ꝑctu: quem gs celebrat tāqꝫ domiciliū hēns vt cū ibi pgulam habeat vel armariū: alꝰ ꝑdiceret ē. §. ꝓrorsus.

b ¶ Aliarum. de prouincia vel extra prouinciam.

¶ Inuitos. dicebāt. n. qdā q remitti debeāt sicut i crib⁹: cū i h̄ pariceſ. i aue. vt oēs obediāt iudi. coll. v. i seda colū. Jn delict̄ aūt id ꝺuaſ: i aue. vt nulli iud. §. figs ꝙ. ⁊. §. se. col. ir. Alij dicebāt: q si aberat latitandi aio: tuder vbi reperiebat: tenebaſ remittere: alꝰ debēt possideri bona. expeditū ē vt hic vides.

d ¶ Eoꝝ. archiepi vl officialis.

e ¶ Noscūt. ipi ꝑctes. dicebāt qdā q nullo casu iudex dī decernē poſat. q̄z h reꝓbat opiō: ⁊ ꝺ h. p. ho. i fūma e. ti. §. ij. ꝙ. Item ratione ꝑctus.

f ¶ Jpoꝝ. archiepi ⁊ officialis.

g ¶ Facient. ad idem. ē. eo. postulasti.

h ¶ Pro iniēdis. i faciendis vel incipiendis.

i ¶ Recognoscēdis tāgit q̄suetudinē frācie vbi fiūt tales recognitiōes: ⁊ ꝙ. ad h. ē. ꝺ iurepa. relatum. ⁊

k ¶ Huiusmōi. q: ſ. inierūt vl recogūerūt ꝑctū cōtra illos.

l ¶ Officiales. lz. n. idē sit ꝙsistoriū epi ⁊ officialis sui: vt. j. ē ap. rōana. nō tū iurisditionē hz i officialē epi: vt. ē. c. §. ij. ⁊ iij.

m ¶ Eculares iudices. Juder secularis q vult clericū ꝓpellere ad debita ēt lgda soluēda p ecclīasticū iudicē desistere ꝓpellatur fuit tracta de fine decre. exuagā tis. q̄ icipiebat q: n ꝙtus git

n ¶ Nulla. obsequēdi. n. ē eis necessitas: nī auctaſ ipandi. xcvj. di. c. j. ꝺ ꝑsti. eccla. ⁊ de re ec. non alicū laicis cum si.

o ¶ Ecclīasticas. ēt si ordinē clericalē nō hēant vt religiosis querī. xij. q. j. duo sunt.

p ¶ Eis secularib⁹ iudicibus.

q ¶ Eaꝝ ꝓsonaruꝫ ecclesiasticaꝝ.

r ¶ Bānabili. q: hec ē ꝺ ecclīasticā libertatē. j. ē. innu. ec. c. vl. ⁊ penult.

s ¶ Cōpellūt. de facto. ⁊ ē hoc ꝺ bonoſ. q hūt statutū q ois ꝑctus factus cū rectoꝝ ecclesie valeat ⁊ q ptās tenea illud ex ecunoni mandare.

t ¶ Cōpescēdos. ꝙcor. j. ꝺ iureiurā. c. lz. ꝺ ercep. c. ij. ꝺ sē. ex. decernimus.

u ¶ Uz. C. laic⁹. Nōe iuramēti laicus vt illud seruet cor̄ iudice ecclesiastico q̄nitur Tracta suit hec decre. ē exuagāti clmēt. j. q̄ icipiebat sua nobis nobil' vir henricus. e. ti.

r ¶ Soluisti. an fideiusſor q. soluit vsuras illas a debitore repetat: Dic vt no. §. de fideiuſ. c. iij. ⁊ ali solutionē agit fideiussor ꝺ debitorē vt ipm a fideiussione absoluat i casibus. ē. de fideiuſ. c. vlti. ⁊. c. constitutus.

y ¶ Obligueras. olim erat in optione creditoris quē vellet cōuenire debitorem vel fideiussorē: hodie nō: qđ dic vt. ē. ꝺ fideiuſ. c. ij. in prima gl.

z ¶ Judēnem. ⁊ sic sentiebat damnū: vnde ꝓmū merebat qđ eē non dz. ē. de fideiuſ. c. ij. vbi de hoc.

a ¶ Juramēti. xij. q. j. c. vl. ē. de iudi. nouit. §. postremo ꝺ ele. venerabilē. ⁊ idē i aliꝰ criminib⁹ ecclīasticj q̄ nō. ē. e. ti. cū sit

2 ¶ Premissa. q̄ semp censuram hz ꝓcedere. xij. q. ij. indigne xxiij. q. ij. de illicita. de sen. ex. sacro.

z ¶ Teneſ. ex trib⁹ tenebaſ: de iure cōi ⁊ pacto. ⁊ vicio iuramēti: ex vltio cor̄ ecclīa quenit vt h vides. Jo. an.

a Exceptionis peremptoria lit. cōtestationem non impedit nisi sit de re semel finita.

b ¶ Peremptorie. de peremptoriis ⁊ dilatoriis dic vt nō. de exceꝓ. i. c. exceptioēz i ꝓma glo. ⁊ ē peremptoria q̄ itētioēz agentis

Exceptionis peremptorie seu ōfen

pmit vt pactū de perpetuo nō petendo: z exceptio doli mali z iuramentū de non agendo vel accusando. ff. de exce. l. j. z. iij. ℌ. de accu. veniens. io. an.

a ¶ Defensiōis. differentiā facit inter exceptionem z defensionez. pactū enī de non petendo siue iuramentū ipso iure tollit naturalē obligationez sicut numeratio. sed nō ciuilē ipso iure sed ope exceptiōis illā elidit. ff. ō solutis. ſtichū. ℌ. nālis. insti. de excep. ℌ. preterea. Defensiones ꝓpe dicunt que ipso iure actionē tollūt: vt solutio acceptilatio. q3 solutione ei⁹ qō debef z acceptilatiōe oīs obligatio tollit. insti. qui. mo. obli. tol. i pn. z. ℌ. itē p acceptilationē. Item renūciatio dici pōt defensio. de renū. sup hoc. vij. q. j. q3 periculosum. de cle. cū inter. huiusmodi enim defensiones nō ꝓpe dicūtur exceptiones cum non excludant actionem. quia nulla est ibi actio. ff. de excep. l. ij. Iz large exceptiones dicūtur q3 excludūt agentē ꝭm ber.

b ¶ Obiectus. i. obiectio.

c ¶ Iudicata. C. de. re iudi. l. vl

d ¶ Transacta. C. de transac. causas.

e ¶ Finita. sufficiebat hoc dicere q⁹ oīa cōprehēdit vt dixi in pn. z q⁹ dicit iudicata dic cū ber. ab eo cui iudicandi ius fuit transacta: bona fide: vt transactio teneat. ff. de pac. tres frēs. finita p ꝙsensū vel lōgo silentio. Et sūpta fuerunt hec vba. ff. ad se. cō. tertull. l. j. ℌ. vl. de ℵ. sig. transacta. z. l. se. z qō dixi sine ꝙsensu pōt intelligi p iuramentū delatū a ꝑte ꝑti: q3 tale iuramentū maiorē hz auctoritatē q3 res iudicata. ff. de iureiurā. l. ij. ℌ. de iureiurā. et si rps. ibi oīs ꝙtrouersie ꝛc. z post tale iuramentū nihil ē q̄rendū. ff. e. nō erit. ℌ. dato. ad hoc de accusemēs. merito ergo ista ꝙtestatione impediūt obligatio enīz semel extincta ꝛc. ff. de solu. qui res. ℌ. areā. de ꝙse. dis. iiij. q̄ris. C. de remi pig. cū ex cā. nec intendit papa lites sopitas per sua suscitare rescripta. ℌ. de rescrip. non nulli. z rescriptum impetratum tacito de re iudicata a qua non est appellatum non tenet. de sentē. res. nō posl. ꝑpetrata. z p transac. a lite recedit. C de transac. fratris tui. z. l. causas. de transac. c. j. itē si per iusurandū vt dictū ē finitū sit negociū restaurari nō dz. ió ista lis ꝙte. impediūt. Sed pone dī q⁹ snia nō tenuit puta q3 iudex non fuit q eā tulit: vel q⁹ trāsactio dolo facta fuit: vel nō fuit iure finitū negociū: nūqd audiēdus ē? Et dic q⁹ sic ꝭm ber: vt pz per ꝓdicta. ss. ll. ff. ad tertull. l. j. in fi. ff. de ℵ. sig. transacta. q3 iudicialia sūt ista z ꝓus tractād. z de or. cog. tuā. Sz pone oppositā ē res iudicata vel trāsactio vel q⁹ finita ē res. z de ꝭ bñ cōstat: qūo pnūciabit iudex. sup ꝓncipali nō pōt pnūciare: q3 super eo nōn ē acū nec sup eo lis ꝙte. ℌ. vt li. nō ꝙte. p totū. z de q̄ re ꝛc. ff. de iudi. ō q̄ re. de cā posl. cū ecclesia. z. c. se. Dic ꝭm ber. q⁹ nō pnūciabit sup ꝓncipali: sed sup excep. rei iudicatā mō quia data fuit petitio: petit talis rē talē a ticio quā dicit ad se ptinere ꝛc. cui sit excipiēdo rūsū. q⁹ cū alia vice sup ipsa petitiōe iudicatū fuerit ℨ ipm: nō ē vlteri⁹ audiēdus ℨ sniam a q̄ ñ fuit appellatū. Iudex ꝙtestata lite sup illa exceptiōe ita ꝓcedet. q3 ꝙstitit q⁹ sup eo qō. c. petit ei obstaret res iudicata a q̄ non fuit appellatū: diffinitiue pnūcio ipm sup illa petitiōe fi ē vlteri⁹ audiendū: sibi ꝑpetuū silētiū iponēdo. ad ꝭ de ac. veniēs. i fi. vel poterit dele. dicere pronūcio līas nō valere. in his trib⁹ casib⁹ ꝭm ber. tuti⁹ videtur proponere has tales excep. lite cō

siōis⁸ cuiuslibz ꝓncipal⁹ cognitionē negocij cōtingentis añ litē ꝙtestatā obiectus[b]: nisi de re iudi[c]. transacta[d] seu finita[e] excipiat litigator[f]: litis contestationem non impediat[g] nec retardet: lz dicat[h] obiector q⁹ rescriptum non fuisset obtentum[i]: siqne sunt impetranti oppositā fuissent exposita[k] delegati.

Bonifacius octauus.

Si oblato ab actore libello ex parte rei exceptio peremptoria[m] proponatur[n] quaquam per hoc litis contestatio intelligitur esse facta[o]: immo ea non obstante nisi sit

f ¶ Litigator. reus. s.

g ¶ Impediat. ergo q⁹ talē exceptionē non fit li. ꝙte. añ nō regrederef: an impediret vel nō. j. c. pri.

h ¶ Dicat. exceptionē pemptoriā opponēdo vt nō sequ tur absurditas dilatoria que venit ante litē cōte.

i ¶ Obtentū. nō. q⁹ pemptoria inē dilatorias ꝓponēda nō ē q3 alius ē ipax effect⁹ altera differt altera pimit. In pē ptoria enī hz ꝑcedere actio cui opponaf ipsa exceptio. ff. de excep. l ij. ber. Scias añt q⁹ oīs exceptio pemptoria q̄ pimit līas z gīaz opponif z ante litis ꝙte. z post si līas nō añ li. ꝙte. C. de excep. l. vl. de hoc vide p inno. z ho. ℌ. de rescrip. ꝙstitutus.

k ¶ Exposita. videbaf ꝛiū. q3 eadē rō ꝛc. ℌ. ō rescrip. sup līis in fi. sed nō ē vex q3 ꝭm id iā oīs pemptoria exceptio veniret in vim dilatozie: z si de replicatione dixisset nihilominꝰ līas hūsset vt ibidē recitari solet

l ¶ Oblato. p exceptionē pemptoriā nō sit lis ꝙte. Emanauit decre. hec ad declarationē eoꝝ q̄ nōgof. de elec. dudū. ij. de dolo. z contu. put. z que ibi ho. z ab. de ap. cū cām. z de excep. cū venerabilis. z. ℌ. c. pri. z guil. in spe. de li. ꝙte. ℌ. nūc dica mo. ℵ. sed nūquid per exceptionem.

m ¶ Libello. qui ē de substantia iudiciarij ordinis. iij. q. ij. offeratur. ℌ. de libel. ob. c. j. quod dic vt ibi.

n ¶ Peremptoria. de dilatoria nō sic dubitabaf quia p eam non respondeī sic petitiom. z quia de sua natura ꝙtestationem ꝓcedit vt dixi. ℌ. c. pri.

o ¶ Proponaf. simplr z solū in modū exceptionis vt j. dicam.

p ¶ Facta. dicebāt qdā ℌ. z videbaf opi. eoꝝ ꝓbari per decre. de do. z ꝙtu. put de ap. cū cām. vtrobiqꝫ vī cōtestata lis p exceptionē pscriptiōis. de excep. cū venerabil. p exceptōꝫ ānalis pscriptiōis vsucapiōis ꝛc. ꝙtē istituta actiōe et opposita pēptoria exceptiōe vī eē iudiciū. ff. ō iterro. act. si fili⁹. ℌ. exceptiōib⁹. Sz ℨiū ē vex z ꝭ tenebant oēs sup. adicti doc. qō optie ꝓbat lex dicens q⁹ q vult exceptionē doli mali opponē q̄ ꝙpetit ex trāsactiōe añ li. ꝙte. fcā q⁹ incidit in trāsac. añ li. ꝙte. id facē dz. ff. de ꝙdi. ide. elegāf. ℌ. pe. Itē p li. ꝙte. ordiaf iudiciū p pemptoriā exceptionē destruīf. ℨ eadē res duos effect⁹ ℨrios ñ pōt parē. xx vj. di. deinde. ℌ. ō bap. maiores. ff. ō so q hoiem. ꝓbaf idē erpsse. ℌ. c. pr. si. n. p pēptoriā exceptiōz ñ dz ipediri vel retardari li. ꝙte. q̄ p eā non fit: als ñ ꝓcessisset qō. Ad ℨna rñdef ꝭ mō. aut rē dicē rñdet libello puta cū petiī ab eo r. ex cā mutui dicē se ñ teneri z petita fieri ñ debere cū pactū de nō petendo ꝑpetuo ibi factū fuerit: z tūc fcā f li. ꝙte. z sic ītelligūt ℨria. aut simplr excipit de pacto de ñ petēdo pscriptione vel alia pēptoria. z tūc ē itelligaf fcā vt ꝭ. Idē fier cipiēdo ꝓponeret se ñ teneri rñdere libello ex eo q⁹ factū fuerat sibi pactū de ñ petēdo ꝛc. ad ꝭ ō deci dudū

De illis exceptionibus que litis contestationem impediũt fieri oportebit eandem.

Bonifacius octauus.

De iuramento calumnie.

Je de calũnia seu ɔ̃ veritate dicẽda i ꝓmo litis exordio nõ iuret vt ɔ: poterit ꝓ modũ in qualibet ꝑte litis iurari: cum huiusmodi iuramẽta ꝓstari ab initio de subaordinis iudiciarij nõ existat.

¶ Ꝓpter omissuꝫ q̃z tacite in tota cã calũnie iuramentũ iudicial' ꝓcessus alʒ fact' legitime nõ ẽ nullus: nec ẽt annullãdus.

¶ Quãuis in cãis spũalibus in q̃bus ɔz ɔ̃ veritate dicẽda iurari canones nõ indicãt alicui calũnie iuramẽtũ nos tñ q̃z freq̃nter calũniari videmus i ipis vtile reputamus q̃ɔ̃ simul ficut plerisq; obꝺuãt taz ꝺ veritate dicenda q̃ꝺ calũnia vt via ꝓcludat calumnijs iurari debeat in eidem.

¶ In appellatiõibus cã: Idẽ. q̃ꝺ i principali iuratũ fuit.

¶ Utile. i. necessariũ. ff. q̃ ap. sit. l j. ꝛ ij. q. vj. bi ꝺuũ. vel ꝺic ꝓpe vt si inꝺer videat tales ꝓsonas ɔ̃ q̃b nõ sit aliq̃ calũnie suspitio eriget solũ veritatis sacrm. ꝓmũ tuti ꝛ verius reputo.

¶ Obꝺuãt. obꝺuabat ℔ ꝺns guil. vt no. ã spe. e. ti. §. j. ɔ̃. q̃rtuz. nõ. ℔ ber. equũ eẽ. ẽ. e. c. ij. ꝛ in ꝑdicta decre. er lris. ꝺe iureiurã.

¶ In eisdem. spiritalibus causis. Mũquid in criminalibus iuretur de calũnia? ꝺic vt nõ. C. e. l. j. ꝛ. ẽ. e. c. j.

¶ In appellationis in causa appellationis iurari ꝺebet ɔ̃ calũnia ꝛ veritate ꝺicenda. hoc ꝓmo. Secũꝺo ꝺicit q̃ procurator ꝺeputatus post iuramentum calũnie iurabit ɔ̃ calũnia. Tertio q̃ inꝺer quotiens sibi videtur exigit iuramentum malicie. etiam si ꝺe calũnia vel veritate iuratum sit. Per ꝓmũ ꝺictum ꝺeterminantur que nõ. per accur. C. e. l. ij. in ꝓn. ꝛ nõ. inno. ꝛ hosti. ꝓpe. ꝛ ab. ẽ. e. c. j. super verbo quecũq; cã. guil. in spe. eo. ti. §. ij. v. quid ꝺe causa. bar. ꝺ. in questione veneriali que incipit queritur vtrum in causa. Et per ꝓdicta vi ꝺere potes q̃ hic reꝓbatur opinio placen. ꝛ azo. qui ꝺicebant q̃ ex quo. iuratum erat in principali: non iurabitur i causa appellationis: vt in auc. ꝺe his qui ingre. ad appel. §. si. col. viij. ꝛ ꝓ eis faciunt ꝺicta iura per que ꝓbatur q̃ eadem sit causa appel. cum prima. xvj. ꝺis. b. abeo. ij. q. vj. siquis in quacũq; C. vtin vna ꝛ eadẽ cã. l. j. ff. ꝺe iuꝺi. proponebat. io. crebug. gof. ꝛ supradicti ꝺoctores contra: quoꝝ hic reꝓbatur opinio. ꝓ eis. vj. q. iij. ostue. ꝛ ij. q. vj. si episcop. C. ꝺe iuꝺi. properandum. in auc. vt liti. mur. in ꝓn. ibi tamen accur. tenet primam. ff. ꝺe ꝺam. infec. qui bona. §. penul.

¶ Juratum. ꝓpter hoc erat ꝺubitatio quia non videbatur tunc ꝺebere iurari. ꝛ quia bis iurandum non est; ꝛ quia tunc superfluum videbatur iuramentum quod faciendum non est: ꝺe iureiur. m. ꝛ si christus. ꝺe reꝓba. c. ij.

a ¶ Impediunt. vt. ɔ̃. c. ꝓ ri.

b ¶ Oportebit. ꝺe necessitate iuris: q; alʒ ꝓcessus habitus post talem exceptionẽ nõ valeret. cũ lis ꝓtestata nõ eẽt. ɔ̃. vt li. nõ ꝓte. ꝓ totũ sic nec q̃ positões ꝛ rñões sit lis ꝓte. ɔ̃ ꝺe elec. ꝺuũ. ij. ɔ̃ ꝺ l. j. ꝓte. c. vno

c ¶ Je de calũnia. Tria ꝺicit. Primo q̃ nõ ẽ ꝺe substantia q̃ statim post litẽ ꝓte. iuret ꝺe calũnia. Secꝺo q̃ nõ ãnullat ꝓcess' ꝛ tacite omittat calũnie iuramẽtũ. Tertio ꝑcipit q̃ i spũalib' simul ɔ̃ calũnia ꝛ ꝺe veritate iuret. Emanauit ista' ꝺecre. ad ꝺeclarationẽ eoꝝ q̃ nõ. ber. ꝺe iureiurã. er lris. i vl. glo. ino. ꝛ ho. ẽ. e. lris. ab. ẽ. e. c. j. guil. in spe. e. ti. j ꝓn. ꝛ v. q̃rtũ. ꝛ §. ij. v. qꝺ si ũ. ꝛ §. restat ꝛ ho. in suma. e. ti. §. q̃. v. vnũ tñ.

d ¶ Calũnia euitãda sic xiij. ꝺ. neruj. ubi vnusquisq; habeat suã ꝓpter fornicationẽ. s. euitandã.

e ¶ Veritate. q̃ꝺ olim in spũalibus ꝓstabat. vt in fine videbis.

f ¶ Existi. videbat ɔ̃. ꝓmo ordine rubrice. ɔ̃. e. secundo ex ordie illi lre. ɔ̃. ꝺe elec. ꝺuũ. ɔ̃. lite ɔ̃ ꝛc. ꝛ erat expssũ. C. e. l. ij. in ꝓn. ɔ̃. e. c. j. ꝛ. c. cũ cãm. ad ℔ facit ler q̃ ꝺicit q̃ ꝓcurator añ li. ꝓte. ꝓstare ɔz cautionẽ ꝺe rato. ꝛ tũ c si ꝓstita nõ fuerit postea nõ ꝓstabit. ff. ꝺe procu. l. põpo. §. rati. ꝑ ɔ̃uũ ẽ vez vt ℔ vides. ꝛ sic ꝑdictoꝝ ꝺocto. coꝓbat opi. ꝛ ꝺe iuramẽto ꝺe veritate videbat causus ꝺe iureiur. er lris. ad ℔. ɔ̃. ꝺe fi. instru. cũ ioãnes. v. vez. ꝛ. j. ꝺe testi. ꝓtũ. ad ℔. ff. ꝺe ꝺã. ife. q̃ bona. §. pen. nec eni semp ordinẽ scripture seruam. ff. ꝺe sol. l. nec ordo. ꝛ. ɔ̃. ꝺe rescrip. cãm q̃z cũ in totũ tacite omittat vt. j. pri. rũ. multo fortiꝰ ad tps. Ad ɔ̃tia rñꝺe: vez eẽ id fieri ꝺebere vt ꝺic hec lra. q̃ si nõ fiat nõ propterea vitiat. q; alijs iurib' sustinet vt ꝺicit ꝛ facit q̃ɔ̃ nõ. ɔ̃. ꝺe spõ. ꝺuũ. tua. in vi. glo. ꝑꝺi. ler. põp. §. rati in alio casu loquit. ꝛ ẽ illud q; ꝓ ꝓte. litis fact' est procurator ꝺns litis. ɔ̃. ꝺe procu. c. j e. li.

g ¶ Ꝓpter. ꝺeclarat q̃ɔ̃ nõ. ɔ̃. ꝺe testi. tuis. in vl. glo. C. ꝺe iur. ca. l. ij. §. sed quia. io. an.

h ¶ Tacite, ex pisse vo renutti nõ põt. C. ꝺe iur. ca l. ij. § q; nec vz ꝙsuetuꝺo ꝺe ipso ũ pstãdo. ꝺe ju. ca. cete

i ¶ Tota ca. redũ ad pncipio cause vt. ɔ̃. ꝓrori. rñ.

k ¶ Legitime. puta libello ꝺato li. ꝓte. ꝛ iudice sniante in scriptis sedẽdo ꝛ ꝓ se recitãdo: q̃ ꝺic vt. ɔ̃. ꝺe libel. obla. c. j. ꝺe sen. ꝛ re iuꝺi. c. vl. ꝛ non ꝺie feriato. ɔ̃. de se. c. vlti. io. an.

l ¶ Annullãd' approbata ẽ g̃ opi. ia. bal. io. ere. p lei ꝛ seq̃tũ g̃ ℔ ꝺicerãt. q; tũc ꝺemũ exactũ pstari ꝺebebat ff. ɔ̃. no. sp. nũcia. ꝺe pupillo. §. qui opus. ff. ꝺe iureiurã. insuꝛ randũ. §. q ius. ad hoc. ff. ꝺe procu. filiusfa. §. veteꝛ mi. C. e. ti. ita ꝺemũ. ꝛ ad hoc. ɔ̃. ꝺe proba. q̃ñ ꝓtra. ubi ꝺe iuramẽto nil ꝺicit. Et reꝓbata ẽ opi. azo. ꝛ mar. g̃bus ꝙsentit ho. ɔ̃. e. ceteꝛ rũ. ꝛ in ꝑdicta decre. tuis. ꝺicẽtes q̃ etiã si tacite cõmitteret si vz iuꝺicũ. i. ſnia. ij. q. vj. §. ꝺiffinitiua. C. ꝺe sen. ꝛ inf. om. iu. ꝓlatã. quam intellige cũ fuit exactũ: ꝛ ꝓ eis faciebat ꝓdicta decre. ceteꝛ. ꝛ ꝑdict. §. ℔ q̃. vbi videt q̃ ex ꝺissimulatiõe etiam nõ possit omittu. ℔ exponе ibi simulatiõe. s. cũ simulãt se nõ calũniose agere vt ibi ꝺicit accur.

m ¶ Juramentũ. ɔ̃. e. ti. c. ij. ꝛ erat nõ. q̃: in spũalibus ꝑsumebat q̃ semper eẽt ꝺe' in memoria ꝛ sic nõ calũmarent litigãtes ꝛ hoc ꝓbat lra sequẽs. Reꝺꝺebat inno. in ꝓ. c. tres rões. Prima q̃ rõ goz in spũalibus nõ seruat: ꝺe ꝺo. ꝛ ꝙtu. c. j. Secunꝺa. q̃ ℔ iuramentũ non sit peccatũ: tñ ex freq̃ẽti iuratione sepe sequitur peccatum. Tertia quia hoc iuramentũ est a malo non credentis: ꝺe ele. significasti. sed paz valent he rationes: cum ꝛ in ciuilibus locum habeant: vt per te vides.

n ¶ In ipsis. ꝛ sic equum fuit ex quo cessabat causa: cessaret ꝛ constitutio. ɔ̃. ꝺe appel. cum cessante. cum si.

o ¶ Utile. i. necessariũ. ff. q̃ ap. sit. l j. ꝛ ij. q. vj. bi ꝺuũ. vel ꝺic ꝓpe vt si inꝺer videat tales ꝓsonas ɔ̃ q̃b nõ sit aliq̃ calũnie suspitio eriget solũ veritatis sacrm. ꝓmũ tuti ꝛ verius reputo.

p ¶ Obꝺuãt. obꝺuabat ℔ ꝺns guil. vt no. ã spe. e. ti. §. j. ɔ̃. q̃rtuz. nõ. ℔ ber. equũ eẽ. ɔ̃. e. c. ij. ꝛ in ꝑdicta decre. er lris. ꝺe iureiurã.

q ¶ In eisdem. spiritalibus causis. Mũquid in criminalibus iuretur de calũnia? ꝺic vt nõ. C. e. l. j. ꝛ. ɔ̃. e. c. j.

r ¶ In appellationis in causa appellationis iurari ꝺebet ɔ̃ calũnia ꝛ veritate ꝺicenda. hoc ꝓmo. Secũꝺo ꝺicit q̃ ꝓcurator ꝺeputatus post iuramentum calũnie iurabit ɔ̃ calũnia. Tertio q̃ inꝺer quotiens sibi videtur exigit iuramentum malicie. etiam si ꝺe calũnia vel veritate iuratum sit. Per ꝓmũ ꝺictum ꝺeterminantur que nõ. per accur. C. e. l. ij. in ꝓn. ꝛ nõ. inno. ꝛ hosti. ꝓpe. ꝛ ab. ɔ̃. e. c. j. super verbo quecũq; cã. guil. in spe. eo. ti. §. ij. v. quid ꝺe causa. bar. ꝺ. in questione venerialj que incipit queritur vtrum in causa. Et per ꝓdicta vi ꝺere potes q̃ hic reꝓbatur opinio placen. ꝛ azo. qui ꝺicebant q̃ ex quo. iuratum erat in principali: non iurabitur i causa appellationis: vt in auc. ꝺe his qui ingre. ad appel. §. si. col. viij. ꝛ ꝓ eis faciunt ꝺicta iura per que ꝓbatur q̃ eadem sit causa appel. cum prima. xvj. ꝺis. b. abeo. ij. q. vj. siquis in quacũq; C. vtin vna ꝛ eadẽ cã. l. j. ff. ꝺe iuꝺi. proponebat. io. crebug. gof. ꝛ supradicti ꝺoctores contra: quoꝝ hic reꝓbatur opinio. ꝓ eis. vj. q. iij. ostue. ꝛ ij. q. vj. si episcop. C. ꝺe iuꝺi. properandum. in auc. vt liti. mur. in ꝓn. ibi tamen accur. tenet primam. ff. ꝺe ꝺam. infec. qui bona. §. penul.

s ¶ Juratum. ꝓpter hoc erat ꝺubitatio quia non videbatur tunc ꝺebere iurari. ꝛ quia bis iurandum non est; ꝛ quia tunc superfluum videbatur iuramentum quod faciendum non est: ꝺe iureiur. m. ꝛ si christus. ꝺe reꝓba. c. ij.

a ¶ Juramentū. ſcd̄ dē calūnia iurari dz ſtatum poſt li. ꝙte. vt ꝛ.c. pzeri. nō ergo arḡ ꝙ ſcieēda ē li. ꝙte. in cā appellatiōis. de hoc nō. ꝛ. de teſta. c. rainaldus. v. dilectus. io. an.

b ¶ Dicenda. ſi talis ē cā in q̄ iureſur de vītate: vt in ſi. c. dē.

c ¶ Procuratores. emanauit iſte v. ad declarationem glo. pdicta. z in. ho. z guil. i ſpe. e. ti. §. ſequit. in fi. z ci⁹ h approbaſ opi. z reprobatur opi. hoſti. g tenebat contrariū.

d ¶ Poſt: hec erat dubitatio q̄ nō videbaſ bis iurādū. C. e. t. auc. hodie

e ¶ Deputāſ. ab ipis pncipalibus vel a procuratozibus q̄ poſt li. ꝙte. ſubſtituere poterunt. ꝛ. eo. li. de procu. c. j.

f ¶ Ab ipſis. nō. ꝙ lz procurator iuret in aiam dñi. xvij. q. iij. metuētes. di. optatuz. xxiij. di. tibi dño. vbi de hoc. z ꝛ. eo. li. de ele. procurator. ſacrm tū calūnie z in aiam dñi z in propriā ꝑbet vt h vides. alſ aūt quare iuraret exquo dñs iurauerat z in hoc caſu nō ē necel iurū ſpāle mandatuz. de ſyndico vō dic vt. ꝛ. e. in pertractandis.

g ¶ Juramentuz. no. ad qōnem qua queritur an heres vel ſucceſſor teneatur iurare exquo defunct⁹ iurauerat. z dic q̄ ſic ꝙ hanc lr̄am z per auc. e. t. pncipalis. z p. l. ff de dā. infec. q bona. §. pe. potuit eni deſūctus habere bonā fidē z heres vt ſucceſſor malā. ff. de accu. ſicut. C. de re. cre gnāliter. j rñ. lz qdaz ꝛ. q̄ heres z ſucceſſor eadē pſona cū deſūcto cēſeat. ī auc. iuſiuran. quod a moriente pſtā. §. ij.

h ¶ Inſtructi. in hoc caſu recte dicunt pdicti doc. non debere procuratorem iurare: quia qui per alium rē. j. de reg. iur. g facit per alium.

i ¶ In olbus. declaratur ꝙ h qđ nō. ꝛ. de re. ſpo. lras. in glo. ātepe. z de pboba. c. ij. z reprobatur quod nō. de teſti. pſentium. in glo. iuramentū in fi.

k ¶ Malitie. lz ergo exquo iuratū eſt de calūnia ampli⁹ i cadē cā ō calūnia iurādū nō ſit. vt. C. e. auc. hodie ab eodē. z. ꝛ. pro. ī. ſū. de malitia tamen bene iuranturputa cum ſuſpicatur iudex q̄ malicioſe ꝓponatur exceptio: petatur dilatio: ad hoc ō erce. p. ſtē alle. de teſti. vltra rtiam. C. de fide inſtru. l. vlti rxx. q. v. iudicantem.

l Nulla tibi. procurator habens ſpeciale mandatū iurat ō calūnia. Emanauit ad declarationem eoꝝ que leguntur nō. C. e. ti. l. ij. §. ſi autem abfuerit. z per ber. ꝛ. eo. c. ij. z. c. ceterū. z per inno. z hoſti. ꝛ. e. cum cām. z p guil. ā ſpe. e. t. §. reſtat. vſi. quid ergo.

m ¶ Jniuriā. quā ſi ferret: iudex ñ eēt. ꝛ. ō. §. ſig. ſozus in ſi.

n ¶ Aduerſarij. z ſic erat procurator ſingularis pſone ō ſyndico. n. vniuerſitatis vel collegij nō dubitamus ḡa iuret. ꝛ. e. in ptractandis. z. c. ſeq.

erit ꝓſtari iubemuſ calūnie iuramentum[c]: z idē. i iuramēto de vītate dicenda[b] volumuſ obſeruari. ¶ Procuratores[c] q̄z qui poſt[d] iuramentum calumnie deputāt̄[e] teneri volumus: vt calūnia videtur ab ipſis[f]: ad ſubeūduz huiuſmodi iuramentum[g] ēt ſi a ſuis dominis q̄d pōere aut reſpōdere ſeu agere debeant ſint inſtructi[h]. ¶ In omnibus[i] autē cauſis nedum añ: ſed etiaz poſtq̄ lis fuerit cōteſtata: ſiue de vītate: ſiue de calunnia ſit iuratum in ipſis: poteſt iudex a partibus exigere iuramentuz malicie[k] quotiens viderit ex⁹ pedire. Idem.

Nulla[l] tibi iudex iniuriā[m] feciſſe cenſeā: q̄ procuratorē tui aduerſarij[n] ꝓſtituturus ad cāz habētē ſup hoc ſpeciale mādatū admiſit ad ꝓſtādū ſ ea calumnie iuramentum[o].

Innocē. iij. in concilio lugō.

De reſtitutione ſpoliator.

Requēs[p] z aſſidua nos querela circū ſtrepit[q]: q̄ ſpoliationis exceptio nonnunquam in iudicijs calūnioſe[r] ꝓpoſita cauſas eccleſiaſticas ipedit: z perturbat. dñn. exceptioni[s] inſiſtitur appellationes iterponi contingit z ſic ītermittit[t] z plerūq̄z perimiturcāe cognito pncipalis: z propterea nos qui voluntarios labores[v] appetimus: vt q etem preparemus: finem litibus cupientes imponi: z calūnie materiam amputare: ſtatuimus[v]: vt in ciuilibus negocijs ſpoliationis obiectu q̄ ab alio q̄ ab actore facta ꝓponit: iudex in pncipali pcedere non poſtponat. ¶ Sed

o ¶ Juramentū. dicūt quidā q̄ olim procuratores idifferenti iurabant. ff. de dā. in ſe. qui bona §. pe. ſed fuit poſtea ꝑ ſtatutū q̄ ſolū pncipales pſone iurēt. ff. e. tī. l. ij. §. ſi aūt. z. ꝛ. c. e. ti. c. j. qđ vez ē niſi procuratores haberent ſpeciale mandatū vt hic. z. ff. de iureiurā. l. iuſtrandū qđ ad pcunias. Alij dicebant q̄ procurator puati etiam cum ſpāli mādato ad iurandū non admittitur per pma iura. ſed quia nō expedit iura corrigi: vt. ꝛ. e. li. c. ō elec. cū expediat. dic. l. qui bona. ñ eſſe correctā ḥ lo qui in caſu decr. iſti⁹. ſ. cū habeat procurator ſpeciale. mandatū. Alij dicebant q̄ cū procurator p litis ꝓteſt. factus ſit dñs litis poterat ō calumnia iurare: quod vez nō ē niſi habeat ad hoc ſpāle vt hic vides.

p Requēs in

f cauſis[b] nō admittitur ſpoliationis exceptio facta ab alio q̄z actore. In criminalib⁹ admittitur facta a tertio dūmodo ſit de tota ſubſtantia vel maiori parte exceptio. ꝓbari debet. j rv. dies. alſ fit condēnatio expenſaꝝ. Ercipiens de ſpoliatione tēnā a tertio infra certū tempus a iudice ſtatuendū debet reſtitutionem petere: alſ ſecus excuſabitur exceptione nō obſtante. Ultimo dicitur q̄ agenti ſup rebus eccleſiaſticis nō ob. exceptio ſpoliatiōis puta q̄z rex vel ecōuerſo hāc decre. quidā intitulabāt olim ſub ti. de exceptī. Alij ſub ti. de reſtitutiōe ſpoliatoꝝ z bñ vt hic vides.

p ¶ Frequēs equū fuit ergo ſuper hoc ius puiſoriū emanaſſe. ff. de legi. nam ad ea.

q ¶ Circūſtrepit. i. pulſat vel ledit. z ſūpta ſunt hec verba ex canone litij. di. frequens.

r ¶ Calūnioſe. ſic. ꝛ. de dolo z ꝙtu. finem.

s ¶ Exceptiōi. ſpoliationis de qua. ꝛ. dictū eſt.

t ¶ Interm̄ttitur. i. differtur.

v ¶ Perimit. de facto intelligas nō de iure. q multi pp tot ſpedimēta z timoꝛe expēſaꝝ lītē dimittūt. z ſic expone ꝑ ſim ber. q̄z exceptio ſpoliatiōis dilatoria ē non pēptoria. ñ ob. l. C. vñ vi. ſigs i tātā. q. lz puano dñij in ſurgat q̄dinōe er illa: nō tñ ex inf dicto vel exceptiōe.

x ¶ Laboꝛes. hec vba fuerūt ſūpta ō corpe auc. vt dī. iuſſi. ſbſcrip. ha. glo. q̄ſto. i pn. coll. ix. z p re publica imparo: noctes ducit iſones. in auc. ſine q̄q ſuſ. in pzin. coll. ij. z papa idē de ſe dic. ꝛ. in pem hui⁹li.

y ¶ Statuun⁹. h̄ fit iterptatio canonū antiquoꝝ. de

hac materia loquentium.

a Actore. hoc erat iniquū q̄ re⁹ excipet ꝺ actorez ꝺ spoliatõe fcã a tertio cũ i hoc nõ deliḡrit actor ꝛ iõ fem alteri⁹ sibi nõ ꝺ debat obesse. C. ꝺ iof. test. siqs suo. versus fi. ꝛ. j. de re. iur. nõ ꝺz. ꝛ pctã suos teneãt auctores C. de pe. sancim⁹ s. ꝺ hĩ q̄ fi. a una. par. c. q̄fuit. ꝛ recitat. h ber. se nõ memisse aliquez excipiẽtẽ sic i ciuilib⁹.

b A quocũq; ecce ꝺñaz iter criale cãz ꝛ ciuile: vt i ciuili ñ opponatur spoliatio facta ab alio q̄ actore i criali sic cũ moderatõe q̄ seq̄t. ꝛ rõnes. j. sequẽt.

c Xv. artaĩ tps pbãdi q: malicio se sepi⁹ ꝓponebaĩ tall'ercep. vt s. ꝺixit. sic i exceptõe ercõicatõis viij. dies sĩ ꝺati. j. de excep. pia.

d Proponitur q: dies illa nõ cõputabiĩ in. xv. sic dies i q uo ꝓpoiĩ ercõicatõis exceptio. j. de excep. pia. sic dies in q̄ cautũ ꝓmittiĩ ꝛ i quo sistẽ i iudicẽ ꝺz nõ ꝓputaĩ in vicena milia passuũ. ff. siqs caut. l. j. sic ꝛ dies pũtatõis lfaz cũ ꝓmittiĩ cã ifra certũ tpꝫ decidẽda. s. ꝺe ap. sup. eo. ij. vbi ꝺ h sec⁹ i. x. dieb⁹ qui daĩ ad appellãdũ i qbus tps sniẽ platõis ꝓputaĩ. ij. q. vj. biduũ. vbi ꝺ h. s. ꝺe re iudi. ad ꝙsultationẽ. ꝛ vltio istoz. xv. diez ꝓbari poterit exceptio. sic. ff. ad. l. iul. ꝺ adul. l. pi. §. feragita. ꝛ l. is cui⁹. §. ex senatusc̃ ꝛ pt petiti bonoz possessio. j. cẽtesimũ diẽ. ꝛ cẽtesim⁹ i eo nũero ꝓputaĩ. ff. de suc. edic. l. j. §. q̄ ꝺicim⁹. si. ff. de ver.

e Asserit. s. se spoliatũ i ci (ob. l. qui ante calendas. uilib⁹ ab actore i criali b⁹ a quocũq;.

f Alioquin. t. si ifra illud tps nõ pbauerit.

g Taxatõe. ꝺe q̄ ꝺic vt. s. q̄ ꝺ me. cã. c. vl. i gl. q̄ incipit vltra quam ber.

h Puniẽdis. pena arbitraria ex quo ñ statuiĩ hic certa pena. ꝺ of. ole. ꝺ cãis. ff. de iure deli. l. j.

i Substantia. iterptaĩ ꝛ exponit hic papa canones illos. iij. q. ij. oportet. ꝛ. ij. q. ij. nullus. vbi sĩ hec ꝓba. vi ꝺicũ. n. videbaĩ q̄ crialiter accusat⁹ accusatorẽ suũ p exceptionẽ spoliationis rei modice ꝛ vilis ab accusatiõe repelleret. ꝛ ẽ ñ. q̄ ꝺicit ler q̄ tutor a tutela excusari nõ põt rõe ꝓtroversie q̄ ẽ iter ipm ꝛ pupillum suũ: niſi forte ꝺe oĩb⁹ bonis aut plurima ptẽ bonoz si in ciuilibus ab actore: ñ criminalibus aũt se spoliatuz reus asserat a q̄cũq; ifra. xv. dierum spaciuz post diẽ i quo ꝓponitur: q̄ ꝺ asserit cõꝓrobabit: alioquin i expensis q̄s interiz actor ob hoc fecerit in ꝺiciali taxatiõe ꝓhabita cõdemnetur: alis si iudici equuz visuz fuerit puniendus.

C Illum autem spoliatuz intelligi volumus in hoc casu: cum criminaliter accusatur q̄ tota sua substantia vel maiori parte ipsius se per violentiã destitutuz affirmat. ꝛ ꝺm hoc loqui canones sano credẽdũ est intellectu: q: nec nudi contendere: nec inermes inimicis opponere nos debemus. habet enim spoliatus priuilegium vt non possit exui iam nudatus. C Solet enim inter scholasticos dubitari: si spoliatus a tertio de spoliatione contra suum actorem excipiat: an ei tempus a iudice ꝺebeat indulgeri: infra quod restitutionem imploret: ne forte sic velit existere: vt omnem accusationem eludat quod satis equitati ꝛ iuri consonuz estimamus: q̄ si infra tẽpus indultum restitutionem non petierit: ꝛ cãm cum potuerit non ducat ad finez non obstãte spoliationis exceptione ꝺe icepsi poterit accusari. C Ad hoc sancimus: vt reruz priuatarum spoliatio agenti super ecclesiasticis: vel econtrario nullatenus opponatur.

Bonifacius. viij.

ci sancti nicolai se assesserũt infra parrochiã ecclesie. B. clerici possediſſe aliquandiu: ꝛ eis p eundem clericuz spoliatos fuisse nequaquã ꝺebẽt restitui nisi euidẽter docuerit: q̄ eaz possessionẽ legitie affecuti fuissent: q: eas occupasse iniuste veri similiter plumunk: cũ ꝓueniãt ex ꝓdictis ifra alienã parrochiã ꝓstitutj Sitq; manifestum nisi aliud

k Actio. i. ab alio q̄z ab accusatore. iij. q. j. epi ꝛ. q. ij. cũ eccle.

l Ips. arbitrariũ ex quo certum nõ statuitur vt. s. ꝺixi.

m Sic. s. spoliatus.

n Eludat malicijs aũt idulgẽdũ nõ ẽ. s. q ma. accu. pos. significãte cuz suis con cor.

o Ad. s. q̄ iudex termi num statuat.

p Estimam⁹. ꝛ alij estimare debẽt. s. ꝺ re iudi. i cãis. ꝛ sic ꝓpelliĩ aligs agere: ad idẽ. C. de ige. ma. l. diffamari. ſz nõ precise: sed hoc vt excipere possit: vt h vides. io. an.

q Potuerit. alis nõ ꝺz sibi ĩputari. s. e. li. de ele. ꝓmissa. s. ꝺ ap. ex ĩsinuatione cum si.

r Opponatur. itelligit ber. hoc q̄ñ iter ecclĩasticas psonas cã ꝛdiciĩ ne sit ꝺ. s. de ꝛ. cogni. cũ dilectus. vel ꝺic vt ibi de tpalib⁹ q̄tẽdebaĩ. q̄ ꝓpie puate ꝺicũĩ: q: pũt a priuato possideri. res aũt ecclesiastice vocanĩ hic q̄ nõ cadũt i laicũ. vt de cime ꝛ alia spũalia. ff. de le. iij. l. hoc legatũ. Et est rõ huius dicti: q: agens noie ecclĩastico non agit suo iure ſz noie ecclie vnde sicut ꝓcurator agens noie alieno ꝺ iure suo si exc ipit. sic nec hic: ad h ff. ꝺ ꝺoli. excep. si ꝓcurator. Itẽ res ecclĩastice sĩt publici iuris: ſz ꝺ publico ad puatũ nõ fit ꝛpẽsatio. C. ꝺ ꝛpẽsa. l. j. ꝛ iij.

s B decimas. Ecclesia q̄ petit restõ: ꝺecimaz quas se ꝺicit infra parochiã alterius possedisse non auditur nisi probet possessionem legitimam:

t Canonici. noie ipsius ecclesie agentes qꝺ pũt: vt. s. ꝺe proba. ex lr̃is ꝺe ꝙcess. pbẽ. ex parte. vbi ꝺe hoc cum si.

u Asserũt. ex hoc isultat ꝓsumptio ꝺ eos q̄ eis ꝛisilr obstat secus si, hoc nõ ꝙstaret q̄ ille decime essent i alterius parochia ꝛ facit ad ea q̄ ꝺicã. j. e. li. de pscrip. c. j.

r Eundẽ clericũ. oo. lfam. q: hoc ius facit p reo ꝛ ꝺ actorẽ si aũt spoliati essent a tertio. ius cõe lz faceret ꝺ actorẽ: non tñ pro reo: vnde tunc decre. locum habere non puto: ꝛ facit qꝺ ꝺixi. j. de prescrip. c. j.

p Occupasse. in mala parte alibi in bona. viij. q. j. factus ꝛ. s eo. li. de procu. si duo.

z Presumunĩ. nõ ꝺm o pi. Jõ. g no. xxiij. q. j. §. j. q̄ laicus restitut onẽ decimaz pe tere nõ poterat: p decre. s. ꝺe pscrip. cãz bar. brix. no. ꝛiuz: cũ laici decimas iterdũ possideãt ꝺ facto. Ad decre. illã cãm. rñdebat q̄ decre. ipsa ꝺicit detinere non ꝺicit possidere satis puto hanc decre. facere. p Jo. vt nisi laicus ꝓbet se legitime assecutũ cũ sit ꝺ cuz sumptio n ꝺ audiĩ

qui eni restōnem petit:hz duo probare se possedisse z spoliatū fuisse.s.e.c.olim.j.z.iij.Et aliud ē possidere z aliud in possessione eē.ff.de acq.pos.sigs aūt.z ē si.s.e.ex transmissa.z qđ ibi nō.hic g ē psumptio ꝑ actorē:z ius cōe pro reo.possessio g z spoliatio probate nō aduocāt:vt fiat restō petitorio probato pro reo ad hoc de causa pos.cū ecclesia.z.c.cuz dilectus.ff.de rei ven.officiū.z idēvidet vbicūqz factū ē pro reo notoriuz. de duor.significasti. pro petas igitur pro reo pro bata ipm in possessiōe defendat.ad h.ff.de supfi. l.j.§.quod ait.ff.depo.l. bona fides in fi.

a ¶ Ondatur vt cōpositio:titulus pscriptiōis:p uilegiū vel aliud sile: de dona.apostolice.j.de his q̄ fi.a pla.cū aplica cū si.

b ¶ Ecclesiam.s.B.clerici.io.an.

c Lto:g. Aeto:cōtumar ꝺdēnatur i expēsis:nec citat vlteri⁹ ad sui petitionē re⁹ nisi cauet ꝺ veniēdo

d ¶ Ad terminū.cū idistincte loq̄tur de quolibet termino siue emptorio siue nō intelligendū vt:sicut z in reo dici solet q pro q̄libet ꝓtumacia etiā añ emptoriū ꝺdēnatur i expensis lz solū post emptoriū possit excōicari.de hoc.lxxiiij. di. honoratus.iij.q.v.in sūma.z.s.de pro cu.q̄relā.maior aūt ē contumacia actoris nō veniētis q̄ rei.iiij.q.iij.c.j.

e ¶ Curauit.cū potuisset vn nō negligentia vel ꝑtēptū.ff.de re iudi.cōtumacia ad idē.s.ti.pro ori.c.j.§.solet.

f ¶ Venienti.g vn veniēn nō ꝺdēnabitur:lz cōpenset ꝓtumacia ꝓtumaci.ff.de dolo.si duo.ff.de cōpē.si ambo. Si aūt actor nō venit z iudex fuit abns vel pns.lz procedere nō poterat an fieri debeat ꝺdēnatio:dic vt nō.in reo.s.e.ti.c.vl.

g ¶ Propter hoc.s.rōne ꝓtumacie:de procu.auditis.j.de excep.pia.s.e.cū dilecti.z.c.finē. Et q̄liter ꝑ ꝓtumaces pcedi debeat:dic vt nō.s.e.p.aut.z.c.cām.

h ¶ Legitime.qđ dic vt nō.ij.q.j.in pmis.s.eo.ti.finem.

i ¶ Admittendas.z sic punietur in quo peccauit.s.ꝺ tempo. ori.litteras.in fi.io.an.

k ¶ Sufficient.vt sic pignora vel fideiussores denē.ff. de mā. si mādato.§.vl.si aūt hanc dare nō posset det iuratoriā. ꝺ do. post.duor.resti.p vias.vbi de hoc.ad idē.C.de epi.z cle.l.generaliter.dicit aūt inno.q sufficit vbo cauere.quod pōt verū dicere seruata supra dicta distinctione ber.

l ¶ Termino.pmo.s.ad hoc.ff.de v.obli.eū qui calendis. vel dic termino quocūqz quo ad eius petitionē citabit reus hec est indefinita legis que equipollet vniuersali.vt diri.s.e.li.de elec.vt circa:sic z cautio pstatur de perseuerantia litis vsqz ad fi.C.de epi.z cle.auē.generaliter.

m ¶ Fideliter.psumit aūt malitiose abesset nisi ꝛriū ꝓbet.s.q impeditus fuerit:de re iudi.cum bertoldus.de pcura. querelam.vbi de hoc.

n ¶ Um g.Iudex appellantē z recedentē citare vlteri⁹ non tenet si vult in cā pcedere nisi forsitan appellationi renūciet.z determinat notata per inno.de accu.ad petitionez p guil.in spe.de citatione.§.viso.de tēpo.ori.s.qd sigs recesserit.

o ¶ Graumme.hoc dicit ex eo qz si appellaretur a diffinitiua iam functus est officio suo:de of.deleg. in litteris.ff.de re iudi.iudex. Sed z idem in illo videtur quo ad executionē que post sniam imminet faciendā eadem ratione

p ¶ Per te.loquitur iudici:sic.s.de iureiurā.c.vl.

q ¶ Appellans:z frustratorie:qz si bene appellaret ex cā z forma:tūc ille a quo appellatu erit iudex nō esset z sic apppellans cōtumar non esset. De reuocatiōe attentator post appellationē habebis.j.de appella. non solū.

r ¶ Protestari. nō.q ius fingat protestationē ꝺ ipso appellando z recedendo.

s ¶ Incumbunt. ꝙsiderato eo sta tuto in quo tunc erat c causa.

t ¶ Sententiaz. puta lis erat ꝓtestata z liquet de causa.vel talis est causa in qua sententiari potest li.non conte. quod dic vt.s.vt li.non cō.qm.z §.e.put.

v ¶ Audiendā.si nō esset contumax exīsse citari debz ad sniam audiendā:alꝰ nō valeret sententia pte absente.ff.que sen.sine ap.rescin.l.j.§.item cū ex eo edicto.z de hoc nō.s.de offi.deleg.consuluit.

x ¶ Renūciet.qđ pōt.ij.q vj.siquis libellos.C.de app. siquis.z tacite etiā litigando coram iudice ꝑa quo appellauit appellationi renūciat.s.de offi.deleg.gratum de testi.cum veniisset. si tamen interest aduersarij ad ipsum interesse tenetur.quod dic vt nō.s.de appel.inter posita.§.ille deniq̄.

y ¶ Nō teneris.videbatur ꝓtrariū p decre.s.de of.dele.cū olim.j.vbi iudices citauerūt appellantē quē putabant frustratorie appellasse.ad idē.s.vt li.non cōtendens.j.vbi eīam iudices citauerūt quez putabāt frustratorie appellasse.ad idē.s.eo. put. vbi mandat papa citari eū q frustratorie appellarat. Sed dic q de necessitate citari nō debet vt hic.Ad decre.cū olim z decre.accedens.dic q ibi factū narrat non ius ponitur.Ad decre.put dico q p ista parte facit cū ibi papa mandat citari ad maliciā cōuincendam.ergo id de necessitate nō erat q.s.citaretur.z de hoc consueuit recitari de accu.accedēs.z.c.ad petitionē. Sed quid dicemus de ꝓtumace:nunquid qui in vno actu iudicū fuit cōtumax ad alios actus citabitur.Dic q sic.vt.s. de testi.cū olim.in fi.vbi citat ꝓtumax ad sententiā audiendā.qz lz in vno actu contumax sit:nō ꝓpterea ꝓtestari videt q in alijs contumax esse velit.sed hoc malū contumaci sub colore boni.s.remedij appellationis defendit:quod simpliciter contumax non facit.

z ¶ Processeris.alꝰ de iure.

aa ¶ Ualidus.Quid de iudicibus datis cum clausula q si non omnes simul nō pronūciauerunt sed duo vnū.tertius vo aliud illi duo volūt procedere ad executionem sue sententie.quentur an possint tertio non vocato.z videtur tertiū ipsum non debere vocari.arg. huius decre.z.s.hoc li.de ar.c.j.z.ff.ꝺ re iudi.duo cr

tribus.cum ergo ipsoꝝ valeat sententia:ergo ꝛ executio. Sed dic ꝙ vocandus est.nam lz sententia duorum teneat:tamen alius articulus qui emergit est omnibus cōmunis ita ꝙ ad illū duo tertio nō vocato ꝓcedere nō possunt.ꝛ.de offi.dele.causam.ꝛ.c.prudentiam.§ adūcumus.als se queretur ꝙ si in aliqua termini assignatione vnus ab alijs discorderet:illi duo illo ñ requisito postea ꝓcedere posset qđ est absurdum.

a ¶ Um g. Aliquando agitur ō beneficio ecclesiastico ob cōtumaciā rei nō fit missio in possessionē:sed ad sniaz li.nō contes.ꝓcedit.ponit hec decret.duos casus spāles ꝛtra duas regulas. ¶Regulariter enim quādo agit̄ realiter ad contumaciam rei fit missio in possessionē cā rei seruande:fallit in hoc casu ¶ Item regulariter nō ꝓcedit ad testiū receptionē:vel diffinitiuā sniam lite nō ꝛte.fallit in hoc casu: ꝛ ē ad declarationē illoꝝ que nō.de do.ꝛ ꝙtu.contingit.

b ¶ Beneficio.quocūq; ad hoc de ꝓben.maioribus. de verbo.sig.c.pe

c ¶ Ecclesiastico.secus g̃ si sup tpali ꝓben.vel tpali bñficio agat̄.qz cū talia possint sine institutiōe canonica possideri non habebit locū decre.

d ¶ Obtinēdis.qđ dicem⁹ de obtētis.pone ꝙfirmat⁹ est g agit ꝛ in possessionē induct⁹ ꝛ tādē spoliat⁹ est vt de cā pos.cū olim.ꝛ.c.cū sup.vel petit ꝙ ꝙfirmatio de eo facta vel collatio sibi facta sortiat̄ effectū.de ꝓcess.ꝓbē.post electionē.de ap.ꝓstitutis.ij.vel petit possessioz ꝙditiōe ex canōe reintegrādā.vt.s. de resti.spo. sepe. Nūqd in his casib⁹ ob ꝙtumaciā rei fiet missio.ꝛ vī ꝙ sic ꝓ hanc ſam q̃ dicit solū de obtinēdis. Sz dic ꝙ nō fiet hec missio.tū qz decre.huiꝰ rō adhuc locū hz. qz ago de obtinēdo qđ nō habeo.s.detentationē saltē q̃ apud aliū e.ff.de rei ven.officiū. Itē missio in possessionē ē qđđā aur̃iū extraordinariū qđ hz locū soluz vbi deficit ordinariū.ff.ō mino.inse.ij.in ꝑn. ſ h ꝓcedi pōt ordinario iuris ordine li.ñ ꝛte.vt segē.ꝛ aptius hodie ꝓbat̄ ꝓ cle.ō iud.dispēdiosaz.g̃ ñ hz locū missio ꝛ lz doc.sic teneāt.tñ ob.ſra h̄ posita q̃ dicit ingressus ſi dicit regressus q̃ſi ꝓ id dē intelligi ꝛ ꝙ ꝓbū obtinēdis ꝙ in recupandis nō hz locū decre.

e ¶ Possesso.quid si nullus possidet ſ duo.pone coelecti petunt: dicidem ꝓpter eandem rationem.s.ō rescrip.inter ceteras.

f ¶ Nec per hoc.ratio supiozis dicti.

g ¶ Litiosus.nō.n.pñt ex possessione haberi ſ solū ex canonica institutiōe.ij.q.j.legū.ō instu.ex freq̃ntib⁹ ō re.iu.c.j.ff.de decu.herēm⁹. Si vo ñ agereꝰ de ecclia tarī debebit ¶ nno.iiij.

De eo g mittitur in possessio

Um⁹ g sup dignitate: ꝓsonatu:vl̃ bñficio⁹ eccl̃iastico⁹ ob ꝙtinēdia⁹ cū aliquo litigat possessoꝛe⁹: ob partis aduerse ꝙtumaciā cā reiseruā de in ipsoꝝ possessionem statuimus nō mittēdū. ¶ Nec⁹ per hoc ad ea ingressus patē valeat vicios⁹:iz līceat in h casu ꝙtumacie abñtiā diuina replente pñtia⁵ etiā lite nō cōtestata diligenter⁴ examinato negocio ipsuz fine debito⁶ terminare. ¶ Bonifa.octauus.

Ut lite pēdente nihil inouet.

Ispēdijs⁷ q̃ ꝓpter electiones diuersas ecclesie patiunt interdum occurrē cupientes statuimus⁸: vt si aliquibus apō se.apo.vel alibi⁹ litigantibus¹⁰ super electionib⁹ de se ī discordia celebratis aliquem ipsoꝝ mori ¹¹ vel suo iuri renunciare ¹² :aut a ꝓsecutione ipsius contigerit q̃ quo modo excludi ¹³ ad electōnē aliā lite super electiōe supstitis electi ¹⁴ pendē. nullaten⁹ ꝓcedatur:alī attentata g̃ hoc

h ¶ Pñtia.C.de iudi.ppandū.§.cū aūt.s.e.li.de arbi.c.ij.ī fi.

i ¶ Diligenter.hoc semp est faciendū.xxx.q.vl. iudicantem

k ¶ Debito.vt si liqueat.vel liquere possit de cā ꝓcedat̄ ad sētiā ꝑm ea q̃ nō.s. ō dolo ꝛ ꝙtu.put.ꝛ ē necesse ꝙ ꝙstet ō iure actoris ad hoc vt sibi adiudicetur: nec sufficit ꝙ ꝙstet possidentē ius ñ hēre. vt.s. ō rescrip.olīz.C.ō rei vend.l.vlti.

l Ispēdijs.si ex duob⁹ litigātib⁹ electis alter decedat renūciet vel a ꝓsecutiōe cause excludat̄ si lite pendēte cū reliq̃ fuerit alia electō scā non tz. Emanauit ad declarationē eoꝝ q̃ nō ī no.ꝛ ho.s.ar.ex ꝛte.ꝛ de cle.dudū.ij.ꝛ de resti.i in te.c.ij.ꝛ compo.de consti. cum.¶.ad fi.

l ¶ Dispēdijs. dī dispēdiū lōgū ꝛ iutile cōpēdiū breue ꝛ vtile:de hoc ō rescrip.dispendia.

m ¶ Statuimus.constitutio ista noua est saltem inquantum dicit electionem nullam maxime non interueniente aliqua inhibitione:vt.s.de arbi.ex parte.Sed dices.nonne secūda electio facta ꝑma non cassata cassatur.s.de elec.considerauim⁹ Itē nō scā electio scā ꝑma valet ñ cassata in dū ꝑm ea q̃ nō. s.de ele.auditis.l.qñ ꝑma nulla erat.ꝛ eligentes erant ꝑnati ptātē eligēdi. So.illa iura ꝛ que in illis nō.locū hñti qñ scā electio fit ꝙma non cassata ꝛ nondum in litigium deducta.ꝛ sic intelligant̄ nō.s.eo.auditis.illud.c.ꝛ sequēti.loquūtur quādo in litigium erat res deducta: ꝛ tūc secūda electio ipso iure sit nulla.

n ¶ Alibi.videbat̄ ho.differentiā facere.s.de elec.dudū.ij.in glo.nūqd i hoc casu inter cās que pendebāt in curia ꝛ extra curiā.ar.decre.de maio.ꝛ obe.ꝓ tuas.de ap.si duobus.ſ quo ad casum nostz nulla sit differentia.vt hic vides.

o ¶ Litigantibus.litigiosa ē res de cui⁹ dñio questio vtīq; inpetitoꝛē ꝛ possessoꝛē quentione iudiciaria.vel ꝑcibus ꝑncipi oblatis ꝛ iudici insinuatis:ꝛ ꝓ eū futuro reo cognitis.C.de liti.auc̄.litigiosa. Dicūt tamen quidam rem litigiosam nō esse nisi ꝓ li.conte.facit ꝓ eis.s.de offi.dele.relatū.in auc̄.de litigiosis.§.oēm.coll.iij.ꝛ optume.s.de v̄.sig.ex ꝛte.ij. Litis ꝙtestatio dī litis eroꝛdiū.s.de offi.dele.sup qōnū.§.intentiōis. Sz dic ꝙ per supradictā auc̄.litigiosa.ꝛ ꝓbatur.s.de of.dele.gratum vt lite pendēte.c.j.ꝛ ex his que ibi nō.ho.s.de testi.cāmq;.ij.C qñ libel.l.j.ꝛ.ij. Quid aūt quo ad hūc tū.inducat litis pendētiam:habes in cle.e ti.c.vno.

p ¶ Mozi.s.de arbi.er parte.

q ¶ Renūciare.s.de resti.in inte.c.ij.

r ¶ Excludi.vt.s.eo.l. de elec.si forte.ꝛ.c.q̃nis.ꝛ.c.cupientes §.q si per.xx.ꝛ §.sequenti.

s ¶ Electi.ꝛ in isto casu queritur de iure ipsius defuncti: vt sciatur de iure superstitis.ad hoc.ij.q.j.in primis. licet enim appareat defuncto amplius non deberi non ꝓpter hoc seq̃tur superstiti vīuenti deberi.ad idem.s.de rescrip.olim.

a ¶ Subsistat. Quid si postea appareat illū supstitez ius nō habere: nūquid cōualescit dignitas vel beneficiū in isto. dic q̄ non: quia quod ab initio ⁊c. xvj. q. iij. §. pōt. ī. de elec. audi. tis. j. de reg. iur. non firmatur. Sed nunquid de nouo poterit eligi: credo q̄ sic per decre. ī. de elec. super eo.

b S Ibi p̄ quos. si bñficiat⁹ p̄ quē super bñficio litigat cedit vl decedit: si alī⁹ lite pen. cum supstite fuerit electꝰ: non valet electio. si vō aliqui quoz interfit ad defensionez litis velint admitti in eo statu in quo erat cā admittēt. Emanauit hec decre. pp eādē q̄. ī. p̄ori

c ¶ Possidet. ista g̃ diuersitas inter istuz casum ⁊ pcedentē. q: in p̄cedenti nondū erant bñficia adepti: sed de electiōe litigabat. hec beneficia iā erāt adepti.

d ¶ Litigatur. exponevt dixi. ī. c. p̄ori.

e ¶ Aliuose. Hꝰ fiebat isto modo: litigabaſ p̄ me sup bñficio meo: cū ego nō possem p̄ aduersariū me defendere: renuncia bā vt bñficiū cōferret alicui potenti q̄ litigantē iniuria ⁊ in re ueraret.

f ¶ Huiusmodi. possessa. ſ. q̄ illum cedentem vel decedentem contra quem litigabatur.

g ¶ Finita. vt si apparuerit illos habere: nulla fiat electio: alꝰ fiat electio vel pūtatio post finiam p̄ eos ad q̄s ptinet. Et intelligo decr. istā cū illi q̄ illos cedētes vel decedētes litigabāt ex eo litigabāt: q: dicebāt illas dignitates vel bñficia ad ſ̄ spectare: alꝰ nulla fieri hꝫet dilatio. pone enī q̄ clericꝰ p̄ clericū agit petēs ipm ab eccl̄ia remoueri q: crimnosus vel ꝯbinari⁹: moriꝫ clericus accusatꝰ lite pen. cedat vel decedat: nunqd pꝫ ipediētur illi ad q̄s electio vel pūtatio p̄tinet eligere vel p̄sentare. Dic q̄ non: q: statim illo cedente vel decedēte finita est lis. ⁊ sic nō hꝫ locū hec decre. q̄ dicit expectandū finē litis cū supstite. ⁊ crimna extinguūtur mozte. xxiij. di. quozūdā. cū suis ꝯcoz. Si aūt petit illū ab eccl̄ia remoueri ⁊ illam sibi assignari quā diē ad ſe spectare: tē locū hꝫ ōc. ad Ꝫ. ī. ō referi. oli

h ¶ Presentetur. nō differentiam esse inter collationē electionem ⁊ p̄sentationem: q: hec tria hic ponūtur p̄o diuersis. habes hoc expſſum. j. de p̄ben. cum in illis. § cum autem.

i ¶ Intererit. puta qui elegūt cedentem: vel p̄sentauerūt: vel cō tulerūt: vel forte quia expectabant primam vacaturam. ⁊ sic istud beneficium velut mō cessione vel mozte vacans sibi dicit deberi vel similes persone.

k ¶ In illo statu. optima fuit p̄uisio: ⁊ declarat que nō. inno. ⁊ ho. de iudi. q: v. ducebāt enī cām illi bñficiati vsq̄ ad finē tpe finie sedebant: surrogabanſ aduersarij quos oportebat de nouo citari ⁊ iudiciū incipi qui iterꝫ p̄ducebāt cām vsq̄ ad ꝯclusionē ⁊ postea cedebāt. iterꝫ veniebāt alij ⁊ idē faciebant ⁊ sic nō erat litiū finis. ⁊ idē fiebat olim de nouitijs electis vel p̄sentatis. sed de illis. hodie sublata ē dubitatio per hec vba ⁊ contra hoc nō dabat ho. aliud remediū. nisi q̄ interpellata sedes apo. seper his p̄uideret ⁊ veritatem inquireret. sed hic optimū datum est remedium: vt in eo statu admittantur ⁊c. ⁊ sic erit finis liti. ⁊ concoz. ad hoc. ī. e. li. de elec. vbi periculū §. sane. ⁊. j. de excep. pia.

l Tatuimus circa positionū materiam que nunc habenbus p̄actica noua ⁊ ignota videtur: scire debes p̄mo q̄ positio ſm gof. est dictū loco interrogatiōis positū: vt quod olīz interrogatiue fiebat: si at hodie positiue. pone i terminis. dicebat olim actoꝛ q̄rite dñe iudex: an sit heres: ⁊ ex qua pte. hodie dicitur pono te esse talis heredē. iuez pono te heredez ex asse. Sz hodie etiā fiūt interrogatiōes ⁊ ante li. p̄te. quod dic vt nō. de iu. ca. c. pe. ⁊ post. ff. de interro. ac. ⁊ bicūq̄. Et si sit ꝯclusū in cā vt. ī. de fi. instru. cū ioānes. vñ potest scribi q̄ positio ē bzeuis ꝛbo rū formula mētē ꝓponentis conti

di[f] donec contra supſtitel lis finita[s] fuerit alijs nullatenus conferantur: nec ad ea eligatur quispiam vel etiam p̄sentetur: [b] q̄ si secus actum fuerit eoipso irritum habeatur: ¶ Sane si ad defēsionē ipsius litis aliqui, quozum interfuerit petierint se admitti: eos in illo statu[u] i quo ipsa iuenerit: decernim[9] admittēdos

Iuno. iij. i ꝯci. lug.

De consensu.

Tatuim[9] vt positi

Electio ipso iure viribus non subsistat[a]. Idem.

S Ibi contra quos[b] super dignitatibus personatibus vl alijs eccl̄iasticis beneficijs que possident[c] litigatur[a]: lite pendente cedant vel forte decedant: nec p̄opter nouos aduersarios qui malicioſe[e] interdum petitozibus surrogantur: litigia in ecclesiarum dispendium p̄ozogari contigat: statuimus vt dignitatel[f] persona tus vel beneficia huiusmo

nens ad veritatē elicienda ꝓcepta. Habuit aūt hoc vbū oztū non solū ex vsu hominū diu in causis inolito: sed ex antiqua lege. ff. de lega. iij. offitius. §. ex diuerso. ibi pone igitur in credito ⁊c. ad idē. ī. de li. conte. c vno. de elec. dudū. ij. ⁊ j. de testi. c. p̄tiū. Fiūt aūte positiones vt p̄ confessionē aduersarij releuetur ponēs ab onere p̄bandi vt hic. ⁊. ff. de iureiurā. cū g. j. rñ. nā ad hoc fiūt interrogationes. ff. de inter. ac. Liij. iij. ⁊. iiij. Bñ ferūt aūt positiōes ⁊ interrogatiōes. q: positiones asseruatiue fiūt: ille interrogatiue. positiones a parte: ille a iudice. Et dicūt quidā q̄ positiones tm̄ fiūt post li. cōte. interrogationes ante tm̄ quoz vtrūq̄ falsum ē. de interrogationibus supra dictis: de positionibus infra dictā Ad positiones aūt rñdere dz pars: nō aūt aduocatus: imo solent cauti iudices tūc rñdentes aduocatos expellere. Scire tū debes. q̄ aduocatus qui docet clientulū falsum rñdere tenetur aduersario illius dāna resarcire que ob hoc ptulit: puta ex onere p̄bandi vel amissione cause. l. di. sepe. ī. de iureiur. c. vl. ff. ad. l. aquill. qui occidit. §. vl. vnde solēt aduocati dicere clientulis: si hoc ꝓfitearis cām perdes: nec dicūt si negaueris alīam p̄des: de simo. matthe. in fi. Scire debes q̄ positiones fiūt in cā. ⁊ ad eas rñdetur per iur. vl ca. vel vitatis in cā pstitū. vnde videt q̄ solū post li. conte fieri habeant cū post li. conte. iureur. ī. e. li. de iur. ca. c. j. Sed dic q̄ q̄cūq̄z faciende sūt p̄bationes fieri p̄t positiones siue ante li. conte. siue post. nec ob. qō ō iuramento dictū est. ī. quia iudex ponentē ante li. contest. faciet iurare se credere ⁊ estimare vez esse qō p̄it ⁊ aduersariū q̄ vez respondebit. p̄t enī ante litē conte. exceptiones opponi sup q̄bus facienda est p̄batio. ad cuius releuationem fiant p̄ones. pone enī excipit q̄ actoꝛ excōicatus ē q: percussit clericū: ⁊ sic ab agendo repellendus. ponet ipse reus: ⁊ hoc modo pono q̄ percussit talē: itē q̄ in tali pte coꝛporis. itē q̄ cū gladio. itē q̄ i tali loco. itē q̄ in tali die. itē q̄ talib⁹ p̄t ib⁹. itē q̄ turbat⁹ ex tali cā p̄cussit illū. itē q̄ alo iniuriandi. itē q̄ ille tūc erat clericus. itē q̄ erat in possessione cle

neatus.itē q̄ sciebas illū clericū cē.itē q̄ vidisti eum tonsurā ⁊ habitū clericalē deferentē.his p actorē confessatis ꝓbata ē exc̄icatio.alis reus hoc ꝓbet mutando v̄ba ⁊ dicēdo intēdit ꝓbare ⁊c̄.post li.cōte.pone q̄ peto ab ecclesia aliquē remoueri quā cōtra iura retinet.dicam pono ego talis iuramento meo q̄ talis hꝫ: ⁊ possidet ecclesiā sancti petri.itē q̄ habet ⁊ possidet ecclesiā sancti marci.itē q̄ quelibet earū hꝫ curā animar. itē q̄ eas post cōciliū acquisiuit:hoc ꝙfessato succūbit reꝰ nisi dispēsationē vel iustā cām ostēdat.⁊ idē in filibus.Scias aūt q̄ positiōes fieri debēt sup ꝙtentis in libello ⁊ ad ea p tinentibꝰ vel ptinere valētibus ex pte actoris ad intentionē fūdandā:ex pte rei ad ertenuandā.iij. q.iij.c.j. Fieri aūt debēt de facto rei.q̄ ad factū alterius nō cogitur rūdere.ff.p suo.l.fi.⁊ sunt in scriptis offerēde iudici vt videat.an sint ꝑtinētes ipossibiles captiose negatiue:saluo eo qō hic dī:⁊ sic eas repellat.⁊ de hꝫ dicā.j.c.pri.q̄s si admittendas viderit:in actis curie sibi scribi faciet:de ꝓba.q̄m.s.e.li.de rescrip.cū in multis.ff.de re iudi.l.acta.ad illas postmodum faciat aduersariꝰ rūdere vel de v̄itate vl̄ credulitate habita distinctiōe an de v̄itate vel calūnia tm̄ sit iuratū.j.ti.pri. c.ij.⁊ rnsiōes scribi faciet sic.fatetur vel negat:credit vl̄ nō credit.Cū aūt er iuramēto de calūnia:vel de v̄itate rūdet:an possit dicere dubito.nō.s.de iur.ca.cū cām.i j.glo.Caueat aūt ponēs a positiōibꝰ sue intētiōi ꝓprijs: vt si agat petitōe hereditatis vel quor bonor:non dicat se post mortē posse dissedefūcti si agat publiciana nō ponat se emisse a vo dño si agat vti possidetis: ñ dicat aduersariū possidē.⁊ idē in filibꝰ.Est aūt positiōis effectꝰ vt is q ponit:qō ponit ꝙfiteri dicat.vt.j.de iur. iuran.c.vl.vbi dicā de hoc.⁊ an positio vel responsio ad eam reuocari possit.

a ¶ Negatiuas.q̄ ē rō q̄re positio de negatiua q̄ aliq̄ ꝓbari nō pōt.fieri nō poterat.Breuis ē solutio.negatiue q̄dā ꝓbari nō p̄nt sup q̄ dic vt nō.io.vj.q.vl.actor. ber.s.de elec.bone.j.⁊ accur.ff.de pba.l.ij.hꝫ positio in locū ꝓbatiōis venit.illud ḡ in positiōe dz admitti qō admitteret in ꝓbatiōe.⁊ de hꝫ nō.gof.s.de elec.dudū. ij.Itē positio negatiua ꝓbari dz:hꝫ negatiua non probaf vt.s.ḡ ⁊c̄.Itē negatiua positio nō ponit hꝫ remouet.⁊ hꝫ siue sit negatiua explicita puta q̄ nō cognouibertā.de fri.c j. vel nō fuit curat⁹.de ele.bone.siue ipli cita:vt pono q̄ in electiōe tm̄.iij.cāonici p̄ntes fuerūt ō cā pos.cū ecclesia.positiōes ḡ has negatiuas rigor repellit:hꝫ eqtas eas admittit si iudici videbit vt hic.

b ¶ Nō p̄nt pone nego lras ad lites de mādato dñi impetratas:vel nego pecuniā numeratā quā promiseraz instro solēni ⁊ spe future numeratiōis.hec ⁊ filia non p̄nt probari nisi per ꝙfessionē aduersarij.

c ¶ Aduersarij.dicebant quidā doc.antiq negatinaz positionē admittendā indistincte.⁊ q̄ dicitur q̄ negatiua probat nō pōt. vez ē p testes:sed p ꝙfessionē aduersarij bene:⁊ ꝓbatur hoc.s.de temp.or.dilectus.ō eta.⁊ quali.c.vl.io.an.

d ¶ Judices ordinarij delegati vel arbitri s.de proba.quoniā ff.de arbi l.j.

e ¶ Possint.nō q̄cq̄d iudicis ptāti p̄mittunis necessitati sūj citur.ff.de iudi.l.nō q̄cq̄d.ad hoc.ff. de of.ꝑti.l.sepe.⁊.l.se.p que videt q̄ optioni iudicis relinquaf.peccat tñ iudex reijciens: exquo posito facit ad cām:⁊ equitas suadet cū equitas scripta rigori iuris ꝓferaf.C. de iudi. placuit.de fur.⁊ ser.cor. l.figs ꝓuo.⁊ eqtatē semp habere dz pre oculis: vt iij.q.iij.c.j.⁊.j.de re.permu.c.vno.ff. qō cer.io.l. q̄ si ephesi,nec sit artanda probādi copia. rūj.q ij. q̄q̄q̄.C.de proba.l.vl.ꝭm ho.tenetur: si ñ poterit appellari

veritatis aut⁹ calūnie iuramētum⁹ reus⁹ vel procurator⁹ ⁿ ipius⁹ positiōibus ab aduersario sibi factis interrogat⁹ iussuq̄ᵐ a iudice rūdere absq̄ rōnabili cā recusetaut nolit:seu cō

f ¶ Si post prestitū.Si reus iussus positionib⁹ respondere recusat:vel si cōtumaciter recedit habebūtur pro cōfessatis.sec⁹ si pusq̄ sic iussus eēt ꝓtumax fuerat.hꝫ tūc procedetur ꝫ eū tanq̄ ꝫ cōtumacē.Tracta fuit hec decere.de extrā uagan.alex.que incipiebat.retulisti alis dilecto filio.io.an.

g ¶ Aut quo ad spūales cās expōm⁹ pro et.in eis.n.i vtroq̄ iuraf:vt.s.de iur.ca.c.j.§.vl.⁊ sic ē li.C.de v̄ sig.cū quidā.

h ¶ Juramēti.ū.nō pro opi.illa q̄ hꝫ q̄ solū post li.ꝓte.fiāt positiōes.hꝫ dic vt dixi.s.c.pri.⁊ respicit qō cōiter fieri solet.

i ¶ Reus.qd de actore vel eiꝰ procuratore: Sicut qdā q̄ cadit ab institutā actiōe.s.de iur.ca.c.vl.⁊.C.de iura.ca.l.ij.§.q̄ si actor.Ad positiōes.n.rūdef ex vi iuramēti.⁊ iō pena iurare nolentis hic locū habeat.qō nō credo.sed dico vt.s. in prori. glo.q̄ hic respicit qō cōiter accidere solet siue pōt.s. q̄ actores probare hāt ⁊ sic positiōes facere.hꝫ idē ecōuerso cū actoris ⁊ rei sit equa ꝙditio.j.de reg.iur.nō lz.cū similib⁹.

k ¶ Procurator.ipsius nō.procuratoris ꝙtumaciā post li.conte.dño nocere.⁊ de hoc.s. vt li.ꝓte.c.j.an fi.

l ¶ Jussusq̄ a iudice.per hanc litterā bene videtur terminata illa antiqua altercatio:qua queritur si iudex citat partē vt veniat rūdere positionib⁹.⁊ citata venire non vult:an positiones habeant⁹ ꝓfessatis.Et lz qdam dixerint q̄ sic:puto q̄ non. ecce eni q̄ ter.dicit iussus a iudice ⁊ ne credat aliqs q̄ talis iussus factus per nūciū sufficeret.p̄mittit interrogatus. ille igitur lz sit iussus per nuncū non per iudicē.⁊ hoc ꝙcesso non tñ est interrogatus a iudice:qō regrit hec ꝙstiō.vnde ⁊.j submittitur: vez si anteq̄z respondere sit iussus:sic dixit.i. a iudice interrogatione p̄missa.maiorem ergo reputant cōtumaciam illius qui interrogatur a iudice ⁊ ab eo iussus respōdere nō vult q̄z illius qui citatus per nūciū vel litteras etiam hoc exp̄sso venire non vult.

m ¶ Rōnabili causa.puto si positio superflua esset vel impertinens que probata non releuaret.C.de proba.ad probationē xxx.q.vl.iudicantē.ibi ad rei veritatem ⁊c̄.s.de offi. archidi. vt nostrum.vel obscura.ij. dis.erit.de spon.de muliere.C. de trās.ac.vt responsum.vel generalis.ff.de le.ij.titia.j.rūso.Itez si sit de facto alieno:vt dixi.s.c.pri.item si sit copiosa puta que detegat periuriū respōdentis nō est admittenda:puta pa cōuentus iurauit nil esse in peculio:tutus est igitur exceptiōe iurisiurandi a parte delati nisi pro rebus postea quesitis postea in positione dicūtur alique res fuisse in peculio tempore quo iurauit:per hanc detegitur periuriū eius vnde respōdere non cogitur.ff.de iureiuran.l.duobus.§.si nulli enim injiciendus est laqueus.xxvij.q.i.de viduis.item si sit multiplex: vt pono q̄ possidēs talem ecclesiam ad tale monasteriū pertinentem,vel pono q̄ titius filius.p. dz nūbi.x. vel bis similia

posset.n.alterū esse verū:alterū falsuz:ꝛ iō petit explicari vel ipse idē explicet dicēdo vtrūqz falsuz:vel vt hoc veruz:hoc falsum: vt pokit simplr positionē negare:etiā si alteꝝ vez sit.ff.ō re.du.si is qui ducēta.§.vtrum.iij.q.ix.pura.ix.di.si ad sacras vnde videt:qꝫ ad multiplicē positionem bene rūdere teneat cū hēat: supdicta remedia:ad hoc optime.j. tit. pri.p̄sentium. Consueuerūt aūt aduocati dicere pono hec:ꝛ si non credis ꝙiunctim pono disiunctim:ad quam tñ respondere non ꝙpellitur vt quibusdaz videtur p iura supadicta ū.n. ponit vt dz. Itez si positio sit iuris:vt pono qꝫ ipubes pōt ꝙdere testamentum vel bis siña: ꝛ ad ß nō ꝙpellitur respondere cum enim ius quis prohare nō cogatur:sed factū ergo nēc ponēre:cum succedat in locum probationis.§.e.c.priori.ergo tāqz ad supflua nō cogit respōdere. Itē si sit impossibilis vel contra naturam:vt si ponit virginem peperisse vel patrē iuniorē filio.xxvj.q.ij.§. cum ergo.ad hoc.§.de cōfes.c.vl.ꝛ quod ibi.no.de iter.ac.l.confessionibus.ꝛ.l.se. Item super crimine eius contra quem fiūt nō admittuntur positiones:de pe.di.j.nō tibi dico he ergo ꝛ similes sint rōnabiles cause pp quas rūdere nō teneat. Itez si procuratori fiūt positiones sup aliquo emergēti de quo probabiliter nō imputetur dño:si nō instruxit procuratorem bñ habebit procurator inducias ad consulendum dñm secus i pncipali sup quo a pncipio instrui debuit.§.ō iu.calū.in.tractā dis.vbi de hoc p inno.ꝛ bo.

a ¶ Eisdem.s.quibus respondere nō vult.ꝛ p hanc litteram dico qꝫ si qbusdā rūdebat ꝛ postea alijs rūdē noluit:ille qꝫ iam rūderat non habebunt pro cōfessatis si eas negauerit.pena.n.vltērius non debet extendi ꝛc.de his que fi.a maio.parte ca.c.queiuit.

b ¶ Pro confesso.nunqd ipso iure.aut p sniam:videt qꝫ per sniam hz.ea q̄ no.§.de iura.ca.c.vl. dicebat tā.qꝫ tacēs non habebat pro confesso:nec pro negante per regulaz.ff. de re.iur.q tacet.ꝛ.j.e.ii. is qui tacet.ibi dixi. qd ergo fiet:vm eum ꝙpellit rūdere per excōicationē in possessionē missionē captionē pignoꝝ multamꝫ his similia.§.vt lit.nō ꝙtesta.tue. ꝛ.c. qm̄.ff. de ven.inspi.l.j.§.igitur.ff.figs ius di.l.vna.ꝛ facit vm ho. de ele.bone.ꝛ.ō lega. Sed hodie p confesso hīi dz:vt hic vides: ad hoc.ff.de interro.ac.de etate.§.q tacuit.ꝛ idē iuris de obscure rūdente nisi declaret:vt.e.l.§.nihil.ꝛ qꝫ h dicit qꝫ hētur p confesso.itellige si confessio ē dānosa:alꝫ si eēt sibi vtilis habere pro negante.vt.ff.de iter.ac.l.nō alienū.ꝛ.l.de etate.§.j. vsqꝫ ad vi. In interrogationib⁹ pceḍat hoc. In positionib⁹ nō credo:in qbus satis sit poneti qꝫ hz intentum suum.

c ¶ Rō dictauerit.qō dic vt no..§.de.do.ꝛ cōtu.prout.

d Ediatores.soci⁹ in crimine simonie admittit in testē si sit soci⁹ criminis tm̄:ꝛ agaꝫ ciuiliter.alꝫ nō. Ista de cre.ꝛ se.fuerūt greg.ꝛ deberēt esse in antiqua ꝙpilatione vltime i ti. Et p hanc decre. moderationē recipiūt.glo.ille. Jo.ꝛ ber.iij.q.vj.§. item in criminali.ꝛ. liberi.in j glo.quam quidam non hñt: ꝛ de testi.venientes.j.in glo. pe.qui indistincte dicebant:qꝫ in hoc crimine socius criminis tantum admittebatur in testem:criminis vero ꝛ numeris nō distinctio.enim illa locum habet cum solum agitur ciuiliter

tumacit se abstinet: hīi dz sup his de qb⁹ in eisdē[a]. positōib⁹ interrogatus exitit:p confesso[b]

¶ Verū si aūc rūdere sic iussus fuerit:eū ꝙtumaciter abstinere ꝙtingat:tūc p confesso[b] nō dz hīi sz ē alꝫ ꝙ eū tanqꝫ ꝙ cōtumacē put rō[c] dictauerit p cedendū. ¶ regozius. ix. i cōcilio generali lugd.

De testibus ꝛ attestatōibus.

Ediatores[a] p qꝫ[t] sceluſ simōie plerūqꝫ[r] ꝙmittit ad testimoniū[s] ꝙ sceleris eius dē auctores[b] in detestationez criminis[l] admittūt:si nō agatur criminaliter[k]: sz ciuiliter[l] ꝛ emolumentū exinde nō fuerint[j] assecuti[m]. Idem.

st enim criminaliter:socius etiā tm̄ crimlnis repellit vt hic vides:ad hoc.§.eo.testimonium.

d ¶ Mediatores.qui prenete dicunt:ꝛ salarium qō eis datur dicitur proreneticū.ff.de prorene.l.j.ꝛ.ij. Et si in spiritualibus salariū recipit vel aliquā promissionem cōmodi tē poralis simoniacus est:de simo. cū essent:ꝛ tē nō admittitur: etiaz si ciuiliter agatur vt hic in fine.ꝛ.§. c.veniens.j. infamis est.j.q.j. figs eps.ꝛ.q.iij. siquis pbēdas.ꝛ beneficijs puandus.§. de elec. p inqsitionē ꝛ deponendus:de consec.c. ij. de simo.non sa

tis.abi vel cōsenserit.

e ¶ Per quos.i.quorum ministerio

f ¶ Plerunqz.ergo non semp.qz inter dū sine mediatore inter se ꝙponūt simoniaci:de simo.de hoc.ꝛ.c. veniens cū si.

g ¶ Ad testimoniū.no.qꝫ ad p̄sumptionē faciendam bene admittant:sed non ad probationem.iij.q.ij.§. item in criminali.ꝛ. liberi.quod dic vt no.xv.q.ij.nemini.de ꝙfes.c.j.de testi.veniens.j. Et no.qꝫ dicit testimonium qz circa accusationem nihil ꝟ statuitur: sed statur iuri antiquo.ij.q.j.in pmis in fi.xv.q.iij. sane.§. simo.tanta.ꝛ.c.lz he.lib.ꝛ.c.p tuas.ꝛ ei quod no.ij.q.vij. in summa.

h ¶ Auctores.cum interdū etiā p alios ꝙinci nō possint:ad hoc.§.de testi.co.c.vlti.vbi ad detegendā cōiurationem inducuntur socij ꝛ iurati.

i ¶ Criminis.alꝫ tāti criminis:ꝛ ꝙcor.j.q.vlti.c.vlti. §.de simo.tāta.ꝛ.c.lz heli.vbi cū ad ista criminis ꝛc. ꝛ p hāc lrāz credo hāc decre. itelligēdā: et de mediatore: qui nō est emēdatus de crie:alꝫ qd eēt spāle in hoc.vt.§.testimoniū.vel pōt dici de emēdato debere itelligi:ꝛ hñ est spāle:qꝫ mediator admittat vt.j.dicā.

k ¶ Criminaliter.§.eo.testimonium.

l ¶ Ciuiliter. No.qꝫ regulare ē qꝫ in ciuilib⁹ mediator de ꝙsensu ptiū admittaf ad testimoniū:alꝫ nō: in auc.de testi.§.qm̄ ꝙo.coll.vij. Et no.ber.de te.co. dilectoz.circa pn.gl.h tñ admittit etiā pte ꝺicēte:qō intellige vm distinctionē dec.§ simo.p tuas.ꝛ.c.lz heli.

m ¶ Assecuti.vides qd iuris i hoc excepto crie.s.simonie: Sz qd de alijs exceptis: De crie lese maiestaꝫ dic vt.vj.q.j.§.vez.de ꝙfes.c.i.de crie hereſis:dic: vt j.de here.in fauorē. Sz aduerte.mirabile.n.ē qō dicit hec dec.qꝫ socij⁹ cris repellaf i criali:crimis ꝛ mūeris i ciuili.si.n.q petit ipz a testimonio repelli:dicat sociusmihi i crie fuisti: nō egem⁹ vlteri⁹ teste:qz ex hac ꝙfessione puniēdus ē.de ꝙfes.c.ij. nēc ꝙmittit canon vl lex qꝫ dicat hoc ñ feci:qz mēdaciū vel aliud pcm̄ ñ ꝙmittūt.xxiij.ꝛ.q.iij.ꝛ.q peccat.ꝛ.ff.ō tribu.illud.§ pe. Sz dic qꝫ pōt i genere dicere nō potes testis ē: qz ꝙmissi hoc crimē:qō me offero ꝓbaturꝫ: ꝛ sic repelleꝝ. qz par delictū repellit teste.§.e.ponas.cū distinctōe dec. de simo.lz heli.ꝛ.c.p tuas.vel dic ꝑcise qꝫ excepciones

obȝciẽs nõ fateꝛ .j. de reg. iur. exceptionẽ. ⁊ ibi dicam vel pone q̃ opponaꝛ criminis simonie exceptio ꝓtra testem: ⁊ ille q̃ pduxit eũ q̃ ꝓbat fuisse sociuȝ: ⁊ sic contra se nil fatetur: ꝫ sc̃ȝ tene. q: ⁊ hic videtur fateri testem suum simoniacum.

a ¶ Resentium hec dec. est ꝑctica ⁊ p aduocatos optime scit ⁊ ponit modũ remissionis curie: ⁊ dat modũ sup positionibus iurandi ⁊ dicit ꝙ quez iurare ꝛ̃beat: dat modũ rñdẽdi: ⁊ modũ testes ꝓbatorios reprobandi: ⁊ reprobatorios itez reprobãdi hoc dicat.

b ¶ Cõuentũ. dic vt. s̃. de rescript. edoceri.

c ¶ Ex vna ꝑte. ⁊ actores.

d ¶ Ex altera. ⁊ reos: vt ꝓȝ per sequentia.

e ¶ Possessiõe. i. quasi possessiõe q: de ico rpalib⁹ agebaꝛ. ff. ȝ vsuca. segf. §. si viã. ⁊ de hoc. s̃. de so. ꝙpe. ꝙquestus. Et no. q̃ hic agebatur possessorio: ⁊ tñ iuraꝛ de veritate qȝ ẽ ꝓ id qȝ no. ber. s̃. de iu. ca. c. ij. in gl. i fine. ⁊. s̃. ȝ resti. spo. lras. ſȝ nõ ꝓhibet ꝫ iurari. ⁊ hodie curãdum nõ ẽ ꝓ id qȝ hẽs. s̃. eo. li. ⁊ e. ti. c. j.

f ¶ Cõpositõe. si amicabilis fuerat. valere poterat. Secus si fuisset trãsactio. s̃. de trãsac. sup. e. de hoc ȝ preben. nisi essent.

g ¶ Reb⁹ alijs q̃missio facta cũ hac cl̃a non extenditꝛ ad maiora quod dic. vt. s̃. de rescrip. sedes.

h ¶ Abbate ⁊ pore vtraq; n. ps petijt positionib⁹ fuiſ ꝑeos q̃ ꝑncipales erãt ⁊ melius veritatẽ nouerãt rñderi: ⁊ tȝ sup his scripſit papa rothomagen. archiepo vt segf ad hoc. s̃. de iu. ca. in petrãdis. ff. de procura. si actor.

i ¶ Cõuentuũ. i. singulor⁹ de ꝙuentu vel maioris ꝑtis q: conuentus sicut vniuersitas non hazb animã. j. de sen. excom. romana. §. vlti. Nota ius nouum vt prelatus iuret in animam suam ⁊ fratrum vel maioris partis. olim solus prelatus prestabat hoc iuramentum: ⁊ de hoc. s̃. de elec. dubium. ij. Et nota ꝙ hac littera q̃ confessio solius prelati non nocet ecclesie: q: nec etiã confessio minoris partis: cuȝ hic dicat: vel maioris ⁊c. ⁊ facit de his que fiunt a maio. par. ca. c. j.

k ¶ Ipsor. ibidẽ residentiũ ȝm inno. ad hoc. r. q. ij. ſ ius poꝛrectũ. ho. contra dicens absentes vocandos si possunt q̃modo vocari: de elect. q: ꝑter. facit ꝑ eo j. de ꝓbẽ. cũ i ecclesijs. sed opi. innocen. credo verã per decr. s̃. e. li. de offi. ordi. quãuis. ibi, put sunt in electionis negocio ⁊c. Sꝫ n. i oibus tractatibus vocãdi eẽnt

¶ Resentiuȝ auctoꝛitate mandam⁹ quatenus in cã que iter abbatẽ ⁊ quẽtuȝ sancti nicolai andagaueñ. ex vna ꝑte ⁊ ꝓcem ⁊ quẽtũ de paldigeñ. lincoñ. dioc. ex altera super eo. q̃ ỹdem abbas ⁊ conuentus se ab ipsis ꝓcore ⁊ conuentu de paldig. possessione subiectionis eiusdem ꝓcoratus asserunt spoliatos ⁊ super irritanda quadam cõpositione olim inita iter partes: ⁊ rebus alijs vertitur ab eisdeȝ abbate ⁊ ꝓcore nomine suo: ⁊ in animas conuentum eorundem: vel maioris ⁊ saniorꝛ partis ipsorum recepto iuramento de veritatẽ dicenda iniungas dictis abbatiti ⁊ ꝓciori: vt tam ponendo non video quare exꝑtisset de negocio electionis: pluſq̃ de alijs rractatibus: spãle ergo videtur in electionibus ⁊ receptionibus: ⁊ in casu istius decre. q̃uis q̃ debeant absentes vocari: als non. x. q. ij. hoc ius poꝛrectum.

l ¶ Ponendo. q: ẽt ponẽs q̃dicia periurus ẽ. j. e. pri. c. vlti.

m ¶ Trãsmissis. quibus nil oppoꝛi poteꝛi: cũ sint examinate ⁊ approbate p papã. xxxv. q. ix. aplice C. de testa. oium. ⁊ hoc ẽ qȝ. j. sequiꝛ nulla ꝓcꝛsus tẽ.

n ¶ Illos. q: tractabant illas cũ cõuentu. si autẽ scientia prelati ẽ q̃dicia responsioni conuẽtus dicat ex ꝑte quẽtus sic dico. sed sic ego credo: vl dico. ad hoc. ff. ȝ admi. tuto. quotiẽs. §. sicut. ȝ hosti. Si autem eẽt i iudicio tanq̃ ꝓlatus: hẽs de hoc. s̃. de postulatio. bone. ij. de prescripti. c. vltimo. liij. dist. generalis. Sed in casu premiſſo cui responſioni stabitur. dic q̃ responſioni cõuentus cũ prelatus hoc respondeat vt pars conuẽtus ⁊ maioꝛi parti sit standũ: vt. s̃. diꝛi.

o ¶ Preꝛea. als postea als ꝓterea: quasi dicat diꝛimus q̃ respondendum est positionibus: volumus instruere iudicem quomodo habeat facere responderi: ⁊ ideo dixit preterea.

p ¶ Sigillatim. q: positio habens plura membꝛa: in vno fal sa in alio vera posset esse. ⁊ sic copulatiua posset negari: vt di xi. s̃. ti. ꝓcori. c. vl. ff. de rebus du. si is qui ducenta. §. vtrum. ⁊ ponẽs ȝ ponere certũ: ⁊ respondens rñdere certũ. ff. de ꝓbat. certũ. ⁊ ois disiunctiua est incerta. ff. de v. ob. l. vbi. §. qui illõ ff. de ture iuran. ꝓtor edixit. §. quid autem.

q ¶ Sufficienter. s. sigillatim. ⁊ clare respõderi: ⁊ si rñdere nollent haberentur ꝓ confessatis. s̃. ti. ꝓcori. c. vlti.

r ¶ Contradictione. rõnem diꝛi super verbo transmiſſis.

s ¶ Quid sciat. q̃ si titubat: hẽbit dlẽ ad deliberandum. ff. de pe. here. si debitor. ⁊ si ꝓsumptio est de malicia potest iudex erigere inramentum ab eo q̃ malicioſe hoc non petit. s̃. eo. li. de iur. calũ. c. ij. in fi. si aũt animũ suũ ad aliã partem applicare nescit: tũc poterit dicere nescio: vel negatiue respondere vt si q̃rat si talis viuat: dicat nõ credo nõ sequiꝛ ꝓpterea q: credat ipsum moꝛtuum ȝm inno. ⁊ hosti. tunc eniȝ titubat nõ credens hoc vel illud.

t ¶ Inquiras. Quid si syndicus confiteaꝛ q̃dicium eius qȝ prelatus cõfessus fuerat lȝ alij aliter diꝛerunt: dic ȝm ber. ponẽ standum cõfessioni prelati ⁊ capituli q̃ ꝓfessioni syndici q nõ iurauit. si vero cõcoꝛdet cũ prelato eius ꝓfessio adiuuat.

u ¶ Articulis. articulus vocaꝛ pars intentionis cõtinens id qȝ actoꝛ probare intendit: ⁊ facit. s̃. de testi. veniens. ij.

x ¶ Ꝓducendos. iuratos tñ als testimonium ipsoꝛ nõ valeret etiã si eẽnt religiosi. s̃. de test. nuper. nisi iuramentuȝ remitteretur a parte. vt. s̃. eo. tuis.

y ¶ Alterius. ſ sancti nicolai.

a ¶ Productos.cozaz papa vel iudicē ab eō dato. Et sic nō q̄ cōtestata erat lis: aliter regulariter nō valet testiū receptio. ff. l vt lit. nō cōtest. in rubro ⁊ nigro: Et sic no. q̄ lz statiz post litem cōtestatā iurādū sit de calūnia vel de veritate dicēda lz q̄ regrit cā: ⁊ faciēde positiōes añ p̄batiōes: si tñ hoc omissū fuerit adhuc post p̄batiōes fieri poterit: ad hoc. ff. e. li. de iur. cal. c. j. hic enīz p⁹ testes receptos ⁊ de veritate iurat ⁊ fiūt positōes

b ¶ Noia. ne eē possit variatiōi locus. ff. e. li. de rescrip. c. ij. ⁊ cōtinebantur isto mō. Intēdit talis p̄bare talē testē adulterū p eo q̄ talē vroꝛez talis publice i suaz tenuit cōcubinā: ⁊ hoc p̄bare vult p. a. b. c. Itez itendit p̄bare q. t. ē piurus: qz deseruit corrupt⁹ i tali cā ⁊ hoc vult p̄bare p. d. e. f ⁊ sic de singulis: qz vn⁹ testis nescit oēs articulos intētiōis: sed iterdū alterꝫ tñ ⁊ si vellet alios q̄z notatos inducere vel eos trāsponere: nō credo. q̄ possit ꝑ hosti. ar. ff mād. l. diligēter ⁊. ff. de reserip. cū dilecta. j. de p̄ben. cui de non.

c ¶ Calēdas. ⁊ nō vltra. ff. de p̄ba. lz. nec p̄sit istl delegati terminos p̄rogare: nisi partes ambe in p̄rogationem termini consentirent. ff. de of. dele. de causis.

d ¶ Interrogatozia. iterrogatozia fūt q̄ facit pars testib⁹ productis ꝑ se: ⁊ dant sup articulis de gb⁹ p̄missuz ē: ⁊ formant hz circūstantias cause: ⁊ p̄sonaꝝ p̄ductaꝝ: vt in dicto. c. lz. ff. e. cū cāz. j. ⁊. c. p tuas. vñ datis articulis petit pars terminū ad danda iterrogatoria: q̄ termin⁹ tā hic ⁊ p̄dictis iuribus dari dz q̄z ꝓsuetudine gnāli: q̄ est optima ⁊c. ff. ō legi. si ō int̄pretatiōe. ō ꝓsue. cū dilectus. Et fiūt interrogatoria hoc modo Si dixerit testis vez eē qō i p̄mo intētiōis articulo ꝓtinet q̄rat ab eo quō scit: ⁊ si ibi p̄sens erat: ⁊ ad qd ibi erat: ⁊ si vidit. potuit enim p̄sens eē ⁊ nō vidisse. Itē quo anno mēse ⁊ die id fuit fcm. Itē i quo loco: q̄ domo q̄ parte dom⁹: ⁊ an domus illa sit terranea vel in solario. ⁊ q erāt ibi p̄sentes. Itez si cognoscit illū de quo testificat ⁊ cuius ē etatis statute ⁊ coloris: ⁊ his similia hz q̄ facūt ad factū: ⁊ hec interrogatoria de ꝓsuetudine nō dāt ⁊ ō iure parti aduerse ne possit sup his instruere testes suos: sz iudex p se vl̄ p assessozē examinat illa: ⁊ fiq̄ repit supflua vl̄ ipertinētia: illa resecat hic aūt ñ hēbit locū resectio cū fuit approbata q papa: vt ō articulis supius dixi.

e ¶ Specificatione. Ho. p̄ro specificatione obiectoꝝ: ad idem ff. e. li. de elec. vt circa.

f ¶ Et aliozuz. forte obȝciebāt aliquibus nō crimina: sed alia per que impediebantur testes esse: puta q̄ erant vel fuerāt aduocati: vel p̄curatozes in causa. j. c. p̄ozi. vel q̄ erant minores. iij. q. ij. c. j. vel his similia.

g ¶ Conuentus. originales actozes.

h ¶ Producēdos ad reprobationē testiū p̄ductoꝝ i p̄ncipali.

i ¶ Proximo. intelligebatur si non fuisset appositum. ff. ō. verbo. obli. eum qui calendis.

k ¶ Examinare. ꝑm iterrogatoria p̄ozis ⁊ quentus spaldig. ꝑncipali ꝑductos[a]: q̄z noia[b] i eisdem articulis ꝓtinēt vsq̄ ad calendas[c] nouēbꝛis ꝓximo futuri examines scōz ꝓtis aduerse iterrogatozia[d] q̄ tibi sub eadē bulla trāsmittim⁹ diligēter: ꝑmo tñ i p̄sonā cuiuslibet testis a p̄dictis abbate ⁊ a cōuētu ꝑducti facta sigillatim specificatōe[e] criminū ⁊[f] aliorū obiectoꝝ sibi i eisdē articul⁹ ꝓtentoꝝ. ¶ Si vō dicti abbas ⁊ quētus[g] aliquos testes[h] cōra te ꝑduxerit ꝓtra testes ab eis dē ꝓze ⁊ quētu ꝑducēdos[i] iuxta articulos quos ipsi abbas ⁊ conuentus tibi sup reprobatōe testiuz ꝑductoꝝ p̄ozis ⁊ conuentus in eadez ꝑduxerint: recipe ac eos vsq̄ ad calendas[k] februarij p̄ximo futuri diligēter examina re[l] ꝑcures: simili[l] specificatione criminū ⁊ aliorꝝ q̄ cōtra testes eozundem p̄ozis ⁊ conuentus obiecta fuerint obseruata[m] ꝑius tamen p̄stito iuramento[n] a ꝓcuratoze dictoꝝ abbatis ⁊ conuentus q̄ ad hoc ex malicia nō procedāt[o]. Inno. iij. i gnā. ꝛc. lug.

Romana[p] ecclesia ⁊. j. i appellat ōis[q] cā is q̄ appellantis ꝓcurator: vel aduocatus in p̄ozi iudicio fuerat[r] non recipiat in testem.[s]

l ¶ Simili. de qua dictum est. ff. p̄ozi. ver.

m ¶ Obseruata. hos aūt testes nō licebit vlterius p̄ozi ⁊ conuentui reprobare: vt. ff. de testi. lz dilectus.

n ¶ Juramento. sed quare exigitur iuramentum a ꝓcuratoze abbatis in hac reprobatione: ⁊ non in p̄ma reprobatione quā facit poꝛ cōtra ꝑncipales testes abbatis. Sopotius p̄sumit q̄ hoc facit abbas ex malicia q̄z p̄ozi: qui ꝑmo reprobauit testes sup ꝑncipali ꝓductos: quasi p uocatus velit vl cisci: ⁊ iō ꝓpter illam p̄sumptionē hoc exigit iuramentum: si. de re. spo. litteras ꝑm ber. Sed dic q̄ ꝑ est in ptāte iudicis p p̄edi. decr. ⁊ p. c. de iura. ca. c. ij. in si. ff. eo. lib. vnde ⁊ in p̄ma poterit exigere si sibi videbitur: ⁊ in secunda omittere si sibi videbitur: iste autem necesse habet mandatum pape seruare.

o ¶ Procedant. habebant olim quidam hic plus ꝺe tertu gdaz nō. ff. cetez nobis sub sigillo tuo ⁊c. io. an.

p Romana. duo sunt huius decre. dicta ⁊ breuia ⁊ iccirco eam non summo.

q ¶ Appellationis. fuit causa dubitationis qz alia videbatur cā ap. a ꝑncipali p̄opter alium iudicez ⁊ alium ꝑcuratozem ⁊ aduocatum qui frequenter in ipsa interueniunt: qz non tenetur ꝑcura. vel aduocat⁹ ꝑncipalis cause defendere causam appellationis: vt no. ff. de ꝑcura. non iniuste. ⁊. ij. q. vj. §. post scōz. ⁊ facit q̄ dixi. ff. ō iur. ca. c. ij. j. rñ. sed nō ē alia: vel lz fit alia quo ad quid: rñ ꝑcurator vel aduocatus in ꝑncipali in causa appellationis, nō debēt testimoniū ferre: ne memozes sui officij forte ꝛium asse reret ꝛitatis: sic ⁊ aduocatus negt esse iudex: ne affectionis sue memoz. C. de assel. l. nemo. in fi. ⁊ iudex in causa qua iudicauit nō dz esse testis. ij. q. vj. statuendū. vbi de hoc qō itellige ꝑm determinationē decre. ff. e. dilecto. ⁊. c. cū a nobis. in vno ergo ⁊ eodez negocio quis duplici officio tam suspecto fungi nō dz: de cle. ꝛiu. diuersis. ff. ad trebel. ille a quo. §. tempestiuū. ij. q. j. in ꝑmis. de ꝛ. si forus. cum si. in testez ergo multo fortius non recipiet talis in ꝑncipali per iura predicta.

r ¶ Fuerat. si ergo illū ꝑcuratoꝛē cōstituit sed non recipit mandatum testificari poterit. ff. eo. dilecto. Idē in aduocato: ⁊ de hoc etiā no. ff. e. l. vlt.

s ¶ In testē. intelligas q̄ ipso appellāte. nā ꝑ appellatorem bene recipiet hz ber. ⁊ modernos: tū qz rō phibitōis cessat. tū qz nō repiet phibitū ⁊ edictū de testibus phibitoriū ē. ff. e. t. l. j. ⁊ i isto casu q̄n ꝑcurator vl̄ aduo

catus appellantis deponit p appellato: dico q depoſet ea p appellante. q iurat p vtraq; pte dicere vitatez ad hoc. ſ. e. de teſti. in. c. j. ij. z. iij. z. C. de qſti. l. pde. z di. j. de re. iu. qđ ob gratiã. qđ de procuratorib⁹ ad negocia. dic bm ho. qp in negocio qđ procurauit de conſenſu partiũ põt admitti ſicut z iſte z ſicut mediator. in auc. de teſti. §. q̃niã ho. col. vij. i alijs admittetur etiam parte iuita cũ nec phibeat. ff. e. l. j.

a ¶ Preſũptiõe. puta q; hz vnuz teſtẽ. ſ. de procura. ex inſinuatiõe. xx iij q. iij. ſi habes. ff. de do. prele. l theopompus.

b ¶ Perſonaz z ipi⁹ cãe: qđ dicot nõ. ſ. ỏ iureiurã. c. vlti.

c ¶ Ontigit. p/ lati canonici rectores et officiales locorũ qui iurant ſtatuta z cõſuetudines loci vel eccl̃ie ſeruare: pterq̃ ta iſ iuramẽti nõ obligam̃ ad illicita i poſſibilia vel obuiãtia eccleſiaſtice libtati. nec ad ea debet intentio ſua referri. io. an.

d ¶ Cõſuetudie ad h. ſ. c. clericis

e ¶ Accedũt i q̃ acceſſu antiquas eccleſie ꝓſuetudines ſuare debẽt vt. ſ. de p dilecto

f ¶ Recipiẽdis ad h vocari debẽt abſẽtes j. de pben cũ i eccl̃ijs niñ ꝓſuetudo eẽt in ẽuũ vt ibi.

g ¶ Scripta potes ſingula ſingulis referre.

h ¶ Ciuitatib⁹ q̃ muroz ãbitu terminantur. j. ỏ ſen. ere ỏ ſi ciuitas.

i ¶ Poteſtanb⁹. g gladio vtũr ad maleſactoz vindictam z laudem bonoz: de homi. poſtulaſti. ỏ maio. et obe. ſolite. z tũc miſter ẽ dei. vt. xxiij. q. v. miles. z. c. ſe.

k ¶ Clauſa in h erat morb⁹. z ſi iurãt ſolũ ſeruare ſtatuta edita: ad edẽda ſacro nõ tenent: vt. ſ. e. ij. c. pe.

l ¶ Libertatẽ. z ideo ſtatutarij ercõicatiõ ſũt ſi infra duos menſes e. de ſtatutis deleri nõ fecerint: vt. z qui tales conſuetudines vel ſtatuta ſeruare facũt: vt. ſ. de ſen. excõ. noue rit. ad hoc. j. de imu. ec. c. iij. iij. z. v.

m ¶ Vinculũ. ſ. e. quãto. xxij q. i ij. inter cetera. ad hoc. j. de re. ſũ. an malis. z. c. nõ ẽ obligatoriũ. h de appellationibus dñ. ſ. de appel. ad noſtrã. z. c. cũ ſpecialt. io. an.

n ¶ Obſiſtere. ad hoc. ſ eo. li. de conſti. c. j. ỏ ſepul. c. j. cum ſi.

o ¶ Intẽtiõe. dñ ergo iuramentũ illicitum ex alio ſic z ſuita excõicationis ſ. de ſen. excõ. p tuas. z. c. ſacro. vbi de hoc. xj. q. iij. §. cum ergo.

p ¶ Impoſſibilia. ad hoc nullus põt ſe obligare. ſ. de pac. c. vl. de qđi. ap. c. vl. de re. iur. ipoſſibiliũ. j. de re. iur. nemo põt. Et i telligo impoſſibilia de iure vel de facto. vt diri in p/ dicta regula nemo põt.

q ¶ Maieſtatis. quã peius ẽ offendere q̃ tpale vt. ſ. de here. vgentis. z. j. ỏ imu. ec. clericis. C. ỏ he. re. manicheos.

r ¶ Declaram⁹. declaratio igit anrig iuris: z hoc ius nõ. ber. ſ. de his q̃ fi. a ma. p ca. c. j. in glo. vl. z ho. e. c. in glo. pe. vnỏ dabat ibi ꝓſiliũ hoſti. q̃ iurãs ſic diceret: iuro ſeruare ſtatuta z ꝓſuetudines ſtas poſſibiles z hõeſtas q̃ de facto z iure ſeruari poterũt. z multiplex ẽ impoteña: vt nõ. ſ. ỏ reſcri. ſcificatiõ. poſito tñ q̃ i genere iuret. ſit tñ hz iuſ cõe interptatio iuramẽti. z p/ bat hoc ſatis p dec. ſ. eo. ad nram. iij. z. ſ. de ỏ. ſig. ſup qbuſdã. dic g̃ bene q̃ aut go erpſſe iurat ſtatuta illicita ipoſſibilia z i honeſta: z tũc eo ipſo largo mõ ꝓiurauſẽ. ſic. ſ. e. ſicut nris. aut generalit iurat ſuare ſtatuta z tũc diſtingue: aut tũc ſciebat ibi ſtatuta eſſe illicita z illa ſe obligatuz ſeruare in mente gerebat. z tũc idem quod ſ. aut neſciebat nec id in mente gerebat: z tũc non peccant z ſolũ ad illicita obligaſ. vt hic in pdictis ũrib⁹. ad qđẽ. ff. de tranſac. qui cũ tutoribus. §. vl. ff. de qđi. inde ſi procurator. q̃ſi in fi. ff. de condi. inſti. qditiones. z l. ſe.

f ¶ Licet mulieres. ſper eccleſiaſticũ iudicẽ ordinarium loci compelluntur iuder ſeculares ec. cen. ius canonicũ qđ ad prouiſionem animaz ſtatutum eſt ſeruare Et fuit tracta hec decre. per compoſitores huius libri de extraua. que incipiebat: quia vo contingit.

¶ Decretum. vij.

Licet mulieres: q̃ alieñato

¶ Decretum. viij.

Ontingit c in non nullis eccleſiis de ea cõſuetudine obſeruari: q̃ ipſa ruz plati cũ primo ad eccl̃ias ipas accedũt vel cũ de recipiendis ibidẽ nouis canonicis agit: nec plati admittunt: nec canonici alr recipiunt in ipis niſi iurent ſtatuta z cõſuetudines ipſaruz eccl̃iaz ſcripta z nõ ſcripta iuiolabilit obſeruare. ¶ Inter laicoſ etiã in multis ciuitatib⁹ castris z terris in ſuis poteſtatibus rectoribus vel officialib⁹ aſſumẽdis ꝓſuetudinis morbus irrepſit q̃ ptãtes rectores z officiales b⁹i ad poteſtarias rectorias z officia eadem: niſi priuſ ſeruaturos ſe ſtatuta ipſorum locorum clauſa iurauerint: nullatenus admittãtur. ¶ Quia vo in ſtatutis z conſuetudinibus ſupradictis interdũ aliq̃ repiunt illicita ſeu impoſſibilia vel obuiantia eccl̃iaſtice libertati: ne ſub tali generalitate iurãdi ſic iurãtib⁹ peccãdi occaſio ꝓbeat: cum iuramentum non fuerit: vt eſſet iniqua ꝓſuetudines vel ſtatuta ſeruare facũ: vt. ſ. de ſen. excõ. noue rit. ad hoc. j. de imu. ec. c. iij. iij. z. v.

¶ Vinculũ. ſ. e. quãto. xxij q. i ij. inter cetera. ad hoc. j. de re. ſũ. an malis. z. c. nõ ẽ obligatoriũ. h de appellationibus dñ. ſ. de appel. ad noſtrã. z. c. cũ ſpecialt. io. an.

¶ Obſiſtere. ad hoc. ſ eo. li. de conſti. c. j. ỏ ſepul. c. j. cum ſi.

¶ Intẽtiõe. dñ ergo iuramentũ illicitum ex alio ſic z ſuita excõicationis ſ. de ſen. excõ. p tuas. z. c. ſacro. vbi de hoc. xj. q. iij. §. cum ergo.

¶ Impoſſibilia. ad hoc nullus põt ſe obligare. ſ. de pac. c. vl. de qđi. ap. c. vl. de re. iur. ipoſſibiliũ. j. de re. iur. nemo põt. Et i telligo impoſſibilia de iure vel de facto. vt diri in p/ dicta regula nemo põt.

¶ Maieſtatis. quã peius ẽ offendere q̃ tpale vt. ſ. de here. vgentis. z. j. ỏ imu. ec. clericis. C. ỏ he. re. manicheos.

¶ Declaram⁹. declaratio igit anrig iuris: z hoc ius nõ. ber. ſ. de his q̃ fi. a ma. p ca. c. j. in glo. vl. z ho. e. c. in glo. pe. vnỏ dabat ibi ꝓſiliũ hoſti. q̃ iurãs ſic diceret: iuro ſeruare ſtatuta z ꝓſuetudines ſtas poſſibiles z hõeſtas q̃ de facto z iure ſeruari poterũt. z multiplex ẽ impoteña: vt nõ. ſ. ỏ reſcri. ſcificatiõ. poſito tñ q̃ i genere iuret. ſit tñ hz iuſ cõe interptatio iuramẽti. z p/ bat hoc ſatis p dec. ſ. eo. ad nram. iij. z. ſ. de ỏ. ſig. ſup qbuſdã. dic g̃ bene q̃ aut go erpſſe iurat ſtatuta illicita ipoſſibilia z i honeſta: z tũc eo ipſo largo mõ ꝓiurauſẽ. ſic. ſ. e. ſicut nris. aut generalit iurat ſuare ſtatuta z tũc diſtingue: aut tũc ſciebat ibi ſtatuta eſſe illicita z illa ſe obligatuz ſeruare in mente gerebat. z tũc idem quod ſ. aut neſciebat nec id in mente gerebat: z tũc non peccant z ſolũ ad illicita obligaſ. vt hic in pdictis ũrib⁹. ad qđẽ. ff. de tranſac. qui cũ tutoribus. §. vl. ff. de qđi. inde ſi procurator. q̃ſi in fi. ff. de condi. inſti. qditiones. z l. ſe.

¶ Licet mulieres. ſper eccleſiaſticũ iudicẽ ordinarium loci compelluntur iuder ſeculares ec. cen. ius canonicũ qđ ad prouiſionem animaz ſtatutum eſt ſeruare Et fuit tracta hec decre. per compoſitores huius libri de extraua. que incipiebat: quia vo contingit.

a Donationū. Be his dic vt. ſ. ō dot. poſt diuo. re. nuper.

b Proprio. intelligo ſiue itret p ſe: ſiue p procuratorē cui ad hoc ſpeciale mādatum dederint: ad hoc. xvij. dis. ibi. ꝛ ibi de hoc de in. cal. c. vl. ꝛ de procur. c. vl. cum ſi.

c Nō vl. ergo iuramētuꝫ metu extortum nō obligat: de quo dic vt. ſ. qō me. cā abbas ꝛ ſ. e. ſi vero.

d Dolo. quē q allegat ꝓbare dꝫ ſaltē er perſpi cuis indicijs. ff. de pba. quotiēs. ℌ. qui dolo. l. do luꝫ. ſ. e. li. de renun. c. ij.

e Canōice. vt. ſ. e. cū cō tingat. vbi de hoc: ſecus videtur de iure ciuili. ff. de ſum. do. l. lex iulia. an ſti. quib⁹ ali. lꝫ vel nō in pn. C. de rei vxo. ac. l. vni ca. ℌ. fit

f Seculares. qui i hac parte rōne piurij cui cāz dant: ſunt de foro ec. ſ. ō iudi. nouit. ſ. eo. li. de ſo. comp. c. vl.

g Obuiare. ſ. c. priori. cum ſuis concor.

h Canonicū. ſi. j. ti. pro ri. c. ij. j. ō ſen. ex. decerni mus. facit. ſ. e. li. de pac. c. ij. de ſo. cō. c. ij. ꝛ ſic pa pa tollit legē ēt quo ad foꝝ ſeculare: de quo dic vt dixi. j. de re iu. c. ij. Jo. an.

i Cenſura eccleſiaſtica. quid contineatur eius nomine: hēs ſ. de ver. ſigni. querenti.

k Cōpellendos. ē. n. ſuperior eccleſiaſtica ptās: ꝛ iō coercet ſe culare: vt. xxiij. q. v. adminiſtratores. ſ. de ma. ꝛ obe. ſolite q filij ſint le. g venerabilē cū ſi. Quid dices ſi mulier iurauit nō alie nare dotē del donatiōez pp nuptias: nec alienationi cōſenti re niſi ex rōnabili cā ꝛ auctorizāte iudice: ꝛ ſi cōſenſerit reuo cabit pro poſſe: poſtea iudice nō auctorizante cōſenſit ꝛ iura uit nō cōtrauenire: qd erit: Dic ꝫ Jo. q hoc no. ſ. e. cū cōtin gat. q ꝑmū ſeruabit: ad hoc. ſ. e. eā te. ꝛ. c. intellecto. ꝛ in auc. de no ali. ℌ. ſanctiſſimus coll. ir. Sed q̄. ſ. c. tua nos. So. ibi p̄ muꝫ iuramētuꝫ illicitū: ꝛ iō ſcꝫ primo preiudicat: bi c. primū icitum: ꝛ ideo derogat ſcō.

l Um i poſitionibus. Electus poſt ſacrm ponens vel reſpō dens ꝓtraria directe niſi rōnabiliter excuſetur: velut piu rūs a cōfirmatiōe repellitur. Jdē ſi hoc fecerit procurator ipo ua mādāte vel ratū habente vel nō reuocante. hoc dicit habuit ratū hec decre. ex his q̄ notat hoſt. ſ. de fi. inſtru. cuz Joannes ſuper verbo vnica tantum vendi tio.

m Electiōis. Jdē vi letur ſi agatur de laz obtento: cū piuri um non ſolum impediant: ſed etiam deijciat. ſ. e. tua nos. ꝛ. c. q̄ relam. ꝛ ō fidei uſſori. peruenit.

n Poſt iuramentum. quia tunc faciende ſunt poſitiōes. ſ. de confeſ. c. ij. ꝛ ibi dix. ſi. ꝛ. e. ſi. c. ij.

o Bario. Nota ad queſtionem quam diſputauit an per inſtrumentum probetur crimen: quod ſic probatur: hic enim p ſcripturas actorum apparet eum poſuiſſe contraria. ꝛ ſic peru rum: de hoc. ſ. de maio. ꝛ obe. cum in eccleſijs. ꝛ p̄ modernos de accu. ſuper his ad idez. j. de verbo. ſig. c. ij.

p Manifeſta. euidens vel notoria. j. de verbo. ſignifi. con ſtitutionem.

q Periuro. periuri ſunt infames. vj. q. j. infames. ꝛ eccleſias regere nō merentur. ſ. e. ḡrelam. nec ad teſti monium admittuntur etiam poſt penitentiaꝫ. xxv. q. v. paruuli de teſti. teſtimonium.

r Juſta cauſa. vt vnum ex contrarijs dictis multi pliciter pōt itelli gi. ſ. de accu. cuz dilect. vel ꝓbare vult ſe errāſſe in altero de contra rijs: maxime vbi poneretur vel re ſponderetur de facto alieno: vbi tollerabilis eſt er ror. ff. pro ſuo. l. vlti. ſ. de confeſ. er parte. ſ. e. li. de re in inte. c. vl ti. i fi. Sed quid dices: nunquid poſitio vel reſpō ſio ad ipſam re uocari poſſit? Et videtur q̄ non. Nam volat emiſ ſum ſemel irre uocabile verbuꝫ xliij. di. ℌ. vlti. in fi. de ꝓba. per tu as. C. de non nu merata pecunia generaliter. Econtra videtur q̄ re uocari poſſit. xxij. q. j. apud. depe. di. j. diuoꝛitum. de ver. ſigni. nam ꝛ ego. ff. ō diuoꝛ. ſi penituit. Dicit Jo. de deo. ſi data ſit poſitio in ſcriptis non pōt reuocari als pōt. ad hoc de elec. ſcriptum. de confeſ. ex parte quod guil. abboꝛret in ſpe ti. de poſitionibus. ℌ. vlti. ver. Item ſi ponens dicens q̄ ex quo in iudicio pro poſita eſt ſiue in ſcriptis: ſiue non: reuocari non pote rit per predictaꝫ de cre. ex parte. de li. conteſ. c. vno. ſ. e elec. dudum. ij. niſi doceret de erroꝛe vt. ſ. diri. Satis videtur q̄ ſicut teſtis a periurio excuſatur: ſi inconti nenti ſe coꝛrigit: vt. ſ. de teſti. co. preterea ſic ꝛ ponēs vel reſpondens eadem ratione.

f Debebit. nec propter hoc coelectus cōfirmabitur ij. q. j. in primis. ſ. de reſcrip. olim. ſ. e. lib. vt lī pen. c. j. ꝛ ij. C. de rei vendi. l. vlti. Et ſic no. q̄ non inſpicitur h principiū de quo no. ſ. de elec. dudum. j. Nam non ſolum antiqua crimina repellunt electos. ſ. de temp. oꝛdi. c. vl. ſed etiam noua probatur hoc idem. ſ. de re ſcrip. olim. ſ. eo. li. de elec. vt circa. ſicut ꝛ noua cauſa nō ſolū antiqua iudicē repellit: de of. dele. iſinuāte.

t Idem. ſ. qz tibi ſilentium imponetur.

u Expreſſe ſi ergo dedit mandatum ponendi ꝛ re ſpōdēdi poſitionib⁹ generale: ſed non expreſſit vt ſic ꝛ ſic reſponderent vel ponēret. vt. ſ. e. li. de iura. ca. c. ij. ij. rū. in fi. tunc lꝫ procurator ponat vel rūdeat ꝑſa dñs nō deieratus niſi i caſibus ſequentib⁹. ꝛ ꝓcoꝛ. opti me. ſ. e. li. de elec. ſi compromiſſarius.

r Ratū habēte. ꝛ ſic in maleficijs locū habet ratiha bitio expreſſa ꝛ tacita. j. de ſen. excō. cū quis. ꝛ de re iur. ratihabitionem. vbi de hoc.

y Noie. alis ratū nō poſſet habere qō ſuo noie cū

nō est.ī.de reg.iu.ratum quis.vbi dē hōc.

a Ja cōsideratōe. Sex sūt dcā hō dec. Primo ponit arengā z ius antiquū z ꝙstōnis cāz. Scōo dicit q reus q ꝑ actorē de excōicatione excipit: vt ipm repellat ab agendo dz ipsius excōicationis spēm z nomē excōicatoris exprimē: z eā ifra. viij. dies ꝓbare: alīs iudex ꝓcedet in cā: z illū expēsis ꝓdēnabit. Tertio statuit: q si ite rū objiciat: z probet eadē vel alia excōicatio: actor repellit: ꝫ q acta ſt valebūt. Quarto q vltra duas vices ꝫ hec exceptio nō opponat nisi ex cā. Quinto q si oppōitur post rem iudicatā impedit executio: sīa nihilominus valet. Sexto dī q iudex publice excōicatus reo nō opponēte ex suo officio debet ab agendo repellere.

Ja[a] consideratione[b] statuit[c] mater ecclesia: q maioris[d] excommunicationis exceptio in quacunq; parte iudiciorum opposita[e] lites differat[f]: z repellat agētes[g] vt[h] ex hoc magis censura ecclesiastica timeatur[i] z cōmunionis periculū[k] euitetur contumacie[l] vitium reprimatur: excōmunicati dum a communibus[m] actibus excludūtur ruboze suffusi ad humilitatis gratiam z reconciliationis affectum facilius inclinentur. sed hominum succrescente malicia[n] quod prouisum[o] est ad remediū: tendit ad noxam[p] Dū enim i causis ecclesiasticis[q] frequētius hec exceptio per maliciaz opponit: cōtingit interduz differri[r] negocia: z partes fatigari[s] laborib⁹ z expensis ꝓinde quia mozb⁹ iste quasi cōis irrepsit[t] dignum duximus communez adhibere medelaz[u]. C Stgs[v] igitur excommunicationem opponit[x]: speciem[y] illius: z nomen[z] excommunicatoris exprimat sciturus: eam rem[aa] se deferre debere in publicam notionem[bb]: quam intra

b Consideratione. quadruplici. vt.ī.sequit: ibi t er hoc cē.

c Statuit.s.eo.exceptionē.

d Maioris.exprimat ergo ipsū spēs: vt.ī.statuitur.

e Opposita.quod fieri pōt nō obstante lapsu pemptorij ad ꝓponēdas dilatorias assignati: vt i cle.eo.ti. excōmunicationis.

f Differat.Ho.q ista decre.locū habet solum cum opponit excōicatio in vi dilatorie: vt.ī.dicam.

g Agentes.sed nō defēdētes .s.de iudi.itellexim⁹ z.s.eo ti.cum inter.cum similibus.

h Ut ex hoc.assignat quattuoz ꝓsideratōes illius iuris.

i Timeat.l'gatur enim quis magis' ex contemptu xj.q.iij.§.fi ergo.s.de sen.excō.per tuas.

k Periculum.qō est tam in excōicato q̄z in excōicātē de cle.ex.mi.illud.e.ti.si celebrat.cum si.

l Contumacie.ob quam solā excōicatur quis ab homine.xj.q.iij.nemo episcoporū.

m Cōibus.olim erat dupler littera: alia ciuilib⁹ alia cōibus. Et intelligas cōibus nō solū iudicialib⁹ ꝫ et extrajudicialibus: vbi dē ipsoz vtilitate agat erunt igit̄ inter hoies z eoz carebūt suffragijs. C. de aposta. hi qui scāz l spūalibus aūt nō ē dubiū eos repelli: q talium capaces nō sūt: dē eta. z qua.cū ho. de cle.excō.mi. postulatis.cū si.z hoc ꝑm ho.innuit lra hic cōibus.q.d. pēs actus qui alijs hoibus sunt cōes excōicatis sint interdicti: vbi de ipsoz queritur vtilitate: z adde qō dicam ī.de sen.excō.decernimus.

n Malicia.que semper crescit.xij.q.j.oīs etas.xx.q.iij.ꝓcliuus.

o Prouisum.xlv.di.lz.

p Noxam.l.delictū: de hoc.s.de regula.q'ulti.in gl.ij.

q Ecclesiasticis.z tū ēt p ciuilē iudicē dz admitti talis exceptio z quari forma q̄ sequit. vt.ī.de sen.ex.decernimus.

r Differri.ꝑ id.s.de dolo z ꝙtu.finē.ff si cer.pe.l.qdā esti.

s Fatigari.ꝑ id.s.de ap.vt debit⁹.s.e.li.de of.oz. (mauerūt litigantes.

t Irrepsit.i.latēter invasit.C.de epis.z cle. repetita.

u Medelā. Ho.qō medicamēta morbis cē.ad hoc.l.di. vt ꝙstituerētur s. de iu. calum.ceterum in auē.hec ꝙstō inno.cōsti.in prin.

v Sigs.vel siqua.ff. s v.si.l.j.z diri.s.eo.hb.de clec.generali.

x Opponit. intelligas i vi dilatorie.quod p superiora z iferiora ꝓbat si enī i vi pemptorie ꝓponat: vt si dicat electus excōicatus excōicatione maioꝛi: vel ab excōicatis electus. dabit competens dilatio: q̄ hic perit ius opponētis oppositione nō ꝓbata: z econuerso.vbi aūt differt nō perit.ad hoc.s.de ꝓcur.ex insinuatione Et dic oppōat cōrā quocūq; iudice ordinario vel delegato ecclesiastico vl' seculari: vt supra dixi. nec itelligo dilationē hui⁹ decre. locū habere: vbi negat iurisditio: vt si dicat impetratū rescriptum per excommunicatum.s.eo. lib.de rescrip.c.j. ibi enim non principaliter de actoris persona vt hic queritur ꝫ de iudicis iurisditione: z sic dec. dilatio locum non habet.

y Speciem.hoc ideo dixit. q̄ dupler est excōmunicatio. alter a autem ab agendo repellit scilicet maioꝛ altera non: scilicet minoꝛ.iij.q.iij.engeltrudaz. supra de senten.excommunicatiquem vbi de hoc. non ergo sufficit in genere aliquid proponere: quando quelibet species generis illum non sequitur effectum: ad quem ꝓponitur. quia non licet cum alterius dāno incerto vagari: supra eo.libro de rescript.c.ij. de electio. vt quis duas.ff. de iniur. pretoꝛ edixit. secus videtur: quando quelibet generis species sufficit. ff. de petitio. heredi. Item. venīunt §. a quo. ff. de administratio. tutoꝛum. quidam decedens. §. fina.

z Nomen. ꝓpriū z appellatiuū: vel saltem nomē dignitatꝫ sic dicit lex: q in tanto crimine de dolo. s. non oportet vagari ff. de dolo. si er dolo. § fi. z. l. se. Nomen aūt ideo dz exprimi ꝫ ber. vt sciat: an sit ordinari⁹ an ōlegat⁹. q: si ē ōlegat⁹: z ex cōicatio illius erhibeat sine iurisditionis delegatione: nō staret tali excōmunicationi. de offi. dele. cum in iure ꝫ in ordinario hoc nō requirit. Et p hāc lraz vī: q nō sufficiat opponēti ꝓbare q actoꝛ sit denūciat⁹ excōicat⁹. Tū no. Ho. s. de offic. dele. prudētiā. q credit sufficere ad excōicationē ꝓbandā. de nunciationē probari. Sed cōtra hoc ē lra. ī. apertissimis do cumētis. z adde qō dicam. ī. de sen. ex. licet.

aa Rem.i.excōmunicationem.

bb Notionē.i.iudicialez noticiaz. Nomē aūt notiōis ad cos ꝑtinet q iurisditionē nō hūt: sed hūt de q̄is cā notionē. ff. de re iudi. aūt ꝓtoꝛ i ꝓn. Tū noie notiōis accipe possum⁹ z cognitionē z iurisditionez. ff. de ver. signi. notionē. vñ expone no-

tionē.i. cognitionē. ꝛsumptū sūt hoc vbū. C. de pba. sciant cūcti. ber. ij. q. viij. sciant cuncti.

a Octo dier. lz. n. pbationū copia non debeat angustari. xiij. q. ij. quādoq. qz tñ ista exceptio malicioſe frequēter oppo/nebat: ꝛ ē odioſa: lō restringēda fuit potiꝰ ꝙ laxāda. s. ō dec. tua i fi. ſ. de re. iur. odia. cū fuis ꝙcor. ad idē ō. e. li. de resti. ſpo. frequens ꝛ j. de ſen. ex. ſolet. ꝙ lz ſine cā ma/or dilatio nō debeat dari i hoc caſu. tñ cā cogni ta maior dari poterit ex illa cla. ſiqua mihi iuſta cā ꝛc. ff. ex ḡbus ca. ma. Lij. i fi. ꝙ pmū verius vi/deꝛ: cū nō pereat ius ad/uerſarij. ar. ō. de ꝓcur. ex ſinuatōe. Sz queres. Quare nō dant hic: xv. dies ſicut de resti. ſpo. fre/quēs. Dic ꝙ in dilatio/nibus q̄ dant a iure vo/lūtas ē ꝓ rōne. ſic enim poterat. xv. vel. x. vel etiā nin⁹ dare: ꝛ fac qō reci/dari ſolet. ō. de reſcrip. c. ſi qñ. ff. de legt. l. nō oīum. vel dic ſm ho. hoc iō ſta tutū fuiſſe: q: de ercōicatōe hoīs ſolet ꝛ dz fieri inſtrumētū j. de ſen. ex. cū medicinalis. ꝙ de ſpoliatione nō: ꝛ iō nō eſt mi rū ſi longior ibi data ē dilatio: ad hoc. ff. de pigno. l. ꝑfit i fi. Sed q̄re ſaltē in ercōicatione iuris. nō ſtatuebant. xv. dies ō qua nō fit inſtrm. imo ē neceſſe ꝓbare factū. Dic ſm eum: ꝙ idē factū diuerſis mēſurꝭ metiri nō dz: ꝛ qō ō vno dī de alio ītelligi dz. ō. de cōſt. tranſlato. maxime cū circa ꝓncipale ñ ſiat ꝓiudiciū actori. vel dic verius vt ꝓmo diri.

b Cōputato. ſi. ō. e. li. de resti. ſpo. frequens. ꝛ ibi vide ꝙcor dentias de hoc.

c Apertiſſimis. i. indubitatis ꝛ claris. C. de pba. ſci. ant. ij. q. viij. quiſquis. ꝛ. c. ſciant.

d Documentis. i. inſtrumentis vel teſtibus. ō. de teſ. co. per uenit. ff. de fi. inſtru. l. j.

e Quod. i. quam ercomunicationem.

f Actor originalis.

g Diebus illis. quibus ꝓpoſita fuit exceptio: quouſq; ꝓce diſ in ꝓncipali: de ꝓcu. auditis.

h Taxatione. iuramento ꝓmiſſo: de hoc de his que vi me/tuue cauſa. c. vlti.

i Cōdēnans. intelligas hoc niſi errore ꝓbabili excuſaret vt. ō. de ſen. ex. ſacro. ō. e. li. de elec. c. j. in fi.

k Judicij. per ſententiam non finiti: ad dīam eius quod ſe quitur. j. ſed ſi poſt.

l Probetur. infra octo dies: vt ſupra Jo. an.

m Duraturis. ēt ſi cum publice ercōicato fuerit actum: lz ſecus in iudice. ō. de re iudi. ad ꝓbandum Qm ꝓceſſus ha bitus cum actore ercōicato nō valebat: vt. ō. e. exceptione aſ/ſīre fieret ibi q̄dēnatio expenſarū: ibi de hoc. Cōtra. ō. e. li. de reſcrip. c. j. vbi ꝓceſſus habitus cū actore ercōicatoipſo iure octoⁿ dierum ſpatium die in q̄ ꝓponitur minime compu/tatoᵒ ꝓbare valeat apertiſ ſimisᶜ documentis ᵈ quodᵉ ſi non ꝓbauerit: iudex in cau ſa ꝓcedere non omittat reum in expenſis: quas actorᶠ ob hoc diebusᵍ illis ſe feciſſe do/cuerit: ꝓhabita taxationeʰ condemnansⁱ. Si vero po ſtmodum inſtantia durante iudicijᵏ ꝛ ꝓbationis copia ſuccedente de eadem ercōica tione vel alia excipiatur itex ꝛ ꝓbetur ˡactor in ſequenti/bus excludatur: donec meru erit abſolutionis gratiam ob tinere: bis que ꝓceſſerunt ni/hilominus in ſuo roboꝛe du raturisᵐ. Prouiſo ꝙ vltra duasⁿ vices hec non oppona tur exceptio ꝓter ꝙ ſi ercōi/catio noua emerſeritᵒ: vel evi/dens ꝛ ꝓmptaᵖ ꝓbatio ſup/ueneritᵍ de antiquaʳ. Sed ſi poſt rem iudicatam talis ex/ceptio ꝓponatur: executiōez impediet: ſed ſētētia que pre/ceſſit non minus robur debi/tum obtinebitᵗ. Eo tamen ſaluo: vt ſi actor excōmunica tuſ ſitᵘ publice: ꝛ hoc iudex no uerit q̄docūq; ꝛ ſi de hoc reᵛ non excipiatˣ: iudex ex officio actorē repellereʸ nō poſtpōat.

Bonifa. octauus.

Qum⁵ quidam ſeculares iudices dum coram eis excipitur de re per eccleſiaſti/cum iudicem iudicata: in ca ᶻ ſu quo ad eum pertinet cogni tio ᵃ de conſuetudine ᵇ vel de pter aliquod exceptionis auxiliū nō tz bo. ſtellerin de cre. iſtā in occulto ercōicato. Sz tu ſolue vt ibi plene diri. ſ. ꝙ decre. hec locū hz i ꝓceſſu habito coꝛā ordi/nario vel coꝛā delegato: q̄ ercōicatus fuerat actor poſt impetrationē illa aūt q̄ actor erat ercōicatus tē/pore impetrati re ſcripti.

n Duas vices ſic i reprobatio/nibus teſtiū. ō. de teſti. lz. ij. i appel lationibꝰ ꝛ dila/tionibꝰ. ō. de ap. ſua nobis. ff. de dila. l. vl.

o Emerſerit. ō. de offi. dele. inſi/nuāte. ꝛ facit qō dixi. ō. e. pri. c. vl.

p Prompta. ō. de teſti. venies. ij. ō. de resti. ſpo. lras. ℣. ꝓterea. vn de dī: hodie con ſtat hodie agam⁹ ff. vt i poſ. lega. ſi is a quo. j. Rñ.

q Supuenerit ꝛ ſi opꝰ fuerit de hoc fidē faciet iu ramēto. ō. e. li. de elec. vt circa. ℣. ſia ꝓ huiuſmodi. ꝛ ō

r Antiquata. iā bis ꝓpoſita: vel dic etiā nō ꝓpoſita

ſ Executionē impediet. Mō ꝙ meliꝰ executor dz ad/mittere exceptionē ercōicationis. Idē de alijs que nō. ō. de iudi. ꝙ ad conſultationez.

t Obtinebit. ſ. ac ſi ille tpe ſnie ercoicatus ñ fuiſſet.

u Sit publice, hoſti. allegat hāc lram ꝓ ſe ad ꝓban dū ꝙ decre. iſta loquit de occulto ercōicato. ꝛ ego di/co ꝙ lra iſta facit ſolū diuiſionē inter occultū ꝛ publi cum quo ad officium iudicis: nō quo ad alia ſupdi/cta: ſupplet eni iudex de iure ꝛ de facto notorio: nō oc culto. ij. q. j. q̄ aūt. C. q ꝛ aduer. quos in inte. reſti. l. j de hoc. ō. poſtu. bone. ij. Jn cauſis aūt electionū ſup plet indiſtincte de facto: vt. lxxviij. di. puſq; vbi hoc. ꝛ ō. de elec. cum nobis olim.

x Excipiat. hoc forte timoꝛe condēnationis expen ſarum de qua dictum eſt. ō.

y Repellere. ſi duret iudiciū. ſi aūt eſt finituꝫ ab ex ecutione poterit abſtinere. ō. ꝓxori. riſo.

z Um quidā. exceptio rei iudicate ꝓ eccleſtici iudicē admitti dz in foꝛo ſeculari: ꝛ ecōuerſo.

a Cognitio. ꝛ ꝓnūciatio: q: lz regulariter de qua re iudex coſcit: ꝓnunciet. ff. de iudi. de qua re. ō. de cā poſ. cum ſuper vbi de hoc in glo. vlt. tamen interdū cognoſcit qō ñ ꝓnūciat. pone exēplū. ō. de reſcrip. cum ꝓtingat. Jn auditoꝛe. ō. de teſta. rainutius. Itē in caſu. v. q. iij. duodeciz iij. q. vj. accuſatus cum ſi.

b Cōſuetudine. Ho. ꝙ ꝓſuetudo dat iuriſditionem ix. q. iij. ꝙqueſtus. ō. de ſo. ꝓpe. cū ꝓtingat. ō. e. li. de of.

ōz romana.ꝛ de fo.compe.romana.cum ſi.

a Be iure.de iure cognoſcit eccleſiaſticus iuder inter laicos:vbi hz tpale dñium.de iureiuran.veniētes.j. ne cle.vel mo.c.vl.Itē i mr̃imonialib⁹ ꝛ ſpūalib⁹ cauſis:de or.cogni.tuā.s̄ g ſi.ſint le.cām.ꝛ in eccleſiaſticis crimib⁹:vt nō.s̄. de fo.cōpe.cū ſit s̄.e.li.de fo.cōpe. c.vl.Itē cū cauſa delegaf̄ p iudicē ſecularē.s̄.ō rap. i archiepatu.Itē p recōuentionē. iij.q.viij.cuius in agendo.Itē iter laicos g ſunt ō familia eccl̃ie hz qſ daz.lxxxv. di.iudicatū velvbi laicus iuder eſt ne negli.de fo.cope. er trāmiſſa.ꝛ.c. lz er ſuſceptovbi de hoc.Et q diē de iure.ſupplevl' puilegio ꝓceſſo ab eo q illud ꝓcedere poſſit:iſta.n.tria equiparanf̄.c.di.ō.morē.de of.or.duo ſimul.

b Jurisdītionis.quod papa pati non debet:vt.j.de immu.ec.c.vltimo.

c Admitti.ſ.vbi ē idē cor⁹ ſiue eadē q̃ſtitas:idem ius ſiue cā petēdi:ꝛ eadē ꝙditio pſonaꝝ:ꝛ ille q abſolui poſſideat tpe ſnie:alſ.n.exceptio rei iudicate non obſtat.ff.de ercep.rei iudi.cū querif̄.ꝛ.l.ſe.ꝛ .l. ſi rem meā.ꝛ.s̄.e.ti.aduerſario.ꝛ pōt ꝓponi hec exceptio añ litē ꝙteſt.ꝛ p⁹.s̄.e.li.de lit.ꝙteſta.c.j.vbi de hoc.

d Compellantur.ſic.s̄.c.ꝓxi.lz.de fo.compe. c.ij.j. de ſen.ercom.decernimus

e Judicata.eo caſu quo de conſuetudine vel de iure ad iudicem ſecularem cognitio pertinebat.vt.s̄.in caſu conuerſo vidiſti.

f Inducunt.in his enim canon tollit legem.s̄.de ꝓ ſcrip.c.vlti.s̄.ti.ꝓtor.licet.

g Supiores.nō.n.ꝓpellūf̄ p ipos ſcl'ares q tulerūt ſnīaz.qz mior i maiorē.xc.xxj.di.iferior.ō ma.ꝛ obe. cū iferior.cū ſi.Minor aūt ē iurisditio ſecularis:q̃z ec eccl̃iaſtica.de ma.ꝛ obe.ſolite.xxvj.di.ſi ipatoꝝ.Jo.an.

h Debita arbitraria.ex quo certa nō ſtatuif̄:ō of.de le.de cauſis.ff.de iure deli.l.j

i Biſcopū.In preſcriptionib⁹ ſufficit bona fides.vbi ius cōe vel pſūptio nō ē ꝑ pſcribēte alſ̄ oz allegāi titul⁹ꝛ pbāi:niſi ſit pſcriptio cui⁹ ꝑij nō extat memoria.h dic̄.Tracta fuit h ōcr.ō q̃dā exua gāti greg.q̃ icipiebat venerabiliū.ō q̃ fac̄ mētionem ber.s̄.de pſcrip.ſi diligēti.in vlti glo.in fi.ad cui⁹ ōclarationem ēt emanauit:ꝛ eoꝝ que ibi no.moderni.

k Eccl̃ias.quo ad ꝓprietatem.

l Decimas.i.quartā decimaꝝ q̃ debeſ epo.s̄.e.de q̃rta.vel ꝓprie.s̄.de deci.qm̃.

m Repetis.alteri epo loquiſ vt pz p ſequētia.

n Proponit.p exceptionē pſcriptionis ſi ſit liij ꝙteſtatio:qđ dic vt dirī.s̄.e.li.ō liij ꝙteſta.c.ij.

o Cōſtitute.ꝛ ſic ius cōe facit ꝓ actore.xvj.q.vij. oēs.basilice.s̄.e.de q̃rta.ꝛ de deci.oudum.

p Legitime.ſ.ſpacio.xl.annoꝝ.Minor.n.nō currū ꝑ eccl̃eſiam.xvj.q.iij.quas actiōes.s̄.e.de quarta.

q Oportet.neceſſitatē ipōrtat:ad idē.iij.q.ix.nō oz.lz alibi honeſtatē denotet.xxv.q.j.c.jvbi de hoc.

r Titulū.circa allegationē ꝛ ꝓbationē tituli fuerūt opiniones antiquoꝝ:ꝛ tales ꝓmo dixit Jo.circa corporalia neceſſe eſſe allegari ꝛ probari titulum:ſz non circa incorporalia. Sed contradicit ſub eo cre.ſi diligenti.vt ibi no. ad decre.oudū. de deci. rūdebat etiaz vt ibi no. Alij diſtinxerunt inter corporalia: que hñt cōtinuā cām ꝛ qué nō:vt in ꝓmis non requiratur titul⁹ lz in ſecundiſ ſic.s̄. e.auditis.ff.ſi ſeruitus ven.ſigs diuturno. Alij direrunt: aut gs agit ex preſcriptione: aut erci / pit. Si agit:vt.xvj.q.iij. §.pōt.ꝛ C.ō preſcrip.xxx. an.ſigs ēptiōis.neceſſe hz titulū ꝓbare. Si ercipit:vt.s̄.ō.pb. er lr̃is.tc̄ ñ hz neceſſe titulū ꝓbar̄.tū q̃ nēo cogiſ dicē ti.poſſeſſiōis ſue.ij.q.v.§.j.C.ō pe.be.l.cogi.tū q̃.pbāte actoꝝ absoluiſ reꝰ.vj.q.vl.actoꝝ.vt.ec.be.c.vno.C.ō.pb.actoꝝ. Alij direct q̃cūq̃mō gs pſcrip.obȳciat ſiue agēdo ſiue defēdēdo:te neſ tit.ꝓbare.vt.s̄.e.ſi diligēti.Alij direrūt ꝛ h fuit opi.gof.i ſum.h⁹ tit.q nō ē neceſſe ꝓbari tit.niſi gs poſſ deat ꝑ hereā vl ꝑ poſſeſſore.C.ō pe.be.cogi.vl niſi ſit pſūptio ꝑ poſſeſſōez C.ō ꝓba.ſiue poſſidet.j. vel niſi ſe ad h obligauēit:vt.s̄ ō.pb. lz.ꝛi h cāu itelligebāt.s̄.ō ōci.oudū.Alij dicebāt q oli ſufficiebat bona fides.ꝑ ōcr.s̄.e.ad aures.hodie regrebaf̄ tit..s̄. ſi diligēti.his oib⁹ opi.reſecatj tene qō no.ber.ꝛ modēni.s̄.e. e.ſi diligēti.q̃z hic approbaf̄ opi.Sz ȳ obȳcio q ōcr.iſta ꝛ eius diſtictio poti⁹ ſit ō vbo q̃z ō re.qō eē nō oz.s̄.e.li.ō elec.ꝙniſa.§.porro.ꝺm h.n.oi caſu neceſſe erit tit.ꝓbari: cū pſcriptio ſp ſit ꝑ ius:ꝛ ſic ꝑ pſcribēte ſp pſumēdū.Sz obiectio ñ ē vā. ſi.n.ē ꝑ ius.q aligs i fundo meo habituē acqrat:imo poti⁹ pē ius.lz.n.ſit ꝑ ius meū:mō tñ ꝑ ius cōe.vt pbaf̄ ō habituri.C.ꝛ ff.ipateſ igiſ mihi ſi fui negligēs ꝛ rēiſſus.s̄.e.vtgilanti.Itē veluerūt q dicē:q nō ē ꝑ ius q vnuſ epus i dio.alt̄ius ſibi acqrat iura epalia:hz q archidia.vel inferior epo ſibi acqrat epalia:h ē ꝑ ius:ꝛ iō ſine titu.nō pſcribit:ad h.c.di.ō morez. ō excel.pla.accedētib⁹.Sz ꝓmū qđ ō epo dī falſū ē:vt hviđ ad h.iij.q.vj.p totū.ix.q.ij.p totū.dic iudicio meo.ꝛ ſic brevit ſtdū ius cōe vetat ne pſcriptio ꝓcedat.ꝛ h fac̄ ſtdū rōe rei: ſtdū rōne pſōe.ꝛ hos caſus hēs nōtos.xvj.q.iij.dici.ꝛ p ber. s̄.ō pſcrip.cū nō liceat.de his nihil ad nos.Interdū ius cōe fac̄ ꝑ petitore ꝑ poſſeſſore.vt i ereplis hic poſitj.ꝛ i ōcr.dudū.ō deci.ꝛ tūc ē neēe allegaf̄ ꝛ pbaf̄ tit.vt h.ad idē.rciij di. illud.nēo.n.oz vti illis ornamētj niſi ꝓbet a ꝓncipe h ſibi fuiſſe ꝓceſſuz.C.de veſti.ꝛ aura.l.nemo.C.nlli licē ifre.l.vna.li. xi vbi ātioch⁹ ōditionathe ptāte bibēdi i auro ꝛ ēt in purpura.ꝛ fibulā aureā ferre.ſic etiā itelligaf̄.c.di.ō morē.qō verū itelligo tā i excipiēte vt h:ꝛ i pdcis iurib⁹ q̃z i agēte:ad h s̄.ō reſti.ſpo.ad ōcias.e.li.Idē ſi ē pſūptio ꝑ ipz pſcribēte vt h.x.q.iij.qz coḡuim⁹.C.ō ꝓba.ſiue poſſidet j.pōe ereplū.s̄.e. ſi diligēti.ibi.n.ex ꝓfeſſiōe ipi⁹ arepi piſani i ſultabat pſūptō ꝑ ipz:ibi vo ius cōe.vel pſūptio nō ē ꝑ ipz pſcribēte.bōa fiđs

sufficit vt hic vides: pone ī kmis pscribit ecclia bonū meaz: vel aliā rē meā: ego repeto rē illā quā se iā eccliā dic̄ pscripsis se: rē ne itēio mea iure cōi fūdata: certe nō: h ergo pscribenti sufficiat bona fides: lz illa pscriptio sit ꝯ ius meū: nō tñ ꝯ ius cōe: nōbīr. n. sp hēs hoc vbū ius cōe: sec⁹. n. i iure quato: pōe ē: pscpsi ꝯ puilegiatū: p uilegiat⁹ agit ꝯ me. oppono pscriptiōem: hēo ne nccē ꝓbare tit.: certe nō: qz ille nō iuſ cōi sed spāli fundat itētionē suaz. Idē si ꝯ eū q ꝯ me pscripsēat pscribo: rē idē i simi. Concludē q ꝙ vbi petitor fūdat itētionē, suaz ō iure cōi: tunc pscribēs hz ꝓbare tit.. als nō nisi pscriptio faciat ꝯ ipz. Et hz ß possem⁹ dicē ꝙ qñ vna ecclia petit decimas ab alia eccliā: quas possidet i ctia pochia: ꝙ vbi sufficiat prescribēti bonā fidē, ꝓbaſ: qz lz iusc̄ōe faciat ꝯ pscribēte ñ tñ sac̄ ꝓ petēte: z sic fōte possz itelligi decre. s. e. ad aures. hz illos qui dicūt ꝙ p illā decre. sufficiebat. n. bona fides: z fa. ad ß. ff. si ser. ven. l. loci. §. vlt. vbi dr: ꝙ si dom⁹ mea q ē iurta te z seiū dz buitutē seio alt⁹ nō tollēdi: te inuito alt⁹ tollā: nā lz nō hēaz ius tollēdi ꝓ buitutē sei: tu tñ nō hēs ius ꝓhibēdi. Supra dcā vā nisi sit tāti tp⁹ pscriptio. rc̄

g ¶ Cām tribuat. nō. n. regrit ꝙ sit iust⁹ titul⁹ vel ta (vt legit lis q dñiuz tribuat: ad ß. s. e. veniēs: q: qō meū ē ex vna cā.. zc̄. ō fi. istru. inf dilcōs. hz aliq̄lis titulus dat cāz pscribēdi: ō quo dic vt. s. e. si diligenti.

h ¶ Nisi istud nisi venit exceptiue: ad id qō dirit. s. de tiulo: nō ad id qō diri de fide: q: nō pdeſſet tal⁹ pscriptio cū mala ſ de. null. n. antiqua dicrū possessio zc̄. s. e. vigilanti.

e ¶ Memoria. nota ꝙ bis q̄ no. ber. to. z hosti. s. de vbo. sig. sup qbusdā. ꝙcor. ff. de ꝓba. si arbiter. l. rv. di. mos antiq⁹. ff. de aq̄ quoti. z esti l. ß iure. §. duct⁹ aq̄. iij. q. vj. ß gppe. ff. ō aq̄ plu. ar. l. j. §. vlti. Sz quō ꝓbabit tāti tp⁹ pscriptio: dico ꝙm bo. q ß no. ō vbo. si. qd ꝙ noualeq ꝙ dicēt testes pscribētis si talē būt ꝙscias q̄ sp viderūt z audierūt z audierūt ita ee: nec vnq̄ viderunt z audierūt ꝯiū: z q cōis ē z fuit semp opinio q̄ sic fuerit: z q nō extat ꝯij vel inītij memoria. Si aūt ō ß aduersari⁹ ꝓbare vellet testes sui si de ipor eēt pscia ō berēt dicēt ꝙ viderūt tali tpe ꝯiū z audierūt a suis supior⁹ ꝯiū etiā fuisse. Quid ḡ si vtraq̄ ps ꝓbat: tūc pferunt testes magis idonei: z dicūt aptiora. s. de testi. in nra: vbi ō ß: z sic illi q dicunt se vidisse ꝯiū deberent pferri cū alij satagant negatiuā. vj. q vl. actor. cum suis si.

d ¶ Ig erige ntib⁹. ꝙuat⁹ ipso iure vel p sniaz bonis q̄ tz a romana vel alijs ecclijs illa minori spacio. c. an. ō romana tz: vel. xl. ō alias nō pscribit. filij aūt hereticor q catholici putabāt: bona pīna ō romana z aliaſ ecclias pscribūt spatō xl. anno. z idem in extraneis.

e ¶ Teneti feudū vel alio modo: vt. j. dicam.

f ¶ Per sniaz q: pp ingratitudinē reuocata sunt donatio. s. de bona. c. vl. C. de reuoca. do. l. vlti. ad idē. s. de ꝑ ad aures. j. de sciſma. c. vnic.

g ¶ Ipso iure. pone exēplū. s. de penis i qbusdā. lz ibi qdā dicāt ꝯiū. s. eos. p sniaz ibi ꝓuādos: ad idē. s. eo. li. de elec. vbi plcū. §. ipsos in sup. z. c. fūdamēta. §. q si sec⁹. j. ō pe. felicis. z. s. ō sen. ex. grauc. ad fi. in li. sen. de feud. non ali. impialē. §. pterea. cū si.

h ¶ Videant. vt in auc. de sancti. epi. §. siqs rapuerit ad fi. ti. pvnā colū. col. ir. vñ fuit tractū. xxvij. q. j. siquis rapuerit vbi dr ꝙ bōa cōrūpētis rapiētis vel sollicitāt monialem vēdicari debēt mōasterio ß si postq̄z crimē notū fuēit neglexerit ecclesia per ānū petē: tūc applicant fisco: z facit ō diuer. z tempori ali prescrip. l. in omnibus. z qō ibi no.

i ¶ Lētenaria. xvj. q. vj. nemo. de pscrip. si diligēti. z. c cum nobis. vbi nō. qlite r ꝓbet talis prescriptio

k ¶ Quadragenaria. xvj. q. iij. quas actiones. s. de pscrip. de quarta. z. c. ad aures. cum si.

l ¶ Legitime. s. c. proxi.

m ¶ Cōpleta. vt ꝯducāt ꝑa sciſmatū vacationū horatilitatū. z filia. s. eo. c. j. z. c. ex trāmissa. z. c. cū nobis.

n ¶ Putabantur. in alijs igitur hec rescriptio locum non hz: ad hoc. s. de ꝓsump. nonne. Joan. an.

o ¶ Catholicis. bñ dic̄. q: sec⁹ si essent hēretici: illi. n. mihil pñt possidē. xxiij. q. vij. p totū. viij. di. q̄ iure. ḡ nec pscribē. qr. pscriptio sine possessiōe ñ ꝓcedit. s. ō ꝓba. er lris. s. e. cām.. ff. de vsuca. sine possessiōe. j. ō reg. iu. (c. iij.

p ¶ Quibuscūq; dūtñ. catholicj. vt. supra.

q ¶ Bōa fide. credebāt piem vel testatorē fuisse catholicū. z sic iusto titulo. in ipsos eor bona trāsiuisse.

r ¶ In ß casu. Mo. spāle casū i q̄ qdragēaria pscriptō currit ꝯ ro. ecclias z fūgit vice alioz ecclias: sic olim oēs eccle ga audebāt puilegio cētū ānor. C. ō sac. san.

s ¶ Tūc. s. tpe q̄ eccla vult bōa vēdica (ec. vt if dinuz re: si referat ad vbā ōtegāt: vl tūc. s. tpe mor. sue si respiciat vbū extitisse: als ē i lra nunc z clarius

t ¶ Hētici. ß nōne tales dānāt: z ipor memoria ēt post mortē: vt ß. z. xxiij. q. ij. c. vl. z. s. ō hē. siqs eps. ḡ z bōa itelligūt eē dānata: cū sint accessōia ad pbonā. C. ō bo pscrip. auc. bōa. z sac̄ qō no. ō cli. ziu. q a te. So. spāle ē ß i casu pp bonā fidē ipor catholicor hēdā. q tanti tp⁹. s. xl. an. pscriptū sibi dñiniū q̄fuerūt. tāls locuz hēret ꝯia. nā si aliā rē ad ecclāstica pscriptibilē bona fide tāto tempore possedisset: prescripsissent. ergo z ista bona prescribent.

a Um eternū. Juder q̄ ꝯ iusticiā ⁊ ꝯ ꝓsciā aligd i iudicio fecerit i grauamē ptis ꝓ gram vel p sordes ꝙdēnādus ē pti lese i estimatiōez litis ⁊ p ānū ē suspēsus ⁊ ppetuo si medio tpe ingerat se diuinis absolō et⁹ sedi apo. rebuat. ⁊ ꝫ nisi pa. cū ipo di

b Efni (spēset. .i. ōi pzis. s. ō sū. tri. c. j. in prin.

c Tribūal. i. locus i q̄ ius redditur: vel vbi ꝓ tribūali sedz iudex q̄ alis foꝛ vocat: s. ō v. sig. foꝛus.

d Reū. a reatu ñ. n. g accusat statiz reꝰ ē: ꝫ g qui cit crimosus. xv. q. vl. c. vl. ō v. si. fo/

e Juder (rus. būan⁹ id faciēs erroꝛe vel dolo: ⁊ i eo q̄ male iudicat nō ē iudex cū nō sit in eo iusticia. xxiij. q. ij. c. j

f Lodēnat. fuit ꝫ süptū. xj. q. ij. ij. ⁊ si ad tps. ⁊ ē hō q: iudiciū dei initiē vitati: que nec fallit: nec fallit: iudiciū hois opioni: q̄ fallit ⁊ fallit. ō sen. ex. a nobis ij.

g Propha dauid i psalmo. noli emulari.

h Damnabit. deus.

i Illi. i. ō illū: idem cuz fiet iudiciū de illo: ⁊ sunt verba. xxiiij. q. iij. non in perpetuum.

k Eccliastici. seculares nō ligat. cum nec pena inferius posita illos ligare possit: ⁊ facit s. e. li. de elec. in/demnitatibus. in fi.

l Processibus. q̄buscūq; s. de proba. qm̄ ꝯ falsam.

m Odiū. pu. atū. s. de testi. quotiēs. lxxxvj. di. odio. ⁊ xiij. q. iiij. duo ista.

n Suetat. hec. n. ōttuoꝛ hūanū solēt puertere iudicium. x. q. iij. ōttuoꝛ ⁊ vitatem in teste. s. ō testi. quotiens. ⁊ c. lz ex quadam.

o Staterā. xxiij. q. j. ñ offeram⁹. q enim rēē iudica staterā i manu gestat. xlv. di. ois q. ⁊ ita magnum iudicabit vt quū: ō indi. nouit. lz i pēis ōferat dignitati ei persone. s. eo. li. de offi. dele. c. ij.

p Libramie. sic ⁊ ꝯbētes instas mēsuras ⁊ pondēa debent habere. s. de emp. ⁊ ven. c. ij

q Cōcipiēdis q̄ ad scripturā ⁊ pnūciationē iparum

r Ferēdis. ꝫ q̄ad pbationē vbalē: ad h. j. c. c. vlti.

s Deū. a q̄sē iudicabūt iudicabūt. C. ō iudi. rē non nouā. ⁊ remeriēt q̄ mēsura fuerit messi: vt ō pe. ⁊ re. cū

t Illi⁹ mopsi. ero. xxij. ⁊ hēsidē. ix. q. iij. sūmope (ex eo.

u Ordiari⁹. fallit i epis q aliū supēriōis canōis pēa nō ꝓpbēdūt: niſ ō ipis caueat. j. ō sen. ex. q: periculosum. ⁊ s. e. li. de elec. si cōpromissari⁹. §. h⁹ i.

Tnno. iiij i concilio lugdun.
De sententia ⁊ re iudicata.

Um[a] eterni[b] tribunal,[c] in dicis illum reum[d] non habeat quem iiuste iudex[e] condemnat[f] testante ppheta[g]: nec damnabit[h] eū cū iudicabit[i] illi[k]: caueāt eccliastici[k] iudices ⁊ pzudent attendāt: vt i cāz ꝓcessibus[l] nil vēdicet odium[m]: vel fauoꝛ vsurpet: timoꝛ exulet: pmiū aut expectatio pmij iustitiā nō euertat[n]: sed staterā[o] gestēt i manib⁹: lāces appēdāt eq̄: libramine[p]: vt i oib⁹ q̄ i causis agēda fuerit ꝓferti i cōcipiēdis[q] sētētijs ⁊ ferēdis[r] p oculis habeāt solū dū illi⁹[s] imitātes exēplū: q q̄relaſ populi tabernaculū i gresſ⁹ ad dominuz referebat: vt ꝫm eius ſperiuz iudicaret.

t Siqs autē iudex ecclesiasti c⁹ oꝛdinari⁹[t] aut etiā ōlegat⁹ fame sue ꝓdig⁹[u]: ⁊ ꝓpriū pse cutoꝛ bonoꝛis ꝯ cōsciam et[x] ꝯ iusticiā i grauamē partis alteri⁹, in iudicio[y] gcp̄ fecerit per gratiā vel p⁹ sordes, ab executiōe officij[z] p annuz[a] nouerit se suspēsū ad estimatiōez lis parti: q̄ leserit: nihilomin⁹ cō demnād⁹[b] t Scitur⁹ q̄ si suspēsiōe durāte dānabilit igesserit se diuinis[c]: irregularitatz[d] laqueo se iuoluet ꝫm canonicas sāctiōes: a qua[e] nō niſ p[f] iūm pō. poterit liberari: saluis aliis cōstitōnib⁹ q̄ iudicib⁹ male iudicantibus penas egerunt ⁊ infligunt[g] t Dignum est. n. vt q̄ i tot⁹ pſumit offēdē pena multiplicit castiget. ¶ ō sacro pñte ꝯcilio ad memoriam sempiternam.

r Prodig⁹. sic. s. de accu. c. vlti. ⁊ sic crudelis est etiā si con scientie sue confidat. xvj. q. j. nolo.

y Et ō. Nota ista duo sic copulata: vtrūq; n. regrit vt locū hēat pena. Nō. n. ꝫ q̄sciam simplicit iudicare dz: ꝫ inſoꝛmare eam ꝫm allegata ⁊ ꝓbata: de hoc. iij. q. vij. iudicet. s. de of. ōle. pastoral. §. q: vo

z In graue. ecce terti/uz q̄ regrit: vt locū habeat pena.

a In iudicio, gd ō arbitrio: nūqd hec pēa locū in ipso hēbit: dic ꝫm gof, ⁊ ber. q nō: q: ō oꝛdinario ⁊ ōlegato h tm caueē. ⁊ ē h pena: ⁊ sic ñ ap̄liāda: ō pe. di. j. pene. j. ō re iur. odia. ⁊ c. i pe/nis. q̄ ē vuz ꝫ ho. si sit arbitr ꝓmissari⁹, sec⁹ si i locū oꝛdiarū vel ōlegati succedat. ad h. s. de of. ōle. ab arbitris. ⁊ eaꝛ rōne dixit ho. q ñ credit hāc penā i auditoꝛe vl i nuero executoꝛ locū hēe cū ⁊ hi ñ sint iudices. s. ō of. dele. sup q̄nū. §. j. ⁊. §. verum.

b Vel p sordes. h ē q̄r ñ q̄ regrit vt locū hēat pēa h. Et di fieri per sordes si hec pcio timoꝛ vel odio iudex coꝛrupt⁹ sit: ⁊ ideo de his fec sup ius mētionē.

p Officū. qd de bñficio: dixit hoc q̄ q̄ pene sunt restrictē gēde: h ad bñficia nō extendit: si. n. papa h voluisset. id exp̄ſisset: ō deci. ad audiētiā. i suspēsiōe aūt hois possz hēe locū q̄ suspēsus ab officio ⁊ bñficio. h⁹ directe nō ꝓiū. Jo. xxxij. di. ꝑter hec. ⁊ facit q̄ dixi. s. e. li. de elec. q: sepe. ⁊ q̄ nō. ō ap. pastoralis. in fi. pleni⁹ in cle. de pe. cupientes

a Annū. ertūc ichoādū. s. e. li. ō elec. cupiētes §. ceteꝝ. qd si ān⁹ fuerit bisertilis: dic vt no. lv. di. c. ij. s. de vb. si. q̄ſuit.

b Lōdēnād⁹. C. de pe. iu. g ma. iudi. l. vl. ⁊ ifamis vt ibi. ff. ō iud. si filiusfa. ⁊ iure auctēticoꝝ ꝙdēnaī i triplū: si ciuilis sit cā: si cristis punit i ꝓscatiōe ꝓprie sbe. ⁊ i ex liū mittit. auc. vt si i exoꝛ. li. iurēt. §. sigs at Si aūt p ip̄udētiā iudex male iudicauerit: tenet ex q̄si maleficio iq̄tū bonū ⁊ equū visuz fuerit iudici. ff. ō vari. ⁊ exoꝛ. co. l. vl. isti. ō obl. q̄ ex q̄si ōlic. i pn

c Diuinis officijs. nec dixit de beneficijs ꝫm ho.

d Irregularitatis. de qua dicetur infra de senten. excom. cum medicinalis.

e A qua irregularitate, al's a quo scilicet laqueo.

f Per summum. est enim de casibus reseruatis. vt. ri. q. iij. siquis episcopus damnatus. ⁊ c. se. de senten. excom. cum illoruz. ⁊ de hoc de cleri. excom. mini. clerici.

g Jnfligunt. nec mireris si de vno delicto plures penas voluntas irrogari: dignum est enim ⁊ c. ⁊ ita continua: ⁊ facit quod no. de iudi. at si clerici. in glo. penulti.

h Tot. scilicet in deum iusticiam officij debitum humanaz naturam: quia contra pzorumum est coꝛruptus: ⁊ sic nec deum timet nec hominem reuerebatur. ⁊ facit. s. de cri. fal. c. j.

i Multiplici. ⁊ sic fuit appzobata illoꝛ dñoꝛum doc. legiz

opinio qui dicebāt in prealegatis. l. oēs penas habere locuz
a AB aplice. Bec. hec pōt diuidi i quattuor: principales p
tes. In prima pmittit dissesionē que erat inter eccliam
z Federicū impatorē: z oblationes p ecclias sibi factas. In se
cūda q̄ icipit ibi: ſz lz. dicit oblatōes nō fuisse receptas p eum
z quattuor que faciebā
ad depōez eius enume
rat: z quitū qō faciebat
ad primatōz regni sicilie
In tertia q̄ icipit: ibi: nol
itaq; ipm deponit ab in
pio fideles absoluit: fauē
tes excōicat: dat licētiaz
electoribꝰ eligendi suc
cessorez vltio protestat
se puisuz regno sicilie.
Et no. primo: q̄ insuper
scriptioneꝫ dī sacro pūte
cōcilio ad memoriā sem
piternā: qō dicit de con
cilio potius ē ad bone
statē q̄z ad necessitatē z
sine snia q̄cilij snia pape
sufficeret ō ipatorem z
quēcūq; aliū. xv. q. vj. ali
us ibi non dī: q̄ in cōci
lio facta fuerit depositō
ni lz plenitudiné ptāz
ij. q. vj. decero. s. de vsu
pa. ad honorē. lz iferio
res. plati: q iudicare de
bent sm canones: pātia
suoz hīe debeāt clerico
ruz. xv. q. vij. eps nullius
de his. q̄ fi. a prela. nouit
nisi eēt consuetudo con
traria. s. eo. li. de p̄sue. c.
iij. papa vero nō subijci
tur canonibꝰ nec ab eis
auctoritatē hz: sed ptra
s. de elec. significasti ipe
ergo oēs iudicat: z nul
lus ipm. xxij. di. oēs. rj. q.
iij. §. fola. z. c. nēō. Qđ
autez dicit de memoria
sempiterna: nō ē hoc spāle: quia oīs sententia est perpetua: z
fertur ad rei memoriā: z etiā instrumenta ad hoc fiūt. j. q. vij.
saluberrimū. xxvij. q. j. oēs femine. ſz quia hoc nege ciū gra
uissimū erat z raro contingit sniam depositionis cōtra impe
ratorē ferri: z p hoc appareat quanta sit auctoritas z ptās ec
clesie: z vt magis timeat ecclia: ad hoc. s. de pen. in quibusdā
j. de sci sma. c. vno. de penī. felicis.

b ¶ Precipuum pōt referri ad auctorē, z etiā ad p̄cipem.

c ¶ Excessibus. i. contumatia excessuuz: q: satisfacere nole
bat. ix. q iij. nemo epoz.

d ¶ Anathematis. excōicatio cū solēnitate facta de qua. xj.
q. iij. nemo.

e ¶ celabantur. quasi feruenter amabant: ad hoc. s. de custo
euchari. c. ij. z tales mitti debent: quia cū is qui displicet adj
tercedēdum mittitur: irati animꝰ ad deteriora prouocat. iij.
q. vij. in grauibus. xlix. di. §. j.

f ¶ Destinandos. nō solū cū papa legationem iniungit: ſz eti
am cum inferior prelatus canonico suo in vtilitatem ecclesie
suscipere tenet: ad hoc. iij. q. j. nulli de hec. vij. q. j. quia
frater. xvj. q. j. c. vos autē. hoc verū nisi rationabilē ex
cusationē haberet: de his q̄ fiunt a maio. par ca. c. j.

g ¶ Proponi credēduz erat eis: q: de legatione appa
rebat: alis non. C. de manda. princ. l. vna. vel dic quia
cardinales: z no
ti erant: etiā sine
scriptura credi
eis debuit. rcvj.
di. nobilissimus.
vbi de hoc.

b ¶ Nobis erat
sumptū de verbꝭ
pauli ad rōanos
xij. ad corinthios
viij. Si fieri pōt
qō in nobis est:
cū omnibus ho
minibus pacem
habentes. habes
hoc. xj. q. iij. inter
verba ad finem.

i ¶ Pacem. huiꝰ
modi iudiciuz ad
eccliam spectat.
s. de iudi. nouit.
Et nota q̄ eccliaz
z quilibet alius
primo debet ad
uersarium mone
re: vt ad pacem
cū ipso veniat.
Idem in eo qui
agit contra eccle
siam ij. q. vij. ac
cusatoz. vbi de lꝭ
ad hoc. d. pigno.
debitores. sed il
lud de vsbanita
te: vt ibi nota. ff.
de seruitu. vrba.
prē. quidam ibe
rius.

k ¶ Mundo. cu
ius dominus est
ix. q. iij. cuncta. z. s. in proemio huius li.

l ¶ Promisissent. credendū est pape hoc referenti. s.
de testi. cū a nobis. z dixi. s. de renuncia. c. j.

m ¶ Audire. nō perficere. vnde hēbant ad instar au
ditorū referre. s. de of. dele. sup questionū.

n ¶ Corrigere. xxxv. q. ix. sniaz. z. c. aplice. s. de re iudi.
cū olim. in quē de nup. n fi. prime colūne. coll. iij.

o ¶ Vocare. de gra hoc dixit z vt euitaret omnē suspi
tionem adi. ij. q. vj. nos si incompetenter.

p ¶ Tutū talem locum assignare debet iudex: alias lo
cus est appellationi etiam si sit scriptum ap. re. s. d ap.
ex parte. z. xxxij. q ij. siue de cōiugijs. ff. de iudi. si locꝰ.

q ¶ Parata ecclesia. non dixit se reuocare: sed reuo
care patam: z facit ad responsiones quas faciunt iudi
ces appellantibus ab inter locutorijs sententijs: de lꝭ.
s. de ap. cū cessante. z. j. ti. proxi. si a iudice.

r ¶ Miserico: dia. xlv. di. disciplina. cc.

s ¶ Deo. s. c. pri. t Satisfactiōez quā gs ñ tenet

B aplice dignitatis z j.

Sane cū dura guerraz cōmotio nōnullas pfessionis christiāe puicias diuti affli
xisset nos ad federicuz pcipu
umᵇ pncipē seculare hᶜ i dis
sesionis z tribulatōis auctorē
a felicis recordatiōis Grego.
pp. ix. pdecessore nr̄o p suis
excessibꝰ anathēatisᵈ vinculo
inodatū spāles nūcios z ma
gne auctoritatj viros vz vene
rabiles frēs. P. Albañ: z. B.
Sabiñ. epos ac dilectū filiuz
Guielmū basilice. xij. aposto
loz pbīm cardinalē: qui sa
lutē zelabāturᵉ ipsius: duximꝰ
destinandosᶠ faciētes sibi pro
pōrᵏ per ipsos: q̄ nos z frēs no
stri: quātū in nobꝭ erat pacē p
oia secū habere necnō cū oi
bꝰ hoibꝰ optabamꝰ: pati sibi
pacē z trāq̄litatē dare ac mū
doᵏ etiā vniuersō. ¶ Et qz p
latoz clericoz oīumq; alioz
quos detiebat captiuos: z oī
um tā clericoz quos ceperat
i galeis: restitutio poterat eē
pacis plurimū inductiua euz
vt illos restitueret: cum hoc
idem taz ipse q̄ sui nuncij: an
teq̄ ad apostolatus vocati es
semus officium: pmisissentˡ
rogari ab ipso z peti fecimus
per eosdem: ac proponi insu
per q̄ ūdem p nobis parati
erant audire: z tractare, pa
cem: ac etiam audireᵐ satisfa
ctionē: quā facere p̄cepsᵗ vel
let de omnibꝰ p̄zo quibꝰ erat
vinculo excommunicationis
astrictus: z offerre preterea:
q̄ si ecclesia eū i aliquo cōtra
debitum leserat: quod nō cre
debat: parata erat cozrigēⁿ ac
in statu debitū reformare. Et
si diceret ipe q̄ i nullo q̄ iusti
ciā leserat eccliam vel q̄ nos
eū q̄ iusticiā lesissemᵒ: parati
eramᵖ vocareᵖ reges platos z
pncipes tā ecclīasticos q̄ secu
lares ad aliquē tutū locūᵖ vbi
per se vl solēnes nūcios q̄ei
rēt eratq; parataᵖ ecclia de cō
filioq̄cilij sibi satisfacē si eū le
sisset i aliq̄ ac reuocare snias
siquā q̄ ipz iniuste tulisset: z
cū oi māsuetudie z misericoz
diaʳ: quātū cū deoˢ: z honore
suo fieri poterat recipe de in
uriijs z offensis ipi ecclesie su
isq; p eū irrogatis satisfactōzᵗ

remittere: ℓt quo ad deū: rādeō: ℓ aūt sic. xc. di. figs' cō/tristat⁹. vbi ō hoc. ℓ. xxiij. q. iiij. si is g. ℓ ibi de hoc.

a ℂ Volebat etiam ecclesia. Jo. an.

b ℂ Pharaonis. q mītiōib⁹ ℓ flagellis durio: ℓ effectus. nec querti voluit. xxiij. q. iij. nabuchodonosor. i prin. ℓ hēs origi/nez. exo. vij. vsq; ad. xv. ℓ pōt dici de federico ipera/tore: q magn⁹ si ne ꝓparatiōe creat⁹ sine venia dā nat⁹ fuit: sic diabol⁹ ō pe. di. ij. pncipiū

c ℂ Aspidis. icantare q aurez alteraz calcat i terrā alteram obturat cauda: vt incantationem audire non possit.

d ℂ Elata. xvj. q. j. nos autem.

e ℂ Grauissima. bñ dixit. q: marima cā' subesse debuit iperatoris ō positiōi: nec ē similis depositio/clicoz: q ꝓ quolz magno pcō ōpōi pōt. lxxxj. dist. c. j. q: vbi maiꝰ scā/dalū ℓ piculū timetur: agedū est benigni⁹. l. di. vt constitueret. cum suis si. h aūt isurgit in depositiōe impatoris q qsi p est oib⁹ xpianis: vt. vij. q. j. i apib⁹ Itē clici misterāt sacramēta: ß non pncipes. xxxj. di. tenere.

f ℂ Tergiuersatione. ꝓbabili: ad idē. s. ō coba. cle. ℓ mu. c. vl.

ab eo' volebat[a]: ℓ omnes amicos suos: sibiq; adherentes in pace ponere: plena securitate gaudeā: vt nūq; hac occasiōe possent aliq̄ō subire discrimē.

ℂ Sz lz sic apud eum ꝓ/ce pīnis monitis: ℓ precez curarem⁹ ifistere lenitate. Jdē tñ pharaōis[b] imitat⁹ duritiaz ℓ obturans moze aspidis[c] aures suas ꝓces h⁹i ℓ mōita elata [d]obstinatione ac obstinata elatiōe desperit. ꝓpter qō nō valentes absq; graui offensa christi eius iniqtates amplius tolerare cogimur vrgēte nos ꝓsciētia iuste animaduertere i eūdez. ℂ Et vt ad pñs de ceteris eius scelerib⁹ taceamus quattuoz grauissima[e]: q nulla pōt tergiuersatione[f] celari cōmisit. ℂ Deier auit[g]. n. ml̄ toties pacē[h] quondā iter eccl̄iam ℓ imperiū reformatam temere violādo: ℓ infra. ℂ Per petrauit sacrilegiū[i]: capi faciens cardinales[k] sancte romane ecclie: ac aliaz eccl̄iaz prelatos ℓ clericos religiosos ℓ seculares venientes ad cōciliuz qō idez ꝓdecessoz nr̄ duxerat ꝙocādū: ℓ infra. ℂ De here si' q̄z nō dubijs ℓ leuib⁹: sz difficilibus ℓ euidētib⁹ argumentis suspectus habetur: ℓ infra.

ℂ Preter hoc regnuz sicilie qō est speciale pīmoniū[m] bti

pētri ℓ idē pnceps ab aposto/lica sede tenebat i feudū: iam ad tātā i clericis ℓ laicis exinanitionē seruitutēq; redegit: q eis pene penit⁹ nihil hñtibus ℓ oīb⁹ exinde fere ꝓhibitis eiectis illos q remāserunt ibidē: sub seruili q̄si ꝓditione viuere: ac rōānā eccl̄iā cui⁹ fūt homines pncipalit⁹ ℓ vassali: offēdere[n] multiplicit hostilit⁹ ꝓpugnare cōpellit. ℂ Posset etiā meri to/reprehēdi⁹ q mille qdē frū⁹ annuā pēnōez i q̄ ꝓ eodē ipsi eccl̄ie rōane tenetur per ix.[o] annos ℓ ampli⁹ soluere pōt misit. ℂ Nos itaq; sup ꝓmissis ℓ ꝙpluribus alijs eius nefādis excessib⁹ cū fratrib⁹ nostris ℓ sancto ꝓ cilio ō liberatiōe ꝓhabita diligēti: cū iesu christi vices[p] lz imerito teneam⁹ i terris nobisq; i beati petri ꝓsona sit dictum[r]. Qdcunq; ligaueris[s] super terram: ligatū erit ℓ in celis: memoratū pncipē qui se iperio ℓ regnis omniq; honoze ℓ dignitate reddidit taz indignuz. quicq; propter suas iniquitates adeo ne regnet: vl' imperet est abiect⁹: suis ligatum peccatis ℓ abiectum oīq; honoze ac dignitate priuatuz a domino ostendimus denunciamus ℓ nihilominus sententiando priuamus[t]: omnes q ei iuramento ꝓfidelitatis tenē

h ℂ Pacē. Christ⁹ i moze ait: Pacē meā do vobis: pacē meā reliquo vo. matth. x. Jo. xiij. q. j. nisi bella. nō ē ḡ heres xpi: q pacē ei⁹ testō relictā ñ hz: pncipes ārma rie tenēt ad hāc ꝙād s. xxiij. q. j. noli. de treu. ℓ pa. per totū. i anc. ō pa. tenēda. i rubzo ℓ ni. coll'. r. ℓ q ꝓ pacez ecclie fūt: si dignitatē aut cingulū hñt nudēt eis. xxiij. q. j. q ꝓ pacē. ℓ solēt reddi ser cause pp qs ñ ē pax inter hoies: ꝓma qz ñ pūiunt[u] maleficia: eccleslastes. iij. ca

nō ꝓferī ꝓ malos sīsa. ℓc. ad b. s. e. k. ō of. leg. c. j. ℓ. xxiij. q. ij. dōs. Scōa abūdātia tpaliū. gesi. xiij. facta ē rixa inē pastores abzaā ℓ loth. Tertia qz nō occupamur i pugna ꝓ dmōes ad eph. v. nō ē nob colluctatio aduersus carnē. Quarta qz non ꝓsideram⁹ dāna guerre: i q̄ diuitias coz⁹ ℓ aiaz pdim⁹. Die re. lvj. forti icidit i fortē. ℓc. Quita. qz ñ cōsideramus dubiū euētū belli. Reg. xij. vari⁹ euēt⁹ belli: ℓc. Serta. qz ñ buam⁹ ꝓcepta ō nec ōcia ssolui m⁹. Die. iij. vtinā attēdis ses mādata mea. ℓc. xvj. q. j. reuertimi. vñ qō nō accipit christ⁹ tollit fisc⁹ xvj. q. vij. maiozes.

i ℂ Sacrilegiū. qō ē ℓt crimē eccl̄iasticū. s. ō fo. ꝙpe. cū sit. vbi ō h. ℓ taliz oblatiōes recipi, phibēt. xvij. q. iiij. miroz. xij. q. ij. ō viro. ℓ sacrilegiuz tale i captione clicoz ex cōicatiōe irrogat. xvij. q iiij. figs suadēte. ℓt i faciēte ꝓ aliū: ō sen. ex. mlt̄ eres. i fi. ℓt si ñ irrogetur ipis. alꝰ iuria. e. ti. nup.

k ℂ Cādiales. Jstō ē crimē lese maiestatꝭ. ℓ ꝓ tlēs ꝓdita ē noua pēa. j. ō pe felicis. Jo. an.

l ℂ Hereſi. pp qō crimē ñ solū ipator hz ℓt papa ōponi dz. xl. di. si papa. suspect⁹ ℓt ō hēsi si se ñ purgat. ℓ si ꝓ ānū sic steterit ℓ iurāe noluēit. punit vt hēticꝰ: vt. s. ō hē. excōicam⁹. §. j. ℓ. §. siquis vero. Et ē idē i excōicato ob ꝙtumaciā i cā fidei j. ō here. cōtumacia.

m ℂ Pīmōiuz. xciij. di. c. j. in fi. xj. q. j. puēit. x. q. iij. relatum. io. an.

n ℂ Offendet. offendit n. pī in filio. xxiij. q. iij. §. sed. q. ff. qō met⁹ cā. l. iſti qdē. s. ō prel. inp. affert. dōs in ꝙo. ij. q. vij. ac

g ℂ Deierauit. piuriū crimē eccliasticū ē. s. de iudi. nouit. s. e. lib. ō fo. ꝙpe. c. vl. ℓ guiſſimū crimē i q̄lz: ꝓbtiz i plato. vl' in pncipe, cū eoz facta trahāt ab alijs i erēplū. s. ō vo. magne. ℓ iō grauiꝰ puniꝰ. xj. q. iij. c. ꝓcipue

o ℂ Rephēdi. qsi ista sit cā q̄ puari posset reg̃ sicilie ß si ipio.

p ℂ Fartoz. genus monete: ad idem de consec. c. ij. de empti. vendi. ad nostram. ad fi.

q ℂ Nouē annos. sufficit q emphiteota ecclesie cesset per biennium a pensione de loca. c. potuit. vbi de hoc. Jo. an. ꝓuatī per triennium. C. de iure. emphi. l. ij.

r ℂ Vices. de transl. quanto. vt ec. bñfi. vt, nostruz.

s ℂ Dictū matth. xvj. ℓ xxiij. q. j. quodcunq;. vbi de hoc.

t ℂ Ligaueris. claue non errante. s. c. ꝓori.

u ℂ Priuamus. ꝓpter crimina ergo deponit papa, imperatorem: vt hic. Jdē est inultus. xv. q. vj. alios. dat coadiutores

ipis male admistrātib⁹.ſ.e.li.de ſup.ne.p̄re.grādi.p̄negligē tiā ipoz iurisditionē assumit.ſ.de fo.cpe.lz.cpellit ipos iusticiā facere.xxiij.q.v.admistratores.ꝛ ius canonicū.ēt debitis casib⁹ obseruare.ſ.e.li.de fo.cpe c.ij.de iureiur.lz.j.de sent. excō.decernim⁹.vnū.n.oportet eē principatū:ad quē oēs recurrāt.vij.q.j.in apib⁹.

q ſi.sint le.p venerabilē ꝛ ō ſ vide qđ nō.ino.et hosti.de fo.cōpe.licet ex fascepto.

a ¶ Absoluētes.xv.q.vj iuratos.ſ.de here.c.vlt

b ¶ Subiacē.absolutionē sibi nō reseruat:ꝛ sic alijs videt̄ pmittere: de seu.excō.nuper

c ¶ Illi aūt.ſ.areps magūtin⁹ coloniēſis.treuereñ.ꝛ q̄ttuor laici.ſ.cōes rheni dux saxonie marchio brādaburgensis.ꝛ rex boemie olim dux. Et dicūt qđ q̄ rex boemie ō nccitate vocād⁹ nō ē: nisi cū alijs discōdāt:nec istud ius hūit ab antiquo:ſ hodie ō'fcō tz:ꝛ ſ p hosti.ō ele. venerabilē.Lanō dicē q̄ exercit⁹ impatorē facē.xciij.di.legim⁹ ff.ō orig.iur.l.ij.Ꝑ.postea.ꝛ.Ꝑ.deide cū eēt.ꝛ.Ꝑ.deinde.q: difficile.ꝛ.Ꝑ.nouissime.ꝛ isti.de iure na.Ꝑ.ſ qō.C.ō vet.iu.enu.l.j.Ꝑ.ſ ēt nihilomin⁹.Sz nūqđ papa possz p̄incipes electiōe puare ꝛ p se eligē ipio vacāte:dixit ſ ber.q̄ nō:dūmō ipi velint eligere.Sec⁹ vī si nollēt eligē vel ꝓcrdare nō possēt. ſ pbat ōcre.ſ.e.de elec.venerabilē.ꝛ hoc maxime in laicis locuz hēat:ad hoc.ſ.de iurepa.cum dilectus.ꝛ qđ ibi nō.

d ¶ Eligāt.nō statuit a iure certū tps p̄cipibus ad imperatorē eligēdū.hic ē q̄ papa nō pōt eligē nisi p⁹ illos admonet.ſ.de elec.venerabilē.qđ nō ē in eccljs:in qb⁹ siue sint cathedrales siue īferiores statuta sūt tpa.ſ.ō elec.ne p̄iu defectu.de ꝓcess.preben.c.ij.vnde temporis lapsus sufficit:q: diu statuta.ꝛc.ſ.de loca.c.potuit.Jo.an.

e ABbate sane.Diuidit hec decre.in.vj.partes. In quaꝛ prima ponit actoꝛ petitio ꝛ eiꝰ cā.In scōa q̄ incipit ibi allegabat:ponit triplex defēsio reoꝛ. In tertia q̄ incipit ibi,p parte:ponit duplex actoꝛ replicatio.In quarta q̄ incipit ibi sed ad hoc.ponit reoꝛ duplicatio.In quinta ibi p̄factus. ponit cause diffinitio.per cardinalē facta..In sexta ibi nos igitur.ponit pape ꝓfirmatio.Et hoc dicit decre.in summa. Qui petit rem certa causa expressa:si illaz causam nō probat succumbit:lz aliam probet maxime post modū emergentem.

f ¶ Conuentu.quod facere debet:quod dic vt.ſ.de rescrip. edoceri.

g ¶ Dominij vel quasi.videtur q̄ talis libellus admittēdus non sit:cum hec sint aduersa.Ex iure.n.dominij dicit se dominū:ex iure quasi dominium dic aliū eē dominum:ꝛ sic dici se dñz ꝛ non dominum:si sic q̄si contrarius deberet repellit:de ap.sollicitudinē cum suis ꝓcur.nec dz iudicium eē ī pēdēti:vl dubium ff.de iudici.ñ q̄ē admodū.Circa huī⁹ libelli formam nō q̄ petitio ista peto talem rē iure dñij hz locum cum q̄ emit rē ab eo q̄ illius rei dñs ē:ꝛ ei rem tradidit:ꝛ sic dominum.ff.de acqren.re.do.l.traditio.recte ergo se dominum dicens dominium siue causam sue petitionis p⁹nit.petitio autem rei iure quasi dominij locum habet:cum quis bona fide rē emit a nō domino:ꝛ rem sibi tradītā bona fide recepit:credens traditiōis tpe dñm esse.ff.de publi.l.ſ ꝛſi res.Ꝑ.vlt.ꝛ sufficit emptori habuisse bonaz fidem: lz vēditoꝛ malam fidem habuerit;ꝛ callido consilio vendiderit:vt.e.l.Ꝑ.ꝓtoꝛ ait. Si talis emptoꝛ ab ēzvsu capiat possessione cadit:rez a possessoꝛe iure quasi dominij:ꝛ appellat actio publiciana Si aūt p⁹ vsucapionē a possessione cadat: tūc nō cōpetit publiciana: ſ daī ciuilis actio.ſ.rei vendicatio ꝑm quosdā vtilis:ſz alios directa.ff.de publi l.j.Dicta ē āt publiciana a publicio actoꝛe q ēa inuenit:vt īsti. de act.Ꝑ.alie. Ad ſ vt actoꝛ obtineat oportet eum p̄obare titulū ꝛ rē sibi fuisse tradi-

¶ De prefato ſicilie regno p uidere curabimus cum eoꝝ dē fratrum nostroꝝ consilio sicut viderimus expedire.

Idem p̄ceptori hospitalis sancti Jo.hierosol.in hispania ꝛ commendatori ac fratribus dom⁹ de curuaria hospitalis eiusdem.

Abbate sane:ꝛ īfra.Abbas de bonefac.p̄o se ꝛ conuentu⁹ suo ꝓponēs locum de roscll'.esse predicti monasterij iure dominij⁹ vl quasi:ꝛ tam:ꝛ bonā fidē habuisse tempore emptionis ꝛ traditionis:quod p̄esumit:nisi ꝛriū p̄obetur:ꝛ q̄ credat mō venditoꝛē vel donātē tpe ꝛct⁹ dñm nō fuisse. Als publiciana nō ꝓpeteret:ꝛ formaī libell⁹. Peto talem rē mihi restitui iuꝛ dñij vl q̄si.ſ ē dicē q̄si dñij ac sic vsucepissem.qđ nō vsuceperi.ꝛ de sola ꝓsuetudie admittit talis libellus ſ ō diſiūctione.vnde decre.deberet peto to talē rē iure q̄si dñij:q: modo cet⁹ ē re⁹.In supradicto aūt libello quācunq; ptē disiuncte probauerit a / ctoꝛ obtinebit ꝑm formā petitionis:ꝛ si deficiat in vna ꝛ absoluaī re⁹:postea poterit itētare alīaz ptē disiuncte:nō ob.exceptione rei iudi.q: ſ ē mō alia cā q̄ꝛ prima.ſ.de cā posſ.c.vlt.ꝛ de hoc isti.de acti Ꝑ.alie. sicut cū in iudicio peto rōnem tutele:ꝛ ꝓsequoꝛ alterā speciē tiñ:lz fiat absolutio in illa specie:vel simpliciter:nihilomin⁹ alias species postea ꝓseq potero.si excipias de re iudi.te replicatione doli repellā.C.de iudi. licet. Sed ei qđ dictū est q̄ mala fides tradētis non nocet accipiēti rem bona fide:quominus vsucapiat:ꝺdicit auc̄:C.ō pscrip.lon.tem.auc̄.malefidei. q̄ dicit in malefidei possessoꝛe alienāte cessat lōgi tpis p̄scriptio. Dic q̄ lz pdicte leges corrigant p auc̄.vt bona fides tradentis exigaī:nihilomin⁹ qđ de publiciana dicit: locum hz vt qui rē habuit bona fide ꝛ iusto titulo:lz tradēs habeat malā fidem:ꝛ lz accipiens vsucape nō possit ꝓp malā fidē tradētis:tñ a quocunq; possessoꝛe p̄eqz a dño publiciana rē vēdicabat.ō dñm āt ñ curit pscriptio:lz tradēs hēat bonā fidem. Distiguit tñ vtz dñs sciuerit suā rē taliter alienatā:ꝛ tūc currit ei pscriptio lōgi tpis nisi res eēt furtiua: qꝛ tunc nō curit ei pscriptio ꝓp viciū qđ ei adheret. Si ignoꝛauit: p̄escriptio lōgi tpis nō currit:pscriptio aūt lōgissima bñ currit:vt ī pdicta auc̄.male fidei. ſ ergo non vetat auc̄.qn locū hēat publiciana:lz fuerit mala fides tradentis.Sed ad ſ vt lōgi tpis pscriptio.locū hēat reg riē tradētis ꝛ accipiētis bōa fides hz leges:hz canōes vo sola pscriptio.xl.an.locū hz:ꝛ semp cū bona fide.ō ō pscrip.c.vl.ber.cuiꝰ fuit ſ glo.lz ñ p oia ad liaz quā

hic pp̃ suas remissiões posuit q̃ alibi facit ad ea: ꝛ vi
des qđ sentit ber. talē libellū de ꝙsuetudie admitti: et
satis eē pōt: cū consuetudo sit optia legū interpres. ꝺ
de ꝙsue. dilect⁹. ꝛ ß eēt nouū guil. in spe. de cā pos. et
ppr̃e. § nōndū. v. alie. ꝛ. §. fe. in fi. Alij vt tā. dicūt q̃ il
li subtilitati ciui
li: q̃ libell⁹ alter
natiu⁹ nō recipia
tur: nō est stādū
ꝺm canonicā eq
tatē: ad h. j. in fi.
c. ꝛ §. de iudi. di
lecti. de in ite. re
stit. ꝙstitut⁹. vbi ꝺ
b̃p inno. ꝛ hosti.
ꝛ p hosti. ꝺ elec. q̃
relaz. Alij dicūt
q̃ h ꝛ i filib⁹ nō
fuit obiectum: q:
bñ fuisset repl'sa
talis petitio ꝓpt
rōnes allegatas
in pn. glo. ꝛ sic i
telligūt ꝓdi. dec.
ꝙstitutus. Alij di
cūt q̃ vbi actor i
cert⁹ est ex fcō ali
eno: ꝛ nil sibi pōt
iputari: tunc ad
mittit alīnatiu⁹:
libellus. ff. q̃z le
ga. l. j. §. q̃ät. nō
nūq̃. als nō. ꝛ sic
soluūt ꝛria. Tan
cre. ꝛ ino. dicunt
q̃ vbicūq̃ qs. p
babiliter dubitat
nō solū rōne ali
eni facti: ß ēt ꝓj
pōt in eōđ libel
lo plēs ꝓponere
actiões: nec cogi
tur eligē ēt si se ñ
ꝓpatiaꝰ. ꝛ sic i
telligaꝰ ōcr. ꝙsti
tut⁹. als si nō ē p
babile dubiū: elī
gere cogit. ff. de tribu. qđ i hēđ. §. eligē. vbi plene ꝺ h
ꝛ adde qđ diri. §. eo. li. ꝺ elec. vt qs duas. Alij dicūt q̃
lz libellus videaꝰ ꝛri⁹: non ē. q: rei vēdi. ꝛ publiciana
nō sūt ꝛria ß diuersa: cū ad eūđ finē tēdāt: cū ām ten
dūt ad diuersum finem: tūc habēt locū ꝛria: ꝛ h tz gu
il. i spe vt. §. ꝛ sr̃ ß adde qđ diri. j. ꝺ reg. iur. nll⁹ plib⁹.

a Largitiõe ß p ß nō hēbat locū vendicatio: cū nō
dicaꝰ q̃ traditio sceuta fuerit. C. de rei ven. l. seruum.
vbi empto: nō traditū sibi pūtez vēdicare nō pōt. ad
idē. C. de here ven. qui tibi. ff. de rei ven. si ager. Sed
dic illud vuz in priuato: sec⁹ in eccliā. C. de sacrosan.
ec. vt inter diuinū. ꝛ §. de ꝙsuetu. c. ij. vbi de hoc. ꝛ ex
h̄c exp̃eſſ one succubuit abbas vt patebit infra.

b Pertinere. hoc verbum late patet. ff. de verb. sig.
verbum. de fide instru. inter dilectos.

c Allegabatur. secūda ps. Ꝓpositū primo fuit ꝙ
cum suis finibus ex largitio
ne[a] regis aragonie ad ipsum
monasterium pertinere[b]: pe
tijt iudicari eidē monasterio
locum ipsum: ꝛ vos exinde
amoueri. Allegabat[c] aūt
pro parte vīa q̃ fcā vobis do
natio de predictis valida exi
stebat: quāuis illa sub sarace
nozum tunc existerent pote
state: quia non simpliciter sed
sub conditione fuere donata:
videlicet si ad manus fideliū
deuenirēt. In quo casu cessa
tio poterat: ꝛ debebat habere
vigorem[d]: quia ipsi donationi
rerum donatarum natura[e] vī
qualitas non obstabat. ꝛ salu
bre ac laudabile[f] quidez erat
spectare ac prestolari tempus
quo illa christianozum domi
nio subderentur: quare mox[g]
cum peruenerunt ad ipsos[h]:
fuerunt ad vos totaliter deuo
luta. Multuz[i] quoq̃ dista
bat an ipsi monasterio de bo
nefac. vel predicto monaste
rio populeti ab eodem rege
facta donatio fuisset: quia ꝛ
fi liquebat predicta monaste
rio populeti ab ipso rege ac
ab illo abbati ꝛ conuentui de
bonefac. fuisse collata: non ta
men ob boc constabat dictum
regem ipsi monasterio de bo
nefac. illa donasse: vel mādasse donari. Nec pro eo q̃ volu
it ꝛ statuit: vt edificaretur ibi
monasterium: poterat ꝛ debe
bat intelligi: eum predicta vī
eorum aliqua construendo
monasterio donauisse[k]: cum
illa potius sua videtur inten
tio: vt quia prefatum mona
sterium populenti tot ꝛ tanto
rum bonoruz largitione dita
bat: abbas et conuentus ipsius
pro sua suoꝝq̃ salute mona
sterium construere tenerent:
presertim: quia monasterio
quod nōdum erat: aliquod si
ri donatio non valebat[l]

Premissa vo concessio fa
cta monasterio de bonefac. ab
abbate et conuentu monaste
rij populeti nulluz prorsus ei
videbatur afferre suffragiuz:
pro eo potissime: q̃ post litem
contestatam ꝛ processuz iudi
cij facta fuerat sicut clare pe
tebat ex instr̃o prefato: vñ cū
ius siquod i predictis ipsi mo
nasterio de bonafac. ex conces
sione huiusmōi cōpetebat: i
iudicio minime deduxisse: q:
videri nō pōt illō venisse: qō

pte hospitalioꝝ. q̃ au⁹ ipius regis casīx curuarie cuz suis fi
nibus j quos erat loc⁹ de rosellis: pri⁹ hospitalarijs ꝺtulerat
rūsuz fuit per mōasteriū q̃ talis donatio nō valebat: cuz fa
cta fuisset eo tpe quo res donata erat i potestate hostiū non
in dñio donatoris: ꝛ p hac pte facit q: liber hō fund⁹ hostiū
ꝛ que natura fieri non
concedit in stipulatiões
venire non possunt. ff. ō
verb. obli. liber homo. ꝛ
l. si stipuler. ꝛ si aliquid
alicui sit relictuz: quod
propter qualitatem reli
cti haberi nō potuit. nō
tenet legatum: lz inter
dum estimationez habe
at cum distinctione legj
ff. ō le. iij. si deicommissa
§. si seruo. Contra hanc
allegationem monasterij
allegabat hospitale: vt
sequitur.

d Vigorē. s. aduēiēte
conditiõe vt segtur ꝛ re
grit ad ß. ff. de ac. emp.
ꝛ ven l. volt. ꝛ legatuz qō
nō valet: si legetur sb cō
ditione. non valet ꝙditi
one aduenīente. ff. de le.
cetera in prin. ff. de condi. ꝛ demon. qui heredi
in fi. ꝛ l. g sub ꝙditione.

e Natura. vī qualitas
quia res donata nō erat
liber homo vī res sacra
vel religiosa vel iestima
bilis. ff. ō ver. ob. inf stipulantem. §. sacram. reges. n. g spiritualia pos
sidere non pūt: nec illa
possunt donare: ꝛ recipi
entes sūt astricti. xvj. q.
vij. si quis deinceps.

f Laudabile. quasi di
ceret: nec ex virtute con
ditionis debuit infringi
dōatio: quia erat lauda
bilis ꝛ honesta.

g Mor. C. de sacrosanc. ec. vt inf diuinū. ꝛ §. diri. i. iij. glo.

h ꝙpsos. s. christianos.

i Multū. bonus aduocatus hospitalioꝝ primo confir
mauit ius ipsoꝝ: secū do ipugnātius monachoꝝ duplici rō
ne. Et est prima: dicebāt hospitalarij: monachi: nō ostēdūt do
nationē regis vt in libello direrūt. dicebāt monachi: satis cē
qō ostēdebāt donationē factā a rege monasterio populeti: ꝛ
ab ipo mōasteiro populeti monasterio de bonefac. rndebant
hopitalarij id multum distare: vt seqnitur.

k Bonauisse. bene dicebat: q: ex nullo verbo posito in do
tiõe facta monasterio populeti patebat fuisse hanc volūtatē
donantis: q̃ loc⁹ de rosellis daret monasterio de bonifac. ꝛ ec
ce quod sequitur cum illa ꝛc.

l Non valebat. ad hoc de ec. fedi. ad audientiā. ij. vbi ꝺ hoc
de de ꝓpon. impu. ad. disoluendum: ꝛ xxxij. q. ij. quod non
formatū. io. au..

a Accidit.q̃io.an.iō alia ītrpellatiōe opus est.ff.ō iudi.nō pōt.q̃.l.solemus Iudex ergo non posset ex alia donatione p nunciare ex qua actū nō fuit:vt in pte dicta.l.solemus.

b Pro pte vero altera.s.monasterij de bonefac.q̃ hec est tertia ps:q̃ bene allegassent ħ monachi si res donate nōptinuissent ad regnuz;q̃ nil disponere potuisset:ħ qz ad regnū ptinebāt:lz illa ñ possideret:ius qō in eis hūit dare potuit.ff.ō fūdo.si fundū.maxime sb ꝯditione vt.s.q̃ ad hoc obligare potuit successorē.vel male allegabant ex eo:q̃ cōditionalis obligatio bene astrigit successorē.instit.de v.ob.§. ex cōditiōali.ff.de pro/ba.pactum.

c Separata.bonoz separatio non hz locuz nisi in certis casibus no.ff.de separati l.j.io an.

d In reo qd si rē petitaz tpe litis ꝓte.possideat sed tpe sniē fine dolo desijt possidere absoluit si vō tpe li.ꝓte.non possideat:q̃ tpe sniē possidet cōdēnat.ff.de rei ven. sui aūt §.j.q̃.ff.ad exhi. l.tigni.§.siqs.s.ō excep. c.pe.Sic ergo ex cā supuenienti post li.ꝓte.absoluitur vel cōdemnat reus sic videt in actore vt ex cā post li.ꝓte.superuenienti sibi debeat reꝰ ꝙdēnari ħ ħ no est verū vt.j.patet q̃ pōt esse rō q agit ex certa cā: maxime post li.ꝓte.mutare illam non pōt:nec aliam allegare:cū super alia contestatio non sit facta:q̃ ita ex cā illa ex qua actū est debet ferri sniā:sed reus q conueniebatur:si non possidebat tpe li.ꝓt.hoc dicere debuit:q̃ fuisset absolutus:si id ꝓstitisset iputet ergo sibi qz tacuit ff.ad exhi.tigni.§.siquis q̃.§.ceterum.q̃ de hoc.s.de excep.c.penul.

e Sed ad hoc.quarta pars in q̃ respōdetur ad duo prxie

f Ceterum responder ad secū dū:de quo direrat i (dicta. v.porro.io.an.

g Speciali.in libello exprēssa:vt ħ.puta ex causa donationis facte a rege.io.an.

h Postea.i.post li.ꝓte.ex predicta cā.

i Alia.puta qz petebatur res ex cā donationis:modo petitur ex cā venditionis forte facte post lit.conte.

k Similis.vt cū peteretur ex cā donatiōis facte a rege mō postmodum accidit:pronunciari vtiq̃ sup petitia nō poterat ex eadem. Pro parte aūt altera dicebatur q̃ cū rex ipse sua probitate ac studio ab i fidelibus loca ꝙquisiuerit supradicta:donatio aui vel pāis ipsius pri facta de illis:cū ad cultū fidei peruenireꝫ:regez eundez quo ad hec fic per eū postmodum aquisita obligare non potuit:cum sua propria facta essent:q̃ viderentur ab alijs,bōis hereditarijs sepata

Porro pfata ꝙcessio facta mōasterio de bōefac.a mōsterio populeti:lz post acceptuz iudicium cause processum interuenerit:prodesse.tū q̃ valere debebat:cum p actore qō de iure suo ex causa idonea q̃uis superueniēti appeat:satisfacere videatur:satisq̃ esse si prout seruatur in reo:int sit ipsius tempore sententie,p ferende. Sed ad ħ ps vestra respondit q̃ cum tam supradicti aui donatio q̃ locoꝝ acquisitio premissoꝝ fuerit nomine regni facte:memoratus rex donationem seruare huiusmodi tenebatur. Leterum predicta mōasterij populeti cōcessio monasterio de bonefac.auxiliari nō poterat in hac parte:qz cuz quis egit ex aliqua certa q̃ speciali cā q̃ postea siue alia siue filij ei quā exposuit accidit videri ñ potest illā in iudiciū deuenisse:cum iudex tunc prospicere ac attendere debeat diligenter an ex ea oīno eadē que pri exprēssa extitit:vt pote q̃ tūc etiam competeret:actoris ītētio sit fundata. Secus aūt cum egit vel petijt in genere nullo certe vel specialis cāe faciens mentionem:videlicet quia generaliter forte propofuit aliquem obnoxium esse sibi vel ad se iure dominij vel quasi rem aliquam pertinere: tunc enim ħ precipue est ispiciendū iudici an sufficienter vel minime de iure vel intentiōe constet actoris.vnde si de hoc ex cā etiam postmodum accidenti liqueat potest q̃ debz iudex etiam si appareat minus iuste a principio fore actum: suum ex inde animum informare:quoniam q̃ si petitū fuerit indebite non ob ħ tamen minus valuit:q̃ tenuit iudicium subiectum. Nec illius acta vel gesta ꝓpterea min valida extiterūt nec et iudex ipse cognita talr vītate pnūciar i grīū posset cū liba ꝙscia sine cura. Nō ꝓdesset et mltuz reo:si tūc forte i ipz ex ħ i superueniēti cā ꝙdēnatio ñ ferret:cū mox alio istituto iudicio foret ex illa merito ꝙdēnād vñ q̃ si actori suā ex supuenienti sed non eum ex certa causa petijt:quia tunc tantum ex illa causa paratur exceptio:de causa pos.c.vltimo. q̃ diri.s.in magna glo.

l Tunc.s.tēpore litis conte.io.an.

m Obnoxiū.talr gnālis libellus in personalibus actionibus non dz admitti.s.de lib. obl.c. vl.tū vz si recipiat:q̃ sibi iputet reus q causaz non fecit ermi in libello.C.ō anna.ex.si ex mlis.In realibus cōiter admittit. de excep.rei iudi si mr.§.eadem.q̃ l.ſz an eadē.§.actiones.q̃ de hoc plene.s.de li.ob. c.ij.q̃.ff.de edē.l. j.io an.

n Mñ.q̃ sic p/ximū dictū tribꝰ rationibꝰ probat ioannes andr.

o Iudiciū.ac si iuste petisset:dūmō iurisdo ordo seruet in iuditio: q̃ seruari dz:q̃ snia tenet ꝓ eū q̃ p eo lz ferat contra ius litigatoris:nisi fuerit appellatū ij.q.vj.§.diffinitiua.q̃.s.e.ti.cū inter vos.

p Nec etiā secunda ratio.

q Cōscia.si.n. generaliter direrit eum obnoxiū q̃ illum iudex tē/pore snie obnoxium reperit:si euz absoluerit:cōtra ꝙsciaz iudicaret q̃ in hoc casu ex absolutoria sententia. perpetuo q̃ ex omni exceptione rei iudi.

r Non possidet.tertia ratio.

s Iuditio videtur ħ q̃ si iudex condēnet reum ex superuenienti causa eedem ꝓbationes habite in primo iuditio valeant in alio instituto ex eadem causa cōtrarium teneꝫ:qz noua est cā q̃ nouū est iuditium. vnde cū sint li.non cōte.recepti:q̃stū ad ħ ñ deberēt valere iuxta illā regulā testes recepti li.nō ꝓte.nō valēt.Sup

ß posset forsan dici: vt traditur. ff. de test. pñtata. C. e. l. vlt. ber. vel dic q gñalis illius negatio q se negat obnoriuz itelligitur ꝓtest. lit. super omni obnoriate etiaz postea emergenti. vl dic q ß vba sunt allegatio partis nec ponunt ius.

a Egit. reali vl personali: vt dixi super verbo obnoxium. io. and.

b Tunc. i. tpe litis contes.

c Añ petitionē vel litē super ea contes.

d Prefat⁹ igit quinta pars.

e Diligent. xxx q. v. c. vlti.

f Lance. ff. e. ti.

g Attēdit (c. j. repetit ꝗsdaz ex allegationibus.

h Specialis. vt in casu nostro

i Tps z locus ß vult dicē: si peto rē ex cā donationis: lz de tpe z loco nō adieceri qz cū dōatōz necessario ꝓcomitat tps z locus: mihi nō pdest: si post li. cōte. mihi doneꝛ eadē res: cum de certa donatione oportuerit intelligi certis loco z tpe facta. Si autē rē peto iure dominij vel quasi: ß etiaz si post lit. cōte. iuꝛ acquiro: ferē p me sententia. ff. de rei ven. si aūt j. rū. z. §. j. cū enī nullas spālis dominij cās exprimerim: nō sūt ibi cōcomitantie certoꝛ loci z tpis: z ideo non est vis quo loco vel tpe dominū ante sententiaz ꝙuenerit ad me.

k Censeretur. s. donatio vel venditio vl alia cā exꝑssa merito cēseꝛ inualida: qz in dubio regulariꝛ ꝓnūciat ꝑ actoꝛē. ff. de pba. ex lris. cū. n. nō sit ꝓbata venditio certis loco z tpe facta: z sic sit dubiū an ante lit. cote. vel post fuerit facta: succūbet: z sic inualidū est ꝓbari actoꝛi cāz sine tpe. Et no. q hāc lraz q tabellio in iſtrumento debet apponere locū ꝛctus. Quidā, tñ dicūt locum solū de cōsuetudine apponi: cū de iure cautū nō sit. Sed dico cōtra p hanc lram z p dec. ff. de pba. qñ ibi loca designando ꝛc. ad hoc. ij. q. viij. libello ꝛ. C. ō ꝓtra. z comit. stipu. l. optimā. ff. de testi. ex tenoꝛe. ff. qui fi. sint le p tuaſ. video q testis deponit de loco. ff. de testi. cū cām. j. z in iurib⁹ superius allegat: ß par ē ꝓbatio instrōꝛ z testiū de fide instrumē. cū ioannes C. e. ti. in exercendis. ergo z tabellio cōscribere debet locū. ꝓterea forte ꝙfecit instrumentū in loco quo nō potuit.

l Comitantia. s. locus z tempus.

m Disceptāt. qō faciē dū nō ē. ff. e. li. de renuncia. c. j. j. de here. c. ij. C. ff sum. trini. l. nemo.

n Exꝑssa. s. qō ē qñ actum est cā exꝑssa: vt veniāt ꝙcomitantia tps z locꝰ: z lz forte de iure stricto id verū esset de equitate dicam⁹ contrariū. ff. ad. l. aquil. ita vulnerat⁹ ad fi. z equitas scripta rigoꝛi pferꝛ. C. de iudi. placuit. ar. bo. ō simo. lz beli. z. c. per tuaſ Joannes andr.

o Prozogari. ad ß. ff. eo. li. de off. dele. si is cui Joannes andr.

p Moscanꝛ. pone exēplū. j. de rerum pmuta. c. vno. ꝛc.

q Huiu smodi. qñ dicerꝛ si ex alia cā agāt rei iudicate ñ obstabu sñia ff. de iudi. exāinata. C. de peti. heredi. hereditas. ff. ō excep. rei iudi. si mr §. j. z. l. z an eadem.

r Nos igr. sexta pars.

s Um ab vno. si ex pluribus iudicib⁹ vel arbitris vnus alijs ꝑsentibus z mandantibus ꝓ vba pluraliſ numeri ferat sētiā: tz. sñia electio aūt ꝓnuncianda est per verba singularia ß dic. Dubitatio dec. bui⁹ fuit er eo qō dic lex q ex plib⁹ arbitris aut oēs dñt sñiaz dicē aut nll⁹. ff. d' ar. l. itē si vn⁹ i. §. itē si plēs. ß saꝑ oēs videꝛ dicē cū vn⁹ alijs pñtib⁹ z mādātib⁹ ꝓ vba pluralis nūeri sñiaz dic: ß idē tenebat accurt Judiciū. ordinarioꝛ vl delegatoꝛ. (ff. de ar. l. sicuti. io. an. fit igit hec ꝙparatio iter iudices z arbitros: ad idē de of. dele. vno delegatoꝛ. um. lz interduz sit grandis differentia. ff. e.

causa intentionez sufficiat fūdauisse: cum egit⁹ aliqua causa specialiter non exꝑssa: secus tamen est si certam z specialē in sua petitione subiunxerit: nisi post modum intētionem suam ex eadem pꝛoꝛsua quam prius exꝑssit: z tūc d⁹ ēt cōpetenti cā fūdarit. Qua re cum memorat⁹ abbas monasterij de bonefac. ꝓposuerit sepefatū locū de reselk cuz suis teminis ad ipz mōsteriū ex predicti regis largitiōe spectare: ne de aliqua facta ipsi monasterio super hoc ab eodem rege concessione docuerit ostenderit aut donationez quādā factam illi ō bis ab abbate z ꝙuētu mōsterij populeti: q nec i sua petitione fuerat exꝑssa: nec ēt añ facta: nullū ꝓfecto ꝙmodū ex ea repoꝛtare debeat. Prefat⁹ igit cardiaſ ꝓmissis oīb⁹ z alijs q hicide fuerūt, ꝓposita diligēt auditj ac vtri⁹q; ꝓtis mēitj eq iustitie lāce discussis pzu dēt attendit⁹ id qō predicti abbas z conuentus de bonefac. pꝛeꝛ posuerunt intentionem videlicet actoꝛis ex his q p⁹ li. ote. accidūt posse fūdari: eaq; de bē i iudiciū deuenire: tūc locū hāe: sic ꝙgrue allegatū ē sup vz qñ ex certa z exꝑssa cā spālis nō ē actū. Ex his. n. q p⁹ icboatū iudiciū euēiūt: qñ cā fuit exꝑsita spāl⁹: nec dz nec ꝓt iudicj ai⁹ ad ꝓferādā sñiaz iformari: qz cū certe cāe fcā ē mentio: vtpote donatiōis vel vēditiōis aut alti⁹ spālis: oz i cepti iudicij tps attēdi: vt liq do cōgscat: an tūc interfuerit actoris ꝓpt illa q spālē comitanē cāz: z nec rio adeē debēt veluti loc⁹ z tps z h⁹i q fuit sollicite attēdēda: z fine qb⁹ cā vacua z inualida cēseret⁸ Sz cū ē in gnē absq; alicuius cāe declaratiōe petitū: nō sic oz accepti iudicij tps inspici: qz nō regrunt nec sunt oppoꝛtuna: nec attēdi pñt h⁹i comitantia' in hoc cāu. Et lz aliquibus curiosis qui de bis q non multū expediūt sepe discep⁹tāt⁹: alr forsā appeat qñ actū est cā aliqua non exꝑssa⁹ vtilius tamen videtur negociatam expediri compendio q̄ ꝓ quandam exactam' subtilitatem longo dispendio pꝛoꝛogari⁹. pꝛesertim cum nonnulla pro vtilitate cōi contra iuris asperitatem ex equitatis mansuetudine tolerari noscāt⁹ vnde idem cardinalis cōsideras: q ipsi abbas z conuentus de bonefa. nō ꝓbauerunt largitionem super his regiā legitime sibi facte ex q̄ spāl⁹ vos ꝑpetere videbāt⁹: ab h⁹i⁹ eorundem abatis z cōuēt⁹ ipetitiōe ō mādato nostro pꝛebabito fratrū nostroꝛum cōsilio vos duxit sentētialiter absoluendos. Nos igitur cardinalis eiusdem' sententiaz ratā habētes eā auctoꝛitate aplica confirmamus. Boni. viij.

Qum' ab vno arbitroꝛū vl iudiciū' alijs pñtib⁹ z

a Et mandatibus ergo ſi alij pñtes eſſent: ꝛ nõ mãdarent ſecus ꝛ ſufficit ita eſſe ſcriptũ. ff.q ꝛ a.gbus.l. proſperit.vj.q. iij. ſcriptũ eſt ꝛ ſic taciturnitas nõ habeꝫ ꝫ p mandato: ꝛ ſa cit.j.de reg.iur.is qui tacet. ꝛ qꝫ ibi dixi nec eni in ſententijꝫ pcedit ratihabitio: ſicut in alijs actibus: de hoc ir.q.ij.c.j.ſ.de bis q̃ fi.a pziela,cũ vos.caute ergo facit is,p quo lata eſt ſen tentia ab vno ſolo recita ta: ſi de mandato alio ꝛ poſſit fidem facere ſicut de ſpẽtia: ꝛ facit qõ no. ſ.de offi.dele.cũ in iure.

b Scripta.qõ dic vt.j.

c Oz.neceſſitatẽ(c.pz. ipoztat.alꝫ eni ſi p ver ba ſingularis numeri,p nũciaret hẽt locũ ill e. ſ.itẽ ſi ples.qõ verũ itel ligas niſi college qui tũ hocpoſſent: cõmiſiſſent illi vices ſuas: nõ ſolum in recitãdo: ſed etiam in,p nunciando: tunc eni ille verbis ſingularis nũeri vtere tur. Interdũ tñ verbũ opoztet honeſtatẽ deſignat.xxv.q.j.c.

d Statuimus.p ho.eniz verbũ ſtatuo bene (j.vbi de hoc. pzofertur diffiniua ſnia.ſ.de vbo.ſignifi.de bis.

e Electione.de hoc dic vt:ſ.dixi:de ele.ſicut cũ eo.li. Sed gd dices ꝙpromiſſuz fuit in tres vt deber ẽt eligere: qui ſece dentes i ptẽ poſtea recederũt dicẽtes: ꝙ ꝙcozdauerũt ꝛ cõmi ſerũt vni electiõz ꝛ pnũciatiõz illi⁹ de quo ꝙcozdauerãt: q eli git ticiũ: alij duo reſiſtunt dicẽtes: ꝙ nõ de illo ꝫ de ſeio fue rat ꝙcozdatũ: q̃rit an debeat illis duobus credi: Et ho.q hãc qõz dicit fuiſſeꝫ facto in eccliaꝫ lugd. plene eã tractauit.ſ.ꝫ pboba.tertio ꝛ dixit ibi,iter cardinales obtinuiſſe credendũ eẽ illis duob⁹ tũ q: magis credẽdũ ẽ duob⁹ q̃ vni ꝛ q: duo b⁹ credit donec ꝛtrariũ ꝓbet: ꝛ vt fraus euitet alꝫ q pzonũ ciaret: ſp poſſet⁹ ſubtrahere illi in quẽ cõiter cõcozdaſſent ꝛ q: facultaſ ꝓbationũ nõ eſt angſtãda.ſ.vt lit.nõ ꝙteſ.qm. ꝛ q: ipoſſibile ẽ alio mõ ꝓbari.in quo caſu ẽt interdũ heret. eo credit.C.de heret.qm multi in fi.ꝛ cõſpiratoz.i.ſ.de teſti. co.c.vl. Itẽ cũ de ꝙſcia alꝫ cuiuſ querit: credit vni ſoli.ſ.q: ali ter ꝓbari nõ poteſt: de homi.ſignificaſti.ꝫ.fi.ꝛ ad hoc bñ fa cit ipſa decre.tertio.ꝛ ſic dixit intelligẽdã decre.cũ dilecti. de ele.vt illi tres vel duo deponãt ꝛ de ꝙſenſib⁹ alioꝝ ꝛ de ꝓpꝛis In ꝛtrariũ videbaſ.ſ.ꝙ credẽdũ eſſet tertio tanq̃z a duob⁹ ad id officiũ deputato: ar.ff.ſi meſ.fal.mo.di.l.j.ſ.de.teſti.co. ꝓterea nec.vꝫ credẽdũ duob⁹ cũ videãt in ſuis teſtimonijs ſingulares.iij.q.ix.pura de elec.cũ dilecti.de accu. cũ dilecti. Itẽ videt illi.teſtificari de pzopo facto: ꝛ ſic nõ ſũt teſtes ido nei.C.ꝫ teſti.l.oib⁹.iiij.q.ij.ſ.itẽ i criali.ꝫ.itẽ null⁹ idone⁹ ſed negari ñ põt gn iſti duo pñt,ꝓbare ſaltẽ diſſẽſũ tertij.ſ.ꝙ ipe terti⁹ pnũciãs nõ cõſẽſerat i illũ: nec de illo fuerat ozdiatũ ꝙ ſiliũ tñ ẽ tutũ ad has fraudes euitãdas: ꝙ ipſi ꝙpõiſſarij hẽ ant tabellionẽ: ꝛ ſcribi faciãt publicũ iſtr̃z quõ delibãt: ꝛ oz diant ꝫ tali eligẽdo: ꝛ cõmittũt illi ſocio: vt eligat ꝛ pnũciet: aut ipi ijdẽ ſcribãt ꝛ ſigilla apponãt: vt ſcriptura ꝛ ſigillũ ob uiẽt ꝛriũ aſſereti.j.q.vij.ſalubrimũ.xxvij.q.j.oẽſ ſeſe.C.ꝫ nõ nu.pecu.auc̃.ꝙ q ꝓpã. Querebat etiã ibi ho.an ipi ſi ꝙpõiſ ſarij erq̃ deliberaſſẽt ꝛ cõſẽtiſſent aliquẽ poſſẽt mutare vo lũtatẽ? Et dixit ꝙ nõ q: vicẽ capitu.tales obtinent. vnde talis ꝙſẽſus habet ſaltẽ vi ſcrutinij publicati.ſ.ꝫ electi. publicato.

f Sgularis Nota ad qõz que fuit de facto. Eps cõ promiſſarij⁹ ad eligendũ abbatẽ ratione dignitatis ſic locut⁹ eſt in plurali: Nos talis eps boni. ꝙpromiſſarij⁹ ꝛc̃.opponeba ſꝙ nõ valebat electio: q: facta per verba pluralis numeri nõ credo ꝫ nocere quia. ꝫ vere eſt vnica ꝛ cõis er quo fit per vnuz ſolũ: nec hz decr. vt per te vides Quid dices i col lationib⁹: habe bit ne in illis locꝭ hec dec. vtſi ad pluresſ ſpectat col latio: neceſſe ſit eã fieri ab vno: ꝛ per vba ſingula ris numeri: non credo.dico.n. vt dixi.ſ.de ele.ſi cut cũ ꝛ ibi ñ hz locum decret. q: ꝓpter. non ha bet hoc locum: ſed in collatio nib⁹ nõ habet locũ decre. q: ꝓpter. ergo nec iſta ad idẽ.j.de ꝓbẽ.cũ in illis. ꝛ qõ dixi.ſ.de elec.c.vlt.io.an.

g Statuimus.diffinitiua p⁹ ꝙ ſcripta fuerit: debeat a iudice ñ ab alio deſcripti re citatione ꝓferri⁹: alꝫ nec noñ ſententie mereatur habere: nec ab ea ſit appellare neceſ ſe⁹: epiſcopo tamen quem ꝓpter dignitatis ꝓroga tiuam ampliozi conuenit⁸ ho noze fulgere: ſententiam ab eo ferendam licebit ad inſtar illuſtriũ⁹ ꝓſonaꝝ per aliũ pnunciatio per verba ſingula riſ⁹ numeri facienda.

h Idem Et ſi ſnia⁸ diffinitiua p⁹ ꝙ ſcripta fuerit: debeat a iudice ñ ab alio deſcripti re citatione ꝓferri⁹: alꝫ nec noñ ſententie mereatur habere: nec ab ea ſit appellare neceſ ſe⁹: epiſcopo tamen quem ꝓpter dignitatis ꝓroga tiuam ampliozi conuenit⁸ ho noze fulgere: ſententiam ab eo ferendam licebit ad inſtar illuſtriũ⁹ ꝓſonaꝝ per aliũ

i Neceſſe.ij.q.j.in pmis.in fi.ꝛ.l.ſtatutis.C. ꝫ ſen.ex peri recitan.l.ij.ꝛ.iij.ff.de arbi.l.nõ diſtinguem⁹.ſ.ꝙ ſi.ſ.co.ti.c.j. nec cõfirmareſ talis ſententia per appel. nec ob.ff.rez.ra.habe.l.iij.§ falſus. qõ dic vt no.ſ.c.j.

k Cõueit.ſ.ꝫ of.dele.ſãe.ij.ſ.c,li e.ti.c.ij.j.ꝫ hũi.iqſi tozes.ꝛ.c.vl.j.ꝫ priui.c.vl j.ꝫ ſen.ex.q: piculoſũ cũ ſi.

l Illuſtrium.C.de ſen.ex.peri.reci.l.ij.ꝛ in auc̃.de il luſtri ꝛ qui ſuper eos ſunt.§.ſancim⁹ igitur.collatiõe v.habes ergo caſum in quo iudex non recitat ꝓ ſe ſen tẽtiã. Sunt ꝛ caſus in quibus valet ſententia ſine ſcrip to: vt cum breues ſunt cãe ꝛ maxime vilium perſona narũ. Et breuis poterit dici duoꝝ aureoꝝ.ff.de do.l.id eſt.ꝛ.l.ꝑce in fi. Inſpiciaſ aũt qualitas perſonaꝝ ꝛ reli quatur iudicis arbitrio.ff.de iur.delib.l.j.ſ.de.of.de le.de cauſis. vl inſpiciaſ cõſuetudo loci vel foꝛi.xj.di. conſuetudinis. Item cum eps de cauſa ciuili iudicat inter clericos ſuos.xj q.j.ſiquis cum clerico.ꝛ hoc ha bes.C.de ſenten.ex.peric.reci.auc̃.niſi. Itez in caſu.ſ. cum preſes depoſito officio conuenitur vt reddat ad miniſtrationem in auc̃.vt iudi.ſiue quoquo ſuffra.ſ.

necessitatem. Item cum papa per se pronunciat: valet enim sententia lz non tulerit eā in scriptis: ipse enim solutus est legibus. C. de legi. digna vox. ⁊ quia ei⁹ pre sentia omnem supplet solēnitatem. C. de testa. l. omniū. Item ꝑm quosdam valet sniā lata in causa matrimoni ali sine scripto p decre. ō. de test. al bericus. ⁊ hoc vi dentur ibi tenēr bernar. io. gofr. ⁊ inno. sed hostiē. intelligit⁹ ibi be ne fuerit senten/ tia lata in scrip/ tis: sed non publi cis: ⁊ hoc teneas per cle. de verbo. signi. sepe circa fi. ō hoc in spe. de sen. pla. §. iuxta. ver. non valet vel dic di/ stinguendum: an iuder ꝓcedat ex officio an in figura iudicij: vt ꝑmo casu teneat sententia sine scriptura: i se cundo non: vel an ꝓcedat in figura iudicy vtraqz p re presente: an altera contumaciter abñte: vt in ꝑmo valeat: in secundo non: ⁊ hoc dixi verissimum allegat. ō. li. non contes. c. j. ⁊. c. qm̄. Item ꝑm Jo. ⁊ lau. qui hoc no. ij. q. j. in primis. in fi. de consensu partium pot sentē tia ferri sine scripto: sed ber. ⁊ bo. contra: vt. ō. de of de le. de cāis. fatetur tamen ibi bo. q partes bene possent iudicario ordini renunciare: q nec locus esset libello: nec ꝓlationi sententie: ⁊ de plano iniquirere ꝝ verita ⁊ mandata sua daret: vel aliter vt sibi videretur ordi naret. ff. de of. ꝓcon. nec quicqz̄. §. de plano ⁊. C. de te. ap. l. fi. sed q̄ iudicādo ⁊ pronunciando omittatur scri ptura dicit fieri non posse. Et dant doctores cōsiliuz q̄ iuder in ipsa sententia dicat in his scriptis. C. de testa. auc̄. hoc iure. C. de fi. instru. ℞ctus. Et dicunt quidam aliter latam sententiam non valere. C. de sen. ex. peri. reci. l. ij. ⁊ vl. qō non est verum. sufficit enim q̄ in scrip tis feratur vt h ar. C. de testi. cum antiquitas. §. fi.

recitare. ℂ Snia quā scriptā edi⁹a iudice litigatōib⁹ ñ reci tari: ꝑ quā ꝓ ipo ñ stādo⁹ sedē do ᶜ ꝓferri ꝙngit nulli⁹ ẽ pēi t⁹ mom̄ti⁹ᵈ Innocēti⁹. iiij. i ꝯcilio lugdunen.

a ℂ Edi. non cures si aperta sit vel clausa: ⁊ habes. h. C. de sen. ex peri. recitan. l. j. arg. contra. j. titu. ꝓxori. ap/ pellatio ibi soluitur ioannes andr.

b ℂ Stando. in casibus in quibus ꝓceditur simpli/ citer ⁊ de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij: dic vt in cle. de ver. signifi. sepe circa fi. glo.

c ℂ Sedendo. sedere enim debent iudices non solum cum diffinitiue pronunciant: sed etiam cum 'res' que agitur plenam cognitionem desiderat. ff. quis or. i bo. pos. fer. l. ij. §. dies in auc̄. vt ab illustri. ⁊ qui super eos sunt. §. sancimus igitur. col. v. i auc̄. de iudi. §. sedebūt col. vj. xxiij. q. j. paratus ibi sedes me iudicare ⁊ cetera iij. q. ij. v. a ꝓcedente. Quid si sedebat in alta turri vel palatio: ⁊ partes erant inferius: dic q̄ valet sentē tia potuit enim tuitionem sibi loci ꝓuidere. si forte ti mebatur. ō. de sponsa. eum locum. de ele. bone. j. ff. de acquiren. pos. l. q meo. §. si venditorem. ⁊ ar. C. vbi se/ na. vel. cla. l. iij. ante medium. ad h. ō. eo. li. de of. dele. c. statuimus. ⁊ j. de here. c. vlt. ⁊ idem possumus dicere de eo qui super equum sedendo tulit sententiam scili cet q̄ sententia valeat licet enim non videatur sedere videtur tamen quasi sedere. ff. de ser. ru. ꝓdi. l. qui sel lla. de' homi. dilectus. ⁊ c. significasti. Alij ō. C. de sen. ⁊ interlo. ꝓlatum. ij q. vj. §. diffinitiua. in ꝓin. talis enī non videtur sedere sed baiuari. C. ō offi. ei⁹. cui man. est iurisdi. l. honorati. Et nō quod dicitur de sedendo intelligunt dōc. q̄ iuder in sede sua sedere debeat ⁊ nō stare vnde quid si in culo doleret q̄ sedere non posset Item quid si in ipsa sede nec sederet nec staret sed iaceret: satis for te fuit de mente iuris q̄ sedere intelligatur si sit in sede sua ō plano iudicando: quocunqz modo ibi morer tamen primuz tene quia minime sunt mutanda que interpre tationem certam sem/ per habuerunt. ff. de, le gi. l. minime. io. an

Dē appellationibus.

Ordi⁹ nob ẽ lites mi nuere⁽ᶠ⁾ ⁊ a laborib⁹ re uoluer sbiectos⁽ᵍ⁾ ℂ Sācimus gr̄ vt qs in iudicio vel ex⁽ʰ⁾ sup itlocutoria' ꝙ grauaie aliquo

d ℂ Mom̄ti. ita q̄ nec est appellare necesse. ō. ꝓxori. respōso.

e Ordi nob. ap pellans ad pa paz in iudicio vel extra appellare debet in scriptis: ⁊ causā ex primere ⁊ apostolos petere. si vult ⁊ petit appellatus princip̄a les per se vel procuratores instructos super principali acce/ dere debent ad papam. in appellationibus a sententia dif finitiua interpositis nil mutatur. demum appellanti ⁊ appel lato cōstitutionem non seruantibus imponitur pena. Et po test diuidi decret. In. iiij. partes. In quarum ꝑma ponitur constitutionis causa In secunda constitutio. In tertia ipsius declaratio. In quarta non seruantium pena.

f ℂ Minuere. sic. ff. si cert. pe. quidam estimauerunt. In fi. de referi. p. nonnulli. de do. ⁊ contu. finem cum suis concor.

g ℂ Subiectos. ō. in proemio huius li. ⁊ de offi. lega. c. ij. ⁊. de of. or. vt litigantes.

h ℂ Vel extra. h debet intelligi quando extra iudicium ap/ pellatur tamen a iudice quod patet per id quod de apostolis sequitur ꝑm inno. ad hoc. j. ō. bis que in appellationibus. ibi enim excipitur: sed alias non esset vera exceptio si non in cluderetur sub precedentibus. ff. de penu. leg. nā q̄. §. fi. ⁊ ꝑm hoc quod j. dicit interlocutoria: ad actum iudicialem refe/ras. q̄ dicit grauamine: ad actum extraiudicialem referas: tamen per iudices illatum. Sed alij contradicentes: cum ap pellatur extra iudicium etiam si nō a iudice seruari deberet ar. j. c. concertationi. ad id quod dicitur de aplis: respondet id locum habere quando in iudicio apppellatur. ad id qō dicitur de v. bis que respondetur q̄ illa non est exceptio: ꝝ mo determinatio vel protestatio quedam ⁊ h est tutius: ⁊ tenet hoc ber. ō. de ele. consideramus in. j. glo.

i ℂ Interlocutoria. No. ius nouum appellantem ab interlo cutoria debere in scriptis appellare: ⁊ equiperatur appel/ lationi iuterposite a diffinitiua ex interualo vsq̄ ad decem dies tunc enim est appellandum in scriptis: sed si incontinen ti appelletur: sufficit viua voce appellari. ff. de appella. l. ij. ⁊. ij. q. vj. ad fi. sed ab interlocutoria in continenti: ⁊ ex inter/ uallo appellandum est in scriptis vt hic. Et dixit gof. ⁊ hosti. post eum: q̄ aliud etiam ius nouum hoc inducit: q̄ qui. ap/ pellat causam cur appellat debet exprimere in appellatione sed per vetera iura sufficiebat dicere appello ab iniqua in/ terlocutoria sicut in diffinitiuis: ⁊ induxerunt ad hoc supra de elec. cum dilecti. de testi. significaverunt. v. mandamus. supra eodem de dilecto. ⁊ capitulo dilecti. ⁊ capitulo ex par/ te. Sed bernardus contradicens hoc nouum non esse: dicē q̄ in illis decr. bene exprimebatur causa appellandi: ⁊ cum bernardo credo per decre. supra eodem vt debitus. Item dixit gof. q̄ olim extra iudicium non compellebatur quis causam exprimere. vnde ⁊ quo ad hoc istud ius nouum di xit. Sed bernardus contradicens quod secundum an-

tiqua iura bñ tenebaf: q ex iudiciũ appellabat cãm exprimẽ
t dc hoc no.ſ.e.ti.cũ cãm.in glo.vlti.t.c.ſe.in vnica glo.Iſtõ
ergo ſolũ dicit ber.ꝫ quo ad hoc ius nouũ induci q̃ in ſcri/
ptis appellef in iudicio t ex.Cauſa aũt ideo exprimit: vt vide
at iudex cui porrigit appellatio: an iuſta fuerit: vt ſic appellã/
tes admittat vel repellat
vnde ſemp papa in com
mittendo appellatiões
a grauamine interpoſi/
tas ſcribit: ſi eſt ita.

a ¶ Ad nos.maxime ꝫz
quoſdã ꝑm hoſti.in his
q̃ de nouo inducit hec
q̃ſtõ.locũ nõ hẽt: niſi in
appellonib⁹ iterpoſitis
ad papã cũ ꝫ h ꝫ exprimaf.
t cũ ſit penalis: t ſic re/
ſtrigẽda: t q̃ ſolũ õ ap/
pellonib⁹ iterpoſitis ad
papã itelligaf: ꝓ decre.
de foro cõpe.romana.j.
rñ. vbi hẽs q̃ archieps
de q̃ſenſu ptiũ nõ põt õ
cã cognoſcẽ appellatiõis
articulo ptermiſſo: g̃ ne
ceſſe ẽ dicẽ q̃ õcr.illa lo
quaf i papa.Sz ꝫz ꝑmã
opinionẽ poſſet dici idẽ
ſ q̃libz alio iudice ordia
rio q ꝑ ſimplicẽ q̃relam
cognoſcẽ poſſit vt legatus.vt.c.j.de of.lega.ꝫ archieps ꝑ q̃re
lã cognoſcẽ nõ pt: t iõ ꝑ ẽ ſibi videdũ.an appellatio duoluat

ad nos[a] duxerit appellandũ[b]
cauſam appellatiõis in ſcrip
tis[c] aſſignare deproperet[d]: pe
tat[e] apoſtolos quos ei precipi
mus exhiberi[f]. In quibus ap
pellationis[g] cauſaz exprimat:
t cur appellatio non ſit admiſ
ſa: vel ſi appellationi forſan
ex ſuperioris[h] reuerentia fit õ
latum. Poſt hoc appellatori
ſecundum locorum diſtantiã
perſonarum t negocij quali
tatem tempore preſecutionis
indulto[k]: ſi voluerit appella
tus t petierit[l]: principales per
ſone per ſe[m] vl per procurato
res inſtructos cum mandato
ad agendum: t cum rationi

bus t nunimentis ad cauſam
ſpectantibus accedant ad ſe.
ap.ſic parati: vt ſi nobis viſuz
fuerit expedire finito[o] appel
lationis articulo vel de ptiuz
voluntate omiſſo[p]: procedaf in
negocio ꝓncipali: quantũ de
iure poterit t debebit: hisq̃
in appellationibus a diffiniti
uis ſententijs iterpoſitis anti
quas[q] ſtatuit[r] nõ mutatis. Qõ
ſi appellator q̃ ꝑmiſſa [s]fũt nõ
obſeruet: reputabitur non ap
pellans: t ad poris indicis re
debit examen in expẽſis legi
timis condemnãdus[t] ¶ Si
aũt appellatus ꝓtẽpſerit hoc
ſtatutũ i eũ tanq̃ in ꝓtumacẽ

dꝫ mittere procu
tore ad proſeq̃ndã
cãz appellatiõis:
ꝫ de pncipali nil
dicebaf q̃ antiq̃
iura: hodie aũt ſi
hoc petit appella
tus tenef mittere
nõ ſolũ ad proſeq̃n
daz cãm appella
tionis: ꝫ etiã prin
cipalẽ vt h̃ vides
ſi huiꝰ ꝙſtõis pe
nas euitaf volue
rit: t ſic addit ſo
luz iſta ꝙſtõ t nõ
õrogat.Sz ꝺ.ſ.e
q̃ frõte. vbi h̃ lꝫ
ee i optiõe appel
lãtis.So. qdã ex
ponũt ibi ſi ma
luerit aduerſaiꝰ
ſ.appellatꝰ. Alij
dicũt illõ cõrectũ
p iſtõ. Alij q̃ õcr.

b ¶ Ad appellandũ.verbo: q: adhuc hodie ꝫz hoſti.poterit facto appellare: vt.ſ.e.meminimus.t.c.ſuggeſtum t.c.hec ſi cut.de hoc.ſ.de ap.vt debitus.

c ¶ In ſcriptis.iſtud ſpeciale in appellatiõe ad papam iterpo ſita. Alij ꝺ.t facit ꝑ eis.ſ.de.pba.qñ cõtra. Ad qõ dicit ho. q̃ lz nõ fuerit i ſcriptis redactũ: poterit fides fieri. Sz nũqd q̃libet ſcriptura ſufficiet: Dicit inno.q̃ ſic. ſatis eni eſt q̃ ſor ma qua appellatũ ẽ in ſcriptis ꝓbari poſſit. Expediti⁹ tñ eſt t melius q̃ ſcriptura ſit publica: vel auctenticum ſigillum. ſ. de fi.inſtru.c.ij.t facit.ſ.e.li.de elec.vt circa.

d ¶ Deproperet.i.feſtinet.vel valde ꝓperet: preposito de hic auget: ſic.C.de iudi.properandum.

e ¶ Detat.apl̃os.iſtãter.t.j.xxx.dies.j.e.ab e.vt i cle.q̃uis.e. ti.t nõ itelligas de apl̃is petro t paulo.ꝫ de lris dimiſſorijs. ff.de li.dimiſ. vna.ff.de verb.ſig.l.dimiſſorie.

f ¶ Exhiberi.q̃ ſi no exhibeanf t poſtea iudex i cã procedat niſi appellatiõi renũciatũ eẽt: inualidus eſt proceſſus. j. e.vt ſuper.qõ ẽ verũ: ſi debitis loco modo t tpe regſit⁹ eos exhi ſe denegat.vel ifra debitũ tps negligẽter vel malicioſe ſe tra dere ptermittit.j.eo.ab eo.ij.rñ. Et nota q̃ iudex tradẽdo a/ poſtolos videf appellatiõi deferre.ſ.e.ti.dilectis ad fi.qõ ve ruz ẽ qñ tradit dimiſſorios vel reuerẽtiales: ſecus ſi refutato rios vt ſegtur: nec termini delatio habet vim delatiõis: vt di cam.j.eo.titu.cum apppellationibus.

g ¶ Appellationis.admittẽde vel nõ: t tũc ſequẽtia veniunt expoſitiue ad cauſaz ob quã appellatum fuit.

h ¶ Superioris.nõ dicit pape: t ſic no.ꝑ his que.ſ.diri.

i ¶ Delatũ.ſolet fieri in dubio cum dubitaf de veritate ap/ pellationis alꝰ caueat penã.ſ.ti pror.c.j.ioan.an.

k ¶ Indulto.a iudice a quo eſt appellatum: de quo dic vt.ſ. eo.ti.cum ſit romana.

l ¶ Petierit.q: nõ ſufficit q̃ hoc gerat in mẽte: niſi ꝫ exprmat ore.ff.dever.ob.l.qcqd aſtrigẽde. Et nõ q̃ ꝫz iura vetꝰa aut recipiebaf appellatio a iudice vel a pte aut nõ: nec ſtatuebaf termin⁹. In ſecũdo caſu ſufficit mittere ꝓcuratorẽ ad ipetrãdũ t ꝺicẽdũ. In primo

illa dat optionẽ appellãti ad quem appellare velit: nõ an velit pricipalẽ cãm ad iudicẽ appellatiõis deferri: vel dic q̃ ibi datur aptio an velit, coram eo ad quem appellauit litigare vel delegatum impetrare: t hoc cũ appellatus nõ cõtradixit: vt hic.

m ¶ Per ſe.nõ daf optio vt perſonã trahere poſſit: ꝫ cãm: vñ iſtud vel qõ ſequif non refertur ad ptãtez ap pellati, ſed appellantis.io.an.

n ¶ Munimẽtis.i.priuilegijs.t inſtrumentis t oibus bis per que poteſt cauſa muniri.ſ.de do.t contu.c.fi. de electi.cupiẽtes.ſ.eo.li.

o ¶ Finito p approbationẽ vel caſſationẽ appellatiõis quod ẽ oſtñ iudicis ap.ij.q.vj.ad fi.Io.and.

p ¶ Omiſſo.quod nõ poſſet archiepiſcopus.ſ.de ꝓ. cope.romana.j.reſponſo.

q ¶ Antigtas.reuerenda.ſ.de tranſla.quanto.

r ¶ Statuit.ſ.q̃ appellãs i eis appellatiõis cãz ñ tene atur exprmẽ: ꝫ ſufficiat dicẽ appello ab illa iniq̃ ſnia.t iudex dz appellatiõi õferre: t põt ſtatuere ẽminũ ap/ pellanti ad appellationẽ ꝓſequẽdam.e.ti.cum ſit.

s ¶ Premiſſa ſunt.i.ſi cauſam appellatiõis nõ exꝑſſit in ſcriptis t apoſtolos non petijt: t inſtructus non ve nit: vt hic dicitur.

t ¶ Londẽnandus.non dixit ꝺẽnatus. Unde dixit hoſti.q̃ iudex ꝓncipalis cauſe ꝫz cõdẽnationẽ facere Sz dic q̃ etiã iudex appellatiõis ipaz põt facere.j.eo. cũ appellationibus.j.reſpon.in fi.

u ¶ Contempſerit. Quare hoc dicit cũ in volũtate ap pellantis reſideat ire vel nõ ire. Hoc intelligif ꝫz ber. cum appellatus ꝫ approbauit.ſ.cũ volebat coram ſu perioze cãm proſequi. Si igitur poſtea non ſeruauẽit hoc ſtatutũ.i.ſi nõ veniat inſtructus vt dz: cõtra ipm tãq̃ cõtra cõtumacẽ ꝓcedeꝫ tam in expẽſis q̃z i cã. Et

ſſiter ꝓcedat ꝙ ꝓtū acē reū vel actores ſit. ꝙtest. ve ñ ꝙtest. vel quasi contest. plene no. ſ. de do. ⁊ ꝙtu. prout.

a ¶ Procedat. p illū ad quē ē appellatū. ſ. e. ſepe. ⁊ c. p tuanec ē mirandū ſi tales taliter puniūtur: iuſtū ē. ⁊c.

b ¶ Jus. ſ. e. in princi.

c ¶ Judicē. q appellationē recepit ⁊ ſminū aſſignauit.

d ¶ Porrtē. q̄ venit inſtructa coram papa.

e ¶ Eludit. qđ reprobat. ſ. de alimu iudi. cā. fa. c. j. de poſtu. prela. bone. ij. §. nec no cebat. ff. de iudi. ſi prētor

f ¶ Legitima. iudex q recuſatur: ſtatuit cōpetens tēpus arbitris ad finiendū cauſas: quo elapſo ſi finita nō fuerit: in principali procedit. Emanauit ad ſupletionē dec. ſ. de offi. dele ſuſpicionis. io. an.

f ¶ Legitima. de veritate cāe nō dubitat quin bēat arbiter cognoſcere. Sz quis cognoſcet an cauſa ſit legitima: dic ꝙ idē arbiter: vt not. a. ſ. eo. cū ſpeciali. in. ij.

g ¶ Judicē. vel ordinariū vel delegatū a papa. ſ. (glo. e. cū ſpāli. de offi. deleg. ſuſpitionis. Si aūt cēt delegatus epūs: vel eius officialis vel eſſent plures delegati cū clauſula: ꝙ ſi nō oēs: ⁊ vnus ex his recuſetur: tūc non itur ad arbitros: qđ dic vt no. ſ. e. li. ꝙ of. dele. ſi ꝙ vnū ⁊ coꝝ ipſo iudice qui recuſat: dād⁹ eſt libellus recuſatorius. ſ. eo. ſecundo requiris. C. de iudi. apertiſſimi.

h ¶ Formā iuris. ſ. e. cū ſpāli. ⁊ non debent eſſe laici tales arbitri: q: cū habeant teſtes cōpellere ⁊ alia facē q̄ ptinēt adhūc articulū talis ſpūalis iuriſditio nō caderet in eos ſm ber. ad hoc. rc. vj. dī. bene qđ. de iudi decernimus. Jtē nō debēt eſſe ſui ſpecialis poſſēt iudices recuſari. Jtē nec debēt eſſe multū remoti. ſ. eo. ſecundo regris. ⁊. c. cū ſpeciali. Jtē debent eſſe in locis cōpetētib⁹: vbi poſſit haberi copia peritorum. ſ. eo. li. de reſcrip. ſtatutum.

i ¶ Cognoſcant. ⁊ pronuncient. ff. de iudi. de quare. ſ. de cauſa poſ. cū ſuper ⁊. j. patet. io. an.

k ¶ Proferat. quod poteſt. ſ. de. offi. dele. ſuſpitionis.

l ¶ Odium. caueant tales arbitri iuris a pena. ſ. ti. p. xi. c. j. lz arbitri ꝓpōſſarij illā tiere ñ habeāt: vbi dixi

m ¶ Vilipēdūt. ⁊ ex eo magis ligāt. ſ. de ſen. ex. p tuas

n ¶ Ipſa. ſcilicet recuſationis.

o ¶ Verborum. ſ. eo li. de excep. pta.

p ¶ Videtur iudicem. ipm recuſatū ordinariū vel delegatū. Contra. ſ. de. offi. dele. ſuſpitionis. So. iſta cōgit illā ſm ber. ⁊ ſic o. reuolauit ad. a. i. hoc extremū iuſ ad illud quod olim erat ante decre. ſuſpitionis. Sed dic ꝙ decre. iſta non cōgit illā. Illa enī decre. loquit in

tā i exſpēſis q̄ l cā: quātū a iure pmittit ꝓcedat. ¶ Juſtū ē eqđē vt i eū iura iſurgāt: q tus ⁊ iudicē ⁊ ptē eludit.

Idem in eodem.

Legitima ſuſpitōis cā ꝙ iudicē aſſignata: ⁊ arbitriſ a ptib⁹ ſz formā iuriſ electis: q de ipſa cognoſcāt ſepe ꝓtigit: q̄ ipis in idē cōuenire nolētib⁹: nec tertiū aduocāti b⁹: cū q̄ ābo vlt eox ꝓcedat ad deciſionē ipi⁹ negocij vt teneāt: iudex ꝓferat excōicatōis ſniaz ꝙ ipos qua ipi tū pp odiuz tū ꝓpter fauorē partium diutius vilipendunt: quare i cā ipſa plus debito ꝓrogata

non ꝓceditur ad cognitionez negocij ꝓncipalis. ¶ Volētes igitur morbo huiuſmōi neceſſariam adhibere medelam: ſtatuim⁹ vt ipſis arbitriſ per iudicē ꝓpetens termin⁹ pfigat: infra quem in ídez cōuenianꝰ: vel tertiū ꝓcorditer aduocent: cum quo ambo vel alter eorum eiuſdem ſuſpicionis negociū termiare ꝓcurēt Aliogn iudex extunc in principali negocio ꝓcedere non omittat. Idem.

Romana ecclia. ⁊. j. Cū ſuffraganeox ſmeñ. ecclesie ſuoꝝq officialiuz qui gnāliter de cāis ad ipſorum

termino ptibus aſſignando ad ꝓbandum. parti q̄ ſuſpitō nē vult ꝓbare quē nō q recuſat: lz arbitri aſſignare debent: ibi. Iſta loquitur in termino aſſignato arbitriſ ad cauſaz finiendā: quē nō arbiter: lz iudex recuſatus debet ſtatuere. io. an.

q ¶ Cōpetēs. q̄ ſi minus cōpetente terminū aſſignaret: loc⁹ eſſet appellationi. ſ. ō dila. c. j. io. andr.

r ¶ Alioquin. ſ. ſi elapſo termino, nōdū. ſit ꝓpos negocium terminatum.

f ¶ Omittat. videtur q̄ cōſtitutio iſta ſit iniqua: ſic ꝓbo: Pōe q̄ iudex in veritare ſit ſuſpectus ſuſpitione q̄ ꝓponitur ꝙ ipſum arbitri fauore partiū vel ptis no finiūt negociū i termio: iudex ꝓcedit in ꝓncipali: ⁊ ſic inutiliter ꝓponiē recuſatio. Quō ergo fiet cuz lz cōpellat coꝝ iudice ſuſpectio reus litigare: Dicunt quidā q̄ ps petit a iudice: ſm acta coꝝ arbitris negociū finiat ad hoc. ſ. de teſti. pūcata et ſi male, pnūciauerit. appellet. vel dic: ꝙ ſi arbitri nolunt, pnunciare: vl male pronunciant: appellandum eſt ad papam. ſ. e. li. de offi. dele. ab arbitris. Joannes an.

t ¶ Romana. Huius decre. rj. ſunt partes: ſicut ⁊ ſunt. xj. ei⁹ dicta. Primum q̄ de officiali epiſcopi non ad epiſcopū ſed ad archiepiſcopū appellatur. Secundum: q̄ de ſubdito epiſcopi ad epm non ad archiepiſcopum appellatur: niſi aliud eſſet de conſuetudine. Tertium q̄ archieps cauſam appellationis ad epiſcopum interpoſite non debet cōmittere vel partes citare: niſi in appellationib⁹ probabilis cauſa ſit exꝓſſa. Quartum q̄ ſi negetur p ap. negocium deuolutū nō inhibebit archieps iudicē principalis cauſe procedere niſi ꝓbus ō deuolutione cōſtiterit. Quintum: q̄ ſi dicitur ex iniuſta cauſa appellatum inhiberi non poteſt niſi prius recepta ap. vt ꝓbabili incipiat cognoſcere de cauſe veritate. Sextum q̄ lz dicatur appellatum a diffinitiua: in caſu ꝓhibito a iure ex quo de hoc cognoſcere cepit: pōt inhibere ne ſnia executioni mādet. Septimū: q̄ archieps i tertiā pſonā poſt inhibitionē ſuā in cā p ipm aliqđ innouantē iuriſditionē exercere non pōt. Octauū: q̄ archieps appellantē in alijs cāis a iuriſditiōe epi nō pōt eximere. Nono dicitur: q̄ ab epis in qbus cāis iuriſditionē tpalē hūt de iure debet ad archiepm appellari niſi ſpāle eius aliud inducat. Decimo: q̄ cenſurā eccliaſticā in appellantē, platā p epm archieps reuocare nō poteſt niſi ptibus vocatis ⁊ de cā legitime cognito. Undecimo ⁊ vltimo dicitur: q̄ ex quo archieps pnūciauerit male appellatū ante ſniaz ſtari debet cauſaz ad ſuffraganeū remittere.

u ¶ Generaliter. No. p hāc lrām: q̄ officialis ē ordinari⁹ nō delegat⁹: ⁊ ſic eſt reprobata opinio gof. q. no. in ſū. ō of. vj. §. itē dubitari. q̄ officialis epi delegat⁹ eſt non ordinari⁹: ⁊ ob hoc dicebat de ipſo ad epm eſſe appellandū: ⁊ hoc idem videbatur tenere ber. ſ. ne pla. vi. ſu. c. ij. in glo. ij. vbi dicit: q̄ epus nō pōt de iure ordinariū dare: ſed ſolum ꝓnceps vel ler. Sz dici poſſet: q̄ p hoc non negat officialem eſſe ordinariū: q⁹

dici posset: q̄ hz a lege. Unde ipe ber. hic ꝛ inno. ꝛ ho. ꝛ oēs no. officialē ordinariū esse. qđ ex hoc dicto necessario conclu dit hz: ꝛ proba. hoc: vt dixi. s̄. de of. vi. lz. ad hoc. s̄. de offi. vi. sua in auc. de iudi. circa p̄nci. col. vj. ꝛc̄.

a ¶ Idem. nō tū p̄ oia: vt. s̄. de offi. dele. ꝯ vnū. §. vlt.

b ¶ Suffraganeos. etiā si cōsuetudo esset: q̄ appellari posset ad eos: vt s̄. de cōsue. c. ij. co. li. ꝛ vide qđ ibi dixi.

c ¶ Ad ipsos. qđ esse nō pōt. Appellatio. n. est de minori ad maiorē ꝛc̄. Si appellaꝫ de officiali ad epm̄ nō appellaꝫ de minori ad maiorē: imo de eodē ad eūdē: ꝛ sic non pōt dici appellatio.

d ¶ De iure. q. d. de consuetudine. posset secus induci: ad h. j. c. pri. ꝛ hꝫ tenēt moderni: qđ ē falsū: vt. s̄. de ꝓsue. c. ij. vbi de hoc.

e ¶ Curiā. nisi appellare vellet ad papā: ad quem omisso medio appellaꝫ ij. q. vj. ad romanaꝫ. ꝛ c. qsḡs. ꝛ idē in legato: de offi. leg. c. j. vbi de hoc. ꝛ ij. q. vj. c. iij. secꝰ hz. l fi. s̄ ap. l. imperatores.

f ¶ Prelatis. qui iurisditionē habēt: qđ dic vt s̄. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum.

g Curiā. remeñ. ō q. s̄. dixi

h ¶ Consuetudine. que dat iurisditionē. s̄. de fo. ꝓpe. cū ꝓtingat. s̄. e. l. e. t. romana de of. ord. romana. ꝛ in hoc casu possumus intelligere: s̄. de ꝓben. referente. de no. op. nun. significantibus. Idem si de p̄uilegio cum ista sint paria. xx. q. iij. q̄stus. s̄. de of. or. duo fil' in. §. dz.

i ¶ Qui p̄ tpe. q. d. istud nō ē ius spāle ꝛ personale: qđ extinguaꝫ cum persona: immo perpetuū est. s̄. de transac. decete. ro ꝛ in aljs archiepis etiaꝫ seruandum est. s̄. de offi. ordi. romana ad fi.

k ¶ Diffinitiua. q: in appellationibus a diffinitiua nō est necesse cām exp̄imere: vt dixi. s̄. eo. co. ordi. ꝛ sic ibi non haberet locum quod sequitur.

l ¶ Citent ꝛ si citauerint impune non paretur. ff. de iurisdi. om. in. l. vl. ꝛ h intelligas: vbicūq; gs citatur ab aliquo: ꝛ constat q̄ citatus non est de iurisditione citātis non tenetur cōp ere: nisi cā talis in citatorio exp̄imatur. per quā appareat il lū iurisditionem habere si vera sit illa cā. ff. g satisda. cog. l. si vero. ff. de fer. l. j. Jn dubio melius est cōparere. xxiij. q. j. qd culpatur. ff. de iudi. si gs ex aliena. ꝛ adde qđ no. ij. q. ij. si e piscopus. de accu. veniens.

m ¶ Expressa. dupliciter pōt intelligi. s. q̄ archiepus nisi videat in appellatiōe exp̄ssaꝫ ꝓbabilē cām: nec citabit nec cōmittet. vl dic expressa. i citatorio vel cōmissione: q: in cōmissione vel citatione exp̄imet probabilē cām: ob quā sit appellatū. fozū pertinēt: b eorum vices supplendo cognoscunt vnuz ꝛ idem ꝓ tribunali siue auditorium sit cēsendum: ab ipis officialibus ñ ad dictos suffragāeos: ne ab eisdō ad seipsos iterponi appellatio videatur sz ō iuꝫ ad remeñ. ē curiā appellanduz. ¶ Ab archidiaconis vō aljs q̄z inferioribus plātis suffraganeis subiectis eisdō ꝛ eozuz officialibus ad suffraganeos ipos debet ꝛ non ad eandem curiam omissis dictis suffraganeis appellari: nj si aliud remeñ. ecclesie ꝓsuetudine competat in hac parte. ¶ Cum autem ad prefatam curiaz ac eozundem suffraganeoz vel suorum officialium audientia fuerit appellatum remeñ. archiepiscopus qui' pro tempore fuerint vel officiales ip̄i nullatenus in appellatōis. cā interpōite aſi diffinitiuam sniam citent' ptes: nec ēt aljs illaz cōmittant appellationis eisdem cā probabili seu legitia non exp̄ssa. m ¶ Si vero vocatis partibus vel nullatenus aut non infra. x. dies post interlocutoriā n vel diffinitiuam sniam appellatum fuisse: seu aliquid aliud fiē: ficq̄ non esse per appellationē ad eundem archiepiscopum: vel eius officialem devolutū negocium ꝓpōatur ijdem nisi prius ipis constiterit causam ipsam ad eos totaliter o fuisse delatā: phibere ne in illa vl ne ad executiōz ꝓceda tur sniē nō p̄sumāt. ¶ Qđ si obijciaꝫ ex iusta cā seu min leg tia aſi sniam appellatōez interpōitā extitisse: ꝛ ex eo ñ esse appellationē hi admittē dā: nequeunt predicti archiepiscop vel eius officialis phibere ne ꝓcedaꝫ i cā: nisi prio appellone recepta velut emissa ex cā probabili cognoscā incipiāt cā h: an sit vaꝫ. ¶ Si aūt post sniam in casib a iure prohibitis v vtpote a snia super manifesto ꝛ notorio cri

S z 5. s̄. eo. ñ. si suob. vbi archiepus cām in citatione nō exp̄ssit: ꝛ tū tenuit citatio: sed illud p̄ istud supplē dū est vel citare non dz vt hic si citauerit expressione nō facta tenet: vt ibi quia multa fieri ꝛc̄. ꝺm hosti.

n ¶ Interlocutoriā. ergo interlocutoria transit in rez iudicatā: nisi ab ipsa infra. x. dies fuerit appellatū s̄. ō ele. cū dilecti i fi. qđ tū ē quo ad ptē ß nō quo ad iudicē quod dic vt. s̄. eo. ti. cū cessāte. ꝛ j. e. c. vl.

o ¶ Simile. vt si dicatur appellationi renūciatuz tacite vel eps si; s̄. de offi. dele. ꝯ tū. vel dicaꝫ ex p babili cā nō appellatū. j. pri. rū. vel dicatur nō appellatū. in scriptis: eo cāu quo debeāt in scriptis appellari i. s̄. eo. c. j. ante ergo q̄z de bis cōstiterit prio rū iudiciū nō impediet officium ioānes andr.

p ¶ Totaliter. i. talē. fuisse appellationē: q̄ devolvat negocium lz forte cā sit falsa.

q ¶ Ille. s. qū appellatuz est ante sententiam.

r ¶ sententie. s. qđ

est apellatū a diffinitiua.

s ¶ Presumant. Primo. n debet de iurisditione ꝓbare: ꝛ cognito an sit iudex exercitiuz iurisdictionis ꝓcedere. s̄. de rescrip. super litteris ad fi. in no.

t ¶ Minus legitia. cū cā nō est in iure expressa. ff. de legi. nō pōt. s̄. co. pastoralis. in pri. ꝛ hoc arbitrabitur p̄mo iudex an legitia cā sit: ꝛ si male arbitraretur appellari poterit. ff. qui satisda. cog. l. arbitro. ꝛ l. se. si aūt cām in iure expressā negaret esse legitimā nō audiet. ff. de proba. ab ea parte.

u ¶ Prohibere. partibus vel iudicia quo fuit appellatū vel forte tertio deputato forte ad executionez sniax

v ¶ Vera. lz enim quo ad cōmissionem faciendaz sufficiat: q̄ probabilis sit cā: vt. s̄. ꝯ. §. cū autem. pbati tū habet veritas cāe appel. nisi se offerens pbaturū coā iudice a quo appellauit: nō fuerit admissus: vt. s̄. e. inter posita. ꝛ dic vt ibi.

y ¶ Prohibitis multo ergo fortius hoc in prohibitis locum habebit: ar. a minori. s̄. de ele. cū in cunctis.

z ¶ Notorio in quo nō admittit. ap. s̄. e. cū sit romana ꝛ c. peruenit. ꝛ c. cōsuluit ꝛ dic notorio p̄ cuidētiā rei: vt differat ab eo notorio iuris p̄ confessiōz de q̄ sequitur

a ¶ Vel ō quo. No. alternatiuā. nā videt: ꝙ tria ꝛcurrere debeāt: ad hoc vt in crimine nō debeat appellari. s. ꝙ sit ꝓfessus testibus ꝙict⁹ ⁊ argumētis superatus. ij. q. vj. §. sunt quoꝝ vbi. nullus. C. quo ap nō re. l. ij. ⁊ dixit dñs Azo. ꝙ nisi oia ista tria ꝛcurrant: reseruat cōdēnato bñficiuz appellandi. Alij dicūt ⁊ forte, bene: ꝙ cōfessus in iure nō audit appellans: si tū ita sit cōfessus: ꝙ stādū sit ꝓfessioni nō tormētoꝝ formidine territi⁹: ⁊ hoc tā in ciuili ꝙz in criminali: nisi vellet allegare se sic erroꝛe facti cōfessū. In quo casu posset appellare: vt suū cozrigere erroꝛē. ff. ad trupill. l. j. §. vlt. ⁊ hec opinio p hāc lām satis ꝓbatur que distinctie loquitur: nec posset negari crimē p cōfessionē forte notoziū. ō. de cōba. de. vestra ⁊ in notorio non admittit appellatio vt l. pri. glo. ⁊ no. lo. ⁊ archi. ij. q. vj. quicūqz. ⁊. ij. q. j. in primo.

mine vel de quo⁹ quis in iure⁹ ꝓfessus extitit ꝓmulgata: vel ꝓsilij⁹ᶜ appellatū fuisse dicat nīt ne sentētia executiōi mādet⁹ postꝙ cognoscere cepint vtrū sit recipiēda vel non appello ab eo intꝑposita: inhibere. ¶ Jn aliū[c] ꝙz q circa rē ō ꝙ inter appellātē ⁊ appellatū ꝛtroueꝛsia vertitur aliqd p⁹ eoꝝ inhibitōez attētat nō valēt occasione b⁹ i[c] iurisditiōez aliquā vēdicare. ¶ Cū vō is q ad remeū. curiā sup aliqua cā[s] vocē appellatiōis emittit nihilomin⁹ in cāis alijs ordinarij sui iurisditioni subijciat remeū. archiepūs vel officiales ipsi⁹ neqꙵ iurisditiōz ipam in alijs impediāt: vt ab eiusdē ordinarij ptāte totaliter eximant taliter appellantē. ¶ Debet ātem ad eos⁹ ab epīs ꝓfate ꝓuicie sup cāis: in qb⁹ tpalē [i] iurisditiōz exercēt: nisi forte de consuetudie[k] aut ꝓuilegio siue iure alio[l] spāli sit appellāduz ad alium appellari. ¶ Sētētias ꝙz interdicti vel suspensionis seu excōicationis[m] in appellātem ab eo a quo appellatum ꝓponitur ꝓmulgata[l] nullatenus nisi vocatis⁹ ptibus de appellatione legitie cognito reuocent⁹ aut denunciēt eē nullas. ¶ Luz aūt ad remeū. archiepūm ab audiētia suffragnei sui sup aliq cā fuerit ante sniam⁹ appellatū: idem aīepūs postꝙ ō appellone cognito⁹ ꝓstiterit eaz minus rōnabilē extitisse: cāz ad eūdē suffragneū remittē[n] ꝓ⁹ pōat. ¶ Idem

U E sup [r] appellatiōe ac eius cā[s] instructio faciliorꝛ valeat i ꝓcessu hāc distīctē ꝓcipimus ꝙ illie[v] a quo appellatur aplos appellanti iuxta tenoꝛem constitutionis nostre sup hoc edite[x] ꝛtribuat ꝛgsit[y]

i ¶ Tēpoꝛalē. quā [l] crimin⁹ ꝓ alios exercent qō dic. vt. j. eo. li. ne. cle. vel mo. c. vl. ⁊ hoc quod hic dicit ꝓbabam⁹ oliz per decre. ō. deli. pu. c. ij. vbi de hoc. ō. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ ibi etiaz de hoc: ⁊ vide qō no. ho. i sum. eo. ti. §. de quo ad quez. ⁊ ver. sed pone. ⁊. ver. se.

k ¶ Consuetudine. ꝓscripta. alias non valeret. ō de consue. c. vltimo

l ¶ Alio. puta in causa feudi. ō. de fo. compe. extrasmissa ⁊. l. verum. de ma ⁊ obe. solite.

m ¶ Excōicationis. in hoc sunt ista paria ad h. j. de sentē. ex. is cui in fi.

n ¶ Vocatis partibus. ō. eo. c. §. si vero. nam merita causarum ꝛc. C. si p vim vel alio modo. l. vlt ⁊ concoꝛ. ad h. ō. de offi. ordi. cum ab ecclesiaꝝ

o ¶ Reuocent. vel absoluant: ⁊ intelligo hoc verum vbi periculum nō est in moza: quia tūc bene possent absoluere: ⁊ si non posset nullas nunciare vel reuocare: ad hoc. ō. e. quasi fronte. §. j. de sen. ex. sacro. ibi absqꙵ periculo ꝛc.

b ¶ Jn iure. als nō ꝓeiudicaret ꝓfessio super crimie ō. de cōfes. c. vlt. saluo eo qō habes de exceꝑpla. ꝙz sit

c ¶ Cōsimilib⁹. puta si appellet testamētū ape (graue. priat vel ne script⁹ heres in possessionē mittatur. ff. de ap. recipiendis vel nō. l. pe. ⁊ vlt. ō. eo. cōstitutis. ij vl ꝓtumace in non veniendo vt xrij. q. iij. de illicita.

d ¶ Mandetur. ergo notoꝛius crimino⁹us ⁊ ꝓfessus in iure audit appellans ꝙ iura superius signata. Pōt dici notoꝛius crimino⁹us appellare pōt: ꝙz iudex nō tenet appellationē deferre: vt in contrariū: ad idē. ō. de appel. pastoralis nisi exprimeret causam rationabilem puta se timoze tormento ꝙ confessum: vt superi⁹ dixi: vel p erroꝛē. ff. de confes. l. vlti. ⁊ penul. als ergo anteqz superioꝛ de appellatione cognoscat ⁊ inhibeat: pōt nudeꝛ snīam ereg: postea nō. j. eo. nō solū.

e ¶ Alium. ab appellāte appellato. ⁊ iudice. isto enī alius nō trāstulit ad archiepm causā suā: ⁊ iō simplr̄ potest aduersariū cozā suo iudice cōuenire: ⁊ nō cozā archiepo cū nullā habeat ptātē in ipm de of. oꝛ. pastoralis. ō. eo. romana. i pn. ad h. ō. eo. cū teneamur. tales ergo citare nō pōt: qō vez. est: nisi iurisditionē suā impedirent. j. de penis romana.

f ¶ Hoc cū cāus iste nō sit exꝑssus i iure. ō. de. of. ordi.

g ¶ Aliq cā. i q tm̄ exēpt⁹ ē appellans a iurisdictiōe sui iudicis: aīepūs ergo in alijs cāis i qb⁹ rēanet in iurisdictione ordinarij: nulla hz ptātē: vt h dicit: ad hoc. ō. eo. ꝓpositum. vbi de hoc. lz. enim ipse subdit⁹ appellans foralis fos posset illū recusare vt suspectū: vt. ō. eo. ad hoc si in vna archiepūs tū de hoc se intromittere nō hz vt hic.

h ¶ Eos. scilicet episcopos.

p ¶ Ante sniam. quia aliud si a snia: quia ibi agredit⁹ iudex statim cognitionē ꝓncipalis negocij: quod dic vt no. ō. eo. vt debitus in g'o penul. Quis aūt habeat exequi sententiaz latam per iudicem ap. vide quod no. ō. de offi. dele. pastoral' ꝙ preterea.

q ¶ Cognito legitime. s. partibus' ꝑsitibus vel altera per ꝓtumaciam absente. ō. eo. interposita.

r ¶ Rationabilem. vt quia peccatum fuit in decre. coꝛdi. vel in decr. vt debitus. vel causa non est reperta vera

s ¶ Remittere. qd de atentatis: videbis. j. e. non solum.

t ¶ E sup. Si iudex requisitus non tradit apostolos ⁊ postea ꝓcedit in causa non valet ꝓcessus: nisi renunciatum fuisset appellationi. Diuide decretū in duas partes in quarū. ꝓma ponit ius antiquū in secunda pena iudicis nō seruātis: ⁊ emanauit suppletorie ad decr. ō. eo. coꝛdi.

u ¶ Causa. debet enim in aplis causa appellationis exꝓmi ⁊ causa delationis vel repulsionis. ō. e. c. j.

v ¶ Facilioꝛ. concoꝛ. ō. eo. li. de ele. cupiētes. §. ad hec.

x ¶ Jlle. iudex. s. qui extra iudicium appellat. cōsuecuit appellans dicē ⁊ aplos peto, si sit g, ꝙplos mihi dare possit ⁊ debeat

y ¶ Edite. ō. eo. ti. coꝛdi.

z ¶ Requisit⁹. cū debita instantia loco ⁊ tēpoꝛe cōgruo als pena sequēs locuz nō habet. j. eo. ti. ab eo. ij. sūm.

a ¶ Extunc.i.ergo no negauit exp̄sse:vel infra tēpus debitum negligenter vel malitiose nō tradidit.j.e.ti.ab eo.in fi.

b ¶ Renunciatum.tacite vel exp̄resse.ō.de offi.dele.gratum. de testi.cum venisset.

c ¶ Irritus.posito q̄ al's valeret de iure:puta q̄ frustratoria eēt appellatio:cui ō ſerē dū nō ē.j.c.p̄ori.

d QUm appellatiōib⁹ Iudex ap.iniquę appellantē añ ſniam remittere debet ad iudicē p̄ncipalem:ꝛ in expēſis ꝯdēnare:ꝛ hoc ſi p̄ncipalis iudex nō detulēat appellatiōi:ꝫ ſi detulit: nō fiet remiſſio ō nēinte.In appellatiōibus interpoſitis a diffinitiua: antiqua iura ꝓuentur.

e ¶ Deferendū hz enim iudex iuſticiā imitari:ō dēb.ſi fo2⁹.in fi.ꝛ merito nō eſt deferendū ap. friuole.non enīz fuit inuenta vtēt iniquitatis defenſio ꝫ innocētē remediū.ō.e.ad noſtram. ꝛ.c.cū ſpāli.§. porro. ſic ꝛ iuramētuz nō fuit iuētum: vt eſſet vinculum iniquitatis.ō.e.li de iureiur.c.j.cum ſuis concor.

f ¶ Inferior.a quo appellatum fuit ante ſniam.

g ¶ Admittat.tradē tñ ap'los nō ē dēferre.vt dixi.ō.e.co:di.

h ¶ Canonicas.ō.e.vt dēbiū⁹.ꝛ.c.romana.in fi.Verum niſi iuder'deferat:vt.j.e.c.ij.in fi.

i ¶ Eadem die.ea enīz que ſniam cōcomittantur eadem die qua p̄cipale expediri debent:ſicut fructꝰ ꝛ expenſe.ff. ō rebus di.l.paulus.de hoc.xxxv.q.ix.§.q2 ergo.al's incipit his itadicā.j.de reg.iur.contra eum.

k ¶ Eandem.ſ.friuolam appellationem.

l ¶ Refutari.p hanc litterā dico q̄ ſi iuder detulit appellatio ni frustratorie:ꝛ ſuperior ad quē appellatū fuit remiſit: eo ſi ob.q̄ detulerat:qđ ipſe cognoſcit ex p̄riori iuriſditiōe ordiaria vel delegata quā hēbat.ꝛ non ex noua dēmādatiōe. Si enīz ille refutat delationē:ergo ille remāet iuder qualis erat hec v̄a niſi ſuperior hoc exp̄sse ageret.ſ.q̄ delegatū eum ad cām daret:quod poſſet cum ipſius cauſe ſit iuder vt ſequit.

m ¶ In ſe.No.p2o his que no.ō.de renun.quod in dubijs. ꝛ.c.vlti.in glo.ij.

n ¶ Deferens.ꝛ male.ꝛ talis reatꝰ merito debuit ab ipſo honorem excludere iudicandi.C.vbi ſena.vel cla.l j.de neceſſi tate ergo nō fiet ad ipz remiſſio. ff.ſolu.ma.ſi ab hoſtib⁹.§.j. ff.de pactis.l.tres fratres.

o ¶ Remittēda ad ipm iudicē q̄ detulit:volūtarie añ poſſet i p̄e iuder ſupior remittē ſi vellet:ꝛ eſt ſi.de renū.c.vlt.Et no. p hāc lr̄az ſniatā qōnē q̄ q̄rit:an ſmini aſſignatio quā facit iuder'a quo appellatū ē.hēat viz delatiōis:vides.n.q̄ ſi detulit.non reaſſumit iuriſditionē:ēt ſi frustratoria fuerit appellatio:ꝫ elapſo ſmino aſſignato ꝛ appellatore negligēte reaſſumit iuder iuriſditionē.ō.e.ſepe vſſatj poſſet dici:q̄ decriſta locū habet:cū appellans p̄ſeq̄t:ſi enim nō proſequeret: tūc nō obſtan.delatiōe reaſſumet iuder iuriſditionē ꝑ iura p

¶ Si vero non exhibuerit extunc[a] ſi forte i cauſa p2ocedat: niſi appellationi renunciatū[b] fuerit:eius inualidus ꝛ irrit[c] fit p2oceſſus.¶ Clemens.iiij

QUz appell'onibus[d] friuolis nec iuſta ōferat:nec ſit a iudice deferendū[e]:ſi iuder iferior[f] appellationē min⁹ lēgitimā nō admitrat[g]:eā appellatore nihilominus p̄ſequēte ſuperior de ipſa cognoſcens: cām ad p2iorem iudicem iuxta ſanctiones canonicas[h] ſine difficultate remittat:eadem[i] die cōdemnationem faciēs expenſar.¶ Si vero iuder admittat eādem[k]:ſz taz appellatio q̄ ipſius iudicis delatio a ſupioze valeāt refutari[l]:q2 tamen iudex ipſe quātū i ſe[m] fuit:a ſe iuriſditionē abdicauit eandē appellationi deferens[n] minus iuſte:totius cauſe deciſio in ſuperioris eſt poteſtate tranſfuſa:nec eſt illi cauſa de neceſſitate vltius remittenda[o]:Saluis his que ſuper appellationibus poſt ſententi/am interpoſitiſ[p] ſunt ſtatuta[p].

Bonifacius octauus.

AB eo q̄ appellat[q] infra xxx.dieſ iſtāter[r] apoſtoli petī debent:ꝛ eidē infra dictuz tempus a iudice exhiberi:al's p2eſumitur appellationi ſue renunciare appellās:ſi eos i fraudē tempus peterea

p ¶ Statuta.Eſt añ rō quare illō in appellatiōib⁹ a diffinitiua inpoſitī:q2 iuſte potuit iudicare iuder.ſ.ſm allegata ꝛ probata:ꝛ iuſte poſſet ipſi⁹ contrariū iuder appellationis p̄nūciare pp̄ nouas pbationes.C.de temp ap p hanc.de teſtib⁹ fr̄natj.ō. ō fi. inſtru.cū io.ꝛ ideo deferēdo appellatiōi a diffinitiua inflectej nō potuit icrepari iuder:ſz ſec⁹ in appellatiōe añ diffinitiuā inſpoſita:q2 ibi q̄rela tñ de iniq̄tate iudicātis:ad h.ō.e.inſpoſita.§.vlti.Zn añt ſi iuder ap. p̄nūciet bñ iudicatū ꝛ male appellatū:ipſe idē vel p2imus iuder hēat exequi ſniam:no.ō.de off.dele.paſtoralis.§ preterea.i glo.vlti.io.an.

q AB eo q̄ appellat.ſi appellans ſfra xxx.dies iſtāter nō petit apoſtolos:appellatiōi renūciat:ſi iuder modo ōbito requiſitus illos nō tradit:ſed poſtea p2ocedit:non valet eius p2oceſſus.

r ¶ Xxx.dies.ij.q.vj.poſt ap.ꝛ.§.vlti.i fi.C.de ap.iudicibus.oliz dabant ſoluz.v.dies.ij.q.vj.ab eo.ꝛ currūt iſti dies a die ſnie:vt i p̄.§.ꝛ p2e.l.iudicib⁹.qđ verum itelligo q̄n ē appellatū.j.r.dies.cū.n.nō teneat gs appellare niſi a tpe ſcie:ad h.j.e.ꝙcertatiōi.pone q̄ poſt xxx.dies appellet:tūc iposſibile fuit tpa a die ſnie cōputari:ꝛ tūc puto illos.xxx.dies a die ſcie ꝙputari:ad hoc.C.de temp.appel.l.j.

s ¶ Inſtāter.ſic.c.di.plca.ō.renū.qdā.Quid ſiquis dicat:ap'los peto:ꝛ iterꝙ peto:ꝛ cū iſtātia peto:nunqd dicet inſtāt petiuiſſe:vī q̄ iteratiōes ille hēant ſolū p vna petitiōe.ſicut cū qs dicat appello appello:vnica ē appellatio.xxxj q.ij.lotharj⁹.ꝙſuetudo q̄ ē optima legū inſp2es.ō.de ꝙſue.cū dilect⁹.iterꝙtant tñ petitionē iſtātē dici.qđ tz guil.i ſpe.ti.ō appella.§.ſequit.ad fi. dicens.q̄ ſz nunqz vidit opponi:ꝛ q̄ ſatiſfacit.qui inſtanter in ipſo actu appellandi illos petit:tu dic.q̄ debet illos iteruz petere.cum textus dicat eos inſtanter

a sepius. petẽdos.ij.q.vj. post ap.ꝛ j. dicit cũ debita in stantia ꝛ ad hoc .j. de sen. ex eõ. cõsti utione in fi. hodie dic vt i de .e.ti. ꝗuis .j. rñ. Iudex tñ etiam petenti apostolos dare dz C. de ap. qm̃.ij.q.vj. ab eo. Sz lz iũc nõ det: nõ bz locum pena: de .q̃.j.ij. rñ.

a ¶ Vadat Sed nõne iter arreptũ habetur p̃ ap.s. e. dilecti filij s. fore tẽ illõ hodie correctũ est p decre. vt debitus. de appel. vel lz hẽatur p appellatiõẽ: cũ tñ appellatum ẽ ꝓbo nõ habeꝫ p apostoloꝝ petitione: vt hic. ꝛ fuit hoc statutũ vt facilio: instructi p apostolos habeatur .s. eo. vt super simile ẽ vbi non sufficit factũ: qꝛ regrit ꝓbũ. s. de elec. ecclia vestra

b ¶ Decreuit. s. eo. sup. io. and.

c ¶ Loco. qꝛ cuz equitat: vel p viã pergit. ꝛ ꝙ dicit tempore .i. infra dictos .xxx. dies: vel non de nocte: vel cum est in prandio: vel in missa.

d ¶ Expresse. hoc ẽ aperta vel manifesta rebellio: ad idem .j. de senten. ex. venerabilis. §. secus.

e ¶ Negligenter. hic dolus ꝛ negligẽtia equipant: ꝛ facit ad ea que dixi. s. de elec. si ꝓmissarius io. and.

f Non solum. Innouata p iudicẽ post diffinitiuaz sniam: a qua appellatũ extitit: reuocant statim p iudicem ap. etiam si ante appellationẽ fuerint innouata. attentata vero post appellationem ante diffinitiuam non reuocantur nisi primo de veritate constiterit: nisi post inhibitionem debito modo factam. attentata fuissent. Quod habuit ista decre. ex his que notãtur in c. ho. s. eo. bone. de offi. dele. pastoralis. §. preterea. de excep. dilecti. de elec. oudum. ij. ꝛ plene p gar. de elec. cupientes. §. penul. in fi.

g ¶ Diffinitiua. distinguit igit hec decre. inter ap.a diffinitiuam: ꝛ ab interlocutoria interposita vt etiã predicti doctores dicebãt: ꝛ rõ .j. patebit.

h ¶ Casib⁹. ꝛ qꝛ ꝙmar fuit i nõ veniendo vl isignis latro vel crios⁹ notoriꝰ: ad hoc .s. e. rõana. §. si aũt s. eo. ꝓpuit rtiij. q. iij. de illicita. ꝛ idẽ i alijs casib⁹ quos hẽs. ij. q. vj §. fũt q̃z. C. q̃z ap. ñ recti. li. iij. iñ. v. vj. ff. ꝺ ap. reci vl ñ. l. pe. ꝛ vl. s. e. ꝓstituꝯ. q. i his casib⁹ cẽt inquũ: q appellatio et executoꝝ sniã impediẽt cũ tali appellationi non sit deferẽdũ vtj pdictꝫ iurib⁹. Sz qd dices: ps appellata dicit casuz talẽ: i quo appellari nõ potuit: ꝛ iõ talis appellationis obtẽtu reuocationem fieri nõ debere p modũ attẽtati appellãs ꝺicit: pone i. fininis: dicit eũ fuisse vere ꝙmacẽ i nõ veniendo appellans negat qd erit i dubio: fiet ne reuocatio? Ꝺu

ptermittat: ꝛ fivadat⁹ aut mittat ad appellationez h⁹i ꝓsequendã. ¶ Illud aũt felicis recordationis inno. papa. iiij. ꝓdecessoꝝ noster statuendũ de creuit⁹: vt si is a quo appellat apꝰ appellãti nõ tribuat requisitus: ex tunc si forte ei cã ꝓcedat nisi appellationi renunciatum fuerit: ei⁹ inualidus sit ꝓcessus: tunc demũ obtinet: cũ iudex sup hoc cũ debita instantia loco ꝛ tpe ꝙgruo requisitus eos expresse⁴ denegat vl infra premissuz tps malicioseꝰ aut negligenter⁵ illi tradere pretermittit. Idem.

On solũ⁶ innouata post appellationẽ a diffiniti ua⁶ sniа interiectam debẽt sẽ per: exceptis casibus⁷ i gbus

sura post sniam⁸ phibẽt appellare: ante oĩa⁹ p appellatiõis iudicem penitus reuocari: sz etiam ea oĩa q̃ medio tempore iter sniam ꝛ appellationẽ: que postmodũ infra decendium¹⁰ interponitur ab eadẽ ꝙtingit inouari¹¹: ac si post appellationẽ eandẽ inouata¹² fuissent.

¶ Illa ꝓo que post appellationẽ interpositaꝫ ante diffinitiuam sniaz⁶ innouãtur: donec appellationis cãm veraz esse ꝓstiterit: reuocari nõ debent: nisi iudex⁹ appellationis post ꝙ sibi ꝓstiterit: p appellatõez emissaz ex causa probabili fore ad se negocium devolutum¹³: inhibeat canonice iudici a quo appellatum extitit ne ꝓcedat tunc eniz ꝙcquid¹⁴

i ¶ Ante oĩa. ꝛ sic ñ expectabit euẽtus litis. vt i. primo casu. Scias tñ: q̃ de hoc primo ꝙstare necesse est. s. q̃ fuerit diffinituz ꝛ appellatũ ꝛ post attẽtatuz vñ vides q. s. ponit pro ꝙstãti. s. q̃ sint innouata. Sz ꝓ vl dicere ler. ff. de ap. cuz er cã. q̃ dicit q̃ ex tũc reuocabit: qꝺ factuz ẽ post appellationẽ cum appellãs meliorẽ sniam meruerit obtinere ergo nõ añ. So. ibi nõ negat qn ẽt añ reuocari possit qꝺ ꝓcedit p alias leges ff. nil innouari ap. pen. in rubro ꝛ nigro: ꝛ sic vacat ibi ar. a ꝓrio. sic. ꝛ. C. de epi. ꝛ cle. l. quẽticulã

k ¶ Decẽdiũ. sec⁹ si post qrtũc nõ teneret appellatio: nec ipius ptertu fieret attẽtatoꝝ revocatio.

s. e. romana. §. si ꝓo. Sũt aũt isti dies vtiles a ꝓncipio. ꝛ i ꝓgressu ꝛ ꝙtinuꝰ: ꝛ fit ipoz ꝙputatio de momẽto ad momẽtuz qꝺ dic vt plene no. ij. q. vj. anterioꝝ. ꝛc.

l ¶ Innouari. hic repetere debẽt ante oĩa p appel. iudicem penitus reuocari ac si ꝛc.

m ¶ Innouata fuissent. ꝛ ẽ rõ: qꝛ sicut pꝰ appellationẽ a diffinitiua nil attẽtari dz. vt. s. j. rñ. sic nec pẽdente iure qꝺ ꝓpetit ꝓdẽnato ad appellãdũ. i. vsqz ad .x. dies. Indultũ. n. a iure benificiũ ꝛc. j. de reg. iur. indultum. xviij. di. ꝺ h⁹. s. tũc. n. ꝓ prie dz iudicatũ: qñ litra illud appellari nõ põt. s. de re iudi. q̃ ad ꝙstionẽ. ꝛ an hoc habeat locuz i sniа excõicationis: vide qꝺ dixi. j. de sen. ex. venerabilibus. §. pozzo. ꝛ notabat: qꝺ dicitur. ff. nil inno. ap. pen. l. j. in prin. in. j. glo. ff. de ver. sig. siqua pena circa medium. io. and.

n ¶ Diffinitiuã. s. ab interlocutoria vl grauamine. h⁹i aũt dicẽ rõ. qꝛ casu isto appellatio dz interponi ex pssa cã ꝓb. bili nec sufficit cãz ee ꝓbabilẽ: nisi sit ꝓa. s. eo. interposita i pn. est igit necesse: q̃ pus ꝙstet de ꝓtate. In ce entu ergo litꝪ scief: an attẽtata vemãt revocãda. nec ne: ꝛ ẽ si. s. de frig. fraternitatis nec ẽ hoc ius nouũ imo ꝓbat ee pse p antiqua iura: nõne. n. semp p. pa i appellatiõ h⁹ añ mulz intricatis mãdat: si ẽ ita revocato i priuũ ꝛc. s. de rescrip. significãte. ꝛ duob⁹. c. se. s. ꝺ iudicibita. s. e. significãtibus cũ multis si.

o ¶ Nisi iudex ponit vnũ casũ excẽptũ a primo q̃ãli dicto alĩ casuz possis addere qñ. i. iudex ipe detulerat appellantẽ ad s. e. cum appellationibus io. an.

p ¶ Devolutũ alis inhiberi ñ possit: vt. s. e. rõana. §. si ꝓo ꝛ. §. se.

q ¶ Quicqd ille ligẽs q̃ ipm iudicẽ attẽtari nõ possit. hoc dicõ: ꝛ qꝺ pũt iudices a quibus appellatũ ẽ: sicut ẽ retornare petitionẽ appellãti cũ sibi turbata iuꝛ omittẽ tñ ꝺz ar. ti. ulũ

l

sup quo appellatū ē.ff.e.ri.cū teneamur. Itē si appellās nimis plirū t minū assignauit pōt moderari.ff.e. cum sit romana.t c.cōsuluit.t in fi.

a ¶ Causa.propter quam appellatum.

b ¶ Reducendū.decre. ista logt in his que sunt attentata per iudicē:t hoc apparet er eo:q dicit ibi beat canonice iudici:t.cē.si aūt aliquid attētaret a tertio.i. q nō fuit pars vel iudex in cā illa attētata non revocāt p modū attētati:a iudice ad quē fuit appellatū.ff p suū ppriū iudicem cognito de cā seruato iuris ordine.ff.e.ri. romana.§.i aliū.ff. de rei vē.is a quo.nō.n. piudicat alijs res inter alios acta.ff. de re iudi. q̄uis. qō ē verū:nisi ille tertius p attētationē illā iurisditionē iudicis impediret:de offi. delē.c. j.nō ob.ff.e.bone. vbi vī attētatū a tertio reuocari p modū attētati:ibi.n fuit gnāliter appellatū:nego sup possessione t.c. t nō molestās nō potuit dici tertiꝰ:ſz potius ps appellata. Alij dicūt q illud reducit i pristinū statū p interdictū vñ vi:non p modū attētati:t pm hoc nō ob.idē t p eadē iura itelligē si tertius aligd attētat lite relatōe vl ꝙsultatione pedēte.hec tñ oia de tali tertio itelligas:q cū pte vel iudice nihil attētat illicitū nec ab eis cāz cepit hēre:als sec⁹.ff.de ꝙsti.cū.ff.i fi.vt lite pē. eccla.ij. Si aūt aligd attētet,a pte:aut illud de nā sua ē irrevocabile:aut reuocabile. Si reuocabile puta pēdēte ap. vel lite inter duos sup spōsalibus eoꝝ cū ea p vba de pūti ꝙnt etiaz post inhibitionē:nō fiet reuocatio:q: ex futuro euentu patebit an valeat matrimoniū:vel nō.ſ.cū ppetuū impedimentū pcessit necne:ſz bñ fiet ad tps separatio:t alia pnia vel pena iponit.ff.ō ma.ōct.ō iter ec.c.j.t vlt. Si vo reuocabile sit distinguo:an sit licitū vel illicitū. Si illicitū:vt qt ap. pē.ps spoliat pte:reuocat p modū attētati:de ap.bone.ff.de editi.edic.edilec.§.itē sciēdū. Et sit talis reuocatio t restitutio ex solo iudicis officio:vt lit.pen. c.j.t p te tū.tenet tū duo pbare q inouatū fuerit t q lit.pē.vel ap.vt li.pē.p totum. Si vo aligd attētet:qō als eēt licitū:vt si quis facit q̄ de iure cōmuni sibi ꝙpetit:vt qt app. pē.collegiū eligit:vel his sibi:si ex iudicialis fuit appellatio talia attētata nō revocant p modū attētati ſz pēdēt er euētu futuro.ff.de elec.cū iter.t.c.cōsiderauim⁹.C.de rei vēdi.si fundū. Si aūt i iudicio fuerat iterpositasbic fuerūt opiones no. de i ite.resti.c.ij.de iurepa.ex lris.Bic tū bñ gar.q liq. vel ap. pē.qs vtiq possessione eo nō quo ad nil inouās illicitum vel dolosum in preiudicium partis:non habet ocum reuocatio p modū attentati:cū nil inouari videat.vij.q iij. nōne. imo circa ipm fieret inouatio qō phibitū ē vt i pdictis iuribꝰ. Si aūt dicit aduersarius aligd innouatū illicite,pbet hoc.ff.e. bone.de iurepa.ex lris.als pēdēt er futuro euētu:de resti.i ite.c. ij.nisi,phibitio iudicis ex cā iterposita aliū educat.ff.de pben. inter cetera.ff.de ōspō.i pu.ad dissolvēdū.ff.negd:in loco.pu.l. vl.vñ vnū sciaz.q si ps appellās aligd illicitū attētat: eo ipo idignā se fēē appellatōis bñficio:t pcedit iudex a quo appellatū ē pinde ac si nō fuisset appellatū ff.e.an sit:ſz casū imo. Sz redeūdo ad ter.q̄ro si iudex appellatōis statiz renocat attēta:t postea pnūciet male appellatum:nūqd illa reuocata resumūt vigorē ipo iure. Rūdeo ſq illa reuocatio ltime fcā ē ad tuitionē appellatōis:cū pcessus in ipiꝰ appellatōis ꝙcēptu sanctꝰ fuerit:t iō tāz ltime sacta:firma t stabilis pseueret.C. de adul.gracchus. Itē illa reuocatio fuit q̄si iterlocutoria:t sic cū ab ea nō fuerit appellatū trāsiuit,i rē iudicatā.ff. de elec.cū dilecti.de re iudi.q ad ꝙsultationē Cū igit talis reuocatio nō pēdeat er euētu ap.ſz sola dependētia appellatōis ad reuocationē sufficiat:vt hic t.ff.ō iureiu. venientes.qcqd de appellatōe pnūgat fcz ipa pēdēte:fuit ltime revocatū. pnunciata igit ap. illegitime de nouo iterꝝ procedetur:ō accu. qualiter t qñ.j.

c ¶ Oncertationi e antique finē iponē pūti ꝙstōevolētes:statuim⁹ vt ab electiōi bꝰ postulatōibꝰ puisiōibꝰ t q post ihibitionē hꝰi fuerit in nouatum:est lz causa eadem non sit vera per eundem appellationis iudicem ante oīa in statum pristinum reducendum. ¶ Idem.

Oncertationi q appellat ex iudicū: infra.x. dies ex q̄ sciuit grauamen appellare dz:post ea p remediū iurꝭ cōis audiet:ſz si p appellatōis remediū. Emanauit hec decre.ad declarationē eiꝰ qō no.io.ij.q.vj.biduū.t ho.de ap.ve debitꝰ.t ino.ff. ebone Dominus io.and.

d ¶ Extrauidicialibꝰ.siue fiāt a iudice siue a pua

e ¶ Grauatū. Nō q̄ dec. ista locū hz i ap. iter (ff.e.c.i: posita a gūale iā illato:lecꝰ si ab iferēdo:cū ex pbabili cā timet t iterponit appellatio.vñ aduerte q infra.x. dies appellādū sit a grauale ex iudiciū allegat talis rō:si appellari possit.xj.die.eadē rōe t centesimo qō eēt absurdū. Preterea siqs velit dicere decurionē legitima nō creatū:nō audit nisi infra legitimū tps ꝺdicat.ff.de decu.imperatores.§.fi.t.j.ad tps infra qō appellādū ē:ar.C.e.q ad ciuilia.t.l.notatōes.ij.q.vj.§.diffinitiua.v.notatōes q̄.n.tps i sentētijs attēdit attēdi dz t i his i qbꝰ nō pfert sntia.ff.qñ ap.sit.l.j.§.t i sentētijs.t.ij.q.vj.biduū. Dicebat aūt ho.i dec.vt debitꝰ ad fi.de ap.q i electōibꝰ añ t pꝰ:ēt post.x. dies posit appellari:ſz h mō:q: si ex ltima cā iterpōit appellatione fiat electio:valet:t cā,pbata irritabit electio postea subsecuta.ff.de ele.ꝙsideraui m⁹.t.ff.e.ꝙstitutū.ij. als nō reuocabit:vt.ff.ōdiri.c.pri.post electionē t añ confirmationē appellat ēt pꝰ.x.dies ne fiat confirmatio.t sic posset itelligi qō no ino.i decre.bone.q ex iudiciū appellat pꝰ.x.dies cū.n.ex iudicialis appellatio nō sit alioꝝ q̄ ad cāz ꝓuocatio.ff.e.cū sit.sic lesus q̄cūq pōt ledēte ad iudiciū vocari facere.sic euz pōt ꝓuocare ad cām ex iudiciū appellādoꝝ.n.trāsit grauamē i rē iudicatā:sic snia:vt ff.e.romana.§.si vo.In iudicialibꝰ aūt actibꝰ vel q̄si necesse ē infra.x.dies appellari:t sic itelligūt leges pus iducte.loquūt.n.i electionibꝰ: in qbꝰ decretū decurionū qō ē q̄si iudiciale:vel pfidis iterponit:ad hoc.ff.qū ap.sit.l.j.Sz decretū canonicorū eligētiū nō ē iudiciale vl q̄si:imo olo ex iudiciale. Expediū ꝙ sit p hāc dec.q a grauale ex iudiciū illato nēcē ē infra.x.dies appellari:t sic itelligat.ff.de ele.c. j.t.c.vt circa.t.c.cupiētes.als appellatio ꝙ devoluēt ff.e.rō.ma.§.si vo.Juris aūt alia remedia pp hoc nō

f ¶ Sciuerit.ē.n. tps vtile a pncipio(tol ūt vt segt. lz ꝓtinuū i pgressu t ō h plene no.ij q.vj. anterioꝝ.t fit ō mēto ad mētū ꝓputatio:vt ibi. t itelligo sciuerit si solū actū illū sciīſz p illū se grauatū. Quid eni si sciui te electū: t pꝰ.x.dies sciui q pꝰ mihi ō illo

bñficio papa, puideret: adhuc infra. x. dies a die scie p uocabo: q̄ mō scio me grauatū. ⁊ h̄ sonat hec lra.

g Debitā. vt si cōra supiorē ercipiat l'cessatio petat

a Asserit. scienter: pp ea q̄. s. dixi nil. n. (vel bis sitā ꝫ nū ꝫsensu sic̄ error. ff. de iurisdi. om. iu. si p errorē ⁊ intellige asserit tacite. ō of. dele. gnū. ō bis q̄ si. a ma. par. c. er orie eū suis concor.

b Obstat. optime ꝙ cōrdat. s. c. li. ō re i ite. c. ij.

c Appellatis Hō no. guil. i spe. t. ii. §. q̄ir aūt in pncī.

d In scripꝰ. sic eni ē appellāduz ab sniaz. ⁊ a sniā er interuallo: qō dicit no. s. e. t. c. j.

e Judici. Mo. appellādū cora iudice: ō h̄ p ioā. ij. q. vj. biduū. ⁊ p ber. s. e. suggestu

In distincte teneat cū i iudicijs vel ex a iudice appellat cōra iudice appellādū. s. e. li. cordi. s. e. vt ōbit⁹. ubi cōra eodē iudice ⁊c. ⁊ hoc si pōt ipse hīt copia: ⁊ i publico nō i hortis vel villa suburbana. ij q. vj. biduū. vel ni si iustus met⁹ appellātez excuset. s. e. ti. c. vl. Si ꝫo sūt plures iudices: dic vt in cle. e. ti. si a iudicib⁹. io. an.

f Propois. ⁊ pbas. s. de ꝙcef. p. cū sup qōe. vt ergo dixi. s. e. c. j. ñ ē necesse q̄ scriptura ap. sit auctētica dū mō possit pbari. tutū ē tū q̄ p notariū ō h̄ fiat scriptura publica: q̄ qd ptinet i charta difficile ē pbare.

g Lecta. videbat ꝫ ar. eī⁹ qō di. s. ti. pri. c. vl. i fi. cū suis ꝫcor. sic̄. n. regrit q̄ sni a legat p iudicē: nec sufficit q̄ i scripꝰ edat vt ibi: sic ēt vī ñ sufficē: q̄ appellatio i scripꝰ edat: nisi ēt legat: ꝫ ñ tāta solēnitas regrit i appellādo q̄sta i diffinitiua. dicat⁹ seqret q̄ die feriato ñ posset appellari: sic nec diffinitiua. pferri: ⁊ q̄ appellās h̄et sedere ⁊ ñ stare: ⁊ hec ff falsa: cū g̃ dec. vt ōbi⁹ ⁊ dec. cordi. hoc solū regrāt q̄ assignet vel exponat cā. pbabil' vel i scripꝰ assignare. aūt sit ꝫbis mutuestō vel codicillis. ff. de ꝫ. fi. assignare. ff. ō assi. liber. l. j. §. assignare. ergo ⁊ i scripꝰ assignādo: ⁊ ꝙzigendo iudici satisfactū ē iuri: ⁊ facit ad hoc. s. ō of. ꝛ. si canonici. sicut. n. ibi sniff'cit cāz cessatōis scribere: ⁊ scripturā assignare ei ꝫ quē cessat: sic ⁊ h̄ i appellatiōe: sic ⁊ oliꝫ dabat. marit⁹ vroꝛi sue libellū repudij qō sufficiebat: lz nō legeret: de q̄ dī i pemio dec. pbabat hoc ēt ij. q. vj. figs libellos appellatorios igesserit ⁊. l. biduū ꝫ. figs ipe⁹ ib: vt ei libellos daret. Et qō hic ō appellatiōib⁹ dī ⁊ de exceptōib⁹ itelligo: vt sufficiat illas dari i scripꝰ: lz nō legāt: ad hoc. s. ō pba. qm̄ ꝫ. io. an.

b Si a iudice. emanauit ad declaratiōnē eoꝝ que no. ber. ⁊ moderni. s. e. cū cessante. Et dic iudice ordinario vel delegato: ⁊ ide si eēt arbiter iuris a q̄ pōt appellari. s. e. li. de offi. dele. ab arbitris.

Grauamē. secus' eni ū a sniā diffinitiua quam iudex reuocare nō pōt: functꝰ ē enim officio suo semel iudicando siue bñ siue male. ff. de re iudi. iudex. s. de of. dele. i litteris ⁊. c. venerabilis. intellige igitur grauamen fuxe p interlocutoriā siue pter interlocutoriam inferatur.

k Per se. debet eni eē de facto suo certus. s. ō rescrip. ab ex cōicato. C. de rescin. ven. gsqs veritas. n. cāe appellationis. pbāda ē cora iudice ap. vt. s. e. rōana ⁊ cū appellationibus ergo nō cōra iudice a quo appellat: sa luo eo qō di. s. e. ti. interposita.

l Teneris. q̄ si ꝙcat ⁊ cōra iudice ipso a quo appellauit de grauamie doceat: nūqd ab ap. vī recessisse: vī pmo q̄ sic per decre. s. de of. deleg. gratū. s. j d testi. cū veniſſet. in gbus dī: q̄ si appellans post appellationez pbationes inducit cōra illo a quo appellauerat appellationi renunciat Itē hec littera dicit: q̄ p ap. suspēsa sit iurisditio iudicis: si ergo aliqd facit cōram ipso vt coram iudice: allegat contraria: ⁊ sic non auditur: ad hoc. s. eo. sollicitudinem cuz suis concor. Contra. s. e. interposita. vbi dicitur. q̄ appellans potest pbare si vult veritatem cause coram iudice a quo appellat. Sed respondeꝛi potest decre. illam locum habere ante appellationem. Satis credo q̄ cum per actum' istum semper intendat ad iudicis iurisditionez declinandam q̄ per hoc appellationi non renūciat. ⁊ h̄ sonat littera: que dicit h̄ non teneris: non dixit nec potes: ⁊ sic etiā solut' quod dicitur de allegante contraria cum ista non sint contraria: que ad vnum finem tendunt: ⁊ facit quod dixi. j. de re. iur. nullus pluribus. ad decr. gratum. ⁊ cuz veniſſet. respondetur q̄ ille pbationes fiebant super principali negocio: ⁊ ideo bñ renūciabat appellationi: q̄ ꝫ nius sibi sed hic secus. faciat p hac parte q̄ iste ꝙcatus ē: ad hoc. ff. de conditione furti. ⁊ ideo in pncī. s. de ercep. cum inter pcio rem. ⁊ accedāt que no. ij q. ij. offeratur. s. de re iudi. iter monasteriū. ⁊ vtilius videtur negocia talia expediri compēdio. q̄z per exactam subtilitatem longo prorogari dispendio. s. ti. proci. abbate sane. in fi. pterea legitime tenetur comparere ob id quod sequitur: ⁊ tamen comparendo non renunciat appellationi.

m Effectu. effectualiter. n. intelligenda sunt verba: vt s. de cler. non resi. relatum cum suis concor. Hinc. n. est: q̄ non sufficit dicere se paratum reuocare. ni si ⁊ reuocet. ad hoc. s. ō eo qm̄ mit. in pos. causa rei ser. c. j. ad hoc. s. ti. pcori. ad aplice. ꝫ. eratq̄z parata. Item si grauamen fuit ꝫbale reuocatio sufficit verbalis: si reale non sufficit verbalis. nisi re etiam reuocetur. ioan. an.

n Nō fuisset. q̄z cessante grauamie cessare debet appellatio

o vt. s. cū cessante. Dominus io. and.

A Collatione: hoc no. hosti. de ercef. plat. c. j.

p Preiudicium. als appellare non licet. ij. q. vj. nō solent. s. de elec. cum inter. ff. de appel. l. j.

q Prelat⁹ qō psumit nisi aliud appeat. Et si ārat: quō cōstabit: an sit ibi vt plat⁹ an sit ibi vt canonic⁹: Recitari solet. s.

de ꝓcef.ꝑben.postulastis.ſ.ſi ē in ꝓmo loco ꝛ ei ꝓmo ſcribit tūc
apparet cū cē vt epm̄ vel caput.ſ. qñ ſedet ꝛ ſubſcribit post ar
chidiaconū vel aliū qui ibidē plit caplo: tūc ꝑz epm̄ ibi cē vt
canonicū.ad hoc.c.xvij.di.c.vl.de ma.ꝛ ob.e.ſtatum mu.s.

a ¶ Sup̄iozē papā vel primū.ſ.e.ti.dilecti.vl.

b ¶ Canonē.ſ.de ꝓcef.
ꝑben.postulastis.j.de ꝑ
ben.cū in eccl'ia.ne ſe
de va.c j.cū ſimilibus.

¶ Potuisti.ſi.xxvij.dis.
multis vbi de archiepo
appellaſſ ad ſynoduz cui
tū peſt archiepm̄: ad idez
ff.qñ app̄ ſit l.j.§.ſolent.
vbi de ordinario ꝛ ꝑſide
appellaſſ ad ꝑſidem.ꝛ q̄
dicit potuisti intelligo et
debuisti miſi appellaret
ad papā cū gradatim ſit
appellandū.ſ.eo.dilecti.
puto tñ q̄ ſi appellans ꝟ
petit ipſe epm̄ habeat cāz
delegare cū ſatis ſit ſuſpe
ctus ne delut venire ꝓtra
factū ſuū: ſz id fecerit vt
alius ad inſtar ei⁹ qđ di
cim⁹ de iudice a quo fu
it appellatū qui efficitur

ite rfuit: ſz ad ſupiozē[a] te opoz
tuit appellare: alſ ſi vt canoni
cus[b] inter ſuiſſet' in ea potuiſti'
appellare licite ad eūdē. ¶ dē

L Jceri[c] interlocutoria per
quā pacti[d] vl' preſcriptio
nis aut alia ꝓncipali negocio
ꝓciudicans[e] vel iudiciuz nul
lū reddens[f] exceptio eſt repul
ſa non fuerit [b]appellatū: ſi tñ
a diffinitiua q̄ poſtmodū etiā
vltra[h] decēdiū ꝓmulgatur:
appellari contingat: poteſt
in appellationis cauſa ipſum
grauamen per interlocutori
am eandem illatum licite per

appellationis iudicem emen
dari[m]. ¶ Vbi vo interlocutoria
ſup eo ꝓferē q̄ nō parat[n] piu
diciū negocio ꝓncipali: vel[o]
iuditiuz nulluz reddit: niſi fu
erit appellatum[p] ab ipſa per
appellationem a diffinitiua:
poſtea interiectaz [q]grauamen
illatum nequaq̄ poterit reno
cerr[r]. Bonifacius octauus.
Explicit.ij. Incipit.iij. De vi
ta ⁊ honeſtate clericorum.

Clerici[s] qui cle
ricali ſi ordini
dignitati[t] nō
modicum de-

nes a quālibet interlocutoria ꝛ quālibet grauamine
pōt appellari.ꝛ iō q̄ntūcūq̄z a diffinitiua appellet: firma manet interlocutoria q̄ infra.x.dies ñ fuit appellatū.

¶ Appellari.infra.x.dies a die ſententie: vel exq̄ ſci-
nit.ſ.eo.concertatione.

m ¶ Emēdari. ſi
cut enī cōclusio
facta in ꝓncipali
non parat piudi
ciū quo minꝰ no-
ua iura poſſint i
ap.cā.ꝓduc.ſ.ō
teſti.fraternitat.
ꝛ de fi.inſtru.in ſ
dilectos. C. ō tē.
ap.ꝑ hāc.ita nec
interlocutoria piu
dicū parat quo
minus vetera iu
ra repeti poſſint
vt hic. alſ n. qđ
ꝓdeſſet ſup diffi
nitiua appellaſſe

n ¶ Nō parat. hīc
eſt videre in dila
toziis vel in con
dēnationib⁹ ex-
cenſaz ſup eo q̄

in exceptione ſuccubuit vel ꝓ alia cauſam ſimilem.

o ¶ Vel. repete ſuper eo qđ non.

p ¶ Appellatū ab ipſa. Quid ſi lata talis interlocuto-
ria iuder ſtatum vult ꝓcedere in cā: petit ꝓ ꝗra quā
lata ē interlocutoria ñ ꝓcedi infra.x.dies vt deliberet
an ab ipſa interlocutoria appellare velit: nec ne. que
ritur an ſit audienda. Et videt q̄ ſic.q.beneficiū iu
ris ꝛc.xxviij.di. de his.j. de reg.iur. indultū cū ſuis cō
cor. ad hoc optime facit. ij.q.vj. anteriozē. vbi dicitur q̄
x. dies dantur ad appellandū vt liceat infra ipſuz ſpa
tiū pleniſſime deliberare: an appellandū ei ſit vel qui
eſcendū. ſed iſte litigando ꝛ ꝓcedendo ſuper ꝓncipali
ſic pleniſſime deliberare nō pōt. Sed dico q̄ nō eſt au
dienda. hoc nō. guil. in ſpe.ti. de ap. §. reſtat videre.
in fi.ꝛ ē eius ratio. q: quo ad iudicē non trāſit in rē iu
dicatā ſnia ꝛ iō cū poſſit eā revocare: ñ omittat proceſſū
ꝛ in hoc dicit in ꝓuincia ſua examinatiōe oēs rectores
boñ. ꝓcordaſſe. ꝛ vide evidentem rōnē. ſi ꝗs diceres
nunq̄ eēt litū finis. an q̄libet. n. interlocutoria termini
aſſignati de vel iudicis actu diceret ps gēcatis p.x. di
es vt deliberē an velim appellare: qđ eſſet abſurdū.

q ¶ Interiectā. intellige etiam ſi infra decē annos a
die ipſius interlocutorie a diffinitiua fuerit appellatū
ꝓpter rōnes quas diri. ſ. in glo. hoc dicit in ꝓn.

r ¶ Revocari. iuder ergo in quē ex appellatiōis vtute
ꝓncipale negocū tranſit: de bis que ꝓncipale nō ipe
diūt intromittere ſe non debet.

s Clerici. clericus ioculator anno: vel tertio moni
tus nō deſistēs ipſo iure ꝑdit priuilegiū clericale.
Et emanauit ad declarationē ꝛ ꝓbationē eo
rū que de quadā ętate dicebat ho. ſ. de ſen. ex cō. per
pendimus. in ſū. e.ti. §. quis poſſit. ꝟ. gd. ꝛ dicebat ho
nū eſſe ſi papa hoc determinaret: ꝛ ipſa limitaret.

t ¶ Dignitati. nō. q̄ clericat⁹ ē dignitas. ad idē. iij. di.
deniq̄z. vbi de hoc. ꝛ de cle. non reſi. c. iij. ſi ꝗ detrahūt

dignitati merito priuilegium prodere debet: qđ nō perso
ne ḡ dignitati ꝓferk: vt. s. đ so. ꝓpe. si diligēti. ⁊ đ sen.
ex. ꝓtingit.

a ¶ Joculatores. q̄si ioci latores in publicū. s. e. ti. cuz decorē faciūt. n. spectaculū ꝓpriū corporis: ad hoc. ff. bis q no. ifa. l. ij. §. fi. in occulto tñ vel infirmitatē vel alterius honeste rei cā aliqđ ioci facere nō reprobat: ⁊ facit quod no. io. de cibariis ⁊ bis qui varijs vtunt instrumētis. lxxxvj. di. donare in. j. glo.

trahentes se ioculatores[a] seu goliardos[b] faciūt: aut bufones[c]: si p̄ dānū[d] artē illā ignominiosā exercuerunt ipso iure: si autem tempore breuiori[e] ⁊ tertio moniti[f] nō resipuerit: careant[g] omni[h] priuilegio clericali.

b ¶ Goliardos. vulgare gallicorū. io an.

c ¶ Bufões. vulgaſ tuscor. io. an.

d ¶ Annū ad hoc. j. de here. cum cōtūacia. s. de regulatuim[9]. i auc. đ sanc. epis. §. interdicim[9]. colla. ix. ⁊ hoc ē ius nouū eū alīs nisi monitione trina ꝓmissa fuerint incorrigibiles inuenti: nō pdant priuilegiū clericale: vt. s. de sen. ex. in audientia ⁊, c. contingit. ij.

Bonifacius octauus.

De clericis coniugatis

Clerici[i] q cū vnicis[k] ⁊ vginibus[m] ꝓtraxerunt[n] si tonsuram ⁊ vestes[o] deferāt clericales priuilegiū retinēāt canonis[p] ab innoc. papa secundo predecessore nostro editi in fauorez totius ordinis clericalis[q]. ¶ Et cū iurta parisiense concilium[r] nullus clericus distringi aut đdēnari debeat a iudice seculari: ꝑnti declaramus[s] edicto huiusmodi clericos coniugatos[t] p cōmissis ab eis excessibus vel delictis trahi non posse criminaliter aut ciuiliter ad iudiciuz seculare: nec ab ipsis secularibus iudicibus eos debere psonaliter vel etiā pecunialiter: ne p vnā viā cōcedat etsdē iudicibus: qđ per aliam denegatur[u]: vllatenus condēnari. ¶ In ceteris[x] aūt vel ni si vt ꝓmittit tōsurā vl vestes đ ferāt clericales etiā i ꝓmissis[y] eos gaudere nolumus priuilegio clericali[z].

e ¶ Annū ad hoc. j. de here. cum cōtūacia. s. de regulatuim[9]. i auc. đ sanc. epis. §. interdicim[9]. colla. ix. ⁊ hoc ē ius nouū eū alīs nisi monitione trina ꝓmissa fuerint incorrigibiles inuenti: nō pdant priuilegiū clericale: vt. s. de sen. ex. in audientia ⁊, c. contingit. ij.

f ¶ Breuiori. nota infra annū dici breue tps post annū longū vl vetus ad hoc. xxxv. q. viij. c. j. vbi de hoc. ⁊ s. de verbo. sig. quid p nouale.

g ¶ Moniti. hoc de veteri iure. Sed p quē mouebūtur? Dic q per suū platum vel iudicē: vt. s. de senten. et cōmu. in audientia. ibi si platis suis ⁊c. ⁊. c. contingit. ij. ibi: si a te tertio.

h ¶ Careant. repete ipso iure.

i ¶ Omni. hoc dicit qz multipler ē clericoz priuilegiū qđ dic vt diri. s. de big. altercationis. vbi ē idē ꝓbuz

k Clerici. Si clericus ꝓiugatus ferat habitū ⁊ tōsurā clericali priuilegio gaudet. alīs non: ⁊ fuit tracta de fi. cuiusdā exūa. q̄ incipiebat ad quorūdā. Et emanauit ad declarationē eoz que no. xxiij. di. clerici. in. j. gl. ⁊ eo. ti. io. an.

l ¶ Unicis. qz si bigami essent oī priuilegio clericali ex uti eēnt: nec ꝑnt. et portare tōsurā. s. e. lib. de big. altercationis.

m ¶ Uirginib⁹. secus si cū corruptis vel viduis ꝓfitent: ⁊ eas cognouiſſent. vt. xxxiij. di. valētino ⁊ rō est q̄re ꝓginitas i mulierib⁹ regrat quo ad hoc potius q̄z i viro: quere de bigamis de bitū in glo. penultima.

n ¶ Cōtraxerunt. Nota p opi. hugo. ⁊ ho. q mulier debet esse despōsata i vginitate: vnde si pmo defloratus ge mulierem: ⁊ postea cū illa ꝓtraxit: nō vī q̄ pmoueri possit: ad hoc. xxx. q. v. qualis. vbi đ hoc: ⁊. xxxij. di. nemo. Prefecta carnis ꝓmixtio ꝓfomitatē designat humane diuineq̄z nature q̄ per incarnationis mysteriū fuit i vero vginali ꝓtracta: oportet ergo q ꝓsumatio que illud designat fuerit fcā i vro vginali q̄ si aū illā corruperit: ceū pōt ⁊ bñ facit ad h. xxij. di. maritū Sz ꝑiū credo ꝑm tan. ⁊ gof. q h̄ no. in fū. buiꝰ ti. đ big. §. ntē qđ si gs. lz ber. ꝑiū no. de cle. ꝓiu. sane ⁊ bar. bzir. in qōne đnicali: q̄ incipit qs cognouit vginē. ⁊ ber. s. de biga. debitū. i gl. vl. tuz qz si diuisit car nē suā i plures: vt ibi tū q: sequens mrimoniū fingit pcessisse: vt. s. q si. sint le. tanta

o ¶ Uestes. xxj. q. iij. ois iactātia. ⁊ ꝓtā qōnem ⁊. s. đvi. ⁊ ho. cle. clerici.

p ¶ Canonis. xvij. q. iij. siquis suadente.

q ¶ Clericalis. huic ergo sauoti clericus tenūciare nō pot: de sen. ex. ꝓtingit. j. de soppe. si diligēti. Sz nūqđ talis clericus si hēbat rescriptuz ad vacaturā añq̄z ꝓheret: mortua tali vroze si postea vacat illa p bēda pōt illā petē. Terminauit bar. bzir. i ꝑn. qōnū suaz qōe q̄ incipit qđā impetrauit q nō: qz ꝓhendo mrimoniū renūciauit p̄ ipz facti ⁊ aiuz deposuit: ⁊ hoc ē verū: nā tūc ēt pdidisset ius in re multo fortius ergo ad rē hz ea q no. s. e. c. j. ad hoc j. de concess. prēben. c. vl. Item ꝓtrahendo voluit perpetuo adherere vroꝛi. xxxij. q. ij. solet. s. de đi. ap. c. vl. ⁊ eligendo alterū de contrarijs alteri renunciauit. s. eo. li. de postu. c. vno. de elec. vt quis duas ad hoc. j. e. c. vbi dicit in ceteris ⁊c.

r ¶ Concilium. s. de fo. compe. c. ij. quod habetur ꝓ pale. xj. q. j. c. ij.

s ¶ Declaramus. ex hoc ⁊ superioribus no. approbatam opinionem Jo. no. xxiij. di. clerici. ⁊ reprobatam opinionem bar. bzir. ibi no. qui dicebat q clericus coniugatus in nullo poterat priuilegio gaudere: quantunq̄z in habitu ⁊ tonsura incederet. quomodo ergo respondebitur ad decre. s. eo. ioannes tripler est solutio. prima est q ex sola delatione tonsure sine habitu non retinet priuilegium. vel ibi cum vidua vel corrupta contraxerat vel aliam vrozem habuerat: vel quia hoc est diuinare. dic tertio ⁊ verius q de alio priuilegio loquitur: ⁊ sic concordat vt. j. eo. §. in ceteris autem.

t ¶ Coniugatos. deserentes tonsura m vel habitum vt. j. dicitur.

u ¶ Denegatur. j. de re. iur. cum quid vna cum suis concor. ibi vide de hoc. Joan. an.

x ¶ Ceteris. ut in priuilegio quod habent ne verentur exactionibus vel collectis. C. de episcopis ⁊ cleri. l. ij. s. de vi. ⁊ hone. cleri. c. vlti. Jo. an.

y ¶ Promissis. priuilegio scilicet canonis, Inno. ⁊ priuilegio concilij parisiensis.

z ¶ Clericali. ⁊ sic intelligatur decre. s. eo. ioannes.

Onsuetudinē. distributiones quotidiane solum pre
sentibus q̄ interfunt diuinis dari ōbēt ꝙsuetudine nō
obstante. Et q̄ alr illas receperit nō faciūt illas suas: z
idē de distributionibus q̄ dant p anniuersarijs defū
ctoꝝ z reprobat huius decre. dictū in fi. q̄ decre. s. de pben. lz.

b ¶ Distributiones .s.
de preben. licet.

c ¶ Manualia vt. s. de
ver. si gri.

d ¶ Victualia. s. eo. de
cete'ro.

e ¶ Pntes. gd. n. pdest
pntia in loco: er quo di
uinis nō adsunt pp que
sunt beneficia ꝙstituta.

f ¶ Improbantes. lz igi
tur de ꝙsuetudine corp⁹
pbēde deberi possit ab
sentibus: qui diuinis si
interfunt. s. de cōsti. cuz
oēs. secus in distributio
nibus quotidianis vt h

g ¶ Ipsaꝝ. catbedralium
vel collegiatarum.

h ¶ Affuerint. No. q̄ si
quis impetrat q̄ in ab
sentia pcipiat puentus
suos ac si pns esset: dis
pensatio hec facit euz
reputari p pnte: sed non
pro interessente diuinis
officijs: sed si pns eēt
z officijs non interesset
has distributiones non
pcipet vt h ḡ nec dispē
sationis vigore pciperet
lz si diceret in gratia: q̄
pcipet ac si pns eēt z di
uinis officijs interesset
tūc secus ratione pdicta sit igit impetrans in hoc cautus: vt
sm hā c formam impetret si potest.

i ¶ Ordinationem: vtputa q̄ tantum detur ei qui intererit i
missa: z tm̄ ei qui intererit in matutino z sic de singulis horis

k ¶ Infirmitas. q̄ a celebratione diuinorum excusat vt. s. de
pbē. significatum alr clerici ad omnes horas tenentur: qđ
dic vt. s. de cele. mis. c. j.

l ¶ Utilitas. hec duo solent dispensationem inducere. s. ō pre
bē. exposuisti. Et signaf huic ꝑ. s. e. li. de ele. cū nō deceat. vbi
illi q̄ psequūtur vtilitatem ecclesie z distributiones nō perci
piūt. So. canonici nō tenēf eas talibus ꝙcedere vt ibi tm̄ si
concesserit illi nō tenenf ad restitutionem: vt hic. Alij dicunt
hoc loqui i pntibus: illud in absentibus: vt pntes qui psequū
tur vtilitatem ecclesie distributiones percipiant: absentes nō
vt ibi: primum credo.

m ¶ Suas. ō his ergo si pōt fieri elemosynā: qđ dic vt no. xliij
q. v. in fūma. z. s. de deci. ex transmissa. Quid si illi quorum
lucro pdicta cedebāt remittāt: nūquid ē canonicus absolut⁹
satis vī q̄ sic. ifti. de re. di. §. p traditionē. cū hic nō sit additus
remissionē nō pdesse vt. s. de rescrip. statutum §. antepenulti
mo. z. j. de censi. exigit in fi.

n ¶ Receperit. dicunt quidā eēt i pteritū: vt sic ꝙstō ista pte
rita pphēdat marie cū videaf ius antiquū. s. de pben. lz. Sz
ḡuū credo. tūc ex eo q̄ sup̄ dixit statuimus tū q̄ ex eo qđ dic
ō hāc nf ꝙstōez z. Sed q̄ ante hāc ꝙstōnem recep
it: ō hāc ꝙstōez nō recepit qz pena legis ex tpe legi
xxxij. q. iij. dixit sara. pterea lz statutū eēt has distribu
tiones solū his qui diuinis interfūt officijs dari nō tm̄
erat ex presse statuū ꝙsuetudinē ꝓtiar nō valere. Itez

De clericis nō residentibus i ecclesia vel pbenda.

Onsuetudinē z[a] que in quibusdā partibus inole
uit: qua canoni
ci z alij beneficiati seu clerici cathedralium z
aliaꝝ collegiatarum ecclesiarū distributiones[b] quottidianas
que alr manualia[c] beneficia seu victualia[d] nuncupātur z
tm̄ residentibus tribuūf qua
litercūq̄ in ciuitatib⁹ seu alijs
locis in quib⁹ ipse cōsistūt ec
clesie: sint presētes[e]: lz diuinis
officijs non interfint: ex inte
gro participant ac si continue
i pfis ecclesijs i eisdem officijs
deseruirent penitus improbā
tes[f] statuimus vt distributio
nes ipse quotidiane i quibus
cunq̄ rebus consistant cano
nicz ac alijs beneficiatj z cle
ricis ecclesiarum ipsaꝝ[g]: qui
eisdem officijs i ipfis ecclesijs
affuerint[h]: tribuantur iuxta
ecclesie cuiuslibet ordinatio
nem[i] rationabilem iam factā
seu etiam faciendam. ¶ Qui
vero aliter de distribucioni
bus ipfis quicq̄ receperit: ex
ceptis illis quos infirmitas[k]
seu iusta et rationabilis corpo
ralis necessitas aut euisdē ec
clesie vtilitas[l] excusaret: rerū
sic repceptaꝝ dominiū, nō acq
rat: nec faciat eaꝝ suas[m] immo
ad omniū restitutionē: q̄ otra
huiusmōi nostrā ꝙstitutionez
receperit[n]: teneatur. ¶ De di
stributionibus etiam pro de
functorum anniuersarijs lar
giendis idez[o] decernimus ob
seruandum.

Le. quartus.

De prebendis z dignitatib⁹

Uscepti[a] regimi
nis nos cura solli
citat: vt vtilitati
bus subiectoruz ꝙin
illis pcipue p quas
nec pena addita
qđ facit ꝙstō hec
Sz gd dices de
ecclijs que nō ha
bēt aliquo modo
distinctas pben
das: lz tm̄ singu
lis diebꝰ dantur
cuilibz pro victu
tot libre panis:
tot mēsure vini: z
sic ō singuli: Credo q̄ de illis nō
loquaf decre. cū
potius sint pbē
de q̄z distributio
nes alr eēt cano
nica siue pbenda
i talibus ecclijs
qđ eē nō dz. j. q.
iij. si gs. s. ō pre
bē. relatuz z hoc
optime pbat iu
dicio meo decre.
de ꝓ. sig. olim. cer
tū eni ē q̄ quoti
diane distributi
ones non dan
tur absentib⁹ ēt
in theologia stu
dētib⁹ vel puile
giatis: vt in pdicta
decr. licet. z tm̄ in
talib⁹ ecclesijs dā
tur. tales ꝓnilegiatis abstinentibus: vt i pdicta decre. oliz
q̄ verꝰ ē decre. intellectꝰ alr nulla ibi eēt decre. rō nisi
qz ita placuit pape: z ad hoc facit qđ no. ber. i pdicta
decre. licet de pbē. Plus dico q̄ i ecclesijs i gbꝰ sf di
stricte pbēde. z postea ē mēsa cōis grossa: z postea di
stributiones: solū i his distributionibꝰ: z nō i illa mē
sa grossa, ocum bēat hec decre. z ita fuit ꝙsultū in ec
clesia boñ. q̄ hoc sonat verbū quotidiane. z. s. dū dixit
q̄ tm̄ residētibꝰ z. Sz gd dices ordinatio ē in eccla
q̄ vadit ad talē horā tm̄ hēbit z. vadit canonicꝰ ad
horā pncipalit p denariꝰ: nūqd simoniā ꝙmittit: vī q̄
sic: ar. de simo. suā nobis. z. c. sic ꝙ certo. Contra. s. de
pben. significatū. So. dic lz ho. q̄ hoc no. ō ꝓ. sig. oliz
q̄ tales nō ꝙmittūt verā simoniā cū nulla ex pcta pa
ctio intercedat: peccāt tm̄ grauiter z mētalē simoniā cō
mittūt q̄ ꝓ pniaz ꝙtisfaciūt. s. de si. tua nos. z. c. vlti.

o ¶ Idē. s. q̄ hi q̄ ñ interfūt nūl hēant z ꝙsuetudo ꝓria
si valeat: z recipiētes sine iusta cā ad restōez teneaf.

p Uscepti. ad pñtatōz religiosoꝝ ēt exēptoꝝ nō
debēt ecclesijs ipsoꝝ rectores istituī: nisi ꝓmo
tm̄ eisdē assignet: vñ ineūbēt a onera subire
possint z ꝙgrue sustētari: nec valet ꝓria ꝙsue
tudo. Et divide i. ūj. ptes. In pma arengat. In scda
antiquā ꝙstōnem recitat. In tertia ipsius iuris trans

greſſionē. In quarta ponit renocationē ꝛ extēſiōnes ipſius ꝛ ꝓximā ꝙſuetudinē dānat.

a ¶ Animarum. ſ. e l. de ꝙſti. c. ij. j. de ſepul. c. j.

b ¶ Innouatōe. nunc antiquoꝝ declaratione. ſ. i ꝓ emio huius lib. ad fi. ero rdꝫ.

c ¶ Religioſoꝝ de mōachis ſtatutū fuerat. ſ. e. de monachis. ō aliꝭ religiosis eadem ratione idem decebamus ꝙ decr. ſ. eo. ua ricie. ꝛ c. in lateranenſi.

d ¶ Aſſignatum quod ꝑ eos diuinū augeri vel diminui nō poterit dicit archi. ſ. eo. ua ricie. ꝛ hēnt circa hec ꝓuide re. doiceſani etiā quo ad exēptos vt i cle. de ſup. negli. pla. qꝛ regulares.

e ¶ Soluere. hoſpitalitatē tenēt i ꝓdicta decre. ō monachis ꝛ dic vt ibi ꝛ xxrj. q. j. c. j.

f ¶ Exēpti: eccliā tū cū pplo ſi erat ibi exēpta: alis ſi itromittēt ſe epūs ſ. ō ꝓuilegijs qm ꝛ de ſup. ne. pla. ſic hodie. ſecꝰ vt in cle. e. iu. qꝛ regulares.

g ¶ Smittētari. forte dimittebāt qrtā qrte i tertāde cimā: ō cimaꝫ. ſ. e. ti. eſtirpāde. i ꝓnci. nolebant ꝙ eis generarentur podagre: de con ſe. diſ. v. leginus quoſdam. notauerunt autem tan. ꝛ goſ. ꝛ B. ſ. de monachis. ꝙ ſi monachi hanc poſſi onem aſſignare nollent: elapſis ſex menſibus epiſcopꝰ ordinare eccleſiam allegant decre. de ſup. negli. prela. ſicut hodie dioceſanus ad hanc aſſignationem faciendam ſtatuet eis terminum infra quem ſi non fiat: preſentatum admittet: ꝛ poſtea faciet hanc aſſignationē in qua taxanda in pluri vel minori non debet excedere: quod dic vt in cle. de iurepatronatus: vt conſtitutio.

h ¶ Onera. hoſpitium receptionis nunciorum ap. ſedis: ꝛ ſimilia. Jo. an.

i ¶ Animarum. quarum regimen eſt arduum. ſ. ō etā ꝛ qualē. cum ſit. eſt enim anima preciosior corpore animarumª ſaluti conſulitur nunc nouoꝝ editione iurium nūc antiquoꝝ inouatioᵇ ſollicite prouidere curemus. ¶ Sane fuit olim per ſe. ap. ꝓuide conſtitutū vt dioceſani locoꝝ ad preſentationē religioſoꝝᶜ nullū ad aliquā eccleſiā recipiant: niſi tantū ei de ꝓuentibus ipſius eccleſie coram eis fuerit aſſignatumᵈ: vnde iura epiſcopalia poſſint ſoluereᵉ: ꝛ congruam ſuſtentationē habere. ¶ Uex ſicut nobis ꝗre la multoꝝ frequens inſinuat: religioſi exēptiᶠ de ꝓuētibus parochialiū eccleſiaꝝ: in quibus ius obtinēt patronatꝰ ſeu rectoꝝ preſentatio pertinet ad eoſdē: tantū ꝓcipiūt annuatiz ꝙ rectores eccleſiarū ipſaruz non poſſunt de reſiduo commode ſuſtentariᵍ ꝛ epiſcopalia iura ſoluere: ac incūben tia eis oneraʰ ſuppoꝛtare ꝓpter qđ ſepe contingit ꝙ non inueniūt perſone idonee que huiuſmodi eccleſias velint recipere. Sicꝙ frequenter minus idoneis cōferunt: ex quo pericula imminent animarū' ¶ Nos itaqꝫ volentes ſuper hoc ſalubre remediū adhibere preſenti decreto ſtatuimus ꝛ mandamꝰ cōſtitutionē huiuſmodi quo ad omnes patronos eccleſiaruz religioſos taz exemptos ꝙ non exemptos: ꝛ aliosᵏ inuiolabiliter obſeruari: conſuetudineˡ contraria non obſtante. ¶ Idem.

L Jcet eccleſiarūᵐ perſonatuū dignitatumⁿ aliorumqꝫ beneficiorum eccleſiaſticorum plenaria diſpoſitio ad romanū noſcat pontificez pertinereᵒ: ita ꝙ non ſolū ipa cum vacant pōt de iure cōferre: verum etiā ius in ipſis tribuere vacaturisᵖ: collationez tū eccleſiarum perſonatuum dignitatū ꝛ beneficiorū: apōᵠ ſedem apō. vacantium ſpecialius ceteris antiqua conſuetudoʳ romanis pontificibus reſeruauit. ¶ Nos itaqꝫ laudabilem reputantes huiuſmodi conſuetudinem ꝛ eam auctoritate ap. approbantes. ac nihilominus volentes ipſam inuiolabiliter obſeruari eadem auctoritate ſtatuimusˢ: vt eccleſias dignitates ꝑſonatus ꝛ būficia: q̄ apud ſedemᵗ ipaz deinceps vacareᵘ contigerit: aliquis ꝓter romanū pontificem quacūqꝫ ſup hoc ſit auctoritate munitus: ſiue iure ordinarie poteſtatis ipſorum electio ꝓuiſio ſeu collatioˣ.

k ¶ Alios clericos intelligo: qꝛ laici nihil percipiunt. ſ. de iurepatronatus. ꝓterea. ꝛ ſic etiam intelligitur. ſ. eo. titu. extirpande. in ꝓnci. Joan. andr.

l ¶ Conſuetudine. cum enim animabus ſit periculoſa. vt. ſ. ꝓbatum eſt: ergo extirpanda. ſ. eo. extirpande de cōſue. c. vlti. ꝛ de hoc ibi plene. Jo. and.

m ¶ Jcet eccleſiaꝝ būficia vacātia i curia alius q̄z papa ꝙferre nō pōt: qđ ſi fecerit irrita ē collatio.

n ¶ Dignitatū. quid de epatibus: nūqđ ꝙhēdūt hac ꝙſtone Saꝭ vī qꝫ non qꝛ ea q̄ ſpāli nota ſt digna: niſi ſpāliter notent neglecta intelligūt ff. de iure iur. Jtē apō. ſ. hoc dictū. j. e. ti. q̄ſuis. ſ. de ſen. ex. qꝛ piculoſum. cū ſi. ꝛ facit. ſ. de ꝓcur. c. vlt. ꝛ qđ ibi diri. ſ. de fi. ꝑſby. c. j. ē. n. nō dignitas ſed dignitatū culmē ſ. e. venerabilis. ꝛ c. cuz olim. ꝛ h̄ huat curia que reſeruatōes i his cū vacāt facē ꝙſueuit: qđ ēt in dū i abbatijs fac vt ſic p iſtā ꝓhēdānt ſolnz puiſa ꝑ ꝓcuratā. nō ꝑ generale. ſ. de elec. ne ꝓ defectu. ad hoc. ſ. de ꝙceſſ. ꝑbē. dilectus. io. an.

o ¶ Spertinē. xxrij. di. oēs ꝛ vide qđ diri. ſ. e. li. de ele. q̄ꝗ. domin. io. an.

p ¶ Vacaturis. qđ aliꝰ ſi pōt: vt. ſ. ō ꝓceſſ. ꝑbē. c. ij. ēt legatꝰ de latē papez vt. ſ. e. ti. dilectus. fili. ti.

q ¶ Apud ſedem dicant apud ſedē ipſaz vacare dicet. j. eo. ꝓſenti.

r ¶ Conſuetudo. patet ex ſcō. ſ. de accu. accedēs:

ſ ¶ Statuimus: ſit ergo de ſpāli conſuetudine ius cōmune ſic. ſ. de clandeſ. deſpon. cum inhibitio. ꝛ eſt ſi. de fide inſ. ꝙ quibuſdam de ꝓuile. ꝙ nonnullis allegatur tamen ro. ec. conſuetudo ꝓ iure. ſ. de conſti. exſlitteris.

t Sedez ipſam. nō vacantem alis parochiales eccleſie conferunt. per illos ad quos collatio pertinet: quod dic vt. j. eo. ſi apoſtolica.

u ¶ Vacare. an beneficium dicatur in curia vacare: cū duobꝰ ibi ſuper eo ſibi collato litigantibus alter mouetur vel vterqꝫ dic in cle. vt lit. pen. ſi duobus.

r ¶ Collatio. nil dirit de preſentatione: vnde ſepius reperitur receptum in curia: papam ꝑ hoc ñ ꝙferre būficium. q̄ ptinēt ad pūtionē laicoꝝ. Sz eadē rōe nō ꝙferre q̄ ptinēt ad preſentationem eccleſiaꝝ vel monaſteriorum vel monachoꝝ. ſ. c. ꝓrii.

pro hac parte facit. j.e.ti. cū in illis. ℣. cū eūt. ad hoc. ℣. de iure pa. cū dilectus. sed p ſtram que. ℣. dicat q̄cunq; auctoritate. ꝛ p qđ dicit. puisio satis videntur cōprehēdi ꝓdicta.

a ¶ Exꝑſſa. Nō. vnū casū in q̄ vacat ꝓbēda in ecclesia ꝛ ille ad quē ſpectat ꝓma vacatura. nō ꝙsequit illā: aliū hēs. j. de rerū permu. c. vno.

b ¶ Conferre. infra mensem a die vacationis numerandū quia post illud possunt ea conferre. qđ dic vt. j. c. pri.

c ¶ Statutū. Si papa bñficia vacātia in curia nō ꝓferat infra mensem a die vacationis: illi ad quos collatio pertinebat poterūt illa ꝓferre.

c ¶ Statutū. ℣. c. primo.

d ¶ Curia. ꝛ sic idē ē dicere in curia: qđ apud se. ap. vt. ℣. c. pri. ꝛ qñ ibi vacare dicant videbis. j. ē ꝓsenti.

e ¶ Moderādū. h̄ artationē respicit nō augmētū. ℣. de ℣. sig. c. vl.

f ¶ Mensem. ō huiꝰmodi cōputatione dicitur. ℣. eo. li. de elec. q̄ fit.

g ¶ Numerādū. est q̄ exꝑſſum istud tēpus non a tpe scientie sed vacatiōis currere ꝛ videat contra de ꝓcess. ꝑben. quia diuersitatē ad fi. ℣. de sup. ne. pla. ꝛ. is enim qui nescit potestatē exaptendi non bz. ū. q. vj. biduū. ff. de ca. lū. l. annus. ꝛ hoc tenuit hic guil. Sed ⁊rariū credo ⁊m gar. quia hoc statutū fuit in fauorē ecclesiaꝝ ne contingeret beneficia diu vacare: nō aūt ūn odiū ſūmi pontificis negligēs: qr tūc non nisi a tempore scientie curreret ꝓscriptio: vt in contra rūs. Item per hanc redit̄ ad ius cōmune. extendenda ē igitur vt de facili ad suam naturam redeat. xxxv. di. ab exordio. ff. de pactis. si vnus. ꝑsertim vbi statuens contra se statuit. alias enim quare non sic exꝑressisset a tempore scientie. de deci. ad audientiam. ad hoc. j. de reg. iur. cōtra eum qui. Anū scias ꝛ istud tempꝰ currat ignorantū: non tamen sedi vacanti: qđ satis ꝓbatur. j. eo. si apostolica. si enim ibi specialis est casus. ergo ipsius contrarium est regulare. ꝛ est ratio. quia hoc reperimus exꝑressum: sed illud non. Et sic nota specialia in hoc casu. Bonum q̄ cum in aliis detur inanis. ℣. de ꝓben. c. ij. hic datur solum mensis. Secundū q̄ istud tempus currit ignorāti. Tertium est q̄ non fit computatio de momento ad momentum. sed dies vacationis non computatur in mense: ꝛ hoc patet dum dicit a die ꝛc. ꝛ si. ℣. de excep. pra. de resti. spolia. frequens. Quartum q̄ cum ad cōmuniter potestas deferatur ad superiorem: hic redit ad inferiorem: ꝛ hoc facit impossibilitas casus. ad hoc. ℣. de elec. licet. in fi. ꝛ. ℣. eo. li. ꝛ eo. ti. mdemnitatibus. in fi.

h ¶ Per seipsos. habebant. habebant episcopi ante constitutionem clementis procuratores in curia qui statim cum vacabant beneficia conferebant illa. ꝛ sic preueniebant papam. vnde motus clemens promulgauit constitutionem. ℣. c. ꝓcori. de nū gregorius. quia multum pręiudicialis erat constitutio illa: in concil. lugdun. moderatus est eam. Sed ne adhuc exercerent illas malitias ſ. q̄ haberent ꝓcuratorem in curia qui statim mense elapso illa conferret. ideirco hoc addidit papa eni etiam post mensem posset conferre si vellet dūmodo ꝓuentus nō esset. ℣. c. pr. in pn. Sed ist a littera dicit p seipsos nūquid ꝑsentes sūt. p alios conferre poterūt Dic q̄ p alios cōferre nō poterūt nisi in casu q̄ ſequitur. potuit. n. papa rei sue ꝓditionē ꝛ modū apponere ꝛ legē quaz voluit. xviij. q. ij. eleutherius. ff. ō pac. traditionibꝰ de ꝓdi. ap. verus.

i ¶ Remotis. sic ℣. de temp. or. cū nullꝰ. ℣. epo. ꝛ direrūt quidaz per hanc ſtram q̄ quo ex ſuā dio. existēs bñficia ꝓferre ſi poterat. ℔ hoc est falsum. ꝛ in B casu posset ꝓcedi. ꝛ ꝓbatur B oliz ℣. de ꝓcess. ꝑben. post electionē in parte decisa. ꝛ B nō. io. ꝛ ber. ℣. de of. lega. c. nouit.

k ¶ Ad canonice dicebāt olim gdā id. ſ. vicaria, nā de ipso q̄ vicariꝰ gnālis erat: bñficia ꝓferre poterat. ℔ B ē falsū. vt. ℣. de offi. vica. cū in generali. in talium ergo collatione p ordinariū faciēda requirit q̄ mēſis elapsus sit q̄ p seipsos ꝓferāt si ꝑsones sint. vel q̄ p gnāles vicarios nō ſpāles. ꝛ q̄ habeant ſpāle mandatū beneficia ꝓferēdi. ꝛ sic exponе id. ſ. beneficia conferre.

l ¶ Quāuis. In bñficijs vel ipetrationibꝰ ad bñficia p̄ puisionē vsq; ad certā ſūmā pensio nō debet p ecclesias ciuitatis vel dio. nō cōprehēdi. cathedral ℔ p ecclesias puinci. metropolis ꝛ cathedrales reliq̄ includūt: fuit tracta de extraua. bzeui rūſo. ꝛ. c. ij. i bñficijs. ꝛ emanauit ad declarationē eoꝝ q̄lnō. tan. ber. ꝛ moder. ℣. de eta. ꝛ q̄li. accepim. ꝰ in fi. de ꝑbd. p illoz. in pn. ber. ꝓpost. de rescrip. capm scē cruc. in glo. qr qōnes. §. itē querit de hac forma. ꝛ §. seq.

m ¶ Plenissima. ℣. de dona. cum dilect. in fi. ℣. be ver. sig. olim. ff. de ꝓsti. pn. beneficiū. ꝛ debent cē mansura. j. de re iuris. decet. cū suis ꝓcor.

n ¶ Restringi. sic. ℣. c. li. de fi. ꝑbd. c. j. ꝛ ij.

o ¶ Usq; ad certā. aliō puta cū papa scribit vt quideat ipetrāti vsq; ad talē ſūmā: aliud dū papa scribit vt quideat ei dēbēda tāti, valoris vel ſūme. qr i ꝑmo casu pōt quideri de maiori. ℔ ñ de maiori. ſ cōdo vō ō maiori ℔ nō ō minori. qr forma mādati ē seruanda. j. e. licet de nō. Et cū istud vsq; ponit i ſtris intelligo q̄ veniat ascēſiue q̄si papa scribēdo q̄ quideat vsq; ad summā. c. libraz vel q̄ quideat de ſūma infra. lr. vsq; ad c. sed nō vltra id. ℣. c. li. de ar. c. j. cū suis cōcor.

p ¶ Mensiō. papa videt mādasse ei quideri ō eo qđ

puideꝰ ꝓ ſe nō poterit retinere ſicut bñficia. q: ꝛ ibi
fit liberalitas tū ē in collatiōe. ꝫ in eo qđ magis iſti q̄
illi ꝓferī: qđ dic vt. ſ. de ꝓben. relatū. ꝓbat hoc. j. de
inſti. c. vl. ⁊ ꝛ in fauorē eiꝰ hoc dictū videat: nō tñ illi
fauori renūciat ꝓpter intentionē pape q̄ talis fuit ⁊ ꝓ
pter formā māda
tū que ſeruāda ē.
j. e. xi. cui de non.

¶ Alb. vt. d. c. palliū. ō auctori
tate ⁊ vſu pal. c. j. de teſta. requiſiti
ad hoc de v. ſig. cū tibi. imo etiaꝫ
interdū ſoluꝫ ca
thedralis cōpre
hendit. vt ō ver
ſi. cū clici. io. an.

b ¶ Includi. ſi. j. de ſen. exc. quia
pi culoſuꝫ. ⁊ hoc
tenebat cōpo. in
ſupradicta glo. ꝫ
ber. ⁊ tan. vide
bant tenere ꝺ̄niū
in ꝓdicta decre.
accepim⁹. i gl. pe.
Sed forte bonū
būerūt intellectū
ſi ad caſū decr. ſe
retulerūt. ſ. in his
qui ꝓmo erāt ob
ligati prouidere
obligauerat enī
ſe eps ordines ꝓferēdo vt. ſ. e. cū ꝓm apoſtolū. ad finē
puidere vel in cathedrali vel alia. littere igit ibi impe
trate fuerūt lr̄e iuſticie ꝫ hic de lr̄is gratie logmur. vñ
in hoc caſu p cōem formā in cathedrali vel aliꝫ puide
re tenebīt. ⁊ hic decre. illa loquat i ſuo caſu: nec ſit cor
recta p iſtam. ad hoc. ſ. eo. li. de elec. cū expediat.

c ¶ Extēdit. qđ ſi mandet ſub hac forma. nūqđ in ca
pellania vel māſionaria maiores eccleſie cathedralis
poterit puideri. ⁊ vī papa ſolū canonicos ⁊ ipſoꝝ erce
piſſe ꝓbē. ad ꝫ. ſ. vbi dicit ꝓpter ipſiꝰ honorē. ad ꝫ. ſ.
de reſcrip. ſtatutū. ⁊. ſ. de v. ſig. cū clerici. Satis credo
tū hec lr̄a ſic indiſtincte loquat q̄ in nullo beneficio
cathedralis eccle poterit puideri. nō. n. dicit q̄ nō in
cludat canonicat⁹ eccle cathedralis: ꝫ q̄ nō ſ̄cludat
eccleſia. ḡ nullū ipſiꝰ eccle bñficiū includetur. ad hoc
op time. j. de pui. p exēptionē. ⁊. ſ. j. rū. Sed pone ipe
trauī puideri mihi in eccleſia ſci pe. boñ. nō ē alia ſci
pe. eccl̄a q̄ cathedralis: nūqđ in ea puidebitur mihi
vī pp ſtilū curie gratiā ſurrepticiā. qa in cathedralibꝰ
eccleſijs nō ſolet exp̄mi nomen ſcī: ꝫ in inferioribꝰ ſic
qđ credo niſi aliter p lr̄as appareret papam de cathe
drali intellexiſſe per illud. c.

d ¶ Prouincie. ⁊ in hoc caſu logtur decr. ſ. e. ti. pro il
lox. vñ nō aduertebāt qui decre. illā allegabant q̄ per
lr̄as ḡbus prouideri mādabatur in aliqua eccleſia ci
uitatis pōt prouideri in cathedrali cū ibi archiepiſco
po de eccleſijs ſue prouincie ſcriberetur.

e ¶ Uberiorē. ſi ḡ ḡratur diuerſitatis rō: ſufficiat iſta
ꝛ ad metropolit. nā eccleſiā nō multū efficax videat:
ꝫ ſufficiēt ſic per papā declaratū. de re iudi. in cauſis.

f ¶ Am de bñficio vno. nō. pro his q̄ nō. ber. ſ. de cā poſ. ⁊
prope. cū eccleſias ſutrina. in glo. ex hoc videtur.

g ¶ Inſtitutus. ḡ ſi de facto tñ occupatū eēt p eos non habe
ret locū ꝓſcriptio. vel ſi ibi nō vt rectores ſed vt vicarij vel cō
ducticiꝫ ſeculares clerici
reſiſſent. io. an.

h ¶ Legitima. xl. annoꝝ. de ꝓſcrip. ō q̄rta. de cau.
poſ. cū eccl̄ia. ō ꝙſu. c. vl.

i ¶ Ante. inceptā ꝓſcriptī
onē. ꝫ ſecus ſi poſt ince
ptā ⁊ ante cōpletā. ⁊ ideo
dixit. ſ. continue.

k ¶ Poſt. nō iñterpnue ⁊
pacifice ſpatio. xl. an. ⁊ iō
dicit q̄ñq̄ illa ꝛigit admi
niſtratio p̄cedentis tēpo
ris tollitur p ꝓſcriptionē
ſequentē: adminiſtratio
aūt ꝓſcriptionē ſequens
illā nō tollit niſi alia int
uenirent que ius⁹ alioꝝ
haberent perimere.

l ¶ Prioratu. poratus ē
generale vbū qđ ad po
ratū ſeculare vel regula
rē pōt extēdi. ſed rōne
p̄ſone ipetrantis qui cle
ricus ſecularis ē ſibi re
gularis poratꝰ ꝓferri nō
potuit vt artetur id ſoluꝫ
ad ſeculares. nam graue
eſt inexpros tē. xix. q. iij.

Ap eoꝝ q̄ p̄bendas qbꝰ
parochiales eccl̄e ſūt an
nexe⁹: i qbꝰ ſpūalē iuriſditio
nē hꝫ eccl̄e veſtre ꝙſuetudinē
approbatā: ⁊ ſic ꝓm aliquoꝝ
iterptationē curā aīaꝝ hētis ſi
mul cū ꝓſonatibꝰ q̄ꝫ aliqbꝰ
cura iminet aīaꝝ: i eaꝺ ecclia
monaſterijs. ſ. de elec. cum ad noſtram. ⁊. c. officij.

m ¶ Seculari. Quid ſi tpe impetratiōis ſecularis erat impe
trans: modo factus ē regularis. nūquid de tali poratu ſibi po
terit prouideri? Credo q̄ non per decre. ſ. eo. li. de reſcrip. ſi
eo tempore.

n ¶ Modum premiſſum. ſ. proxi. rñſo. ſ. per. xl. annos contī
nue ⁊ pacifice ab vno vel pluribꝰ inſtitutis in ipſo. dñs io. an.

o Uper eo. habere perſonatum cum cura ⁊ p̄benda cū
annexa eſt parochialis eccleſia non eſt contra conciliū
generale. ⁊ reprobatur per iſtam decre. opinio ber. ſ. eo. n. ex
tirpande. ſ. qui vero. cui fauebat, guil. in ſpecu. ti. de legato. ꝫ
videndum. verſi. quid ſi habeo. ⁊ approbatur opinio Inno.
⁊ Hoſti.

p ¶ Annexe. in quibus deſeruire debet per vicarium perpe
tuum. vt in ꝓdicto. ꝫ. ſed an ipſe vicarius vel ipſe p̄bendari
us curam animarum illius parochie habeat. de hoc fuerunt
opiniones diuerſe vt ſequitur. vicarius enim curam animarū
habet: quod probatur. ſ. de offi. vi. ex parte. ſed vt vicariꝰ: vt
ibi nō. ber. cū ergo rectoꝛ ſpūalē iuriſditionē ibi habeat ⁊ ſup
vicariū eriſtat: q: exercōicare pōt ⁊ ſiſta: facere ergo gn curā h
beat negari nō pōt. ſ. de elec. dudū. ij.

q ¶ Perſonatibus. ⁊ ſic vī q̄ vnus poſſit plures perſonatus
⁊ p̄bendā etiā cū parochiali ānexā in vna eccl̄ia obtinere ſine
diſpenſatione pape. vnde ꝺ̄icit apte. ſ. eo. li. de conſuetudie
c. j. Sed hic papa pluribus logtur vt vides. j. vbi dicit obtine
atis vnde pluribus canonicis eiuſdē eccleſie de hoc queren
tibus eō ſultus papa rñdit. ⁊ ſic nō ē ꝺ̄.

r ¶ In eadē eccleſia. idē ⁊ multo fortius ſi in diuerſis. ad hoc
ſ. de cōceſ. p̄ben. litteras.

a ¶ Concilio.ſ.e.de multa.

b ¶ Nō obuiet.cū eni acceſſoriū habeat ſequi naturam principalis.ſ.e.li.de offi.dele.ſi gratia.j.de reg.iur.acceſſoriū.cuz ſuus ꝓcur.z de ꝓbend.nō eſt caūtū q valet.ergo nec vacabit capella acceſſoria ad ꝓbendā.ad hoc.ff.de ſer.ruſ.p.l.vna ē via ff.quēad.ſer.amit.ſi cōmunē.ad hoc.j.e.qz ſepe ꝓterea ceſſat rō ꝓhibitionis.qz in eccleſia ānexa ꝓbende non tenetur reſidere.vt.ſ.eo.extirpande ergo ꝙſuetudo de multa hlocū nō habeat.

c ¶ Diſpenſatio.intelligo pape:de qua loquitur cōciliū de qua mentionem fecit.alſ in ꝓbenda z dignitate bñ requiritur diſpenſatio epi niſi ꝙſuetudo eccleſie aliud induceret:vt illa ſine diſpēſatione pñt ſimul de iure tenere.ad b.ſ.e.li.de reſcrip.z qō ibi diri.dicebant ergo inno.z hoſt.ſ.e.extirpande:hūc ē caſum in q de iure cōi vel ſaltē de cuiuslibet ſupiozis diſpenſatōe ſm diuerſas opiniones ḡs nō.ſ.e.ti.cū iam dudū quis plures curas habebat.

d ¶ Um cui.in ipetratione bñficioz iſpicit data:nō ꝓſentatio vel recepto.emanauit ad declarationē omniū que nō.ſ.de reſcrip.capitulū.z reꝓbatur cōis opinio.

e ¶ Collatus.longe diuerſū ē ꝓferre z mādare ꝓferri.ad b.ſ eo.li.de reſcrip.tibi qui.z.c.duobus.

f ¶ Preferendū.niſi in caſu.j.e.ſi clericus.§.vez ad hoc.ſ.e.li.de reſcrip.tibi qui.in ſi.

g ¶ Similis.nō dirit.qz ſecus ſi maioz vtputa q oībus pozibus ꝓferatur.vt.j.de ꝙeſ.ꝓben.auctozitate.adi dem in caſu j.eo.buia ſepe.

h ¶ Iſti poſteriozes impetrantes.

i ¶ Primo.appzobatur ergo illa lectura decre.capitulū q ibi ꝓpus ſit nomē nō aduerbiū.z certe ſatis erat abſur dū dicere q p curſum tuū tu me ꝓuenires i iure iā mihi acqſito.z ſcire debes q ſicut ꝓmo impetrās ꝓfertur oīb⁹ ſecūdo ipetrātib⁹ in hoc caſu:ſic ꝓfertur oībus q̄bus ꝓbēda vacās etiā ab ignorantibus ꝙferretur poſtea.vt j.e.ſi poſtq̄z.

k § Iuꝑ clericis per lr̄as ap:ſ nō facientes de defectu ordinis mentionē pōt impetr.nti de curato beneficio prouideri ad ordines tū ſe faciet prozimis tpibus promoueri.tracta fuit de extrauag.anti que incipiebat venerabilibus fratribus: aſ. ſuper prouiſione z fuit alexandri.

l ¶ Alijs.hoc fuit nō ſine my̆ſterio dictū.qz conſtitutio aler. ſolū de pauperibus loquebatur:vnde multa dicebāt ſecus in alijs.z declarat hic qō nō.ꝓpo.de reſcrip.capitulū in glo.quia qōnes.§.utē q̄ritur an collatio.Et nō.q quattuoz regruntur in promouēdo ſcias moꝛes etas z ordo.in tribus ꝓmis patet defectū auctoꝛtate litteraꝝ ſc.apo.non promouetur niſi fiat mentio ſ.de eta.z qualitate in quarto ſicut hic vides z ſic caute decre.illa quartū omiſerat.

m ¶ Animaꝝ cura.alſ.n.niſi hoc eēt exꝑſſuz de curato puideri nō poſſet.ſ.de ꝓbē.c.vl.j.e.ſi.cū in illis.

n ¶ Defectu ordinū.ſecus in defectu etatis.ſ.e.li.de reſcrip.ſi eo tpe.z nō.qz bene ꝓbat iſta lr̄a z inferioꝛ q̄ idē repetit q ꝓmouēdus ad curā ſi nō ē in ſacris de

o ¶ Prouidere. olim de iure cōi tales ad talia bū ficia nō poterant aſſumi.ſ. de eta. z qua.ꝓterea.hodie dicūt q̄dam indiſtincte q ꝓpt ad hoc.ſ. ō elec. cū ex eo.j.ō inſti. c.ij.z hic.ſed non ſū auſus corrigere decre. ꝓterea. z dico ab ea recedendū ſolū i caſibus inḡb⁹ hoc exꝑſſum inueniō vt hic.z.j.de iſti. c.ij.in alijs ſalua maneat:z hz hoc intelligo decr. cū ex eo.

p ¶ Oportebit. vnde ſolet exꝑmi in lr̄is ſm ſtil luz curie:ita tū q

obtinet: vo b:cū hoc gnāli cōcilio nō obuiet :dipenſatio necceſſaria nō exiſtit. Idem.

Uz eū cui canōicat⁹ ali cui⁹ eccl̄ie aſſ.ap.ē collat⁹ lz nōdū ſit i ea recept⁹ ōcerni⁹ i aſſecutiōe ꝓbēde iuxta ſue ꝓuiſionis ordinē oīb⁹ ꝓferēdū:qb⁹ poſtmodū i ipa eccl̄ia ſimilis gr̄a ē ꝙceſſa: lz iſti ꝓmo ſuas lr̄as ꝓtauerit. z ꝓmo recepti fuerit i eaꝺ. Idē

Iuꝑ clericis pauperibus vel alijs noſtral litteras vt eis de ꝓbeficijs ꝓuideas etiaz ſi aiarum cura ſit annexa eiſdem:recipere te ꝓtingat ipſis:lz nec in ſacris ſint conſtituti ordinibus :nec de defectu ordinuz in eiſdem litteris mentio habeat poteris de bñficijs curam hñtibus licite ꝓuidere nec ꝓtextu dicti defect⁹ tua poſſit ꝓuiſio ꝓpugnari

¶ Oportebit tamē vt ipſi ad ordines q̄s regrunt collata eis bñficia ſe faciāt i ꝓximis ſtatutis a iure tēꝑoꝛibus ꝓmoueri. Idem

Iuꝑ euz ſup cui⁹ ꝓuiſione ap.ſe. legatus i certa eccleſia ſuas lr̄as q̄bus obtēperatū ñ fuerat deſtinarat :mandem⁹ auctē nr̄a i ipſa eccleſia i canonicū recipi z i fratrem ſibiq̄ ꝓuideri ōpbēda iuxta ipſi⁹ legati ꝓtinētia lr̄arū: talis receptus h⁹ i nr̄i auctē mādati ñ legati ſed nr̄a itelligit eſſe auctē receptus:z ideo ē i aſſecutōe ꝓbende oībus poſt eū eaꝺē auctē receptis i dicta

Ecclia ꝓferend⁹. Idē. Andato nr̄o ſub ea fō

idem clericus ſe faciat ſtatutū a iure z ꝓſonalit z

q ¶ Requirūt.de iure cōi conſuetudie vel ſtatuto eccleſie.ad hoc.ſ. de ſi.ꝓſbr.c.j.j.rñ.

r ¶ A iure.vt in q̄ttuoꝛ tpibus anni z in ſabbato ſcōr vel ſabbato medie q̄drageſime.ſ.de tēp.ordi.c.ij.z iij minoꝛes aūt cōferri ꝓnt i feſtiuis diēb⁹.vt ibi z.e.ti.c.j

s ¶ Promoueri.qō ſi moniti nō fecerit poterūt eiſdē ꝓuari.ſ.de ele.eū i cūctj.hodie ponit noua pēa ꝓuatj antiqs penis:vt in cle. de eta.z qua.vt hi g.ij.rñſo. Si aūt beneficiū ſit curatū ꝓuatus eſt ipſo iure:niſi fuerit infra annū.ſ.e.li.de elec.lz canon.niſi eſſet eccleſia collegiata.vt.ſ.e.ti.ſtatutū vel habuerit iuſtū impedimentū.e.ti.cōmiſſa.§.j.vel ſecum fuerit diſpenſatum. e.ti.cum ex eo.

t § Iuꝑ eū ſuper.tracta fuit de extrauagāti que incipiebat dilectus filius.emanauit ad declarationez eoꝝ q̄ nō.ꝓpo.ſ.ō reſcrip.capkz.i gl.qz qōnes.vbi hz pōe q ꝓpoſ.z guil.i ſpe.t ō delegato.§.nē tractem⁹ v.gd ſup

u ¶ Lr̄as rebuatiōes.na legat⁹ vacaturā ñ ꝓfert vt.ſ e.ti.dilect⁹ ſi.t.hz bū rebuat collatiōi ſue z ſup ea ꝓferēda cū vacabit dat executoꝛes.vt.ſ.e.li.ō oſ.de.c.iij.z.liij

r ¶ Auctozitate nr̄a.lr̄e igit gr̄oſe ſic (z.j.e.ti.ſi aplice. miſſe faciēt illū cēſeri auctē ap.receptū ex q̄ ſic exꝑmit ad hoc.ſ.de reſcrip.cū alijs bus.in ſi.

y ¶ Recept⁹.poſt ipartitā.n.auctē a papa taī gr̄a papia lis itelligit.j.e.ſi aplī ce.z.C.ō veſti uenu.l.j.aū medū

z ¶ Eaꝺē.nā ſi minoꝛi ꝓferrī etiā pozib⁹ vt j.e.hi q.

a ¶ Andaro.hec decre.ſatis plane tracta fuit de extrauagēti.alex.iij.q incipiebat ſua nobis z ema

nauit ad declarationē eoꝝ q̄ nō. ꝙpost. ī. de rescrip. ca
pīm in glo. qz q̄nes. §. ℔ quid si in hac forma.

a ¶ Collationē. de illo igit q̄ ptinet solū ad pñtationē vel institutionē nō poterit talis puidere nec ecōuerso
j. eo. ti. cū in illis. §. cū aūt.

b ¶ Vacabit. itel
ligo sine fraude:
p decre ō. e. li. de
renūcia.

c ¶ Illius. est rō
qz ō pmo q̄ tidē
dū ē. als eadē rō
ne de centesimo:
ad hoc. ff. de ver.
obli. cū qui calē
dis. de illo igitur
puideaī ne vide
atur extigui gra
ō. e. eū cui. z. j. e. c
pri. q̄ verū ē ni
si in litteris esset
clausula q̄ du-
xerit acceptāduz
j. de ꝙcēs. prebē.
qz in cūctis. z. c.
ne captande.

d ¶ Simul: pone
mortuꝰ vel ꝓmo
tus ē cleric⁹ qui
habebat illa duo
beneficia. vl duo
clerici sil mortui
vel ꝓmoti vel re
nūciauerunt nec
apparere pōt qs ꝓmoad. hoc. ō. e. li. de rescrip. duob⁹

e ¶ Ordinē. z ē si. ō. de elec. sigs iusto. §. j. an fi. xliij. di.
sit rectozi. in fi. ff. de vsu fruc. l. quotiēs. j. rñ. ad ℔ facit
q̄ diri. j. de reg. iu. in alienatiuis. z facit. ff. de le. ij cum
pater. §. vl. z. ff. ad trebell. l. heredes. §. fi. z vide q̄ nō
ō. de rescrip. cū dilecta.

f ¶ Ad te. als ēēt in potestate illius cui scribit se ro
nerare. dico tū quidem ēēt iuris in ordine quer so. l. q̄
scribitur ad alteriꝰ vel tuā cē. qz tūc etiā si simul vacēt
puidebit de spectāte ad collationē alteriꝰ ordinē scri
pture seruādo vt. ō. diri. z expone ad te. l. ad tui collā
tionē. z q̄ dicit decre. ℔ per oia verū intelligo cū etiā
tertie pſone scribit: puta mihi vt tibi puideā de benefi
cio spectāte ad collationē talis aut talis. nā tibi de pri
mo vacante prouidebo: als scripture ordinem seruā
bo eadem rōne.

g ¶ Si clericus si cleric⁹ cui mādabaī puideri de p
benda ꝓmo vacante negligu petere pbendā sibi
debitā extincta ē gra. Si aūt sibi collatꝰ fuerit canoni
catus: tūc hēbit pbendā dū nullus ē ibi expectans au
toritate ap. Et declarātur hic z cozrigūtur que nō. cō
post. de rescrip. mandatū. in glo. ij. in fi.

h ¶ Postea. s. puiso sibi ō pbēda z hec ē noua forma
que nō multū habet vsū curie. si aūt mādasset sibi de
camicatu statim puideri. z postea de pbēda q̄ vaca
ret z puisū fuisset de canōicatu tūc idē q̄ ī scdo casu

i ¶ Faceres. ergo erat datus in ℔ ad cōpellendū. de q̄
dic vt dicā. j. de ꝙcēs. pbē. si capitulo. z. c. si soli.

k ¶ Debitā. s. prime vacaturā. z intelligas nulli alij de
ma tibi decreto vt alicui pro
uideas ōbenefico ad collatō
nez tuā vel alterius ptinente
de bñficio q̄ ō primo vacabit
siue ad tuam siue ad illiuꝰ col
lationem pertinuerit: ei quo
scribitur prouidere debebis.
¶ Si vero plura beneficia
ad tuam z illius collationem
forsan spectātia simulꝰ vacēt:
tunc scripture ordinem ſ ser
uare hēbis: vt illi solum pro
uideas ō illo beneficio quod
ad te ª noscit ptinere. ¶ Idem
Si clericusˢ p quo a sede
ap. recepisti mādatuz vt
ei de pbenda prio vacatura
in certa eccliа puideres: eūq̄
postea ᵇ i canonicū ipius eccle
sie recipi faceres ⁱ z in fratrez
pbēdā sibi debitāᵏ: q̄ vacat
petere negligenter ˡ omittat: z
aliāᵐ pᵒ moduz ⁿ ipa eccliа va
caturā negbit ptextu dei man
dati petere: nec tu de ipa sibi
poteris puidere: cuz facta ei
gratia p ipū negligentiā sit
extinctāᵖ. ¶ Ex hiſ p̄fatus
clericus fuisset ˡ aucte ap. effe
ctᵒ ab initio canonicᵒ i eccliа
plibata: tūc cū remāserit i ea
canonicus: dicta negligentia
non obstante: ac per conse-
quēs ratione canonicatus sit
in alia pbenda nulli alij de
iure debita ceteris preferen
dus: petē poterit pbēda aliā p
rie vacaturā: dūmō non sint
alig eadē aucte pbēdas i ipa
eccla expectātes: z idē de ipa
nō p te: cū mādatū non suſce
peris sup illa: sz p eū ad quez
spectaᵗ i eadē eccliа pbēdārū
collatio puideri iᵘ debebitᵛ als
petere. ad hoc. j. eo si tibi absenti. in fi.

l ¶ Negligēter. desidiosius erāt vel exercebaī lites. vel ignora
batius. qz credebat illā pbendā deberi ꝓmo recepto auctori
tate capli vel inferioris a papa. Si aūt infirmitate laborabat
magna. vel alienatꝰ erat a mēte vel captiuatus vel iusta cau
sa absens z procuratorem
dimiserat q̄ mortuꝰ tunc
erat vel his silia: tūc ℔ ca
su pbendā nō pdit. ad ℔
ō. e. li. de elec. cōmissa. nō
n. pōt dici negligēs quī
ptātē expiendi non hūit
ap hoc. ō. de elec. c. vl. z de
ꝙcēs. pben. qz diuersitatē
Qñ aūt dicaī negligens
arbitrio boni viri. i. iudi
cis relinq̄ndū credo. ff. ō
ꝙ. ob. ꝙtinuꝰ. §. cū ita nec
n. dico q̄ statim post mor
tē necesse ℔z petere imo
aliq̄ tēpus assignādū ē
in q̄ deliberet: an pben
da sibi debeatur de iure
vel nō. ad ℔. ō. c. j. ō ꝙsue.
c. vlt. arbitrabiſ ḡ iudex
hoc tps ℔z q̄litatē negotij
psonaz z loci. ad ℔. ō. de
elec. cupientes.

m ¶ Aliā. nō. q̄ si negle
ri petere debitā z alij col
lata ē: aliā nō peto. ℔ si ne
glererit petere debitā: tñ
adhuc non ē alij collata.
dico q̄ illā adhuc possū

n ¶ Extincta. z sic extincta dz eē. ptās exēcutoris: sicut ecōuer
so. de of. dele. si sup gra. ad ℔. ō. e. sup eo. j. ō re. iu. accessoriū. cū
suis ꝙcoz. z merito ē extincta ptās cū. n. forma sibi tradita fue
rit p rescrip. sup vno bñficio tm. s. ꝓmo vacaturo sibi debito: il
lo omisso nil subesī rescrip. ad ℔. ō. de of. dele. ex pte j. erq̄ igit
sciuit rē suā agi. z se nō opposuit sibi iputet de re iu. q̄suis. als
seqreī q̄ ius ℔et in pluribᵒ pbēdis: q̄d ē absurdū. Quida m
tñ dicebāt olim ꝑ pp intētionē mādātis q voluit illā pbendaz
hēre. vñ si nō ℔z pma hēat scām. ad ℔. ō. e. dilectᵒ. iij. ō. de cō
cess. p. cū sup. nec obstat ius ℔ie ī pma. z hoc putauit ho. ī pdcā gl.
magna equū.

o ¶ Effectᵒ. qz pa[illegible] q̄sit vel mādauit ꝙferre canonicatū in
ecclesia. quod factū fuit.

p ¶ Negligentia. qua neglerit petere pben dā sibi debitā. z sic
fuit alteri collata.

q ¶ Bū mō. p istud ꝓbū. pbo q̄ si pferī expectātibᵒ q ipetra
uerūt negligētiā. nā ō his q̄ aſ negligēnā ipetrauerūt dictuz
erat. ō. ibi nulli alij de iure debita. sup flueret ḡ hec lra nisi de
posterioribᵒ intelligeret. ℔ sonat ḡ lra q̄ ꝙdu erit ibi aliqs ex
pectās auctoritate aplica: siue pus. i. aſ negligētiā impetrans
siue post. ille negligēs nō habebit pbendā.

r ¶ Eadē aucte. preferī igitur receptis aucte iferioz. j. c. pri.

f ¶ Mandatū cuius fines diligenter seruādi sūt. j. eo. ti. de
non. sed istud esset mādatum fines excedere. io. an.

t ¶ Spectat. q̄cūq̄ iure cōi vel spāli. j. ne se. va. c. vno. ō regula

v ¶ Prouideri. s. ō pbēda de q̄ scriptū ñ fuit (c. vl. cū filiꝰ.

r ¶ Debebit. idē dicebant olim quidā in casu decre. ō. e. li. de
of. dele. si super. vt ibi dur. io. an.

a ¶ Subsistat. intelligas nisi etiam negligens esset in ipa petenda: qz z tunc perderet ius in illa sicut z i superioribus casibus dictum est. Nota igitur qz plenior est gratia secundi rescripti qz primi. Secundus ergo negligens in prebenda nō propterea amittit canonicatum: quaz iam habuerat: sed amittit potiozitatem in prebēda respectu apostolozuz qui duplici iure iuuant non autem respectu aliorum vt vidisti.

b Hi qui. decre. ista emanauit ad declarationem eozuz q̄ no. Inno. hosti. z moderni. ī. c. relatū. ber. ꝓ postu. ī. de rescrip. caplīn in glo. magna. ¶. item vnus primo. z probatur hoc oliz per decre. de accu. accedens ut pte decisa: z tūc ponebatur de concess. preben.

c ¶ Antea. Nota qz regula illa qui priozest tēpore potiozē iure: locuz hz in his quoz par est causa. qō. pbat. ff. de reg. iu. quoties vtriusqz. z diri l. de re. iu. qui poz. ad hz ī. c. eū cui. si aūt dispar est cā non hz locuz regula vt hz hinc ē qz lex dicit priuilegia cōsiderari: nō tā ex tpe q̄z ex cā. ff. ō priuil. cred. l. priuilegia. z creditrix dota l' pfert qbusdam creditozibus etiaz anteriozibus nō tñ filijs ex priozi matrimonio: qui agunt de dote materna. C. qui po. l pig. hab. l. vl. vbi de hoc.

d ¶ Spāliter aucte ergo huius spālis mādati fingit potius delegatus q̄z legatus: z sic delegantis aucte vī cē, receptus. Sz tpe alexādri gdā ꝓrium dicebant: dicentes qz spāle mādatum legato directum non inducit nouam auctem pape sz veteris ptātis legati ꝓrogationē. ar. ff. de preca. sed si manente vnde primo receptus tali auctoritate legati ꝓrogata receptꝰ vī vñ postponit scō recepto auctoritate pape z hoc videbatur dicere ꝓstō alexādri execrabilis. Sed ꝓrium ē vez vt hic videe. nec ob. ler q̄z si manēte. que loquit cū pma z scda ꝓcessio sunt eiusdem nature z forme: sed hic ptās electiōis ē p se z ptās prouidēdi vel ꝓferendi auctoritate aplica postea concessa eodem mō p se z gratiosa data vel fauoze legati. vel eiꝰ p quo scribitur ꝓstō execrabilis. vl loquebat i suo casu spāli cū l. puidit vltra q̄ternariū numez vel i legato cardinali q ꝓferebat iure legationis vel sit correcta. ī. i fi. pemij huiꝰ libri.

e Si postq̄z. Si post gratiam mihi factā a papa de canonicatu z prebenda bonoñ. canonici hoc ignorantes: z ignoranti prebēdaz ꝓferūt post vacantē: non tenet collatio. Nota ergo qz sicut inspicit tempus date quo ad scōm impetrantē a papa. sic etiam inspicitur quo ad illum qui postmodum recipit a capitulo etiam ignoranter.

f ¶ Contulimus. qd si nō ꝓtulit sed conferri mandauit. dic vt j. de concess. preben. si capitulo. z. c. si soli.

facta de prebēda bō i alteri collatio illiꝰ priudiciuz eoipso viribus non subsistat. Idem.

Hi qō aucte ap. i aliq̄ ecclia i canōicos sūt recepti: ꝺbēt i prebēdaz assecutōe ceteris añferri legatorum vel alioz q̄rūcūq; aucte receptis antea i eadē. ¶ Euz q̄z q ad mandatum legati vel alteriꝰ aucte ap. sibi spāliter in hac parte concessa fungentis recipitur aucte ap. receptum esse dubium non existit. Idem.

Si postq̄ canonicatuz in aliqua ecclia tibi contulimus: z de prebēda nulli alij de iure debita inibi prime vacatura mādauimus puideri: hi ad qs in ea spectat collatio prebendaz: prebēdā q̄ vacauit ibi postmodū motu ꝓprio ignorātes tibi gram factā: alij duxerint ꝓferendā: talis collatio in tuū priudiciū attētata nullā obtinet firmitatē: nam eoipso qz canonicꝰ aucte ap. fuisti effectus ius ad obtinendum prebēdā primo vacaturā ibidez tibi acqsitū extitit: eādēq; q̄ cito vacauit ex q̄ nulli alij debebat: iuste petē potuisti: z lō a pdicta: z ignorātibꝰ alij cō ferri nequit. Idez.

Vaduz venerabili fratri nr̄os. s. epō palestri noquem ad ptes destinauimus gallicanas recipiendi auctoritatem nostra resignationem ab obtinentibus beneficia ecclesiastica i eisdem partibꝰ q ea vellent libere i eiꝰ manibus resignare: ac bñficia ipa plōis idoneis ꝓferēdi p nr̄as ltras ptātē cōcessa. ¶ Hoc pmodū de ꝓcessiōe bō i nō bita mentiōe nicolao de bonefac. camerario dilecti filij nr̄i. M. tit. scī laurētij i damaso ꝓbyteri cardinalis canonicatum' legato suo recipiēdi aucte aplica resignationes bñficioz legationis sue libere i manibꝰ suis factas: z illa bñficia ꝓferēdi. Scdo papa de pdicta ptāte si habita mētione canonicatū z prebēdaz si vacat vel q̄ pmo vacauerit in aliqua ecclia legationis mihi ꝓferat. Tertio canonicꝰ ipi ecclie renūciet: z legatꝰ ēt ignorās collationē mihi factā ꝓfert tibi prebēdaz pdictā nō tz collatio legati: sed mihi illa preb. debet.

Postmodū. Quid si tunc ipis vacabat prenda q̄ postmodū fuit collata. vī qz teneat collatio: qz mandabat de pma vatura. puideri: ꝺ illa iā vacabat: ergo nō debetur: vt. c. si clericus i fi. ī. e. z iō ē stilus curie: prebēdaz si qua vacabat vel q̄ pmo vacauerit cē. Satis credo idem prōnem q̄. j. sequitur: nam eoipso cē. ad hoc. j. eo. ñ bñficia. Jo. and.

h ¶ Motu ꝓpo qz sec si cōuiuissent. expectāti auctoritate papali s. c. priori.

i ¶ Vacaturam. multo sortius ergo vacantez: qz difficilius ius cōstituit in vacatura q̄z in vacante ī. de ꝓcess. preben. nulla. ī. e. n. dilectus filius. t.

k Nequit. illetti cui sic collatuz fuerat: si dimisit aliqꝺ bñficiū ꝓp illud habēdū recupat illō: si sine difficultate cognito prebendā illi deberi eam sibi dimiserit: alꝺ non j. c. tit. si bñficia

l Udū venerabili. Si papa det licētiaz

m ¶ Auctoritate nostra. hoc fortificabat dubiū quasi ex quo aucte aplica hoc faciebat i secūdo mādato de illa pma ptāte mētio fieri deberet alꝺ. n. si ptāte ordinaria ꝺ faceret: saꝺ videbat dubiū tertiatū. ī. e. t. c. pr.

n ¶ Beneficia: sumitur hic beneficium large: vt ad beneficia ecclesiarum cathedralium extendat: vt p inferioza pz ar. ī. e. cuius.

o ¶ Libere. non enim pactio vel conditio, in his locum habet. ī. de transac. super eo. z facit de elec. cum R. z quod ibi no.

p ¶ Idoneis. z sic nō pueris vel alijs bñficiaꝺ. ī. e. sup ordinaria j. eo. ti. iis cui. Jo.

q ¶ Potestate. hāc ptātem legatus nō demandat ex se z. ē casus i quo pōt qs p se qō p alū: vt. ī. de offi. le. c. pe. i fi. z ē rō. ne deꝺ via ad vacaturā: vt ibi. Jo. an.

r ¶ Canonicatū. z sic affecta erat prenda pmo vacās sine alio decreto: vt. ī. c. pri. z j. sequitur.

a Que. lexoñ. eccle. ꝛc. Io. an.
b Zllis. i. gallicanis.
c Eisdem. s. canonicatu ꝛ ꝓbenda.
d Talis. s. canonicalis ꝛ nulli iure debita.
e Predicta. facta ꝛ legato ipsi guilielmo vasallo.
f Presbyt. G. vasalli.
g Pacifice. si igitur ꝓbenda haberet certum ordinē annerū nō teneb̄t se facere promoueri ī c. li. de ele. ꝛmissa. ¶. j. ꝛc.
h Eadē. est maior ꝛ eadē diuersa respectu.
i Preoccupauimus. sic. ī. ꝺ processū iniuste. ī. c. li. c. ti. si duo ꝛ de offi. dele. cū plures.
k Sanctiones. ī. de rescrip. c. j. ꝛ c. pastoralis. ī. de of. le. studuisti. j. de reg. iur. generi ꝛ ibi vide de boc. ff. ꝺ reg. iu. i to. to. optīe ꝓcur. j. e ¶ius. j ꝛ. ij. rūbo.
l De ipsa. s. potestate data legato. valēt ¶ ise cuz nō sit talis vitas tacita ¶ exꝓssa nibilominꝰ lr̄as habuisset. ī. c. ti. sup lr̄is. lz hoc in lr̄is ad b̄ficia impetratis ¶nāliť nō sit verū: vt. j. e. ti. si motu ꝛc.
m Absurdum. Nō. bonū modū argnmētandi est ꝺ sequla absurditatis: sic. ī. ꝺ excepcū inter priorem.
n Nr̄a papa si ꝺz iusticiā suā negligere qui alios in sua iustitia soluet: vt. j. de immu. eccle. quoniam.
o Incerto. sicut cū scribit alicui ꝓuideri de beneficio qꝺ ꝓmo vacabit in ciuitate. vel qꝺ ꝓmouaca bit in ꝓuincia vt ī. c. ¶ius. incertū.
lexoñ. eccle quæ ī ptibꝰ illisᵇ existit: ꝛ ꝓbendaz nulli alij de iure debitā: siq̄ tūc vacabat i dicta eccl̄ia ꝓtulimus: ꝛ sibi ꝓuidimꝰ de eisdē ᶜ. Si vo nulla talisᵃ ꝓbēda vacabat ibidem nos ꝓbēdā ꝓrio inibi vacaturam ꝓferendā dcō camerario cuz vacaret donationi apl̄ice duximꝰ reꝛuādā: ꝺcernētes ex tūc irritū ꝛ inane: si secus sup boc a quoquaz ꝓtingeret attētari certis sibi ad hoc executoribus deputatis. Ꝯ ¶ꝙ postmodū nicolaꝰ vasalli clericꝰ canonicatū ꝛ ꝓbēdā: ꝙs ī dcā lexon. eccl̄a obtinebat: ī dicti epi manibꝰ resignassz: ꝛ dicte ptātis ꝓtextu eos idē epūs collationis ¶uisiōis reꝛuatiōis ꝛ decreti predictoruz fortā ignorus guilielmo vasalli ꝓbyt'o ꝓtulisset dicti executores collatiōe nō obstāte ꝓdcā lr̄arū nr̄aꝛ auctē ꝓbendā eandez dcō camerario veli sibi debitā ꝓtulerūt que dictꝰ ꝓsbyterᵍ pretextu collatiōis ꝑ dictum epm sibi facte ꝙ ꝓbēdā ipsaz pacifice ˢ possidere valeat: nō ꝓmittit: ꝓpt qō idē camerariꝰ nob̄ supplicauit humlr̄: vt ꝓuidere sibi sup boc de opportuno remedio dignaremur.
Nos igiť attendētes ꝙ ꝛ si memorato epō predictaz concessimus ptātem: penes nos tñ nibilominus remanfit maior: lz eademᵇ ptās etiā in predictis ꝓpter; qō nr̄a'q eandez preoccupauimus' ptātem potior ꝺz esse cōditio: eo preserꝛim ꝙ fm canonicas ꝛ legitimas sanctionesᵏ per speciem generi derogatur: ¶ꝙ de genere i derogāte specie mētio nulla fiat: Consideratel ¶z: ꝙ nos expositonobis de ptāte ꝑ
esť ꝙ beneficiū impetrās sit habitmrus. sed bec certū est de canonicatu lexoñ.
p Acceptandi. vt. j. de concess. preben. quia cūctis. ꝛ. c. ne captande ꝛc.
q Reuocasse. lz. n. candē ret inuerit ptātem ꝛ tamen maiorē s. reuocandi ctā acite vt bis videz.
r Lucro de. de ano eniz eius nō agit. qz si dimisit ꝓza b̄ficia recupat ill̄a fm formam decre. i. ꝛ. si beneficia.
s Ad istar. coadiuuat primā rōnē ꝑ duo legalia arg. fic. j. de ꝓcess. ꝓbē. qz cūctis. ꝺ sen. ex. fi laic⁹
t Serui. bēl ff. si cer. pe. l. eiꝰ ¶ in ꝓuincia. h. nā nō agit de dāno ꝓui. ꝛ sic ignozāte suo ptās reuocat. sic iducit ad ꝓpositū
v Calēdario. i. nob⁹ facieḋis. ff. de le. iij. ¶ filiꝰ.
r Nō facit. debitorē tñ soluentē sibi ꝛ ī ignozātē liberat vt in p. l. eius ¶ ꝛ. ff. de solu. figs seruo. ꝛ l. cū quis. ¶. j.
p Reuocans. sic. ī. eo. ti. de rescrip. si gratiose. j. rū. vbi de boc. j. ne se. v. c. vno. an fi. ff. loc. l. iij. in fi. man. ¶. recte.
z Et dñs. ꝛ pete ad instar. ꝛ habes b. ff. de pec. l. nō statim. ff. de op. leg. apud auſidiū. ꝛ ē boc casu qꝺā spāte ꝺ regulaz ī. de reg. iur. c. j. l. nihil. qꝺ peculiū re nō tñ. vbis constituit. ff. de pecu. peculiū. ¶. si vbis noia. ꝛ tñ vbis tollit vt dic. ꝛ in ꝑdicta. l. non statim. io. an.
a Premissa. semp enim ꝓcedere debet. xij. q. ij. indigne. ī. de sen. ex. sacro. cum si.
Quia sepe. secūdus ¶ ipetrauit dignitatē ꝛ ꝓbendā ꝑferet ꝓ ori qui solū ꝓbendā impetrauerat si ꝓbēda dignitatē est annexa: alis non. Emanauit aūt bec decr. ad' declaratiōē ꝛ correctiōē eoruz ꝙ nō. inno. ꝛ ho. ī. e. ti. c. vl. ꝛ. ī. ꝺ maq'obe. statuum⁹. ꝛ cōpost. de rescrip. capitulū. i glo. magna. ¶. vnū casuz. Et reꝓbata est opi. inno. ꝛ cōpost. ꝙ dicebāt. lz ꝓben

ta nō effet annexa dignitatē hat ēntē pferri. ⁊ sic dicebat cō
post. se de mandato pape ꝓnūciasse in boñ. ecclesia. in digni-
tē archipb̄ytꝛali: approbata ē aūt epi. hosti.

2 ¶ Dubitaf. ⁊ merito fuit declaratio eoꝝ facīēda. sic. s. e. li. ō
el. c. q; sepe. s. vt ji. nō ꝓtesta. qm. Dubitabaf aūt ꝓpter vari-
opi. quas s. vidisti. ⁊ fuit etiā hec dubitatio nostꝛj tpibus in boñ ecclesia.

a ¶ Prebenda. tm̄.

b ¶ Officio. perpetuo in ecclesia: vt. s. de ꝓsue. c. j.

c ¶ Vacat. morte renun ciatione vel ꝓmotione il liusq dignitatē habebat ⁊ prebendam.

d ¶ Declaramus. nō. q; ius nouū nō facit ꝫ ver⁹ declarat: facit qō dixi. s. t. pri. c. vno.

e ¶ Anterioꝝ. ⁊ sic ē iure potioꝝ. q; ex quo ꝓbenda nō ē ānexa vtriusq; quo ad hoc ē par cā: secus cū ē annexa. ⁊ facit qō dixi s. e. li. hi qui.

f ¶ Preiudicari. gratia e ni secūdo facta intelligi tur fieri sine alieni ꝑiudicio. s. e. li. de referi. quāuis.

g ¶ Appet. q; tūc sec⁹. j. e t. pe. ⁊ j. de ꝓcef. preben. auctozitate.

h ¶ Annexa. ex quo eniz hz vnū ꝓnexoꝝ reliquū hēre dz: de ꝓsti. trāslato. ad hoc. s. e. ti. sup eo. hēs igitur vnū casū in quo se cūdus ipetrās pmo impe tranti pferꝛ. aliū bñsti. s eo. si cleric⁹. aliū. j. e. c. pe. aliū. de concef. pbē. c. pe. Interdū hēs ꝙ vacat p bendā. ⁊ ille qui expectat pmā: illā ñ ꝓsequif. vnuz casū hēs. s. e. ti. c. ij. in fi. aliū. j. e. cū in ecclesia. ter tiū. j. e. ti. ei cui quartū. j. de re. per. e. vno. qntū s. de renū. c. ij. ⁊ aliū habes in cle. gratie. de rescrip.

i ¶ Quam in illis. Declarant hic q nō. ꝓ ber. inno. ⁊ ho. s. e. c. vlti. per cōpost. s de rescrip. capitulū. in glo. magna. sed quid in his.

b ¶ Regraf. est. n. ars artiū regimen animaꝝ. s. de eta. ⁊ quali. c. pe. ad hoc. s. e graue. ⁊ c. se. ⁊ s. e. c. j.

k ¶ Intentiōis. ad quā recurrendū est: vt. s. e. c. vl. ⁊ s. de de ci. er multiplici vbi de hoc. illa aūt intentio ⁊ rō que sut dele gantis debet esse ⁊ delegati. s de rescrip. super lr̄is in fi.

m ¶ Cura. etiam si in litteris ꝓuideri mandet ꝙ animaꝝ cura non negligatur: si qua imineat dignitati: quod dic vt in cle. e. ti. fi. ⁊ gnitatem. j. rūso

n ¶ Prouideri. hinc ē ꝙ cū patiētibus defectū in etate dispē sant epi. in dignitatib⁹ nō curatis ꝫ i curatis nō. s. e. li. ō et ꝛe ecclesie sit collatus a sede ap. successiue duob⁹: fuerit q; mā datum primo de prebenda⁹: secundo vero de prebenda ⁊ dignitate ꝓsonatu vel officio⁵ cum se facultas obtulerit: pro uideri quis ipsoꝝ in preben da que cuꝝ dignitate persona tu vel offō vacat⁶ ibi postmo dum debeat de iure preferri

¶ Nos dubitationem b⁹i so pire volētes pñti declaram⁹ᵃ edicto: primū cum sit tempo re anterioꝝ⁶ cui per mandatuz scōm preiudicari⁶ aut iusipi⁹ obseruari non dz: ex quo de i tentione mandatis contraria non apparet⁶: preferendum esse in dicta prebenda: nisi va cāti dignitati ꝓsonatui vl offō sint ānexa nā fieēt ānexa⁵ fcōi cui debetur dignitas ꝓsonat⁹ vel officiū ꝓferet i ipsa. ¶ dē.

Quam in illis: quibus be neficia curam animarū bñtia commituntur: maioꝝ q̄ in his qui ad alia promouen tur idoneitas requiratur⁵: in tentionis nostre nequaquam existit: vt cum aliquibus de ec clesijs personatibus dignita tibus vel alijs beneficijs qui buscuq; de animaruz cura⁵ mentione nō bita: prouideri⁵ mandamus: ipsis de his qui bus huiusmodi cura imineat: possit aut debeat prouideri.

¶ Jll vero ꝓ quibus scri j bim⁹: vt ꝓuideat eisdē ō ꝓso natibus vel dignitatibus etiā si curā hēant animarum ad collationem prouisionem pñ tationem vel dipositionez spe ctātibus quoꝝcuncq; prouide ri nequibit de prelaturis per sonatibus vel dignitatib⁹: ad quos seu q̄s p electionē⁹ hi q eis⁵ bñt ꝓfici assumūf⁹. ¶ Cū aūt iter collationē pñtationē ⁊ istitutiōez differētia magna eē noscāf⁵ ficui de bñficio ad alicuius collationē spectāte ꝓ uideri mādet: ō illo qō ad ei⁹ pñtationē vl istitutiōez ptinet puideri nō potit: nec ēt eoꝝdē so. expsso. n. vno casuū ꝓdicto rū mādatū sup hoc factū: qō dz de sui natura restringi: ad alios extēdi nō dz. ¶ Si vero de bñficio ad aliq̄ cōllatio nē vel pñtationē spectāte non adiecto⁶ cōit vl diuisiz ꝓuisio iniungit faciēda: i bñficio qō ad collationē vl pñtationē al teri⁹ ipsoꝝ tm̄ ptinet adipleri si pōt. ¶ Sicuti si de bñficij spectāte ad collationē vni⁹ ꝓ uisio iniūcta fuisset: ipleri non posset i bñficio: c⁹ collatio ad eū sic cū alio ꝓtieret. ¶ dem.

o ¶ Electionem. electio igitur nō ꝓcludit iup. ꝓbo ꝓuisiōis vl dispō nis cū inter ista tria sit differētia: ⁊ facit qō statim segtur. ⁊ ē si. s. e. li. de offi. lega. de liberatiōe. rū. j. ⁊ facit qō dixi. s. e. li. de elec. c. vlti. ⁊ j. c. pri. ij rūso in glo. sed nōne

p ¶ Eis. s. platu ris personatibus vel dignitatibus

q ¶ Assumuntur etiā si inbibeat l lris ne elec. eligāt vt in cle. e. ti. si di gnitatem. ij. rūso.

r ¶ Noscatur. b est ꝙ capitulū va cante sede nō cō fert bñficia que spectant ad colla tionē epi. s. epi. ne se. va. c. ij. ⁊ j. e li. eo. t. c. vno. ⁊ tm̄

f ¶ Adiecto. ex quo papa hoc non adiecit: alterum tan tum grauare non intendit. ⁊ hoc intellige ꝑm determinationem quam habebis. j. eo. titu. c. vlti. ⁊ fuit hoc sumptum ex quadam extrauaganti que incipiebat cō tingit interdum sicut te ꝛc.

t ¶ Alio. Absurdum enim esset illum grauari de quo papa non intellerit. In contrariuz videbatur quia ad collationem suam spectat licet ⁊ alterius. nam ⁊ qui iu rat suū non esse: iurat ⁊ sibi cōmune nō esse. ff. de ꝛbo. sig. pupillus. §. ⁊ qui legat seruos suos: ⁊ qui in totuz ⁊ qui in parte sui sunt videtur legasse. ff. de le. ij. l. ligs

seruos. sed hoc facit ꝛria intentio pape. idem est ergo dicere ad collationē talis: ꝛ solius talis.

a S Ji tibi absenti. beneficiū mihi collatū ante dissensum meum alteri conferri non potest nisi terminus mihi datus ad consentiendū eēt elapsus. ꝛ tūc etiā post terminū ante ꝙz alteri conferat potero consentire. Emanauit hec decr. ad declarationem ꝛ approbationē eorum que nō. ino. ꝛ ho. ꝛ moder. ſ. e. accedens. ꝛ ho. in ſū. de. iſti. §. quo inſtitui. ſciebam⁹ enī ꝙ absenti poterat būficiū conferri: absens inueſtiri vt ibi. ſed dubitabatur an medio tpe poſſet collatio reuocari qđ hic terminat ꝛ qđ dicat absenti idē ꝛ multo fortius ſi pūs: ꝙ forte deliberare vellet ſe dixit.

S Ji tibi absenti⁹ p tuūeꝑz⁹ ꝙferat būficiū lz p collationem hui⁹ donec eā ratam habueris⁹: ius in ipso beneficio vt tuum dici valeat: non acquiras⁹: ipse tñ eps vl̄ qcñ qz alius⁹ de ipso beneficio niſi conſentire recuſes: i perſonā⁹ alterius ordinare nequibit: quod ſi fecerit: eius ordinario cā de beneficio non lic̄o viribus nō ſubſtet. C Sz ſi eps notificata tibi collatiōe ad cōſentiēdū terminū⁵ ꝓpetētē aſſignet niſi ꝙſenſeris: poterit eo lapſo⁵ būficiū libere cui videbit expedire cōferre. C Añcñ tñ ipm ꝓtulerit tuū, potis non obſtāte ꝙ lapſ⁹ ſit t̄min⁹ pſtare ꝙſenſū⁵: ꝛ extūc de ipo non poterit alr ordinari: I dem.

Q Um⁹ g būficiū cui alia ꝙ cura⁵ imineat vi occupat: ſeu ſe ſciēter⁹⁹ iniuſte intrudit in eo: decernim⁹ ipo iure fore p̄ natū būficio: qđ cū cura ſimili p̄mitus obtinebat⁹⁹: non eni decet: vt ſtultus meliorīſ ꝙ pitus ꝓditiōis exiſtat⁹: vel ꝙ in ua⁹ eo ꝙ iuſte ingredit: puile gloget gaudeat potiori. C Jnſu p vt violēti⁵ q̄ aucte vl̄ veri⁹ hbatione ꝛ declarationē eoꝝ q̄ nō. ino. ꝛ ho. ſ. e. ti ō multa.

b C Epm. factū ponit non ius. qz idē ſi p alū.

c C Habueris. acceptādo vel ꝙſentiēdo vel ratū hādo ſi negocioꝝ geſtor vel ꝓcurator gnālis fuerat iueſtit⁹ de ipſo. ſz ſi ſpālis ſtatim dici debuit ſuū: qđ dic vt nō e. accedens. ad hoc. ff. de nego. ge. ſi ego. ff. de ſol. ratū. ff. de acqui poſ. qui absenti.

d C Acgras ſec⁹ in legato ſpēi. qz tūc acgrit dñiuz legatario ignorāti lz ꝓmutabilē. ff. ō le. ij cū pī. §. ſurdo. facit. ff. de ꝓd. ꝛ demō. l. legata. p q̄ iura dicebāt qdam qđ hī. itē p id qđ hēs. ſ. de elec. cū inf canonicos. ꝛ c publicato. ad b. j. de reꝝ. qđ ſemel. cū ſuis ꝙcor. Alij dicebāt ꝙ ſi ſcđo pus fieret traditio vel pus ꝙſentiret bñ tenebat collatio p. l C. de rei vē. l. q̄ties. in pn. ꝛ i fi. vbi dī ꝙ ſi res vēdita fuerit duob⁹ ille potior ē cui p⁹ fuerit tradita. ꝛ vīo qđ dīi. j. ō re. iu. g ꝙz. Tertia opi. erat ꝙ aut ſcōs ſciēs recipiebat būficiū aut ignorāt. in p̄mo caſu non tenebat collatio: in ſecundo ſic tenetur tamē ꝙſerēs ꝓuidere p̄mo in equalē būficio ad b. ſ. e. inf ceſa. j. ō iu. pa. paſtoralē. fac ad hāc diſtinctionē. j. ō ꝙceſ. pbē. qz cūctis. ff. de vſu fru. l. ſticho.

e C Aliꝰ puta legat⁹ de latere qui ꝙfert beneficia vacantia. ſ. de of. le. c. ij. iſtud. aūt conferre nō poterit: qđ lz vacet: tamē nō eſt liber ꝛ vt. j. ſequitur.

f C Perſonā. ſz nūqđ poterit alteri ſb ꝓditiōe ꝙferre ſ. ſi ille nō acceptauerit. nō. ſ. e. li. de elec. c. ij ꝛ . de reſ. actus. ſicut būficiū nō vacās nō ꝙfert cū ꝓditione qñ vacabit. ſ. de ꝙceſ. pbē. c. ij. ad b. ſ. ō reſcrip. paſtoralis. Sed nūqđ pōt de illo ordinare nō ꝙferēdo perſone. ſz alꝰ puta vniēdo vel religioſū locū ꝓſtituēdo: mō niſi ſicut poſſet poſt acceptationē cū eadē fit rō. ſ. ō ec. edi. ad audiētiā. j. c. poſuiſtis. xij. c. ſūpe. ꝛ etiā tūc ſe cūdario ſit ordinatio in perſonam.

g C Terminū ſz nōne ſtatutus ē termin⁹ a iure. j. quē ꝙſentire dz. l. vn⁹ mēſis. ſ. e. li. de ele. q̄z ſit, nec vī q⁹ de būficio iuris poſſit eps diminuere. j. de re iu. indultū cū ſuis ꝙcor. Hic decr. illā l. q in electis q. adhuc hūt confirmationē petere iſtā in his q̄bus fit collatio. in his aūt nō ē ſtatutū certuz tēpus ꝛ facit. ſ. c. pri. pbāt ad ſ p id qđ ſegtur. nā in decr. q̄z ſit. lapſo termino p̄uat⁹ ē ipſo iure. nec pōt vlteri⁹. ꝙſentire hic aūt etiā poſt terminū ꝙſentit dūmō res ſit integra vt ſegtur.

h C Lapſo. q̄ſi diſſenſiſſe videatur. ſic. ſ. e. li. de ap. ab eo. vbi etiā iſta ponitur vt paria. ꝛ per hāc l̄am vī dicendū ſi diſſenſerit. ſ. q⁹ adhuc re integra poſſit ꝙſentire: qđ vez ē ꝙſerēte i eadē voluntate manēte. ad ſ. ſ. ō ꝓcu. lz. vbi ō hoc dixi. io. an.

i C Conſenſū. ad ſ. ff. de op. le. l. mancipioꝝ.

k C Um g. qui vi vel i iuſte occupat ſcōz būficiū curatū: p̄uat⁹ eſt p̄mo: qui aūt vi būficiuz aliqđ occupat ē ipſo iure p̄uatus iure: qđ in illo vī ad illud habebat. Emanauit hec decr. ad approbationē ꝛ declarationē eoꝝ q̄ nō. ino. ꝛ ho. ſ. e. ti ō multa.

l C Cura. alis nō hīet locū pena. decr. ſ. c. de multa. ſi ergo hz eccleſiā curatā ꝛ poſtea violent occupet ſimplex būficiū non vacat p̄mū ſz pdit ius ſiquod hēbat in ſecūdo. vt. j. p̄t Rſi. Sed qđ ſi hz curatā eccleſiā ꝛ vi occupat pbēdā vel ſimplex būficiū cui ē annexa eccleſia curata: nūqđ vacat p̄ma. Hic q⁹ nō: ſz locū hēbit ſequēs rñſio. hoc dico p decr. ſ. e. ti. ſup. e. vbi ſ eēt p̄uatus p̄mo p iuſtā receptionē ſecūdi: erit etiā p̄uatus p iniuſtā. alis nō. ꝛ ē ſi. qđ dicim⁹ de biganna que inducit⁹ per matrimoniū: qđ nō tenet eo caſu quo incurreret ſi matrimoniū teneret. alis nō. ſ. de biga. nup io. an.

m C Scienter. ignoranter igit nō tenebit pena. ad hoc. j. e. ti. ſi beneficia. qđ de ignorātia facti vez intelligo. ſecus ſi ignorantia iuris. j. de re. iur. ignorantia. cū ſuis ꝙcor.

n C Obtinebat. radē rōne q̄ hic ponit in pena decre. ō mulcta dicā idē de decre. cū in cūctis. ſ. de elec. ſ. q⁹ ſi aliqs ſcienter ꝛ iniuſte ſe faciat in ep̄m ꝙſecrari: puta li. pen. q⁹ vacēt ꝓz bſficia ſua ac ſi canonice ꝙſecrat⁹ fuiſſet. ꝛ ſic etiā iā audiui i curia fore factū ꝓpter rōnē q̄ ſegtur. ꝛ eadē rōne videt ꝙ ſi aliqs iniuſte detinēs būficiū ipetrat aliud bſficiū: mō facta mentiōe de illo beneficio quod occupatum tenebat ꝙ littere non valeant ne ſit melioris conditionis ꝛc. vt hic. ad hoc. e. ꝗuis. ꝛ ſic intelligitur. j. eo. ſi motu. ꝛ idem etiam p̄m id dici poteſt de decre. non poteſt. j. e. ſ. q⁹ ſi aliquis habebat plura beneficia er quibus vnum erat occupatum. ꝛ tacito de illo ſuper alijs impetrauit diſpenſationem. o. ſpenſatio non valet.

o C Exiſtat. xvj. q. j. legi epiſtolam. in p̄n. ff. quod vi aut clam. l. nam ꝛ ſeruus. ff. de iure ꝛ facti ignorantia. l. regula. §. antepenul. nec ex delicto quis facit conditionem ſuam meliorem. ff. de dona. inter virum ꝛ vxorem. l. iij. §. j. de ſen. excom. ſi vere. nec melior eſſe debet contumacium q̄z obedientium cōditio. ſ. de poſt. c. j. de do. ꝛ contu. contingit.

p C Violēti. Nō. q⁹ lati⁹ logtur ps p̄ma q̄z hec ſecunda. quia loquitur hic ſolum in violēto non in alio ſe iniuſte intrudēte vt i p̄ma pte. ꝛ inmitē iſte. §. rigozi illius. l. C. vnde vi. l. ſiquis

in tantaz ꝛ xvj. q. vj. placuit.

a ¶ Verentur. vereri deberent: cum sine iusto timore detinere non possint nec eos iuuare antiqua possessio. j. de re. iur. in. c. j. cum suis concor.

b ¶ Formidine. lxvj. di. docendus. de elec. cum in cunctis. de vi. ꝛ ho. cle. vt clerici coꝛ ad idem. C. de emē. pro/pi. l. vna accedat qō dō oderunt peccare ꝛc. ꝛ vocatur talis timoꝛ seruilis q̄ p se pmum nō habz nisi qz solet iducere filiale. ꝛ est timoꝛ seruilis ꝑm greg. i quo viuit peccandi voluntas: ꝛ sequeret opꝰ si speraret impunitas ꝛ ptinet ad seruū. Initialis respicit amissionē pmi: ꝛ ptinet ad mercenariuz. filialis respicit offē saz ꝛ ꝑpe ad filiū ptinet.

c ¶ Talter. s. violenter facē pro eo qō. s. diri ꝛc.

d ¶ Ad ea. differentia ē inter ius quod competit i re ꝛ quod competit ad rem: vt videbis. j. de cōcess. pben. c. vlt.

e ¶ Si cui ꝓcessit. ap/probat h opi. ho. quā no. s. e. ti. c. vl. in fi. ꝛ reprobat opinio inno. ibi no. ꝛ ꝓpo. no. s. de rescrip. cū adeo. ibi fi. ꝛ fuit de facto i mediolanen. archiepo. hec q̄stio primi dicti.

f ¶ Idonee. ꝛ si nō apponat hoc idē intelligo. s. de ele. cāz q. s. ō rescrip. cū adeo. ad hoc de pre/sumptio. c. vlti.

g ¶ Sufficiēs. ergo si nō est sufficiēs decus ē: ad hoc. s. de rescrip. postulasti. Quid aūt veniat i hac sufficientia nō p̄io. xxj. q. j. c. j. ꝛ p ber. s. e. ti. de monachis.

h ¶ Nō pōt. Primum notabāt dicti doctoꝛes: ꝛ mouebant illa ratione: qz hoc casu non fiebat gratia prouisio: sed prouidentiae nec poterat ꝑm eos prouisus hoc casu ambitiosus dici: cuz ad sui instantiam nil fuerat obtentum. s. e. quāuis j. e. fi. motu. Sed contrarium est verum qz beneficiatus idoneus non est. s. e. super inoꝛdinata. ꝛ iure cōi būficiatus būficiari nō mādatur. s. eo. ti. qz in tantum.

i ¶ Dimittat. si ergo dimittit tūc sibi poterit ꝓuideri: ꝛ i hoc ē dīa inter istā formam ꝛ illam quā in ꝓncipio ipetrauit ille: cui ꝓuideturꝛ qz in illa nō sufficit modo beneficium primum dimittere si tunc tacuit. j. eo. si motu. hic sufficit nunc dimittere. ꝛz in confessione gratie nihil fuerit dictum.

k ¶ Tūc. n. Nō iterptationē strictam: ad idē. s. e. cū i illis.

l ¶ Sine cura. si igit vtrūq; vel alter sit curatus: tali nō poterit ꝓuidere. Et notaq; ꝑ plura. is locutio nō ē vaga: immo ꝓpria temeritate ꝓpria occupare dignitates ꝓsonatus aut alia quecūq; ecclesiastica būficia non verent[m]. ꝛ si non virtutis amoꝛe pene saltem fozmidie[n] a sue temeritatis audacia refrenent eo ipso ius: si quod in dignitatibus personatibus ꝛ beneficijs occupatis taliter[c] vel ad ea[d] ipsis fozsitan competebat: amittant. Idem.

Si[e] cui conceditur vt auctoꝛitate ap. possit vni ꝑsone idonee[f] in sua vel alia ecclesia ꝓuidere: alicui aliud beneficium sufficiens[g] obtinēti ꝓuidere non[h] pōt: nisi primo ille beneficiuz quod obtinet oīo dimittat[i] vel nisi in cōcessione b[i] fit expssum: qd alis būficiate valeat ꝓuidere ꝓsone. tunc[k] n. ꝓuidere poterit vnicū dūtaxat būficium obtinenti: dū tū illi cura nō immineat alias. ¶ Si vo ꝓcessū fuerit: vt ꝓuidere illi valeat: q alia būficia noscitur obtinere b[i] pluralitas dz solū ad duo būficia sine cura[l] restrigi ꝓuisio q̄z facta ꝯ ꝓmissa eoꝝ viribus non subsistat[m]. Idē

Si beneficia[n] q̄ per se[o] ap. ꝓferū: aut ōcreto inter tūs arta ꝛ restringenda. sit ergo contenta duoꝝ numero. j. de re iudi. pluralis cū suis concoꝛ.

m ¶ Subsistat. poterit igit illud būficium alteri ꝓferri: sed si ille possidet: nō poterit sine cognitione cause de possessione repelli. j. eo. lz.

n Si būficia. Sigs ignoras recipiat beneficiū ꝑpus reseruatū vel alteri collatum per papam si ex q̄ sciuit illud sine difficultate dimittit recupat ꝓza būficia ꝓpter illō dimissa alsnō. hec decr. sūme innitit eq/tati: ꝛ iuste ignoratie ꝓuidet.

o ¶ Sedem ap. idē si p aliū qui ꝓferre possit: puta p legatum. j. e. ti. si a sede. qz nō ius ponit lz fcm.

p ¶ Ab his scientibus vel ignorātibus non curoꝛ vñ si bñ aduertat hec decre. nō regrit ignoratam in sciente. Sz solum in eo cui cōfert. Presumitur aūt ignoratia: nisi ꝓbetur sciētia. j. de reg. iur. ꝑsumitur. qō intelligi ge vt ibi diri.

q ¶ Dimissa. vel iuris necessitate vel ignoratia vel sola voluntate io. and.

r ¶ Assignari mā/to ergo iozi[p] re/cupabunt: si adhuc non sint alijs assignata: vt. s. e. si tibi i. in fi.

s ¶ Culpa. ꝛ sic deberēt eē sine pena: de ꝓsti. cognoscentes. j. de reg. iur. sine culpa. si ergo scuissent fuissent in culpa: ꝛ sic tali ꝓuilegio non vtetur.

t ¶ Certioꝛes. ꝛ sic cuilibet referēti credere nō tenēt ō sup tuas. ū. tz nō dz se dicē dubitare vbi certus esse dz: ō r scrip. cū ꝓtingat. ꝛ ē si. xxxiij. di. būisse. i ꝓncipio.

u ¶ Oēs alios. h dicē. būficia illi[o]. a. fuerūt collata. b. iste. b. dimisit q̄ ꝑpus hēbat: ꝛ fuerūt collata. c. cuius. c. ꝓza būficia fuerūt collata. d. agat. a. ꝯ. b. q si dimittat i pace: agat: ꝯ. c. g ēt si sine difficultate dimisit ꝛ peteta. d. ꝛ sic de singulis.

r ¶ On pōt. Emanauit hec decre. ad declarationē eoꝝ q̄ no. Inno. s. de elec. dudū. ij. in glo. hoc itelligi i fi. ꝛ q̄ ibi no. ho. ꝛ de. rescrip. postulasti. ꝛ de pbē.

super inordinata i fi.ꝛ ꝙpost.in decret.capitulum de
rescrip. ad fi.glo.magne.v.Item queritur de hac.ꝛ.c.
in nfa.i gl. penul.ꝛ gra.ſ.de of.or.ordinarij in fi.ꝛguil
inſpe.ti.de lega.§.videndum .v.illud cū ſe.vſqꝫ ad fi.

a ¶Sꝫ ſ ꝓdicum.ſi.n.i. impetratione hoc locum hꝫ.ſ.ō
rescrip.ſi ꝓpo,
rente.i.e.ſi motu.
multo fortius i diſ
pensatione locuꝫ
dꝫ hꝫ cū ēt ipe diſ
pē ſatōes ſint ābi
tioſe ꝛ restringē
de.ſ.ō fi.ꝓſby.c.
§.qſ aūt ſup plu
ralitate bñficioꝝ
diſpensare poſſit:
vid.lxx di.ſancto
rum.ꝛ.xxj.q.ij.ſi
gs iā tāſlatus .ꝛ
ſ.e.ti.de mſta.An
aūt de iure ſine
dipēſatione tene
ri poſſint? vide
quod dixi.ſ.de
rescrip gratia.

b ¶Ap.ſe.no.ar.
p illa opi. q̄ hꝫ
q̄ ſolus papa diſ
pēſet in curatiſ.

c ¶Curā aīaꝝ.po
ne habē eccleſiā
curatā diſpēſati
onē.obtinuit: v t
liceret ſibi recipe
re aliud bñficiū
ē ſi ſit ꝓſonat⁹ ſilem curā nō hās.ꝛ cū ꝓx i tenerē:cō
ferr̄ ſibi archidiaconat⁹:q̄rit an poſſit illū retinē?ꝛ vi q̄
ſic.q: hꝫ archidiacon⁹ curā hēat:nō tñ curaꝫ ſilem cu
re pochialis ecclie:vt ſ.ō elec.dudū.ij.ad fi.ad hꝫ.ſ.q
fi.ſint le.p venerabilē.v.p vex nec ēt pōt dici ſi.ē vbi
ē aliq̄ diſſ litudo xxviij.q.j.ſic.n.ff.de iniu.rup.teſt.l.
iij.ꝛ exp̄ſſa ſilitudo regrit.ſ.ō trāſla.inē co:palia.Itez
vbū ſile i indulgētia poſitū gꝛoſe ip̄tādū ē.ſ.ō v.ſi.
ſi oli.Sꝫ dic ꝙ hꝫ guil.q no.i ſpe.ti.de lega.§.videdū.
v.qd ſi hēs eccliaꝫ.ꝛ.ſ.ō of.or.ordiari.i fi. ſilitudo. n.
ō q̄ ſit mētio i idulgētia:nō ad ſpēs ꝟ ad gen⁹ referr̄:
ꝛ ſufficit q̄lꝛcūq̄ curā hēat:c ū talis idulgentia velut
ābitioſa reſtrigēda ſit.vt h vides:ꝛ.ſ.e.li.ō rescrip.ſi
gꝛoſe.de fi.pſby.c.ij.C.de ſenacon ſul.l.j.

d ¶Canonice.ꝙor.ſ.e.li.ō rescrip.ſi gꝛoſe.ꝛ ſ.ō ele.

e ¶Retiere.q̄ro ō duob⁹.pmo nūqd p (dudū.ij.ad fi.
talē id ulgētiā videat ꝙcelſū.q̄ i neutro reſidē tenē.ꝛ
videt q̄ ſic ne iutilis ſit idulgētia.ꝛ h videt tenē Jo.
vij.q.j.ſigs i clero. i glo.ij.cā eni ꝓhibitiōis eē videt:
negs plura bñficia hēat:q: reſidere teneā hoc ergo in
ducere vī idulgētia ꝓncipaliē q̄ ad hoc nō teneat Dic
bm guil.q hoc no.i ꝓdi.§.v.qd ſi idulgeā:q̄ teneā i al
tera reſidere:niſi illō exp̄ſſe idulgētiam caueret q̄ ad
hoc nō teneret:ābitioſe.n.ſūt tales idulgētie ꝛ restrin
gēde:vt.ſ.diri:reſideat ḡ i alka q̄ſ vīt.vel nūc i illa:ꝛ
ſic vtrīqꝫ ſatisfiet.Sꝫ qd dicesi idugētia caueā hec clā
dūmō i bñficio q̄ nō reſidet faciat canōice ꝏbuiri: nū
qd ſi hūc modū nō ꝏuaret valꝫ diſpensatio ꝛ bñficioꝝ
concessa impetranti prodesse:
qui aliquod quātūcūq̄ modi
cum[a] beneficium subtricuit in
eaō. ¶Illud aūt ap[b].ſe.idl'tū
vt quis duo beneficia curam[c]
aiaꝝ hñtia:ſi alias canonice[d]
conferantur eidem:possit reci
pere ac ſik licite retinere[e].intel
ligitur de duobus primis[f] be
neficijs:que cum cura post di
ctū idultū obtinē cōtigit eun
dē[g]. ¶Cū vo tibi nō obſtāte
q̄ aliō bñficiū obtinē noscaꝛ
a ſede p̄dcā de aliq̄ bñficio p
uideri ꝓtingit:p hoc tecū:vt p
mū bñficiū cū ſcdo retinē va
leas:non itelligif diſpenſatū.
hoc eni ſolū opatur predicta
exp̄ſſio:q̄ facta tibi gr̄a negl
at ſurrepticia[h] iudicari. Idē.

¶Si aplice ſedis legatus[k]
volēs tibi ſue legatiōis[l]
auc̄ i certa eccliam[m] ꝓuidē:ca
nonicatū ꝛ ꝓbendaꝫ nulli alij
de iure debitos ꝓrio i ipſa ec
clesia vacaturos collatōi ſue
reſuet: decernat[n] irritū ꝛ ian
ne:ſi ſec⁹ ſup hoc ꝓtigerit at
tētari:certꝫ q eos⁹ tibi ꝓferāt:
cū vacabūt executoꝛib⁹ p ſuaſ
lr̄as deputet. ¶Posq̄ post
modū plena de his fcā narra
tōe qō ab ipo legato fcm exti
tit ratū ꝛ gratū hūtes id aucte
ap. ꝓfirmam⁹ p[o]:ꝛeiſdē executoꝛib⁹ vl aliis nr̄is dam⁹ lr̄as
i mandatis:vt in h⁹i puiſiōis negocio auctoꝛitate nr̄a ꝓce
dant iuxta ipſius legati conti
nentiā litteraꝝ:certū est q̄ cū
ipa ꝓuiſio ipi⁹ legati post ip
titam a nobis auctem nostra
censeatur affecta:oībus gbuſ
postea mādauimus i eadē ec
clesia ꝓuideri. etiā ſi canōica
tum ipſius ecclesie duxerim⁹
dauit cāoniā ſtati ꝓferi:pbēdā ät cū vacaꝛ:h cāoniā ꝛ pben
dā ꝓferri mādat: cūm vacabūt:ꝛ sic expectās iā erat i cano
nic⁹ recept⁹:h nō.

f ¶Primis.ita dicebāt
p̄dicti doc.ꝛ ph.abaf p.l
ff.de le.iij.fideicō.§.ſigſ
r.ff.ō ꝙdi.ꝛ demō.l.h cō
ditio.ff.ō vb.ſi.bones.§
j.ff.de vb.ob.eū q caleu
dis ꝛ idē erat ſatj exp̄ſ
ſū p ōcre.ſ.e.li.de of.or.
ordiarij.ad fi.ibi dū dr
vel ca q̄.ꝛc.vt ibi diri.

g ¶Ēūdē.p receptionē
ḡ fruj vacāt duo pma:vt
i cle.e.ti.ſi plures.

h ¶Surrepticia.qō fiēt
excep̄ duob⁹ casib⁹.ſ.
de rescri.gr̄a.ꝛ.j.e.ſi mo
ꝓprio.no.ḡ q̄ ſuff.ē hu
ic cle:q̄ ſuū ꝓpoſit effcm
ꝛ aliū nō poſſt opari.ff.ō
adimen.lega.l.legata in
utiliter.

i ¶Si aplice.qō hic dr
hūſt.ſ.e.ſi eū.ꝛ e
m.mādavit ad ōclātioēm
eoꝝ q̄ ib: dixi.nec ē dr̄a
iure lz i fcō vidēi poſſez
ibi ñ fuēat obtēpatūlziſ
le gati. Itē ibi pap man

k ¶Legatus.ſ.de latē:ali⁹.n.nec cōferre nec reſeruare poſſet
ſ.eo.li.de offi.le.c.j.

l ¶Legatiōis.ſi.n.aucte aplica ſpāli hoc faceret:nō eēt alia
cōfirmatio neceſſaria.ſ.eo.li.bi qui.ij.reſponſo.

m ¶Eccleſia.in q̄ eius fdē legati alia reſeruatio:non pēdebat:
quōd dic vt.ſ.de of.lega.c.ij.ad fi.ꝛ qō dixi vex intelligo ni
ſi ēt id papa ex certa ſcia ꝓfirmaret eius rei facta plena nar
ratione.vt.j.dicitur.

n ¶Decernat.nō.ꝑ.opi.modernoꝝ q dicebant:q̄ legat⁹.nō
potērat decretum apponere niſi ad id haberet ſpeciale man
datum ad idem.ſ.e.li.de off.legati.preſenti.ꝛ dicam j.de cos
ce⁹.preb en.quia cunctis.

o ¶Eos.ſ canonicatum ꝛ prebendaꝫ.

p ¶Confirmam⁹.non in forma cōi:hꝫ ex certa ſcia facta fuit
hec ꝓfirmatio.ſ.ō ꝓfir.vti.vel iuti.c.pe. Quid dices de viſ
tata qōne:recept⁹ est aliqs ꝓpo motu capli ipetrat ꝓfirmatio
nē a papa p formā:ne inane canonici nomē ꝛc. q̄ ꝓfirmatio
ne papa qō de ipo factū ēt ꝓfirmat aucte ap.cū cla.ſi est ita
mādans ēt executoꝛi:q̄ ſi ē ita aucte ap.ꝓbendā ꝛc.post im
petrat aliqs canonicatū ꝛ pbēdā nulli alij de iure debitā pm
ſtilū ſolitū:vacat mō ꝓbenda:cui debeaf q̄rī:ſup hac qōne
multotiēs fuit a me petitū cōſiliū .ꝛ ſigillū:ꝛ dubitans de ea
plura lucra reſpui:hꝫ cōiter tenēt docto.p hāc decre.ꝛ p ōcre
ſ.e.ſi cū.q̄ ꝓferaf recept⁹ ꝛ ꝓfirmat⁹:ꝛ facit p eis.e.l.ſ.ōre
scrip.cū aliquibus.in fi.quod ſatis puto.

a ℂ Conferendū. quod plus est q̄z mandare conferri: vt. ℟. e. lib. de rescrip. duobus.

b ℂ Preferri. pferet ḡz hoc ꝓsequtur q; gr̄a sua ē perpetua cū alis si ꝓfirmatio pape nō iteruenisset: expirasset finito legationis officio: si ad collationē vacātis ꝓcessuz nō fuisset. ℟. ō of. legati p̄ti. i pn. ⁊ p̄ b pz q; cū p tpalē ꝓfirmatioz ipetrās ō poss. bñficij tenet facere mētionē: et idē dico de recepto ꝓpio motu capli: ad hoc. ℟. e. li. de pben. q̄uis. ⁊ melius eo. ti. nō p̄t. si enim i lr̄is p q̄s iuris iā acq̄siuz conseruar. sin dispensatione sup pluralitate: tenet ipetrās bñficiorū suoz facē mētionē: multo fortius i lr̄is p q̄s nouū ius acq̄rit: ⁊ acq̄sitū nuget ei; imutādo naturam: vt hic pz ⁊ sic fuat curia: nā ⁊ q confirmat donat. ff. de vb. sig. l. ob uenit.

c ℂ Postmodū. s. post cōfirmationē ⁊ auctē impartitā: vt. ℟. v. certū est ⁊c. si igit medio tpe ipe trauerūt a papa. sp; reseruationē ⁊ mādatum legati: ⁊ añ ꝓfirmationē illi pferēt. Plus ē ḡ quo ad h q̄ a pncipio legatus auctē ap. contulit: vt. ℟. e. hi qui.

d ℣ Motu q̄z ꝓpio. Equa distinctio huius decre. emanauit ad declarationem eorum que no. glo. ⁊ moderni. ℟. de rescrip. si ꝓponente.

e ℂ Bñficiū. Quid si pla bñficia obtinebat: qdā dicūt h locū non habere: ꝛ q̄ sequtur: vt multitudo bñficioz vitetur. sed credo cōtrariū: cum ratio ppij motꝰ adhuc remaneat: sup quo fundatur distinctio: ⁊ sic est hodie termiatum per cle. e ti. si romanus. Preterea lz valeant littere: non ppterea poterat bñficia retinere: cum per hoc secum dispensatū nō sit. ℟. e non potest. in fi. optime facit. ℟. e. li. de rescrip gratia. ⁊ p istaz ⁊ illā vides duos casus in quibus valēt littere: lz de bñficio eius ꝓ quo scribitur mentio non fiat

f ℂ Ob hoc. ſ. q̄ mentio non fuerit habita.

g ℂ Modicum. opinio ḡ bernardi quā ꝓsuetudo curie aprobat p decr. istā ēt approbatur: ⁊ reprobatur opinio ℟. na. In no. ⁊ sequatū: q ibi no. distinguēdum inter tacentem ⁊ mentientem: vt in primo casu valerēt littere: si modicū erat bñficium: in secundo non. Vin. ⁊ gof. distingnebāt. ℟. e. cum tenea mur. ℟. de rescrip. postulasti. inter tacētem tale bñficiuz p simplicitatem: vt tunc valeat rescriptū: vel per dolum. vt tūc nō valeat per decre. de rescrip. super litteris.

h ℂ Taceatur. in distincte intelligo. cum enim ius non distinguat nec ego distinguam. vnde siue per malitiā siue per simplicitatem taceat locum habeat hec decre: illā tamen distinctionem approbat. Inno. ℟ de rescrip. postulasti. per decre. e. ti. super litteris: que in litteris ad lites loquitur non in gratiosis Joannes an.

i ℂ Exp̄resse. ꝓcor. ℟. e. li. de rescrip. cuz aliqbus. ℟. e. ti. c. ij. ad

conferendum^c eisdez: de iure pferri^b debebis in pbēda post modum^c inibi vacatura. Idē.

Si^c motu ꝓpio alicui ali quod bñficiū^c obtinēti ꝓferamus aliud de illo nō hita mentiōe: nō ob hoc^c gr̄am h^a i que de nr̄a mera liberalitate pcessit: inualidā volum^s reputari. ℂ Secus si ad petitionez illius vl̄ alteri^s p eodē oblatā gr̄am h^a i faciamus: tunc enim q̄tūcūq; modicuz^s bñficiū taceat^b i ea ipam veluti surrepticiā vires nolumus obtinere.

℣ Motu q̄z ꝓpo tē soluz gr̄a fieri; censeat: cuz hoc exp̄sse cautū fuerit i eadē. Idez.

Si pluribus^u simul i aliq; ecclia vacātibus^t dignitatibus vl̄ pbendis: nos de hac vacatiōe icerti^m dignitatez vl̄ pbendā^n: siqua nulli alij de iure debita in ipsa vacat ecclia: cuiquam i genere ꝓferamus gr̄am h^a i si motu^o ꝓpio eam fecerimus: vt tunc fiat interpretatio plenissima in eadem: referri volumus ad dignitatē vel prebendam que iter illas maioris^p cēsetur esse valoris: seu si sint forsam equales ad eā quam is cui ꝓferimus infra decendiū post habitam de dicta vacatiōe noticiā.^q duxerit eligendaz. ℂ Si vero ad petitionem alterius^t ipsa gr̄a fuerit p nos facta: eam vt hoc casu put iuri^r congruit restringatur: ac illam q̄ minoris^t valoris existit: seu si sit equalitas i eisdē: ad eam quā is ad quem ipsarū spectat collatio infra dictum^v tempus elegerit^r postq̄ fi. vnde dico q; lz p̄robaretur q; papa ꝓpio motu collationem fecit: et quo non exp̄imitur in litteris: locū habeat secūdum dictum ⁊ non primū quid enim scimus: forte papa ante annum rogatus fuerat p illo: sufficit ita scriptum esse. ff. qui ⁊ a quibus l. prosperit vj. q. iij. scriptum Jo an.

k ℣ Plibus ō clarat hic dominicalis questio bar. bir. que incipit epus gdaz ꝓmisit auctoritate pape: ⁊ vtitur hic papa equitate. ⁊ ℟. ꝓ. decre.

l ℂ Vacātibus. idem eadē rōne puto: q̄ scribere tur de pma vacatura: ⁊ due simul vacarēt: ita q; ne utra primo.

m ℂ Incerti. q: ficert^o fuisset ꝓpſi sisset. quam dari. voluisset. io and

n ℂ Vel pbēdā nō sunt ista vba laxat: ℟ mādauit de dignitate pui deri: ⁊ plures dignitates vacant. vel mandauit ō pbēdā ⁊ plēs vacāt pbēde. io. an.

o ℂ Motu ꝓpio. quod nōntelligitur. nisi in gratia ec primatur: vt. ℟. c. priori. in fi. illud enim in omni casu locum habet ⁊ generaliter loquitur.

p ℂ Maioris. maioritas consistit in multis. quod dic vt. ℟ de testi. super eo. ij. ⁊ no. de rescrip. sedes. hic aūt inspici iussit maioritatē valoris: scit enim q; clerici ℟ magis cupiunt. ℟. de cleri. nō resi. quia nonnulli. ℟. e. auaricie. excecantur ergo auaricia. vt. ℟. c. li. de electio. auaricie cecitas.

q ℂ Noticiā. non ergo currit ignoratiā: sic nec decendium datū ad appellādū. ℟. e. li. de appellatio. concertatioui. si. de ꝓcess. pben. quia diuersitatem.

r ℂ Alterius. s. ipsius cui fit. vel alterius: vt. ℟. c. priori.

s ℂ Juri. ℟. e. q̄uis. ⁊ c. nō potest io.

t ℂ Minoris. s. de re iu di. in obscuris. ℟. de cens. ex p re. ff. de le. ij. l. nummis.

u ℂ Dictum tempus. s. r. die rum.

x ℂ Elegerit. tūc ḡ det quā vult. ⁊ sit liberat^o. vt. ff. māda. l. si de iussore. ff. de le. j. sigs a filio. §. sigs pl̄es. C. de dōa. sigs argētū. § j. Et no. q; i isto casu. ⁊ ℟. pr. reseruat optio: tūc solū q̄n ē eq̄litas: vt i p̄ casu eligat is p q̄ scribit i scdo is g ꝓferre hz: vnde nō puto q; i ꝑmo casu q̄n ē ineq̄litas possit cōferri minor: nec i scdo maiō perinde enim est: ac si ꝑmo casu papa exp̄ressisset ō maioris: ꝛecundo vero ō minoris: sicut ergo si exp̄ressuz eēt mutari nō posset. j. e. cui de non. ita nec hic cum hāt ꝓ exp̄resso per hanc declarationem. io. an.

y ℂ Elegerit. si. ℟. de rescrip. duobus.

a ¶ Deuoluatur.ſi.ſ.e.li.de conſue.c.vlti.in fi.

b OVm in eccleſia approbaſ quod no.ho.ſ.de cō/ceſ.pben.poſtulaſtis.in fi.& ponit terminos i ec/cleſia ebredunenſ.hēs hic caſuz i q̄ vacat pbēda:nō ōbeſ pma expectāti:& ō b diri.ſ.e.q; ſepe.i fi.io.an.

c ¶ Prebēdaz ē ḡ in eccljs it dū reperire maiorez nūez pbēdaz q̄z canonicoz: vt h: & ſ.de magiſtris c.penult.

d ¶ Cōſuetudinē valz talis ꝓſuetu/do:vt i pdic.ōcr. poſtulaſtis.ſ.eo. li.de ap.a collati one.

e ¶ Dictā ꝓſuetu/diez no.ar.ad qō nem mediolañ. Coſuetudo ē me/diolañ.q̄ aſſeꝝs ꝓfert būficia oiū eccljcoz vacātia p̄ vroz.ationē vl in/ſtectionē ipoz eccl/coz.vel pone eſt cōſuetudo i aliq̄ ecclia q̄ cāon/cō elect9 in eccl cō ſerat cānicatuz ſuū & pbēdā: eſt

f ¶ Jtibi ꝓceſſo p adeptionē ſcōi būficij curati:cui9 fruct9 alt9 ex cā pcipit:nō vacat pmum. Emana uit hec decre.ad ōclātiōez decre.de multa ſ.e.tit.

g ¶ Fruct9 no.q; alia ē iſta ꝓceſſio ab illa quā hēs. ſ. e.li.de reſcrip.ſi gratioſe ibi n.cōceſſū fuit de būficijs h̄ aūt ō fructib9.hoc dico q; in illo caſu virtute indul gērie nō vacāt būficia hic vacāt:& neceſſe eſt illa debi to rpe ꝓferri:alſ locū hēret laſ.cōci.vt.ſ.vt ec.bene.vt noſtr.& no.ō magiſtris.c.pe.in vlti glo.& ho.in ōcre. ſ.ō verb.ſig.c.penul.& itellige q̄ ſi aliq̄ ſint onera icū bēti:ille q̄ fruct9 percipit:hz illa ſubire.qō dic vt. ſ e.li.ō of.oz.preſenti.§.porro. Quos aūt fructus tal's. ſibi huiuſmodi gr̄a erit nota: decernimus referendā ¶ Al terutro q̄z ipſorum ꝓout ad eum petinet infra tempus de bitum eligere negligente ad alium extunc electio libere

A deuoluaſ. Idez. Uz i eccl̄a tua que.xij. canonicorum & xiij. pbēda rum hz numerum: conſuetu dinem eſſe ꝓponas: vt epiſ copus qui eſt ꝓ tempore vo cem hēat in capitulo tāquam canonicus: hz canonicus non exiſtat: & vnaz de dictis pbē dis ſicut vnus canonicus obti neat in eadem:certum eſt euz cui auctē ap.ꝓuideri man datur de pbenda nulli alij de iure debita ꝓ̄io in ipſa ec cleſia vacatura: pbendam quā p̄ mortem epi vacare con tingit: ne ꝑ dictā ꝓſuetudinē cui p̄ ꝓfactū mandatū nō itel ligitur derogari: futurus epūs pbēda careat: & dict9 canoni coz numerus ꝓpliet: hīc non poſſe: ſed expectare debet quouſq̄ vacet alia oportebit

Eundem. Idem.

J tibi conceſſō a nobis vt fructus b beneficiozum que vſq̄ ad certum tempus i tua vacabūt dioc. pcipere valeas p̄ ſoluendis debitis b gbus eſt tua eccleſia onerata, beneficij uz vacās poſtmodum curam hūſ alax annexā alicui ſimile beneficium obtinēti te ꝓferre ꝓtigat:equū ē vt q̄diu fruct9 ipius pcepis pmū non debe at reputari vacare. Idem.

h ¶ Debitis.ad idē.ſ.ō vb.ſig c.penul.ſ.e.li.de reſcrip.ſi p/pter.& idē ſi pp aliā cāz.

i ¶ Onerata.ad q̄ ſolu ē da tenebaſ eccl̄a:erquo noie ecclie & pro ei9 vti/litate erāt ꝓcta.ſ.de ſo/lu.c.j.

k ¶ Te.vel aliū.q; idez iuris cū cadē ſit rō.& fa. qō diri.ſ.e.tit.ſi tibi.

¶ Vacare.q; nō eſt ad huc adepr9 plene:q; hz būficiū hēat:fruct9 ñ hz & ſic nō vī plene transla ctus.xxj.q.ij.ſigs iā trāſ lat9:nā hz res data ſit va cua poſſeſſio tradita nō ē.ff.ō vſuris.ſi ſtipulat9 .j.rū.& ſic ad plenū rece piſſe non vī:ad hoc.ff. cōmo.l.iij.ij.rū.& idem credo de ōcre.cū in cun ctis.ſ.q; ſi elapſuz ē tps de ꝓſecrādis epīs vel iā eſt ꝓſecrat9:būficia prio ra tenebit:ſi fructus epi ſcopatus alteri er.cauſa debeantur eadem ratio ne:& caute faciet epiſco/pus qui talem indulgentiam hab t:ſi beneficium vacās cō/ferat alſ beneplacito:pone enim q̄ habere debeat fructus p̄ mi anni:primo anno habebit fructus ſecundi beneficij:ſecū do anno vacabit primum:& tūc habebit fructus primi:ſi ad huc durat indulgentia ſed quero nunquid iſte teneatur in/fra annum promouceri:& videtur q̄ non per iſtud capitulum nec videtur poſſeſſionem adeptus vſq̄quaque.nec integre & facit ſupra de electi.cum in cunctis.§.cum vero & hoc quidam tenent aſſertiue. Sed contrarium credo & dico q̄ bene currit tempus erquo habet exercitum cure animarum libe/rum & pacificum:ad hoc ſupra eo.lib.de electio.commiſſa. §.j.propter iſtud enim ordinari debet. Ad decretalem cum in cunctis.§.cum vero.ibi eccleſiaſticorum bonorum admi niſtr.ationem.cē.dico q̄ admīſtrationem iſte habet:hz fru/ctus non habeat: faciat pro hac parte.ſ.e.li.de electio, licet canoñ.ibi vt gregis ſibi crediti.cē. Item quid dices in pa/rochiali eccleſia: vbi non eſſet aliquis redditus:puta quia dos eius eſtimate vel alluuione periſſet:nonne teneretur re/cto:eius promoueri. Dicas igitur q̄ qui tale beneficium recipit:ſibi imputet.nonageſimaprima diſtinctione clericus victum. Sed opponēs q̄ queſtio non procedit erquo habe/bat primum beneficium quod retinet: ſaltem ratione primi promoueri tenetur. Dico q̄ procedit. pone q̄ prima eccleſia curata ſit collegiata:vt.ſ.de elec.ſtatuū e.li.vel ſuper illa fu erit diſpenſatum.vel pone ſimpliciter non fecit te promoue/ri.priuatus eſt prima: nunquid & ſecunda: vnde bene procedit queſtio: Specale igitur ſtatuitur in hac decreta/li ne clerici mendicare cogantur: quod primum beneficiū ſimile non vacet: ſed ne pereant animæ nihilominus pmo

neri tenetur:vt.ſ.diri

Qui de non. Cum mandat alicui nō sacerdotalis vel ſte
a gra vel certi valoris cōferri prebēda: ſacerdotali ſi dimi
dia vel minoris valoris illi etiā volenti cōferri nō poterit.
b ¶ Nō ſacerdotali. iſtud videbat in eius fauorē appoſitū vt
nō cōpelleret eſſe ſacerdos & tū in eius leſionē retorqueri: ita q
etiā ſi volet ſacerdotalē habere nō poterit. & ra
tio eſt i fi. c. & vide qđ di
ri. j. ō re iud. qđ ob grāz

c ¶ Dimidie. ſi vna pre
bēda diuideret in duas
quelibet per ſe diceret
integra. ſ. e. maioribus
c. c vacante. ħ hic vna p
bēda diuidebat: i duas
vel erāt ibi pbende q̄ ſic
vocabātur integre & di
midie: q̄ medietatē red
dituū forte habeant re
ſpectu integrax.

d ¶ Integra. ſi ſimpliciter
mādet puideri de pben
da: dic ſi ille prebēde di
midie ſunt diuiſe: q̄ ps
a toto iā ſeparata non ē
pars ſed totuz: tūc de di
midia poterit puideri vt
ſic aliud ſit ō integra ſcri
bere & aliud ſimpliciter
ſcribere: ad hoc. j. e. ti. ei
cui. Sed ſi als nulla eēt
diuiſio: ſed vna prebenda diuideretur in duas ſecus credere
rem: cum tunc non de prebēda ſed dimidia prouideretur.

e ¶ Prouideri. vade. j. nō enim. & c.

f ¶ Prebenda & tūc in penſione prouideri non poterit: vt .ſ.
eo. ti. ħuius. j. Rñ.

g ¶ Diligenter. ff. mā. diligēter & .ſ. de reſcrip. cū dilect. a.

h ¶ Licet epūs Edita fuit ad declaratiōz decre. de multa. ſ. e
l. ad pbationē eoz que ibidē nō. Inno. & ho. & q̄ no.
guil. ſ. de elec. licet canon.

i ¶ Epūs. vel quilibet alius ad quē collatio pertinet. cū eadē
ſit ratio: & cōcilium indiſtincte loqtur ſs quoq; ad quē prio
ris decre. & c. cui verbo declaratiue venit hec decr. vt. ſ. dixi

k ¶ Eandē. ſic. ſ. c. li. de elec. commiſſa. ¶. j.

l ¶ Cōferre. Nō ex hoc textu: q̄ decre. illa. ſ. de ellec. c. vlt. e
li. licet in confirmationibus locū ſibi vendicet: nō tū in col
lationibus: vnde vides: q̄ nō facta aliqua vacatione pōt fie
ri collatio: ad idē facit. ſ. e. ti. cū illis ¶. cū aūt. & bene dicit tex
tus de iure cōferre: q̄ iſtud regulare: q̄ rem ad collationem
meā ſpectantem vel ius qđ in eo habeo: donare vel quocū q̄s
alio titulo i alium tranſferre poſſum detentatiōe alterius ñ
ob. ff. de re. iu. q pōt. C. de here. vel acti. ven. p totū. ff. de ꝓben.
emp. q tabernas. ad hoc. ſ. e venerabilis. ſ. de ſcuō. c. ij. ō poſ
ſeſſione aūt fiet quod ſequitur.

m ¶ Vocato. non ergo remouebitur poſſeſſor a ſua poſſeſſio
ne vel quaſi ſine cauſe cognitione: ex quo titulo poſſidet: licz
in iuſto. xvj. q. iij. volum⁹. & ſic intelligat. de concel. pben. cū
noſtris. de reſti ſpol. in litteris. de cā poſ. c. ij. & eſt et pſſū. C. de
ven. l. ſi. hinc eſt q̄ vſufructuarius vſufructu finito nō pōt q̄
ſi poſſeſſiōe expelli: imo ꝓ cū ageſ negatoria: vl er cautiōe ō
reſtituenda pſtita. ff. ſi vſufruc. peti. l. vti. fru. j. Rñ. ff. vſufru
quē. ad. ca. l. j. ¶. hoc aūt agat ergo is cui collata eſt eccleſia vt
ſibi tradatur poſſeſſio in quo ꝓcedetur ſummarie poſſeſſo
re vocato. C ſi per vim vel alio mō. l. vlt. nemini enim
lz rem etiā ſuā ſua auctoritate occupare. C. vñ vi. ſigs i
tantā. xvj. q. vj. placuit. ſ. e. eum q. ij. Rſi ad hoc. ſ. ō di
uoz. porro. & quod hic dicitur idem intelligo ſm predi
ctos doctores in omni eo caſu quo priuatus eſt quis
ipſo iure pone in
terminis. ſ. de ele
lict canon. lz vti
lis eſſet declara
tio: vt diri. eo. ti.
commiſſa.

n ¶ Retinendi. vt ſi ſufficienter ſecum diſpenſa
tū eſſet. ſ. eo. non poteſt. vel ad tē
pus hoc cōceſſū vt. ſ. de reſcrip. ſi gratioſe vel er cā
nō pcipit fructus ſecūdi b̄ficij. ſ.
eo. ti. ſi tibi cōceſ
ſo. vel hz ꝓmen
data cā. ſ. de elec
nemo.

o ¶ Qui cui. ſim
pliciter. b̄ ñ
ſine myſterio di
ctum fuit. ſi enim
in lr̄is ꝓtineretur
non obſtaliquib⁹

Quia de non ſacerdotali prebenda puideri mandatur ſibi etiam volenti ſacerdotalis auctoritate mandati h⁹i conferri nequibit. ¶ Similiter ſi in eccl̄ia: i qua intergre ac dimidie prebēde habentur: mādetur integra conferri prebenda: q̄ ille pro quo ſcriptum extitit dimidia velit eſſe ꝓtentus: ei de ipa nō poterit puideri. ¶ Idē cū i iungit puideri alicui de pben da certi valoris: vt in preben da minoris valoris etiaz illo volente mādatū non poſſit ad ſmpleri. nō. n. huiuſmodi mā data quoz fines diligēter ſeruari oportet: debēt ad caſus alios q̄ exp̄ſos extēdi. ¶ Idem

Licet epūs bñficiū: q̄ cū aiaz cura tenebas: poſt q̄ aliud recepiſti conſimile ac ipſius poſſeſſionē pacificam habuiſti: vel p te ſtetit quominus haberes eādem poſita alteri de iure conferre: illuz tñ cui contulerit: non debebit te non vocatio cum tibi forſan ius poſſit competere retinendi in poſſeſſionem ipſius inducere corporalē. ¶ Idem.

Si cui puideri mandat ſimplr de pbēda primo vacatura ſacerdotalis prebēda ꝓferri non pōt: ſi nonduz in etate tali exiſtat q̄ poſſit ad ſacerdotiū ꝓmoueri ſed

p ¶ Sacerdotalis. ex priuilegio ꝙſuetudine vel ſtatuto eccleſie io.

q ¶ Hōdum ergo nō inſpicimus tempus date: ſed tps vacationis. vt ſi tunc eſt in etate bñ quidē: als ſe ēnt e
expectet. ſed ꝓ. ſ. e. li. de reſcrip. ſi eo tpe. vbi ñ inſpicit tempus quo vacat beneficium cum cura immo ſoluz tempus date. So. in curatis beneficijs & ipſorum impetratione maior idoneitas requiritur q̄s in ſacerdotalibus prebendis. ſ. eo cum illis. de ele. ſtatutum & iō fauorabilio: eſt hec gratia q̄s illā. preterea hic loquitur generaliter: q̄ genus ciuiliter eſt intelligendum. ff. de ſeruit. l. ſi cui preterea gratia illius decre. ſaltē ibi alia p te eſt duratura hic autem poſſet gratia in totum extingui. pone enim q̄ omnes pbende ibi eſſent ſacerdotales: ſi ergo ille qui impetrauit ſibi prouideri de beneficio cum cura: vel ſine cura: tunc nō erat etatis idonee pro ea parte qua de curato exp̄ſſit ſūt littere vitioſe: ſi autem ſimpliciter impetrauit ſuper primo beneficio: curatum non debebitur. ſ. e. cum in illis. ſed ſecus cū impetro prouideri de prebenda vt hic vides. Jo.

r ¶ Etate. Quā dicis h̄ cōgruā etatē: Dicēdū vi q̄ e
tas xxx. annoz. lxxviij. di. c. j. & iij. vbi ē exp̄ſuz. Sz ho die ſi attigerit. xxv. annū ſatis ē i etate legitima: per de cre. ſ. de elec. cū in cunctis. & lxxviij. di. c. vlt. & hoc ap probat cle. de eta. & qua generalē. & nō dico hodie ſer uāda interſtitia tempoz: de quib⁹ habes. xxvij. di. c. ħ. & iij. & per totū. Sed quid dices iā erat ſacerdos: lz nō eſſet in etate legitima nūqđ debebitur ſibi prebēda

videtur q̄ nō: q̄ nō est in lēgitima etate: q̄ requirit
hec lra: ⁊ nō debem⁹ respicē quid factū sit: ⁊c. vt. s. de
elec. eū cām. cuj⁹ suis cōcor. Cōtra vī: erquo eni ꝓmo
tus est iā: qd q̄rim⁹ etatem ad ꝓmouēdū: recepit eni
vex ordinē. de temp. ordi. vel non est cōpos. ꝑmū cre
do cū tali interdi
cenda sit execu
tio ordis sic sus
cepti: vt in p. dc.
vel nō ē ꝓpos. et
q̄ nō dz esse me
lior cōditio eius
g deliquit. s. e. eū
qui.

a ¶ Aliam. nō sa
cerdotalē: vel ēt
sacerdotalem: si
tūc pegerit etatē
idoneā. vt. s. diri

b ¶ J paup cle
ric⁹. Nota
pauper. q̄ nō si
ne mysterio dcz
puto: si eni i gra
phāli puisum sit
alicui: ⁊ postea
añ vacationē adi
piscat aliud bñfi
ciuz: nō expirat
gra. hec. n. decr.
loquit de forma
q̄ puidet necessi
tati paupex: q̄ est
iusticia vel quasi
de ꝓben. cuz ꝑm
Prouisiōe igitur
facta ipetrāti ces
sat causa iuris: ⁊
⁊ sic ipius execution: ⁊ facit. j. eo. si epc. j. Rñ. i fi. ibi per
eum vel aliū. ⁊c. ius. n. bñficatū non bñficiat. s. e. q̄
l tantū. ⁊ hoc ex puto: nisi adeptū bñficium se nō cō
pateret cuz prima gratia: si iā hēret affectū ⁊ in duo
bus curatis. s. e. de multa. cū. n. i eo casu periret ius in
re multo forti⁹ ad rē. j. de ꝓcess. ꝓbē. c. vlt. ⁊ b approbat

c ¶ Prouidē. tal' fōma ē ēt i lris gie ñ (cle. ō ſ̄p. gue.
ertēdit ad hospitalia vl loca silia: vt in cle. e. ti. p' lras.

d ¶ Causa mādati. ⁊ sic cessabit effect⁹: ⁊ ō erat cā. ga
nullū hēbat bñficiū: ⁊ sic cā iusticie potiusq̄ gratie. vt
s. diri. cōcor. de appel. cū cessante. cū si. Sz quid dices
pone est illi puisum de vicaria nūqd per id expirabit
mādatū: So. si vicaria ē tpalis: pone i termis. s. e. li. ō
elec. cum er eo. in fi. ⁊ c. de regula. bñficiū. s. de ap' per
uenit. ij. tunc non expirabit mādatū. q: bñficiat⁹ non
est cū bñficia sint ꝑpetua: sed si vicaria est ꝑpetua: vt. s.
e. extirpāde. tūc sec⁹ dē de rescrip. postulasti.

e ¶ J a sede apostolica vel legato. itelligas de latere
q: alij bñficia ꝓferre nō ꝑnt: nisi hēret specialem
sup hoc ptātē. s. de of. le. c. j. Quid dices si papa ꝓrulit vni
⁊ legat⁹ alī: dic idē qd. j. sequit in papa: vel legato ex
vna pte ⁊ ordiario ex altera. q: eade rō. Idē dico si pa
pa vni legat⁹ alteri ordiarius tertio ꝓruleri: in aſ epo
nūt ⁊ epc ⁊ suis subditis dubitatio nō procedit: q: ad
alterum solū pertinebat collatio: ⁊ illa sola valuit.

f ¶ Appareat. si. n. posset apparere que fuerit ꝑmo facta il
le obtinebit: vt si ꝓbetur p testes de hora. vel i ipis lris de hora: ⁊ facit quod diri. s. de rescrip. duob⁹. vbi idē hō hēo. l

g ¶ Possidetis magnū ergo est possessionis cōmodū. C. de rei
ven. l. res aliena. isti. de interdic. §. retinēde. j. de re. iur. i pa
ri. cum suis concor.

b ¶ Heut ri vel vterque
nec appet qs tūc primo.
idem: iuris. s de rescrip.
duob⁹. ij. Rñ. i ꝑn

i ¶ Prerogatiuā. sic. s.
de ma. ⁊ obe. per tuas.

k ¶ Alteri. cui contulit
ordinarius.

l ¶ Am singula. Reli
gio sus hūs priora
tum vel ecclesiam cura
tam. si recipit scōm fine
licētia pape: ipso iure va
cat ꝑmū qō si statiz non
dimiserit efficit ineligi
bilis: priuat vtroq̄z. Ea
dem est pena in his qui
hēbāt añ hāc ꝓstōnem:
nisi infra mēsez alterz ele
gerit ⁊ alterz dimiserint
Prioratus ecclie vel ad
mīstratiōes vni⁹ mona
sterij solite per ipius mo
nachos gubernari: abſq̄
se. apo. licētia alterius
mōasterij mōachis non
cōmittāt: nec ꝑmissa di
mittant: q̄ ꝑfecerint sint
priuati ptātē ordinādi
ꝓdicta ea vice: ⁊ deserī
ad diocesanū in nō exē
ptis: ⁊ ad papā i exēptis
recipiētes: vel eligētes sunt ineligibiles ipo iure. Emanauit
ad declarationē eoz que no. hosti. s. eo. de multa.

m ¶ Personis. lxxxix. di. c. j in ꝑn. sicut singula membra cor
poris singulos actus hñt: vt ibi: ad idē. xvj. q. j. ꝓsbyteros. s.
eo. ti. q: in tñ. C. de assesso. l. nemo.

n ¶ Auferēda. ad h. s. eo. li. de elec. si religiosus. j. rñ. ⁊. c. q̄: s
da. z. c. indēnitatib⁹. §. sed cum eas. j. de sta. regula. c. vno. j
ne cle. vel mona. c. ij. monasteriū. n. est eis quasi carcer. xvj. q.
j. placuit. ij. de sen. ercō. vt fame.

o ¶ Prioratib⁹, pōt dici etiā nō curatis: ⁊ qō. j. dī de cura re
ferat ad priorime dictū de ecclesijs p decre. s. eo. de multa. s.
de elec. dudū. ij. ⁊ hoc approbat conci. vien. de supp. neglīgē.
ꝓcla. quia regulares. in fi. in casu autem est diss militudo in
ter personatus ⁊ parochiales ecclesias. quam habes. j. ne cle
ri. vel mo. c. i.

p ¶ Ab q̄z. se. ap. Mo. ar. ꝑ illa opi. q̄ in duob⁹ curatis solus
papa dispenset ad idem. s. eo. ti. non potest

q ¶ Annexi. in his casibus nullius dispensatio est necessaria
cum hec duo ꝓ vno reputentur. s. de elec. dudum. ij. vbi ō
hoc. s. eo. ti. sup co. ⁊ c extirpande. §. qui vero.

r ¶ Teneatur. in quantum possidet de facto: ga de iure, pri
uatus est.

s ¶ Libere. s. eo. lz episcopus.

t ¶ Nisi fecerit. i. si statim omnino non dimiserit.

u ¶ Ineligibilis ad idē. s. de elec. quisquis. ⁊ j. in fi. c. erazge

ratigit pena in religiosis & merito: vt. x. in pn. ad hoc. xvj. q. j. alia e causa. Sed nūquid hoc erat statutū per decr. de multa. Dicebat ibi hosti. q in priorat. ib⁹ quentualib⁹ vel curatis bene hēbat locus decre. de multa vt religiosos respiceret in his a quibus ad voluntatem abbatis remouētur videtur qō plures possent hīe cum potius quasi custodes essent q̄s priores idistincte nūt intelligo hanc ōcre. etiam in omnibus prioratibus prout indistincte loquitur & approbatum est hoc hodie per conci. vien. de sup. ne. prela. qz regulares in fi. & hoc nō erat ita clare statutum p decre. de multa & pene eam sunt addite vt hic vides Jo.

a Sensez. quomō huiusmodi fiet computatio dixi de elec. q̄s sit.

b Peruenerit. & sic si pueniat aīa duos menses a tpe publicatiōis statiz incipit eius tps currere: & si nō puenerit infra duos mēses: adhuc tps nō currit & sic placuit pape in hoc casu religiosos astringi cū alis q̄stō principis ex quo fuerit publicata post duos mēses oēs astringat in autē. vt fac. no. q̄sti. circa pn. ad hoc ō. de postul. c. i. & dicā in fi. huius libri super data Jo. andre.

c Eligere. ad idem. ō. e. referente. & c. preterea

d Certūc. i. post mēsem.

e Supradictis. vt. s. fiant vt ineligibiles: & tanq̄ ambitiosi repellantur ab vtroq̄.

f Gubernāda. quid si in ipso mōasterio nō est aliqs idōeus tunc satis credo q aliū de posset assumi ad hoc. ō. de ele. ne p defectu. & c. idēnitatibus in fi. & ō. ver. si. si abbate i fi. satis tutū eēt auctē pape regri p superiorē litteram.

g Monasterijs. ō. de reli. do. c. vl. in fi. sicut nec diuersoz mōasteriox abbas eē: vt ibi & xx. q. iiij. mōachū. vel pesse monasterio & ecclesie seculari. xvj. q. j. presbyteros.

h Dependet nec adimuicē sunt connera: vt. ō.

i Canonice. vt si transeant ad strictiorem religionē sufficiat sniaz sui plati regrere ēt si non obtineatur. ō. de regla. lz sed si transiret ad laxiorē sine cā sol⁹ papa dispensat cū sit ō iura. ē. de pces. prebē. ppouit. si ad p arē er cāt rāsire poterit ō snia abbatis & quēt⁹. xix. q. iij. statuim⁹ & nō ob. ō. ō ele. si religiosus. ij. ñ. q: illō locū hz cū trāsit ad rectoriā & ibi ō filio sit pater & ideo ibi sufficiet abbatis snia.

k Ea vice. i. in prima ordinatione. ō. de elec. cū in cunctis & c. cum vinton.

l Sedē ap. vel legatū de latere si sit in quincia adhoc. ō. e. li. de elec. si abbatem. j. & ij. ñ.

m Ipso iure. & collatio nō tenet vt. ō. e. ibi & per eos ad quos

fidem⁹: vt infra mensē⁹: postquam presens constō peruenerit⁹ ad eosdem: vnum ex ipsis quem retinere voluerint reliquis dimissis eligere teneantur alioquin ex⁹ tūc penis subiaceant supradictis. Prohibemus insuper ne priorat⁹ vel ecclesie aut administrationes seu officia vniuſ mōasterij consueta per eiusdem monachos gubernari cōmittant ōincepī absq̄ aucte sedis eiusdem alterius monasterij monachis gubernanda: nec bona eten⁹ commissa dimittantur eisdem: sed per eos quos pertinent libere ordinentur: cum non liceat hīe locus in diuersis monasteriis⁹ quorum vnū ab alio non dependet⁹ nec aliorus nisi canonice transferant⁹ ad ipsas priorat⁹ ecclesias administrationes vel officia gubernare. Qui vō contra prohibitionē pfatē pdcā decetero alienis mōachis ꝓmiserint vel dimiserint iaz comissa: ea⁹ vice ordinandi de ipsis sint ptāte puati: & ō eis p diocesanos si exēpta si fuerint aliogn p se ap. ordinentur. Hoc aūt q ea suscipe vl suscepta plumpserit detinē reddantur ineligibiles ipso iure. Idem.

n Cum in eccliis. Emanauit ad declarationē eoz q̄ no. ber. & moderni. ō. de re iudi. cū olim in fi.

o Facienda. de electiōe eoz per quox mortē ecclā viduata: tm hēbam⁹ in decre q: pp. Sed p predictaz decre. cū olim i fi. ibi plena oium q pūtes fuerint ac dicebāt qdam in minoribus bñficijs nō vocādos abātes q hic reprobat vñ intelligimus ibi pūtes qui sunt i locoñ debēt vocari. C. ō prescrip. lō. tēp. l. vltim. ō. de ma. & obe. c. vl. vel ibi consuetudo erat: absentes ad talia non vocari vt sequitur.

p Cōmode. sic ē. de elec. q: pp. si ue ergo sint in puincia siue extra puiciā fi ꝓmode vocari possūt vocabūtur als non de hoc ō. de elec. cora. sed de q̄s remoto loco vocēt statum consuetudini. e. fi. in gene si. Et dicebāt q dam q̄n vocarentur vel nō: nō stabitur q̄suetudini qd non ē verum vt hic ps. lz posses dicere: q hic non loquitur de elec. prelatorum & dicit lra ad talia &c. sed dico q q̄suetudo dat ius eligēdi: & ita pōt intelligi de cā pos. cū eccla. Itē dat iurisditionē iudicādi ergo & sine absentib⁹ eligēdi ō so. cōpe. cū cōtingat cū si. Itē vocatio absentiū nō ē. de substātialib⁹ forme. ō. de elec. eccla. ij. sed nūquid in alienatiōe & alijs tractatibus vocari debēt absentes. Credo q nō. x. q. ij. hoc ius porrectū. vbi ō hoc & p ōcre. ō. e. li. de of. oz. q̄sus. vbi diri ō hoc &c. ō. de testi. psentiū.

q Instantib⁹ poterūt ergo q̄ptū pseq & collationē illam facere cessari ratificare ēt poterūt si volent. ō. de elec. q̄ sicut.

r Presenti. Emanauit ad declarationem eoruz que no. Guil. & Bar. ō. e. ti. statutum. Jo. an.

s Statutum. ō. e. ti. c. ij.

t Alij. curiales vel non.

v Recedētes dicebat Bar. q̄ appellatiōe verbis vrbs tūc & suburbia itelligant. ff. ō ver. si. l. ij. & noie curie tm locum vbi curia hitat cū suis suburbijs itelligere ōbe b. am⁹ in his qui nōdū curiam intrauerāt vel illicentiati recesserant in alijs secus.

r Alienis. ō. presens ille qui est in hostis. ff. de pcu

ra.l.phs vel qui est in ꝓuincia.C.ō ꝓscrip.lō.tēp.l.vl.j. determinabit que intelliguntur loca vicina.

a C Decedat.hoc dicebat guil.si recesserat alo cito redeundi vt de pe.di.j.diuortium.

b C Domicilium.qō in pluribus locis hēri pōt. ff.ad mūi.a sumptio. ō. ō rescrip. dilectꝰ ij.de fo.cpe.er pte.

c C Domus ꝓpria ergo ꝛ sola domus possessio in ciuitate cōparata ñ faciat quē municipē. ff.ad muni.libertus sola.tñ q̄ztū ad hoc equiparātur domus ⁊ domicilū Quid dices si est i domo sibi ⁊ alijs cōi. Idem credo acsi esset i domo soluz ꝓpria ad hoc.ō.de postulatio.c.j.⁊ res cōis olim illoꝝ est. ff de ritu. nup.illō ⁊ qui iurat suum non esse iurat ⁊ sibi cōe non esse ff. de ver. si.si pupillus.§.vl.⁊ cuz quis legat seruos suos ⁊ qui in toto ⁊ qui in parte sui sunt legati intelliguntur. ff.de le.iij quis seruos suos.nec ob.xij. q ij.qui mãumittitur.⁊.ff. de i iusvo l.sed si hac.§. qui mumittit q; ibi erat commune pluribꝰ vt collegio ꝓb.xur bec solutio. ff.co. ti.l. cōis libertus non ob.xij.q.j.§. vl.q; ibi soluit.

d C Legales.ſm q̄ꝰ.xx.miliaria ꝓputant ꝑ die.ff.sigs cautio.l.vicēa milia.⁊ ñ modicū ēt superesset ñ iludere tur sub loco.ff.de verb.sig.l.iij.Jo.an.

e C Specialit.si ꝟ ē spāle:ergo ipius ꝺriuz ē gnāle: ⁊ hīc ad ea q̄ nō.ō.ō rescrip.nōnulli.⁊ q̄ dicit.ō.e.li.ō rescrip.statutū.§.cū aūt.de elec.cupiētes.j.Rñ.io.an.

f C Originis.certe saꝛ idē putoſi ñ ibi ꝟ ꝓtinuū domicilū:ꝛ inde nō sit oriūdꝰ:ad ꝟ.xij.di.si in adiutoriuz. ⁊ optie.ō.de elec.fundamēta §.vl.ō tēp.oz.c.iij.j.Rñ. ff.ad mūic.eiꝰ.§.vlt.C.vbi sen.a.vl'cia.l.senatozes.nec rōnez diuēsitatꝛ video:⁊ idē dico in oriūdo g ibi ꝓpñ nō hēret domū.ſz forte ꝙductā:cū eadē fit rō: ad hoc mori ꝓtingat:quēadmoduz si in locovbi eadez curia residet moreret. C Jdē ē si aliquis curiales ecclia romana vacā te pegriatiōis ifirmitatis aut recreatiōis seu alia q̄uis cā ad locū curie vicinum secedēs: i hꝰi loco vicio decedatꝰ dūmo ibi ēt si erat ad ipaz curiā fuēsurꝰ:eiꝰ domiciliūꝰ seu domꝰ ꝓpa ñ existat. C Loca vo intelligāt vicia eidē curie in p missis q̄ fmota vltra duas dietas legales q̄s ꝟ casu sic spāliſ volumꝰ ꝙputari a loco vbi morat ipsa curia:nō existunt.

C Sane sigs i locovbi degit curia sue ozigisꝰ domū bñs dez claudat extremū i ea:ipiusbñficia sub ꝑdicto nō alr icludāt statuto:q̄ si curiales ēt antea:⁊ ibidem occasione curie morarēt. C Porro.cū curiā ō loco ad locū transferri ꝓtingit:si curiales i itinere: dū curiā sequūtur eandez:vel in loco vnde recedit ipsa curia sor sitan remanentes ifirmi rebꝰ inibi exhumanꝝ humanis:ꝓremissum statutū:q̄tūcunq̄ locus vbi decedunt ab ipsa curia fit remotus:ad illozum beneficia se extendit.

Idem

S J apostolicaꝰ sede vacā te aliquas parochiales ecclesias vacare deceꝛo conti

gerit apud ipsam statuimus: vt de eis ne' ipsarum vacatio diutina periculū valeat aīabꝰ asserrē:per eos ad quos pos sit libere ordinari ꝓstitutione felicis recordatiōis clemētis pape ꝑdecessoris nostri de beneficijs apō sedem ipsam vacantibus p aliuz q̄ per romanum pontificem minime ꝓferendis:del alia' q̄uis ꝺria sup hoc edita nō obstāte. C Jdē volumus ⁊ de illis que i bidē ipso romano pontifice viuēte vacabunt:si ō ipsis p eum añ ipsius obitū non fuerit ozdinatum. Idem

S Jcuiꝰ nulla ꝑsonaz facta expressioneꝰ sit grati ose concessa facultas vt auctoritate aplica possit aligbus p sonis idoneis in certa eccīa prouidere vel beneficia: quorum collatio ē ad sedē aplicā legitime ꝺuoluta:cōferre ꝺdictozes eadem auctē p cen.ec. cōpescendo: huiusmodi concessoꝛ:quā cū spāle gratiā cō tineat:decet esse māsuz: non expirat ēt re itegra per obitū ꝓcedentis. Secus si super pui sione certe ꝑsone facienda fit data ptās eidem:non ob suā ꝟz eius cui pulderi mandatur gr̄az vel fauoꝛē: illa quidem expirat oīno si concedens re integra moriatur. Idē,

g C Moꝛarer.als.n.graue ꝓiudiciuz iferretur loco vbi degit curia si ꝓla bñficia tūc ibi vacātia hēret: solū ꝓferri p papā.

h S J apostolica se.ꝓchiales.spāle fit i eis pp curiā:i alijs ergo ius antiquū remanet:ad idē.ō.e.li.de elec. nemo.si p hoc satis pz q̄ i alijs nō currit mensis sede vacāte:currit tamē ignoꝛanti:vt.ō.e.statutū dixi.

i C Me ipaz.rōnem hic ponit.⁊ ē si.ō.e.li.de of. ōle.si is cui ⁊.j.ne se.vac.vno.in fi.

k C Afferre.ō.eo. ti.c.i.

l C Alia.vt.ō.c.statutuz ⁊.ō.c.ꝓrori.

m C Obitum.scilicet cū decessit infra mensem: alias non esset questio. ō.e.statutum.

n S Jcui nulla. Gra alicui concessa vt prouidere possit persōis idoneis in certa ecclesia persōnis non expressis: non expirat re integra obitu concedentis:secus si psone essent expresse.

o C Exꝑssione.multum ergo operat exꝑssio ꝑsone:⁊ facit.j.c.ꝓri.⁊.ō.de of.dele.is cui.e.li.

p C Jdoneis.vt.ō.eo.ti. super inoꝛdinata.⁊.c.is cui.e.li.

q C Legitime.ſm statuta laī.vel generalis cōcilij.ō.de cōcess ꝑbe n.c.ij. ⁊ de elec.ne ꝓ defectu. ⁊ talia bñficia legati de latere qui sunt i ꝓuincia cōferre posſūt.ō.e.venerabilis.

r C Decet.j.de regu.iu. decet.cum suis concoꝛ.

s C Suam.q̄ ergo est gr̄a eiusꝰ cui scribitur:nō expirat:vt.ō.secus q̄n al

terius puta ꝓ quo scribitur:vt hic.

t C Moꝛiatur.vel renunciet.ō.de renunci c.i.e.li.ad hunc finem expresse cōtradicit.ō.e.li.de of.dele.si super gratia, vbi dicitur q̄ executoꝝ ptās datoruz super gratia alicuius nō expirat re integra:sicut nec gratia:cum sit accessoria ad gratiam:hic contrariuꝫ dicitur ſo.facti diuersitas soluit contrariuꝫ:ibi loquitur de gratia iam facta:hic de facienda per executoꝛes:vnde ibi dicit tertus gratia facta ⁊ cetera,hic dicit prouisione faciendam:si ergo papa concedat canonicatum ⁊ prebendam:si vacat vel que primo vacauerit: nulli alij de iure debitam:⁊ super hac gratia per se facta dat executoꝛes habet locum decre.illa:quia cū illā sit canonicꝰ:⁊ iam

sit facta gratia.ptās executōr velut accessoria nō expirat:ß si papa nō facit gr̄am ß mādet fieri:puta prouideri mihi de bñficio:b ptās executoris principalis ē ⁊ expirat re integra.Sz quare nō expirat in.s.pri.casu:cū etiā adhuc sit prouisio facieda:So.ibi etiā iā erat facta gr̄a:cū respiceret cū q̄ quidē debebat nō eū cui debebat prouideri.

a ¶ Jeps cui.Emanauit ad declaratiōz decre.s.e. nō liceat.⁊.c. eps si.⁊c.cū ỹm aplm

b ¶ Cōmisisti qđ.al'sine pena facere nō posset:vt s.e.lib.de tēp.or.c.ij.

c ¶ Ad sacros iō dixit q̄ p ordinatis ad mio res nō scribit ecclesia vt ordinatores cōpellat:vt no.s.e ti.c.ij.

d ¶ Titulū.saltē p̄imonij.vnū scias q̄ Jo.gof. ⁊ inno.tenēt.s.eo.eps.q̄ q̄zūcūq̄ clericus hēat patrimoniū.nisi exp̄sse ordinet ad titulū patrimonij sui hz actionē ō ordinātē ad ea que dicunt.j.Tan.hosti.ō dicentes eū si p̄imoniū hz tacite ad titulū patrimonij ordinatū:ita q̄ deficiet actio gbus ego cōsent.o p̄ predictā decre.eps si al's illud nisi qđ ibi ponit nec p̄cepie nec exceptiue veniret:⁊ per decre.tuis e.t. ⁊ de hoc hēs per hosti.de rescrip.postulasti.

e ¶ In culpa.⁊ sic esse dz i pena:vt.xxviij.di.q̄.ea.xxviij.di. q̄ sunt Joannes an.

f ¶ Taliter.s.sine certo titulo.

g ¶ Ministrare.videbaī q̄ puniri deberet ille qui mandauit:⁊ imputare sibi debuit:q̄ talē elegit:⁊ per aliū fecit vñ idē ac si per seipsum elegisset:de re iur.g per aliū.Sed hec vera: vbi mandauit de certo:vt stati sequit:⁊ facit.s.de elec.si cō

b ¶ Aliū.No.p his que dixi.s.e ti. si pauper(promissarius.

i ¶ Certas.⁊ exp̄essas intelligo:q̄ si cōmisisset ei ordinare clericos tal'ville vl'loci:adhuc est hic genus ⁊ nō species: vnde locū habebūt superiora.aliō est eni certū:aliud certū ⁊ exp̄ssum.facit.j.de concess.p̄bē ne captande.

k ¶ Predicta.s.vite necessaria.

l ¶ Per te vel per aliū.s.pri.Rñ.nec poterat sibi i dignitatē beneficij obijcere ex quo illū dignū ad ordines reputauit.s de eta.⁊ quali.accepimus qđ dic vt ibi.

m ¶ Quo voluerint.dū tñ catholico:⁊ in aperta se.ap.rebellione nonfuerit.s.de p̄scrip veniēs.

n ¶ Ad p̄missa.s.vite necessaria:donec eis de cōpetenti beneficio sit prouisū.⁊ transit talis obligatio ad successores.vt s.eo.ti.cū ỹm apostolū.Quid dices si clericus ordinatus sine titulo ad sacros p̄misit epō:q̄ euz super his non inquietaret:nūqd talis renūciatiōne non obstante agere poterit:videtur q̄ nō ex quo renunciauit.vij.q.j. q̄z periculosū. de elecū inter.R.Econtra.q̄ istud videt ius publicū:qđ remitti nō pōt:de fo.p̄pe.si diligēti.de sen.ex.p̄tingit:⁊ beneficio quod nondū habebat renunciare non potuit:sicut nec hereditati nondum delate.ff.de aquiri.here.l.q superstitis.⁊ alimenta pacto alimentarij non'tolluntur.ff.de trasac.cum hi.dixit da. q̄ valet pactum.bar.bal'.hoc verum:si post ordinationem i ueruenit:sed si ordinatiōe vteraz simoniacus esset deponendus.s.de simo.c.penul.in questione veneriali que icipit esto q̄ episcopus ordinet.

o ¶ Quanuis tibi.si primo loco papa dat licentiam conferendi beneficia certo modo vacantia vel ad papam deuoluta:secundo aliquod de bis conferat specialiter:vel conferri mandet:species generi derogat: ita q̄ secundo beneficium ō betur:ad hanc ō cre. concor.s.ti. dudum.

p ¶ In genere.si autem in specie dedisset licentiaz puta archiō boñ. cum vacabit tūc secus quia vtrūq̄ speciale:⁊ sic valeret p'mū nisi de primo fieret mentio in secundo:⁊ idem est si ante secundam specialē gratiam iam erat descensum.ad speciem ex vtute p̄me ge

Jeps cui nullis personis expressis iſgenere cōmisisti vt vice tua ordines in tua dioceſi celebraret ad sacros ordines promouerit quē piam titulum non habentez ei cum in culpa fuerit taliter ordinādo eundem tenebitur vite necessaria ministrare donec sibi p eum vel per aliuz de competenti beneficio sit prouisum. ¶ Si vero certas cōmisisti eidem ordinare personas iu qui p̄uidere b casu anbaberent titulum debuisti taliter ordinato ad predictam donec p te beneficiatus fuerit obligatus existis, ¶ Eis aūt quibus a diocesanis datur licentia:vt possit a quo volueritepiscopo:ad omnes sacros ordines promoueri; non qui ordinant:sz q̄ tribuūt lniazcū eā dare ñ debeāt titulū nō habēti ad p̄missam si titulū non habeant obligantur. Idem.

Quāuis tibi nuper in genere p̄tātē ōderim bñficia sex clericoz tuoz cedēti uz vl' decedētiz' auēte ñra p neralis :ad hoc.s.de fil.p̄sbp.ex tua d of.dele.ex pte.j.

q ¶ Tuorum.qui dicantur sui clerici hoc casu ⁊ similibus habes.j.de ver.ſgni.c.vlti.

r ¶ Decedentium ista duo sunt diuersa marime i impetrationibus vel gratijs:vt p̄batur.s. de re crip. suscepti.ij.Rñ.Sed nunqd si clericus suus cedit vel decedit in curia romana poterit eius beneficium conferre:Dic q̄ non nisi haberet ad hoc mandatum exp̄ssum.vt.s.e.c.ij.in fi.Sed quid dices:ille cui facta est talis gratia vult conferre beneficia:que vacant per vrorationem clerici sui:vel per adeptionem ep'at vel secundi beneficij curati:nunqd poterit:Et videtur q̄ sic iam enim tacite ipso facto renunciasse videt ad hoc.s.de his q̄ fi.a ma.par.c.ex oze de of.dele.gratum Credo q̄ cū tales indulgentie restringantur.s.e. is cui.⁊.c.q̄uis q̄ talia beneficia conferre non poterit cum potius p̄tuatione iuris q̄z renūciatione vacent: quod patet ex eo q̄ compelluntur ad illas dimittēdas vt.s. de cleri.coniu.c.j.s.e.multa.⁊ lz eps⁊.c.cum singula ad hoc facit predicta decre.suscepti.nam similiter posset dici.q̄ cedens esset mortuus quo ad beneficium:cui cessit.vij.q.j.§ ecce in quibus.xxiij.q.ij. §.j.Sed ponē iam contulit beneficia. v.clericorum moriuntur duo sui clerici simul:quorum alter habebat pinguiō beneficium altero:vult pinguius conferre nunquid poterit videtur distinguendum:aut papa p̄prio motu dedit hanc gratiam:aut non:vt primo casu possit pinguius conferre secundo non:vt.s.e.pluribus.Sed dic q̄ illud posset locum habere.si posset conferre beneficia ser p̄riorum clericorum suorum decedentium:sed hic de primis clericis non est dictū vñ qđ beneficiuz voluerit cōferre poterit.dñs.Jo.an.

s ¶ Idoneis.s.e.is cui.

t ¶ Post alias nō fuisset tanta questio ex quo primuz mandatum speciale genus p̄cessisset.Jo.an.

u ¶ Derogat vt.j.de re.iu.gnēi cū suis cōcor.io. and.

x ¶ Conferamus.penes papam eniz remāsit cadē po

testas ⁊ maior etiam in predicto: vnde ex quo ipse ꝓ occupauit: melior est ipsius conditio: vt. ℟. e. dudum.

a ℣ Is cui. hūit ortū ex constitutionibus reuocato rijs: quas fecit bonifacius statim post promotionem suā de gratijs factis a nicolao. iiij. ⁊ celes. v. ꝑ quas ius quesituꝫ erat ad rē non in re.

Reuocatōia gratiaꝫ nicolai icipiebat: ꝑdecz ad apicē. illa vero celestini icipit dudū circa promotiōis ⁊ de his etiā constitutionibus tractat. j. c. priori. ⁊. j. ō concess. preben. c. vl. plenius

b ℣ Nicolai. iiij.

c ℣ Celestini. v.

d ℣ Anneraz. q̄si in annexis secus ℟. e. ti. sup eo. ⁊. c. qz sepe. ⁊. j. prīrū.

e ℣ Verba. quorum mentem habes. j. de concess. preben. c. vlti. ad litteraz erant he omnes collationes prouisiones reseruatiōes super canonicatibus dignitatibus personatibus ꝑbēdis officijs portionibus prestimonijs ecclesijs parochialib⁹ ruralibus vel alijs nec nō super quibus cūqz beneficijs ecclesiasticis vacaturis cū cura vel sine curā. in quibus non sit ius q̄situm in re: licet ad rē ꝑ dictū antecessorē nostruꝫ seu eius auctoritate factas: concessas: seu commissas. ⁊ ea q̄ ab ipso super his vl circa eā quolibz processerit apostolica auctoritate. in fratrum nostroꝝ pñtia. vj. calendas ianuarij: cū adhuc sicut ꝑmittitur essemus Neapoli omnino cassauimus irritauimus ⁊ vacuauimus: cāsas irritas ⁊ vacuas nūciauimus: nullius etiam decernimus fore firmitatis ⁊ qō ertunc secus a quoq̄ scienter vel ignoraūter contingerit attēari. ⁊c iō igitur dixit ista verba: qz per verba illa cassat ius quesitum ad rem sed non in re: nō sic itelligit reuocatū.

f ℣ Consuetis. ꝑ hō non reuocat gratia. est enim ego: q̄ ꝓpter ius in re seruaretur ius ad rez in hoc casu q̄z ꝓpter ius ad rem extingueret ius in re contra mentem cōstitutionis.

g ℣ Magis dignuz. ℟. cōse. ecclesie vel al. q̄ i dubijs cū suis cōcor.

h ℣ Et si tolle qō ē. j. ꝑfatus qui canonicatum auctoritate ap. iam habebat adeptus fuerat i eadem ecclesia ex episcopi ⁊c. Jo.

i ℣ Cuiuscunq. ad quē pertinebat collatio: vel forte legati.

k ℣ Idem. scilicet q̄ canonicatum retineat: ⁊ canonicatus ratione ꝑbendam.

l Quodam. alias hoc erat de iure cōmunis. ℟. e. ti. hi. qui.

m ℣ Anteferri. ad idez j. de cōcess. preben. auctē.

n ℣ Constitutio. reuocatoria de qua vidisti. ℟. proximo. c.

o ℣ Ignoraūti. ℟. e. si postq̄ ⁊. c. dudū ⁊. c. si beneficia ⁊c.

p ℣ Collatio. quia si prius cessisset collatio ius habuisset non ad rē se in re ⁊ sic non fuisset reuocatū ꝑ ꝓstitutoz reuocatoria. ℟. c. pri. j. de cōcess. ꝑbē. c. vl. ⁊ sic no. q̄ gs i pedit aliū i eo qō ꝑ se nō ꝓsequit: ad idē. j. de ꝓcess. ꝑbē. auctē. sed ibi aliqd ꝓsequit: qz hz secūdā ꝑbēdā: q alīs solū habitur⁹ esset tertiā. Jo. an.

q Mandatū. decre. venit declaratie ad decre. ℟. e. cū i illis. i fi.

℣ Bñficio. de curato nō prouidebit. ℟. e. ti. cū i illis. in fi. nec de dignitate. ℟. e. ti. c. vl.

r ℣ Collationem. de spectāte ad presentationez i stitutionem vel electom sonis idōneis ꝓferendi canōicatū tñ ⁊ ꝑbēdā qs in tua ecclesia i qua p⁹ ꝑdictā gr̄az tibi factā mādauim⁹ cuidā speciali ꝓuideri obtinebat qui dā ex eisdē tuis clericis nūc ō functis: cōferre nō potes: cuz illi ꝓ quo scripsim⁹ debeātur. nā ꝓme gnāli gr̄e tibi facte derogat⁹ posterioꝝ specialis: lz ō illa nō fecerit mētionē. ℣ Simili ratione si post facultatē tibi ꝓcessā a nobis ꝓferendi bñficia tue diocesis quoꝝ collatione est ad se. ap. devoluta: nos eoꝝ aliqō añq̄ tu cōferas ꝓferam⁹ spāliter alicui vel cōferri mandem⁹ de concessione tibi facta non habita mentione facta per nos collatio canonica est censenda. Idem.

S Jris cui de cānonicatu ꝑbenda ⁊ dignitate ꝑsōatu vel officio per felicis recordationis nicolai⁹ vel celestini⁹ ꝑdecessoꝝ nostroꝝ lr̄as gratia in aliqua ecclesia facta erat ꝓstitutōis nostre reuocatoꝝie tpe canonicatum ⁊ prebendā dignitati personatui vel officio alicui non annexam⁹ erat adeptus: lz dignitatem personatū seu officiū inibi expectaret ꝓpter expectationē h⁹i priuat⁹ non intelligit iure qō in canonicatu ⁊ prebenda fuerat ꝑublice assecutus ius tñ qō ad dignitatem ꝑsonatū vl offiū ꝓpetebat eiō iuxta ꝓba⁹ dicte reuocationis itelligitur reuocatū. ℣ Mō sic aūt si cānonicatū cū dignitate persona tu aut officio cōferri tñ canonico ꝓsuetis⁹ fuerat assecutus sub expectatione prebēde cuz ius magis⁹ dignum quod iste in dignitate personatu seu officio h⁹i iā bēbat: ius min⁹ dignū canonicat⁹ retineat cui⁹ canonicatus rōe idē ius eidē saluū remanet ad prebendaz nulli alij debitam apostolica añ ipz aucte recepto. ℣ Sz ⁊ fi⁹ ex epi ad alt⁹ cuiuscūq̄ collatiōe vel ꝑuisiōe adeptus fuerat i eadē eccl⁹ia dignitatē ꝑsonatū siue officiū ꝓferri tñ canonico ꝓsueta ꝑfatus q canonicatū aūcte ap. iam habebat: ibidē⁹ erit cēlendū Y dez

Q Uodā⁹ per litteras felicis recordationis nicolai pape ātecessoris nostri canonicatum sub expetatiōe vacature prebēde i certa eccl⁹ia obtinēte: successoꝝ eius celestin⁹ cuidā alteri similem in eadem ecclesia gratiam fecit: quem omnibus etiā ante ipz aucte apostolica vel q̄uis alia i ecclesia ipsa receptis voluit anteferri m cū intpositione decreti: priusq̄ tñ ad primum ⁊ eius executoꝝes scōe gr̄e noticia peruēisset vacās ꝑbēda eidē ꝓmo per suos fuit executoꝝes collata: p⁹ h⁹i aūt ⁊ añ factā scōo collationē ipsi⁹ prebēde nr̄a ꝓstō⁹ reuocatoria emanauit: ⁊ qm̄ quis eoꝝ ius bēat i prebenda h⁹i dubitat: nos neutrū illoꝝ decernimus ius hz̄e in eadē ꝓma. n. collatio post ⁊ ō decretum a dicto celestino intpositū facta lz ab ignorātibus ⁊ ēt ignorantiꝫ ñ obtinet firmitatē. ℣ Jus vero qō scōo ad ꝑbēdam: nō in prebenda h⁹i ꝓpetebat: cū nr̄am reuocationem eius collatio⁹ non precesserit: per eam penitus est sublatum. Idem.

M Andatū⁹ apostolicū tibi directū: vt. T. cleri cō ꝺbñficio⁹ spectāte ad collatōz narbon. capll̄ ꝓuideres:

non poterit ꝓuideri.ſ.e.cū in illis.§.cū aūt.

a Capli.idē enim eſt facere per aliū qđ ꝑ ſe ꝑ.de re.iur.qui per aliū cū ſuis cōcor.ff.qđ cuiuſq; vni.utē eor.§.ſi decurio

b Statuto.ē forte cōſuetudo vel ſtatutū:q; beneficia(nes vacantia ꝓ:mo menſe pertinentia collatione apli:conferat ꝑ mus canonicus vacantia:ſcōo ſecundus:tertō tertias.ꝛ ſic de ſingulis vel q; beneficia familiariū ſuoꝝ ſpectātia ad collationē capituli vacātiū canonici conferant: talꝫ conſuetudines.ꝛ ſtatuta ſunt in multis eccleſijs gallicanis.

c Extendit.q; papa ſi intendebat grauare alterā dignitatē capituli: ſed totum capitulum.ſ.e.cu in illis ad fi.

d Singulariter.quaſi nō vice capituli: vt i ꝓmo reſponſo. Jo.an.

e Prebēdaꝝ.vl dignitatū vl officiorū ipſius eccleſie:vt i ſcōo Rñ.ꝛ nō q; dicit ratiōe huiuſmodi prebēdarū.q.d.ſi pertineret ob aliaꝫ cāꝫ:puta ꝓpter alia beneficia. quē hꝫ in alia eccleſia: mandatum tunc nō cōprebenditilla.

f Aſtoralis.Emanauit ad declarationē decre. ſ.e.ex parte i fi.ꝛ eoꝝ q̄ ibi no.hoſti.ꝛ eo.ti.de rectoribus in fi.ꝛ hoc dicit datio coadiutor epor ſuoꝝ ſupior eſt de maioribus cauſis:ꝛ ſpectat ad ſolum papam:pōt tamē eps ſenio vl i firmitate perpetua impeditis:de conſenſu capituli ſui vel maioris ꝑtis ſibi auctoritate ap.vnū vel duos coadiutores aſſumere:ꝛ ſi demens fuerit:capitulum aut due ipſius partes hoc facient. Sed ſi eps ꝺdicit:tunc nil innouabit capitulum:ſed epi ꝛ ecclie conditionem q̄ cito poterit intimabit pape ꝛ coadiutores iſti ſumptus moderatos, habebunt de prouentibus prelatorum ipſorum.

g Maioribus connumeretur ergo inter alias quaſi habeſ notatas.ō.de trāſlatio.c i.de of.leg.a.q; translationē de excel. prela.ſicut vnire.

h Non obſtāte. No.per hanc litteram q; contra romanā ec.non currit preſcriptio in his que ſibi in ſignum ſpā'is privilegij reſeruauit:ſicut nec contra priuilegium prelationis: de hoc.ō.de preſcrip.cum nobis.

i Tātummodo.ſic.ō.eo.li.de ſup.ne.prela.eccleſie.ergo nō ab archiepo vel patriarcha vel legato:qz in gnāli legatione talia nō trāſeūt in predicta decre.q; translationē. Ad decre. ſ.e.ex parte in fi.rñdetur q; illud fuit de ſpeciali aūcie vl mādato dñi pape:ꝛ q; ita eſſet per antiqua iura probāt per caſi. vij.q.i.c.i.ꝛ.c.q̄uis triſte.cuz multis capitulis eiuſdem queſtionis ad idem decre.ſuperius allegate.ꝛ de regula.lz ver.il

beneficia eiuſdē capituli:ſiue denḡ in cōi per ipm:ſiue p canonicos eiuſdē eccleſie ſingulares vice ac auctoritate capituli aut ex iure ipius de conſuetudine vel ſtatuto:merito cō prebendit:ad beneficia tū rōe dignitatū perſonatuū vl officioꝝ q̄ nōnulli ex eiſdē canōicis obtinēt i ipa eccliа ad eo/rūdē collationē ſpectātia mādatum h9i minie ſe extendit

C Jdē eſſe cenſemus ſi rōe p̄bēdaꝝ ſuaꝝ ad ipſos canonicos collatio dictorū beneficiorum ſingularit pertinere noſcat niſi ꝓtineat forſitan i mādato:q; eidē clerico prouideas ō bñficio ad collatiōez narboñ. capituli ptinēte cōiter i diuiſiz tunc enim:de bñficijs q̄ ad ipſoꝝ collationē rōe h9i prebēdaꝝ poteris ꝓuidere

Bonifacius octauus.

De clerico egrotante.

Aſtoralis officijō bitū exequentes ō claramus atq; ſta

la ſemper.de renunc.niſi ad finem.

h Remotis his enim precipue prouidendum fuit ad hoc ſupra de elec.nihil eſt ad fi.

C Perpetuo.ꝛ ſic no.q; hz egrotās laboret infirmitate incurabili:nō remouet hz daī coadiutor:ad idem.ſ.eo. ex parte.ꝛ ſic reꝓbaī opi. ber. de qua nota.ſ.e. tua.

m C Maioris.regulariter.n.tenet quod facit maior pars:de hīs q̄ fi.ama.p.ca.c i.ꝛ dī totū capitulū feciſſe.lvi.di.apoſtolica.cuz ſi.ſed hoc fallit.j.in ꝓxi. caſu.

n C Auctoritate aplica.ſūt igitur iſti delegati pape in hac parte.ꝛ cōor.ō.de of.or.irrefragabili.ō.de here.ad abolēdā i fi.j.de ſta.re.c. vno.ꝛ i cle.q; rogāres ō ſu.ne ꝑ.

o C Demens. de ſuc.abſte.cū dilectus.iij.q.ir.iudi cas.ꝛ ē ſi.qđ dicit q; qñ pī ē furioſus filiꝰ daī curator pīi.C.ō cu. ſu.ſi pī.ff.e.ti.l.ij. alīs aūt erubeſcit ter filios eē caſtigatores parētū: i aūc.ō nup.§.ſiqđ

ſactū.coll.iij. de ma.ꝛ obe.cum inferior.hinc ē q; ipi inuito coadiutorem non dabunt:vt in ſe.R.

p C Due partes.ꝛ ſic non ſufficit maior ꝑs:ꝛ eſt ſpāle: ad iō.ō.de elec.lz vbi in electione ro.pon.requiruntur adminus due partes:ad idem.ō.e.ti.ſcriptum.vbi in poſtulatione:que concurrīt cū electione due partes ēt requiruntur ad idē.ō.e.li.de elec.ſiqñ.ꝛ.c.indemnitatibus.§.i.lz aūt hoc ſit ſpecial.ſe.q; due partes debent conſentire:regulariter eſt q; due ꝑtes collegij vel vniuerſitatis debent eſſe pītes.ff.qđ cuiuſq;.vniuer.l.plane.ff.de decr.ab or fa.l.iij.

q C Aut duos.hanc ſam quaz.ō.habueras hic videas repetitā:p quā ſaz credo q; ſi plures dare vellent nō poſſēt.ꝛ potuit papa ad ꝛ motus eē ex eo:q; coadiutores debēt ſūptꝰ hīe.ab eccliа:vt.j.e.§.pīri.ſtemꝰ ſcripture:qz papa ſi de pluribꝰ voluiſſet ſic erpſſiſſet: de deci.ad audiētiā.ꝛ ſuffcit ita ſcriptū eē.vi.q.iij.ſcriptū.ff.q.ꝛ a gbꝰ.l.ꝓſerit.cū ēt iſti nō ordinaria:hz ōlegata ptāte fungāt:vū būt ſeruare metas mādati.ē.ti. ꝓxi cui de non.ō.de reſcrip.cum dilecta.

r C Officium.eſt ergo coadiutoris officium ea facere q̄ pertinent ad officium eius cui deputatus eſt.

o ¶ Voluerit. non est ergo idem tacere quod contradicere: quia si contradicit capitulum coadiutorem non dat; si tacet secus vt in prox. casu: ad hoc facit. j. ō regu. iu. is qui tacet vbi dicam de hoc. Et nota arg. ad hoc quia coadiutor a datur invito: ad hoc. vij. q. i. scripsi. ¶. c. qualiter. ¶. c. q̄uis. §. ecce. sed hoc ē falsum: q; invito datur: ad hoc de ec. edi. ad audientiā j. i fi. ¶ nō. ¶. ex p̄te. i vlt. glo. Et iura illa nō in coadiutore ẓ in substituto loquūtur q nō datur iuito: coadiutor aūt in cāu isto p capl̄z invito epō nō dat: alis autē per eum ad quez pertinet bene dat invito: vt dixi: ẓ hic ap. auctoritate dat: sed casu nō dabitur: q; capl̄z in ẓ casu mādatū nō hz a papa ad quē datio eius pertinet: vt in prin.

b ¶ Proximo. s. qñ demēs est epūs ¶ nescit vel non pōt exprimere qd velit.

c ¶ Circūstantias aliter eni ad veritatē peruenire nō posset. xxij. q. viij. occidit. §. de testi. cū cām.

d ¶ Moderatos ad idē. e. ti. de rectoribus. ¶. c. se. nō eni cogunt prouīcias militare stipendijs. x. q. ij. precarie. xij. q. ij. charitatem.

e ¶ Abstinentes. ad idē. §. de elec. nihil est. ¶ eo. li. e. ti. is cui. ¶. c. in dēnitatibus. § si vero. ¶ intellige de alienatione immobiliuz vel mobiliū pretiosoz: aut mobilia que seruando non possunt alienare poterunt ad ista tutor. C. de admi. tu. lex que tutores. Jo. an.

f ¶ Si capitulum. Emanauit ad declarationē eorum que no. §. de ma. ¶ obe. hi q. ¶. c. cū oli.

g ¶ Epi solius. quod dic vt. j. ne. se. va. c. vno

h ¶ Non poss. t. vt. §. ne. se. vaca. calla. Sz obij cies: si potest confirmare quod ē plus: quare nō cōferre. So. est falsum q confirmare sit plus: q; q cōfirmat non donat. de fi. instru. inter. sed qui confert donat. §. e. li. de of. vi. c. vlti.

i ¶ Presentatos. quid de electis per clericos ad quos electio spectat: dic idem: sed de illis erat expressum: in predicta decre. cū oliz de ma. ¶ obe. iō de presentatis solū hic dixit ¶ poterat de presentatis dubitari quasi pfatio inniteretur gratie. ¶ nō iuri cōi: vt sic ptās huius gratie vacante sede in capitulum non transiret.

exequantur:. ¶ Si aūt epūs senio aut incurabili morbo grauatus vel perpetuo impedimēto detētus: ad sui executionē officij reddat iutilis ¶ coadiutorem assumere vel hīe nolūerit": ẓ a capitulo requisitus ppriose illius nō idigere suffragio fortitā asserendo: tunc nil per capitulū innouetur: ẓ hoc casu ¶ etiā primo" idē capitulum epi ¶ eccl'ie sue cōditionē ¶ statum ac facti circunstantias' vniuersas: q̄cito poterit fideliter ¶ explicite referat ad noticiā dicte sedis: recepturi hūiliter ¶ efficaciter iplenturi: quod sup hoc per sedē ip saz ptigerit ordinari. ¶ Presenti q̄z adijcim⁹ sanctioni: vt coadiutores h⁹i de prouētib⁹ prelatorum in quoz assumentur auxilium: sumptus recipiant moderatos": ab alienatione qualibet de bonis ecclesiasticis prelatorum ipsoz vel ecclesiarū suarum quomodolibet facienda penitus abstinentes" rōnem nō soluz i districto examine: sed ¶ prelatis eisdē: si sane mētis extiterint ac capitulis eoz̄dem: seu etiam ipsoz̄ prelatorum successoribus: hoc antea nō fecerint: plenariā reddituri. ¶ Cetez quod de episcopis pmittitur ad superiores etiam prelatos esse volumus ¶ intelligimus referendū. Bonifacius. viij.

De institutionibus.

¶ Si capitulū' sede vacante bñficia q̄ ad collationē epi⁵ pertinet conferre nō "possit: pfatos' tñ a patronis pōt admittere: si sint idonei" ¶ eos instituere in bñficij is ad que fuerint presentati ẓ episcopuz' si supereset admissio ¶ institutio huiusmodi pertinet. Idem.

¶ Si is ad quez" rectoris p sentatōe aliq̄ parochiali ecclesia noscitur pertinere quēpiam nō pfatū i sacris pfatet ad eādē ipz dūmō alis sit idoneus: ¶ infra tps a iure statutū "ad ordines quos ipsius eccle cura regit valeat pmoueri decernimus admittendū Inno. quartus dilecto filio andree capellano nostro.

De concessione prebēde ¶ ecclie non vacantis.

¶ Via⁹ cūctis ¶. j⁹ ponebat itaq̄ pro

k ¶ Idonei. intelligitur si non sit appositum: de elec causam que.

l ¶ Episcopū. solū ea enī que sunt iurisditionis transeunt in capitulum vacante sede: vt in iure b⁹ superius allegat: ad idem de here. ad abolendam. qō verū intelligo nisi interdictū esset eis a papa: vt. §. eo. li. ō ma. ¶ obe. c. vno.

m ¶ Jis ad' quē. q3 i decre. §. de etas. ¶ quali. preterea. de dispē satione oli fieri poterat: ē hic bodie ius cōe: qō verū itelligo i boc suo cāu si. cū pfatur quis ad rectoriā eccleſie parochialis per patronū. Hic autem vt dixi. §. de preben si pro electis pauperib⁹

n ¶ Statutū. §. de elec. licet canon.

o Via. si mandetur alicui puideri de dignitate vacatura quā iurerit acceptādaz ¶ vacat dignitas quā an acceptationē ordinari⁹ confert reseruationē inibitionē ¶ pcessus sup prima vacante. Cōtra hūc casum stillus curie clausulam adinuenit: qua statuit terminū acceptādi: inhibēs infra illū collationē fieri: cum decreto quod dic vt in cle. e. ti. cum ei quem. ij. Nñ.

p ¶ Et infra. sub ō infra itelligas factū. s. q⁹ Inno. dedit gratiam draconi super prima prebenda vel dignitate sine cura que vacaret in eccleſia carnoten. quā duceret acceptandam. dato sibi prioze quodā in executorem: ¶ in litteris suis erat decretum: prior ille accessit ad ecclesiam carnoten si q.e tunc vacabat: ¶ ibi capitulo in quo erat subdecanus gratiam publicauit: ¶ contulit ibidem illi. d. dignitatem sine cura vel p bendā que ibi prio vacaret quā duceret acceptādā i bibens nequis veniret ō suā collatioez ¶ pronūciās irritū sec⁹ factū Post hoc ppos⁹ normānie i vltramarinis prib⁹ decessit p⁹ electo ¶ confirmato subdecano ¶ ipi⁹ ecclie carnoten. i epz carnoten. ppositura ātilla erat dignitas sine cura i eccliā carnoten. g. sci Eustachij cardial i pñb⁹ ill' legat⁹ sup plicauit epō: vt dignitatē illā oferet ādree nepoti. d. pape epūs ille cōmisit illi cardiali: vt oferet: q̄ factū erit prior. autez ille executo: oratio

nis audiens dignitatē illā vacasse:cōmisit cuidā archipbytero:q illū draconē q ipsaz dignitatē acceptauit:deberet de ipa inuestire:qđ factū ē:mō inf.d.7.a.sup hac dignitate qō ne suborta:partes fuerūt cotā papa.7 primo allegauit.a.vt sequitur.hec patent in decisa:7 ea que sequētur.j. Et diuide i vj.ptes.In pma q durat vsqz vbi dicebat aūt.ponitur an petitio.In scda q durat vsqz ibi er parte ponit d.defensio.In tertia q durat vsqz ibi ſz erit.ponunt replicatiōes an.In qrta q durat vsqz ibi ecōuerso.ponunt duplicationes dracōis.In qnta q durat vsqz ad §. nos itaqz ponūtur triplicatiōes an.In serta pro an.sntia hec fertur.

a ¶ Predicta.in decisa. sic.j.de rebus ec.nō alibi duduz.

b ¶ Vacabat.nōbat factū ptis alteri9 q̄si dicēt illi.d.fuit collata pbēda p executorē suū añqz vacaret:ſz mihi vacās collata fuit.

c ¶ Potuit.s.p eīm seu ei9 auctē.vt.§.dixi.interdū ēt solus ep̄s talia cōfert:inf dū cū capl̄o ſm diuersas ꝓsuetudies qō dicit no.ō elec.cū eccliā vlterana.j.ne.se.va.c. vno.7 bene dixit qui poterat:q alīs collatio non valuisset:q p non dato habēt:quod ab illo datur 7 c.de iurepa.quod q̄ū ibi de.hoc

d ¶ Priorem.qui fuerat executō draconis:vt dixi.§.

e ¶ Posset Mō q aliqua p̄cesserat:sed nō tal̄ q ipedire possz:7 erat rō: q: fuerat facta añ acceptationem:vt pz j.v.sub iunctum.

f ¶ Premisse.i decisa ipe trate per illum d.ad priorez executorē suū Jo.an

g ¶ Publicate vñ p hoc videbatur dignitas affecta: vt.j e.si capitlō. sed non est vez hoc casu. vt ibi dicam.

parte tua:q cuz predicta[a] prepositura dū vacabat[b] tibi per eum qui conferre potuit[c] ipsam collata fuisset collatio huiusmodi canonica existebat: maxime cum nulla per priorem[d] ipsum que illam impedire posset:[e] inhibitio p̄cessisset.

¶ Dicebat autem pars altera q cum premisse[f] littere sede carnoten. vacante fuissēt in capitlo publicate[g] ac p̄fat9 episcopus tunc de capitlo ipo eēt[h] ibiq; p̄sens existeret ignorare non potuit mandatū apostolicum super conferēda memorato.d. prebenda vel dignitate sine[i] cura:quam ipse duceret acceptandam:cum primo in eccleſia ipsa predcā vacaret: alij fuisse directum: 7 sic consequens facultatem sibi esse ſblatam conferendis huiusmodi dignitatez: propt qō videbat[k] q nec p se nec p aliū p̄fataz p̄posituraꝝ curā nō hñtē aliaz annexā:que primo post mandatum ipsum in eccleſia predicta vacauit: potuerit alicui persone cōferre:p̄sertī cum iam dictus p̄ eodem publicato mandato mox p̄fato.d. prebendam vel dignitatem curam huiusmodi non hñtem:quaz primo in eadem eccleſia vacare contingeret contulisset:nec alias etiam prout allegabatur[l] p desse poterat ipsius ipsi ignorantia in hac pte:nā si alicui a sede apostolica cōcedat: q excōicari non possit[m] lz id forsitan suus ignoret episcopus non tamen propter hoc eius

ligatur snīa:si quam proferat in eundem. ¶ Similit[n] si alicui conferendi prebendam aliquam tribuetur a se.apo. ptās:ex hoc ipso vī q sit epīscopo conferendi tunc eā penitus īterdicta facultas. ¶ Nec obstaret si forte obijceretur q lexseu ꝓstō vel mandatuz nullos astringunt nisi postquam ad canonicam peruenerit eorundez:aut nīsi post tempus[o] infra quod ignorare minime debuissent: quia in priuile-gijs[p] indulgētijs seu cōcessionib9 spālibus secus existit: in qb9 sufficit:q ad illoz qbus concedunt noticiā perueniāt vt pz cū indulget alicui q excōicari non possit: sicut superius est expressum:7 qđ cum tribuit alicui ptās conferendi prebendā: vī proculdubio ei concedi aliqd spāle[q]. ¶ Adijciebatur insuper q cum snīa statiz arcet etiam[r] ignorantez: qm̄ si contra p̄latum aliquē absentem[s] depositionis snīa proferatur: contractus quos iniuit ignorāter postea vt p̄fatus nullum robur obtinent firmitatis 7 i suprādictis trīs irritum decernimus 7 inane: quicquid super huiusmodi prebenda vel dignitate contra nostrum contigerit attentari mandatum collatio quaz idem episcopus post tale nostruz decretū:siue illud ignorauerit siue non de p̄fata p̄positura per se vl̄ p aliū fecerat non valebat. ¶ Exparte vo tua extitit replicatū q hoc de illis priuilegijs 7 indulgētijs

dum erat:vt.§.e.li.de preben.cum in illis.j.

k ¶ Videbatur.male intelligētib9 sub litera ât īscriptis hoc non videbatur.§.de testa.inte corporalia §.j

l ¶ Allegabitur pro parte ipsius.d.ad corroboradā exceptionem vel defensionem suā.

m ¶ Non possit vt.j.de.priuil. volentes.talia tñ priuilegia non ertē duntur ad snīas ordinariorum nisi in casibus vt.j. e.ti.ne aliqui.

n ¶ Similit.pax valet hec similitudo: q: alia rō reformat pactuz vt pz.j.§.er.parte.

o ¶ Tēpus.qđ ē duoz mēsiū a ipe publicatiōis p̄ea vero nō valebit ignorātiaz allegere: i auc.vt factē no.costitu.circa pn.7.§.ne cle.vel mo sup specula 7 hic adō quod diximus i fi.sup data 1 vlti.glo.io.

p ¶ Priuilegijs. hec allegatio intelligit ſm rūsionem partē aduerse.j.e.§.ex parte. 7 poterat esse ratio:q: cōstitutiones sunt penales 7 sic ex se odiose priuilegia grosa 7 sic fauorabilia adhoc.j. de reg. iur.odia.sed lz ꝺ probabile videatur ſm predictuz §.oz intelligi.

q ¶ Spāle.qsi bz intētione allegātis lr̄a p.d.direcā priuilegiū est cē senda:7 sic nō requirat episcopi scientia:ꝺ non est itavt seqūt io.an.

r ¶ Absentez cō tumacē alīs §.iij q.ix.per totum.

s ¶ Depositiōis.

b ¶ Esset.sic supra de rescrip.eam te.7 lz hoc non ignoraret: nō tamen ignorabat collationem per priorē factam anteva cationem 7 acceptationem non valere:7 ideo iste allegatiōes ignorantie parum prosunt.

i ¶ Sine cura.7 si hoc non fuisset adiectum:de tali īntelligē

idem in inhibitione suspensione vel excōmunicatiōe videtur:ad hoc de do.7 cōtu.veritatis.in fi.

t ¶ Valebat.hoc verum esset; si de certa prebenda vel dignitate mandatum fuisset:vel in casu isto post acceptationem:7 hoc non aduertit allegator.

a ¶ Cum suā hñt. p̄uilegiū enim datum alicui statiz vim suā hz: cū peruenerit ad illū cui cōcedit: ad hoc facit ler dicens q̄ si scripsi seruo meo vt i libertate moretur: nō statim liber est sed tunc cū littera ad ipsum peruenerit. ff. de acquir. pos. l. q̄ absenti seruo in p̄in.

sed non sic cū datur alicui p̄tās cōferendi p̄bēdā dvt. j. nō sic aūt cē.

b ¶ Certā exp̄ssā vel nō exp̄ressaz puta p̄mā que vacauerit

c ¶ Incertā. sicut cū dicitur ,p̄bēdā coferas quaz durerit acceptandam: vt in casu nostro.

d ¶ Adimat .ē. de p̄ben. dilectus. ij.

e ¶ Et irritum. nō q̄ executo: q̄ hz p̄tātē q̄ferēdi potest interdicere collationez ei ad quē pertit ō iure: z reseruare sibi collationem z decernere irrituz quod postea fieret: sic z legat⁹ de iurepa. cuz dilectus. z. nō. de ß de p̄ben. c. volt. z sic habes hic tres casus in quibus p̄bendaz afficitur: de his vi debis. j. e. si capitulo. z. c. si soli: Joannes an.

f ¶ Quia cum illi optima respōsio. z sīm Inno. papa eniz p̄bēdas oēs z dignitates conferre potest. ē. de p̄bē e. ij. z tñ illi ad q̄s collatio spectat: p̄t illas cōferre nisi p̄ius papa i sinuet illis q̄ nō conferant cū decreto: sic per talē potestatē data executori non aufertur ei a d quem p̄tinet conferendi potestas nisi in litteris id dicatur. s. q̄ conferre non possit.

g ¶ Illi executori.

h ¶ Ab ipso. ro. ponti. Joannes an.

i ¶ Subiunctū. p parte ipius in. cui scribitur.

egtate suadente dz intelligi: q̄ vim[a] suā hñt: mox cū ad illos quibus conceduntur peruenerunt: ex quorum tenore liqdo nosci potest: q̄ talis circa ea fuerit intentio cōcedentis: vt pote cuz alicui conceditur q̄ excōicari nō possit: ex h. eniz euidenter apparet: alijs ipsū excōicādi adēptā essepenitus facultatē non sic aūt si alicui conferendi p̄bendā siue certam[b] siue incertam[c] tribuat p̄tās non enim tunc esse videt tribuentis intentio vt per hoc ei ad cuius donationem p̄benda ipsa pertinet conferendi possibilitas adimatur[d]: nisi p̄ius ille sibi notificet: q̄ eā vel tper h⁹ potestatem cōferre: aut ei collationem interdicat illius vel postq̄ ipsi notificauerit talez p̄tātem fore sibi concessam vacuum decernat et irritum[e]: si secus de ipsa p̄sumat: quia[f] cum illi non amplior detur potestas: quā ipse romanus pontifex hēat i hac parte: sicut per eam quaz obtinet ipe romanus pontifex facultas conferendi beneficiū vel p̄bendam: nisi suam insinuet voluntatem: alicui non aufertur: similiter z per eam que taliter illi[g] ab ipso[h] conceditur ei ad quem ipius p̄bēde spectat collatio: p̄ius q̄ insinuet ille sibi q̄ velit eam concedere: vel etiam cōferat si forte vacet: potestas non tollitur conferendi: nisi forsam quod ipsam conferre non pos

k ¶ Post acceptationem. intelligitur aūt acceptare petendo a per executorē suū sibi conferri beneficiū: qō poterat accepta re: vl recipiēdo illō sibi p̄nti collatū vt i cle. e. ti. cū ei quē. in. fi.

l ¶ Acceptaret. Nō. q̄ qñ scribitur sub hac forma quā durerit acceptādā: decernēte irritū z innane executor ante illā acceptationem nil pt facere z sit fecerit non valebit tanq̄z super incerto p̄latū: ar. ff. qō cuiusq̄ vniuer. l. ītē eorum. §. j. Si uero papa mādet alicui ,puideri de p̄benda quam duxerit acceptandam sine clausula illa decernentes: tunc tenebit collatio illius ad quem de iure pertiet anteqūz ei nuncietur de acceptatione Si autem papa mandat alicui prouideri de p̄benda quam acceptauerit cum clausula decernentes: tūc acceptatione facta statim executor interponit auctoritatē suam p̄hibendo ne contra p̄hibitionē sua aliquid dispōat de illa p̄benda: decernendo irritum z innane quicquid postea durerit faciendū: cū hoc per illam formam sit ei concessum nec valebit prouisio tunc facta ab eo ad quem pertinet illius p̄bende collatio etiā ignorante huiusmodi acceptationem z decretū. bern.

m ¶ Talis. l. quā duxerit acceptandam.

n ¶ Referri. Izigitur dicatur i lris decernētes z. nihil opaī decretū p̄iusq̄z fiat acceptatio: als decretū esset super incerto, put sequitur. papa enim non vult q̄ statum assumat illud decretū suū vigorē q̄z tūc cuz acceptauerit: tūc valet: et si ille ad quē p̄tiet collatio ignorauerit acceptationē: q: tunc decretū sumit vigorē z ligat i grantes vt hic: z. ē. de p̄ben. dudum. secus enim ē i casu vel decreto: qō ,p̄hibeat aliquid fieri: z qō ꝫ factū fuerit cassat q: stati ligat. xxv. q. iij. ō dicim⁹. ē. de elec. q: pp. v. aliter. z. cē. qñ ñ apponitur cla illa decernētes: sepe locuz hz rgla illa multa fieri ,p̄hibēt facta tñ tenēt. ōrela ad aplicā

o ¶ Astrinxisset. cōcor. cle. e. ti. cū ei q̄u. j. fñ. (hz ber.

p ¶ Ex aduerso. s. l. parte draconis.

a ¶ Archipbyter. cui prior q erat executor draconis omnis erat collationē ꝓpositure vt pz in integra. ꝛ dixi in prin.

b ¶ Legatur. pōit tenorē legis. ff. ō op. lega. si cū optio. Jo. an.

c ¶ Ceditq; ille s. seruus manumissus vel alienatus añq; legatarius elegerit. legatari⁹ ergo poterū illū seruū manumissuz vel alienatū vendicare si voluerit: fortitan seru⁹ ille alijs huius melior erat ꝛ heres legatario electionē auferre nō potuit: eodē mō videbatur q ep̄s nō potuerit auferre electionē isti draconi: ꝛ sic collatio archipbyteri valere debebat ꝛ intendit hec allegatio: sed nō est vera ber.

d ¶ Ultimis. cōis rūsio aduocatoꝝ nostri tēporis ad. l. ifortiati: spāle i vltimis voluntatibus. Sed dicant quare: vnō admirando dicebat hosti. Bhe dns noster cē. si in vltimis volūtatib⁹ ꝑ locū habeat: multo fortiꝰ in beneficijs: in quibus est adhuc pleniorꝝ interpretatio facienda. ē. de dona. cū dilectus. Sed non aduertit q̄ ista non sunt talia beneficia: que sic large sint interpretāda: vt notauerat de eleudū. ꝛ habes. ē. de preben. q̄uis. j.

e ¶ Futuris. vt lego ticio vnū fetū nascituꝝ ō gregē quē eligere voluerit fuit huius mādati forma sim'lis huic legato dū dicit: que ē: lego tibi vnuz de fuis meis quē elegeris: in his a tēpore adite hereditatis intelligatur. rei legate dūm fuisse legatarij: vnō nec seruū legatū sub q̄di. heres manumitendo facit liberū. ff. de manumiss. l. seruum.

f ¶ Illis. legatis de futuro: ibi nō potest ad eligēdū terminus assignari vt sequit: sed s legatis ō presenti bō assignat terminus legatario ad eligendum assignabit eni pretor. sibi terminū vt eligat q̄ si nō fecerit heres poterit seruos vendere. ff. opē. le. l mācipioꝝ ꝛ. l. si tibi prin ꝛ. l. si optio. §. vlt. ad hoc facit de restit. spo. frequens.

g ¶ Incongruū. j. eo executor.

h ¶ Periculo. i būficijs ergo leditur res publica: i legatis ꝑuata in quibus: ꝛ testator quā vult legē fine alicuius iniuria potest imponere. C. de sacrosan. ec. i. j. Jo. an.

i ¶ Tales. s. sine cura.

k ¶ Acceptaret. nō q̄ ille ꝑ quo scribit sub hac forma pōt acceptando sine pfitia ꝛ collatione executoris impedire collationē episcopi. quod ē verū si est ibi clā ō cernētes ꝛ cetera: vt superius dictū ē fit ergo vigil ille acceptare quare predict⁹ epūs p̄fatam preposituram: cum non prius eū requisierit: an acceptare velet eandem: cui q̄ oferre non potuit quinimo ipsius collatio: cum idem. ō. preposituraꝝ ipsam postmōꝝ acceptarit: irritari debet ꝛ cōcessio p̄ iam dictum archipbyter⁹ sibi facta debet stabilis permanere ficut cuz legatur⁹ alicui vnus ex seruis quez elegerit vl optauerit: ꝛ heres añ optionē vel electionem illius manumittit aliquem vel alienat ex illis profecto manumisso vel alienatō irritatur cedit q̄ille legato: si legatarius eū duxerit eligendū m. ¶ Econtra vero pro parte tua propositum extitit: q̄ id in vltimis voluntatibus tenet: nec ꝓmissa in legatis futuris quē admodum in extantibus habēt locum: q̄ nec etiā ad optandum seu eligendum ex illis ficut ex istis potest terminus assignari: ꝛ grauis ineset conditio: quoddamq; incongruum videretur si quando mandaretur alicui de beneficio quod duxero acceptāduz in aliqua prouincia q̄ primo illud vacare contingeret prouideri oporteret ipsum in singulis beneficijs postmodum inibi vacantibus prorogata non absque periculo fortitan ipsorum collatione requiri: vnde cum sepe prefacto prio ri fuisset iniunctum vt dicto. d. prebendā vel dignitatem quam acceptandam duceret si vacaret in ecclesia memorata: vel q̄cito contingeret eaz vacare sibi auctoritate ap cōferri ꝛ ita eidem. d. circa futuras siue vacaturas prebendas vel dignitates tales ipsius ecclesie optio data esset: non poterat per hoc memorati epi q̄ scopi in illis quando vacarēt collatio impediri: nisi fortitan cum aliquam ex eis vacare contigeret: illam ipse. d. p: i usq̄ eam, conferret episcopus acceptaret: vel etiam nisi ante vacationem alicuius ipsarum vacaturarum ex his primam vel ea omissa ex aliqua causa vlteriorem duceret acceptandaz: quia taliter acceptatā eps postmoduz conferre non valeret. ¶ Nos itaq; tuis q̄ p̄fati. d. rōnibus plenius intellectis q̄ sepedictaz ꝓpositurā ad te nouimus pti nere: ipam tibi habito fratrū nostrorum consilio adiudicare curauimus: ipi. d. super ea perpetuum silentium imponentes.

Bonifacius octauus.

l ¶ Causa. ergo sine cā non potest vt dixi. j. eoō ne capiāde. ꝛ vna acceptata nō poterit aliam acceptare. ff. de opt. lega. l apud aufidiuz nisi fuisset deceptus: vt q̄ debat alij ꝛ ignorabat vel pro dignitate simpler bificiuz' accepauit.

m ¶ Nouimus ipsū ergo monit ius ticianō carnalitas ꝛ est hoc contra quosdam bypocritas: qui vt videantur iusti pnunciant contra suos.

n ¶ Curauimus qua collatōe tibi facta preuenit acceptationem dra conis.

o ¶ Etestanda oīs pmissio per quā dat via ad beneficia vacatura est reprobata. Emanauit hec decre. ad correctionem decr. ē. c. accedens. et ad declarationē ꝛ approbationem eoꝝ que ibi tā gebāt. Jnno. ho.

Detestanda⁰ inquoꝝ pernersitas abstinē nescieſ a vetitis nec gaudere debito mō ꝓcessis: digne plerūq; officiū excitat p̄dētis: ad ea q̄ iusta fuerāt ō sideratiōe cōcessa: cū i abusū ea ꝛgere circū

p ¶ Concessus. fuerit hec verba sumpta de canone. rl vij. d. viz catholicum ibi dicit mens auida potentie nec abstiere nouit a vetitis: nec gaudere cōcessis. nec adhibere pietati consensum. nā ꝛ vt dict canon: mēs cupiditati alligata cito deuiat a vo. lrrriij. di. nibil. ꝛ. rcvl. di. bene quidem. ꝛ alibi: omnium malorum radix est cupiditas. xlvj. di. bonorum. de pe. di. ij quia radix ad hoc de consti. nam concupiscentiam.

a ¶ Reuocanda.ad hoc optime.xxij.di.§.rez.§.de cō
sā.¶ affi.non dz de deci.suggestū vbi priuilegiū reuo/
cat cū tendit ad noram.

b ¶ Decretum.§.e.ti.accedens.

c ¶ Facultas.antiquis iurib⁹ generalio: visa fuit hec
forma:q̄z illa ꝓcū
vacabit:qz mult⁹
casibus pōt se fa
cultas offerre:q
nō ē mos canoi
ci expectāda:sed
vt dicebat hos.in
decre.accedēs ēt
potest bñfi ciū p/
ter mortē vacaſ
puta renūciatiōe
depositione pbē/
dar diuisione ¶
filibus mois:vn/
de vtrobiq̄ vide
batur mala intē/
tio esse posse. vñ
voluit dicere q
voluntas ibi erat
p rōne:sed hec i
fa supposita:
iusta fuerunt cō
sideratione ¶c.di
cit contrariū:vn/
de oz dici q rōe
gnālitatis licebat
olim.qō spāliter
¶ expresse nō lice
bat:ad hoc de of
o.si sacerdos.¶
qō ibi. no.xxiij.
di. quanq̄z.¶.j.c.
proximo.

d ¶ Experiētia.que est efficax magistra rez de clec.q̄
sit.cum suis concor.

e ¶ Conceduntur.§.de rescrip.c.vl.e.l.¶.§.de pur.ca.
cum in iuuentute.j.de reli.do.c.j.C.de pe.bo.subla.l.j.
li.x.¶ est ibi importunitas ambitiosa:¶ non ambitiosa:
vt diri de rescrp.c.vl.

f ¶ Laterane.§.e.c.ij.

g ¶ Forma verboz.puta cum in genere ꝓmittitur ec/
clesiasticum beneficium:vt no.e.accedens.

h ¶ Decetero.ad preterita ergo nō extēditur hec ꝓsti
tuz qz nō est iuris veteris declaratio:immo correctio:
tū qz de pteritis nō cauetur in ea:ad hoc.xxxij.q.iij.
dixit sara,de ꝓsti.c.ij.

i ¶ Indirecte.nūqd oīa indistincte reuocata dicentur
per q̄via paretur ad vacaturas:sicut receptiōes cano
nicoz:¶ sic sit reuocata decre.§.de preben.relatuz. de
concess prebē cū super.¶ reseruationes:de iurepa.cum
dilectus.Dico q nō:vñ breuiter dic:q aut recipit gs
in canonicū simpliciter:aut recipitur q ꝓmittat sibi ō
prebēda cū se facultas obtulerit ꝓuideri:aut non re/
cipitur:sed ſ lū ꝓmittitur sibi de pbenda ꝓuideri:cū
primo vacabit:aut ꝓmittitur ꝓuideri ō pbenda cū pri
mo se facultas obtulerit vel cū poterit:vel simplr in p
mo casu valet receptio ex cuius virtute dz hīe pbēdā
qō est verum nisi sit ibi expectans aucte pape.§.de p/
spic:discretiōe ꝓuia reuocan
da⁴. ¶ Sane lz olim fuerit ca
nonica ꝓstōe decretum⁵:q hi
qui promittunt aliquibus de
beneficijs ecclesiasticis: cum
poterunt:vel cum facultas⁶ se
obtulerit:prouidere:promissi
ones suas facultate se offeren
te debeant adimplere:quia tñ
sicut experientia⁷ docuit: per
promissiones huiusmodi:que
per ꝑportunitatem nimiam: p
quā non cōcordenda multoti
ens cōcedūtur⁸:¶ per ambitio
nem ꝑprobaz vt plurimum'ex
torquentur: apīk via sub tali
palliatōe vbor ad ꝓmittēda
dānabiter ꝑ lat⁹. concil.bene
ficia vacatura: mortis aliene
votū ingerit:¶ eccleſijsac p
latis ¶ psonis ecclīasticis gra
uāina pīma iferant. ¶ Nos
malis h⁹i ¶ animar pericu
lis occurrere cupientes pro/
missiones easdem ¶ alias q̄ſ
cunq̄ sub quouis modo aut
forma¹⁰ verborum de cetero¹¹
faciendas per quas directe ſ
indirecte¹² aperiri via valeat
ad beneficia vacatura: auctо
ritate ap.penitus reprobam¹³
¶ omnino viribus vacuamus
decernentes per eas¹⁴ vel ip
sarum aliquam ad ꝓuidēdū
alicui nullum deincepſ q̄oli
bet obligari. ¶ Idem.

Ne captande aliene mor
tis ocasio ex benignita
te gratiarum sedis apostolice
tribuatur¹⁵ declarandū duri
mus:q is qui ab eadem sede
vt ei prouideatur de preben
da dignitate vel persōatu aut
alio beneficio i aliqua prouin
cia dioceſi vel eccīa quē¹⁶ seu
qō¹⁷ duxerit acceptādū certis
sibi sup h executōib⁹ⁿ ꝓputaz
gra noscīk eē fcā lz in gnē⁹ pri
mum personatum,dignitatez
prebēdā seu beneficiū i eadē
ben.hī q.¶ scdo casu etiā debet habere prebēdā nō ex vir/
te promissionis sed ex vīute.receptionis:¶ sic intelligaf ꝓriū
relatum.¶ cū super.In tertio casu.§.cū nō recipīk:sed simplr
ꝓuideri,ꝓmittitur de prebē.cū vacabit.nō tenet ꝓmissio:vt.
§.e.ex tenore.¶c.ij.Si vero non recipīk sed ꝓmittīk ꝓuideri ō
pbenda cū poterit:ꝓ/
mittens ꝫm iura antiq̄
obligatus erat ꝫm hec
noua nō:vt h vides.Et
q ꝑ hoc verbū zdirecte
non sit reuocata expectā
tium receptoz ꝓuisio ꝑ
bat ex eo:qz vitanda est
ḟrum fieri potest iuriz
correctio.§.eo.li.de elec
cū expediat.cū suis ꝓcor
bat aūt nil de expectatio/
nibus lz solū de ꝓmissio
nibus dicitur quod etiā
quadruplicatū est i ter
tu:¶ sic hoc iuſ correcto
riuz nō habilitem⁹. Se
cūdo:qz hodie videm⁹
confirmationes receptō
nū emanare a curia sic
olī:lz a gbusdam audi
uerī:q tales confirma
tiones nō cōcedit cācel
laria per formā iusticie
nisi eas papa ꝓcedat q
formā gratie.Sed certe
bis rationibus ¶ per for
mā iusticie saltem iudi
ces concedī deberent.§.
cum clausula ne inane
cāonici.¶c.Tertio qz ea
dē rōne requireretur reser
uationes legatoz sub/

l latas:qō est falsum.§.e.li.de of.e.c.iij.¶.iiij.ꝓcudo ergo bre
uiter:ex sola ꝓmissione gs expectat:nō valet ꝓmissio vt hic:
sed vbi ex receptione vel reseruatione secus: vt in predictis
iuribus::qz casus illos non tangit hec decre.

e ¶ Eas.s.ꝓmissiones.

l Ne captande.hūs lras ap.sedis super primo beneficio
dignitate vel prebenda quod duxerit acceptandū: cer
tū acceptare nō pōt:sed primum qō vacabit:vel ex cā secun
dum:vel vlterius poterit acceptare reseruationes ꝓcessus
¶ decreta ꝑ hoc facta nō valent .Et fuit.tracta hec decre.de
decre extrauaganti.eo. que incipiebat: licet alias audiuim⁹
¶ ver.lz in genere additus est.¶ emanauit hec decre.ad de
claratiōnem decre.§.e.qz.cūctis.§.pe.in fi.¶ eorum que ibi
no.Inno.¶ hostiē.¶ que no.ꝓpost.de rescrip.capitulū versus
finem in.§.Item queritur qualiter fiat ¶ quando fiat accep
to.Joannes andr.

m ¶ Tribuatur.contra concilium lat.¶ contra decretalem ꝓ
rimam.§.Joannes an.

n ¶ Quem.scilicet aliquam scilicet.prebendam vel digni
tatem.

o ¶ Quod.s.beneficium.

p ¶ Executoribus.siue ad prouidendum siue ad compellen
dum non curo:lz alis distinguatur.j.c.proxim⁹.

q ¶ In genere,¶ sic licet in genere qō nō licet in specie ¶ in
i spē eqūer so:qō dic vt.§.de of.oz.si sacerdos.xxij.di.q̄ſq̄z

a ¶ Causa subsit. Nō ergo q̄ ille p quo scribit ō p̄benda ac
ceptāda pōt p̄nā acceptare: ꝫ nō vlteriorē nisi ex cā: vt. ō. e.
q̄ in cūctis. ad fi. ⁊. j. c. pr. Sz q̄ pōt eē cā: forte p̄ma debet al
teri: vel dubitaf an debeatur: ad hoc. xxiij. q. j. gd clpaf ad fi.

b ¶ Careant. Nota casum in quo sentētia excōicatiōis non
ligat: alios. j. de sen. ex.
p̄senti.

b ¶ Taliter. s. certum et
exp̄essum vel secunduz
vel vlriorē sine cā. io. an

d ¶ In ipo. super hoc vi
de quod habuisti. ō. i e
p̄bē. si i scu. ⁊. c. sequē
ti. j. e. c. vl. i

e ¶ Prouiderī. nō ergo
necesse hz expectare q̄
ille acceptet vel sibi ter
minū ad hoc concederz
vt. ō. e. q̄ cūctis. ℌ. pe.

f ¶ Executor. fuit tra
cta hec decre. ō ex
trauagāti. que. incipie
bat. e. ti. sicui er pte. ⁊. ℌ.
pōt tū. additus fuit. Et
emanauit ad declarati
onem eozum que p̄rie.

g ¶ Prouicia. idē puto
de ciuitate dioceſi vel ec
clesia ꝓpter eādez rōnē
ad hoc. ō. e. c. prorimo. ⁊
j. pr. respon. Sed dic ō.
vt hoc verbum iseri⁹ eti
am repetitum aliqd ope
retur. ō. de deci. ad audi
entiā. j. de priuil si papa
ℌ. j. ⁊ in fi. ad idē. ō. e. q̄
cunctis. ℌ. pe. nec est ca
dē ratio cuz grauius sit
totam p̄uinciam ipe
diri: q̄z dioc. vel eccleſiā
vj. q. iij. scitote. ad hoc. ō
eo. li. de preben. quāuis
l. ⁊. ij. Rū.

h ¶ Exp̄esse. rōne ergo
exp̄essionis hꝫ nunc po
terit. ad hoc. ō. de of. de
le. c. vlti. ℌ. vices ⁊ ō p̄o
cur. ⁊. c. j. ⁊ vlti. Jo. an.

i ¶ Huiusmodi. s. genetalis. de qua. ℣. dixerat.

k ¶ Talē. spālē. de q̄ dixit in pr. Rū. nā q̄ō fieret ℨ gnālez va
leret cū illa nō teneat: vt. ō. dixit. ad hoc. ō. e. p̄ori.

l ℨ capitulo. hic determinaf decr. ō. e. ꝓposuit. ⁊ cōcigitur
opinio glo. ibi no. in glo. q̄ incipit. Jnno. in fi. in qua glo
dicit ber. q̄ celestin⁹ illi fecit iuriā: cū collatio p̄bēde p caplz
sibi facta valeret: potuit tū id facē ō plenitudie ptāt. Appro
baf āt opinio Jnno. ibi nō. ⁊ quaz ibi recitat ho. ⁊ opi. pe. de
samp. ⁊ ab. q̄ posuerūt in illo. c. caſuz hz istud. c. ⁊ ꝓpost. etiam
dicebat hūc vuz itellectū. ō. de rescrip. cap̄m. i glo. magna. v̄
si vero ordinario. Et hꝫ dicit decre. hec in sūma. Si mādet ca
pitulo vt me recipiāt i canonicū ⁊ p̄bēdā ꝓferāt: cū id ptinēt
ad eos dato exercutore ad quidendū per solam pūtationem
factā capitulo affecta est p̄bēda: ⁊ executor negligēte capl̄o. j
terminum per cum statutum me recipere ⁊ prebendā ꝓferre
puincia dioceſi vel eccl̄ia va
caturū aut scōm seu vlterius
si ratiōabilis cā subsit valeat
acceptare: certū tū ⁊ exp̄esſū
puſq̄ vacet acceptare nō pōt
qō si fecerit: etiaz si p executo
res eius ſm acceptationē hō
facta fuit reseruatio ibibitio
varijq̄ pcessus ac ſnie ꝓmul
gate: tā acceptatio ipa q̄ pces
sus viribus careāt: nec aliq̄
obtineant roboris firmitatez:
Jmmo nisi acceptatō illaz di
gnitatem p̄rebendam perso
natum seu beneficiuz taliter
acceptatum ⁊ reseruatum per
collationem vel institutionez
postmodum factam de vacan
ti iā adeptus: vel ius in ipso
fuerit acquisitum: per euz ad
quem eiusdem personatus di
gnitatis p̄rebende beneficij
collatio seu ꝓuisio pertinet:
dictis acceptione ac executoz
processibus indesecutis neq̄
quam obstantibus de illo va
cante libeꝝ poterit alij ꝓui
deri. Idem

Executor sup ꝓuisione
alicui⁹ a se. ap. p gnāles
lr̄as i aliqua ꝓuincia deputa
tus p̄latis ⁊ alijs: ad quos
beneficiozum in eadem ꝓuin
uincia spectat collatio: ne ad
ꝓuisionem aliquozum ꝓce
dant: donec illi ꝓ quo scri
bitur sit ꝓuisum nō pōt gnā
liter inhibere: nisi exp̄esse in
ipis lr̄is facultaf huiusmodi
inhibitionis ꝓcedaf. ¶ Po
test tū reseruationem ⁊ eis dē
inhibitionez facere spālez de
p̄mo: vel si hoc ill ex būficio
competat lr̄arum de secundo
vel vlteriozi beneficio inibi
vacaturo eidem clerico confe
rendo. ¶ Quod aūt ℨ talem
reseruationem ⁊ inhibitionez
ab eo ad quem beneficij reser
uati collatō ptinebat fuerit
attentatum non tenet. Idem

ℨ capitulo alicui⁹ eccle
sie cum ad ipsum canoni
cozum receptio ac p̄benda
rum collatio pertinebat vt
te in canonicuz reciperet: ⁊ ti
bi de p̄benda si tunc vaca
ret inibi p̄rouideret: vel cum
se facultas offerret: ac excuto
ri qui eodem capl̄o negligen
te mandatū aplicuz exeq̄tur
directa fuerint scripta nostra
p̄ solā illozū p̄ntationem capi
tulo ipsi facta absq̄ alia etiā
non vocāto capitulo id erequi poterit.

m ¶ Pertinebat. de speciali priuilegio vel p̄scripta cō
suetudine. alias secus. ō. de elect. cum ecclesia. j. ti pror.
c. vno. j. de regula. c. vltimo. n ¶ Exequaf. istō
ē q̄ soluit ꝓrietaē. j pri. ōcr. q: bicerec. tor datus fu
it ad quidenduz
ibi ad ꝓpellēduz
tū. Et si q̄ras q̄
ibi sit rō hō dnē
si iuris? Sō. est i
pmptu: q: ipmo
casu cū dat papa
executorē ad pui
dēdū: vī ad se, vl
ad suū executorē
puisiōez reuoca
re: ⁊ sic p ꝓseq̄ns
ord. nātio adime
re: ad hꝫ de ap. vt
nr̄z. Hꝫ vbi dat so
lū ad ꝓpellendū
tūc ptāē ad se ñ
uocat ñc admit
tit: imo poti⁹ pe
nes ipsuz pmittit
dū vult ipm ad
puisionē ꝓpelli.

o ¶ Illoz. nūqd
regrīē q̄ scripta
directa executori
b⁹ p̄ntenē capl̄o
an suff ē q̄ p̄ntēē
ipi⁹ capl̄ō lr̄tere
idest sibi directe
lz sit cauti⁹ ⁊ illa
p̄ntari: puto tam̄
sufficere si ipi ca
pitulo p̄ntenē lr̄e
ad euz directe: hꝫ
verū si ō intētiōe
pape p ipaſ pz lit
teras: puta q: in
lr̄is directis ca
pitulo dicitur no
uerit il nos. t. mā
dasse vt vob ne
gligētib⁹ māda
tuz nostrū ereq nō ponat: in hoc casu vel simili
credo sufficere. si he lr̄e fuerint p̄ntate. Si aūt p lr̄as
capl̄i de datiōe executoris ⁊ q̄ sit ad quidēdū nō ap
paret: tūc credo necessariū executoz lr̄as capl̄o p̄nta
ri: hoc videē ꝓsensisse ꝓpost. in. v. supradicto. ⁊. v. seq.

p ¶ Capl̄o. Nō. q̄ si sit p̄ntatio lr̄az capl̄o: ⁊ postea va
cet vel tūc vacabat p̄bēda. iā est affecta etiā añq̄z exe
cutoribus sue lr̄e p̄sententur: hoc sonat hec littera.

q ¶ Factā. q̄ro quō fiet hꝫ p̄ntatio capitulo: regrat illū
ghz ꝙuocare capitulū: vt ipm ꝙuocet vel p sonū cam
pane: vel p modū in eccl̄ia solituz si aūt se includerent
vel ipedirēt ne fieret p̄sentatio. pinde est si p̄senta
tio esset facta: ad instar eius qui latitat vel impedit q̄
citari nō possit. ō. vt. lit. nō ptest. quoniā. ℌ. porro. pote
rit etiaz ꝓpelli per executorē: ille q hz ꝙuocare capitu
luz: vz ipsuz ꝙuocet vel ipse idē ꝙuocare: lz p̄mū tuti⁹

sit ad hoc de of. dele. pterea. Si aũt aliquis venerit alig non dic q̃ sufficit pũtare decano vel ei qui ibi est maior ⁊ bis canonicis q̃ cũ eo sũt pũtes. ad hoc vt capitulo adimat ptãs vt hic dr: nec requiritur q̃ pbet q̃ maior pars presens ibi fuerit in edictis. n. citationibus ⁊ denunciationibus vniuersitati faciẽdis sufficit q̃ i loco conuenit coram maioribꝰ ⁊ aliis ibidem inuẽtis publice ꝓponatur. ⁊ vj. di. qđ dicitis s. ỏ postula. c. j. ⁊ in hoc ꝙcordant doctores. s. ỏ ele. bone. j. Et si dicetes q̃ de necessitate bẽ et ꝓbare q̃ maior pars sibi fuerit pũs: põe q̃ maior pars nollit conuenire: q̃ nec libẽter ad talia cõueniũt: bis ergo q̃ vocati veniunt fiat pũtatio ⁊ satis ẽ. Sz qđ si collatio ptinet ad duos puta ad epm ⁊ ad caplm nunqđ p pũtationem alti factã adimitur vtriq; ptãs ⁊ dic q̃ sic ꝑm compostul. q hoc no.

executoris insinuatione ibi bitione seu reseruatione bñficium ꝓ quo tibi conferendoᵉ scriptum extiterat: adeo ẽ affectũᵇ: q̃ ỏ illo alteri facta collatio nõ obtinet firmitatemᶜ: Immo si capitulum infra terminũ ꝓpetẽtẽᵈ sibi ab executore ꝓfixum mandatũ apostolicũ ei ꝓ te directum: in quantum poteritᵉ: non duxerit adimplendum extuncᶠ i ipz executorem ptãs ꝓuisionis bꝰ trãsferatur: ⁊ executor ipe canonicatũ incontinẽti poterit tibi dare ac ꝓbendam etiam sine alia capituli vocatõᵍ vel monitione si vacat: vl cuz obtulerit facultas. I dez.

SI soliʰ ordinarioⁱ ꝓ te beneficiendo executore nõ dato vl ordinario ⁊ executori vt eum ad faciendum qđ mandatur compellatʲ: aut soli executori vt tibi faciat de canonicatu ⁊ prebenda vel alio beneficio in certa ecclesia dioceſi seu prouincia prouideri mandatum apostolicum ſ sitᵏ directum: per talis presentationez mandati ordinario ipi factam: lz si contra' faciat puniendusˡ existat: ei tamen potestas sic non adimiturᵐ conferendi: q̃ teneat alteri facta collatio ab eodem: nisi nos in gra tibi facta decreuissemⁿ irritum ⁊ inane: quod fieret cõtra ipam aut executor huiusmodi ordinario suam insinuansᵒ potestatẽ: ne alteri cõferret beneficium de quo tibi est ꝑm tenorem huiusmodi mãdati apostolici prouidendũ interdixisseᵖ eidẽ presertim cũ interpositione decreti: vel nisi tu iuxta dictum mandatum esses i canonicũ iazᵍ receptus

ferẽdo ad hoc de dolo ⁊ contu. cum dilecti. sed er quo fuit negligens in vno iam presumitur in reliquo: ad hoc de presumpti. scribam. ⁊ optie s. eo. li. de dolo. ⁊ contu. cum qui.

b SI soli ordinario. emanauit ad declarationem decre. s. de preben dilectus ij. ⁊. i ij. ⁊ eorum que ibi no. per ber. ⁊ modernos ⁊ eorum que pleue nõ. compostu. s. de rescript. capitulum in glo. magna ad princi. ⁊ ad correctionẽ ꝓ parte eorum que nota. s. de preben. c. vlti. Et hoc dicit in summa. Si soli ordinario vel soli executori ad compellendum vel ordinario ⁊ tali executori sit scriptum per ꝓsentationem talis mandati non afficitur prebenda nisi in litteris esset decretum. aut executo ille insinuasset ⁊ interdixisset maxime cum decreto: vel ratione mãdati iam esset facta receptio ad canonicatum. In his casibus vel ipsorum altero affecta est prebenda: ita q̃ collatio alteri facta non tenet.

a Ideo. hoc tenebat ꝓpostu. in ꝑdicta glo. ỹ. sed qđ si postq̃z executor. Et lz de canonicatu hoc satis videretur ỏ ꝓbenda ꝑtim videbat: q̃ lz capitulũ fuerit negligens i vno nõ i alio: q̃ diuersa sũt mandata: vnũ de recipiẽdo: aliud ỏ cõ

b Affectũ. lz sit affectũ. no tñ hz ius in dignitate vel ꝓbẽd. vt archidiaconus vel ꝓbẽdarius dici posset q̃z hz ius ad eã: vñ ⁊ reuocatoria ibi locũ hꝫ. j. eti. c. vl.

c Firmitatẽ. Cõtra. s. e. li. ỏ rescript. tibi q̃. j. rũ. i fi. ibi nõ scribebat caplo sz soli executori: q̃ ẽt ptim erat ad ꝓpellãdum ptãs ad ꝓuidendũ: hic ꝙ scribebat capitulo ⁊ executori ad ꝓuidẽdum: ⁊ ideo plus operat hic q̃z ibi simpler pũtatio litterarum. Jo. an.

d Cõpetentẽ. alias posset appellari: vt. s. ỏ dila. c. j. ⁊ sic nõ executorẽ ꝓfige finnũ: fi. s. de ꝓbẽ. si tibi abnti.

e Poterit et nunc recipiat canonicum: cum poterunt puidebunt de prebenda.

f Extunc. extremũ tps designat. ff. de qđ. ⁊ demon. l. si is. ỹ. cum ita ⁊ hoc itelligo de executore q̃ bẽbat mãdatis vt. c. negligẽte erequeret. Si aũt ii ꝓficiscẽs esset ornatus: puta q̃ soli executori esset scriptũ tunc nõ haberet necesse gegligentiam expectare: ⁊ facit quod

g Locatione. hoc tenebat ꝓpostu. in ꝑdicta glo. ỹ. sed qđ si postq̃z executor. Et lz de canonicatu hoc satis videretur ỏ ꝓbenda ꝑtim videbat: q̃ lz capitulũ fuerit negligens i vno nõ i alio: q̃ diuersa sũt mandata: vnũ de recipiẽdo: aliud ỏ cõ

h Soli ordinario. Cõpellat. secus si fuisset datus ad prouidendũ. s. c. pri.

i Prouideri. de hac hoc forma nõ. s. de rescrip. abbatem. s. de ꝓben. p illoz. de concess. ꝓben. cum nostris.

k Compellat. secus si fuisset datus ad prouidendũ. s. c. pri.

l Huniendus. de preben. dilectus. ij. de offi. dele. prudentiam. ỹ. adũcimus.

m Admittur. rationem dirĩ. s. e. proximo.

n Contra ipsam. ⁊ tunc etiam ante ꝓsentationem litterarum affecta est i casu. s. de rescrip. tibi qui. ỹ. qnimo. alias ner ꝓ presentationem afficitur: vt hic.

o Insinuans. s. eo. q̃ cunctis. ỹ. er parte.

p Interdixisset. Nõ reprobatur opinio. ber. nõ. s. de ꝓben. c. vl. vbi dicebat q̃ executor datus ad compellendum non poterat interdicere. Compostu. cõtra in ꝑdicta glo allegabamus decre. q̃ cunctis. ỹ. er parte. sed in prouisore loquitur sed illud vicinum est mandato: vnde satis mandatum intelligitur s. de elec. in causis. ff. iudi. sol. iam tamen. ỹ. in hoc.

q Iam receptus, tunc enim negocium q̃ ꝓuisionis faciende ỏ ꝓbẽda pꝰ receptionẽ vacante ẽ deuolutũ ad papã. ⁊ sic caplo adẽptũ vj. q. ij. dudũ. de ap. vt ifuz de offi. le. lz ỏ ꝓbẽ. itez cetera vbi negocio pmutationis ꝓbende ad papaz deuoluto nõ valuit collatio ordinarij de ꝓbenda que pmutari debebat.

r Tam receptus, tunc enim negocium q̃ ꝓuisionis faciende ỏ ꝓbẽda pꝰ receptionẽ vacante ẽ deuolutũ ad papã. ⁊ sic caplo adẽptũ vj. q. ij. dudũ. de ap. vt ifuz de offi. le. lz ỏ ꝓbẽ. itez cetera vbi negocio pmutationis ꝓbende ad papaz deuoluto nõ valuit collatio ordinarij de ꝓbenda que pmutari debebat.

a ¶ Tunc.n.si his tribus casib⁹ vel altero eox.s.cū erat dē
crētū:cū executor inhibuit vel cū iā facta erat receptio.
b ¶ Firmitatem Ad plenā z breuē indaginē veritatis huius
mat̄ie:primo videdū ē de exspectātib⁹ qs alteri pferat:secdo q̄
gr̄e pbēdas afficiāt Ad primū distingue: aut vterq; expectat
auctoritate ap. aut alter
tantū:aut neuter.In pri
mo casu subdistīgue: qz
aut vtriq; collatus ē ca
nonicat⁹ a papa aut vtri
q; mādat ꝓferri:aut alteri est collatus:alteri conferri manda
tur.Si vtriq; collatus est cāu.a papa:si apparet quis primo' i
petrauit ille pferatur:q̄tūcūq; secūdo impetrans primo suas
pñtet lr̄as z primo recipiat:de pben.eo.li.cum cui.z sic debet
intelligi de rescrip.capuulum sancte crucis.hoc fallit i casib⁹
i quibus preferr̄ scōs impetrans. Primo si pm⁹ fuit negligēs
petere pbendā sibi debitam.s.eo.li.de pben.si clericus.§.ve
rum. de rescrip:tibi qui in fi.Secundo quādo debet dignitas
secundo q̄ h3 prebendā āneraz.s.de preben.qz sepe. Tertio
qñ secūdus er se habuit ꝓgatiuā.s.de pben.c.penul.Quar
to qñ secūdus non ex pson̄a sua sed ex pson̄a tertij impetrantis
sup primū ꝓgatiuā h3.j.c.pri. Quinto si vacauit sacerdota
lis pbēda.z secundus ē in etate z non primus.s.de preben. ei
cui quod tamē sane intelligas ,put ibi diri. Idem putant qui
dam in casu decre.e.ti.si paup. sed dic vt ibi diri:hoc cū ap
paret:qs primo ipetrauit.Si aūt non apparet er data vel alio
modo quis primo impetrauerit: aut alter ꝓuenit in pśentando
aut ambo concurrunt.si alter ꝓuenit ille pferr̄.si ambo au
tem ꝓcurrunt:ille vel illi vel ipsoz maior pars:ad quos col
latio z receptio spectat:alterum eligere tenentur:z ille solus
admittetur vel alteri preferetur nisi papa vtriq; voluerit pro
uidere:vt.s.de rescrip.duobus.ij.Rñ.si autem neutri collatus
sit canonicatus:sed vtriq; conferri mādatur:aut constat quis
primo impetrauit:aut nō.Si nō cōstat:tunc dic vt.s.c. priori.
diri quando vtriq; collatus erat per decre.de rescrip. duob⁹
ij.Rñ.Si constat:aut mandatur vtriq; pure conferri:aut alte
ri sub conditione:alteri pure:aut vtriq; sub conditione.Si cō
stat qs primo z mandat ,vtriq; pure ꝓferri datis executorib⁹
ad prouidendum. si primus primo presentauit:z primus: re
ceptus fuit:hic nulla questio,si vero secundus primo presen
tauit:z primo fuit receptus adhuc indistincte in prebenda
vacante post receptionē pmi:vel etiam ante si adhuc nō erat
collata:secundo pferatur primus impetrans:de rescrip.tibi qui
j.Rñ.si autem tēpore receptionis pmi iam erat pbenda collata
secundo an in litteris pmi erat decretum:z tunc indistincte
pbenda illa primo debetur.s.eo.lib.de rescrip.tibi qui.§. quis
ūmo.Aut non erat decretum in litteris:z tunc aut executor in
siuuauit reseruauit z inhibuit maxime cum decreto aut non.
In primo casu prebenda vacans post reseruationem z insinu
ationem collata secundo:primo z non secundo impetranti de
bet:vt e.c.§.idem quoq; in secundo casu potietur prebenda
sibi collata secundo impetrans:primo pñtans:vt.e.ti.tibi qui.j.
Rñ.in fi.Quod aūt diri primo impetrātem ꝓterq; hoc vltimo
casu preferri:intelligas sane:vt etiam pferatur secundus i ca
sibus quos.s.pri.parte notaui.Si vero mandatur alteri sub
conditione alteri pure conferri:si prima ē pura secunda con
ditionalis:idem qd.s.si vero prima gratia est cōditionalis pu
ta vt prouideat si accessent consensus capituli.si secūdus pu
re impetrās pusq; cōsensus accedat a papa vel executore suo
obtineat canonicatum:pferetur primo:alis pferetur primus.s.
de rescrip.si pro te.Si vero vtriq; mandatur sub conditione
conferri:puto in hoc casu qd q primo ad ꝓpusitionem z conditi
onem pueneriit:ille pferatur in assecutione pbē,tunc vel post
vacantis:ar. predicte decre.si p te.iam enix dies fa
te ad diē qditionis referr̄:ad hoc.s.de ap.preterea.de
voto lz.de conditio.ap.sup eo.Si vero non appareat
qs primo ad qditionē puenerit:satis eēt seruandū qd
dz.s.de resi rip.c.penul.Si aūt canonicatus alteri col
latus ē alteri con
ferri mādat:aut
primo ipetrāti col
latus'ē: secundo
vo q ferri mādat
aut ecōuerso:aut ignorat qs primo ipetrauerit.In pri
mo aūt casu dubiū nō ē primo ipetrantē pferri:de pbē,
eū cui.In secdo adhuc primus impetrans preferetur se
cundo.s.de rescrip.tibi qui.de pben.si aplice ad fi.qd
vex pro:nisi in casu quo.s.diri ex duobus qbus mā
datur ꝓferri secōm primo pferri:de rescrip. tibi.q.j. rñ.
in fi.si aūt nec er data nec alio mō apparet qs primo
ipetrauerit distincte tūc pferetur cui collatus ē canoni
catus.s.de rescrip duobus.j.Rñ.si vo alter tm̄ ap.au
ctoritate erpectat iste,siue sit primus siue secōs pferetur
inferior legator vel quorūcunq; auctoritate receptis
vel erpectātib⁹.s.e.li.de pben.bi g.si aūt aliquis eēt
receptus aucte legati hūis spale mandatū a papa au
ctoritate pape receptus intelligitur vt ibi.ij.Rñ. inter
dum etiā recepti p lr̄as facultatis:intelligunt recepti
aucte ap.qd dic vt.s.c.li.de rescrip.cū aliquibus. Si
aūt aligs erpectat auctoritate legati:secundus vo au
ctoritate pape:demum impetret primus ꝓfirmationem
z executores a papa adhuc pfertur scōs: sed ille pri
mus pferetur oibus post suā ꝓfirmationē impetranti
bus a papa.s.de pben.si aplice.z.c.si eum.si vo neuter
expectet auctoritate apostolica.aut vterq; ex reserua
tione legati aut vterq; ex repetitione capli. aut vnus
ex receptione capli:alter ex reseruatione legati. prima
dubitatio hodie nō ꝓcedit:qz aut vnus z idem legat⁹
fecit reseruationē:z tūc non valet secunda nec ei⁹ pro
cessus z decreta.vt.s.de of.lega.pñti.§.ceterū.aut pre
cessor fecit primam successor scōam:z adhuc non ꝓce
dit questio: qz ex quo ad collationem iam vacantiuz
ꝓcessum nō erat:erpirant reseruationes z decreta fi
nito legationis officio:vt e.c.j Rñ.si vterq; auctorita
te capituli expectat de equalitate deberetur primo pre
benda:si tamen capl'm eam secundo vel neutri:z alte
ri tertio ꝓferat:tenet collatio:qz capl'm ius ad primam
vacaturā dare nō potuit z papa solus s.e.c.ij.z de b
s.de pben.relatū.p Inno.z hosti.z dicūt qdā qz tales
receptiones non valent hodie p decre.s.eo.detestāda
qd si credo vt ibi diri.si vo vn⁹ expectat ex exceptiōe
capli alter ex reseruatione legati:puto qz siue sit primus
siue secōs:illi pro quo reseruata ē a legato debetur.qz
tunc poterit reseruare prebendam nulli debitā: vt.s.
de iurepa.cū dilectus.ista aūt nulli esset debita: qz vt
dixit capl'm ius ad vacaturā nulli ꝓferre potuit: ergo
sup ipsa tenuit reseruatio legati. Et si ꝑ illā inhibitio
nem reseruationē z decretū alteri ꝓferat non valeat
vt i pdic.decr.cū dilectus.s.de of.le.pñti.j.Rñ. Videdum ē de scōo.s.q gr̄e pbendas afficiāt z dic breui
ter qz si papa ꝓtulit canonicatum:statim affecta est pre
bēda q tūc vacabat:vel que primo vacabit nulli alij de
iure debita.s.de pben.si postq̄.z.c.dudū.ita qz si etiā
ab ignorantib⁹ z ignoranti ꝓferat:non valet collatio
vt ibi.si aūt nō ꝓtulit canonicatū statim;z mandauit
ꝓferri,aut mādauit ꝓferri pmā quaz acceptarat:aut

ꝓmaz que vacaret in ꝑmo casu nō est affecta ꝓbenda: quātūcūqz fiant inhibitōes reseruationes ⁊ decretā: nisi ꝓmo fiat acceptio vel ipsi⁹ vacātis vel ꝓme vacature: vel er er cā secūde vel vlteriōis: vt. s. e. qr cūctis. §. pe. ad fi. certā ⁊ expressaz añqz vacet talis acceptare nou pōt: vt s. e. ti. ne capta n de. ⁊ si talē acceptet: ꝑ talem acceptionē ꝓbēda nō afficit: vt ibi. Si aūt de canonicatu ⁊ ꝓbēda siqua vacat: vel q ꝓmo vacabit, puideri mādauit: aut mādat solum illi ad quē ꝑtinet collatio: aut soluz executori vt ꝓpellat: aut illi ⁊ executori vt puideat: aut soli executori vt puideat. ꝓmis tribꝰ casibꝰ ꝑ ꝑtationē lr̄arū nō afficit ꝓbēd. nisi i tribꝰ casibꝰ vel altero ipsoz. Primo si i gr̄a erat decretū: tūc. n. statuz ꝑ ꝑtationē lr̄az affecta ꝓbēda vt ff. Itez si nō erat decretuz si aūcte illius gr̄e i canonicatū fuerit receptꝰ tūc ꝑ receptionē affecta ē ꝓbēda: vt hic i fi. Itē cū executor ifinuauerit et iterdixerit maxime cū decretor: hos casus hēs hic ⁊ sic intelligāt dec. de ꝓbē. dilectꝰ. ij ⁊. iij. In casu q̄rto s. q̄ scribit illi ad quē ꝑtinet collatio data executori: vt puideat ꝑ ꝑtationē lr̄az factaz collatori afficit ꝓbēda: ita q̄ collatio postea alteri fcā nō tz. s. c. pri. ⁊ sic intelligi dz. s. eo. ꝓposuit. qđ gdā ex putāt nisi executor ille ꝓnūciasset se executorē nō eē ꝑ dec. s. ꝺ ꝓbē. dilectꝰ. ij. qđ vex nō puto. nā affectio ꝓbēde q̄ ꝑ ꝑtationē erat inducta tolli nō pōt i ꝓiudiciū ipetrātis per executoris iniquā ꝓnūciationē: vñ ibi scdaz opinionē teneo vlt. glose. si executor dat⁹ fuerat ad puidēduz vt. s. c. pri. dico tū tutū ipetrāti: q̄ ab illa ꝓnūciatiōe appellet. In q̄nto casu: q̄ soli executori scribit vt puideat: hic per solam insinuationem executoris ⁊ notificationē eius q̄ vult ꝓbendam p illā ptātem ꝙferri ēt si nō interdicat: puto affici ꝓbendaz. s. e. qr ꝙctis. §. er pte. ⁊ sic erit ista ꝺ̄ia q̄ scribit soli executori ad ꝙpellēdū ⁊ q̄ soli ad puidendū: qr ꝓmus vt afficiat ꝓbēda hz insinuare ⁊ interdicere vtrū: secundo suffi cit si insinuet: vt ꝓ. §. rōnem diuersitatis collige ex dis q̄ diri. s. c. ꝓxi. in glo. ij.

a Uctozitate martini. Pulcher casus istiꝰ decre. similis illi quē habuisti. s. de ꝓbē. c. pe. ⁊ emanauit ad declarationē ⁊ correctionē eoz q̄ no. ꝙpost. s. ꝺ rescrip. caplm i gl. magna. §. Item si dno recepti sunt ⁊ breuiter dicit. c. q̄ si tres expectantes sunt i vna ecclesia vnus auctozitate martini: alter auctozitate bonifacij: tertius eiusdē auctozitate cum ꝓrogatiua: vt ꝑ eraf oibꝰ receptū nō auctozitate bonifacij ꝓbendas hi ꝙsequentur hoc ordie q̄ primam habebit secundus: secundam tertius tertiā ꝓmꝰ quod ꝓbatur ar. legali.

Uctozitate[a] martini[b] pe ꝓdecessozis nr̄i quo dam ad ꝓbendam ꝓmo in parmēsi ecclia vacaturā nulli alij de iure debitā in eiusdē ecclesia canonicuz recepto: ⁊ alio a nobis in eadem ecclesia similem[c] gratiam adepto secūdo tertius deinde auctozitate nostra i ipsa parmēsi ecclesia in canonicū ⁊ in fratrem recipitur cum ꝓrogatiua gratie: q̄ omnibus ꝓdecessoꝝ nostrozū auctozitate non autem nostra receptis in assecutione ꝓbēde debeat añferri: post hec autem quedam vacat ꝓbenda in ecclesia memorata: q̄ritur q̄s eozum alteri ꝓferatur[d]: ⁊ ꝑm quem ozdinem ꝓbendas asseq debeāt tres predicti. ¶ Cū igit ex tenoze gratie tertio a nobis concesse appareat euidēter nos voluisse[e] ꝓmo terium: ⁊ secunduz tertio anteferri: decernimus q̄ primā[f] secundus secundaz tertius: ⁊ tertiaz primus debz obtinere ꝓbendam: alis forma mādati minime ꝙuaret[g]. Iz enim ex ꝑsona sua secundus primaz obtinere non posset: ex ꝑsona tamen tertij q̄ primū superat illam habet sicut contingit[h] in successiōe illius q̄ ab itestato relictis patre[i] in adoptiua familia ꝙstituto matre atq̄z fratre[k] decedit: i qua successione p̄[l] ex se matrē excludit: sed q̄n talez patrez agnatus[m] materq̄z vincit agnatuz. mater patri non ex semetipa: sz agnati ꝑsona i successiōe b⁹ añfert. Idem.

b ¶ Martini. ita forte fuerat de scō vel studio se hoc dixit q̄: i ꝙspectatibus auctozitate nicolai vel celest. nō ꝓcedebat dubitatio pp revocatoziā bonifacij: de qua dī. j. c. pri. ⁊. §. de ꝓben. c. penul. ⁊ antepenult.

c ¶ Similem. cuz nulla ꝓrogatiua: vt ꝑz ꝑ inferioza.

d ¶ Preferatur. in illa ꝓbenda.

e ¶ Voluisse. voluntas igit ipi⁹ seruāda ē ⁊ mādatuz de ꝓbē. cui de nō cum si.

f ¶ Primam secūdus cōtrarium dicebat ꝙpo. in predi. loco i simili vel eadem questione que talis est: ꝓmus receptus fuit ꝓ litteras generales secūdus ꝑ speciales: tertius ꝑ speciales cū hac clausula: q̄ deberet ꝓferri oibus receptis in ecclesia auctozitate generalium lr̄az: querebat ꝑm quē ozdinē deberēt ꝓdicti ꝓbēdas assequi ⁊ dicebat ꝙpost. q̄ tertius excludebat ꝓmū: sed q̄ primus excludebat secundum: q̄ secūdus postponebat tertiuz ex ꝑsona ipsius secūdi: ⁊ si non ex sua: primus debebat habere ꝓmaz secundus secundam tertius tertiā ꝑm regulā si vinco vincentem cē. ff. de diuer. ⁊ tēpū. ꝓscrip. l. de accessionibus. ad hoc. s. de of. lega. dilectus. sed hoc ē falsuz: vt hic vides: ⁊ satis hic patz per considerationem intentionis pape: vt dicit litera: intentio enim eius fuit secundum ꝓferri tertio: ⁊ tertium ꝓmo: ⁊ sic seruetur ozdo: ⁊ sic etiam fallit ⁊ locum habet regula illa. si vinco cē. de qna no. xxuij. q. j. rogamus. ⁊ fallit etiam illa regula in casu. l. j. posite. ff. ad tertulla. equissimum. §. si ex filio. C. de natu. li. auē. licz in auē. de equalitate do. §. his ⁊. ff. qui po. in pig. ha. l. claudius scīr.

g ¶ Seruaretur. que tamen diligenter est seruanda. s. eo. li. de preben. cui de non. cum suis concoz.

h ¶ Contingit. ponit casum legis. ff. ad tertull. l. ij. §. obijcitur ver. sed si sit agnatus. alis est ibi. §.

i ¶ Patre. carnali: sed adoptato vt sequitur.

k ¶ Fratre. non constitutis in adoptiua familia ⁊ de carnalibus intellige.

l ¶ Pater. carnalis constitutus in adoptiua familia: vnde de fuit esse agnatus.

m ¶ Agnat⁹. s. frater. Tres ergo ponit. regulas. Primo q̄ pr̄ carnalis adoptatus excludit matrē carnalē. Scōa q̄ mr̄ excludit agnatū: qđ hodie ꝺ̄z iura. C. ⁊ auē. locū nō habz. Tertia q̄ agnatus excludit patrē carnalē in adoptiua familia constitutum. pone ergo patrem. ꝓmū impetrantem: matrem secundum agnatū tertiū cū ꝓrogatiua: ⁊ sic intelligas: ⁊ sic no. q̄ i assecu

tione pme pbende tertius nocet pmo ꝛ sibi quo ad illam non pdest.nō sibi pdest in hoc.qz citius suā psequī.ꝛ ē simile vxor legitima excludit naturales nō legitimos.qz alꝫ si non esset ples vel vxor legitima succederent in duabus vncijs.ꝛ tamē ipsa vxor excludit ab agnatis.C.vnde vir ꝛ vxor.l.j.℔ si ipsa nō supesset naturales excludūt agnatos i duab⁹ vncijs.hec pbantur.C.ō na.li.aut.qui.mo.na.ef le.§.igit aūt.coll.vj.io.

a ¶ Quoniā.emanauit declaratorie ad revocatorias:de qbus dixi de pben.c.pe.ꝛ alīpe.

b ¶ Cōstitutiōe.a principio dū erat neapoli sorte vnita fuit cōstitutio p⁹mo dū fuerunt due.vna supgratijs.incolaī: alia supgratijs celesti: vt dixi de pben.si ius cui.

c ¶ Post.s.vj.calēdas ianuarij vt ibi dixi.i.quito die exēte decēbr.ꝛ sup hoc vide qō dixi in fi.buius li.super data.

d ¶ Apicē.sic.s.in proemio hui⁹ lib.§.sane.ꝛ.xl. dis.nō nos.

e ¶ Procedat.xj.q j.§.ex hꝰs.de sen.excō. iter alia C.de legi.l.vl.ꝛ de multiplici inter pfatiōe habes in pdi.§ ex his.ꝛ de postlim.c.).

f ¶ Locū habet. hēs igitur primū casuꝫ declaratorū.sm his receptis vltra numerꝫ expectātibus portiones vel pbendas

g ¶ Huiusmodi.s.auctoritate nicolai vl celestini

h ¶ Decessum.vel depositionē vel iuris pfationē.de elec.cū in cunctis.de do.ꝛ contu.veritatis.

i ¶ Distinctio.nū quid impetrās in tali ecclesia vt sibi puideatur de canōicatu ꝛ pbēda:si vacat vel qꝫ pmo vacauerit.vel se facultas obtulerit:in tali ecclesia recipiet per has lras.ꝛ dicunt gdam q nō.qz pdicto nō est certitura qz ibi pbenda non vacat nec vacare pōt.de pben.dilecto.qz etiā talia rescripta vt ambitiosa sūt restringēda.de elec.dudum.s.de pben. quis.j. Alij dicūt q si simpliciter scribat vt recipiat:nō absolāte certo canonicoꝝ numero.sed nō adijciat q puideatur sibi de pbenda si vacat vel qꝫ pmo vacauerit:tūc statim recipiet etiā si numerus canonicoꝝ ibi statutus nō eēt.qz illud nō ob.nō minuit sed addit.s.q statim recipiat:lz ibi certus sit numerus.℔ ex quo adijcit de pbenda si vacat ēt.pz q de tali ecclesia nō pōt intelligi vt superius dictū est.Tertij dicūt q si nō ē distinctus numerus canonicoꝝ nec pbendaꝝ:tali ipetranti nō puidebit sed si numerus canonicoꝝ statutus ē vt in qōne ppposita ꝛ in nostro.q cōsequēs statuīs intelligit certus numerus portionū.ad hoc de consti.translato.ꝛ idem dicunt ecōuerso.hoc poteris vdere per inno.ecō ti.ex parte.ꝛ per cōpost.de reseriptis capitulum.in glo.magna.§.item quid si papa mandat aliquē

Quoniā[a] ex cōstitutione[b] nr̄a per quaꝫ paulop⁹[c] pmotionē nr̄am ad sūmi pontificat⁹ apicē[d] oēs collatiōes puisiones reseruatiōes ꝛ concessiones super canonicatib⁹ dignitatibus psonatibus prebendis officijs portionibus pestimōijs ecclesijs parochialibus ruralibus ꝛ alijs quibuscūqz beneficijs ecclesiasticis vacaturis:quocunqz noie censerentur: ac etiam super canonicatibus sub expectatione dignitatum vel aliorum quorūcunqz beneficiorum i qbus ius nō esset quesitū in resz ad rē:a felicis recordationis nicolao papa.iij ꝛ celestino.v.p̄decessorib⁹ nostris factas siue concessas auctoritate ap. fratrum nostrorum presentiū oīno cassauimus irritauimus et vacuamimus cassas irritas ꝛ vacuas nunciauimus:ꝛ nullius fore decreuimus firmitatis: multe dubitationes iurgū: vt vñ pfate cōstōnis reuocatorie pcessit editio iterpretatio eius qꝫ procedat[e]:pcessēti declarandum duximus sanctione qī illis q editionis tē pore superadde vltra statutum numerum erant per eosdem predecessores canōici sub expectatione prebendarum vel etiam pmotionum eadem constitutō locum[f] hēt. ¶ Si autē huiusmodi[g] recepti vltra numerū distributiones ꝛ alia vt canonici ō numero existentes sic tempore dicte reuocationis habebant:q per cessionem vel decessum[h] illorum qui erant intra numerum ex vigore prioris grē nit ampliꝰ esse qui expectabat:nisi distributionuꝫ seu partium suarum augmentum:cum forsaꝫ esset ecclesia: in qua canonicorum non aūt portionū numer⁹ vel prebendarum distinctio habebatur:q toqz inter pauciores cuiusuis ecclesie diuiduntur prouent⁹: tanto maiores fieri possint singulorum pcipientium portiones[k]: ad istos[l] vel eos[m]: qui per litteras facultatis[n] nostri,aūt in pdi.decreto ex parte dicit idistincte q etiā si nō sit certus numerus canonicoꝝ nec pbendarum etiam si in scripto caueatur q assignet pbenda vacās vel qꝫ pmū se facultas obtulerit.ꝛ nō ob.certo casu ꝛc valet rescriptū.sequitur.n.pm eū.q si papa intendat pmudere in ecclia i qua certꝰ numerus ē q ē minus ipetrabile q multo fortius in ecclesia in qua nō est certus q magis ē ipetrabile.allegat.s.de decī.ex parte.iij q fi.sint le.p venerabilez de transla.c vl.ꝛ in cle.j.fris. de rescrip. i glo.fi.nec ob.q talis statum canonicatū ꝛ prebendā habebit: ꝛ qa si hoc durū sit obediendū est de rescrip. si qū. nec ob.q non extabit q̄dicio si vacat:qz illud si vacat hō fuit appositū vt recepti nē cōd.tionalē reddat vel vt impedimentū inducat. s.de rescrip.cōstitutionis:℔ vt impedimētū remoueat si quod esset:ꝛ que cā dubitationis tollēde in rescrip.inseruntur ius eius si ledāt: nec mandatū im

pedient.ff.māda.qz de mutuis.ff.ō militē.si miles.nec ambitiosū ē pauperem clericū sibi bñficiū impetrare.de eta.ꝛ qlitā.de.pben.cū scōm.nō ob.decre.ex parte.ꝛ decreto dilecto.qz lz in tali ecclesiam qua nullus ē numerus laterañ.pcilij locū nō habeat vt ibi pfio tñ papalis locum habet ad hoc.ix.q.iij.cūcta per mundū ꝛc.per principalē.fatetur tamen q obstabit impetranti penuria ecclesie si tanta sit q nō sufficiat pluribus nō qualitercūqz sed q quilibet honeste de sua portiōe vivere possit pm consuetudinē puincie vel in eadem ecclesia antiquitus obseruatā.s.de instī.c.j.ꝛ ij.

a ¶ Cōstitutionē.a principio dū erat neapoli sorte vnita fuit cōstitutio p⁹mo dū fuerunt due.vna supgratijs.incolaī: alia supgratijs celesti: vt dixi de pben.si ius cui.

b ¶ Post.s.vj.calēdas ianuarij vt ibi dixi.i.quito die exēte decēbr.ꝛ sup hoc vide qō dixi in fi.buius li.super data.

c ¶ Apicē.sic.s.in proemio hui⁹ lib.§.sane.ꝛ.xl. dis.nō nos.

d ¶ Procedat.xj.q j.§.ex hꝰs.de sen.excō. iter alia C.de legi.l.vl.ꝛ de multiplici inter pfatiōe habes in pdi.§ ex his.ꝛ de postlim.c.).

e ¶ Locū habet. hēs igitur primū casuꝫ declaratorū.sm his receptis vltra numerꝫ expectātibus portiones vel pbendas

f ¶ Huiusmodi.s.auctoritate nicolai vl celestini

g ¶ Decessum.vel depositionē vel iuris pfationē.de elec.cū in cunctis.de do.ꝛ contu.veritatis.

h ¶ Distinctio.nū quid impetrās in tali ecclesia vt sibi puideatur de canōicatu ꝛ pbēda:si vacat vel qꝫ pmo vacauerit.vel se facultas obtulerit:in tali ecclesia recipiet per has lras.ꝛ dicunt gdam q nō.qz pdicto nō est certitura qz ibi pbenda non vacat nec vacare pōt.de pben.dilecto.qz etiā talia rescripta vt ambitiosa sūt restringēda.de elec.dudum.s.de pben. quis.j. Alij dicūt q si simpliciter scribat vt recipiat:nō absolāte certo canonicoꝝ numero.sed nō adijciat q puideatur sibi de pbenda si vacat vel qꝫ pmo vacauerit:tūc statim recipiet etiā si numerus canonicoꝝ ibi statutus nō eēt.qz illud nō ob.nō minuit sed addit.s.q statim recipiat:lz ibi certus sit numerus.℔ ex quo adijcit de pbenda si vacat ēt.pz q de tali ecclesia nō pōt intelligi vt superius dictū est.Tertij dicūt q si nō ē distinctus numerus canonicoꝝ nec pbendaꝝ:tali ipetranti nō puidebit sed si numerus canonicoꝝ statutus ē vt in qōne ppposita ꝛ in nostro.q cōsequēs statuīs intelligit certus numerus portionū.ad hoc de consti.translato.ꝛ idem dicunt ecōuerso.hoc poteris vdere per inno.ecō ti.ex parte.ꝛ per cōpost.de reseriptis capitulum.in glo.magna.§.item quid si papa mandat aliquē

i ¶ Portiones.de consti.cū.xx.in pn

k ¶ Istos.tales q p vacationē nil recipiāt nisi portionum augmentū.

l ¶ Vel eos.tacita aggrediāt aliū casum quem reuocatoria nō comprehendit.

m ¶ Facultatis.pcessas ad quos alīs ptinebat receptis nec cautū erat in lris illis q auctoritate aplica id facere possent.℔ dico p decre.s.de rescrip.cū aligbus.ꝛ p ꝟba ipsi⁹ revocatorie q̄ scripsi in pdi.c.si is cui ibi dicit p dictū ad cessorē nostr̄ seu eius auctoritate factas cō

essas seu ꝓmissas.&c.

a ¶ Prefatā.rō qz nō sūt ipsoꝝ pōtificuꝫ ꝫ recipiētiū aucte recepti vt dicit in prēdi.decre.cum aliquibus

b ¶ Exīstit.ista igitur est differentia inter hunc casuꝫ & pri.qz ibi expectabat tm̄ augmentuꝫ portionis: hic certam ꝑbendaꝫ vel portionez dā dā solum his q erant de numero ad illaz igitur expectationē reuocatoria ñ ertēdit ad istaz sic.

c ¶ Erant facte. Nō ꝫ regulā qđ ꝑ me nō stat &c. de eo qui mit. in ꝓs.c.ū.vbi de bn̄á ꝑ me nō stetit quin fieret mihi collatio:ꝫ ꝑ exe c utorē:& tb reuocatoria hz locū & ē iste excogitat⁹ casus ꝓp reuocatoriā:q̄ nuoeauit oē ius ad rē: sed petitionē ad rem nō i re ius hēbaz & sept⁹hēs file q nō sufficit qđ petere nisi obtineat ñ.de renūcia. gdā.& e.li.de elec. si religiosus cū si.

d ¶ Jad epz Emanat decre.ad declarationē decr.ñ.e.illa & ad declaratioñē & correctionē eoꝝ q̄ ibi nō. gos.Inno.& ho. de ꝓcēs.ꝑben.qz diuersitatem.

e ¶ Mortuo.idē ē si quocūqz alio mō vacet sedes renūciatōe & depositione vel quouis mō: ad hoc.vū. q.j.§.ecce i quibus.xxxiij.q.ij.in princi.

¶ Suspēso,pone q̄ peccauit i decre.ñ.de ꝑbē.gue.

f ¶ Etiā si.hoc dicit ꝓp dñm Inno.& host.q dicebant q̄ si epūs intereat in capīo vt canonicus.ꝓp mortem eius non impediebat capīm cōferre nisi sicut ꝑ mortem alterius canonici.si aūt prelatus eo mortuo conferre non poterat:non est vez vt hic vides.

b ¶ Prelatus.interdū enim ē vt canonicus:de cōcēs. prēbē.postulastis.de ꝑben.cū i ecclesia.de appellatio. a collatione.ñ.e.li.

g ¶ Singulariter hoc dicit:qz capīm vniuersitas vel collegium excōmunicari non dz.j.de sen.excō.roma na.§.in vniuersitatem.

h ¶ Maiozis.si enim mīnozis eligere possent: de cle.ex.mi. si celebrat.Suspensi aūt vel maiozi excōmunicatōe ligati non eligunt nec eligunt:vt de elec.cum inter.& de consue. cum dil.

¶ Assensu.hoc dicit compost esse de (lectus.vbi de hoc. iure communi in ipsis ꝑbendis cathedralis eccīe:vt nō.ñ.ō elec.cū eccīa vulterana.

Scire debes q̄ cuz epūs hz ꝓferre ꝑbendam cuz ꝓsensu capli si sunt.xx.canonici:& x.ꝓsentiant nō valet collatio qz nō hēt maiorem ptem capli sed si haberet vocem in capitulo vt canonicus:tūc diceret facta ab.xj.& sic a maiozi parte capli: de concess. ꝑben. postulastis Inter ista autem duo.s. ꝓsilium & assensum est magna differētia:quod dicit vt no.ñ.de arbi. cuz oliz de elec.cū i veteri.

m ¶ Nisi istud nisi venit exceptiue a suspenso.

n ¶ In moza.si ergo sit i moza bene poterit se intromittere capīz. Sz quero nunqd capīz hoc casu canonias statim ex q̄ epūs fuerit in moza possit ꝓferre vel an post moram petendi ser menses habeat expectare.& videtur q̄ ex quo fuit i mora petendi absolutionez demum post ser menses & non ante conferre possit qz anteq̄z fuerit i mora nō currit tempus:postea incipit currere:ō cōcess.preben.qz diuersitatem.de ele.c.vlt.si episcopus simpliciter sine consensu capli hīet ꝓferre locum haberet quod.ñ. diri:sed hic de consensu capli habet conferre.vñ de videtur a contrario sensu istius littere:q̄ sta

dictoꝝ predecessoꝝ nostroruꝫ in aliquaꝝ ecclesiarum canonicos erāt recepti:ꝫ ꝑbēdas vel alia beneficia expectarēt constitutionem certum est nō extendi prefata m¯ ¶ Jn illis vero qui vltra numerum aucte prefata i aliquaꝝ ecclesiaꝝ canonicos iā recepti quā tū ad capituluz & ad choꝝ ac distributionum perceptionez quotidianarum plenitudinē iuris canonici tunc habebant sed in eis dignitates ꝓsonatus ꝑbendas portiōes vel alia beneficia:q̄ dank.tm̄ existētibus de numero expectabāt ꝓstitutionē ꝓfatam locū habere ratione b⁹i expectationis dubium nō extitit⁵. ¶ Sane i bis q̄ sup canonicatibus ꝑbendis & dignitatibus parochialib⁹ vel alijs ecclesijs seu beneficijs quibuscunqz a dictis prede nostris litteras impetrauerunt:etiam si per executores illoruz facte fuerint reseruationes decreti interpositiones varijsqz processus: & etiā si eadem beneficia tunc vacabant & ꝑ impetrantes petituz fuerat ab executoribus:q̄ eis illa conferrent nō tamen ipsorum beneficiorum vacantiuz collationes tūc tēporis erant facte: locum habet constitutio supradicta:vt omnes huiusmodi gratie quarum ratione tunc non erat ad collationē ꝓcessum:& sic per ꝓsequēs ius in re non fuerat ipsis impetrantibus acquisituz: intelligantur penitus reuocate.

Bonifacius octauus.

De sede vacante aliquid innouetur. Rubrica.

Jad epīscopum & capitulum communiter pertineat collatio ꝓbendarum:mortuo epīscopo vel a beneficiorum collatione suspenso:poterit capitulum vacantes ꝓferre ꝓbendas: & ēt, si epūs interesse habeat in collatione huiusmodi.vt prelatus¯ ¶ Jdem poterit epīscopus:si capitulum ab ipsa collatione suspendi cōtingat vl singulariter omnes de capitulo maioziē excōis vinculo innodari. ¶ Cum vero ad solum epm ꝑbendaruz spectat collatio cuz consilio sui capituli vel assensu:defuncto epo vel suspenso. nisi epūs in petenda relaxatione suspēsionis huiusmodi fit in moza ca pitulum se non pōt intromittere de eisdez. Ubi vero

tim ex quo fuit in moza capitulum possit conferre. Sed cum hic equiparet consilium & consensum verum puto quod prius diri:sed quando dicetur esse in moza? hoc ipso q̄ q̄zcito potuit licentiam non petijt.ff.ad tertullia.l.ū.§.confestim. nō tamen amara facienda est interpretatio.ff.de dona. inter l viz & vrozem si id quod.§.siquis ꝑm operas nec est calumniosa ñ.de ꝓuid.in his.ff.ad exhi.l. penul.arbitrabitur ergo hic bonus iudex.ff.de iur.delibe.l.j. Si autem maliciose impediatur ne petere possit subuenitur ei:quia non est in moza: de concess.preben.postulastis.nisi ipse hoc procuraret.ff.siquis cautus lege secunda.§.vltimo. de officio delegati pastoralis. §.finali.

o Ubi vero facit ad ea que nō. ho. de elec.c.vlti.in fi.& vin.& composto.de insti.c.vlti.in fi.

a Cum consilio. Quid si cum consensu ?dem videtur: cuz eadem sit rō vacationis diutine in hoc casu. ad hoc. ō. p̄ben. si apostolica. ⁊ aliquando consilium ponitur p consensu de offi. dele. venerabilis. de fo. compe. c. j. Contrarium credo qz cum habet eligere de consensu. non sic liberam habet potestatem: sicut cū de consilio: vnde nūnus habet expectare hoc casu gz̄ in illo: dico tamē q̄ nō curret sibi tempus: cum nō possit eligere de concess. p̄ben. q̄ diuersitatem de ele. c. vlt. p̄terea ponamus in requisitione consilij absentiam p cō tradictione: ad hoc ō arbi. c. ij. e. li. quod in consensu esse non pōt: ⁊ faē p hac pte qō dixi de rescrip. si p te: in glo. ß pone.

b Medio. i. de hac vita: ⁊ expōe vt dicit. xxiij. q. iiij. hec aūt vita. ⁊ quare dicat media ibi nō.

c Ab eo simile de rescrip. si gratiose.

d Remotis. arbitrarium erit hoc terminare bm̄ q̄sideratiōem temporis que sequitur. j.

e Imminere. bēs simile casum, ō. de offi. de le. si is cui e. lib. ⁊ nō. q̄ difficultas p̄stationis reddit obligationē inutilem: ō id. ff. de ver. ob. l. ij. §. j. Item nec seruatur forma q̄ inerat collationi: ergo non valet quod agit. ff. de arbi. l. parui. Solz i q̄tractibus grauis vel impossibilis modus vel conditio vicietur ?ctum secus in spūalibus, ō. de conditio. ap. c. vl reijcitur ergo nec rē inutilem reddit. Itē piculum vacationis q̄ iminet imutatus quod alś esset seruandū: sic. j. de de testa. c. ij. e. li. de of. dele. si is cui.

f Udū. ppetua alienatio facta de rebus ecclesie vacantz ⁊ nō p̄cedente tractatu ⁊ sine iusta causa non valet.

g Et infra itelligas q̄ gdā rector cuiusdā ecclesie dioce. dulmeñ. petebat sibi ⁊ ecclesie sue restitui ⁊ adiudicari decimas quas archidiaconus dulmeñ. p̄cipiebat i sua pochia q̄ ō iure ⁊ ?suetudie antiq̄ p̄tinebāt ad ipaz ecclīaz dict⁹ ?o ?c.

b Aduersō. ad petitionē ipsius rectoris.

i Nūdit. ?test. modo litem ⁊ facit qō dixi de lit̄ ?test. c. ij.

k Nō debere. nec adiudicari: vt in decisione dixi vt pz in fi. nam sententia ?c. de or. cog. cum dilectus.

l ?Proferēs. archi. excipit ēdo ?intentionez actoris.

m In mediū. i. in iudiciū vbi ē mediū iter actorē ⁊ reum.

n Capituli. p hoc videbaī valere de his que fiūt a p̄la. c. ij. ⁊ iij. ß hoc nō sufficit: ter quo dil̄ges forma p̄scripta nō fuit: nec cā suberat ⁊ vacabat ecclēa vt ß equitur.

o Tenues. iusta videbaī cā: sed nō approbauit ?ca vt dī in fi. ß nūqd dices istā iustā cāz indistincte si als fuisset tūc ?ca certe sic. ō. de p̄ben. exposuisti. nam ēt capellas posset annectere ob hanc cām vbi dī. eps. n. de ?sensu capli sui pōt ecclīaz ⁊ rectū iustā, ex iusta ⁊ honesta cā alteri dare. de his q̄ fiūt a p̄la. c. ij. ⁊. c. pastoralis. h dicit expresse. xvj. q. j. eccle. vbi dī: qz antique ecclesie decimis p̄sumi nō debēt vt nouis oratoribus tribuāt. p qō. c. indistincte dicebat Aug. q̄ eps inuito sacerdote nō pōt de iure vni⁹ ecclie alteri dare. Sz nō ē vez: vt ibi nō. ⁊ de hoc p Ber. de reli. domi. constitut⁹. Dic ergo q̄. c. illud logz q̄ iusta cā nō subest vl pōt log q̄ ipa ecclia i nullo sibi abūdat ad h. ō. p̄bē. cū cām. pro ista parte facit de ec. edi. ad audiēt tiā. j. ⁊. c. tuā.

p Onera. s. congrue substētationis archi. hospitalitis ⁊ cpalium iuriū. ō. de p̄ben. de monachis.

q In ?cessione h⁹i. facta s. ō de decimis ecclie tunc vacātis: sec⁹ si cō cederet vl vniretur ipa ecclia vacās: qō dic vt in cle. e. ti. si vna.

r Ecclesia que habebat nō. q̄ si solū i cathedrali ecclia locū hz q̄ sede vacante ?cē. ß ēt i minoribus ecclesijs: ō of. or. cum vos.

f Defensore: si igit ecclia caret p̄lato: dz eps sibi alium deputare defensorē vl economū q̄ res eius colligat. ?seruet ⁊ gubernet. krv. di. qm̄ qdā de of. or. cū vos C. de epis ⁊ cleri. oēs. §. hec nihilominꝰ. ⁊ adhꝰ offm̄ ptinet excutē ⁊ denūciare iudici: q̄re fiat alienatio: ⁊ fiat pp solucōda debita: an pecunia possit hāi aliunde an ō fructibꝰ satisfieri posset. aut de mobilibꝰ: ⁊ an potiꝰ expediat obligare q̄z distrahē. an de minꝰ vtil possessiōis p̄cio liberari posset: ⁊ caueat iudex ne talis possessor cozrūpi. ff. ō reb⁹ eoz magis. §. ū passiz. ⁊. §. se. his oīb⁹ ?sideratꝫ defensor rē distrahē poterit: ⁊ nihilominꝰ eps suā iterponit auctē. ō. e. ti. c. j. de his q̄ fi. a p. cū applicat: suo ?cpo rē mēse sue alienet h̄ faciat de ?sensu capli sui: ⁊ archiep̄s auctez iterponet: ad. h. tit. q. iij. c. ij. xcvj. di. bū qdē. circa fi. p̄m ho.

t Tractat⁹. hz q̄ nō. de his q̄ fi. a pla. tua. ⁊ dz diligēter fieri ⁊ vtile ē sepi⁹ id facē. ne decipi possit. ō probatio ibi quotiēs ?c. Solet dubitari nūqd valet cōsensus canonicoz nō habitꝰ i cōi: ⁊ dicit. lau. q̄ nō: Ad l. ff. ō suī. ruſiſp p fundū rūdet illud vez i re cōi pluribꝰ vt singulis: ⁊ idē hz ho. i dicta decr. tua. ⁊ approbare videt Inno. ⁊ ?po. de ?sue. cū ?suetudinis gof. de his que fiūt a pla. cū applicat: ⁊ i ſūma ipius ti. circa p̄n. dic ?: nā hz inueniaī i electōe q̄ regraī cōis ?sensus ō eligēnesi. sec. i alienatōe. e ti. cō vos. xij. q. ij. sic de rebꝰ. ⁊ ad ß ?po. qō oliz hic nō. ber. q̄ dixit q̄ spāle erat i electōe qō a p̄n. erat nullū postea ū qualescebat ō ele. nuditis. i alienatōe tū q̄ a p̄n. ū valet qualescit sub sequēti consensu ex nūc n non vt extūc. dici potest

q vbi nō ꝓcessit tractat⁹ vālit pma opi: vt hic. ꝫ si processerit ⁊ deliberauerūt alienare: lz singlr consentiāt valeat ꝓsensus ⁊ locū hz scōa opi. Sz q̄rit hic ber. nū qd solēnitas hoc ius postectū. i alienatōe rex ecclie locū hz: ⁊ dixit ber. q nō de necessitate dūmō seruet forma. xij. q. ij. sine nō ob. q sit incorporatum i canonib⁹ qz alij cañ. de eo nō faciunt mētionem: ⁊ fuit positū vt sciretur affect⁹ pncipum ad ecclias. host. s pp rōes supdictas ꝫ tāta solēnitas i desuetudinē p vsuz ꝛ̄ium abijt. iij. di. §. leges. Si stinxerūt aūt hic Inno. ⁊ host. iter decretū aūctem ⁊ consensuz siue collaudationem decretū est snia q̄ iuder ꝛ̄ctū sufficiēs iustū fore ꝺcernit aūctez suā interponēdo vel aliquez i possessionē mittēdo vel mittēdū declarādo. ff. de dā. ifec. si finita. §. iul. ⁊. §. h forte. ⁊ interponit añ ꝛ̄ctū. ff. ꝺ reb⁹ ec. l. magis. §. nō passiz. ⁊. §. se. Auctas aūt ē auctorizabilis cōsensus q ꝙpent sibi ex publico officio vel legitima administratōe sicut sūt tutores ⁊ curatores. ff. de aūctu. ꝓsensus aūt siue collaudatio ē multoz volūtas ad quos res pinet simul iūcta: ⁊ dicūt gdā q i alienatōe rei ecclesiastice nō regrit⁹ decretū quo. s. dictū ē: ꝫ cāe cognitio aūctas ꝑalis ⁊ ꝓsensus cleri.

a Perpetuis. Nō. q i tpalib⁹ i qb⁹ ñ ita ledit eccl̄ia sufficit tacit⁹ ꝓsensus. ꝺ. de his q fi. a pla. c. ij. i perpetuis exp̄ssus ⁊ tractat⁹ ꝫ formā. xj. q. ij. sine hz ber.

b Presertim ecce tertiū pp qꝺ nō valuit ꝓcessio.

c Ecclie. nō formak snia i psona dñi ꝺ b. s. ꝺ ecle. que relam.

d Pertinentes. de iure cōi. s. de decī. cū ꝙtingat. ⁊ c. cum in tua ꝺ. ⁊. ti. ducum. dic vt ibi.

e Ne ꝓsultissimo. diuide hāc decre. i q̄ttuor ptes In quaz pma. q̄ durat vsq; ad. §. Ꝯctus. phibet submissionē ecclīaz suoz imobiliū bonoz vel iurū fieri laicis ab⁹q; ꝓsensu capli ⁊ snia pape: in scōa vsq; ibi ⁊ nihilominus. cassat ꝺet⁹ q̄cunq; firmitate valla tos ꝫ hec ꝺcetero faciēdos i tertia vsq; ibi ex Ꝯctibus plat⁹ punit ꝫ facientes ⁊ clericos nō ꝺicētes laicos q ipos platos ad hoc ꝙpulerūt vel ꝙpellēt. i q̄rta vsq; ad fi. ꝓcipit laicos p tales Ꝯctus eo casu quo valent vltra debitū nō surpare: ⁊ penā apponit.

f Cōsultissimo. i. cum multo cōsilio facto: sic fieri debent iura. xxv. q. ix. apostolice. ⁊. C. de legi. humanuz vel. i. q quod ecclesijs valde cōsulitur.

g Uniuersos. ⁊ feminas ꝙprehendit. de ℞ diui. s. de elec. generali.

h Immobilia. hec ꝯicit phibitio ad mobilia: un qui bus nō consueuerunt tales fieri submissiones: nō extendit⁹: lz tā mobilia q̄z imobilia phibeantur alienari. s. e. c. j. ni/si que seruādo seruari non pūt. C. de admi. tu. ler que. Querit hic gar. nūqd clericus beneficiatus faciat fructus suos ⁊ testari ⁊ donare possit: diri de hoc. s. de offi. or. ꝓsenti.

i Jura. Nota iura vel incorporalia ponit inter immobilia bona hic enī in vtriusq; idē ius statuit: ad hoc. C. de lon. te. pscrip. l. vlt. ico: porala. lia. n. pscribi hūt vt imobilia vt ibi: ad idē. C. de sacrosanc. ec: iubemus ij. § j.

k Ipsaz. s. ecclesiaz. ⁊ sic nō. bonoz ecclesiastic⁹ oz dñuz penes eccl̄esiā. ē: de quo dic vt nō. xvj. q. j. c. vl. xij. q. j. expedit. ō ver. sig. causa.

l Supponere. ꝓ eodem ponūt vel singulis singula referas.

m Cōsensu. iste regrit regr i alienatōe: ⁊ etiaz pter hāc ꝓstōem requirebatur in hoc casu.

n Spāli ñ sufficit hoc casū generalis ⁊ hoc est ius nouū. ⁊ statutū q italib⁹ submissiōib⁹ maius piculū ꝛ̄tit ideo cautius q̄z in alijs alienatōibus ē agendum. xlij. di. quiescamus. de elec. vbi periculū. ff. ad carbo. l. j. ⁊ qz quedā seruitus erat: ⁊ laici qui sepe verabant vel verari pmittebāt ecclesias: vt eis fierent videntes submissiones: tales illas vlterius fieri non posse desistant a talibus: ad hoc. s. de concess. preben. detestanda.

o Nō ꝓcedēdo gdā male ītelligētes dicūt hic phiberi ephi teosum ⁊ alios ꝛ̄ctus a iure pmissos: sed nō est vez: ⁊. j. ē posita distinctiua: ꝫ huic intellectui ꝺicit: nec ē psumēdum ⁊c. s. de elec. ecclesia vestra. ij. s. e. li. e ti. cū expediat hoc sonat lra q nō phibet papa bona ipsa alienari forma ⁊ casibus alis a iure pmissis: sed phibet submissiones fieri. Jo. an.

p Alienando. vendendo permutando.

q Casibus casus habes notatos. xj. q ij. in summa.

r Aduocando. i. tanq̄z ab aduocatis recognoscendo.

s Ba. tibus. gallicanis.

t Nō modicum. ad modicū ergo tempus possunt vocari i patronos vel defensores: quia tunc in modico tempore non ē periculum. ff. de iudi. si debitor. i. Potest autem dici modicuz tempus: infra. r. an. vel ꝺm guil. ⁊ gar. relinquitur iudicis ⁊ r/bitrio: er quo hic non determinatur ispecto statu ecclesie: ⁊ imminenti periculo ⁊ conditione personarum. vt. s. de of. deleg. de causis. ff. de iur. deli. l. j. in fi.

u Juramenti. non. n. ꝺz esse vinculum iniquitatis. s. de iure iurā. c. j. cum suis concor.

x Secutum. j. de regu. iuris. accessoriū. cum suis concor.

y Prescribendi. C. de agri. ⁊ cen. quenadmodum in fine lib. xj. ⁊ est hoc speciale cum als ex inutili contractu transferatur dominium ⁊ minus iustus titulus det causam pscribendi ⁊ ꝺ hoc notā. de pscrip si diligenti. ff. de dolo ⁊ eleganter. ⁊ C. de suffra. l. vna.

a officio.i.officij sui executione.z dicit gar.q z a bñficio ē suspensus.de appel pastoralis vbi de hoc.

b Administratione.cpalū.de sol.si quozūdā.

c Benūciare.sumptū fuit ex canone.ij.q.vij.que ppē i auē colla.ij.dē nō alie.aut pmu.re.ec.§.ij.qui incipit economū. cle

ricus ergo videns platū in hoc delinquere denunciare debet: qđ si nō fecerit punit vt hic.z si iurasset nō accusare nihilominus denūciat.ꝟ. de iure iur.quēadmodū.in fi.et nō ob.pmissione obedientie accusat.de accu.ex parte.

d Sic grauata.ad idē ꝟ.e.li.de elec.cupientes.§ ceterꝝ.z.c.si compromissarius.in fi.

e Trēnio.hoc referas tam ad suspensionē platozum qz̄ clericoꝝ.

f Bactenus.idem ym quil.z gar.si post istā cōstitutionē infra duos mēses a tempore publicationis:in auē.vt facte nō.cōsti.in rubrica: i pn. ti.col ij.v. qđ veruz puto nisi ꝑpus hoc scuerit.ad hoc ꝟ.e.li.de pbē.cū singula

g Competentem.ſ. trinam.xxiij.q.ij.de illicita.de sen.excō.sacro.nisi ꝺ necessitas aliō suaderet.j.ō sen.ex.cōstōnem.

h Dimittant.volle qđ est.j.excōicationis ꝛc. in isto igit casu necessaria ē monitio.ħ in seqūti nō

i Ex contractibus: nū quid debeat obseruari in contractibus licite factis annectit.

k Lege.vt si lex vel pactū fuit appositū in ꝟctu illud seruet: alꝰ fiat qđ exigit natura ꝟctus.z sic ꝟctus ex quentiōe legē accipiūt:j.de reg.iur.ꝟctus.cū suis ꝙcor.

l Secus.si vsurpādo ꝓtra naturā vel pactū appositū.

m Restituendo.z sic nō sufficit a grauminibus abstinere nisi vsurpata restituāt.xiij.q.vj.j.de reg.iur.peccatū.

n Jcet.non obstantibus expectationibus beneficioꝝ pmutatio fieri pōt. Nota q̄ qui expectat pmam vacantē.primā consequi debet.fallit hic z in casibus qđ diri.ꝟ. ō ꝑ ben.q: sepe.z de ꝙcess.pben.si soli.

o Dioceſi.non excludit imo includit ciuitatem.ad idē.l.riū dis.sanctoꝝ.ꝟ.eo.li.de tempo.ordi.cum nullus.j.rūso.de offi ordi.cum episcopus.ad hoc de ser.expoz.pacto.cui nō ob.de rescrip.rodulphus.qz in rescriptis ad lites loquitur que sūt odiosa cathedralis.ad hoc.ꝟ.de ꝟbo.sig.cū clerici.non ob.ꝟ. de pben.q̄ziꝟ.j.qz ibi nō ē ambitio.

p Auctoritate apostolica.idem putoꝝ multo fortius si expectat auctoritate reseruatiōis legatoꝝ v.l receptionis capitulī

q Proximo.idem puto z multo fortius puto si expectarēt quam ducerent acceptandam:maz plus afficitur prebenda per istā gratiā q̄ per illā:vt diri.ꝟ. de ꝙcess.pben.si soli.ad fi.

r Juris.ꝟ.e.quesitum.

f Beneficia.hic large intellige vt minoza z maioza beneficia dignitates z ꝓbendas etiam cōprehendat.j q.iij.si quis datoꝝ.ꝟ. de ꝙcess pben.c.ij.z.ꝟ. de ꝟ.sig.tua optime etiā ꝓbat.j.de reg.iur.j.vbi diri de hoc.

illoꝝ laici vltra id qđ ex natura contractuuz ipsoꝝ vel adhibita in illis legē permittitur aliquid nō vsurpēt.

t Collationem Quid si non spectant ad collationem sed ad confirmationem tantum. item quid si pertinēt ad collationem tu z alterius. vel sunt ll in diuersis dioc esibus.in his q̄stionibus primo videtur q nō habeat locū hec decre. ratio quia p mutationem nō possumus negare quin vacēt beneficia. deberē ergo expectāti p/mam vacaturaz de rigore z veritate iuris. ħ hec equitas scripta vult q non debeantur. Est ergo tenenda regula ni si in ea parte qua vitiata reperitur C.de appel.l. precipimus.z sic nō videtur a littera recedenduz. z ni si casus mutetur regula non vitietur.ad hoc saci

Cui vero secus egerint: nisi legitime moniti ab huiusmodi vsurpatione desti terint:restituendo etiam que taliter vsurparant: z eoipso ſniam excōis incurrant: z ex tunc ad ſupponendum terraz ipſoꝝ:si opus fuerit eccleſia ſtico interdicto libere proceda tur.

Bonifacius .viij.

De rerum permutatione.

Jcet i tua dioceſi aliqui auctoritate apostolica bñficia ꝓpria vacatura ex pactēt:illoſtñ q ħ fōmā iuriſ suis bñficia i eadē dioceſi ad tuā collationē ſpectāctia permutare volēt libere ac sine fraude i mālibus tuis ipa reſignāt nolum occaſiōe ꝓmiſſa equitatem ꝓferentes in hac parte rigori :circa faciēdā p mutationem beneficioꝝ bu

at.ꝟ.de ꝑben.cū in illis.vbi aliud est dicere ad collatiōnē:aliud ad ꝓfirmationē.ad idē.e.c.in fi.z.e.ti.c.vl. vbi aliud est dicere ad collationē tuā:aliud tuā z alterius. Satis pōt dici ꝓriū : de ħ dictū fuit q: sic fuit q̄ sitū.vñ p illa ꝟba poti factū videt narrari q̄ iuris diuersitas ponit.in pma igit qōne ipedit expectās.ħ ad ħ vt teneat pmutatio:erit necesse q̄ intueniat illoꝝ cōsensus q hñt eligere.ad ħ de ꝙ archi.ad ħ.in fi. i ſcdo casu fiat i manib vtriuſ ħ libera resignatio.vel glibz i mālib sui epi vel alt alteri cōmittet qđ meli vi.ad ħ ō sen.ex.cū illoꝝ.nec video q̄re aliud in casib istis in expſſo. Inſpicimus ergo solū an licite fiat permutatio vt per expectationes non impediatur hoc dicat de cre.ad hoc faciat finis huius capituli.

v Libere.vt simonia vitetur.de pac.cū pridem.

r Fraude.pone in terminis p decre.ꝟ.e.li. de renū. cū.ſ.cū permutatur beneficiū qđ ſperabat in ꝓximo vacatuz vt ꝑcludatur via expectanti.

y Resignauit.z si resignata ꝓferant alijs q̄ pmutare volentib nō valet collatio.vt in cle.e.ti.c.vno.

z Rigoꝝ.sic.C.de iudi.placuit.C.de fur.z ſer. coꝝ.ſigs ſeruo.de hoc.ꝟ.de transſ.c.vl.

a ¶ Minime istud facit p eo qđ dix. ſ. nā inſpic t pa pa qđ mil deperit expectanti. qz alſ nō rengnaſſet.

b J pater. tracta fuit hec decre. de extrauagāti in no. iij. que incipit: Joānes frangiapanis ⁊ ſorte ninus fuiſſet decisa. ⁊ ſic pone caſū. Joānes frā hēbat vxorē noie ſaracenā ⁊ ex ea filiū ⁊ filiam ipuberes petijt ⁊ phi lippam: in extremis poſit⁹ cōdidit testamentum ⁊ filiam ſibi hered̄ inſtituit in certa pecunie quantitate. filiū vō in ceteris bonis ſuis. ⁊ vxori vſufructum quorundā bonoꝝ ſuoꝝ ſub certo tenore reliquit ⁊ adiecit vt ſi decederet filia ſine liberis mozeretur filio ſuo. ⁊ ſi filius ſine liberis decederet: mozeret filie. ſi aūt vterqꝫ ſine liberis decederet: pauper heredes inſtituit. ⁊ executores teſt. mēto reliqt. ¶ Mortuus ē ioannes ipſe teſtator demū mortuus eſt petrus filius ſuus adhuc impubes ⁊ demū filia etiā ipubes: ipſa. ſ. matre ſuperſtite cōtra quam agebant executores ⁊ ab illa dña vel eius procuratore petebāt coram papa bona que fuerāt teſtatoris ⁊ filie ſub qbus ⁊ bona filij cōprehendebāt. dicebat procurator dīe qđ ſubſtitutio facta de filia ad filiā ⁊ de filio ad pauper fuerat fideicōmiſſaria. vñ i ſbſtōne filie ad filiū ōbebat ōducere tertiā iure nature debitā filio. ⁊ q̄rtā trebellianicā. Jtē in ſbſtōne pauper ad filiā p reſiduo noie ſi te easdē tertiā ⁊ q̄rtā hēbat. p pte vō executoꝝ allegabat qđ ſbſtō fuerat directa ⁊ pupillaris ⁊ queniebat tal⁹ ſbſtō pſonis ⁊ vbis. vñ nō hēbat locū q̄rtaꝫ deductio. itē qđ p̄ in testō qō faciebat ipuberi filio matrē poznōe iure nature debita ꝓuare pokat: hz filiꝰ id ſuo testō facere ñ poſſet. p has vltimas allegatiōes pnūciauit papa illa bona deferri paupibus abſqꝫ aliq̄ deductiōe tertie vel q̄rte ꝓpīs. ℞ dicit. vñ ſic ſūma. In fideicōmiſſarijs ſbſtōnib⁹ locū hz q̄rtarum deductio. in directis nō. ⁊ ſbſtōnes iterptari debem⁹ directas. dūmō queniāt vbis ⁊ pſonis inſtitutis.

c ¶ Impuberes. ſ. filiā minorē. xij. an. filiū minorē. xiij an. ff. de v. ſig. pupill⁹. C. qñ tu. vel cu. eē deſijt. Lidecoram. ⁊ inſti. q mo. ſ. tu. m ꝑn. hz q̄ ad mīmonū nō inſpiciamus ſolū an. ſed etatē q̄ pubeſcere poſſit: qđ dic vt ſ. de deſpon. impu. puberes.

d ¶ Vxorē puberē intelligas ⁊ matrē ipſoꝝ filioꝝ. alſ dubitatio nō ꝓceſſiſſet. ⁊ hoc pz in fi.

e ¶ Certa re. inſtituit qđ ē. j. qđ ſi ñ fuiſſet egiſſet filia de iofficioſo: nūc aūt nō poſſet agere niſi ad ſupplemētū ſi aliqđ deeſſet portiōi iure nāe debite. C. de ioffi. teſta. l. oīmodo. ⁊. l. ſe. ⁊. l. qñ nouella. ⁊. l. ſiqñ. ⁊ de h. ſ. e rainuti⁹. in ꝑn. Scire debes qđ in certa re inſtituꝰ habet loco legatarij ita qđ creditorib⁹ nō tenet. C. de re. inſti. l. quotiēs. ⁊ hoc ē cū aliꝫ vlter inſtitutus. ſi. n. nullus aliꝰ inſtituꝰ ē in totū ſuccedit heres. ff. de re. inſti. l. j. ¶. ſi ex fūdo. ⁊. l. ſi itaqꝫ gs heres. Si autem plures inſtituti ſūt in certis rebꝰ ⁊ nullus aliꝰ vlter ꝓ viſibꝰ erūt heredes niſi in caſu vbi duo ſūt cōſtituti ꝑiūctum ⁊ alter dimſum. ff. ō here. inſti. ſi. alteri⁹. ⁊. l. ſe.

f ¶ Inſtituit. nūquid quo ad filiā ſufficeret legaſſe. de ꝺ fuerūt opi. facte. ſ. e rainutius. in ꝑn. Et dicūt quidā qđ ruthꝰ eſt qđ neceſſaria ſit inſtitutio: in auē. vt cū de ap. cog. ¶. aliud quo qz. ⁊. ¶. hec aūt colla viij. ⁊. C. de inof. teſta. auē. non licet. dicē tes. l. C. de inof. teſta. l. oīmodo. ⁊. l. cū querit. auē. nouiſſima. ꝓ auē. illā poſterioꝝ em eſſe correctas. alij ꝓ per ꝓdictas. ll. ⁊ per decr. rainutius. vbi nihil dicit qđ alē ocha fuerit inſtituta. azo. diſtinxit: an teſtatoꝝ voluerit ſoleniter teſtari vt qz vocauit teſtes. vij. ſignacula ⁊ ſubſcriptiones rogauit. ⁊ tūc ē neceſſe qđ i aliquo inſtituat: vt i auē. vt cū de ap. cog. coll. viij. aut nō ſoleniter ſed nūcupatiue. ⁊ tūc ſufficit q̄ eunqꝫ relinquat titulo vt in antiqs. ll. vnde dicūt alij qđ ſi relinquat in teſtō: neceſſe ē iure reſtōnis relinqui ſi in codicillis ſufficit quocūqꝫ relinquat titulo. ⁊ de hoc nō. ſ. C. de inoffi. teſta. auē. nouiſſima. Alij dicūt qđ ℔m canones ſufficit quocūqꝫ relinquat titulo: vt in decre. rainutius. ſecus ℔m. l. ⁊ hoc ibi tenet hoſti. vt talis ꝓnitiosa ſubtilitas euitetur. Alij diſtinguunt qđ aut teſtatoꝝ inter filios tantū teſtaꝰ: aut inter extraneos ⁊ filios ſimul mixtos: in ꝓmo caſu ſufficit quocūqꝫ relinquat titulo vt in antiqs. ll. q. ⁊ ipſos impſecta ſimpler ⁊ plana voluntas ſuffic: dūmodo de ipſa appareat. C. e. ti. hac cōſultiſſima. ¶. ex impfecto. ⁊. C. fa. her. l. fi. ⁊ auē. ibi ſignata. in ſecūdo caſu ſ. cū extraneos inſtituit nō ſufficit quocūqꝫ relinquere titulo: fiat inſtitutio ⁊ ſic intelligitur auē. vt cum de appel. cog. Sed vt. ſ. diximus primum tutius. ⁊ ideo tenendum videtur de pe. diſ. vij. nullus. ⁊ verbum illud relinquit in decre. rainutius. nō videtur poni ꝓpzie vt patet etiam ex inſtitutione adiecte. adē in decre. rainaldus.

g ¶ Legauit. de facto vt diximus in caſu. legauerat vſufructū quorūdam bonoꝝ: ⁊ altero ſolū ſuperſtite ex filijs augebat in teſtamento legatū ⁊ nemine ſuperſtite adhuc augebatur. ⁊ ex hoc etiam pz in integra allegabatur per pauper qđ patebat qđ intētio teſtatoris fuerit vxori filiam anteferre.

h ¶ Eidem. filio mozeretur quod eſt. j. Sed ꝓtra ida filia nec erheredata erat nec inſtituta. quia in certa re vt. ſ. dictū eſt. ¶ nec ei pupillariter poteſt ſubſtitui. vt inſti. de pupil. ſubſti. ¶. nō ſolum. ff. de vulga. ſubſti. l. ſed ſi plures. So. licet hec pupilla non fuerit inſtituta heres in ꝓmo gradu. tamen fuit inſtituta in ſecundo. ſ. poſt mortem filij. ⁊ ſic ei pupillariter ſubſtitui potuit. vel dic qđ ſi ex liberis vnus eſt ex certa re: alter vniuerſaliter inſtitutus vterqꝫ eſt heres ℔z alter non teneatur ad credita vel legata. ⁊ ſic itelligatur hic. ⁊. ſ. e. rainutius. ſecus ſi nō ex liberis. quia tūc inſtitutus in certa re nō hēbitur loco legatarij vt. ſ. dixi. ⁊. C. de here. inſti. l. quotiēs. vel ℔ non queritur an tenuerit ſubſtitutio de filia ad filium ſed cōueſo. quia de facto ꝓpter deceſſū filius.

¶ Liberis. ſufficit vnus. ff. de ver. ſig. l. non eſt ſine liberis. C. de ꝺ. inſer. l. j. ⁊ ſup hoc vide qđ nō. de ꝓba. i ꝑma. in. j. glo.

k ¶ Filie mozeret. i. ad opus filie. quaſi dicat qđ hereditas filij directe ⁊ imediate ad filiam peruenīat: ⁊ econtra. ſi vero in ſucceſſiōe mater eēt media iā nō filie. ſed ꝓmo matri mozeret ſic allegabatur ꝓ parte paupex.

l ¶ Pauperes. ℔z certa pſona heres inſtitui debeat ⁊ nomē ſpecificari: tamen paupex inſtitutio valet. ⁊ de paupēbus loci q ꝑ ꝺomicilij ſenſiſſe intelligitur vbi fomentum vitens conſo

lationes ⁊ seruitia a multis recipit. C. de epis. ⁊ cle. sigs ad declinandā. ⁊ l. nulli licere. de hoc dic vt. ff. c. ti. cum tibi.

a ¶ Mortuo. executoribus relictis qui petebāt bona testatoris postmodū ab vxore vt diri in casu.

b ¶ Absq; deductione. hic decidit questionē. Dicebat autem mater q̄ habeb at tertiaz ⁊. quartā in bonis testatoris er persona filij ⁊ sic sola dimidia restituēda fuerat filie. itē alia dimidia bēbat etiā tertiaz ⁊ quartam ex persona filie. ⁊ sic dimidiam ⁊ sic facta cōputatione videbat sibi cā restitutio faciēda pauperibus solū in tribꝰ vncijs eius partis in q̄ fuerat instituta filia. ⁊ pbabat hoc ex eo q; dicebat q̄ substitutio ō filia ad filiū. ⁊ de pauperibus ad illā erat fideicōmissaria. hoc pbabat tali modo: directa substitutio fit per vba: ei heres esto vel illi ei sit heres. indirecte p vba alteri mo:erer nō pōt dici directa ⁊ pupillaris substitutio: imo videt intellectꝰ fuisse q̄ mater filio ab intestato succederet ⁊ ab intestato hereditatē restitueret substituto. Item dicendo sine liberis apparebat testatozem puberi substituere voluisse. vnde fideicōmissarie nō pupillares intelligi debeant substitutiones ⁊ de filijs ad inuicem ⁊ de pupibus ad eos. Rndebatur p parte executozum ⁊ paupez: qō. ō. diri in glo de facto. ⁊ glo. ſ. ⁊ qō. j. sequit. Ad clariozē aūt intellectū nō. q̄ substitutionū alia directa alia indirecta siue obliqua. Directaz alia vulgaris alia pupillaris alia exemplaria. alia breuiloqua: de qua pone exemplum. ff. ō vulga. substi. iam hoc iure. ſ. cum testato: dicit duos impubes filios mihi heredes instituo: ⁊ eos iuicē substituo. habēt enī hec breuia vba in psona cuiusq; duas substitutiones vulgarē ⁊ pupillarē. alia cōpendiosa: de his psequere: vt nō. ō. eo. rainutius. circa pn. Sed ad vltimā ⁊ ad ppositū veniamus. Cōpendiosa que fit his vbis. q̄cunq; filius meus decesserit vel sine liberis decesserit filia sit heres: hoc si fiat a milite siue fiat puberi siue pupillo in rē directo: valet q̄cunq; decedat institutus sicut vba sonant. ff. de milit. testa. l. in fraudē. ſ. miles. ⁊. l. miles ita heredem. ſ. j. C. de testa. milit. l. in testamento ſ vez nisi miles hanc substitutionē fiko fecerit cuius mater est in medio: quo casu valebit iure fideicōmissi. fiam factus pubes filius decedat. C. de ipu. ⁊ ali. substi. l. pcibus. Si aūt paganꝰ eā per supia fecerit vba ⁊ pupillus ille institutus in pupillari etate decesserit iure directo admittitur substituta. vbi autem pubes factus mozit substitutio oino extinguit: ⁊ veniētes ab intestato succedūt in totum. ff. de vul. substi. l. his vbis. ⁊. l. in pupillari: ⁊. l. centurio. Si aūt testato: sic dirisset q̄cunq; decesserit filius vel sine liberis decesserit: filiā substituo: vel volo q̄ ei fil a succedat: tūc ex directe non valeat: valet tū idirecte iure fideicōmissi. ff. ad trebel. scenola. ⁊. l. heredibus. C. ō isti. ⁊ substi. generali. ¶ §. vl. hoc viso satis pz q̄ hec substitutio que sorte cōpendiosa dici pōt: admittit substitutos iure directo ex quo instituti decesserūt in pupillari etate si post pubertatē decessissent: tūc potuissent locū hīe matris allegationes.

c ¶ Trebelliānice. ergo q: substituti venīūt iure directo nō fideicōmissar'o: nō habet locū deductio trebellianē: argue per ꝛiū q̄ si loc⁹ esset fideicōmissarie substitutioni bū detrahere tur trebellianica ex essent paupes substituti. licet ergo cesset falcidia in his q̄ legantur pauperib⁹ vel ad pias cās. C. de epis. ⁊ cle. siquis ad declinandā. ⁊. C. ad. l. fal. auc. similiter. secus videt in trebellianica per hanc litteraz ad hoc. ff. ad. l. fal. l. j. §. ad municipiū: si enim conditio legis in trebelliana id voluisset sicut expssit ō falcidia ita de trebellianica expssisset. de deci. ad audientiā. ad hoc j. de puile. si papa. ⁊ qō nō est scōz patz decre. ⁊c. de transla. cāj ff. de publi. ō precio ꝛiū videtur in aūc. de. cc. ti. §. si aūt heres. ubi ol falcidia vacante. colla. ir. ſ dirit Azo in ſſ. de here. ⁊ falci. q̄ trebelliana continetur sub nomie

instituendo heredes: si vtrūq; sine liberis mozi contingeret filiozum testatoze moztuoꝰ ac deinde filio sbsequēter ⁊ filia superstite mꝛe defunctis ante tempora pubertatis abs q; deductioneᵇ trebellianiceᶜ siue p tis iure debite nature faciēda ad pias paupibus bona oia deferunt. Premisse nāq; substitutōes facte de filio ad filiā ⁊ eāꝫ: ⁊ de illis ad paupes directe debent intelligi pupillares cū i substitutōib⁹ semp fit interpretatio faciēdaᵉ: dūmō sicut i casu ꝓposito eaz vbis

falcidie. ergo trebelliana detrahi poterit. nam nil erripit qui oia dicit. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ satis videt terminari p dictū. §. si ꝛiūgaf cū. §. siquis in nomine. vbi dicit hereditatē vel legatū. nec occurrit ista rō diuersitatis. vnde idem ius censebitur. ō. de transla. c. ij. de rescrip. inter ceteras. ff. de legi. non possunt. ad hoc facit quod nō. ala. ber. ⁊ alij. ō. de sepul. c. ij. vbi nō. ō relicto pauperibus non detrahi canonicam. p parma parte q̄ placet facit. quia legitima per pauperum institutionē filij non' p:uantur. nam qui vult erheredato suo ecclesiam heredem facere alium querat ḡs augustinum ⁊ deo propitio neminem inueniet. rvij. q. vl. c. vlti. ⁊ sic etiam nō. accur. in. l. siquis ad declinandam. Item in ipsa. l. siquis ad declinandam. non erat quis institutꝰ qui trebellianicaz detrahere posset. nec est per omnia eadem ratio in vtraq; quia si rogatus restituere non detrahit trebellianicam in vanum fuit heres. sed si, testato: fecit multa legata. ⁊ inter alia quedam ad pias causas. ⁊ si non detrahat de legatis ad pias detrahit de alijs. ⁊ sic non erit heres in vanum.

d ¶ Debite. de his quattuo dic vt nō. ō. eo. rainutius. in glo. nō. q̄ quartaz.

e ¶ Econtra. ſ. de filia ad filiā.

f ¶ Pupillares. que expresse fit per hec verba: si filiꝰ meus decesserit infra tempora pubertatis filia sit heres. inst. de pupilla. substi. j. responso. ⁊ expirat statim cum ad pubertatem peruenerit vt ibi. Fuit autem inuenta hec substitutio. quia cum multum prosit heredem habere: ⁊ pupillus testari non possit. vtile fuit pupillis modum interuenire ne decederent intestati: vt pleal. l. instu. de pupil. substi. in pn. idem dicimus de exemplari: licet exemplaris differat a pupillari in hoc: quia necesse est certas personas substitui. C. de ipu. ⁊ ali. substi. l. humanitatis.

g ¶ Faciendū: vide qō est. j. vt substitutio ⁊c. postea vi deas dūmodo ⁊c.

h ¶ Verbis. dirit testato: si sine liberis decedat alteri moziatur. sed istud verbum sine liberis certum est q̄ non designat certam etatem. nam ⁊ ante pubertatem ⁊ post filius ⁊ filia sine liberis mozi. possunt. ergo patet q̄ substitutioni pupillari bene cōueniunt verba: imo maxime pupillari cum tunc liberos habere no possit. vide q̄ expressa vulgaris habet tacitam pupillarē. dū modo per sonas ⁊c. inueniat. de vulga. substi. l. iij. mul-

to potius verba que sapiunt pupillarem vt hic. ad pupillarem sunt ferenda. & sic reprobatur quod nō. accur. C. de impu. & ali. substi. l. precibus. in glo. pe.

a ¶ Persōis. quia vterq; impubes erat. & ante pubertatis tempora decessit: vt. ff. vidisti.

b ¶ Obliqua. s. indirecta vel fidei cōmissaria.

c ¶ Interdum: vt ff. ad trebel. l. sceuola. ff. de vulga. substi. l. centurio §. verbis. C. de impu. & ali. sub. l. precibus.

d ¶ Licet autem respondet obiectioni que fieri posset ex eo q̄ filius non potest matrē quare debita portiōe. ergo portio illa matri debet non substituto.

e ¶ Possit. C. ad tertull. l. matri. & illud locū habet vbi filius testat: vel decedit ab intestato, hic istis filijs ñ succedebāt pauperes ex testamento sed potiꝰ ex paterno vt sequitur.

f ¶ Potest. ē expssum. ff. de inofficio. testa. l. papinianus. §. j. vbi dicitur q̄ mater non impugnat testamentum quod pater filio fecit querela inofficiosi.

g ¶ Censendū. vt in pal. l. & instit. de pu. sub. §. liberos. ff. de vul. & pu. substi. l. qui plures liberos. in fi.

h ¶ Religiosus emanauit ad declarationem decre. ſ. e. nua. & eoꝝ que nō. guil. in spe. de instru. edi. §. nūcvero. v. sepe etiā queritur.

h ¶ Religiosus. intelligam indistincte siue sit mōachꝰ vel regularis canonicus: mendicans vel nō. & de clausuralibus intelligo in quibus sequens ratio locū hz. Sed quid de minore. xx. an. vel de muliere nūquid possunt deputari executores? & quia maior. xvij. ānis potest procurare negocia. ſ. e. li. de pcu. qui generaliter in fi. videt q̄ possit esse executor. Contra qz nō habet psonā standi in iudicio. C. de pcu. erigendi. ad hoc. ſ. de eta. & q̄. c. in decoꝝ. C. de leg. nu. l. vl. Idē de femina. ff. pcu l. neq; femina. C. e. l. alienā. ff. de reg. iur. l. ij. iij. q. vij. tria. Quecunq; fit de iure. q̄suetudo optima iterpslegū hz q̄ tales. ereq possint. ad ꝫ facit hec dec. io. an.

i ¶ Aliquo. clerico vel laico.

k ¶ Non habeat. ſ. de elec. quoꝝūdā. & c. si religiosus. rū. q. j. non dicatis. j. ti. pri. c. vl.

l ¶ Officiū. hoc. ē ratiōe huius officij ordinariꝰ loci erigit a religiosis etiam exemptis. & si circa id delinquerint illos punit. vt in cle. c. ti. religiosus.

m ¶ Obtenta. ergo tūc pōt: misericordie enī est tale officium lxxv. di. si satis. sed videbatur ſ. p. c. xvj. q. j. mōachi. de postu. c. j. vbi dī duo regri. ſ. q̄ exposcat vtilitas mōasterij & q̄ abbas iperet. pro ista pte faciebat decre. tua. ſ. c. ti. & extrauagās Jo. frangipapani. de qua fuit tracta. pr. decre. vbi quidā frater pdicatoꝝ fuit executor. ꝫ expeditum est.

n ¶ Sane. hic tractabat idē guil. in. c. ij. §. v. sed & alter. cum ꝑ. se.

o Simplr. sine clausula vt ipsi vel eoꝝ alter. vl' q̄ si non omnes. alꝫ non esset questio.

p ¶ Mortuo. nō. er littera mortuo executore eiꝰ officiū nō trāsit in heredē. videt enī industria & amicitia eius electa. ad ꝫ ſ. de of. dele. c. vl. ff. p socio. l. actione. § morte. ff. man. l. mādatū. in fi. gdā dicebāt tale officiū trāsire in heredē executoris per. l. ff. de ali. & ci. le. l. cū vnus. & l. a filio. in pn. & l. alimēta in pn: Alij distinguebāt an res eēt integra vel nō sicut. ſ. de elec. in causis. C. man. l. mādatū Quod aūt diri nō trāsire in heredē. vex ē nisi testator exꝑsserit sicut & ō cōpromisso dicimꝰ. ſ. de arbi. c. vl. quid tūc diri? & glo. vt quia.

q In remotis. si ergo si multū distat vocabit. & si in termino assignato nō venerit. pecdet socius sine illo. si aūt remotꝰ ē nec vocabit: sic & in electionibus. de elec. q; ppter. c. cū inter vniuersas. & c. q̄ sicut.

r ¶ Contingat. si. ſ. ne se. va. c. vno. ad fi. ō of. delega. si is cui.

s ¶ Exꝑsserit. vt q; vetuit ne alter sine altero pcederet. aliud est ergo tacere: aliud exꝑsse vetare. ad hoc de bap. maiores. j. de reg. iur. is' qui tacet. Quid ergo tūc fiet ex quo alter nō vult requi vel mortuus ē. Si testator sibi pudet illud seruabitur aliogn ēps exequatur. ſ. c. si heredes. & c. tua. Quid si abbas sancti pculi datus ē executor & mortuꝰ ē: nūquid hoc officiū transibit ad successorē. vī distinguendū. an fuerit ppium nomen exꝑssum nec ne. ſ. de of. dele. qm. q̄ satis posset dici i ex neo. sed in ppinquo vī q̄ ꝫ nomē non fuerit exꝑssum. tñ affectione psone hoc factū fuerit: vnde nō transeat ad successorē. ad hoc. rū. q. iij pōtifices de testa. requisti.

t ¶ Adimplere. est si. ſ. eo. li. de procura. si duo. §. sane. & ff. de admi. tuto. decreto. §. vlti. & est in his speciale fauore testantiū causaꝝ & pupilloꝝ.

v Humarum periculis. Emanauit ad supplētionem decre. ſ. de pactis pleriq; & propter ea que ibi in fine nō. Hostien. dicens. quot & quantorum animas constitutio hec astringit. nam quasi omnes sibi alia attrahunt: & tales alliciunt vt infirmit. ti qua contingit medicos qui sanare debuerant infirmari.

r ¶ Volentes. ad hoc. ſ. de offi. lega. officij.

y ¶ Ethe. hodie trāsgressores excōicati ꝑ ipso iure si absoluūt ab

Ne sepulturis:

Humarum periculis & scandalis que frequenter ex his proueniunt obuiare volentes ᵉ vniuersis religiosis & secularibus clericis: cuiuscunque status vel conditionis existant: in virtute sancte obedientie ac sub ītermināciōe maledictōis eterne ᵉ districtissime ꝓhibem⁹: ne aliquos ad vouendu iurandū vel fide

Obtenta

Sane

pluribus a testatore simpliciter ° **executori bus deputatis: vno eoꝝ mortuo** ᵖ **vel in remotis** ᵃ **agente: aut id exequi forte nolente: ne voluntatem testatoris impediri vel nimium differri contingat** ᵗ **: poterit alius: nisi testator aliud exꝑsserit** ʳ **: officiū executionis ī iuncte libere adimplere** ˢ **. Bonifacius octauus.**

De sepulturis:

Mimarum ᵛ **periculis & scandalis que frequenter ex his proueniunt obuiare** ᵃ **re volentes** ᵉ **vniuersis religiosis & secularibus clericis: cuiuscunque status vel conditionis existant: in virtute sancte obedientie ac sub ītermināciōe maledictōis eterne** ᵉ **districtissime ꝓhibem⁹: ne aliquos ad vouendu iurandū vel fide**

Obtenta

Sane

pluribus a testatore simpliciter ° **executori bus deputatis: vno eoꝝ mortuo** ᵖ **vel in remotis** ᵃ **agente: aut id exequi forte nolente: ne voluntatem testatoris impediri vel nimium differri contingat** ᵗ **: poterit alius: nisi testator aliud exꝑsserit** ʳ **: officiū executionis ī iuncte libere adimplere** ˢ **. Bonifacius octauus.**

aliquo q̄z a papa:nisi i mortis articulo p̄ cle. de pēnis. cupientes. in fi. que reseruat. etiam penas. j. positas.

a ¶ Promittendum non enim facit deus differentiam inter ista. xxij. q. v. iuramenti.

b ¶ Sepulturam cum enim hoc sit spūale: pactio interuenire nō. dz. j. q. ij. q̄spio de pac. pactiones. Sumitur aūt sepultura multis modis qō dic vt no. xiij. q. ij. §. Item queritur. ī. eo. c. penul.

c ¶ Veniendi. lz non teneat p̄cipale: tenet accessoriū quo ad quid est spāle ad idem de iureiur. debitores. vbi de hoc. ī. ti. cum ītingat.

d ¶ Eligere punit ergo i quo deligt: de tēp. or. litteras. de his q̄ fiūt a maio. par. c. quesiuit.

e ¶ Apud quas. vbi fūt maiores suoruz sepulchra xiij. q. ij. ebron. cū. c. se. ī. ē. e. c. j. i pn. qō de testato debet itelligi. Quid si eccl̄ia de q̄ p̄misserat sit illa i q̄ ab intestato sepeliri debebit declarari ꝺbuisset: q; si dicam⁹ q̄ ibi non debeat sepeliri vbi ergo sepelietur. ī. littera dicit: nō apud illas ecc̄. vñ posset dici: q̄ ibi sepeliet nō obligatione p̄missionis lz ptāte iuris: sic cū ex duabus seruitutib⁹ remittit alia altera r̄manet: ad lz ō vsupal. ex tua. ff. de seruit. vr. p̄e. si domus tua. In ꝺubio vī quod. ē. dixit nec apud electas ecclesias villatenus sepeliri. preterea lz hoc semp illi apud quos ē sepulchrū maiorum etiam ex electione vel p̄missione: q; p̄uati erant ptāte eligendi: habebunt obtentum quod esse non dz. xxiij. q. v. hec imago. ē. de proc ur. tue. j. de reg. iur. cum quid.

f ¶ Predictos. quos sic indurerunt: nō ergo p̄hibet decr. quin possit eligere: sed p̄hibet iductiones ī p̄missiones

g ¶ Lor̄orum. ē. eo. er parte.

h ¶ Decendium. istud decendium in restitutione cor̄oris currit ex quo petitum fuerit: sed in restitutione rerum credo q̄ statim currat ī ideo in rebus non fuit additum: si petant ista enim constitutio non intendit minuere: lz addere ad decre. plerīq;. sed ibi sine aliqua petitione dicebat eos obligatos ad restitutionem: ista imponit tempus ī penam.

i ¶ Faciēdā. ñ dic̄ cui eccl̄ie credo q̄ eccl̄ie cui facta ē iniuria videlicet apud quā sepeliri debebat parochialis eccl̄esia iam habuit suam canonicam: ī sic non ob. j. c. p̄ori que in alio casu loquitur. si ergo ipsa eadem fuerat eccl̄esia dimissa cui solueturpena vnde extincta: videtur actio: sicut cum creditor iterposita seu alīs p̄mittēdo⁹ inducāt: vt apud eor̄ eccl̄esias sepulturā ᵇ eligāt vl̄ iā electā vl̄ius nō imutēt. ¶ Nos. n. si sec⁹ actū fuerit electionē talē decernim⁹ nulli⁹ penit⁹ existere firmitatī. ¶ Statuētes vt hi q̄ sic elegerint nec apud sic electas eccl̄ias vllaten⁹ sepeliri nec alibi: ne ꝺ votū iuramentū aut p̄missum h⁹i a se factū materiā hēant veniēdi⁽ᶜ⁾ possint eligē⁽ᵈ⁾ sepulturaz: lz ꝺ dictōe q̄cūq; cessante sepeliātur oīno apud illas eccl̄esias: apud ᵉ q̄s sepeliēdi ō iur fuisset: si alīs sepultura non electa forsitan decessissent: si vō ijdē religiosi vel clerici p̄dictos ᶠ i suis eccl̄esijs vl̄ cimiterijs p̄sumpserit sepelire: ad restitutionem tā sepultor̄ cor̄poꝝ ⁽ᵍ⁾: si petant: q̄ etiā ōium: q̄ occasiōe sepulture illoꝝ per/uenerit quōlibz ad eos ō: infradecendiū ᵇ integraliť faciendā ipsos oligatos esse cēsemus: quā nisi fecerint eccl̄esie ipse apō q̄s sepulti fuerit: necnō ī cimiteria earūdē extūc eoipso sint: ī tādiu maneant eccl̄esia stico ſnppōsita ītdicto⁽ʰ⁾ donec ab eis facta fuerit restitutio plenaria oiuz p̄dictor̄. ¶ dē.

Q Uz gs cui⁹ maiores ſt soliti ab antiquo in aliq̄ eccl̄ia sepeliri⁽ᵐ⁾: ea dimissa eligit alibi sepultūrā: canonica⁽ⁿ⁾ portio dimisse ñ debeť eccl̄ie sz illi duntaxat⁽ᵒ⁾ i q̄ ille officia ꝓsueuit audire diuina ī eccl̄iastica recipere sacramenta.

C Um ab eo: qui duo habet domicilia⁽ᵖ⁾ se collocans equaliter in vtroq;: i loco tertio eligitur sepultura: domicilioruz eccl̄esie habebunt inter se diuidere⁽ᵠ⁾ canonicam portionē.

C Siquis⁽ʳ⁾ antiqua dimissa nouam etiam in loco minus religioso elegerit sepulturam electionem huiusmodi lz iura super hoc videātur esse diuersa: nequaquā volumus impugnari. ¶ dem.

I S g⁽ˢ⁾ domiciliū in ciuitate vel castro q̄cq; ad villā ruralē se trāsfert recreationis cā: vel vt ruralia exerceat i eadē: si sine electa sepultura decedat ibidē: nō i eccl̄esia dicte ville: lz i sua pochiali vel i ea poti⁹: i q̄ maior ipsi⁹ ab antiquo⁽ᵗ⁾ sepultura extitit: sepeliēt ī eccl̄esia pochialī. ¶ Sed ī hoc casu ꝺ ē ꝓcedendū: q; ī ea ꝓpe ē ꝓpe ī ꝓpe ē ꝓpe ī ꝓpe ē ꝓpe ī

sepulchro pris vel in sepulchro aui ⁊ aliox. intelligo vt bñ pceat dubitatio q̄ pōt sepeliri cōmode i vtro q̄; p vtra q̄ pte inuenies tex. xiij. q. ij. §. ioseph. ⁊ v. ibi eō. qa's ē. §. p istā litterā quā etiā hēmus. ē. c. pri. in pn. satis videret hūdā rationē antiq̄ sepulture aui pa ui ⁊ alioꝝ potius q̄ pīe. ad idez ē. e. c. j in pn. ⁊ c. fraternitatī. vbi dicit patr̄ aliorū q̄ parentū copulatiue dictū quā si nō sufficiat p trē ibi forte sepultū. Itē viuēte pīe sepelit i sepulcro qui. j. c. pri.

ri debebit: dūmodo absq̄ pi culo ad ipsam valeat deporari[a]. ¶ Mulier[b] autem que plures viros habuit successiue: si sepulturam non eligat[c]: est cum viro vltimo: cuius domicilium retinet ⁊ honorē[d] tumulanda. Idem in eodez.

a ¶ Deportarii. si mile. j. e. c. vl. imi nens ergo piculū imutat ius cōe: vt hic vides. ad idē. ē. c. li. ō p cu. si duo. §. sane.

b ¶ Mulier. hic terminat q̄ nō. bug. ⁊ io. xiij. q. ij. vnaquaq̄.

c ¶ Eligat. eligere. n. pōt cū quo. voluerit vel cum nemine sepeliri. ē. de vxore.

d ¶ Viro. si ver⁹ vir fuit ff. ad munici. de iure. §. fi.

e ¶ Honorē. ff. ad municipalem. l. filij. §. ij.

f ¶ Licet[e] emanauit ad declarationem decre. ē. c. de vxore. ij. rūso.

g ¶ Pubertatis. l. xij. an. in muliere. c. xiiij. in viro. q. nod dic vt. ē. dici de testa. c. j.

h ¶ Eligere. sicut nec alīs testari. ff. de testa. q̄ etate. alīs in q̄ ij. q. vj. §. diffinitiua. circa pn. C. quando prouo. nō est ne. l. ij.

i ¶ Cōsuetudo. sic ē q̄ suetudo dat iurisdictionē ⁊ ius eligēdi pl. nū. de so. ppe. cū ōtingat. de cā pos. cū eccl̄ia. sic etiā dat ius eligēdi sepulturā vt hic vides.

k ¶ Vel in pochiali hē diffinitiua. nūqd ergo dat electio: qō videtur. j. de reg. iu. in alternatiuis. cū suis cō cor. ēt vī ordinē scripture seruandū. xliij. dis. sit rector ad fi. ē. c. li. de elec. sigo iusto. §. j. ⁊. §. de pben. mādato ⁊ hoc tutius. ad hoc. ē. c. pri. nec semp in alternatiuis est electio vt dictā in pdcā regula in alternatiuis. q̄ suetudo tñ hz q̄ gētes vel amici tales sepelīt in altera quā volūt. ⁊ graue videt puer octo diez semp in anti quis tumulis solēniter sepeliri.

l ¶ Quāuis. de hoc tractabat ho. in fi. h⁹ ti. §. ⁊ apud quā: ver. si vero is.

m ¶ Filiusfamilias. maior tñ pubertate. ⁊ ē huic fi. ē. e. li. de pcur. qui generaliter. §. j.

n ¶ Sepultura q̄ electio refert ad id tēpus quo solutus ē a patria pōte. ad hoc. ē. c. de vxore. j. rū.

o ¶ Castrēse. l. q̄da pecunie[b] vel cognatis in militia de ferentibus donatū ē. vel q̄ ipse filiusfamilias in militia acquisiuit: quod acquisiturus nō fuisset nisi militasset. ff. de castren. pe. l. castrense.

p ¶ Quasi castrēse. vt q̄d aegrit filiusfa. aduocat⁹ in postulando. nā ⁊ ipsi aduocati mīlitēt. C. de aduo. di. in l. aduocati.

q ¶ Iudicare i. in vltima volūtate relinq̄re. iudicium. n. hic sumi; p vltima volūtate: ⁊ aliter multis modis: qō dic vt dicaz j. de reg. iurin in iudicijs.

r ¶ Nō pōt. ff. ō dona. cā mortis. l. tam his.

s ¶ Religiosi. emanauit ad declarationem eox que nō. anno. ho. ē. de excess. plā. nimis inq̄ ⁊ hosti. ē. c. ti. de vxore. et approbat opinio inno. re probata opinioē ho.

t ¶ Cōmode. nō. rōe inco moditatis id pmittit q̄d alīs nō pmitteret sic. ē. e. is qui. Itē cā incōmoditates alienāt res ecclesie. xij. q. ij. terrulas.

v ¶ Bēant. sic. ē. ti. pri. c vlti. cū suis concor.

x ¶ Sepultura. hoc tenebat inno. ⁊ hosti. ō p decre. ē. de vxore. l. q̄ talis electio ad illō tps. l. post mortē refert. quo solut⁹ est monachus a iugo: vt ibi dī de vxore. ad idē. ē. c. pri. j. rñ. ⁊ hoc etiā ꝓbatur p decre. p. ō excess. p.

De decimis.

Ireti[i] vestre mādamus districtius inhibemus. ne talia que audientes ad decimarū[s] nimis iniq̄. ⁊ p decr. ō pui. vt pulegia. vbi dī q̄ illi frēs eligūt sibi sepulturas. Ad pmū rñdeo q̄ ex testate viri vel patris: nō tñ. intantū qui' aliqd hēant ⁊ velle ⁊ nolle: qō nō est in monacho ⁊ facit. ē. de pcura. qui gnāliter. §. j. Ad decre. nimis. ⁊ vt pulegia. dic q̄ nō loquūt in veris religiosis. ꝗ in his q̄ assumūtur in ꝓfraternitatē. vel intelligatur p̄m illud. l. q̄i a monasterijs sunt remoti. io an.

y d Iscreti[i] decre. ē greg. ix. decisa de extrauagāti sua que incipiebat graue nobis. put ibi pz ex querela archiepi ⁊ capituli pisani puenit ad papā q̄ pdicatores ⁊ minores pdicabant decimas ex pcepto nō deberi. scribit greg. vt sequit hodie puisum ē ō oēs religiosos quib⁹ non cōpetit recipere decimas. vt in cle. de penis cupientes. ij. rñ.

z ¶ Decimaz in decimaz solutiōe an debeptur ex pcepto: an ex q̄suetud ine tollantur: diuerse fuerūt antiquoꝝ sniē. ⁊ dixerūt quidā quos secūt⁹ ē inno. in glo. quā posuit sup ista rubrica q̄ decime indistincte debentur: ⁊ plonales ⁊ pdiales. pbat p auctoritates ve. ⁊ no. testameti. ⁊ p iura. xvj. q. j. reuertimini. ⁊. c. decime. ⁊. q. vij. q. cunq̄. ⁊. c. oēs. ⁊ in multis capitulis. Dicunt qdā theologi. ⁊ hoc scripsit pe. lombardus: q̄ pceptoꝝ alia mozalia ⁊ hec ad litterā seruāda: vt nō occides ⁊c. quedā cerimonialia. ⁊ hec nō seruātur ad litterā vt de puri. post partū. c. mystica. ⁊ hec sūt sacrificioꝝ pcepta: quoꝝ nō verba: sed mens seruanda ē. ⁊ sic dicūt in decimis vt. ē. sint mystica. vel partiū mozalia vt sufficiat aliquid dari p decima ex vigore cōsuetudinis puta centesimā vt vltrioꝝ vel citrioꝝ partē: ad hoc. v. distin. in p̄n. vj. distin. §. vltī. ē. eo. cōmissum. ⁊. c. in alī quibus in fine. ⁊. c. ad apostolice. cum si. Sed hec opinio ē falsa ⁊ reprobata p omnia iura ⁊ per concilium generale. ē. e. in alī quibus. vbi dicit integraliter decimas pſoluēdas. Alij theologi dicunt q̄ hodie decime non debentur. quia olim iusse erāt dari clericis qui nihil aliud habebant vt numeri. xviij. vbi di

rebatur clericos parte decimaꝝ esse ꝓtentos. hodie vo habēt
pdia vnde eis decime non debentur. ⁊ hec opinio reprobat
ꝯ.e.tua nobis. Alij dicūt ꝙ decime in illis regionib⁹ in qb⁹ nō
ē consuetudo ꝙ soluāt̄ nec exigūt̄ nec pdicant̄ nō sol
uere non sit peccatū quasi ex tolerantia pape dispens.t. quod
videtur posse ꝑm ea que
nō.ꝯ.e. a nobis. vbi autē
extinguntur ⁊ pdicāt̄
nō soluere ē peccatū que
opi. per hanc decre. ⁊ per
omnia concilia ⁊ decre.
ꝯ.e.ti. reprobari videtur
in qbus satis ꝑz ꝙ papa
nō tolerat sed ꝓdicit ex
ꝑsse. ad hoc Exo. xxij. ibi
decimas ⁊ ꝓmitias tu s
nō tardabis offerre hoſ.
nō.ꝯ.e. in aliquibus. ꝙ p
diales decime debentur
lege diuina: ꝑsonales vo
ſi. ⁊ iō in ꝑmis nō admit
titur cōsuetudo. in scōis
do hic. vnde si ꝙsuetudo
est: ꝑsonales nō ꝑstari nō
debē. ut⁊ sic intelligūt si.
ipsius decre. Sz h̄ inno.
exercraſ: vt diri i ꝑn. ⁊ ei⁹
in ſcōpi. tutio: ē ⁊ iō tenē
da esset de pe. di. vij. nullus.

seu aliarum ª rerum ecclesijs debitarum solutione ſtrahāt: vel alias animas ᵇ eorum pāt audiētū i ꝑmōib⁹ ᶜ vſq; vl ᵈ ali bi ꝓponē decet o ꝑſūatiſſimo vbo ⁊ ope ſformetis eosdē: vt ad solutionem pdcōꝝ ꝓmpte voluntatis ᵉ animo sint intēti.

Alexander quartus.

Statuto ᶠ perpetuo decla
ramus ᵍ: ꝙ indultum il ſ
lud aplicū qō pleriſq; cōcedi
tur: vt noualium decimas pro
ea portione percipere valeāt:
qua ʰ veteres eos contingunt ⁱ:
ad illas noualium decimas
quas tempore ˡ illo quo ipetra
tum, vel obtentum extitit ᵐ in
dultum: alij possidebāt ⁿ cum
de ᵒ in ipso mētio nulla ſiat nl
latenus se extendit: nec ᵖ est ad
alias et nisi in his tm̄ locis vbi
veteres tūc qui dem̄ indultum
ipetratuz fuit ipſi ipetratores
hēbāt: ⁊ ꝓ ea ᵐ solūmō ꝑtio o
ne: q̄ ipſi tpe ipetratiōis hᵒ i p
cipiebāt ātiq̄s. Statuim⁹ ᵖᵃ
ꝓtea: ꝙ idē idultū obtentū: ab
his q tpe ipetratōis totaliꝝ ve
teres ꝑcipiebat decias: vltra
medietatē ᵒ decimaꝝ noualiuz
nullaten⁹ extēdat: qz nō ᵉ vſi

nisi forte ,in epiſcopo q iure cō
muni petit quar
tam. ꝯ de offi. or
di. conquerēte. ꝺ
ꝓscriptioni. de
quarta.

i Tempore illo
sic in his inſpicitur date tempus
ad idem. ꝯ. de re
scriptis. eam te. ⁊
c. si eo tempore. e
li. de elec. duduz
j. vbi de hoc.

k Possidebāt
iure suo tanꝝ ſi
bi debitas: tunc
non debet ill⁹ ob
esse ꝓuilegium
hic tacite impe
tratum. ꝯ. de pri
uile. dudū. Item

poteſt dici si bona fide possidebant: sed ꝓprietatem iu
ris non habebāt vt sola bone fidei possessio vires pri
uilegij impediat. Si autem esset violenta vel male fi
dei possessio vires ꝓuilegij non impediret ꝑm inno.
⁊ hosti. qui ß nō. in pdicta decre. dudum. allegant de
resti. po. grauis. de prescrip. c. vl. de dona. inter vi um
⁊ vro. ⁊ si necesse. ob hoc etiā ibi dicunt ꝙ si abbas i
petrat ꝓuilegia exēptionis ꝓ se ⁊ capellis sibi subie
ctis ꝙ si aliqua capella sua ab alio monasterio bona ſi
de possideatur impedientur vires ꝓuilegy: als nō per
eadem iura.

a Aliaꝝ rerum puta ꝑmitiaꝝ ob'ationū canonicaꝝ portio
nū debitarum ex funeribus ⁊ eoꝝ que debentur ꝓpter suas
laudabiles consuetudines. de simo. ad apostolicam. olim sol
uebāt quattuor genera decimaꝝ. ꝯ. e. c. ⁊ nec vna bene sol
uitur. ⁊ ideo boues bonis oibus abūdabāt. xvj. q. vij. maiores
nūc nec vna bene soluitur. ⁊ ideo boues ad decimā conuertūt
xvj. q. j. de ime. ⁊ ideo rōs locustas non increpat nec plagas
amouet. xvj. q. j. reuertimi. ⁊ tollit fiscus qō non accipit ch̄ist⁹
vt in pdicto. c. maiores.

b Alias. als aios. ad hoc. ꝯ. e. ꝙuis. de na. er k. vē. c. vno.

c Sermonibus. tale officium ꝓuilegiatū est. de sta. mo. qō
dei timorem.

d Vel alibi. puta in cellation'bus disputationibus vel i cō
fessionibus in quibus iniungere debent confitent bus q' alie
na restituant: qz nō dimittitur peccatū ⁊c. j. de re. iur. pecca
tum. cum suis concor. ⁊ hoc faciendo licite ab excommunica
tis elemosynas recipiūt: de sen. excō. cum voluntate. ꝓuile
gium. ergo illud merentur amittere ꝙrariū suggerendo. xj. q
iij. ꝓuilegiū cū suis similibus.

e Volūtatis. voluntariū militem sibi eligit ꝛpus. xv. q. j. nō
est quod cuiq; xxxij. q. v. tūc saluabitur. als incipit q sunt. i fi.

f Statuto. hic aleran. in ꝑma parte ponit quasdam' decla
rationes circa illas indulgentias in quibus conceditur
aliquibus vt nouaꝝ percipiant decimas ꝓ ea portione q̄
percipiebant antiquas. Et a quibusdam ex ipsis declarationi
bus duos excipit ordines hic vſq; ad. ℣. vbi ibi prouider paro
chijs ꝓauperibus quaꝝ decime alijs debentur' vſq; ad. ℣. sa
ne. tertio prouidet circa decimas recipiendas vel non de ma
nibus laicorum vſq; ad. ℣. diocesani. quarto ꝙidet circa de
cimas soluēdas a religiosis ⁊ circa diocesanoꝝ ptātes sup his
vſq; ad. ℣. nec pro eo. vbi statuit nouaꝝ decimas religiosis
non accresceret qui antiquas de laicoꝝ manibus habuerunt.

g Declaramus. nō. quia hic aleran. non statuit ius nouum:
sed antiquum declarat vnde primum dictum habeamus ca

h Contingit. forte ꝓuilegio vel compositiōe vel feu
datione vel ꝓscriptione vel receptione de manibus
laicoꝝ. vt dicit in fi. vel alio quocūq; modo iure cōmu
ni non. est reperire simpliciter ꝙ debeatur certa pars:

i Tempore illo sic in his inſpicitur date tempus ad idem. ꝯ. de re
scriptis. eam te. ⁊ c. si eo tempore. eli. de elec. duduz j. vbi de hoc.

k Possidebāt iure suo tanꝝ ſi bi debitas: tunc non debet ill⁹ ob esse ꝓuilegium hic tacite impe tratum. ꝯ. de priuile. dudū. Item

l Nec ad alias. secunda declaratio. pone debebatur mihi medietas decimarum antiquorum predio
rum certe parochie: impetraui vt perciperem pro ea
parte noualia pro qua ⁊c. tempore impetrationis non
in tota parochia: sed solum in certa parte. pone citra
riuum percipiebam partem illam decimarum. in illa
solum parte recipiam noualia non in vlteriori.

m Et pro ea. tertia declaratio pone debebatur mihi
dimidia decimarum certe parochie: sed non dabatur
nisi tertia: impetraui ꝓuilegia de noualibus pro eo
parte ⁊c. solam tertiam in noualibus habebo.

n Statuimus. sequentur adhuc due declarationes
ad earum intelligentiam scias ꝙ aut ille qui impetrat
tale indultum percipiebat integras decimas: aut pluſ
q̄z dimidiam aut dimidiam aut minus: in primis du
obus casibus scilicet cum integram vel pluſq; dimi
diam percipit: in antiquis ꝓtertu hoc ꝓuilegij no
uaꝝ solam habebit dimidiam: si percipit dimidi
am vel minus antiquaoꝝ tantundem percipiet no
ualium. io. an.

o Nō edietatem. nomine portionis dimidia cont
netur. ff. de verbo. signi. nomen filiarum. ꝯ. portiones.
ff. de vſufruc. etiam.

p Quia nō est. rō.

a ¶ Cum nō sit. diceret aliquis quare sit tam stricta interpellatio ⁊ aspera. rñdet io. an.

b ¶ De medietate. bene ergo cōprehendūtur tribus declarationibus pme partis sed istis duabus declarationib⁹ istius. §. statuimus: nō cōprehendunt ⁊ hoc intendit. si ergo percipiant integram vel plus q̄ dimidiam in ali quis ⁊ in nouali bus prętertu talis indulti tantū dem habebunt. dñs io. an.

c ¶ Congrue qđ dic vt. s. ꝺ ꝓbend. ꝺ monachis. xxj. q. j. c. j.

d ¶ Illarum. de cimaꝝ parochie sue.

e ¶ Onera. legatorum nunciorū se. apo. collectaꝝ ⁊ similiuꝫ. ad idē. s. eo. li. de prebendis. c. j.

f ¶ Assensu. laicus habebat decimas quas religiosus dōare volebat: fingebat se per instrumentū ab illis habere i feudū vt sic quasi restitueret ipas eisdem sine consensu episcopi: ꝫ talis fictio non p derit vt h̄ vides:

g ¶ Lateranen. ꝺ priuile. cum ⁊ plā tare.

h ¶ Perpetuo. secus si ad tempus. ⁊ concor. de his que fi. a prela. cum apostolica in fi. io. an.

i ¶ Exemptis. l. de ipsis decimis vel decimis exemptorum prediorum.

k ¶ Jure. s. c. ex parte.

l ¶ Eorundem. sicut enim ipsi laici non accrescebant noualia. vt e. tua. j. sic nec ipsis religiosis qui a laicis percepe runt. ad idem. s. eo. cum eo ⁊ ingat. arg. contra. j. de ꝓbend. ⁊ c. j. Sol. ibi res a laico donata mutat naturam in nullius ꝓiudicium hic fieret prenudicium ecclesie parochiali. ad hoc. s. §. j. in fi.

m S qui. si minor. xiiij. an. ingreditur religionem. in. xv. anno. liber erit: nisi in ipso xv. anno ꝓfessionez fecerit vel habitum ꝓfessorum receperit vel exps se rataz habuerit ꝓfessionem prius a se factaz si autem per totum. xv. an. poterat habitum vbi non est distinctus intelligitur ꝓfessus nisi tanta sit indistinctio q̄ viuentes cum eis simili habitu induantur. Si maior xiiij. an. ingreditur si portat habitum per annum quantūcunq; sit indistinctus intelligitur ꝓfessus. in fine declarat qui sit habitus indistinctus.

n ¶ Annum consumatū quta non sufficit incepisse: quod dic vt. s. e. ad nostram.

o ¶ Ingreditur. hic tolle quod est intra libere potest.

p ¶ Sequenti. s. in. xv. lic. xx. q. j. illud.

q ¶ Vel repete eo cōplet. ⁊c. io. an.

r ¶ Prius. s. ante. xiij. annum.

s ¶ Exꝑsse. ⁊ sic repro batum est quod io. nō. xx. q. j. illud. ⁊ ber. s. eo. significatuꝫ qui dicebāt q̄ si ꝓfessionez fecerat ante: ritij annum tacite vbi mox. an rrahēdo post xiiij annum videtur eaꝫ ratam habere: ar. de despon. impu. litteras. ⁊ c. accessit. hosti. autem qui hanc vidit decre. in de cre. significatū. quod hic dicitur.

t ¶ Sequentem. s. xx. etatis sue.

v ¶ Videtur. ecce ergo quartum casuꝫ post. xiij annum ergo bene habet ꝓfessionem factam ante illud: sed ꝛeipso. sed tunc demum cum lapsus fuerit ann⁹. xv. ⁊ in ipso portauerit habitum distinctum.

mile: si tunc ꝺ plēa ⁊ integra ꝓceptōe vetex fuisset exꝑssuꝫ: q̄ aplica sedes parti ⁊ filr noualiuꝫ ꝺcias in tā graue paro chialiuꝫ ecclaꝝ dilpēdiū idulsisꝫ: q̄q; rōe talis idūlti siue ipetrati tā siue ipetrādi deinceps non possit i noualibus: q̄ amodo fiēt: vēdicari ⁊ acgri vl ꝓcipi plusq̄ medietas ꝺcia rū ipoꝝ noualiū: ēt si āpli⁹ in vetib⁹ hēbak: cū nō fit dicēdū asperū sz piū poti⁹: ⁊ benignū si sup decimis futuroꝝ nonaliuꝫ ꝓ poehialiū ecclaꝝ g rauamē qđ ex districtiōe idulti h⁹i possit accidere taliter obuiak.

¶ Religiosos tñ cisterciēsi. ⁊ cartusiēn. ordinū statuto ⁊ declaratiōe h⁹i q̄tū ad hos duos articulos videlicet de medietate ᵇ decimaꝝ noualiū ꝓ hēdi nolum⁹ l' ꝓstrīgi. ¶ Ubi aūt p h⁹i ꝓcessiones ꝺciaꝝ pochialis ecclias adeo grauari ꝓtigit: q̄ eaꝝ rectores ꝺ ipsaꝝ redditib⁹ congrue sustentari ⁊ cōmode iura epalia exhibere ñ possūt: ꝓuideak p locoꝝ ordinarios: ⁊ ordiek talr: q̄ eisdē rectoribus tñ ꝺ illaꝝ relinquak puētibus: q̄ exiū cōpetētē sustētationez hāe ⁊ epalia iura soluē valeāt aliaq; onera ᵉ debita supportaſ ¶ Sane q̄uis forte a religiosis exemptis ⁊ alijs fiant infeudationes de decimis detentis a laicis: ⁊ ijdem laici q̄ illas ab ipsis religiosis in feudum teneant recognoscant: non tamen licz religiosis seidem: post talem infeudationem l' recognitionez sic de fcō ꝓsumptā huiſmodi decimas de manibus laicoruz ipsoꝝ acquirere vel recipere qbsq; diocesanoꝝ epiſcoporum assensu ᶠ. ¶ Illaſ āt decimas intelligimus posse talr a regiosis demanibus laicorum recipi vel acquiri: q̄ ue añ lakañ ᵍ: concil' ipsis laicis in feūdum perpetuo ʰ fuere ꝛ cesse. ¶ Dio cesani vero pochialium ecclesiarum ad requisitionem rectoꝝ earundem de ipsis religiosis super decimis: quas hñt vel eos hāe ꝓtiget: que qđē aks ad ipsas spectaueŕt ecclīas: nisi ꝺ rbus exētis' agak exhibeāt iusticie ꝓplemtū. ¶ Cetex ijdē religiosi tā exēpti q̄ ñ exēpti ꝺ tris ⁊ possessiōib⁹ acgisitj bacten⁹ ⁊ amō acqredis ꝺcias integre soluāt illi ecclijs: qb⁹ eedē possessiōes ⁊ tre pus fuerāt ꝺcias nisi sup hoc spāli iure ᵏ vel ꝓuilegio sint mūiti. ¶ Hec ꝓ eo' q̄ forte i aliqb⁹ parochijs oēs maiores ꝺcias seu ptē illaꝝ acgrūt ꝺmanib⁹ laicoruꝫ: pñt ꝓ eadē vel sili pōtiōe: si ꝺ nouo p⁹ modū fiāt noualia in eisdē petē vl ꝓcipe noualiū ꝺ cias eoruꝫdē: nisi alia rōabil' per quam hoc facere valeant causa subsit. ¶ Innocenti⁹. iij

De regularibus ⁊ transeuntibus ad religionem.

S^m q̄ mōasteriū añ q̄rtū decimuꝫ annuꝫ vt monach⁹ efficiak: ingredik⁹ nisi eo completo ꝓfessionem faciat in sequēti⁹ vl^q hītū religionis suscipiat: qui dari ꝓfitentibus consueuit seu ꝓfessionez a se prius factaz ratā expresse' hēat: libere pt infra ipsum sequentem ᵗ ānū ad scz remeare. ¶ Ꝺ sup totū seqñtez ānū i monasterio pmāsit: vbi ꝓfessoꝝ ⁊ nouitioruꝫ sunt hitus indistincti: ꝓfessionē p h feciſſe: vl' siquā pus feceratra tā hūisset videt' ᵛ nisi tāta sit distinctio

a Bōez.vt seruientes capellani z seculares clecie :z si habitus ille religiosus nō eēt ꝫ forte secularū clericoꝝ id eēt p epm cozrigēduz: de testa.c.ij.ō.eo.sicut tuis. Sz nūqd ꝓpellitur talis ꝓtinō pcise sz cāliue:vt vel ꝓfiteat:vel exeat: vt.ō. de elec.cū cāz.in fi.ad h.ō.eo.vt clerici.

b Annū.ad idem.ō.e. er parte.

c Dissilitudine patēti in colore fcissura vel forma secus quo ad hūc casum ō alia latēti de qua logt hic finis vt i cle.e. ti.eos g z vide quod ibi no.in gl.ij. z glo: lz ergo

d Distinguūt. Sz nōne ibi recipiēdo habitū g dat ꝓfessis vī tacite p fessus.vt.ō.illud vex est qñ distinct⁹ est habitus vbi ꝙo ē nō distinct⁹ secus vt hic vides:z sic intelligas sme qō nō.h.ō. e.ex pte i vltī.glo.ad fi.z ꝓbat idē.ō.e statuimus

e Etiā.si pp ꝫ aduersatur illud g ꝙo qō i ꝓn. ꝙpositum est.

f Agnoscit.i. agnoscere debet.

g Plenū.maioꝝ septēnio ipubes itellectū: hz ꝫ nō plenū vt hic vides mīoꝝ aūt septēnio ignorat qđ videat:C. de fal. mo.l.j.

h Aliud.vt qz debeā a cert⁹ ꝓsonis vel incertis diebus vel formis.

i Non solū ꝓdicatores z mīoꝝes infra ānū ꝓbatiōis quēq; ad sui ordinis ꝓfessionē recipe nō ꝓt quod si fece recept⁹ alligatus nō est eoꝝm ordini z ipsi a receptione ꝓfessionis aliorum sunt suspensi: z puniendi pena que p grauioꝝ culpis eis consuleuit infligi: incipit decre. ista a regula quam habuisti.ō.eo.ad aplicā.

k Et.j. decisuz h fuit qz hēbaā.ō.e.ad aplicaz z.c.statuimus.

l Celum.qua sī dilectionis feruoꝝem:ad idem.ō.e.li.de reg. iudi.ad apostolice.in princi.

m Expedit.de bap.maioꝝes.ō.eo.li.de clec.cum expediat.z c.cum non deceat.

n Rationis.rō.n.q̄ a discretione ꝓcedit nō ꝺz deesse:est enī omniū ꝟtutū mater discretio.j.q.v.ꝓtinuz.ō. de of.cu.c.j.

o Subsequatur.ad idem de decimis.q̄uis de here.cuz ex iniuncto.

ctio ibi habit⁹ hēaā:qz z ꝓfessi z nouitij.ac etiā alij cōem vitaz cū eis ducētes. sīli penitus habitu iduāt. Qui vō post ꝝtūdecimū ānū habitū religionis assumpserit:si p annū illū gestauerit:ex tūc religionē assumptā ꝓsumit facit eē ꝓfessus: vbi ꝓfessi a nouitijs dissimilitudine habitus minime distinguūt etiā si alij oēgētes cū eis silib⁹ vestib⁹ contant qm̄ cū iā h ad discretionis annos peruenerit qd agat agnoscit:ac ideo susceptū discretionis tpe ordinē postq̄ hūc ānī ꝓbauerit spacio itelligit firmiter approbasse. Sec⁹ aūt i illo q aī discretōis ānos hitū iduit regularē:cū eoꝝ q̄ tunc agit plenū nō hēat itellectū

Distinctos qz seu dissimiles itelligim⁹ esse habit⁹:siue nouitijs siue ꝓfessis dissimiles vestes denf:siue bñdicāt cū ꝓfitētib⁹ pcedūt siue ēt aliqd aliud fiat p qō nouitioꝝ a ꝓfessoꝝ habitu discernat. Lex iiij.fratrib⁹ ꝓdicatoꝝib⁹ z minoꝝibus.

Non solū:z infra. lz zelū aīaꝝ hñtes eas lucrari domino sollicite cupiatis: qz tñ decet z expedit vt ꝓscie puritati nō deāt iudici ū rōis ne vñ sp. l ꝓfect⁹ q̄rit salutī dispēdiu subseq̄t⁹:vobis ō fratrū ꝙsilio i vtute obediētie z sub pena excōis auctē pnti um districtius ibibem⁹:ne añ

p Pena.ꝫ faciens non erit pp hoc excōicatus vt.ō. de iurepa.relatū.qō dic vt nō.lxiij.di.salonitane. de simo.sicut.ij.de sagit.c.vno.

q Annū.in fi dū inuenit de biēnio:iterdū de triēnio: z ō hoc dic vt no.xvij.q.j.ꝙsaldus.ō.e.ad aplicam.

r Recipe.ꝓsumatis. quod ē in fine.

s Trāseat. seq̄batur in aurā fiē ō sua volūtate z. qō est infra. iste igitur.ō.g segtur vsq; ibi sicut.addit⁹ ē p ꝙpilatores h⁹ li.z ꝫ ne alīq̄ crederēt q̄ tales nō possūt redire ad seculum qz solum dicebat ad religionē z,

t Qō tū.ad declarationē ei⁹qō hēs.ō.ꝙsulti z.c. statuimus.

u Inducijs. vt si beneficio renūciauit vel de bonis ꝓpꝛijs ꝙbo z re disposuit vī similibus mōis.

r Recipere.i. ad ꝓfessionē infra ānū ꝓbationis.

p Uestro ordini. Nō qz ꝓfessio tacite vel exꝑsse fcā.j.annū ꝓbationis ñ obligat ordini tū,obligat religioni: vt.ō.

z Suspēsos dixit ho. q̄ superiores qui nō peccauit pōt ipsuz absoluere:ar.ō sen. er. nuper.

z Et insup. Nō q̄ qs multiplici pena punitur: rō qz altero p se nō sufficiebat vt no. ō. de iudi.at si clerici in fi.

ānū⁹ ꝓbatōis elapsuz q ē maxime i subsidiū fragilitatis hūane regr istituit⁹:quēq; ad ꝓfessionē vī ordis seu renūciationē seculo faciēdā recipe nec ꝙstitutū infra h⁹i ānū aliq̄ten⁹ ipedire q̄ min⁹ infra ipm ad aliā religionē quā maluerit trāseat vel nisi maioꝝ ꝝtūordeciz ānis existēs ꝓfessus fit tacite vel exꝑsse:aut euidēter ꝙstet illam vitam voluisse mūtaf:qō tñ psumit:nisi clara ꝓbōne vī ꝙpetētib⁹ idicijs oñdat oīs ad seculuz redeat: sicut de sua voluntate ꝓcesserit: ꝓsumatis. Qō si forte cōtra hanc nr̄am ꝓhibitionē quēq; recipe ꝓsumpseris: decernimus eū qui taliter receptus fuerit nullaten⁹ vīo eē ordini alligatum:vosq; a receptōe quorūlibet ad ꝓfessionez eiusdē ordinis forte ipo facto suspēsos z insuper pene subijciendos:q̄ fratribus ipsius ordinis ꝓ culpis ifligi grauioꝝ bus consueuit. Boni facius. viij.

Onstitutionem inocētianaz:q̄ ꝓhibet ꝙuersoꝝ ꝓfessionē recipi ante ānuz ꝓbōnis elapsuz:pie memorie alexander papa q̄rt⁹ ꝓdecesꝰ soꝝ ad fratrum ꝓdicatoꝝ z minoꝝ ordines dūtaxat declarauit⁹ extēdi:vnde nos paris similitudine rōis inducti de claratione eādē ad alioꝝ mē dicātiū ordines prorogam⁹

ꝙ Cōsuecuit.ap̄a ꝙsuetudine ꝙspecta vel ordinationibus:que sunt ꝑm regulam.

ꝫ Onstitutione.ō.c.priori.

a Declarauit ei⁹ declarationē hodie nō hēm⁹.

b Inducti ō.da trāsla.iter coꝝ.ō relcrip.iter ceſas C.ad.l.fal.l.vlti.

c Prorogam⁹ prima facie ista decre.vī facere ad qōez:q̄ q̄rit:an ꝙtō sup̄scathedrā.cꝑuagāo bonifacij

que habeĸ in cle. de sepul. dudū. eĸtēdaĸ ad alios mē dicātes q̄z ꝓdicatores ꝛ minores: ꝛ vi q̄ sic ꝑ hāc lr̄az Sed ꝛriū ꝓnunciaut: vt dixi. j. de reg. iur. q̄ a iure: ꝛ ibi vide. ꝛ decr. ista facit ꝑ hac ꝓte. Dico eni q̄ h̄ boni faci⁹ nō dixit declaram⁹: ꝛz dixit ꝓrogam⁹: vñ lz eadē rō ceāt i alijs mendicātibus q̄ ꝓdicatoꝛib⁹ ꝛ mīoꝛib⁹: tñ ꝓstō illa ñ extenderet ad illos: nisi h̄ ꝑ bōiſa. prozogata fuiſſet. vñ alex. ōclarauit: ꝛz bōifaci⁹ ꝓrogauit: vt vides. regle g̃ꝛ antiquo iuri stāduz ē: nisi i q̄stū reperim⁹ recessū vt i ꝓedi. regla dixi.

a ¶ Religiōib⁹. s. nō mēdicātiuz.

b ¶ Licite. in mendicantib⁹ etiam pōt fieri: ꝛz nō licite. s. c. ꝓrori. dixi.

c ¶ Mutato. ad idē. s. e. sic nob. hīt⁹. n. ñ facē mōachū ꝛz ꝓfessio regle. s. e. ti. porrectū.

d ¶ Infra. pbōis. g̃ ō illa tacite q̄ fit ꝑ lapsū āni nō loquif h: ō q̄. s. c. j. §. g ỽo. ꝛ. s. e. ex pte i illa g̃ nō licebit infra triduū penitē vt i ista: q: ñ ſperit ō illa h̄ statutū

e ¶ Habit⁹. h̄ vbi nō distincti ſt hīt⁹ ꝓfessoꝛ a nouitijs: vt. s. c. j. dixi.

f ¶ Obligat. q̄ ad hāc obligatiōez ex tacita nō dicā differētiaz inꝛ mēdicātes ꝛ nō mēdicātes: vt. s. e. c. pri. ꝛz ficī expſſa: q: illa obligat illi religioni i nō mēdicātibus i mēdicātib⁹ ſolū religiōi i genē vt ibi ꝛ hic.

g Etatis. maioꝛ xuij. in mare. xij. i femina.

h ¶ Sciēs. sec⁹ ſi h̄ itelligens: vt ſi furoꝛe laboꝛat. s. e. sicut tenoꝛ.

i ¶ Uolūtari⁹. sec⁹ si fuit⁹. xx. q. iij. pfis. s. e. cū viz.

k ¶ Triduo. ſmiata ſſvarie nōta. s. e. ti. ad nostrā. qdā dicebāt q̄ illō diſpēſatic loqbat: alij q̄ illō ſpāle pp illā ctiōez: alij q̄ gnq̄libi cōcurrebāt pp q̄ pnia tridui locū hūit: pmū: q̄ ſiñ ōliberatōe itrauit: ſecūduz q̄ illa ct⁹: tertiū q: ſiñ pbōe ſuscepit hītū. pfessoꝛuz: q̄rtū q: ꝑpe puerilā: qntū q: infra triduū penituit: ꝛ h̄ tz ibi gof. ꝛ recitat hoſ. Unde q̄ hodie ius cē cōe ōclarat. s. q̄ ꝑ pfessiōez tacitā factā ꝑ receptiōem hīt⁹ pfessoꝛ ſſtra ānū. pbatiōis qs ñ obligaf: nisi triduo perseueret simil dilatio tpis. C. de erro. aduo. l. vltī.

l ¶ Beneficiū. emanauit ad ōclaratiōem ōcre. s. ō renū. ex trāſmiſſa. ꝛ eoz q̄ nō. ber. ꝛ moderni. s. e. statuim⁹. ꝛ io. xxvij. q. ij. de ſpōſatā. ꝛ. xvij q. j. cōſaldus. ꝛ ponit hec ōcre. regl̄am. ꝛ. iiij. caſ⁹ exceptos.

m ¶ Probatiōis ānū. ꝑ hāc lr̄az credo q̄ ſi mīoꝛ. xiiij. an. ſgrediaf religiōez q̄ ante finē. xv. āni beñficiū suū nō poterit ꝓferri: q: xv. ānus ē ānus. pbōis i illo. s. e. c. j. qō vez est: nisi post ānū. xuij. aliqō ō bis q̄ sequūt i terueniat beneficio autem nil deperit: cū de prouentibus illi deseruiatur: vt dicitur in fine.

m ¶ Conferendum. Contra vt in predi. decre. s. ō renū. ex trāſmiſſa. vbi tenuit collatio facta infra annum probōnis: ꝛz dic ſm hoſti. q̄ ibi cum recuperauerat bona ſua: renunciauerat beneficio ſuo expreſſe in ingreſſu vel ante ingreſſum: quod satis videtur alſ q̄re de-

¶ Jn alijs ãt religiōib⁹ pfeſſiōib⁹ expſſe vel tacite fieri pt licite ifra ānuz: ꝛz expſſe emiſſa ẽt ſeculari bītu nō mutato illi religiōi p̄cise obligat: quā p̄fitens ẽ pfessus: tacite vo facta ifra pbatiōis ānū p̄ ſuſceptionez hītus: q̄ pſitentibus tiñ datur: non illi specialiter cuius habitus est susceptus: ſed generaliter religioni alī cui recipientez obligat ſi etatis apte sit ſi sciens ꝛ voluntarius ac triduo perseueret.

Idem pariſien. capitulo.

Beneficiū illi q̄ religionē igredif: ñ ẽ j pbōi ānū alicui ꝓferēdū niſi ad id cere illa poneref ſub ttulo de renūci. vel dic q̄ illa intelligit ſm primuz caſuz inferius exceptum. Scōm alios nō poteſt intelligi: q: papa nō mādaſſet poſtea illum de nouo recipi. ſi igitur beneficium tale nō ꝓferēdū: q̄ tps nō currit ei: ad quē ſpectat ꝓferre: ō ꝓcel. preben. q: diuerſitatem. de elec. c. vlt. ꝛ merito cū abduc nō vacet affectabiliter nō curit tps: cum nō niſi a vacatiōe currat. s. ō elec. ne ꝑ ōfectu. ō ꝓcel. pb. c. ij. Sz q̄d dices si ſi hēbat iuſi re ꝛz ad rēnūq̄d pit ifra pbōis ānū ius illud Credo eadem ratione q̄ non: ꝛ i decr. de ꝓcel. pb. c. vlt. illud fuit ꝑpe reuocatiā ꝛ ei⁹ ỽba: ad idē ō pbē. c. añpe. Sz nūq̄d ꝓstituto i pbōe pofit cō

ferri bñficiū: puto q̄ nō: q: dubius est status: ꝛ iam fingitur ibi religioſus quo ad p̄iuilegiuz ſmunitatis. j. de sen. ex. religioſo. ij. ñ. ꝛ statu dubius nō ꝓmouetur ad militiam. ff. ō remili. q̄ status. ff. de li. cā q̄ de libertate. ꝛ iā ꝑ h̄ ī duceret ad religionem dimittendaz: quod ẽ nō ōz. s. de elec. quozūdam. xij. q. ij. bone rei. nā plantare religionem: ꝛ plantatam fouere debemus. s. de p̄iui. cuz ꝛ plantare. ꝛ h̄ itelligo de bñficio q̄ ō ꝑ regulares poſſideri nō possit: nec ꝑ alū aūt i ſeculari ꝛ regulari eccleſia talis eligi poteſt. s. e. li. de elec. nullus. Sz nūq̄d canonicus eccleſie cathedralis q̄ ẽ i pbōe habitus ꝛ regule in aliquo mōasterio vocari ōz ad electionez epi: q̄ tunc ī net faciēda: ꝛ dicamus mōasteriuz esse i loco vicinio: ō quo als vocari deberet: ꝛ q̄ nō apparet illū vitā voluiſſe mutare: ꝛ videtur q̄ sic per istam decre. tetinet. n. beneficiū suū: ergo ꝛ iura ex eo ꝓuenientia: nec. n. ex eo q̄ ad bonū aſpirat ꝛ vitam religioſam probat ōz eius ꝓditio fieri deterior. xvj. q. j. ſi nōnulli. Itē video q̄ ōbit mīmoniū carnale: ergo ꝛ ſpirituale ōbere poterit. lz. n. de vno ad reliquū arguere. xxj. q. ij. ſicut. s. ō trāſla. ꝑ totum. Item eligere ꝑlatum eccleſie etiā epiſcopum cadit in religioſum etiam pfessum. s. de elec. cumana. imo ꝛ religioſi ad talia ſt vocādi. lxiij. di obeūtibus. Item video q̄ i statulibero iſpicimus statum pſtinū. ff. de sta. lib. l. statulibez. ꝛ. l. statulibi a ceteris. sic ꝛ in nouitio p̄ſtinū ꝛ nō statuz regularez: g̃ forte erit ꝛ forte non erit considerare debemus: maxime cum precedens status certus sit ꝛ sequens ſcert⁹ ad hoc ō pe. di. vij. c. vl. Item iacens hereditas obtinz vicem defuncti: qui ſcert⁹ fuit: nō hēdis q̄ ẽ incertus: q: licz certus sit iſtitut⁹ forte repudiabit: iſti. de hē. iſti. §. huus alienus. Item appellatiōe denūciatiōe ꝛ lite pende ẽ nil ōz innouari in p̄iudiciuz appellātis denunciātis vl litigantis. ij. q. vij. appellatiōe. ff. nil inno. i rubro ꝛ nigro. s. de no op. nūci. p totū. s. vt lit. pē. c. j. ꝛ. ij. sic ꝛ tpe. pbōis i p̄iudiciū nouitij eo ab absente nō fiet electio. Itē dato q̄ nollet vl nō posset venire: ꝓcuratoꝛē ꝓstituere poterit p̄ ꝓciliū q: pp de elec. ꝑ hac ꝓte facit. ff. de bo. poſſ. ex teſtāmili. l. vna. i fi. ꝛ. ff. de te. iij. l. q̄situz. j. ñ. ꝛ. ff. de fun. instruc. ꝛ instru. le. l. scie §. pāphile. ꝛ. l. pdia. i contrariū videtur q: i ſolitudie ꝛ silētio ōz fieri pbō: ad id xvj. q. j. c. j. ꝛ. ij. de sta. mo. cū ad mōasteriuz. ꝛ ex exitu clauſtri timeſ piculuz: de pe. di. v. c. j. ad fi. ꝛ q̄ ſimilē cum alijs vitam ſuſcipiūt cē. de sta. mo. recolētes. ꝛ talis qs esse putaf: q̄le habitum ostendit. j. de sen. ex ſi iudex laicus. ꝛ diſſ liter viuere ōz nouitius: ne videatur ſeculum mutare non fugere. iij. di. lege. ꝛ ꝓpter ſimiliiudinem computantur quis in eoꝝ numero in quoꝝ numero in ꝓritate non est. ō. de big. nup.

Jtē talis quo ad imunitatē relᵍiosᵒ cē ēt: de sē. ex. religioso e
ij. rū. ⁊ bñ facit lra ipius decre. q̄ dicit talē nō cē religiosū cū f
effectu q̄si di. eū religiosū: ꝛ reuocabiliter ad istar eiᵒ: qō dī.
de tacite pfesso g penitet infra ēduū. s. e. ꝓtōez. ⁊. c. ad nr̄az. vñ
iura. s. e. sup eo ꝙ sulti. postulasti. statuimᵒ. ⁊. s. e. li. ⁊ ti. c. j. ⁊. ij
dicunt talē redire vl re
meare ad seculuz. patet
igit q̄ sēcū eruerat alis
redire ñ posset: ⁊c. ō ꝙse.
di. iij. qui i maternis. ⁊ j.
ō here. accusatᵒ. ōz ḡ iste
nouitiᵒ aut i totū dimit/
tere: aut i totū ap̄lecti: sic
pupilliᵒ: aut oia noia tu
toris ōz rata hīe: aut oia
respuere. ff. de admi. tu.
cū ḡrit. ad idē. de ꝙse. di.
ij. cōpimᵒ. Jtē dato q̄ in
alijs tratatibᵒ capū absē
teo ñ debeāt vocari ꝑm
ea q̄ no. x. q. ij. h ius. ⁊ di.
pri. s. ō testa. pñtiū tñ ñ pt
negari: q̄n ōbeāt vocari
ad receptiões cānicoz
⁊ ad cessatiões duioꝝ fa
ciēdas. s. e. li. ō pbē. cum
i ecclesijs. ⁊ ō offi. oz. q̄ꝫ
uis. Si igit ad electiōem
plati ⁊ ad pdcā vocabit̄
⁊ sic iepe discurret: quō
mōsteriū pbabit mozes
ciᵒ? föte tē i bōeste viuet
cū eribit clauste: ⁊ sic in
friget ōcr. ad nr̄az. s. e. ti. itē iste icēt ō statu suo cētā legē dicē
ñ pt. ff. ō testa. l. q i dñi. ⁊. l. se. ⁊ idē i eo q ig̃nat: an sit captiuᵒ: an
a latrūculis captᵒ. ff. ō le. iij. l. j. j. rñ. g̃ nec electiōez facē: q̄ dz eē cē
ta. s. e. li. ō elec. c. ij. ⁊ bñ facit p hac pte q clerici vl vo. ꝙsuluit.
vbi dz q̄ hirᵒ siñ pfessiōe ipedit ne ꝓbar: ad idē. s. ō offi. de/
le. iuder. e. li. vbi p solā ꝓpositiōez recusatiōis ēt añ cāz fini/
taz ipedit̄ ōlegatᵒ pape facē: qō alis sibi ō iurē ꝙpent. s. ōlegat̄
nisi volēte recusatore: sic dicā q̄ āte pfessiōez p solā pbatiōez
ipediat talis eligē. nisi ō gra p caplm vocaret: ad idē bñfac
s. e. li. ō tē. oz. cū nullᵒ i fi. ⁊. j. ō puile. c. j. i fi. vbi. g ꝛuocabili/
ter mānet i loco natūrā loci sortit: ad idē optie. s. e. li. ō pcur.
c. ij. duobᵒ. mōis. ꝓmo: q: ibi ingressᵒ religiōis: itelligo ēt causa
pbōnis: vt ibi diri: ⁊ abūtia i loco remoto egpāt: ꝛ si i remo/
to loco iste cēt: absēs ñ ōberet vocari: g̃ nec ingressᵒ religiōem.
Jtē ibi pcurato: q erat dñs lit. p ꝓtes. p ingressū religiōis amit
tit vsū lit. sic dicā cānicū p ingressū amittē vsū voc̄quā i caplo o
bēbat amittē. dico q̄ ad actū ñ q̄ ad bitū: ad id. C. ō pcur. fur.
cū alijs. ⁊ bñ vuz credo. puto cniz locuz esse illi ecclesie concilij
quia ꝓpter volunt possunt ⁊c. quasi iste sic in probatione p
manendo interim videatur nolle. nec ob. h decr. nō enim sim
pliciter ex iure beneficij ꝓcedit ius eligendi quod probaf
s. de elec. cum in cunctis. ⁊. c. cuz vintonie. ⁊. s. e. ti. eo. li. ex eo.
q̄. cū si. Secus crederem in patrono vl in eo ad quez non de
iure collegij: ꝛ iure singulari spectaret electio.

a ¶ Assensᵒ. tunc enim beneficio renūciat: ⁊ ideo licite alteri
ꝓferē: ⁊ sic intelligatur decre. s. de renūci. ex transmissa.

a ¶ Aut cōstet. secundus casus. ⁊ dic constet clara probatiōe
vel competentibus indicijs. s. eo. non solum.

e ¶ Uel puisionē. ēti ᵒ casus: itelligo alicui ō appᵒbatis rehgi t
d ¶ Seu. quartus casus. (onibus: vt. j. ti. proꝝ. c. vno

¶ Scienter. s. eo. sicut teneoꝝ. ⁊. s. e. proꝝ.
¶ Professoꝝ. vbi distinctus est: vt diri. s. eo. ti. j.
g ¶ Sz interim. puidit psonis: mō puidet ecclijs: ad
idē. s. de elec. cū nobis'oli. ⁊. c. cū ex eo. c. li. ⁊ puisio exe
cutioi mandabitur p epz: vt i p. decre. cū ex eo. §. por
ro. ꝛ spōse. nō fic
ē pvicariū puidē
dū. ⁊ iō ibi tps ar
tatur: de conuer.
coniu. ex publi/
co. pp qō dicebāt
qdā idem in cle/
rico beneficiato:
⁊ male.

h ¶ Debebit: in officijs diuinis etiā i cura: si cura
tuz esset bñficiuz.

i ¶ Portiōe. ⁊ re
liq̄ portio cōsua
bit vl i vtilitatez
ecclesie expēdet.
s. de elec. q: sepe.
de of. oz. pñti. §.
porro. nec credo
q̄ dari debeat ipi
q ē in pbōe. iā. n.
nō bñ ꝓbaret: si
tales reddit ꝓ ite/
ri hērz. bar. brix.
ō dicēs qō tā. sic
tenebat. s. q̄ ille i
terim debeat hīe

Scientes. ō. eo. sicut tenor. ⁊. s. e. proꝝ.

Professorū. vbi distinctus est: vt diri. s. eo. ti. j.

Sz interim. puidit psonis: mō puidet ecclijs: ad idē. s. de elec. cū nobis'oli. ⁊. c. cū ex eo. c. li. ⁊ puisio executioi mandabitur p epz: vt i p. decre. cū ex eo. §. porro. ꝛ spōse. nō fic ē pvicariū puidē dū. ⁊ iō ibi tps artatur: de conuer. coniu. ex publico. pp qō dicebāt qdā idem in clerico beneficiato: ⁊ male.

Debebit: in officijs diuinis etiā i cura: si cura tuz esset bñficiuz.

Portiōe. ⁊ relīq̄ portio cōsuabit vl i vtilitatez ecclesie expēdet. s. de elec. q: sepe. de of. oz. pñti. §. porro. nec credo q̄ dari debeat ipi q ē in pbōe. iā. n. nō bñ ꝓbaret: si tales reddit ꝓ iteri hērz. bar. brix. ō dicēs qō tā. sic tenebat. s. q̄ ille i terim debeat hīe

accedat assensus aut ꝓstet q
vitā voluerit absolute mutaſ
vel pfessionez expssaz fecerit
seu sciēt hītū ꝛcepit pfessoꝝ:
sz iteris eidē bñficio p aliū de
seruire ōbebit assignata sibi
congrua de ipsi ꝓuentib ꝓ
portione. Idem.

QUi p votuz a se de cer
ta religiōe itrāda emisſ
suz religionē aliā ēt laxioꝛē
ingredit: ⁊ pfitet in ipa: pōt
voto nō obstante poni. cui tan
q̄ simplici p scōz solēne nosci
tur derogatū: remanere licite
in eadez: p voto tñ nō ꝓpleto
erit eidē pnia iponēda. Idē

SJ ad solū abbatem pti
neat creatio mōachoꝝ
eo defūcto negbit nou mōa
ch a quētu creari: alis potit

si eoꝝ creatio spectz simūl ad
vtrunqz. Bonifacius. viij.
bitereñ epiſcopo.

De voto ⁊ voti redemptione.

Quod votū debeat
dici solenne. ac ad
dirimendū mr̄imo
niuz efficax: nos ꝙsulere volu
isti: nos igit attendentes q̄ vo
ti solēnitas ex sola cōstōne ec
clesie est inuēta: matriimonij
vero vinculum ab ipso eccle
sie capite rerum omnium con
ditoꝝ ipm i paradiso ⁊ i statu
inocētie istituēte vnionē: ⁊ in
dissolubilitatez accepit: pñtis
ōclarādū duxim ozaclo fācti
onis: illud solū votū debē dici
solēne q̄tū ad pōctū mr̄imo
niū dirimēdū: qō solēnizatuz
fuerit per susceptionē sacri oꝛ

fructᵒ: q: adhuc nō ē mōachᵒ: ⁊ pōt reuerti: ꝛ dirit i
qōe qdā clericᵒ circa fi. qōnuz suarum: fatetur tamē
ibi q̄ ꝙsuetudo se hz in ꝛrium. (. s. eo. porrectuz.

k Ui pᵒ. emanauit ad declaratiōez ei qō no. ber.

l ¶ Intranda. Notā verbum: quia aliud ē religionem ꝓfiteri aliud vouere de intrando vel ꝓfitendo Jn primo casu nō logf h decre. q: talis etiaz secularī hītu nō mutato iā mōchus illius religiōis dī. s. e. sicut nobis. ⁊. c. constōnem. q: hītus ⁊c. s. e. porrectū. Jn scdo casu loquitur decre.

m ¶ Larioꝛē. q: ō strictioꝛiū dubitaf: q: ēt si cēt pfessus posset ad strictioꝛē trāsire. s. e. lz. ꝛ de pi ⁊ larioꝛi dubitabaf: ⁊ plus de larioꝛi: ⁊ ideo dicit ēt larioꝛem.

n ¶ Penitētia. tāto durioꝝ q̄sto māifestius fuit notuz
j. ti. pri. c. vno. in fi.

SJ ad solum. emanauit ad declarationem decre.
s. de elec. officij. ⁊ eoꝝ q̄ ibi nō. mo. ⁊ guil. i spe. de
sta. mo. ver. rrj.

¶ Pertineat. de ꝙsuetudie pscripta vl ꝓuilegio: al's ō
iure ptinet simūl ad vtrūqz. s. ō his q̄ fi. a pla. ea noscit.

q ¶ Creari. sicut mortuo prelato ad quem pertinet be
neficij collatio capitulum non confert. s. ne sede va.
c. vno quod cum isto concoꝛdat.

r ¶ Ad vtrunqz. multo fortius si ad conuentum tñ:
⁊ q̄ de hoc articulo nō dubitatur ideo fuit omissum

s Quod votum. emanauit ad declarationem
eorum que not. io. rrvij. q. j. in prin. ⁊. c. j. ⁊
ber. qui clerici. vel vo. rursus.

¶ Innocētie. s. ante peccatum: ⁊ nō contra illos: qui
dicunt matrimonium fuisse institutuz per hec verba:

creſcite ⁊ multiplicamini: ſed vt hic vides in paradiſo ⁊ ante peccatum inſtitutus fuit ⁊ per illa verba prototi plauſit: hoc nunc os ex oſſibus meis ⁊c. gene. ij. c. in fi. ⁊ xxvij. q. ij. lex diuine.

a ¶ Sacri ordinis. vt. ſ. q cleric. vel vo. c. j. ⁊ ij. In mi
noribus ät licite cõ
trahit. vt. ſ. ō cle.
giu. c. j. ⁊ ex eo q
hic egpat pfeſſio
nez religiois ⁊ ſa
cruz ordinez: vi
q ſicut p pfeſſio
nez religiois ſol
uũtur ſpõſalia ō
pũti: ſic p recep
tionẽ ſacri ordi
nis: añ carnalem
copulã diſſoluãt
⁊ alibi equipã
tur iſta. xx. q. ij. c. j.
ſ. ō vi. ⁊ ho. cleri.
clericus. ſed iam
diſputaui ⁊ ter
minaui ꝓlixius qõ
ẽ hodie approba
tuz p ꝓſtitutiõez
io. q incipit alter
cationis autiq. ſ.
ſponſalia. de pũti
nõ diſſolui p prece
ptionẽ ſacri ordi
nis: p decre. ex p
te. ij. ſ. de cõuer.
giu. vbi ẽt ō h. xx
vij. q. ij. deſpõſatã
nõne. n. recipiẽdo ſacz ordinẽ vouz ſe caſtitatẽ huatuz
ſeclo: ⁊ tñ tale votũ caſtitatz i ſclo ꝟuãde ñ diſſoluit ſpõ
ſalia ō preſentiꝟ ibi. Inducat ergo hoc fauore religi
onis ⁊ merito: quia alia eſt cauſa mõachi alia clerici.
xvj. q. j. alia. In ſolo ergo caſu exꝑſſe dicam⁹ ſeparari
qõ eni nõ eſt ſanctorũ patrũ decretis ⁊c. ſ. de tranſla.
inter. ⁊ ſi diceremus ꝓlixius iã hic n ō eſſet equalitas: qz
tuz duplici remedio poſſet vir diſſoluere ſponſalia: ⁊
mulier vnico: qz ꝓpter ſexus fragilitatẽ ordines recipe
nõ põt. Eſt aũt rõ ꝗre hoc ſpãle ẽ in religioſis: qz mor
tui ſũt mundo. xvj. q. j. placuit. vñ ſicut mors naturalis
ſolueret ſpõſalia ſic ⁊ iſta ciuilis pmittẽte canone: de
quer. giu. vex. ⁊ c. ex publico. q rõ ꝺficit i clerico ſecu
lari. nõ ob. hec decre. imo potius cõcordat: qz egpparat
iſta q ad dirimẽdũ mrimõiũ p⁹ ꝛctũ. q̃ſi q ad dirimẽ
dũ p⁹ ꝛctũ pia ſi ſint: imo diſpia rõnib⁹ ꝓdict⁹ pla. n.
pfitẽdo pmittit möch⁹ q̃z recipiẽdo ſacz ordinẽ clic⁹.

b ¶ Tacitã. q fit cũ maior ſpõte: ⁊ ſciẽs recipit hitũ, p
feſſoz vbi ẽ diſtict⁹. ſ. ti. pri. c. j. ⁊ c. oſtõnẽ vl cũ hituz
idiſtictũ ferret p ãnũ vt. ſ. e. ti. c. põzo. ⁊ c. j. ex pte. eo. li.

c ¶ Sedem apoſtolicam. alius enim non poteſt: vt. ſ. ō
reli. do. c. vlti. eo. ti. c. vno. ꝓ. eo. li. io. an.

d ¶ Approbatis. ergo ſi profitetur religionem non ap
probaram: ſi poſtea contrahit: tenet mrimoniũ: qõ ve
rum puto etiam ſiquando profitebatur: credebat illã
approbaram. Et eadẽ rõe dico: q ſi recipit gs ſubdia
conatum ab eo quẽ credebat epz: ꝛ nõ erat: ſi poſtea
contrahat mrimoniũ: bñ tz: ⁊ ita ſmonuit bar. bzix
ſm. t. in queſtionibus quidam ordinatus.

o ¶ Lõtrahẽdũ. vt. ſ. q cle. vel vo. rurſus. io. an.

f ¶ Bebeat. ex mãifeſtatiõe igit grauiꝰ ſit peccatũ: ad hoc. ſ.
de pe. ⁊ re. c. j. de hoc dic: vt nõ xxxij. q. iiij. nemo. lxxxj. di. cle
ricus ſolꝰ. ⁊. ſ. de cele. miſ. de homine.

g Ericuloſo. i q̃tu
oz ptes diuido
hãc decre. In q̃
rũ pma q̃ durat
vſq; ¶ ſane. ponit cauſã
conſtitutionis ⁊ conſti
tutionez de clauſura mo
nialium. In ſecunda
precipit vltra facultates
monaſteriorum nõ men
dicãtiũ nullã recipi: ⁊ ꝟ
factũ irritũ decernit: vſ
q; ad. ¶. vex. In tertia ꝓ
uidet qd iuris: qñ mõia
les hñt facere fidelitatez
vel homagiũ tpalib⁹ vl
ſecularibus dominis: ⁊
qñ i eccliaſtico vel ſecula
ri foro cauſas hñt ⁊ hoc
ad. ¶. ⁊ qñ. In quarta fa
cit ordiarios executores
huius iuris de clauſu
ra ẽt quo ad exẽpta mo
naſteria: pteſtãdo q pẽ
in ipis exemptis quo ad
alia nihil iuriſdictiõis ſi
bi vendicent.

e ¶ Habẽis. ſimilitudi
rie ad equum g laxatis
habẽis currit quo vult:
de homici. dilectus.

i ¶ Uerecũdia. xxx. q. v. nec illud. ⁊. xxxiij. q. v. hec imago.

k ¶ Abiectis. ſic. ſ. eo. li. de elec. quorundam.

l ¶ Spõtanea. alꝰ nõ obligat rẽ: vt. xx. q. iij. pñs clericus. ſ. de
regula. cũ viꝛ i fi.

m ¶ Offenſam. xvij. q. j. nec aliqua.

n ¶ Cupientes. hic incipe conſtructum.

o ¶ Preſentes. Sed quomodo preſentibus monialibus di
ſtrictio: vita imponi potuit: contra id. xv. q. j. nec is. xx. q. iij.
preſens cum ⁊ nemo creſcere compellatur. lxxiij. di. geſta. ⁊
ibi de h: ꝑoteſt dici: q illud verum de regula. ſed hic ad re
gulam nihil adꝺicitur: ſed modus habitandi ſm naturam
reſtringitur. Uel dic ſupradicta vera in clericis ſecularibus:
in religioſis qui velle vel nolle non habent ſecus quia illis
poteſt ſtrictio vita indici: etiam ex regula: ſm innocen. qui
hoc notat. ō regula. ſuper eo. ⁊ hoc pzobat iſta decre. ⁊ adde
quod diri. j. de reg. iur. q quod omnes io. an.

p ¶ Partibus. quia varietas locorum iuris varietatem regu
lariter non inducit. C. de tem. in integ. reſti. l. ſuperuacuaz. Et
nota q dic mũdi toti⁹ n. orbis papa tenet principatũ. ir. q.
iij. cuncta q mũdum. ⁊ in proemio huius libri cũ ſuis cõcor
q ¶ Perpetua. non credo q decre. iſta tollit: quin poſſent ſi
vellent ad ſtrictiorem religionem humilitatis ⁊ puritatis
cauſa tranſire. ſ. de regula. licet petita licentia vt ibi. Item
quin vna monialis ad regimen alterius monaſterij poſſit
aſſumi. ſ. eo. li. de clec. nullus. cum ſuis concordan. ſemper
enim erunt in clauſura.

r ¶ Profeſſe. q̃ dic: vt. ſ. ti. ij. c. j. ⁊ capitulo conſtõnẽ. ſi ergo

pfessa non erat huius constitutionis tẽpore nõ tenek.

a Honeste. vnde nec monachi ad eas accedere debẽt vel cũ eis colloqui: nisi in presentia abbatisse ꝛ per modica verba rviij. q. ij. diffinim⁹ nec dñt eẽ mõsteria duplicia vt ibi ꝛ i. c. se.

b Causa. sicut in medicis barbiton sozibus sartozibus carpẽtarijs: cuz egerint ꝛ his similibus

c Opportunitate. xviij q. ij. diffinimus.

d Absq; penuria. Nota non dixit ꝙmode. Nã in q̃daz q̃stione de facto oppõebatur ꝙ quasdam moniales: ꝙ earũ receptio nõ tenebat: q; facultates ñ sufficebant: ꝛ formatus fuerat articulus in hec verba: Intendit ꝓbare ꝙ ex facultatib⁹ monasterij sancti petri non possunt tot ꝙmode sustẽtari Oppositũ ꝙ intentio ꝓbata nõ releuabat: q; posset esse: ꝙ non posset cõmode ꝛ tñ possent absq; penuria tã. enim dico ꝙ canonicus bonoñ. de cẽtũ florenis non posset ꝙmode sustẽtari: ꝛ tñ de xxv. sustẽtaret absq; penuria. Idez dico de me ip'o: nã in illa cõmoditate inspicitur consuetudo regionis ꝛ qualitas pson̄e. Ẽt ñ possũ ꝙmode sustẽtari tñ possũ sine pẽuria: pẽuria ei ꝓ ꝺriuatozes hz in se egestatẽ indigentiam ꝛ defectuz necessariozum: hoc ergo voluit constitutio ꝙ constitute in monasterio nõ medicatiũ: nõ haberent necesse medicare ꝓpter necessariox defectũ. Si aũt cõsiderato antiquo statu monasterij vel alij mõasterij s ciuitatis: nõ possũt cõmode sustẽtari: tñ possũt absq; penuria: tenebit receptio: hoc ẽni ius nonũ: quod receptionẽ v tiat: ertẽ dẽduz non est ꝛ sic obtinui.

e Sustẽtari. de instit. c. j. ꝛ. c. auctoritatẽ ve vi. ꝛ ho. cle. qñ vt ait.

f Irritũ. hoc speciale dictũ videt in talibus monasterijs semina ꝛ secus puto in monasterijs viroz. lz enim ꝛ in illis vltra q̃z sustẽtari possunt recipi nõ debeant: ñ tamẽ fuerint recepti: tenebit: q; ꝛ hominũ cetibus se miscere ꝛ sibi vitã necessaria acquire possũt: de cõse. dis. v nũq̃.

nec etiam honeste[e]: nisi ratio nabilis ꝛ manifesta cã[b] existat ac de illius ad quem pertinuerit spãli lnia: ingressus vel accessus pateat ad easdez vt sic a publicis ꝛ mundanis conspectibus seperate omnio seruire deo valeãt liberius ꝛ laiciuendi opportunitate[c] subla ta eidem corda sua ꝛ corpora in omni scimõia diligentius custodire.e Sane vt hoc salutare statutum cõmodius valeat obseruari: districtius inhibemus: ne in mõasterijs ordinum non mendicantiuz alique recipiantur decetero i sorozes: nisi quot'poterũt de ipsoruz monasteriozum bonis sue prouentibus absq; pẽuria sustẽtari[e] si secus actum fuerit irritum[f] decernentes. Verum qñ abbatissa vel priorissa cuiuis monasterij pro feudo: quod monasterium ipsuz tenet ab aliquo principe seu dño tẽporali[g]: sibi debebit homagium[h] vel fidelitatis sacramentuz prestare: nisi ꝙ per procuratorẽ illud prestet[i]: possit efficere apud eũ[k]: de mõasterio cũ hõesta ꝛ ꝺcenti societate ex re potit eo cãu licent homagio fcõ: ꝙ primũ ꝙmoꝺ potit: seu fidelitatẽ ꝑstito sacro: ad ipz mõsteriũ euestigio[m] reuersura: sic ꝙ i fraudẽ[n] resideꝺtie siue more claustrali nihil fiat oio. Porro ne mõiales cãz seu occasionez hẽant euagãdi principes seclares ac alios dños tales rogam⁹ regiam⁹ ꝛ obsecram⁹ ꝙ viscera mi sericoꝛdie ie'u xpi: eisdẽ i remissionẽ peccaminũ nihilominꝰ suadẽtes: ꝙ abbatissaꝫ ipas ꝛ porissas ac mõiales q̃scunq; mõasteriox suox curaz administrationẽ negociaue gerẽtes: qb⁹cũq; noib⁹ cẽseãt ꝓcurazozes in suis tribũalib⁹ seu curijs litigare ꝑmittãt ne ꝙ ꝑstituendis ꝓcuratozib⁹: q; atõnati i aliqb⁹ ꝓtib⁹ nũcupãt: seu alijs h⁹i easdez oporteat euagari. Siq vo ꝙ ꝑsũpserint exhortatõi h⁹i ratiõabili atq; sãcte obtẽperare nolẽtes cum sit iuri ꝛiñ ꝙ mulieres ꝑsertim religiose ꝓ seipsas litigare cogãt: ꝛ a via deuẽit honestatis: ꝛ periculũ aiaz induc at[k]: ad hoc per suos ordiarios eccleſiasticos cẽsura ecclesiastica ꝙpellãt. Epis aũt ꝛ alijs ꝓlatis supioꝛib⁹ ꝛ iferioꝛib⁹ qbuscũq; iniũgim⁹: ꝙ ꝛ ipsi cãs seu negocia: q̃ ꝑsate mõiales hẽbũt agere coram ipsis aut i curijs eoꝝdẽ: siue sint bomagia fidelitatis sacramenta lites vel qcquid aliud ipsa per ꝓcuratozes eaz fieri faciant ꝛ tractari[q]. Et qñ paz eẽt ꝓcedẽ iura: nisi esset qui ea executiõi debite demãdarent[r]: patriarchis primatibus[s] archiepis ꝛ epis vniuersis districte in ꝟtute sãcte obedientie sub obtestatione diuini iudicij ꝛ interminatiõe maledictiõis et'ne ꝓcipiẽdo mandam⁹ q̃ten⁹ eoꝝ glibz iciunitate ac dioceſi ꝓpria i mõsterijs

g Tẽporali. In ecclesiastico eni secus q; ille de necessitate illas per procura. ad hoc faciẽdũ admittere debet. j. c. §. episcopis.

b Homagiũ. Contra. s. de reg. iur. c. vlt. So. pro spiritualibus nõ ꝑstatur homagiũ: q; illud est' simonia. s. de simo. ex dilgẽti: ß ꝓ tẽporalibus iurisditionibus vl' similibus bñ ꝑstat: ꝛ sic itel ligit hoc ad hoc rviij. di. si epis. ꝛ s. e. li. de ap. romana. § debet in auc. quõ op. epos §. illud.

i Prestet. ꝛ sic iurat ꝙ procuratorẽ vt. lxiij. di. tibi domio: vbi de h.

k Euz. dominũ tẽporalem.

l Societate. habebit secũ duas vel plures ex antiquis monachabus ꝛ capellanos suos: ꝛ icedat honeste. Jo. an.

m Euestigio. i. statim vel cõtinuo

n Fraudẽ. sic s. de iudi. mulieres sed ibi pena excõicationis ponit: ß nõ forte ratio fuit iudicialis auctoritas: ꝓ quã ibi magis ꝺ linquitur. io. an.

o Partib⁹. anglicoꝝ ꝛ normanoꝝ: ꝛ volebant forte ꝙ lz possent ꝓcuratorẽ agere: tamẽ illos haberent constitere in presentia iudicis ꝛ reuelare ꝛ cauere. io. an.

p Inducat. merito igr̃ potuit ꝑ̃ sup ß legẽ dare ad id. s. ꝺ fo. ꝓpe. c. vl. ꝛ ꝺ iureciu. lz j. de sen. er. decernimus. io. an.

q Tractari. sed nonne ß est ius cõe omniũ mulierũ ꝙ ꝑsonaliꝫ nõ trahãt ad iudiciũ. s. de iudi. mulieres. sic ꝙ nõ trahãt inuite: sed iste nõ debẽt etiã volentes trahi: vt ibi i. §. ceteꝝ. ꝛ. ß (ff. ꝺ orig. iur. l ij. pº regimẽ.

r Demãdarẽt. s. eo. li. de elec. vbi periculum §. ꝓcea

s Primatibus. ista sũt noia diuersa: tñ idem est ofi

ficium.xcix.di.c.j.ioan.an.

a Sua auctoritate.quod est.j.io an.

b Clausura.faciendā quod est.j.io.an.

c Secularis.xxiij.q.v.prodest.ꝛ exhibebiꝫ nō adp/iudicandū:ꝫ ad ea q̄ deo sunt placita exequēdū.ē.ō of.ordi.c.j.ꝛ pñt ad hoc ꝓpelli.xxiij.q.v.administrā/tores.

d Per hoc.p/testatio q̄dā:si.ē.e.li.ō elec. vbi pi culuz.ℌ.ꝓterea.ꝛ ē.ō here.ad abolendā.in fi.saluo eo quod hēs in clemen.eo.ti.attē dētes.i pn.io.an.

e Religionū.i p ma ptepetens ius antiquū: or/dines mēdicantes iuētos pᵒ ꝓciliū:nō ꝓfirmatos p ipm iq̄ztū.pcesserūt de facto:re uocat. In secūda pte q̄ incipit ibi: ꝓfirmatos. de ap probatis.puidit q̄ pfessores illoꝝ possint in ipis remanē nullū ad.p fessionez recipiē do:loca noua nō emendo.ꝛ vetēa nō vendendo si ne licētia aposto lice sedis irritās ℨ factum:ꝛ ercōi cans faciētes cō trariū. In tertia parte:que incipit ibi sane. ꝓstituti onē dicit ad pdi cato:es.ꝛ minōes nō ertēdi pp eui dētē vtilit.atē ipoꝝ:nec ad carmelitas vel hēmitas:q: ꝓciliū pcesserūt. In q̄rta pte q̄ incipit ibi:ad hec.concedit psonis singularibᵒ ordinū ad q̄s ꝓstō ertēdiē: vt possint trāsire ad ordines approbatos:sed nō quentᵒ ad cōuentum sine licentia pape.io.an.

f Nimiā.pene nil imensum bonū:in auc.vt determinatᵒ sit nu.cleri.in prin.collatiōe prima.nec in multitudine sacrificiorū propitiatur deus.xiij.q.v.scriptū./ de conse.di.v.non mediocriter.ꝛ melⁱ est paucos bonos q̄ꝫ multos malos habere ministros.ē.de eta.ꝛ q̄/lita.c.penul.ad idē.ē.e.li.de rescrip.c.ij.cū suis ꝓcor.

g Concilium.ē.e.ti.c.vlti.

h Importuna.ē.e.li de rescrip.c.vlti.de concess. pre.ben.detestanda.de pe.di.j.importuna.in auc. vt dis/ludi.in pānci.ꝛ.ē.

i Presumptuosa.reus enim violate legis habetur qui contra legem ausus fuerit sperare quod licitum non est.C.ō pe.bo.sub.l.j.in prin.contra legem autez est absq̄ licentia principis nouū ordinem vel collegium instituere:vt in pre.c.ꝛ.ē. c.vlti.C.de coll.illi.l.j.ꝛ l ij.io.an.

k Repetita. Sic. C.de epis.ꝛ cleri.repetita.C.ō emen.iusti.co.l.j. in medio.

l Habitum.hoc intelli/ge in pluribᵒ simul in eodem collegio habitā/tibus ꝛ eandem religionem ꝓfitentibᵒ:alⁱs singularis psona sectas nō inueniens:ꝛ seoꝝ suz habitans nouū habitum i ducere sibi posset: ad ti xlj.di.parsimoniam.

m Affatim.idest generaliter.si dicas affitiz;tūc significabis abūde. Affatim dicens facūde.significabis.

n Mendicantes. re/probatur mēdicitas. xcij.di. diaconi.vl.lz pauptas non sit de genes ma/lorum.xv.q.j.illa.i fi.

o Proc esserant. de facto.

p Professio.idest religio vel regula quam p/fitetur:vnde quod seq̄/tur vēit expositiue:ꝛ hec sunt reperire in minoribus ꝛ predicatoribus.ō de excessi.prelato.nimis

q Publicuz.idest publice faciendum.ad idē C.de mendi.vali.l.vna.li.xj.habēt igitur elemosynas querere vnde viuant:q: certos reddit vel possessiones non habent:vnde sequitur in/certa mendicitas.

r Subsidere.als subsistere.io.an

s Si velint.quasi ad religionem aliam transire poterunt: vt in si c.dicitur.ad seculum non poterunt redire ꝑm guil.ad hoc supra ti.ij.non solum.ꝛ.c.constitutionem.

t Admittant.ꝛ sic desinent in seipsis:in auc.vt deter.sit nu.cleri.ℌ.sancimus.igitur.colla.j.

u Domum.veterem ecclesiam bene poterit, reficere.ℌ.ō. de iudeis.c.iudei.ꝛ.c.consuluit.ꝛ si legetur eis domus vt vēdāt bene poterunt recipere:ex elemosynis enim viuere debent: quia ex quo non debet apud eos remanere:nō dicitur ad eos venisse:quia non dicitur versum.zē.ff.de in rem ver.si p pte.ꝑm Guil.ꝛ gar.

x Loca.prophana:de alūs non erat dubium.ē.de re.pmu mancipia.iusti.dd re.di.ℌ.sacra.

a ¶ Ordiarios. nec ordiarij ꝫ poterũt sine spāli pape manda
to vel licentia per id quod ꝫ. dixit dispositiõi se. ap.

c ¶ Receptio. q̃ ad recipientẽ: ꝫ forte sic quo ad receptũz vt
aliã laxiorẽ igredi debeat: ad ꝫ. ꝫ. ti. ij. nõ solũ. ar. ꝫ. de re. ec.
nõ alic. ꝫ ꝙsultissimo. ℔. ℣ctus. vel dic ꝙ si hũc tũ ordinẽ in
tẽ debat, pñteri: nõ ẽ obli
gatus: alꝫ sic: ⁊ credeꝫ
ri: qz nõ ẽ verisimile ꝙ
sit imemor sue salutis. j.
q. vij. sancimus. ℌm guil.

e ¶ Ceterorum. satis vi
detur ꝙ tantum de mo
bilibus deberet intelli
gi: quia talia debent ef
se subiecta qualiapredi
cata permittunt: de fi. in
stru. iter dilectos. ad fi.
⁊ tales ptes i substitutõe
fieri itelligũt: ꝙles i in
stitutõe pcesserũt: isti. ꝫ
vul. substitutis. ℔. ⁊ si ex
disparibus. ⁊ pmisso eis
manẽ i ordie: ⁊ ea sine
qb⁹ ibi eẽ ñ possũt: cũ ãt
interdicaꝫ eis ossm pdicã
di: ⁊ reliqua vt segꝫ de
quo viuent: nisi interdu
ornamẽta ⁊ libros ⁊ simi
lia vẽdant. ℌn ctrariu
videꝫ: qz vbũ ceterorum
oia cõprehẽdit. ff. de v.
sig. l. ceterorũ. ⁊ p verbũ
cetera i oibus fit istitu
tio heredis. ꝫ. d testa. rai
nucius. Itez verbũ loca
cõprehẽdit immobilia. ff.
de ver. sig. locus ad qd
sequeretur ceterorum: si
immobilia etiam sola
comprehẽderet? Et pre
terea possunt sibi proui
dere ordinem exeundo: ℌm guil. necessaria fuisset declarat
io. ℣. an

d ¶ Sepultura pdicare i aliena pochia ñ licet: nisi Inia ha
bita a rectore: debereti. cũ ex iuncto. absoluere alienuz paro
chianuz nõ licet sine proprij sacerdotis Inia. ꝫ. de peni. ⁊ re.
ois. nec ipz ad sepulturã admittere: nisi elegerit: ⁊ tũc paro
chialis relinquet canonica. ꝫ. de sepul. c. j. inter se autẽ ista oia
poterũt exercẽ. Si ergo isti habebãt priuilegia: vt quoslibet p
possent ad sepulturaz admittere: illud cessat ⁊c.

e ¶ Ordies. per hos duos ordies fides illumiata est: ⁊ dicit
ecclesia exaltata: de excess. prela. nimis.

f ¶ Precessit. vnde tangi non debent cuz cõciliuz: ne nimia
futura respiciat ibi nequis deceterο.

g ¶ Solido. alꝫ solito: ⁊ hic retrahit bonifacius: de conci.
greg. sic. n. dicebat littera in suo statu volumus permanere
dõce de ipsis fuerit ordinatum: intendimus siquidem tam
de illis q̃ de reliquis etiam non mendicantibus ordinibus
prout animarum saluti ⁊ eorum statui expedire videbimus s
prouidere. hoc est decisum ⁊ dicebatur ꝙ grego. nolebat ali
quem mendicantium dimittere: nisi predicatores ⁊ minores
ꝺ ñ mẽdicãtiꝫ tres cisterneñ. ⁊ ordinẽ nigroz: ꝺ templarijs ⁊
hospitalarijs vnum ordinem facere.

h ¶ Ad hec. idest preter hec.

i ¶ Totalit. nõ nõ idẽ toto q̃ ad totũ qõ i pte q̃ adpte
torꝫ ℌ ordo sacroz v ꝙ uẽtꝫ ipi⁹ ordis ad aliũ or
dinem vl̃ quentem se trãsferre nõ poterit. io. an.
Resqyteri. Emanauit ad declaratiõez decre. ℔.
eo. c. j. ⁊ eius
quod ibi no. in
nocen. ⁊ hosti.

l ¶ Presentant. psentatiões tales
fieri ꝺbẽt a plato
⁊ cõuentu ꝺ iure
cõi: ꝙsuetudo tñ
potest con trariũ
inducere vt. ꝫ. de
his que fiunt a p
la. ea nosciꝫ.

m ¶ Ipis. sepis:
⁊ sic nõ pleno iuꝛ
hũt illas: cũ ad eas
ñ spectet istitutiõ
de priuile. cum ⁊
platare.

n ¶ Perpetui. nõ
ent̃ bñficia dant
ad tps. lv. di. pre
cepta. lxx. di. scõz.
⁊ de ℔ de fi. pbyt.
veniẽs. sic enim
matrimoniũ car
nale ad tps nõ cõ
trahitur: sic nec
spirituale: de con
di. ap. c. vl. nec le
gitimi actus. nec
moriꝫ nostri ser
pedit tẽporales
hẽre filios. ff. de
adop. quesitũ: pa
pa tñ potest dare
prelaturas ad tẽ
pus: vt. vij. q. j. pastoralis. ℌmutat enim substantialia rei:
de concess. preben. propositi.

o ¶ Cõsuetudie. ℌiũ not. ino. ⁊ hosti. i pdi. ocre q di
cebãt: ꝙ ex ꝙsuetudie pscripta abbas tales põt remo
uere. ⁊ nota ꝙ ꝙsuetudo reuocat statutũ: sed nõ priuile
gia: vnde ℔ hodie facẽ poterũt: q ℔ habent ex priuile
gio pape: sicut de humiliatis fertur.

¶ Episcopos. Itelligas remoueri p epos: qñ per vi
cartos suos ad ℔ mãdatũ habẽtes rmouẽt: vl̃ p delega
tos. ꝫ. de of. vi. lz. j. de reg. iur. qui per alium.

q ¶ Rõabili. xij. q. vij. iuẽtũ. lvj. di. satis puerũ. ⁊ p leui
culpa ñ ꝺz remoueri: vt i pre. c. inuẽtum. ⁊ lxviij. di. c. j.

r Laicus. Hic approbaꝫ opinio da masi vin.
bar. bzir. qui hoc no. xvj. q. vij. nemini. ⁊ ino.
⁊ hosti. qui hoc no. ℣. e. illud. ⁊ reprobaꝫ opi
nio ioan. no. in pre. caſi. ⁊ gof. ⁊ ber. no. ꝫ. eo.
illud. ⁊ c. cura. ⁊ in multis aliis capitulis.

¶ Sidẽ. ⁊ sic eccla erit patrõa sui ipi⁹: sic et i aliis ca
sibus. cũ. ℌ. puãt patroni iuꝛ pñonat⁹. ꝫ. e. t. q: clerici. ꝺ
pe. i qbusdã. cũ ℌ. ℔ põe ꝙ capella ẽ vnicum habens
pbyterũ qs pñtabit ibi pbyterꝫ cũ vacabit dico ꝙ si
nõ est alius pñonus epos puidebit ecclesie: hoc enim

dicimus regulare cū eccl̄a patronū nō habet p.c.xvj. q.vij omnes basilice.x.c.sc.

a Alteri.suffic̄ q̄ redeat ad eccl̄iā ad idē.ō.de bis q̄ si a pl̄a cū apostolica.xvj.q.j.c.vl.x res ad suam naturā cedit.ō faci i.xxxv.dis.ab eroidio.ff.de pac.si vnus ꝯ.q̄ si nō i totū.

b Cēsēda.ō.e. illud ꝓtium videbaf̄ p decre.ō.e. nullus.vbi dicit̄ q̄nibil ecclesiastici iuris siū ꝓfessu epi trāsfert.i ecclesiaz vel monasterium: sed ercipe ius pīonat⁹ p predi.ōcre illud. vl̄ de spiritualibus trēdebat .phibēt sed nō ō spūalib⁹ ānerissīe ius pīonatus.ō. de iudi. quāto.ꝫ hosti.ꝫ q̄ decre.illa ē in isto titulo:vt facere ret ad titulū: saꝫ videbaf̄ ēt ius patronat⁹ .phibitū ꝓcedi sine auctoritate epi: sed satis facit ad titulū in q̄tuz vetat ne patron⁹ donet

alsi ª eccl̄ie seu loco religioso duxerit ꝓferēdū: b⁹i collatio q̄uis absq̄ assēsu epi fcā fuerit: efficax ē cēsēda⁹. c Per pfatā tñ collationē iuri epi: q eidē assensum nō pbuit: nolumus i aliq̄ ōrogari⁽ᶜ⁾. d Ue ꝛ patron⁹ laic⁹ ad pīsentāduz tp̄s bēat quadrimestre ᵈ dūtaxat:eccl̄ia tñ vl̄ mō asteriū cui facta est a laico iuris collatio patronatus tempus bēt semēstre⁽ᵉ⁾: ꝛ oino q̄tum ad pīsentationem pertinet non vt patronus laicus: sed vt patronus debet eccl̄esiasticus⁽ᶠ⁾ reputari

I nnocentius quartus.

De censibus exactionibus et procura. Rubrica.

Omana ª eccl̄ia:ꝛ ifra statuim⁹ :vt q̄libz ar/

ecclesiaz siue consensu episcopi.

a Derogari.alsi derogaret̄ ñ assensum pbuisset ꝑm formam quam habes.ō.de dona.pastoralis.

d Quadrimestre.ñ hēbam⁹ oli ō h̄ ita expressū tertuz:sed ita hūabam⁹ p decre.ꝛ.e.c.iij.ꝛ. c.cū ppt. q̄ tñ hoc exp̄sse nō dicebāt:hēbam⁹ glo.ō.ō of.or.cuz vos.

e Semestre.ō ꝓcess.pbē.c.ij.ꝛ sic nō q̄ q̄ ius alteri⁹ succedit nō vtiē eodē iure ꝛ regulaz.j.ō reg.iur.is qui i ius.ꝛ.ff.eo ti.qui i ius.ꝛ est hoc ió: q̄ exquo res facta est ecclesiastica:ecclesiastico debet iure censeri: ꝛ idē dicebat oli p ōcre.ō p̄hebē.dilectus vl.ꝛ p ea q̄ ibi nō: sic ē ēt videri i cōuentiōib⁹: vbi er p̄sona successoris fo:⁹ mutat:vt i p̄dicta regla diri: ꝛ bene faꝫ hec ōcre. ad q̄stionē ō ercōicato q donando cessit alteri actiōes sibi cōpetentes: an ille cui facta est cessio possit illo ex cōicatum manēte illas attentare:ꝛ termiauit bar.bzir.in q̄stiōe veneriali quidā cū esset.ꝫ tan.q̄ sic q̄ illud vitiū ercōicatiōis p̄sone adherēs ad successorē nō trā fit p.l.ff.de diuer.ꝛ temp.p̄escrip.l.an vitium.ꝛ.C. de acq̄r.pos.l.vitia.ꝛ idem guil. in spe.de procur. §.vl. circa pn.ꝛ ad hoc opāme faꝫ.ō.q ma.accusa.pñt.cū in sua i ñ.ar.ō.ō.ō tesū.ꝫ er q̄dā sed illō i teste:vt ibi nō tē.ō.e.li.ō ōci.c.ij.i fi.vbi soluif̄ i vlti.glo.

f Ecclesiastic⁹.vnde legat⁹ posset illas ꝓferre.ō.e.cū dilect⁹.nō poterāt variare.ō.e.pastoralis.quaf̄ si pñtauit idignū: quod dic vt no.ō.ō of.or.cūlvos. Quid dices si eccl̄ie ꝛ patronus laicus simul habēt pñtare: nunquid habebunt ser menses vel quatuor tantum vel alter ser alter quatuor: dico q̄ habebunt ser menses ;ita q̄ ratione communionis p̄uilegium eccl̄ie

chiepiscopus suam volens visitare b puicia prius c ecclie sue caplz ac ciuitatez ꝛ dioceſiz,p priam plene visitare e ,pcuret: nec sit soluz erga maiorum ꝛ ēt mioꝝ ecclīaꝝ nec circa clericoꝝ tñ ꝛ etiaz pploꝝ visitationē itent⁹. g Et si cōmode vel absq̄ difficultate f accedere g ad vnā quanq̄ nō poterit de pluribus locis ad vnū ꝯgruum h clericos ꝛ laicos i studeat ꝙuocare in illis visitatio ponat. k Deide liceat ei p totā p̄uicia l vel ei⁹ partē visitatōnis officiuz exēcere ciuitates ꝛ dioceses suffraganeos suos ꝛ eoꝝ subditos cathedr aliuz ꝛ aliaꝝ eccl̄esiaruz capitula ꝛ mōsteria eccl̄ias ꝛ alia i ligiosa ꝛ pia m loca cleros ꝛ pplos n

transf.ꝛ ad locum ad instar eius quod dicimus de eo qui habet rem communem cum populo.ff.quemadmodum ser. amit.l. si cōmunē ita q̄ p ecclesiam ꝙsequetur qō p se ꝙsequi nō posset: ñ.ō. ō ꝓcess.pben.c.penul.

g Omana i prima parte dicit quomodo ꝛ quando archiepiscopus possit ñam p̄uinciam visitare. In secūda parte que incipit ibi sane dicit quid in visitando facere debeat ꝛ que crimina punire possit. In tertia q̄e incipit procurationes o, dicit quomodo ꝛ in quibus reb⁹ procuratiōem recipere debeat.

b Uisitare.per se vel p alium: cum per se id nō possit.ō.de of.or.di.intercetera.x.q.j.epm.ꝛ quomodo tunc debeat solui ꝓcuratio:dic vt.ō.co.li.ō of.or.si episcopus.

i Pur⁹ a capite ē ꝓcēdēda ratio.ff.de cēdē.l.argētarius.ꝛ qui alios cogit prius cogat se ꝛ suos iū.q.vij.iudicet de sta. regula.ea que.§.si vero vbi de hoc.

k Plene.ita q̄ nulla parochia remaneat nō visitata :dūmō cōmode visitari possit:ꝛ visitatiōis cā sbsit:ꝛ sunt b redigēda ad boni viri arbitriū:sed nunquid sufficiet synodum conuocare ꝛ plene inquirere:videtur q̄ sic infra de accusa.sicut oliz.xvi ij.distin.q̄oniaz.sed dic contra:quoniam ni tam breui tempore non posset singulorum inquisitio fieri:tam quia ibi non conueniunt omnes clerici ꝛ laici qui sunt visitandi:vt infra patet:tum quia subijcienda est res oculis:ꝛ persone presentia multum operatur.ff.fini.re.si interruptione. supra de of. dele.capitulo vltimo.

l Minozum.ad hoc de ap.de appellationibus cum suis concoꝛ.de preben.maioribus.

m Difficultate.forte propter niues vel glacies vel aliud consimile:de eccle.edi.ad audientiam.ff.siquis cau.l.ij.§.siquis iniudicio.

n Accedere.patet ergo q̄ ire tenetur:nec sufficit ad suam ecclesiam conuocare.

o Congruum.id est honestuz ꝛ communem protulerit possibile supra de fide instru.accepimus infra de p̄uile.cuz persone.

p Laicos.nunquid populus procurabit:non vt no.io.ꝛ.q.i. placuit.ꝛ sic est consuetudo.

q Prouinciam hoc intellexit ber.verum: si suffragāei erāt negligentes:alsi secus:sed dic contra:vt.j.co.c.vlti.

r Pia loca.hospitalia renodochia ꝛ huiusmodi.

s Et populos.non simul ꝛ seperatim:cum talium vita sit seperata.xij.q.j.duo.nec promiscuis actibus officia sint turbanda.C.de testamē.consulta.ꝛ melius procedit inquisitio quando sit sigillatim:de accusa.inquisitionis.§.tertio.ꝛ ñ verum si qualitas negocij hoc exposcit:alias in genere fiat inquisitio.j.eo.§.hanc.

a ¶ Libere.s.cõtradictione p̃scriptione vel appellatione nõ ob.de p̃scrip.cuz ex officij.x.c.accidentes.j.eo.c.vltimo.

b ¶ Visitatis.loca itelligo visitata siue sint illa que persona lit visitat siue illa q̃ ad visitationẽ quocat.s.pri.respõso.i fi.

c ¶ Leperit.caueat q̃ compleat:als in illa visitatione non poterit reuerti:vt sequitur.

d ¶ Si iã denuo.vt sic ꝫ modũ superius dictũ visitationẽ sedam incipiat.

e ¶ Regfit⁹.ergo nõ aliter cũ q̃ eritũ renũciauerit visitatiõi illi⁹ãni:nisi i cãu q̃ segf.si aũt maior ps epoz.puicie ꝓsetirz ipsũ reuerti:x dioc.eps cõtradiceret:adhuc reuertẽ archieps:vt sequtur.

f ¶ Malicioſe. qui allegat fraudẽ probaꝛ ꝺz illam.ff.de ꝓba.quotiẽs. §.qui dolo ꝗ eo q̃ indigẽtia est notoria fraus ꝓsumitur:ad hoc.s.de renunci.c.ij.

g ¶ Consilio.in consilio qõ annuatiz facere ꝺz:õ accu.sicut.oliz.nec dicit hic de assensu:vt.s.pri.respõso.qz siue ꝓcoꝛdẽt siue discoꝛdẽt hoc diffinire ad ipz ptiet vt segf ad hoc de arbi.cũ ol m.

h ¶ Ipsius.s.archiepi.

i ¶ Diffinitiõe.dicit inno.q̃ hoc modo fiet diffinitio:diffinimus pernos procedenduz ad visitationem prouicie nostre:x dixit q̃ a tali diffinitione cum sit sup executione officij sui nõ poterit appellari:de of.oꝛdi.irrefragabili.

k ¶ In scriptis. Ro.cãuz in quo scriptura requiritur.Alius:cuz queritur de ãtiquissimo facto:qõ testibus probari non potest.ff.de proba.census .de p̃scrip. ad audientiam.de proba.cum causam.Tertius in priuile.s. de priuile.pozzo.Quartº in dimissoꝛijs.lxx.di extraneo.Quintus in redeunte ab hereſi.i.q.vj.saluberrimum.Sextus in ꝓfitente.xxvij.q.i.omnes femine.Septimus in electione: de elec.quia ꝓpter.Octauus in emphiteoſi.C.de iur.emphi. li.i.Nonus in alienatione rei ecclesiastice.xxij.q.ij.siue.x.q.ij. hoc ius de his que fi.a ꝓcla.c.i.Decimus quando appellat ab inter locutoria.s.e.i de ap.coꝛdi.Undecimus quando gs variat circa ꝓcuratoꝛem constitutuz.s.de ꝓcura.c.i.Duodecimus quando hoc agitur vt valeat contractus:nisi scriptis redactus sit.s.de pac.c.ij.C.de fi.instru.cõtractus.j.de re.in.contractus.Tertiusdecimº in snia excõicatiõis.Quartusdecimus i requisitiõe trãscripti snie excõicatiõis.j.eo.li.de sen.ex.cuz medicinalis.Quintusdecimus in casu.s.e.lib.de elec.vt circa.Sextusdecimus i casu.s.de of.oꝛ.si canonici.eo. li.Decimusꝙptimus in casu.s.eo.li.de elec.fundamenta.Decimusoctauus in donatione que excedit quingentos aureos.C.de dona siquis argentum.Decimusnonus ꝺm quosdam i fideiussoꝛe.C.de fideiuſ.l.pe.Uigesimus i minoꝛe iurante se maioꝛem.C.si mioꝛ se maioꝛem.l.ij.Uigesimusꝓmus si pactum fiat cum aduocato de re immobili sibi danda.C.õ suſ.l.vna ij.responso.Uigesimussecundus i solutione debiti i instrumento publico contenti.C. de testi.l.testium auc.rogati.Uigesimustertius sigs cauit de debito i scriptis ex causa antecedenti x vlt probare.C.de nõnu.pec.generaliter.Uigesimusqrtus in testamẽto in scriptis redigẽdo.C.g te.fa.poſ. hac cõsultissima. §.hac cum humana Uigesimusqnt⁹ in legato paꝛe:de offi.dele.cõ in iure C.de mãꝓin.l.vna.Uigesimussextus in li bello criminali vl ciuili.s.de libel. obla.c.j.ij.q.j. legũ .xvij.in casu s.de temp.oꝛ.c.i. ij.q.i.legum.xvij.in diffinitiuis s.e.li.de re iudi. c.vl.Et licet i suꝑ dictis requiratur scriptura:non tñ de necessitate in omnibus alias autem regulariter in strumentis x testibus probari potest.s.de fide.instru. cum ioannes.sit tamen probatio leuius facilius x secuꝛius per scripturam.ff.de pig. l.contrahitur.

l ¶ Uisitati.ꝓsumũtur enim magis indigere :x ideo sunt primitus visitandi.s.eo.in.§.q̃ si forte.

m ¶ Loactiõe.a pncipio ñ exigeꝭ iuramẽtũ p q̃ occultũ ꝓcedere ꝓstrigat:exq̃ tñ sine iuramẽto referunt alij q̃ coꝛrigẽda:poterit iglitoꝛ sup his exigere iuramẽtũ.

n ¶ Aligb⁹.õ gb⁹ interrogati õ plão nil dicũt:x tũc ônũciabũt epis:vt iquirãt ꝫ formã decre.de accu.q̃lit. ij.

o ¶ Negligentia.xvij.di.peruenit.

p ¶ Debitã .ſ.statutã i iure:nisi ex cã fieret ꝓmutatio: als arbitraria infligaꝛ.s.de offi.dele.de caulis.

q ¶ Canonibus.x.q.iij.relatum.s.eo.cum apostolus. x.c.sopite.x.c.cum ꝙper.

a ¶ Officij. scriptoris sigillatoris ⁊ similiuz officiozuz.
b ¶ Liberetur. additur pena. j. c. proximo.
c ¶ Alijs. s. archidiaconis ⁊ plebanis ē. e. cum apostolus.
d
e ¶ Saluis. ad h. ē. de st. monā. in singulis.

EXigit peruersoꝝ. Quia decre. inno. iiij. ē. proxi. non bene seruabatur in illo. c. q̄ p̄ceperat p̄curationes in victualibus non in pecunia recipi. ⁊ nō recipi nūera nec etiam p̄curationes in victualibꝰ a locis non visitatis: illam confirmat penas adiicies: ⁊ bene dixit exigit: ga magna ratio suadet ob maleficia penas solui. ff. ō fideius. si a reo. §. id qō. ⁊ fuerūt sumpta hec vba ex auc. ō depo. §. ꝛ ne per hanc colla. vi.

f ¶ Audacia. in p te ponitur: sic. iiij di. facte. C. de sepul. violꝫ. pgit audacia. qñqꝫ ponitur in bōa: vt. viij q. i. audaciter. C. de iudi. rē nō nouam. in fi.

g ¶ Imponam⁹. vt quos ōi timoꝛ ⁊c. ō vi. ⁊ hoc. cle. vt clericoꝝ. lxxxij dis. plurimos. Et dicit papa cohibeant ne deceps maꝰ temerarie foꝛmidie vltiōis q̄s dei vel nr̄a reuerentia non coercet. ī. de pe. felicis. §. in p̄missis.

h ¶ Cōstitutionē. ē. c. pri. §. i. ⁊. §. pcuratiōes vbi tria statuta erāt q̄ h̄ confirmāt apposita pena primū q̄ pcuratio recipiat solū a locis visitatis: scōuz q̄ solū i victuali bꝰ: tertiū q̄ visitātes vel familiares mūera nō recipiāt

i ¶ Preterite. maledictionis penā ibi appositam non curantes nec excusantur quia multi: q: nō minus ardebunt q̄ cuz multis ardebunt. ī. q. i. multi in fi.

k ¶ Statuentes. quod. ē. c. pri. in archiepis dictū erat hic ad omnes extēditur quibus competit visitare.

l ¶ Visitatiōis. in alijs ergo pcuratiōibus q̄ debentur legatis vel nuncijs aplice sedis: vel q̄ debent rōe cōsuetudinis vel rōe pacti in fūdatiōe vel cōsecratione appositi nō habēt locū he decre de quibꝰ habes. ē. e. quāto. ⁊. c. pcuratiōes. ⁊. c. cuz nup. ⁊ xviij. q. ij cleutherius.

m ¶ Exigere. ab iuito extoꝛquere. ff. dele. iij. fideicommissa §. si rem. pecuniā. hz inno. hosti. guil. ⁊ gar. p̄o vecturis ⁊ ferraturis equoꝝ si indigeant: pecuniam exigere possunt.

o ¶ Volēte. qō dic vt. j. c. pri. Nota casū ī pālez i quo pificātur ista duo exigere ⁊ a volēte recipere: sic. ē. de rescrip. statutū. §. insuper. cum. §. fe. sic. C. li. xij. publice leticie vel consuetudinis. l. vna i fi. cū alis se pius sit licitū recipe qō nō hz exigere. xviij. di. de eulogijs. dilectus. ff. de var. ⁊ extraodi. cogni. l. j. §. est quidem.

p ¶ Munera. cōsulte facit visitās si ab omni munere se abstinet. i. q. i. sūt nōnulli. ⁊. ē. e. ti. c. proxi. §. pe. credit tñ gar. q̄ si modicum esculentū vel poculētuz recipiat q̄ nō sit verisilie q̄ aliquē moneat: vel donantem paupiorē faciat non hz locuz pena: ar. de simo. ⁊ si qōnes. ff. ō of. p̄esi. l. plebescito. q: talia non trahūt ad munera. ff. de of. pcon. l. solent. ad fi. ad hoc. ē. de dona. inter vi ⁊ vxo. c. vlt. ē. e. li. de rescrip. statutū. §. insuper.

q ¶ Officio. qō q̄s exerceri debeat colligit. x. q. j. placuit. ē. c. pri. §. sane.

r ¶ Nō impenso. ille cui ex ordinaria potestate cōpetit visitare. ipeditus p aliū visitare pōt: ⁊ ille visitās pcurabit nō ille q cōmisit: qō dic vt. ē. de of. oꝛ. si episcopus. e. li.

s ¶ Aliud. xiij. q. iij. plerigz. de simo. intantum.

t ¶ Duplū. xxiij. q. i. milites. xvij. di. qm. i. q. i cōstitutionis. ⁊. c. sequenti.

u ¶ Teneātur. saluo eo quod dicit. j. c. pri. ⁊ iterū etiā familia de eo qō p̄cepit: ⁊ ipse episcopꝰ tenet de facto ipoꝝ. lxxxvj. di. an putatis. ē. e. li. de elec. generali. §. vlti.

r ¶ Extunc. elapso mense.

y ¶ Interdictū. nouerit: qō ē. j. a tali pena incipit cū istis matoribꝰ: vt. ē. e. li. de offi. dele. c. ij. ⁊ si duráte interdicto isti morāt: nō sepeliūt i cimiterio. ⁊ si interim celebrent in ecclia in suo offō sicut p̄ius irregulares efficiūt: vt. j. de sen. ex. is cui.

z ¶ Inferiores. ⁊ sic magis punit minoꝛ q̄z maioꝛ: de quo dic vt. xl. di. homo christianꝰ. ⁊. ē. de iureiurā. cum quidam.

q ¶ Suspensos. si interim celebrent vt p̄ius sūt irregulares nec poterūt ab alio q̄z a papa absolui. ē. de re iudi. cū eterni. j. de senten. ex. cum medicinalis.

p ¶ Quouscz ergo facta restitutōe statiz sūt absoluti sine alia sententia. lxxxj. di. siqui. cum suis concoꝛ. de spon. non est.

z ¶ Valitura. Ho. casū vbi rē meā vel mihi debitam remittere non possum: hz nil sit tā naturale q̄s voluntate dñi rē suam in aliū trāsferi: insti. de rerū di. §. p traditionē. ⁊ de h̄ dic vt di

ri.ſ.c.ij.de reſcriptis ſtatutum.§.ſiquid autem.

a Felicis ortũ habuit ab his q̃ no.guil.ſ.c.pri.vbi dicebat ſe a dño gre.audiuiſſe ꝺ mẽte ſua fuiſſe qꝺ ꝫ ſtatuit

b Lugdunen.ſ.c.proximo.

c Aliqui.ino.iij.i archiepis phibuerat ꝓncipal'r & demũ ad pdcs extẽderat.ſ.c.i.

d Exigere: circa hoc nil corrigit vel mutatur.

e A volẽte.hoc ẽ qꝺ ẽ i.recipit mutationem.

f Experientia.ſic.ſ.e.li. de elec.q̃z ſit cuz ſuis ꝛc.

g Biſpẽdia ꝓbẽt rurales q nõ hz niſi vnum gaufape: forte ſine mãſtergio & vnicuz lectulũ quꝺ procurabit & hoſpitabit ẽpm: cum nec forte domus ſufficiat: poſito q̃ abũdarẽt reliq̃: & epꝰ quꝺ in vili domo manebit: vtilis ergo fuit ꝫ ſtitutio q̃ tollit ꝫ diſpẽdia.

h Locedim⁹.o.reuoluit ad .a.i. extremitas ad ꝓncipiũ xxxv .di. ab exordio Oliz.n.ab his q ꝓcurationẽ victualiuz parare debebant inuite ꝓcuratio in pecunia exigi nõ poterat.x.q.i. relata.ſed a volẽtibus bñ poterat in pecunia recipi & certa ſũma taxari.x.q ij relatum idem eſt hodie q hanc decre.& eſt egiſſimũ: vt dixi in ꝓori.glo.

i Officio.ſatis hoc puto locũ bñe nõ ſolũ in ordinario officio: ſed etiaz delegatiõis: cũ vtrobiq̃z eadẽ ſit rõ: nõ ob. qꝺ. ꝺicit pſonaliꝫ q: itelligo q̃ cũ pſonaliꝫ viſitãt ꝓ ſuis victualibus a viſitatis pecuniã recipiãt: cuz aũt per alios nõ ipi: ſed illi victualia vl pecuniã pro eis recipient: vt.ſ.de offi. ordi.ſi epiſcopus.

k Verſoluendam.alias.n.poſſet totam ciuitatem vna die viſitare & tot procurationes recipere quot ibi eſſent eccleſie: quod eſſet abſurdum: numerus ergo procurationum non excedat numerum dierum.ſ.eo.procurationes

l Cetera vero.ſ.circa exactiones ſtatuta & circa procurationes ẽt i victualibus nõ recipiendis a locis non viſitatis: & circa munera non recipienda a viſitantibus vel eorum ſamulis cum penis ſuperius ſtatutis.

m Quãq̃z.ſi vniuerſitas vl ſingularis pſõa eccliaſ vl eccleſiaſticas pſõas ꝓpulerit ſoluere pedagia vl guidagia vl exactiones ꝓ reb⁹ ſuis q̃s cã negociatiõis nõ ꝺeferũt vl ꝓ pſonis: ſingulares ſũt excõicati & vniuerſitas iterdicta: nec ꝓꝺeſt contraria cõſuetudo. Le.hoc addit: q ꝺioceſani quib⁹ cõſtat aliquos i haſ ſẽtẽtias ſcidiſſe: illos publicare debent: ſcip ſas ſententias facere obſeruari.eo.ñ prestanti.

n Pedagiorũz.quid ſint guidagia & qꝺ pedagia: vi ꝺe.ſ.ꝺe ver.ſig.ſuper quibuſdam.

o Canonico.predicta decre.ſuper quibuſdam.

p Ciuili.C.no.vec.iſti.ñ poſſ.ab eccliꝫ.C.ꝺ ſacroſãc. eccle.i. placet.

q Abaiotis.ſ.q̃z exigantur a laicis

r Ipſaz.ſ.eccleſiaz & eccliaſticarũ pſonaz. nam res clericoz eoꝺẽ ꝓuilegio gauꝺẽt q̃ res eccliaz: vt xvi.q.i.ſimiliꝫ & rationẽ ibi no. io. & ber.ſ.ꝺ pig.ex literis.i gl.pe. nec ẽ illꝺ vniuerſaliter: vt no.io. xvi q.iiij.c.j.

s Humano.poſitiuo: vt dictum ſte ſupra.

t Diuino.legit gene. xlvij. vltra mediũ ſubiecit ioſeph omnẽ terrã egypti pharaonis & cũctos populoſ eius a nouiſſimis terminis egypti vteraz ad fines eiꝰ pter frã ſacerꝺotũ: & ſegꝫ ſic ex eo tẽpore vſq; in preſẽtẽ ꝺiẽ i vniuerſa fra egypti quita ps regibus ſoluit: & ſacrũ ẽ q̃ ſi i legẽ pter terrã ſacerꝺotalẽ q̃ liba ab hac ꝓditõne.fuit. Ite eſꝺre vij.vltra mediũ: vbi ꝺixit rex aꝺgeij ſuis miſtris: vobis quoq; nobis facim⁹ ꝺe vniuerſis ſacerꝺotib⁹ & leuitis cantorib⁹ & ianitorib⁹ & miniſtris ꝺom⁹ ꝺei: vt vectigal & tributũ & ãnonas nõ habeatis poteſtatẽ ponẽꝺi ſup eos: & cõcoz.ad hoc.ſ.ꝺe immu.ec.non minus.

u Conſtitutionem.quam habes.i.ꝺe immu.ec.c.i. & pro parte eius mentem vide hic deciſam.

x Negociandi.ad hoc ꝺe vi. & hoc.cleri.c.vlti. Et no. in his que negociationis cauſa portãtur nõ i propriis vel his que portantur ad vtilitatez fiſci ſoluuntur exactiones iſte. C.ꝺe vectig. & commiſſ. vniuerſi.

y Adiuuare.ſ.e.erigit.in princi.

z Conſuetudine.ad ideꝫ.ſ.eo.romana.§.procurationes.ſ.ꝺe capel.mo.c.vno.cum ſimi.

a Collegium ex quibus hec cognoſcantur: vt no.ſ. ꝺe exceſ.prela.ꝺilecta.

a ¶ Prędicę. ppūjs. l. ās cā negociatiōis nō deferūt int.
b ¶ Alium. j. de reg. iur. qui per alium.
c ¶ Alieno. xlvi. di. sicut nō suo. j. de reg. iur. qō alicui.
d ¶ Singulares. etiam epi quia decre. q: periculosum. de sententijs suspensionum ⁊ interdicti loquitur.
e ¶ Uniuersitas. i collegiū eni vel vniuersitatē ercōi catiōis sētētia p ferri nō dz. j. de sē. ercō. romana. §. i vniuersitatez vbi de hoc. Et intelligo hoc etiam de vniuersitate vel collegio ecclesiastico: vt. §. de psonis diri in. prīcipio. ⁊ facit. ff. si q̄ui. vendi. l. altius ⁊ de na. ex libe. ven. ⁊. c. vno. de ō ci. cīuis.
f ¶ Satisfecerint ad instar ercōicati pro manifesta offensa. §. de verb. sig ex parte. j. ⁊. c. ē. j. de senten. ex. solet. ⁊. c. venerabilibus.
g Perpetuo. Emanauit ad declarationez decr. §. c. romana ⁊ correctionē eorū. q̄ ibi no. ber. ⁊ §. e. c. nup. ⁊. §. de accu. sicut olim.
h ¶ Constitutionis. §. e. c. j.
i ¶ Negligētes. ꝑiū no. ber. ī p̄dictis locis: ꝛ aliō ē visitare aliud de crimīb⁹ iquirere: vt dixi. §. eo. c. i.
k ¶ Et iterare repete ꝑm constitutionem ⁊c. quod est. §. ⁊ idem repetas in p̄cedenti ver.
l ¶ Alijs. puta subditis suffraganeorum.
m ¶ Premissis. visitationi iteratiōi ⁊ procurationi.
n ¶ Obstante. ad idem. §. c. prior. cum suis concor.
o ¶ Absoluere. No. casum in quo archiepiscopus in subditos suffraganeorum iurisditionem habet. Item per totam prouinciam dat litteras indulgentiarum. §. de pe. ⁊ re. nostro. alios casus habes. ix. q. iij. in summa §. de of. or. pastoralis.
p ¶ Salutares. nō nimiū austeras. xxvi. q. vij. alligāt. ⁊
i in eis imponendis consideret que leguntur: de pe. di. v. consideret. ⁊ §. de homi. sicut dignum.
q Ecclesiā. Emanauit ad declarationē eoꝝ q̄ no hoīi. §. e. ti c. j ppe ecclesia dī ꝓsecrata: basilica non ꝓsecrata: de reli. do. c. i. ꝛ ꝑ nō ꝓsecrata polluit: ꝛ aliter reconciliat. §. eo. c. vlti.
r ¶ Polluit. quo ad opiōnē hominū q cā polluūt quātū in eis est: que eni sūt sancta coinquinari nō possunt
s v. q. vlti. c. vlti. de coha. cleri. ⁊ mu. vestra. ⁊ qd firmuꝫ
ersit aut stabile: si sanctitas incorrupta' eorum pax. C. de epis. ⁊ cleri. si quę q̄. ⁊ ob hoc dico q̄ si pollutio fuerit occulta nō debet reconciliari. dicūt eni theologi: q̄ iō reconciliat ecclia: vt videtes laici ecclias sic lauari: q̄ nō peccauit: cogluēt itra se quātū ꝑ lauatiōe peccatoꝝ laborādū sit. ⁊ ꝓbat hoc iure: q̄ ecclia nō indicat de occultis. xxxij. di. erubescāt de fimo. tua. non ob. de adul. significasti. qui a dicoq̄ adulterium ibi publicum erat: quod patet ex eo q̄ adultero indicta fuit purgatio.
s ¶ Sāguinis. humani ⁊ iniurioſi: vñ si ibi occidat canis vel humanus sanguis casu effūdat: ecclesia nō est reconciliāda: ⁊ si sine sāguinis effusione occidat ibi hō: puta cū torcolio ad collum bñ reconciliat ꝓpter criminis horrorē ꝑm hu. q no. hoc de ꝓse. di. j. ecclesijs. ⁊ est casus. §. c. ꝓpositi. vbi dicit q̄ ꝓpter homicidia ⁊ vlnera' reconciliat ecclia: nō dicit an in eis fuerit sāguinis effusio: nec nec. et si extra ecclias vlneratus ad ecclesiā fugiat: et ibi sāguinē spargat: nō recōciliatur eccīa: secus econtrario vel cū sanguinē colligit in scutella. si autem supra tectū ponē cuz sagitta homō interficitur: dicit ibi hu. q̄ non ē facienda reconciliatio: q: extra ecclesiam videtur

De consecratione ecclesie vel altaris.

Jª ecclesiā pollui sanguis' aut seminis' effusiōe ꝙtingat: ipi⁹ cimiteriuz si ꝙtiguū' sit eidez cēsef eē pollutū': vnde anteq̄ recōciliatū fuerit: nō debet in eo aliqs sepeliri: sec⁹ si remotū fuerit ab eadē: ¶ Nō sic q̄z in casu conuersio sentimus: vt videlicet polluto' cimiterio: q̄uis ecclie ꝙtiguo debeat ecclesia reputari polluta: ne minus dignū maius' aut accessorium sequatur. Sed quid si sanctus vir ibi occidatur: numquid reconciliabitur ecclesia: videtur q̄ sic: quia indistincte iura loquūtur: ⁊ celeratius ē in stum ⁊ sanctum occidere q̄z iniustū. xxiij. q. v. si non licet in contrarium videtur cum ecclesia sācti ficata sit nō polluta: sed hoc verū est ex sanguinis effusi passione: sed ex ipsius effusi actione bene polluitur: iuxta illud actio displicuit: passio grata fuit: vnde primum tenetas: locū tamen sanguinis non lauabunt.
t ¶ Seminis. humani nō canū: ⁊ itelligunt hic qdā de semine fornicario: vñ si vir cognoscit vxorē i ecclesia nō recōciliabit hoc tenet hug. cuius glosas posuit ioānes de cōse. di. i. ecclesijs. vincen. ⁊ gandolphus. Sz ipe ioannes ꝑ: qd verū puto allegabat. ff. de sol. l. qd dicimus ⁊ hoc no. xxxj. di. q̄uis. xxxij di. ecclesijs. xxxij. q. iij. apostolus. Nā multo licita ex loco sāt illicita. ꝛ q. vij accusatio de inu. eccle. c. i.
u ¶ Contiguum. cōtigua dicuntur quoꝝ extrema se ꝙtigūt.
x ¶ Polluitur. concor. j. de senten. excō. si ciuitas. vbi idem de ecclesia interdicta distinguitur.
p ¶ Polluto. sanguinis vel seminis effusione: vt §. vel q: ibi fuit aliquis excōicatus sepultus. §. eo. con. fuisti.
z ¶ Mō. nus. ad se tr. here videat qd ē j. ⁊ b cē nō debet ō eo. q̄ i dubijs. vbi de bocad idē. §. e. ꝛ de pben. c. antepenultimo.

a ¶ Principale. quod esse nō debet: imo potiꝰ econtrario. j. de. reg. iur. accessoꝝ cū suis ꝓpꝛ.

b ¶ Pariete. paries igitur diuisionem inducit: idem. ꝯ. co. li. de elec. vbi periculum. ℌ. in eodem.

c ¶ Violatum. No. q̄ ꝫ accessoꝛiuꝫ sequatur ꝑncipale contiguum non tamen sequitur accessoꝛium etiam contiguum vt hic: multo ergo minꝰ principale sequitur accessoꝛium: vt. ꝯ ꝓpꝛi. rū.

d Glorioſus. feſta xij. apoſtolorum. iiij. euāgeliſtaruꝫ ⁊. iiij. doctoꝝ ⁊ confeſſoꝝ eccleſie. ſ. gregoꝛij auguſtini ambroſij ⁊ hieronymi: ſub officio duplici debent ſoleniter celebꝛari.

e ¶ Duodeno. hoc dicit ꝓpter paulum ⁊ illos qui non fuerunt de numero: hi autem ſunt. xij. petrus ioannes iacobus ẜbedei andreas philippus thomas bartholomeus matheus iacobus alphei ſimon ỽdas iacobi ⁊ matthias qui fuit i locum iude ſcarioti.

f ¶ Quatuoꝛ. marcum matthēū lucā ⁊ ioānem.

g ¶ Sedis. ſolus papa habet non ſolum certos de ſanctis ꝓe alijs ertollere: ꝫ etiam eos canoni ẜare multiplici ratione. ꝓma quia iſta eſt vna de maioꝛib⁹ cauſis que inter chriſtianos ꝓponi poſſit: ⁊ ſic eſt ad ſedē ap. referenda: de bapti. maioꝛes. Secūdo quia miracula attribuuntur fidei hec igitur queſtio cum ſit de fide ꝓcipue ad ſedem ap. referenda. xviij. q. j. quoſiens. Tertio quia ad papā ſpectat ỏclarare dubia ſcripturarum: qui ſi. ſint ſe. per venerabilē. multo foꝛtius ỏubia ſctitatis: q̄ circa maioꝛa maius periculum vertitur: ideo ẜ. ꝯ. de elec. vbi periculū. Quāto ne ꝓpꝛ multoꝝ

ꝓꝛiuꝫ ꝓncipale[a] ad ſe trahere videat. ¶ Mō vnū ſed plura cimiteria eſſe noſcunt. que q̄ uis ſibi coheꝛētia pariete[b] tñ medio ſeiunguntur. ¶ Jōq̄ violato eoꝝ altero: alterum ꝫ ỏ vno ad aliud per poꝛtam intermediaꝝ habeat acceſſus ſi ꝓpter hoc reputabit violatum[c]. Bonifacius. viij.

De reliquijs ⁊ veneratione ſanctoꝝ.

Glorioſus[d] de[e] in ſanctis ſuis ⁊ in maieſtate mirabilis: cui[g] ⁊ in effabilis altitudo ꝓuidētie nullis iclusa limitibus: nullis termis cōphenſa recti cēſura iudicij celeſtia parit ⁊ terrena diſponit: ⁊ ſi cunctos eius miſtros magnificet: altis decoꝛet honoꝛib⁹: ⁊ celeſtis efficiat beatitudis poſſeſſoꝛes: illos tñ vt dignis digna repēdat: potioꝛib⁹ attollit iſignijs dignitatuꝫ: ⁊ ꝓmioꝝ vberioꝛi retributiōe ꝓſequit q̄s digni oꝛes agnoſcit: ⁊ cōmēdat ingētioꝛ excellellentia meritōū: ſic ⁊ alma mr̄ eccleſia eiūs ſacra veſtigia ꝓſequens ⁊ exemplo ducta laudabili: ꝫ vniuerſos in regnis celeſtibus ꝓſtitutos ſtudijs honoꝛare ſolliciti ⁊ ſonoꝛis offerre ꝓconijs non deſiſtat: glorioſiſſimos tñ chriſtiane fidei ꝓncipes athletas dei electos iuſtos ſeculi iudices lumia ⁊a mūdi: videlicet chriſti redēptoꝛis apoſtolos numero duodeno[e] contentos q̄ viuentes in carne ꝓdictam eccleſiaꝫ ſuo ꝓcioſo ſanguine plantauerunt ipſam erigēdo ſublimiꝰ ⁊ diſciplinis ſantiſſimis diriꝛigendo: reuerēdiſſimos etiā ꝓtes viroſq̄ clariſſimoſ quattuoꝛ[f] euāgeliſtaſ oñi per quoꝝ diligentiſſima ⁊ fideliſſima ſtudia eidē eccleſie ſacra euangelia illuxerūt.

¶ E gregioſiq̄ ipſius doctoꝛes eccleſie beatos gregoꝛiū: q meritis iclyt⁹ ſedis[g] ap. curā geſſit: auguſtinū ⁊ ambroſiuꝫ venerandos antiſtites ac bieronymū ſacerdotij ꝓditum titulo eximios cōfeſſoꝛes ſummis attollere vocibus: laudibus perſonaꝝ ꝓcipuis: ⁊ ſpecialibus diſponit honoꝛibus venerari: boꝛuꝫ quippe doctoꝛum perlucida ⁊ ſalutaria documenta ꝓdictam illuſtra|runt eccleſiam: decoꝛarūt virtutibus ⁊ moꝛibus informa|runt: per ipſos ꝓeterea quaſi luminoſas ardenſeq̄ lucer|nas ſuper candelabꝛum in domo domini poſitas eꝛꝛoꝛuꝫ tenebꝛis ꝓfugatis totius coꝛporis eccleſie tanq̄ fidus irradiat matutinum: eoꝝ etiaꝫ fecunda facundia celeſtis irrigui gratia influēte ſcriptuꝛarum enigmata reſerat: ſoluit nodos: obſcura dilucidat: dubiaq̄ ỏclarat: ꝓfundis quoque ac decoꝛis illoꝝ ſermonibus ampla ipſi⁹ eccleſie fabꝛica velut gemmis vernantibus rutilat: ⁊ verboꝝ elegātia ſingulari glorioſius ſublimata coꝛruſcat. Jdeoq̄ circūſpecta ꝓudentia dicte ſedis que actibus intenta ſalubꝛi|b⁹ ⁊ opib⁹ expoſita pietatis libēter ⁊ ſolerter exeq̄ q̄ ſt dei premiſſa ſollicite digneq̄ conſiderans ⁊ debita meditatione perluſtrans: ad diuini nominis honoꝛem ⁊ gloꝛiam exaltationem catholice fidei ſalutemq̄ fidelium merito cenſuit: ꝛiteq̄ ꝓuidit: apoſtoloſ euangeliſtas ⁊ cōfeſſoꝛeſ eoſdem in vniuerſali eccleſia honoꝛificentie potioꝛis impēdijs attollendos: vt ab ea tanto ꝓpenſius honoꝛari ſe ſentiant: quanto ipſam ꝓe ceteris excellentius illuſtrarunt.

¶ Mos itaq̄ ꝑijs ducti conſilijs digniſq̄ ſtudijs excitati nōnullos ꝓdeceſſoꝛes nr̄os romanoꝝ pontificum qui eꝑoꝝ ſimplicitatē populū ỏcipi ꝓtigat. ỏ. e. ti. c. j. ⁊. ij Quito ne i i ſimi tū ꝓtigat ſanctos mltiplicāi: ⁊ ſic ỏ uotiōē refrigeſce|re ⁊ ſctitatē vileſce|re. lxxx. di. epi vi|deſ tñ ad id ỏ. ỏ. ỏferijs. c. vl. ỏ cō|ſe. di. iij. c. j. vbi vi|deſ q̄ epi ñb poſ|ſūt: ẜ illō itelligi|tur ỏ ſcia iaꝫ cā|niçatis: ñ. n. oiuꝫ feſta vibiq̄ colū|tur: hoc aūt con|ſequitur ſanctus per canoniçatio|nem: q̄ eccleſia ꝑ eo ſoleniter ⁊ ꝓ aliquibus ſolemnius dicit oſficiū: vt hic. Jtē inter alios ſāctos in letanijs noiatur ⁊ inuocatur: ⁊ ſi eccleſia in canoniçatione erꝛaret quod nō ẽ credēdū: ꝫ acciderе poſſet: ỏ ſe. ex. a nobis. ij. nihilominꝰ ꝑces i honoꝛē talis accepte ⁊ gratie ſt: ꝑ fideꝫ. n. chriſti oía purgantur: ỏ coba. cle. ⁊ mul. veſtra. Et eſto q̄ ſi vitaſ canoniçationis deficiat ñ deficit fides: de bap. debitum. de preſby. non bap. c. ij. ⁊. iij. Bicini⁹. n. ⁊ cuilibꝫ ꝫ ſi ſe creto alicui ỏfuncto quē ſāctū credit ꝑeſ pōzigē: vt ꝑ ipo ad deuꝫ ſkcedat: ꝫ ſolēneſ ꝑceſſ publice emittere vl ſolēne officiū publice dicē neḡat: vt direꝛūt ino. ⁊ hoſt. ỏ. e. ñ. Ad cāoniçāduꝫ ãt ſāctos ingrendum ẽ an illi de quo canoniçādo

querit prior vita testimoniū phibeat p laboribus multis moribꝰ castis actibꝰ strenuis. lxj. di miramur. Oportet eni hoc pñi testificatione pdicari: z bone fame pre conij nō taceri. xij. q. ij. quatuor. z maxie queri debet ō simplicitate z humilitate q; superbis deus resistit hūi libꝰ aūt dat gr̃az item dz q̃ri an in vita psecutiones passus fuerit. vij. q. j. oīs qui z. c. ibi adunati. z an pas sus fuēt ex charitate. j. q. j. vidē que rēdū etiā ē de mira ulis factis i vita z pꝰ morte. Et q̃stū ad hoc q̃ sit miraculū q̃tuor requirunt. Primū q̃ ex deo nō ex arte cōtingat: nec ex diabolo. nā miracula quā doz fiūt per ma los. j. q. j. teneam⁹ z. c. ppbetauitne cesse est eni martyres a deo impetrasse q̃ mandāt l. di. ligs ppositora. Scōz q̃ sit cōtra naturā: sicut de virga moysi mutata in colubrū: z de asina lo q̃nte ad balaā supra de here. cum ex iniūcto. Tertio q̃ nō sit ex viverborum. lz hominis merito id contingat. nā paulus z vinū ptāre z vtute vborum tranſlubstātiatur in corpus z sanguinē. ō. de celebri. missā. cū marthe. ō. q̃stuisti. Quarto q̃ sit ad cōfirmationē fidei. herba enim ministerio hois transit i vitrū: sed hoc nil ad cōfirmandā fidē: z nō ad cāonizationem nisi hec quatuor occurrant miracula: nō ꝓdessent bz summistas qui hoc no. ō. eo. ti. z moderni. ō. de test. venera.

a ¶ Duplici dicūt gdā officium duplex: cum (bili. tota antiphona dicitur ante psalmum z tota post psalmum: cum alias nō tota: sed solum principium dicat aū psalmū: alij aliter: clericis hoc relinquo.

b Alia nonnulli. seculares potestates ab ecclesijs. vel ecclesiasticis personis tallias vel exactiones pro rebus vel possessionibus acquisitis vel acquirendis exigere non presumāt: nec eos cōpellere ad ipsas distrahendum vel extra manū suam ponēdum. hoc dicit spālis duotōis psequētes ānectū aliquoz festa sanctorum sub duplicib⁹ ordinauerunt officio celebrāda imitari sollicite itēdētes eozūdē apostolorū euāgelistaz z pfessoz festiuitates pcipuas ō fratz nostrorū ꝓsilio z assēsu sūb offō duplici ꝑ vniuersas orbis ecclias volum⁹: statuim⁹ z pcipimus ānis singulis ppetuis futuris temporibus soleniter celebrari. ¶ lex. iiij.

De imūitate ecclias cimiteriorū z aliorū locoz religiosoz.

Alia nōnulli bñtel tpales dñiū vel potestatis gerētes offi ciū seclaris libtatē z imūitatē ecclīasticā ledē ac miuer tāꝑ bonoz̄ z ꝓulegij ecclīaz̄ iuidi moliūt: expedit q̃ ꝑ diligētiā z auctē sedis apo. q̃ curā bz ecclīaz̄ omniuz z tutelā ō taliū ausus z cōamia opportunū remediū apponat: vt eccle ipe i plēitudine iuris sui a libertatis integritate letēt: ac detestabilis malignoz audacia z isolētiā nefaria temeritas ꝓpulset. ¶ Sane itellexim⁹ q̃ i regno frācie cōmunie scabini seu cōsules z alij dñi tēporales: z q̃ iurisdictionē i ipis cōmunijs citatib⁹ castris z villis tpales exercēt vl qb⁹ i illis cōmissa ē executio iusticie secularis molesti st nimiū eccl̄is sup pl̄rib⁹ z i festis: z iter cetera nituntur z studēt vt illis collectas z tallias z alia bñi eedē eccle ptextu bonoz̄ q̃ acq̃siuerīt z tribuāt psoluāt l ex mānū suā pōāt bñi acq̃sita. ¶ Volētes itaq; supbis oib⁹ put expedit sollicite prouidere totq; temerarijs ausibus congruis presidijs obuiare. auctoritate ap. prehabita cū fratribus nostris. diligenti deliberatione decernimus nō licere prefatis cōmunijs scabinis: z his qui in eis iurisditionez tempozalem obtinēt vel iusticiā secularem exercēt tallias vel collectas seu exactiones quascūq; eccl̄esijs vel psonis ecclesiasticis iponere vel exigere ab eisdē pro domibus predijs vel quibuscunq; possessiōib⁹ ab eisdez eccl̄esijs vel personis ecclesiasticis legitime hactenus acquisitis vl in posteruz accquirendis etiā si ipe ecclesie vel psōe vel res bñi sint infra illoz districtū vl territoriū cōstitute. ¶ Nec ēt liceat illis ipsas ecclesias vel psonas ad distrahendum vel alienādū aut extra manū suā ponēdum acquisita iam: vel que deinceps acquirent aliq̃ tenus coartare. Grego. x. in generali concilio lugdun.

c ¶ Tēporale. qō ecclastico min⁹ esse dubiū n est. xcvj. di. si iperator. ō. de ma. z obe. solite.

d ¶ Francie. accidētiaz facti exprimit nō locales decre. facit. vnde eā generaliter psequitur. j. z ō. de censi. c. j. e. li.

e ¶ Bonorum. quid dices si tributarium prediū donetur ecclesie: nū quid tenetur ecclesia ad tributuz: dic q̃ sic: quia res transit cū onere suo. x. q. ij. auē. sicut autem. z auē. siquē. xvj. q. j. sigs laicus. de deci. cū in tua ad hoc. ō. de cēsi. c. j. vbi de hoc.

f ¶ Exactiones. aduc ꝓ uidetur. j. eo clericis.

g ¶ Ponenduz dicitur de iudeis q̃ tenētur ad decimas prediales: quasi ipsi non colerent ō. de dei. de terris. sic dicebāt isti laici aut extra manū vestram ponatis hec predia aut exactione solutis vt vel a vobis vel ab alijs collectas: z tallias ō ipsis possessionibus habeamus.

h ¶ Decet domuz dñi. i. diuide decre. i. iiij ptes. In prima ponit cōstitutionis causam: vsq; ibi sit itaq;. In secunda qualiter homines debeant se habere in ecclesijs: z a quibus abstinere vsq; ibi ordinarij. In tertia q̃ ordinarij per se vel per alios hoc faciāt obseruari: vsq; ibi quivero ibi cōminatur penam in contrarium facientes.

i ¶ Sāctitudo. sumptū ex psalmo: domin⁹ regnauit decore m.

¶ In pace. ex psalmo notus in iudea.

l ¶ Cultus. nam erit cultus iusticia silentium. v. q. iij. in loco

m ¶ Pacificus est enim rex pacificus z venit pacem docere. xxiij. q. j. nisi bella io. an.

n. ¶ Instruat per bonum exemplum. vij. q. j. §. cum vero.

o ¶ Reficiat per doctrinam. xxvj. di. siquis vult nam anima

cibo spirituali nutritur.§.de of.or.inter cetera.

a Ibidem attollant quod est infra.

b Jesu christi.iesus hebraice dñi latine saluator: christus greece latine dñi unctus: christiani a christo: de sacra unc.c.uno.§. i fronte & primo apud antiochiam fuit nomẽ illud.xxij.di.c. sacrosancta.

c Ai peccatis eorũ.neminem enim vult perire: 3 bap.maiores.§ caute.ioannes an.

d Cordis.ad cor enim respicit deus.x iij.q.v: siquid inueniſti.

e Vel.i.saltem.

f Capitis.l.di'sin capite.ioanneo an.

g Intẽtis.vt nil animo cogitet ꝺñs precet: ad qõ sacerdos populũ excitat sursum corda dicendo: de conse.di.i.quando.

h Parlamenta.no.cõtra vniuersitates italie que frequenter faciunt in ecclesijs talia parlamenta.

i Turbare.ad hoc.ſ. de sen.ex.veniensſi auc. de san.epiſ.§.siquis taz sacra.colla.viij.

k Committi.non enim debent ibi misceri sceleribus: vbi de peccatis ẽ venia postulanda.i auc. coll.viij. vt liceat ma.& auic.§. quia vero ita.& ſ.e.ti.imunitatẽ ad idez de accusa.qualiter.& C. vñ vi meminerint.

l Limiterijs.supra cũ ecclesia.

m Negociationes.nã dominus negociatores eiecit de templo & mẽsas nũmulariorum euertit. j.q.iij.ex multis.lxxviij. di.ejciens.pale.a eſt.& est ratio: quia talia difficile fiunt sine peccato: vt.e. dñi.qm nõ cognoui.& de pe.di.v.qualitas.

n Secularem.idez.ſ. e.c.i. Ecclesiastica vero iudicia ibi tractari pñt ij.q.ij.c.vlti.& ſ.de.sp. i fronte.io.an.

entes ibidem nom illõ: quod super oẽ nom: a quo aliud sub cello non est datum hominibus in quo saluos fieri credẽtes oporteat: nomen videlicet iesu christi: qui saluum faci et populum suum a peccatis eorum: exhibitione reuerentie specialis attollant: & quod generaliter scribitur vt in nomie iesu oẽ genu flectatur: singuli singulariter in seipsis implentes: precipue dum agunt missarum sacra ministeria: gloriosum illud nomen quandocunq recolitur: flectant genua cordis sui: quod vel capitis inclinatione testẽtur attendantur in locis eisdez intentis precordijs sacra solẽnia: deuotis orationibus insistatur: nullus in locis eisdem in quibus cum pace ac quieta vota conuenit celebrari: seditionem excitet: conclamationem moueat: ipetũue committat. Cessent i locis illis vniuersitatũ & societatũ q̃rũlibet consilia conciones & publica parlamenta. Cessent vana & multo fortius feda & ꝓphana colloquia. Cessent confabulationes queli bet: sint postremo quecunq alia: que diuinum possunt turbare officum: aut oculos diuine maiestatis offendere: ab ipsis prorsus extranea: ne vbi peccatorum est venia: postulanda: ibi peccandi detur occasio aut deprehendantur peccata committi. Cessent in ecclesijs earumq cimiterijs negociationes & precipue nũdinarum ac fori cuiuscunq tumultus: oẽs i eis seculariũ iudiciorum strepitus conquiescant: nulla inibi causa per laicos maxime agitetur: sint loca eadem a laicorum cognitionibus aliena. Ordinarij locorum hoc faciant obseruari: suadenda suadeant: interdicta huius canonis auctoritate compescant: ad hoc alios etiam in ecclesijs ipsis magis assiduos & ad premissa idoneos deputando: & nihilominus processus iudicum secularium ac specialiter prolate sententie in eisdem locis oi careant roboze firmit atio. Qui vero premissas inhibitiones animo petulanti contempserint: preter processum ordinariorum & deputandorum ab ipsis diuine vltionis & nostre poterunt acrimoniam formidare: donec suum confessi reatum a similibus firmato proposito deliberauerint abstinere, Bonifacius. viij.

Clericis laicos infestos oppido tradit antiquitas: quod & presentiuz experimenta temporum manifeste declarant: dum suis finibus non contenti nituntur inuetitum ad illicita frena relaxãt: nec prudenter attendunt:

o Suadenda.que.ſ.dicta sunt vsqz ad ver. nullus.

p Compescant.per censuram vel aliam arbitrariam penaz ſ.de of.dele.de causis ioan.an.

q Processus.quid de contractibus initis in ecclesia: nunquid valebunt: dic q non debent fieri: & qui faciunt peccãt per hanc decre.tamẽ contractus tenet.nam cum tantum processus & sniaz iudicum irritet & penal' sit constitutio: penã nõ extendant.j.de reg.in.in penis cum suis concor.

r Deputandorum.i.illorum quos debet ordinarius deputare assiduos: & ad ista idoneos.

s Acrimoniam.i.acrẽ penam: & dicitur quasi acris monitio vel.i.penam excõicationis quasi a gremio ecclesie expellentẽ.

t Abstinere, hẽ est vera penitentia: ꝺ pe.di.iiij.c.i.

u Clericis in prima parte ponit excessus laicorum qui clericis collectas talias & onera ponebant: excessus clericorum qui talibus consentiebant. secundo ibi nos igitur. ꝓcipit personas ecclesiasticas pro rebus suis vel ecclesiaz nil laicis soluere debere absqz licẽtia apostolice. ſ. sub quocunq colore mutui subuentionis doni vel alio quolibet vt etiaz ipsi laici talia no exigant vel recipiãt nec occupẽt quocunq modo deposita ecclesiarũ vel personarũ ecclesiasticarum singulares cõtrafaciẽtes excõicati: vniuersitates interdicit. que pene locum habeãt in promissionibus factis etiam ante hanc constitutionem: si postmodũ soluantur vel recipiãtur: & ab his sentẽtijs solus papa absoluit preterqz in mortis articulo tertio in ỹ. si obstãtibus oia priuilegia derogatia huic ꝓstitutõi cassat & irritat.

x Oppido.id est valde.

y Antiquitas ij.q vi.laicos: & c.laici & antiqtati credulitas & reuerentia debet. ri.di.catholica & c.ecclesiasticarum.ſ.de transla.quanto.

z Tpum.ſ.de censi.felicis.& de elec.fundamenta.

a Contenti.& male.xiij.q.i.cã. de sepul.c.i. infra.de priui.c.primo.

a ¶ Potestas. x. xvi. di. bñ quidē. de consti. ecclesia sancte marie.

b ¶ Ditioni. vt peiozis cōditiōis sit: sacerdotiuz q̄z fuerit sub pharaone. supra. c. non minus.

c ¶ Non est de rescrip. cum contingat de simo. z quēstiones. C. de fi. instru. l. vlti. ad fi. ioan. au.

d ¶ Pacem. bujus seculi.

e ¶ Eternā. z mala cū potius contraruz facere debeāt. ā. de here. Pgētis cū suis cō cō. faciāt plati ecclesiarum q̄ sint imitatores nabucho. qui vineam suam cruore defendit. iiij. regum xxi. c. z. xxiij. q. viij conuenior. z imitētur ambrosiuz idem dicentem. Si vultis corpus occidere occurraz vultis i vicula rapere vulsj i mōtem: voluntas est mihi pro altaribꝰ gratis īmolabor: psecutionē tamē fugere poterit b uata distinctione quam habes. vij. q. i. §. hoc tunc. z recitari solet de renunci. nisi. §. propter malicia

f ¶ Coloze. qui nō erc̄usat. supra. eo. li. de elec. auari. cie. xiij. q. iij. plerīq̄. desimo. intantum.

g ¶ Sedis eiusdem. Nunquid correcta est decr. supra. e. non minus. que permittebat episcopo z clero inspicienti necessitates vel vtilitates laicorū q̄ fit eis in clēicos ecclīasticas ue personas z bona interdicta potestas ecclesiaruz prelatis ecclesijs ecclesiasticisq̄ personis regularibus z secularibus imponunt onera grauia ipsosq̄ talliant z eis collectas imponunt: ab ipsis suorum prouentuum vel bonorū dimidiam decimam seu vicesimam vel quannis aliaz portionem aut quotam exigunt z extorquent eosq̄ moliunt multifarie subjcere seruituti: fueq̄ submittere ditioni h et quod dolenter referimus non nulli ecclesiarum prelati ecclesiasticeq̄ persone trepidantes: vbi trepidanduz non est. trāsitoriam pacez querentes: plus timentes maiestatem tē pozalem offendere q̄ eternā: talium abusibus non tam temerarie q̄ improuide acquiescunt se. ap. auctozitate seu licentia non obtenta. ¶ Nos igitur talibus iniquis actibꝰ obuiare volentes de fratrum nostrozum consilio ap. auctoritate statuimus: q̄ quicunq̄ prelati ecclesiasticeq̄ persone religiose vl seculares quocunq̄ ordinum cōditionis seu statꝰ collectas vel tallias decimam vicesimam seu cēte simam suozum z ecclesiarum prouentuū vel bonozum laicis soluerint vel promiserint vel se soluturos consenserint aut quannis aliam quantitatem pozt̄onem aut quotam ipsozum prouentuum vel bonorum estimationis vel valoris ipsozum sub adiutozij mutui subuentionis subsidij vel doni nomine seu quouis alio titlo mō vel quesito colorē absq̄ auctozitate sedis euisdem: necnō imperatozes reges seu principes duces comites vel barones ptātes capitanei vel officiales vel rectozes quocū q̄ nomie censeantur ciuitatum castrozum seu quozūcunq̄ locozum constitutoz vbilz z quis alij cuiuscunq̄ preeminentie conditiōis z status qui talia imposuerint exegerint vel receperint: aut apud edes sacras depōsita ecclesiarum l ecclesiasticarum personarum vbilibet arrestauerint saisiuerint seu occupare presumpserint vel arrestari saisiri aut occupari mandauerint aut occupata saisita seu arrestata receperint: necnō oēs q scienter dederint in perdictis auxiliuz consilium vel fauorem publice vel occlte eoipso sniam excōicatōis incurrāt. ¶ Uniuersitates q̄z que in bis culpabiles fuerint: ecclesiastico supp̄ pōim interdcō. ¶ Prelatis et personis ecclesiasticis supradictl i vtute obediētie z sub ō positiōis pēa districte mādātes: vt talibꝰ absq̄ exp̄ssa lnia dicte sedis nullatenꝰ acquiescāt q̄q̄ ptextu cuiuscūq̄ obligatiōis p̄missiōis z p̄fessiōis factaz bactenꝰ vel faciendaz in antea: priusq̄ hꝰ i pstō phibitio seu p̄ceptū ad notitiaz ipōrū puenēit nihil soluāt: nec suprādicti seculares quoq̄ mō recipiāt: z si soluerit vel pdēi recepint i excōicatiōis sniam incidūt ipso fcō. Al supradictj aūt excōicatōuz z interdicti snijs nullus absolui valet pterq̄ i mortj articulo absq̄ se. ap. auctē z lnia speciali cū nre intētiōis existat: tā bonē dū seculariū p̄tātuz abusum nullatenꝰ sub dissimulatiōe trāsiri: obstantibꝰ quibuscūq̄ priuilegijs sub quibuscunq̄ tenoribꝰ formis seu modis aut vborū p̄ceptōe p̄cessis ipatoribꝰ regibꝰ z alijs supradictis: q̄ p̄missa i nullo volumꝰ alicui vel aliquibus suffragari. ¶ Dē.

Q Uoniam vt intellexim⁹ quozundam iusticiariozum bailiuozū iudicum ue secularium ac temporaliū dominozum in quibusdā eis sponte subsidium cōferre: dic q̄ decr. illa moderationem z determinationem receperat per decre. e. ti aduersus. vbi statutum fuit q̄ etiam illo casu id facere non possent preter licentiam ap. se. non ergo corrigit ista sed penam adjcit.

b ¶ Homine. sic supra e. li. de elec. fundamēta.

i ¶ Interdicto in vniuersitatem non fertur snia excōmunicationis: vt. j. de sen. excō. romana. §. i vniuersitatem.

k ¶ Prelatis. hucusq̄ dirit de his qui post cōstitutionem istam promiserunt z soluerunt nunc dicit de his qui ante cōstitutionem vel eius noticiam promiserunt z pꝰ constitutionem soluerūt z post eius noticiam.

l ¶ Articulo. iste semper excipitur: vt. xvij. q. iij. si quis suadente.

m ¶ Dissimulatione. dissimulatio est peccatum: mortale in prelato. xliij. di. sit rector. z. c. ephesios z. xlvij. di. c. vlti. z supra de of. or. irrefragabili. ioannes. andree.

n ¶ Non obstantibus. papa ergo potest tollere z moderari priuilegia p se data: vt infra de sen. excom. c. vlti. in fi. de priuil. ne aliqui. z sic regula illa decet concessum z cetera infra de regu. iur. non habet locum in ipso principe: vt ibi dixi.

o Quoniam. excommunicati sunt q impediunt super causis que ad forum ecclesiasticum de iure vel de consuetudine pertinent litteras a se. ap. impetrari: vel super ipsis coram ordinarijs vel delegatis ecclesiasticis litigari.

p ¶ Partibus. sicut olim erat in ciuitate pisana supra de sen. ex. gra uem.

a ¶ Cõsuetudie. que dat iurisdictiõez .lx. q.iij. ꝺquest⁹. de foro cõpe. cũ ꝓtigat ad idẽ s.e.lib.ō excep.c.vltimo.

b ¶ Ecclesiasticũ. de secularibus non intromittit se ecclesiasticus inder: nisi in casib⁹. s.ō foro compe. lz er suscepto.

c ¶ Cõfouem⁹. sic. ꝫ ō supplẽ. negligẽ. pla. lz. nã ꝛ ordiata charitas a seipa icipit. xxiij. q.v. si non lz. de vsupal. nisi specialis.

d ¶ Propinquoꝝ. No. casum in quo laico iniurias ercõicat⁹ ẽ: sic. ꝫ .e. li.ō elec.sciãt.j. ō sen. er cõ. quicũqꝫ.

e ¶ Satisfactũ. ergo nõ sufficit cautio: immo debet precedere satisfactõ sic cũ qs excõicatus ẽ ꝓ manifesta offensa. ꝫ .de v.si.er parte.j. ꝛ c.se. vel pro mãifesta cõtumacia: vt.j. de sen. excõ. venera/bilibus. ℣. secus.

f ¶ Absoluat⁹. tũc demũ poterit ab ordinario absolui: exquo papa sibi nõ reseruauit: de senten. er excom. nuper.

g Os qui .ꝫ hos ꝫ quos hic ꝓuidet arguebat ber. de ꝓuile. quanto. in glo. j. in fi.

h ¶ Subditis. lz solis sibditis imperarent: tñ clerici⁹ petebat actõ ō dolo ad suũ dãnũ ꝓsequẽdũ q ꝓpetit quotiẽscũqꝫ aligd dolo fit: ꝛ alia actio deficit. ff. de do. l.j.

i ¶ Libtatis. isti lz quo ad vba si viderẽt infrigẽ libtatẽ: tñ infrigebãt quo ad mentẽ faciendo fraudẽ de ꝓsona ad ꝓsonam de quo dic vt. xiij. q.iij. pleriqꝫ. ꝫ .de ꝓuile. quãto. ff. de legi. l.ō. j. de regu iur. c.vl. ꝛ ꝫ tales habebas ꝓuisum .ꝫ.ō sen. excom. grauem.

k ¶ Subiacere. in statutarijs potestatib⁹ cõsulibus ꝛ scriptoribus statutoꝝ q sunt ꝫ libertatem ecclesie: dic vt. ꝫ .de sen. excom. nouerint.

l Tatutum. ꝫ .e. super specula

m ¶ Plebanis quod intellige: vt dicitur.

n ¶ Leges. non enĩ debẽt velle videri seculariũ vel forensiũ disceptationũ periti. C.ō epis.ꝛ cleri. repetita.

o ¶ Phyſicã. ũ ꝺz b facere ſb ſpecie läguẽtiũ curãdoꝝ fratꝝ ſ.e. non magno.

p ¶ Clemẽs. quã ñ bẽmus: ſed ci⁹ mẽtez b iſerit ꝛ lcꝫ piebat: bito cuꝫ fratribus noſtris conſilio.

q ¶ Declaramus. No. approbataꝫ opi. gof. q hoc dicebat i ſũma. b⁹ti. i ſi. ꝛ ꝓcor. pe. ō ſam. ꝛ abbas. ꝛ eſt rõ: qꝛ ꝓſtitutio illa penalis erat: ꝛ tõ reſtrigẽda. j. ō reg. iu. in penis. cũ ſuis ꝓcor. non ob. de elec. dudũ. ij. vbi dicẽ quidẽ in diciũ ꝛc. qꝛ illud hꝫ locũ i cãu ipi⁹ decre. ſ. quo ad pluralitatẽ. itẽ q ad ordies. videneni q archidiacon⁹ ñ cogit nisi quo ad diaconatuꝫ: de elec. cũ in cũctis. g nec hñs curã aliaꝫ: ſed ſ ẽ falſuꝫ vt. ꝫ .e. li. de elec. licꝫ. canõ. Reꝓbata ẽ ãt opi. ber. inno. ſin quoſdã libꝛos ꝛ hoſti. q dicebant ꝫ iũ, ꝓꝑ dictã de cre. dudũ. Itẽ er eo q quis habet curam ſacerdos fieri debet: ſed ſacerdotes ꝓhibentur per ipſam decre. honoꝛij: ergo ꝛ curam habẽtes. Itez er eo q cõſtitutio fauorabilis erat: ꝛ ſic amplianda. j. de ō regu. iur. odia. Itez er eoq ꝓdicare tenetur: ꝛ ſic debet eſſe ſacerdos. xvj. q.j. adiycimus. ſed preſbyteri er ordine non er cura comprehendũtur conſtitutiõe honoꝛij: ꝛ interdum de neceſſitate non habent fieri ſacerdotes rectores pochialiuꝫ eccleſiaꝝ: vt. ꝫ .eo. lib. de elec. ſtatutuꝫ. vel pone q annus non eſt elapſus. vel pone ſecum diſpenſatum, ꝓ decre. ꝫ .e. de elec. cum ex eo.

r ¶ Rõe. q.d. ſi bẽrent diſpẽſatiue vl alio mõ ꝓcurã

Ne clerici vel mõaci ſeculari bus negocijs ſe immiſceant.

Tatuttuꝫ felicis recordationiſ bonoꝛij pape .iij. predeceſſoris noſtri quod decanis archidiaconiſ prepoſitis plebanis[m] cantatoꝛibus ꝛ alijs clericis habentibus perſonatus audire leges[n] vel phyſica[o] interdicit: ad eos qui parochiales eccleſias obtinere noſcũtur pie memoꝛie clementis[p] pape. iij. predeceſſoꝛis noſtri veſtigijs inherentes: declaramus [q] preſentis conſtitutionis oꝛaculo ratione [r] eccleſiarum b⁹i non extẽdi: niſi eedẽ ecclie fuerint

Os[s] qui tẽpoꝛale dñiniũ obtinẽtes ſuis ſubditis[b] ne prelatis aut clericis ſeu pſonis eccleſiaſticis qcq̃ vendãt ut emant aliqd ab eiſdem: ne qꝫ ipſis bladũ molãt coquant panem aut alia obſequia exhibere preſumãt: aliqñ inf dicũt cum talia in derogationem. libertatis[t] eccleſtice ꝓſumãtur eoipſo excõicationis ſnie decernim⁹ ſubiacere[u]. ℭ oni. viij.

cum illis ecclesijs bene tenent ꝓstitutiõne: vel si essent
ꝓbyteri tenent nõ rõne ecclesie: ꝫ ordinis: vt. s. dixi.
n Capellas. qd si vnicã habet capellam si arguam⁹
a verbis saltez due debent esse: ad hoc. j. de regul. iur.
pluralis. cum suis cõcor. ad hoc de deci. ad audientiã
tutius videt cõ
rariũ tenere: ad
hoc. ff. vi bo. rap.
l. ait ꝓtor. §. hoc es
listi. e. ti. in pn. ad
idez. s. e. li. ó ele.
c. pe. j. Rñ. s. ó pri
uil. vt pruilegia
ibi aperiãt eccle
sie. i. eccliã. j. dis.
sẽs leges cũ suis
ꝓcor. et. ij. q. j. i pri
mis. nec ob. ar. a
ꝓbis. q: nõ dicit
hoc fuerit pleba
nus hẽns capel
las: sed dr in plu
rali plebanie ha
bẽtes capellas: et
pluralitatẽ capel
lax ad pluralita
tẽ plebaniax re
ferax. ar. pdi. de
cre. vt pruilegia.
b Perpetui. s.
de capella. mo. c.
vno.
c Ab ipis. s. ple
banijs vel capellis et melius.
d Absq; cã rõnabili. de capel. mo. c. vno. vbi de hoc.
e T periculosa. tracta fuit de exuagãti grauis et
dolore non vacua.
f Quãcũq; dũ tñ approbatã. s. de vo. c. vno. e. li.
g Vel exprẽsse. s. e. li. de regula. c. j. et. ij. et i casu isto
iter exprẽssam, pfessam et tacitam nõ ẽ differẽtia: sicut
alibi est. s. de elec. nullus. et. c. idẽnitatibus.
h Professus. nam professus non potest redire ad se
culum quod dic vt. s. de regul. consulti.
i Temere. ex causa enim licet habitum transforma
re si iusta sit puta timor. s. de vi. et ho. cle. clerici.
k Conuentus. alibi dat plato licentiam sine requi
sitione quentus. s. e. li. de elec. si religiosus. ij. responso
sed illud fauore ecclesiarum vacantium: ad idem. s. ó
testa. c. vlti. et illud fauore vltimax voluntatum: et qz pi
um executionis testamentorum onus.
l Licentia. et tunc potest omnia sine quibus in stu
dio cõmode esse nõ posset: qõ dic vt no. ij. q. vij. cum
pastoralis. de accusa. ex parte.
m Horum. s. qz apostatat diminuendo habitum: vl
qz vadit ad studium sine licentia.
n Ipso facto. spãle in religioso apostata: qz als apo
stata non est excõmunicatus vel excõmunicandus ꝫ
qz no. io. et ber. xxiij. di. siquis et clerici. de vi. et ho. cle
ri. siquis et clericis. de apostata. c. iij.
o Dimisso quid si nõ dimiserit habitũ: vel qz tunc
doctores non sint excõmunicati: qz hec pena non est
ampliand. i. j. de re. iur. in penis. dic qz communi
ter: i crimine et sic cadẽ et nõ minori excõicatõe ligã
tur de sen. ex. nup. et. c. si quibꝫ et hoc poterit dici hoc po
tius venire ad declarationẽ iuris veteris qꝫ nouã casuz ponẽ
p Scienter. vbi incederẽt in habitu nõ haberet locũ igno
rantia: sed vbi dimiserant habitum probabiliter poterãt igno
rare.
plebãie sub se capellas⁸ hñ
tes: si qb⁹ istituãt clici ppetuꝰ
nequeũtes ab ipsis⁶ absqꝫ cã
rõnabili amoueri. I dem
T periculosa⁶ religiosis
euagãdi mã subtraha
tur districti⁹ inhibem⁹ ne de
cetero aliqs quãcũqꝫ religio
nẽ tacite vel⁵ exꝑsse pfessus⁵
in scholis vel alibi temere⁴ ha
bitum religionis sue dimittat
nec accedat ad quãs studia lra
rũ: nisi a suo plato cũ ꝓsilio sui
quẽtus⁸ vel maioris ptis eius
dẽ sibi eundi ad studiuz lnia⁴
ꝓmitt⁹ fit ꝓcessa. C Siqs aũt
boꝝ⁹ temerari⁹ violator exti
terit excõis icurrat sniaz ipo⁹
facto. C Doctores qꝫ sine
magistri q religiosos habitu
suo dimisso⁰ legẽ vel pbyticã
audientes sciẽtes⁹ docere aut
in scholis suis ꝓsumpserint re
tinere⁹. simili⁹ eoꝝpso sint sen
tentia innodati. I dem
E piscopus⁹ seu ꝗcũqꝫ ali
us platus vel clericus iu
risditionẽ obtinens tpalem: si
homicidio aut alio maleficio
ab aliquibus in iurisditione
sua cõisso: baliuo suo aut alij
cuicũqꝫ iniungat: vt sup hoc
veritatem inquirens iusticie
debitus exequat: irregularis
censeri non debet. quãuis ipe
baliuus vel alius ꝑ malefa
ctores ad penã sanguinis ꝓces
serit iusticia⁹ mediãte: nam lz
clericis causas sanguinis agi
tare non liceat⁸ eas tamen cũ
iurisditionez obtinent tempo
ralem: et debent et possunt⁷
q Retinere. Mõ. offiã
doctoris scholaré ó scho
lis ex[illegible]re. et per id qõ
dicit retinere: dicas qꝫ lz
doctor sciat monachum
hẽntez domũ iuxta scho
las doctoris in domo ꝓ
pria audire: excõicatus
nõ est. iam enim inhibe
re non posset quin stet i
domo propria et facit qõ
diri. j. de re. iur. locupleta
tari. Quid si monachus
nõ vult exire scholas: vi
ꝓ hanc litteram qꝫ licite
vi possit expelli: ad hoc
de sen. ex. veniens. et hoc
maxime si vera esse opi
nio: qꝫ excõicatus si gau
deret ꝓilegio canonis
qõ non est verum ꝫz io.
ber. et ho. qui ó hoc no.
xvij. q. iij. sigs de incepsi
de sen. ex. ꝙgit. j. Quid
si non põt expelli: ereat
scholas doctor ad instar
eius: qõ dicimus cuz ex
cõicatus intrat ecclesiam
vt no. xj. q. iij. sicut apostoli. et ꝓ modernos. s. de sen. ex. nuper.
r Simili. qz excõicant in crimine vt dixi: et qz conditor sibi
non reseruauit absolutionẽ: aliꝰ indulsisse videt. s. de sen. ex
cõ. nuper. et facit qõ no. s. e. super specula.
s Episcopus emanauit ad declarationẽ eoꝝ que no. ber.
fine. et moderni. s. e. clericis vbi videbat glo. et ho. sen
sire qꝫ generalem vicarium vel baliuum posset dare ad talia
sed non specialem. Sed ex verbis ipsorum olim tenebam con
trarium. nam dicunt qꝫ si appelletur in tali causa debet ap
pellari ad ipsum prelatum et ipse alij delegabit: ergo etiam sin
eos specialiter poterat delegare. Quid ergo iuris de prela
tis temporalem iurisditionem habentibus habes hic et quo
modo eam cõmittere possint. Quid iuris de clericis iniuriaz
passis: et quomodo de ipsa conqueri possunt: habes. j. de ho
micl. prelatis.
t Hoc maleficio. ergo et specialiter committit. dicit hosti. s.
eo. clericis qꝫ sibi placeret: qꝫ aut daretur clericis licentia ta
les causas iudicandi per seipsos: aut talium causarum pote
stas ipsis clericis tolleretur: cum commissio sit contra iuꝫ. ff. ó
of. eius cui man. est iur. l. j.
u Justicia mediante. Quid si contra iusticiam. dic idem.
nam episcopus qui mandauit iusticiam fieri non est in cul
pa si iusticiarius delinquat: et absit qꝫ ea que propter licitum et
bonum. cc. xxiij. q. v. de occidendis non ob. j. de homi. is qui
mandat. qz ibi culpa ꝓcessit: et casus qui culpã sequit bene
imputatur de hoc plene de homici. sicut dignum. hic nulla
culpa precessit.
x Liceat. s. eo. clericis et. c. sententiam.
y Possunt ergo potest quis per alium quod non per se. de
hoc dixi. j. de reg. potest quis.

a ¶ Sponsalibus. Emanault ad declarationē eoꝝ que no. rxvij. q. ij. si quis desponsauerit. ij. ē. eo. ti. audientiam.

b ¶ Iuris conditionalia non inducūt publice honestatis iusticiam: vt dicitur in fi. ¶ Certis. vt si promisit ducere bertam filiaꝝ ticij incerta sunt quando p̄ misit ducere vnam ex filiab⁹ ticij: ad hoc. ē. e. c. ex litteris. ij.

d ¶ Consanguinitatis. s. infra gradum quartū ē. de consang. non debet ꝛ iste erat casus. ē. e. ad audientiam.

e ¶ Affinitatis in primō genere ꝛ quarto gradu vel citeriori. ē. de cōsan. ꝛ affini. non debet cum talis affinitas annullat matrimonium quando p̄cessit: sec⁹ si secuta fuerit: de eo qui cogno. consan. vxo. sue discretione

f ¶ Frigiditatis. ē. de frigi. per totum.

g ¶ Religionis. precedentis: quia tūc nullum est matrimoniū vel spōsalia: si sequitur tunc dissoluit sponsalia: vt. ē. de conuer. coniu. ex publico ꝛ. c. ij.

h ¶ Alia. sic̄ dicebat p̄dictus canon. rxvij. q. ij. si quis desponsauerit. ꝛ multe alie cause reperūtur: puta vōtū solēne cognatio spūalis ꝛ legalis ꝛ reliqua impedimēta. vt dixi in summa. iiij. li.

i ¶ Consensus puta contracta ab infante vel furioso. ē. eo. dilectus. de desponsa. impu. litteras. ꝛ. c. accessit.

k ¶ Dissoluendum. bñ ergo dicebāt hug. ꝛ io. ꝛ sui sequaces qui dicebāt monachuꝝ sacerdotem frigidum ꝛ similes personas contrahendo cuꝝ aliqua impedire omnes consanguineos contrahere cum eadē: vt no. ī p̄dicto. c. sigs. desp̄sauerit

l ¶ Publice honestatis. ē. e. spōsaꝝ publice. n. honestū ē: erq̄ ꝓsanguine⁹ me⁹ ꝓsenserit ī bertā: q̄ ego illā hīe nō possim.

m ¶ Idem fecit. s. q: spōsalia ꝺerit. sponsalia ꝺo sunt futurarum nuptiarum. p̄missio. ff. eo. ti. l. j. rxx. q. v. nostrates. vnde aduerte si cum p̄ma contrarerit de futuro: ꝛ postmodum cū secunda consanguinea in p̄hibito gradu eodem modo contrarit: ꝛ secundam cognouit: nec p̄mam habere poterit p̄ pter affinitatez supuenientem: que soluit sponsalia de futuro vt. ē. de eo qui cog. ꝓsan vxo. sue veniens. j. ꝛ. c. ex litteris secundam hīe nō poterit: q: publice honestatis iustitia illum contractum impedit: ꝛ dirimit: vt. ē. respon. p̄ori.

n ¶ Derogatur. Nota q̄ licet superueniens affinitas dissoluat sponsalia de futuro. superueniens tamen iusticia publice honestatis ipsa non dissoluit ꝛ merito. secunda enim sponsalia tolluntur per publice honestatis iusticiam ex primis inductam. non ergo ex secundis potest esse honestas que tollat p̄mam: ꝛ est. ii. vij. di. si quis.

o ¶ Obligatus. nisi cuꝝ alia non ꝑsius consanguinea ꝺhere metu irregularitatis cessante alijs delegare. ¶ Bonifacius octauus.

Explicit lib. tert⁹. Incipit q̄rt⁹

De spōsalib⁹ ꝛ matrimonijs

¶ Spōsalib⁹ᵃ pūris ᵇ ꝛ certis ᶜ ēt si ꝓsāguinitatis ᵈ affinitatis ᵉ frigiditatis ᶠ religionis ᵍ aut alia ʰ q̄uis rōne sint nulla: dūmodo nō sint nulla ex defectu cōsensus ⁱ oriūtur efficax ad impediendū ꝛ dirimēdū sequēcia sponsalia vel mr̄imonia nō aūt ad p̄cedēcia dissoluēdū ᵏ impedimēcū iusticie publice ˡ honestatis

¶ Quare ille q̄ spōsalia pure ac deterate cū aliq̄ muliere ꝺxit: ꝛ postmodū cū scōa prioris ꝓsanguinea idē ᵐ fecit: ex priozum sponsaliozum vigore: quibus per publice honestatis ⁿ iusticiam ex secundis sponsalibus subsecutam minime ꝺrogatur. ⁿ ad matrimonium contrahendūm cum p̄ma remanet obligat⁹°.

¶ Ille ᵖ vero qui sponsalia cuꝝ aliqūa mūliere sub conditione contraxerit: si postmodum ante ᵍ conditionis euentum cum alia p̄riozis cōsanguinea per verba contraxerit de p̄senti ʳ: cum secunda remanere debebit: cum ex sponsalibus cōditionalibus ante conditionem ʳ extantem sicuti consensum non habentibus ꝛ in certis nulla publice honestatis iusticia oriat. ¶ Bonifa. viij.

De desponsatione ipuberuꝝ

¶ Infantes ˢ adinuicem vel vnus maior septennio ᵗ ꝛ alter minor sponsalia contraxerit: ipsi vel parentes cū si. vnde si post scōz cōtractuz supueniat ꝺditio dico q̄ p̄imū matrimoniū cōsumare nō pōt. publica enī honestas nō surgit a die ꝺctus sed a die ꝺditōis: ꝛ ideo publica honestas que p̄uenit ꝺditōez hz matrimoniū ipedire ꝛ dirimere: vt. ē. j. rñ. cū per hoc redꝺatur inhabilis p̄ime. de iureiu. quenadmoduꝝ.

p ¶ Ille vero. reprobat opīo mno. no. de spon. duoꝝ. c. j. vbi dicebat q̄ per sponsalia sub ꝺditione ꝺcta iducitur publice hōestatis iustitia. hosti. ē. e. ad audiētiā

q ¶ Ante. lecus si post: q: tūc cū deesset ꝓsūs ꝛ eēt perinde ac si a ꝑncipio pure ꝺctum fuisset.

r ¶ Presenti. qd si ꝺbit p verba de futuro: nūquid soluta sūt p̄ma spōsaliā cōditionalia credo q̄ sic si. n. p̄ma sponsalia iducūt publice honestatis iustitiā. per iustitiam publice honestatis supueniētez ex secundis non soluunt. vt. j. p̄i. rñ. sed si p̄ma nō inducitur iustitia puta q̄ p iustitiaz supueniētez ex secūdis bene soluant p̄ima licet in veritate p̄ma sponsalia dicē da nō sint: ex quo ꝓsensus ꝺfecerat vt hic: sic. n. est in alijs impedimētis: ē. de eo q̄ cogno. ꝓsan. vx. sue veni

s ¶ Septē ferētia in quo ad ista nio: vt hic

t ¶ Eis io⁹ lib⁹ vt. j.

u ¶ Verb septēniū

v ¶ Vel vocāt se

w ¶ Vel q⁹ sep cum ista osculat vel bis refert bo vl lecti. ꝛ ad sti. spo

x ¶ j. de mat hoc. c. quā di ju. no sensus ite ꝛ ibi p

y ¶ Ynf. c. p̄ior.

z ¶ Ynf. ē. ad ꝺ beres

a ¶ Et lis tē ꝺh mr̄im cor. ꝺ illis res ti verū notes tas ē cog trim

b ¶ ꝺ illis

c ¶ Stat tacit

d ¶ Vel

e ¶ Ynf. ē. de. ad

f ¶ Ynf. ē. de. ad

g ¶ Ynf. ē. de. ad

h ¶ Ynf. ē. de. ad

i ¶ Ynf. ē. de. ad

k ¶ Ynf. ē. de. ad

l ¶ Ynf. ē. de. ad

m ¶ Ynf. ē. de. ad

n ¶ Ynf. ē. de. ad

o ¶ Ynf. ē. de. ad

p ¶ Ynf. ē. de. ad

q ¶ Ynf. ē. de. ad

r ¶ Ynf. ē. de. ad

s ¶ Ynf. ē. de. ad

t ¶ Ynf. ē. de. ad

¶ Infantes. ¶ sponsalia ꝺtrahere nō pūt cū etas illa qd videat ignoret. C. de fil. mo. l. j. ad ß. ē. eo. li. de tem. or. nullus. C. de iur. del. si infans.

a ¶ Septēnio. No. q̄ ly quo ad pubertatē sit i seru differētia in numero annoꝝ ꝫ. eo. puberes. ꝛ. c. ꝙnebat quo ad istantiā secus. q̄ vterq; infans mīnor septennio: vt hic ꝛ. ꝫ. e. litteras. ꝛ. c. accessit.

b ¶ Eis ignorantibꝰ vel scientibꝰ nō curo ſ ly aliter i maiorib⁹ vt. j. ꝫ. porro

c ¶ Verbo. q̄ pꝰ septēniū adiuicē vocāt se sponsos.

d ¶ Vel facto. vt q̄ pꝰ septēniū se cum iacet vel eaꝫ osculat. vt spōsus vel his ſi. ꝛ sic nō refert an qd fiat v̄bo vl ſcō: ō ap. dilecti. ꝛ. c. vt nostrū ꝛ ad ly ꝙcor. ō resti. spo. ex parte.

e ¶ Cōualescunt j. de re. iur. nō firmat: ꝛ intelige p hoc. c. solutionez quā dixi. j. ō reg. iu. nō firmat. e. li. ſ. q̄ solo tpi ꝫctu ſi firmat qō a pncipio ſi valebat ly nouo ſbsequenti cōsensu iterū tacito iterū expſſo bene vt hic videſ ꝛ ibi plenius dixi.

f ¶ Inducūt. ꝫ. e. c. priori.

g ¶ Supplebat. ꝫ. ō spō. veniēs ꝛ c. ad id qō. ꝫ. e. puberes. ꝛ. c. de illis Et sic no. q̄ ſi malicia ſuppleat etatē ꝫbere poterūt mrimoniū. ꝛ cōcor. ꝫ. e. c. vlti. ꝛ. c. ō illis ꝛ ē hoc ꝫ opi. tan. ꝛ ho. qui dixerūt i pre. decre. de illis. q̄ ad hoc vt teneat mrimoniū ꝫctū iter minores ſ gb⁹ malitia ſupplet etatē regrif q̄ iuicē se cognouerint. cū de hoc aliter cōstare nō possit exquo sūt minores: sed gof. ibi ꝫ. cui ꝙcor. ber. ino. ꝛ abbas. ꝛ hoc verū. ꝛ hic approbaſ. Quid ſi puer minor. xiij. an. multas mulieres cognouit: ꝛ mulr minor. xij. an. a plurib⁹ ē cognita: hi ꝫbūt mrimoniū: qs hebes diceret tale matrimoniū pter carnalē ad iuicez copulā nō tenere.

h ¶ De futuro. approbaſ qō no. ala. tan. ber. gof. ino. ꝛ hosti. ꝫ. e. a nobis. ꝛ pbaſ olim p hoc decre. ꝫ. e. attestatiōes. ꝛ. c. vl. ꝛ. ꝫ. ō ꝙdi. ap. sup. e. sepe. n. ex id qō agit tacita nascit obligatio. ff. cōmo. ſi is q̄ cōmod itū. ꝧ. vl.

i ¶ Matrimoniū. ꝛ nō spōsalia: vñ nō videbant spōsalia ad ly. ꝫ. ō of. dele. cū sup. ff. de spōsa. q̄situ. C figs alteri vel sibi. l. multū interest. nec mrimoniū. q: etas p bibebat: sed primū falſuz vt hic vides. ꝛ sic no. illud generale ſi nō valet. vt ago. valeat vt valeſ pōt. ꝫ. e. a nob

k ¶ Modū aliū. vt q̄ simul habitauerūt: vel se ꝙiugeſ nominabant ꝛ amplexabantur: vt coniuges.

l ¶ Pubertatis. ſtatim ergo fugere dz q̄cito pōt quod dic vt ꝫ. de spon. ad id quod. ꝛ reprobatur opinio pe. de samp. no. ꝫ. eo. ti. c. vltimo per abbatem.

m ¶ Porro. declarat no. p inno. ꝛ ho. ꝫ. de resti. spo. ex parte.

n ¶ Pro filiis. non eis mandantibus quia tūc idem est: ac ſi ipſi contraherent. ꝫ. eo. lib. de p cur. c. vlt.

o ¶ Cōtradixerint. ergo qui tacet hoc casu non consentit. j. de regu. iur. qui tacet. cum ſuis concor.

p ¶ Sponsalia. cōtracta per parentes. ꝛ idem eadem ratione intelligas quolibet alio. ꝫ. de spon. ad id quod. ꝛ. ꝫ. de matrimonio. contrac. cōtra interdic. ec. c. j. qō huic bene concor. ꝛ ly ibi. tenet ho. ſed inno. ibi no. ꝫtium dicēſ speciale in patre: vt noie filie presentis ꝛ non ꝫdicentis possit spōſalia cōtrahere. ff. de spon. ſed que pīs. ꝛ. l. ſe. C. ō nupvidue secus in tutore. ff. de spon. ſi puelle. ꝛ non ob. de spon. ad id quod quia ibi interuenit carnalis copula: alſ secus ym eum: ſed verius videtur qō dicit ho. ly ibi ber. videatur ibi tenere opinionem innocen. ꝛ q̄ decre. illa non loquatur de expſſo consenſu p batur: quia quare posſuiſſet papa ibi verba que sapiunt tacitum consensum. Item non inuenimus q̄ paternus consensus aliquid in contractu matrimoniali impuberis operetur alſ q̄z in precedentibus casibus. io. an.

q ¶ Surgit. reprobatur opinio. rai. in summa de spōſa. ꝧ. pone quod. ꝛ pe. de samp. ꝛ abb. ꝫ. eodem titulo. c. j. qui per illud. c. dicebant: cum ibi dicatur q̄ pater filium non adultum potest cui vult matrimonio tradere: q̄ ex spōſalibus contractis a patre etiam filio non consentiente oriebatur iuſticia: ꝛ nitebātur idem probare per decre. ꝫ. eodem. accesſit. ad ſi. que non facit vt ibi no. Approbatur tamen opinio in no. ꝛ hosti. qui hoc ibi no. ꝛ erat casus expreſſus. xxvij. q. j. lex diuina. palea est.

r Edum inter baptizatum. cognationem ſpirituales ꝛc. quod est. j.

s ¶ Vxorem. nunquid de concubina leuantis pus cognita: de hoc. xxx. q. iiij. ſiquis in ius in vlt. glo.

t ¶ Cognitam. secus ſi post fiat vxor: vel ſi prius erat vxor post ꝛ non prius carnaliter ſit cognita: quia per vnionem carnis ſequentem non potest transire in vnionez ſpūs precedentē

Bonifacius octauus.

De cognatione ſpirituali.

Eduz, iter baptizatū ꝛ illū qui eūz ſuſcepit de baptiſmo ac inter eundē baptizatum ꝛ ſuſcipiētis filios ꝛ vxorem ante ſuſceptionē carnaliter cognitā

xxx.q.iiij. post vxorius. vir ergo z vxor sibi cõiecerint actiões spiritu. ales. xxx. q. iij. si quis vnus. ẽ. e. ti. martinus. lz nõ passionem vnde si filius alterius tantũ leuetur de sacro fonte leuãs alteri cuius filius nõ est cõpater nõ est: vt. j. ꝓbatur. qđ dic vt nõ. ẽ. e. martin⁹. z. xxx. q. iiij. in fũma. Et dicebat goff. q illud qđ agit pars corporis equũ est vt alteri parti cõicet. sed nõ sic cõicatur alteri. qđ in persona filij alteri⁹ tantũ agitur. z ista fit rõ. vel dic q satis ẽ leuãti habere cõmatrẽ matrẽ ipsius leuati. Et nõ. q si leuans primo cognouerat vxorẽ nõ est curandũ an post cõpaternitatem cognouerit vel võ lz gratia nus contra. xxx. q. iiij. §. notandum.

a ¶ Suscipientẽ. supple z vxorem eius pnus carnaliter cognitã. xxx. q. iij. sigs vnus. z. ẽ. e. ti. martinus.

b ¶ Et matrẽ. nõ. nõ dirit patrẽ baptizati z ei⁹ vxorem: imo dirit matrez. si igitur de pma vxore vel concubina vir pcreet filiũ est compater cõcubine z viri sed non ei⁹ vxoris vt. ẽ. diri.

c ¶ Spiritualẽ. q̃ dignior est. q̃z carnalis. xxx. q. iij. c. j. g. iij. Et ẽ cognatio spũalis ex attinẽtia puenies ex sacramẽti datione vel ad id detentione. est etiam cognatio carnalis z legalis de qbus nil ad ꝓpositum.

d ¶ Contractum. si igitur leuans z leuatus vel leuans z filiꝰ leuantis vel leuatus z vxor leuãtis ante cognita. vel leuans z parentes leuati ꝓtrahũt: nõ tenet matrimoniũ. Scire debes q pater spũalis si copulẽt sororꝛi filie spũalis: bene tenet matrimoniũ. xxx. q. iij. c. vi. z vt ibi nõ. io. bene põt pateri sumere filiã spũalẽ. filij carnalis: qz lz cognatio spũalis de patre ad filios descendat. vt. ẽ. eo. c. j. z. c. sup eo. nõ tñ ascẽdit cum cautus non reperiatur. z edictum de matrimonio ꝓhibitorũ ẽ. ẽ. de spon. cum apud.

e ¶ Eadem. vt. si baptizans z baptizatus vel baptizatꝰ z filij baptizãtis vel baptizatus z vxor baptizantis pus cognita: vel baptizans z parentes baptizati matrimoniũ cõtraxerint: si teneat. ad hoc. ẽ. e. ti. c. vl. z non ẽ ita in eo qui recipit ad penitentiã vt ibi nõ. z. xxx. q. j. omnes quos. z est expssum. j. eo. c. vl ti. in fi. io. an.

f ¶ Frõtis. hoc fit a solo epõ: de qse. di. v. manus. ẽ. de cõsue. quanto. in ẽctice aũt chrismãt pbyteri. de conse. dis. iiij. pbyteris. Sine sacramẽto confirmationis nõ dicitur quis verus christianus. de qse. dis. v. c. j.

g ¶ Eisdẽ modis. s. inter ꝓfirmatũ z suscipientẽ z ꝓfirmatũ z filiũ suscipiẽtis: z ꝓfirmatũ z vxorẽ suscipiẽs pus cognitã z suscipientẽ z gentes ꝓfirmati. parẽtes ꝓfirmati z vxorez suscipientis pus cognitã. Item inter ipsum confirmãtem z confirmatũ: z ꝓfirmatũ z filios ꝓfirmãtis z ei⁹ vxorem pus cognitam: z ipm ꝓfirmantẽ z gentes ꝓfirmati: hoc vult dicere eisdẽ modis. vñ. xx. sũt casus ꝓhibiti ex hac cognatiõe quos numerauĩ in fũmula q̃rti li

b ¶ Er catheci. hũ. terminantur. nõ. xxx. q j. c. j. z. ẽ. e. ti. contracto. z dicit in fũma q cõpaternitas per catheciſmũ cõtracta impedit mrimoniũ sed non dirimit. Catheciſmus dicitur a catheczo qđ est idem qđ instruo. vnde ante baptiſmũ instruiẽbẽt baptizãdi i fiõ adulti pcipue ꝓse. di. iiij. añ. xx

¶ Et ianuam. xxxij. di. §. veruz. ẽ. de. pbr. nõ baptizet. c. venies.

k ¶ Decretali. ẽ. e. cõtracto.

¶ Res. s. compaternitas in catheciſmus contracta.

m ¶ Exiſtit. ff. de iudi. l. vir certus er causis. ad idez xv. q. j. merito q̃ritur.

n ¶ Separat. ad idem. ẽ. e. li. ẽ vo. ab eodem: immo etiam inter suscipientem [a] patrem q̃z baptizati z matrem [b] cognationẽ spiritualem [c] in baptiſmo contrahi iure constat: qũe cognatio z contrahenduz matrimoniũ impedit z dirimit post cõtractum [d] ¶ Et eadem [e] que de suscipiente sunt dicta: sunt etiam de baptiſmate censenda.

¶ Ex confirmatione quoque seu frontis [f] chriſmatione spiritualis cognatio eisdem [g] modis contrahitur: matrimonia similiter impediens contrahẽda z dirimens post contracta

Idem.

Per catheciſmum [h] qui pcedit baptiſmum sacramentorum fundamentum z ianuã [i] reliquorum cognatio spiritualis contrahitur: p quã contrahendum matrimoniuz impeditur: vt ex predecessoris nostri clementis pape. iij. de cretali [k] colligitur euidenter.

¶ Dicendo enim q talis res [l] vir conirahẽdo matrimonio impedimentum afferret velle videtur q̃ afferat. nam quod vix fit fieri tamen dubium nõ exiſtit [m] per illam tamẽ cognationem matrimonium post eã contractum minime separat [n]

Idem.

Quanuis [o] non plures q̃ vnus [p] vir vel vna mulier accedere debeant ad suscipiendum de baptiſmo infantem iuxta sacrorum canonuz instituta [q] si tamẽ plurez accesserint: spũalis cognatio inde i ẽbitur [r] matrimonia ẽbenda ipediẽs z etiaz pꝰ ꝓtracta diſsoluẽs. ¶ De ꝓfirmatiõe iſup q̃tũ ad hoc idez iudicium est bũduz. ¶ Ex datiõe vero alioꝛ sacramentoꝛ cognatio spiritualis nequaq̃ orit que matrimoniũ impediat vel diſſoluat.

Bonifacius octauus.

Incipit liber quint⁹. De accusationibus inqſitionibus z ỏnunciationibus. Rubrica.

o ¶ Uanuis. nõ. hoc ho. ẽ. e. martinus.

p ¶ Unus. imo si vrgeret neceſsitas in catheciſmo z baptiſmo z confirmatione vnius potest esse patrinus: licet hoc non habeat consuetudo romana. ỏ cõse. di. iiij. in catheciſmo.

q ¶ Inſtituta. de conse. dis. iiij. non plures. z potuit esse ratio que reddit in adoptione. vel cognatione legali que umitatur naturam: sic z spũalis cognatio bz imitari naturam vel cognationem carnalem vt. s. vnus solꝰ fit in sacramento patrinus. Sed qtra. xxx. q. iiij. quod qũt. so. vt ibi nõ. z. ẽ. eo. ti. c. vl.

r ¶ Contrahitur. s. cũ omnibus z sic multa fieri ꝓhibentur que facta tenent. ẽ. c. pri.

s ¶ Idem. s. vt plures in confirmatione tenere non debeant. tamen si teneant: omnes sunt compatres vel cõpatrini.

t ¶ Sacramentoꝛum. s. penitentie corporis xpi extreme vnctiõis ordinis z cõiugij. Ren. scimur enĩ in baptiſmo z chriſmatio frontis illã ꝓfirmat: qđ nõ est in aliis sacris. z ideo p ista ꝓtrahitur cõpaternitas non per illã. z hoc nõ. xxx. q. j. cẽs. z. ẽ. e. c. vltĩ.

Ostiē decre. ista ⁊ sequēs emanauerūt ad declaratiōz decr. ī. e. qualiter. j. ⁊ ij. c. cū oporteat ⁊ c. ad petitionē ibi iudiciariuz ⁊c. ⁊ cōtiguntur opiniones hīc. nota. in c. qualiter. j. in. j. glo. vltra vnam colūnam ver. quid si iquisitor. ⁊ in. ij. gl. ⁊ dō no. ī c. cū oporteat. sup verbo subito. ver. querit. si iquisitor similiter ⁊ in secūdo qualiter sup verbo fuerit ⁊ super verbo legitie. ⁊ facit dō notat guil. in spe. ti. de inquisiti. §. nunc tractemus. versi. qd si inquisitor permixtim. ioannes an.

b Cōfessus nulle īgif sūt partes iudicis: nisi vt ferat sententiā. qd deniz queremus ō infamia vel capitulis ex quo claret de crie. rriij. q. iij. ecce. ō ele. p iquisitionē. de cōfes. si sup. ff. de iudi. si debitor. Jā enī ē notoziū crimen. de cohabiden. ⁊ muli. vestra. ⁊ c. si.

c Justicia. ī. imponēdo penaz a iure statutam vel arbitrariā si nulla pena ē statuta. ī. de offi. dele. de causis. ioan. an.

d Fuerūt. si infamatus non erat: ad inquisitionez p̄cedi nō debuit veritatis vt ī predictis iurib⁹. sed ille debuit appellare ⁊ nō rūdere: vnde iputet sibi. idē dico de capitulis q̄ tradi debuerūt. ī. e. qualiter. ij. §. dēt si petita nō fuerūt. ꝓfessus est crimē sibi iputet. potuit iuri pro se itroducto renūciare ⁊ tunc tacite renūciat: ad hoc. ff. de procura. pomponius. §. rati. Sed hostiē. contra in predicta decre. qualiter. j. p. l. ff. de peculi. filiꝰ §. inuius. ⁊ hūc dicebat casuz ipius decre. ⁊ decre. e. enim ad petitionē. nam ibi presente ⁊ non contradicēte illo contra quez inquirebatur. non fuerat seruatus ordo qui deberat seruari: vnde processus cassari mādatur: sed de alio ordine intelligatur.

e Jis cui. fuerat ad petitionē alicuius: q; si papa proprio motu cōmittit inquisitionē criminū alicuius: ⁊ az illū approbat infamatū: cū eps ⁊ metropolitanus p̄cedāt et ad iquisitiōez omisso tali articulo. ij. q. v. oib⁹. ī. e. ti. sicut oliz. sed si ad petitionē alteri⁹ cōmiserit tūc pus ingrei ingsitor ō ifamia. hoc tenet ino. ī. e. ti. cū oporteat. Quid si ille qui litteras ingsitionis impetrat fit excōicatus: dixi. ī. de rescrip. c. j. ⁊c.

Ostiē⁹ coraz eo q̄tra te super certis criminibus ingsitor fuerat ō putat⁹: eadez crimina fuisti ꝓfessus⁹ frustra cōfessionē tuā quo min⁹ puniaris ex ea. put iusticia⁶ suadebit: eo ꝓtextu impugnare ꝓtēdis: q; super eisdem criminibus non fueras antea diffamatus: vel q; p eundez inquisitorem capitula sup quibus contra te volebat inquirē tibi tradita non fuerūt⁸. I dez Jis cui⁶ contra te ꝓmissa fuerat simplr ingsitio sup certis criminibus faciendā p̄cesserit: te ꝓsente nec reclamante⁶ aut quicq̄ sup hoc excipiente infamie ingsitione omisla ad veritatem cozūdez criminum acquirendam: processum huiusmodi ex eo q; non fuit de infamia primit⁹⁸ inquisitū: vlterius impugnare nequibis⁵. G regozius nonus remensi archiepiscopo ⁊ suis suffraganeis.

De hereticis.

Uoniā⁶ episcopo⁹ numer⁹ ad degradationē clericoz a canonibus⁸ constitutus non potest de facili⁶ conuenire: concedimus vt sacer ī dotem vel alium clericum in sacris ordinibus ꝓstitutū cuz pro⁹⁰ hereli fuerit seculari curie relinquēdus⁹¹ aut ꝑpetuo īmurandus⁹²: ꝙocatis abbatibus alijsq̄ ꝓlatis ⁊ religiosis ꝓsonis ac litteratis sue diocesis de q̄bus expedire videbit: suus solus⁹⁵ possit epūs degradare. Alexan. quartus.

Uicūq⁹⁶ hereticos credētes receptatozes ō̄fotzes vel fautozes eoz sciēter ꝓsūpserit ecclīastice tradē se pulture⁹⁷ vsq⁹⁸ ad satisfactōez idoneaz excōicationis snie se nouerint subiacere. nec absolutionis bñficiū mereant⁹⁹: nisi ꝑ ꝓpr̄ijs¹ manibus publice¹

f Reclamante. dicebat ho. in supradictus glo. q; tacitur. nitas habebat hic pro dissensu ⁊ ꝙtradictione: qđ nō est verū vt hic vides. immo tacēdo tacite iure suo renūciat. j. de reg. iu. q; tacet. ⁊ dixi ō hoc. e. ti. is qui tacet. Reclamare igitur debuit ⁊ petere p̄ius inquiri super inquisitione infamie. ⁊ si hoc nō fieret debuit appellare. vt dixi. ī. e. proxi.

g Primitus. i. anteq̄ quereretur de veritate. ioan. an.

h Requibis. nō ergo ordo iste est ita de sē q; ei renūciare nō possit: facit. ī. ō ser. c. vl. ⁊ qđ no. ī. ō of. dele. ō causis.

i Uoniā. incipiebat ⁊ sic ꝓ ⁊ bene de medietate decurtata est.

k Canonib⁹. xv. q. vij. siquis timidus. ⁊ duob⁹ c. sequen. ōbent eē vj. ī ō gdatiōe pbyteri: tres ī degradatōe diacōi: ⁊ ita ō subdiacono vī: vt. ī. ō ser. non oz. miramur.

l Facili. bene est possibile: sed non facile: lex. non debet esse impossibilis. xiij. di. erit. autem.

m Pro hereli. in alijs igitur criminibus si imineret degradatio facienda: seruentur antiqua iura: quia in hoc crimine hoc introductum est speciale ad idem. j. eo. in fidei.

n Relinquendus: qđ dic vt. ī. de ver. signi. no

uimus. ⁊ j. de penis. c. ij.

o Immurandus. ī. eo. excōicamus. ij.

p Solus episcopus. excludit episcopos: non capitulum sum: ad idem. xv. q. vij. si autem. ⁊ §. sequē. ⁊ c. episcopus. xviij. q. ij. c. nullam.

q Uicunq̄.

r Scienter ignorantia ergo probabilis bene illos excusat ī. de cle. er. mi. aplice.

s Sepulture. sic ⁊ manifesti vsurarij non traduntur sepulture. ī. de vsur. quia in omnibus ⁊ qui moziuntur in torneamentis. ī. de toz. c. j. ⁊ de hoc de sepul. ex parte in vl. glo. Dicitur autem sepultura multis modis. vt no. xiij. q. ij §. item queritur ⁊ ī. de sepul. c. penul.

t Usq; hic ꝛ sanfraciant: sequi debet absolutio: vt patet per id quod sequitur.

u Proprijs manibus. Ho. casum quo possum per me quod non possum per alium: de hoc dixi. j. de regu. iur. potest. sicut enim exhibuerūt membra sua seruire iniquitati ad iniquitatem: sic exhibere debent illa seruire iusticie ad iusticiam: sicut dicit apostolus. j. ad roma. vj. c. ⁊ sunt hec verba in canone. xlvij. di. omnes huius.

x Publice. qui ī que publice peccantur publice emenden/

tur:de pe.ꝛ re.c.j.

a ¶ Extumulent.hoc vex intelligo:quando ossa ipsorum possunt ab ossibus aliorum discerni: alias secus .ſ. de sepul.ſa/cris.Ioannes an.

b ¶ Locus.punitur res inanimata:sic.ſ.de penis in quibusdam.ſ.de elec.vbi periculum.§. ciuitas.ꝛ.j. de pe.capi. vlti. in fi.xv.q.j. mulier.

c ¶ Laice.forte itellexerit de laico ad mōꝛ vltramōtanoꝛ q illitteratos laicos vocāt ꝛ lr̄atos cliclosgd eni ē dicere q̄ ruralis clericus disputando de fide nō incidat i hāc penaz:ꝛ doctoꝛ decretoruz laicus incidat:tamē sufficit ita esse scriptum ꝛ solum duo sunt christianoꝛum genera clerici ꝛ laici.xij.q.j. duo sunt.ꝛ ꝓcoꝛ.ad hoc.C.de sum.tri.l.penul.

d ¶ Innodetur. nungd per sententiam vel ipso iure:videtur q̄ ipso iure per id quod dicit laqueo:quasi ipsuz sactuz dāmnatuz illaqueāt. in contrarium videtur q̄ i penis benigna fieri debet interp̄tatio:vt.i.de regu.in penis. cum suis cōcoꝛ.ē igitur benignius vt intelligamus canonē esse ferende sententie q̄z iam late.ergo est hec ps amplectenda: vt ibi: ad hoc.ix. di. sane quippe. Preterea si voluisset q̄ esset canon late sententie dixisset:sit inodatus vel eoipso vel similia verba.

e ¶ Filij. Nota casum in quo ꝓ delicto ꝑatrno punitur filius.hoc etiam procedit in crimine leſe maiestatis:quod est minus hoc crimine quo leditur eterna maiestas: supra eoꝛ.vergentis.ꝛ si contra homines illate blasphemie impunite non transeunt:multomagis qui ipsum dominum blasphemat dignus est ſupplicia ſustinere:in auē.vt non lur.con.na. j.responſo.ꝛ.§.j.coll.vj.nec debemus illius opprobrium iuuentum dimittere:qui nostra probra deleuit:supra de iudeis in nonnullis.Quod enim in religione diuina committitur in omnium fertur iniuriam.C.de heret.manicheos.ad idē.xvj. q.iiij.sicut.alꝭ regulariter pena temporali non punitur vnus ꝓ alterius delicto:q̄ dic vt no.j.q.iiij. in summa.ꝛ.xxiij.q. ij.in summa.ꝛ intelligas hoc de filijs non infectis. Illi enim punirentur:vt ipsi ex proprio delicto non ex alieno.

f ¶ Secundam.hoc intellige ſm determinationem decre.j. eo.ti.statutum.ij.

g ¶ Beneficium.large sumitur:de hoc dixi.j.de reg. iur.c.j.

b ¶ Publicum.vt iudicatus notoria ꝛ his similia:ad idem.j.de penis felicis.§.q̄ si quis in ꝓin.

i ¶ Dignitates.nunquid ꝛ pontificalis dignitas includitur: ꝓ ꝛ contra.j.de pe.felicis.§.q̄ siquis in ꝓin.

k ¶ Priuamus. Mo.speciale.quia alꝭ non refert per quem preces oferantur.C.ō preci.impe.of.l.vniuersis.

l ¶ Scieter.i.sciē doilos qui preces offerebant eē tales.

m ¶ Etiam.quia maioꝛ est dubitatio q̄z si ante emācipationem hoc apparuisset.

n ¶ Defierit. Mo. ergo q̄ crimē hereſis paternuz ēt anteq̄z per ecclesiam fuerit declaratum liberat a patria potestate filiuz sic interdū paternum odiuz interdū filij fauoꝛtale vinculuz solvit.liij. di. si seruus.ſ.qui fi.sint le.p. venerabilem

o ¶ Filij vel heredes. decurtata ē de narratiōe facti ꝛ iciebat oliz ex pte ꝛ dic filij: lz heredes ſi sint. iteresset.eoꝛ:vt.ſ.c. pr. hōdes ēt si filij vl̄ propiqui nō sint delicti filij esse in parentū he q̄ reticoꝛ defierint" potestate. Idem inquisitoribus hereticē prauitatis.

Filij° vel heredes illoꝛ qui dum in egritudinis lecto decumberēt petierūt hereticos consolatos: vt ab eis per manus impositionem consolationem reciperent ſm pessimam consuetudinem eozū dem:sicq̄z viam fuerunt vniuerse carnis ingressi: ad prohandum q̄ ipsi defuncti consolationem illam:immo veri us desolationez non sane" mētis effecti susceperint:vel post perditam iam loquelam:cum tamen moꝛis sit vt dicit apō eos:q̄ nullum taliter consolemur:qui non sit sane mentis ꝛ memoziam habeat ordinatam:admitti non debent si dū viuebant" diffamati erant de hereſi vl̄ suspecti aut legitime' constiterint:q̄ sanc mētis existentes huiusmodi hereticos petierunt alioquin' admitti potcrunt predicti filij vel heredes ad probandum premiſſa' non tamen per vxores ꝛ filios familiares vel de suis aliquos:sed p̄ testes alios fide" dignos ꝛ specialiter fidei zelatoꝛes. Idem eisdem.

ꝛ istoꝛ interest pp vitādā ꝓfiscationē bonoꝛ.vt.ſ.de hereticis vergentis.j.eo.li.cum ſm leges.

p ¶ Nō sanc.vñ q̄ tūc faciebāt.eis nō ꝺz imputarē q̄ nullū maleficiū sine ꝓsensu.xiij.q.v. si qd.xv.q.vj.c. j.in fi.sed furiosus nō hz ꝓsensum:vt.ſ.de spon.dilectus.xv.q.j.illud.ſ.de suc.ab inte.cū dilectus.

q ¶ Viuebāt. illi parētes vel testatoꝛes ꝓfati.

r ¶ Legitime.igit̄ no.casuz in quo probatio nō admittit probationem in cōtrarium.

s ¶ Alioquin.i.si hoc legitime nō ꝓstat:nec ipsi dū vel nebāt infamati erant vel suspecti.

t ¶ Premissa.s.q̄ tunc nō erāt sane mētis vel loquelaz p̄ diderāt:nec habebāt ordinatā memoziā:

v ¶ Fide dignos.hec clausula q̄ olim erat obscura ꝛ

dubia cum deliberatione fuit mutata ꝛ bene.

a Super eo terminauit que no. ff. e. ti. ad abolendā. §. illos. ꝛ c. pe. §. siqui.

b Legit. xxiij. q. iij. duo. ꝛ. C. de sum. trī. l. vl. ad finē.

c Redeūti. vel redeūdi hic ē q̄ oīb⁹ dī liberalis. ff. e. ō rescrip. sedes

d Quodq; repete ꝛ sup eo qō scriptuz legit q̄ hi q̄ post ꝛc.

e Relinquēdi. vt i p̄dcā dec. ad abolendā. §. illos.

f Sedem. ad quā in talibus recurrendū ē. vt. ō. qui fi. sint le. per venerabilez.

g Beneganda qō ergo dicit p̄ma auctas itelligit i salute aie. secunda in corporali pena.

h Si fidei. decurtata est de narratione fci que olim incipiebat cōsuluit.

i Inquisitionis quid si nō p̄ocedat p̄ modū inquisitionis sed accusationis vel exceptionis: numquid admittēt tales testes: vī q̄ sic: qz eadē rō. ff. fidei fautoz ꝛ odium criminis versatur vtrobiq; : ergo ꝛ idē ius: ō rescrip. inter ceteras cuz fi. ꝛ contrariū credo qz ab illo iure regulari quo caueūt tales p̄sonas ad testimonium ad admitti nō debere non recedam nisi q̄tum inueniā p̄missum: q ergo accusat vel excipit hēat p̄bationes idoneas: nec ē accusatio fauorabilis vt inquisitio ad hoc. ij. q. vij. sigs epos. Et verbū istud ozaliqd oparuals quare fuisset expressum: ad hoc de deci. ad audientiā cū suis concoꝛ. ꝛ. j. de puīl si pap. j. rū. in fi.

k Excōmunicati. ff. j. c. pri. tales als non admittuntur. immo etiam iudices seculares censura ecclesiastica compelluntur: tales a testimonio in suis foꝛis repellere. j. de sen. ex. decernimus.

l Participes. qd de alijs exceptis cribus an. ff. tales admittāt. dic vt. ō. e. li. ō testi. c. j. ō. ō. ofes. c. j. ꝛ. vj. q. j. §. vez quid de piuris. habebis j. e. accusatus. §. lz.

m Cōiecturis. quas ipse iudex examinans meli⁹ sciet ex numero testiū aut p̄sonarū taz deponentiū q̄ eoꝛ q̄ quos deponitur[n] qualitate ac alijs circunstantijs sic testificātes falsa non dicere p̄sumatur.

I Dem eisdem.

P Residentes[o] regimini alicui⁹ regni, puicie siue loci lz excōicati[p] vel de facto tantum ꝛ non de iure iurisdictionem habentes: ac eoꝛ officiales[q] ad requisitionē ordinariozuz vel delegatozū ipsoꝛum aut inquisitozum hereticē p̄uitatis non valentiuz sine moze dispendio[r] vel negocij piculo recursum hīe ad superiozes q̄ legitime i locis ipis possint iusticiam exequi: possunt ꝛ debent ꝓtra hereticos credentes fautoꝛes receptatoꝛes ꝛ defensoꝛes eoꝛuz iustitiam ꝛ suū officiū exercere: nec requirentes huiusmodi excōicatos p̄opter hoc sententiam excōicatiōis[s] incurrūt. Mō tñ p̄fidētib⁹ p̄lubatis[t] vl officialib⁹ eoꝛūdē ꝓpter ea i alijs casibus itelligat ꝓcessū aliqd vl p̄missum. I dem eisdem.

Quam[u] ꝓtumacia i cā p̄sertiz fidei suspitioni p̄sumptionem adijciat vehementem[v] si suspectus de hereſi vocat[o] a yobis vt ō fide rñdeat[w] re poterit. ff. de testi. l. iij. ꝛ pone exēplum. ō. de p̄sump. litteras ꝛ concoꝛ j. eo. accusatus. §. lz.

n Deponitur. vt facilius credatur ipsis deponentibus contra infamatum vel suspectum de hereſi q̄ ꝑ non infamatum nec suspectum ad idem. ō. eo. filij.

o Residentes. decurtata de narratione facti: qua incipiebat q̄ fuisti.

p Excōicati. maioꝛi excōicatōe ꝛ publice: vt sit maioꝛ dubitatio: ad hoc de re iudi. ad p̄banduz

q Officiales nūqd officialis excōicati iudicare possit dic vt. ō. de sup. ne. p̄e. romana.

r Dispēdio. qñ ergo si ne moze dispendio hec possunt tūc eēnt excōicati eos requirēdo qz cōicans cū excōicato excōicatus ē puata distinctōe de sen. ex. nup. fallit hic vbi ergo nō ē casus iste ergo nec fallit regula.

s Excōicationis minoris. ꝛ si itelligeres q̄ isti eēnt excōicati: qz iurisditionē illaz exercebant tūc. q cōicarunt illis i iurisditiōe excōicati eēnt excōicatōe maioꝛi. ō. de sen. excō. nuper. ꝛ. c. si cō cubine. ff hoc spāle ē qz illā penā euitāt: ꝛ si dicamus excōicationis. ff. et maioꝛis vl minoꝛis: ꝛ facit qō diꝛi. ō. de sup. ne. p̄e. romana.

t Prelibatis. f. excōicatis vel tantum de facto iurisditionē hītibus. ꝛ est similis ptestatio. ō. e. li. de sta. regula. c. vno.

u Quam contumacia, olim incipiebat cō sultationi.

v Uehementem. Nota: ex hac decre. suspitionem vehementem: p̄sumptionem violentam: p̄opter suspitionem citatur vt veniat responsurus: si contumax est: iam dicitur vehementer suspectus ꝛ excommunicatus: si per annum in illa persistit: iam ista que erat vehemens p̄sumptio transit in violentam vnde extunc vt hereticus p̄denat vt hic. Inde ē qō no. ber. ō. de p̄sump. lr. as in gl. pe. q̄ nō vehemēs p̄sumptio: sed violenta condemnationem inducit: ꝛ est simulis ad hoc quod no. d e simo. insinuatū in vlti. glo.

w Respondeat. ergo vt habeat locum hec decre. requiritur q̄ hoc expressum sit in citatione: vt. f. de fide veniat responsurus: sicut in sententia requiritur q̄ citata pars vt veniat audiꝛa sententiam: als sine ap. rescinditur. ff. que sen. sine ap. rescin, l. j. §. item cum eo.

a ¶ Hereticus.sic ⁊ in alijs crimini⁹ excõicatus:q; nõ venit rñsurus de crimine si in excõicatiõe stat p aliũ annũ.post ãnũ habetur p quicto.xj.q.iij.rursus.⁊.c.quinq;.

b ¶ Accusatus de heresi.diuide decre.in.iiij ptes. in q; pma ponũtur tres casus q;bus dr relapsus ⁊ durat vsq; ad §.Iz ꝙo.in scõa in q dicit q; piur⁹ in cã heresis certis casibus testimoniũ p hibet:⁊ durat vsq; ibi sane.in tertia in q ponũtur vj.casus ollz dubitati an ad officiũ inquisitor spectarent: vsq; ad §. religiosi.in quarta in qua dicẽ religiosos in heresi delinquentes grauius alijs puniendos.

c ¶ Vehemẽs.nõ violẽta de ꝓsump.c. lras. ⁊ facit q; diri.§.c.pri.

d ¶ Fictiõe.nõ dicit quia vere nõ põt dici relapsus de quo ñ ꝓstat an fuerit lapsus sicut dicit canon q; nõ põt dici renatus q; pus nõ fuit natus. de co se.di.iiij.qui in maternis neq; eni dici in eũ regeneratio põt quẽ generatio nõ ꝓcessit vt ibi dicit. ꝓpter vehemẽtẽ ergo suspicionẽ fingit lapsus ita q; post abiurationẽ redi ens fingit relapsus. sepe enim iura talia fingũt ꝺ hoc.l.dis.ferrũ.

e ¶ Ex hoc.s. q; p⁹ abiurationẽ reperitur lapsus

f ¶ Graui⁹.s.q; si nunq; abiurasset.

g ¶ Pena.§.e. ad abolẽdam §.illos quoq;.⁊.§. eo.super eo.

h ¶ Secta.multas potes videre.xxiij q.iij.sepe.

i ¶ Articulo. quos hẽs explicatos.§.de sum. trinitate firmiter.

k ¶ Simpliciter.per hec verba puto q; si abiurasset solum in illo caplo Iz laberetur in alio:non diceret relapsus. Et nõ.q; indefinita equipollet vniuersali.ad idẽ de pui.q; circa.⁊ nũquid de vno articulo infamatus se teneat de omnibus expurgare.nõ.de consecra.dis.ij.ego berengarius.⁊ puto hanc lram ꝑ illa ꝓte facere q; nõ teneat tamen si id faciat valet.⁊ habebit postmodum locum pena relapsor vt sequitur.

l ¶ Judicari. ꝓtra.C. de transac.si de certa.ff. de trãsac.qui cum tutoribus.§.j. vbi generalis transactio restringit ad id di quo spãliter actũ erat. So.ideo illa locũ habent in nõ ꝓueris. sed hic omnes hereses sũt cõnere q; habent caudas ad invicem colligatas ⁊ de vanitate cõueniũt in idipsum.ff.co.excõicamus.j.⁊.ij. vnde nõ querim⁹ an sit relapsus in illam heresim in quam ꝓius fuerat lapsus. sed an fuerit relapsus in heresim. Semel ergo lapsus in heresim post abiurationẽ iterꝝ lapsus:Iz i alia secta:dicitur relapsus.

m ¶ Munera.dõia ẽ inf donũ ⁊ mun⁹.mun⁹.n.er cãdatur.donũ er cũ ⁊ sine cã.ff.de ver.sig.inter donũ.

n ¶ Nõ possit.puta pp necessitatẽ famis.xlij.dis.gesca mus.lxxxvj.di si satis.vel ignorabat illos hẽticos ⁊ sic p ignorãtiaz excusatur.j.de regu.iur.ignorãtia

o ¶ Verbis visi.§.de.ec. nõ alibi cõsuluissimo.

p ¶ Jd.s.recepta re deducere visitare associare donare mittere vel fauorem ipẽdere

q ¶ Repellãt.vi. q.j. quicunq;.⁊ §.de testi.testimonium.

r ¶ Celãdo. duplex est forma iurandi: quod dicit.§.ꝺ accu. quãliter.ij.

s ¶ Postmodu; er iteruallo vt sit hoc spãle fauore catholice fidei. alꝫ nil eẽt hic fauoris:vt.§.de fe. co.preterea

t ¶ Judicijs. sic §.e.i fidei.⁊ sic p idicia statur.pbationi.⁊ de hoc.§. qui fi.sint le.trãsmisse.

v ¶ Aliud obsistat. s.q; pdictus piurium:vñ si de falso redarguere tur non stabitur eozum dicto. de testi.er teniore.

r ¶ Priuilegia nõ.magis priuilegiatã anteponi.§.de offi.le.volentes xxj.dis.deniq;.ff.de offi.pcon.l.vlti.

y ¶ Apostolica.multo minus alij.

z ¶ Saperent.sicut ẽ circa aras idoloꝝ nefarias ꝓcedemittere.sacrificia offerre demones consulere:eozum responsa suscipere.xxvj.q.ij.hi qui.⁊.q.i ij.igit.vel associant sibi ꝓpter sortes exercendas hereticos vel faciũt pdicta cũ corpe vel sanguine xpi vel in sortib⁹ vt possint habere rũsa puer rebaptizãt vel his silla.

q ¶ Manifeste.in dubio ergo hoc casu nõ hñt iurisditionem.⁊ Iz alꝫ iudex agnoscat an sua sit iurisditio.⁊ in dubio dicat iurisditionẽ hẽre.ff.ꝺ iudi.sigs er alie na.que in ordinario loquit.hic tñ nisi id mãifeste ꝓ pareat se non intromittit.⁊ ẽ §.c.li.de cẽsi.cj.§.nõ

toria.ꝛ.j.de pe.c.j.ꝯ.de of.dele.c.vl.

a ¶ Et contra illos.q.d.multo minus si.ꝯ alios.

b ¶ Offendiculũ.pluribꝰ intẽtus minor ẽ ad singula sensus.ꝛ sepe q ad vtrũqz festinat neutꝛ bene peragit xvj.q.j.pl̃bꝑteros.ꝛ.C.de assess.nemo.

c ¶ Hereticos. ꝯ ꝯ.e.tic.pe. vbi defensores ꝛ fautores hereticoꝝ hereticos sũt.So.nõ in fauente ꝛ defẽdẽte sed in credẽte loquitur ibi.

d ¶ Ad salutem ꝛ vtputa fundaret vel edificaret ecclesiam hospitale vel aliũ piũ locũ vel faceret silẽ piũ opꝰ.vt i auc. ō ec.ti.§.sigꝫ edificationẽ.coll.ix.

e ¶ Tpalibꝰ.hoc dicit qꝛ sec⁹ in ieiunio vigiliꝫ solemnibus vel sibꝫ ꝓstiterit illa pnia idẽ cẽt si nõ posset illud iniunctũ ꝛ saltem ꝛ aliũ: sic etiã theologiã audiũ vel similia.

f ¶ Heredes. tũ q.ñ eos q filios. de sepul.c.vlt. de rap.in l̃is.

g ¶ Onere.xvj.q.j.siquis laicꝰ. de deci. pastoralis. ꝛ.c.cũ nõ sit.C.ō seruitu.ꝛ aqua.l.ꝛ in puincialibꝰ. de pig.ex litteris.

h ¶ Extincto. crimina extinguunt morte: vt.xxiij.distin.quorundaꝫ. xxiij.q.ij.admonere.ff. de his q moꝛ.si.cosci.l. vl. er quo igitur extinctũ ẽ crimen ꝛ penitentia nõ est ꝓposita ꝓ crimine iam extincto non imponit vltenꝰ:

i ¶ Casu.qꝛ. nõ fuit reincorporatus vnitati ecclesie.

k ¶ Post mortẽ.xxiij.q.ij.sane.ij.ꝛ.C.ad le.iul. maiest.l. vlt.ꝛ intelligẽ hꝰ vsqꝫ ad.xl.annos.nã postea abiudicari nõ poterũt etiã a romana eccl̃a a filijs catholicis: q illa tanto tpe bona fide possederũt.qõ vez est si catholici putabantur.vt.ꝯ.e.ii.de ꝑscrip.c.vl.

l ¶ Impedire.manifeste vel non manifeste dũmodo hoc constare possit.

m ¶ Castigari.sic.j.de pe.romana.

n ¶ Delinquentis.nam graue delictũ est grauius vindicãdũ xxiij.q.j.nõ afferamus.ꝯ. de ex.pla.tanta.ꝛ in equalibꝰ delictis equales sũt pene.j.ti.pri.c.vno.in fi.

o ¶ Religiosi.isti si reperiantur heretici nõ sunt dicẽdi religiosi sed religionis obumbratione fuscati.ꝯ.e.ti. ad abolẽdã. §.j.ꝛc.

p ¶ Immurationis.ꝯ.e. ti.c.penul.

q ¶ Seculares.s.clerici vl laici.ꝛ ꝓcor.optime.ꝯ.ne cle.vel mo.c.sed nec.

r ¶ Consilijs.de gbus vidisti.ꝯ.pri.§.

s ¶ Statutũ.directe puta ne aliquis ciuis illius loci accusari possit vel contra eum inquiri super crimine heresis: vl q nullus contra aliũ de crimine heresis audeat testificare i his vel his similia.

t ¶ Idirecte.puta vt nullus possit de aliquo crimine pũiri ab aliquo q̃ꝫ a potestate. vel vt nullus aliꝰ q̃ꝫ ptãs possit aliquẽ capere vel capi facere: vl vt nullus nisi sit ō familia ptãti possit arma portare vel his similia.

v ¶ Retardari.nõ.cõtra generale illõ qõ differt nõ auferꝛ.xliij.q.vj.c.j.l

x ¶ Nomine.ꝯ. de electi. fundamenta.

y ¶ Moze.nõ.mozã vitandam.de hoc dixi.ꝯ.ō elec.c.vlti.

z ¶ Tale.s.qõ directe vl indirecte impediat vl retardet.

a ¶ Retardentur. vñ statuto de nõ portandis armis excipietur inquisitoꝛ familia ꝛ his similia non tamen debent ingsitozes abuti ꝓcessione p. ꝛ canonis armoꝛum. vt in cle.eo ti.c.nolentes.

q ¶ Compellendos.sic.ꝯ.de iureiuran.c.licet.de excep.c.vlti.j. de sen.excõ.decernimus.io.an.

z ¶ Aliqui.sicut officiũ legati non expirat re integra moꝛ tuo papa: vt de offi.lega.c.ij.sic ꝛ officium inquisitoꝛis

punire talia exercẽtes: iꝫ eos relinquere suis iudicibꝰ puniendos. ¶ De qõnibꝰ ꝓterea vsuraꝝ motis ꝛ ꝓtra illos qui bus restitutionẽ vsuraꝝ in penitentia ꝓ heresis crimine iunxerũt ac illi serꝛ sua ad hoc faciendũ i iudicio ecclesie obligarunt: intromittere se non possunt: ne per cãs huiusmodi offendiculũ negocio fidei ꝓparetur. ¶ Si vo ꝓ his que in heresi receptãdo vel defendẽdo hereticos seu eis fauendo non tamen existens hereticus quis cõmiserit sub obligatiõe bonoꝝ suoꝝ inquisitoꝛibus se astrinxit ad recipiendam ab eis pniam ꝛ cõplendã ꝛ ea iꝫ iniũcta non tñ pacta decessit: si ꝓ hꝰ modi pniam onꝰ iposi tũ fuerit ꝓficiẽs adª salutẽ in bonis eiꝰ tpalibꝰ exequendũ ad cõplemẽtũ ipsiꝰ ꝓ iqsitozes cogi debẽt hẽdes vel alij. ad quos cũ suo onere bona hꝰi deuenerũt. ¶ Porro si ꝓpter hꝰi hẽticoꝝ receptationem defensionẽ seu fauorẽ qs ad faciendã pniaz quã ingsitozes ipi iniũgẽ vellẽt bona sua obligauerit eisdẽ. ꝛ añ ꝯ ei pnia iniũcta fuerit decesserit: ei hẽdibꝰ nõ ẽ satisfactio ꝓ extincto ꝓ iã crimine iniũgenda. ¶ In eo vo casu q hẽdes ad successionez nõ debẽt ob hẽsiz sui auctoꝛis admitti nõ obstãte q auctoꝛe ipso viuẽte boc nõ fuerit interueniẽte ip si mozte ꝓ sniaz declaratũ: ad cõfiscationẽ bonorũ postª mortẽ eiusd nihilominꝰ ꝓcedat. ¶ Sacerdotes in

Clemens quartus inquisitoribus heretice prauitatis.

Nẽ aliquiꝰ dubitationem sollicitam excitantes in

hereticę prauitatis in fauorē fidei re integra nō expiret vt hic
a ¶ Expiret. sicut ptās delegatoꝝ datę ꝙ ad causas. ī. de offi. dele. lz vndiqz. ⁊ c. gratū. ⁊ c. relatū.
b ¶ Incepta. de ꝙbus nō dubitabat̄ ꝙ iura ꝓinde inducta. ⁊ nō. incepta. quia per quēlibet iudiciale actū etiā ꝑter citatio
nez iurisditio ꝓpetuatur vt dici solet in decre. ō of fi. le. lz. ubi vti cepit.
c ¶ Nō cepta. nō. qz si ꝫ esset ſpeciale fauore fidei catholice. vt. j. di. ḡ vbi ſi ē fauor ei⁹ ꝙrariū est re gulare. ⁊ sic nō. termiatā qōnē nō. ī. de of. dele. lz. qua queritur. an ꝓpetua tio facta in vno articulo ꝓpetuetur ī alijs p eas dē lras delegato commissis ad idē. ī. e. li. de of. dele. c. vl. ¶. officiū. ⁊ ē in ꝫ dif ferētia inter istū inquisi torē ⁊ conseruatorem vt ibi patet.
d ¶ Emerserant. vt si tē pore mortis pape nō erat titius hereticus postea ip sius senserit heresim. de hoc potent cognoscere i quisitor.
e ¶ Fauorē. sic. ī. ē. in fi dei fauorē. ⁊. ī. e. accusa tus. ¶. licet. cum si. multi in hoc ti.
f ¶ officiū. diuido in tres ptes. in ꝓ ma informat ingsitores ad deū vt eius timorem hominum metui antepo nant in ꝓcedendo simul vel separatim contra he reticos ⁊ suos fautores: ⁊ etiam in eos absolueñ do cum vere redierint. ⁊ durat vsqz ibi verum qz ibi secūda ps in qua eos instruit in mō examinati onis testiū: ⁊ in personis que testificata scribē de beant vsqz ad. ¶. compe scēdi. ibi incipit tertia ps in qua eos instruit circa personas per quas impe diri posset vel differri in fitionis negociū.

dubium reuocēt: an officium inquisitionis hereticę prauita tis sollicitudini vestre infra cē tos limites ab ap. sede comis sum expiret[a]: per mortem ro. pon. qui cōmisit: presēti decla ramus edicto: ipsum officium non solum quo ad negocia vi uente mandatore incepta[b]. im mo etiam quo ad integra ⁊ ñ[c]cepta ⁊ qō plus est ḡtuz ad ea q̄ tūc neḡ̄q̄ emerserāt[d] ī fa uorez[e] fidei p⁹ cōmittētis obi tū ꝓdurare. Idem eisdem.

¶ T[f] officiuz ingsitiōis ꝺ hȝticos ī ꝓuincia[g] ī q̄ vo bis idē officiū ē cōmissum au ctoritate ap. possitis efficatius adiplere discretiōi vr̄e p apo stolica scripta mādamus: ꝺte nus vbiqz[h] ī ꝓfata ꝓuincia sit vel separatiz[i] aut singulariter ꝓut negocij vtilitas suadebit ꝺ hereticos credētes recepta tores fautores ⁊ defensores eoꝝ: necnon ꝺ ifamatos ō he reſi vl suspectos iuxta sanctio nes canonicas hoium metu diuino[k] timore postposito ꝓ cedatis[l]. ¶ Si vero aliquis ex ꝓdictis hētica labe[m] ꝓmit⁹ abiurata redire voluerit ad eccle[n] vnitatē: ei iuxta formā ecclie absolutiōis būficiū im pēdatz: ⁊ iūgatis eidē: qō iiū gi talib⁹ ꝙsueuit[o] ꝓuiso soler ter: ne simulata[p] ꝙuersiōe ꝛ deant fraudulent[r]: ⁊ vos imo

scipsos fallētes[s] sub agni ſpe lupum[t] gerant. ¶ Verum quia in tam graui crimine ⁊ cuz multa oportet cautela pro cedi: vt in reos sine vllo pro feratur errore dure ac digne seueritas vltionis volumus ⁊ mandamus: vt in examina tione testium quos recipi su per crimine predicto ipmoꝝ contigentibus oportuerit ad hibeat duas[u] religiosas ⁊ di scretas[v] personas. in quarum presentia per publica si com mode potestis habere psonā aut per duos viros idoneos[x] fideliter eorundem depōnes testium conscribantur. ¶ Ad ꝙscribendas quoqz huiusmōi depositiōes testium ⁊ ad faci endum omnia que in commis so vobis officio ad scriniarij seu tabellionis officium perti nent teneri districte precipi mus: cum per vos fuerint re quisiti: omnes ⁊ singulos ve stri ordinis fratres qui dum essent in. scło tabellionatus officium habuisse ⁊ exercuis se noscuntur: ⁊ illos etiam qui bus idem tabellionatus offi cium ratione prefati negocij fidei fuit ab apo. sede commis sum ⁊ in posterum commit tuntur: concedente huiusmo di fribus: necnon ⁊ alijs religi osis quibuslibet qui similiter dū eēnt i scło tabelliōat⁹ offm

libet singularis per se non est un der. ad hoc qō nō. xv. q. vij. epus nulliusˀ. ⁊ de offi. ordi. irrefragabi li. ⁊ cōcor. ad hāc decre. j. eo. per ſ. io. an.
k ¶ Dimno. xj. q. iij. iulianus. sic. ō e. ii. de immu. ecc. clericis ad idem ō. e. vergentis.
l ¶ Procedātur. hodie restricta ē potestas inquisi torum in quibuſ dam per cle. e. c. multorum.
m ¶ Labe. gene raliter vel simpli citer. vel dic ea ō qua suspect⁹ vel connictus erat. ō ſ diri. ī. e. accu ſatus. ¶ j. io. an.
n ¶ Ecclesie. que gremiuz nō clau dit. ī. e. sup eo.
o ¶ Forma. xj. q. iij. cū antiqs. ī. ō sen erco. cum de fideres.
p ¶ Consueuit. j. q. vij. quotiēs coꝝ dis. ⁊. c. saluberri mū. de ꝙse. dis. ij. ego berengari⁹.
q ¶ Simulata. xxvij. di. ꝙ inter rogasti. q. j. sicut ficti. xxij. q. v. ca uete. Est tamē in terdū vtilis simu latio. xxij q. ij. vti lem ⁊ dic de hoc vt ibi. ⁊. xxiij. q. j officij.
r ¶ Fallētes. mētiri deo possunt: fallere aūt ipsum non possunt. de conse. di. ij. panem de altari.
s ¶ Lupū. ī. de renū. nisi. ¶. ꝑter maliuiam.
t ¶ Duas integrum enim est iudicium quod plurimo rum sententijs confirmatur. ī. de offi. dele. prudentiā. ad idem. xx. di. de quibus.
v ¶ Discretas semp. n. qui graues cās ecclesiasticas audiūt debent eē discreti. ī. de ꝙsan. ⁊ affi. c. j.
x ¶ Idoneos. sic. ī. de ꝓba. qū ꝙtra falsaz. ⁊ dic vt ibi

g ¶ Prouincia. inspicit factum: quia idem si in ciuitate dioce sis vel alio certo loco:
h ¶ Ubiqz. sic ⁊ ordinarius in qualibet parte dio. sue potest causas audire ⁊ pro tribunali sedere. ī. e. li. de offi. ordi. cum episcopus. ad idē de of. le. nouit.
i ¶ Separatim regulariter contra. nisi ex forma commissiōis id habeatur. ī. de offi. dele. cum causam. ⁊. ī. e. li. Sed ē hoc speciale fauore fidei. vt efficati⁹ vt. ī. diri. ⁊ eq parantur in hac parte ordinarijs: quoꝝ quilibet per se proce

a ¶ Ad ꝓmissa ꝓ hāc ꝛam bñ ꝓz ꝙ tabellio factꝰ m̄ nachꝰ nō pōt exercere quo ad alia tabellionat⁹ officia ꝛ hoc etiā bñ ꝓz ex extrauagāti bōifa debēt supioꝛibꝰ de of.oꝛ.circa mediū decre.ꝛ idē ꝓbabamꝰ olim p decre.ē.ne cle.vel mo.sicut.p.l.C.de sa.san.ec.l.aūpe.xvj q.j.§.nouaꝛ.C.ō epiſ.ꝛ cle.l.placet nō.tñ guil.i spe.ō ſta.mo.v.xvij.q veteres rogatōes ꝙplebit:ꝫ nouas nō aſſumet.ff.ſa. ber.l.alienatiōes ff.de poſtu.l.j.§. eaſū ff.ō neg.ge. nā ꝛ fuꝰ.§.ſi vno ad idem.ē.de iu de.iudei.de ciui tate cum ſi.

b ¶ Canōis.ē.ne cle.vel mo.ſic te.

c ¶ Premiſſa. ſ ēregulare vt di xi vt.xij.q.ij.c. in digne.de ſen.ex. ſacro.io.an.

d ¶ Poſtpoſita qd hoc opeꝛ hēs ē.de ap. paſtoꝛa liſ.ꝛ nō.c.ti.vt de bitus.io.an.

e ¶ Ipſos.ſ.que ſtuarios.

f ¶ Facultatem. hoc vult dicē q ſi facta p ingſitoꝛ es ꝙgregatiōe p negocio fidei ve nāt aliq de rūgi ualli vel alij ꝗſtu arij ꝛ velint ibi p dicare pñt ꝙpelli p cēſurā ec.ōſiſtē

g ¶ Aurilio.xxiij q.v.pdeſt ō offi. ordi.c.j.

h ¶ Buabꝰ.ē.de reſcrip. ſinlli.qd dicemꝰ de noua decr.ē.e.li.ſtatu tū.de reſcript. vi des q ſta decre. fuit clemē.ꝛ ſic q̄ ad hoc vī ſta de cr.p illā coꝛrecta cū ſit poſteriꝰ. ad idē.ē.e li.ō cō ſti.c.j.cū ſuis cō coꝛ.ōiū dico. q decr.illa locū hꝫ in ſis ipetratis a pte ō ptē:ꝫ in cō ſeruatoꝛibꝰ locū hēat.vt.ē.e.li.de oſ.deſe.c.vl.§.ꝙſeruatoꝛes ꝫ iſtō ē gōdā ſpāle fideiſauoꝛe qō nō tollit p gnāl ē ꝙſtōem ꝫ poſtea ſubſecutā.ad h.j.ō re.iu.generi.ꝛ qō ibi diꝛi. io. an.

i ¶ Subiectis.qꝛ extra territoꝛiū ius dicēti impune nō paꝛet.ō ꝙſtōne.c.ij.ē.e.li.ff.de iuriſdi.om.iud.l.vl.ꝛ hoc qō hic dicit habebamus.ē.e.ex cōlica mus.ij.§.moueantur.

k ¶ Approbatas.oīa enim ñra facimꝰ gbꝰ auctē no ſtrā ipartimur.C. de ve. iu.enu.l.j.§.ſed necꝫ.

l ¶ Publicū.ſic.j.de pe. felicis.ꝛ j.c.pri.

m ¶ Commiſſi.hic ici piūt decr.bonifa cij.ꝛ hñt qdā hic rubricā ō ingſitoꝛibꝰ hēticē pꝛa uitatis ꝫ ſi ꝙz hic eſſe ru bꝛica.ꝛ fuit erroꝛ ſcriben tiū ex ſupſcriptiōe.puēni ens q putauerūt q̄ boni fa.viij.cēt ſupſcriptio reſi duū cēt rubꝛica.ꝛ cōpꝛe hēdit iſta decr.plura vti lia ꝙ expediēdo offō in gſitoꝛ.dat.n.eis ptātē cō mittēdi citatōes ꝛ ſniaꝫ denūciatiōes.dat ptātez vocādi ꝓitos clex ꝛ ꝙplz vt eis aſſiſtāt.dat ptātem ꝓcedēdi ō illos q ō ſua i aliā,puīcia ſe trāſtulerūt dat ptātē repetēdi libꝛos ꝛ ꝓceſſus:ꝙmutādi ꝛ mi tigādi penas:puādi ꝛ ꝙ uato s nūciādi i officijs ꝛ obnoxibꝰ hereticos fau toꝛes ꝛ deſēſoꝛes coꝛpoꝛa tū q ꝫ fiat de dioceſano rū vel in eoꝝ abſentia vicariozum ſuoꝝ cō ſilio niſi ūdem ſcient tali bꝰ bñficia ꝙtuliſſēt ꝫ dic

n ¶ Veſt igīs.in diuerſis cōmiſſiōibꝰ q̄s ſuis tpibꝰ fecerāt ingſitoꝛibꝰ hēti ce ꝓuitatis.io.an.

o ¶ Singul.ꝓnt.n.ꝓcedē ſil ꝛ diuiſim ē.c.pꝛ.i ꝓn.

p ¶ Sententiaꝫ: has ēt committūt conſeruatoꝛes ſed de inquiſitoꝛibꝰ ſma ioꝛ erat dubitatio.quia il lozum miniſteriuꝫ videē electum.ē.de offi. dcleg. ca.vltu.

q ¶ Tuleriſis.vide infra circa fi.c.plenam conce dimus facultatem. hoc ſdem repetas in fi.cuiuſ libet vſicul.

r ¶ Expedierit.ſic.ē.c.j.

lum vobis in tante pietatis,ne gocio velimus obſtaculum in terponi:ꝛ conſtitutione de du abusꝰ dictis edita in cōci.ge ne. ¶ Statuimus inſuper vt poteſtas capitaneꝰ ſeu rectoꝛ vel conſules ſeu quiuis alij q ciuitati pꝛeſunt vel loco alte ri ad pꝛeſēs aut ꝓerint in futu rum ad requiſitionem dioce ſanoꝝ vel vicariozum ſuo rum ſeu inquiſitoꝛum hereti ce pꝛauitatis iurent pꝛeciſe at tendere inuiolabiliter ꝛ obſer uare ac facere a ſuis ſubditis obſeruari toto tempoꝛe ſui re giminis in terris ſue iuriſditi oni regimini ſubiectis' conſti tutiones contra hereticos cre dentes receptatoꝛes:fautoꝛes ꝛ deſenſoꝛes eoꝝ ipſoꝝq; fi lios ꝛ nepotes a ſede ap. pro miſſatas ac etiā approbatas q̄ q iurare noluerit ꝛ ꝫuare vt iſamis ꝛ tāq̄ hereticoꝛ fautō ac ō fide ſuſpectꝰ offō ꝛ bono re ſui regiminiſ ſpoliet:nec vl teriꝰ ptās capitaneꝰ ꝙſul vl rectoꝛ hēat i aliquoꝛ aut deceto i aliquā dignitatē vl offm pu blicuꝫ vlteriꝰ aſſumat:ꝛ q̄ vt ptās baliuꝰ cōſul vel rectoꝛ fe cerit:nullā obtineant firmita tem. ¶ Bonifacius octauus in gſitoꝛibꝰ hereticē pꝛauitatis.

Attēmiſſi vob officij debitū vtiliꝰ ꝛ vberius exeq̄mini:ſacte memozie ino cē.alex.ꝛ clemētis ꝑdeceſſoꝛ nꝝ oꝛ veſtigijs inherentes vo bis ꝛ vīm ſingulis cōmitten di citationes ꝛ denūciatiōes ſniaꝫ q̄ſi i quoſlibꝫ hereticos credentes receptatoꝛes defē ſoꝛes ꝛ fautoꝛes eoꝝ ꝛuleri tis:aduocādi q̄ꝫ put expedi erit' peritoſ quoſlibet:vt vo bis aſſiſtant:ꝛ in huiſmodi

r.c.priori.§.vez.r.j.e.c.vl.ioan.an:

a ¶ Procedendi.quid in casu cõuerso in eo.s.qui alibi crimẽ hereſis cõmiſit:r mõ eſt in prouincia huius iquiſitoris dic q poterit cognoſcere.quia vbi inuenitur cõuenitur quis de crimine.C.vbi de crimi.agi.op.l.j.r ſic ym hoc eſſet reperire: q i terdu3 duo inquiſitores cognoſcerent.pone pecc auit in rauẽnati r tranſiuit ad mediolanum ꝫ hoc rauennas r mediolanẽſis poterit.cognoſcere nec eſt mirum.vt.j.eo.c.per hoc.

b ¶ Quibuſlib3.ſiue ſint ipſi ſcribentes vel alij ad quos quocunq3 deuenerunt dicta ſcripta.

c ¶ Vel mutandi.regulariter contra.ff.de reg.iur.l.paulus.r.l.acta.§.j.r.ff.de of.dele.in litteris functus eſt enim iudex officio ſuo iudicãdo bene vel male:vt ibi.

d ¶ Honoribus.No.in ea parte qua priuat vel priuatos denũciat dignitatib⁹ eccliaſticis r eccliaſticis bñficijs regrit̃ ꝓſilium dioceſani vel eo abſente eius vicarij.quia ſicut inſtitutio fit eis auctorizantibus: ſic etiam dz fieri deſtitutio: de inſtit. er frequentibus. de hereti.cum ex iniuncto.i fi. ſed cũ priuat officijs publicis r honoribus non requiritur conſiliũ eoz vt patet ex ordinatione iſtius lre:r iõ qz ceſſat i illis ſuperior rõ.

e ¶ Scienter.ſi.ff.e.c.ij.§.ad hoc.r.j.e.decreuit. r preſumemus ignorare niſi probentur ſcire.j.de reg.in.preſumitur.ff.de probat.verius. quod ſane intelligas.vt no.in dicta regula preſumitur.

f ¶ Puniendos.vnde debeꝫ pena nõ venit premiũ.ff.de le.j.ſi ſeruus pluriũ.§.qui autez.xvj.q.j.l.gi.cum ſi.

g ¶ Ontra chriſtianos.redierint forte prius fuerant iudei: poſtea facti ſunt chriſtiani: iſti dicuntur redire: bi qui nunc3 fuerant iudei:ſed ſemper chriſtiani. illi dicunt ⁊ranſire.ioan.an.

h ¶ Jnfantes.ſ.minozes ſeptennio.vnde videbãtur nõ obligati ad fidem.qz etas illa ignorat quid videat.C.de fal. mo.l.j.vnde nec ſponſalia tales cõtrahere poſſunt.ſ.e.li.de ſpon.c. vno.ſed cõtrariuz eſt vez.qz tali ſacramẽto obligati ſunt etiã ignorantes.ſ.de bap.maiores.de cõſe.diſ.v.queris.ſicut r punitur etiã ignoranter rebaptizatus.c.di.qui bis.r.c.ſe.

Abſolute.ergo abſolute coactus non recipit ſacramentum ferendis ſententijs ꝓbeãt cõſilium oportunum:ac eiſ q ſuper his vobis humiliter pareant in virtute obedientie iniungendi:conuocandi etiã clerũ r ppim ciuitatũ caſtrorum aliorũq3 locoz:put dicto negocio fidei videritis expedire r ꝓtra illos quos in ꝓuincia in qua nobis inqſitionis officium eſt ꝓmiſſuz: hereſos crimen ꝓſtiterit ꝓmiſiſſe lz ad alias ꝓtes ſe tranſferendos duxerint:procedendi[a] necnõ facultatem ciendi a quibuſlibet[b] aſſignari vobis libros ſeu quaternos r alia ſcripta:in qbus inquiſitiones facte ac ꝓceſſus p quoſcũq3 auctẽ ſe. ap. vel legatoz ei⁹ habiti ꝓ hereticos contineñt:r illoz q nris mãdatis obedientes humiliꝫ ſtãt ꝓpter hereſiz in carcẽ vel muro reclauſi:penã vna cũ platis q̃rũ iuriſditioni ſubſunt mitigandi vel[c] mutãdi: cuz videritis expedire:priuandi ꝓterea vt priuatos nũciandi dignitatibus ac alijs beneficijs eccleſiaſticis de dioceſanorum vel eis abſentibus vicarioz ſuoz conſilio:r officijs publicis ac honoribus[d] quibuſcũq3 eoſdem hereticos credẽtes receptatores r defenſores ipſoz eorũq3 filios r nepotes: plenã ꝓcedim⁹ facultatẽ. ¶ Sũt aũt dioceſani i priuãdo tales vel nũciando priuatos beneficijs r h⁹i requirẽdi: niſi forte ꝓſtaret legitime: q ijdem ſcienter[e] h⁹i ꝓſonis eadez beneficia ꝓtuliſſent. tũc .n. eos in his requirendos nõ eẽ cenſem⁹:ſed potius a ſuo iudice puniendos[f]. Idem.

Ontra[g] chriſtianos qui ad ritũ trãſierint vel redierit iudeoz etiã ſi h⁹i rede untes dũ erãt ifãtes[h] aut mortis metu non tñ abſolute[i] aut ꝓciſe coacti baptizati fuerũt erit tanꝯ contra hereticos:ſi fuerint de hoc ꝓfeſſi:aut chriſtianos ſeu iudeos[k] cõuicti: r ſicut contra fautores recepta tores r ofenſores hereticoz ſic contra fautores receptatores r defenſores taliũ eſt procedendum[l]. Idem.

Ecreuit[m] felicis recordatõis innocẽ.papa q̃rtus q propter hereſim maritorum vxorum catholicarum dotes non debeant cõfiſcari[n] quod intelligendum foze cẽſemus:niſi forte mulieres ipe cum viris matrimonia contraxiſſent quos hereticos tũc[o] ſciebant. Idem.

baptiſmi.ſz ꝓditionalr.r metu mortis coactus bñ.xlv. di.de iudeis.ſ.de bap.maiores.coacta.n.volũtas: volũtas ẽ.xv.q.j.merito q̃rit̃. Eſt aũt abſoluta coactio: cum quis renitens inuitus r reclamans ferꝫ ad fontes r cum verborum prolatione immergitur.r ẽ ſimil.diſ. preſbyteros ſ.q metus cauſa ſacris.

k ¶ Judeos.nõ ergo poſſunt iſti ſe iuuare per profeſſionem quaz contempſerunt.C.ſ apoſta.l.hi q ſanctam lucet als infidelis non recipiatur.ad teſtimonium.ſ.de teſti. c.j.io.an.

l ¶ Procedẽdu3 erit ne per illud capituluz canon ille correctus.j.q.iij.iudei.vbi dicitur quod bona iudeorum deuoluuntur ad catholicos filios: ꝫ bona hereticoz ſunt confiſcata.j.eo.cum ſecundũ quia correctio iurium eſt vitanda dicendum videtur quod non, vt iſtud capitu. loquatur de pena perſonali nõ de damnatione bonorum maxime quia hec noua iura quando corrigere intendunt hoc exprimunt.ſ.de conſec.prebend.cap. ij.j.de ſenrẽ.excõmunicat.capitu. vltimo.contra vi detur cum aperte dicat eos puniendos vt hereticos: ergo ipſorum bona non deuoluuntur ad filios. infra eodem cum ſecundum quod tutius videtur: nec neceſſe eſt vt noua lex corrigens precedentem ꝺ illis faciat mentionem.ſ.eodem lib.de conſtitu. capi. primo.ioannes an.

m Ecreuit.in commiſſionibus per eum factis ſu per hereticа prauitate.

n ¶ Confiſcari.vt ſic mulier mariti odio non grauetur.infra de regu.iuris.n on debet cum ſuis concordan.quia nec vxor pro marito conuenitur.C.ne vxor pro mari.in fin.in cauſa primipilarij.C.in quibus caſi.pig.vel.hypo.contra.l. ſacris.

o ¶ Tunc.ſ.tpẽ contr.ctus. ergo ſi tunc ignorabant:

lz postea sciuerit nō hz locū pena inspicatur inimū. ē. de emp. z ven. cū dilecti. psumūtur aūt ignorare nisi p̄ bentur scire. ff. de pba. verius. de hoc. ē. c. ij. z. j. ō reg. iur. psumitur. io. an.

a ¶ Tatutū. innocēcij. Si loquatur de quarto habe bamus id in cō missionib⁹ p̄ euz sactis. vt dixi. ē. c pri. si dicam⁹ de tertio posset log de decre. ē. e. ver gentis. z. c. excōi cam⁹. §. credētes

b ¶ Alexādri. q̄r ti. ē. e. quicūq; §. heretici.

c ¶ Inane. huc vsq; durat antiq̄ cōstitutio. modo sequit declaratio in q̄ declarantur nō. per hostī. ē. e vergentis. z hāc declarationez sic intelligo. si titius fuerit hereticus receptator fautor vel defensor tba bu it filiū z filiaz vterq; ipsoz sb iacet p̄hibitiōi z si ille filius habe at filiū: ipe nepos ex filio p̄hibitiōi subiacet. sed si filia hēat filium: ne pos ex filia nō sb iacet hnic p̄hibitioni. Item si mulier aliqua est heret i ca z habeat filios: soli filij includūtur hac p̄hibitione sed nepotes ex filijs nō z hoc intēdit hec declaratio. z hoc secūdo casu cū mater fuit hereticaz: itelligas verū si pater fuit catholicus vt et⁹ respectus nō habeatur. z facit in hoc ꝯ id qđ nō. accur. C. ad le. iul. ma. l. q̄squis vbi dicit q̄ eadē ē pena cū mulier cōmittit crimē lese ma. quo ad descendētes sicut cū vir. Est tñ sciendus q̄ vbi alis nō caueret de descēdētibus p̄ materna lineaz illi nullo gradu cōprehēdunt p̄ sniam iuris vel hois. vt. j. de pe. vbicūq;. sed q̄ filij et filiaz includerent vi debat. pbari per decre. ē. de pe. in gbusdā. §. sacri. vbi punit posteritates. z. j. ti. pri. c. vno. z videbāt illi pnm ri z p̄ vba z p̄ uentē. p̄ vba q̄ sūt descēdentes: z a ver boz signific atiōe nō ē recedendū. ff. de le. iij. l. nō ē alit z differēna agnatiōis z cognatiōis hodie sublata vide tur in auc. coll. ix. de here. q̄ ab ite. defer. z de mēte idē videbat q̄ voluerat ꝑstō pūire hereticū in filijs. xxiij q. j. §. q. z. ff. qđ me cā. l. isti qdē. si ceni ex vnica filia nepotē hēret z ille nō includeret: nō puniret in filios. idē videt de mēte. ió negs ducat filiā hereticī in vxorē sicut. n. vir infidelis saluat p̄ mulierē fidelē: sic z damnari posset. ar. de diuoz. gaudem⁹. vñ q̄ emit emācipia ō origie solet q̄rere. ff. de edil. edi. qđ si noluit. §. māci pia. z de iure sec⁹ vt in p̄dcā deere. vbicūq;. j. de pe. mi ñ vbi aliud cauet vt hz. z bū sacū. ff de scīa. l. liberos. vbi dī senatores vocari debere ipsos senatores z filios eoz z nepotes natos ex eis nepotes vo ex filiabus nati senatores nō dicentur: sed patris sui conditionē sequentur.

d ¶ Primū z secundū gradū. i. filios z nepotes. z hoc pz etiā ex. §. se. z. ē. e. vt cōmissi ad fi. z ē casus quo filius punit ꝑpter delictū patris. ō hoc dixi §. eo. c. ij.

e ¶ Volumus. ē. dixit de claramus. hic dicit volu mus: q̄ inquantū punit descendētes p̄ masculinū declarat ius vet⁹: inquā tū descendētes p̄ femini nū. statuit ius nouuz. ad idē. j. de pe. vbicūq;. z bñ facit hec lra iad q̄nem q̄ ḡritur an filij illegitimi i cludant hac p̄hibitione z videt q̄ nō. q̄ nō sunt in patris ptāte: insti. ō nup̄ti. circa fi. sed q̄ ptās nil operetur: pbat hec lra q̄ punit descendētes p̄ ma ternā lineā p̄mi gradus cū tñ filius in ptāte m⁹rio nō sit. z hoc equū ne pl⁹ hēat luxuria q̄z castitas. i auc. de resti. z ea que pa. in fi. coll. iij. lz interdum secus. ē. de biga. q̄ circa. vez ē tñ q̄ isti alio capite phibent z a successione vt ē. qui fi. sint le. p̄ vene rabilē i fi. z ab bonoz ib⁹ lvj. di. p̄ to. ē. de fi. p̄dy. p̄ totum.

f ¶ Esse. nūc q̄ viuunt.

g ¶ Reincoꝛporatos: q̄ lapsi fuerant simpliciter: nō relapsi. ō quo dic vt. ē. e. ti. accusatus.

h ¶ Insistūt. ad hoc. ē. de tēp. oꝛ. ex tēnoꝛe. z. ē. de fur. c. vl.

i ¶ Parati. ex quo nō stat p̄ eos nō eis debet iputari: de hoc ē. de eo qui mit. in pos. c. j. z. ij.

k ¶ Inquisitores. inquisitoꝛ pape sub hereti sine spāli mādato ꝛ ingrit ꝯ epm. ꝛ si eū culpabilē sciuerit nūciabit pape.

l ¶ Quibuslibet: de quibus minus dubitatur.

m ¶ Apostolice. nō. hāc lrām nō dicit in lris ꝯmissiōis aplice vel aliox a ḡbus deputati fuerint ꝑm q̄ dixerat in p̄n. per qō omissū vī q̄ inquisitoꝛ deputatus ab alio q̄z a papa etiā si hēat expssum mādatū ingrere nō possit ꝯ epz. z lz antiq̄ iura dicāt q̄ synodus audit cām criminalē epi lz diffinitione pape reser uet. ij. q. vj. accusat⁹. z. c. se. v. q. iij. duodecim. tñ cōmittere non poterūt in hoc casu. z isti inquisitores nō poterūt ingrere etiam vt instructā remittāt cām. ē. de ap. ꝑstitut⁹. q̄ non solū diffini tio ꝛ p̄cessus z inquisitio est ipsis interdicta per hoc. c.

n ¶ Expsse. q̄tūcūq; igit sint vba expssa generalia: puta vt ingrere possit ꝯ quoscūq; cuiuscūq; ꝙditiōis dignitatis aut stat⁹ nō i n greret ꝯ epos nisi id expmatur ꝑpter prouinā epoz ad idē. j. de sen. excō. q̄ periculosū.

o ¶ Nūciare. q̄cito poterūt ꝑpter periculū qđ ex facto posset in surgere. concoꝛ. ē. e. li. de cle. egro. c. vno.

p ¶ Per hoc. gñāliter. bū dicit. q̄ sec⁹ eēt si fieret de certis cri minib⁹ z p̄sone spālis cōmissio. quantū. n. ad illā cau saz ꝑtinebit dicaret ordinarie ptāt: vt. ē. de of. leg. sduisti. q̄ generi

p ſpēm.ſ dē reg.iur.generi.cū ſuis concor.

a ¶ Delegata ſi hūt.forte hūt delegatā ab hoie qđ accēdit ſo ordinario cū papa ſibi cōmittit crimen.ſecus ſi eū monet ſuum officiū exercendo:qđ dic vt.ſ.de offi.ordi.lz.ſ.c.graue.vl habent delegatā a iure ſicut ē videre in hoc crimine ſup exēptos ſ.e.ti.ad abolendā.in fi.

b ¶ Diuiſim.ſic plures inqſitores cōiter ꝛ diuiſim de hoc crimie cognoſcere poſſunt.ſ.eo.vt officiū.ſaluo eo qđ dicitur.j.e.multoꝝ.in clemē.

c ¶ Teneant.nō q̄ non dicit poſſint.vnde non relinquitur eoꝝ voluntati cū ius ꝺ neceſſitati ſubiaciat.

d ¶ Ueritas inueniri.ad qđ elaborare iudex debet xiij.q.ij.q̄ſq̄.ſ. de pbꝫ. quoniā ꝓtra. Sed qđ diſ pceſſus iſti inueniātur eſſe ꝛij. tūc ipſi ꝓdicabūt.qui ꝛo primoꝝ loquant ꝛ per ipſoꝝ dicta ſe iudices informabunt. ſ.de teſti.in nō.a.ff.ꝺ teſti.l.iij.ꝛ.di.ego ſo⁹.ſi aūt eps ꝺm ſuū pnūciare vult pceſſum inquiſitoꝝ ꝺm qđ iuris.j.ſegtur.

e ¶ Deferendū.ad idez ſ.de reſcrip.paſtoralis.

f ¶ Snīa.lz ergo ꝺ vniꝰ delicto ingratur p plurēs etiā diuiſim:vnica tamē ſnīa fertur.ꝛ ſic nō ob.ſ. de of.le.licet.ff.nau.cau. ſta.lz.vbi dicit q̄ de delicto vniꝰ ſepi⁹ nō queritur illa loquūtur q̄n iam pnūciatū ē:qđ ꝺic vt nō ij.q.v.habet hoc pprius ꝛ.ꝺ.de accu.de bis.

g ¶ Remittatur. qđ iurꝫ alꝫ cū iudices diſcordāt habetur.ſ. de re iudi.c. vlti.io.an.

b ¶ Jura cōia.ſ.ꝛ.j.hoc eo.ti.

i ¶ Ordinatiōes.etiaz ꝺ volumine nō inſertas dū modo nō bis ꝓtōnibus ꝓtrarias.j.e.c.vl.in fine. ſunt eni ibi reſeruate ꝛ ꝺ bis loquitur procemium huius li.in fi.

aliquibus ab apo.ſe. generaliter in aliqua prouincia ciuitate vel dioceſi delegatur:dioceſanis epiſcopis quin ꝛ ipſi auctoritate ordinaria vel delegata[a] ſi habem in eodem' pcedere valeāt nolūmus derogari. ¶ Uex vt dictum inquiſitiōis negociū efficaci⁹ meli⁹ vtiliuſq̄ pcedat:concedimus q̄ per eōs ipſos ꝛ per inquiſitoꝛes de facto eodē inquiri valeat cōmuniter vel diuiſiz[b] ceſſerint teneant[c] ſibi inuicez cōicare pceſſus:vt p hoc poſſit melius veritas[d] inueniri: ꝛ niſi hoc caſu inquiſitoꝛes ſi ſententie ꝓlatione dioceſanis vel econtra duxerint deferendū[e] per vtroſq̄ ſimul ſententia' ꝓferatur:in qua ferenda ſi non conuenerint:per vtroſq̄ negocium ſufficienter inſtructum ad ſe. apo. remittatur[g]. ¶ Sine aūt ordinaria ſiue delegata eōi poteſtate pcedant: illū in pcedendo modū obſeruēt quem inquiſitoꝛes poſſunt ꝛ debent per iura[b] cōmunia vel per ſpeciales conceſſiōes ſeu ordinationes[i] ſe. apo. reſerūa re.

Idem

¶ Inquiſitionis[k] negocium contra hereticaz prauitatem ad dei gloriam et augmentum fidei noſtris temporibus ꝓſperetur:leges[l] q̄ſdam per federicum olim romanoꝝ imperatoꝛem tūc[m] in deuotione romane perſiſtē

tē eccl̄ie ꝓmulgatas q̄tenus[n] dei ꝛ eccl̄ie ſcē ſue honorē ꝓmouēt ꝛ hereticoꝝ exterminioz ꝓſequūt ꝛ ſtatutis canonicis nō obſiſtūt approbantes ꝛ obſeruari volētes vniuerſos ſcl̄i ptates ꝛ dños tpales ac pūinciaꝝ ꝛraꝝ,ciuitatū alioꝝq̄ locoꝝ rectoꝛes qbuſcūq̄ dignitatibus vel officijs aut nōib⁹ cēſeant:regrim⁹ ꝛ monemus vt ſicut reputari cupiūt ꝛ hēri fideles[o]:ita p defenſiōe fidei dioceſanis epis ꝛ inqſitoꝛib⁹ hereticē prauitatis a ſe.ap.' deputatis aūt in poſteꝝ deputandis pareāt ꝛ intendant hereticoꝝ credentiū fautoꝝ receptatoꝝ ꝛ defenſoꝝ ipoꝝ iueſtigatiōe captione ac cuſtodia diligēti cū ab eis fuerint req̄ſiti ꝛ vt pfatas pſonas peſtiferas iptātē ſeu carcerē epoꝝ aut inqſitoꝝ dictoꝝ vel ad locū de q̄ ipſi vel aliq̄ ex eis mādauerit infra eozūdē dñoꝝ ptātem vel rectoꝝ diſtrictū ducāt vel duci faciant ſine moza vbi per viros catholicos[a] a pfatis epis ſeu inqſitoꝛibus vel[e] eoꝝ aliq̄ deputatos ſub arta ꝛ diligēti cuſtodia teneant: donec eorū negociū p eccleſie iudiciū terminet: vtq̄ de hereſi a dioceſano epo vel inqſitoꝛe ſeu inqſitoꝛibus ꝓdēnatos pfati poteſtates dñi tpales ſiue rectoꝛes vel eoꝝ officiales ſeu nuncij ſibi relictos ſtatim recipiant indilate[r] animaduerſiōe debita

gos qui quo ad ꝓdicta ſuſpecti ſūt ꝛ ē ſi.ꝺ iude.c.pe.

r ¶ Vel eoꝝ alꝫ hodie dic:vt in clemen.e.ti. multoꝝ §.ſane.ꝛ.§.ſe.

ſ ¶ Indilate.nō:q̄ ſnīa lata ſup crīe ſtati dilatiōe pꝰ poſita mādāda ē executōi.qđ idē pbat.ij.q.j.ſic.ꝺ pe. di.j.adā.fallit in caſibus nō.xj.q.iij.cū apud.qđ iuriſ de alijs ſententijs latis ſuper perſonalibus vel realib⁹

k ¶ Inquiſitionis.primo approbat ꝛ ſeruari ꝓcipit leges canonibus nō ꝓrias q̄ federicū contra hereticos promulgatas.ſecūdo ꝓcipit rectoꝛes locoꝝ parere inquiſitoꝛibus ordinario vel alteri eoꝝ inueſtigatione captione cuſtodia ꝛ punitione hereticoꝝ ꝛ fautoꝝ ſuoꝝ:eoꝝ ꝓclamationibus vel appellationibus non obſtantibus:ita tamen q̄ de illo crimine

l ¶ Leges.quaſdā has leges ferk q̄ clemens ſb bullā redegerat: ꝛ eas aliter nō hēmus quo ad ꝓbā habemus tū quaſdam auc̄. ſederi cū de quib⁹ etiam fortitan intellerit hic boniſaci⁹.C. de epa.audi.auc̄. ſtatuimus ſignata ſup.l.ſubem⁹. C.ꝺ here.auc̄.credentes.auc̄.ſi vo dñs.ꝛ auc̄. gazaros.habebamus etiā olim quādā ipſius ꝓſtitutōez in.v.cōpila. que ſcripiebat hac edictali.alis hac decretali.ꝛ erat ſub ti. de conſti.ꝛ eadem cōpilatio q̄ incipiebat gaza ꝛ ros ſub ti.ꝺ hēr.

m ¶ Tūc.hoc dic̄ quia poſtea receſſit a deuotiōe romane eccleſie.ꝛ p inno.iiij.in ꝓcſſio fuit depoſit⁹ ob certas cauſas ſ.e.ll. de re iudi. ad apoſtolice.

n ¶ Quatenus. ergo alis non approbat quia non tenēt.ꝓcor.r.diſ. c.j.ꝛ facit qđ nō. xxxvij.diſ.ſiquid veri.xix.di.c.ſ.

o ¶ Hominibus ꝓcor.ſ.de elec.ſ⁹ damēio.eo.li.

p ¶ Fideles.qs.n fidelis q̄ non deleat fideleſa.j.ꝺ pe.felicis.ad fi.

q ¶ Catholicos. vñ nō p iudeos hēticos vel paganos ſ.e.ti.multoꝝ

ectionibus nō.ſ.de offi.dele.querenti.

a Pumendos.qđ ſi ingſtitor.ꝛ ordinarij diſcordãt in mãdato:qr vn⁹ mãdat punire p ſe ꝯdẽnatũ:alt mãdat relaxari p ſe ſolutũ.ſatis videt ſuſpendũ donec conſulatur papa.ſ.c.pri.

b Ordinatione.de ordinationibus loquit in no.aler.ꝛ clemẽs que ſũt reſeruate j.c.vl.

c Imperialem ipſi⁹ federici quã nō habem⁹ ꝛ approbata eſt.ſ. in pn.io.an.

d Quoq̃ modo i.pncipaliter vel incidenter.ꝯor.ſ.de or.cog.tuaz ſ.qui ſi.ſint le.la tor.cũ ſi.alſ tamẽ cognoſcit iuder incidenter qđ ſi cognoſcit pncipaliter.C.de iudi.q̃tiens.ſ.ꝺ reſtitu.in inte.c.pe.cum ſuis cõcor.

e Cognoſcant.nō q lz regulariter de q̃ re iuder cognoſcit pnũciare ꝺbeat.ff.ꝺ iudi.de qua re.ſ.ꝺ cã poſ.cũ ſup.tñ hoc fallit iterdũ ſicut cũ delegãs rebuat plationẽ ſnie.ſ.de offi.dele.ſuper qõnũ ſy nodus cognoſcit ꝺ cã criminali epi ꝛ nõ pnũciat.iij.q.vi.accuſatus.ꝛ c.ſe.v.q.iiij.duodecim.idẽ in caſu.ſ.de reſcrip.cũ cõtingat.vbi ad ſui inſtructionẽ de iuriſditiõe cognoſcit is qui ſuper illa pnũciat.Dic tñ vtrũq; exꝑſſe vetatur.ſ. cognitio ꝛ pnũciatio.qr iuder huius rei nõ ẽ capax.ꝛ concor.j.de ſen.excom.ſi iuder.

f Indirecte.ad idẽ.ſ.e.ſtatutũ.j.io.an.

g Scienter.ignorantes ergo non ligat ꝓſtitutio.ad idẽ.ſ.c ij.in pn.ꝛ.c.vt cõmiſſi.in fi.ꝛ.c.decreuit.

h Percuſſum.nō.canonẽ late ſnie.ꝛ quia non reſeruat abſolutionẽ pape:ordinarius abſoluere poterit.ſ. de ſen.excom.ſuper.

i Condẽnetur.ad idẽ.ſ.eo.cũ ꝓtumacia.

k Quam bm leges.bona hereticoꝝ ipſo iure ſũt cõfiſcata.qđ ꝓbatur triplici ar.legali.ſed apphẽſio bonoꝝ nõ fieri debet p dñm ſecularẽ niſi prius pnunciatũ fuerit ſuper crimine per iudicem eccleſiaſticum qui hoc poſſit.

l Nature ꝛ tias.in gbus ſexus perdit formã.ꝛ zelus ẽ tale q nõ ꝓficit ſcire venus mutat in aliã formã.C.de adul.l.cũ vir ꝛ omniũ carnaliũ criminũ peſſimũ eſt vſus ꝯ naturã. xxx.q.vũ.adulterij:ꝛ ſi totus mũdus vteret illo vitio non excuſat.c. cauſa.ꝛ queſtione flagitia.

m Eoipſo ꝓpter hꝫ ſacit ad propoſitum.

n Perdant.C.ꝺ inceſt.nup.l.cũ ancillis.ꝛ.l.ſe.ꝛ l.ſi gs.ff.eo.ti.l.iceſte.ꝛ in fi.de nup.ſ.ſi aduerſus

o Et mulier.repete.ꝛ cũ bm leges ciuiles mulier ꝛc.ꝺ dicꝫ.videbis.j.ꝛ dic mulier ingenua.C.de rapto.vꝺ.i.vna.ſ.ꝛ ſiquidẽ.i ãcill.n.ꝛ libertinis ñ hz locũ pena maloꝝ vt ibi.

p Humanã legẽ.C. de rap.vꝺ.l.vna.ꝛ bene dicit humanã.i.ciuilẽ.qr bm canonũ legẽ ſecꝰ: raptaeni bm nos licite ꝓtrahit cũ raptore ſi por diſſenſus träſeat in conſenſum xxxvj.q.ij.tria.ꝛ.c.ſe.ꝛ.ſ. de rap.c.pe.ꝛ vl.

q Conſortibus. delicti vt qr comitati ſũt raptorem in iuaſiõe vel rapta vt in ꝓdicta.l. vna.C. de vꝺ.ſtg.l.vna.ſ.penaſ aũt.

r Ipſo iure. pp hꝫ facit ad ꝓpoſitũ:ꝛ habes hoc in auc.de rap.mu.q̃ rap.mu.in fi.colla.ix.

ſ Certoqꝫ caſu.cũ pentes mulieris nõ ſupſunt nec alter eoꝝ.vel ſi ſuperſunt ipſi vel alter ꝓſenſerũt talibus nuptijs:hꝫ caſu bona deuoluũtur ad fiſcũ:vt in ꝓdicta auc. de rap.mu.in fi.ſed nunqd de iure canõico habebit locũ hec pena cũ bm canones licite ꝓtrahat:vt.ſ.ꝺiri.nõ.io.xxxvj.q.ij.de puellis.alſ ſ.qbus.qꝰ pena iſta locũ nõ hẽbit bm canones bm quos ceſſat inf.ꝺiciũ niſi cũ ſpõſa alteri⁹ rapiat.xxvij.q.ij.ſtatutũ.ꝛ accedat qđ nõ.ij.q.iij.ſ.notãdũ.in fi.de ſcõis nup.c.pe.ꝛ vl.ꝛ bm hoc bñ ꝺiri.ſ.repete.ꝛ cũ bm leges ciuiles.qr bm canones hꝫ ſatis vi qꝫ lz bm nos teneat mrimoniũ:pena legis hẽat locũ in his q̃ nõ eẽnt de tpali iuriſditiõe eccliẽ.cuz.n.ibi tractet de lucro captãdo nõ diminutiõe ſũt patrimonij.ꝛ pena illa ſibi per legem obueniat q̃re lex eo qđ ꝓfert ꝓuare nõ põt.ꝛ accedat qđ ꝺiri j.de re.iur.c.ij.ſecus forte in pena de q̃ in ꝓdicta decre.vl. de ſcõis nup.abi eni ꝓuat lex eo qđ nõ ꝓtulit.io.an.

t Illicitas.vt is qui defert arma ferrum ꝛ lignamina ſaracenis:de iude.ita quoꝝdã.

v Omittẽs.hoc hz locũ in ꝓuato.ff.de vecti.l.ſi.ſ.ꝺiuus.in milite nõ:vt.C.eo.ti.l.iij.ꝛ habes hoc qđ hic ꝺi.ff.eo.ti.l. cõmuſſa.C.e.ti.l.omniũ.ꝛ.l.ſiquis.cum ſi.

x Bona hereticoꝝ.ſecus in bonis eccleſiarum in gbus inti

tulati erant ipsi hereticiꝰ vt i cle.e.ff.volentes post pn.io.an.

a ¶ Grauius.ergo sunt grauius puniendi.xxiij.q.j.non afferamus.

b ¶ Quaꝫ predicti.ſ.contrahens nefarias nuptias:rapta que cuꝫ raptore contraxit transuehens illicitas species:vel rerum vectarum profectionesꝫ ominens.

c ¶ Ipſo iure. determinatum ſit ergo qꝺ olim dubitabaꝫ ꝓ decre.ē.eo. exc̄omicamus.j.q̄.riſo.vbi dicebaꝫ ita:q̄ bona dānatorum ſi laici fuerint ꝓfiscentur:intelligamuſ ergo ꝓfiscent ipſo iure vt hic vides:ꝛ intelligo ipſo iure confiſcata ꝛ tēpore cōmiſſi criminis.C. e.ti.l.iij.idem dico i crimine le.ma.ff. de dona. l.dōationes ſecus eſt in alijs criminibꝰ.ff.de dona.l.poſt p̄ctum.ꝛ puto ꝓfiscationē hanc locum hꝫe.etiā ſi ille catholicoſ filios habeat:ꝛ iſte textꝰ non diſtinguit: ſuperh tā fuerūt opi.no.ſ.eo.ti. vergentis.

d ¶ Declarationē: quaꝫ hodie no habemus.

e ¶ Eccleſiaſticum.ſecularis enim ſuper hoc eccleſiaſtico crimine iudicare non poteſt.ē.c.ꝓtori.§ pe.

f ¶ Tatuta. In ꝓma pte vſq; ibi iubemꝰ.ꝓcedit in negocio ingſitionis hereticę prauitaſ̄ procedi poſſe ſimplr ꝛ de plano. In ſcōa dicit qd iuris:ſi er publicatione nominum accuſatoꝝ ꝛ teſtiuꝫ ipſis periculū mineret:ꝛ quid nō imineret ꝛ fictiones vitare ꝓcipit:ne dicaſ̄ periculū vbi non eſt vel ecō uerſo. In tertia ibi ꝓſtōnes.ſtatuta ꝑde.ſuoꝝ ſup hoc negocio edita his conſtitutionibus nō aduerſa corroborat.

g ¶ Quedam.alꝫ quondam:alꝫ quedam.

h ¶ Poſſit.non dicit p quos:intelligo ergo ꝛ p inquiſitores deputatos a papa:ꝛ per ordinarios ꝛ per delegatos: ad hoc eo.ti.per totum in fi.

i ¶ Figura.diſtinxerunt moderni qui no.iſtam materiam.ē. de accu.olim.inno.ꝛ ho.guil.in ſpe.de inquiſitione.§.nūc tractemꝰ.ꝙ.qd igiſ̄.ſi aūꝫ deſ̄ ptās ꝓcedēdi ſimpliciter de plano ꝛ ſine iudicioꝝ ſtrepituꝫ an addatur ibi illud verbum ſine iudiciorum figura:vt in ꝓmo caſu oēm iudiciarium ordinē ſeruare teneaſ̄ in libelli oblatione in exceptionibus dilationibꝰ lit.ꝓteſ.iuramenti ꝛ teſtium receptione ꝛ ſnie ꝓlatione ꝛ alijs hꝫ operabunt illa verba q̄ ſi aliquid omittatur:tō non vitiabiſ̄ ꝓceſſus:ꝛ magis poterit partium aduocatorum ꝛ teſtium vtilem ſtrepitum refrenare tū omittere non poterit lit.ꝓte.vl aliud ſubſtantiale qō etiā de ꝓſenſu partiū omitti nō poſſet: vt no.ē.de of.dele.de cauſis.ē.e.li.de re iudi.c. vlt. In ſecundo caſu.q̄ addiſ̄ ſine figura:vt hic nullū ordinē iudiciariū ſeruare teneāt:ad h.C.ō la.li.tol.l.vna.§.ſiliq̄ mō.ij.tūc.n.ſufficiet ſnia q̄ꝰ omiſſa ſolēnitate:vt pbaſ̄ ꝛ no.C.quoꝝ le.l.vna.hodie dicꝫ vt i cle.ō ꝙ.ſig.ſepe.ꝛ vide qō ibi no.i.v.glo. Sz dubitari ſolet an iferior a papa ēt legatꝰ i caſu alſ nō ꝓmiſſo a iure poſſit cognoſcere de alū cā: vel eā ꝓmittere de plano ſūmariē ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij.ꝛ vī q̄ nō.abſurdū.n.cēt dicere q̄ minor legē maloꝝ tot vigilāꝫ ꝛ labozibus ad inuentā tollere poſſit:de elec.eccīa veſtra.ij.xxj. di. iferioꝝ.C.de inoff..teſta.ſiq̄ñ.lz ſucceſſoꝝ ꝙditoris:q̄ pari fungiſ̄ ptāte:illā tollere poſſit.ff.ad treb.ille a quo §.tēpeſtiuū.ē.de elec.inotuit.ē.e.li.de ꝓceſ.ꝑben.c.ij. ꝛ ipe idē ꝙditor q̄ ꝙdidit.ē.e.li.de reſcrip.ſtatutū.§. j.ꝛ pterea rla die bñficiū iuris nemini denegari debere.j.de re.iur. idultū.xxviij.di. de his.in ꝓtium q̄ poſſit vī:q: legatꝰ oīa pōt que papa ſpāliter ſibi nō reſeruat.gerit enī vices eiꝰ ꝛ ſi ē de latere maiꝰ oībus poſt ꝓncipē imperū cēſet habere.ē.e.li. de ele.ſi abbatē. Itē legatꝰ q̄ſ̄ ſibi vī hꝫ equitatē ꝓcedit.ē. de trāſ.c.vlti.ꝛ dicit aplūs: i cuiꝰ locū vī eē legatꝰ oīa mihi licēt.xj.q.j. aliud ad id ē.ff.de of.pcōſu.hꝫ i aliā i fi. Dici pōt p iura prius allegata:q̄ iferior a papa ēt legatꝰ iuris ſolēnitates quo ad hoc tollere nō poſſit i caſibꝰ nō expreſſis vnde ꝓiferiores nō ſeruantes ꝓdita ſunt appellatio nū remedia.ij.q.vj.p totū de appel.p totū.ſolus autē ꝓceps pōt ius alteriꝰ auferre:cognoſcere ergo ꝛ cōmittat etiaꝫ legatus ordine iuris ſeruato:ad hoc.ē. de verbo.ſigni.ſuper quibuſdam de iureiurau. ad noſtram.iij.ꝛ.c.ego enim ad hoc.ff.de offi. proconſul.l. nec quicquā.§. de plano.ꝛ.§. vbi decretum. legatus enim habet inſtar proconſulis.ē. de offi.leg.c.ij.eo.li. ꝛ proconſul ea que communia ſunt preſidibus ſeruare debet. vt in predicta.l.quicquam in fine: nec in generali demandatione videtur mandatum. quod ſpecialiter mandaturus non fuiſſet.ē. eodem lib. de officio vicariatu.cum in generali.ꝛ.j. de regulis iuris.c.in generali.ꝛ delegatus a papa i cauſa ſibi delegata maioꝝ ē legato: de officio legati ſtudniſti.ꝛ ordinario.ſupra de officio delegati ſane.ij.ꝛ tamen tenetur ordinem iudiciarium obſeruare: ſupra de iudi. exhibita.ꝛ de libel.oblatione.c. ſecundo ꝛ tertio de litis conteſtatione capitulo vno cum ſimili. ioannes andreas.

k ¶ Periculum.timetur moꝛs vel detruncatio ipſorum.vel filiozum vel parentum ſuozum vel deuaſtatio ſubſtātie ipſozum vel ſimilia.

l ¶ Abſente ergo dioc.preſente coram officiali non fiet:niſi forte vt coram honeſta perſona de qua ſequitur:ad idē.ē.e.vt ꝓmiſi.ē.e.li.de offi.ordi.c.j.in fi. de tempo.oꝛ. cum nullus.§.ij.

m ¶ Haberi poſſit commode.xxij.q.ij.faciat homo.ff. de verbo.ſignifi.l.nepos. ioannes andreas.

grauius hoꝛribiliꝰ ac deteſtabilius q̄ ꝓdictiᵇ delinquunt ipſo iureᶜ de fratrum noſtroꝝ conſilio decernimus ꝓfiſcata

¶ Confiſcationis tū hꝫi exꝫecutio vel bonoꝝ ipſoꝝ occupatio fieri non doz p ꝓncipes aut alios dños tpales iuxta grego̱ij pape ꝓdeceſſoꝛis noſtri declarationemᵈ anteq̄ p epz loci vel aliā ꝓſonā eccleſiaſticamᵉ: que ſup hoc habeat potestatem ſnia ſuper eodem crimine fuerit ꝓmulgata. I dē.

Tatutaᶠ q̄damᵍ felicis recoꝛdationis ino.alex. ꝛ clementis ꝓdeceſſoꝛum noſtroꝝ gbuſdam declaratis ꝛ additis recenſentes: concedimus q̄ i q̄ſitionis hereticę prauitatis negocio procedi poſſitʰ ſimpliciter ꝛ de plano ꝛ abſq; aduocatoꝝ ac iudiciorū ſtrepitu ꝛ figuraⁱ. ¶ Jubemᵏ tū q̄ ſi accuſatoꝛibꝰ vl teſtibus in cā hereſis interuenientibus ſeu deponētibus ꝓpter potentiā ꝓſonaꝝ:q̄ quas ingrit:videāt eps vel inquiſitoꝛes graue periculumˡ imminere:ſi contingat fieri publicationem nominum eoꝝ̄dez ipſoꝝ noīa nō publice ſed ſecreto coraꝝ dioceſano epo vel eo abſenteᵐ ipſius vicario:q̄ñ i q̄ſitoꝛes ꝓcedunt: q̄ñ vero ꝓcedit ep̄s:coram inquiſitoꝛibuſ ſi hīⁿ ꝓmode poſſit copia

a ¶ Promulgare. vbi ergo ñ fiet talis ꝓmulgatio: ficz indicaf secretū: reuelans excōicatus non esset.

b ¶ Episcopum. sic. ē. eo. titu. inquisitores.

c ¶ Judicijs. ē. ō accu. qlīt z qñ. §. dz z tradi. ōbēt nomina cū dict; vt possit z ō falso arguere: z se plene defendere: vt ibi: tñ ꝓmittere ꝑ te tacēte: nō puto vitiari ꝓcessū: ad ꝟ. ē. li. de accu. c. j. z. ij.

d ¶ Dicāt. si. ē. ō rescrip. cū ꝓtigat.

e ¶ Conscientias. sic. ē. eo. li. de rescrip. statutuz. §. alīssozem.

f ¶ Permanere. nō obstāte eo. q̄ in hui⁹ sexti libri volumie inserte nō sūt. sūt. n. reuate p hūc tertū: z ō hīs erēplifica qō dicīt. ē. in penio hui⁹ libri ad fi. vt ibi etiā diri.

§ ¶ Dō succidē dos. In ꝓ ma ꝑte ponit arēgaz vsqz ad ꝟ. viōlz. i qua dicit q̄ colūnē ses iacob⁹ z petrus oliz cardīales z filij ioānis fratris. ſ. dicti petri diuti⁹ expectati noluerūt ad cozdire: lz i pfūdū maloz ōscēdētes sua aggrauabāt delicta: q̄re varias penas tulit in eos q̄s ad certitudinē pfectiū z memoriā futuroz ꝟbi serit. Secūdo ponit pēas quas ꝓ tulit in ipsos ia cobū z petz vsqz ad v. ō natos. Jbi tertio ponit pēas q̄s tulit ō filios z posteros dicti ioānis vsqz ad ver. oēm. Jbi quarto ponit penas his q̄ decetero deliberate dictos iacobū z petrū ꝓ cardinalibus habuerint: vel eis vel pdictis natis io. fauozem ꝓbuerit vsqz ad versi. ber z alia. Jbi qnto z vltimo ratificat z inouat z confirmat pdicta: z ea ꝓcipit inuiolabiliter obseruari: z iubet similes excessus puniri similibus penis in posterum. hoc dicat.

b ¶ Jnfructuosos. arbor enim que inutiliter terram occupat digna excidi z in ignem mitti censetur: vt terra que sub nociua occupatiōe, inutilis arboris sterilis habebaf: ꝓ nouā plātationē ad fructificādū z culturā recipiat congruētem: vt. ē. de do. z contu. veritatis in prin. in parte decisa.

i ¶ Ficus fama. math. vij. luc. vij. cum esuriēs veniēs ad ficū nō iueniſſet ibi fructum ꝓpetua sterilitate sua maledictiōe illaz dānauit. xxiij. q. iij. §. ℞ qui. prosecutoribus.

k ¶ Domus. non dānat totā domū: ℞ quosdā in fructuosos palmites ex domo: vt. ē. dixit: z qui sint illi infra dicet.

l ¶ Nescientes. dauid in psalmo. Saluū me fac: obscureutur oculi eozū ne videant: z dorsum eorum semper incurua. nec dixit psalmista id optando sed iudicando. xxxvij. di. §. vt itaqz.

m ¶ Justicie. cuz sederit iustus super sedem nō aduersabitur sibi qcq̄ magignū. C. ō sum. tri. in epla ire claras. Unō psalmista fiant vie eozū tenebre z lubricū: z angelus domini ꝓsequēs eos. xxiij. q. iij. §. itez qui per prophetam.

n ¶ Cardinales. quanto maiozes erant igrati beneficioz se ꝑ ecclias erigēdo z malignādo grauius pūiri debebāt: ō pedi. ij. ꝓncipiū. z nō debēt cardinales dānari: nisi certo nūero testiū: eps cardīalis lxxij. pbyter cardialis. lxiij. diaconus cardialis. xxvij. ij. q. iij. pful. z forte hunc numerum seruauit hic papa z forte non: nec eni astringebatur: ler enim sibi indicari potuit: sed imponi non potuit. ē. e. li. de rescrip. c. vlti. C. de legi. l. digna vor. ē. de elec. in. notuit.

o ¶ Profundum. ē. de iudic. cum non ab hoie.

p ¶ Tunicam. inde domini vestimentum scissum non fuit: ℞ super eum iactauerunt sortem. io. xix. xvj. q. vlti. sicut domini vestimentum, per quod denotatum fuit: q̄ ecclesia scindi non ꝺbet: que in vnitate tota consistit vt ibi not. z. xxiij. q. j. per totum.

q ¶ Gladium. sumptum de psalmo. Miserere mei deus. z habēs in canone de pe. distin. j. periculose. vnde z sicut gladio: sic z lingua quis occidit. l. dif. siquis viduam.

a ¶ Insana de. sum. tri. Sammanus in fi.
b ¶ Utebāt. pmo sigillo post depositionem vti non debeant: ad hoc. s. de ap. vt nostrum.
c ¶ Signū. cū poti⁹ sit ꝺ̄ziū estimādū. xxiiij. q. iij. cuz sancti.
d ¶ Lacerare. hz eni hoc ꝓpriū antig hostis iudia: vt quos ꝓpoz actuū ꝓpetratiõe deo sibi resistente deijcẽ nõ valet: opiniones eoz falsas simulādo dilacerret. ij. q. v. hz hoc ꝓpriū
e ¶ Respõsum. si. C. figo ipe. ma. di. l. vna ō pe. di. ij. si enim inquit.
f ¶ Veritas. q semp vincit. viij. di. veritate.
g ¶ Causis. eas nõ erpsit: nec hūit necesse exp̄mere: ad idē. s. ō re iudi.
h ¶ Exp̄sitis. ad idē (sicē. s. ō iudeis) ita quozūdā.
i ¶ Publicatis. labores ergo ipioz iusti edent: t thesauriçabūt iustis eoruz diuitie: sapiētie. xj. p uēbioz. xxviij. t xxiij. q. vij. ñ (nadmodū. t. c. j.) t fdcūtes nõ recuperarēt bona sua: erquo sunt exp̄resse dāmnata: ō hoc. s. ō clericōiuga. q a te.
k ¶ Cõtra natos. contra hos lz laici essent. ꝓcedere potuit: tū rõe eccliastici crimis: tuz ꝓpter tē porales iurisditiõez quā hēbat i eos: t habet i vt be per cõcessiones lodouici t cõstātini. xvij. dis. ego lodouicus. xcvj. di. constantinus. palea est. t. s. e. li. ō elec. fūdamta.
l ¶ Alibi. scilicet extra romanaz ecclesiaz t ei⁹ curiam t sumitur hic ecclesia romana stricte.
m ¶ Futuram. si. s. eo. ne aliqui.
n ¶ Cardialis epi copi bene cōprehendun/tur: quia constitutio. i. ō len. ex. quia periculosuz de excommunicatione ñ loquitur.
o ¶ Habuerit. Nota casum in quo punitur deliberata cogitatio: cum alīs cogitationis penam nemo mereatur: de pe. di. j. cogitationis. de hoc. ea. distin. §. cogitatio.
p ¶ Sede vz. no. ar. q collegium cardinalium va. se. nõ suntgitur iurisditione pape. t contrarium ar. etiam posset sumi q si hoc hic non vetuisset papa: collegium id potuisset. t de ẞ tho. bug. io. t alij. lxxix. distin. nullus. ij. plenius hoc. de pe. t re

rūpentib⁹ ñ tā in vba blasphemie t scismatica q̄ ĩsana^a q̄ in scriptj fdacta sub sigillis qb⁹ añ q eēnt depositi vtebāt^b ꝓuz bez t diuēsa mūdi climata destinarūt: estimātes loq̄citatez facūdiā: t maledicē cōscie bone signū^c t ꝓficta mā disputā/di: q: vitate ñ potāt: nos saltē lacerare^d ꝓuicijs ꝑsūpserunt: q̄z dicta lz possem⁹ supiozi assertiõe ꝓuincē: t luce clariozibus rōnib⁹ ꝓfutare duximus eoz latratib⁹ nō dare rūsum^e vt ꝓtrita eoz̄ rabies aucte sonora p̄sidēt in supmo iudicij solio frāgeret: t patet vitas^f p̄ seipam veniret in publicam notiõez: nr̄m q̄z silentiū in supliciuz eis fozet: ꝓcessus tñ ꝓ ipos t alios fecim⁹ succesiue varios diuersisq̄z tpibus spuales t tpales penas t snias cõtinentes t multctas: quoz̄ q̄z totū tenoz̄ ꝓstõni p̄ti inserē lõgū esset ex eis q̄dā ꝓpendio se collata huic nr̄e ꝓstõni duxim⁹ inferenda ad certitudinē p̄ntiū t memoriā futuroz: vz q̄ ex cās^g q̄ rōnabilit nos mouerūt: de frum nr̄oz ꝓsilio de posuim⁹ dictos iacobū t petz a cardinalatib⁹ eiusdez ecclesie: t ab omni cardinalat⁹ cō/modo t honoze: ipōsq̄z iudicauimus scismaticos t blasphemos t tāq̄ hereticos puniendos: expositis^h ꝓnis eozuz a fidelib⁹ capiendis omnib⁹ bñficijs officijs honozibus^i dignitatib⁹ t ꝓlaturis ꝓpetuo p̄uātes eosdez: t reddentes inbabiles ad hūda: ꝓctis eoz bõis mobilibus t immobilib⁹ iurib⁹ t iurisditiõib⁹ publicatis^k.

¶ Contra^l natos ĩsup t posteros dicti ioānis spūalr t tpaliter duxim⁹ multiplicif ꝓcedēdum: eoz bonis t iurib⁹ publicatis t ꝓficatis: ipisq̄z post eis dicti ioānis p masculinā t femineā lineā descendentib⁹ indignis ꝓpetuo redditis ad cā dinalat⁹ honozez t q̄libet officia bñficia t mistēia in eccl'ia memozata vel ei⁹ curia alibi^m vo vsq̄z ad q̄rtaz gnātionem.

¶ Omnē p̄sonā p̄ntez t futurā^m cuiuscūq̄z fuerit ꝑeminentie conditionis dignitatis aut stat⁹ ecclastici vl mūdani: et ā si fozet scē romane ecclie cardinalis^n q̄ ipos iacobum t petrum vel eoz̄ alteruz scienter t deliberate pro cardinalibus hūerit⁹ t tenuerit: aut ad cardinalatū admiserit: seu votum eoz̄ vel alicui⁹ ipoz̄ suffragiuz in electiõe romani põtificis admiserit. aut in pontificem romanum elegerit nõi/nauerit assumpserit vel receperit seu dederit in his vl ad hoc auxiliū consiliū vel fauorez: excõicationis sentētia duximus innodandū: a qua absq̄z exp̄ssa licentia romani pontificis non possit absolui: nec etiam per collegium apostolice sedis eadem sede⁰ vacante: eamq̄z p̄latiõe dignitate statu t honore ecclesiasticis omnino p̄tiuamus: nihilominus omnes qui dictis iacobo t petro

mis. cuz er eo. in fi. Sed quid ōicemus. succedet cosse giuz i iurisditione: t eius exercitio: necne: dixit hosti. q̄ sic saltem in his que ō grandi necessitate euidenti t imminenti expediri oz: pro eo facit quo ad ẞ decre. s. de elec. vbi periculū. §. idē quoq̄z qđ etiā multū fac̄ ō mouebat autē host. bis rōnib⁹ dicebat. n. alia collegiab⁹ būt. ō ma. t obe. bis q. t. c. cū oli. t. s. e. li. e. ti. c. vno. tum q: sic vtūr cardiales: ar. s. ō elec. venerabilē. §. obiectōi v. qđ aūt. s. ō of. oz irrefragabili § excess⁹. ō so. ꝓpe. ꝓtigat. tū q: ali⁹ iuder ñ supest. s. ō elec lz i fi. i q̄ casu ꝓcedūt q̄a's ñ ꝓcederēt: vt ibi. t C. ō de cur. l. generali. li. x. ff. ō his q̄ in frau. cre. l. ait ꝓtor. §. si ōbitor. t. tū q: necessitas nō hz legē. s. de reg. iur. q nō e. tū q: ñ e vñamule: q filio del placuerit ꝺ̄ziuſ itellect⁹: ne videat gregē suū t eccliaz sine pastore reliquisse (titu. pri. c.) nec ob. hz euz q aliq dicūt: q cardiales sī sine capite: hoc. n. nō est ver imo hūt caput ecclesie gnāle t ꝓpriū. crpz: imo illud sēuare ab hēsi ē lõgū. xxij. di. c. j. t. ij. t cēt res mōstruosa: ō of. oz. q̄m i pleriscz. nec ob. qđ dicit er lz posse scisma scādalū t vacatō nē diutinā suscitari: q: id posset eē ver si idisticte ꝓcederēt: lz strigi ōbet ad necessaria vl vtilia ecclie seu rei publice: gb⁹ oino ꝓuidēdū ē. viij. q. j. scias. cauē g ōbēt. ne nimis larēt hēnas. ff. ō offi. pcō. l. ne qcēz. §. vbi ōcreto. t. §. ō plāo. t. §. si ꝓ terea ad ptātē cardialis spectat vacāte sede ōlinq̄ntes anathēatizare. lxxix. di. figo pecūia. t anathēa mucro ē epalis xvj. q. ij. c. j. t maio: pēa i ecclia. xxiij. q. iij. co:

ripiant i pne.vñ si pñt maiorē penā ipōere ergo ꝛ mlo rez.s.ō deci.ex pte.iij. itē canō dic ꝙ epi cardiales va cāte sede vicē metropolitāi obtinēt.xxiij.di.i noie dñi. ꝛ exponi dz.i.pape q ꝛ metropolitan⁹ ē.s.ō of.vi. sua. nec ali⁹ posset romāe ecclie metropolitan⁹ esse:nec de dem⁹ oino q̄rere i⁹ erpssū: mlta.n. supplent qō pz ō cele.miss.cū mar the.§.j.ꝛccedi oz ꝙ saltē illaz iurisditiōem hz colle giū quā ꝛ legat⁹ aplice sedis: q nō expirat mortuo papa.s.ō offi. lega.c.ij.e.li.nō eni illa duraret: nisi collegiū se.ap. cē seret.ꝛ posset di cī ꝙ cardinales habēt ptātis ple nitudiné habitu tūc inquātuz ro. ec.cēsent:q ñ mo rix.xij.q.ij.libti.ij s.e.li.ō rescript. si gratiose. etiā si vn⁹ tm cardialis collegiūsuperesset trv.ō.si forte.s. ō postula. gtū.in risditionez vero habēt in erēcitio hz modū supius dictuz.qcqd car diales ō facto ob seruēt:vī ꝙ vacā te sēdi ñ ōbeāt se tromittē nisi ō⁹ uisiōe ꝛ bis q̄ad puisiōez ptinēt: nisi er grandi cā ꝛ iminēti piculo p̄dictā ōcre.s.e ti.ō elec.vbi picu lū.§.idez quoq. nec ob.si minoꝛa collegia possunt: ergoꝛ illō: q̄ ob. accelerādaz pui siōem ecclie in cui⁹ tardatiōe iminēt piculū:spāle qd statui ōbuit:ꝛ ē si.s.de here.accusatus. §. sane. dic vt in cle. ne roma. ni de elec.

a Aliās.s.etiam extra cardinalatus officium.

b Ecōicatiōis.quia isti⁹ ercōicatiōis sicut supioris absolutionem sibi non reseruauit: intelligatur illam ordinarijs concessisse:de sen.ercō.super.

c Obliuionem.s.ō.de testi. significauit.ꝛ.c.alberic⁹

d Similes.i eq̄li delicto similes sunt pene: in auē. vt frau.in fi.colla.ix. grauiꝰ autem delictuz grauius. iudicetur.xxiij. questione.j.non afferamus.

e Ro humāi.i tres diuide ptes. In quaz pma ponit pemiū vsqz ibi cū igit. ibi pōt hōrendū assassinoꝛ factū vsqz ibi sacri. ibi iponit penaz multiplicē illis q̄ talēs quēq̄z xp̄iāoꝛ interfecerint: mādauerit re ceptauerint defenderint vel occultauerint:hoc facit.

Ro humāi .i tres diuide ptes. In quaz pma ponit pemiū vsqz ibi cū igit. ibi pōt hōrendū assassinoꝛ factū vsqz ibi sacri. ibi iponit penaz multiplicē illis q̄ talēs quēq̄z xp̄iāoꝛ interfecerint: mādauerit re ceptauerint defenderint vel occultauerint:hoc facit.

f Mortem. vere igit mortuus ē ꝛ languoꝛes tulit ꝛ dolōres portauit. s.de cele.missa.cum mar the circa medium. fuit enim verus homo: de sūma tri.c.j.s.de heret. cū christus

g Precio.vñ dicit ca non: qs nos pōt amplꝰ amare q̄z christus q̄ ani maz suaz posuit pro ouib⁹ suis.xxiij.q.iij.qs nos.

h Desereret. No.con tra prelatos se etiam ex nulla cā absentātes q ñ dimittūt vicarios: ꝛ sic dimittunt gregem suuz sine pastoꝛe:ꝛ p hāc lraz satis patet ꝙ ptās petri trāsiuit ad pesteros: alꝰ post petrum'sine pastoꝛe remansisset ecclesia: qō non est verum:vt.j. seq̄ ad idem.xxiij.disti.c.j. ꝛ idem potest hic argui circa collegium cardinaliū cum vacat sedes vt dixi s.ti.proꝛ.c.vno.

i Stabilitate fidei.hae debemus armari: vt.xxiij.q.j.nisi bella in fi.

k Accenderet. verbo opere ꝛ exemplo.viij. q. j.qui episcopatum.ꝛ.c.se. xliij.di.sit rector.

l Immeriti. humiliat sēt aug.i cāone dicēs:se cūd⁹ loc⁹ gubernaculo rū tradit⁹ est mihi q remū. tenē nō noueraz.xl. dis.ante omnia in fi.

m Vigilijs.s.i pemio istius li.s.de of.le.c.j.

n Debem⁹.ad idē.s. ō puil. cū ꝛ plātare i pn.

o Somno.lxxxj. disti. (fratrem.

p Deo luc.s.eo.li.de regu.nō solum.

q Animarum.quod plus est.xij.q.j.precipimus.

r Premūiti.ꝛ ideo dat canon consiliuz:ꝙ nullus expectet in vltimis penitere:de pe.dis.vij.c.vlti.

f A domino. potestates igitur sunt a deo: vnde christus pilato io.xix. Non haberes in me potestatem ꝛc.ꝛ canonis q resistit potestati dei ordinationi resistitur.j.q.iij.q resistit.ꝛ vniuersitas non posset aliquarōe ꝙstare: nisi tāt⁹ eā dīie ordo, buaret.lxxxix.di.ad hoc

t Presertim.pro maxime.

u Formidantes.p habilit.maxie ppt̄ q̄litatez assassinoꝛum

qui non timēt mortē:ꝛ dicunt eē del vezo dala montangna.

a ¶ Prelatꝰ.etiã episcopꝰ:quia decre.quia periculosum de sen.excō.j.eo.li.non eximit illos a pena excōmunicationis.

b ¶ Mandauerit.si mandauit ergo cogitatio nō stetit suis si nibꝰ ꝛ iō nō ē mirū si punit alꝫ secus:de pe.di.j.cogitatiōis minus proceditur cum mādante in casu.j.eo.li. de sen.ex.qcūqꝫ vbi mādans ꝛ reuocās re integra pena ī currerit:cū ex solo mādato iam prius ligatus esset: ꝛ ad hoc facit quod statim sequitur.

c ¶ Receptauerit.tenetur receptatorez vt aggressorez.C.de his qui la.occul.l.j.ꝛ.ij.pessimi.n.sūt receptatores sine quibꝰ delinquēs diu latere nō potest.ff.de recep.l.j.

d ¶ Excōicationis.exq̄ papa non reseruauit absolutionē:puto q̄ ordinarius possit absolnere.ꝫ. de sent.excō.nuper ad hꝫ.ti.prox̄i.c.vno.

e ¶ Libere.etiam illo nō vocato si possideret.ꝫ.eli.de preben.lz.ij.

f ¶ Relatis.sine pena irregularitatis sūt clerici de suis malefactoribus q̄queri cozā iudice seculari:etiā de criminibus ex quibus debet pena sāguinis:expresse,protestando q̄ ad penā sanguinis nō intendunt.ꝛ emanauit hec decre.ad declarationē eozꝫ que no.xxiij.q.iij.marimianꝰ ꝛ.q.v.vnum solum ꝛ.ꝫ.e ti.postulasti.

g ¶ Laicis.si enīz de clerico vel ecclesiastica persona cozam iudice laico conqueretur habet locum pena.ꝫ.de fo.compet.si diligenti.

h ¶ Secularem.poterant etiam conqueri cozam ecclesiastico iudice supra de fo.compe.cum sit.dic vt ibi.

i ¶ Emendam.licet iniuriam passus rancozem dimittere teneatur: non tamen emendam.xc.di.siquis contristatus.de hoc.xxiij.q.iiij.si is qui.

k ¶ Prouideri.prouidet ergo iudex in futurum:sicut ꝛ seruitutibus.ff.si seruꝰ ven.l.legi.ꝛ.l.harum.sicut ꝛ in alimentis. ff.de liber.agno.l.siquis.§.alimenta.ꝛ circa futuras expēsas supra de procura.audiuis in fi.vbi de hꝫ.ꝛ.ꝫ.de sepul.in nostra.lz dicat lex q̄ tractus futuri temporis non spectat ad iudicē.ff.de vsur.l.i.§.i.illud.n.locum habet in vsuris que sūt odiose:vel non spectat:ita q̄ statim detur exactio:hic autem prouidebit statuendo penas cōminando:vel penam malefactoribus imponendo:ꝛ sic metus pene erit meta presumptionis ꝛ clericorum prouisio supra.e.primus.

l ¶ Protestando.expresse.No.requiritur expressum. vbi non sufficit tacitum ad id idem supra.e.li.de elec. nullus.ꝛ.c.indemnitatibus in pria.ꝛ caute fact clericus si de hac protestatione confici faciat publicam scripturaz:ad idē supra de si.ex diligenti i fi.de cle.ex.mini.propo/suit.ꝛ quod no.de offi.dele.cum in iure.

curitatem ab eozundem assaf sinozum domino impetrare: sicq̄ ab eo,non absq̄ xp̄iane dignitatis opprobrio redimet quodāmō vitam suam. ¶ Sacri approbationē concilij statuimus:vt quicūnq̄ princeps prelatusꝰ seu quevis alia ecclesiastica secularisue psona quēpiam xp̄ianoꝝ p̄ dictos assassinos interfici fecerit vel etiam mandauerit:quāquaz mors ex hꝫ fortitā non sequatur:aut eos receptauerit vel defenderit seu occultauerit: excōicationisꝰ ꝛ depositionis a dignitate honore ordine officio ꝛ beneficio incurrat ipso facto: et illa libere alijs per illos ad quos eozum collatio pertinet conferantur:sit etiam cum suis bonis mūdanis oibus tanquam chzistiane religionis emulus a toto xp̄iano populo perpetuo diffidatus ꝛ postquam probabilibus constiterit argumentis aliquē sceluſ tā execrabile cōmisisse: nullatenus alia excōmunicationis vel depositionis seu diffidationis aduersus eum sententia requiratur.

Bonifacius octauus.

P Relatiꝰ vel clericis quibuscunq̄:qui de laicis suis malefactoribus querelā penes secularemᵇ iudicem deponentes petunt emendamꝫ sibi fieri ꝛ prouideriᵏ:ne ꝑ eos talia deccetero p̄sumantur:protestandoˡ expresse q̄ ad vindictam seu penaz sanguinis nō intendunt:imputari non dzq̄uis alias,in tali cāu de iure debeat pena sāguinis irrogariᵐ si iudex mortez illis inferat iusticiaⁿ exigente:alioquin si prelati aut clerici p̄opter metuz huiusmodi quia iudex ad penā sanguinis posset procedere de suis malefactoribus taliter conqueri non auderēt: daretur plerisq̄ materia ᵒtrucidandi eosdem:et ipsoruz bona libere deprędandi. ¶ dez.

I Squiᵖ mandat aliquem verberari lz expresseᵍ in ꝛ hibeat ne occidatur vllatenꝰ. vel mēbro aliquo mutiletur: irregularis efficitur:si mādatarius ꝛ fines mandati excedens mutilet:vel occidat:cū mādato iexpaˢ fuerit:ꝛ hꝫ euenire posse ꝺbuerit cogitare. Grego.x.in gnāli ꝓci.lugdu.

De vsuris.

q ¶ Siqui.determinat no. per eodem titulo ad audientiaz.ꝛ expressius per hoc ff.eo.ti.petrus.

r ¶ Expresse.per hoc videbatur nō tenerī:quia plus est expresse cotradicere q̄z minime consentire supra de bap.ꝛ eius ef.maiores.sed si non consentiens irregularitatem non incurrit:ergo multo minus expresse cōtradicens.

s ¶ Mandatarius.iste etiam tenetur:quod dic vt no. supra de sen.ex.mulieres.

t ¶ Culpa.istud est regulare:q̄ vbi culpa precessit ibi tenetur de casu:qđ dic vt plene no.ꝫ.eo.ti.sicut dignū sicut ꝛ qñ culpa p̄cedit nō excusat metꝰ.ff.qđ me.cā.l. si mulier.falsit i matrimonio.ꝫ.de spon.veniens.ij.

u ¶ Cogitare.ꝫ.eo.decetero.ꝛ.c.continebatur.ff.ad l. aquil.l.qui occiderit.§.in hac.

m ¶ Irrogari.in casu quo debeba tur irrogari habebamus casum supra eo.postulasti.

n ¶ Justicia.idē si contra iusticiā cum clericus nō fuerit in culpa.ꝛ absit:vt ea p̄o p̄pter bonum ꝛ licitū facimus cē. xxiij.q.v.de occidendis.ꝛ facit quod diri supra ne cler.vel mo.c. vl.qđ simili modo p̄roudit prelatis temporalez iurisditionez habentibꝰ.nec ob. infra.c.p̄roxi.vt ibi diri.

o ¶ Taliter.scilicet cum expressa protestatione:vt dictum est supra.

p ¶ Materia. hoc idem dicebatur i predicto canone.xxiij.q.v. vnum soluz.in fi.

a Suam voraginē. ꝓ innouat ⁊ obseruari ꝑcipit lat. cōci. ꝯ vsurarios eduꝫ vsq; ad v. ⁊ qꝫ ibi ꝓcipit oīb⁹ dñs ⁊ vniuersitatib⁹ terrarū: ne ꝓmittāt alienigenas i terris suis ꝙducē domos ad exercēdū fen⁹: vel ꝙductas hīe: ⁊ qꝫ aliqs eis ad iō domos nō locet vsq; ad ver. g vo. vbi ipo nit penā clericis ꝓfacientib⁹ vsq; ad ver. ceterꝫ. vbi ipōit penā laicis: ⁊ iō fac vsq; infi.

b Voraginez. ler dicit vsuraꝫ dulcedinē. ff. de bis q̄ in frau. cre. l. ait ꝓtor. §. fīd in fraudem. ver. si vero.

c Alias. recipiē tiū. ⁊ bñ deuorat alias ipoꝫ: qꝫ ꝓhibite sūt vsure i no uo ⁊ veteri testamēto ⁊ iure cāonico. xliij. q. iij. ⁊. ii ij. ꝓ totū. §. e. ꝓ totuꝫ. ⁊. föte hodie ō iure ciuili ꝺm ea q̄ no. §. e. qꝫ in omnibus.

d Facultates. soluentium. §. e. ti. quanto.

e Cōstitutionē. §. e. ti. qꝫ in oīb⁹ q̄ ꝓhibet vsurarios mānifestos ad cōionē altaris admitti. ꝓcipit oblatiōes eoꝝ nō recipi: ⁊ i morte illis denegat eccliasticā sepulturā: ⁊ clericos ꝓfaciētes pūit. ⁊. j. ō sepul. eos i clemē.

f Maledictionis. i. pene eterne q̄ ꝓ mortali tantuꝫ debetur. xxiij. q. iij. deus quando.

g Quo. i. quanto.

h Eo. i. tanto: sic. §. de consti. cum. ℳ. in prin.

i Adimet. no. qꝺ tolleda ē occasio ōlinquēdi. ff. de vsufru. l. equissimū ⁊ vtili⁹ esuriētiꝑais tollit. ⁊c. v. q. v. nō oio. ad idem. §. de coha. cle. ⁊ mulie. c. j.

k Collegiū dictū a rolligēdo: ⁊ de hoc. §. de elec. c. j. de erces. pla. dilecta. ff. qō cuiuslꝫ vniuer. l. j. §. quib⁹

l Alienigenas. hec q̄ ꝓstō nō extēdit ad idigenas: ⁊ tñ illi si als penis vsurariꝫ puniēdi: ⁊ potuit cē rō qꝫ mai⁹ scādalū ē i alienigenis vsuras exercēte: q̄ꝫ idigēis: ⁊ minus scādalū in expulsione illi⁹ q̄ꝫ istius: ⁊ magis ꝙsueuerūt terreri iter suos exercere fenus q̄ꝫ inter exteros: ⁊ iō fuit magis ꝓuidēdū: ⁊ dato qꝫ illi aliēigene essent ciues vl icolle: locū hz hec ꝓstō i eis: ⁊ hoc forte voluit repetitio vbi ⁊ alios fi oriūdos: vt dicam⁹ alienigenas etiā si sint ciues vl icole ⁊ alios ⁊c. q ciues vel incole nō ff oriūd⁹ ät de ciuitate dī is q ibi vel i vico ciuitatis illi⁹ ort⁹ ē. ff. ad munici. l. q ex vico. vel etiam si pater ei⁹ inde originé durit. C. e. ti. l. assūptio. §. filius ⁊. C. li. r. de munici. ⁊ origi. l. j. ⁊. l. filios. Queꝫt dīa sit inter ciuē municipē acolā aduenaꝫ ⁊ incolam no. ff. ad munici. l. j. ⁊. C. de incol. l. ciues. li. x.

m Manifestos. manifesti dicūt illi ō qb⁹ notoriuꝫ e ō iure: vt qꝫ ꝓfessi vl ꝙdēnati vl de facto: vel qꝫ hñt ops euidēnā q̄ nlla tergiuersatiōe possit celari: vt qꝫ tꝫ altare suū paratū. potērit ät eos eos publicare si ꝙscripti fuerint vl ꝓfessi cozā ipo: vl si ꝯ eos fiat ꝓbō testiū: vel sint certa argumēta cum fama. §. e. cum tu. ⁊. c. cum in dioces.

n Tres mēses. q̄ tps duoꝝ mēsiū q̄ a tpe publicatiōis regulariter ligat ꝙstō: ō h. §. ō postu. c. j. interdū augef: interdū diminuit: vt h. §. e. li. ō ꝓbē. cū singula. de h. j. in fi. li. super data.

o Expellāt. sic doctor mōachū audiētes leges vl phylicā ō suis scholis expellē debet. §. e. ne cle. vl mo. c. j. in fi. sic ⁊ lenones ōbēt ō ciuit. tib⁹ expelli i auc. ō lenonib⁹. §. sancim⁹ igit. col. ij. ⁊ leꝓsti: ō qiug. lepro. c. j. ⁊ ꝓpter simplicē alicuius ōmdatiōz ñ ōbet dñs tē re eum q dicit eē talis expellere: sed tūc ōbet inqrere: ⁊ si vez eē reꝑerit expellere §. ō of. or. c j. ff. de offi. ꝓsi. l. ꝓeses. puideat aūt i his cōscientie sue si. §. ō hē. c. vltimo.

p Ad fen⁹. qd q̄ si aliqs locauit domū alicui⁹ vsurario: quem vsurarium ignorabat: vl nō locauit ad exercendum fenus. dic qꝫ probabilis ignorantia illum excusabit. ff. loca. si. quis ignorans. §. de sen. ex. si vero. ij. ⁊. c. in audientia. in dubio tamen ꝓsumuntur ad hoc conducere: si consueuerunt vsuras exercere. ff. de accusa l. sicui. quia semel malus ⁊c. j. de re. iur. semel. ⁊ exquo scit debet eum repellere. §. ō loca. ꝓpter. quia peruerse cōuersatur i ea: vt ibi ⁊c.

q Titulo. puta pignoris commodati. depositi ꝓcariꝫ ⁊ huiusmodi. ⁊ idem si sine vllo titulo illum ibi sineret esse. xlv. distin. ercedite. sed si vendit: donat vel permutat: non videtur habere locum hec constitutio: per verbum concedat quod solius vsus concessionem non dominij translationem notare videtur: ꝛ guil. dixit idem si manifeste apparet: qꝫ ad exercendum fenus vult accipere: quia ꝓsumitur etiam in fraudem agi. §. de pigno. illo. ⁊ de emp. ⁊ ven. ad nostram. nam verbum concedo est generale: ⁊ accipitur ꝺm naturam contractus cui adijcitur: ar. ff. loca. l. si vno. ⁊ hi etiam sunt tituli: vt. ff. ⁊. C. ꝓ emptore ⁊ ꝓ donato.

r Contrarium fecerint. s. talibus locando vel permittendo habere domos conductas vel non expellendo infra tres mēses. nec ob. verbum contrafecerint quia ⁊ qui non facit facē videtur. ff. de reg. iur. qui non facit.

s Episcopi. nisi fuissent expressi non incurrent hanc penaꝫ j. de sen. excō. quia periculosum.

t Minores vero persone. repete ecclesiastice.

u Interdicti. in vniuersitatem enim vel collegium non fertur excommunicationis sententia ne contingat innocios irretiri. j. de sen. ex. romana. §. in vniuersitateꝫ.

x Quam. intellexit guil. s. sententiam excommunicationis suspensionis ⁊ interdicti.

y Sustinuerint. l. prelati singulares persone collegium seu vniuersitas.

z Ipsorum. s. prelatorum clericorum collegiorum seu vniuersitatum: ⁊ dic. i. eorum iurisditioni subiecte: ⁊ sic punitur

alīt p alīū ōdicto qō dic vt j.q.iij. i fūma. xviij.q.ij. i fūma. xviij.q.ij. i fūma.

a ¶ Quādiu illis ergo recedētib⁹ cessabit iterdictū. lxxxj. di. siqui. de hoc. ē. de ma. ⁊ trac. c. vl. ē. de spon. non est.

b ¶ Extunc extremum tempus mensis designat. ff. ō condi. ⁊ demon. l. si is. §. si ita.

c ¶ Lassāte. sic. ē. de hē. ad abolēdā i fi. C. vbi de cri. agi. opor. auc. q̄ i pro uicia. reat⁹. n. omnē bonoꝝ ercludit. C. vbi sēa. vl cla. l. j. ō priuile. c. j.

d ¶ Cēsurā. ē. ō v. si. q̄rēti. ij q. ꝛ a capite edēda ē rō. ff. ō edē. l. argētarius §. j. ⁊ qr pati dz qs legez quā ipe tulerit. ff. qō. qs qz iuris. l. j. ē. de ꝓsti. cuz oēs hāc ꝓstōem p debebat i sua curia facere ob seruari: decet. n. eū bm leges viuere. C. de legi. digna vor.

e O Uanq̄z vsurarij. ¶Māifesto vsurario lz mādauerit vsuras restitui ecclīastica sepl̄tura negabīt: nisi pmo satisfaciat vl̄ bz formā huiꝰ decr. idonee caueat: sepeliētes eos ꝓ hāc ꝓstōez laī. ꝓci. penā icurrūt: testamēta ipoꝝ aliꝫ fcā ñ valēt: nec dz eis aligs ifesse vl̄ eos absoluē vl̄ ad ꝓfessionez ad/

f ¶ Māifesti. q. dicanꝫ vsurarij māifesti dixi. ē. c. (mitere ij. d. pri. tñ quo ad casū nostrū satis posset ēt dici māifesti⁹: si coꝝ sacerdote ⁊ testibus publice fatetur se vsurarium: ⁊ vsuras restitui mandat: forte libros rationum tradens bm guil.

g ¶ Satisfieri. dz ät satisfieri ei a quo pecūia ē extorta vl̄ eius heredi: illis nō ertātib⁹ pauperib⁹ erogabīt. ē. e. cū tu. et. c. michael. dicē tñ guil. q̄ ij casu debet publice ꝓponi edictuz i locis a quoꝝ icolis fī extorte: q̄ oēs a qb⁹ extorte sūt veniāt: ⁊ si aliq appareāt qb⁹ fides ē adhibēda: ꝓti⁹ restituet illis q̄ pauperib⁹ erogef: ad ij facē ō homi. sicut dignum. §. eos.

h ¶ Indistincte. i. nō exp̄ssa aliqua quātitate: q̄ mādauit i genere restitui quecūq; extoꝝ erat p vsurariam prauitatem.

i ¶ Mandauerint. dicebat laī. ꝓci. ē. e. iij. q̄ vsurarij si in ij peccato decedebant: non admittebantur ad ecclesiasticaz sepulturā: exquo aūt mādauerant de restituendo nō decedebāt in illo pctō: ⁊ sic nō hēbit locuz pena ꝓstōnis: huic ergo elusioni ꝓuidit hic greg. Et scire debes q̄ dato q̄ vsurarius de restituendo non mādet heres nihilominus restituere tenetur. ē. e. tua nos. vbi de ij etiam si ad heredem de vsuris nihil peruenerit tenetur tamē inquantum se extendunt vires hereditatis: quod dic vt. xij. q. ij. eps qui filios. ē. de sepult. c. vlt. si aūt vsurarius restitui nō mandet: lz heres paratus. sit restituere denegabīt illi sepultura. cuz in peccato decesserit: nisi alīs ō motui contritione appareret. xxvj. q. vj. g recedūt ēde sen. exco. a nobis. ij.

k ¶ Benegef. ē ergo ij op⁹ facto. s. restitutiōe vl̄ cautione nec satis ē ij bñ velle. lxxxvj. di. nō satis. q: ⁊ vba sūt cū effectu intelligend. a. ē. de cle. nō resi. relatū. ij nōne qui mandat solui soluere videtur. ff. de solu. l. qui mandat. ergo mandatum ij sufficere deberet: ij illud bz locum facta solutione per mandatarium. qui enim per alium facit ꝑ se facere videtur. j. ō reg. iur. qui per alium. Sed videtur q̄ exquo iste peccatum confessus est: ⁊ sic de uino indicio iam relictus sepultura p̄/uandus non sit. l. distin. ponderet. ibi peccator in quacūq; die ⁊c. sed imponitur hec pena: non q̄ de salute ipsius desperetur ꝓpter hoc: quia sepultura nec prodest nec nocet quo ad deum. ē. de sepul. sacris. ⁊ est fi. ē. de rap. super eo.

h ¶ Sacrates. pauptas igit ereuſat: qō vex ē si sit nō. ē. cū tu. vñ si nihil pt fīstituē nihil fīstituat: si ptē illā restituat vñ p̄ō ducēt vsure tanq̄z eo aliēuz: q̄z soluāt legata ⁊ alīs q̄ rlicta si sillo lucratiuo: iteligit. n. hēdita sere. aliēo ōducto. C. ō lega. l. si vnuēse. Queri solet an hēs vsurarij qñ hēditas ñ sufficit satisfacē ōbeat p̄mo veniētib⁹: dixit ij guil. q̄ non imo fiet eis ⁊ alīs satisfactio ꝓrata vnūquēq; ꝓtigēte: ar. ē. ō testa. relatū. ij. in fi. ff. de pac. l. si plures. satis videret ij cāu hāi ōbē ꝓsideratiōez tpis: vt ille q̄ p̄i⁹ soluit vsuras recipiat qō sūū ē itegralit: ⁊ sic ō singulis bz regulaz. j. ō reg. iur. q̄ p̄ior. cū istoꝝ par sit cā: vt ibi dixim⁹ in hypo. ij cōsideram⁹. C. q̄ po. i pig. ha. l. si fund⁹. sed videnf ee bōa vsurarij hypothecata. ē. eo. cum tu.

m ¶ Vel illis qb⁹. tolle ij lrāz q̄ ē. j. bene p. xij. lieas: ibi idonec ō restitutiōe faciēda sit cautū illis qb⁹ ⁊c. vsqz ibi ō ipa pecunia postea accipe qō ē. j. aut fuo publico ō ipi⁹ odiarij mādato. deide redeas. ē. qb⁹ quidē ⁊c.

n ¶ Si presto. i. presentes.

o ¶ Possint acgrere. vt fui ꝓpij filij i ptāte pōis fui i qb⁹ hēm⁹ vsufructū: fui alieni bōa fide possessi ⁊ liberi hoies quos bōa fide possidem⁹ vt fuos: isti. per ōs pso. no. ac. q̄ totū. ff. ō acq. rer. do. l. acgrit. ij nunqd pcur. dño absente hāc psonalez obligationez acgret: ⁊ videt q̄ sic: q: ꝓcurato: qō ex re dñi acgrit dño. acqrit. ff. ō pcur. l. qō ꝓcurātō. i ꝓncip. vī: si cui ꝓcurato: ꝓ pecunia dñi quā mutuat fideiussores recipit: dño nō acquiret psonalez ꝫ fideiussores: nisi dñs sit priuilegiata psona. ff. si cer. pe. l. si pecūia. item si procurato: stipulatur de euictione non acquirit. ff. de acqui. pos. l. possessio quoq;. §. ⁊ si possessio. Dixit ij gar. sic distinguēdum: aut procurato: stipulatur in iudicijs aut in contractibus. si i iudicijs sp acquiri domino absenti vtilez ff. de procu. l. si procurato: si in contractibus aut psente domino aut absente. si pūte acgrit vtilem. ff. de verob. si ꝓcuratori psentis si absenti aut ex re domini: vt q: stipulaf pensionē domus domini: ⁊ tunc acgrit domino vtilem. ff. ō ꝓcu. l. q̄ procurato: si autez extra rem domini aut domin⁹ est psona priuilegiata: vt miles pupillus vel adult⁹: ⁊ tūc acquirit vtilem. ff. si cer. pe. l. si pecuniā. aut nō est dñs psona priuilegiata: ⁊ tūc domino nihil acquirit: sed tenetur per actionem mādati cedere actionem. ff. de acquir. pos. l. possessio quoq;. §. ⁊ si possessio. ⁊ dicitur procurato: tunc ex re domini stipulari quando accessoria prouenientia ex re domini stipulatur: vt pensionem domus fructus. ⁊ similia. Extra rem quando stipulatur ipsam rem: vel aliquid extraneuz non prouenies ex re. in hoc ergo casu bm eum cum stipuletur rem ipsam principalez domino debitam. s. vsuras: que licet sint accessoria quo ad recipientem quo ad soluentem ⁊ postea repetentē sunt ipsa res principalis que sunt ipsa res debita repetenti. ꝓcur. si agret dño p. d. l. possessio quoq;. §. si.

a Loci ordiarius. ītelligas ō loco ī quo degit vsurarius: ⁊ ordiariū ītelligas epz ō iure: lz idē in ō cano archipb̄ytero vl̄ abbate: q alīs ō ꝓsuetudie iurisditōz hēret, i spūalib⁹: ⁊ nō ē mix: si p ordiariuz vl̄ ei⁹ vicariū actio acgrat: cū ēt si ipe det aliquē qui recipiat cautōem vtilis actio acgrat p illū. ff. rē. pu. sal. fo. l. iij.

b Parochie. sic. ē. de quer. cōiu. dudū. ē eni ille publica ꝑsona. j. di. ius publicū. ⁊ qō dic ō rectore pochie i q̄ testator hītat: itelligas idē mlto forti⁹ ō rectore pochie illius cui faciēda ē restitutio: ei eni acgrit: cuz q̄si iudex ⁊ minister su⁹ sit bz gar. ff. de iniusto vocā. l. cū ꝓ q̄

c Parochia. q. magis credit idigēis notis q̄z exteris ignotis: in auc. collat. vj. de testi. §. si vo ignoti. ē. de elect. si post q̄. ⁊ erūt sal tez duo. l. de reg. iur. ꝑalis. vt per eos si opus fuerit cautio ꝓbari possit.

d Quib⁹ gdē. interpositio ē q̄ circa tabellonem nō ponitur: quia de illo non dubitabatur.

e Illis a qb⁹. s. vsure fuerūt exorte vl̄ eoz heredib⁹ vel successoribus.

f Perinde. i. ex tali stipulatiōe: alīs pinde scilicet si ipsi idem stipularentur.

g Seruo publico. i. tabellioni sic dicto: publicū exercet officiū. nō q̄ sit seruus. C. de tabul. l. si nālis. li. x.

h Mādato. ergo tabellio hz casū ñ acgrit actionē ex traneo ex sua stipulatiōe: nisi eā faciat ō ordiarij mandato ⁊ idē vi dicere antiq̄ lex. ff. rē pu. sal. fo. l. ij. ibi p fecto dicem⁹ huic publicū apō ꝓtorē stipulari debere.

i Donec. noīe idonee pignora vl̄ fideiussores itelligē. ff. mā. si mādato ricij. §. fi. alīs vbū cautiōis nudā pmissionē ōsignat. C. ō ver. sig. sancim⁹. si autez pignora vl̄ fideiussores dare ñ posse: ⁊ se facturū qō cauet. C. ō epis. ⁊ cleri. auc. generalit. ē. ō dona iter vi. ⁊ vro p vestras. insti. de satisda. §. sed hodie. j. de sen. ex. c. vlti. §. illis etiā hz maxime q̄n sic ē verisimile eū. saltē dare nō posse. Sed cū soluētes vsuras habeāt actionem ad repetendam: quare sic sollicitus fuit papa ꝓuidere illis p cautionis remedium: ꝛso ideo vt haberent plura auxilia. ff. ō liber lega. l. iij. item quia magis sunt securi per fideiussores vel pignora. ff. qui satisd. co. l. j. ⁊ fit hoc non tantum in fauorem illorum quantum in odium vsurariorum. Et scire dēs. q̄ si recepta huiusmodi cautione nomine eorum quorum interest: vsurarius manifestus vsuras repetit non audietur: ⁊ posset in eis abstētib⁹ loci ordiario aut eius vices gerenti siue rectōi pochie ī qua testator hītat cōuocatis aliq̄b⁹ fide dignis de ipa parochia q̄b⁹q̄ qdem ordinario vicario ⁊ rectori ꝓdcō mō cautionez b⁹i eoz noīe liceat pētis ꝓstōnis auēte recipere: ita q̄ illis pinde actio acgratur: aut suo publico ō ipi⁹ ordinarij mādato dōec de restō ne facienda sit cautū. Ceterū si receptaz vsurarū sit q̄titas mānifesta: illā ispi cautiōe ꝓdicta exp̄mi volum⁹: alioq̄n alias recipiēt cautiōez b⁹ abitrio moderādā: ipe tñ scient nōminez q̄ vīsilr credit moderetur: ⁊ si sec⁹ fecerit ad satisfactionez residui teneat. Cēs animarū saluti tempus ist⁹ vsuras recipere: ⁊ soluere illis a quibus iste petitor ertor: seat ⁊ idez bz guil. ⁊ gar. si nō esset manifestus: ⁊ hoc ꝓbare possz petitorez. s. vsurariū. si aūt iste vsurari⁹ qui sic satisfecit conualuit: tenebitur ex satisdatiōe b̄m eos: q̄z ⁊ si nō satisfecisset tenebat. ē. c. cū tu. ⁊ si petitor eēt notori⁹ vsurari⁹: ēt si hēret ñ accipet: direrunt ꝓdicti doctores q̄ ex officio suo iudex eū repelleret. ē. ō excep. exceptionē ff. ō postu. l. quos. ꝓhibet sec⁹ si notori⁹ vl̄ manifestius non esset.

k Illam. s. quantitatez manifestam.

l Alioquin. i. quantitas manifesta non appareret: ⁊ repete exp̄imi volum⁹ aliaz: lz quō fiet exp̄ssio ⁊ moderatio de q̄ loquitur iste ꝙ. rūdeo cōsiderabit iudex q̄ztō tpe ille vsuras exercuit: ⁊ q̄z tum nunc bz in bonis ⁊ quātum hēbat tpe quo fenerare incipit: ⁊ sup lz considerabitur fama vicinie: ⁊ an alias mēcationes exercuerit: ⁊ an ei⁹ fortuna ei ꝓspere cesserit: ⁊ an fuerit imꝓb⁹ exactor: an curialis fenerator: hē ⁊ similes circūstantie sunt circa hoc considerande: ⁊ b̄m eas magis vel minus arbitrandum. C. de bo. que li. cum oportet. §. j. xxij. q. v. hoc videtur.

m Teneat. ꝓpter sui malicia ꝓti lese resarcire teneā. C. si tu. vl̄ cu. inter. l. etiā. ⁊ facit litē suā. ē. c. li. de re iudi. cum eterni. insti. de obli. que ex q̄si delic. in ꝓn. ⁊ si nullā q̄titatē moderatur tūc tenetur i totū. nā ⁊ residui cōmemoratio totū admittit. C. de here. insti. l. ij. ff. de ver. sig. l. ceterorū. caute q̄ faciet: si in cautione certaz verisimilem exp̄imit q̄ztitatem: ⁊ adiēcit quod etiam vltra illud satisfiet: in quantum constabit eum vsurarum ratione teneri.

n Pene. supple statute in lat. concilio edito sub. contra vsurarios hoc dico: quia hic non habet locum pena contra vsurarios statuta: sed habet locuz pena statuta in recipientes eos ad oblationes ⁊ ecclesiasticam sepulturam.

o Subiacere. hodie sunt excōicati ipso facto: nō obstantibus exceptionibus vel priuile. per cle. de sepul. eos qui.

p Absolu. ēt ab alijs peccatis. xxiij. q. ij. legatur. q̄ō p̄z: q̄z nec ad confessionem debent admitti: vt supra dixit: nec dimittitur peccatum ⁊ c. j. de reg. iur. peccatum. caueant ergo religiosi. qui interdum de preda p̄iusquā de aia sollciti sūt.

q Aliter facta. s. non facta satisfactione nec prestita idonea cautione: quid dices de codicil. videtur q̄ ꝓ valeant: diuersa enim sunt. C. de codi. l. si idem. ⁊ hec constitutio est penalis: ergo restringenda. ē. eo. li. de elec. statuimus. ⁊ prohibitis maioribus: minora petere non prohibentur. ff. ō ser. expor. l. cui qui fi. sunt le. p venerabilem. circa princi. dic contra b̄m guil. ⁊ gar. ⁊ b̄ patet ex ꝓn. vbi dixit i vltima volūtate: ⁊ ar. ē. ō testa. cū eēs. q̄ large codicilli ſt testamētū: q̄ mētis testatio. xiij. q. ij. §. hz aliud. insti. de testa. i ꝓn. ff. de iur. codicil. l. cōficiunt. ⁊

De excessibus prelatorum.

l.ab intestato.alis facile eet ꝙstõez hãc i hoc eludere:ꝛ dicidẽ de ꝙlibet vltima voluntate:ꝛ qz istud crimẽ ecclesiastice cũ ẽ:potuit papa irritare testamẽta laicoꝝ:p ꝙ ꝙ i alios trãsferebãt bona:ꝛ fiebat duriꝰ ꝙditio exactoꝝ erit ergo qõ euincere valebunt ꝛ habere.s.vt lit.pen.eccleſia.j.in fi.hz enim rõe huiꝰ criminis iurisditionem in talibus.s.de iudi.nouit.s.q fi.sint le.p venerabilẽ.s.e.li.de to.cõpe.c.vlt.Quid si primo testamẽtũ fecit postea cauit? dixit h gar.ꝙ nõ firmatur p hoc testamẽtuz:qz ab initio nõ valuit:vt.j.de reg.iur.nõ firmat cũ suis ꝙcoꝛ satis videt firmet.s.de cele.miſ.cum marthe.nec ob.regla nõ firmat:ꝙ de solo tractu tpis loquit:vt ibi dixi.

a Um ex eo.mẽdicãtes nõ possunt acquirere noua loca ad habitãdũ vl ãtiq̃ alienare vel mutare absq; spali licentia pape:ꝙ de hac ꝓhibitiõe faciat mentionẽ.in acqrentibus tñ loca p heremitica vita ducenda cessat ꝓhibitio:h dicit determinat aũt hec decre.no.s.e.nimis.ij.in ver.ad hoc.

b ¶ Mẽdicãtes.hi dicunt mendicantes gbus victuz tribuit icerta mẽdicitas:ꝛ qui redditus aut possessiones ex regula vel cõstitutionib⁹ hãre no possunt.s.e.l.de relido.c.vno.ꝛ quo ad casũ decre.nostre in omnib⁹ mẽdicãtib⁹ idẽ ius: cõcoꝛ.s.e.li.de regula.ꝙstõez.q enim similẽ cũ alijs vitã suscipiũt simile sentiãt i legibus disciplinã.z.de sta.mo.recolentes.

c ¶ Ad habitandum.No. quia de locis acquisitis ad habitãdum tñ sũt hic ꝓhibitio:ergo alis q̃ ad habitãduz bene possunt loca acquirere:sed quomodo erquo sunt mendicantes? dic vt dixi.s.e.li.de reli.do.c.vno.

d ¶ Scandala.bene ergo fecit hic ꝓuidẽdo:quia sui officij est scandala remouere.s.eo.li.de of.le.c.j.

e ¶ Deincepſ.futura igitur cõprehẽdit hec constitutio.olim enim hic ꝓhibitum licebat:vt.s.e.nimis.ij.ver.ad hoc.

f ¶ Suffragari.ergo papa priuilegium suuz reuocaꝛ moderari ꝛ in totũ tollere pot:hz deceat eius priuilegium esse mãsurũ j.de.reg.iur.decet.vbi de hoc.

g ¶ Alienatiõis.intelligo etiã p quẽ nõ transferat dñiuz:cuz sic large loquat dicẽdo cuiuslibet:ad idẽ.s.de re.ec.nõ alie nulli.ꝛ.C.de.re.ali.nõ alie.l.sancimus.lz.infdũ sumat solũ p eo ꝙctu quo transfertur dominiuz.C.de sun.do.l.j.

h ¶ Mentionẽ.ergo necesse est ꝺ iure cõmuni i ſscripto fieri mentionẽ:de q̃ dic vt.s.eo.li.ꝺ ꝙsti.c.i i glo.q̃ incipit contra.

i ¶ Decernentes.hodie trãsgressores sũt ipso facto excõicati:per cle.de pen.cupientes.j.responso.

k ¶ Eligẽdã.isti sũt digni conuenienti honore.xvi.q.j.q vere ꝛ pure.ꝛ an tales subsint epo ibi nõ.ꝛ possunt hẽmite;al's nõ religiosi.h.ie.ꝙpũ.xix.q.iij.§.eꝑ paulus.

l ¶ Licẽtia.ergo nota ꝙ religioso medicãs ꝺlicẽtia plati sui põt vitã heremiticã eligere.ioan.an.

m ¶ De propinquo de hoc.j.de ver.si.c.pe.io.an.

n Olentes erẽpti vl priuilegiati vt nũ teneãt:nisi sb cẽto iudice rũdere ratiõe delicti ꝙctus aut rei si h sit inita vl'sita i loco si erẽpto cõueniũt coraz ordiario:ꝝrõne domicilij si monasterio priuilegiato vt eius monachi a quocũq; iterdici suspẽdi vl'excõicari ñ possint:cessat i illos ordiarioꝝ iurisditio quo ad illa:nã si illi mõachi mitterẽt ad ꝓpatos subiectos ordinarijs:qz tũc etiã hz vtrobiq; sint monachi ordiarij et ꝙ ad ꝓdicta illos iudicãt q̃diu ibi manẽt.h dic h decre.Belmiat aũt h decre.diffuse no.vi.q.iij c.vl.ꝛ.s.eo.ti tuarum.

o ¶ Erẽptionis.per que verba dicãt data erẽptio videbis.j.e.ti.si papa.ꝛ ꝓprie ap.se.est eximere.xvi q.i. frater.ix.q.iij.nunc vero.ioan.an.

p ¶ Infringãt.isti seueritate ecclesiastica coerceãt.s.e q̃sto ꝛ papa solet taliũ priuilegia decurtare.s.eo.dilecti.

q ¶ Excedãt.s.e.pozzo.ꝛ.c.patiẽtib⁹.ne priuilegiũ amittere mereant.xi.q.iij.priuilegium s.e.tuarum.limites enim transgrediendi nõ sunt.s.de sepul.c.i.

r ¶ Aut rei.h vera si ꝙctus sit inimus vl maleficiũ factũ i loco nõ erẽpto ꝛ res litigiosa nõ erẽpta:vt.j.patebit.

s ¶ Ad hec.ista superius enarrata.ioan.an.

t ¶ Nũquid ꝙ.qz videreꝰ aliqb⁹:ꝙ p hoc erẽpti equiparẽt nõ erẽptis:vt indistincte possent coraz ordinarijs Queniri.iõ de hoc obijcit ꝛ soluit:ꝛ hoc dicere itẽdit ꝙ indistincte rõe domicilij sũt erẽpti:vt iu der domicilij nec ptãtes habeat cognoscendi nec remittendi:ꝛ tñ ille est vnꝰ modus soztiẽdi forũ.s.de fo.cpe.c.vl itẽ.si ꝺlictũ ꝙctus aut res litigiosa sunt i loco erẽpto:gaudebũt erẽ

Um ex eo ꝙ ꝓdicatores minozes ꝛ religiosi ꝛ alij mẽdicãtes[b] in ciuitatibus castris villis vl alijs locis ad[c] habitandum domos vel loca de nouo suscipiunt: seu olim suscepta dimittunt; se ibidem ad alia transferentes:diuersa scãdala[d] quando qz proueniant:ꝛ frequentes clamozes ad sedem[e] apostolicam perferantur: nos super hoc prouidere volentes hoc perpetuo prohibemus[f] edicto: ne deinceps[g] aliquis vel alig de predictis qũibuscunq; sup hoc priuilegijs muniti[h] existãt qũe ipis ꝛ tenoreꝝ ꝙstitutiõis pãtis nullatenus[i] volumus[k] suffragari[l] in aliq̃ ciuitate castro villa seu loco quocũq; ad habitãdũ domos vel loca ꝺcũq; de nouo recipe seu hactenus recepta mutare vl ea vẽditionis pmutationis donationis aut cuiuslibet aliẽatõis[m] titulo quõcũq; i alios trãsferre ꝓsumãt absq; se.ap.lnia spãli:plenã ꝛ exꝑssã faciente.de ꝓhibitione h⁹i mẽtionẽ[n]:si secꝰ egerit irritũ[o] ꝺcernentes. Per hoc tamen eis qui vitam duriorem[p] duxerint heremiticam seu solitariam eligendam[q] de maioꝝ suoꝝ licentia[r] quin cellas mansiones habitacula in heremis siue locis vbi non sit hominum habitatio de[s] ꝓpinquo possint acqrere ac mutare[t] nõ itelligim⁹ iterdictũ[u] Inno. q̃rtus in cõcilio gnãli lugdu.

De priuilegijs

Olentes[v] libertatem quam nonnullis ap. se.priuilegio exemptionis[w] indulsit sic integram obꝛuari:vt illam alij non infringãt[x].et ipsi eius limites nõ excedant[y].declaratione irrefragabili diffinimus:qꝝ quantuz cũq; sic erẽpti gaudeãt libertate nihilominus tñ rõe delicti siue ꝺct⁹ aut rei:de qua ꝙ ipos agit.ritẽ possunt coraz eis ordinarijs Queniri:ꝛ illi quo ad hoc suam in ipsos iurisditiõem:put ius exigit exercere. Nũquid ergo carent oĩ in his cõmodo libertatis: nõ ꝙq;:qz nec coraz ordinarijs

ptione.si.n.anglicus delinqueret boñ.nõne puniret per iudicẽ bono.fingam⁹ ꝙ ꝛ eg parem⁹ anglicũ exẽpto vt sicut ille q alis nõ ẽ ꝺ iurisdictiõe rõe delicti efficit ꝺ iurisdictiõe:sit exemptus:q alis de iurisdictiõe nõ ẽ rõne delicti de iurisditiõe efficit:idem in contractu ꝛ re.

a ¶ Exẽpto.dicit hic ber.q⁹ monasterio exẽpto ecclesia cimiteriuz dom⁹ nõ asteriuz atria hort⁹ arce:q̃ sũt iuxta eccliam itelligũt exẽpta. xij.q.i.necessaria c.nulla.xviij.q iiij.diffinim⁹.c.c. id constituimus ẽ.de imu.ec.c.i.ꝛ de cens.c.i.

b ¶ Instituta.vt ẽ.de hẽr.ad abolẽdã i.ſi.ẽ.e.li.de pbẽ.c.i.de sta.regula.c.vno.in fi. Ideꝛ si capellas haberẽt nõ exẽptas.ẽ.e.exore.ꝛ.c cũ capella.sic.ẽ.ꝺ ꝙsue.cũ iter vos ẽ.ꝺ se.ex.nulli.ꝛ j.e.auctoꝛitate.

e ¶ Et idipz ſ.qꝺ dictũ ẽ ꝺ exẽp.is

d ¶ Illos.nõ exẽptos:ſz puilegia. tos tm̃:vt sequif.

e ¶ Certo.istõ solũit ꝓriũ de decr. ẽ.ꝺ rescrip.ad b q:h cert⁹ iudex dat⁹ fuerat a papa ibi icert⁹:quẽ ipetrato:duceret eligẽdũ preterea ibi i modũ ſscripti ꝛ iuris cõis facta fuit iterpt:nõ h i modũ gre ꝛ p

ipſis:ꝺũmõ sit in loco exemptoꝝ cõmissũ delictũ vl ꝯctꝰ inius aut res litigiosa:nec vbi domiciliuz hũt si aliqui delinquãt vl contrabant:aut res ipsa ꝙsistat ꝙueniri possũt aliqten⁹ sup istis neq domicilio rum pretextu locoꝝ dioceſani:si vbi deliquerunt vel cõtraxerũt:aut res ipsa cõsistit: illi conueniantur: remittendeos illuc vel ipsis vt illic rñdeãt iniũgẽdi hũt aliquã ptãtez: saluis nihilomin⁹ eisꝺ⁹ alijs i qꝺ⁹ eos ẽꝓꝛ iurisditioni sub esse cãonica ꝓcipiũt istituta⁹:

¶ Et idipz ſ decernim⁹ circa illos:qꝺ⁹ vt nõ nisi sub vno certo iudice teneant se ꝙgrentib⁹ rñdere aplico ꝓuilegio ẽ ꝓcessũ. ¶ Jn eos aũt qꝺ⁹ ne interdicti suspendi vel excõicari a quoꝝ valeant:a sede aplica ẽ idultũ:sicut sunt religiosi ꝙplures i q̃ puilegijs ꝓtinetur ne quisq̃ eps vl archieps monasteriozũ suoꝝ monachos p vlla cã vlloue loco int dicẽ suspẽdere vl excõicare ꝓsumat ijdẽ ordinarij iurisditioez suã q̃tum⁸ ad ista vbicũq illi fuerit penit⁹ exercere nõ possint: ni forsam ipsi monachi ad monasterioꝝ suoꝝ ꝓrat⁹ ordinarijs eisdez subiectos:vt vel gerãt illoꝝ regimen vel in eis tã q̃ ꝓꝓrij locozũ ipsoꝝ monachi resideãt⁹:fuerint;ꝺstinati: tunc eniz ꝛ si libe possint ad eadem monasteria reuocari: ac tam illoꝝ quam prioratuum monachi reputent:cuz non sit inconueniens aliquez sic vtrobiq locum hẽe monachum vnum alteri subeẽ monasterio: vel ab ipo noscit dependere':ratione tñ eozundez prioratum dicti ordinarij sua iurisditione in ipsis etiaz quos ad premissa:quandiu' morantur in illis licite possunt. Idẽ.

Quam⁹ de diuersis mũdi ptibus multi ꝙsuãt adsedez aplicã quasi⁰ matrez.nos ad cõmunem⁹ taz ipsoꝝ q̃ aliozũ oiuz commodũ ꝛ pfectũ paterna solicitudine ifceden tes.vt sit eis mora huiusmodi fructuosa:puidim⁹ q ibidẽ ꝺ cetero regat ꝛ vigeat studium iuris diuini ꝛ hũani:canonici videlicet⁹ ꝛ ciuil vnde volumus ꝛ statuimus:vt studẽs in scholis ipsis penes sedẽ eãdez talib⁹ priuilegijs oino libertatibus ꝛ immunitatibus gaudeant:quib⁹ gaudẽt studẽtes in scholis:vbi generale regit

k ¶ Quo ad pmissa.ſ.suspẽsionẽ excõicationẽ ꝛ interdictuz: ꝛ intelligas hoc qñ poratus ille tale priuilegium non habet nec ex supiori monasterio:quia si maius monasterium haberet priuilegiuz quod monachi sui ꝛ prioratuum sibi subiectoꝝ a quoꝝ excommunicari nõ possent,ꝛc. tunc secus.

l ¶ Quãdiu moꝛant ergo post reuocationẽ eoꝝ epus quo ad ꝓdicta in eos iurisditione vti nõ poterit.io.an.

m ¶ Cum de diuersis. Curia romana hz studiũ generale ꝛ eis priuilegia.hoc dicit.

n ¶ Nũdi.bñ dicit: q apostolicus totus oꝛbis est dñs.ẽ.de fo.compe.c. vlti.ꝛ.ẽ.in pemio huius li.cum suis concoꝝ.

o ¶ Quasi matrem.ij.q. vi.ad romanã.xix.di.in memoriam.ꝛ quasi ideo dixit: q ecclesia genitum natura gignit per gratiam:vnde hz dici renatus:iõ dixit quasi q mater ꝓprie que parit.

p ¶ Cõmunẽ.hz eni lex esse cõis.viij.di.erit aũt. ẽ.in proemio huiꝰ libri.

q ¶ Videlicet.istud posset venire exposituie ad vtrũq.q.d.diuini.i. canonici:humani.i. ciuil. sed melius est ꝙ veniat exposituie tm̃ ad verbuz humani.ſ.positiui.ſ. canonici ꝛ ciuilis:qꝺ dixit diuini itelligatur ꝓprie de sacra pagina.

r ¶ Sedez eandez.nũquid intelligem⁹ quod hic de se.ap.dicit:late:vt comprehendat etiam loca vicina per duas dictas legales:prout dicitur.ẽ.e.li.de prebẽ.presenti.non credo:ſz intelligam per sedem ciuitatem vel locum:vbi est curia cum suis suburbijs tm̃:ad hoc.j.de sen.excom.si ciuitas.als sequeretur ꝙ curia vel studio existente bono.studentes imole vel mutiue gauderẽt priuilegio:qꝺ esset absurduz.ẽ.de cle.non resi.tue.progatio igit illius decre.pñti.suum specialem casũ constringat ꝛ puto ꝙ viterbiũ.studẽs viterbij veniente curia ꝛ pmanente:g audebit hoc priuilegio:sed curia recedente cessabit gaudere:sicut ꝛ ego studẽs bonõle.gaudeo puilegio studij:ꝛ si cras tolleretur bono.studiũ vel eius puilegia gaudere cessarẽ.nõ ob.predicta decre preseti.Ş.sane q ibi odiuz hic fauoꝝ.ꝛ horum diuersa est ratio.de regu.iur.odia cũ suis concoꝝ.Si vero aliquis existens in curia ꝓ impetratione

faciendā:vel ibi procurator vel aduocatus existens in fraudē scholas intraret:vt huius cōstitutiōis beneficio gauderet fraus sibi nō pderit.ff.de renū.c.ij.cū suis ꝓcor.sic nec vera cā rei publice abesse dicit:q causa propriū cōmodi i legatione est.ff.ex qbus causis maiores.l.nō vere ⁊ facit quod ibi no.⁊ quod no.modēni ō magistris.c.vlti.

a ¶ Integre.quotidiāis distributionibus exceptis.de magistris.c.vlti.de preben.lz ille.n. non dātur etiā pūtibus qui nō interfuerunt diuinis.de.li.cle.nō resi.c.vno nec intelligas q de iure cōi existētes i studio pciāt corp⁹ pbende:saluo qđ de sacra pagina dicim⁹:lz hic itendit dicere q si ex dispēsatione ꝓ studie vel statuto eccle existēs in studio pōt pcipere pbēdā:hoc poterit studendo in curia.

b ¶ Abbates.dicit quō intelligat puilegiū qđ habt qdaz abbates de pplo būdicēdo:⁊ quib⁹ possint abbates cōferre tonsuram.io.an.

b ¶ Abbates.lz hic de abbatibus exprmat:idez itelligo ō priorib⁹ archipbyteris vel alijs qbus hoc puilegiū ꝓcessū ceēt eū eadē sit rō.ista autem decre.olim iter exuagātes icipiebat qm̄ nōnulli

studium:ac recipiāt integre⁹ prouētus suos ecclesiasticos sicut illi.

¶ Alexan.quartus.

Abbates[b]:q s apostolica sedes in exhibitiōe būdictionis sup populum spāli pruilegio insigniuit:in eccl'is q ad eos ptinent pleno iure:qñ in eis diuina officia celebrant pūt post missarū solēnia ⁊ vespertinas ac matutinas laudes bendictionem solennē[d] sup populuz elargiri. ¶ Alibi[c] aūt pulice aut per vias ciuitates castra ⁊ villas populis ⁊ plebib⁹ būdictionez facere vt impartiri nō valeant:nisi hoc eis expressō[e] apostolico pruilegio sit concessuz. ¶ Nec eis licitum sit alijs q̄ monasteriorum suorum ꝓuisi:⁊ qui ad illa conuolauerint[s]:⁊ in quos ecclesiasticam ⁊ quasi epalez[p] iurisditionez obtinent:pmaz clericalem conferre tōsuraz[f]: nisi eis id competat ex pleno ꝓfate sedis indulto[g]. ¶ dez.

Actoritate[l]e.apostolice de fratruz nostroruz consilio statuim⁹:q̄ oratoria[m] vel capellas i locis nō exēpti[n] sine dioc'anoruō locorum ipsorum licētia exēpti ꝓstruere nō psumāt:neq in ic cōstructis[o] nec tpe interdicti[p] casibus exp̄ssis in iure dūtaxat exceptis[q] celebrēt vel faciāt celebrari dīna. ¶ Nō si talia pūpserint:ab his p locoz ipsorū ordinarios compescant[r]:⁊ fiq̄ ppt hoc exēptoz ipsoz quersatores in eos sinias ptulerit:illas penitus reuocamus[s]. Inhibemus autem insuper ne in locis etiam exemptis hoc ipsi exempti facere audeant nisi super his sniam vel pruilegiuz habeant sedc apo.[t] speciale. ¶ Causal[v] q̄z siue lites ꝓpal[x]

tenoz etiā pruilegioruz seruabitur.de.co.po:nō.

h ¶ Actoritate exēpti i locis nō exēpti oratoria vl' capellas sine dioc'anoruō snia ꝓstruere nō possūt nec i exēptis sine snia pape:nec pūt exēpti assūere causas ꝓprias suoruō liberoruō hominū i se:ēt si illi sint sui censuales.h.d.

m ¶ Oratōia oratoria debent esse id qđ.verbū sō extij.di.c.vlt.⁊ pe.⁊ ista publica oratoria sine dioc'anoruō licētia non cōstruent in locis nō exēptoz:ō his oratoriis habet.de cēsi.c.vlt.de.ti.patientibus. ꝓuatiz aūt orare i domo sua cuilibz lz nō erigēdo ibi altare nec missaz celebrando.

n ¶ Nō exēpti si cut.n.si anglic' i ciuitate boñ. vel let ecclias erigere ibi posslz sine dioc'ani sic nec exēpti habita ꝓpatōe vt diri.de.c.i.ad iō de ꝓse.di.i.nemo edificet.i aūē. ō ec.ti.§.figs aūt voluerit.col.ir.in aūē.vt nullus sa.oza.do.col.v.

o ¶ Cōstructus.

e ¶ Pleno iure.s.in spiritualibus ⁊ tpalib⁹.de.c.cū ⁊ plātare §.in ecclesijs.⁊.de.c.qñ per confessionem.

d ¶ Solēnē.s.quā faciūt epi solēniter dicēdo Sit nomē dñi būdictū ⁊c.q̄ priuatā būdictionē exhibent etiam presbyteri simplices.xcv.dist.c.ecce ego.dico.

e ¶ Alibi.s.ex ecclesias sibi pleno iure subiectas.

f ¶ Expresso.quātūcūq̄z ergo generaliter loquatur pruilegiuz:hoc ō poterit:nisi id i pruilegio sit expressum ⁊c.si.de.co.li.de hereti.inquisitores.

g ¶ Conuolauerint.vt ibi conuertant⁊ fiant monachi.

h ¶ Quasi epalez.hoc dixit:q vere epalez hīe nō posset.s.vt posset chrisinare ⁊ alia facere q̄ sūt epalis ordinis.si igit abbas i parochia sua vel alio loco hz iurisdictionē ispōalib⁹:qđ alis de iure debet habere episcopus:etiaz puros laicos nec cōuersos nec conuertendos poterit clericare:alis non.sicut enī episcopus laicum non sue iurisditionis ordinarē non potest absq̄z licētia sui epi.supra.co.li.de temp or.c.vlti. sic nec iste abbas talem poterit ordinare.

i ¶ Tōsurā ꝓferf.n.per ipsam clericalis ordo.de.eta.⁊ q̄li. cum ꝓtingat.⁊ hoc intellige sm ōterminationē illius ō abbate būdicto⁊ pbytero:saluo eo qđ habes de sup.ne prela.c.i. ⁊ possūt tales abbates ꝓferre et supiores ordiez vsq̄z ad lectoratū iclusiue.lxix.di.c.j.⁊ in predi.c.cum contingat

k ¶ Indulto.puta quia habēt puilegiū:q̄ quoscūq̄z etiā non subditos volētes ab eis ordinarī clericare⁊ ordinare possint:

p ¶ Interdicti.hodie religiosi etiam exempti violantes generale interdictum:quod seruat mater ecclesia ipso iure excommunicati sunt:per clemen.de excess prela.ex frequentibus.

q ¶ Exceptis.de.c.vt pruilegia.⁊.c.q̄ nōnullis.de sen.excō.pmittim⁹.hodie dic vt.j.de sentē.excō.c.vltimo.

r ¶ Lōpescātur.ecce q̄ q̄ exēptus ppt delictū i loco nō exēpto cōmissū subeat ordinario.de.c.i.

s ¶ Reuocamus.conseruatores enim pruilegioruz ad hunc casum iurisdictionem suam extendere nequeunt: cum se ad hunc casum pruilegia non extendāt.de.c.j. nec se intromittere possūt:nisi de manifestis iniuriis de.co.li.de of.dele.c.i.⁊.vlti.

t ¶ Sedis apostolice.q̄ sicut episcopus ē dioc.in loco non exempto: vt supra sic ⁊ papa est dioc. in loco exempto: puto tamen q̄ hoc casu sufficeret licentia legati de latere:ar.j.de ver.sig.veniens. in prin.⁊.de elec. si abbatem.⁊ ad hoc facit quod diri.de elec.cupientes circa prin.in glo. in hoc casu.

u ¶ Casus quoq̄z facit iste.§.ad ea que no.inno.⁊ hostien.de ap.dilectis.

x ¶ Proprias.palā est illā propriā causam esse cuius damnuz vel emolumentuz ad aliquē suo nomine pertinet.ff.quando ap.sit.l.i.ij.q.vi.būduum.versi palaz

a ¶ Liberoꝝ. i huius.n.sec⁹:ꝛ in hoc nulla dubitatio.

b ¶ Pertinẽt.dicebãt ino.ꝛ ho.i ꝓdicta decre.qꝫ si ali/ quis turbat cultore agri mei vl colonos meos:ꝑ illũ dat mihi vtile iterdictũ vti pos:ꝛ ẽt actio iuriaꝝ:si i iuriã meã illõ factũ sit:ar.ff.de vi ꝛ vi ar.l.viz facit.ff.õ acti. emp.ꝛ vendi.qui pendẽte.ꝛ.ff.de pos.l.i.§.sigs ta/ bulas.õ furto tũ eis facto dãs nõ agit:sibi eni sub/ diti imputẽt qui nõ bene custodie rũt:nec iniuriarũ si nõ sit factũ i iu/ riam domini:sed ꝓpter spãle odi aꝫ subditi:ꝛ istud habuerunt ꝓ in dubitato:qꝫ dãs in iudicio nomie subditi agere nõ potest vt ei satis/ fieret:cũ nec istõ eius principalit interſit:nec sit ei⁹ procur.alioquin eadẽ ratione ius subditi remittere posset illi aũt erẽ pti forte vt durio rem causam ad/ uersariorum illo ruꝫ suoruꝫ homi num redderet:qd sumebãt in se cãꝫ vt actores vel rei qõ nõ licꝫ eis:ẽt si illi sint eis cen/ suales.i.certũ cẽ/ suꝫ soluentes:qꝛ nõ ꝓpter id sunt ipsorum serui.

c ¶ Ealig.pui legiũ pape qꝫ quis excõicari suspẽdi vel itẽdi ci nõ possit nõ ertẽdit ad sẽtẽtias ordinarioꝝ:nisi tale puilegiũ sit cõcessũ regi⁹ reginis vel ipsoꝝ filijs vl re ligioso loco vel ordi.hõ dicit.ꝛ olim decre. ista exuagans erat ꝛ incipiebat:quia ꝓ qualitate:als qñ.

d ¶ Cuiuscũqꝫ.infra moderabitur istud verbum.

e ¶ A quocunqꝫ.itelligas nisi a papa vl legato de late re.j.õ ver.sig.veniẽs.j.rñso.ꝛ hõ idẽ puilegiũ itelligũt habere hi q sũt ꝛcepti i spãles filios rõane eccle:si aũt i speciales subiectos tũc sũt exempti.j.e.si papa.§.silr. ſ ¶ Cõcessa.tolle qõ ẽ.j.de fratrũ nostrozũ ꝛc. redeas §.illis:ꝛ tolle qõ est.j.duntaxat exceptis per que ꝛc.

g ¶ Filijs est si. quod habes supra eodem.li.de offi. dele.c.vltimo.

h ¶ Ratione.si ergo itelligat.§.e.c.i.§.i eos.ꝛ sic nulla connectio:vt ille.§.loquat de puilegio cõcesso religio sis nõ ꝓpter ꝑsonã:sed ꝓpter locũ vel ordinẽ:vt si o/ suorum hominũ libertoruꝫ: que videlicet tantum ad ip/ sos homines pertinent i ijdez exempti suo nomine siue vt actores siue vt defensores ali quatenus non assumant: etiã si sint ipsi dicti homines cen/ suales:cum id nequaq̃ licitũ sit eisdez. Clemẽs.iij.

Nec aliqui õ indultis apli cis ꝓfidẽtes alios ꝓfiden tius in suo iure molestẽt:ꝛ or dinariozuz iurisditionez ꝓtem nãt parit ꝛ eludãt:oẽs indul gentias ꝛ puilegia qbuscunqꝫ singularib⁹ ꝑsonis ecclĩasticis vel secularibus: cuiuscunqꝫ sint ꝓeminẽtie dignitatis cõ ditionis aut status:qꝫ interdi ci a quocunqꝫ vel excomuni/ cari non possint:nec terre vel ecclesie ipsozum ecclesiastico interdicto ſupponi ſub q̃cũqꝫ forma vbozum concessa:illis ꝑ q̃ regib⁹ ꝛ regnis eozunqꝫ si lijs necnõ ꝛ religiosis qbuscũ qꝫ nõ ꝑsonaꝝ tñ sꝫ ordinuꝫ ꝓ uilegiatoꝝ vel locoꝝ ratiõe i hoc imunitas h⁹i ꝓcedit:dũ taxat exceptis de fratꝝ nrozũ ꝓsilio ad ordinarioꝝ sententi as ꝛ ꝓcessus edicto perpetuo ꝓhibemus extendi. dez.

i ¶ Apli ce se.inferiores ꝓlati qb⁹ ꝓ puilegiũ cõcedit vsus mitre:si sũt exempti:in ꝓuincialibus ꝛ ẽpalibus con cilijs vti possũt mitris au rifriſiatis:nõ habẽtibus laminas aut gẽmas:ꝛ si nõ sũt exẽpti:albis ꝛ pla nis vtẽtur in alijs locis vtãt:vt idulta ꝓmittunt egꝫma fuit huius decr. ꝙuisio vt.j. patebit.

k ¶ Non competit.quia sunt ipsi ꝓlati inferio/ res episcopis.

l ¶ Ecclesiarũ suaꝝ idẽ puto si alicui inferiori ꝓ/ lato ꝑsonaliter ꝓpter ipsius ꝑsone ꝓrogatiuaꝫ fuerit puilegium tale ꝓcessuꝫ:qõ interdũ ꝓtin git vt.§.de ꝑsũp.cum in iuuentute.vbi propter ꝓ rogatiuã ꝑsone ꝓcessuꝫ fuit epo ornamentuꝫ ar chiepiscopale.

m ¶ Si tamen.concor. §.eo.c.i.in princi.

n ¶ Dignitatuꝫ.c.di. ra tionis.hoc vult.dicere: veniebat abbas ditissi/ mus i hõ puilegiatus ad ꝓciliũ ẽpale habens pul chrioꝛa ornamenta ꝛ mi trã epoꝛita qꝫ ipe p inspe ctionẽ ornatuũ videbat epus:idẽ in ꝓuinciali ibi eni in ornamẽtis ꝓ cellebat alios epos:qõ satis erat idecẽs ꝛ scãda lizabant epi:puidere er go equiter voluit:ita qꝫ scãdalũ tolleret:ꝛ puile/ giũ aliqõ ꝓferret.Et nõ qꝫ nõ ẽ põpositate respu enduꝫ:imo rõe defendẽ dendum:qꝫ doctoꝛes togati variati ꝛ ornati incedant:vt per illa dignitas doctoratus appareat:sed sunt scholastici repre hendendi qui sibi vestes doctoribus solum congruentes aſ/ sumunt.

o ¶ Tenetur.forte propter capellas non exemptas vel pro/ pter populum non exemptum.

p ¶ Simplicibus.vt non solum non habeant laminas vel gẽ mas:sed etiam nec aurifrisiaturas.

q ¶ Alijs.a ꝓuincialibus ꝛ epal'bus synodis ꝛ concilijs:pu ta cum celebrant in eccl'ijs suis vel alienis.

r ¶ Permittũt.inspiciendus est igitur tenoꝛ puilegiozum ꝛ huandus.j.c.ꝓxi.§.eo.pozro.ioan.an.

s ¶ Cum persone.In ꝓma parte demõstrat quid iuris:cuꝫ quis solo puilegio se dicit exemptũ.In scda ibi si aũt. qd iuris:cum super hõ ꝓscriptionem allegat.In tertia ibi qꝫ si tales.quid iuris cum allegat vtrunqꝫ.

a Infamiam: ō ti. pxi. c. vno. ꝙ uidendum fuit: quia eru
deles erant negligendo famam suam. xij. q. j. nolo.
b Lesionem. metas enim priuilegiorum suorum seruare
debent. ō. c. j. in prin.
c Securo. ad idē. ō. fi. ístru. accepim⁹. vñ si loc⁹ ñ ē secur⁹
ł̄z prī appellare. ō. vt lit.
nō pxte. accedēs. ij. ō. de
ap. ex parte. j. ꝛ. j. ō sen.
ex. venerabilib⁹. ℌ. ꝛ hoc
ipm. alia ł̄ra est secreto.
d Prudētib⁹. ō. ō con
fan. ꝛ affi. c. j.
e Carētib⁹. iij. q. v. q⁹
suspecti. vñ bonū ē ꝙ de
ipor ꝙsensu assumant:
ō offi. ōle. sup. q̄stionum.
f Cōpetentē. ō. de dila.
c. j. als posset apl̄iari vt
ibi: ꝛ considerāda sī circa hoc: q̄ habētur. ō. de
ap. cum sit.
g Moderādū. sic. ō. e.
li. de ap. legitima.
h Impediēto. sic. ō. e.
li. ō tes. ℌ. qñ. ꝛ c. ꝙmissa.
h Integral. i. ne p(ℌ j
cedēs ia vel sequentia⁹ ar
tent articulus de quo cō
tēdit. ff. quēad. test. api.
l. ij. ℌ. diē. ꝛ a capite edē
da est ratio. ff. de eden. l.
argentarius. ℌ. j. ꝛ l j. ℌ.
editiões. ꝛ. ℌ. edere non
videt. ꝛ approbat hoc opi
nio inno. q hoc qō hic
dicit notabat. ō. de fi. in
stru. ꝙngit in fi. ꝛ repro
batur opi. hosti. q ibi no.
ꝙtrarius. ſ. ꝙ priuilegium
erat legendus: ꝛ exhibē
dū solū in illo. c. de quo
erat q̄stio. naz si totus te
nor legeret posset lectio
dare litigandi materiaz
sicut editio qō est ꝯ men
tē ipsius ōcre. ꝙngit. q̄
ɔz verbis pferri: de ver.
sig. itelligēda. ł̄z nō stat
huic: ł̄z prime rōi: nec ita
er simplici lectura oriť litigādi materia: sicut ex trāscripto: qō
plurib⁹ diēb⁹ ꝛ noctib⁹ videtes ꝛ p legētes aduocati: litigia
inde sumūt: vt ibi. ꝛ ł̄z vtraq; opinio satis habeat equitatem
pma tū magis rōne ꝛ illo textu fulcitur: ꝛ iō hic approbatur
h Tradere. ł̄z q̄re reus ꝓbare ꝙpellit: ꝛ edē ꝓpria ístrumēta ꝯ se: ꝯ id. ō. de pba. c. j. C. de eden. l. q accusare. dic ꝙ iste p
uilegiatus siue agat siue excipiat: ɔz probare ex eo ꝙ de iure
cōi intētio epi ē fūdata: ꝛ ꝙ dicit de editiōe locū ɔz in puncta
vl̄ ꝓpria scriptura qua q̄s vsurus nō est: porro in c cōi vl̄ ꝓpria scriptura q̄ q̄s vsur⁹ ē locū nō ɔz: q̄ō dic vt no. i ꝓdicto
c. j. ō pba. ꝛ. ō. de fide. ístru. G. perpetu⁹ ꝛ. ff. de edē. l. j. ℌ. edi
tiones. ꝛ i cle. de vsur. er grandi i gl. vide quod ibi.
l Solumodo. quia non simul allegant priuilegium ꝛ prescriptionem de quo in se. ℌ. tractabit.
m Canonicam. xl. annorum vt in ſra sequitur cuz ſi
tulo: quod dic vt. ō. eo. li. de prescrip. c. j. io. an.
n Ordinarijs. mirū est quō ordinarij cognoscūt in
causa sua ℨ id. iiij. q. iij. c. j. ℌ. negs in sua cā in rubro ꝛ
nigro. ſo. ordinari⁹ bñ cognoscit de cā eccle: l z nō de
ꝓpria: q̄ō dic vt
no. ij. q. vij. siq̄s ℌ.
de de. male. c. j. ꝛ
j. ō pēn romana
itē ordiari⁹ dicit
suā eē iurisditio
nez: ꝛ subdit⁹ ł̄z
negat. ꝛ bene co
gnoscit an sua sit
iurisditio. ō. ō re
scrip. sup l̄fis. ff.
ō iudi. siq̄ser alie
na. Sed ad oēm
suspitionē vitan
daz meli⁹ videt
id exp:diri p de
legatos: vt seq̄t
ℌ. de fo. cōpe. siqs
ℨ. ꝛ. ff. de iurisdi.
om. iudi. l. ꝓtor.
m Huiusmodi
canōica. ſ. nec po
test subdit⁹ obe
dientiā pscribere
ℨ platuz: q̄ō dic
vt. ō. ō pscrip. cū
non liceat.
n Munitos. ꝛ
sic allegās ł̄ duo
sunt audit: vt. ō.
de pscr. auditis.
ℨ c. ti. veniēs. dic
vt dixi. j. de reg.
iur. nllus pl̄ibus
o Per se. sine
prescriptione.
p Predictis. ō.
j. ꝛ ij. rūso.
q Annoruz. xl.
quia minor ñ cur
rit ℨ eccleſiā. xvj.
q. iij. quasi actiōes.
ō. de prescrip. de
quarta.
r Violenta. sic possidentes cum pati debeant penā: ergo non premium. j. eo. licet. ō. e. li. de preben. cum q.
xvj. q. j. legi.
s Precario. sic. ō. de restl. spo. olim. j. ł̄z enim ista sit
iusta causa possidendi: non dat tamen titulū prescribendi: ne ille qui precario concessit ex libertate sua il
liberalitatem reciperet contra naturam contractus.
ff. de precar. l. j.
t Turbentur. hoc idem si solum priuilegium allega
rent: vt probatur in se. ℌ. in prin.
u Communi. xvj. q. vij. omnes basilice.
x In eosdem. Ho quantus fauor priuilegio debe
tur: ē etenī priuilegiuz ex se fauorabile: ł̄z prescriptio odio
sa. ō. ō dec. tua. ꝛ. c. ex parte. ꝛ dixi ō. B. j. ō re. iur. odia.

infamiam⁹ pariūt: ꝛ alīje infe
runt lesionem⁵ ptextu excepti
onis vel libertatis: quam asse
runt se hīe: ordinariorum cor
rectiones ꝛ ordinationes sub
terfugientes: ac eoꝝ forum fi
ue iudicium declinātes. Nos
volentes super hoc de salubri
remedio ꝓuidere statuimus:
vt hi qui se asserunt per priui
legia seu indulgētias aposto
lice sedis exemptos a locoruz
ordinarijs requisiti huiusmo
di priuilegia, vel indulgētias
quib⁹ se dicunt ſore munitos
ipis ordinarijs in loco ꝯgruo
ꝛ securo⁶ aut aliqb⁹ prudenti
bus⁷ viris omni suspitiōe carē
tibus⁸ ad hoc ꝓ dictos ordina
rios deputatis infra tminum
ꝓpetentez⁹ ꝓ facti q̄litate ipo
rum ordinarioꝝ vel delegato
ruz suoꝝ arbitrio moderādū⁵
iusto ipedimento¹⁰ cessāte ostē
dere: ac ad legendū integrali
ter¹¹ exhibē necnō de articlis
de quib⁹ ꝓtroversia fuēit trā
scriptū tradē¹² teneant. C Si
aūt ad fundādā intentionem
suā sup h⁹i libertate solūmō¹³
pscriptionez canonicaz¹⁴ duxe
rint apponendā: eisdez ordia
rijs¹⁵ vel delegatis ab eis viris
prudentib⁹ nō suspectis de p
scriptiōe h⁹i¹⁶ facē debēt fidē.
C Ad si tales priuilegio ꝛ pscriptione asserāt se munitos¹⁷
priuilegiū quidem ipsuz exhi
beant vt in primo h⁹i ꝓstōnis
articulo superius est expssuz¹⁸
C Et si priuilegiū exhibitū nō
ad plenum p se sufficiat ad ex
emptionem seu libertatez h⁹i
ꝓbandā: ł̄z tale est q̄ saltē
cām pbeat pscribendi: coraꝫ p
sonis pdictis annoꝝ. xl. pscri
ptionez teneāť probare: pscri
ptionisq; pbatione pendente.
Lz ordinariorum intentio ō
iure cōmuni fundetur: tamē
quia de priuilegio: quod saltē
cām prescribendi prebet: faci
unt fidem: in libertatis vel ex
emptionis possessiōe non vio
lenta⁹ non clandestina nec cō
cessa precario⁸: de qua fidem
coraꝫ eisdem fecerint: non tur
bentur⁹ Si vero priuilegiū
per se sufficiens: qñ solo priui
legio se defendunt: vel saltez
tale quod prescriptioni cano
nice causam preste: cū prescri
ptionem allegant: nō exhibu
erint: vt est dictum cū de iure
cōmuni¹ ordinariorum inten
tio sit fundata. sua iurisditiōe
vti possint libere in eosdez² do
nec ō prescriptione canonica
vt premissum est fecerint ple
nam fidem. Idem.

a Episcopo⁹ interdictus ẽt ingressus eccle regularibus vel secularibus: q̃⁹ exemptis: qui scienter celebrant vel celebrari faciunt diuina in ciuitatibus vel locis interdictis: nisi ꝑm permissionem iuris: vel excõmunicatos vel interdictos publice ad diuina officia sacramenta vel sepulturam admittũt. hoc dicit. hodie aggrauata ẽ pẽa: qõ dic vt de sepultu. i cle. eos ⁊ in cle. de sen. excõi. ex frequẽtib⁹

b Cõmuniti. ꝺ formis videbis. j. e. ti. si papa.

c Interdictis. viõ cle. de sen. ex com. c. j.

d Ordinarijs. sic. s. eo. ti. cum ⁊ plantare.

e Delegatis. de legati ergo interdicere possũt ad idẽ. s. de of. dele. c. i. ⁊. c. sane. ij.

f Vel a iure. vt s. eo. li. ꝺ elec. vbi periculum. ꝯ. ciuitas. ⁊. s. de censi. quãꝺ. ⁊. i. de penis feticio in fi.

g Officia. celebrans ꝓsẽte excõicato maiori excõicatione vel interdicto non est irregularis. j. de senten. excom. is qui vbi de hoc. iterũ tamen licet celebrare ꝓsentibus iterdictis: quod dic vt. j. de sen. excom. c. vlti.

h Sepulturam. vide cle. de sepul. eos qui.

i A iure statutas. sicut diuersa sũt narrata: sic diuerse puisiões iuris: siqui celebrãt i ciuitate castris vel villis: nisi q̃ztũ eis a iure pmittitꝰ ꝓcẽsat ꝓ ordiarios. s. e. aucte. si celebrãt i loco iterdicto vltra q̃z a iure pmittit sciẽt: sũt irregulares. j. de sen. ex. is q ꝫ si ꝓsẽtib⁹ excõicatis celebrant: secus vt ibi: ⁊. s. dixi.

k Ingressum. hoc aduerte: q: vt. s. dixi. Iꝫ quidaz ex istis nõ sunt irregulares tñ per decre. istam sunt vicini irregularitati ꝯhende: q: si post huiusmodi interdictũ in ecclesia celebrauerint vt prius: irregularitatẽ icurrunt: vt. j. de sentẽ. ex. is cui. Sire debes q gdã hanc decre. ⁊ eius penam dicũt locũ habere tñ in exẽptis: ⁊ pro eis facit: quia multo maiori pena sũt digni: quib⁹ cũ plrimũ honoris ꝓ iussiões ꝓncipũ ẽ ỏlegatũ: repiũt i crimine. C. de episco. ⁊ cle. l. ꝓhybteri. ⁊ ẽ canonizata. v q. vlt. ꝓhybteri. vñ dicaꝫ hoc statutũ circa eos tñ ne ꝓuilegiorũ ꝓtextu flagitiorũ crescat auctas. C. de puile. scholl. j. li. xij. ꝫ ꝯiuz credo: sez hanc decre. ⁊ eius penam habere locum etiam in non exemptis per litterã que. s. dicit quantũcunq; ⁊ c. q. d. decr. ista q vult etiã exemptos: nedum nõ exẽptos hac constitutione ligari ad idem. s. de preben. c. i. cum si.

l Contempserit. sic. s. de immu. ec. quoniam.

m Per exemptionẽ. Tria dicit hec decre. q̃ satis patent: ⁊ emanauit declaratiue ad ea que no. inno. ⁊ hosti. s. e. cum capella. ⁊. c. recepimus. ⁊ fuit sumpta de extrauaganti in no. que incipiebat ad perpetuam.

Ꝺiscoporũ ⁊ aliorũ prelatorũ querelis frequẽtibus ⁊ querulosis clamozibus excitati pñti decreto duximus statuẽdũ: ne aliqui seculares aut regulares ꝙtucunq; exẽptiõis seu libtatis sedis apostolice pꝛiuilegijs cõmuniti⁹: cuiuscunq; ordis religiõis status vel ꝓditionis existãt: scienter celebrẽt vel faciãt celebrari diuina i ciuitatibus castris villis: nisi quatenus eis a iure ꝓceditur: seu locis aliꝭ interdictis ab ordinarijs⁹ siue delegatis⁹ iudicib⁹ vel a iure⁹: aut excõmunicatos publice vl interdictos ad diuina officia⁹ seu ecclãstica sacra vl ecclãstica sepulturaz⁹ admittãt. Qui vo ꝯ ꝓsũpserint: ꝓter alias pẽas a iure statutas⁹ ingressuz⁹ ecclie sibi nouerint iterdictũ: donec de transgressiõe b⁹i ad arbitriũ ei⁹ cui⁹ sniaz ꝓtẽpserint⁹ latis⁹ fecerit ꝓpetent. Idẽ.

n Per exemptionez⁹ ecclie ꝓcessã ipsa ecclesia⁹ ⁊ ipius monachi vel canonici clerici etiã ⁊ cõuersi perpetuoq; oblati. nõ aũt⁹ ecclesie eiusdẽ ꝓsbyter q pochianozuz curã⁹ hẽt quo ad ea q̃ ad curaz eandez ꝓtinent: nec ipi pochiani⁹ etiã itelligũt exẽpti. Verũ si canonici alicuius ecclie eximãt: ipi soli canonici: nõ aũt ecclia vl alij⁹ clerici sũt exẽpti. Si aũt clerici cuiuslibet ecclie eximãt: tũc tã canonici q̃ alij⁹ clici eximũt: nõ tñ ecclesia: nisi aliud in exemptionis pꝛiuilegio exꝓimat. Idem.

o Ipsa ecclesia. cuz altero ꝺm ea q̃ diri ꝫ bern. s. e. c. i. ⁊ subintelligitur exẽpta: ⁊ bene pater per hoc. c. ⁊ ꝓ decre. illã. s. e. li. de ꝓbẽ. q̃libet. q. exiuit ecclesiam cathedralẽ: ne sub generali vocabulo ecclesiarum ciuitatis intelligatur exemisse oia etiã mioza beneficia de ecclesia: vt ibi diri.

p Nõ au tez. sub intelligitur exemptus ⁊c.

q Curam habent. vn de tales ꝓsbyteri habẽt institui ab episcopis ⁊ intelliguntur esse ꝓpetui: quia nequũt absq; rationabili causa ⁊ tunc ab episcopis amouer. s. e. li. de capel. mo. c. vno. ⁊ hoc casu ꝓpter hãc curam ⁊ populũ nõ exẽptũ prelatus exemptus vadit ad synodũ episcopalẽ. s. e. ad apostolice.

r Parochiani. sic alius ẽ cler⁹ aliud ẽ populus. s. e. ex pte. j. ⁊. j. de sẽ. ex. ñ sẽtia. j. rñso. ꝫ hoc ij. rñso videt cõtradicere. s. de ver. sig. cum clerici. vbi nomine ecclesie cathedradalis intelligit solũ capitulũ nõ inferiozes clerici vel conuersi sed ibi de iuramẽto loquitur: quod stricte intelligit: nec extendit ad ea de quibus nõ fuit cogitatuz s. de iureiuran. c. penulti. iurisditio autẽ ita pẽdet penes epis copuz ⁊ capitulũ: q nõ penes inferiozes clericos intelligatur ergo iuramẽtũ ibi ꝺm formã iuris cõmunis: ad idẽ. s. de iureiuran. ad nostram. ij. s. de ver. sig. super quibusdam.

s Non autem eccles. n. bñ ergo dicit io. ⁊ ber. qui no. supza de testa. requisiuisti in glo. hic respondent: q siquid legatur canonicis non intelligitur legatum ecclesie per. l. ff. de rebus dubijs. l ciuibus.

t Alij clerici. sed nunquid per hoc erunt exempti conuersi ⁊ oblati nõ clerici: argu. q sic. xij. q. i. duo. Contrarium credo per hoc. c. quod stricte sumit verba pꝛiuilegiorum exemptionis vt sonant: ⁊ quia non repert de conuersis ⁊ oblatis: vt s. j. rñ. quod si voluisset intelligi expressisset. s. de deci. ad audientiam ad idem. s. de elec. ex eo. q.

u Principaliter. puta ipetrat ꝫ as prelat⁹ sup reuocatione rei ecclesiastice male alienate: gbus dicit: q quest⁹ ẽ nobis. t. ꝫ latus talis ecclesie nobis imediate subiecte: q pdecessor eius: ⁊c. vn de talia verba solemus vocare narratiua nõ assertiua vnde infra sequitur: talia verba narret: ad hoc bene concorꝺ. ij. q. vj. ꝺ quippe. ⁊ quod ibi no. in prima glo.

a ℂ Probata.ꝓra videtur qꝫ no.ber.s.decenſi.cuz olim in prima glo.vbi dicit:qꝫ ſtatur publice ſcripture i q̃ ꝓtineꝫ de finibus epiſcopatuuz:ſz illa ſit facta ob aliud:ſed illud habeat locū in ipſa ꝓbatiõe finiū que ſit p argumētū .s.de pba. cum cāz ꝛ cui ius cõe nõ eſt ꝛrarium:ſed hꝫ ius cõe ẽ ꝓrium:ꝛ ſe querentur hoc caſu plene ꝓbatiões:ꝛ iõ ſec⁹:

b ℂ Aſſerat.No.quia.s dixit narret:ergo hic de aſſertiuis ibi de narratiuis:hodie p'ene ꝓbāt narratiue litteraruz papalium ſi ſunt de ſuo facto ꝛ ſuper his fundetur gratia vel ipſius intētio per clemē.de ꝓbati.litteris.ꝛ vide quod ibi no. in glo.ante penultima.

c ℂ Eccleſie.s.de reſti.i inte.c.ij.de ar.cū tēpore.

d ℂ Sine medio. ſupra e.cum olim.

e ℂ Debeant.optime cō cor.s.e.in his.Et no. arguendū a ꝓbis.s.de de ci.ad audientiaz.de quo dic vt no.xxij.q.v.humane.ꝛ.s.s ver.fig.propter ea.lex tamen non debz imponi verbis ſed reb⁹ ſupra eo.li.de elec.commiſſa ad fi.

f ℂ Et eſt idem. ſcilicet qꝫ eccleſia debz plene iudicari exempta.

g ℂ Libertate.s.eo.cum olim.ij.

h ℂ Indefinite:qꝛ ſecus ſi poſt determinationem alicuius certe libertatis conceſſe:vt.j.§.idem.

i ℂ Collocare locis.eniz exẽptis hoc non pñtē.xviij.q.ij.luminoſo.s.e.li.de of.oꝛ.cū epiſcopus

k ℂ Non exiſtunt.ſz ſunt ꝓilegiati:vt.j.de v.ſig. veniẽs.j.rñ. recipiendo ergo illos in filios:videtur illos recipe in amorē filialē:ſicut ſubdiaconus ordinat⁹ a papa nõ in exemptionem ſed i honorē itelligiť ordinat⁹:princeps tñ eos quos in patres eligit nõ vult alis ſubĳci:vt in auc.qſtõ que de dig.col.vi.ꝛ ſi dominus apud acta nominat ſeruum ſuum filium dicitur ei libertatem conceſſiſſe.C.de lati.liber. tol.l.vna.§.ſimiliꝫ modo.ſed ibi ſibi ſoli ſit ꝓiudiciuz:hic autem fieret ꝓiudicium ordinario cuius iuriſditioni pot⁹ eſt ſauendum.s.e.c.c.cum perſone.xi.q.i.peruenit.vbi ergo papa exꝑimit aliquos ſpāles ſubiectos:ſi eſſent alĳ ſubiecti: ſnia exemptiõis ſeu etiã liber tatis aliquã eccleſiã ad ius ꝛ ꝓpꝛietatez romane eccl̃ie pertinere:vl̃ ꝓſilia v̄ba narret:nõ ꝓpter hꝫ illius ecc̃lie exemptio eſt ꝓbata⁹:niſi de libertate aliter doceatur. ℂ Si aũt eccleſie vel monaſterio exemptionis ꝓiuilegiũ ꝓcedẽdo vel ſuper ipſius exemptione ſententiando:cũ de ipſius exemptionis negocio ageretur:aſſerat⁹ ipſam eccl̃eſiaz foze exemptam:aut eam iuris beati petri exiſtere:ſiue ad ius ꝛ ꝓpꝛietatez ro.ec̃.vel ad ro.eccl̃iã ſpecialiter aut ſine medio⁹ vel etiã ſimplr ptinere:p hoc plene debet exempta huiuſmodi eccleſia iudicari.cuz eni iure cõmuni omnes eccleſie per oꝛbez diffuſe ad ro.ec pertineãt ſi id alicui cõcedať eccleſie vl̃ de ea p ſniam iudicek:ex hoc ipſius cõꝓbatur exemptio vt ꝓiuilegiũ nihil alꝫ allatura ꝓceſſio ei cui ꝓcedit:ꝛ ſnia nullum aliter datura ſubſidiuz eccleſie ꝓ qua ſertur ꝓrogatiuam:cum verba aliqd operari debeant[e]:conferat gratie ſpālis. ℂ Et eſt idez[f] ſi ꝓilegiuz ꝓtineat vl̃ipe papa p modũ exꝑimat ſupraſcriptũ:qꝫ eccl̃ia ſit libera:ſeu qꝫ potiať romane eccl̃ie liberate[g]: vel qꝫ i hoc ꝓrogatiua gaudeat ſpāli:aut ſi dicat idefinite[h] qꝫ eccl̃ie romane annuũ cẽſũ ſoluat ad ꝓcepte iuditiũ libertatis:ſiue qꝫ ipꝛaz eccleſiã eximit ab oꝛdiarĳ ptāte:vl̃ qꝫ nõ audeat illic eꝑs cathedrã collocare[i]:aut impetrandi ſeu oꝛdinationez quãuis leuiſſimaz faciendi exercẽ aliq̃ ptātem. ℂ Similit ſi alĳ recipiank in ꝓprios ꝛ ſpāles ſubietos:cenſenť exẽpti:nõ ſic ſi i ꝓprios ꝛ ſpāles filios romane eccleſie ſint ſuſcepti:tales quippe exẽpti ꝓpꝛea nõ exiſtũt[k]. ℂ Si vo dicať ſimplicit:qꝫ aliq̃ eccl̃ia romãe eccleſie annuũ cenſũ ſoluat:nõ ꝓpter hoc exempta eccl̃a dici dz. ℂ Jõ dicim⁹[m] ſi circa aliq̃ ꝓ ꝓilegiuz ꝓcedať libertas:ꝛ cl̃a ꝺ cenſu ānuo p ſoluendo ſeq̃ť:vt ſi aliqbus:qꝫ ab alio q̃ a papa ſeu eius legato excõicari ſuſpẽdi aut interdici ſñ[n] poſſint:vel aliquid aliud ſpāliť a ſede ap ſit indultũ:vel ẽt dicať qꝫ in ſpāles romane eccl̃ie filios ſint aſſũpti:ꝛ ſeq̃ť in ꝓilegio:qꝫ eccleſie romane ad iudiciũ,libertatiſ p cepte annuuz cenſuz ſoluant. Hiis.n.ꝛ ꝓſimilib⁹ caſibus ſic incertis ꝓilegiati articuľ oꝛdinarioꝛ iuriſditiõi q̃tuz ad alia ſũt ſubiecti. ℂ Lz autez ſic diuerſos ꝓilegioꝛ:qbus eccleſie ac mõaſteria eximũť tenozes ad litiũ materiaz amputandã durerim⁹ deſignandos:p hoc tñ alĳs exẽptionũ ſi q̃ank:ſeu aliaz libertatuz modis vel eoꝛ effectib⁹ nolum⁹ aliq̃tenus ꝺrogari. I dez.

Jez vob⁹ ꝓceſſũ exiſtat[o]: vt inťdicti tēpore ianuis clauſis excõicatis ꝛ inťdictis exclusis[p] voce ſubmiſſa diuina celebrare:aut ſi a contrario non excommunicatos nec interdictos ꝛ aliunde venientes admittere poterãt:ꝛ ar.a cõtrario fortiſſimuz eſt.s.de his que fi.a prela.cum apoſtolica in fi.ſz hoc non eſt verum:niſi illi ſuper hoc ſint ꝓilegiati:vt infra patet qꝛ exquo locus interdict⁹ eſt:videť omnib⁹ interdictũ ibi audire diuina:niſi ſuper hoc ſint

l ℂ Cenſuz.nõ.n. oẽs eccleſie eremꝓte ſoluunt cenſum:nec omnes que cenſũ ſoluũť ſunt exempte.s.eti.recipimus.vñ nõ ꝓbat hoc ẽ cẽ.C.de probat. ad.ꝓbationem .s.de oſ.dele.cum contingat.

m ℂ Idez dicim⁹ ſ.qꝫ non ꝓpter hoc exempta cenſebitur.

n ℂ Non poſſint. de quo dic vt.s.e. ne aliqui.io.an.

o ℂ Subiecti.ergo no.qꝫ vnum ꝛ idẽ verbũ diuerſificať hz adiuncta.ff.de ꝺ.empt. l.qꝫ ſepe.§. veneni.ꝛ.ff.de ver.ſig. l.qui venenum. vnde ſi indefinite dicatur qꝫ ad iudicium percepte libertatis ſoluat cenſum exempta dicitur:vt.s.§ ꝛ eſt idem ſi poſt certam libertatez non ꝓpterea vltra id intelligitur exempta:vt hic ꝛ eſt ſi.s.de dona. paſtoꝛalis.

p ℂ Jcet vobie. ꝺeclarat no. per ino.ꝛ hoſ.s. e.qꝫ nõ nulliſ.

q ℂ Exiſtat.p ſpāle ꝓilegiuz:ꝛ ſic facit ad titulum.

r ℂ Excluſis. iſtud erat quod inducebat dubitationem per eĳ contrarium qua

priuilegiati: nec priuilegiū vnius alteri penitus pdest: ad hoc. s. e. sane. et preterea ait hāc dec. in dubio erat tutius hoc tenere propter periculū animaꝝ: et iō ample etēdū erat: de homici. ad audientiā de sponsa. inuenis. Ꝛ opono q̄ hec decre. ē superflua cū hodie sine priuilegio cōperat tpe iterdicti taliter celebrare ō iure cōmuni: vt. j. de sē. ex. c. vlt. potest dici: qō iuris in cōcessione priuilegiū dictū ē: idem in pcessione p iusc commune vt ibi: et iō forte generaliter dixit. s. pcessuꝝ nō dicens q̄liter. vel dic q̄ etiā per priuilegiū posset habere locum casus noster: et sic audit⁹ prime glo. sue: pone enim q̄ papa intēdēdo iccuꝝ vetuisset celebrari: etiaꝝ vim forma illius decre. sepe. n. pter rebelliones delinquentiuꝝ aggrauāt pene et postea cōcessisset aliquibus celebrare ibi: ꝛ formā istius decre. habem⁹ ergo hunc casum dubitabilē ad litterā: cōtra istā tamē decre. vidi olim seruari i ciuitate bonon. tēpore generalis interdicti: quia religiosi sic priuilegiati admittebant forenses ad diuina.

a ¶ Priuilegiati vt sic accipientes signum crucis pro subsidio terre sancte i ꝟ esset priuilegiati: vel quis alij.

b ¶ Persone puta episcopo regi comitti vel baroni

c. ¶ Premisso. si. anuis clausis ꝛc̄.

d ¶ Domestici. intelligo non ob hanc causam in fraudem sumpti: vt. j. de ver. sig. c vlti.

e ¶ Admittuntur. cōcor. ler. ff. de precar. l. cū peccariū ij. vbi si quis precario rogauit. vt fūdo mozari liceat: et de suis quoꝝ concessū videt: ad idez. ff. de vsu. et ha. l. ij. §. i et. l. se. et. ff. de ver. obli. l si stipulatus fuero illud aut illud. ad idez. C. de aduo. diuer. iu. l. restituēde. vbi dicitur cōcessuꝝ pmaribus intelligi concessuꝝ et his q̄ sub eis sunt: ad idez. ff. de condi. et demon. l. municipij.

f ¶ Nō debēt et ē rō diuersitatis: qr i pmo casu alō priuilegiū eē posset inutile: qō esse nō dz. s. e. i bis. ꝟ i hoc secūdo casu cōuēt⁹ pōt sine familiaribus se celebrare diuina: et ideo priuilegiū ē restringēdū. s. e. vt priuilegia versus fi. qd dices si i cōuētu non sunt nisi tres: et duo sint infirmi: nūqd tertius posset celebrare cū familiaribus? Ho. hostī. in pdc. decre. q̄ nōnullis. q̄ sic ne inutile sit priuilegium ad instar eius quod dicitur de singulari persona supra. §. prori.

g ¶ Cā. ad idē. s. e. q̄ nōnullus in fi. iterdū lz tales admittantur ad auditionem diuinorum: tū prohibentur appropinquare altari. j. de sen. ex. c. vl. §. pe.

h Quoniam. epi cum altari viatico celebrarē pōt: et ibi facere celebrari: ita tū q̄ nō violēt interdictum. h dicit.

i ¶ Ablentare. et si hoc faciunt propter vtilitatē ecclesie censētur esse psentes. s. de cle. nō resi. ex parte. pegrinare tū ad loca remota non debet epūs sine licētia pape: de cōse. di. v. non oportet. ij. s de vo. et vo. redem magne.

k ¶ Cōmode. et sic dicit tunc non posse. xxij. q. ij. faciat. ff. de verbo. sig. l. nepos proculo:

l ¶ Nō decet. ispiciēdū ergo est in cōcessione priuilegij qd deceat: ad idem s. e. li. de elec. cū nō deceat. cuz suis concor.

m ¶ Indulgemus. ista ē igitur iuris indulgētia quaz hūt epi. alia habes s. e. q̄ nōnullis. alias. s. de pe. et re. c. vlti. et aliā. s. e. lib. de of. dele. c. ij. aliā de sē. ex. q̄ piculosū aliā s. de iur calū. c. fi. adde aliā p cle. de cele. miss. di gnū. eandē idulgētiam hūt pdicatores minores: vt. s. e. i bis. et ista idulgētia pōt vti epi absq; dioc̄sano vel parochialiū pbyteroꝝ lnia: absq; tū parochialis preiudicio: vt ibi dz. cū istoꝝ lautez altari viatico poterit epūs pone vadēs ad curiā de mane ante cāpanā dici dicere vel facere dici missaz et pergere vias suas: et sic non ipedietur i dieta: qō fieret si haberet necesse expectare d'em et horam solitā et opportunitatem ecclesie.

n ¶ Trāsgressiōe. lz. n. possint celebrare in loco iterdicto: nō tamē alta voce et admissis interdictis et interdictum violando. s. e. q̄ nonnullis.

o Ꝟsi pignorationes. Repsalie ꝟ psonas ecclesiasticas pceditur: vel pcesse nō debēt ertēdi ꝟfacientes nisi revocēt. j. mēse: singulares sunt ercōicati vniuersitates iterdicte. hoc dicit. et sic cōstrue. ast i q̄uis pignorationes sint iure ciuili prohibite tāq̄ graues legibus: et ꝟie naturali eqtati: q̄s vulgaris elocutio nominat repsalias i quibus alius pro alio pregrauatur: vt tamen ꝛc̄.

p ¶ Elocutio intelligas quoꝝdā locoꝝ: et nō p̄sideradū q̄liter vulg⁹ loq̄tur. ff. de fun. in. et istru. le l. cum delamōis. §. asinā s. e. li. de re. ec. nō alt. h ꝟsulissimo. et. s. de spon. et litteris. j.

q ¶ Pregrauat. qō eē ñ dz. s. ō his q̄ fiūt a ma par. ca. q̄sui. t. C ō sol. tes sigs suo. j. ō re. ur. si dz cū suis pcoꝝ nō ob. q̄ heres bonoꝝ possessor quēlīt p ōfucto: qr eadē p̄sona cēsēt idē i successore ad pdecessorē. s. ō sol. c. j C. si cer. pe. l. j nec ob. ō fideiussore q rōe sue obligatiōis quēlīt tū quēlīt puato tenore illius auc. C. de fideiu. sauē pūte. et qō no. s de fideiuss. c. ij. i. glo. Ꝟ q̄rebat hic gar. an cōdenato debitore intelligat condēnat⁹ fideiussor. so. aut ē fideiussor pctus aut iudicij. In contractu condēnato debitore no intelligit pdēnat⁹ fideiussor pctus: ꝟ agēdū erit cū eo actiōe ex stiplatu. ff. ō fideiu. Ꝟ grece. §. si cuz fideiussore. ibi. n. dī: q̄ agit cū vtriuslibet. si. n. pdēnato debitoꝝ pdēnaret et fideiussad gd ageret cū fideiussore: si vo fideiussor ginēuēlit i iudicio si tū pmisit reū i iudicio sisti pdēnato ꝛo absol

uit fideiusso:q; tã adipleuit qõ ꝓmisit: videlz q; fec reũ iudicio stat.ff.õ fideiuss.grece.§ j.si ãt iudicatũ solui ꝓmisit cõdẽnato reo ꝯdẽnat ⁊ fideiusso: ꝓ qseqns. ff.iudi.sol.l.j.⁊ est tdẽ dicẽdũ si toti⁹ cause fideiusso: ẽ accept⁹:vt i pdicto.§.ff. õ fideiuss.grece.§.ij.ad fi. Itẽ q̃rebat ipe guil. qd si clic⁹ pnci-pal' debito: cui⁹ occõne repsalie sẽ ꝓcesse captus ẽ:an hẽat hec õcre.locũ: ⁊ dicũt qdã penã isti⁹ decre.locũ si hẽ: tũ q: hic ḡuat ꝓ seipo:tũ q: ꝑstõ penal' ẽ rẽstrigẽda:ad hõ ẽ.li.õ elec statutum.

a ℂ Legib⁹.C.ne vr.pro ma.ꝑ totũ.ne fil.ꝑ pa.ꝑ totũ.⁊.C.vt nil⁹ ex vica.ꝑ alie.vica.õmo.l.j.ẽ.n. fancii⁹ nocẽtẽ ipũtũ relig̃re:q̃ inocẽtẽ ꝯdẽnare.ff.õ pe.abstẽ. bñ ẽ tñ iterdũ reperire:q; lege p mittẽte pũitur aliqs sine culpa:sed ñ sñ cã. quod dic.vt. j'. de reg.iur. sine culpa.

b ℂ Mãli.ꝓco:. igit hec eqtas nãlis rigoꝛ: q̃ est q; alt' alti⁹ odio ñ ḡuet: ⁊ q; qs ñ locupletet cũ alteri⁹ iactura.j.õ reg.iu. nõ dz.⁊.c.locupletari.⁊ q; qs alti ñ faciat ⁊c.j.di. in pn.ẽ.de ma.⁊ obe.dilecti.iterdũ tñ discrepãt.ẽ e.li.õ re.pmu.c.vno cuz suis conco:.

c ℂ Eccliasticis. clicis tẽplarijs hospitalarijs quẽsis deo ꝺuotis.xij.q.j.duo.ẽ.õ sẽ.er.pochianos.ẽ.e.li.õ elec.sciant.

d ℂ Spalius ihibẽt .tolle qõ ẽ.j.pũi õcreto⁹ distincti⁹ ihibemus ⁊ redeas.ẽ.eas ꝓcedit ⁊c.solet.n.pl⁹ timeri qõ spãl⁹ ⁊c. xxiij.di.q̃ q̃.⁊.ẽ.de heret.si aduersus.

e ℂ Cõcedi. ꝓ credito cãci vni⁹ dioc.õ clicos alti⁹ dioc.i q̃ sit ꝺbito: ꝑstitut⁹ seu ꝓ credito alicui⁹ laici vni⁹ dioc. õ laicos ⁊ clericos alti⁹ dioc.qõ graui⁹ esset.dicũt tñ doctores q.c.illud.xxiij.q.j.dñs .nõ eẽ co:rectũ.tũc.ſ qñ dñs vel ciuitas regñita ñ vult iusticiã facẽ:ita tñ q; ⁊ tẽ ad clericos si ertẽdat'.

f ℂ Abusuz.q: õ libertatẽ ecclasticã.ẽ.õ iureiur.c.j.

g ℂ Extẽdi.fac dũaz int ꝓcedi.⁊ ertẽdi:q: ciuitas vl' supioꝛ dẽ ꝓcedẽ:ille cui ꝓcedũt dẽ ertẽdẽ:puta q: ciuitas boñ.õdit repsalias ciui suo õ florẽtinos quas ille ertẽdit ꝓtra clericos.

h ℂ Bistricti.i.stricte vl' ꝑpe.ſ.q̃ ꝑ ciuilẽ ꝑstõez ihibitũ cẽt.

i ℂ Pręsũptionem. idest concessionem vel extensionem repsalarum.

k ℂ Sensem.quot ꝺies habere debeat mensis:dixi.ẽ.e.li.õ elec.q̃ sit. quid si infra mensem istum ꝓcessum fuit ad actum: q: fuit psona ecclasticа ꝓ alio pignoꝛata: nũ qd habebit locũ hec pena infra mẽsem: dic ꝺm gar. q; in statuz ꝓ stinuz reuocãduz:erit infra mẽsez .j. de sen.ere.õ. quicũq; vel ꝺm guil. reuocatio reintegra fieri debet anteq̃ ꝓcedatur ad actum:alis locum habet pena:argu.ff.man. si mandassem.ſt ad mace.si tamen.⁊.l.si filius.ẽ.õ de rescrip.er parte decani. ſz si ante istam constitutionem concesse erant vel extense repsalie contra clericos non habet locum pena: quia constitutio tanq̃ graues lẽgib⁹ ª ⁊ egtati naturali ᵇ q̃ie ciuili sint ꝓstõe phibite:⁊ vt.tñ eaz phibitio l psonis ecclesiasticis ᶜ tãto amplius timeat': q̃to in illis specialius ᵈ inhibent': eas cõcedi ᵉ q̃ psonas ꝓdictas seu bona ipsoꝛ: aut q̃tũcunq; generaliter ꝓtextũ cuiusuis ꝙsuetudinis quaz poti⁹ reputam⁹ abusuz ᶠ forte ꝓcessas ad illas extẽdi ᵍ pñti õcreto distincti⁹ ihibez⁹

ℂ Illi aũt q õ fecerit: aduersus psonas easdez pignoꝛationes seu repzesalias ꝓcedendo vl' extẽdẽdo ad eas: nisi psumptiõez ʰ h⁹i reuocauerit a ꝓcessiõis vl' extẽsiõis tpe infra mensez ᵏ: si pfõe singlaret fuerit: sẽtiã excõicatiõis incurrãt. si ꝺo vniuersitas: ecclasticо sb iaceat iterdicõ.

De penis.

Omana ecclia.⁊.j Licz ᵐ ãt remeñ. archiepo suã ꝓuinciam visitanti ⁿ: eos q; tunc sibi vel sue familie aut alijs ° quos ꝑ pter hoc ꝑ eandez ꝓuinciam dirigit: ⁊ ẽt qñ concilium conuocat: eos q; nuncijs suis: q̃s ꝓ illo ᵖ vel als per ꝓuinciaz ipsam sua debita ᵠ iurisditiõe vtendo transmittit: iniuriari ꝓsumunt: si hac occasione sua in bis ipediatur iurisditio: ꝑ iniuria h⁹i ꝺummodo existat notoria ꝓpria auctẽ punire ˢ nisi ãplius ei de remẽsis ecclesie ꝙsuetudine ꝙpetere' digno scañ.

ℂ Sibi etiã ⁊ metropolitanis alijs ᵗi suis ꝓuicijs: ꝺuz sic i illis iurisditionẽ exercent punitẽdi mã festas ᵘ ⁊ notorias offensas tunc eisdem illatas vel suis: et si exinde ˣ impediri punire notorios iniuriãtes sibi nũcijs ⁊ familie sue: quos mittit per eandẽ ꝓuinciam si ꝑ id sua iurisditio ipedit: als nõ nisi consuetudo ampli⁹ tribuat: sed hodie tales i iurias tunc punit: etiam si iurisditionem nõ ipediant. hoc dicit

m ℂ Licet. idest licitum est.

n ℂ Visitanti. qõ singulis annis facere potest seruata forma decre. ẽ.e.li.de censi.ro romana. etiam si episcopi ñ sint negligentes. e.ti. c. vl.⁊ tolle hic qõ est .j. ꝓpria auctoritate punire eos q; tunc ⁊c.

o ℂ Alijs. qbus cũ qz etiam si de familia sua nõ sint.

p ℂ Illo. transmittit quod est. j.

q ℂ Debita. qõ dic vt no.ix.q.iij.c.ij.ẽ.õ of.oꝛ. pastoꝛa

r ℂ Pũre.⁊ sic ẽ iudex i cã sua: ad ide.xxiij.q.iij.(lis guilisari⁹. sed ꝺ q: nemo sibi vl' suis ius dicere dz.C. nequis in sua causa.l.vna.xxiij.q.iij. inter querelas.⁊ q.v. de occidendis.⁊.iij.q.iij.c.j. de hoc vide .ij.q.vij. sigs erga.⁊.ẽ.õ cle.maledic.c.j. Birit hic ber. q; si iniuria illata plato ipm tñ ꝙtingit: nõ pót aliquẽ ꝑ iniuria illa punire: si ꝺo tang't ecclesiaz vel publicã vtilitatẽ potest iniuriantes punire: imo nec talem iniuriam remitterre posset. lxiij. di. salonitane. ad istar filijfamilias q; potest remittere iniuriã sibi factam in quantũ ipluz tangit: ſz nõ iquantũ pẽm. ff. de iniur. l.j. §. vlſq; adeo. iniuriã igitur sibi vl' suis illatã ꝑ quã ei⁹ iurisditio ipe dit: potit punire archiepus si notoria fuerit: als non de vsu iur: misi cõsuetudo ampli⁹ tribueret: puta q; etiã nõ notorias ⁊ eas q̃ iurisditiõez nõ ipedirẽt pũire possent. cõsuetudo eni iurisditiõez tribuit. ẽ. de fo. ꝙpe cũ ꝙtingat. sed modo inno. iurisditionem ipsorum ꝓ gando huius decre. beneficio concedit: q; tales iniurias: etiam si iurisditionem non impediant punire possint.

s ℂ Alijs. ad idem. ẽ.e.li. de of.oꝛ.c.j. in fi.

t ℂ Et. ꝓ.i. vel ꝺm alios ꝓprie. vt .ſ. etiam manifestos per publicam famam: extra de accu.ſ. qualiter. ij. punire possint.

u ℂ Extinde.i. ex iurijs supradictis.

O Egradatio. bene sciebamus qualiter clericꝰ degradatus tradendus erat curie seculari. ℣. de ℣. sig. nouimus. ℟ pus erat sciendū qualiter deberet degradari: ⁊ hoc docet hec decre. dicēs in sūma quibus assistentibus fieri debeat degradatio: ꝙbus vestib⁹ ornamentis libris ⁊ instris i degradatiōe fiat hec expoliatio: ⁊ ꝙbus vbis vtatur ipe degradās

b ¶ Canonibus xv. q. vij. felix. ⁊. ℌ. si aūt. ⁊. c. seq. ad iunget. n. sibi epūs cā pbyteri ler epos: in cā diaconi tres vt ibi: ⁊ dicamus ꝙ eodem iure censebit subdiacon⁹. ℣. de ser. nō or. miramur ⁊ hec va ꝓterq; i casu. ℣. e. li. ō ber. c. j. ⁊ sic vex ē dicere ꝙ spūalia facilius ꝓstruātur q̄ destruāt: qz solus epūs dat ordinē quem solus tollere nō pōt. xv q. vij. epūs soluꝫ ℣. de transl. inter eos: pozalia.

c ¶ Pōtia. regrif tū pūtia capli sui ℣. de accu. q̄liter ij. de excel. pla. c. j. xv. q. vij. epūs nullus. nisi de ꝓsuetudine sine ipsīs hoc facere posset ℣. e. li. ō ꝓsue. c. iij.

d ¶ Clici. ℣. ō clico egro. c. j. io. an.

e ¶ Insignia. ff. de his ꝙ no. infa. l. ij. ℌ. ignominie cā. ⁊ talis ē infamis vt ibi: ad idē ff. de re mili. l. iij. ℌ. pena. ⁊ in auē. vt clerici apud ꝓ pri. episcopos. ℌ. vl. coll. ix.

f ¶ Spectans super q̄ vide. xxiij. di. episcopus. cum. c. se.

g ¶ In eodem. ita facuūt monachi apostate: faciūt. n. se in totū tondere ne appareāt vestigia monachatus.

h ¶ Priuilegio clericali approbata ē igit opi. alani ⁊ bar. butr. ⁊ reprobata opi. bu. io. ber. ꝙ dixerūt ꝙ pcutiens degradatū icidit i canonē pp̄ character quem iurisditionē hꝰ i nō cōtingat: libera sit de nostra speciali cō cessione facultas. ¶ Bonifac. viij. bitereñ. episcopo.

O Egradatio[a] q̄liter fieri debeat a nobis tua fraternitas reg̃uit: sup quo tibi taliter rñdem⁹. ꝙ ℣balis degradatio seu depositio ab ordinib⁹ vel gradib⁹ ecclesiasticis ē a ꝓprio epō sibi assistēte in degradatione clicoꝝ in sacris ꝓstitutoꝝ ordinibus certo epoꝝ numero diffinito canōibus[b] facienda: q̄q̄ ꝓprij epi sentētia sine alioꝝ presentia[c] sufficiat in degradatione eoꝝ qui dūtaxat minores ordines receperunt. ¶ Actualis ℣o siue solennis celestis militie militisi. i. clici[d] degradatio: cū ad eam fuerit procedendum fiet vt auctorizatio eius q̄ militie deseruit armate: cui militaris detrahuntur insignia[e] sicq; a militia remot⁹ castris reijcit: priuatus ꝓfessio ⁊ ꝓuilegio militari. ¶ Clericꝰ igitur degradādus vestibus sacris indutus: in manibus hñs librum vas vel aliud instrumentum seu ornatum ad ordinem suū spectans[f] ac si deberet in officio suo solenniter ministrare: ad epi pñtiam adducatur: cui epūs publice singula siue sint vestes calix liber seu q̄is alia q̄ illi iuxta morē ordinandoꝝ clicoꝝ i sua ordinatiōe ab epō fuerit tradita seu collata singulariter auferat ab illo vestimēto seu ornamēto q̄ datū vel traditū fuerat vltimo ichoādo: ⁊ descēdēdo gradatiz: ō gradatōz ꝓtinuet vsq; ad pmā vestē q̄ dat collatiōe tōsure: tūcq; radat caput illi⁹ seu tōdeat: ne tōsure seu clicat⁹ vestigiū remaneat i eo dē[g] ¶ Potit aūt epūs i degradatōe hꝰ i vti vbis aliqb⁹ ad terrorē illi⁹ apponit: q̄ i collatione ordinū ff. plata dicēdo p̄sbyto hꝰ filia vba i remotōe planete: auferim⁹ tibi vestē sacerdotalē ⁊ te honōe sacerdotali ꝓuam⁹ q̄q; i remotōe reliq̄ꝝ insigniū simb⁹ vbis vtēs i ablatōe vltimi: qō i collatōe ordinū fuit pmū: infrascripto vel alio simili mō ꝓnunciet siue dicat: auēte dei oipotētis pris ⁊ filij ⁊ spūs sācti ac nra tibi auferim⁹ habitū clicalez ⁊ deponim⁹ degradam⁹ spoliam⁹ ⁊ exuim⁹ te omni ordine hñsicio ⁊ ꝓuilegio[h] clicali. I dez

Q Uāuis[i] ad reoꝝ custodiez nō ad penā carcer spālit deputatus esse noscat[k] nos tñ nō ipzobam⁹ si subiectos tibi[l] clicos ꝓfessos de criminibus seu q̄ictos eoꝝ excessibus ⁊ pōnis ceteris q̄q; circunstantijs prouida deliberatione pēsatis i ꝓpetuū[m] vt ad tps: prout videris expedire[n]: carceri mancipes ad penitentiam pagendam[o]. I dem.

C Bicūq; alcui ⁊ eius filijs seu posteris vsq; i certā gnationē: pena ꝓponit ab hoie vl a iure pena ipa eos tñ afficit: qui per masculinā[p] o ¶ Peragendā. hoc idem ꝓbabatur. ℣. de here. c. pe. in fi. ℣. ō verbo. signi. nouimus in fi.

p ¶ Ubicunq; posteris ponē exēplū. ℣. eo. ti. in quibusdaz.

q ¶ Masculinā. ⁊ merito: qz imunitas alicui ⁊ eiꝰ posteris ꝓcessa nō ꝓphendit feias. ff. de mu. ⁊ ho. l. vacatio. ff. de iure imu. l. j. ℌ. ꝓterea ex quo gs de nupt⁹ natus ē patrem

ite rētinet ⁊ i memoriā ēt ꝓstine dignitatis. ff. de decur. l. vlt. de ꝓfe. di. iij. oñdit no. aūt b. l. di. accedēs. ⁊. liij. di. c. ij. lxxxj. di. dictū. ℣. de here. ad abolēdaz. ℌ. j. ℣. de sen. ex. ꝙtingit q̄ opio adhuc forte ē vera i ℣baliter depositio: ō quo, loqtur ꝓpe: ꝓiū ⁊ in actualiter degradato hēat locū iste finis sicut ⁊ in ipsoꝝ restōne est distinctio iter eos: vt no. ij. q. vj. iō. ij. facit ēt hec lra ꝓ opi. bart. butr. no. ir. q. j. i sūma. ⁊ ꝛ opi. io. ibi posita: ⁊ ꝓtra opi. lau. ala. ian. ⁊ ber. no. ℣. de cle. ex. mi. c. ij ꝙ dixerunt degradatum confiteri veruz sacamentum eucharistie.

i ¶ Uāuis. q̄uis inuētio carceris fuit ad custodiam. tñ potest qs puniri pena carceris perpetuo ⁊ ad tempus. h. d.

k ¶ Noscat. C. de custoreoꝝ. l. j. ⁊ vlti. vbi dō de bis quos carcer tenet in clusos apta diffinitio est sancim⁹: vt aut quictos velox pena ſbducat: aut liberādos custodia diuturna non cōmaceret: ad idez. ff. de pe. l. aut dāna ℌ. solent.

l ¶ Tibi. cui loquat non apparet: vñ intelligatur non soluz in epo: ꝛ ēt in quocūq; qui iurisditioni ꝓeest ⁊ delicta punire pōt: ad idem. j. de sen. ex. si clericos ⁊ qō ibi dixi.

m ¶ In ꝓpetuū. si hoc ex pmā: an in ꝓpetuz an ad tps stabit expressō: si simplr dānetur: ꝓpetuo ītelligif nō tpaliter dānatus. C. de penis. l. seruus de quo dic: vt. l. dis. c. j. ℣. de cōsti. er lris. ff. de postu. puto. ℌ. j.

n ¶ Expedire. sic i carcere quo ad custodiā. ſ. oz fieri mirtio seruū: et. C. de custo. reo. l. iij. sic dico ꝙ i carcē quo ad penaz nō fiet mirtio. ⁊ ē sile qō dicim⁹ de monasterijs q̄ nō debēt eē duplicia. xviij. q. ij. diffinim⁹. periculosa ē. n. talis ꝙmirtio ℣. e. lib. ō sta. reg. c. vno.

seq ꝫ ⁊ nō matrē. ff. de sta. ho. l. cū legitime qō oio vex ē: ⁊ qñ agit de dignitatibus ⁊ de honoribus ⁊ de penis imunitatibꝰ vt. C. de de decur. l. eos idulserunt. ⁊. l. exēplo. ⁊. l. nullus. ⁊. l. si ille. lx. ⁊. C. de pe. l. decurionū filij. ff. de penis. l. mozis. §. fi. ⁊. ff. de decur. l. ij. §. i filijs. ⁊ ē nō qz filij sequunt agnationē pīs ⁊ nō matris: ⁊ nobilitant radijs patrū sicut ⁊ vroꝛes radijs mariꝛoꝛ. l auē. de consul. circa medium colla. iij. ⁊. ff. de sena. l. j. ⁊. l. femine. ⁊. l. liberos ⁊ adde qō dixi. §. eo. li. de here. statutū. ij. ⁊ bene facit. ff. de ven. i pos. mit. l. j. §. j.

a ¶ Jure. §. e. li. de here. c. ij. ⁊. c. statutū. ij.

b ¶ Sententia. §. eo. lib. de scimati. c. vno. Sz pone vsqz ad tertū vel aliū certū gradū iure vel sententia dānata est vtraqz linea masculīa ⁊ femunina: ego non dānatus cū filia sic damnati qrabo matrimoniū: querit an filij sic suscepti ō tali matrimonio sint damnati: hanc questionez forma uit ho. §. e. tiān quibusdam: ⁊ dixit distinguendum an talis mulier sciēter ducta fuerit: ⁊ tūc dānati sunt filij vsqz ad ex pressam lineaz. an ignoranter: ⁊ tunc filij nō sūt dānati ꝓpter patris ignorantiā: sicut ⁊ iguozātia alterius parētuz facit p lem legitimā: als de ill e gitimo ꝓpleru genitā si bāna precesserūt. §. de clā. despō. cū inhibitio. §. q fi. sunt le. er tenoze. ff. ō ritu nup. l. iulia. ⁊ sic ēt posset itelligi ꝫ cū. c. xxxij. q. iiij. liberi. vl loquat aliud ꝫ legē lombardoꝛ: qō dic vt no §. de ser. nō oꝛ. c. vl. qō dicit de sciente pēsse sit vex: sz qō dicit de ignorante posset esse vex in ignozātia facti. s. qz nesciebam illū talē eē: ꝫ i ignozātia iuris: qz sciebā illū talē eē. ꝫ ignozabā qō ius posteros eiꝰ dānaret: secus ad hoc. j. ō reg. iur. iuris ignozātia. sed in ignozātia facti vī ꝑ: sicut siquis credēs ꝓbere cū liberā ꝓbat cū serua. tū filij sunt ꝓpui dñi ancille: sed ibi nō ēst mix si ignozantia non excusat per quam ipsi domino fieret preiudicium si excusaret: sed hic nulli iufertur preiudicium. ⁊ ideo sustineri potest illa solutio.

c ¶ Elicis. in ꝓma pte punit bonifa. isequētes peuciētes aut capiētes cardinales ⁊ eiꝰ criminis socios vsqz ad. §. q si qs vbi punit eoꝝ filios ⁊ nepotes: ⁊ hoc vsqz ad. §. pñti. ibi ipsi secuꝝ obꝰ penā addit vsqz ad. §. cū aūt. ibi ponit quā satisfactionē cū absoluēt facere debeāt z qd p absolutionē ꝓsequantur vsqz ad. §. illud vbi tractat de nudijs cōsiliarijs vel simpliciter fauentibus huic crimini vsqz ad. §. cetez. vbi ad collaterales pmittit has penas ertēdi vsqz ad. §. pmissis. ibi ponit ō insequētibꝰ clicos vel religiosos familiares pape vel cardinalū vsqz ad. §. siquis. ibi ponit de occidētibꝰ cardinales vsqz ad. §. q hoc. vbi dicāt nihilōminꝰ ptātes, seculares penis legalibus ꝯ tales vti debere: ⁊ hanc ꝓstōnem etiā facere obseruari: ⁊ ꝓtrafacientibus penā imponit.

d ¶ Inherētes. ad idē de iur. calum. c. j. cum si.

e ¶ Detractis. ad idem. §. in ꝓemio huius libꝛi.

non femininā lineam descendere dignoscuntur: nisi aliud in iureª vel sentētiaᵇ sit expꝛessum. Idem.

Elicisᶜ recoꝛdatōis hoꝛij pape tertij prede cessoris nostri vestigijs inhe rentesᵈ quibusdam additis ⁊ detractisᵉ de cōmuni fratruz nostrozum consilio hac in perpetuum valitura cōstitutione sancimus: vt siquis deinceps in hoc sacrilegijᶠ genus irrepserit: ꝙ sancte romane ecclesie cardinalemᵍ hostiliter fuerit insecutus vel percusserit ʰ aut ceperit vel sociūⁱ fuerit sacientis: aut fieri mandauerit vel factum ratumᵏ habuerit aut consilium dederit vl fauoꝛemˡ aut postea receptaueritᵐ: vel defensauerit scienter eundem: sicut reus criminis lese maiestatis perpetuo sit infamis: diffidatus nihilominⁿ ⁊ bannitus sit intestabilis. vt nec testamenti liberam habeat factionem: nec ad alicuius bona extestamento vel ab intestato vocetur: quatenus ab omni successione repulsus publicaqz repulsa confusus minus inueniat sue malicie successoꝛem: fiant habitatōes eiᵒ deserte: ⁊ vt non sit qui eas inhabitet: dentur cuncta ipsius edificia in ruinā. ⁊ vt ꝓpetue notā infamie ꝓpetua ruina testetur, nullo tpe reparenᵗ nullus ei debita reddere, nullus respondere in iudicio teneaᵗ qcqd ēt i bonis iueniᵗ ipsius fisci vel rei publice dñio applicēt. vt ex illis nil transmittat ad posteros sed potius cū ipō quodammodo dānenᵗʳ ⁊ sua

f ¶ Sacrilegij. qō tanto maius esse censetur: quanto ꝑsona q̄ patitur maioꝛ ē de pe. di. j. aut facta. C. de epi. ⁊ cle. l. siquis in b ⁊. j. eo. §. premissis. de multiplici sacrilegio tractaᵗ. xvij. q. iiij §. sacrilegiū ⁊. c. sequentibus.

g ¶ Cardinalem ꝓtra peuciētes capientes vel bānientes ēpos p uisum ē hodie p cle. de pe. siquis suadente.

h. ¶ Percusserit hoc itelligo i illo qui non iure hoc facit: qz nō se defendendo. tūc. n. cessaret pena: de homi. significasti ij. de sen. ex. si ꝙ nō eni tunc peccat cū auctoꝛitate legis id faciat xvij. q. iij. q pec cat.

i ¶ Socius. cum enim eū comitet par facinus: pari pena punietur. C. de epis. ⁊ cle. l. fi. ⁊ de hoc ij. g. j. notū. ⁊. §. ō of. dele. c. j. §. ō sen. ex. q̄ste. xviij. q. vl.

k ¶ Ratū habuerit. itellige hoc eiꝰ ꝓtempla (c. vlti. tione vel noie sit factū. vt. j. de reg. iur. ratum quis. ⁊ j. de sen. ercō. cū quis. ij. respōso. alij contra dicētes hoc speciale: ꝙ pena habeat locum in ratificante: ꝫ nō fuerit suo nomine gestum: sed credo standum regule.

l ¶ Fauoꝛem. non nudum nec simplicem. q: de illis ostendet. j. §. illud.

m ¶ Receptauerit. parī enim pena sunt puniendi pessimi receptatoꝛes: sine quibus delinquentes diu latere non possunt. ff. de recep. l. j. C. de his qui la. occul. l. j. ⁊. ij. nisi essent consanguinei vel affines. ff. eo. titulo lege. ij.

n ¶ Damnēntur ⁊ sua regulariter contra quia bona damnatoꝝ transeunt in heredes: ⁊ non in fiscum C. de bo. damna. auē. bona sed hic fallit in hoc crimine lese maiestatis. C. ad. l. iuliam ma. l. quisquis est canoniz. ata. vj. q. j. §. vez. ⁊ in crimine heresis. §. eo. li. de here. cū scōz: ⁊ in casibus ibi positis.

o ¶ Disponant. illū nō vocatis: etiam si de facto pos

siderent.ſ.e. lib. de preben.lucz.ij. ꝛ hoc ſonat ver. libere.ſ. poſituz

a ¶ Rectam de collateralib⁹ enī tractat.j.§.ceterꝫ.

b ¶ Pontificalē als enim tales nō includebantur: niſi fuiſſet de ipſis expreſſum ſ. de conceſ.prebē. dilectus. ad idem ſ.eo.li. de here. iquiſitores.ꝛ.ſ. de ſen.er.q: periculo ſum.io.an.

c ¶ Virili.intelligebatur: niſi aliō fuiſſet expreſſuz ſ.c.prior.

d ¶ Beneficiuz de dignitate.ſ. dixerat: hic de beneficio dicit idē.

e ¶ In ſecutione de percuſſis ꝛ captione non erat dubiū: ſed de inſecutione hic ſpecialiter ſtatuitur hec pena.

f ¶ Vicinaruz.q ſint loca vicina: dico iudicis arbitrio quo ad ꝟ relinquendū. Et poſſent dici vicina non diſtantia vltra duas dietas vſgaregs. ſ. ō reſcripti nōnulli vel legales.ſ.e.li. de prebē.pñti.§. loca.vel non diſtantia vltra vnā dietam.ſ.e.li. de reſcrip. ſtatutum vel infrꝫ prouincium ſ.de elec.coraz.arbitretur ergo in hoc bonus iudex.io.an.

g ¶ Articulo.ſi.x. vij.q.iiij.ſigs ſua potes per rectam⁹ lineam⁹ deſcendentes: bñficiatū ſeu bñficiatos quouis beneficio: ēt ſi pontificalem⁹ adeptus vel adepti fuerit dignitatem: ſint eis ipſo iure priuati: ſpe promotionis omnino ſublata.

Nulli preterea taliū filiorū atqz nepotū ex virili⁹ ſexu deſcendentium ab eiſdem aliquius aperiatur ianua dignitatz aut bonoris eccliaſtici vl mundani: ſeu ad alicuius loci regimen ſit aſcenſus. ſit eis poſtulandi negata facultas. ſit notarie: iudicatus: ꝛ quod libet aliud officiū ſeu miniſterium publicum interdictum: in iudicijs eozum aſſertio contra quē quaz nihil fidei: nihil credulitatiſ inueniat: vt ad teſtimoniū prozſus reddantur idigni. ſit eis ad ordines aſcēſus inhibitus. ſi ad bñficiū⁹ vel officiū eccleſiaſticū degeneratur aſcenſus: ꝛ vt magis famoſa ſit eōrum ifamia. ad actus legitimos nullos eis pateat aditus: nulla porta pandatur eiſdem ſuper aliquo p̄miſſoz: oi ſpe diſpēſationis adēpta. ¶ Preſenti nihilomin⁹ adijcimus ſāctioni: vt ex inſecutione⁹ p̄dicta ſicut ex iniectione manuū violenta ipō facto excōicationis ſententiam quis incurrat: ꝛ taz inſecutoz q̄ alij ſupradicti tanti mali participes: q̄diu in ſua contumacia perdurarint: ſingulis diebus dominicis ꝛ feſtiuis pulſatis campanis ꝛ candelis accenſis p oēs illius loci eccliās in quo tantū facinuſ fuerit attentatum: necnon ciuitatum ꝛ dioceſuz vicinaz⁹ excōmunicati publice denunciētur: nec ab alio q̄ a romano pontifice poſſint abſolutionis bñficiuz obtinē: niſi dūtaxat in mortis articulo⁵ p̄ſtituti. ¶ Cuz aūt fuerit abſoluēdi p̄mo ſufficiēter ꝛ ᵇ idonee caucāt: q̄ iferen de pene patebūt: ꝛ auxiliante domino penitentiā pagēt iniūgendam: deinde p omnes illius loci eccleſias principales vicinozūq̄ locoz diebus dominicis ꝛ ſolemnibus incedāt nudi coz̄ populo: femoralia tm̄ habentes ꝛ ferulas deferētes in manibus: cū q̄bus per eas dez eccleſias publice fuſtigent: ituri poſtmodum vltra mare⁹ ꝛ ibidē acturi p̄niam p tres annos ad min⁹: nec exinde poſtmodū reuerſuri abſq̄ ſedis apoſtolice lnia ſpeciali.

¶ Vez cū talis gratiā recōciliationiſ meruerit beneficio abſolutionis obtento: indulgeaf ei lnia: vt ſuā ꝛ ſuoz̄ iniuriam, pſequaf⁹: ꝛ debitoruz illoz q̄ ꝛcta fuerint de poſtmodum acq̄ſitis⁹ repetitio nō negetur. Illud aūt nō duximus omittenduz: q̄ ſiquis fuerit in p̄miſſis nudo conſilio aut ſimplici⁹ fauore culpabilis: iudex i talē penam metiatur ex culpa: vt ſm q̄ exceſſus exegerit vidicta ꝓcedat.

Cetez q: dignū eſt vt neſādi rōne flagitij vltionis ſeueritas ampliuſ extendaf ꝛ ꝓpter enormitatē culpaz plagaruz modus exuberet: nec penis ſolitis ꝓtentetur. ſtatuimus: vt ad collaterales fratres videlicet nepotes ꝛ ꝓnepotes tali⁹ q̄ um poſſit⁹ extendere penas in b⁹ noſtra cōſtitutione contentaſ circūſpectio romani pōtificis: put circunſtantie rōnabiles ſuadebūt. Premiſſis ēt dignū cenſuimus annectē dūvt ſi q̄ſq̄ aliquo⁹ predictorū exceſſuū quēq̄ de clericis vel religioſis noſtre familie vl cardinaliuz afficere forte p̄ſumpſerit: po: portione⁹ pena delicto. ita q̄ vidicta ex equo exceſſu rñdēte. ab offenſa⁹ noſtroz cohibeantur. deinceps manus temerarie formidine vltionis. q̄s dei vel noſtra ſeu fratrum noſtroruz reuerētia non coerceat⁹. Sigs vo per dente. de offi. ordi paſtoralis. cum ſum.

h ¶ Et idonee. ſ. p pignora vl fideiuſſores. ff. māda l. ſi mandato. §. paulus reſpondit. als verbū cautionis nudam p̄miſſionem continet. C. ō ꝛ. ſigni. ſancimus. ſed ſi ꝟ caſu ſufficientem cautionem dare non poſſet dabit iuratoriam vel cauebit ſub hypotheca ſuarū rex. C. de epiſ. ꝛ cle. auē. generaliter. ꝛ. ff. vt lega. no. caue. l. filio in fi. ꝛ facit qō dicit. ſ. eo. li. de vſur. c. ij. ꝛ quod no. ſ. ō dote poſt diuoꝛ. reſtit. per veſtras. io. an.

i ¶ Ultra mare. ꝛ ſi chriſtiani nihil haberent vltra mare eſſet hec pena ꝛ aliam commutanda. ff. ad le. pomp. de parici. l. pena.

k ¶ Proſequatur. iiij. q. vj. omnibus. ꝛ

l ¶ Acquiſitis. q: p⁹ius acquiſita erant confiſcata. io. an.

m ¶ Simplici fauore. nudum conſilium vel ſimpler fauoꝛ intelligit illꝰ q̄ ad maleficium faciendum nihil adijcit.

n ¶ Poſſit extendē. quedam iudicatio. ſ. ſ. eo. li. de reſcrip. c. ſi. nam ꝛ preter hanc p̄miſſionez papa eodem modo id poterat: cum non habeat imperium par in parem. ſ. de lec. innotuit. io. an.

o ¶ Aliquo predictoruz ſcilicet inſecutionis captionis aut percuſſionis aut ſocietatis horū criminum.

p ¶ Coercet. ſ. de vita ꝛ honeſta. cleri. vt clericorum.

a ¶ Cām. primā: nō remotā: qō dic vt. ℣. de homi. decetero. de tēsti. sicut.

b ¶ Adiminus. concor. C. de sacrosan. ec. l. placet. in fi. vbi primo p ecclesiasticū iudicē: secūdo p secularē gs punit. ⁊ sic in casu nostro ꝓpter criminis horrorē: est enī regulariter secus vbi criminaliter āgit. ℣. de accu. de his. vbi de hō. ij. q. v. hz hō. primū. sūt. in parta aliquē ee absolutū vel qdēnatū ⁊ solusse. ff. ō ercep. rei iudi. ligo. cū totuz. ℌ plane. ⁊ facit hec decre. ad id qō nō. ℣. de iudi. at si clerici. i glo. pe. io. an.

c ¶ Priuata. si. xxv. q. ij. ita nos. ⁊. ℣. e. li. de electi. vbi periculū. ℌ. ciuitas. Ex cipit aūt ciuitas romana ab hac pena. si enī ipsa ī hoc puniref puarent ēt inferiores ecclesie cū totius orbis epūs sit romanꝰ pontifex. preterea ibi ꝑm priorē habemꝰ iudicem ſ. papā qui huic rei pōt adhibere remedia ⁊ pēas iponere. ad hoc optime C. de his q ad ec. cōfu. l. vlti. in pn.

d Omāa. fabrice. q; ꝓferētibus ad opꝰ fabrice dari solent remissiōes: ideo de his q̄ storibus in hoc ti. posuit. Quis aūt tenea. ad opꝰ fabrice dic vt. ℣. ō ec. edi. c. ſ. ⁊. c. ō his. sed cū ērta fabrice ⁊ clericoꝝ sbſidia nō sufficiūt. fieri solet ad ꝓdicta sicut ⁊ alia pia loca elemosynaꝝ collectiōi ad hoc. ℣. e. li. de sta. reg. c. vno ad finem.

e ¶ Hoc. ſ. qꝫ resistūt vel parere nolūt.

f ¶ Potestatez. sicut nec possunt forāneos officiales stanere ꝓpter citationes faciendas. vt. ℣. e. li. de offi. ordi. romana.

g ¶ Ipsoꝝ. questoꝝ.

h ¶ Pronacie. quasi velit notare qꝫ indulgentia non prosit his qui subiecti non sunt. quod dic vt. ℣. eo. ti. qō aūt.

i ¶ Monere. ⁊ remissionum ⁊ indulgentiarum litteras concedere. vt. ℣. e. nostra. ⁊ est casus in quo archiepiscopus iurisdictionem habet in subditos suozum suffraganeozum. alij nō. ℣. de of. ordi. pastoralis. ⁊ ir. q. iij. c. ij.

k ¶ Remensis. vel alius glibet. ℣. eo. li. de offi. ordi. romana. in fi. ℣. ti. pri. c. j. in fi.

l ¶ Generalis. ℣. eo. cum ex eo. ⁊ si excesserit non valet. j. eo. c. vltimo. in. an.

se velꝫ aliū occiderit cardinali qō abſit vel dederit causaꝫ mortis vltra qꝫ ꝑmissa cōtinent. sic in eū ptās iurisditiōis insurgat. sic rigoꝝ vltionis insiliat qꝫ ꝓtra vite subsidiū mortis solatiū inuocet viuens pene non culpe vindicte speculū non offense: ¶ Per hoc quo qꝫ secularibus ptātibꝰ nō adimus facultatē vtendi legibus ꝓtra tales: quas aduerī sacrilegos catholici ꝓncipes ediderunt. quis enim locꝰ regiminis poterit esse tutus. qs rector securitate gaudebit si romana ecclesia que omniuz ecclesiaꝝ disponente domino caput ē ⁊ magistra: casibꝰ istis subiicitur si eiꝰ filij speciales bꝰi periculis exponuntur: quez ecclesie filium: quē fidei zelatorem contumelia tanta non tangeret: ⁊ confusio tam aspa non moueret. porro si filius ē dolebit: si fidelis matre fidei lesa ledetur. ¶ Quaꝝpropter si princeps senatoꝝ consul potestas vel alius dominus siue rector ꝓtra ꝑsumptoꝝ predictos pūtis cōstitutionis tenorem non fecerit obseruari taz ipse qꝫ officiales ipsius infra mensem: postqꝫ res ad noticiā eoꝝ peruenerit: eoipso sniam excōmunicationis incurrant. ¶ Ciuitas vero queuis alia ꝓter vrbem que talia facien

m Sī episcopus subdito. puta archidiacōo archipresbytero abbati priori vel similibus personis que imediate subsunt episcopis. Quid dices de inferioribus puta laicis parochianis certe parochie: num quid illis episcopus potest licentiam dare vt sibi confessorem eligant videtur qꝫ non. ℣. eo. omnis. de pe. dis. vj. placuit. de parochijs nullus. Dic contra. quia quilibet de dioc. potest recurrere pro penitentia ⁊ ad propriū sacerdotē ⁊ ad epiſcopum vel archipresbyterum cathedralis ecclie qui quo ad hoc est vicarius epi scopi: vt. ℣. de offi. archidia. offi cium vnde credo qꝫ sufficiat alterius licentia. ſ. vel epiſcopi vel parochialis sacerdotis.

n ¶ Idoneum. qui sciat circumstantias considerare ⁊ diuersis medicamētis vti ad sanandum egrotum. ℣. eo. omnis de pe. di. vj. q vlt de homi. sicut dignum.

o ¶ Reseruantur sed qui sūt isti casus. dic qꝫ absoluere excommunicatos maioꝝ excommunicatione non competit simplici sacerdoti sed episcopo. vt. ℣. de sentē. excommunica. nu. per imponere penitentias blassematoribus dei ⁊ sanctoꝝ. ℣. de cleri. male. c. ij. sortilegis. ℣. ō sortil. c. ij. cō mutatio quoꝝlibet votoꝝ: vt. ℣. de vo. ⁊ vo. redemp. c. j. dispositio male ablatoꝝ incertoꝝ vel certoꝝ qū nō extant bi qbus faciēda ē restitutio. ℣. de iudeis cū sit. penitentia matrimonioꝝ clādestine contractoꝝ vel cōtra interdictū ecclesie ꝑ episcopos solet imponi. ℣. de clan. def. despon. cū inhibitio. ⁊ de matrimonio ꝓtrac. ꝓtra interdi. ec. c. j. ⁊ vl. Solent episcopis reseruari ꝑne oiuz publicoꝝ enormiū criminū oppressionis filioꝝ ex ꝑpetato vel ex casu cuiuscūqꝫ homicidij falsi testimonij vel

salsi instri pueriuꝝ incestus corruptois monialiū coeū
tis cū bruis ꝛ his sitia: ad h. l. di. miroꝛ. ꝛ. c. in capite
xxiij. q. ij. quicūqꝫ cū si. casibus vt no. hosti. i sum. bº
ti. §. cui confitendum sit.

a ¶ Concessurus. vt. j. de reg. iur. in generali; cū suis
concoꝛ. ad idem
ꝫ. eo. lib. de of. vi.
c. vlti.

b ¶ Cōsuetudine
est eni onerosa ec
clesijs. ió nō valꝫ
ꝫ. ō ꝙsue. c. ij. ꝛ ex
ea frangit eccle/
siastice disipline
neruus. ꝫ. de con
sue. cū venerabi/
lio. etiā cēt hoc ꝫ
obedētiam pnci
pis pscribere qō
esse nō pōt. ꝫ. de
pscrip. cū si liceat
c. ¶ Eligere. epi
archiepi ꝛ supio
res inferiozes ab
epis exēpti bñt a
iure licentiaꝫ: ꝙ
idoneū ꝙsessoꝛeꝫ
sibi eligūt q pōt
eos soluere ꝛ li/
gare. ꝫ. e. ti. c. vlt.

d ¶ Ligare. ió di
xit: qꝛ cuicūqꝫ volo possum cōfiteri peccata mea petē
do etiā salubꝛe aīe ꝙsiliuꝫ: ꝫ ille ñ pōt ligare vel soluē:
vt hic vides: sic dicim⁹ de laico i necessitate ꝙ possu/
mus ei ꝙfiteri: lꝫ ipe ñ pōt soluere qꝛ nō bꝫ claues: de
pe. di. j. quē penitet. ꝛ no. de offi. oꝛdi. pastoꝛalis.

e. ¶ Adulgētie. declarat opi. no. ꝫ. e. ti. cū eo. ꝛ re
probat opi. io. ꝛ ber. ibi no. ꝛ approbat opi. ho.

f ¶ Calib⁹. ad pia opa: puta edificationē vel repatoēz
ecclie refectionē vel edificationē pontiū vel viaꝝ
sustentationē hospitaliū vel similia.

g ¶ Nō obtinēt. qd dices: nūqd saltē i eo ꝙ poterāt
dare tenebit i dulgētiā. videt ꝙ sic: qꝛ regl' vtile p inu
tile nō vitiat. j. de reg. iur. vtile. ibi vide ar. ō hoc p' ꝛ
ꝑterea h' ē quedā liberalitas: ꝛ in liberalitatib⁹ vel
dōationib⁹ dicim⁹ ꝙ tenēt p pte vsqꝫ. ꝫ. ad legitimū
modū ꝛ i residuo ñ: vt. C. de dona. l. sancim⁹. xij. q. ij. si
quos de seruis. ꝑterea hic agimus de re sepabili. ꝫ. de
numero die ex: vbi nō vitiat vtile p inutile. ff. de aqua
quot. ꝛ esti. l. j. §. trebati⁹. ꝛ h' vex puto. Alij ꝑ dicētes
indulgentiā in nullo tenere: qꝛ q pulegio abutit per
dit illud. xj. q. iij. pulegiū cū si. sed nō ē vex: ꝙ q abuti
tur pulegio pdat illud: lꝫ mereatur pdere: sic dicit. c.
vnde pncipis erit estimatio: quod dic vt no. inno. ꝫ. ō
deci. suggestum.

h ¶ Generalis. ꝫ. e. cum eo.

i ¶ Um medicinalis. Juder q excōicat suspēdit vel
interdicit: i scriptis hoc faciat: ꝛ cāꝫ excōicatōis
ꝙscribat: ꝛ regstrus exēplū sniē tradat ifra mēseꝫ: qui
ꝑfecerit ꝛ pdicta nō obseruauerit p mēsem ab igressu
ecclesie ꝛ diuinis ē suspēsus: ꝛ relaxabit illa snia p su
periozē absq; difficultate: ꝛ pdēnabit lato: in expen
sis: ꝛ alis pena ꝙdigna si sic suspēsi celebrāt vt priuus
illa non veniant: que non cēt
quis verisimiliter in specie cō
cessurus. ¶ Nulla quoqꝫ po
test consuetudine introduꝫ
ci: ꝙ aliquis ꝓter ſsui supe
rioris licentiam confessoꝛem
sibi eligere valeat: qui eum
possit soluere vl ligare.

Idem.

Indulgētie que ab vno
vel pluribus epis i eccle
siaꝝ dedicationibus vel alijs
quibuscunqꝫ casibus concei
duntur: vires nō obtinent: si
statutum excesserit concilij ge
neralis. Innocentius quar
tus in concilio lugd.

De snia excommunicationis suspensionis ꝛ interdicti.

fuerint irregulares nec absoluuntur ab alio qꝫ a papa.

k ¶ Mortalis. vt. ij. q. j. multi. ꝛ. xxiij. q. iij. notandum.

l ¶ Contenat: ꝛ tūc amplius ex ꝙceptu ligat. xxiij. q. iij. notā
dum. xj. q. iij. §. cū ergo. ꝛ. ꝫ. e. ti. p quas cresci igitur hō ꝙ me/
ritū obedientie parendo, inique sentētie. viij. q. j. sciendū. xj. q.
iij. quid ergo.

m ¶ Corrigētis. siue ple
ctēdo siue ignoscēdo bñ
solum bñ agit: vt vita ho
minuꝫ corrigat. vt. xxiij.
q. v. prodest.

u ¶ Mdentis. sanabit
ꝛ medebit qꝫ i se erit: als
nō erit qd sibi iputetur:
xliij. di. c. ephesijs. xlvij.
di. c. vlt. faciat igit ꝙ sen
tentia sit iusta ex alio ex
ordine ꝛ ex cā: de quib⁹
dicitur. ꝫ. c. sacro.

o ¶ Excōicat. suspendit
vel interdicit. j. eo. c. §. e
hec eadem.

p ¶ Scriptis. No. casus in qbus scriptura regrik
ꝛ ō his plene dixi. ꝫ. e. li. de censi. c. j.

q ¶ Causam. vt qꝛ pmp
toꝛie citatus coꝛā nobis
renuit ꝙparere ꝛ de iu
stitia responsurus vl qꝛ
iussus vt ifra talē diem
c. ticio solueret: ad q̄ sibi ex cā depositi tenebatur qō facere re
cusauit: iccirco ꝛc. ꝛ est hic oꝛdo retrogradus: qꝛ pmo dꝫ cām
exprimere ꝛ postea excōicare. Sed nūqd hec ꝙstō locū bēt. cuꝫ
excōicatio ferꝫ ꝑ incertā pſonā: vt. v. q. vj. qdam. ꝛ. ꝫ. de of. oꝛ.
si sacerdos. dicūt quidā ꝙ nō ad hoc. ꝫ. eo. li. de elec. q contra
certam. sed tutius est tenere ꝓium tum qꝛ hec ꝙstō generali/
ter loquitur: tum qꝛ certam pſonam lꝫ nō exprēssam ligat sen
tentia: que tū postea exprimet: ad hoc. j. eo. romana. §. caueant
Et no. ex hac littera duas diuersitates inter snias excōicatio
nū ꝛ alias diffinitiuas: qꝛ vtraqꝫ debet fieri in scriptis. lꝫ si dif
finitiua nō ferat in scriptis nō tenet de re iudi. c. vlt. sententia
aūt excōicationis: lꝫ non sit lata in scriptis: tenet sed locuꝫ ha
bent pene q. j. sequuntur. Item in diffinitiuis non est necesse
exprimere cām. ꝫ. de re iudi. sicut. sed in sententia excōmuni/
cationis secus: vt hic vides.

r ¶ Propter quā. ꝛ lꝫ falsa sit cā: ligat tñ excōmunicatio. xj. q.
iij. c. j. ꝛ. ij. ꝫ. e. sacro. de absolutione dic vt. ꝫ. de officio oꝛdi. ex
parte.

s ¶ Exemplum. totale. al's non esset exemplum: sed pars.

t ¶ Excōicato. per hoc videtur loqui cū excōicatur certa per/
ona: fateoꝛ hoc quo ad traditionem exempli.

u ¶ Regstus. al's ergo nō hēbit locū pena q̄ segtur: ꝛ ē si. ꝫ. e.
li. de ap. vt sup. ꝛ. c. ab eo. ꝛ itelligo ꝙ regstio fiat loco ꝛ tēpo
re ꝙpetētibus ar. ꝓ. e. c. ab eo. ꝛ. ꝫ. de elec. cum in veteri: ꝛ intelli
go mesem a die sententie: non a die recusationis: sic. ij. q. vj. §.
diffinitiua. §. iudicibus. ꝛ. C. ō ap. l. udicib⁹ si aūt regrat pº
mēseꝫ nō bꝫ locū hec ꝙstōnis pena: lꝫ nihilominus illā dare
tenet sicut ꝛ cetera acta cause de proba. qm̄ contra. ad hoc ꝫ
do. ꝛ contu. cum dilecti.

x ¶ Auctētico. ista sūt paria. ꝫ. de fi. instru. c. ij. ad idē. ꝫ. e. li. ꝫ
oꝛ. si canonici. lꝫ nunqd sufficereꝫ testes: vt ꝙ sic. C. de fi. in
stru. l. i exercēdis. ꝫ. de istru. cum ioannes. dic illud, regulare

sed hoc spāle: sicut ꝛ alia q̄ dixi. s̄. de cens. c. j.

a ¶ Judicū. quo: ū cūq; : vt ēt sacerdotes excōicantes ꝫ seruare debeāt. s̄. de of. ord. cū ab ecclesiar. pena tū suspēsiōis ō qua ī. loquitur in epis locū nō hz: vt. j. e. q: periculosum.

b ¶ Temerarius. nūqd regrit q̄ sit i dolo: qō. vī p hanc lr̄az ad ff. vi bo. rapt. l. ij. §. doli mali. dic ꝑ: q: sufficē q̄ negligētia in stulticia vel simplitate hoc fecerit ad idē. ff. ō iudi. eū quē temere. ꝛ est si. s̄. eo. li. nec cle. vel mo. c. ij. ꝛ p lr̄am istam puto: q̄ si excōicator nō fuit in aliqua culpa. puta nō erāt necessaria ad scribendū ꝛ periculū erat in mora: credo q̄ ū hēat locū pēa: ad ff. ō vsufr. eg̃simū. ꝛ. s̄. ō ele. idemnitatibus in fi.

c ¶ Mense, quo lapso ipo iure restitut⁹ ē. lxxxj. di. sigo amō. ꝛ. s̄. de spon sā. non est nobis.

d ¶ Ingressu ecclie. ō hac suspēsiōe hēs. j. e. is cui. ꝛ adde qō dicā. j. e. is q.

e ¶ Superior. tstud satis habebam⁹. s̄. eo. sacro.

f ¶ Difficultate. s. cautionis erigende: vel remissionis faciende.

g ¶ Pena. sic. s̄. de vsupal. nisi spālis. xxxviij. di. in. §. qui ea.

h ¶ Obtuari. ꝛ si ista tria sīt pīa: ꝛ hēs si. j. e. ti. is cui. ad idē. s̄. ō ap. ad ꝫ q̄m ꝛ. c. dilectus. ō ꝑsue. cū dilect⁹. de ele. cū iter. ff. cū si. ꝛ itel ligas de interdicto vel suspensione: ēt a spūalibus plata: secus si iter diceret ingressus ciuitatis vel pomerij. ff. de ser. expor. cui pacto. ff. de inter. ꝛ rel. per totum ꝫm modernos: qui de hoc plene no. in predicta decre. ad hec quoniam.

i ¶ Sicut. pus quasi in offō suo agēs. vt dicit canō. xj. q. iij. si quis episcopus in concilio. quod verum est in quocunq; officio cantando: ꝛ in quibuscunq; horis officiet ecclesiā: vt i predicto canone: ꝛ con. cor. s̄. e. li. de re iudi. cum eterni.

k ¶ Irregulariter. q̄ ergo i antiqs canonib⁹ statutū erat ō excōicatis ertendit ad suspensos. xj. q. iij. co. siquis epūs dānatus c. siquis epūs i cōcilio. ꝛ. s̄. de re iudi. cum eterni

l ¶ Summum. Ho. casum spāliter reseruatū ro. pō. alios hēs de of. lega. q̄ translationē. ꝛ de excess. prela. sicut venire.

m ¶ Olet a nōnullis. q̄ petit absolui ad cautelā dicēs excōicatiōis sniaz i se latā eē nullā: absolueē cuiuscūq; ꝺdictione nō ob. nisi dicat ꝛ pbeē infra. viij. dies excōicat⁹ ꝑ manifesta offensa q̄ pbat se excōicatuz post appellationē: pbōne pendēte in iudicijs euitabitur: extra iudicium vero non. hoc dicit.

n ¶ A nonnullis. scholasticis vel iure peritis cōflictū rationū habentibus: sic. s̄. de resti spolia. frequens.

o ¶ Superiorem. excommunicatoris. quod dic vt. s̄. e. p tuas ꝛ p hāc lr̄am q̄ sic gn̄aliter logitur: dixit ber. q̄ quilibet iudex ordinarius ꝛ delegatus hāc absolutionē ipartiri possunt. inno. aliq; ꝫ in delegato dicentes. q̄ delegatus etiā p. pe nō absoluit ad cautelam ex generali cause cōmissione: delegata enim ptās iudicū⁸ b⁹i ꝓstōnis temerarius⁹ extiterit violator: p mensez⁶ vnū ab ingressu⁸ ecclesie ꝛ diuinis officijs nouerit se suspēsuz. ¶ Supior⁶ ꝫo ad quē recurrit sniaz ipam sine difficultate⁷ relaxās: latorē excōicato ad expēsas ꝛ omne iteresse condemnet: ꝛ als puniat aiaduersiōe ꝺdigna: vt pena⁸ docēte discant iudices: q̄ grue sit excōmunicationum sententias sine maturitate ꝺbita fulminare. ¶ Et hec eadē in suspensionis ꝛ interdicti sententijs volumus obseruari⁹. ¶ Caueant autem ecclesiarum prelati ꝛ iudices vniuersi: ne predictam penam suspēsionis incurrant q̄m si contingeret eos sic suspensos diuina officia exequi: sicut⁷ ꝓius irr̄ regularitate¹¹ nō effugiēt iura canonicas sanctiones: sup qua nō nisi per summuz¹ pōtificem poterit dispēsari.

I Dem in eodem.

H Olet¹⁰ a nōnullis¹¹ ī dubium reuocari: an cū aliquis per superiorem⁰ absolui postulat ad cautelam: dum in se latam excōicationis sententiam asserit esse nullam: sine ꝓtradictionis⁹ obstaculo munus ei debeat absolutiōis impēdi: ꝛ⁰ an ante absolutionem huiusmodi⁷ is q̄ se offert ī iudicio⁶ ꝓbaturū se p⁹ ap. legitimā excōicatione nodatū: vl itollerabilē errorē⁸ in sniā fuisse patenter exp̄ssiuz: sit ī ceteris⁹ excepto ꝓbatōis illi⁹ᵉ articulo euitandus. ¶ In ꝑma igit dubitatione sic statuim⁹ obseruādū: vt petēti⁷ absolutio nō neget: q̄tuis ī hoc excōicator vel aduersarius se opponat⁷: nisi eū excommunicatū ꝓ manifesta⁹ dicat offensa: ī quo casu termin⁹ octo⁹ dier̄ ꝙgitā. s̄. e. li. 6ē rescrip. statutū. §. cū ro. cū simil ib⁹.

p ¶ Lōtradictionis. ipi⁹ excōicatoz vl aduersarij q̄ illuz fac excōicari vt. s̄. de ap. q̄ frōte. ꝛ. j. sequit.

q ¶ Et an añ. secū da questio.

r ¶ Huiusmodi s. ad cautelā: idē puto etiā si non peteret absolui q: nec compellitur hoc casu vt s̄. eo. per tuas.

f ¶ In iudicio. ibi etiā iudici facienda est ꝓbatio ff. de ꝓba. l. quin

t ¶ Errorē. pone erēpluz. j. e. venerabilibus. §. pōt ꝛ i alijs duob⁹ casibus est nulla excōicationis sniā ꝛ in alijs quos. j. dicam. j. eodem presenti.

u ¶ Ceteris. iudicialibus ꝛ extra.

r ¶ Illius. s. de ꝑcedēte legitima appellatōe.

y ¶ Petenti. humilr s̄. c. p tuas. de offi. dele. cū ꝓtingat. pōt ēt nō petēs absolui. ij. q. v. quanto.

z ¶ Opponat. q: piculū ē i mora tā. n. sic ō cedere posset. cū ꝛ pp peccatū ꝛ pp excōicatōez gs facili⁹ moriat xj. q. iij. epi ad idē. s̄. ō ap. q̄ frōte. ff. ō ap. reci. vl fi. l. vl.

a ¶ Manifesta. i. notoria: q̄ dic vt s̄. de ꝟ. sig. cū oliz ꝛ. c. ex pte. vbi ō hoc idē i manifesta ꝙtumatia: vt. j. e. venerabilibus. §. secus. ꝛ idē putarē si peteret absolui ad cautelā a sniā excōis canonis: ꝛ diceret casus talis esse quo absolutio fieri nō deberet añ satisfactionē: vt s̄. de of. dele. c. vlt. §. ps vero. ꝛ. s̄. de censi. quanq; in fi. ꝛ ō imu. ec. q̄m ī fi. ꝛ de here. gcūq; i pn. cū suis silib⁹.

b ¶ Octo dierum. dixit ber. q̄ hic. ꝛ. s̄. de resti. spo. frequens. ꝛ. s̄. de excep. pia de qua tū dic vt ibi dixi: ꝛ vbi cūq; certus terminus a iure statuit: si petat maior dilatio: negabit iusta cā cessante: si cā subesset dixit eum audiendū er illa generali clausula: si qua mihi iusta cā ꝛc. ff. ex qbus ca. ma. l. j. in fi. ꝛ si minor ēt vel ecclesia audiret: etiā si ꝓbationes negligenter infra terminū omisisset. si añ reus ad ꝓbandū ꝙ ū peteret

dilationē lōgloꝛez: banda ē ꝑm eū: ꝛ ꝑdest dilatio illa actoꝛi: quia si ꝓ plene ꝓbauerit adhuc alios plenas ꝓbationes inducet. C. de temp. in inte. resti. l. petēde ꝛ sic i his casib⁹ audiretur. ſ. dies statutos ꝛ p⁹ ēt si po stulat p ꝑdi. l. petēde imo ēt p⁹ terminū ipsum reo da tū p p. l. admitte/ret: cū er facto il/lius impedit.

a ¶ Sic. ſ. excō i/catum illum ꝓ manifesta offēsa

b ¶ Relaret. etiā ad cautelā vt ſoꝛ mata fuit q̄stio.

e ¶ Emēda. i spi ritu. alib⁹ nō sem per hꝫ locū: q̄ an te oia emēdet eꝛ/cōicatus ꝓ mani festa ꝙtumacia vl offensa. pone eni aliquē excōicatū q̄ nō fecit se oꝛ dinari: ꝓmouebi tur ne anteq̄ ab absoluet: absit ꝛ de hꝰ ino ꝛ mo/dernos. ſ. de pre ben. ꝓ illoꝝm.

d ¶ Dubia. ꝛ sic nō oñdit de nulli tate ꝓut dicebat io. and.

e ¶ Probādō de nullitate. ſ. q̄ ſnia fuerit lata post le gitimā appellationē: l. q̄ ꝙneat itollerabilē errōē cē

f ¶ Actoꝛ. secus si vt reꝰ. ſ. de iudi. intellexim⁹. ō ex cep. cū iter. ſ. e. lib. ō reſcrip. c. j. ꝛ repellit a iudice etiā reo nō opponēte. ſ. de excep. exceptionē.

g ¶ Extra iudiciū. q̄rit quare aliud i iudicio ꝛ aliud extra iudiciū: reddebat ber. sup hoc tres rōnes. Pri/ma q: i iudicijs nō tollit actio: sed differt. ſ. e. li. de ex cep. pia. ꝛ sic nō est multū ꝓiudiciū. C. de ꝓci. impe. of. l. quotiēs q: qđ differt nō auſert. xiij. q. vj. c. j. ℔ in eꝛ iudicia. alib⁹ magnū ē ꝓiudiciū: q: non sine magno dā no a rebus nostris reuocamur. ff. quē ad. testa. api. l. ſz si quis ex signatoꝛibus. Secūda q: facilius iterdicūt iudicialia: q̄z extra iudicialia ꝛ ea q̄ sūt ꝓuris q̄z ea q̄ sūt facti. ff. de penis. l. qdam vul. Tertia q: in iudicio vbi aliū impetimus leui⁹ ipediri debem⁹: q̄z extra iudi/cium: vbi nullū ipetim⁹. ſz tū iuri nr̄o inmittimur.

h ¶ Officijs. publicis vel diuinis: vñ ex quo de appel latione ꝙstit secure celebrat. vt pus. ſ. de ap. ad pre/sentiam nostram. ꝛ c. dilectis.

i ¶ Admittat. nō statim ē efficax admissio: ſz postea si ꝓcessu apparebit: q: si admissus fuerit ad electionē poste: ꝛ discutiet de appellatōe: ꝛ si appebit ꝓ us ꝓ eum time appellātū apparebit illū bñ ad missum: sin aūt ap parebit illū tē excōicatū: ꝛ sic ñ valē vocē suā. vl dic vt no. ſ. ō ap p. stoꝛat. i gl. pe. ℔. ſ. e. li. ibi soluit i vl. gl.

k ¶ Statum⁹. excōicatio lata i ꝑticipātes excōicatis in locutōe ꝛ sili canonica monitiōe nō ꝓmissa si tenet declarat aūt hec decre. j. e. c. ꝙstōnem. ꝛ ad ſnias interdicti ꝛ ſuſpensionis extenchi. j. e. statutum.

l ¶ Excōmunicatis. maioꝛi excōicatione indulgebit sic⁹ dicenti: vt si ꝓbauerit qđ opponit nō rela xet⁹ ſnia: nisi ꝓius ſufficiens ꝓstet emēda⁸: vel ꝙpetēs cau tio de parendo iuri: si offensa dubia⁹ ꝓponatur. ¶ In scōa vo qōne statuimus: vt is q ad ꝓbandū⁸ admittit pendente ꝓbationis articulo i ceteris. q̄ vt actoꝛ⁸ in iudicijs attenta/uerit: iteriz euitet: extra iudi ciū⁸ vo i officijs⁹ postulationi bus ꝛ electionib⁹ ac alijs legi timis actibus nihilomin⁹ ad admittat⁸. Idem in eodem.

Statuimus⁸ vt nullus iu dicū ꝑticipantes cū excō municatis⁸ ab eo i locutione ꝛ alijs⁹ⁿ ꝙbus ligat ꝑticipās ex cōmunicatione minoꝛi ante monitionē⁹ canonicā excōica re maioꝛi excōmunicatōe pre ſumat: ſaluis cōstitutionib⁹⁰ contra illos legitime ꝓmul gatis: qui in crimine ꝑsumūt participare damnato. ¶ Nō si ex locutione ꝛ alijs quibus participans labitur i minoꝛē excōmunicatus foꝛtius indu reſcat⁹: poterit iudeꝛ p⁹ mo nitōez canonicā hꝰi ꝑticipan tes⁹ ꝙsili⁹ dānare cēſura: alr ātꝛ i ꝑticipātes excōicatō⁹ plata ñ teneat⁸ ꝛ pferētes pēaz⁹ legi timā potūt fōmidaꝛ: Idē i e.

Uia piculosū⁹ ē epis ꝛ eoꝝ supioꝛib⁹ꝛ pp exe/cūtōez pōtificaꝝ officij⁹ qō fre cū excōicato a se: q̄ non ſcurrit⁸ maioꝛem excōicationē: q: sic cōicans peccat in eū qui damnauit: ꝛ ab eo qui absoluendus ſ. e. nup. sed iste ſua ſentētia ſe ligare non potuit. ff. de ar. l. pe. ff. de iudi. l. iulianus. tū dixit q̄ minoꝛi excōicatione ligatus ē que a iure ℔hibitur. alii ℔dicentes: q̄ ꝛ minoꝛ ꝛ maioꝛ excōica/tio. ſ. pēr cōiones in crimine ꝛ in locutione contrahitur a iure non ab homine: ꝛ hoc tenet hosti. ſ. eo. nup ꝓbat hoc ꝑ ver bum quāuis enim ꝛ tunc ꝛē. quod bene facit ꝓ prima parte: q: absoluit ab excōicatione cōicans in crimine: ergo non ē ſen tentia canonis. q: tūc absolueret a ꝓꝓio ordinario.

m ¶ Alijs. puta osculo ſalutatione mēſa chozo ꝛ filib⁹. sic. n. ſciēter cōicantes excōicato sūt excōicati minoꝛi excōicatōe ipo iure. xj. q. iij. cū excōicato. ꝛ c. q cōicauerit. Et a ḡbus repellāt he excōicationes hēs. iij. q. iij. engeltrudā. ꝛ de excep. a nobis de cle. exc. m. si celebrat. Sūt aūt quedā ꝑsone excepte q̄ sine hac pena excōicato cōi/cant. vt. xj. q. iij. q̄n mal/tos. de ſen. ex. q̄ i dubijs ꝛ. cāter alia.

n ¶ Admonitionē canoni cā hoc ē regulare i excōi catiōe hoīs: vt semp pre/cedat mōitio: vt. ℔. xi. ē. ℔ ſen. ex. sacro. xxiij. q. iij. ℔ illicita. ꝛ dz quo ad hoc monitio canonica: vt mo niti exꝓmant noīatim ꝛ trib⁹ monitionib⁹ mone ant. vl vna ꝓ oīb⁹: cū in teruallo diez nisi neceſſi tas aliud ſuadeat. j. e. cō stitutionem.

o ¶ Cōstōnib⁹. ſ. e. nup ꝛ. c. si ꝙcubine. ꝛ iterduz q cōicat i diuinis excōi cato: excōicatus ē excōi/catione maioꝝ. vt. ℔. e. ſi gnificauit. qđ vez ē si qn q̄z ꝙcurrāt q̄ ibi ex tertu noīant. No. aūt hic ber. q̄ si epūs cōicat i crimine p Indurescat. q: videt se hīe cōionez hoīuz: quā nō habe re ꝛ inter homines esse grauis est pena. C. de apostatis. hi qui sanctam.

q ¶ Participantes. ſ. in locutione ꝛ similibus.

r ¶ Consimili. ſ. maioꝛi.

ſ ¶ Teneat. No. casum in quo nō tenet ipō iure excōicationiſ ſni. ꝛ ꝛ fuit hoc statutuz ꝓpter epos qui statim excōicabant cū participibus alios dicam. j. e. presenti.

t ¶ Penam. ℔. eo. sacro. vbi puniuntur qui admonitione non premiſſa excōmunicant ſubditos.

u Uia periculosum. ꝛ ideo vitandum. xlij. d. gescamus ℔ ſ. e. li. de elec. vbi periculum. ff. ad carbo. l. j. ℔. ij. q: igitur officiū epoꝝ ꝛ supioꝝ cōius: ꝛ gnāliuz ē: ꝛ plures grauarent ꝛ tā ipsi q̄z alij si illud ipediri ꝙtingeret: ió papa non tam epis q̄z ſubditis p hanc ꝙstōnem voluit ꝓuidere: ꝙſtitit enim istoꝝ officiuz in chrismaꝝ ꝙfectione: i frontis chriſmatione: ordinū collatione: eccliarum ꝛ altarium ꝙsecratione: ꝛ sic multum pe/riculum in ſuſpensione ipsoꝝm.

x ¶ Superioꝛibus. archiepis patriarchis ꝛ ꝓmatibus.

y ¶ Officij. ꝓ hac lra nō credebam olim q̄ ꝙstō ista haberet locum in penis ſuſpensionū a bñficio: ſz hoſt. ℔. ſ. de elec. cum in cunctis. ꝛ gar. e. ti. cupiētes. tū hodie nondubito q̄ etiam

in suspēsionib⁹ a būficio nō solū ab ingressu ec̄lesie vel simi
libus locū hȝ hec ꝙstō. hoc ꝓbatur. ē. e. li. de elec. si cōpromissa
rius. §. huiusmodi. ⁊ que poterit ee ratio ibi dixi.

a ¶ Suspēsionis. secus in excōicatione: qz in illa puilegiati ñ
sūt ⁊ noluit papa eos intrō puilegiare ꝙ tolleret quo ad eos
canonē siquis suadente
⁊ alios similes.

b ¶ Cōstitutiōis. ē. eo. sa
cro. ⁊. e. li. ē. cū medicina
lis. de solu. c. ij. de elec. cū
in cūctis cū si.

c ¶ Scie. aliud ē cōstitu
tio aliud scia. vt. j. pri. c.
§. cauēat. si ergo papa vl̄
legatus vel alius ferat ali
quā sniam suspendendo
ꝯtra faciētes hoc non cō
pbendet epos.

d ¶ Mandati. vbi si mā
dat papa ꝙ oēs prelati ⁊
clerici soluāt tantā pecu
niam suspendendo non
soluētes infra terminum
assignatū. per tales ergo
ꝙstones ⁊ mādata epi nō
cōprehendunt. neglecta
enī huiusmodi maiorāvi
dent que specialiter non
designant. ff. de iniur. ite
apud labeōz. §. b edictū

e ¶ Ipsis. cōstitutiōe sen
tentia vel mādato.

f ¶ De epis. nō. ꝙ caute
puto remotā litteram que olim hic erat que sic dicebat ō epis
⁊ eoz supiozibus exprssa cē. per quā dicebat hosti. ꝙ hȝ in scia
diceretur de epi scopis: non cōprehendebantur archiepi: pl⁹
dicebat ꝙ si dicebat ō epis ⁊ supiozibus. nomine supioz intel
ligebantur archiepi: sed non patriarche. ad hoc de rescrip. se
des. ⁊ oia iura que inducūtur ad penalia iura restringenda.
sed dic ꝯ. qz nō est supiorē ordinē epo repire. ⁊ ob hanc causaz
papa se vocat epm. vnde eo ipso ꝙ de episcopis exprimitur ve
niūt superiores. qz nō inspicimus dignitatē sed officium pō
tificale. vt in pn. c.

g ¶ Habeatur. hic erat olim plus de tertu ⁊ erat quedā decla
ratoria illi⁹ decre. solet. que nō hēbat rōnē vnde fuit sublata.

h ROmana. hui⁹ decre. v. sūt dicta. Primū ꝙ archiepiscō
pus sniās latas a subditis suoz suffraganeoz nisi hoc
habeat de consuetudine nō relaxet. Secūdū ꝙ generalis sen
tentia archiepi ligat tm̄ subditos. Tertiū ꝙ ꝓteritis vel pre
sentibus culpis monitiōe nō ꝓmissa ab eis lata sententia est in
iusta. Quartū ꝙ ꝓ futuris culpis vel iam cōmissis. ⁊ nisi satis
faciant excōicare nō debent: nisi mora culpa vel offensa vel
alia iusta causa subsit. Quintū ꝙ in vniuersitate vel collegiuz
nō ferat excōicatiōis sniaz hȝ in illos q culpabiles ertiterūt.

i ¶ Archidiaconoz ō ipis archidiacōis. ⁊ sic nō iferiores epo
iurisdictionē bēt. ō. h. xxv. di. plectis. §. de of. oz. cū ab ecclīarū

k ¶ Relaxet. qō si fecerit nō tenet relaxatio cū nec excōicātū
nec excōicatoz sint iudices. vt. j. e. ti. venerabili⁹. j. rū. io. an.

l ¶ Cōsuetudine. ⁊ sic ꝙsuetudo in talib⁹ iurisdictionē dat. ad
idē. ē. e. li. de of. oz. romana. ⁊ de so. ꝓpe romana. §. j. idē intel
ligas si hēret puilegiū sup hoc a papa ista eni sūt ad hoc pa
ria puiilegiū ⁊ ꝙsuetudo. xi. q. iij. conquestus. ē. de offi. ordi.
duo simul. cum similibus.

m Scie. canon quem facit archiepi in cōcilio puin
cialiste ligat subditos totius puincie. xviij. di. c. vlad
hoc de pben. graue. de ac. sicut oliz. Snia aūt lata ab
archiepo puta qcūqz furtū fecerit sit excōicat⁹. ista nō
cōprehendit subditos toti⁹ puincie hȝ soli⁹ dioce. sue
⁊ de hac logī h.
nec etiā ipsi sbdi
ti pbabili ignō
rantes ligantur.
vt. ē. e. li. de cōsti.
c. ij. itelligo tū de
linquētes i dioc.
ipsi⁹ archiepi sci
enter illa snia li
gant. qz iam p de
lictū effecti sunt
subditi: de so. cō
pe. c. vl. de rap. e.
j. rō aūt hui⁹ di
cti ē qz sic i spē
pōt ligare subdi
tum suffraganei
sui: sic nec in ge
nere: imo multo
minus. ar. de re
scrip. pastoralis.

n ¶ Subiectos. ⁊ de hoc demum
cū in sua dio. de
linquūt. vt. ē. de
ꝙsti. c. ij. rū.

o ¶ Specie excō
munico. p. qz fur
tū fecit vel sacrilegiū cōmisit.

p ¶ Cenere. excōico oēs qui sacrilegiū cōmiserūt.

q ¶ Cōpetenti. ē. e. sacro. ⁊. c. statuimus.

r ¶ Iniustas. nō dirit nullas. ligat ergo excōicatio lata
nō ꝓmissa monitiōe fallit in casu. ē. e. statuim⁹ icur
ret ergo excōicato: penam ꝙstōns. ē. e. sacro. saluo eo
quod habuisti. vt. ē. e. pri.

s ¶ Futuris. qz tract⁹ futuri tpis nō spectat ad iudi
cem. ff. de vsu. l. j. ē. ff. si fer. ven. l egi. cū si. ff. de liberis
agno. l. sigo. §. alimēta. dic ꝙ tract⁹ futuri tpis nō spe
ciat ad iudicē ita ꝙ statim dē exactio. vel dic ꝙ ler
loqtur in vsuris que sūt odiose. l. ꝙ non ꝙdēnabit ad
futuras vsuras que cōmittūtur ex mora. alis bene pui
det iudex in futuz. ff. de iudi. l. in bone fidei. sicut in
alimēns. vt in pdicto. §. alimenta. vel loquitur ler cuz
non ē obligat⁹. sivo ē obligatus incōtinenti tūc iudex
puidet in futuz. vnde ⁊ pp pōtem ꝙtumaciā condem
nat ad futuras exprssas. vt. ē. de ꝓcur. auditis. hȝ quan
tū ad casū nr̄m exprsse ꝺicit. de sen. exc. a nobis. j. vbi
ferē snia excōicatiōis ꝓ futuro delicto. ⁊. ē. e. li. de ꝙsti.
c. ij. so. dic ꝙ aliud ē statutū ⁊ aliud snia. statutū. n. bñ
pōt fieri ꝓ futuris delictis hoc mō. statuim⁹ vt nullus
hoc faciat. ⁊ q fecerit sit excōicat⁹ ipso facto. aliud est
snia que sic ꝓferē. excōico tancre. si furtū fecerit. ⁊ hoc
hic ꝓhibetur. aliud ergo ē statutū ⁊ aliud snia: vt ꝓba
tur. ē. e pr. ⁊ diri. ē. eo. c. §. porro.

t ¶ Infra tale tps. ē ḡ ne correcta decre. ē. ō ap. ꝓteres
ū. nō. hȝ declaratū ē quo casu possit hmō ꝓferri snia.

v ¶ Mora. ꝙdēnat⁹ in actiōe psonali si ū soluit infra
ḡtuoz mēses vt debuit: postea poterit iudex ꝓcipere

soluat ista certũ tpꝰ alꝫ sit excõicatꝰ ꝫ. n. mora ꝓcessit
a ¶ Culpa. qꝫ negligẽtes fuerũt clerici i diuinis officiis dicendis poterit iudex dicere excõico oẽs qui non iterfuerũt horis canonicis. hic. n. culpa ꝓcessit casum.
b ¶ Offensa. vt in cõiugato q tenuit cõcubinã: sepetur ab ea ꝛ excõicet si vlteriꝰ redeat ad ipsam. s. eo. si cõcubine. Sed dicet qñ erit recipe casum in quo nõ intercedat mora culpa vel offensa So. si statiz post condẽnationẽ fatẽ i pſoali iudex ꝓcipit q̃ soluat infra certũ tempꝰ ferendo sniaz excõicationis. hic no ꝓcessit mora: vadit ad ecclesiã inuenit clericos sollicitos circa horas. hic non iter cessit culpa. vel i uenit clericos bñ cõtinẽtes: excõicat eos qui non seruant continentiam. hic nõ ꝓcessit offensa.
c ¶ Causa. pone exemplũ. s. de testi. ¶ Statuimꝰ ſ. ibi ꝓcesserat offensa ꝑ ꝑte. sed põt poni in executoribus qui excõmunicant conferentes beneficia. qꝫ piudicari posset ei qui debet acceptare ꝑm formaz decre. de ꝓcess. ꝓbẽ. qꝫ cũctis.
culpaᵃ seu offensaᵇ ꝓcesserit quibus merito ad iniungendam satisfactionem. huiusmodi: ꝛ taliter ꝓhibẽda similia inducantur: aut alia rationabilis quam in ipsis sententijs exprimãt causaᶜ subsit. ¶ In vniuersitatem vel collegiumᵈ proferri excõmunicationis sententiam penitusᵉ ꝓhibemꝰ volentes animarũ periculũ vitare: quod exinde sequi posset cum nonnũq̃ contingeret innoxios huiusmodi sentẽtia irretiriᶠ: sed in illos duntaxat de collegio vel vniuersitate: quos culpabilesᵍ esse constiterit promulgetur. ¶ Idem in eodem.
¶ Dilecto filioʰ decanoⁱ aurelianensi. ꝛ. j. preterea cum omnes leges omniaq̃ iura vimᵏ vi repellere cunctisq̃ sese defensare permittant: licuit vtiq̃ ipsi decano si ꝓdictus baliuusˡ eum bonisᵐ suis mundanis iniurioseⁿ spoliare: vel ea violenter occupareᵒ ꝓsumpserit: vt superiusᵖ est expressum: contra illius violentam iniuriam se tueri. ꝛ quoniam aduersus eius nimiamᵖ potentiam sufficiẽs temporalis defensio sibi forte non aderat: potuit se etiam spiritualiter gladio videlicet vtendo ecclesiasticoʳ defensare: ac recurrere propter hocˢ ad arma spiritualia: que sunt ecclesie propria: ꝛ pro suo munimine illiſ vti presertim cum dictus baliuus post latas in euz ab eodẽ decano ex aliis causis excommunicationis sentẽtias: sicut idem decanus asseruit: ipsum tanꝫ exinde prouocatᵗ sententijs ipsis cõtemptis bonis spoliasset eisdemᵘ ꝛ ꝓpter hoc pᵍ modũ ipse decanus sententiã tulerit interdicti tanꝫ spiritualis se mucrone defendẽs contra illius iniuriã ꝛ violentiam sibi ab eodem occasiõe ꝓdictarum sniaz ꝛ in ipsaz ꝓtẽptuz illatam. ¶ Et quidem cũ licet cuilibet suo vicinoˣ vel ꝓximo pro repellenda ipsius iniuria suũ ipartiri auxiliũ imo si põt ꝛ negligit videat iniuriantẽ foueree: ac eẽ ꝓticeps eiᵍ culpe: licuit ꝓfecto ipsi decano ꝓprio sibimetʸ subuenire subsidio: ꝛ suãmet tpalẽ iuriã sua ꝓpa spũali defensione tueri:
d ¶ Collegiũ an vniuersitas vel collegiũ possint ãccusari de crimine. nõ. xij. q. ij. eps qui manciplũ. ꝛ. s. ō simo. c. dilectus. ij.
e ¶ Penitus. per hanc litterã dicũt quidã q̃ nõ tenet sententia ꝛ põt esse rõ. qꝫ vniuersitas vel collegiũ nõ est materia capax ad recipiendũ talem sentẽtiaz. ber. contra dicens. q̃ si sententia fuit lata bene tenet. ꝛ hoc est tutius.
f ¶ Irretiri. intelligas quo ad ecclesiã. secᵍ q̃ ad deũ cuiᵍ opinio nec fallit nec fallitur. de sen. ex. a nobis. ij.
g ¶ Culpabiles. sicut platus vel ꝓsules ꝛ huiusmodi maiores. vt. s. de simo. dilectus. ij.
h ¶ Dilecto. platus ꝓtra potentiã tẽpoza' ẽ etiam spirituali gladio. s. ecclesiastice censure se tueri pōt. quia defensio ꝓmissa ẽ. hoc dicit.
i ¶ Decano. decanus iste de ꝓsuetudine vel ꝓuilegio habebat ordinariã vel saltẽ ptãtem fulminãdi cẽsurã
ꝛ ꝓcor. s. de ap. dilectis. de of. or. irrefragabili. §. excessus. s. de ver. sig. ex parte. j. alꝫ secus de his que fi. a ma. par. c. quesiuit. de hoc. s. de offi. ordi. cũ ab ecclesiaz.
k ¶ Ultra vi. s. de homi. significasti. ij. vbi sũt hec verba. ꝛ ibi ō hoc in glo. magna que posset hic repeti. ꝛ vlis ꝓpositio oẽs. ll. ꝛc. restringitur ad particulares ac si di. quedã. ll. ꝛ quedam iura. s. de hac materia loquẽtia. ber.
l ¶ Predictus. in pte decisa sub illo infra.
m ¶ Bonis. ergo lz defendere non solũ ꝑsonaz ꝫ bona: tñ ꝓ defensione bonoꝝ non licet sic sicut ꝓ defensiõe persone s. ō homi. c. ij. ibi te tuaq̃z e. ti. suscepimus. ꝛ dic vt e. significasti. ij. ꝛ xxiij. q. j. §. j. ꝛ. q. iij. in ꝑn.
n ¶ Occupare. vt nõ sit geminatio verboꝝ: spoliare referatur ad mobilia occupare ad imobilia.
o ¶ Supi⁹. in pte decisa
p ¶ Minũ. respectu temporalis potentie ipsi⁹ de cani. nam potentioribꝰ pares esse nõ possumus. ff. de alie. mu. iu. causa fac. l. iij.
q ¶ Ecclesiastico. dic ambrosi⁹ ꝛ ex nimia humilitate loquitur q̃ arma sua sint lachrime. xxiij. q. vi. cõuenior. gladius autez hic ꝓtinet qđ cẽsura. s. ō ver. sig. querenti.
r ¶ Propter hoc. s. quia tpalis defensio sibi ñ aderat.
s ¶ Munimine. nõ. q̃ si loquimur hic de prelato qui vtiscitur: qđ vtꝫ facere possit nõ. s. de malef. j. ij. q. vij. si quis erga. lz
solum de eo qui se defendit.
t ¶ Prouocatᵍ. i. turbatᵍ vel cõmotᵍ. ad idẽ. s. de of. dele. supitionis. aliter sumit. s. de ap. cũ sit romana.
v ¶ Eisdẽ. ō tales ꝑdita ẽ pena ꝓstõnẽ. j. e. gcũq̃ qꝫ excõicati sũt ipso iure: nisi infra octo dies restituant vt ibi.
x ¶ Vicino. ergo licet teneꝫ vicinũ suũ ꝛ amicũ suũ defendere. vt. xxiij. q. iij. nõ inferẽda. ꝛ. c. fortitudo. lxxxiij. di. error. ꝛ. s. eo. quante. vbi de hoc. ꝛ multo ergo fortiᵍ seipm vt sequitur.
y ¶ Sibimet. qꝫ ordinata charitas a se incipit. xxiij. q. v. si filz. ꝫ videt q̃ hoc nõ licuerit isti decano. ercessit. n. moderamẽ in culpate tutele: qđ facere nõ debuit. s. de resti. spo. olim. j. ē. e. si vo. ꝛ ō homi. significasti. ij. ad fi. maior. n. ẽ pena spũalis que ligat aiam q̃z tpalis q̃ ligat corpᵒ sicut aia ꝓciosior ẽ corpore. xij. q. j ꝓcipimus. ad idẽ. xj. q. iij. nemo. xxiij. q. iij. corripiantur ꝛ hec forte fuit dubitatio decre. ꝫ papa hic approbat hãc defensionẽ. ꝛ ita quocũq̃z mõ licitũ ẽ se defendere dũmodo corporalis lesio non inferatur: maxime qꝫ hꝰi spie sũt medicinales

s.e c.j.ij.q.j.multi.t.xxiij.q.iij.notandū.in fi.

a ¶ Utrūq; ergo duplici defensiōe potest quis vti.j.de regu. iur.nullus pluribus.cū suis concor.

b ¶ Suffragari.xxiij.q.v.pdest.s.de of.ord.c.j.tū videt q; tpali gladio vti nō potuerit.q; post aduentū xpi fuerūt gladij t potestates diuerse.t.distin. quoniā.xcvj.di. cum ad ver.dic illud vex de executione gladij temporal' in modū iusticie.sed hic loquimur de executione ipsius gladij nō in modū gladij nō in modū iusticie sed defensionis: quo gladio cuilibet quato lz vn.pmo nō nisi iudici.t sic non ob.

c ¶ Enerabilibus.excōicatos a subditis suffraganeoz archiepiscopi nō possūt absolvere sed excōicatos a suffraganeis vel officialib⁹ bene si ad eos appellatū fuerit.b dicit pn.

d ¶ Rothomagen.idez in alijs archiepis.s.e.li. de penis.romana. ō offi. ord.romana.in fi.

e ¶ Subditis. ergo inferiores epis bene possunt excōicare: quod dic vt.ij q.j.nemo.s.de of.ord.cum ab ecclesia.

f ¶ Impartiri.nisi ꝑ habeat de ꝙsuetudine.s.e. romana.j.rū.in fi.

g ¶ Prouocatum.quato tū eo quod habes.j.§. ꝛ si er causa.t.§.se.

h ¶ De parte aduersa.si dicat de iudice q; tūc se eius vt pz per sequentia.

i ¶ Appellatiōis. si enim appellasset: archiepus tūc esset cōpetens iudex. est enim vnus de casibus in quo iurisditionē hz i sb̄ditos suffraganeoz. nō. s.ō of.ordi.pastoralis.

k Apsis.archiepiscopo vel officiali eius.

l Pena.s.e.li. sacro. t c.cū medicinalis.

m Debent cū.q; tūc archiepiscopus est cōpetēs iudex.s.rei t sic vna via pmittitur qō alia ꝑbetur: quod dic vt.j.de reg.iur.cum qu'd.

n Pro al o.secus enim si ex officio. vt pz in pri.§.

o ¶ Defensione.vt.s.c.pri.t est similis distinctio.s. de appel cum speciali.

p ¶ Cām suā.t aū oia ille absolvet.j.§.ij.nisi in casu ibi posito

q ¶ Formam.s.ēo.cum deberes.

r ¶ Appellatū. post diffinitiuā sniam t post excōicationem.t hic terminari puto dubitabilē qōnem qua q ritur ex decre.nō solū. an appellatio interposita post diffinitiuā infra.x.dies reuocet p modū attētati excō

munication̄e medio tpe inter sententiā t appellationē latam: sicut reuocat alia attētata.t p ista ſram est dicendū q; nō imo ē necessaria absolutio. de tali eni snia loquitur iste.§.t q; ita sit vex pz.q; excōicatio aut stativa ler: aut statim nō valet. sz pone q; post l.tā sniam i fra.x.dies inder excōicet' partem nō parentem: postea illa pars non appellat: nō ē dubiū q; bene ligat sententia. specialle ergo sit in illa q; p appellationē sequentez nō annulletur: lz male fecerit inder excequendo infra.x. dies t excōicādo cū tolleret ill' bñficiū iurj.s.appellādi qō esse non debet.j.de re. iudicatū. alij dicūt hoc esse imutatū per decre.non solū que ē posteriōr: quod non credo rōne ꝓdicta.

f ¶ Casib⁹.quos vide.s.e.li. ō ap. romana.§. si aūt

t ¶ Innodauit. s.e.folet.t dabit termin⁹ octo dierū ad hoc ꝑbandum.vt ibi

v ¶ Idē est.s. q; p̄ mittus debet absolui vt dī in fi.

x ¶ Captus.sic.s ō pīg.c. significā te.t q; dicit captus intelligere possumus etiā a primato' q: ex quo venire nō potuit nō fuit ꝙtumax. ergo nec excōicandus.xj.q iij.nemo epox. sed quo ad restōnez' expensax bene distinguit an a iudice an a ꝑuato captus fuerit vt in ꝑmo casu nō ꝙdēnetur ad expensas.

sticq; vtrūq; quodāmodo gladiū t tpalem t ecclesiasticum alter videlz altero adiuuare: maxīe quia hi duo gladij consueuerūt exigente necessitate sibi ad inuicē suffragari: t in iuuamē alterius subuentione mutua freq̄nti exerceri. ¶ Dē

¶ Enerabilib⁹ t.j. cetrū rothomagēsi archiepo vel eius officiali nō licet excōicatis ab archidiaconis vel alijs subditis suffraganeoz ipsius archiepi cuz nec excōicantium nec excōicatoz sint iudices absolutiōis beneficiū ipartiri. ¶ Excōmunicatos aūt ab ipsis suffraganeis vel cozū officialibus possunt absolvere: si ab ipsis litiganti bus ad eos fuerit ꝓuocatum

¶ Neutra ꝓ ptiū appellāte siqua ipsaz per archiepm vel eius officialē ab excōicatione ꝓtra eam lata p relicq; postulet se absolui: vel alias coram eis de pte aduersa ꝙrimoniam sine appellationis interpositiōe deponat: ñ est in hoc ab ipis cū sui nō sint iudices audiēda

¶ Sed si excōicatus deponat apud eos de suffraganeo vt ponatur ei pena: t ꝓ suo interesse super iniusta excōmunicatiōe querelā audire vtiq; debent eum: secus autem si queratur de ipso vt relaxetur huiusmodi snia cōtra se ab eo ꝓ alio ꝓmulgata. qm̄ tueri hāc cām ñ ad ipm suffraganeum: sz ad eū ꝓ quo ē snia lata spectat. ¶ Ultrā si suffragāe vel extra iudiciū ꝓ suox defe

sione iuriuz vel etiā i iudicio ex suo ꝓcedēs officio ingrēdo videlz vel fiē quid agēdo aliquē excōicet: i hoc casu ꝙueniend⁹ est ipse suffraganeus cozā archiepo vel ei⁹ officiali quia ipsi⁹ interest defendē cām suaz

¶ Porro archiepus vlei⁹ officiales excōicatos a suffragāeis semp aīq; audire cām inciāt in casib⁹ in q⁹ eis iurisdictio cōpetit iuxta eccl̄ie formā debēt absoluēre vtpote si p⁹ diffinitiuā fuerit excōicatiōis snia ꝓmulgata t ad eos fuerit appellatū' exceptis casib⁹ in q⁹ bus iura ꝓhibēt p⁹ sniam appellare. ¶ Si r si suffraganeus extra iudiciū excōicet aliquez p ei⁹ offensa vel p sui defensione iuris t sup hoc qrimoniā ille ꝓponat.ē ille ꝑmit⁹ iuxta formā eccl̄ie absoluēd⁹ nisi suffragane⁹ ꝓbatuz se offerat q; p manifesta offensa excōicationis cum vinculo innodauit'

¶ Idē ē etiā si quēq; p ꝑsum pta ꝙtumacia videlz qa citat⁹ pfixo sibi termio nō cōparuit excōicatiōe ꝙstringat. qa si sic ligat⁹ ꝓposita qrimonia petit ab archiepo se absolui siue qñ suffragane⁹ ex suo ꝓcessit officio: siue qñ est ad ipsum archiepiscopū ante diffinitivam sententiā appellatuz: t ab aduersario ꝓponat q; absoluendus nō sit: nec pādi ei debeat iudicij aditus: nisi ꝓius expensas restituat: t iudicio sisti exhibeat cautionē: iꝑq; rñdeat q; recte ꝙtumax reputari non dz p eo q; i itinere captus vel

Ecūdo sic. q; hz regressum cōtra illū puatū capiē tem. ff. siqs cau. l. ij. in fi. z. l. iij. z intelligas capt⁹ nō sui pcuratione z dolo. vt in dicta l. ij. ad fi.

a ℂ Impedimento. puta valitudine tempestate vi fluminū. multa i pedimenta vide re potes. ff. siquis cauti. l. ij. z. iiij. z qđ dicit de impedimento: idē dic si alia rōnabilis cā pter impedimentū subeāt puta q; pbabiliter credeā terminuz progatum. ſ. de resti. in integruz. ex litteris.

b ℂ In iudicio q si si extra iudicium hoc direrit. sec⁹ sicut nec noceret ꝓfessio extra iudiciū facta qđ dic vt. ſ. de ꝓfes. c. vl. vnde p hoc videtur q; si nūcio citanti direrit se nollevenire z nūcius sic retulerit nō ꝓpterea dicatur vera cōtumacia. z facit qđ dicit. ſ. de ꝓfes. c. ij.

c ℂ Offensa. ſ. ō v. signi. ex parte z c. cum olim.

d ℂ Tutū. iusta erat expectatio si vera fuisset. ſ. de ap. ex parte. ſ. eo. li. de pui. cuz persone. cū si.

e ℂ Decendum. sic. ſ. de elec. cum dilecti. ad fi. transfit igitur interlocutoria in rez iudicatam. si infra x. dies nō fuerit appellatum quo ad partem: ꝫ nō quo ad iudicem qđ dic vt. ſ. ō ap cū cessāte. io. an.

etiam alio impedimento⁹ detētus in termio cōparere nequiuit: tunc ꝓtinus sibi iuxta formam ecclesie beneficiū debet absolutionis impēdi. Sec⁹ autem si se contumacem confiteatur: vel als de contumacia sua constet quia forte ꝓdixerat in iudicio⁹ q; minime cōpareret. tūc enim cuz manifesta sit contumacia z manifesta reputetur offensa^c nō ē ei nisi ꝓximo expensaz satisfactione ac de stando iudicio cautiōe ꝓstita absolutio impendenda.

Et hoc ipsuz est in similib⁹ obseruandum: sicut si aliquis ad certū locum citetur z ille ꝓponat ipsum nō esse sibi tutū^d z iudex postea in eū. quia non ꝓbauit hoc nec cōparuit: sententiā excōicationis ꝓmulget nam tunc si excōmunicat⁹ ipe ad superiorem appellet. z ante omnia se ab eo petat absolui: cum ꝓbare coram eo velit ipsum locum non existere sibi tutum: in hoc est procul dubio audiēdus: cum ꝓsumpta solūmodo eius cōtumacia videatur. sed si iudex ꝓnunciasset locum illum esse idoneum z se curum z ille non comparuisset ac ideo excōmunicasset eūdē ipse postmodum super hoc nisi post latam interlocutoriam infra decendium^e ꝓuocasset nullaten⁹ audiri debet. Sz si ex causa legitima seu ꝓbabili quis appellet: puta quia locus est tutus: z post appellationem huiusmodi excōmunicatione ligetur: ac deinde constet superiori q; ad ipsuz ex tali causa extitit ꝓuocatum: non illico^f ꝓnunciare debet excommunicationis sententiam forenullam: sed potest eaz ad cautelam iuxta formā ecclesie relaxare. Sane si certum est excōmunicationis sententiaz esse iustā velut cū ꝓpter manifestum excessum est in aliqđ ꝓmulgata: superior iudex ni si periculum sit in mora: excōmunicatuz ad excōmunicatorem ꝓsus remittere dz nec dz eum absoluere nisi excōicator requisitus malicioſe denegget exhibere. Si vero constet huiusmodi sententiam eē iniustam: nequaq; remittendus est ad suū excōicatorē excōicat⁹: sz dz sine difficultate aliq; mor absolui. Qđ si dubitetur vtz iusta sit vel iniusta superior: nisi excōicatori deferat: relaxare iuxta formam ecclesie pōt illā: q; q; honestius z conuenientius agat si ei deferat in hoc casu. Ubi autez superiori ꝓpetit de excōicatione cognoscere: absolutio seu relaxatio quā ipse fecerit tenet: lz forsitā sit iniusta. qm z si ꝑ iustā litigatorz: si tñ ꝑ iust ꝓsōnis^k absoluit. Deniq; a subditis suffraganei emendas pecuniarias pōt archiepus vm cōsuetudinem regionis exigere i causibus in qb⁹ ei lz eos excōicatiōis vinculo inodare^l. Poterit quoq; archiepus beneficiū absolutionis iuxta formaz ecclesie nōnūq; ꝑpēdere ad cautelā: vtpote si asserik i excōicationis sniā intolerabilē^m erroꝛē fuisse patent exꝑssum. i. aliquid sub vi ꝓcepti vel mādati apte in ea contineri: qđ cōiter vel in suo genere est peccatum veluti si dicat forte aliquis se a suffraganeo excōicatuz fuisse ꝓ eo q; elemosynam pauperi tribuebat: vel q; faciebat aliquid aliud qđ in se bonum est aut q; a non operabatur id qđ suo actu illicitum est z prauuz z suffraganeus ipse asserat q; ꝓ digna z rationabili causa: vel ꝓ conseruanda vel exequenda iustitia^n: hoc illi ꝓbibuisset: vel etiam iniunxisset nā tunc archiepus ad cautelaz absoluere^p potest euz. Silr si aliquis ꝓponat se ante difficultiuam sniam in iudicio vel extra p⁹ appellationē ex cā le

f ℂ Illico. ante enim q; de nullitate ꝓnūciet oz q; doceatur de vitate cause appellatiōis. nec sufficit ad hoc ꝓnūciandum q; ostendat se ex causa legitima appellasse. ad idem ſ. de appel. interposita in ꝓncipio.

g ℂ Nec dz. tamen si absoluerit tenet absolutio. vt. j. ſ. v bi aūt.

h ℂ Exhiberc. ſ. e. per tuas. ſ. de of. dele. cū ꝓtigat. z. c. ꝓudentiam.

i ℂ Competit. si igit ei competeret non tenet absoluño ꝓpter defectuz iurisditionis. vbi cōpetit tenet lz iniusta sicut z iusta excōicatio. xj. q. iij. c. j. par enī ius dñs ceevoluit ligandi z absoluēdi de pe. dis. j. verbum.

k ℂ Cōstitutiōis. ad idez ij. q. vj. ſ. diffinitiua. z. ſ. de re iudi. cū inter.

l ℂ Innodare. excōicatio enī nō est pena sed medicina quedā. ſ. e. c. j. āte g; q; excōicet ꝓ satisfactiōe delicti z in absolutiōe vl post penā pecuniariā imponere poterit. z facit ad ea q nō. ſ. ō pe. lz. io. an.

m ℂ Intolerabilem. xj. q. iij. si is qui pest. z quomodo hoc intelligatur. vide ſ. eo. per tuas.

n ℂ Justicia. sicut si ꝓcepisset vt hominē ꝓcureret: z dicit se hoc fecisse ꝓ erequēda iustitia. vel ꝓpter delictū suū ꝓhibuerat eū dare elemosynā: sicut etiā interdū ob hoc quis ꝓhibetur ab oblatiōib⁹. xvij. q. iiij. c. miroz. vel ꝓpter delictum illi⁹ cui elemosynam tribuere volebat: quia vtilius panis esurienti tollitur q; rē. v. q. v. non omnis. ioan. an.

o ℂ Absoluere. als vt ita replicaretur: denunciaret sententiam illam nullam. ſ. e. per tuas.

p ℂ Similiter quod hic

dicit direrat.ſ.c.§.ſed ſi er cauſa.

a Poſtq̃ de hoc no.q̃ neceſſe ē cōſtare ꝑ⁹ appellatu: qñ fieri bz relaratio ad cautelam de excōicatione q̃ dī lata poſt ⁊ p hoc iam obtinui in cā q̃ petebaſ abſolutio ad cautelā excōicationis: q̃ dicebaſ lata poſt appel. legitimā: ⁊ eodē die lata fuerat excōicatio: ⁊ interpoſita appellatio: nec apparebat q̃ primo dicebant enim q̃ petēs hoc neceſſe hēbat ꝓbare. ſ. q̃ ꝑ⁹ appellatū fuerat: ſz non hēat neceſſe ꝓbare veritatē cauſe: q: illa ꝓbata non abſolueret ad cautelam. imo ꝓnunciaretur nulla ſnia. ſ.e.p tuas. de of. dele. cum ꝙtingat. ⁊ ita eſt vex p hanc ſram: tūc ergo iuder appellationis abſoluit ad cautelam: qñ ꝙſtat q̃ ꝑ⁹ appellationē lata eſt ſententia excōicationis. nec adhuc conſtat de veritate cauſe.

gitima interpoſitam vinculo excōicationis aſtrictum: pōt archiepiſcopus poſtq̃ᵃ ſibi de hoc ꝙſtiterit etiā ꝑuſq̃ᵇ incipiat de veritate cauſe appellationis cognoſcere abſolutionis illi beneficium ad cautelā iuxta formaz eccl̄ie impartiri:

Alexander quartus.

Decernimusᶜ: vt iudices ſeculares p cenſurā ecclēaſticam ab eccleſiaſticis iudicibus canonicaᵈ monitione p̄miſſa repellē excōicatos ab agendoᵉ patrocinandoᶠ ⁊ teſtificandoᵍ in ſuis curijs ⁊ iudicijs ꝙpellantur. Gregor. in concilio generali lugd.

Conſtitutionēʰ felicis recordatōis inno⁹. pape. iiij p̄deceſſoris nr̄i q̃ ꝓhibet ptic̄ipātes excōicatis ea ptic̄ipatiōeⁱ q̃ ſolā minorē⁹ excōicationē inducit: monitione canonica non p̄miſſa maiori excōicatione ligari: decernens ꝓmulgataz aliter excōicationis ſententiam non tenere^m: ad tollē dū oēm ambiguitatis ſcrupulū^n declarātes decernim⁹: ita demū eē monitōz canonicā i hoc caſu ſi alijs rite ſeruatis^o ſecta valebant: licet eſſet excommunicat⁹. alij contra ꝙ⁹ opti. iij. q. iiij. nullus ibi nullus anathematizato⁹ ſuſcipiat: nec a quoq̃ credant: que ab eis dicūtur vel ꝙſcribuntur. ſ.e. nouerit. alij vt ho. ⁊ guil. dicūt ꝙ q̃diu ei⁹ excōicatio ē occulta valet iſtiz ab eo ꝙfectū vel ſi ſit manifeſta: nec pōt ꝓbari. ar. ff. de offi. ꝓſi. barbari⁹. iij. q. vij. §. tria. C. de teſti. l. j. ſ. de re iudi. ad ꝓbandū. de excep. pia. §. ſi ꝙo. ſec⁹ ſi ſit notoria. ō excep. exceptionē. ō coha. cle. ⁊ mu. vſa. ſicut. n. ibi notorius ꝙſubinar⁹ ſuſpenſus ē quo ad ſe ⁊ quo ad alios ita notorie excōicat⁹ tabellio ⁊ ꝓtor publice nūciatus repellit etiā ab exiudicialib⁹ j. e. lz io. an.

Alexander quartus.

Decernimusᶜ: vt iudices ſeculares p cenſurā ecclēaſticam ab eccleſiaſticis iudicibus canonicaᵈ monitione p̄miſſa repellē excōicatos ab agendoᵉ patrocinandoᶠ ⁊ teſtificandoᵍ in ſuis curijs ⁊ iudicijs ꝙpellantur. Gregor. in concilio generali lugd.

Conſtitutionēʰ felicis recordatōis inno⁹. pape. iiij p̄deceſſoris nr̄i q̃ ꝓhibet ptic̄ipātes excōicatis ea ptic̄ipatiōeⁱ q̃ ſolā minorē⁹ excōicationē inducit: monitione canonica non p̄miſſa maiori excōicatione ligari: decernens ꝓmulgataz aliter excōicationis ſententiam non tenere^m: ad tollē dū oēm ambiguitatis ſcrupulū^n declarātes decernim⁹: ita demū eē monitōz canonicā i hoc caſu ſi alijs rite ſeruatis^o

b Pluſq̃ icipiat. pluſ ergo ptās hūt in hac abſolutione ad cautelaz q̃z in inhibitione: quā facere nō pōt: niſi ꝑ⁹ incipiāt cognoſcere de vitate cauſe ap. interpoſite ante diffinitiuam qō dic vt. ſ.e.li. de ap. romana. §. q̃ ſi.

c Decernimus. ſeculares. certū ē q̃ ptās ſecularis minor ē eccleſiaſtica. ſ. de ma. ⁊ obe. ſolite ⁊ ei ſubeſt: vt ibi. ⁊ rcvj di. duo ſunt. ⁊ ideo cēſura eccleſiaſtica coerceri pōt: vt ſequitur Et qd continetur nomine cenſure habetur. ſ. de ver. ſig. q̃renti. ⁊ ꝙor. ad hanc decre. ſ. eo. li. de fo. cōpe. c. ij. ⁊ de iniur. lz. ſ. ō excep. c. ij.

d Canonica xxiij. q. iij. ō illicita. ij. q. ij. c. idigne. ſ. de ſen. excō. ſacro. ⁊ illa recte dicē canonica de qua caue ē. j. c. pri. ij. rū.

e Agēdo. ⁊ recōuenendo: q: ſicut nec agere: ſic nec recōuenire pōt. ſ. de excep. cum inter poſſem. a defendendo nō repellit vt. ſ. de iudi. intelleximus. ratio ibi patet: ⁊ quid de impetrando vidiſti. ſ. eo. lib. de reſcrip. c. j.

f Patrocinādo. eccl̄ia ergo ꝓuat aliquē interdū ꝓpetuo interdū ad tps offō poſtulandi: ⁊ ꝙor. ſ. de here. ſi aduerſus. ⁊ c. excōicam⁹. §. credētes. ſ.e.li. de pēnis felicis. §. qō ſigs ad finē. ⁊ pcedit hoc ēt iterdū ex alieno delicto: vt ibi ⁊ ſunt iſti p tim de pmo ordine nō poſtulantum: q: etiā p ſe poſtulare nō pōt in agendo: de quo dic: vt. iij. q. vij. §. tria. Eſt aūt poſtulare deſiderū ſuū vel amici ſui i iure apud eum q̃ iuriſdictioni p̄eſt exponere vel alteri⁹ deſiderio ꝓdicere. vt ibi ⁊ ff. de poſtul. j. ⁊ itellige hoc nō ſolū i aduocato: ſed ēt i ꝓcuratore. ſ. de ꝓba. p⁹ ceſſionē. ſi. n. nō audiē ꝑ ſe multo minus ꝑ alio. iij. q. vj. oibus ad hoc. ſ. eo. dilecto.

g Teſtificando. excōicatus ergo maiori intelligas teſtificari nō pōt. ſ. de teſti. veniens. ij. in fi. vnde ſi dicatur excōicationis ſnia nulla: i defectū ꝓbationū ꝙſueuerūt abſolui ad cautelam vt ibi vides q̃ non poteſt teſtificari. Sed nunqd excōicatus poterit teſtari: de hoc ꝑ īno. de do. ⁊ ꝙtu. vītatis. ꝑ hoſti. de excep. pia. ꝑ gar. de vſur. quāq̃ ꝑ guil. in ſpe. de inſtru. edi. §. ꝓpēdioſe. circa pn. Et vī q̃ lz iſta iudicialia ꝓhibeant: ex iudicialia nō: ſicut. ſ.c. ſolet ad fi. ſm hoſti. ⁊ gar. teſtari nō pōt q: ſeparatus ē a cōione eccleſie: ⁊ ſeparato a cōione eccl̄ie omne beneficiū ex legibus deſcendēs interdicit. ⁊ guil. ſeq̃ns inno. ⁊ pe. de ſamp. tenet. ſ. de excep. pia. q̃ pōt teſtari ⁊ pe. de vndalla tenuit opi. ho. ⁊ gar. ⁊ hoc pp periculū cōionis cū excōicato cui cōicandū non ē: ⁊ dene gat. i aūe. de puil. do. here. mu. ñ ꝑtā. §. antepe. ⁊ actᵖ legitimi eis interdicunt: vt hic ⁊ ē filis ꝑm eos ꝓpter tato q̃ eſt inteſtabilis. ff. de teſta. eius cui. §. j. ar. p ⁊ ꝓ. ſ. de here. ex excōicamus. §. credētes. Quid dices de tabellionatu: nūqd inſtrum ꝙfectum p excōi catū valet: vī valere ar. pdi. §. credentes: vbi dī de excōicato: q̃ ſi ſatisfacē contēpſerit infra annum ex tunc inſtrā p ipz ꝙfecta nō valent ergo a contrario p̄mus ſcilicet ante annum cō

h Onſtōnez. Nō valēt excōicato lata i ptic̄ipantes niſi fuerit moniti noiatiz ⁊ canonica monitio dī q̃ bz dīep iterualla niſi neceſſitas facti aliō ſuadeat. hoc dicit.

i Innocentij ſ.e. ſtatuimus.

k Participatione. ō notat q̃ ē q̃dā ptic̄ipatio q̃ inducit maiorē. ſ. q̃ i crie fit. ſ.c. ſi ꝙbie. ⁊ c. nup. é alia q̃ inducit minorē vt cū gs ptic̄ipat ſcienter excōicato maiori i locatōe oſculo meſa ⁊ ſilib⁹: ⁊ ab hac excipiūtur certe ꝑſone: vxor. filij⁹ fu⁹ ⁊ alij ō gb⁹. rj. q. iij. q̃m multos. ſ.e. q̃ i dubijs. ⁊ c. ſe. ⁊ bz guil. ⁊ gar. icurrit quis minorē excōicatōez. mittēdo nūciuz vl lraz excōicato ac ſi ille ꝑſonaliter loq̃ret: ad ſ. ſ.e.li. ō ele. vbi piculū. §. nulli ipe. n. log vī nūciū mittēdo vl lraſ. ff. ō ꝙſti. pe. l.

l Minorē. ō ipi⁹ effectu hēt. iij. q. iiij. engeliru (⁊ lz dā. ⁊. ſ. de excep. a nobis.

m Scrupulū. hoc dicit. q: ante iſtā ꝙſtōnez ſi iudex monebat in genere: q̃ null⁹ cōicaret dicebāt qdā talē monitōz canonicā: alij ꝺ: qō dubiū h ꝙſtō declarat.

n In h caſu. ſ. qñ ꝑ⁹ ptic̄ipatōez vlt ptic̄ipātes excōi

o Seruat. ſ. q̃ iſerat cā ſup q̃ ſit moni (care maiori tio: ⁊ q̃ ſint ꝑſtes ꝑ quos poſſit ꝓbari ⁊ q̃ ſunt ibi interualla. ſ.e. ſacro. ⁊. j.e.c.

a Nolatum.s.ppās nōibus erpſſis vel alīs idubitatis bilib⁹ circūſtātiis q̄ hēbāt vicē ꝓpꝛij noīs. ff. si cer. pe. l. cerū. ☞. de testi. lz. ij. ☞. e. li. c. ti. c. ij. Idē si dicat monco filiū. p. cū ille vnicū filiū hēat. ff. ō libe. z po. l. ij. z insti. de exhere. liberoꝝ. §. noiatim. secus si duos haberet qz tūc neuī eoꝝ monitus videtur: vt ibi. Dicūt tñ gdā q̄ hec decre. locū hz q̄ñ singulares z noiate pſone excōicanť: qa tunc requirit monitio ſpāliſ. si aūt generaliter ferret ſententia: tūc dicunt ſufficere generalē. z si adhuc remanent antiqua iura. ſed tuti⁹ eſt dicere q̄ hodie i genere excōmunicatio in particulāribus ferri non poſſit. z ſic ſit ſblatū. q̄ dicitur. ☞. e. qō in dubīs in fi. Sed valebit ne monitio ſi iudex generaliter mōet oēs de collegio vel vniuerſitate. z videť q̄ ſic. quia tantum valet generalis monitio quo ad oīa quantū ſpecialis quo ad q̄dā ff. de admi. tu. ſi duo. in fi. z qz ſemp generalib⁹ ſpalia inſūt. vt. ff. de reg iur. ſemp in gnālib⁹. ☞. ꝓuū ē vex ꝭm guil. ſ. p hāc q̄ſtōnē. z ꝭm cū ſi ignorat noīa illoꝝ de quēru: cogat rectoꝛē quērus velvniuerſitatis ad indicandū ſibi illa noīa. ff. de condi. ob turpem cauſam. l. iiij. §. fi.

b Statuimus. ſic ꝙſtrue ſtatuim⁹ quoq; vt iudices ſiue monitionib⁹ tribus vtanť: ſiue vna. p oibus obſervent aliquoꝝ diuerſe cōpetētia interualla inter monitiones quas iura ꝓmitti faciūt vt ſnīa excōicationis canonice ꝓmulgetur.

c Una. p oibus. dicit ergo iudex interdū. monemus te. p ꝓma: qua finita monet. p ſcōa: qua finita monet. p tertia. interdū vna monitione facit tres: ſic monemus te q̄ vſq; ad diē talē. p ꝓmo: talē. p ſcōo: talē. p tertio rē. Interdū vnā tm̄ dat dilationē vt mōeā⁹ te q̄ vſq; ad talē diē. p ꝓmo ſcōo z tertio p: emptorio a cōione talis rē. z hoc vltimo caſu eſt interuallū inter monitionē z ſententiam.

d Cōpetentia. hoc iudex moderabiť. p pſonaꝝ z negocij q̄litate. ☞. de ap. cū ſit romana. de of. dele. ō cauſis

e Neceſſitas. vt qz ptes ſūt ad rirā vel arma pate nec curant monitiōes epi. ff. de vſufruc. l. legſſumū. inf duz eniz nec locus nec tempus patitur plenius deliberare q̄ſiliū. ff. de exer. l. ſ. ꝓmo rūſo.

f Reſenti declaram⁹. nō. q̄ gdā olim ꝓuū dicebāt q̄. p eis faciebat qz excōicatio z interdictū pariť⁹ paſſibus ambulare videbaꝝ. ad hoc. ☞. de ap. ad hoc q̄ñ. ☞. eo. cū medicinalis. ☞. e. romana. in pn. z. c. venerabilibus in pn. ſ. e. ſtatutū. z. c. is cui cū ſi. vnde ſicut excōicatio pōt tolli ad cautelā vt. ☞. e. ſolet. z. c. venerabilibus. §. ſed ſi. z. §. pe. z vl. ſic de interdicto videbaꝝ: imo multo magis. qz p interdictū plurimū puniť nō obſtāte. ☞. p excōicationē nō ſic: vt. ☞. eo. romana in fi. vnde pot⁹ videbaꝝ i eo q̄ñ in excōicatiōe ſubueniēdū qz etiā plures ligat z plura bona tollit. z qz alīs ſūt paria. ſ. e. is cui. ☞. e. c. j. Que ergo ſunt huiꝰ iuris rō z reꝓbatis alioꝝ ſolutionibus quoꝝ gdā diterū t: ſic placuit gregō. que reꝓbat p hoc vbū declaram⁹. alij dixerūt hoc factū vt magis timeret cenſura eccleſiaſtica. tertij ne finis vni⁹ negocij alteri⁹ ſit exoꝛdiū. C. de fruc. z li. exp. terminato. cū hec rōne ſū roborēť. dic q̄ hoc ſtatu z tū ē ꝓpter cōionis piculum. in excōicato ergo ad alioꝝ cautelā ſit hec abſolutio. ſed in p: icipatione interdictoꝝ nō ē tantum piculū: z iō ſec⁹. vnde et interdicti tpe quedam ſacramēta miniſtranť z interdū celebranť. ☞. ō ſpō. nō eſt nob: s. ō pe. z re. q̄ in te. ☞. e. rū. z. c. ꝓmittim⁹ j. e. q̄ñ. z. c. vl. ſed ☞. ☞. de ap. ad ꝓſentiā vbi ad cautelā excōicati dak abſolutio. vnde dic q̄ ſō aliud i excōicatiōe q̄ñ i inf dicto. q: excōicatio ē mortis eterne dānatio. z iō feſtinare debemus vt mortu⁹ z a xpō ſeparatus p excōicationē reintegret xpō p ab ſolutionē. maioꝛib⁹. n. malis oꝛ ſincera charitas ſubuenire. l. di. vt q̄ſtituerēť. in interdicto aūt nō tradiť qs ſarhane. nec ē ibi tantū ꝓiculū: z iō nec tantū feſtinandū. ea etiā rōne. qz i interdicto volūt iura vnū pati p reliquoꝝ in excōicatiōe ſec⁹: vt ☞. diri. Preterea excōicatio nō pōt ſuſpēdi niſi in totū relareť. z iō in ea locū hz abſolutio ad cautelā interdictū pōt ſuſpēdi. z ideo nō ē neceſſaria relaratio ad cautelā. ☞. de ap. ad hō q̄ñ.

g Cautelā. qō ſit in excōicatiōis ſnīa. tūc q̄ñ oꝛ nulla vt hi p" appellationē legitimā. ſecūdo ſi ꝓinet intolerabilē erroꝛeꝝ vt ☞. e. venerabilib⁹ cū ſi. tertio in caſu. ☞. e. ſtatuim⁹. q̄rto ſi dicatur q̄ iudex nō erat is q̄ tulit ſnīam. de q̄ſue. c. ij. de puiſe. cuz olim. q̄nto ſi a iudice ſuo lata ē ſed excōicato. xxiij. q. j. audiui mus. z. c. a pte. ſexto cū qs excōicať a delegato q̄ delegātis intētionē. ☞. de p̄ben. c. vl. ſeptimo ſi ab intruſo vel a iuriſditiōe ſuſpēſo. xj. q. iij. c. alienatiōes. octauo ſi ferať a violāte interdictuꝝ bōis. ☞. de excel. pla. tāta. nono vbicūq; plat⁹ ſubditū excōicat ꝓtra priuilegij ſui tenoꝛē. ☞. de priui. cū capella. z. c. quāto. decimo ꝭm quoſdā quos ſequoꝛ in caſu. ☞. ō excel. pla. cū ad quoꝛūdā. Plures ex his caſib⁹ q̄phendūť ſub q̄rto. vndecimo ſi ferať a delegato ipetrato ab excōicato in caſu ñ ꝓmiſſo. ☞. eo. li. de reſcrip. c. j. z adde caſū nouū. ☞. de of. oꝛdi. q̄ pleriq; io. an.

h Generaliter. qō ſit generale hēs. ☞. de v. ſig. cum in ptibus Quid ſi ferať nō generaliter in loca ſed ſpāliter in pſonā. dic q̄ bene poterit fieri relaratio ad cautelā. argumētū a cōtrario iſtius lr̄e. qz ſpāliter interdicto oia facta neganť ante abſoluti onem. z ſic idē qō in excōicato.

i Nō hīe. vnde ſi id fiat nō valebit relaratio p hanc litterā z ē ſi. ☞. de his que vi metuſue cā fiūt. c. vno. e. li.

k Quicūq; Mīri potuit ex facto decre. ☞. e. dilectoꝛ. z dic q̄ cūq; etiā epi. nec ob. ☞. e. qz piculoſū. quia nō loquuntur in ſententijs excōmunicationis.

l Reges. eſt autem oꝛdinarius regis is ep̄s in cuius dioceſi delinquit vel domiciliū habet. xcvj. di. ſi imperator. z. c. one ſunt. vbi de hoc.

m Miniſtros. ad clericos poteſt referri z ſic ꝓprie ſegtur verbum ſuſpenſionis.

n Suoꝝ. ꝙſanguineoꝝ vel familiariū. z ſic nō. c. ſuz in quo

pcutiens ⁊ mandās pcuti laicū excōicatus ē ad idē. ff. e. li. de elec. sciant cūcti. de imu. ec. quoniā. io. an.

a ¶ Grauandi. put. ne qs emat ab eis vel eis vendat vel his similia. ꝓcor. ē. de pule. quāto. de imu. ec. c. vl. e li.

b ¶ Occasione. quoꝝ interest pncipaliter defendere sñias ipāſ in iudicijs. ē. c. venerabi libus. ē. ij. in fi.

c ¶ Re integra. Ista ꝛegnſ ⁊tradict isti vbi dī. qꝫ lz res non sit integra infra octo dies pōt fieri emen datio. pōt dici qꝫ hoc lo cū hz in iniuria pſonali: illud in reali vt in prima statim sit excōicat⁹. in se cūda tūc qū ifra octo di es nō restituerit vl dic qꝫ id qō sequit respicit tpa istius ꝓstōnis: vt si tēpo re isti⁹ ꝓstōnis ptextu illi us licētie aliqua erāt oc cupata nisi infra octo di es redd. mf: hēat locum pena. ⁊ est fi. ē. ō reb⁹ ec. nō alie. hoc ꝓsulissimo ē. laici. vbi in cōpulsioni bus iam factis datur tē/ pus ad reuocandū i faci endis ipso facto imponit pena pmū verius.

d ¶ Octo dier. similiſ do latio tēporis. ē. de excep pti. ⁊. ē. e. solet.

e ¶ Impensa. s. cū res nō extat vel placet leſo. fi. ē. e. li. de vsur. qq̄ſ. ff. cōmo. li. ē. j

f ¶ Incurrant. ⁊ si prius excōicati erant modo du plici finiendo sunt ligati quod ēe pōt. vt nō. ij. q. iij. engeltrudam. ē. de iude. ita quorundā.

g ¶ Eadē. s. maioris excōicationis.

h ¶ Uti. ⁊ sic mandās ⁊ mandatarius eadē pena puniuntur sic. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. ē. quotiens. nec ex usu hic iussus maio ris: qō dic vt dixi. j. de reg. iur. qꝫ qs. ff. ad. l. aquil. liber hō. ij.

i ¶ Alias. i. ꝑter aliquam licentiā. sed nūquid ille tunc ratum habens excōicatus erit. distingue vt. j. e. cum quis.

k ¶ Obtinere. si. in cēdiarijs eccleſiax qui ex quo denūciati fue rūt nē possūt absolui ab alio q̄ a papa. ē. e. tua. ⁊ si papa hoc nō expreſſisset: pe. petuo potuisset ordinarius ipsum absoluere. ē. eo. nuper.

l ¶ Si iudex laicus. si malefactor captus a iudice laico dicit sē clericū. huiꝰ rei cognitio ad iudicem eccleſiasticū spe/ctat. ⁊ si notorie vel publica fama vel cōmuni estimatione ha betur ꝓ clerico statim fit remissio. idem si ꝓus se gerebat ꝓ cle rico ⁊ modo dēphensus fuit in habitu clericali. si aūt ꝓus se ge rebat ꝓ laico. lz modo in clericali habitu dēphensus fuerit: si fiet remissio donec fuerit de clericatu ꝓbatū. sed interim con tra cū iudex in nullo ꝓcedet. hoc ꝓdicit. ⁊ declarat decre. ista ea que nō. unno. ⁊ hosti. ē. e. vt fame.

m ¶ Repetat. sic ⁊ ciuitas repetit suū ciuem. ff. de rei ven. l. j. ē. ff. ad munī. l. de iure. sic ⁊ ꝓtit suo ciui iusticiam fieri. ⁊ vio

grauandi[a] eos qui tales sentē tias ꝓtulerūt: siue quoꝝ sunt occasione[b] ꝓlate vel easdē sententias obseruantes: seu taliter excōmunicatis cōmu nicare nolentes nisi licentiam ipsam re integra[c] reuocaucrit vel si ad bonorum captionem occasione ipsius licentie sit ꝓ cessum: nisi bona ipsa fuerint infra octo[d] dierum ſpatium re stituta: aut satisfactio ꝓ ipis impensa[e] eoipso excōmunica tionis incurrant[f] ¶ Eadem[g] quoq̄ sententia sint innodati omnes qui aūsi fuerint ꝓdicta licentia data vti[h] vel aliquod premissorum ad que cōmitten da dari licētiam ꝓhibuim⁹ alias committere suo motu. ¶ Qui autem in eadem sentē tia permanserint duorum mē sium ſpatio: extunc ab ea non possint nisi per se. apo. absolu tionis beneficium obtinere[k].

Bonifa. octauus.

Si iudex laicus malefa ctorem captum detineat

⁊ is se clericum dicens ad cu ram eccleſiasticam petat re mitti: vel curia ipsa eum tanq̄ suum clericum repetat[m]: iudi ce[n] illum inficiante clericum: ac ob hoc minime remittē dū: dubitationis huiusmodi an. s. sit qui repetitur clericus ad iu dicem eccleſiasticum[o] quia de re[p] eccleſiastica ⁊ ſpirituali[q]: vocato tū iudice ſclari vl alio cui⁹ interest[r] cognitio ptinebit ¶ Et si notoriū[s] fuerit qꝫ idem malefactor sit clerici[t] q huiuſ modi ꝓuilegio gaudere debe/at[v] sta tiz absq̄ alia cognitiōe vel[x] fama publica de hoc exti terit: aut[y] ipse ꝓ clerico cōfiteba[z] incōtinēti etiā ante co gnitionē[a] ō clericatu ecclīasti cē curie debet reddi. ¶ Idez eē cēsem⁹ si re⁹ ipse ān dēphē sionē ꝓ laico publice se nō ge rens dēphēsus fuit in hītu cle ricali: tonsurā videlz ⁊ vestes deferēs clicales[b] nā talē debe mus clericū donec ꝓstat de ē rio reputare[c] sicut de illo qui

lenter ablata restituit. xviij. q. ij. dño. sic ⁊ ꝓter repetit si hū: quod dic vt. ē. de quer. anfi. c. vl. sic ⁊ miles arma te militie per magistz missū in ciuilibus ⁊ criminalib⁹ iudicat. C. de iurisdi. om. iu. l. magisterie. sic ⁊ cle rici cōrā suo iudice. ē. de iudi. at si clerici.

n ¶ Judice. secu lari qui malefa ctorē detinet.

o ¶ Eccleſiasticā vide quod est. j. cognitio ptinebit

p ¶ Spūali. de q̄ nec ꝓncipaliter nec incidenter habz secularis iudex se intromittere. ē. ō ordi. cog tuam q fi. sint legi. per ve nerabilem. ⁊. c. la tor. cum si.

q ¶ Infest. puta aduersario q illā fecit detineri ⁊ p maleficio sē pu niri. ⁊ sic hi sunt vocandi quoꝝ i/ teresse. sic ō ma. ⁊ obe. inter q̄tuor C. de cuic. emptō fundi. Si aūt nō est aduersari⁹. puta q: iudex ꝓce dit ex officio cita bitur iudex. vt. ē dicit. ⁊ concor. ē. e. venerabilibus. ē. ij.

r ¶ Notoriuz. sc cti. s. quod nulla possit tergiuersa tione celari. ē. de

ceba. cle. ⁊ mu. vestra. quia notorie cognoscitur ꝓ deri co vt archidi. vel archipſbyter vel ꝓſbyter boñ vl bis similes. vel si est notorium iuris. ad idem. ē. de verbo. signi. cum olim.

s ¶ Debeat: hoc ideo dicit. quia si esset clericus buſo vel goliardus ⁊ gestasset artē illam per annum. vel ter tio monitus non destitisset. vel esset clericus vro/natus non incedens in habitu. vel esset bigamus vel degra/datus talis non remitteretur qu ia ꝓuilegio non gau deret: vt. ē. e. li. de vita ⁊ bone. cle. c. vno. de cle. ꝓiu. c. j. ē biga. c. vno. de pe. c. ij. in fi.

t ¶ Vel. repete si.

v ¶ Aut. repete si.

x ¶ Habebatur. sic. ff. ad macc. l. iij. ff. de of. ꝓto. barba rius. ē. de iur. pa. ꝓsultationibus.

y ¶ Cognitionem. s. cum est fama vel communis esti/matio. quia si est notorium ibi non est necessaria co/gnitio.

z ¶ Clericales. ē. de vi. ⁊ ho. cle. ⁊. c. clerici.

a ¶ Reputare. vt in quo statu reperituri eo iudicetur ꝓ ꝑsenti: lz posset inquiri de alio statu. ff. de in ar. cum apud. ē. si quio. ⁊. j. in fi. c.

a Legalis.C.de libe.cā.ea que.ff.de libe.cā liberis: ℌ.fi.⁊.l.cū necessitas.ff.de pba.l.circa.

b Cōprobat.hoc vult dicere big portāt talē habitū solent clerici esse.vnde iste putetur clericꝰ sicut habitus,demōstrat:vt g similē cū alijs vitā suscipiūt ⁊c. ℌ. de statu.mo.recolentes.

c Stigmatē.iō verbū hēs.rrriij q.ij.hoc ipsum.

d Agnoscitur. hoc habes.C. de fabricēn.l.stigmata.li.xj.⁊ dicit fabricenſig publica arma facit ⁊ i publicis fabricis ⁊ non alibi ⁊ dat pmicerio qui reponat i publicis armamētis.⁊ est stigma insti3 quo eoꝝ brachia figurabantur,cui erat impssum nomen impatoris.facies vo nō figurabat C.de penis.sigs. ⁊ est ſi.huic.ℌ. de cri.fa.l.ad audiē tiam.

e Signati C.ℌ aqueduc.l.decernimus.ad fi.⁊ an notatio est.qꝛ singulis manibꝰ eoꝝ impmitur nomē imperatoris. hydrophylati dicuntur ab hydra qđ ē vas vbi aqua defertur.vel hydra aquaphylare.i.custodire.inde hydrophylati.i.custodes aquarum.⁊ ē ſi.quod de gazophylatio dicit.ℌ de proba.c.j.

f Clericali.multo ergo fortius si etiam deprehēsus sit in habitu laicali.⁊ hoc denotat qđ dicitur q̄uis ⁊c. ⁊ licet dicamus q̄ vltima mora nocet.ff.de peri.⁊ commo.rei ven.l.illud.hec vltima possessio non reuelati in hoc q̄ fiat remissio.

g Fecerit.coram iudice eccl̄esiastico.vt.ℌ.j.respōso. ⁊ sic cōtinentia cause diuidit ꝗtra.id.ℌ. de seq̄stra.c. j.⁊ est rō.qꝛ natura cause regrit alū iudicē.de or.cog. tum.qui fi.sint legi.lator.cū ſi.Sed detentus in seculari curia qūo litigabit coꝝ ecclesiastico: dic q̄ forte relaxabitur datto fidei iussoꝛib⁹.sed nō ꝓpter ſ remittetur.j.eo.si clericos.in fi.vel litigabit p procuratorē. nā enī facti hoc ꝟ q̄ interdū p alīū qs pſequat causam ℌ.de iudi.mulieres.de sta.regula.c.vno.ff de custo.re. l.diuus.hāc aūt fidē faciet p publicū instrm ordinationis sue.ij.q.j.legū per testes etiā poterit hoc pbare. ℌ.de cle.peregri.tue.

b Pre3umptionem.nō.q̄n pſumptio est non sufficit nisi fiat fides de titulo.⁊ cōcor.ℌ.e.li.de pscrip.c.vno

Interim.a.pendente pbatione de titulo clericali.est enim hoc iudiciale de quo pmittus debet cognosci vt sciat an sit dei⁊ eus ab ecclesiastico vel vt laicus a laico puniri debeat.⁊ ē ſi.C. de ordi.cog.l.vl.iij.q.rj.in fi.

k Processus.ergo nō solū iudicare,phibet sed etiā pcedere ad idē.ℌ.e.ſi.de here.c.vt inquisitionis.ℌ.pe.

l Statutū.non tenet suspensio vel interdictū lata in participantes non premissa moniti one canonica.hoc dicit.

m Greg.ℌ.e.cōstitutiō3

n Innocentiane.ℌ.e.statuimus.

o Inducit.dic,vt dixi ℌ.e.constitutionem.

p Canonica.qđ dic vt ℌ.e.constitutionē.

q Aliter.l.nō pmissa,canonica monitiōe ⁊ nominatim.parificata tgit fūt i ß excōicatio suspēsio ⁊ inf dictū.ad idē.j.e.isi cui in fi.⁊ concor.ℌ.eo.ti.c.j.

r Licet excōicationis emanauit ad declarationem eorum que nō io.an.tan.ber.⁊ moder. ℌ.de appel.sepe.⁊ hoc,dic per negligentiā non pſequentis debito tempore appellationez excōicatio post eam lata non conualescit:sed poterit tunc denūciari:⁊ debebit vitari: donec de sententie nullitate docuerit.

s Excōicationis.lꝫ de excōicatione expmat.idē puto de sūia suspensiōis is ⁊ interdicti cum eadē sit rō.ad hoc.ℌ.c.pri.⁊.ℌ.e.c.j.⁊.ℌ.e. is cui.in fi.⁊.ℌ.de appel.ad hoc quomā.⁊ idem in qualibet sūia que nulla ē ipso iure ita q̄ non esset necesse appellare.ℌ.eo.li. de re iudi.c.vl.quia tunc si condemnatus appellaret⁊ non pſequeretur.non ꝓpter hoc conualesceret sententia eadem ratione.quod dico verum nisi talis esset casus'quo ratificaretur per ap.sūia nulla vt lata cuꝫ falso ꝓcuratoꝛe.ff.rem ra. ba. iij ℌ.falsus.de quo vide.ℌ.de re iudi.c. .

t Legitimā.si causa fuit vera ex quo fuit legitima sententia est nulla.ℌ.e.per tuas.sed nisi appareat de eius veritate non poterit denūciari nulla.lꝫ tunc posset fieri absolutio ad cautelam.ℌ.e.venerabilibus ℌ.lꝫ si ex causa.⁊.ℌ.vl.si ergo fuit nulla solo tractu temporis non potuit conualescere.ℌ.eo.li.de de spon.impube.c.vno.⁊.j.de regu.iuris.non firmatur cum suis concordantiis.

v Conualescat,contra.ff.de his qui.no.infa.l.furti.vbi retro notatur infamia condemnatus de furto qui appel. non prosequitur.sic videtur retro debere censeri excommunicatus.ex quo appella,non prosequitur.sed non obstat.quia ler illa loqtur de appellatione emissa post sententiam ab ipsa sententia. hic de appellatione emissa ante sententiam.vnde ibi. appellatio suspendit effectum sententie iam late.ℌ.de iureiurā.venientes.hic ante sūiam iurisditionē suspēdit,vñ sūia postea lata ñ tenet ꝓpter iurisditionis defectum.

a Exp̃esse iterdū enim fertur excōicationis sententia i per sonaz incertam. v. q. j. quidam. s̄. de offi. ordi. si sacerdos.

b Ab homine. de quo dic vt no. s̄. de appel. cū sit romana.

c Nūciari. Ho. nō sequit: iste denunciatus est excōicatus: ergo excōicatus ē. hic. n. denūciatur qui forte excōicatus non ē z facit ad qōnez de qua diri s̄. eo. li. de excep. pia sed nūqd ad repellendū actorem sufficiat ꝓbari denūciationē excōicationis. videtur ei q̄ non p hunc textum z p rōnē dictam superius: cū illa decr. pia. dicat id ꝓbari debere apertissimus do cumētis. hosti. tū no. cōtrarium vt ibi diri. z p pte illa facit hec decre. nā hic per talem denunciationez vitatur a iudicialibus z extraiudicialib⁹ z legitimis actibus vt sequitur: ꝫz forte excōicatus nō sit: vt ꝑdixi: sic dicā: ex quo de denūciatione nō dubitat: vitat z repellatur ab agēdo: donec ostendat se absolu⁹ vel sniam nullam: ꝫ sivolumus tenere ꝓmū huic respondetur q̄ hic non solū denūciatione: sed ēt de sententia excōicationis cōstabat.

d Legitimam. ideſt ex legitima z vera causa interpositam vt superius diri.

e Als. tolle exempla que diri. s̄. eo. presenti.

f Docuerit. pōt exponi. i. docere cepit: q̄ pendente ꝓbationis articulo ab extraiudicialibus z legitimis actibus nō repelliturz sic cessabit ꝫsium. dec. s̄. eo. solet i fi. vel dic illud hic locū in eo qui debito tpe appellationem prosequitur: istud in eo qui psequi neglexit. vnde in pena cuitabitur ab extraiudicialibus donec docuerit &c. z sic stabit ꝓprie hoc verbum.

g ¶ I clericos. Prelatus capi faciēs z iclusās etiā p laicos clericuz nondū incorrigibilem excōicatus non ē nec ēt ipsi capiētes. Sc̄do dic talis si dat fideiussores de parendo iuri detineri ū dz nisi iusta cā id suadeat z corrigit ꝓma ps q̄ nobar. s̄. e. vniuersitatꝫ. i vl. gl. z. c. vt fame. z ōclarat qō no. mō.

h Tue iurisditioni. cui loquatur nō apparet: ideo dico decr. locū hic in quo: habet iurisditionē habentē siue de cōiure siue priuilegio vel cōsuetudine: ad idez. C. de spon. l. vlti. z facit quod dixi. s̄. eo. libro de penis q̄uis.

i Pena q̄ carcer ū ē pena qō tū dic vt. s̄. e. li. s̄ penis q̄uis.

k Postea illos esse huius contrarium no. ber. in predictis glo. dicens q̄ si apparebat clericum incorrigibilem: capi poterat per laicos sine pena als non: z sic etiam soluebat cōtrariū de decre. vniuersitatis ad decre. vt fame. s̄. e. tu dic z in se. g.

l Modari. concor s̄. eo. vt fame. s̄. s̄. e. vniuersitatis. vbi excōmunicationem incurrunt abbas z laici qui de ipsius mandato monachum verberabant. ber. z hosti. soluebant vt diri i gl. ꝓxi. quod est falsuz vt hic vides. alij dicunt q̄ decre. vt fame loquitur in episcopo: decre. vniuersitatis. in abbate: ꝫ hoc patet falsum per istam decre. q̄ loquitur in quolibet iurisditionem habentē: vt diri. s̄. glo. ꝫ. dic ergo q̄ decre. vt fame: z ista loquuntur in captiōe z iuclusione que de mādato ꝓlati cuiuscunq̄ g crimina punire possit pōt fieri etiā p laicos: ꝫz ille nondū incorrigibilis appareat. decre. vniuersitatis de ꝫberibus loquit: que si ꝓlatus clerico vel monacho p laicū inferri iubeat: ꝫ iniuriose nō est dubium si in modū iusticie: hoc tū p laicuz facere non debuit ꝫ p clericos vel p semetipm: si erat minor epo z tōo mandās z mādatarius excōicati sunt vt ibi.

m Excedatur ad idē. s̄. de rest. spo. oli. j. in fi. z ꝫ vult dicere. si clericus captus ge te se duci pmittit z ducentes eum nō resistentē calce pugno vel alio mō peritūt: vt iā vidi de facto: isti bñ sunt excōicati hoc sonat lra.

n Iniuria. xvij. q. iij. sigs suadē te. z. s̄. de sen. ex. ꝓtingit. z facit hec lra ad qōnez do mincalē de illo q fugiēs inimicos

cat⁹ tū notatim vel spāliter z expresse⁹: q̄ post appellationez legitimam excommunicationis sniam asserit in se lataz si appellationē eandē infra tps ad ipsaz ꝓsequendam ab homine⁹ vel a iure statutum nō fuerit: vt debuit: ꝓsecutus: la ꝓso eodē tpe excōicat⁹ publice nunciari⁶: z nedum in iudicialibus sed ēt i extraiudicialibus cuitari. ac a legitimis actibus remoueri debebit: quousq̄ q̄ ꝓ post appellationē legitimam⁷ excōmunicatus fuerit: vel als⁸ de ipsius sententie docuerit⁹ nullitate. T dez.

S I clericos⁵ tue¹⁰ iurisditioni subiectos ꝓ ꝓmissos excessus ēt ꝓ laicos capi faciās: z eos ne fugiāt i carcē pena¹ debita postea² castigādos icludas: te vel capiētes eosdē ꝫ nōdū appeat incorrigibiles illos cē: nulla credim⁵ excōicatōe nodari⁴: cū i his nisi als ex ꝓposito excedat⁶⁷: i ipis temeritas vel iniuria⁸ nequeat deꝓhendi. C Eosdē q̄z clericos⁹ si de parendo iuri tibi fideiussoriā¹⁰ dederit cautionē. detinere nō debes nisi excess⁹ enormitas vel alia cā¹¹ rōabilis eos suadebit ōtinēdos. T dē

S I snia¹ iterdicti ꝓferat i clex²: nō intelligit: nisi aliud sit expressuz i ea iterdictus ppls hec ēt ecōuerso³ vñ obuiault clerico equitanti a quo equū petijt vt fugere posset: quem cū ille negasset: sibi ꝓ vim abstulit: z postea rem sit: an talis sit excōicatus. bart. hic i. in qōne dūcali q̄dz cum fugeret. opiniones posuit: quarum vna fuit: talem excōicatum nō esse: q̄ id non fecerat diabolo suadente: ad cautelam tū ab epo absolui poterat. alia fuit. talem excōicatum. sed min⁹ puniendum l. di. ꝓbyteros. s̄. quod me. cā sacris. tertia fuit tacre. quā ibi sequit bar. talē excōicatū sed ꝓ id nulla pena puniendum.

o Clicos. idē i laicis. z bñ ēt eodē mō dicit lex. ff. de custo reo. l. diuus.

p Fideiussoriā. ergo nō nudā tm: idē z multo fortius si pignora darent: cū sit melius pignori incūbere q̄z in ꝓsonā agere: z q̄ se ꝓmittit satisfactuz satisfacit si pignora vel fideiussores det. ff. de consti pecu. l. ꝓmissoz in fine.

q Cā rōnabilis. cū plures forte fuerit malefactoz⁷ vult vnū detinere vt p eum veritatem manifestantez alios capere possit.

r I snia. Interdicto clero nō ē interdictus ppls ec ecōuerso: iterdicta ciuitate ꝓ delictum dāi ciues non interdicti exīplam audiunt diuina. interdicto populo singulares de populo itelligunt interdicti hoc dicit: z approbat primum dictum qō no. ho. s̄. de priuil. ex parte. el. j. sup vbo pplm. scōm z tertiū declarāt no. p ber. inno. z ho. s̄. de priui. q̄ nonnullis.

s In clerum. interdicto clero alicuius ecclesie. non ꝓpter hoc intelligitur ecclesia interdicta. vnde alij clerici licite celebrarent in illa: ad hoc. s̄. eo. lib. de priuil. per exceptionem.

t Econuerso. hoc idē ꝓbabat olim per decre. ꝑdi. ex

pte.vbi lata fuit ſnia iterdicti i clez z pplm:ꝫ vbi vnꝰ cēt ſupfluꝰ:ſi iterdicto vno intelligeret alterꝫ iterdictum:z ad idē.ē.de pben.c.j.lxiij.di.noſce.cū ſi.vide tur tñ ar.ꝑ:inſti.de iure.na.ꝙ.plebiſcitū.vbi appellati one ppli vniuerſi ciues itelligunt:ēt ꝙnumeratis patriciis z ſenatorib⁹:ſed illi eiuſ dē ꝓfeſſionis ſūt iſti vo alteri⁹ ad idē.xij.q.j.duo ſi ſicut z expſſo lat co i reſcripto:per generalē clāz:nō ꝙueniūt clerici: vt no.ē.de reſcrip.ſe des.

a ¶ Bñi. No. qz ſecus ſi ꝓpt delictū ciuiū z hoc ēt pz.j.dū dicit qui culpabiles non exiſtunt.

b ¶ Interdicti. aliud ergo ē interdicere ſolū ciui tatē:aliud ciuitatē z ciues. Et no. q pena ſpūali.ſ. iterdicti bñ punitur vnus p delicto alteri⁹:ō hoc j.q.iij. in ſūma. xxiij.q.ij.i ſūma. ſi igit ſt iterdicti audire nō pñt diuina.ſ ꝙ.pri.

c ¶ Ex.ipſā ciuitatē intelligas z ex ꝙtinētiā.j.c.pri.

d ¶ Careat.z ſic violaret neruus eccleſiaſtice diſciplīne qđ eſſe nō dz ē.de ꝙſue.cuz inter vos:z ſic no. itelligenduz. vt. res potius valeat q̄z pereat.ē.de ỽ.ſig.abbate.ff.ō re. du.l.quotiens.

e ¶ Nō competāt.qz vniuerſitas res ē iaiata i quā nō cadunt talia.ē.e.romana.i fi.vbi aūt tractamus de his que vniuerſitati ꝙpetūt:ita dz illud ē penes vniuerſitatē:qđ nō penes ſinguloſ.ff.de in ius vo.l.ſed ſi hac ꝙ.q manumittitur.canonizata.xij.q.ij.q manumittit ppls aūt ē idē bodie q fuit añ centū ános.vnde tūc interdicto pplo z nondū relarato:q nūc ē dz interdict⁹. vj.q.j.deniqz.xvj. di. habeo.ff.de iudi.ꝓponebatur.

f ¶ Alicubi.etiā in loco nō interdicto.

g ¶ Erꝓſſis.a iure.j.eo.c.vl.quo ad diuina:quo ad ſacramēta habes.ē.de pe.z re.q.i te.z.j.e.qñ.

b ¶ Ciuitas. Interdicta ciuitate ſuburbia z cōtinētia edificia dicūt interdicta:z interdicta eccliā capella ꝙtigua z cimiteriū ꝙtiguū dz interdictū.ſ dicit

i Suburbia.ad idē.ff.ō ỽ.ſi.l.ij.z.l. edificia.z.l.al vno interdicto ipſoruꝫ alius li cite celebrari admittit ad diuia. ¶ Leterum cum ꝓpter delictum domini[a] vel rectoris eſt ciuitas interdicta:ciues eiuſdem q culpabiles non exiſtunt:dū modo z ipſi ꝓpter dominum vel rectoreꝫ puniendum i eis non fuerint interdicti[b]:poſſūt extra ipſam licite intereſſe diuinis. ¶ Cum ỽo alicui[c] terre ppls interdicto nodat:ſingulares ex eo ꝓſone q̄s interdcās eē ꝓſtat:ne ſnia effectu careat[d]:cū diuinoꝝ auditio z ſacramētoꝝ ꝓceptio populo vt vniuerſis nō ꝓpetāt[e] nō debēt alicui[f] caſibus expreſſis[g] a iure dūtaxat exceptis audire diuina vel eccleſiaſtica recipere ſacramenta. ¶ Idem.

S ¶ Iciuitas[h] castrum aut villa ſubiaciantur eccleſiaſtico interdicto illoꝝ ſuburbia[i] z continētia edificia eo ipſo itelli volum⁹ iterdcā:naz lz ꝑdcā[k] videāt als muroꝝ ambitu terminari:hoc tñ caſu ne viliꝑēdi[l] valeat ſnia interdicti:qđ fieret ſi poſſet i ipſoruꝫ ſuburbijs vel ꝙtinētibus[m] edificijs licite celebrari vt ꝓpter expedit interpretationē fieri latiozē. Nōe q̄z ſiki ſi ſit eccleſia iterdicto ſuppoſita vel ſubiecta:nec i capella ei⁹ celebrari nec i cimiterio ipi⁹ eidē eccleſie contiguis[n] poterit ſepeliri[o]:ſecus ſi ei contigua nō exiſtant[p]. ¶ Idem.

L ¶ Sq i eccliā[q] ſanguiſ aut ſemis effuſiōe pollutaꝝ q ꝑtib⁹ maiozi excōicatione nodatis[r] ſcient celebrare ꝓſumit:lz i hoc temerarie agat irregularitatis tñ[s].cū id non ſit expreſſuꝫ in iure[t]:laqueū non incurrit. Ꝟo ỽo q ſciēter[u] i loco celebrat ſuppoſito iterdicto:niſi ſup hoc ꝓuilegiatus exiſtat:aut a iure[v] ſit ꝓceſſum eidē:irregularitatē incurrit:a q̄ neqt ꝓaliū q̄ p ro. pō. liberari[w]:z adeo efficit ineligibilis[x] q nec ad eligēdum cū alijs[y] debebit admitti. ¶ Idez.

Q ¶ Uoniam[a] in baptiſmo[b] z confirmatione:q̄[c] nedū pueris ſed etiaz adultis[d] ꝓpter more periculum exhiberi poſſunt licite tempore interdicti[e]: chriſmatis[f] vtimur vnctōe:poſſe:lz tr a iterdicta exiſtat: chriſma die cene dñi

m ¶ Cōtinētib⁹.ſatꝫ vꝫ iudicis arbitrio reliquēdū q̄ dicāt ꝙtinentia edificia:z non dicit contiguis.vt.j.ꝓri.rñ.

n ¶ Ut ꝓpus.ſ dic qz celebrari ꝓtꝫ ñ vt p⁹.j.c.vl.

o ¶ Cōtiguis.ꝙtigua ſūt quorum extrema ſe inuicem contingunt.

p ¶ Sepeliri.eſt ſi.j.c.iſ cui.ij.rñ.ſi.n.alicui iterdcō igreſſus eccliē z ſepultura cimiterij vt ibi:ſ pōe tūc tpis aliquē ibi ſepultū:z poſtea relaratū ē interdictū:nūqd tal⁹ erbum abiſ:ñ ſi penitēs deceſſerit:ſm ino.q ſ no.ē.de excel.pla.c.vl.qz res deuenit ad eum caſum. zē. ho.no.ꝑ.ē. de cō.ec. vel al.ꝙſuluiſti.

q ¶ Exiſtāt idē hūimus i pollutōe.ē.e.li. de ꝙſe. ec. vel alt.c.vno. Eſt aūt ſec⁹ ecōtrario vt ibi.ſ.qz cimiterio iterdicto ſi dz interdicta eccliа etiam cōtigua z ibi pz rō.

r ¶ Sq i eccliа.ōclarat z appꝛobat q̄ no.ber.ō pui.tuaꝝ in.ij. gl.ino.z ho.de excel. ꝓcla.tanta.

s ¶ Sāguis.itelligas humani z iurioſi:de ſcie ēt itelligās hūano ēt vrorio:z ō hvide pleni⁹.ē.c. li.ō ꝙ.cc.vel al.c.vno.

t ¶ Hodaꝫ.iſti iterdcūo ē igreſſus eccliе.ē.e.li.ō pui.epoꝝ.vñ caueat:qz ꝑ rum⁹ ē irregularitati.j.c. ti.io cui.j.rñ.

u ¶ Tñ.al. inde.alis tñ.

x ¶ Jure ſupēſi ergo a ꝓfeſſoꝛibus ſuis ab officio ad certum ips eadē rōe ſi celebrāt non icurrūt irregularitatez.

y ¶ Sciēt.ſec⁹ q̄ ſi ignozāt niſi tal⁹ cēt ignozātia q̄ excuſare ñ

z ¶ A iure.j.e.c.vl.(ōberet.ē.de cle.cr.mi.aplice.ē.ō poſtu.c.j.

2 ¶ Liberari.ad idē.ē.ō cle.ex.mi.aplice.ē.eo.ō re iudi.c.j.ē.

3 ¶ Jn eligibil.z ēt ipoſtulabilis.ē.ō poſtu.c.j.qz vio (ſ.e.c.j. lans interdū etiam poſtulari nō pōt vt ibi.

4 ¶ Cum alijs.amittit ergo ptātem eligēdi actiuā z paſſiuam z dē hoc ſolet recitari.ē.de elec ne ꝑ defectu.

a ¶ Uoniā.tpe iterdicti chriſma die cene dñi ꝙficiꝫ ꝓt:z cāz reddit z ōclarat no.ꝑ ho.ē.e.pmittim⁹ ꝑ quā olīz ꝑbat

b ¶ Bāptiſmo.p⁹ baptiſmū.n.ſacerdos vngit chriſ(qō hic dz mate i ꝓtice ñ i frōte:qō ē ſoli⁹ epi.ē.ō ꝙſue.cāto.ꝓmū pz. de ꝙſe.di.iiij.poſtq̄z. z duob⁹.c.ſe.z.c.ꝓbāris.z.c.nullus miſtroꝝ

c ¶ Quē.l.baptiſm⁹ confirmatio.

d ¶ Adultis.idē bodie i pnia:quod dic ꝓt.j.e.c.vl.

e ¶ Interdicti.vt.ē.e.ij.rñ.z.ē.de ſpon.nō eſt nobis.

a ¶ Dubiū. nō existit. q. ō. ꝓcessio baptismo ꝛ ꝓfirmatiōe tpe uerdicti sanc est concessum ꝓfici chrisma. ꝛ ē iō: qz vet⁹ chrisma nō dz eē vsui nec de illo veteri chrismate dz gs chrismari ꝛ deponit sacerdos q de illo veteri chrismate vngit baptizatū nisi i mortis articulo: de cō. di. iij. siquis de alio. vñ oi anno i die cene dz chrisma cōfici ꝛ vetus cremari: ō cōsec. di. iij. litteris. vere ergo insurgit huj⁹ decre. dictū: qz si tpe interdicti ꝓmittūt sacra: q bus vtimur chrismate⁹ ꝛ vetus chrisma nō dz eē vsui ergo restat q ꝓmissum intelligitur eo tpe die cene chrisma conficere: qz cōcesso ꝓncipali ꝛ accessorium de reg. iur. accessorium. cū suis ꝓcor.

b ¶ Si cui approbatur qō no. ino. ꝛ hosti. ō. eo. sacro.

c ¶ Interdict⁹. ab hoie vel a iure. ō. e. sacro. ō. eo. c. j. §. sigs ꝛ. ō. e. li. ō primi. epoz. cū si.

d ¶ In ea ergo sec⁹ si ex eā. ꝛ ß no. ēt supꝛ. vbi dixit i ipa. si igit sub aere vel sub tentorio vel i domo puta celebrat vl⁹ ꝓcelebrat forte celebrātibus cū altari portatico: vt. ō. ō puil. de his. ꝛ. ō. eo. li. c. vl. irregularis non erit.

c ¶ Cimiterio. sicut ergo interdicta ecclia interdictū est cimiterium. ō. e. si ciuitas. in fi. ita interdicto mihi ingressu ecclesie ꝛ cimiterij vt hic: nec h̄ distinguendū credo an cimiterium sit cōtiguū vel nō vt ibi distinguit: qz illa distinctio hz locū vbi res interdicit. l. ecclia: qz res ecclesiastica ꝓtigua ipsi ecclie interdicte est interdicta vt ibi: sed vbi refert interdictū ad homines vt h. quid ad eū an cimiterium non sit cōtiguū, vel sit ꝛ p hoc illuderetur cēsure si posset in isto. Iz nō i illo cimiterio sepeliri

f ¶ Seqntez. ista ḡ sūt parua quo ad hoc sicut quo ad id. ō. e. c. j. ō. e. statutū. cum si. ꝛ ꝓcor. ad hoc. ō. de app. ad hec qm̄. Et intelligas ꝓpe de suspēsiōe ab ingressu ecclie vel diuinoꝝ vt sonat ibi: qz i suspēsione a talibus puta ingressu possessionis vel pomerij vel interdicto aque ꝛ igni nō h̄et hoc locū. ff. de ap. l. nō tm̄. talium. n. suspēsionū vel interdictoꝝ effectus bñ suspendit p ap. sequētez nisi cēt casus i quo dānatum publice interesset statim puniri. ff. eo. cōstitutum. Quid in suspensione a beneficio: de hoc p inno. ꝛ hosti. i pze. decre. ad hoc qm̄. ꝛ placuit i no. q i omni suspēsione ecclesiastica nō suspēdat appellatio. hodistinguit an suspendit a bñficio: ꝛ tūc cū ipsum beneficium spirituale sit vera est hec opinio, aut suspenditur a perceptione beneficij de qua constat q est temporalis: ꝛ tunc bene suspēdet appellatio eius effectuz. idem ꝑm eū si dicat suspendo te a pbēda: secus si dicat suspendo te a canonia. qz illa spiritualis est. satis videretur per hanc decre. q suspensio a beneficio bene releuetur per ap. sequentem cum hoc dicat ab officio ꝛ ab ingressu ecclesie ꝛc. si idē eēt i suspēsione bñficij h exp̄ss. set: puto igitur solum in his mere spiritualibus per que ligatur anima decre. hanc locum habere.

g Reli gioso. prima pars declarat decre. ō. eo. cum illorum. ver. q si clericum. Secunda reprobat quod ibi no. hosti. ꝛ abbas. ō. de regula. statuimus ꝛ approbat quod ibi no. hosti.

ꝓfici dubiū⁹ nō existit. ¶ dez. ¶ Si cui⁵ ē ecclesie interdictus⁶ ingressus: cū sibi ꝓsequens censeat in ipsa diuinoꝝ celebratio interdicta irregularis efficitur: si ō interdictū h⁹ diuinis in ea⁴ se ingerat in suo agens offō sicut prius. ¶ Talis quoqz si poc interdicto durāte decedāt: non dz in ecclia vel cimiterio⁶ ecclesiastico: nisi penituerit: sepeliri ¶ Sane sicut excōmunicatio sic ab officio vel ab ingressu ecclesie lata suspensio aut ipsius effectus per appellationē sequentem⁶ minime suspendunt. ¶ dem.

h ¶ Eo casu. puta q: leuiter percussit. ō. eo puenit. vel est debilis vel delicatus. ō. e. mulieres: ꝛ. c. ea noscitur vel est eger vel in mortis articulo. ō. e. q de his vel hz inimicitias capitales. ō. c. decetero. idē i silibus.

i ¶ Ebiberi ꝓsus videbat⁹ p decre. pze. cuz illoꝝ vbi dicitur q si clericum pcusserit secularem: nō nisi p sedem aplicaz vt scandalum euitetur absolutionis beneficium potuerit ꝓmereri. vnde videbatur q indistincte monachus percutiens clericū absoluēdus eēt a solo papa pp scadalū qō ē cum monachus clericuz percutit: cū dignior sit cetus clericoꝝ xvj. q. j. legi. sed tertia. ille sane dz intelligi hz determinationē huj⁹ de

Religioso⁵ qui man⁵ violentas in clericum secularem iniecit ne hoc ptextu habeat mām euādi: poterit ab epo eo⁵ casu absolutionis bñficiuz exhiberi⁶ quo seculari clerico⁶ posset si alium clericū pcussisset. ¶ Quāuis aūt is qui religionē ingredit: religiosus cēseri cū effectu nō possit⁵: donec sit tacite vel exp̄sse pfessus: siquis tñ violētas⁶ manus in eum injiciat: ex cōi cationis late a canone⁶ vinculum non euadit. ¶ dem

Os⁵ qui a snīa canonis⁵ vel hois: cum ad illum a quo als de iure fuerāt absol

cre. nec. n. p eo q monachi sunt dz eoꝝ ꝓditio esse deteriorꝝ. xvj. q. j. sunt nōnulli ri si. Et puto q si monach⁵ non hz vnde vadat: ꝛ monaster. ú etiā pauprimū sibi ꝓuidere nō pōt absoluat illum epus eo iure quo absoluit inopes. ō. e. q de his.

k ¶ Clerico. supple vel laico.

l ¶ Nō possit. ꝛ ob hanc cām dicebāt. ino. ꝛ ab. ꝓximum in p decre. statuim⁹. ꝛ p eis facit lex. ff. de sta. lib. l. statuliber. vbi statuliber que facit medio tpe facit vt liber. hz ꝓximus nō ē vex vt hic nec obstat q cras poterit laicari: qz idez i clerico seculari i minoribus ordinibus ꝛ ꝑterea tūc ē ecclesiastica psona. xvij. q. iij. quisquis.

m ¶ Violētas. idē puto si volētes i casu. ō. e. ꝓtingit. l.

n ¶ Canone. xvij. q. iij. siquis suadēte. quo ꝓuilegio ēt iterdū gaudet clic⁹ ꝓiugatus. ō. eo. li. ō cle. ꝓiu. c. vno.

o Os qui. corrigit no. p ber. ꝛ alios. ō. e. decetero ꝛ ß dic absolutus pp mortis piculū vel aliō impedimētum ab eo a quo als nō poterat si cessante impedimēto se nō pūtat. cū ꝓmode pōt ei a quo als absolui debebat: recidit in eandē sniam: idē i absoluto q se debet alicuius ꝓspectui pūtare: si hoc nō faciat.

p ¶ Canonis. multi sunt casus in quibus est quis excōicatus. a canone ꝛ gdā. cxxij. inducunt p ordinē hoꝝ. vj. li. quos h oēs ordinatim enumerabo. ꝓximo. ō. e. li. de elec. vbi periculū. §. nulli. Secundus. e. c. §. q si ꝓmissa. Tertius. e. ti. sciant cuncti. Quartus. e. ti. gnāli. Quintus. e. ti. fundamenta. §. q si secus. Sextus. eo. ti. in ḡnalitatibus. §. postremo. Septimus de offi. dele. c. vl. §. ps ꝛo Octauus. ō. de his q vi me. cā. si. c. vl. Nonꝰ ō audi. mulieres. Decimꝰ ō re. iudi. ad aplice. in fi. Undecimus. ō. de re. ec. nō alie. hoc ꝓsultissimo. §. laici. Duodecimꝰ. e. c. j fi. Tertiusdecimꝰ de re. domi. c

vno. Quartusdecim⁹ de cens. ¶ ☞. §. q ☞o. Quintus decim⁹ de imu. ec. clericis §. nos igitur. i fi. Sextusdecimus. e. dec. ☞. platis. in fi. isti duo hodie sĕ sublati p cle. de imu. ec. qñ. Septimusdecimus e. ti. qñ. Octauusdecimus e. ti. c. vl. Nonusdecim⁹. ☞. ne cle. vel mo. c. ij. in pn. Vicesimus e. c. i fi. Vicesimusprimus de bere. c. ij. j. rñ. Vicesimussecundus e. c. ij. rñ. sed potius credo illū canonē ferēde sententie vt ibi dixi. Vicesimustert⁹ e. ti. vt ingstitionis in fi. Vicesimusquart⁹ ☞ scisma. e. vno. ☞ oēz. Vicesimusquintus. e. c. ☞. z nihilominus. Vicesimussextus: de homicidio humani. ad fi. Vicesimusseptim⁹ de iniur. z dā. da. c. vno. Vicesimusoctau⁹ de peliciej §. pñti. vicesimusnon⁹. e. c. ad fi. Tricesim⁹. ☞. e. gcūcz. Duo autē inducūt p hanc dec. g de iure veteri ū erāt. vt no. ☞. e. decetero. casus quē habuim⁹ ☞. e. c. pri. z quez hēbim⁹. j. c. pri. fūt declaratorij veteris iurj z ū novo iure pmulgati: z iō iter eos nō ꝓputant. Quiqgita tales casus erpssos z duos tacitos inductos p cle. no. i cle. j. e. ti. i glo est sciendum.

a ¶ Legitimū. p aliqua erēpla posui. ☞. c. pri.

b ¶ Decernimus. nō dicit declaram⁹: z sic suo tpe ☞a fuit opi. gof. ber. z ho. g dicebāt eū nō recidē: dicebat tñ ho. ☞ petrum multū illudūt cēsure: vñ puidēdū esset

c ¶ Idē. ſ. qꝺ i ſniaz recidāt ipo iure (mo igit ē puisū.

d ¶ Hec. ſ. duo ſipi⁹ dcā. ſ. pūtare pniarijs z ſatisfacere iniuriam passis. io. an.

e ¶ Am gs. declarat z approbat no. p iō. xvij. q. iiij. oēs eccle. p ber. z modernos. ☞. e. mulieres. z ħ dicit si pcussiōez i cīcū sine meo mādato, tñ noie meo facta ratā hēaz ercōicat⁹ suz: sec⁹ si meo noie nō fit cā z p hanc decre. exemplificamus regulas. j. de reg. iur. ratū gs. z regulam ratihabitionem.

f ¶ Mādato qd ſigs mādauit clericū ꝓberarī: z postea añ manuū iniectionē reuocauit mādatū: demum mādatari⁹ pcussit añaz reuocatio pueniret ad eū: in hac gōne vī tenere ber. ☞. e. mulieres talē eē ercōicatū. ad qō bñ faciūt iura ibi p eū allā. z idē p eadē iura vbi tz ho. ē tū ar. ☞. ff. ☞. acq. here. siquis mihi bona. ad fi. ☞. e. li. de pcu. c. vl. in fi. ino. ibi dixit talē ercōicatuz nō teneri ꝓ ☞ culpa de qua alīs puniri possit: canō exi

dolus regrit. bar. barr. i fi. qōnum suorum veneriarium i qōne q̄ incipit. allgs mādauit. dixit q talis quo ad deū nō tenet: tñ q ad ecclesiam ercōicatus ē: quod verum videtur.

g ¶ Clericum. large sumitur. vt. xvij. q. j. duo sunt.

h ¶ Tuo noie puta tui ꝓcūplatōe ꝓuitor: vel amic⁹ tu⁹ clericū tibi iniuriā realem vel ꝓbalē itulerat percussit quē tu, postea ratū hñdo receptasti, z magis amicū habuisti. Sed dicet ⁊ retro hoc themate si ille amicū vel ꝓuitorē talem nō receptauit vel illū expulit: nec p aliqua exteriora pōt apparere q ratū hūerit ſz tū i ꝓtate ratū habuit co⁹de. dixit ho. ☞. e. mulieres. talē quo ad deū eē ligatū: nō tñ quo ad ecclesiā militantē. q nō iudicat de occultis de simo sicut nobis. z. ☞. nobis. ij.

i ¶ Incurris. ex ratihabitōe ꝓdicta. dico ergo eū ercōicatū exnūc. ſ. ex quo ratū habuit. nō ex tūc quo fuit fcā iniectio ſz. ſ. dicaf ratihabitionē retrotrahi: q. satis trahif ad tps anteri⁹ cū ex fcō anteriori ligat ſz ex nūc: nec. n. snia ercōicationis trahif retro sicut alie snie. ☞. e. ſz. q statuz ligat aut nō ligat nec suspēdit effectū suuz. ☞. de ap. pastor. al. z fac qō di

k ¶ Cōpari: vt. j. de reg. iur. ratihabitionē. z die vt ibi nō.

l ¶ Nō fit facta puta inimicus inimicū sibi clicū pcussit: ego gaudeo: z forte illū postea recepto z illi cōico.

m ¶ Bestū. j. de reg. iur. ratum gs. z die vt ibi.

n ¶ Lma mater eccl̄ia. Cōtigit hec dec. i qbusdā ius vet⁹ vt j. patebit: z die ħ. tpe iterdicti ēt sani ad pñam admittitur. nisi sint ercōicati q nō nisi i mortis articulo admittēt vel cāz dederūt iterdicto q nō admittēt: nisi satisfaciāt vel caueant. put pūt. ité illo tpe misse z alia diuina officia sub pena distributionū fiē ꝓhs i ecclīs celebrāt ianuis clausis plane. sine ercōicatis iterdictis z sonitu cāpax: z quater i āno alte cū campanis z ianuis apīis celebrare pūt: z exclusis ercōicatis iterdictos admittere: ita tū q hi pp quos ꝓcessuz latū ē ñ appinquāt altari: i ceteris seruādū ē interdictū: z reuocata sēpr privilegia vltra id qbuscūcz ꝓcessa. hoc dic. z pōt diuidi ī q̄ttuor ptes. In pma pmittit pemū vsqz ibi sane. In scda iq tractat ō sacro pnie. quō. z qb⁹ sit exhibēdū tpe iterdicti: vsqz ad. §. adūcim⁹. Ibi tertia: vbi tractat quō diuina officia sunt ullo tpe celebrāda, vsqz ad. §. ceteris. Ibi quarta z vltima i qua quo ad cetera huiusmodi ꝓcipit iterdictum: z privilegia ꝓia reuocat.

o ¶ Cōmutat. q. ꝑm varietatē temporū statuta expedit variari. ☞. de consang. z affi. non debet. z optime. dixij. di. §. verū. nāt ꝓuilegiū reuocaf cū tendit ad nocūa. ☞. de deci. suggestū. Et no. q raro inuenies: z forte nunquam saluo eo quod dixi.

ō. de here. ℨ rpianos. q̄ ꝓstitutio bonifa. reuocet ius ant̄iquū gn ꝟba exp̄mat que hoc denotent. vt vides hic ⁊ ō. ō rescrip. ſtarutū. ō. de ꝓcef. ꝑben. c. ij. de cenſi. felicis. lz hoc nō ſit neceſſe. vt. ō. e. li. de ꝓſti. c. j. eſt tñ vtile. vnde nō debemus cē faciles ad dicendū p ſuas ꝓstiones vetera iura eſſe cor̄recta vbi id ñ exp̄imit. quia ſi hoc intenderet in illis exp̄eſſiſſet vt in ſtis ad hoc ō. ō cele. miſ. cū marthe. v. io annef. cū ſuis ꝓcor.

a ¶ Sacramētis. pmitte batur eni baptiſma puulor̄: pnia morientiū: ⁊ viaticū: confirmatio in frōte. ō de ſpō. nō ē nobis de pe. ⁊ re. q̄ in te. ō. e. rū. pmit tebatur etiā ꝓfectio chriſmatis. ō. e. quoniā. ⁊ celebratio miſſe ſemel in ſeptim ana. p ꝓficiēdo cor̄poze xpi. p infirmis. ō. e. pmittimus. tenet etiā matrimoniū ꝓtractū tpe int̄dicti cū teneat etiā ꝓtractū ab'ercōicato maiori. ō. de eo. q dur. i ma. quā pol. p adul. ſignificaſti. lz eni illud ſit ſacm nō tñ fic ꝓferē gr̄a p illud ſicut p alia. de hoc. j. q. j. gegd.

b ¶ Inſurgūt. ⁊ omnib⁹ his fuit ꝓuidendū. ō. de ꝓſti. c. ij. de ſepul. c. j. Au diui de quodam loco in marchia q̄ tanto tpe ſteterat interdictū q̄ facta relaratione hoīes illius loci. xxx. ⁊ xl. annor̄ qui nūq̄ audiuerūt miſſam deridebāt ꝓſbyteros celebrantes.

c ¶ Sine culpa. qō regulariter eſſe nō dz. j. de regu. iur. ſine culpa cum ſuis concor.

d ¶ Jure. pone exemplū ō. e. li. de elec. vbi p̄iculū. ℌ. ciuitas. de cenſi. q̄q̄. de imuni. ec. clericis. de vſur. c. j. de penis. c. vltimo.

e ¶ Sanī. vide q̄ verificatur hec falſa opī. quā poſuerat goff. ō. de ſpon. nō ē nobis. in fi. vbi dicit ter. pnias morientiū dicebat goff. ⁊ etiā viuor̄. q̄m nulli denegāda eſt pnia. allegat de pe. ⁊ re. q̄ quidā. de pe. diſ. vl. ꝓphetauit. ⁊ ſuo tēpore falſum dixit: lz hodie per hanc decre. ſit ver̄.

f ¶ Ad peccandū. q. p̄clius ē curſus ad voluptatē ⁊ natura imitatrix ē vitior̄. xx. q. ij. p̄cliu⁹. ⁊ ois etas ab adoleſcētia pna ē ad malū. xij. q. j. ois etas. ⁊ natura humana facile labit ad delicta. in auc. de monachis. ℌ. ſi vō bis. colla. j. vnde ē penitentia ſecūd'a' poſt naufragiū tabula qua ſuſtinemur poſt caſum. de pe. di. j. ſecūda naufragiū. ⁊ poſt baptiſmū q lapſus fuerit in peccatū p eam repatur. ō. de ſū. trī. firmiter. ad fi.

g ¶ Admittantur. ſed nū quid talibus ſanis poſt pniam dari poſſit euchariſtia. vī q̄ fic. cū ipſa p pniam intelligatur. ō. de pe. ⁊ re. q̄ in te. Sed dic ō. nā lz eo caſu p pniam intelligaſ viaticū vt ibi. ñ tñ euchariſtia ſimpliciter euchariſtia. nā eſt regula a canone tradita q̄ nulli penitenti eſt denegandū in morte viaticū. l. di. penitētes. in fi. lz igitur euchariſtia vt viaticū eo tempore pmittaſ bis q̄ ſunt in via bui⁹ ſeculi: nō tñ, ſanis reperio pmiſſu⁹ ⁊ ſic antiquitati ſtabo ⁊ dicā, pbitū. C. de appel. ꝓcipimus. ad ℌ. j ℌ. pri. i fi. vbi dic ſolūmodo.

¶ Sane a noſtris dūdū fuit p deceſſoribus conſtitutū: vt in terris ſeu locis eccl̄iaſtico ſup poſitis interdicto nulla: certis caſibus ⁊ ſacramētis[e] exceptis diuina celebrentur officia vel miniſtrent[f] eccleſiaſtica ſacramenta. ¶ Quia vō ex diſtricti one[h] i⁹ ſtatutor̄ excreſcit ideuotio populi: pupillāt hereſes ⁊ infinita picula aiar̄ iſurgūt[b] ac eccleſijs ſine culpa[c] earum debita obſequia ſubtrahūtur cū fratribus noſtris deliberatione habita ſup his diligenti ꝓcedimus q̄ tempore interdicti ab homine vel a iure[d] ꝓlati non tantūmodo moriētes ſed etiam viuentes tam ſani[c] q̄ infirmi ad penitentiaz que ꝑpter ꝓnitatem ⁊ facilitatē hominum ad peccandum m[f] ſūme neceſſaria eſt: licite admiti tantur[g] dum tamen excōicate non fuerint: quos admitti ꝓter q̄ in mortis articulo[b] nolumus ad eandem. ¶ Illis etiā ꝑpter quor̄ culpam dolū vel fraudem lata ē ſnīa interdict vel qui ad perpetrandū delictum: cuius occaſione ipm interdictū ē latuz: ꝓbuerit auxiliū conſiliū vel fauorem niſi de ipſo delicto ſi ſint tales q̄ id facere valeant ꝓius ſatiſſe rint vel de ſatiſfaciendo ido neam[l] dederint cautionē: aut ſi ſatiſfacere nequeūt: vel huiuſmōi cautionem ꝓeſtare iurauerint[m]: q̄ cum poterunt ſatiſſacient: ⁊ ad ſatiſfactionē huiuſmōi per eum vel per eos q̄ facere ipſam debent ⁊ ꝑāt ꝑ ſtandā dabūt ꝓſiliū ⁊ auxiliū: ac iuxta poſſe ſuum fideliter laborabūt: non ē penitētie bñficiū aliquatenus concedēdū ¶ Nec tūc etiam quo ad iſtos vel alios qui circa hoc minime deliquerūt vbi ciuitas vel locus alius ſeu vniuerſitas interdicti exiſtunt: faciendа ē relaratio[i] interdicti ſed ē eis ſolūmodo iniungēda penitētia ſalutaris. ¶ Adijcimus ꝓterea q̄ ſingulis dieb⁹ in eccleſijs[m] ⁊ monaſterijs[n] miſſe celebrentur: ⁊ alia dicantur diuina officia ſicut ꝓius[o]: ſubmiſſa tñ voce ianuis clauſis excō municatis ac interdictis[p] exclusis. ⁊ campanis etiam non pulſatis. ⁊ taz canonici q̄ clerici eccleſiarum in quibus diſtributiones quottidiane illis q̄ hozis interſunt, canonicis aūt culpabilis fuit puta ꝓſiliari⁹ vel auxiliarius lz tollaſ cautio ⁊ iniūgaſ pnia nō relarabitur interdictuz.

h Articulo. tūc enī ipſi penitētes abſolui poſſent a ſacerdote etiaz ſi tale eſſet excōicationis gen⁹ q̄ nō poſſēt abſoluti niſi a papa. xvij. q. iij. ſigs ſuadēte.

i ¶ Idoneam. ergo nō nudā ℨ pignora vl' fideiuſſores. C. de v̄. ſig. ſancimus.

k ¶ Jurauerint ad idez. ō. de do na. inter vi, ⁊ vr. per veſtras. C. ō epi. ⁊ de. auc. generaliter.

l ¶ Relaratio. ſacit ad ea q̄ nō. de pe. ⁊ re. q̄ in te. in fi. igitur ſi is ꝑpter cui⁹ culpā latū eſt interdictū ſatiſfacē vult' tolletur interdictū ſi ñ ꝑpter ei⁹ culpam ſed alterius ipſe puniſtur eiuſ ſatiſfactio nō requiritur. ō. eo. ſi

m ¶ Eccleſijs. nō intelligas de eccleſijs interdictis. ſz ſitis in loco interdicto: q̄ ꝑz. ō. ℌ. j. ibi terris ſeu locis ad idē. ō. de v̄. ſig. ū in ptibus. ſic enim loquitur. ō. de pe. ⁊ re. q̄ in te. de priuile. q̄ nonnullis. ibi cū cōmune terre fuerit interdictum.

n ¶ Monaſterijs. ⁊ nomine eccleſiaz intelligūtur monaſteria. liij. di. ℌ. hac auctoritate.

o ¶ Sicut ꝓus. hic ſtatim determinat p ſequentia.

p ¶ Interdictis. qd de ñ inf̄dictis: videret a ꝑte q̄ eis ꝓuiſ⁹ poſſit celebrari. ſz dic ꝑtū q: inf̄dicto loco oīb⁹ inf̄dictū itelligit ibi audire dīna niſi p b̄ ſint ꝓuilegiati. ⁊ vī exp̄ſſū. ō. e. li. de ꝓui. lz. q̄ decr. etiā vī ſuperflua p iſtā. ſz dic vbi dirit in ꝓncipio. imo ſi decre. illa intelligeretur de ꝓuilegio iuris cōmunis: puta dato

a ¶ Tribu
tudo ℨ
b ¶ Affir
rēnū q̄
tiuitatis
gliose by
ſua q̄ ſit
feſtū aſ
vt h̄ vic
bus feſt
q̄tū p
ri dic
feſti a
q: tūc
oz cele
eipit d
q̄ die
ri. c. ij.
ꝓtinua
officiū
ſperaſ
ſclusiſſe
riū aūt
p̄ veſpe
tare nō
ſim hic
p iura
¶ Appr
vberioſe
igit̄ hēbe
peccauer
qui pecca
meritō. n
ē hac ſli
onē iuris
p alio p
de inūr
da. cōcc
¶ Cōcc
fratres
p̄dicato
dā aliq
vt ce
ſtituāt
bzare p
interdict
vlq; ad
hec ē ſi
gia ſūt
⁊ puto ē
ℌba gnā
tuū p
plurior
locūdo
cot̄pe
gz. ⁊ re
nō de
re nō p
e

hodie p hanc decre. ibi cēt casus.

g Tribuūtur. & illis tm̄ nō alijs tribui debēt: q̄ sue/tudo ꝓria nō valet. ī. eo. l. de cle. nō re. c. vno.

h Assumptionis. Ho. termīnatā altercationē que/rētū qđ ē solēnius festū: an festū assumptionis an na tiuitatis ꝙginis gliose hz. n. eccle sia q̄ sit celebri festū assumptōis vt h̄ vides. Sz i his festiuitatibus q̄ītū potit celebra ri dic q̄ i vigilia festi ad vesp̄as: q̄ tūc q̄ ad offici oz celebrationē i cipit dies. lxv. di. qz̄ die. & ī. de fe ri. c. ij. & credo q̄ ꝙtinuare poterūt officiū vsq; ad ve sperā festiue: diei clusiue: ꝙpleto riū aūt & reliqua p̄ vesperas can tare nō poterunt ꝑm hāc formam p iura p̄dicta.

i Appropiquēt vberiores gfam igit hēbūt q̄ non peccauerūt q̄z bi qui peccauerūt: & merito. nā & spāle ē i hac silia ꝓrati onē iuris q̄ alius p alio puniat. ī. de iniuri. & dam. da. c. vno.

k Cōcessis. erāt fratres minores p̄dicatores & qui dā alij ꝓuilegiati vt certis suis festiuitatibus cele brare possent tpe iterdicti: iterduz vsq; ad octauas hec & silia ꝓuile gia sūt reuocata & puto ēt per hec ꝛba gnālia reuo catū ꝓuilegiū tē/plarioz & hospita larioz q̄ i eoruz locū do aduentu semel i āno aperiebat vna ecclia i lo co tpe iterdicti: & celebrabāt diuina. ī. de pui. vt ꝓuile gia. & itelligas de ꝓuīs ꝓuilegijs q̄ respicit hec ꝓstō nō de posterioribus cū sibi vel successoribus legē ipone re nō potuerit. Iz iudicare potuisset. ī. e. li. de rescrip. c. vl. C. de legi. digna voc. de elec. inotuit.

e Eniens: declarat h ino. qđ signīcet ꝛbū pui legij. recepim⁹ vos i ppos filios eccle re. & ge tribuūtur[a] si ad officia nō ve/nerint supradicta: distributio nes eas dē amittāt: sicut iterdi cto pderent non extante: si di uinis officijs non adessent.

C In festiuitatibus vero na/talis dñi pasche ac pētecostes & assumptionis[b] ꝙginis gliose cāpane pulsent: & ianuis aptis alta voce diuina officia solen niter celebrentur: excōicatis p̄sus exclusis: sed, iterdictis admissis: ꝙbus ob reuerentiā dictarum solennitatum: & vt ipsi ad hūilitatis gratiam & reconciliationis affectum fa/cilius inclinētur p̄fatis die/bus paticipationem permitti mus diuinorum: sic tamen q̄ illi ꝓpter quorum excessum interdictum huiusmodi est p latum: altari: nullatenus ap/ꝓpinquent[c]. C Ceteris: q̄ circa obseruationem interdi ctoruz a nostris sunt predeces/soribus instituta in suo robo re duraturis: non obstantib⁹ quibuslibet ꝓuilegijs eccle/sijs monasterijs ordinibus re ligionibus seu personis eccle siasticis secularibus vel regu laribus exemptis & non exem ptis sub quauis forma vel ex pressione verborum ab apo. se. concessis[d]: que contra teno rē p̄ntis constitutionis nulli volumus suffragari cū qb⁹ li bet tam secularibus q̄ regu laribus sufficere debeat: vt tē pore interdicti modo p̄missō diebus celebrēt supradictis.

Innocentius quartus.

De verborum significatione.

Eniens[e]: & j. Ver illa[f] verba p̄uile gij in spāles & pro ꝓrios ecc. ro. filios vos recepim⁹: dictos fratres exēptos non[g] intelligi: & ipos ex illo in ꝓprios eiusdem ec clesie filios fuisse receptos qđ ab alio q̄ a roma. pon. vel le gato ab eius latere[h] destina to interdici[i] vel excōicari a quoq̄ nō valeāt declaramus. C Illū locū desertū i p̄missis itelligim⁹[k]: q̄ nō habitatus pe nitus[l] neq; cultus fuerit: vel vltra memoriā hoiuz ꝑm idul gentiā lucij ē sub saracenoz ptāte detentus[m]: censentes ec clesias i talib⁹ desertis locis a fratribus ipsis constructas: seu etiā ꝓstruēdas[n] i eo plena libertate gaudere: vt ꝑm idul gentiaz lucij nihil ab ipsis le gis diocesane[o] noie valeat p epos exigi: quod hz ꝓuilegium alex. non possunt interdicto seu excōicationi suppōi: quas in locis huiusmodi dicti fra tres habeant potestatem peti ta[p] a sede apostolica[q] lnia cō struendi: easq; cum suis plebi bus per suos clericos idone os gubernent: qui ratione ple bium examinandi[r] episcopis p̄sententur: vt ab eis[s] curaz recipiant animarum cum ple bes episcopis sint subiecte[t].

f Per illa ꝛba. q. d. posset illi hze alia ꝓuilegia: p q̄ cēt erē pti: hz p ista nō sī ē. n. q̄dā declaratio p quā nō p̄iudicat alijs defensionib⁹: vt dicit in fi.

g Nō itelli. idē hēs. ī. de pui. si papa §. silr. & vide. j. ō b i gl. sed sūt ꝓuilegiati.

b Latere. Ho. igit differentiā iter legatos de latere: & reliquos ad. idē ī. de of. leg. c. pe. & ī. e. ti. c. j. saz ē ergo hic q̄ ver ba aliqđ ꝙferāt & aliqđ operant. ī. e. ti. abbate.

i Interdici. satis puto idē i suspēsione cū illa sit quoddā iterdictū: & oia ea q̄tinētur sub appella/tione cēsure. ī. e. ti. que rēti. Et qđ dic a quoquā itelligo ēt ordinario. nec obstat. ī. e. li. ō pui. ne ali q. q: vt ibi dī illa decre. nō hz locū i religiosis q bus q̄cessuz ē ꝓuilegiuz tale rōe loci vel ordinis ad idē. ī. ō pui. c. j. §. i eos

k Penitus. s. q: n̄ ē me moria q̄ habitat⁹ vl cul tus fuerit a rp̄ianis vel saracenis & idē i sequen ti casu. s. q̄n habitatus vel cult⁹ fuerit. s. a saracenis nec ē ꝓx memoria. s. q̄ a rp̄ianis fuerit habita/tus vel cultus.

l Detentus. ī. de rei iu di. abbate, e. li.

m Cōstruēdas petita licentia a papa: vt. j. v. quas in locis.

n Diocesane. ē ler dio cesana & ler iurisditionis de q̄bus plene no. x. q. j. i sūma. & ī. de of. oz. di/lectus. habuērūt ergo lege iurisditionis: ꝓter id q̄ sūt erēpti p̄ ꝓuile. alcrā. vt sequitur.

o Petita. intelligas & obtēta. ꝓfideter aūt po/stulēt. q̄z illā obtinebunt ī. e. li. de cē. romana. v. si vero.

p A sede aplica. al' suf ficit lnia dio. de cōse. di. j. nemo & q̄or. ad hoc. ī. de pui. sanctē. vbi ad hoc distinguitur inter loca exempta & non exempta.

q Examinandi. ne ad aiaz regimē ꝓmoueant indignū: cum hoc casu ꝓmotori inferat pena. ī. de cle. nihil ē, est. n. ars arti um regimē animaz. ī. de eta. & qualī. cum sit.

r Ab eis. s. dioc esanis epis.

s Subiecte. q̄oz. ī. de p̄bē. i lateran. & c. de monachis. & e. li & e. ti. c. j. ī. de pui. cū & plātare. §. cū i eccl̄sijs. & tales rectores

sic institutū sunt ppetui vicarij nequeuntes absq; cā rōnabili remoueri. s. eo. li. de ca. mo. c. j.

a ¶ Bonis. vñ decūq; puenīat licite tñ acq̄sitis. de hoc. xiij q. v. in summa. s. de deci. ex transmissa.

b ¶ A quibus. clericis. s. ordinis sui.

c ¶ Persoluāt. sed i quo sūt isti ꝓuilegiati quo ad hoc nōne isti fratres de iure sūt ꝓuilegiati: q; nō teneant ad decimas labor; & noualiū. s. de deci. ex pte. j. sūt. n. isti de q bus hic papa loquit: tē plarij hospitalarij hiero solymitani: q cū tiberiaceū. epo qōnez hēbāt super diuersis articulis in qua cā pduxerūt ꝓuilegia supius dicta. Sciendum ē q; isti fratres laici sunt ex ordine: q; ordinē clericalē nō hūt: gdā ex eis sunt milites. s. de sen. exco. canonica. alij sūt clerici. isti igit fratres de laboribus & noualibus que colunt: seruent decimas sibipsis. i. clericis fratribus ordinis sui: q clerici de bis decimis epo nō debūt ḡrām: quam alis de iure cōi deberet hīe: de of. ordi. q querēte de ꝓscrip. dē quarta. est. n ḡrta de lege diocesana. s. de of. ordi. cōquerēte a qua nulli sūt exēpti: vt. s. vidisti. Si igitur bñ aduertis per hec sua ꝓuilegia isti obtinent pus eo; q; ex quo sūt ꝓpij & spāles ec. ro. filij ab ipso interdici vel excōicari nō pōt. Itē q; rone eccliaz p eos ꝓstructaz in locis desertis nihil lege dio. debēt epo. Tertio q; ꝓpter eas excōicari vel interdici nō pōt. Quarto. q; solū p suos clericos eas gubernāt. Quinto q; decimas labor; & noualiū & alia que colunt clericis sui ordinis: & sic sibiipsis soluunt. Sexto q; de ill' decimis quartam episcopo non soluunt.

d ¶ Generalis. s. de deci. nup. i. q; de possessionibus q̄stiōis p; cōcilū soluunt decimas.

e ¶ In alijs. s. quas alijs colēdas tradūt vel ab alijs colendas recipiūt vel de ḡbus anteq̄z fierēt noualia magni ꝓuentus ꝓueniebāt vel que sūt ipsoz quo ad ꝓmeuum & directuz dñiuz tū pochiani eas possidēt & tenēt ponē hūtes eas p emphiteosim. ad hoc. s. deci. dilecti. & c. li. z. & s. e. quid p nouale: ad fi. ō acquisitis post concilium direrat. s. pri.

f ¶ Per declarationē. No. verbū si agerent de exēptōe: & exēptio nō ꝓbarēt: & pnunciarēt ō opponētes bñ fieret ꝓiudiciū saltez quo ad eū: li nō quo ad supiorez. s. de ꝓui. cū oliz. de resth. in inte. c. ij. q; si non appellatur a ꝓtextu ꝓuilegiorum de nouo reptorum non reuocatur sn'a. s. de re iudi. inter monasteriū. & c. subozta. sed ꝫ nō diffinitiue pnunciat sed declarat quodāmodo iterloquēdo: qd importēt ꝓba ꝓuilegij. vnde licet p illud ꝓuilegiū quo sunt recepti in filios non sint exēpti si bñt alia ꝓuilegia exēptionis bñ sūt exēpti: vt dixi i pn. nō. n. p nūciāt illos exēptos vel nō: sed declarat qd illa ꝓba ꝓuilegij importēt. Idem in alijs casibus de q̄ibus. s. dī.

g ¶ Constitutionē. ꝓxius declarat manifestū & euidēs esse synonyma: & idem significare quo ad casum decre. de ele. si forte. Secūdo declarat ꝙspiratōes & ꝓuisiōes qui iurauerūt & statuerūt de nō recipiēdo aliquem in canonicū ad mandatuz pape donec possent resistere Tertio declarat tale statutū detestabile & illicitum multis ex causis. sēda ibi cetez. tertia ibi statutū quo q̄z. Et declarat primū dictū. vt. s. dixi decre. s. e. li. de ele. si forte. & que ibi notant gar. & guil.

¶ Ceteruz dicti fratres decimas, de laboribus & noualibꝰ suis: quos ꝓpꝛijs manibꝰ aut sumptibus excolūt: & alijs bonisᵉ sibi a deo ꝓstitis cōuentibus clericorum ordinis sui a quibusᵇ quarta vel tertia nullatenus exigatur cum integritate ꝓsoluantꝯ salua moderatione concilij generalisᵈ. In alijsᶜ eorum possessionibꝰ in re cōi seu quolibet alio ecclesijs parochialibus & diocesano epō reseruato. ¶ Per declarationem autem huiusmodi nolumꝰ defensiōibus alijs seu iuribus partium derogari. Nico. iij.

Constitutionēᵍ felicis recordationis greg. pape predecessoris nostri editaz in concilio lugd. ʰvt si forte iter cetera que obijciantur electo aut postulato seu alis ꝓmouēdo ad aliquam dignitatē: euidentem scientie vel alium ꝓsone defectum opponi contigat de illo ꝓmitus cognoscatur & si opponentem inuentū fuerit destitui veritate: a cause illius prosecutione totaliter sit exclusus: & alis puniatur: ac si in obiectorum ꝓbatione oīuz ōfecisset' in illo q manifestūⁱ defectuz in visu' auditu & alis corporeis sensibus: nec nō & in memoria & etiam intellectumᵐ opponit electo: locum habere: ac quo ad intentionemⁿ constitutionis ipsius manifeste. s. de accu. euidētia. ff. de ꝓbē. emp. l. ea quē. qō. n. ē euidēti nulla pōt ergi uersatōe celari. s. de cohab. cle. & mu. c. vl. s. de of. ordi. ꝙ cetez. e. li. ¶ Manifestū ꝓ aliqū ꝓbatōe indiget. xj. q. iij. eox de hoc no. ij. q. j. manifesta s. ō cohab. cle. & mu. vestra. Sz ꝓxius est vez p hāc constitutionē & merito. nā ꝙstō si forte. regrit ꝓbationē examinis i euidēti defectu: & ꝓbat manifestū. s. de ele. bone. j. C. si mi. se ma. di. l. iij. ibi nisi palā & euidēter existat ꝓbatōe. &. & pterea hec duo videt synonyma s. e. ti. cū oliz. Mā & si opponat euidēs defectus scie ñ palā hoc apparet: isz ē necesse exaiationē fieri. exaiatione aūt h fiet certū. ff. si cer. pe. l. certū. imo ēt no. guil. i decre. si forte. q; si obijciat ō electū q; ē oio illitteratꝰ & iō repellendus: isz nō dicat euidēter vel manifeste i exceptione habebit locum decre. ipsius forma: q; idē est ꝓbox sensus. & iō idē ius esse dz. s. de ꝙsti. trāslato. ff. ad. l. aquil. illud. & ad hoc facit isti. de excu. tu. ꝯ. fili' eū qui frēs nesciat & c. & formule ꝓbox hodie sunt sublate: insti. ō ꝓ. ob. ꝯ. j. C. de formu. & impe. ac. subl. l. j. & ij. ꝓba nō debēt ꝓualere sensui. isz epō. s. e. ti. itelligentia & c. ꝓtereā. & c. j. q. j. marchio. itelligam⁹ ergo euidentez & manifestū. cuiꝰ ꝓbatio ē in euidēti & manifesto: isz i in exceptionis forma nō exprimat: alis sequeret q; si dico electū cecū: ex quo non addo euidenter: vel manifeste nō haberet locum ꝙstō: qō esset absurduz.

l ¶ In visu vnde oculo carens non ꝓmouetur. Iv. di. si euangelica.

m ¶ Intellectu. ergo siue memoria siue intellectu careat: nō ꝓmouebit ad dignitatē. xxxix. di. petrus.

n ¶ Intentionem ipsius. q. d. interdū bñ sunt diuersa vt dixi. s. in glo. videbatur in ꝓn.

a ¶ Si statu nonici posi dici q capi gnāles statu telligāt ō ē. n. plan q quo nō bū rece scrip. cū & pec ꝓ si capi tuat cū cono si to vel epz ꝓsi per his epz vel fie: isz su ria neg ta q cer ātidiam tiones vsq; cer ad capl' puta p nā vel alī q; cerī tp vocati ve capl' vel sas pōte p his iz ip structio scopo ta & legim hoc. s. de edoceri. s. fil. er lit qd cum uer. l. j. b ¶ Pre l. cum pa rio capi expensis e ¶ Lan q. j. ꝓpter. c. c. s. p. c. c. le. & e ꝓsi tuz de pō ité q; sp. ta & testimo ratores. s. hz beli. c. vel vñ i sūt q; ꝓ posuisse auctez e. li. de pō q; p insti l quo pri ꝫ qd pb retur. cū de bis q

a ¶ Si statutū er hoc ꝛ er eō qđ dī i g. videbat ꝙ canonici possint facere statuta: dūmō alia sint licita. solz dici ꝙ capitulū sine epo statuta facere nō pōt q tāgūt gnālez statū ecclie: vel tangāt epm vel eiꝰ iura. sic intelligāt ō ꝓsue. cū ꝓsuetudis. s. de bis q fiūt a ꝑ nouit ē. n. plat⁹ caput q̄ quo nō lz membrū recedē ō prescrip. cū nō liceat ꝛ hec ꝛa sūt: etiā si capl̄m talia statuat cū archidiacono suo vl̄ ꝑposito vel alio q pꝰ epz ꝑhit capitulo Si ꝙo statuāt super his q ñ tāgūt epz vel statū ecclesie: lz sua singularia negocia: puta ꝙ certi modis q̄tidianas obuentiones distribuāt vl̄ ꝙ certo modo ad capl̄z vocent puta ꝑ talē cāpanā vel alio mō vl̄ ꝙ certi ꝑsonis ēt ñ vocati veniāt ad capl̄, vel bis silibus pōt dici ꝙ sup his lz ip. capli ꝓstructio sine epi scopo alias licita ꝛ legitima: ad hoc. s. de rescrip. edoceri. s. de cōstit. er literis. ff. qđ cuiusq; vniuer. l. j. §. ij.

b ¶ Predcō mō l. cum procuratorio capli ꝛ cōib⁹ expensis

c ¶ Canōicas. rj. q. j. ꝓiurationum ꝛ. c. ꝓspirationuz ꝛ. c. sle. ꝛ ē pena latiuz depō. vt ibi. itē ꝓspiratores repellunt ab accusatione denūciatiōe ꝛ testimonio ꝛ eos ō quos ꝓspirauerūt. iij. q. iij. ꝓspiratores. s. de accu. ꝙliter. ꝛ qñ. ꝛ cū oporteat. de simo. lz hēli. ꝛ. c. p tuas. ꝛ. c. cū oporteat. Est aūt ꝓiurare sil̄ vel vnū iurare: ꝓspirare simul vel i idē spirare. credo aūt ꝙ platus q huic ꝓkōm ꝑ capl̄m facte auctez interposuisset eadē pena puniret. ofa. n. nfa facimus qđ auctez imptimur. C. de ve. iu. enu. l. j. vltra mediū. ꝛ. s. e. li. de ꝑba. fi cū. ꝛ. c. si aplice. e l. ꝛ ꝑ hanc decre. ꝑhat ꝙ ꝑ instrum ꝑhat crimē. pducitur. n. publicū instrm quo ꝓtinebatur ꝙ tales canonici tale statutū fecerit ꝑ qđ ꝑhabitur illos eē ꝓspiratores ad idē. s. e. li. ō iureur. cū i posiōib⁹. ij. q. vj. §. difficultiua. ꝑ. nullus. s. de bis que fi. a ꝑla. ꝙtō in fi.

d ¶ Libertatem. exhibendi quod ē. j.

e ¶ Laudabile. votū. s. de syndi. c. vno. vū nec dolū facit q rē deserit: vt lite effugiat. ff. de alu. mu. iu. ca. fac. l. ite si res in fi. ꝛ magnū ē cōmodū a lite recedē: ꝑp qđ indebitū ꝑ trāsactionez solutū nō repetit. C. de transac. l. j. ff. de ꝙdi. inde. in sūma.

f ¶ Ad peccāduz. ad qđ statuto cōsuetudine vel iuramēto astringi si pōt sumus. s. de ꝓsuetudine c. pe. ꝛ vl. xxij. q. iij. i malis. ꝛ. c. si aliqd. ꝛ ꝑ totū j. de reg. iur. nō ē. ꝛ. c. in mal. s. e. li. de iureiur. c. j.

g ¶ Xijt q seminat. ne crederet aliquis hāc ꝓstōnem eē sublatā iō sic decise hic ponitur vt hēatur ꝑ reseruata: ꝛ de ea loquatur ꝑ eminuz hui⁹ li. an fi. vt ibi diri: ꝛ qz sic decise venit sub bulla: ꝛ qz j. etiā ꝓhibetur glosari ꝓhibitioni parebo.

h ¶ Riuilegiū. ereptis cellis alicuius monasterij: quid appellatio celle significet: h ostēdit

i ¶ Legato itelligo generaliter: sic gnāliter logf. ex quo aliō nō exꝑmit: ꝛ ē si. qđ diri. s. e. li. de rescrip. statutum. j rū. i gl. qz verbum.

k ¶ Cōmorantes. large loquif. qz iterdū sūt isti tuti ꝑpetuo: interdū ad tps: interdū ad solā morā ibi trahēdā: ō sta. mo. c. ij. ad fi. s. e. l. de tē. or. cū nullus i fi. ꝛ de capel. mo. c. vno lz quo ad casuz nr̄m nō ē curanduz

l ¶ In aliquo. tolle desē dat qđ ē i fi. ꝛ itez repete: sed defendat residentes tm̄ ꝛc.

m ¶ Hoc ē. pp hoc facit ad titulū nr̄m de ꝛ. fi.

n ¶ Secreta ꝛ solitaria. cella dī a celando ꝛ occultando: ꝛ sic hoc casu locus solitarius: ꝛ talem vtam ducentes digni sunt conuenienti honore. xvj. q. j. qui vere. ꝛ ad has cellas religiosi etiam mendicantes de platonum lnia transire pūt. e. li. de ex cess. pla. c. vno. Alīs aūt large sumendo dicim⁹ cellas q̄ sūt etiā ifra claustrū monasterij: vñ ex cā puta pp ifirmitatē monachi dispensat abbas cū eo vt hēat suā cellā ex cōe dormitoriū tū ifra monasterij septa. xx. q. iij. c. vl. ꝛ de talib⁹ cellis h ꝑuilegiū

o ¶ Cōuictu. i. cōi victu. (nō intelligitur.

p ¶ Contemplandum. de vita complatiua ꝛ actiua dī. s. de renū. nisi cum ꝓidem ad fi.

q ¶ Sicut nobis. priuilegiato aliquo vt possit conferre beneficia clericoꝝ suoꝝ: quid appellatio clericoꝝ suoꝝ designet ostendit ꝛc.

a ¶ Decedentiū.nūquid talis posset conferre bñficia suoꝝ clericoꝝ cedentiū vel decedentiū in curia romana.itē nūqd posſit conferre bñficia clericoꝝ suoꝝ alio modo vacantia.diri ſ.eo.li.de pben.q̃ſuis.ij.

b ¶ Residerēt.ex sola residētia si nō intererēt diuinis nō percipient quotidianas distributiones vñ nec isti percipient.ſ.eo.li.de cle.non resi.c.j.z super hoc vide quod ibi diri in glo.nō. quodſi quis dñs.

c ¶ Rñdemus. p hoc vī q̄ ista decre.sit veteris iuris declaratoria non noui pmulgatoria.lz arg.ff.j. dñ dicit volumꝰ.z q̄ sit declaratoria patz. qz tractat de ꝑbi significatiõe ad hoc.ſ.e.c.ij.rñ j. in fi. nec.bñ occurreret rõ q̃re hoc esset ius nouū z nō vetus. ꝓterea ꝓuilegiū ꝓus fuerat concessum postea ꝓuilegiatus ꝓsuluit papā circa ꝓuilegiū ꝓius ꝓcessum sic ē rñſū. per qđ ꝑz q̄ a ꝓcessione ꝓui egit etiā añq̃z emanasset hec decre. ꝓuilegiū sic erat intelligendū.

d ¶ Sillibus.pone ꝓceditur ei ꝓuilegiū vt cū clericis suis super pluralitate bñficioꝝ curatoꝝ vel dignitatū dispẽſare posſit.vel eis ꝓferre ius ad vacaturas vel ſi.z bene dicit in his.z similibus.qz in alijs casibus dissimilibus appellatio clericorū:oēs subiectos clericos cõprehẽdit.ſ.e.li.de rescrip.cū tibi z pōt eē rō.qz hic de ꝓuilegio logtur odioſo.qz p pmū tollebat ius seu ptās ꝓserēdi bñficiū ei ad quē ordinario iure spectabat.p secūdū minuit cultꝰ diuinꝰ.z nō deseruiens ecclesie recipit ſtipendiū.ergo bñ ambitiosa z restringēda sūt talia indulta.ſ.e.li.de pben.q̃ſuis.j. qđ nō ē in decre.cū tibi.

e ¶ Propterea.ſ.de elec.c.officij.ſ.e.li.de.rescrip.statutū.§.i ſup.de iudi.mulieres.z de renū.c.ij.sic z affectata tutela immunit.tē nō pbet.C.de his q̄ spon.mu.sube.l.j.z.ij.

f ¶ Cõtinue.cimili mō intelligendū ē vbū.ff.de pui.sicui.ō cõſe.di.v.nūq̃z.sicut z seruitꝰ dr ꝓtinua z aqua quotidiana.ff.ō ſerui.vr.p.l.forame.ff.de aq̄ quo.z.e.l.j.§.q̄ aūt.z fluuius dicitur ꝓtinuus q̄ q̃nq̃z exaresc.ff.de flu.l.j.j.rñ.

g ¶ Tuis.ſ.de cle.nō resi.ex pte.z si egrotaret seruire intelligitur.ff.ō testa.li.cū heres.§.fi.ctibus.nec sumo ita amare verbū q̄n etiā ꝑ suis ꝓpꝛijs interdū posſit abeē.ad hoc.ſ.e.li.ō pbē. pūtl.j.z.ij.rñ:sicut iudex ꝓpter.sua negocia differre pōt z dimittere cām.ff.de iudi.l.ſi longius.

h On est nouū vt aliqbus ſpāliter enumeratis generalis clausula.sub sequat que oia cõprehẽdat.vt.rlix.di.p totū.rxij.q.v.de occidēdis.ſ.de pba.qm.ō falsam.ſ.e.li. de pcur.qui ad agendū.ff.ad.l.agl.ſi seruꝰ seruū.§.ingtur.i ſi.C.de ſa.ſan.ec.l.generali.Jccirco post rubricas.ſ.positas q̄ ꝑm suas materias iuris regulas cõprehendūt.ponit hic rubrica generalis ad materias vniuersas de reg.iur.Si querat quare in ꝓncipio cõpilatiõis nō posuit boni.hanc rubricā cū sepe permittatur clausula generalis secutis postmodū speciebus:vt.ſ. de pba.cū rubricis ſe.de re.ec.nō alie.cū rubricis seq̄uen.ff.de ſerui.cū rubricis ſe.posſet dari coloratiua respõſio qz que vltimo dicūtur melius memorie cõmendātur. de cõſe. di.ij.liquido.est aūt vera ſo.ideo hūc ordinē obſeruatum. vt ostenderet ius nō ſumi ex regula.ſed regulā ex iure.ſi enī a ꝓncipio posita fuisset:forsitan crederet aliquis.q̄ ius sequens regulas ex regulis sumeret in fi.ſi igitur ponit vt appareat ex iure q̄ ꝓcessit regulas ſumm.ff.e.l.j. Videndū ē igitur ꝓmo quid ſit regula:vnde dicatur:qualiter ꝗſtituat:z quod ſit eius officiū:z que ipſius ſint ptās. Secūdo videndū est quid ſit ius:vnde dicat:z qūo hic ſūmat Tertio que ſint hodierne regule ſingulariter.z clare eas ꝓsequēdo videbimus. Circa ꝓmum regula ꝑm grammaticos est multorum ſimilium collectio Ler aūt describit regulā eā ē quę rem q̄ est breuis enarrat.ff.e.o.li. Dicitur aūt regula q̄ regit vel normaz recte viuendi ꝑbet.z ab hac regula q̄ dicitur norma recte viuēdi dr regularis.dr etiā regula eo q̄ recte ducit: nec obozsum vel aliozsū trahit quaſi a rega vel regula que idē ē qđ rectitudinis forma.ſicut enī per regulaz nouit scriptor modū recte scribendi:ſecator modū recte secandi.z sic de ſingulis.ita ꝑ has regulas moduz recte iudicādi cognoſcimus.ad hoc.iij.di.regula. Est aūt regula latine idē qđ canō grece.iij.di.canon.z dr regula ꝓpe quaſi regulariter vāq̃z quis patiat exceptiones in se. Que aūt ꝓtineātur sub regula fuerūt opiniones que nō.e.l.j.z facit qđ nō.iij.di.regula. Subtilitatibus tū circa hoc omiſſis breuiter z groſſo modo sic dico q̄ quo ad ptātē vbor que in ea ꝓferūtur vniuerſaliter vel ſaltē indefinite affirmando vel negādo cõphendit exceptões.als non diceretur exceptio:ſicut ſi dicerē oēs hō currit excepto equo ticū.hec enim non est exceptio.qz equꝰ nō cõprehẽdebat ſub illa ꝓpoſitione oēs hō.ſed ſi dicerem: oēs hō currit excepto ticiotūc ꝓpa ē exceptio.qz ꝓpō oēs hō bene cõprehẽdebat ticiū.tollit ergo ticius vtute exceptionis quo ad materiā de qua sit ſermo vt.ſ.dicatur nō currere ſic quo ad iuris determinationē exceptio nō cõprehenditur ſub regula.qz ꝓria rō.z plus ē in exceptiõe q̃z in regula hoc ergo opatur exceptio vt illud qđ alſ ſubverbiſ regule cõprehẽdat ad dēminationē regule exceptiõis vtute tollat. Cõſtituit aūt regula vt.ō.diri ꝑ vba que de ſui natura oia ꝓprehẽdant.ꝑ ſigna vlia affirmatiua que ola cõprehẽdūt.ō.e.c.oēs res.z.c.de fleat.ff.eo. oēs diffinitio.z.l.oēs actiones.z.l.oia fere.z.l.oia que cū q̄z. Itē ꝑ vba negatiua que vniuerſaliter negando excludūt oia.vt.j.eo.nemo pōt.j.z.ij.z.j.e.nullus.j.z.ij. z.ff.e.l.nemo.z.l.nullus. Itē ꝑ vba indefinita que sūt pliciter ꝓlata equipollēt vniuerſalibꝰ.rix.di.c.i.ō.de ꝓuileg.qz circa.C.de here.ven.l.vl.z iō oēs regule paucis exceptis tradūtur ꝑ signa indefinita affirmatiua vel negatiua.vt.ō e.z.j.e.z.ff.e.ti.ſatis apparet. Officiū aūt regule ē plures ſimiles casus ſimul iungere cluo rōnis vt.ff.e.ti.l.j. Que sit ptās regule an.ſ.cōſtituat ius de nouo an antiquū recitet,dubitat z videt q̄ ius de nouo nūq̃z cōſtituat:quod iure.z ipſo facto ꝓbatur.iure.ff.e.l.j.facto.qz in octuagintaocto regulis infra positis nō est vna etiam ſolam inuenire q̄ ius de nouo cōſtituat vt in ꝓſecutione patebit. Econtra videtur.quia regula catoniana de nouo ſtatuit q̄ legata que sūt inutilla rōne legantis tantū. vel ratione le

gantis⁊ legatar⁹ū: vel legatarū. ⁊ eius a quo legatū est
ptandum: vel ratione rei tantū vel mixta ratione rei
legate ⁊ persone legatar⁹ū tractu tpis non cōstituantur
etiam si causa impedimenti remoueatur. ff. de regu.
ca. o. l. j. in pn. ⁊ ff. de le. j. l. cetera. § j. ergo ipsa regula
constituit ius de
nouo. ad hoc fa-
cūt infinita iura
in gb⁹ papa iudi
cat ex regul' vt. ō
ō ⁊sti. c. ij. ō reser.
c. j. ⁊. c. pastoral' de
iud. nouit. ⁊. de so. cōpe. si diligenti. de fi. istru. inf dile
ctos. ad fi. ⁊ de ꝓsump. dudū. de excep. cū venerabilis
de regula. ad apostolicam. de consan. ⁊ affin. c. vl. cuz
mille similibus. ex quibus videtur q⁹ ius sumatur ex
regula. Subtiliter dixerūt doc. q⁹ tres species casuuz
est ꝙsiderare. qdā sunt iam determinati ⁊ in illis regu
la nō constituit ius q⁹ inuenit iam ⁊stitutū. Itē sūt q⁹
dam excepti a legis determinatiōe: ⁊ in illis silr regu
la nō ꝙstituit ius. q⁹ nō claudūtur sub regule determi
natione. Quidā sūt in qbus est eadē eqtas que ē in casi
bus a iure determinatis. nec tū reputūr in iure positi.
⁊ in illis regula facit ius ꝓpter idēptitatē rōnis non
patientis ius similium casuū esse diuersum. Apertius
dici posset. q⁹ aut ⁊stō iuris ꝓcedit traditiones regule
⁊ regula de iure iam ⁊stituto quasi materiatū de ma-
teria ꝓducit. ⁊ tūc ꝓpte hz locū distinctio ꝓdictoruz
casuū: vt videlz in iam determinatis ⁊ exceptis non fa
ciat ius i nō determinatis in qbus est eadē ratio ius
⁊stituat: sed vbi nō est ius constitutū ante regule dispo
sitionē: sed inuenit sola simpler traditio regule: tūc ipa
regula est ius vel iuris ⁊stō ⁊ nō ab alio: sed a ⁊stituēte
ꝓcedit. ⁊ ita pōt intelligi ꝓdicta ler. j. de regu. cato. ꝓ
batur hoc satis per antiq⁹ regulas. ē. e. ti. q⁹ vitate in
spectā eēt inuenire ꝓcessisse iuris traditionē. vides er
go p mationi pte q⁹ vbi sunt decr. aler. iij. sūt ꝑme in ti
tulis maxime post ⁊silia antiqua. vt. ō. de rescrip. de re-
nū: cū duabus rubricis se. de of. vi. cū duabus rubri-
cis se. de his que vi metusue cā si. cū duab⁹ se. ō do. ⁊
ptu. cū duabus se. ⁊ multis alijs. ⁊ tū oēs regule. ō. e. ti.
ꝓcesserunt aler. iij. ⁊ cepta vltima que fuit luc. iij. q⁹ ipz
secutus ē vt ex chronica ⁊ decretaliū ordinatiōe satis
apparet. Si igit ꝑma regula. ō. co. ti. exēplificetur p de
cre. ⁊ si qōnec. de simo. tertia p decre. de voto magne. ⁊
sic de singulis dico q⁹ regule ille dicta iura ꝓcesserant
vnde regula ꝙ dispō nō potuit ex ipsis iuribus sumi q⁹
nondū erāt. imo potius videt determinatio ipsoz iu
riū facta per regulas. ad hoc faciūt oēs ille decre. supe
rius allegate: in qbus papa ꝑnūciat p regulas. ego tū
nō recedo a ꝓbis legis. ⁊ dico q⁹ p regulā ñ statuit ius
ꝛ ex iure sūt regula. als nō video quō possz dici regu
la iuri. Sicut enī signi vel ferri necesse ēillas mās pue
nire lignū. sius qō ē ibi ma mā ꝓuēisse ad hūt regula
posit inde dispōi ⁊ tūc ꝑpe logr dicēdo de regulis iu
ris. als dicere debuisset si iure regula ⁊. Et si dicaī q⁹
in casibus nō exꝑssis a iure vbi ē rō similis regula fac
ius. hoc ē sine regula aliqua p iura que hoc volunt. ō
rescrip. inter ceteras. de trāsla. inter corporalia. ff. ō le
gi. nō pūt cū si. ⁊ si obijciaī de regula cato. dico q⁹ non
ꝑpe dr regula. nec inter regulas ponitur. ff. e. ti. ⁊ si di
catur q⁹ al' que regule ꝓcessisse vtdeanī iuris exꝑssam
traditionē. dico q⁹ ius qō est idem quod rō. vt. j. di. cō
suetudo. ⁊. distī sanaquippe. ab exor dio rationabilis creatu
re ꝓcesserat. vj di. in pn. vel saltē dispōne ꝙcedentis regulam
ius ꝓcessit. videns. n. formator regule sic eē debere de iure qō
in ei⁹ saltē mente sedebat formauit regulā. allegatur tū regu
la ꝓ iure eū tā ex origine qz ex forma. ⁊ pōtior ē ei⁹ cā ꝙ quo fac

De regulis iuris.

Eneficiū[a] ecclesiasticum non potest[b] licite[c] sine institu
tione canonica obtineri[d].

regula. hz. n. aduersari⁹ necesse oīdē rōnē q̄re in illo casu regula, non log
tur. ⁊ facit qō dicā. j. eo. vtile. Ad secundū quo q̄
ritur quid sit ius ⁊ vū dr
catur. ⁊ qūo hic sumatur.
dicendū ē breuiter q⁹ ius est ars boni ⁊ equi tē. ff. de usti. ⁊ iu
re in pn. ⁊ dicitur a iusticia vt ibi. ⁊. ō. de ver. sig. ius aūt quaz
summū in rebus bonū ē colere. rij. q. ij. cū deuotissimam. Jus
aūt est generale nomē habēs multas spēs. j. di. ius generale cu
ius spēs diuidas ⁊ subdiuidas vt ibi ꝙ totū. Sumitur autem
hic ꝙ nostro iure canonico: nō aūt ꝙ iure ciuili vt ꝙbat. j. eo
in secūda regula que de iure ciuili nō ꝓcedit: qō dic vt ibi di,
cam. Tertio aūt ordinate bas regulas ē videre ⁊ ꝑmo ꝑmam

a Eneficiū ecclesiasticū. Pone casum p. c. xvj. q. ij. siquis
deinceps. ō. de instī. ex frequētibus. ff. de dec. l. herēni⁹
modestinus. Sup rōe aūt huius regule fūdaī decre. ō.
e. l. de eo qui mit. in pos. c. eū qui. q. ꝓceditur cū agitur de būfi
cio ecclesiastico in absentia ptis lit. non ꝙte. nec fit missio i pos
sessionē causa rei seruāde. q. si sine institutione canonica bū
ficiū obtineret ꝙsideraī igitur in beneficijs canonica institu
tio nō antiqua possessio. ⁊ sic nota casum in quo non currit ꝓ
scriptio. idē est in matrimonio carnali. xxiij. q. v. q⁹ deo. ō. de
ꝙsan. ⁊ affi. nō debet. ⁊ idē in alijs casibus q nō. xvj. q. iij. cleri
ci. ⁊. ō. de ꝓscrip. cū nō liceat. Sumitur aūt hic beneficiū largo
modo vt cōꝓhēdat dignitates ꝓsonatus ecclesias oēs cum
cura. ⁊ sine cura que cū titulo habent. sic. j. q. iij. siquis dato.
ō. de ꝙcess. ꝑben. nulla. ff. de ser. exporz. l. seruū. Sumitur autez
structe vt distinguatur a ꝑbenda. xij. q. ij. alienationes. de ꝙcess.
ꝑben. ex ꝑte als includit ꝓbendā. j. q. ij. c. vl. de v̄ sig. tua.
Alibi strictē sumit ꝙ solis simplicib⁹ būficijs sine cura ō. de
ꝑben. c. vl. ⁊. ō. e. ti. ⁊ li. cū in illis. ⁊ ibi rō ꝓz in lra. Cū igitur in
beneficio quolibet regatur canonica institutio vt hic: viden
dū ē qd sit institutio. Instituere aūt ē ius canonicū in ecclesia
vel ecclesiastico būficio tribuere. qō dic vt nō. ō. de instī. auctō
ritate ⁊ iure cōi ad eꝑm spectat. xvj. q. vij. nullus. oino. ō here.
cū ex iniūcto. in fi. nō ob. ō of. archi. ad hoc. q⁹ istitutio ibi su
mitur ꝙ inuestitura. ⁊ sic intelligaī decre. cū institutis. cuz ve
nissent. ⁊ qō ibi nō. Videt q⁹ etiā capitulū vacante sede insti
tuere possit. ar. vij. q. j. pontifices. de here. ad abolendā. ō. co. li.
de tēp. ordi. cū nullus. ar. ⁊ tra. xxiij. di. ꝓsbyteri. lxxj. di. frater
nitatem. ne se. va. c. ij. dic vt nō. ō. de ma. ⁊ obe. cū olim. ⁊ termi
naī hoc. ō. e. li. de instit. c. vno. Inter collationē aūt pūtationez
⁊ institutionē magna ē differentia. vt. ō. e. li. de ꝑben. cum in
illis. ¶. cum autem.

b ¶ Nō pōt. hec dictio pōt negatiue posita vt hic necessitatē
importat. cū aūt affirmatiue ponit. necessitatē non inducit.
Ad ꝑmū. ij. q. j. c. j. ō. de accu. de his. Ad secūdū. iij. q. ij. ¶. item
in criminali. v̄. pōt. de ꝑben. de multa. in fi. de ap. oblate. ad fi.
ff. de ar. qn etiam. ⁊ ideo dicit lex q⁹ vbū pōt necessitatē ipor
tat. ff. de of. ꝓsi. l. sepe. ⁊. l. se.

c ¶ Licite. sup abūdat. id eni dicimur posse qō licite possum⁹
xvij. q. ij. faciat. vbi de multiplici potētia. ⁊. ō. de rescrip. scisci
tus. per ber. ⁊ inno. de ꝙcess. ꝑben. accedēs.

d ¶ Obtineri. ꝓdicit huic regule. ō. de iure pa. cura. so. ibi non
ꝓscribitur ecclesia tanqz būficiū sed vt ꝓpetas. Jte necessitatz
vel pietatis vel cā impensi obsequij sine canonica institutiōe

possidet gs ecclesiasticos ꝙ uetus: nec ex eo canonicus vel bñficiatus ꝓpe dr̃. xij. q. ij. gcũq; suffragio. xvj. q. j. possessiones. & q. iij. clerici & c. si epus. s. de magistris. qñ. codē nō rñdeꝝ ad. c. xxij. di. sig ꝙ. xij. q. j. q. l. di. studeat. de cle. pug. i du. hēricus Ite ar. s. de elec. in genesi. s. de iure pa. ꝙsultationibus. vbi

Possessio dat ius eligēdi & pscriptio. s. ō cā po. cū ecclesia. sv. p possessiones acgrīt ius eligēdi & pītā di q; p. edit ex nīs actibus. ff. de acq. pos. l. j. Institutio ãt ꝓcedit ex actibus alioꝝ: que ad hoc vt valeat dz ee canonica. vt hic: in qua ꝑcipue q̃tuor regr̃untur. ꝓmo q̃ ꝑsona sit q̃ instituere possit. xvj. q. vij. nullus. secūdo q̃ instituꝝ sit talis q̃ possit institui ō īsti. c. ij. q: nō laicꝰ vt ibi. vel ipse idē institues. c. ti. c. vl. tertio q̃ illius bñficij institutio ex iure ꝓpo vel deuoluto vel delegato ad instituentē ptineat. c. ti. c. iij. quarto q̃ seruetur forma cōstitutiōis illiꝰ. s. c. li. de elec. c. vl. Et no. q̃ hec regula ēin argumentū s clericū q̃ ē in ꝓgeta possessione bñficij sui. & petitur a b eo titulus possessiōis. s. institutio q̃ teneat illā oñdere. nam & libertꝰ ecclesie lz sit in qnasi possessiōe libertatis ꝓbat manumissionē suā. xij. q. j. c. longinqtate. & c. se. & hoc ꝓbat decre. de appel. ꝑsonas. in ꝑte decisa. vbi de hec p lau. nā & possidēs ꝙ heredē vel possessore cogit ꝓbare titulū. C. de acq. pos. l. cogi. ad hoc facit qđ nō. de do. & qtu. qtingit in glo. vl. circa mediū In ꝑtū vī ar. xx. q. ij que ꝓgenitores. s de regul. vidua & in p. l. cogi. ij q v. §. j. & p hoc facit qđ nō. anno. de ꝓcur. ex insinuatione. & ber. cōpos. de rescrip. capīm in glo. v. §. itē queritur an executor. v. sed vm hec. ꝓmā opi. tenebāt mel. & ber. l. ꝙ iura ꝓdicta io. & lau. no. c. di. cōtra mozē q̃ clericus habens duo bñficia cogitur dicere titulū. bñfti ãt vr̃ū solū sufficit possessionem oñdere. arg. ad hoc. s. c. li. de pscrip. c. j. & de offi. ord. eo. li. c ordinarij. Dici pōt ꝓmā ꝑte verā cū epūs ex suo officio vult videre institutionē clerici: hoc ꝓbatur de ꝓben. dilecto. vī eccle. bñfi. c. vno. Secōam cū aliꝰ agit forte dicēs sē ius hīe in ꝑdā tūc actor: qđ asserueratꝰ & c. vj. q. vl. actor. & i p. c. vno. vt ec bñfi. & C. de ꝙbat. actor. & b ꝓbāt ex his q̃ nō. ino. & p. cōpos. i pdi. glo. & per hosti. & de hoc de fi. lz helin ꝓbo officij sui debitū.

a **P**ossessor male fidei. ꝙbone casū. xxxiij. q. ij. si vgo. s. ō pscrip. c. vl. hec regula ꝝ leges va ē in pscriptiōe. x. vel xx. annoꝝ. C. de pscrip. lō. tēp. auē male fidei. in pscriptiōe aūt xxx. vel xl an. nō regritur bona fides. xvj. q. iij. §. pōt. s. de ꝓscrip. vigilanti. C. de pscrip. xxx. vel xl. an. cū notissim nīsi velis dicere leges esse correctas per pdictā decre. de pscrip. c. vl. vbi de hoc. qđ gdā abhorrēt dicēres papā no posse tollere ill. nisi quo ad suū toꝝ. alij ꝙ dicūt papam indistincte quo ad foꝝ posse leges tollere. de hoc. x. di. q̃stōnes. de testa. cū oēs. in his aūt tenēs mediū credo q̃ papa vbi nō habet tpale iurisditionē non possit tollere legem quo ad foꝝ ciuile. nisi in his in gbus vtitur periculū aīe cum potestates idistincte sint. xcvj di. cū ad vez. x. di. q̃m. vbi de hoc. & q̃ si. sint le. cām. ij. in his autem in quibus piculū anime vtitur quo ad vtrūq; foꝝ tollit legem. ꝓbatur hoc de iudi. neuīt. de pscrip. c. vl. de sēdis nup. c. pe. & vl. s. e. li. de fo. cōpe. c. vl. de iureiur. c. ij. e. li. de excep. c. ij de sen. ex cō. decernimus. nā in his leges sacros canones imitari nō dedignantur. s. de iudi. clerici. in auē. vt non luru. cōtra. na. colla. vj. in auē. vt cle. apud ꝙpos epos. §. si vo ecclesiasticū. ex gbus satis posset inferri idem de iure canonico circa hoc qđ de iure ciuili. Sciendū ē aūt q̃ vm nos non soluz ab initio sed in quālibet ꝑte pscriptionis dz pscribens etiam cognoscere bonā fidē vt hic & in ꝙcor. in his aūt in gbus etiā vm leges requirebatur bona fides. sufficiebat ab initio bonā fidē agnouisse. vt in pdicto. §. pōt. & l. cū notissimi. Si aūt queraꝝ de eo q̃ cōpleta pscriptione incipit habē malā fidem an teneatur restituere. dic vt no. xiij. q. vj. c. j. & xxxiij. q. ij. si virgo. & s. de pscrip. vigilanti. nō solū aūt in pscriptiōe regritur bona fides vt hic: sed etiā titulꝰ qui det causam pscribendi. de b r. q. iij. dilecto. de pscrip. si diligenti. ar. q̃tra. c. ti. de quart. & c. ad aures. & c. vl. vbi nō fit mentio de titulo. so. dic breuiter q̃ si ius cōe vel p̃sumptio nō est q̃tra possessorē sufficit bona fides. alis necesse ē allegari titulū & pbari nisi allegetur prescriptio tanti tpis cui⁹ q̃trarij nō sit memoria. s. e. li. ō rescrip. c. j. Quid aūt sit pscriptio: quid vsucapio: qđ in eis regr̃at. quis eoꝝ effectus plene no. xvj. q. iij. in summa qūo interrūp. & c. q. §. pōt. v. hec de pscriptionibus & s. de pscrip. c. illud.

b ¶ Fidei multis modis sumitur fides: qđ dic vt no. s. de fide cath. in rubrica. & xxij. q. j. monet. hic ꝑsūit ꝙ scientia. sic. xxviij. q. j. §. ex his. de pscrip. c. vl.

c ¶ Illo tpe potes facere pun tū aū & post. & sic habe bis duos intellect⁹. Primus ēp nulla diez possessio. ꝛē. s. de rescrip. vigilanti. Secūdus q̃ nullo tpe pscriptionis dz agnoscere malā fidē. s. e. c. vl.

d ¶ Prescribit. si ergo possidēs ꝙsciam hz rei aliene nō pscribit. q̃tra. xvj. q. iij placuit vt gcūq;. s. ō rescri. c. j. vbi pscribit q̃ certꝰ ē rē ee aliena. so. illud spāle tn fauore fidei catholice sicut alia: vt ij. q. vij. si hereticus s. e. li de here. c. j. & iiij. C. de epali audi. l. nemo. cū si. p terea satis videt suā ꝙsciam purgasse & bonam fidem agnoscere qui vez dñm reqiuit. ar. j. e. scienti. cū suus ꝙcor. & sic aūte canonis exeusatur. sic ff. ō nora. l. & generaliter. vbi vsucepit qui scit seruū alienū qui sibi ab alio bone fidei possessore fuerat dat⁹ ꝙ nora. et quo verus dñs requisitꝰ norā emendare nō vult. ite contra s. de iure pa. cura. so. vt ibi. & xvj. q: ij. si sacerdotes. in j. glo. vltra mediū. quod etiā videur ꝛē. Si queraꝝ quis dicatur bone fidei possessor & male. dic vt no. de scrip. si diligenti. in glo pe.

e **S**ine possessiōe. hec regula supta ē ex lege. ff. e. li. que in seruitute ē per quā etiā pōt hic poni exē plū casus. & p. c. xvj. q. iij. porro. & s. de pscrip. causaz q̃. seraꝰ cū ab alio possideatur nō possidet: vt in primo casu hereticus & pagan⁹ vt in secūdo. latcus spū. alia vt in tertio. Sciendū ē aūt q̃ possessionū alia iuris alia facti alia iuris & facti. & hec interdū hz plurimū iuris & minimū facti. interdū ecōtra. qđ ꝙsequeretur vt no. s. de ꝙcs. ꝓben. cū nostris. & C. de acqui. pos. l. j. vt ergo currat pscriptio dz quis possidere de facto & de iure. de facto planū ē. qa qui nō possidet nō pscribit & debet possidere ꝓpio noie nō alieno. alis ille pscriberet cuius noie possideret. xvi. q. iij clerici. de resti. spo. cum venisset in fi. de pscrip. si diligenti ff. de acq. pos. q̃ meo. dz etiā possidere de iure. qz ad pscriptionē requiritur ciuilis possessio. i. q̃ talis sit ꝑsona in quā cadere possit buiusmodi possessio: vt ꝓbatur ꝙ iura inducta in principio glo. ad hoc etiaz. xiij. q. j. in principio. & quod ibi nota. & ō probatio. ex litteris. in fine. ff. de vsucapi. sine possessione. hoc dico quia laici de facto interdum possident decimas & spiritualia. vt nota. Barto. buri.

xiiij..q.j.in pn.glo.magna in fi.ad hoc.ff.e.li.de resti. spo.ad decimas.nā vt ibi pz aliud ē possidere. aliud legitime possidere.Et nō.q hec possessio facti dz esse qtinua.q: si interrūpat possessio.interrupta ē pscriptio xvj.q.iij.§.pōt.de pscrip illud.C.de prescrip.xxx.vel xl an.cū notissimi. si tñ fiat interruptio cuiliter puta p li.qte. Sm canones videtur q amodo non curat prescriptio q: psumitur utuba re.t malā fidē habere.sed leges que de mala fide non curāt nouos.xl.annos requirūt:vt in pdicto.§.potest t hoc nō.io.xvj.q iij.c.j.t qđ dicit regula de possessione hoc intelligas vel de qua si possessione. q: incorporalia nō possidēntur sed quasi possidentur.ff.de vsucap.l sequitur.§.si via.ff.de acq.pos.l.iij.in pn.t tamen prescribūtur.ff.de cā pos.cum ecclesia.

Pscriptio non procedit. Eccatū nō dimittit ō nisi restituatur ablatum.

a Prescriptio.nec vsucapio.ff.de vsuca.l.iij.t.l.fine.

b Nō pcedit.pscriptio est vbū iuris.parit eni actionē vel exceptionē ex tpe.t ex ea re qritur dñium rei vtur etiā directū Sm mar.io.qtra. de hoc.xvj.q iij.§. pōt.circa pn. Vsucapio aūt ē acquisitio dñij p qtinuationē possessiōis tpis lege diffiniti.ff.de vsuca.l.ij.ex q bus patet nō regule q̄ qtrariū patitur de lege dicente capt9 ab hostibus vsucapit.ff de vsucap.l.iusto.§.pe. t tamen nihil possidet cum ab alio possideatur.ff. de acqui.pos.cū heredes.§.in his.sed lex intelligit q vsucapit per aliū quē habebat in ptāte tpe quo captus fuit.vnde rediens postliminio recuperat ptātem quam eius fictione videtur qtinuasse.t sic vsucapione dñiuz quesiuisse.sed si per se possidebat perdit possessionem t iz postliminio redeat fictio postliminij non extendit ad possessionē que consistit in facto.t sic nec ad vsucapionem que ex possessione pcedit.ff.de cap.t postli.rem bello.§.facte.t de vsuca.l.si is q p emptore.vbi ō lz Itē opponit.ignoras possessionē nō querit cū animo sit de substantialibus.C.de acqui.pos.lz.ff.de ac.pos.l. lz.t l.quēadmodū.t tamen ignorans pscribit.ff.p solu.l.ij.§.celsus.so.ignorans per se possessionē, nō querit.tñ bene pōt ignorans querere possessionē ministerio filij vel serui quē habet in potestate vt in contrario t sic vsucapere vt ibi. Itē opponitur de decre.ō.de dolo t qtu.contingit.ibi eni pscribit annaliter ille qui nō possidet.Sed pōt illud dici spāle in odiū illius contumacis qui non permittit actorem ingredi in possessionem Sm decretum iudicis causa rei seruande.vel iam missum expulit ne sit melioris conditionis contumax q̄z obediens vt ibi.nec debent stultū melioris conditionis esse q̄z periti.xvj.q.j.legibus ō e.li.de preben. cum qui beneficium.ff.vi qđ aut clam.l.seruus. vel aliter ibi loquitur de quodam temporis lapsu quod habet aliquem constituere possessorem tantū hic autem loquitur ō quodam temporis lapsu quod per prescriptionem inducit dominiū.vt.ō.dixi.t sic non obstat, vel dic q canon fingit illum possidere in odiuz illius contumacis vt.ō.dixi ad hoc.ff.de bo.auc.iudi. pos.l. q̄uis.sepe eni iura fingūt ex causa quod nō ē.l.distinctione.ferrum.vbi de hoc,de transla.inter corporalia. C.de reivro.actio.l.vna.circa pnci.t de hoc.ō.de sponsa.is qui.

c Eccatū nō dimittit̄ur.hic ponit̄ur p regula vbuz Augustini.quod habes.xiij q.vj.c.j.t.ō.de vsu.cum nu. Et p hoc potes ponere casum p.l.ff.ō vsuca.sequitur.§ qđ aūt. Et nō.q est peccatū delictum t crimen t inter hec Sm Aug̃. hec ē differentia.q: peccatū est idē qđ prauus actus.delictū vero boni desertio quasi derelictum.crimen vo est peccatū graue accusationem dānatione dignū:sicut habes.xxxj.di.c.j.in fi. de hoc no. de pe.di.j. si peccatū. qđ aūt dicatur in hac regula vez intelligas si illud ablatū restitui pōt vt in pdictis iuribus si aūt restitui nō pōt: restituetur eius estimatio etiam si res illa casu pierit sine culpa sua quia ipso instanti fuit in mora.ad hoc.xvj.q.j.decime.ō.e.ō cōmo.c.vno.C.de fur.subtracto. Si autem nec estimationē pōt soluere.q: euidenter est inops:tūc bene dimittitur peccatū: remanet tñ obligatio.t si postea ad pinguiorē fortunā puēiret teneret.ar.xxvj.q.j.sigs.ō.de so.odoard9.ff.de cessi.bo.lis g. Mō.tñ q inops q dz ex contractu sufficit si bōis cedat.C.g bo. ce.po.l.vberib9 q dz ex maleficio castigat vel iopo.xij.q ij.fratrū nitas qđ ergo.ō.dixi q tenetur si puenerit ad pinguiorē fortunā vez dico si penas corporales passus nō fuerit.alias secus. vt no.ber Sm Lau.de homi.sicut dignū.§.eos in pn.in.ij.glo.

d Restituatur.qđ dicit de restōne:intelligas nisi is cui facienda est restō liberaliter remitteret.q: satisfactū intelligitur qualiter cūqz satisfaciat.ff.quibus mo.pig.vel hipo.sol.l.itē liberat in pn.ff.de accu.si rē.§.satisfactū.lz ppe verbis inherēdo. aliud sit restituere.aliud remittere.ff. de v.sig si cū ptore.t.l.plus ē.t.l.restituere.Et qđ dico de remissione vez intelligo nisi in casib9 vbi remissio nō liberat.vt.ō.de rescrip.c.li.c.statutū.§.si qdē.t de cēsi.exigit.in fi.Restitutio aūt faciēda ē ei a quo fuit extortū:vel ei9 heredib9 si extāt.xviij di. qm̄.de vsur.cū tu.C. de so.iuito.cui9 aūt expēsis mitti debeat ad eos si sint remoti. nō.iiij q.j.§.q notandū.t in pdicta decre.cū tu.t tene qđ ibi nō.hoc his aūt nō extātib9 seruēt paupib9 vt ibi.t eis extātib9 paupib9 soluēs ñ liberatur q: on9 non remittitur tē.xviij.q.v fortē.de iureiurā.eā te.ff.de pscri.pe.§ si vo.t expssum ē ō homi.sicut dignū.§.eos.q qđ.ō.dixi restituēdū ei a q̄ fuit extortū intellige si fieri pōt.Si vo nescitur a quo.pone casū de iudeis c.cū sit paupibus erogabit̄.puidētia epi vt ibi. Item dico id vez cū turpitudo vsuarie ex pte recipientis tm̄.si vo ex pte vtriusqz t transferr dñium nec repetitio cōpetit nec restituer dāti sed paupibus erogabit̄.xiij.q.v.nō sane. vel ecclesie si sibi facta ēet iniuria.ō.de simo.de hoc.ar.ō.ō.e.t.veniēs.so.vt no. in p.decre.de h.j.q.iij.sigs dato de hoc pone q si supest ille a quo extortū sit excōicari9 tñ ē nūqd ei debeo restituere.sup lz iura qđ nō.xv.q.vj.nos scōz.t.ō.de here.c.vi.Satis posset dici de ponendū in edem sacram.ar.C.de iur.emph i.l.ij.

e Ablatū. pone nihil abstuli sed iniuste dānū dedi ex quo nihil me peruenit idem.teneor enim damnū passo.alias nō remittit̄ peccatum.xij.q.ij.siquis de clericis.de iniur.t dā.da. c.j.ff.de eiec.t effu.l vl.tenetur etiam heres meus.lz ad me vl ad ipsum nihil puenerit ex maleficio Sm canones: qđ dic vt nō.xij.q.ij.eps qui filios.de sepul.c.vl.Sm leges qtra.C. ex delic defū.inquantū he cō.l vna.hec regula sic exposita non patitur instantiā.t adde quod dicam.j.c.pri.

f Eccati venia.Colligitur hec regula ex.c.xxiij.q iij.legatur.ō.e.li.de scisma.c.vno.C.de here.manichees. p quē pones casum. Ad huius autem regule euidentiaz scire debes.q peccator nō solū delingit in deū sed etiā in ecclesiā.p qrit onē aūt que cōtritio vt9 vocat̄ deleat̄ pcm̄ quo ad deū

ꝛ ꝑ pniam ſuſceptam á ſacerdote oſtendiſ deletū quo ad ec
cleſiam: de hoc de pe. di. j. ꝑ totū lꝛ tamen per contritionem de
letum ſit quo ad deum: tamen adhuc de crimine accuſari ꝓt
xxxiij. q. ij. admonere. vbi de hoc ꝛ de accu. de his. ad b. ff. de
edil. edi. qd ſi fugitiuus. ſi ergo ſemel ꝓterit ꝛ peniteꝰ: vlteriꝰ
nō cogitur penitere ſi in
iudicio accuſatus abſol
uitur. vlteriꝰ nō poterit
accuſari: niſi i calibꝰ no.
ij. q. v. hꝛ hoc ꝓpium ꝛ
in ꝑ. decre. c. de his. re/
miſſiones ergo q̄ fiūt ab

NEmoꝰ pōt ad impoſſibi le obligariꝰ. Idem.

eccliā ꝓfereūtibus ad hoſpitale pōtes vel alia pia loca nō pro
ſunt niſi correctis: de quibus dic vt plene no. de pe. ꝛ re. q. au
tem ſignificat ꝓrium ad hanc regulā. iiij. di. deniq; ibi eni da
tur venia nō correctoꝛ: ſz ibi exponiſ venia. ſ. ꝑpunitas. logꝫ er
go hec regula de venia culpe nō pene: qō ꝑz dū dicꝫ peccati ve
nia. pp ſcādalū. n. vitandū interdū relinquūſ pctā ipunita. l.
di. vt ꝓſtitueꝛeſ. xxiij. q. iiij. qdā cū ſi. ꝑ quolꝛ igiſ mortali de/
beꝛ duplex pena eterna ꝛ tp̄alis: de pe. di. j. ſi pctm̄ dauid venia
tp̄alis ꝛiterdū in hac vita daſ nō correcto ex cā: ꝛ ſic loquiſ
ꝓrius: iterdū ſine cā. xxvij. q. j. ſiq; eterna aūt: ꝛ hoc dicit hec re
gula. itē ꝑ ō pe. ꝛ re. qō qdā. ꝛ. c. officiū. vbi daſ pnia nō corre
cto: ſz dic q̄ lꝛ ibi ponaſ pnia nō tū daſ remiſſio. ꝛ iō pnia illa
inutilis, dī quo ad vitā eternā: de pe. di. iij. ad fi. ꝛ di. v. falſas.
merito aūt daſ peccati venia correcto: qꝛ correctionē neceſſa/
rio hꝛ doloꝛ pcti ꝑcedere. nā vt dicit aug. in canone quō gau
debis te fore correctū: niſi ꝓmo te doleas fuiſſe puerſuꝛ. xxiij.
q. vij. c. vl. correctus autem vlterius peccatoꝛ dicendus nō ē
l. di. ferrū. xxxij. q. j. apud miſericoꝛdem.

NEmo pōt. hec rla ſūpta ē ex. l. ff. eo. ti. l. impoſſibiliū. Scire
debes q̄ impoſſibilitas ꝓpe tripler ē. iuris ꝛ facti ꝛ natu/
re. Be ꝓmo pone caſuꝫ. liij. di. abbati. de pac. c. vl. ff. de ꝟ. ob.
l iter ſtipulatēꝫ. ſ. ſacrā. ſtipulatio. n. rei ſacre vl̄ beri hois nō
tenet vt ibi. Be ſcō. ibidē. ꝛ. ff. de ꝟ. obli. l. gnāliter. ꝛ. l. ſe. nō
enim tenet ꝓmiſſio: ſi id ꝓmitto qō impoſſibile ē de facto: vt
montes alpium vltra mare deferre. ff. de ſta. li. l. cū heres. ſ. j.
Item ſi dare ꝓmitto qō nā dari ē impoſſibile: vt ſolem lunas ꝛ
ſtellas: vel facere qō natura ē impoſſibile fieri. vt celū aſcendere
vel digito tangere. ff. de ver. ob. l. ſi ſtipuler. j. ꝛ. ij. rñ. huiꝰ aūt
regule rō ſatis pꝛ: qꝛ omuis obligatio aut in dādo aut in faciē
do conſiſtit. ff. de ver. obli. l. ij. in pin. ſed quod nō eſt nec eſſe ꝓt
dari vel fieri non pōt. ergo ibi conſtitui nequit obligatio. Itē
obligatio actionem parit. ff. de ꝓcura. lꝛ. ſ. ea. ſed quod non ē
nec eſſe pōt: obligationem parere non pōt: ꝛ ſic nec actionem
Item actio eſt ius ꝓſequendi in iudicio quod nobis debetur
inſti. de actio. ij. rñ. debere. aūt eſt de alio habere. ſed quod nō
eſt nec eſſe pōt: de alio haberi nō pōt. ergo ibi non eſt actio: ꝛ
ſic nec obligatio. No. tū q̄ hec regula locum hꝛ i matrimonio
ꝛ vltimis voluntatibus ꝛ ſingulis ꝛctibus in ſententiis ꝛ pre
ceptis. ff. que ſen. ſine ap. re. l. vl. j. ꝛ. ij. rñ. in ꝓfeſſionibꝰ. ff. de
inter. act. l. in confeſſionibus. ꝛ ad. l. acqui. l. inde neratius. ſ.
vlti. no. ſ. de ꝓbe. c. vlti. Item in legibus ꝛ ꝓſtitutionibus q̄ de
bēt eſſe poſſibiles. iij. di. erit. Eſt tū in hoc differentia q̄ ipoſ
ſibilis conditio appoſita in ꝛctu vitiat ꝛctum: vt i palle. legibꝰ
ff. de act. ꝛ ob. l. nō ſolū. ꝛ inſti. de inuti. ſtip. ſ. impoſſibil. Jn teſta
mētis tū ꝛ matrimonio ob ipoꝛ fauoꝛem habetur ꝓ nō adie
cta. de condi. ap. c. vlti. vbi de hoc: ꝛ. C. de inſti. ꝛ ſubſti. l. repre
hendēda. ꝛ qō dicit hec regula de impoſſibili. intelligas ēt b̄
de turpi. ꝛ de hoc dicam. j. eodem non eſt obligatoꝛium. ꝛ. c. in
malis.

bꝛ Obligari. etiā ſuramentō. qꝛ temꝛ a riū eſt. xxij. q. iiij. ꝓto
tū. ꝛ. ſ. de iureiu. ſicut ꝛ. ſ. de ap. qō ni. nec obligaſ ¿ēt nāliter.

PRiuilegiū ꝓſonale ꝓſo nā ſeqtur: ꝛ extinguiſ

vnde dicit ler. ff. e. ti. impoſſibilium nulla ē obligatio
vniuerſale igiſ negatiuū oēz obligatōez denegat. nec
ꝓmittiſ ſtipulatio pene ꝓmiſſe. ff. de ꝟ. ob. l. ſi hō mo/
tuus. No. ergo q̄ ſi bononie ꝓſtitutus ꝓmittaz centū
hodie rome me tibi datuꝝ. qꝛ ipoſſibile ē ꝓmiſſum:
nō naſciꝫ obliga
tio: vt hic ꝛ ē er/
piſſum iſti. de ꝟ.
ob. ſ. loca ꝑterq̄z
in caſu. ff. de ꝟb.
obli. l. vlti. ſ. ſi in
ter eos. ſ. q̄ſi ſtipu
lato: ꝛ ꝓmiſſoꝛ bonoñ. cōſtituti notificaueꝛāt diſpen
ſatoꝛib⁹ ſuis rome ꝓſtitutis: ſtipulatiōnē eo die fore
futurā: mādans ꝓmiſſoꝛ ſuo diſpenſatoꝛi vt ſolueret
ꝛ ſtipulatoꝛ ſuo vt reciperet ea die: ar. ꝟ. ſ. de do. ꝛ ꝓu.
cuz dilecti. ff. de ar. l. celſus. ff. man. l. ſi mandato. ij. ꝟ
paulus rñdit. dic ſolu. ibi ē vnū mādatum duo poſſi
bilia ꝓtinens: ꝛ ideo ad vtrūq; obligaſ ꝛ ſi deficiat pri
mū tenef ad ſcōz. hic aūt vna ē obligatio tm̄ ꝛ ita im
poſſibilis: vel ad minus ꝓmū ipoſſibile er quo ſequiſ
ſcōm. ꝓterea ꝛctus ſūt volūtariꝫ. C. de act. ꝛ ob. l. ſicut
iudiciū aūt redditꝫ vt inuitū. ff. de ꝟ. ob. iter ſtipulan/
tē. ꝟ. j. ob hoc etiā notauerūt got. ꝛ ho. i. d. decr. cū dile
cti. q̄ ſi iuder citet aliquē eo die quo ipoſſibile ē cum
ꝓparere: q̄ non ē oio inutile mandatū: imo lꝛ nō tene
atur ꝓparere in die pp ipoſſibilitatez: tñ tenef ꝓparere
poſt diē. ꝛ pōt eſſe huiuſrō qꝛ ꝓncipale ē ibi q̄ veniat
acceſſoꝛiū q̄ veniat tali die: ꝛ ꝓncipale ñ vitiatur ꝓ
pter acceſſoꝛium ſed potius ecōtra vt dicam. j. c. ac
ceſſoꝛium. io. an.

aPRiuilegiū ꝓſonale. Hec regula ſumpta ē ex. l. ff.
e. l. puilegia quedā. ꝛ. l. i oibus cāis. pone caſum
vij. q. j. petiſti. de aucto. ꝛ vſupal. c. ij. C. ō legi. leges i fi.
ad idē. ff. ō conſti. ꝓn. l. j. i fi ff. ō cenſu. l. etatē in fi. ꝛ. ff.
ſol. ma. m. arit⁹. ꝛ. l. ſe. vbi heres marit⁹ ex̄ neus ꝙdēna
tur: ſolidū nō habita rōe ne egeat: cū maritus ꝙdēna
ret: inquātuz facē pōt habita rōne ne egeat. itē in ꝓſo
nali puilegio qō datur pñi patrono ꝛ militi vt cōdem
nēt inquantū facere pūt qō cū ꝓſona extinguiſ. ff. de
de re. iu. l. ſūt. q̄ i id. ꝛ. l. patron⁹. ꝛ. l. itē miles. Et no. q̄
dicē puilegiū: qꝛ ius cōe ad vnā ꝓſonā directū ad oēs
extēdiſ. lxj. di. miramur. de re iudi. i cāis. ff. ō iu. ꝛ fa.
ignō. l. rla. ſ. vl. ꝛ idē i reſcripē directis ad ꝓſonas qꝛ
cū ꝓſonis exiguū. ſ. ō of. del. ꝛ. q̄ñ. ſic ꝛ pacta ꝓſona
lia ꝓſonas nō trālgred ūt. ſ. ō trāſac. decetero. ꝛ. c. ve
niēs. ff. ō pac. iuriſgētiū. ſ. pactoꝛ: ꝛ ꝓmiſſum non
extēdiſ ad hēdes: niſi de ipſis caueāt. ſ. de arbi. c. vl.
ꝛ itelli: hec rla ō puilegio ꝓſonali. i. ꝓſone ꝛceſſo. Jdē
ſi eēt ꝓſonale ex pte ꝛcedēt: vt. ſ. e. li. de reſcrip. ſi gro
ſe. puilegioꝝ. g. aliō ꝓſonale al ō reale. vt. ſ. de ꝓſū. mā
data. Si aūt ſimplr ꝛceddnt an dicāt ꝓſonalia an rea
lia: dic vt no. xxv. q. ij. i ſūma. xvj. q. j. poſſeſſiones ꝛ. ſ.
de inſti. cū veniſſent. ꝛ qō dī hic q̄ puilegiū ꝓſonale
extinguiſ cū ꝓſona: itelligas idē i reali: vt. l. extincta re
extinguaſ puilegiū. xvj. q. vij. ꝛ b dirim⁹. ō ꝟ. ſi. abbate
i fi. ff. qū di. vſu. ce. l. vſufr. qō dic vez qñ ipe res vl lo
ca: puta ecclia ciuitas vel loca alia ſacra vl ꝓphana de
ſtruūf ſupioꝛis auēte ꝑz io. ꝛ lau. q b no. i ꝑ. c. ꝛ b diri
m⁹ ad b ō cō. di. j. placuit. ō no. op. nū. c. ij. ꝛ in ꝑ. l. vſu
fructu. nō ergo vlteriꝰ vocādus erit aliquis clericus
illi⁹ ecclie vl municeps illi⁹ loci: ſi aūt deſtruaſ ab ho
ſtib⁹ ꝛtinet oīa ſua puilegia ꝛ fmanēt ibi cli. i. vij. q. j.

pastoralis.xix.q.iij.q semel. Idē si aūcte supioris trāsferat ad aliū locū. vel alij vniat. xvj. q. j. z tpis. z. c. se. ō re. do. q; monasteriū. ff. de ꝓtrahē. emp. l. ede. ℔m ino. q ad hoc bñ nō. ē. de no. op. nūcia. c. ij. z lz hic dicat pri uilegiū tūc extingui cū extinguit psona. int̄dū etiā aī extinguit vt cū ab uno puilegio. q; tē meret extingui xj. q. iij. puilegiū. z in casib⁹ ibi nō xvij. di. c. renouā tes. z de ꝓsti. cuz accessissent. z de pui. accedentibus. z de deci. suggestū. Ad ℔ ät qō dī ℔ q; puilegiū segtur psonā ꝓtradicit. ē. ō vsupal. ex tua ꝓ So. in determinate ꝓcessū psonā segtur pcise vt ℔. pui legiū aūt vsupallij ꝓceditur cū determinatiōe loci z tē poris. z ideo extra locū psonā nō sequit. teno; eni pui legio; attendendus ē; seruādus. ē. de pui. poz. o. z. c recepimus. vel dic vt. j. dicā. ē. de pui. anticq. xxj. di. de niqz. ff. de offi. pcōsu. l. vl. vbi pñte maioze: minoz non vtitur pui legio. So. spāle est ob superioris reuerentiā. z dic vt. ē. vel dic q; segtur psonā semp habitu: lz non actu. sic ē vbi ad tēpus suspendit iurisditio. lxxj. dis. siquis. vel ob reuerentiā supioris. ē. de of. dele. volen tes. vel ob certā causam. C. de cur. fur. l. pe. ℌ. j. de hoc dicam. j. e. q; alicui.

Semel malus pone casū in semel per iuro. xxij. q. v. puulū. i. semel ꝓtumacē. ē. de ꝓsūp. scribā. i. semel casū niam te. ff. de accu. l. ij. ad hoc. xxv. di. c. vl. ē. ō ele ctio. sup eo. ff. de decur. l. eos. hic ergo ꝓsumit eū q semel malus fuit semp malū ee. z pōt hec dici ꝓsumptio hois q; ō hoiem sic ꝓsumitur. pōt etiā dici ꝓsumptio facti: q; ex semel facto sic ꝓsumitur. pōt etiam dici ꝓ sumptio iuris. q; ius sic ꝓsumit ex facto vt hic vides z in iuribus. ē. signatis: de qbus diuersis ꝓsūptionib⁹ ꝓsequere. vt nō. ꝓ io. l. di. ferrū. liij. di. fraternitatē. per ber. de spon. is q. ꝓ accur. ff. qō me. cā. l. nō ē vtile. hic ergo vides q; ꝓsumitur ex ꝓterito circa ꝓsens z futuz interdū ꝓsumitur ex pūti circa ꝓteritū. interdū circa pñs. interdū circa futuz: qō ꝓsequre. vt nō. xliij. di. mul tis. xxxiij. q. ij. cū ꝓ bellicā. de ꝓsūp. scribā. z in ꝑdicto c. is cui. lz aūt vt. ē. dixi. hec posset dici ꝓsumptio iuris. nō ē iuris z de iure. admittit. n. ꝓbationē in contrariū z ꝓbato q; penituerit vlteri⁹ mal⁹ nō dī. l. di. ferrū. de ꝓse. di. iij. c. ij. de rescrip. eā te. de testi. testimoniū. ff. de ed. edic. q; ita. saluo eo qō dī. ē. ō hereti. ad abolendā ℌ. illos quoq; ē. e. li. eo. ti. sup eo. Nō. ergo q; qui semel fuit bon⁹ vel malus semp ꝓsumit bonus vel mal⁹. lxj. di. miramur. z. ē. ō ꝓsūp. mādata. z ꝓma facie gs ꝓsu mitur bon⁹. xj. q. iij. in cūctis. de ꝓsūp. dudū. ff. de leg. ij. cū pater. ℌ. rogo. Qui aūt semel malus semp ꝓsumit malus vt hic. z ff. de re mili. l. nō oēs. ℌ. a barbaris. C de suscep. z archa. l. si alig li. r. z ꝓcedit hec ꝓsūptio tū ex ꝓsumēs natura corrupta. tū q; nā humana ꝓna ē ad delicta. xij. q. j. ois etas. in auc. de monachis. ℌ. sive ro bis. colla. j. idē in sili. glibet ꝓsumit paup q; nud⁹ natus fuit. xlvij. di. sicut hi. C. de ꝓba. l. ex ꝓsona. ff. de magra. cōue. l. j. ℌ. si magistrat⁹. vbi tū ꝓbat semel esse soluēdo adhuc idē ꝓsumit. z sic intelligit. l. ff. de pui le. cre. l. si creditores. in fi. Querit aūt quare gs ꝓsu mit̄ vtilib⁹ plen⁹ z nō diuitijs. vide p ber. z ho. de seru. c. vno. Et nō q; hec ꝓsūptio interdū trāsit ad filios. q; q patrē incōtinentē hūit incōtinēs ꝓsumit. z ob hoc illegitim⁹ nō ꝓmouet. lvj. di. p totū. z metuit crumē pētis i filio. xv. j. q. j siquis cō. ad hoc. ē. e. li. de here. statutū. de fasina. c. j. ad hoc. ff de edi. edic. q; si nolit. al's si seruus. ℌ. q mancipia. io. an.

Scuz per sona. Idem.
Emel⁹ mal⁹ semp ꝓsumi
Retur esse malus. Idem
Atū⁹ gs hic nō pōt: qō

ipsius noie nō ē gestū: Idem.
Atihabitionē retro tra
hi z mandato nō est du
bium comparari. Idem.

b Ratū gs. pone casū ir. q. ij. c. i. ē. e. lib. de sen. excō. cū gs. ij. rñ. ff de nego. ge. nō pupilli. ℌ. sed si ego. vbi si liber hō gessit negociū filij vel ser ui peculiare tm̄ ꝓtēplati one ipsius ratihabitio se quēs patris vel dñi nil ōperatur. q; ꝓ ratihabitionē nō tenetur vltra id ad qō ꝓus tenebat. s. ad quantitatē peculij. Contra/ dicit ad hanc litterā. ix. q. ij. lugō. xvj. q. j. c. vl. ē. de ele. q; sicut de hic que fi. a ꝑ. cū nos. de iure pa. cura. in his iur ib⁹ habet gs ratū qō suo noie nō ē gestū. so. dixerūt quidā q; ℔m canōes poterā ratū habere qō meo noie nō ē gestū per iura ꝑdicta vt nō de resti. spo. cū ad sedē in glo. pe. sed hec so. extirpat ꝓ hāc regulā. alij dixerūt hoc fallere in spūalibus in qbus ratū hēo qō meo noie nō⁹ ē gestū ꝓ iura ꝑdicta. z ℔ nō. ā ꝑdcā decr. q; sic in glo. sic ꝓz. vel dic q; in. c. lugō. fuit ordinatio facta noie ꝓ ꝓij epi. z spes in eo posita q; ratū hēret vt ibi nō. Verius dic q; ordinatio facta nō a ꝓꝑo epo bene tenet quo ad ordinē lz nō quo ad executionē. ē. de tēp. or. q; trāslationē. ē. e. li. c. j. z. ij. ibi igit̄ epūs ꝓꝑi⁹ nō ratificauit collationē ordinis quo ad or dinē q; nō erat necesse. sed executionē illi di spensatiue contu lit quā nō hēbat. Alia etiā iura nō ꝓpe loquūtur de ratihabi tiōe: ℔ de quodā uouo ꝓsensu que fūt valde diuersa. z sup hoc vide qñ dicā. j. e. nō firmat. itē ō. C. ad macedo. l. vl. vbi ratum hz ꝓ ꝓtractū filij suo noie nō gestū. so. dupliciter pōt ee gestū meo noie. vocaliter vt. ē. e. li. de sen. ereō. cū gs. z tralit ad me iudiciū. vt qñ filio⁹ me⁹ mutuū ꝓtrahit sine meo assensu: fit i mei iudiciū. ff. ad mace. l. j. z ℔ possū ratū hīe. q; qō ibi ius approbat p dissensū approbat p ꝓsēsū. an aūt vn⁹ iuder possit ratā hīe sñtiā latā p alium. dic vt nō. ix. q. ij. c. j. de his que fi. a pl. cūvos. de of. dele. prudentiā. in glo. ij. in fi. z per bar. bzix. in q̄ stione venerīali que incipit epūs muti. de materia huius re gule adde quod. j. dicam. c. pri.

c Atihabitionē. hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. hoc iure. ℌ. deiecit. z. l. semp q. ℌ. j. Pone casū in iudicijs. ij. q. vj nō solēt. ē. e. li. de iureiur. c. vl. ff. de iudi. lz in maleficijs. ē. e. li. de sen. excō. cū gs j. rñ. in ōctib⁹. C. ad macedo. l. vl. z hz locuz hec regula in casu. ē. c. pri s. qñ meo noie gestū ē. q; tūc ratum hēre possum. z ratihabitio retrotrahitur z mādato cōparabit Anū nō. q; si infra certū tēpus teneor aliqd facere. z alī id fe cit noie meo infra tēpus quo id facere debebā debeo illud ra tū hēre. al's ratihabitio nō ꝑdesset. ij. q. vj. nō solēt. ibi q; mox reus ratū hēret. ff. rē ra. ha. l. pe. iputatur. n. tūc culpa tacite re nūciatiōi. s. ar. ō. ē. e. li. de ꝓben. si tibi. j. hec aūt regula fallit i ca su. ff. de his q; no. ifa. l. qd ergo. in ꝓn. nō. n. nō. infamia pater q; nō iuſſit filiū ꝓtrahē cū muliere. lz postea ꝓsenserit vel ratū ha buerit rō. q; ibi speckat initiū. vt ibi. vel ē rō. q; lz ratihabitio equipareť mādato vt hic nō tm̄ iussu. vt ibi. iussus eni necessi tatē iponit: mandatū nō. vt nō. ex. l. si mandator. nec cōparat mandat quo ad speciē actionis. q; datur actio neg. ge. ō neg. ge. si pupilli. ℌ. ait ꝓtor. vbi mādando datur actio mādati. ff. ō ꝑcur. l. lz. ℌ. ea obligatio. cōparatur aūt quo ad effectū. z ideo nō dixit q; ratihabitio fit mandatū lz q; mandato cōparatur. Atē fallit in casu. ff. de offi. pcōsu. z lega. l. obseruare. in fi. pcōsul cui dando legatum añq; ingrediatur ꝓuinciam nil agit. si

aūt postq̄ ingressus ē: dat' oñē illā ratū habuit valet. nō tñ re
trahitur ad totū tēpus: ꝫ ad id iñ qñ ingressus ē. puincia vt
ibi nō. q2 ratihabitio opari nō pōt nisi qō posset mandatū ex
plīum. Itē sallit. ff. de acq. here. q mihi bona. §. iussū. vbi rati-
habitio tutoris in adeūdā hereditate mādato non cōparatur. ꝛ
eēt idē iuenire in oībus i
gbus q̄sideratur initiuꝫ
ꝛ sic nō ē q̄tra. xvj. q. iij.
§. nō pōt. ff. e. qō ab ini-
tio. ꝛ. j. e. nō firmat'. ꝛ ibi
dicā. ꝛ de hoc p ber. §. ō
pac. c. ij. ꝛ p goff. §. q ma-
ac. pot. insup. Itē sallit in
casu. §. de rescrip. nōnul-
li. vbi de hoc. ꝛ. e. er par-
te decani. in fi. vbi nō valet rescriptū ipetratū sine mādato: ꝫ
ille cui⁹ noīe impetratū ē postea ratū habeat. ꝛ hoc facit ius
acquisitū illi q̄ sine facta ē impetratio qō auelli ab ipso iuito
non pōt ad hoc. §. e. li. de elec. ab eo qui q̄. ꝛ ē simile huic regu
le in eo qō dicit q̄ rat' habitio retrotrahitur q̄ dicit ler q̄ ap
pellans q̄dēnatus de furto si nō p̄segtur appellationem retro
notat' infamia. vī eni ratā hēre sni'am. ff. de his q nō. infa. l. fur
ti. olim dubitab' an idē in ercōicatione post ap. lata. sed dic
vt. §. e. li. de sen. ex. ꝫ. Et scire debes q̄ si faciens condēnatus
ē ꝛ satisfecit sni'e nō agitur amplius q̄tra ratū hñtē ad itercē.
sed ad penā bene. ff. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. quotiens. ff. de admi. tu
to. l. tres tutores. ff. de iurisdi. om. iudi. l. adeo. io. an.

QUm sūt ptiū' iura obscu
ra reo' faciēdū ē poti⁹ q̄
actori'. Idem.

IN iudicijs d nō ē accepta
tio p̄sonaꝝ hñda. Idē

IGnorantia' facti non iu
ris excusat. Idem

QUm' quis in ius succe
dit alterius iustā igno
rātie cām censetur hīe. Idem

a **Q**Um sūt ptiū. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. eo. l. fauorabiles
Pone casū. iij. q. ix. indicas. §. eo. de fi. instru. inter dile-
ctos. ff. de act. ꝛ obligatus. hec aūt regula vā ē nisi actor fa-
ueat fauorabilē cām puta matrimonij libertatis testamēti vl'
dotis. tūc eni sallit regula. q2 fauendū ē actori. xxxiij. q. j. siquis
accepit. §. de pba. ex lris. ff. de manumiss. l. aūpe. ꝛ hz hec regu
la locū non solū in sūa ferēda vt. §. ꝫ etiā in lā lata puta a du
obus ordinarijs. vno absoluēte ꝛ altero q̄dēnante. renet eniꝫ
sūa p reo lata nisi in supradictis casibus: §. de re iudi. c. vlti.
ff. de re iudi inter pares. ꝛ nō. q̄ dicit obscura. si eni certū eēt
reū eē obnoxiū puniret. q2 culpa ē relaxare vindictā. xxvij. di.
q2 sunt. ꝛ hoc dico cum est certū iudici vt iudici. sec⁹ si vt deo
§. de offi. ord. si sacerdos. vel vt hōi iij. q. vij. iudicet. de of. dele.
pastoralis. ij. q2 vo. si certū ē eū non esse obnoxiū absoluit. idē
ſ dubiū vt hic vides. sanctius est enim nocentem absoluere.
q̄ꝫ innocentē condēnare. ff. ō pe. absentem. ꝛ sic in re dubia fer
tur certa sententia. q̄tra. xj. q. iij. graue. ꝛ ō spon. de mulicre ad
hoc C. de transac. vt rūsū. ꝫ hoc nō ē dubiū imo certū quia ex
quo actor nō p̄bauit clare reus dz absolui. vi. q. vl. actor vt ec
cle. bene. vt. nostꝝ. C. de pba. actor. sic nō. ber. de spon. iuuenis.
ꝛ vide quod de triplici ambiguitate nō. xxxiij. di. c. vl.

b **C** Reo. sic dicto a re que petitur vel sup̄a qua petitur. §. de
verbo. sig. forus.

c **C** Actori. q̄tra. ff. de iudi. l. si quis intentione. vbi ambiguam
orationem actoris in sui vtilitatem interp̄etamur. sc. illud in
p̄n. li. ij. in quo fauetur actori. hic in fi. in quo fauetur reo: qō
dic vt nō. de resti. spo. cum ad sedē. in glo. ij. in fi. in sūma igitur
nō. ꝛ in obscuris poti⁹ fauetur reo q̄ꝫ actori: nisi fauor cause
aliud inducat. vt. §. dixi. hinc ē q̄ cum semiplene p̄bauit actō
ꝛ talis est cā in qua nō est deferendū iuramentū puta crimina
lis vel famosa vel' ardua. C. de p̄ba. sciant cūcti. C. de dolo do
lum. ꝛ quod nic. cā. j. metum. absoluitur reus. Si aūt talis est
cā in qua sit deferendū. deferri debet reo nisi ex circūstantijs
p̄sonaꝝ ꝛ cause videatur iudici illud deferendū actori de iu
re iur. c. vl. nec intelligas hanc regulā in obscuris p̄batiōibus
inducta a reo q2 illas. q̄ eū interp̄tamur. ō p̄bati. lz. quod dic
vt dicā. j. eo. q̄tra. eū lo. an.

d **I**N iudicijs. Bone casum. iij. q. ix. necesse. §. ō in
di. nouit. ꝛ. §. e. li. de rescrip. statutū. §. insuper. ꝛ
§. se. ff. de arbi. si cū dies. §. si arbiter. alioꝝ eni honores
alijs nō debent eē occasio nocendi. C. de sta. ꝛ imagi. l.
vlti. ad hoc. xj. q.
iij. sigs vo. signāt
q̄traria ad hanc
regulaz. xl. di. c.
xlv. di. cū beatus
xcvij. di. nobilissi
mus. xxiiij. q. j. q
pacē. §. de cō. de-
le. c. sane. ij §. e. li.
de of. dele. c. ij. et
de sen. ex. q2 periculosū. ff. ō pe. aut facta. C. ō mo. mulc.
eos in fi. ꝛ. §. de simo. p tuas. j. vbi de hoc. §. in pe. de
ferē dignitati ꝛ p̄sone: vt ibi. ꝛ de ō de trāsac. c. vl. ar. §
§ de lusur. cū gdā. dic vt ibi. Idē i fedēde vl' assurgē
do rciij di. nō oz. ꝛ no. iij. q. ix. c. vl. i iudicijs aūt vl' sūa
nō ē hñda p̄sonaꝝ acceptio vt hic. in eis. n. equalitas
ē huāda. C. de pri. sacr. sacri. l. in sacris. li. x. idē in pnie
exhibitiōe. xxvj. q. vij. sacerdos. in p̄n. in fide rpi susci
pēda. de cōse. di. iiij. nec quēq̄. ꝛ in alijs sacris. de cōiu.
seruo. c. j. ꝛ io pauper recepti⁹ē cū sufficere possunt⁹.
xlij. di. gelasius. ꝛ in alijs opibus pietatis. xvj. q. j. si
cupis. hic ergo qō in iudicijs soluit q̄ria. Et nō q̄ iudi
cū iuterdū p eo qō p̄cedit sm̄am vt hic. ꝛ ij. q. j. sicut
sine iudicio. ꝛ. e in p̄mis. interdū p q̄dēnatiōe. de cō-
se. di. ij. timorē. interdū p discretione. iij. q. vij. §. tria. in
terdū p vtilia volūtate. §. e. li. de sepul. c. pe. Et nō. q̄ ꝫ
iudex vti nō debeat in iudicijs acceptiōe p̄sonaꝝ vt ꝫ.
ꝛ in q̄cunq̄ vtile ē in arbitrarijs iudicē gl'osū habere
§. de of. dele. q̄sulunt. ꝛ fact de accu. nul'i. ꝛ. qō ibi nō.
caueat tñ iudex ne in faciēda gr'a incurrat penā q̄nō
nis. de re iudi. cū eterni. §. e. lib.

IGnorātia facti. Bone casum in ignorātia facti: in
ordinato ignorāter a simōiaco. j. q. j. siqui a simo
niacis. in eo q ignorabat hñficiū reseruatū p papā vel
alij collatū. §. e. li. ō p̄bē si hñficia. sile. §. e. li. de rescrip.
gr'a. in eo q locat militi. credēs eū paganū. ff. loca. l si
ignorās. nō enim disciplinā q̄tēpsit qui militē ignora
uit. Ju ignorātia iuris pone casū. j. q. iij. §. notādū i fi.
§. e. li. de p̄ben. cū q ita stulti. ꝛc. de iu. ꝛ fac. ignor. l. ij. ꝛ. l
cū gs. Hec regula nō indiget glosis: cū ei⁹ mā plenis
sime hēatur. j. q. iij. §. notandū in ter. ꝛ glo. xxxviij. di.
in sūma. ꝛ de hoc dic vt ibi. Unū nō. q̄ cū q̄rit de q̄dē
natiōe expensaꝝ dicun⁹ q̄ in p̄ncipali cā p̄babilis er
ror excusat ab expēsaꝝ q̄dēnatiōe ij q. iij. c paulus. de
elec. c. j. in fi. §. e. li. ꝫ in cā ap. indistincte vici⁹ q̄dēnat
victori in expēsis. ij. q. vj. oīmodo. §. ō ap. sepe. C. si ap.
eos. §. ne temere. Nō aūt hui⁹ diuersi iuris colligitur p
hanc regulā. in p̄ncipali. n. cā ē error facit. q2 in ea er
p̄batiōib⁹ q̄ i facto q̄sistūt p̄cedit. ꝫ in ap. cā p̄ceditur
er actis p̄cis cāe. vñ ibi ē error iuris. ꝛ iō nō excusat a
q̄dēnatiōe vt hic. ꝛ iō nō. immo. ꝛ ho. §. de do. ꝛ q̄tu. fi.
q̄ si in cā ap. nō p̄ceditur p sola antiq̄ acta. ꝫ inducāt
p̄batiōes noue p quas p̄nūciet: tūc probabilis error
hñ excusat victū a q̄dēnatiōe expēs. q̄ vex puto. ꝛ
vī casus p̄dicte decre. §. e. li. de ele. c. j. in fi. Idē p̄mū di
ctū hui⁹ regule signat q̄tū. xxxiij. q. ij in lectū. vbi im
ponit pena p̄babilē ignorāti factū: ꝫ illud ad cautelā
itē q̄ de cōse. di. iij. q bis. vbi ignorāter rebaptizatus

ecdnari nō pōt: illud spāle ⁊ punit sine culpa. subest tñ cā. s. iniuria pmi facti. vel dic vt ibi nō.

Qm go in ius. hec regula sūpta ē er. l. ff. e. ti. l. g in alteri⁹. Pone casū. xvj. q. iij. si sacerdotes. ℔ tertiū casū ibi nō. ⁊ de iur. pa. cura. ⁊. ff. depo. l. j. in fi. ⁊. l. ij ibi eni heres vēdēs rem depositā credēs illā fuisse defūcti nō tenetur ad rē ℔ ad pciz qđ aūt in hac rela. di. vex ē si cuz ipo successor agatur: secus si ipe agat: qz certū debuit eē de facto suo cum ad iudicium puocat. vt. i. p. l. q. in alterius. et est simile. qz deliberatozie danf reo ℔ nō actori. qz certus dz eē ad iudiciū puocādo. de hoc di. á. j. e. nō lz. cū ēt si agat pbabilis posset eē ignorātia. Intelligit aūt hec regula generaliter ō quolibet successore siue sit singularis siue vlis de qbus dicā. j. eo. is g in ius. q videtur s. ℔ nō ē. qz ibi loqtur de iure: hic de facto. vbi ergo q reret de pscripnōe in q sufficit bona fides qđ dic vt. ē. li. de pscrip. c. j. pscriberet successor bone fidei: qđ nō p scriberet pdecessor cū mala fide. vbi aūt regreret titulus si minūs titulū hūit pdecessor talem qui non det causam pscribēdi successor. q eodē iure vtf nō pscribit. ff. de diuer. ⁊ tēp. pscrip. l. cū heres. ⁊ aduerte. quia regula ista venit ad replicatiue ad pcedentē. ignorātia facti excusat vt ibi. vel si in ius pbabilis successit alterius vt hic.

Odia restrigi. Pone casū in pmo dicto. xxxv. q. iij. qđ scripsi. vbi priuilegiū odiosū de qtrabēdo. ſ in gradu. pbibito restrigit. s. ō deci. tu. l. vbi decime noualiū ñ accrescūt laicis hūtib⁹ decimas in feudū: vt. ē. li. de fi. pscrip. c. j. ⁊ vl. in secūdo pone. xvj. q. ij. c. j. ē. li. de priu. lz ij. rñ. C. de sen. pas. ⁊ restit. l. j. que canonizata ē. ij. q. iij. in fi. ⁊ pcez. ad hāc regulā. xvj. q. iij. §. pōt. ē. li. de priu. ne alig. ff. de libe. ⁊ postbu. l cū gdā. ñ ergo ius vel priuilegiū odiosū. ⁊ restringēdū ē. si fauorabile ampliandū: vt. s. si fauorabiles odiosū vt macedoniānū ampliaf pacto. qz illi iuri nō pōt renūciari. ff. ad mace. ℔ ⁊ si pz in fi. Itē ertendit nō solū ad pecuniam ℔ ad rē aliā datā in fraudē. ff. e. ti. si iulian⁹. §. mutui. ⁊ l. ij. §. j. ⁊ p hāc regulā soluūt ẽziū decre. de deci. er pte ij. ad decr. e. ti. cū ẽtingat. i. decre. n. er pte. erat fauor ſ. priuilegiū. ⁊ iō cessis decimis intelligūt cessa etiam noualia. ℔ in decre. cū ẽtingat. erat odiū. ſ. pscriptio. s. de pscrip. vigilāti. ⁊ iō lz pscripserim decimas: non video pscripūsse noualia postea insurgētia vt ibi. Et facit ad qōnē quā nō ho. s. de pscrip. cū ex officij. ō plato g scripsit visitationē ⁊ nūqz fuit pcurat⁹ ⁊ mō petit pcurationē an sit audiēdus. ⁊ dicit q nō. pscriptio. n odiosa ē. ⁊ i vnū sine altero acgri pōt p eā. nec tūc ē visitationi ānexa pcuratio. ℔ ius cōe fauorabile. ⁊ iō visitationi que de iure cōi fit ānexa est procuratio vt ibi odio igit restrigēda sūt. vñ alteri⁹ odio qs grauari ñ dz. j. eo. nō dz. ⁊ adde hic qđ ibi dicā. io. an

Odia restringi⁹: ⁊ fauores conuenit ampliari. Idē. Decet pcessū⁹ a principe⁶ bñficiū eē māsuq⁸ Idē.

Mdultum ᶜ a iure beneficium non est alicui auferendum. Idem.

b Decet pcessū. Pone casū. xxv. q. ij. c. j. ⁊ ij. s. e. li. ō pben. sicut nulla. in auē coll. vj. qstō que de digni. i fi. vbi filiusfa. p dignitatē sibi delatā factus sui iuris dignitatis siue administratiōe finita remāet sui iuris. ad hoc. ℔. e. li. de pui. c. j. in pn. priuilegia ergo pn cipis sūt ppetua. ⁊ lz vex ē in realib⁹. psonalia enī extinguunt cū psonis: qđ dic vt dixi. s. e. priuilegiū. idē dico de priuilegio ad tps dato. pone casū de v. sig. tus. s. e. li. de rescrip. si pp. ⁊ lz lz exp̄mat de pncipe. idē in bñficijs alioz. xij. q. ij. si epūs. de instit. cū veniſſent. pūt eni epi dare priuilegia. de re iudi. cū inf vos. de hoc. xxv. q. ij. i fūma. Et nō. q lz priuilegiū de beat eē ppetuū vt hic: tñ extinguit tñ ppter abusuz negligentiā. ẽziū factuz ⁊ supueniens enorme pīn diciū: quod dic vt nō. xxij di. renouātes. xj. q. iij. priuilegiū de deci. suggestuz. vñ dico q ab ipso pncipe verba priuilegij interpranda sūt ita q alteri enorme pīudiciū non afferant. s. de v. sig. qđ p nouale. si aūt er postfacto supueniat pīn diciū. pone casū p decre. suggestū. de deci. hic cū sit necesse directe venire ⁊tra vba priuilegij: credere ꝓponendā pncipi que stionē de priuilegio: quod ō nouo tendit ad norā. ⁊ ō illud non debere propa auctozitate veniri ꝑm lau. qui hoc sentit. xxv. q. j. fi. ⁊ ber. in pdicta decre. suggestū. in vl. glo.

c Principe. q sol⁹ ꝑm qsdā pōt priuilegiū in alteri⁹ pīudiciū pferre. ix. q. iij. nūc vero. ⁊. c. se. s. de pcess pben. pposuit. C. de q dri. pscrip. bene a zenone: qđ si ēvex vt no. xxv. q. ij. i fi. in pn.

d Mansuz. ⁊ oi malitie ⁊ diminutioni ꝓtrariū. in auē. qstō que de digni. libe. in fi coll. vj. Et nota q hoc vbū decet quod ponitur in hac regula qstū ad ipsos subditos necessitatē ipoz tat ⁊ quantū ad ipm pncipē honestatē. ipse enīz priuilegiū per se pcessum diminuere vel moderari ⁊ etiam in totum tollere pōt. pmū probatur. s. e. li. de deci. c. ij de sta. regu. c. vno. de priuilegijs. c. j. ⁊. c. ne alig. ⁊. c. se. secundū probatur. e. li. de elec. quia sepe. de īmuni. ec. clericis. de sen. excō. c. vl. in fi. ad hoc. lxiij. di stin. c. vex. C. de legi. digna vox.

f Mdultā a iure. pone casum in lnia nubēdi data ab apso xxviij. di. de his. In anno dato ad pmotionē sacerdotū. s. e. li. de elec. cōmissa. in ḡdrimestri tpe dato ꝓdēnato in pfona li actiōe ad soluendū. ff. de re iudi. l. iij. §. sigs ꝓdēnat⁹. Cōtra s. de re iudi. qđ ad ꝓsultationē. s. de ap. cū sit. ⁊ c. oblate. ff. ō re iudi. l. ij cū suis si So. qđđā ē iuris bñficiū qđ nō pōt alicui auferri: vt inducie. iij. annoz ad petendā restōnē. s. e. li. de in integ. resti. c. j. ⁊ illud vex ē in istis ⁊ alijs inducijs q danf a lege sine tacito vel exp̄sso ministerio iudicātis. Qđđā ē qđ sine cā auferri nō pōt. ⁊ sic intelligaf hec regula. ℔ cū cā ⁊ cā cognita bene. ⁊ no. de hoc plene in dcā decre. cū sit. ⁊ illud vex in iudicijs: que lz danf a iure inkuenit tñ in eis tacitū vel exp̄ssuz ministeriū iudicātis vt in deliberatozijs. xx. diez ⁊ silibus. quod ergo hic dicit q bñficiū iuris nemini ē auferendū: intelligas ab homine ⁊ sine cause cognitione. alio enim iure interdū tollitur alterius iuris beneficium. pone exemplum in solenniter vouente qui non contrahit. s. eo. li. de vo. ⁊ vo. redemp. c. vno. In cōtumace in non veniendo. in notorio criminoso ⁊ in tertio appellante qui non audiuntur appellantes. xvij. q. iij de illicita. ō e appella. proposuit: r. c. sua nobis. C. ne lice. in vna ⁊ eadem causa ter appella. per totum. sed vbi ius aufert vel permittit hominez auferre: cessat regula sicut est videre in patre qui a iure habet vsufructum in bonis aduenticijs filij. C. de bo. que libe. l. cum oportet. ⁊. l. vlti. ⁊ tamē aufertur propter relinquentem ea conditione ne ad patrem perueniat vsufructus in auē. vt lice. matri vel auie. in pn. coll. viij. ℔ tez a lege datur marito administratio bonorum paraffernalium. ⁊ tamen potest auferri per mulieris prohibitionem. C. de pac. conuen. l. hac lege. Sed ista que fiunt permittente lege per hominem fieri nō vident: ℔ potius plegē pmittēte. ⁊ ē hec regula p le

rico electoq ꝓfirmationē ꝺz peterē ifra trēs mēſes: vt .ſ. ꝺ electꝰ ſit poſt pſtitū ꝓſenſuz: vt ibi: epūs ei mādat q̄ petat ꝓfirmationē ifra mēſez: vi. n. q̄ nō poſſit hoc mādare: ex quo. n. i eccleſ vel alio iure nō cauet q̄ ß poſſit: ergo bñficiū illi electo idultū tollere nō poterit ꝑ hanc regulā. z ea q̄. ſ. ꝺixi. io. an.

a Non firmat. hec regula ſumpta ē ex. l. ff. eo. tit. l qꝺ ab initio. Pone caſum. j. q. j. ꝓncipatus. vbi nō cōualeſcit ſimoniacus ingreſſus. ſ. e. li. de reſcrip. ſi eo tpe vbi ſpectatur impetrantis etas quaz hēbat impetrationis tpe. ff. de ꝛ. ob. inter ſtipulantē. §. ſacram: vbi non valet liberi hois ſtipulatio: lz poſtea ſeruus fiat: ad idē. ſ. e. lib. de ſen. ex. licet. ff. qui z a qui. ma. li. l. ſi ſeruo. vbi libertas data ſeruo alieno uon valet. lz poſtea efficiatur ſeruꝰ meus: ad idē inſti. quibus eſt ꝑmiſ. fa. teſta. §. ꝓterea. vbi teſtamentum furioſi vel ipuberis non valet lz poſtea efficiatur maioz vel ſane mentis: concoz. ad hoc. xvj. q. iij. §. pōt. ꝛ. q̄ ab initio. ſ. ꝺ elec. auditis cum ſi. Nota ergo ex hac regula initium ſpectandum alibi habes de fine. ſed ꝓſequere hoc bꝛocardum: vt no. ſ. de elec. dudum. Item no. quod a ꝓncipio nullum eſt ipſo iure tractu tpis non qualeſcere: ſecus aūt ſi non eſſet nullū: lz an nullandū. ſ. de poſtulatione bone. ij. de elec. q̄ ſicut. Exꝑſſe. ꝯ xij. q. ij. ſiqua de rebꝰ. xvj. q. j. c. vlti. de his que fiunt a ꝓlato: cum vos. z ibi de hoc: de regula. ſignificatum. de iur. pa. cura/to. de deſpon. impu. de illis. de coniu. ſer. ꝓpoſuit. ff. de ritu nup. l. ſiqs in ſenatozio. C. de nup. z ſi contra. In his omnibus dicitur: q̄ qualeſcit: quod a ꝓncipio nullum erat. So. ad ꝓdic. c. ſiqua de rebus. ꝺic q̄ non ob. ꝼm io. qui ibi no. q̄ ꝯctus factus per clericos vacante ſede tenet ipo iure: ß reſtituitur eccleſia. Sed hugo ibi. T. Boſ. z Ber. extra ne ſede vacan. c. j. ꝺicunt contrarium. ſ. q̄ non tenet ipſo iure: z ꝺicūt ibi reſcindi quantum de facto proceſſit: z q̄ poteſt poſtea haberi ratum: ꝺicunt eſſe ſpeciale fauoze eccleſie. vel ꝺic generaliter ad illud z ad oia ꝯria ſupzꝺicta: q̄ illud qꝺ ab initio nullum eſt non firmatur ſolo tractu tempozis: vt hic ſicut enim tēpus non eſt modus inducende obligationis. x. q. iij. q̄ cognouimus. de ceſſi. peruenit. C. ꝺ pac. ſi certis annis. nec tollēde. ſ. de preſcrip. cām. ff. de ac. z ob. l. obligationum. §. placet. ſic nec reparande: vt hic: ad idem. ff. de ſer. expoz. l. ſi minoz. ſed nouo ſubſequenti conſenſu interdum tacito interdū expreſſo ſublata cā ipedimenti bene vt per ꝯria ꝓbatur: ad hoc. C. ſi ma. b fac. ra. ha. l. j. z. ij. pzobat hec opi. optime. ſ. eo. li. de deſpon. impu. c. j. valent ergo ex ſubſequenti conſenſu ex nūc: nō ex tunc ñ. ff. de of. procon. l. obſeruare in fi. Speciale tñ videt ꝼm ber. ūn contractu minoris: vbi non tenet ꝯctus niſi tutoz vel curatoz ibi ſit preſens: lz poſtea conſenſerit: iſti. de auctoritate tu. §. tutoz ff. e. ti. l. obligari. Itē de elec. que ſi nulla eſt ſubſequēti conſenſu nō ꝓfirmat. ſ. de elec. auditis. ꝼm ber. qui hoc no. ſ. eo. li. de rebus ec. alie. vel nō ꝺudū in gl. magna. in fi. lz adhuc ob. z ſolutioni ꝑdicit ꝑ. decre. ſ. de iurepa. cura. vbi ēt tractu tpis ꝓfirmat qꝺ ab initio nō valebat. ſo. ibi ñ fuit ſolus tractꝰ tpis: ß bona fides cū tpe legitimo: quod ꝓſcriptionem induxit z facit quod ꝺiri. ſ. eo. cum quis. vel fuit illud ꝓpter ſcādalu. z. vel fuit ibi etiam tacitus conſenſus epi vt ibi no. Item ſolutioni ꝑdicit. ſ. ꝺ eo qui dux. i ma. quā pol. per adul. c. ij. vbi matrimonium contractum cuz ſecunda viuēte prima: mortua prima ex nouo ꝓſenſu ꝓfirmari nō pōt. So. illud ē pp impedimentum perpetuum. ſ. adulterium cū ſpō ſal. bus de facto: vt ſ. e. ti. c. vlti. lz ergo ſupuenit caſus. ſ. moꝛs prime: a quo potuerat cum ꝛ fecūda matrimonium inchoari. remanet ñ impedimētū ꝑdictū pp qꝺ nouus ꝓſenſus nō pōt inducere matrimoniū cū ſcōa z ibi ꝺ bocilla ergo que de neceſſitate deſiderant initium vel q̄ ideo nō valēt q̄ ſubeſt in eis ꝑpetuū impediment: nec tractu tpis nec nouo ſubſequēti ꝓſenſu ꝓfirmant: vt hic z ibi ꝛ ea que de neceſſitate nō reſpiciūt initiū: nec ſubeſt in eis ꝑpetuū ſed tpale tm impedimentū: z ſi nō ſolo tractu tpis ꝓfirmant vt hic tñ ſublato ipedimento nouo ſubſequēti ꝓſenſu iterdū tacito iterdū expreſſo bñ. vt i ꝯrijs: z ſic ſolutionē itelligo ſupzꝺictā.

Non firmatur tractu tē poris quod de iure ab initio nō ſubſiſtit. I dē On ē ſine culpa q̄ rei que ad cū non pertinet ſe imiſcet. I dem. Nullus plurib⁹ vti deſē ñoib⁹ ꝓhibet. I dem.

b Non ē ſine culpa. Hec regula ſūpta eſt ex. l. ff. e. t. l. clꝑa ē pone cāz i clerico ia ciēte lapidē z ceco ſagitāte. l ꝺi. clerico. xv. q. j. §. vt itaq̄z. i moacho chirurgico. ſ. ꝺ homi. tua. j. ñ. Scire. n. ꝺz qꝺ ſuū nō eſt ad alios ꝓtinere. C. vñ vi. cū querebat. Si hec regula ꝓba ē ergo ē culpa gerere aliena negocia z ſic ē ꝺ. ff. de ne. ge. l. ij. ꝓ totū vbi ꝑdita ē actio gerēti ex imꝓbitate. n. nō debuit actionē ꝓſeq. xvij. q. iij. ſi ad pecca/tū. ſ. de ꝓſue. ⁊. pe. ff. de fur. itaq̄z fullo. So. officiū hic ꝺz hō hoi. xvij. q. iij. c. ij. §. de teſta. cū officiōs. ibi pmo loco ⁊c. ff. de ſer. expoz. l. ſeruus. Et nō q̄ ꝓprie loquēdo inter deū z hominē ē religio: i decre. iuramēti religio. xvij. q. iij. vnuſqſq̄. iter platū z ſbditū obedientia ij. q. vj. qui ſe ſcit. iter maiozē z minozē reuerētia. ſ. e. li. de of. dele. c. ij. iter patrē z filiū dilectō. v. q. v. ñ oſculatur. iter ꝓſanguineos pietas: inter dñm z ſeruū ſeruitiū iter patronū z libertū obſequiū. iter hoiez z hominē officiū: nō pōt ergo ꝺici ad cū nō ꝓtinere. nā videt q̄ oliz appellās ꝑ ꝙdēnato hēbat biduū vt i ꝓpria cā: nō triduū: vt i alienatōe. ff. de ap. nō tm. ff. qñ ap. ſit. l. ij. ad hoc. ij. q. vj. nō ſolēt. Exemplificare poteſt hāc regulā etiā i ipio medico z iudice q̄ impitiaz male iudicauit: q̄ tenet actione i factū iquātū religione iudicāns videbit̄ equū. ff. ꝺ vari. z extraoz. cog. l. ſi iudex. iſti. de obli. q̄ ex q̄ſi delic. i pn. q: imperitia culpe ꝓparat. j. q. j. nō ē putāda in fi. xxix. di. c. vl. ſ. de eta. z quali. ad aures ꝺ. homi. tua. ff. e. ti. l. impitie. ſi ergo eſt i culpa ſe miſcēdo. ergo tenet de caſu: q̄ ſemp ſi caſū culpa puenit tenet qs de caſu. de homi. ſbdytez. z. c. ꝓtinebat. z. c. ad audiētiā. z. ſ. e. li. e ti. c. vl. ꝺ hoc. l. di. de his. ſ. de homi. ſicut dignū. i glo. pe. ad hāc regulaz concoz. ſ. de ſen. ex. ꝓpendimus.

c Nullus plurib⁹. hec regula ſūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. nemo ex his. pone caſuz. xxiij. q. j. gſgs. vbi negat aug. qꝺ ꝺicēbat vin. eū facere: ꝺicēs q̄ poſito q̄ id vez cēſeat facit ex cā: de pſcrip. auditis. vbi allegatur exēptio z pſcriptio. C. de tranſa. interpoſitas. vbi ꝺz trāſactionē nō tenere. tū qz metu iterpoſita: tū qz facta cū ſuo ꝓpo: z q̄ ꝺicit deſēſionib⁹: itelligas etiā ꝯrijs. xiij. q. ij. in pn. vbi de hoc. ff. de excep. l. nemo niſi forte ſpāliter ius ipediat vt i ꝑdi. l. ff. e. ti. l. nemo. ex his ipedit. n. ius iterdū ꝯrias deſenſiones ꝓponi pone caſuz. ff. de nox. l. quotiēs. §. ꝓpoz. ibi quērus noxali negās ſeruū hāc i ptāte quictus de mēdacio tenet inſolidū nec penitere pōt. ꝺ de i quēto de paupie. ff. ſi quadru. pau. te. ꝺi. l. j. §. interꝺū. Ꝺ de in eo q̄ negat pecu-

ſtã numerată conuict⁹ ō mẽdacio nō pōt dicẽ ſe ſol
uiſſe. C. ō nō nu. pe. auc. ō q ꝓpꝛiaz. Idẽ i eo q negat ſe
ſociũ amittit ꝓuilegiũ. vꝛqueniat inquãtũ facẽ pōt. ff.
ō re iudi. ſed ß ita. ℌ. j. Idẽ i eo q negat ſibi pecuniã ſo
lutã: ſi cõuincit ō mẽdacio: amittit ꝓuilegiuz ꝓ qō ad
uerſari⁹ ꝙpelleba
tur ꝓbare idebi
tuz: ſed ipe cõpel
litur ꝓbare debi
tuz. ō. de ſolu. ſi
q. ff. de pba. cũ ō
indebito. i pn. Itẽ ipedit. ff. ō rei ven. l. vl. C. q po. i pig.
ba. auc. ſi poſſeſſoꝛ. nã quentus rei vẽdi. vl pigno. ne
gans ſe poſſidere quicq⁹ de mẽdacio cõmodũ poſſeſ
ſionis amittit vt ibi: ꝛ aglia i fi. citatiõe creſciti duplũ
ff. ad. l. agl'. l. j. ꝛ heres q negat legatũ quicq⁹: nõ ꝛcur
rit ad ſolẽnitatẽ iuris: vt dicaꝫ teſtamẽtũ ipſectũ: iſti.
de fidei cõ. here. ℌ. vlz. Itẽ ipedit inſti. ō fideicõ. lib. ℌ.
ß qō. ꝛ i auc. de trien. ꝛ ſe. ß ſtudiũ. ꝛ. ℌ. illud actoꝛ. col
la. iij. duas aũt electiões qs ſimul ꝓſeq nõ pōt nec vna
electa redire ad alterã. ℣. e. li. de elec. vt qs duas. ꝛ facẽ
ō. de re iudi. cũ oli. An aũt quis plurib⁹ actionib⁹ vti
poſſit: no. xiij. q. ij. i pn. de reli. do. cũ dilect⁹ ꝛ p inno. ꝛ
hoſt. de re. i inte. ꝙſtitut⁹. ꝛ plene. ff. de tribu. q⁹ i here
dẽ. ℌ. eligere. lz aũt ex titulo duplicato ñ agaꝛ. ō. li. in
ſtru. iter dilec. C. de ℨhen. emp. cũ res. tñ bñ excipiꝫ. ō.
de cõceſ. pbẽ. poſt electionẽ. de reli. do. ꝙſtitut⁹. ꝛ. c. cũ
dilect⁹. Jn illa aũt decre. de ꝓſcri. veniẽs. ſiꝫ ꝓponebaꝫ
illa duo: ꝓuilegiũ ꝛ ꝓſcriptio: ꝓ quoꝝ vnũ videbatur recedi ab alio: vt ibi pꝛ. Sꝛ nõne ℨꝛia allegãs ñ
audiꝫ: vt. xxiij. q. vij. qō aũt. i pn. de ap. ſollicitudinem
l fi. C. de fur. ꝛ ſer. coꝛ. l. j. Quidã idiſtincte direꝛũt al
legãtez ℨꝛia nõ audiri ꝓ pdi. ℨcre. iter dilectos. ſed ob
ſtãt ſupꝛadicta iura. Alij direꝛũt. l. guil. na. tã. ꝛ gof. re
citãdo q⁹ illud hz locũ i actoꝛe ꝛ i eadez ſtantia iudi
cij. nã ſecus i diuerſis. ff. ō inoff. te. l. papinian⁹. ℌ. ſed
nec ipuberis. i reo aũt ñ hz locũ vt. ō. ꝓbaui. Sꝛ huic
opinioni ℨdicit ꝑ dec. veniẽs. nã ibi erãt mutue petitõ
nes: ꝛ ſup eo ſup quo ſe defẽdebat abbas: ñ audiꝫ ibi
allegãs ℨꝛia ꝓſcriptionẽ. ſ. ꝛ ꝓuilegiũ: ꝛ iõ direꝛũt q⁹ ñ
audiꝫ allegãs ℨꝛia i eadẽ inſtãtia iudicij: vt i cõtrarijs
ſed in diuerſis bñ: ꝛ iõ dixit q⁹ q ꝓmo egit de iofficioſo
teſtõ ꝛ ſuccubuit: pōt poſtea dicẽ nullũ: vt. C. de inoff.
teſt. l. ℨ maioꝛes. ſed huic ℨdicit de reſcrip. audiꝫ. ꝛ. c.
cũ oli. vbi i eadẽ inſtãtia ꝓponũꝫ. vñ direꝛũt alij q⁹ ſ
ℨditiõe licz ꝓponere ℨꝛia: puta ꝓpono talẽ exceptiõẽ:
in qua ſi ſuccubero: extũc ꝓpono talẽ: faꝫ de excep. cũ
venerabilis. ꝛ qō ibi no. ꝛ ſic itelligũt dictas dec. audi
tis. ꝛ. c. cũ olim. ꝛ hoc recitat gof. ſeruari i curia. Sed
hoc nõ colligiꝫ ex ipſis dec. ꝛ videꝫ quoddã diuinare
vñ veri⁹ dicas: q⁹ aut ſint ℨꝛia q ꝓponunꝫ ex pn. aut
ex fi. Si ex pn. ſũt ℨꝛia ſed ad vnũ finem tendũt. pone
caſuz i ꝑ. decre. auditis. ꝛ i decre. cũ oliz. ꝛ i decre. poſt
electionẽ. cũ ſi. tũc ꝓponi pñt in eadẽ inſtãtia: ꝛ vnum
nõ ꝓiudicat alij. Si autẽ ad fi. ℨꝛiũ tendũt pone exem
pluz ꝑ decre. ſollicitudinẽ. tũc ſimul vel i eadez inſtan
tia nõ ponũtur vt diꝛi. ō. nec credas q⁹ i ꝓ. decre. ve
niẽs. ꝓuilegiũ i eo q⁹ ꝓuilegiũ ſit ℨũ ꝓſcriptiõi i eo q⁹
ꝓſcriptio: ſed tenoꝛ ꝓuilegij erat ℨꝛius ꝓſcriptiõi ꝑ ꝓ
ſcriptiõem. ibi. n. dabaꝫ abbati plena ꝛ pura ptãs reci
piendi oꝛdines a quocũq; vellet epõ: ſed ꝑ ꝓuilegiuz
cũ determiatiõe dabaꝫ ꝓdicta ptãs: ſi eps catholicus
non eſſet ꝛc. dicunt tamen quidam referre in verbis
an. ſ. dicat allego ꝓuilegiũ ꝛ ꝓſcriptiõez: ꝛ tũc debz audiri: an
dicat allego ꝓſcriptiõez ꝛ ꝓiuilegiũ: ꝛ tũc nõ audiꝫ: qꝛ ponit
carrucã ante boues: ꝛ ſic itelligũt ℨcre. ſed vt ibi pꝛ: ꝓmo ꝓi
uilegiũ fuerat allegatũ. vñ ꝓcedẽs rõ verioꝛ ẽ. Et no. q⁹ ex
ceptiõez obꝰiciẽs nõ cõteſtaꝫ litẽ. ō. e. li. de lit. cõte. c. ij. nec fa
tetur vt. j. e. exceptiõez. ꝛ
adde qō ibi dicã: ꝛ cõn
coꝛ. ad hanc regulam de
appel. cum paraꝛ.

Quod ſemel placuit: amplius diſplicere non poteſt.

Quod ſemel placuit (Pone caſũ i matri
monio. xxxij. q. v. hoꝛtẽdus de iureiurã. quenadmodũ. ff. de
adul. ſi vꝛoꝛ. in fi. Jn electo. viij. q. ij. dilectiſſimi. ō. e. li. nulli de
elec. ff. de decur. l. pe. i fi. Jn iudice. iij. q. iij. offeꝛat. ō cã poſ. cũ
oli. C. ō iudicijs apertiſſimi. Idẽ i alijs oib⁹. iij. di. in iſtis. ō.
de ꝓba. p tuꝰ. ff. de nego. ge. põp. ij. Fallit iterdũ hec regula
er cã ſupueniẽti vl de nouo ad noticiã pueniente. ō. eo. li. de
elec. vt circa. ꝛ. c. nulli. ℨ. de excep. paſtoꝛalis. q⁹ que de nouo
emergũt idigẽt aurilio. ō. de of. dele. iſinuãte ff. de inf. ac. de
etate. ℌ. er cã. Itẽ fallit i caſu. ff. ō mu. ꝛ ho. vt gdatiz. ℌ. repꝛo
bari. vbi medic⁹ ſemel ꝓbaꝫ itez repꝛobaꝫ: ꝛ eſt illud ſpãle
ꝓpꝫ hominis ſanitatẽ. Itẽ fallit i oibus caſibus i qb⁹ a iure
ꝓmittit penitẽ vl variare: ſic i ap. a q̃ lz appelantꝫ recedẽ. ij. q.
vj. ſiqs libellos. de of. dele. gratũ. ō. e li. de elec. quãuis. ꝛ. c. ꝓ
uida. ꝛ. ō. de ap. iterpoſita. Itẽ i patrono laico q variare pōt
ō. de iurepa. qō aũt. ꝛ. c. paſtoꝛalis. in cardinali q variat ꝛcaſu
ō. de elec. lz. in moniali. ō. e. li. e. ti. indẽnitatibus. ℌ. ſi aũt ꝛ in
teſtamento quod mutari poteſt vſq; ad ſupꝛemuz vite exitũ.
xiij. q. ij. vltima voluntas. de cele. miſ. cum marthe. ff. de adi
men. leg. l. iiij. non ob. pactum de non mutando. C. de. pac. l.
pactum quod dotali. ff. de leg. iij. ſiquis in prin. j. rñ. ꝛ in libel
lo qui vſq; ad litis conteſ. mutari poteſt. C. de eden. l. edita. de
ℏ de. libel. ob. c. ij. ꝛ accuſatus ante inſcriptionem penitet: de
accu. c. licet. Item iudex mutat inter locutoꝛiam ſuam. ō. de
appel. cum ceſſante. ꝛ dic vt ibi: ꝛ. ff. de re iudi. quod iuſſit.
Item tu mandato ſocietate ꝛ depoſito licitum eſt penitere: in
ſti. mandati. ℌ. recte. ō. eo. li. de pꝛocur. c. ij. ꝛ. pe. ff. pꝛo ſocio.
ſed ſi ſocius. ℌ. vlti. ff. depoſiti. l. j. ℌ. pe. ꝛ regulariter in contra
ctibus innominatis: quod dic vt plene no. ff. de condi. cauſa
da. ꝛ cauſa non ſe. ſi pecuniam. Item pꝛecarium ad certum
tempus conceſſum: etiam ante tempus reuocatur. ff. de pꝛe
ca. l. cum pꝛecario. ratio quia certi temporis adiectio eſt con
tra naturam illius contractus. Item ſoluuntur ſponſalia de
futuro per ſecuta ſponſalia de pꝛeſenti: ō ſpon. ſi inter. ꝛ ſpon
ſalia ō pñti p ingreſſũ religiõis: ō quer. qiu. er publico. ꝛ ingreſ
ſus religionẽ ante ãnũ vel ꝓfeſſionẽ pẽitet ō regla. ad nꝛaz.
ꝛ profeſſus vnã religionez ẽt iuito plato pꝛofiteꝫ ꝛ ingredi
turꝫ artioꝛem: eo. ti lz ꝛ a ſimplici voto receditur per ſequens
matrimõiuz. ō. e. li. de vo. ꝛ vo. re. c. vno ratio ibi. Itez a voto
de certa religione pꝛofitenda receditur per ingreſſum etiam
regule laxioꝛis. ō. e. li. de regula. quiꝫ poſt votum. Itez ſallit in
caſu quo lz infra triduum penitere. ℌ. de regu. ad noſtram. ꝛ.
eo. li. e. ti. ꝙſtõẽ i fi. Itẽ i electo: q ꝓſentit electiõi ō ſe facte: q
ꝓpꝛia aucte penitet ãte ꝓfirmatiõez: ō trãſla. iter coꝛporalia hz
ber. Jn his igit ꝛ ſimilib⁹ caſib⁹ qō ſemel placuit adhuc po
terit diſplicẽ. Et icidit i hãc reglaz illud gnãle: q⁹ null⁹ pōt ve
nire cõ factũ ſuũ: de q̃ dic vt no. lv. di. penitẽs ō elec. noſti ꝛ de
cleri. qiu. diuẽſis fallacijs. Et no. q⁹ hec regla ñ hz locũ i his
q̃ ipꝛobaꝫ a iure: vt i ꝑdic. c. penitẽtes. lv. di. ō. pac. c. vl. ō.
fo. ꝙpe. ſi diligẽti. C. ō arbi. l. pe. vbi lz ptes faciãi pactũ ō nõ
recedẽdo ab arbitrio ꝛ ap. renũciẽt nihilomin⁹ recedẽ poſ
ſunt. Itẽ hz locũ i his q̃ ſciẽter placẽt: ꝛ nõ ꝑ erroꝛem facti.
xxxviij di. quãuis. xxij. q. ij. i qb⁹. ō. ō elec. cũ i cũctis. ꝛ ō ſolu.

c.vlti.de ẏiu.ser.e.ij.ꝛ vlti.ff.de iurisdi.om.iudi.si ꝑ errorem
Itē requirit qꝫ nō placeāt sola mēte:sed ꝟbo vel facto:ō spō
tue.ꝛ qꝫ alteri⁹ intersit: facit.j.eo. mutare.ꝛ quod ibi dicam.

a NOn debet aliqs ꝓdo.ca.i filio q nō ercōicat ꝑ peccato
ꝓpīis.xxiij.q.iij.si hēo.Jn cōpromittētib⁹ q nō puniā
ur dolo ꝙpromissarij.ꝑ.
e.li.de elec.si cōpromissa
rius.ꝑ.j.idē. C.de inof.
test.siqs suo.versus fine:
vbi reuocat lex antiq: q
ꝓmittebat filiū exhere-
dari a mīre ꝓpt paternū
odiū:ad idez.j.q.iiij. iu-
dei.ō simo.nobis.ꝛ.c.sic
tui.ꝑ.e.li.de iniur.ꝛ dā.da.etsi pignoratiōes.C.ō penis sanci
mus.cū si.Cōtra ij.q.vj.biduū.ṽ.si aduerſ⁹ abstinez.ō cā ꝓpo.
cū oli.ff.ō tribu. ꝓcuratoris vbi negligētia vt i ꝑ fem: vt i se
cūdo dol⁹:vt i ſtuo ꝓcuratōis nocz̄ dño.Sz dic qꝫ rōe māda
ti ipe dñs videt id facē. vñ ei⁹ odio ḡuaſ iqztū fines mādati
patiūt i eo qꝫ excedit:no.ō.of.ōl.cū oli.itelligas hoc vt plene
no.ꝑ.vt lit.ū ꝙtes.c.j.i fi. Idē dic i hēdo qꝫ ḡuaſ ꝓdūcto ꝛ i fi
deiussore qꝫ ḡuaſ ꝓncipali:vt no.ō.ff ꝓ gar. i ꝓdi.dcre.etsi pi
gnoratiōes Itē ō.lxx.di.nemiez. vbi i odiū ordinātz ōpōit or
diat⁹ Sz ibi ū solū fuit odiū ordinātis:sed ōlictū ordiati q se
ꝓuisit siñ titulo ordiarī:vt ibi no. Itē ō.lvj.ō ꝓ totū j.q.iiij.ꝑ.
Itē peccato.vj.q.j.sigs cū.xv.q.vl.cū mlte.xxiij.q.iij.i ꝑn.xxv.
q.ij ita nos.ō ꝙse.di.j.i sācta.ibi,perit iust⁹ sepe ꝙ ipio.ꝑ.ō fili.
ꝙpp.ꝙ totū.ꝑ.ō ſpō.ñ ē vob.ō hē.ꝛ gētis.ꝛ.ꝑ.e.ti.e.li.c.ij.ꝑ.ij.
cū mlīs si.So.triplex ē pena ēna ſpūal ꝛ tpal.qō ꝓsequē vt
no.j.q.iij.i ſuma.ꝛ.xxiij.q.iij i ſuma. ō his q fi.a ma.par.ca.
ſſuit.pena ergo tpali vel ſpūali alia ab ercōicatiōe sepe puni
tur vn⁹ ꝙ alio:ꝛ ſpāle ē:ꝛ rōez videre potes: vel i odiuz cris
puta lese maiestatis hereſis vl scismatis:ad ḃ.ꝑ.e.li.ō scisma.
c. vno.vl qz icōtinētia paterna timet i filio:ꝛ facit qō dixi.ꝑ.
e. semel.i fi. Itē ō.ff.ō istit.sed ꝛ si pupill⁹.ꝑ.cetez i fi. Sed ibi
fuit culpa ꝓponētis:ꝛ eodē mō soluit.ff.ō offi.pcōsu.obbua
re.ꝑ.j.qz ibi culpa fuit pcōsulis secū ducēs vxorē. Item.ō.
C.in qb⁹ cau.pig.ta ō.l.satis. vbi bona mulieris i cāe mariti
ꝓtinus pillarū sūt tacite obligata:ita qꝫ si ipsius bona exhausta
sūt:bona vxoris distrahunt. Sz illud ē speciale:ꝛ facit ad hāc re
gulā.j.c.dānū.qō gs.ꝛ qō ibi dicaā.ꝛ satis cuntinuat hec re
gula cū.j.ꝓma.per quā etiamt respō.dek ad ō.ia.ꝑ.signata

b SJne culpa hic ponit regula:ꝛ ei⁹ exceptio i regula. Ꝓdo.
ca.lvj.di.satj.quersū.ꝑ.ō ꝙsti.cognoscētes.ff.ad.l.aqli.si
putator.Jn exēptione pone casū in marito corrupte:q a ꝓmo
tiōe siñ culpa repellit:tñ ex cā ꝓpt sacrameti defectū.xxiij.di.
ficuius.Jn clerico leprōso q sine culpa ꝓpt scādalū ꝙuaſ ec
clesiā ō cleri.egro.rua.Itē i dño fui q notā dedit:q appellitur
emēdare notā:vel dare seruū ꝓ nota:isti.de nota.i ꝑn.Regu
lariter ergo null⁹ punit sine culpa rvj.q.vij.iuētū.ō homi.io.
ꝛ.c.vl.C.ō penis sancim⁹.ꝑ.ō ꝙsue.c.pe.ꝛ.ꝑ.regula ,,pri cum
suis ꝓcor.ꝛ ē rō:qz pena ē mēsura culpe:de of.dele.sane.ij.de
trā.sic.c.vl.de homi.siē dignū. vbi aūt nō ertat mēsurādū mē
sura locū nō hz:ergo vbi nō ē culpa nec pena: bā tñ er cā pu
nit qs siñ culpa.ꝑ.vt li.nō ꝓtes.qm frequeter.ꝑ.si vero.i fi. Et
hec materia plus glo. nō idiget. ꝓsequere.n.cā.vt no.xxij.di.
reuocātes.ō.de consti cognoscentes.de ꝓuile.antiqua.

c QUod quis mandato.hec regula sumeta est ex.l.ff.e.ti.
l.non videntur data.ꝑ qui iussu Ꝓdo.ca.in milite qui
de mandato iudicis occidit.xxiij..v.miles. Jn laico vel clerico
qui de mandato episcopi capit clericum.ꝑ.e.li.de sen.ex.si
clericos.ꝛ in eo qui iussu prętoris corrupit album quia excu
tur a ꝑcua.ff.de iurisdi.om.iudi.siquis id.ꝑ.doli.mali.ꝛ hec
vera cum iuder aliquid mandat officium suum exercendo.
officiū suū exercēdo ff.ad tre.del.huo.ꝑ.cū ꝓtor.Et tā
ḡre tūc excusat parēs ē iudicialis auctoritas vt ibi. se
cūdo ne ꝙtra publicā vtilitatē impediat punitio ma
leficiorū:vt.ff.ad.l.aqli.ita vulnerat⁹.Si vero nō exer
cet officiū suū:non est parendū:nisi ex reuerentie exhibitione.ff.ō in ius vocā.l.gene raliter. nā iterdū resistere debent officiales de pen di.j.nemo.ō, de elec. fundamēta. ꝑ. iudices. C.de ap.qm̄ ꝛ h oc ve

QUod qs mādato fac iu dicis:dolo facere nō vī cuz habebat parere necesse.
Idem.
MOra sua cuilibet est rum in atrocioribus: in qbus pōtius deo qz hoibus obediēdū est. rj.q.iij.si dñs.de sentē.ex.ingstitoni.ff. e.ti.ad ea'. Jn his aūt que sine dolo cōmittūtur ēt ex officium parens excusat.ff.ad.l.aqli.liber hō.ij.vbi ō hoc plene no. Et no. ꝙ sicut dolo caret qui iudicis ob temperat ꝓcepto:ita econuerso dolo non caret q iu dicis nō obtemperat ꝓcepto.ff.eo.ti.l.nō potest dolo carere qui imperio magistrat⁹ nō obtēperauit.

d TCū hēbat.redditiuū cāe.Jn his ergo i qb⁹ nō hz necesse parere:vt i atrocioribus q ad suū nō spectāt offi ciū:dolo nō caret.vt.ꝑ.diri.ꝛ facit de sen.ex./vniuersi tatis.vbi verberās monachū si ē laicus: lz ḃ faciat de mādato abbatis sui:excōicat⁹ ē. Et nō ꝙ dicit ꝙ hēat parere necesse sicut.neecessitas excusat a furto: vt de ꝙse.di.v.discipulos.ꝑ.ō furtis.c.iij. ad ḃ.ff ad.l.rho. de iac.l.ij.ꝑ. cū i eadē naui.sic ꝛ a dolo: vt hic vides. cū ergo nullū maleficiū sine dolo vl lata saltē culpa: q dolo cōparat.xv.q.j.aliquos.de sen.ex.c.j.ff. de in iur.l.illud.ergo ꝛ a quolibet maleficio ercusat necessi tas:qō itelligas vt.ꝑ.diri. Est aūt regula hec in argu mēto ad ꝙstionē de eo q ad mādatuz eccīe reddit de bitū vroꝛi pendente lite adulterij vel conditionis: de hoc no.xxxiij.di.sicuius. ꝛ de coniu.huo.ꝓpositum.

d MOra sua.hec regula sūpta est ex.l.ff.e.ti.i ꝑdē natione.ꝑ. vnicuiqz. Ꝓdone casū i eo q ē i mora soluēdi decimas: qz pereunt piculo suo etiā casu for tuito.xvj.q.j.decime. Idē i ꝙmodatario vel depositā rio q fuit in mora:de cōmo.c.vno ō depo.bona fides. Idē in fure q statim ē in mora.C.de furt.l. subtracto Circa hāc ſtīm regulā no. ꝙ ad hoc ꝙ qs dicat morosꝰ requirit ꝙ sciat se debere vl scire/debeat:/ꝙ iterpellat⁹ fuerit a die vl hore ꝛ ꝙ habuerit possibilitatē dādi:ſ habes.ff.de reb⁹ cre.l.ꝙ te.ꝛ tūc tenet morosꝰ de cāu fortuito:etiā si eodē mō fuisset,res apud dominū peri tura hz accur.lz mar.ō vt no.i dicta.l.ꝙ te.ꝛ ꝓbat.ff. de le.j.cū res.ꝑ.vl fortassis.n dño rem vendidisset: ꝛ apud aliū pūisset:ꝛ hoc tenet ber.ꝑ.de cōmo.c.vno.ꝛ ō depo.bona fides. Et no.ꝙ dicit mora sua. nā i duob⁹ reis debēdi altero iterpellato alter liberat i tertiu spēi ſz iterpellat⁹ tenet.ff.de/vsur.l.mora.in fi. Item mora: fideiussoris sibi nocet: nō reo quo min⁹ liberet interi tu spēi:sec⁹ econuerso.ff.de ver.ob.l.cū filius.ꝛ l.mora. ꝛ hoc quia fideiussor hz cāz a reo:ū re⁹ a fideiussore. Unum no.ꝙ si debitor ꝓmo fuit in mora soluendi ꝛ postea creditor/ in mora recipiēdi: vl ō:ꝙ vltia mora nocet: vt.ff.de vsur.l.creditor.ꝛ vide qō no. de decī cū boies. De mora aūt ꝛ multiplici eius effectu plene no.ff.de vsur.l.mora./Sz nūqd mora semel ꝓmissa purgari pōt:ꝛ vī ꝙ nō.xij.q.ij.ꝛ logiqtate.xx.q.ij.puella ō elec.cū i cūctis.ibi elapso tpe.ō sup.ne pla.lz.ꝛ.c.vl.

ff. de acti. & obli. l. traiecticie. C. ō ꝛ. & cōmit. stipul. ma-
gnā. Cōtra q̄ possit purgari. xviij. di. c. j. vbi ō hoc. & c.
di. q̄m. ō sup. ne. pla. l. fas. de elec. q̄ sicut in fi. ō rebus
ec. nō. al. e. figs pbyteroꝝ. ō loca. & q̄duc. pp. in fi. & c.
potuit. in fi. vbi ō hoc: & ō elec. c. vlt. ff. figs cau. l. & fi
post tres. ff. ō pe-
ri. & cōmo. rei vē.
l. j. C. ō fideiuſ. ſā
cim. ꝛ. ē. li. ō dic
bē. ſi tibi. So. eñ
q̄ vbi dies ꝓ le
tur a cāone vl̄ le
ge penaꝫ ipōnē. &
mora purgari

Θ nocius. Idem.
A que fiunt a iudice: ſi
ad eū non ſpectant officium
viribus nō ſubſiſtunt. Idez.

potest. pena. n. ſemel cōmiſſa nō purgat: & ſic ſtelligū
tur p̄mā iura, & hec regula: & hēt ſ̄ vez, niſi eadem lege
vl̄ alia, vl̄ cāone caueat: in eo caſu mora poſſe purgari
& penā euitari: & ſic ſtelligant ꝓdicta. Ler aūt illa & ſi p̄
tres. loḡ de ꝓparatoꝝ iudicioꝝ: in qb̄ mora bene
purgat. vt ibi cū ſuis. ſi. ſ̄ poſt litē ꝓteſ. nō purgat. ff. ō
ver. ob. l. ſi inſulā. mlto ergo min̄ purgat pena ſemel
cōmiſſa: niſi forte fingeret nō fuiſſe i mora. ij. q. vj. bi
duū. de re iudi. cū bertold̄. ff. de i inte. reſti. l. diuus.
ficut. n. a pena cāonis nō appellat. ē. de ap. ꝓſuluit. iij.
q. c. q: nos. nec a pena legis: vt. ff. de v. ſig ſiq̄ pena. ſic
nec purgat vt. ē. dictū eſt. & hoc no. gar. ē. e. li. de elec.
cupientes. §. q̄ ſi per. xx.

a Θ Aq̄ſ fiūt. hec regla ſūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. factū a iu
dice. ꝓbo. ca. lxviij. di. quoꝝ vices. vbi ſimpler
pbyter ordies ꝓfer ēdo chriſmādo vḡines ꝓfecrādo:
nil agit. ē. e li ō pe. & re. idulgētie. vbi nō tz idulgētia
data ab epo vltra tenoꝛē ꝓlly guālis ad idē. ff. de iu
riſdi. om. iudi. l. vl. vbi dicit: ex territoriū ius dicēti nō
pare. at ipune: idē ſi ſup. a iuriſditioēz ſuā velit ius di
tere. Et hz hec regula locū etiā cū bonū eſt id q̄ fac̄
iudex: tñ ex quo ad eū nō ſpectat officiū viribꝰ ñ ſub
ſiſtit: pone ex plū. cr vj. di. bene quidē. bonum eſt. ſta
tuere res eccle alienari nō poſſe. xij. q. ij. p totum ō re
bus. ec. nō alie. p totū: tñ ſtatu. tuz, iperatoꝛis ſup b nō
valuit: q: ad eū nō ptinebat offin: vt ibi: ad idē ō ap.
dilectos. ibi. n. officialis ſa epi bonū & equū ōcreuerat:
tñ q: id ad ſ̄ū ñ ptinebat officiū rōe appellatiōis ipo
ſite ad papā ñ valuit q̄ fecit. gnāle eni eſt q̄ nō ſuffic̄
bonū fac̄e: niſi & bū id fiat. xvj. q. j. mōachi. ij. ō poſtu.
e. ij. ff. de re. mili. l. ij. §. in bello. & facit. xxij. q. v. relegē
tes. & ō collu. c. j. & q̄ ibi no. Et q̄ dicit regula: ea q̄
fiūt a iudice: a ſ̄s ſubaudi: nā i eo q̄ fac̄ ñ ptinens ad
ſuū officiū: nō dicit iuder: ſicut ḡ ꝓcurator fines mā
dari ñ ōbet excedē: ſic nec iuder fines iuriſditiōis: &
hoc dico ſiue ſit ordinari⁹ ſiue ōlegat⁹ ſiue arbiter: ſal
uo eo q̄ de ꝓrogatione no. ē. ō offi. ōle. ꝓbo. & H. Que
ri ſolet ſi iuder q de. x. mñ pōt iudicare: indicat de. xx.
an valeat ſūia i. x. dixit Jo. q̄ ñ q: res iudicata nō pōt
p pte tenē. & p pte nō tenē. ff. fa. hercīſci. i b iudicio. & b
ſpe no. ij. q. vj §. diffinitiua. ℣. cū cēta i rōe fi. Ad ꝓia
ibi ſignata. xij. q. ij. ſiquos ō ſuis. C. de dona. ſancim⁹.
poteſt reſponderi id ꝓ ſpeciali fauoꝛe donationuꝫ. Ad
de cre. de ar. cum tempoꝛe. de p̄ben. dignū. ſecundū. poteſt
dici q̄ ibi ſententia continebat plura capitula, vnde
in vno poteſt tenere in alio nouꝫ hic autem continet
vnum tantum: & cum Jo. concoꝛdat. accu. ff. ō iuriſdi. om.
iudi. l. vl. ba tñ & lau. tenēt ꝓ ſ̄ū. ſ. q̄ ſūia dū tenet i. r. &
dicūt ſint az reſcindi tñ i ſuperſtatoꝛe. no. b ex vbis illoꝝ

ver. cum certa dā dicit q̄ contra ius geſtuz videt. C. q̄ ſi pus.
nō eſt ne. l. certa. & p̄o eis facit quod no. de donat. apoſtolice.
regula. j. e. vtile. & q̄ ibi dicā. P̄o Jo. optime facit p̄di. ōcre
ē. e. li. de pe. & re. idulgēne. P̄o hu. & lau. ē. e. li. de arbi. c. j. ff
de arbi. l. diē. §. ſi plures. Et facit hec regula p̄o his que dā
ē. q̄ g̃ mādato. Ad p̄a
mū caſum ℣. xcv. di. c. j.
vbi pbyteri chriſmabāt in frōte. Sz illud ad tps
a grego. fuit ſpecialiter
ꝓceſſuz: & dic vt ibi: & tē
ad eorum ſpectabat offi
cium. & ſi non ex ordine
ex demādatione: & vide

Clienti & cōſentiēti non
fit iniuria neq; dol⁹ dē
Ue a iure cōi exorbitāt
nequaq̄ ad ꝓſeq̄ntiam

quod de hoc no. de conſe. diſtin. v. manus in vltima gloſa. nec
hz locuz hec regula in ſpiritualibus que potius dependent
ex poteſtate ordinis q̄z iuriſditionis. Hinc eſt q̄ ſi epiſcopus
qui hoc pōt ex ordine ꝓſecret alienā eccleſiam vel altare vel
ord̄net alienum ſubditum: quod non poteſt ex iuriſditione
cōſecratio tñ & ordiatio bene tenet: lz ordinatus executione
careat. vj. q. j. epiſcopus in dioceſi. ō tempo. ordi. q̄ tranſlati
onem. & diri. ē. e. ratum.

b Clienti. hec regula ſūpta ē ex. l. ff. e. ri. l. nemo videt frau
dare eos q ſciūt & ꝓſentiūt. ꝓbo. ca. l. ingenuo q ſciens &
ꝓſentiens ꝓtraxit mōimoniū. cū ſua vl̄ ecōtrario. xxix. q. ij. ſi
qs ingenuus. & c. ſi ſemia. In clericis q ſciēter & volūtate io-
coſa ſe ad iuicē pcutiūt. ē. ō ſen. ex. c. j. Itē in eo q ſciebat rem
quā emebat buitiū debē. ff. ō actu. emp. & ven. l. j. in fi. Et ꝓcor
dat ad hāc regulā. j. e. cū q̄ cert⁹. Et q̄ dicit hec regla ſcīēti:
dic vel ſcire debēti. ff. de edili. edic. l. j. §. ſi itelligat. ad b. xvj.
di. q̄ diciꝫ. ē. de cle. ex. mi. aplice. ē. q̄ nec. cā. c. pe. i fi. Itē dic
ſcīēti a pncipio. ſec̄ ſi ex poſtfacto. ff. ō edili. edi. l. iuſtiſſime.
§. vl. Et no. q̄ dol⁹ malus eſt ois calliditas fallacia machi
natio ad circūueniēdū fallēduz decipiēdū alterū ad hibita
bz labeoné. ff. ō dolo. ma. l. j. §. j. ſ̄ ſciēs ſi circūueniē fallic vl̄
decipiē: g̃ ſibi nō iferē dol⁹: ergo inducꝰ ad clericatū vl̄ mo
nachatū: nō dē dolū paſſus: q: nō ē decept⁹. xx. q. iij. ꝓſtituit
vbi de b: & ꝓuer. cōiu. dudū. i fi. Et q̄ dicit hec regula nō
iferri dolū ſciēti & volēti: verū ē vt ex eo agi poſſit: iferē tñ ita
q̄ naſcāt ex eo actōz p̄ exceptiōez eligēda. ff. ō furtis. iter oēs
§. vl. & pe. Et nō q̄ hec regula formata ē copulatiue ñ diſiun
ctiue: vñ hec duo ꝓuūctiz regrunt. ſ. q̄ ſciat & ꝓſentiat. ſciēti
eniz & ñ ꝓſentiēti bñ iferē iuria & dol⁹. xv. q. j. illud cū ſi. Ad
hanc regulam ſignatur contra de ſen. ex. contingit j. ibi hu
ius manus iniectio: & ſi non violenta: tamen iniuriola noſci
tur. So. non eſt iniuriola: quia iniuria fiat ꝑ clerico volen
ti vt hic: ſ̄ eſt iniuriola: quia fit iniuria toti ordini clericali:
& ideo ſibi ſequitur: cum canon ille tē. & ibi de hoc. Item ō.
ſup. a. C. de rap. virgi. l. vna vbi ſi rapio virginez etiā volen
tem teneo: ſed hoc ideo quia id, voluit perſuaſione doloſa:
quod plus eſt q̄z violenta. ff. de fer. coꝛ. l. j. §. perſuadere.
Item contra. C. de furtis & ſer. coꝛ. l. ſiquis ſeruo. ibi ſciens
conſentiens agit furti & ſerui coꝛrupti. So. de rigoꝛe & rei ve
ritate illi ſcienti non fiit facta iniuria: tamen de quadam eq
tate agit: ac ſi iniuria vel dolus ſibi fuiſſet illatus: vnde nec
furtum fuit ibi factum nec ſeruus coꝛruptus: ex equitate ta
men agitur de vtroq;. & facit hec regula ad id quod dixi. ē.
e. poſſeſſor male fidei ad ſi.

c Ue a iure. Hec regula ſumpta eſt ex. l. ff. eo. itu. l. q̄ ꝓ
rationem. ꝓbo. ca. xvj. q. j. hinc, etiā etiam. ē. de p̄uil. ſa
ne. ff. de conſti. p̄in. l. j. in fi. & concoꝛdat hanc regulam. j. eo.
q̄ alicui & c. in argumentum. potes igitur intelligere hanc
regulā i priuilegio vt. ē. q. ſuper ſiliꝛ priuilegia legē cōe ni nō faci

unt.xxvi.q.ij.nō exēplo. Itē in iure pone in velleiano: naz regulariter quilibet intercedendo obligatur fallit i muliere: ḥ ergo nō trahit ad ꝙsequētiā: ꝛ idē i si. ꝛ vide quod dixi. ē. c. p uilegiū. ꝛ quod no. ō puil. sane. Et nō ꝙ sicut ea que ex orbi tant a iure cōi ad ꝙsequētiā trahenda non sunt vt hic: sic nec ampliāda: ꝫ restringenda: vt. ē. e. li. de filij ꝑsby. is qui i fi. ad idē. ē. e. odia. Itē lz fanōabile p uilegiū amplictur vt ibi nō tamē ad ꝙsequētiam trahitur vt hic. Et facit hec regula ad qōnē quaꝝrit: an fratres heremitani vel fratres sancti augustini ꝛ alij religiosi mendicantes ꝛ nō mēdicantes cōprehendātur ꝑstōe illa extrauagāti nouiter edita p bonifacium papā. viij. que incipit sup cathedram preeminētie pastoralis. que habet i cle. de sepul. dubū in qua exprimuntur solūmodo minores ꝛ predicatores. ꝛ quicquid alij dicant: dicendum est ꝙ nō extēditur ad alios religiosos mendicantes vel nō mendicātes vel ad seculares clericos: ꝫ solum minores ꝛ predicatores amplectitur: tum quia intētio pape videtur hec fuisse: vt per verba ipsius constitutiōis apparet: tum qz exorbitās ē a iure cōi illa constitutio: ꝛ iō ad cōsequentiaz nō trahēda nec amplianda vt hic. vult. n. illa ꝙstō dari quartam: etiam de his de quibus iure dari nō dz: sicut de ornamentis relictis pro fabrica anniuersario. xx. xxx. ꝛ sic de singulis: puta relictis pro luminaribus vel certis persōis de testa. c. vlti. de ver. sig. ex parte. iij. Dicam ergo illa iura mutata ꝛ correcta per ꝫstitutionem solum quo ad expressos in ea: quo ad alios remaneant adhuc ipsa iura: correctio eni ūrium est vitanda: de elec. ecclesia vestra. ij cum si. in talibus non arguimus de similibus ad similia: ꝛ concor. quod dicaz j. e. in penis. ꝛ facit ad ḥ optime. ē. e. li. de elec. statutum. ꝛ de regula constitutionem, ꝛ ita pronunciatum fuit per profūdissime scientie ꝛ bone memorie virum dñm ioānem de monte murlo ꝛ p me in q̄dā cōe: i qua fuimus ad cōsulēdū assūpti.

Quod oēs tāgit. Po. casū i archiepiscopo consecrādo ab omnibus suffraganeis. lxvi. di. c. i. In electione facienda ab oīb⁹ cānonicis: de elec. qz ꝑpter. In ꝓcedēdo haustū aq̄ in quo oēs vocādi sūt g ius hūt. ff. de aq̄ plu. ar. l. in ꝓcedēdo ad idem. liij. di. c. i. ir. q. i. lz de temp. or. si archiepūs C. de auct. prestan. l. vlti. ff. de adop. l. nam ita diuus. nam siqui ledūtur vocandi sunt in confirmationez adoptionis vt ibi. Et nota id quod tangit oēs deberi approbari ab omnibus: ergo non valet quod facit maior pars: ꝛ sic est cōtra. lxv. di. c. i. ē. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. ff. ad muncipa. ꝙ maior. So. aut cōpetit vt singulis: aut vt collegio: quod prosequere: vt nō. per ber. ꝛ in no. de consti. cum omnes. Fallit aūt hec regula i casu. insti de rer. di. ¶. religiosum v̄. in cōmune. vt nō. i prēdi. decre. cū oēs ad id quod. ē. dixi ꝙ sufficit quod facit maior pars collegij: cōtradicit decre. de re iudi. cū olim in fi. ibi plena oīz qui p̄sentes fuerunt ꝛc. Sed ibi subauditur vel maioris partis: nā illud dicuntur oēs facere: quod maior pars. lvi. di. aplica. de elec. cū inter canonicos i pn. ff. ad municipa. ꝙ maior. iterdū tñ requruntur due partes: de elec. lz. ꝛ. e. ti. scriptū cū si. ꝛ facit hec regula i argumentum ad id de quo olim dubitabatur: an i electiōe iseriorez dignitatū vel canonicoꝝ vocēt abūtes ꝛ videbāt ꝙ nō: ꝙ ꝑdictā decretalez cū oliz i fi. hodie termiatuz ē. ē. de ꝓben. cū i eccl'ys. Itē ē ar. ad questionez: an papa possit statuere inuitis acolythis: ꝙ ipsi cōtineant: ꝛ ḥ questio nō. lxxij. di. ꝓposuisti. ꝛ dixit ibi Jo. ꝙ nō: qz castitas suaderi pōt nō ꝛperari. xxxij. q. i. integritas. Bar. bzir. ibi ꝙ. cui⁹ dictū penitus est falsuz: nisi itelligas de promouendis: sed ipse de promotis etiā itellerit: vt eius verba ōmōstrāt monachis autē ꝓfessis qui renunciauerunt ꝓprie voluntati austerioꝝ regula posset indici: etiaz ipsis nō approbantibus ꝫm ino. ꝙ hoc nō. de regula. super co. ꝛ ē satis exꝑssum ē. e. li. de sta. regula. c. vno ibi mōialibus indicit austerioꝝ vita: lz nō possint sine oīz volūtate ordinez mutare ō his que vi metusue causa fiunt. e. pe. Et nō ꝙ ꝫm primuz casuz quē posui archiepūs de iure consecrādus est ab oībus suffraganeis: papa tñ sibi hoc vsurpat ꝫm Jo. qui hoc nō. xviij. q. i. pudenda. ꝛ li. di. qui in aliquo.

Quos tāgit. Idem. Quod oēs tangit: dz ab omnibus approbari. Idem.

Ym obscuris minimū est sequendum. Idez. Uz q cēt⁹ ē cētiozari vl ti⁹ ñ opōtet. Idem

b Ym obscuris, hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. semp i obscuris ꝛ. l. semp i stipulationib⁹. pone casū ē. de cēsi. ex parte vbi i dubio nō ꝙpellūt ꝙ soluere vota ad maximā. ꝫ ad minimā mēsurā: ad idē. ff. de. l. iij. l. nūmis. vbi nūmis sic in genere legatis debēt minimi Circa hāc regulā nō: ꝙ i obscuris nō stati i ꝑicim⁹ qō ē minimū: imo i ꝑicim⁹ ꝓmo qō ē verisimilis ꝛ quod plerūq; ꝙsueuit fieri. vt. j. e. i ꝑicimus cū suis ꝙoz. ꝛ ff e. ti. l. iobscuris i ꝑici. ꝛ si hoc sciri nō pōt iūc i ꝑicim⁹ quod est minimū vt hic. Primo ergo i ꝑicimus qō ex ꝓsse agit puta. x. li. bonoñ. vel qō agit facite. tacite di co vel ratione rei que vēditur. x. li. vel rōe p̄sone vel ratiōe ꝙsuetudinis: vltimo qō ē minimū vt hic ꝛ ē si. qō dixi. ē. e. cū sūt partiū Et potuit eē rō huius regule: qz de minimo nō ē dubiū sensisse: qz si itellerit de marimo: ergo de minimo: qz plus icludit sub se minus: ꝫ nō ecouerso ꝛ de hoc dicā. j. e. plus semp. Alibi tñ hēs argumēta de mediocritate spectāda. x. q. ij. hoc ius de of. custo. c. j. ꝛ ē exꝑssū. ff. de. le. i. l. legato i ꝑn. vbi ḥ ff. de auro ꝛ ar. l. qui lancē. C. de dona. siquis argentū §. si vero. ꝛ §. se. cum si. Et pōt dici: ꝙ i speciebus ꝛ artificijs mediū i ꝑicimus. vt nō. ff. māda. l. fideiussoꝛez ꝛ sic itelligātur illa iura. In q̄titatibus aūt i ꝑicimus qō est minimū vt. ē. dixi: vt i ꝓdicta. l. fideiussoꝛē. ꝛ. ff dele. j. apud iul'. §. scio ex facto. ꝙ videt ꝑria ad supradicta ꝫ solutionē. nam ibi legato fundo: si duos fundos habebat testatoꝛ: debetur minimus: si non apparet de quo senserit: sed vbi non erat mediuz. ꝛ aduerte quia vilissimum hoiem hīe nō expedit: ꝛ ideo legato vel ꝓmisso hoie mediocris debet: vt i ꝓdicta. l. legato. ꝫ vilissimos nūmos hīe nobis expedit: vñ ēt bagatios: vt vt i ꝓdicta. l. nūmis. ꝛ vile triticū: vt i ꝓdicta. l. fideiussoꝛē. ꝛ idez i his debetur minimuz. Item habet locuz hec regula i penis: vt. j. e. i penis. vt ibi dicam.

Uz quis cert⁹. pone casum. xi. di. c. vlt. v̄. sed dilectionē tuā ꝛc. ē. ō ap. si duob⁹. In archiepo q sciēs illū excōicauit g appellauerat ad papā. ff. ō ac. cmp. ꝛ vē l. j. in fi. In eo qui sciebat rē q̄z habebat fuiuutē ōbere, qz ñ ageꝛ exꝑto q̄zto minoris: vt ibi: ꝛ facit. ē. e. sciēti. ꝛ qō ibi dixi: ꝛ nō. ff. e. ti. nemo videt. ꝛ qō ibi dicit cert⁹ ē subaudi vl'eē dz mā nō ē necessariū singuloꝝ auri b⁹ itiniari qō ē publice ꝓmulgatū. xvj. di. q. dicitj. ō postu. ꝓla. c. j. ff. ō instī. ꝫ ꝛ si pupilluꝫ lz aūt canonic⁹ q cert⁹ ē ō morte epi ō ipius morte ñ debeat vlter⁹ certi orari: vt. ē. ō elec. cū iter vniuersal. tū citari dz ad electi

onē faciendā: vt nō ber. in dicta decre. cū inter. qō verū puto nā qui certus est vt homo certiorāf vt iudex ij. q. j. multi. z interdū certus adhuc certiorāf ad cautelā: vt i pdi. c. r). di. c. vl. z ꝙciliū indistincte dicit absentes vocādos q sunt in loco rē. de elec. q; pp. pterea lz sciat eccliaz vacare: diē tū assignandum ad celebrandā electionē ignorat: z iō vocandus ē: z dies notificandus: ar. ff. de adul. l. denūciasse. Concor dat ad hāc regulā. s. de rescrip. ab ercōicato. ibi q de facto suo certus rē. z de loca. z ꝙduc. potuit. ibi dies statuta iterpellat sine alia hois regstitione. vt. s. e. lib. de elec. cupiētes. circa pn. ibi vel post obtentā de ipsorū electione noticiā rē. z ē hec regula i argumentum ad qōnem qua queritf an qui ingressus religionem i fine āni eiusdē: si iterꝝ eandem religionē ingrediatur an debeat hīe ānū: z laz vi q nō p hāc regulā nisi cōdito pfone vel religionis mutata eēt: z hz bar bix. i qōnibus suis in qone q icipit aliqs itrauit monasterium.

a ON licz actori hec regula, sumpta ē ex. l. ff. e. tit. l. nō dz actor. Pone ca. iij. q. iij. c. ij. ibi accusatores z accusati equa audiant rōne. s. de mu. pe. prudentiā. vbi remotio ap. pdest reo z actori: ad hoc. C. de pri. sa. scrip. l. i sacris li. xi. z facit ad hāc regulaz. s. e. i iudicijs. z qō ibi dixi. Formata aūt fuit hec regula p hūc modū: q; fauorabiliores sunt rei qz actores: vnde q̄uid actori lz: multo magis reo q fauorabilior ē vt. s. eo. ti. cū sūt. sed ea rō qua paralitas est banda i iudicijs: vt i pdi. l. i sacris. z. s. e. i iudicijs. itelligatur idē iuris: z ecōuerso vt nō liceat reo: qō nō licet actori. Nota tū q reus maiores hz dilationes qz actor. ff. de serijs. l. vl. z reus hz deliberatoriaz z nō actor: vt i auc. C. de liz ꝙtesta. auc. offerat canonizata. iij. q. iij. Itē si reus plures hz ordinarios: actor eligit vnū: saluo eo qō de scholarib⁹ dī in ꝙstōne federi. i C. ne fi. pro patre auc. habita: z sic actor recuset ordinariū qō non potest reus bn legem: de hoc. C. de iudi. aperti. ssimi z. C. de iurisdi. om. iudi. l. nemo. qz bn canones bñ recusatur ordinari⁹. xj. q. j. quenit. de to. ꝙpe. figs q̄ clericū bn formā decre. de ap. cū spāli. adhuc remanet differentia quo ad hec q; i pmisso casu actor vnū eligēdo: reliquū sola volūtate recusat: qō non pōt reus imo necesse hz cām allegare: z cōā arbitris ꝓbare vt i pdi. decr. cū spāli. z a pncipio hz ꝓponi exceptio ō suspecto: ō hoc plene. iij. q. iij. offerat. de re iudi. iter monasteriū. ex supueniēti aūt cā recusat p actorē z reum ō off. dele. cāz q̄ z. c. insinuāte cū si. Itē reus ō maiori ercōicatōe ercipit q̄ actorē: qz nō actor q̄ reū de iudi. itellerim⁹. ō ercep. cū iter pozē. Itē magis punit ꝓtumacia actoris qz rei: qō ꝓbat. s. q̄ do. z ꝙtu. cāz q̄ z. s. e. li. e. n. actor q z idē i sūb⁹. Et nota q si reus se vult onerare supflua ꝓbatōe: mos ei gerēdus ē: vt. ff. de ꝓba. l. circa. z facit hec regula.

b MUtare ꝙāliū. hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. remo pōt mutare. Pone casuz i electōe. viij. q. ij. dilectissimi. s. ō ele. publicato. z. c. ab eo li. vj. In eo q̄ habitutē cessit: qui mutare nō pōt: lz nōdū socij cesserit ff. de seruit. ru. p. l. p fundū ad idē. C. de ne. ge. l. vlt. ff. quorum lega. l. j. §. pdest. Ilegitif regula. s. e. qō semel. itelligit ꝑm istā s. qñ ex mutatione volūtatis vel placiti alteri ipedimentū vel detrimētū afferf: vt dixi ibi. z fallit i casibus ibi. nō. Itē fallit i suo herede abstinente vel repudiāte: q̄ adhuc in eodē statu manēte adire pōt: vel tps ad deliberādū petere. C. de rep. here. l. vl. ff. de iur. delib. figs huius. z facit hec regula ad ea q̄ no. s. de elec. i causis.

MOn licet actori⁹ qō reo licitū existit. dem.
MUtare⁹ cōsiliū qs nō potest in alterius de/
Grimentum. Idem.
GEneri⁹ per speciem dero/
Gatur. Idem.
PLus semper⁹ in se ꝓtinet

c GEneri. hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. l. in toto iure. Po. ca. xciij. di. c. vl. diacono: q ē mīnor ꝓsbytero nisi i illo spāli. c. i q̄ obtinet vices epi. Itē. s. de of. le. studuissi. vbi de cā cognoscit delegatus spālis nō legatus generalis. ff. de pēnis sanctio legū q̄ nouissime certā pēnā irrogat his q legis ꝓcepti nō obtemperāt: ad eas spēs ptinere nō vī qbus spāliter ipa legis pena addita ē: ꝙcor. ff. de leg. iij. l. vroze. §. codicillis. s. de rescrip. pastoralis. §. j. z de hoc. e. n. c. j. z. xxv. q. ij. i fūma. Hec regula hz locū i rescrip. siue pmū sit generale: z scōm spāle: vt i pdi. c. pastoralis, siue pmū spāle z scōm gnāle: vt e. ti. abbatē. siue eodē tpe datū sit gnāle z spāle: ad hoc. s. e. li. de rescrip. c. penul. rescriptū aūt spāle nō tollit priuilegiū gnāle: vt. s. e. ti. cū ordinez qō ē ꝺ nisi de priuilegio fiat mentio i rescr ꝓto: vt ibi voluerunt quidā huiꝰ regule dictū ertē dere ad priuilegia: vt scōz spāle deroget pmo gnāli: sed ō ē falsuz: q; semp valet pmū siue sit gnāle siue spāle: si in scdo non tollat expresse. s. de rescrip. veniens s. e. decet cū suis si. ratio dīuersitatis ē: q; p priuilegium ē gnāle ꝙsequit qs statim plenū ius: z p pmū rescriptū gnāle nō ꝙsequit quis plenā iurisditionē in speciebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z ideo statim tollitur facilius. Cōtra. s. de of. dele. ex pte. vbi scōm spāle non derogat pmo generali. z ibi si bene iuueamur vtrūq; fuerat spāle: z dic vt ibi. Notaut igit gof. s. de of. lega. c. ij. q hec regula fallit in tribus casibus. In pulle. vt de rescrip. cū ordinē. z cū genus ad vnicam rē refert vt in hac decre. ex parte. z cū spāles littere non exhibent re integra. s de fi. ꝓfeby. ex tuaz. Nota ex hac regula: q; nō tantū valet genus quo ad spēm quantū ipsa species: ad idē. s. ō ap. c. ij. e. li. de ꝓcur. qui ad agendū. e. li. ff. figs cautj. lz z si. §. que situ cum si. de hoc. xvij. di. q̄z de of. or. si sacerdos. Itē nō q̄ lz p spēm generi⁹ derogef: vt hic z. s. e. li. de ꝓben: duduz tū species sub genere bene ꝓtinet. xiij. q. ij. non estimemus z predicta decre. dudū. z optime. ff. de le. iij. hoc legatū vbi genera le ꝟbum que vrozis cā parata sūt singulas continet species z. ff. q̄ i frau. credi. l. vl. §. j. z. ff. e. t. l. semp i gnālibus spālia inst. Cōtra. ff. de dona. l. filiusfamilias. vbi dī q; si filio ꝓcessuz e donare nō pt mozt cā donare nisi id spāliter fuerit pmissū: z sic gnāli ꝟbo donatio specialis donatio mortis cā nō ꝙtinet: q̄ species ē: vt insti. de dona in pn. z spāle q; ibi non tantum valet genus quo ad speciem: quantum species: vt. s. diri. z pōt cē ratio: q; de his nō videtur actum vel cogitatum. C. que res pig. oblig. pos. l. j. vel q; quandoq; genus vt ꝓpzium attribuitur speciei. ff. de adop. l. j.

d PLus semp. Hec regula sumpta est ex. l. ff. eo. ti. l. in eo q; plus. Po. casuz. xiij. q. j. siquis dederit. vbi quidam imponebant penitentiam. x. annoz alij. vij. alij. v. z ibi canon hāc vltimam sequitur. Item in arbitris pronunciātibus quilibet diuersō nūero. s. e. li. de ar. c. j. ff. ō ar. l. die. § si plures z facit insti. de ser. §. actus. vbi q actū hz. s. ius ducendi boiem vel iumentum vel vehiculum habet z uer sed non econtrario. Et ē hec regula ratio quare in obscuris sequitur minimum: quia

plus ꝙtinet in se minus: ℔ nō ecōtrario. vt dixi. ℣. eo. i obscuris ꝙcor. ad hāc regulā. j. e. cui lz. Contra. ℣. eo. li. de pben. cū i illis ℣. vl. vbi dz qꝫ si mandat puideri de būficio qō spectabat ad collationē capli nō adiecto cōiter vel diuisim: nō pōt puideri de būficio qō spectat ad collationē alterius de capło. So. illō facit forma mādati. ⁊ intentio scribētis q alterū solum grauare nō intendebat. Item ꝙra hāc regulā ⁊ illam. j. e. cui licz ⁊ illam. j. c. in toto. ⁊ ℣. e. li. de pben. cui de nō sacerdotali. vbi si mandat alicui prouideri de prebenda integra etiam eo volēte sibi nō poterit de dimidia puideri: vel si mandat puideri de prebenda certi valoris de pbenda minoris valoris etiam eo volente puideri nō poterit: vt ibi in fi. pz solutio: qꝫ id facit forma mādati que exacta diligēda ē seruāda: vt ibi. Itē facit hec regula in casibus vbi regitur spālis expressio: vbi genus qō plus ē ñ ꝙtinet speciez qō min⁹ ē: vt dixi. ℣. regula pri. Et nō q hec rla locū hz i eo qō est plus ꝙtitate. qō. n. plus ē vtiqꝫ tā ñ ē: ℔ plus ꝙlitate non includit minus ꝙlitate. vt dicam. j. eo. cui lz.

quod est minus.

Pdem.

PRo possessore bētur q dolo desijt possidere. dem. b

TAle non debet p inuti le vitiari. dez.

PRo possessore. Hec regula sumpta ē ex l. ff. eo. ti. l. qui dolo desierit. ⁊ l. parē essē. ⁊ l. ad ea. §. semp. ℣. ca. ℣. vt lit. pen. eccl̄ia sancte marie. ij. ff. de rei vē. q si dolo. ⁊ l. si aūt. §. fz si ig. vbi ꝙnus rei vē. si dolo desijt possidē bētur p possessore. Idē i ꝙnto petitione hērditatis. ff. de pen. here. sed ⁊ si. §. qō ait. ⁊. §. pinde iquit. Idez in ꝙnto nōrali. ff. de nora. si bone fidei. ff. si ex nor. cā aga. l. ij. §. j. Idē in ꝙnto qō vi aut clā. ff. qō vi aut claz. l. semp. §. antepe. ⁊ idē in silibus. Hec aūt regula vera ē quo ad hoc. vt in tantū teneat: qui dolo desijt possidere in quantū possidēs. nō tñ tenet taliter: nā ℣ possidentē datur directa: ℏ aūt dat vtilis. vt. ff. ℣ nōrali. l. electio. §. vl. Quid sit dolus dixi. ℣. e. ti. scieti. Et ē si. ad hanc regulā. ℣. de do. ⁊ cō tu. ꝙtigit. vbi ille q cā rei reseruāde ñ pōt adipisci possessionē ob dolū vel potētiā rei: elapso anno efficit verus possessor. ac si possedisset cozporaliter. ad idē. ff. de dolo ⁊ elegant. §. si dolo Et nō ℏ de fictione: qꝫ ius fingit eum possidere: qꝫ non possidet in veritate: ⁊ imp. tor constantaneum nobis est vbi nulla stipulatio fuit interposita: itelligi eā adhibitam. C. de rei vxoris act. circa pn. ad idem. ff. de adop. si arrogator. xvj. q. iij. si sacerdotes. de transla. inter cozporalia. ⁊ facit quod dixi. ℣. eo. si ne possessione. dicit tñ lex: qꝫ p fictionem iuris veritas non cōfunditur nec deletur. C. de iure do. in rebus. Et nota qꝫ cōtra eum qui dolo desijt possidere: ⁊ fecit vt non haberet possibilitatem dandi: iuratur in litem ad estimationem rei ⁊ ibi precedit iuramentum ⁊ sequitur iudicis tratio: ⁊ est speciale: quia illud iuramentum est de effectu. nō de veritate: qō dic vt plene nō. ff. de in lit. iurā. videamus. §. iurare. Item nō qꝫ hec regula locū hz in ꝙnto ⁊ etiā in ꝙlato quo ad bona ꝓpria. Si aūt eccl̄ia desinat possidere dolo ꝙlati non hz locum in eccl̄ia iste rigor: qꝫ delictum' psone ⁊c. vt. j. eo. delictum cum suis cōcor. ⁊ hoc no. ber. ℣m lau. ℣. vt lit. pen. eccl̄esia prima in vl. glo. Item no. qꝫ regula dicit dolo: qꝫ si sine dolo tempore quo mota est lis: vel quo res iudicatur desijt possidere absoluitur. ℣. excep. aduersario. ff. de rei ven. sin. autēm circa pn. Sed si iterum incipiat possidere: ⁊ iterum agatur contra eum non obstat excep. rei iudi. vt ibi dz. Si agens dicat reum dolo desijsse possidere: reus autez dicat qꝫ desijt sine dolo: quis habeat ꝓbare queri solet: de quo dic vt no. per ber. in ꝓdicta decre. ℣ excep. aduersario. ⁊ quod. ℣. dixi qꝫ qui sine dolo desijt possidere absoluitur: verum intellige cū a pncipio sine dolo possedit. Si autez a pncipio dolose possedit: puta ꝙ vsuras furtū vel rapinā vl̄ sili mō ēt si sine dolo possidē desijt: puta naturali iteremptione vel casu vel furto vel violentia nihilominus tenetur de vsur. cum tu. de rap. super eo. ⁊. C. ℣ furtis subtracto. ff. de vi ⁊ vi armata. l. j. §. rectissime ⁊ facē qō dixi. ℣. eo. mora.

TAle non dz. ℣bone ca. xij. q. ij. si quos seruis. vbi eps manumissit bonuz benemeritū cui dedit vltra. xx. ℔ illud amplius tñ reuocabit. ℣. de preben. dilectus. vbi confirmatur factum legati in vno capitulo ⁊ nō in alio. C. de dona. sancim⁹. vbi tenet donatio ꝙ pte: ⁊ ꝙ pte non tenet. Et no. qꝫ ℏ ē brocardum ⁊ pro hac pte facunt iura. ℣. inducta: ad idem. xxxvij. di. turbat. ⁊. c. sigd veri. j. q. nonne sodomite. ⁊. c. dñs declarauit. xij. q. v. qz. xvij. q. iij. q. j. ℣. xxij. q. iij. inter cetera. xxij. q. iij. qd ꝙ ℣ ꝙse. di. iij. si nō sanctificatur. ℣. de ar. cum tempore. de donatio. apestolice. ⁊ qō ibi no. de testa. rainutius. ⁊. c. rainaldus. in sti. de inuti. stipu. §. qꝫ si quis. vbi si stipulor mihi ⁊ alij tenet stipulatio ꝙ dimidia: pro alia dimidia non. ff. de vsur. vsuras. vbi illicite vsure non vitiant sortem. ⁊. e. tu. l. placuit. vbi stipulatus vsuras vltra modum licitum vel vsuras vsurarū licitas tñ petit: lz ñ vltra: ⁊. ff. de iur. do. l. siue generalis. vbi si generalis curator vel spāliter dotis dande causa ꝙstitutus amplius ꝙz fuerunt mulieris facultates ꝓmiserit: non valet ipso iure promissio in supfluo: sed vsqꝫ ad licitum modum bene: ⁊ C. de transac. si ex falsis. vbi transactio tenet ꝙ parte ⁊ ꝙ parte non. C. de vsuris cum allegas. C. si cer. pe. si ꝙ mutua. vbi pene ꝓmissio tenet vsqꝫ ad legitimā quātitatem vsurarū ⁊ non vltra. ⁊. C. de secundis nup. hac edictali. §. si vero. vbi si vltra statutum modum relinquitur vitricovel nouerce: id quod plus est solummodo reuocatur. C. de liber. preter vel erbere. aūt. ex causa. vbi dz ex causa pteritionis vel erberedationis irritum est testamentū quātū ad institutionez: cetera nā qꝫ firma permanent. ꝙ que ⁊ silia ꝓbatur vtile ꝙ iutile non vitiari. Econtra qꝫ vtile vitiet per inutile probatur. ix. di. si ad sacras. xxiij. di. quozūdaz. iij. q. ix. pura. ℣. de of. dele. cum super. ⁊ c. super qōnum. §. si vero de re iudi. ad ꝓbandum. ff. de aqua quo. ⁊ esti. l. j. §. item queritur. ff. de ar. l. pedius. vbi ꝙpromissum buū ⁊ liberum factum non tenet. ff. de transactio. cuz hi. §. preter. vbi requritur totum viliter gestum ⁊ insti. quibus mo. tol ob. §. preterea. vbi ꝓpter stipulatio vtilis vitiatur preterta sequentis nouationis licet sit vtilis. Solu. dixit bart. o. b. ix. ⁊ hoc nō. iij. q. ix. pura qꝫ vtile per inutile vitiatur. vbi in iure id inuenitur expressū alīs non. vel dic plenius qꝫ regulariter vtile non vitiatur per inutile vt hic patet. vides. n. qꝫ hec pars ꝓbandi. sc. negatiua hic ponit ꝙ regula: habemus igitur stare regule nisi spālitatis rō vel casus specialis cōtra regulam appareat: vt dixi. ℣. in rubrica. Est aūt ꝙtra hāc regulam. casualiter inuenirē vtile vitiari per inutile: vt in ꝙnjs. Et ē spālitatis rō: qꝫ vtile ⁊ inutile sunt inseparabilia: vt vides in. c. quozūdam. in decre. cuz super. ⁊ in decre. sup qōnum. ⁊ in decre. ad ꝓbandum. in l. pedius. ⁊ in oībus ꝙnjs ꝓbatur optime hec solu-

tio.ff.ō aquā quo.ꝛ esti.l.j.§.trebati⁹.ꝛ.§.Item queritur.dī in.in.§.trebati⁹ qꝫ ſi habeo ſeruitutē ducendi ad aquā certū numeꝝ pecoꝝ ſi plus ducaꝫ: ſuperflua poterit dñs remouere:ꝛ in.§.Itez quꝛitur.dī qꝫ ſi habeo ſeruitutē ducēdi certā aquā p fundum tuū:ꝛ ego aliā aquā illi miſceo.qꝫ a toto poſſe phiberi. Nō ergo diuerſitatis qꝛ pecora ſepabilia ſūt: aq̄ mixta inſepabilis:ideo ſolus a ſuperfluo ſecundo a toto. Itē pbatur optime ff.ō edil. edic. plerūqꝫ.ꝛ.l.ediles.§.cū aūt.ꝛ.§.ſe. vbi ſi difficilis ē ſeparatio:redibito vno redibet ꝛ reliquū:ad idē.ff. de le.j. plane i pn.ff. de ꝓ.ob.l.j.§.ſed ꝛ ſi mihi.ꝛ.l. que extrinſecus cū ſi. Colligitur ſolutio.ff. de vſur. l. pecunie. j. rū. in vl. glo. Ar. ō.ff. de donationib⁹ iter vi.ꝛ vro. ſi ſpōſus.§.ij. Sed illud ſpāle donationū fauoꝛe. Itē ō pdicta.ff. cōia pdio. l. ꝓpꝛ ſolū: vbi ſi vēdo ꝓpꝛ ſolum ita vt mihi ē vicino fuiat: mihi ſoli ꝛ nō vicio ſeruit⁹ acgrit ꝛ.ff. qꝫ cū fal. tu. l.j.§.ſꝫ pōp. vbi ſi verus tutoꝛ auctez pſtitit cū falſo tutoꝛe tenet ipſius veri tutoris auctas:ꝛ ſō ſubdiſtinxerūt qdā qꝫ ſi vtile ꝛ inutile ſūt inſeparabilia ꝛ vitiū ē i re. tūc vitiatur vt.ō. dictuꝫ eſt. Si aūt vitiū ē in pſona adiecta tūc nō vitiat:ꝛ ſic ītelligant hec ꝓria. Sꝫ hec ſolutio reꝓbari vī p pdictā decre. de of dele. cū ſup ꝛ ideo poſſet rñderi ad pdi. l. j. ff. qꝫ cuꝫ fal. tu. vt no. ber. vel poſſet dici qꝫ in illa. l. verus tutoꝛ ꝛ falſus auctem nō ſimul ſed ſeparatim pſtiterūt:ꝛ ideo cum actus ꝛnus ſcui nō fuerit: vtile nō habet p inutile ſeparari. Ad. l. ꝓpꝛiū. ff. cōia p. bñ fateoꝛ qꝫ ſeruit⁹ ē res idiuiſibilis: ſed ibi vēdēs ſeruitutē integrā ſibi ꝛ integrā vicino acgrere voluit: ſeruit⁹ aūtē vicini bñ ē ſepabilis a ſeruitute vēdētis.ꝛ iō altera vtilis p alterā iutilē nō vitiat. Ad leges aūt ſupius allegatas. ff. de ar. l. pedi⁹.ꝛ.ff. de trālac. cū hi. §. ſi pretoꝛ dicto qꝫ ibi ñ erāt duo quoꝝ alterꝝ vtile alterꝝ iutile: ſed vnū ſolū. ſ. trāſactio ſup alimēt̄ i ſecūdo caſu iualida q: nō q̄ſierat ꝓtoꝛ ō oib⁹ q̄ mādat vltimum ē melioꝛ ꝓma ſolutio. vī tūfallē pdcā ſolutio i caſu. ff. ō fideuſſ. l. grece. §. i oib⁹. vbi dī qꝫ ſi fideiuſſoꝛ obligat⁹ ē i duplo ꝛē cāz q̄ꝫ ꝓncipal. oīmō ñ obligat. ſꝫ hꝫ opīonē illā q̄ reponit oīmō nō obligat i eo. l. qꝫ excedit nō ō dicit.

a Ꝛ eo nō dꝫ. Bo. ca. i eo g dicit decre. epl̄as non anctēticas. q: nulla dꝫ ꝓ ſe allegare. ſtr. di. ſi romanoꝝ. ad idē. viij. di. quo iure. Itē pone i eo q impugnat compoſitionē q er ea būficiū nō ꝓſeqt. ō. ō cenſi. cū oliz. Itē i eo q impugnat teſtū: dicēs illō ſofficioſū ſi id ꝓbe dixit ꝛ ſuccubuit: qeqd er teſtō capiebat perdut. ff. de iof. reſta. pap. §. meminiſſe. ad idez. xiij. q. ij. ꝫ ꝓpoſtez. ō. de teſti. pūtiū. C. de his qb⁹ vt idig. l. alia ē. ꝛ dicit lex abſurdū ē quē redire ad id qō ſemel renūciandum putauit. C. de reb⁹ cred. ſigs iuſiurādū. ꝛ facitad hāc regulā. ō. e. quod ſemel. ꝛ quo ibi dixit:ꝛ qō hic dicit miſus extitit: dic cum effectu ſaltem q̄ſtū i eo fuit: qꝛ ſeuerauit ſi aūt ſimplr ꝓteſtaret ſecus eēt: vt itelligit ber. pdi. de cre. ō teſti. pūtiuꝫ. Itē ſi ſcipet agere: vel ercipe.ꝛ dīſtēt aū ſniaꝫ. vt pbant pdicte. l. pap. § meminiſſe.ꝛ. l. alia ē:ꝛ hoc no. ber. i pdicta decre. de cēſi. cū oliz.ꝛ qō dicit hec regula vez itelligo niſi foꝛte ex neceſſitate officij habuerit ipugnare. nam tūc ꝓpo noie fructū ꝓſeq poſſet. hoc ꝓbat. iij. q. vij. §. tria. ō. ſi ō patrē pupilli. ff. de poſtu. l. vl. ff. de iudiciis liam⁹ aut.ꝛ meli⁹. ff. de admi. tu. vel cu. cū quedā vbi filius ꝓteritus a matre tutoꝛ vel curatoꝛ inſtituti heredis hereditatē adeundo noie pupilli ſibi nō ꝓindicat. ad hoc. ō. e. li. de elec. c. pe. §. pozzo. Itez ſi qs impugnet ſniaꝫ in vno capīoꝛ ex alio capīo ꝓſequitur fructuꝫ. de teſta. rainutius.ꝛ.c. rainaldus ꝛ facit qō dīri. ō. regula ꝓpri. Et ꝓcoꝛ. ad hanc regulā. j. q. vij. c j. rcvj. di.

bibētur omnia que ſequuntur ex illo. dem.

Ꝓ Uralis locutio duoꝝ numero ē cōtenta. ō. ſi imperatoꝛ. de poſtu. c vl. ꝛ ſike ē qō dī: frustra legis iploꝛat auriliū ꝛē. de vſur. qꝛ frustra. Itē nō qꝫ ſic nō dꝫ qs ꝓſeq fructū er eo qō ipugnat vt h. ita ecōuerſo nō dꝫ qs ipugnare id er quo fructū ꝓſequit. xix. di. c. i. iij. q. ij. ſigs teſtib⁹. iij. q. vi ij. cuius in agendo. de cenſi cum olim in fi. ad hoc de tranſac. exſtis. ꝛ aperte. ff. de iure do. l. cū in fundo. v. ꝛ ſiq dē. ff. ſolu. maſed ſi ideo. ꝛ hoc ſane ītelligas ſm ea que dicta ſunt. ō. in alio caſu.

b Ꝛ Um qd phibet. Bo. ca. in ꝓhibito a carnib⁹. q phibitus ītellit ab oibus q̄ trabūt ſniaꝫ oꝛiginē. iij. di. deniqꝫ ꝛ phibita concupiſcētia p legem phibita intelligūtur oia mala que ſequūt er illa: de ꝓſti. nā ꝓcupiſcētia. Itē phibita alienatione. ꝓhibita intelligūtur venditio donatio manumiſſio ꝛē. C. de rebus ali. nō alie. l. vl. ad idē de re. ec. ñ alie. nulli. Itē phibito officio:ꝛ beneficiū. xxxj. di. oēs. Item ꝛ furto phibito. phibet oīs rei aliene illicita vſurpatio. ꝛ phibita mechia oīs illicitus ꝓcubit⁹ phibet. xiij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. ꝛ cui phibetur eccle cōio ꝛ eius ſtipēdia phibita intelligunt: de ap. paſtoꝛal. in fi. ad idē. ff. de huis expoꝛ. l. cui. Et ꝓcoꝛdat ad hanc regulā. ī. e. acceſſoꝝ.

c Ꝓ Uralis locutio. Bo. ca. de cōſe. di. j. hoc queqꝫ ibi dñs vobiſcū. duos numero ꝓhendit. Itē. ō. e. li. de ꝓbend. is cui. §. i. vbi beneficioꝝ noie duo tantum beneficia ꝓtinent. Itē p. l. ff. de ma. teſta. l. libertas. §. poſt annos. nā ſi ſegeſt libertas ſeruo poſt annos de duob⁹ itelligaf. Item ſi ꝓmittitur vel legatur poſt dies de duobus intelligitur. ff. de ver. ſi. l. inſtē illā. §. ita datā. Itē per. l. ff. de teſti. vbi numerus. vbi ſunt hec verba:ꝛ. iij. q iij. vbi numerus. Cōtra. ff. de op. lega. l. i. vbi dī qꝫ ſi alicui legata eſt ſeruoꝝ optioꝝ tres eliget. So. ſpāle eſt i fauoꝛem vltime voluntatis: vt ibi potius ſequamur quod dazmedium q̄ꝫ minimū: qꝛ ad minus de duobus ītellerit er quo dirit in plurali:ꝛ forte de pluribus ſequamur ergo quod dazmedium:ꝛ ſic optet tres. vel dic vt ibi not. qꝫ vbi legatus fuerat equus vel ſeruus quem ſerui teſtatoꝛis elegerint q: os ſeruos legatarius optare debeat tunc optabit tres ſeruos qui ēt gent ſibi equum vel ſeruum legatū:ꝛ ideo tres qꝛ duo de facili diſcoꝛdarent. vij. q. i. nec nouum. ō. de ar. c. i. ff. de ar. item ſi vnus. §. principaliter.ꝛ qꝫ hic dicit qꝫ pluralis locutio eſt contenta duoꝝ numero verum eſt regulariter:ꝛ vbi eodez vī alio iure non adijcitur numerus. vt in ꝓdicta. l. vbi numer⁹ canoniz. iiij. q. iij. In cauſis igitur ꝛ inſtrumentis regulariter duo teſtes ſufficiunt. Interdum tamen vnus ſufficit vbi ſcilicet nulli fit ꝓiudiciū. de conſe. di. iiij. placuit.ꝛ multi ſunt caſus in quib⁹ requirunt tres ad minus. Primus i depoſitione pecunie in aut. de fi. inſtru. §. ſi quis igitur vult col. viij. ité qñ iperitus lr̄arū ꝓbit in ſcriptis. C. ſi cer. pe. l. vl. In inſtrumēto de quo fit ꝓparatio. C. de fide inſtru. l. pe. Quando pr̄ legitimat filiū naturalē in inſtrumēto publico: in aut. vt liceat ma. q. a. §. ad hec. coll. viij. Ad⁹ mulier fatetur ſe ꝓ interceſſione

aliqd recepisse.C.ad vell.antiq. Qñ qs vult infirmare testñ quod facit pō transcursū decēnū.C.de testa sancimus. in fuentario.C.ad le.fal.auc.sed cū testator in pūcta scriptura vt fidē faciat.C.qui po.in pig ha.scriptura.s.itē.v.regruit dū ptractus excedit libā auri in q̄tate.C.si cer.pe.auc.sed nouo.z i codicil.z donatōe ca usa mortis silr.vt.C.de dona.cā mor.l.vl.itē i testamentis cōiter.vūm testamento tñ cecī.viij.C.q te sta.fa.post hac consultissima.aliqñ.v. vt i testō rusticī vt in mūicipijs z vil

Tputari nō debet ei p quē non stat si nō faciat quod per eum fuerat faciēdū

lis vbi ē hominum raritas.C.de testa. Aliqñ sufficiūt duo vel tres vt in testamēto facto inter filios z nepotes.C.ō testa.hac ꝙsultissima.interdum requiruntur.xv.testes C.de pri.fa.scri.l. vna.interdū plures.ij q.iiij.pful.z.c.se.z nō.id qđ hic dicit ō plurali locutiōe nō habet locum in pnominibus vt nos vos vester ꝛc.nā vnus ptatus scribit z ei scribitur hoc in plurali z papa semp de se scribit sic.s.ō cri.fal.q̄ graui.

a Tputari nō dz. Pone ca.in eo qui dz appellationez pſequi infra annū cui nō iputaf si p eū no stetit.ij.q.vj. anteriorz.in eo q dz pmoueri ad sacerdotiū infra annū cui nō non currit annus ipse si iusto impedimēto detētus pmoueri nō potuit.s.e.li.de elec.cōmissa.§.j.in eo qui rem emit sub pacto legis cōmissorie.s.q̄ si infra triennū pcū solutū non esset:res foret inempta.z emptor in termino soluere volens si nō habuit cui solueret sibi nō imputatur.ff.de.l.cōmis.l.cōmissoria.in fi.ad idē.xliij.di.epheſijs.s.de eo qui mit.in pos.c.ij.vbi de hꝫ facit.C.de ꝙdu.inser.l.vl.Et nō.q̄ dicit per quē nō stat q̄ nō sufficit velle nisi ad opus pceda tquantū in eo ē.s.de eo qui mit.in pos.c.j.ipossibilitas ergo facit sicut a pncipio anullat obligationem.s.e.nemo pōt.ita z ex post facto elidit vt hic. Si tñ tenetur quis aliquid facere infra certū tempus nec per eum stetit hꝫ nō iputetur:tñ post tēpus tenetur.de do.z ptu.cū dilecti.ff.de arbi.i.celsus.Consulo tñ q̄ si pōt infra tempus de impotentia ptestetur.ij q.vj.post ap.ad hoc de ap.c.vl.z.C.de iure emphi.l.ij.in fi.cū suis ꝙcor.ad id quod diri q̄ post terminū tenetur.ꝙtra.de spon.sicut.ff.de le.iij.nemo pōt.Et concor ad hanc regulam de elec.c.vl.vbi tempus datum ad eligendum non currit ei qui non pōt eligere nisi ex quo in mora fuerit petendi licentiā.ad idem de ꝙcef.pben.quia diuersitatem Quid dices de eo qui sua culpa incidit in casum ppter quem postea facere nō potuit qđ per eū fuerat faciendū. Videtur pmo q̄ sibi sit imputandū.quia regulariter quis de casu tenet qui sequitur culpam.l.di.sepe.z.c.studeat.de eta.z quali.c.j.z quod ibi no.facit.l.xxxvj.di.non satis.z qui ma.accu.pos.c.j.z quod ibi nō.facit.l.xxxvj.di.non satis.z qui ma.accu.pos.c.j.z quod ibi nō.z ſi.ff.qđ me.cā.l.si mulier.vbi metus illum non excusat quia sua culpa incidit in metum.In contrariū videt pdicta iura de elec.c.vl.de concef.pben.quia diuersitatez.ar. de pigno.significante.ibi in captione ꝛc.de sponsa.veniens.ij. Sed casus ē spālis.z dicit ler q̄ qui iniuriose vel libidinis cā inimici vel meretricis fregerit ostia:si fures non ab eo inducti postea res asportent non tenetur furti.ff.de fur.l.vex.z.l.qui i furie.in pncipio.pterea deportans si non potuit ꝙcuratorez dimittere bene restituitur z tamen culpa sua absens erat.ff.de mino.l.papi.Item debitor ppter inopiam excutatur cedendo bonis etiam si sua culpa in illam inciderit.de solu.odoardus. ff.de dolo.nam is.Satis videtur dici posse q̄ imputandū sit illi ppter iura pmo inducta hinc etiam dixit ler non debē succurri ei qui in necessitate se posuit.ff.qui satisda.co.l.si fidemſſor.vbi dicitur q̄ si reus non pōt satisdatione dare vbi conuenitur.z in alio loco eiusdem ꝙuincie dare velit si satisdatione necessaria erat audiendo est si voluntaria non: q̄ ipse sibi necessitatem imposuit.ad idem.ff.si quis cau.l.ij.§ si quis tamen.vbi dicitur.q̄ qui ſn iudicio cōparere debebat.si quid est qđ ei imputetur tempestatē vel vi fluminis ptendere non poterit.ar.ad hoc de elec.cum in veteri. Ad ira in contrarium inducta rñdeo z dico q̄ decre.vl. de elec.z decr.ō ꝙcef.pben.q̄ diuersitatē loquūt de quadaz pena

Idem. Accessoriū naturā sequi ꝙgruit pncipalis. dē

canonis pdicta solum cōtra negligentes.vnde ibi culpa sine negligentia nō punitur.hoc satis ꝓbat ipsa decre.q̄.vel dic q̄ si ex culpa imponitur aliqua pena vt suspensio vt in pdic.decre.q̄.vel deportatio vt in.l.papinianus:tūc culpa illa vlterius puniri nō debet.ad hꝫ xiij.q.ij.c.vl.de iudi.at si clerici.als.n.sequeretur q̄ suspensio idem eēt quod pnatio.z deportatio idem qđ bonoꝝ ademptio:quod esse nō debet.Ad decre.significante dico q̄ si forte sine culpa sua erat in captione.z ibi etiam est alia rō.s.q̄ pmo pecuniam miserat per eū quem fidelem nūcium credebat.Ad pdic.l.verum.z l.qui iniurie.dico q̄ verē est q̄ nō tenetur furti:tamen cōuentus de iniuria tenetur emēdare dānap illos fures illata.q̄ qui occasionē dāni ꝛc.de iniur.de da.da. c.vl.Ad hoc quod de inope dico q̄ impossibilitas causa hoc inducit.

b Accessoriū.hec regula sūpta est er.l.ff.e.ti.cū pncipalis z.l.nihil dolo.§.cū pncipalis. Po.ca.in pncipali destructo.qz dz destructū z accessoriū.xvj.q. vij.z hoc diximus Itē si cā pncipalis.s.matrimonij cōmittitur.sic z accessorij.s.dotis.de do.post d'uor.resti. de prudētia.itē si non tenet ꝙtractus nec ipsius accessoriū.C.de legi.nō dubiū.ꝙcor.de so.ppe.si diligenti. de of.dele.prudentiā.§.serta.in fi.de fi instru.inter dilectos.ad fi.s.e.li.de rescrip.c.j.z.c.pe.z optime.per ō ere.s.e.de of.dele.si sup gra,vbi ptās executor datoꝝ ad gratiam nō perit re integra more ꝓcedentis sicut nec gratia.quia potestas illa accessoria est ad gratiam z de rescrip.cum ex officiō,vbi sicut non pscribitur visitatio vel ꝓcuratio ratione visitationis debita.Cōtra s.de iureiur.debitores.z.c.contingat.vbi de hoc.z.s.e li.e.ti.licet.vbi tenet accessorium z nō principale. Solillud ppter anime periculum quod eueniret si non seruaretur iuramentum.z dic vt in pdicta decre.cum cōtingat.Item ꝙtra.C.de ēpali audientia.auc.liberi furiosi.vbi tenet legatum z non testamentum vel heredis institutio.Solillud spāle in odium filiorum qui contemserunt partem.vt nō.ber.i pdicta decre.dilectos Item contra.C.de lui pig.l.intelligere.vbi sublata psonali remanet hipothecaria.sed dic vt ibi.quia nō fuerat sublata personalis pacto sed tempore.z personalis tollitur spacio.xxx.hipothecaria spatio.xl.annorū. z ideo sublata personali tempore adhuc remanet hipothecaria per.x.an.C.de prescrip.xxx.an.l.cū notissimi.secus si pacto vel alio modo.vt.s.diri.Item cōtra C.de pdi.mi.l.etsi is.vel qui deierat ē curator vendidit rem minoris z sic non tenuerat venditio: valet tñ obligatio ō euictiōe.Solꝫ si tenuerit vēditio q̄ ad pupillū vel minorē:tenuit tñ q̄ adillū curatorē olim.z iō cū q̄ ad ipsū tenuerit pncipale,nō minꝫ si tꝫ accessoriū.

Itē .ff. C. si aduer. ven. l. j. ꝛ auc. facta. dic vt .s. Itē. ff. q bus mo. v sufr. l. q tñ i pn. ꝛ l. pcede. ff. de fideiuss. l. generaliter, sz illa sūt spālia. Item no. ac. C. ō pac. l. pacta que ō. q i pactis q̄ fiunt pter legē tenet accessoriū ꝛ si pncipale: i his q̄ fiūt bz legē vtrūq; i his q̄ ō neutruz Cōcordat ad hāc regulā. ff. de pecu. lega. l. ij. ꝛ ff. ō penu. leg. l. ij. vbi dī q pempto pncipali pimitur accessorium.

a Q Ui tacet. Po. ca iiij. di. si seruus. q. s. de psump. nōne ff. solu. ma. l. ij. §. voluntatē: vbi dī q pī agēs de dote filie de ipsius volūtate vī agere: si filia non ōdicat. Et nō q̄ q tacet iterdū cōsentit: vt: h ꝛ i supdictis iurib⁹ votū emittit. xxvij. di. c. j. ꝛ simulat. lxv. di. si forte. ipunit. tē. pmittit. xliij. di. sit rector. offert. xx. q. ij. c. j. occidit. xliij. di. ephesijs. ē ꝙtumar. lxv. di. c. vl. iterdū nec ꝙsentit nec ōdicit. j. c. pri. dic ꝛ ibi statim dicam.

b Q Si qui tacet. Hec regula sumpta ē ex. l. eo. ti. l. qui tacet. Et no. q̄ tacē ē quod dā mediū inter exp̄essam voluntatē ꝛ exp̄essaz ōdictionē. Pone ergo casuz i eo ō quez fertur suia q̄ tacens nō habetur p sentiente: nec p ōdicente infra x. dies ifra quos semper appellat. ij. q. vj. anteriox. Itē pone i. plato q̄ tacet ex cā: puta. ꝓpter scādalū. s. de rescrip. nibil p dest. de cog. spi. sup. eo. de iureiurā. mulieri. Itē pone bz accur. in tributoria. nam si seruus ītrahit dño ōdicente tenetur de peculio tñ ꝛ deducīt quod debeī dño. ff. de pecul. si quis būs. §. etiā si eo exp̄esse volēte teneī qō iussu insolidū. ff. qō iussu. l. j. vbi aūt scit ꝛ tacet teneī tributoria: ꝛ sic nō insolidū: nec deducit sibi, debituz ff. de tribut. l. j. §. sciaz. ff. de exercito. l. §. ſz his. Prima regula fallit. xxvij. di. c. j. liij di si seru⁹. xx. q. ij. c. j. §. de psump. nōne. s. de iur. calū. c. vltu. in fi. s. e. li. ō cōsel si post prestitū. ff. so. ma. l. ij. §. volūtatē. ff. de liber agno. l. j. §. penā. ff. loca. item queriī. §. qui p impleto. ꝛ vbi cūq; tacitū pactū inducīt a lege. ff. de pac. l. qui i futuꝝ. Secūda fallit i eo qui tacet vbo sed ōdicit facto vel signo. lxriij. di. c. j. Item in episcopo qui tacet commonitus a vicinis episcopis qui habetur p contumace. lxv. di. si forte. Item in his i q̄bus regnīt exp̄essū ꝙsensus. vt i adulto q̄ cathezizat: de ꝙse. di. iij. cū pro paruulis. ꝛ in vsitate imponēda. ff. de serui. vrba. p. l. inutilem. ꝛ i procuratore ꝙstituēdo ff. de pecu. l. filius §. inutilē. ꝛ i furto. ff. de furtꝝ. q vas. §. vetare. ꝛ soluendo matrimonia. ff. de ritu nu. i eo iure. §. deinde. ꝛ exp̄esse bz testator nomē heredis dicere. C. de testa. iubemus. Itē i casib⁹ no. ij. q. vj. pleriq; qd ergo i his dicet: nunqd tacēs hēbīt p ꝙsentiēte an pro ōdicente So. dicūt qdā q̄ regulariter tacēs hēbitur p ꝙsentiēte facit ad hoc. s. regula pcedens. fallit i casib⁹ supdictis vel dic scdo q̄ aut ē tale factū q̄ fieri ñ pōt me prohibēte. p. ca. iiij. di. si seruus. ꝛ tūc taciturnitas hēbīt pro ꝙsensu. fallit i casibus supdictis: aut ē tale qō fieri pōt me ōdicē. e. po. ca. ff. de ꝙtra. emp. rē alienā: ꝛ tūc taciturnitas ñ obest: nā dicit regula iuris culpa caret q̄ scit ſz prohibere nō pōt. ff. e. l. culpa bz Jo. q̄ hoc no. xxvij. di. c. j. ꝛ ber. de psūp. nōne. vel dic ētio: q̄ i facto

Q Ui tacet cōsentire vi detur. dem.

Q Sq tacet ñ fatet: sz nec vtiq; negare vī. dem.

Q Uspicim⁹ i obscuris qō est verisimilius vl quod plerunq; fieri consuevit dem.

Q Sq i nius succedī alteri⁹ eo iure quo ille vti debebit. dez

Q Resumīt ignorātia vbi per piscibili ꝛ honorabili meritorio taciturnitas hēt p ꝙsensu vt i pmis iurib⁹. Jn scō aūt qō nō ē ꝙpiscibile honorabile ꝛ meritoriū sed onerosuz: necessarius ē exp̄ssus ꝙsensus sicut ē q̄ gs assumit procuratoris officiū: q̄ res sua seruiat: vt i sc̄ūdis iurib⁹ ꝑm inno. q hoc no. de elec. i genesi. qō vez puto hoc addito: q̄ vbi ius in penā statuit quē tacentē haberi pro ꝙsentiēte vel ꝙfesso: sic hēbit: sz factū sit onerosum: exēplifica p decre. de iura. cal. c. vl. i fi. ꝛ .s. e. li. de ꝙsel. si p⁹ p statū ñ si. Cōcordat aūt ad hāc regulā. l. ff. ꝙdi. l. sabinus. vbi soci⁹ patiens hēt pro ꝙsentiēte q̄stū ad hoc q̄ non agit ad demolitionē: ꝛ sic quo ad ſz habeī pro consentiente. agit tamen ad interesse ꝛ sic quo ad hoc hēt pro ōdicēte: ꝛ vitaie ꝙsiderata tacēs nō loquit: ꝛ sic nec ōdicere nec ꝙsentire vī: huī⁹ aūt varietatē videre potes p solutiones superiozes simul iunctas.

c Q Uspicim⁹. regula sumpta ē ex. l. e. ti. l. ān obscuris ispici. Po. ca. i viro q̄ rit cū vidua: ꝛ longo tpe habitauit cū ea illa dicit se icognitā: i hoc obscuro psumīt cognita: qō ē verisimilius. xxxiij. q. j. siquis acceperit. Itē cancellata vel obscurata ſra nois psumīt ibi illā ſram fuisse de qua ē verisimiliuꝝ de fi. instru. inter dilectos. Item in dubio verisimile ē filiū ī iuste exheredatū. C. de inof. testa. auc. nō liceat parenti hic autem repete quod dix. l. s. e. ti. in obscuris.

d Q Si q̄ nius. Hec regula supra ē ex. l. e. ti. q i ius. Po. ca. i pacto: q̄ eodē vtet successor quo pdecessor. xviij. q. ij. eleutherij. Itē quemitur successor p rescriptū ipetratū ō pdecessorē. s. de fo. ꝙpe. dilecti. de hoc de rescrip. ſignificauit. Itē pone p hīdē q̄ ñ vsucapiēq; ō vsucapiebat defunct⁹. ff. de diuer. ꝛ tē. pscrip. l. cū hēs: qō dic vt dixi. s. e. cū qs i ius hēs emī successor ē iuris. Hec regula fallit. ff. de ꝓba. l. pcula. vbi illa pcula fideicōmissuz: qō ꝙpensare potuisset cū testatore: cū heredibus nō ꝙpensat. Itē fallit vbicūq; morte defuncti confirmatur donatio: ibi. n. nō penitet heres. C. famī. herc. l. filie. Itē in casu. ff. ad. l. fal. reperitur. Itē fallit i quentionib⁹: vbi ex persona successoris mutatur forus: hic ē q̄ clericus etiā i ciuilib⁹ ꝛ patrimonialib⁹ quenīt cozā suo iudice. a j. q. j. nullus epūs. de fo. ꝙpe. cū sit. ꝛ. c. si diligēti. Itē fallit i casu .s. eo. li. de iurepa. c. vno vbi eccl̄ia q̄ succedit laico patrono. bz. vj. mēses: cuz tñ ipse laicus solū. iij. habeat. Item legatarius legatum acceptare nō pōt pro parte ꝛ pro parte respuere: si tamen decedat pluribus relictis heredibus: vnus heres pro sua parte poterit acceptare ꝛ alter pro sua pte respuere. ff. de. l. j. l. legatarius Et ē rō huius regule quare eodem iure vti bz: q̄ plus iuris hīe nō pōt: q̄ nemo plus iuris ꝛc. j. e. nemo pōt cū si. minus nō. q̄ heres censetur eadem ꝓsona cum defuncto: successor cum pdecessore: patet ergo idem ius vtriusq;. Et nota q̄ dicit eo iure q̄ non eo ꝓuilegio ex sui persona: si ꝓsona fuerat pdecessoris ꝓuilegium: vt .s. eo. ꝓuilegium cū suis cōcor. Idem dico de pacto ꝓsonali. s. de trāsa. decetero. ꝛ .s. de ꝓbē. nūsi cū si. ꝛ facit hec regula ad ea q̄ no. de ꝓben. tuis.

e Q Resumīt ignorātia. Po. ca. lxxxij di. proposuisti in fi. ſm q̄ ibi iacet ſra de sen. ex. si Jo. ij. ꝛ. ff. de probā. l. verius Cōtra. xvj. di. q̄ dicitis. j. q. j. siquis a simoniacis. ix. q. j. ordinationes. xxxiij. q. ij. i lectiū. ō. de elec. innotuit. cū similibus i quibus iuribus dī q̄ nō ꝓsumūtur ignorātia ſz pcti⁹ scia. So dic vt nō. ō postu. c. j. in. ij. glo. de ꝙsti. c. ij. vt i ꝑdicto. c. lxxxij. di. proposuisti q̄ circa ea, que publice fiunt presumitur scientia

nisi ꝓbetur ignorantia: circa ea que fūt occulte ꝓsumīt igno
rātia nisi probetur scientia vt hic Et scias q̄ hec regula vera
ē i his que quis scire vel indagare non tenet. In his aūt que
quis scire vel indagare tenet: dz locū: sicut i elīgēdo prelato
lxj.di.c.ij.viij.q.ij.dilectissimi.de elec.cuz in cūctis.⁊ ideo ibi
ꝓsumitur scientia: nisi probetur ignorantia: vt eodem titu. innotuit.
Ad hoc est quod dicit lex q̄ magistratus te
netur de idoneitate tu
toris vel curatoris quā
nominauit inquirere:
⁊ ideo imputatur si ido
neus non est. C. de magis-
tra. conue. l. penul. ⁊ per totum: ⁊ illud
quod hec regula dicit ꝓsumitur: est aūtē huj⁹ virtutis hec pre
sūptio: vt trāsferat on⁹ probādi i aduersariū vt. ff. diri. ⁊ idē ē
i alijs casib⁹ q̄ nō. vj. q. vl. actor. ff. vt ec. bñ. vt nr̄z. Item nō q̄
ignorātia trib⁹ mōis probat. Uno mō p sacr̄z ⁊ sic ꝓbo i ve
ritate me ignorasse: de sen. ex. si vo. ij. de exc ep. pastoralis. ff. e.
li. de elec. vt circa. ⁊ tunc demū admittitur probatio hec: cum
est probabilis: vt no. in pdicto c. proposuisti. Secō qñ proba
tur id: ex quo necessario sequitur me ignorasse: puta me nunc
annīculum vel furiosum. iij. q. ir. indicas. de suc. ab intes. cum
dilectus. Tertio qñ probatur id ex quo nō necessario sed ꝓsi-
militer sequitur me ignorasse: puta me tunc absentem fuisse
⁊ hoc dicere voluit Jo. j. q. j. siqui a simoniacis ⁊ lz in facto
propo probabilis interdum sit ignorantia: vt. rxxiij. q. ij. in le
ctum probabilior tū in alieno. ff. pro suo. l. vl. qō dic vt no. j.
q. iij. ¶. notandū. ⁊ q̄ ignorātia iuris ꝓcipue nāli sū excusat
quod vic vl nō. i pdi. ¶. notandum. de tali ignorantia non lo-
quit hec regula. cum ibi par sit pena scienti ⁊ igoranti. xvj. q.
j. si cupis. C. de in ius voc. n. l ij.

Sciētia non ꝓbat. Jdez.
Ocupletari⁹ nō dz aliqs
cuz alterius iniuria vel iactu
ra. Jdem.

a Ocupletari. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. in iure natu
re. Jho. ca. xvij. q. vl. c. vl. ¶. de dona. aplice. vbi non ditat
monasteriū cū iactura cathedralis ecclie. ff. de ꝓdi. de. l. l. na-
turaliter i fi. ⁊ l. se. vbi si pupillus accepit mutuū ⁊ locupletior
inde factus soluit: nō repetit: ⁊ emens a pupillo sine tutoris au
ctoritate: si ex sua pecunia locupletior factus est pupillus: euz
post pubertatē agentē exceptione repellit. C. de vsucap. pro em
ptore. l. vl. ꝓcor. ccir. di. ecce. xij. q. ij. bone rei. xj. q. iiij siquis ꝺo
xviij. q. v. deniqz. xxij. q. ij. pmū in pn. C. de epis ⁊ cle. l. siqs pby
ter. ⁊. ¶. de penis suā. vbi sūt hec ꝺbā: ideo ꝓuilegiū interpre
tamur ne aliter enorme ꝓiudiciū afferat: de ꝺ. ¶. si. qd p nouale
ir. q. iij. nō sic ꝺo. xxv. q. ij. de ecclesiasticis. de ꝺsue. cū oliz in fi.
cū si. hec regula fallit in ꝓscriptionibus ⁊ vsucapiōibus vt p
te vides: ⁊ in excep. nō numerate pecunie que si infra debituz
tps non opponit locupletatur petens cum aliena natura. C. ō
non nu. pe. l. in ꝓcibus. Item in expēsis factis in re aliena. ff.
de do. ex cep. l. paulus. ¶ vbi est auctoritas iuris nō pōt dici in
iuria. xxiij. q. iij. q pecc at. Quod ergo ꝺ dicit iniuria vel iactu
ra exponе vel. pro ⁊ sic. lxxvij di. c. j. de so. competē. dilecti. C. de
ꝺ. ¶. i. pe. ⁊ ideo etiaz pdi. lex iure nāe. ff. e. ti. vnde hec sumpta
fuit: dixit detrimētū ⁊ iniuria ⁊ cautius. Concordat ad hanc
regulam. ff. de ser. rus. pre. l. imperatores in fi. vbi aqua de pu-
blico flumīne ita demum duci pmittitur: si sine alterius iniu-
ria id fiat: ad idem. ff. de ser. vr. p. l. fistulā. C. de seruit. l. vl. in fi.
cum ¶. er quibus. probatur q̄ etiam in meo facere non quod
noceat in alieno. Contrariuz tamen probatur. ff. de dam. infe.
l. fluminuz. ¶. vltī. ⁊ l. proculus. ff. de aqua plu. ar. l. j. ¶. deniqz
dici solet cum facio aliquid in meo ex quo alij noceo: aut im-
mitto in alienum vel opus facio: ⁊ tunc non licet: vt. ff. si ser-
vi. vin. l. sicuti. ¶. aristo. ⁊. l. test atrix. aut non immitto nec opus
facio in alienum: ⁊ tunc aut id dolo faciam vt noceaz
alteri: ⁊ tunc prohibeor: aut non facio dolo sed eo solo
proposito vt mihi prosim lz per id alij noceam: ⁊ tūc
non phibeor. ff. de aqua plu. ar. l. j. ¶. deniqz. cum suis
ꝓor. ⁊ facit ad hoc quod no. xj. q. iij. siqs vero. de au-
ctōitate ⁊ supal.
c. iij. ⁊ quod dicit
hec regula iactu-
ra intelligas enor-
mē. nam priuilegi
um bene affert ia
cturaz lz enormē
iferre nō debeat
ō hoc. xxv. q. ij. re
scripta. de ¶. fi. olim ad ff. C. de prec. ipe. of. l. quotiēs.

L Mpenis⁹ benigniorē e in
ptatō facienda. Jdem
Ctus legitimi conditio
nem non recipiunt neqz

b Mpenis. hec regula sumpta ē ex. l. ff. eo. ti. fcm
cuiqz. ¶. in penalibus. Bone casum in iudice q
ita pnunciauit tenere accusasti calūniatorem nō pro
nunciat. ij. q. iij. ¶. notandum. Priuatus a collegio do
ctorum non ppetuo: sed temporaliter priuatus intelli-
gitur: de cōsti. ex litteris. Tutor remotus non exprimit
an propter dolum an ꝓpter culpam: remotus intelli-
tur pp culpā. ff. de suspec. tu. l. he. n. ¶. j. ꝓcor. de pe. di.
j. ¶. pene. ¶. eo. li. de elec. statutum. ff. de penis. si ꝓses
⁊ ex hac regula ⁊ eo quod diri ē ar. q̄ in dubio presu
mitur cassatio electionis facta non vitio psone: sed ele-
ctionis mō: ⁊ sic ad di pōt ad decre. de elec. sup eo. vt
ibi no. p ꝓpost. nam etiam iudice pnunciante q̄ vim
fecisti: de puta intelligitur: vt in prędictis. l. si ꝓses. l.
pe. Et no. q̄ hec benigna impetratio fit in multis. Pri
mo q̄ ex multiplici pena exprimit eligimus mitiorem
l. di. eos. xxij. q. j. siquis dederit. Item q̄ si ꝺbū pōt i
portare penā ppetuam ⁊ tpalem: eligimus tpalē. xxxiij
q. iiij. nō oportet. ij. saluo eo qō habes. l. di. c. j. ¶. de
ꝓsti. ex lris. p ber. ⁊ moder. ⁊ p accur. ff. de postu. puto
¶. j. Item q̄ de penis nō arguim⁹ ad silia. q̄ pene nō
excedunt ꝓpuz casuz. de pe. di. j. ¶. pene. Jtē vbi ē tale
ꝺbū puniant puenī intelligimus p sniam nō ipo iu
re: de elec. c. q̄ pp. nisi ibi essent verba que aliud sape
rent: puta ipso iure vel eo ipso. ¶. eo. li. b. de elec. cū lz in
fi. lz ibi gar. ¶. sed pmū credo ꝺm gal. Jtē q̄ in dubio
mitiorē casuz eligimus. ff. de suspec. tu. l. he enī. ⁊. ¶. di-
ri. An iudex possit penas moderari. no. ij. q. iij. ¶. no-
tandum in glo. que incipit vt tertia.

c Benigniorē dicit canon. Illa digniora sunt imita
tione que sunt excellentiora pietate. ir. di. c. vl.

d Interpretatio. de multiplici interptatione vide qō
no. xj. q. j. ¶. er his ofbus. ⁊ de postu. c. j.

d Faciēda. r ō. q̄ odia restringi ⁊ fauores conuenit
ampliari. ¶. e. odia. cū suis ꝓcor.

e Actus legitimi. Hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. l.
actꝰ legitimi. vt emācipatio acceptilatio heredi-
tatis aditio ꝺui optio tutoris dato ⁊ p quā exēplis
cari potes hāc regulā. Jtē exēpluz pone i sniis que nō
dz fieri subditione. ij. q. vj. biduū. Jtē electio vl stipu
latio nō dz ferri sub ꝺditione. ¶. e. li. de elec. i electo nib⁹. Jtē
matrimoniū nō ꝺbit i die. xxxij. q. ij. solet q̄rī. ¶. de con
di. ap. c. vltī. Contra. xviij di. c. vl. lxxxvj. di. tantā. x. q.
iij. vnio. in fi. in qbus excōicat quis vsqz ad duos mē
ses. Sol. ibi sumitur excōicatio p remotione a sacris
excōicatio enim dz esse perpetua. x. q. j. q̄ sacerdotes
exponimus tū ppetuam. i. donec penitentiam vij. q. j.
de viduis. j. rñi. q̄ p ꝓtumacia ferē facit. ¶. de ꝓsti. ex

his Itē ꝑ.s.re elec.cū in veteri.vbi eligendi ptās in cer.ū tps fert.So.electio ē ille actus legitimus q̄ non recipit diē:vbi nō pōt canon̄ sibi aliquē eligē in pla/tū vsq; ad festū resurrectionis vt hic:ſz ptās eligēdi nō ē ille actus ꝛ iō dat i tempus vt ibi.nā ꝛ ꝓparatoꝛ dat ad tps.s e.li. de ꝓcu siquē sū ea.hic ē q̄ ēt de iure cōi tpa ad eligendum sunt taxata,de ele. ne ꝓ dfectu.de ꝓcess. phē.c.ij.e.li ō iu repa.c.vno.cū si.

diem. Idez.

SEmel[a] deo dicatū nō est ad vsus humanos[b] vte rius transferendum[c] dem.

Itē ꝑ.vij.q.j.pastoral.s.ō filius ꝓsby. venēs.vbi platu ra ecclie dari vī ad tps.So.vt ibi no.i vl.gl.Itē ꝑ q̄ matrimoniū ſz nō recipiat diē.vt.s.recipit tñ ꝙditiō nē:de ꝙdi.ap.sup eo.So.veritate ispecta nondum est mſrimoniū vbi nō iteruenit pactus ꝙsensus vt ibi pz.s ymo nec spōsalia.vt.s.e.li.ō spō.c.j.i fi. Itē ꝑ ad id q̄ s. dixi de datōe tutoris:isti.q da.tu. pos.§.ad certum vbi tutoris datio dicꝫ recipit.Sol.quod.s. dixi hz lo cū i tutore dato a iudice secꝰ si a testōre vt i ꝓdicto.§. Item ad id.s.ff.de tutel.l.muto.§.pe.vbi dat a iudice sub ꝙditōe si satisfecerit.ꝛ illa si satisfecerit pura est ꝛ facit q̄d hēs.s.de ele.significasti.Et no.q̄ sic hi act[o] nō recipiūt ꝙditionē vel diē:sic nec disiunctionē: vt ꝓdicto.c.i electionibus.ꝛ e.ti.vt quis duas.Ite no.q̄ regula ista indistincte loquit ō actib[o] legitimis q nō re cipiūt ꝙditionē nec diē.ler aūt strictius dixit. Actus legitimi q ꝙditionē recipiūt ꝛc.q.d.aliqui sunt q̄ recipiūt ꝛ aliq nō:ꝛ loquit ipa ler i actib[o] q̄ nō sūt ꝛctus sed q̄si ꝛctus.n.bñ recipiūt ꝙditionē.ff.ō ꝛhen.emp. l.hec venditio.ꝛ sic etiā pōt solui id q̄d.s.dixi de ma trimonio ꝫm lau.gof.ꝛ ber.q hoc no.de cōdi.ap.super eo.in prin.ꝛ facit.j.eo.ꝛctus.

f SEmel ō dicatū.Bo.ca.xij.q.ij.nulli.s.ō reli.do. ad hoc.ff.de reli.ꝛ sup.fu.l.sigs sepulchꝝ.§.j.ad idē.xix.q.iij.qui semel.de ꝙse.di.j.ligna.ꝛ.c.vestimen ta.de fo.ꝓpe.ꝙquestus.ō rex pmu.mācipia.C.de sa crosan.ec.auē.ꝓterea.Et hz locū hec regula nō solum i re ꝓpa:ſz ēt in aliena ꝙsecrata.vñ si aurifaber hēbat calicē quē ep̄s ꝙsecrauit ápli[o] nō reddet aurifici calix ipe:sed eius estimatio.ꝛ ē casus spālis in quo puatur gs re sua.xiij.q.vj.ꝓpimus.Et q̄d dixi in calice idē ē i q̄libet re inaiata:secus aūt i aiata puta i buo:ꝛ sic nō ē ꝛ.liij di.fre quēs.ꝛ.c.fe.rō ē quā ibi no.Jo.i ꝓdi.c. ꝙpimus.ꝛ ber.in ꝓdi.decre.de reli.do.ad hec.q̄ res aiata.s.hō deligt ꝑmittēdo se ꝙsecrari aiata ꝫo ñ.Et ē si.vij.q.j.eps i disc.ꝛ.ff.ō acq.pos. si rē mobilē.ꝛ.l. pōp.i ꝑn.Et hoc q̄d hic dx intelligas i eadē forma q̄ ob redēptionē captiuoꝝ vel vrgētia debita calices ꝛ vasa alia ecclīastica vēdi pōt ēt laici:ꝙstat.tñ ꝛ minu ta.x.q.ij hoc ius.Itē nō q̄ dic dicatū q̄ bōa ecclie ſ dicata vel ꝙsecrata bñ trāseūt ad hūanos vsus:ꝛ etiā bui ecclie vendunt vēl donant laicis ēt ad buiendum xij.q.ij.ecclīasticis.Ar.ꝑ de rex pmu.c.iij.dic vt ibi.Jō nota q̄ dicit ad vlus:q̄ nō solū in dñium laicoꝝ:sed nec ēt i vlus trāsire debēt res deo dicate.ad idē ō cō se.di.j.vestimēta.ne vltio que balsar.ꝛc.vt ibi.

g CHumanos.i.seculares.i.seculariū ꝓsonarū.ad idē j.di.c.j.xij.q.ij.q diuinis ꝛ hūanis.ō testa.cū esses.hic dico:q̄ ad vsus clericoꝝ bñ pōt reduci de ꝙse.di.j.li gna.Alibi simile hz manū ꝓ humil.l.di.eos xxiij.q.j.si quis dederit.xxxiij.q.ij latozem in fi.

h TTrāsferendū.ad de quod dixi.s.e.priuilegium.

i NOn prestat impedimētum.Bo.ca.in matrimonio q̄ nō tenet q̄d nō ꝓstat etiā ipedimētū secūdo.xxxj.q.ij.si vex In electione que no te/net.s.de elec.ꝛgregato. In stipulatione que non tenet.ff.de ver.ob.si da/ri.stipuler.Videsne cir ca matrimoniū q̄ spon/salia q̄ sunt nulla ꝓp affi nitatē vel ꝛsanguinitatē ꝓstant ipedimentū in cō sanguineis alterutrius ex publice honestatis iusticia:rō est q̄ publice honestatis iusticia iducitur ex solo consensu:vnde ex quo sunt aliqui ex ꝙsensu ſz als sint nulla iducitur publice honestatis iusticia.Si aūt cēnt nulla ex defectu ꝙsensus:non iducit.s.e.l.de spō.c.j.sicut ipedimētū affinitatis iducit ēt per illegitimū coitū.xxxv.q.iij.de iceſtis.Circa electionē ēt vides q̄ electio q̄ nulla ē sc̄ꝫ ipedit.s.de elec.auditis q̄ nō proſe quor:sed dic vt ibi i.Itē in denūciatione noui operis que sine sit iusta sine iniusta impedimētum ꝓstat futuro edificio.s. de no.ope.nū.c.j.ff.e.ti.l.j.i ꝑn.Idem etiā i appellatione: que ꝛsi ex falsa cā sit iterposita dū tū ꝓbabili tali si foret ꝓbata debeat ꝛputari ltimatea iterposita nihil ē inouādū.ij.q.vj.appellatōe Itē i ſris pape p mēdaciū ipetratꝫ q̄ ſz sint nulla quo ad iuris effectū:ꝓstāt ipedimētuz alijs ipetrādis:si de eis mētio nō fi/at.s.ō rescrip.cetex.ꝛ.c.ex pte.hz gof.q hoc no.ō despō.impu. lras.Sz ber.i ſ,vltī.s.de rescrip.ex tenore i gl.j.i fi ꝑ dec.de ꝙſi.vti.vel iuti.bōe.Et nota hāc regulā verā nisi i pena aligs ꝓhibeat:ſ dico ꝓp malefficia q̄ nō sortiunt effectū a iure.ꝛ tñ ipedimētuz ꝓstat ꝓmouēdis.l.di.c.j.ij.ꝛ.iij. Interdū mſrimōio ōbēdo:iurta ea q̄ no.xxiij.q.ij.§.hoc q̄ſqz.ꝛ.s.de pe.ꝛ.re.q ꝓ ſbptex.ꝛ ē file q̄d no.C.de legi.nō dubiū:bēt.n ꝓ effecto q̄d ꝛ iura fit.r.di.vides.vbi de b.ꝛ.j.e.q̄ ꝛ ius.ꝛ ibi dicā Et q̄d dic nō sortit effectū.dic a ꝓncipio vl er postfacto:q̄d dic vt dixi.s.

k OVilz Hec rla supta ē er.l.ff.e.ti. no dz cui (e.nō firmaſ. plus ſz q̄d min[o] ē nō licere.Et fallit hec rla in casib[o] ibi no.Bo.ca.ꝓsbyter i missa ꝙficit corpus rpi q̄d maius ē bñ er go pōt bñdicere ppm q̄d est minus.xcv.di.ecce.Item ꝛcessis decimis labor q̄d maius ē ꝛ noualiū q̄d min[o] ē.s. de deci. ex pte.iij.Itē cui ꝛcessū ē testari puta filiofāilias i peculio castrē si.ergo ꝛ donare cā motis.ff.de do.cā mor.l.tam his.ꝛc.xij. q.j.ꝓcipim[o].cui ꝑmittūt aie ꝛ res eccīe.ꝛ.s.de dote.p[o] dmor tiū resti.p vestras.cui ꝑmittit vxor corp[o] bñ pōt ꝑmittere do tē.Et no.q̄ istō ē vnū brocardū cui ſz plus ꝛ min[o].Aliud q̄d ſz maiori ꝛ minori.xcv.di.illud supfluum.Aliud negando cui nō ſz minus vel maius:de sen.excō.cū illoꝝ.ꝛ q̄d non ſz i mi nori nec i maiori ō elec.cū i ꝛctis.vbi de hoc,Contra ad hāc re gulā.s.e.li.de ꝓbē.cui de nō sacerdotali.So.illō facit forma mādati:ꝛ eodē mō rūde ad.c.e.ti.cū i illis.§.vl.ꝛ facit q̄d di/xi s.c.plus semp.Itē ꝑ de ꝙse.di.ij.ꝓpimus.ſz illud spāle,ꝓpter vnionē:ꝛ sic ēt rūdēt ad.l.ff.de admi.tu.cū q̄rit.nā pupillus pōt oīa noia q̄ fecit tutoꝛ respuere ſz nō q̄dā respuere ꝛ quedā approbare.Itē ꝛtra ō trālac.c.vl.vbi ꝑmittit trāsire ad maio rē dignitatē ſz nō ad minorē:Solue vt ibi nō.i gl.pe.Itē ꝛtra xxiij.q.ij.latorē vbi nō pōt cōicare ſz nō oblationē dare:ad idē.xvij.q.iij.miroꝝ.Itē ꝛtra ō torniamētis.c.j.de rap.c.ij.vbi ꝙcedit pna ꝛ nō sepultura.So.vt no.i ꝓdicto.c.j.de tornea. q̄ regulare ē q̄d ſ dx.nisi a minore ꝓhibeat,er cā vel vt ꝙſu lat viuis vt ibi vl ob aliā cāz.Itē ad negatiuā.ꝛtra.xxxvj.di. g eccliasticj.ꝛ j.q.j.si q epi:vbi g iuste ordinē ꝛtulit:pnaſ cōl

lationē illius ordinis ꝫ nō minoris vel maioris ꝑm ber. lꝫ hugo ꝫ. sed dic vt. s. ꝓri diri. plus ergo qualitate includit minus: ꝫ non semper vt. s. sicut plus quantitate nō semper includit minus vt. s. diri eo. ti. plus semper.

a QUi ꝓor est tpe. Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. t. quotiēs vtrius qꝫ. ꝓpone casum in iure cessionis ⁊ subscriptiōis xvij. di. c. vl. ibi ꝓponitur pus ordinatus in assecutione prebende q primo impetrauit. s. e. li. ō pbē. eū cui. Et duob⁹ emptoribus vel donatarijs ꝓponitur in rei venditiōe ille cui res pus tradita fuit. C. de rei ven. quotiēs. in pn. ⁊ fi.

QUod est minus. dem. Ul⁹ ꝓior ē tempore potior est iure. dez. Ul⁹ sentit on⁹: sentire dz cōmodū: ⁊ ecōtra. dez

QUod est minus. dem. Ul⁹ ꝓior ē tempore potior est iure. dez. Ul⁹ sentit on⁹: sentire dz

QUa re communi potior ē conditio ꝓhibētis. dem

QUa re communi potior ē conditio ꝓhibētis. dem

QUa re communi potior ē conditio ꝓhibētis. dem

in contractibus: Vtigitur plene liḡat hec materia. Iz de ipsa tractetur. de spon. er lris. j. ff. de pac. veterib⁹. tu tamen no. q⁹ obscuritas vel ambiguitas aut apponi tur in vltimis volūtatibus aut cōuentionibus factis i iudicio aut in ꝙfessiōibus aut in ꝙtractibus ⁊ pactis aut in sententijs.

si in vltimis volū tatibus subdisti cere potuit apertius est inter gue. quia aut eō stat de voluntate erpsse vel tacite. si expresse illa ser uatur. q⁹ nihil ē quod tantū debe atur hoibus q̄z q⁹ vltime volūtatis liber sit stilus. xiij. q. ij. vltima volūtas. de testa. ossicy. de condi. ap. i ma. c. ij. C. de sacrosan. ec. l. j. Si ꝙstat tacite vt p coniecturā illa seruatur. ad hoc. xxvj. q. vj. qui recedūt. de testa. re quisisti. ff. de le. j. si seru⁹ pluriū in fi. nisi dicta volūtas turpis eēt. vt. ff. de condi. instit. l. quidā. vel als contra ius. pone exemplū. ś. de testa. tua. ⁊. c. rainaldus. i fi. ff. ad. l. fal. ricia. q⁹ ꝑma depositio testatoris cē. de testa. re quisisti. ff. de le. j. nemo potest. si nō contest erpsse nec tacite stetur ꝙbis testamēti. ad hoc. xxij. q. ij. is autē. de cele. miss. in quadā. de spon. er lris. j. ff. ō exer. l. j. §. si is qui nauē. ff. de le. iij. l. nō aliter. Si aūt ꝙba sunt nimis larga: sequimur benignius ⁊ minimū. ff. de le iij. l num mis. ś. e. in obscuris. cū suis ꝓcor. ⁊ esse heredis electio C. de condi. inde. l. siquis kerūt. ff. de le. j. legato. ⁊ ler ff. e. n. si domus. ⁊. l. qui domus. l. qui duos. loquif cūz heres ē in mora. vt nō. de testa. iudicante. ad hoc insti. de le. §. si generaliter. Si ꝙo nō appareat que pars sit benignior vel mitior: neutra tenet. ff. de testa. tu. l. duo sūt. ff. de manumiss. testa. l. cū ex pluribus. ff. de liber. ⁊ po. nosatum. Si querat ad quē spectat indagatio. dic quo ad iudicē. C. de fideico. l. volūtas desūcti. Si in iu dicijs sit ambiguitas: fit interptatio ꝓ reo proferente. ra tio q⁹ debitor semp negaret se de hoc sensisse. C. de an. excep. l. vl. in fi. ff. de ver. ob. inter stipulantē. §. j. ar. ff. ō tribu. l. illud. §. j. ⁊. ff. ō eo quod cer. lo. l. nō vtiqz. §. da mus. ⁊ hoc in litis exordio. de hoc de resti. spo. cum ad sedē. Si ꝙo in probationib⁹ sit ambiguū interptamur ꝙtra producentē. de qdi. ap. per tuas. de probatiōib⁹ in pūtia. de testa. cū tu. de fi. instru. inter. i fi. debēt. n. p bationes eē clare. de pscrip. auditis. saluo eo q⁹ possēt testes obscure deponētes interdū item interrogari. de resti. cū clamor. qđ dic vt ibi no. In ꝙfessionib⁹ si cōsteat gs incertū certificare cogit. ff. de ꝙfes. l. certū. alio qn accipiet qđ magis expediet aduersario vt ibi. ⁊. ff. de inter. act. de et ate. §. nihil. ad hoc. ś. de accu. cū dilecti. ⁊. ś. e. li. de ꝙfes. c. ij. In ꝓcibus aut ē certū de ꝙsen su aut de dissensu aut ē dubiū. in ꝑmo stat ei qđ sense rit. ff. de re. du. l. in ambigua. de spon. c. j. in secūdo nil valet. xxx. q. ij. c. vno. ś. de ap. cū cā. ō pig. illo vos. xxix q. j. §. j. ff. de ꝙben. emp. l. in vēditiōib⁹. ⁊ ibi error nō solū cor. ps ꝫ etiā materie venditionē ipedit. nihil enī tā ꝓcū ꝙsensui sicut error. ff. de iurisdi. om. iudi. si per errorē ff. de iudi. l. ij. ⁊ errare ē aliud. palio putare. xx xviij. di. q̄uis. ⁊. xxij. q. ij. in qbus: nō tñ ois error ma trimoniū ipedit ꝫ errō tñ ꝑsone ⁊ qditiōis. qđ dic vt xxix. q. j. §. j. ⁊ in fūma tenet etiā pign⁹ cū obligatur es p auro. ff. de pig. ac. l. j. In tertio casu. ś. cū est dubium subdistingue. aut ꝑt valere ꝑm vnius intellectū tm aut ꝑm vtriusqz. si ꝑm vnū tm valeat ꝑm quēt valere pōt. ff. ō ver. ob. l. quotiens. ⁊ hz hoc locū etiā in ꝓcu matrimoniali in foro iudiciali. in foro aūt aie starēt ei qui dissentisset in tali du bio. vt. ś. de spon. tua nos. si ꝑm vtriusqz intellectū pōt valere valeat qđ ē vīsimili⁹. ff. de v. ob. l eū q ita stipulat⁹. ff. e. ti. l. in

prestitum iuramentum.

Idem.

Dolo⁹ facit q petit qđ re stituē oz cūdem. Idem

ooscuris. ⁊ de ꝙbo. sig. ab bate. ś. e. inspicim⁹. cū su is ꝓcor. Sed si dubitat qđ ē vīsimili⁹. seruatur qđ in hac regula dicitur ff. de v. obli. quicqd. ⁊. l. sigs ex pluribus fundis ⁊ hec vba cū neuter dolū cōmittit. si aūt alter dolū cōmittat ꝓ eū fieret interptatio. xxij. q. v. ex his. ⁊. c. q̄cunqz. si vterqz tūc ad cōem significationē recurret vt in dicta decre. er lris. vbi de hoc. ⁊. xxij. q v. si ergo. ⁊ idē repetitur in iuramē tis vt ibi no. In sentētijs suis interptari poterit pses. puincie vel ꝑcurator cesaris. ff. de ap. ab executore in pn. minor nō. C de sen. expi. reci. l. ij. vbi de hoc. ff. ō remedi. l. iudex. functus est eni officio suo siue bene siue male iudicādo: qđ intelligē i dif finitiua. secus in interlocutoria: qđ dic vt no. de ap. cū cessante. De fructibus tñ ⁊ expēsis supplere pōt eadē die. ff. de re iu di. l. paulus. ⁊. ś. e. li. de ap. cū appellationib⁹. ⁊ de hoc no. xxv q. ix. §. q⁹ ergo. als incipit his ita. in ꝑma glo. xj. q. j. er his. de postu. c. ꝙ. ⁊ ibi de multiplici interptatiōe. De legibus nō est dicū. q⁹ in eis nihil ē obcurū vel ambiguū. iiij. di. erit. in pemio decre. C. de no. C. ꝙpo. in. j. ꝙstōne. ibi erit ler certa ⁊ breui sermone ꝓcripta. si tñ ambiguitas videret in eis eē: recurrit ad cōdentē. q⁹ ille solus interptari pōt q cōdere. xj. q. j. §. ex his. ō iudi. cū venissent. de sen. er. inter alia. C. de legi. l. vl. ⁊ idem in pulegijs que sūt leges ꝑuate per eadē iura. io. an.

a Non ē obligatorū. Hec regula sumi potuit ex. l. ff. e. ti. l. Setus qdā. v. excepto. ꝑ quā pone exemplū. ná nō valet pactū q⁹ dolus futur⁹ nō ꝓstet vt ibi. ité pone in eo q iurauit patrē occidere vel sile qđ facere. xxij. q. iiij. c. j ⁊ per totū. in eo q iurauit vxorē ⁊ filios expellere. de iureiur. gutaual. ⁊ p. l. ff. dele. j. sigs inglinos in fi. vbi qđ scriptū ē in testō ꝓ bonos mo res ⁊ iuramentū nulli⁹ ē momēti. ad idē. ff. de pac. do. l. queni re. vbi pactū ne cū vxore agat rex amotaz nō valet. q⁹ p illud luitant mulieres ad furandū. Nō ē ergo ꝑcise vba regula que dicit q⁹ iuramentū ꝑuandū ē. si pōt sine interitu salutis eīne ꝑuari. ś. de iureiur. si vo. ná si ē ꝓ bonos mores nō obligat vt hz ⁊ in. ś. dictis iurib⁹. idē in quolibet temerario. e. ti. sicut. ⁊. c. tua non. ⁊ qñ vi vel dolo ꝑstitū ꝑ. ś. e li. de iureiur. hz. qđ dic vt ś. qđ me. cā. abbas. ⁊. xv. q. vj. c. ij. Et facit ad hanc regulā. j. e. i malis. ⁊ habuisti idē de ipossibili. ś. e. nemo pōt. nō tenetur ḡ turpe pactū vel ꝓ bonos mores. ś. de pac. c. vl. ḡ nec iuramētū qđ accessoriū ē. ⁊ facit. ś. e. accessoriū. ⁊ vide qđ ibi dixi. ⁊ no. q⁹ debemus reb⁹ vti eo mō ad quē sūt instituti. vt. xxij. q. ij. is aūt. hz iuramentū nō ē institutū vt sit inigtatis vinculū. xxij. q. iiij. inf ceka ḡ inigtatē nō vinculat vel obligat vt hic vides.

b Dolo facit. hec regula er. l. supta ē. ff. e. ti. l. i qdēnatiōe. ꝙ dolo facit. po. ḡ ta. in vsurario q nō petit vsuras a debi tore. ipsas. u. restituere cogeret. xiij. q. iiij. nullus. ad idē de iu reiurā. debitores. l. rū. ad idē de excep. doli. l. dolo. vbi herede dānato a debitore: debitor non pōt ex testō agere. ⁊ doli mali exceptiōe vti pōt. ⁊ ibi etiā sūt hec vba. Duo aūt notāt circa hanc regulā. ꝑmo qđ h dī locū hēre qñ restituēda ē res ei⁹ a ꝙ petit: cōmodatari⁹ eni repetit rē a fure quā restituē cū oz dño C. de fur. ⁊ duo cor. l. vl. ꝙ. hz cū. Vir soluto matrimōio petit dotē a socero quā vxori ⁊ eius liberis eū restituere oz. ff. so. ma. si socer. §. luci⁹. ité in vsurario q vsuras repetit q⁹ alijs soluit

si nō ē soluēdo pstita cautiōe de ipsis restituēdis ei a quo pcipit. ar. de resti. spo. olim. ij. ⁊ no. de vsuris. qz frustra. Secundo no. hāc regulā nō hēre locū in possessoriis iudiciis si in petitorijs. ⁊ hoc etiā no. gof. de of. dele. venerabili. ⁊ ber. de resti. spo. in lris. ⁊ pbaf. ff. quor. lega. l. j. in pn. vbi dī q̄ heredi restituit qđ legatoz̄ noie pter ei⁹ volūtatem p legatarios possidet. iij. q. j. cij. de oz. cog. c. vl. ⁊ i pdicta decr. in lris. ⁊ in c. e. se. ⁊. C. ō rei ven. ordinarij. cū suis cōcoz. ⁊. ff. de iudi. si devi.

a NOn ē in moza hec regula sūpta ē ex l. ff. eo. ti. l. nulla ite ligiē ⁊ l. nihil interest. ꝑo. exemplū in dño q nō requiruit infra triēniū seruū suū fugitiuū monachū factū: dñi eni fuisse in moza qđ ē vex nisi tueri se possit exceptiōe legitima puta longa ignorātie loci. xvij. q. ij. sigs incognit⁹. Itē pone in clerico q nō dī in moza soluēdi q̄rtā decimaz si tutus ē exceptiōe pscriptiōis ī. de pscrip. de q̄rta. itē pone p. l. ff. si cer. pe. l lecta ē. § si cū sortis. vbi fūt hec vba: vbi ille q tutus erat exceptiōe dilatate sortis p tertiū pactū nō dī in moza ⁊ sic nō veniūt vsure vt ibi. ad idē vt lite nō ꝓte. qm̄. §. si vō aliter. in fi. ꝑores etiā exēplificare p ea q̄ diximus. ī. e. iputari nō dz. ⁊ nō. qz vt diximus. ī. e. moza sua cuilibet vt qs dicat morosus. necesse ē q̄ sciat vel scire debeat se debere. ſ. ille q tutus ē exceptione legitima nescit vel nescire debet. q̄nō est in moza. Itē nō. q̄ dicit exceptiōe legitima que ē cū ē obligatus iure naturali ⁊ ciuili: sed ꝓstat exceptio puta pactū de nō peten. vel similis. vel ē obligatus iure nāli tm ⁊ facit qđ circa iudebitū no. j. q. j. ij. in fi. ⁊ de so. is q. ⁊ intelligitur exceptio illa legitima q̄ a replicatiōe nō elidit. pone exēplū. debebas mihi. x. tibi feci pactū de nō petendo ſ p metū vel furoz̄ tpe hoc feci. tūc exceptio pacti ñ ē legitima. qz elidit replicatōe furoz̄ vel met⁹. ⁊ ō diceris i moza fuisse. ⁊ idē in silibus.

e QUod ob gratiā. econom⁹ q in fauoze ecclesie ꝓstitutus ē ecclesiā vacantē grauare nō dz. xij. q. ij. charitatē. itē pone p decre. de regu. ad aplicā. in religiōnibus nō mendicantibus p decre. e. ti. nō solū. ī. e. li. ⁊. c. se. item pone p. l. C. de ꝓcur. nō eo minus. vbi sn̄ia p minori lata qui sine tutoze cām agit. bene tenet. vnde dicit ibi ter. minoribus etas in dāis subuenire: nō in rebus pspere gestis obesse consueuit. ⁊ habes idē C. de legi. qđ fauoze. ff. de legi. l nulla iuris rō. ⁊ psequere. vt ibi vtrobiq;. ⁊ facit in auc. de illustri. ⁊ qui sup illus. fūt. colla. v. vbi lz̄ ꝓcessum sit clarissimis q̄ per ꝓcuratoz̄ agere possint nihilomin⁹ ⁊ p se agūt si volūt. nec cogere pōt aduersari⁹ mi noz̄ vti beneficio restōnis in ite. sibi ꝓcesso ꝑ ꝓcū. ff. de mino. l. si iudex. Cōtra. ī. e. li. de pben. cui de nō. sacerdotali. So. illō facit forma mādati. ⁊ facit qđ diximus. ī. e. plus semp. itē ꝑ. ī. ōmupe. prudentiam. vbi clausula ap. remo. impetrantis fauoze apposita in lesionē retorquet ipsius. So. ibi q̄ id locū habet cū ꝓnceps aliqđ ꝓcedit ad instantiā petētis hoc cū motu ꝓprio puta minorib⁹ vel ecclesijs. ⁊ sic etiā rūdet ad decre. de constitu. cū oēs. ff. qđ gsq; iur. l. j. ⁊ pbaf. eo. ti. l. ij. ⁊ facit optime ad hanc so. ī. e. li. de pben. si motu ꝓpio. itē ꝑ. ff. de iur. ca. anu. l ij vbi lata sn̄ia p me sup ingenuitate pdo ius ānuloz̄. Sed hoc nō inducit sn̄ia: sed tacite mea renūciatio. q̄ eligendo vnū ex ꝑijs alteri renūcio. ī. de elec. vt gs. C. de iur. l. j itē ꝑ. C de qđ l. pdē. vbi fu⁹ ꝓ dño nō torquet. So. nō posset torqueri p dominō qn etiā torq̄ret ꝓtra eū. q̄ ꝓ vtraq; parte testis iurat dicere vitatē. itē ꝑ. C. de iudeis. l. die sabbati. vbi ꝓcipitur q̄ iudei nō cōueniantur nec cōueniant in solēnitatibus suis. So. ꝑāle ē ꝓpter festiuitatē. vel posset dici q̄ ꝓcessio illi⁹ pulegū nō stetit in finibus ꝓprijs. Itē ꝓtra. ff. de pi. ⁊ ꝓmo. relven. l. si vina. vbi in fauoze emptoris vina emētis excepta fuerūt acida ⁊ mucida ⁊ tū ipse emptor illa inuito vēditoze hēre nō posset. So. ibi nullus fauoz̄ sed ius cōe: hic aūt de gra vel fauoze loquit qđ ē ꝓpe ꝓtra ius cōe vm accurā. ite signat ꝓtra. ff. de auc. tu. l. obligari §. hereditatem. ⁊ in sti. de attil. tu. § neq; vbi dicitur q̄ pupillus ñ pōt adire hereditate ēt, locupletez̄ sine tutoris auctoritate. So. in his q̄b⁹ certū est ꝓditionē pupilli effici melioze valet factū a pupillo etiā sine tutoris auctoritate vt si ferat ꝓ eo sn̄ia. vt in. l. nō eo minus. in his vo q̄bus certū ē ꝓditionē pupilli deterioze cōstituī vt si alicui se obliget vel actionē cedat: factū sine tutoris auctoritate tenet. C. ō auct. pstan. l. ij. ⁊. ij. in his vo q̄bus dubiū ee pōt an pupilli ꝓditio ꝓstituatur melioz vl deterioz vt in hereditatis aditiōe que pōt habere latentia onera: factū a pupillo sine tutoris auctoritate nō tenet vt in dictis ꝓrarijs. ⁊ hoc fauoze pupilli ne onerib⁹ ꝑplicetur. ff. de acq. here. l. moze. ⁊ l. pupill⁹. ⁊ hec regula hz̄ vitatē in su ꝓzio. ſ. q̄ pena vel odiū ñ dz cōuerti in ꝓmiū. vel. q. j. legi. ō de sen. er. si vo. cū suis cōcoz. ff. de le. j. si seru⁹ pluriū. §. qui aūt io. an.

c NUllus ex ꝓsilio. hec regula sūpta ē ex l. ff. eo. ti. l. ꝓsiliū rō huius regule colligit ex canone. xiij. q. j. q̄ ꝓcipit. ex decre. de ar. cū olim. ex. l. ff mā. l. ij. in fi. q̄ quā exēplificare potes. ⁊ ibi de hoc. nullus eni tenet ꝓsiliū ꝓsequtimo explorare ⁊ deliberare debet apud se ipsum an sibi expediat nec ne. vt in pdictis iuribus. si aūt ꝓsiliū sit fraudulentū: bene obligatur ꝓsulens. lz̄ duret rō supradicta. ⁊ hoc rōne fraudis ex. plifica per canonē. lrrr vl. di. tanta. ī. de renū. sane. ff. de dolo. qđ si cū scires. Nō igit ⁊ breuiter circa hoc. aut consiliuz datur circa cōtractū vel quasi maleficiū vel quasi. primo casu subdistingue. aut ꝓsiliū nō ē fraudulentum: ⁊ tūc nō tenetur vt hic ⁊ in supradictis iuribus. ff. de dolo. ⁊ eligāter. in fi. aut ē fraudulētū ⁊ tūc tenet acti one de dolo ipsi cui ꝓsiliū dedit vt in pdi. l. q̄ si scires. mihi ꝓsuluit. ⁊ forte sui lucri cā nūciare debitori non idoneo tenet mihi actiōe de dolo. ad idē. ff. de ꝓrenetis. l. ij. in secūdo casu. ſ cū datur circa maleficiū tunc tenet ꝓsulēs nō th tenet actiōe de dolo. sed ei⁹ maleficiū noīe. nā si ꝓsuluit occidi: homicida ē. l. di. si quis vi duā. de homi. sicut dignū. si ꝓsuluit seruo vt sugeret furtū faceret tenet furti vel serui corrupti. de ser. cor. l j. §. ꝓsuadet. Si ꝓsuluit titiū mihi iniuriā facere. tenetur mihi act ō de iniuriaz. de pe. di. j. nō solū. ff. de iniu. l. non solū. itē vbi cūq; cadat in nomē maleficij. ipi autem cui dedit ꝓsiliū nō tenet. tū q̄ scire debebat id sibi nō expedire vt. ī. dixi. tū q̄ ex ipobitate sua nullo ꝓsequit actionē. ff. de fur. ita q; sullo. Differētia ē ergo inter mandatū. ⁊ ꝓsiliū. nam mandator obligatur mādando sed nō ꝓsulens consulendo. ff. man. l. ij. ⁊ insti. man. §. tria genera. vbi de hoc.

d EXceptionē obijciens. pone casū. ī. de pscrip. illud ff. de excep. l. nō vtiq;. ⁊ habes hec vba. ī. de ex. cū venerabilis. ⁊ psequere hāc materiam vt ibi

a NOn est in moza qui potest exceptione legitima se tueri. Idem.

QUod ob gratiā alicui⁹ cōcreditur nō ē in ei⁹ di

ꝓspēdiū retorq̄ndū. Idē f ULlus ex cōsilio dūmō raud ulentum non fuerit obligatur. Idem

EXceptionem obijciens a

no. Et aduerte q̄ mirabilis videtur hec regula. nam si ego recipio de pacto de nō petēdo video: confiteri debitū fuisse. si dico interrupi p̄scriptionē: video: fateri te p̄scripsisse. si dico ꝙtra te p̄scripsi. ergo p̄mo id tibi debitū erat qđ p̄scripsi. ꝛ sic actor nil amodo deberet cogi p̄bare. ſz excipiens tm̄. ꝛ facit ad ff. de tran. ſac. p̄terea. ij. ꝛ iō dixerūt quidam hic loqui de exceptione nō nu. pecunie ꝛ similib⁹ in q̄bus reus nil fatetur vt no. ſi dicta. l. nō vtiq; . ſz ſm hoc mihi videt hec regula ſupflua ꝛ ipsius nulla dubitatio. Dic ergo q̄ hui⁹ regule rō est tripler. Prima q. ſz dicam feciſti pactū de non petēdo poterat eē q̄ illud nō erat vere debitū vel naturaliter debitū tm̄ vel nullo mō. itē ſz dicā interrupi forte nō erat cōpleta p̄scriptio imo hoc dicere video: q̄ cōpleta non fuerit dicendo me interrupisse. vel ſi completa fuerat ſi ne titulo fuerat ꝛ bona fide. item in alijs exceptiōibus Secūda q. p̄ exceptionē nego me debere ſi per ipſaz ō intentione actoris dicerer ꝙfiteri: eadē exceptio duos contrarios effectus hēret qđ esse nō debet. ff. de solu. qui hominē. §. vl. ꝛ de ba. ꝛ eius effectu maiores. cū igitur per exceptionem negem intentionem aduersarij: non est congruū me per ipsam dici fatēri. Tertia q. reus priuilegiatus ē vt possit ꝓponere duas exceptiōes etiam contrarias vt dixi. ſ. e. nullus pluribus. sicut ergo erp̄sse dicere posset nego te p̄scripsisse ꝛ postea ſi p̄scripsisti interrupi. vel nego me promisisse ꝛ postea pactum opponere de non petendo sic dicendo tuam p̄scriptionem interrupi vel pactū de nō petendo feci ſit vel his ſimile: intentionē aduersarij nō fatetur cuz adhuc dicere posſit nō ꝓmisi: nō p̄scripsi ꝛ sic de singulis. Tutius tū esset ipſi reo sic dicere: nego me ꝓmisisse. ꝛ posito q̄ ꝓmiserim mihi pactum de nō petēdo feciſti. ꝛ sic de singulis. ad hoc. cūj. q. ij. in p̄. ꝛ no. in p̄dicta decre. cū venerabilis. ꝛ in p̄dicta. l. nō vtiq; . Sz q̄ hec forma v̄boz̄ doceri mētiri vbi ſnia ꝛ v̄tas est in ꝯiū nō ē ap̄lectēda cū pus alias demū linguas oporteat fieri eruditas vt in pe. ff. in fi. ꝛ facit qđ. ſ. dixi. ō ꝙfeſ. c. j. Unū nō. q̄ idē qđ dicit hec regula in exceptione intelligas ꝛ in replicatiōe. vū sicut excipiens non ꝙfitet actionē ita nec replicās exceptionē eadē de cā. ſi enim. n. ſe hz exceptio ad actionem ita replicatiō ad exceptionē. ꝛ triplicatio ad replicationē. ꝛ hoc satis ꝑbat ſ. de excep. dilect.

non videtur de intentione aduersarij confiteri.

Idem

Que contra ius fiunt debent vtiq; ꝓ infectis haberi.

Q Ue ꝯ ius fiūt. ſ. Do. erēpla q̄ dixi. ſ. e. nō ꝓstat ipedimentū. itē. xxv. q. ij. impiali vbi fūt hec v̄ba. ꝛ ſ. e. li. de regula. nō solū. ꝛ ſ. de testi. c. ij. ꝛ C. de legi. nō dubiū. vbi de hoc objicit ad hanc regulā de matrimonio ꝙtracto post ſimpler votū qđ tenet. ſ. co. li. de vo. c. vno. ꝛ de matrimonio ꝙtracto post interdictū ecclesie. ſ. de ma. ꝙtrac. ꝙtra inf. die. ec. p totū. ꝛ inter cōpatres et catheciſmo. ſ. e. li. de cog. ſpi. c. ij. ꝛ de ſnia ſub cōditione lata que tenet. ij. q. vj. biduū. ꝛ in ecclia ꝓsecrata p alienū epm̄ vt. vij. q. j. eps in dio. ꝛ de oibus que fieri ꝓhibent: tū facta retinēt. itē objicitur de his que fiūt ꝓtra ius ꝛ postea ꝙfirmātur que allegaui. ſ. e. ū firmat

So. gnāliter dici pōt ſm io. q hoc no. r. di. vides. ꝛ ber. q idez no. de ꝓpon. duo. c. vl. in vl. glo. ꝛ accur. in p. l. nō dubiū. hāc regulā hēre locū in his q̄ ꝑpetuā hñt ꝓhibitiōis cām: ꝙtraria in his q̄ tēpale. Vel dic hanc regulā esse verā niſi ſecēdē vel alio ure tolleret. ꝛ sic intelligūtur ꝙtraria. vel dic q̄ illa non ſūt directe ꝙtra ius. q. ſz ius nō assistat: nō tū plene resistit. Quidā tamen distinguere voluerunt dicentes q̄ aut ius ꝓhibet ꝛ addit q̄ ſi ꝙtra ꝓhibiti onē fiat ū valeat aut ſm̄ pliciter ꝓhibet. in. p̄mo casu habeat locū hec regula cū suis ꝙcor. in ſecūdo habeant locum ꝙtrariae

Idem.

IM pari⁹ delicto vel cā potior ē cōditio possidentis

Idem.

Qum non stat per eum ad quem ptinet quo min⁹

ſua ſilia. ꝛ facit ad hoc. ſ. de regu. ad aplicam. Sed hec distinctio reꝓbat̄ q̄ p. l. nō dubiū. vbi hēs erp̄sse q̄ ſufficit legislatorē aliqđ ꝓhibuisse ſz nō adiecerit ſi ꝙtrafactū fuerit nō valere. idē videtur tenere Guil. ſ. de oſ. ꝙcor. romans. iuxta fi. item objicitur de maleficijs que ꝙtra ius fiūt nec tū hñtur p̄ infectis So. hec regula hz locū in his q̄ de iure ſortiūtur effectū. ꝛ facit quod dixi. ſ. e. ti. nō ꝓstat impedimentū. ꝛ illud hic adde. naz matrimoniū nullum interdū nō habetur p̄ infecto: imo ꝓstat ipedimentū secūdo. ꝛ electio nulla interdū ꝓstat ipedimentū secūde. quod dic vt no. de elec. auditis io. an.

b IM pari delicto. inquantū hec regula dicit de delicto sūpta ē de. l. ff. e. ti. l. cū par delictū. inquantū dicit de causa sūpta ē de. l. ff. e. ti. in pari cā. Do ca. in delicto p̄cañ. xiij. q. v. nō ſme. in eo. ſ. q repetit pecuniā quam dedit p̄ iniquo iudicio. itē in eo q̄ vſuras quas ſoluit repetit cū ipse ſit in pari delicto de vſu. q̄ fruſtra. itē p. l. ff. de ꝙdi. ob tur. cām. l. vbi aūt. ꝛ l. ſe. vbi habes q̄ nō repetitur qđ ꝑpter ſtupr̄ vel vt male iudicetur dat̄ ū ē. Be cā pone p decre. ſ. e. li. de ꝑben. ſi a ſede. ꝛ per l. ff. de v. obli. ſi ſeruū. §. ſequitur. vbi dī q̄ cum queritur ō dā no ꝛ par ē vtr̄ ipſoz cā: potior ē qui tenet q̄z qui ꝙſequitur. Et aduerte q. male videt̄ erēplificare p decre. illā ſi a ſede. nam ibi nō erat par causa. q. fuerat vni collata p papā: alteri p ordinariū. Sed nō queritur de paritate quo ad ptātem ꝙferētū ſed de paritate quo ad tps q. cui p̄mo collata fuerit dubitat̄. ꝛ iō in hac pari cā tēporis potior erit ꝙditio possidēs. Et nō q̄ hic exhibetur fauor reo q. absoluitur in pari cā vel delicto C. ō ꝙdi. ob tur. cām. l. ij. vnde semp dicere ꝙſueuimus q̄ in pari delicto. vel cā potior ſit excipiētis cōditio vt m̄ palle. iurib⁹ ad hoc de ꝙcef. ꝑben. ex tenore. de adul. c. pe. ꝛ vl. cotradicere videtur decre. illa de ꝙcef. ꝑben. cū ſuper. ſed ſolue vt in glo. que incipit q. fruſtra. in fi.

c Um nō stat p. cū. hec regula ſūpta ē er. l. ff. e. ti. l. iure ciuili. po. erēplū ab ire p quē nō ſtetit q̄ min⁹ ſm dñi p̄ceptū filiū imolaret. vū pīn de apud dñm gratū fuit ac ſi imolaſſet. xxij. q. ij. pphetauit. ꝛ c. ſe. itē pone in eo q̄ ipedit ne ad eū citatio ꝓueniat. vt. ſ. vt li. nō ꝓte. qm̄. §. porro. in ſtipulatiōe. ff. de ꝙdi. ꝛ demō. l. iure ciuili. itē potes ponē in libertate legata vt aliqđ det heredi ꝑ heredē stat. C. ō ꝙdi. ꝛ ſer. l. pe. als ē vlti. ꝛ ſdē in alijs legatis. ff. ō ꝙdi. ꝛ de. l. cū pupill⁹. ꝛ in institutione heredis. ff. ō ꝙdi. iſti. l. ij. Mō. tū q̄ ſi mihi. x. p̄miseris ſi tevice rogitacite vī ſ actū vt reſistere possis. ꝛ sic hētur p̄ erp̄ſſa. ff. ſi cer. pe. l. cū gd. ꝛ no. q̄ diē p eū ad quē ptinet. nā ſi staret p aliū tertiū vel ēt p ipedimētū meipſi⁹ tūc hz locū regula. ſ. e. ipſum tari. q. tūc ſz iputet q̄ p me ſtat vt ibi tū ñ hēbit̄ p ipleto. vt h. ff. de ꝙdi. ꝛ demō. l. qb⁹ dieb⁹ in p̄. itē nō. q̄ ſi libertas ligata ē huo ſi. x. heredi dederit ꝑ heredē ſteterit q̄ min⁹ fu⁹ dederit illa. x. pinde ē ac ſi ipleta cēt ꝙditio q. ille l. ber erit: te

netur tamen postmodū ad illa.r. nisi forte obtulerit r heres non susceperit. C. de condi. inser. l. vl. Sed dicit lex: q si testator legat liberto. x. sub cōditione: si cuz filio steterit r filius moriatur: r sic per eum vel per casum in eius psona ptingentem stat quominus ꝙditio impleatur: mō tamen debeā relictum. ff. ō adimē. lega. l. scio i prin.

So. cum stat p eum. i. p factū eius vl impedimētum ab eo pstitum: habetur ꝙditio pro impleta: r sic simpliciter vera est regula. Sz si stat p casuz i psona eius ptingentez distigue: aut erat relictū ptēplatione eius i cuius psona erat implēda conditio: r tūc nō debeā relictum: vt in pdi. l. scio aut fauore eius reliquit: r eo casu debetur. ff. de an. lega. l. meuia. in prin. aut dubitatur. r eo casu relictū debeā quasi in dubio sit interpretandū legatarij fauore relictuz: si ex veritate vel ꝓiecturis aliud nō apparet. ff. de ꝙdi. r demon. l. ult. s libertis. r. C. de legi. l. j.

cōditio impleatur: haberi debet perinde ac si impleta fuisset. dem.

Quod alicui⁹ suo non licz nomine: nec alieno licebit dem.

Potest⁹ quis per aliū: qō p̄ potest facere per seipsuz dem

Malis pmissis⁹ fidē ñ expedit obseruari. Idem.

Malternatiuis⁹ obtoris ē electio: r sufficit alterū

Quod alicui. Po. ca. p. c. lxvj. di. sicut nō suo: meo enim nomine mihi non licet fenus exercere: ita nec alieno. Itē per decre. de fal ad falsarioz um. sicut. n. ꝓprio nomine litteras papales falsare non debeo ita nec alieno. Item nec nomine alieno nec ꝓpo album ptoris corrūpere debeo. ff. de iurisdi. om. iudi. siquis id i fi. Et nota q hec regula vera ē in maleficijs. Indecens. n. est crimen suū ꝙmodis alienis impendere vt in dicto. c. sicut nō suo. hoc dico q delegatus ex delegatione cognoscit de causa: de qua r ꝓprio nōie cognoscere non posset. ij. q. vj. si eps. r punit quos als punire non posset. de of. dele. sane. ij. r libertus nōie alieno vocat patronū in ius: quod nomine ꝓpo nō pōt. ff. de ius vocando. l. quesitum. Et laic⁹ qui nō pōt cām spūalem tractare ꝓpo nōie tractat alieno. vt ō. eo. li. de procu. c. j. r idē in similibus. Itē hz locū in his que vt demādari possint: requirunt adminiculū: vnde sicut suo nōie sacerdos simplex nō chrismat i fronte: nō ordinat ad sacros: ita nec epi sui mandato. cum tali demandari non possit r de hoc. ō. de consecra. ec. vel alta. aqua. r facit quod dixi. ō. eo. ca que.

b Potest quis. Pōt quis p alium iudicare. lxiij. di. tibi r nō. sicut p alium matrimoniū ꝓbere. ō. e. li. de ꝓcur. c. vl. lic. ff. de ꝓcura. l. j. ℣ ij. ff. de sta. ho. l. aretusa in fi. Hec regula fallit in eo cui cōmittitur certū ministeriū. ō. eo. de of. dele. c vl. ō. eo. li. e. n. is cui r optime. C. de cadu. tol. l. vna. ℣. ne aūt. ad idē ij. q. iij. abolitio. de cleri. nō resi. q. nōnulli. ff. de solu. iter artifices. Itē i pnīa, suscipiēda: de pe. di. j. quē penitet i pn. quā p se quisq recipe dz rō ē pudoz qui ē maxima pars pnie vt ibi Itē in eo viro q venīā etatis ipetrat. qō p se facere dz. C. ō his qui ve. eta. impe. l. ij. Item adoptare vel arrogare nō pōt quis p aliū. ff. ō ado. p⁹ moztē. ℣. negz. rō ē q adoptō. imitatur naturam. Item fallit in iudice q p seipsum recitare debet sniam nisi sit eps siue supioz. ō. e. li. ō re iudi. c. vl. C. de iudi. auē. ad h Item in eo q incipit ꝙferre sacrm vnitatis qui id p alium pficere no pōt. xxiij. di. quoūdaz: Item abbas p se ꝓberādo pōt corrigere monachuz nō p aliū maxime laicū: ō sen. ex. vniuersitatis. Itē dñs nouū emphiteotā nō p ꝓcuratorē hz p se ipossessionē inducere dz. C. ō iu. ēphi. l. vl. ℣. pe. Itē q ē i possessiōe seruitutis r ꝓclamat i libertate p se agit r nō per ꝓcuratorē C. de asser. tol. l. j. r regli i criminali cā. vt. ij. q. vj. siqñ. Itē q fūt meri iperij vel gladij ptātis nō delegāt ꝑm leges nisi in casu ff. de of. ei⁹ cui man. ē iurisdi. l. j. ꝑm canones: de hz no. xcv. di. c. j.

xxiij. q. iij. illō. r. ō. ō of. oz. q se dē. r de rap. i archiepz. tu. r p se rūdere dz adult⁹ q cathezizat: r nō p alium de ꝙse. di. iij. cū p puulis. Itē fallit i casu. ō. e. li. de elecupietes. Itē i casu. ō. e. ō iude. iuris eē ambiguū: r i casu. ō. e. li. de of. leg. c. pe. ij. Rñ. r de here. c. ij. i pnci. hec igit r filia spālia fūt. Et nō q etiā ecōuerso quedā p aliū possum q nō p me. Eps clericū suū p alium pōt ꝛberare non āt p seipz. lxxxvj. di. nō licet. C. ō epis r cleri. auē. hz negz. Itē epus p alium litigare dz v. q. iij. c. vl. Itē ꝓlatus cleric⁹ hñs palem iurisditionē audit r iudicat ō cā sanguis p aliū ñ p se. ō. e. li ne clerici vel mo. c. vl. Itē religiosa mulier p aliū pōt eē i iudicio nō p se. ō. e. li. de iudi. c. ij. ō. e. li. de ele. idēnitatib⁹ ℣. hz cū eas. Itē eps tuitionē gubernationē r curā viduaz r pupilloz r pegrinoz nō p seipz: hz p aliū archipbyter. archidiaconū gerē dz. lxxxviij. di. epl gubernationē. r ibi ō. b. r oīa illa fūt āt spālia. ō regulā ꝑm quā q̄ posſuz p aliū r p me. r accidit h vel rōne pſone cui hoc nō quemt: vel etiā rōne rei: puta cause criminalis: r interdū p alterū ꝓsequitur qs qō per se ꝓseq non posset. vt. ō. e. li. de ꝓcess. pben. c. auēte. r. ff. de stato. imperatoz ij. ff. que res pig. ob. pot. l. aristo. sicut r quedā pōt q̄squis tāz alius nō tanz ipe insti. de inof. testa. ℣ si tutoz. ff. de adop. si pr. ℣. qui duos. vbi nepotē er filio adoptat auus tāz genitū ex alio filio: r h nō tāz auus hz tāz gdā exne⁹. ad idē. ff. de i ius vo. l. ℣ situ cū filibus. Et no. q r id dicimur posse: qō de iure possumus. hāc igit regulā credo loqui ō bis q̄ de iure sortiūt vel sortiri pōt effectū nō igit supabundat regula. ſ. e. q facit p aliū. g nāliter loquit: vt ēt maleficia ꝓphēdat. r ista regula logtur de ptāte faciēdi: illa de effectu iaz facti. Itē nō er hac regula q sicut p se pōt qs subscribere ita p aliū: qō dicit no. ō. de re iudi. cū iter vos i gl. pōt. n.

c Malis pmissis. po. erepla q̄ posui. ō. e. nō est obligatorū. Et psequere hanc regulā vt ibi dixi. Et habes hec ꝓba. xxiij. q. iij. i malis pmissis. nam hz mala pmissa nō debeāt buari: tū iterduz mala promissa puta p dolū vel metum buanf. qñ. l. seruari pūt sine salutis eterne dispendio si iuramētum inter cessit de iure iurā. si ꝓo. r dixi i p. regula. ō. e. nō est.

d Malternatiuis. Hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. n eo. qō plus ē. vbi ꝓba iuncta nō sunt sufficit alterutrum esse factum. po. exemplū p canoñ. xij. q. ij. bone rei. in fi. ō. de rescriptis iter ceteras. r in viro qui i cāz soluti matrimonij dotem vel eius estimationē restituere promisit. ff. de iur. do. plerūq z i fi. ad idez ō. de plus peti. c. vno. vbi dī plus petere cā r in erpē sis ꝙdēnat. q ex duobus alternatiue debitis ꝑcise petit alterz: ad idē ō ap. significauit. vbi de h r ō rescrip. ex pte. r facit ō pbē. c. ij. ff. ō ꝙdi. isti. l. si hr di plēs. Sūt tū q̄dā alternatiue i qb⁹ dz ordo buari. ff. de le. ij. cum pr. ℣. pe. vt cum mandat testator aliqd dari liberis aut his deficiētibus ꝙsanguineis aut affinib⁹ qz tūc seqē ordinē. Est ad h ar. qō dixi ō ordine seqndo. xliij. di.

sit rector. in fi. ē. e. li. de elec. c. pe. in pn. ⁊ e. li. de pbē. m dato. in fi. Lōtradicit ad hāc regulā insti. de le. §. si generaliter. So. illud cū eligēs fuit in mora. ff. de adop. l. mācipio. §. e. li. de ꝙsuet. c. vl. ⁊ fi. no. ber. in pdicta de cre. de rescrip. inf cetera. ⁊ facit qđ dixi. §. e. ꝙtra' cuz.

adimpleri dem.

Q Ui[a] ad agendū admitti tur: est ad excipiendum multo magis admittendus. dem.

Q Ui facit per alium[b] ē p se ipsum. Idem.

H Actum[c] legitime retra ctari nō debet: lz casus postea cueniat a quo nō potu it inchoari. dem.

Q Uod alicui[d] gratiose cō ceditur: trahi nō debet ab alijs in exemplū. Idem.

H Rustra[e] sibi quis postu lat ab eo seruari cui fi dē a se pstitā seruare recusat.

D Elictū[f] pone nō dē dz in detrimētū ecclesie

Q Ui ad agē dū. hec sūpta ē ex regula. ff. e. ti. l. nuitus nemo. §. cui dam[a]. pone ca. in eo. qui legitime pscribit qz si cadit a possessione datur sibi actio: m'to fortius dū possidet datur exceptio xvj. q. iij. §. pōt i pn. ad idez de rescrip illud. item cōductor soli ad superficiē ad non modicū tempus habet vtilē rei vēdicationem et si ꝙtra dñm. multo fortius exceptionez ff. de supficie. l. si. §. qđ ait. Nō huius regule quā habuisti. ē. e. cui lz plus ⁊ minus licet. sed plus ē agere qz recipere. ergo si pōt i pmū multo fortius secundū. vt hic nam video exceptionē dari cui non datur actio vt excōicato. §. de excep cū inter porē. item qui mala fide pscripsit §m leges exceptionē habet aduersus omnē petentē. ⁊ si a possessione cadat nō habet actionē. xvj. q. iij. §. potest. v. qđ si. ⁊ C. de pscrip. xxx. vel. xl. an. siqs emptionis. ⁊ vbi actio tēpore tollit ppetuo durat exceptio ff. de doli. excep. pure. §. vl. ⁊ venit in cōpensatione qđ nō venit in petitione §m. l. vt debitū nāle. ff. de cōpen. l. etiā. ⁊ ecōuerso. interdū venit in petitionē quod non in cōpensationē: sicut ē videre in deposito. C. de cōpē l. vl. ⁊. §. de deposito bona fides. ⁊ ē ipāle. Et adde qđ nō. de iureiur. quēadmodū in glo. nā cui. Et dic qđ ad agendū admittit̄ ꝫ eū quem excipe vult. ⁊ hoc dico ne obstet qđ dicitur de publiciana. nam habēs publicia nā actionē ꝫ alios excipit nō ꝙtra dñm. ff. de publi. l. pe. ⁊ vl. ⁊ idē in fūdus. hoc aūt regulariter fallit i possessorijs iudicijs. C. loca. ⁊ ꝙduc. l. siquis ꝙductōis. vbi quentus possessorio si dicit se ꝙdurisse ante oia possessionē restituit. ⁊ post agit. ⁊ facit qđ dixi. §. de dolo. nā ꝙtra pdonē agentē possessorio admittitur exceptio tū nō admittit̄ actio de restit. spo. in l'is. ⁊. c. se. ⁊ generaliter agenti possessorio referē qđ ꝑpetatis agendo ⁊ tū nō excipiendo. de or. cog. c. vl. C. de rei ven. ordinarij. de ꝙcess. pben. post electionē in fi. de appel ꝙstitutis. ij. in fi. de accu. accedens.

b Q Ui facit per aliū. hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. qđ iussu alterius. pone exēplū in regula. ⁊ pseqre eam vt dixi. §. e. pōt gs. ⁊ nō supabūdat hec regula p illam vt ibi dixi in fi.

c H Actū legitime. hec regula sumpta ē ex. l. ff. e. ti. l. q in ambiguis. §. j. Exēplifica in eo qui ꝙtrahit matrimoniū ⁊ postea factus est furiosus. xxxij. q. vij. c. negz furiosus. idē in supueniēte affinitate. C. ō eo q co. ꝙsan. vr. sue. c. pe. idē in adoptiōe supueniēte. ff. de ritu nup. adoptiuus. in pn. ⁊ l. siqua. Et nō. qđ habuisti aliā regulā p ꝙtrariū. §. e. nō firmat. qz lz casus supueniat a quo potuit inchoari ū firmat qđ ab initio valebat vt ibi: qđ tū intelligas vt ibi dixi: ita qđ a pncipio factū erat legitime nō retractat. lz supueniat casus a quo nō potuit inchoari vt hic. ⁊ ꝙcordat ad hanc regulā. ff. de itinē actuq; p. l. nec. n. ibi dicit ter. nec enī cozrūpi aut cōmutari qđ recte transactū est supueniēte delicto poterit. Lōcordat ad hāc regulā de iure pa. ꝙsultationibus. de cōuer. ꝙiu. placet de eo q cognouo. ꝙsan. vr. sue. discretionē. ⁊ qđ in his iuribus nō. Et no. qđ dicē retracta ri. q. di. ꝑpter cām supueniēte nō retractat ac si legitime nō fuisset factū Interdū tū ꝑpter sufficiēte cām impedit eius effectus qđ legitime factum erat. erēplifica p cañ. xxxi. di. cōiter. ⁊ c. vsq; adeo. ⁊ de cle. egro. pdyptez. ⁊ c. tua. cū si. ⁊ eodē mō rñdetur ad leges que p ꝙtrarijs signarī solent. ff. de iudi. si a me. ⁊ l. seq. ff. ad. l. agl. qz in eū casū in qbus dī qđ iudiciū soluit̄ p arrogantiā eius cū quo litem ꝙtestatur[a] erā qz deuenit in eū casū in quo a pncipio non poterat ꝙsistere. ⁊ in pdicta. l. qz dī simile. s. qđ cessat actio. l. agl. qñ seruū mortifere vulnerat[a] liber factus ē. qz iā in eū casum deuenit quo locū hīe si pōt ⁊c. ⁊ ē rō. qz aglia dānū respicit.

d Q Uod alicui. po. exempla que dixi. §. eo. ti. que a iure. ⁊ p sequere vt ibi dixi. ⁊ in regula ꝓuilegiū ꝙsonale. ⁊ ꝙcordat hanc rē. j. e. argu.

e H Rustra sibi. pone casū in dño quo ad fidelē ⁊ in fideli q ad dñm. xxij. q. v. de forma. itē in eo q interposita ꝏditione ꝓmisit ⁊ iurauit aliqd facere. de iureiu. ꝓuenit. ij. vbi dī. in eo q nō vult inꝑpositā obseruare C. de pac. cū ꝑponas. ij. cōcordat. xcv. di. esto subiectus: ibi cū ergo te habeo vt ꝓncipem cū tu me nō habeas vt senatorē. sed nōne hosti seruāda est fides. xxij. q. iij innocēs. xxij q. j. noli. So. vt ibi no. ⁊ in dcō. c. ꝓuenit. illud. n. vez ē cū iste hostis nobis fidē seruat. ⁊ sic ꝙcordat cū hac regula. itē ꝫ. xxxiij q. v. qđ deo pari. vbi dī qđ si vir ⁊ vxor pari ꝙsensu ꝙtinentiā vouēt vno labēte, alter ꝑseverare dz. So. ibi nō fuerat fides bōi ꝓmissa: sed deo. nā fine vlla cōditiōe adimpleri debēt q deo. vouenī. xxij. q. viij. c. vno. i fi. Et vides qđ lz vxor adulterata fuerit: nihilominus vir peccat adulterādo. xxij. q. vj. per totū. frustra igit̄ debitū petit q qđ dz nō ipendit: ⁊ frustra legis auriliū inuocat q cōmittit in legē de vsu. qz frustra. ⁊ ibi de hoc. Unū nō qū ꝓtes sibi adinuicē aliqd sub pena ꝓmittūt: ⁊ vna ps ꝓmo frāgit fidē. aut expedit magis alteri ꝑti penā ꝑsequi ⁊ stare pacto vel ꝫctui: aut magis expedit tibi fidē rūpe in ꝓmo casu lz sibi fides sit fracta: ipse tū ꝑ sua ꝑte seruet eandē. ⁊ sic penā petere poterit cū effectu. ſ secūdo casu secure frāgit fidē. ⁊ sic illā decre. Intelligas. ⁊ q ibi no. ⁊ ē ad hoc sīle qđ no. de ꝙuento sup ſpoliatiōe cui aut expedit magis rehabere rē ꝑpriā aut retinere rē quā poss. det. ꝓmo casu agat. i secūdo excipiat. hoc nō. ber. de or. cog. c. vl.

f O Elictū ꝑsone. po. ca. in epo deposito ꝑp crimē ob hoc. n nō dz ecclesia reb[a] suis ſpoliari. xvj. q. vj. si epm. ⁊ ibi ō hoc. itē po. in ꝓcuratore q fallauit inſtrm qz ꝑpter hoc nō ꝑdet ecclesia causam. de excep. cū venerabilis ⁊c. ⁊ delictum tutoris nō obligat pupillū. ff. e. ti. l neq;. ⁊. ff. de tab. exhi. l. pe. Lōtra. xvj. q. iij. placuit. ij. vbi delictū plati nō repetēr s rē ecclesiasticā nocet ecclesie. ad idē de pscrip. c. j. ⁊ p totū. So. delictuz aliud in faciēdo. ⁊ hoc nō ꝓiudicat ecclesie. vt hic. ⁊ aliud in omittēdo ⁊ hoc bñ ꝓiudicat vt ibi. Ad hāc so. ꝫdicit. xxv. q. ij.

ita nos. vbi delictū qō ē in faciēdo p̄iudicat ecclesie. Sc. dici pōt p̄m io. g hoc ibi no. ⁊ m. d c si ep̄m. q̄ hec regula itell gif de detrimēto facultatū: illud aūt de detrimēto honoris. vl potius ibi nocet delinq̄ētibus q̄z ecclesie. Adhuc p̄ electionē. ō censi. cū olim. vbi delictū qō ē in faciendo nocet ecclesie. de inte. resti. audi tis. vbi delictū qō ē in omittendo nō p̄iudicat ecclesie. Satis congrue posset distingui inter iudicialia ⁊ extraiudicialia. vt in iudicialibus iudicioꝝ fauore siue sit in faciēdo siue in omittēdo p̄iudicet ecclesie. ⁊ in decre. auduisi. bñ p̄iudicaut ecclesie delictū qō fuit in omittēdo q̄ fuit restituta ⁊ sic nō ē ō. in decre. cū venerabilis. dici potuit extraiudiciale. vel ibi solus p̄curator deligt in faciēdo. sanctim falsando. itē ō. liiij. di. si seruꝰ. vbi punit eps̄ qui p̄ vno seruo duos dare dz. Sed facere dz de p̄po si hz nō de bonis ecclesie p̄pter hāc regulā. itē ō de or. cog. cū dilectus. vbi dolus ⁊ violētia abbatis ecclesie nocere videt. Sed ibi soluit p̄ ber. in iij. glo. s. q̄ ibi delictū fuerat cōmissū p̄ platū ⁊ collegiū cōicato p̄silio. ⁊ eodē mō solui C. de sa. san. ec. l. iubemus nullā. ibi p̄pter delictū p̄sone p̄fiscat nauis ecclesie. ⁊ nō. q̄ dicit hec regula delictū. q̄ p̄m p̄priam huius vocabuli significationē vt leg de eo qō sistit in omittendo p̄m ea q̄ no. ber. ī. e. peccatū. tñ illi significatiōi si semp stat vt ibi dixi. itē hoc qō dicit p̄sone intelligere possumꝰ de plato ⁊ ē vulgare dñoꝝ meoꝝ anglicoꝝ de rescrip. er pte. s. p̄sone. ⁊ ō ap. bone memorie. vel indistincte de quālibet p̄sona intelligatur cuius delictū ecclesie nō nocebit saltē cū effectu q̄ daret restitutio vsq; ad quadrieunlū tm̄: nisi ex cā plus tēporis detur. vt. ī. e. li. de resti. in inte. c. j.

a RAtioni cōgruit. pone ca. in filio patrōi herede qui succedit in honore iuri spatronatus: sic in onere defendendi ecclesiā succedere dz. xvj. q. vij. filijs. ac nepotibus. itē pone in plato q succedit in honore. sic ⁊ in onere soluēdi p̄decessoris debita p̄ ecclesie vtilitate Sct. ī. de so. c. j. idē in iudice. ff. de iudi. l. mortuo iudice. q̄ eū iudicare oportuerat. idē eū q ei sb̄stitutus ē seq oz. ad idē. ī. de of. dele. q̄m abbas. ⁊ p̄cor ad hāc regulā. c. di. rōis ⁊. ī. e. qui sentit onus. ⁊ quod ibi dixi hic addē ⁊ per illā regulam pōt etiā hic resolui vt. s. succedat i onere qui substituitur in honore. ad hoc. xl. di. nō nos.

b ARgumentū. hec regula sumit̄ ex. l. ff. eo. tt. que p̄pter necessitatē. p̄bo. ca. iv. di. c. j. vbi ex necessitate tpis p̄pe ministroꝝ defectum monachos p̄missum fuit assumi ad paro chiales ecclesias cessante hac necessitate in argumentū trahi non debet vt ibi. Itē per decre. c. de elec. cum in cūctis. ibi ne quod a quibus dā p̄missum p̄ necessitate temporis ꝯ ⁊ aliena tio sacroꝝ vasoꝝ. p̄per necessitatem redimendoꝝ captiuorum concessa ad consequentiā trahi nō debet. C. de sa. san. ec. l. anpe. que incipit sancimus. ⁊ p̄cor dat ad hanc regulam. ī. eo. a iure. ⁊ ī. e. quod alicui. nec superfluit hec regula per illas que loquūtur in eo quod concedit ob fauorem vel ob gratiā. hec in eo quod conceditur ob temporis necessitatem. Et dicit etiā in argumentū. q. d. iurista vel arguens non debet arguere de eo qō interdū ex necessitate concessum est. quia argumēta de similibus ad penitus similia p̄cedunt. sed inter tempus necessitatis ⁊ non necessitatis non est similitudo. ergo non p̄cedit argumentatio. Et concordat ad hanc regulam. xxv. q. j. i c. j per quod etiam ad exēplificare potes. naz a p̄ncipio generis humani licite p̄trarit frater cū sorore: quia ex necessitate id fiebat. hodie aūt creuit humanū genus ⁊ sublata est necessitas. ⁊ iō nō licite contrahitur. infra quartum gradum de p̄san. ⁊ affi. non debet. C. de pa. qui fi. dis. l. j. ⁊ ij. vbi p̄pter necessitatē famis licet filiuꝫ distrahere. qō alīs nō liceret. Et nō. ex hac regula illō generale q̄ cessāte cā cessat effēctus de iureiuran. ⁊ si rps. in fi. de app. cū cessante. ō pe. ⁊ remiss. cuz infirmitas. ō quo dicit nō. de renū. pō translationez. lxj. di. §. his omnib⁹ redundare.

Idem.

RAtioī cōgruit vt succedat i onere: q̄ substituit in honore. Idem

IM argumentuꝫ trahi nequnt q̄ p̄pter necessitatē aliq̄do sūt p̄cessa. Idē

Emo pōt plꝰ iuris trālferre i aliuꝫ q̄ sibi competere dignoscatur. Idem.

IM toto ꝑ partez nō est dubium contineri. Idem

IM generaliꝭ cōcessiōe nō veniūt ea: que quis non esset verisimiliter in specie cōcessurꝰ. Idem.

rir. q. ij. due. cessante igitur necessitate p̄pter quam dispensatum est: cessat constitutio. j. q. vij. q̄ p̄z remedio quod verum est circa facienda nō circa iam facta. vt ibi no. ⁊ de iureiur. ⁊ si rps. in fi. ad hoc. ī. e. factum legitime. in fi. ⁊ ē etiam hoc vez nisi vtilitas succedat loco necessitatis sicut est de monachis ordinandis vt. p batur. xvj. q. j. sunt nōnulli. in fi.

c Emo pōt plus iuris. hec regula sumpta fuit ex. l. ff. e. ti. nemo plus. pone ca. j. q. vij. dalbertuz. de dona. inter vi. ⁊ vro. nuper. vbi sunt hec vba. ⁊. ff. ō ac qui. rez do. l. traditio. ⁊ facit ad regulam. ī. de pig. cuz p̄tra. ⁊. ī. e. as qui in ius ibi dū dicit eodem iure. ⁊ sic nō maiori. ⁊ p̄cor. qō dicitur nemo dat qō nō habet, de iurepa q̄ autem. Contra de elec. suffraganeis. vbi mādat archiepꝰ q̄ p̄secratus nō est electū per suffraganeos p̄secrari. ⁊. ff. de acqui. re. do. nō est nouū. vbi creditor pignus distrahit cuiꝰ dñium nō hz. de p̄se. di. iiij. solet. vbi etiā baptismū dat qui nō hz. So. vt nō j. q. j. c. j. q̄ hoc ē generale illa sunt spālia. spālitatis rō nem facile p̄siderare poteris. Et idē no. ber. in pdi. de cre. nup. ⁊ de iurepa. cura. nā spāle in baptismo vt i p̄dicto. c. solet: ⁊ demādare iuri sdītiōis ē. ergo archiepꝰ p̄firmatꝰ demandare pōt epis qui p̄secrati erant: vt epm p̄secrent. ⁊ in creditore ē spāle sicut ⁊ in tutore et curatore. C. de admi. tu. l. vl. ⁊ l. ler que. ⁊ in p̄curatore insti. de re. di. §. nihil. in iudice. insti. de of. iudi. §. fi. i executore. ff. de euic. sed pignora in vsufru. formali. ff. vsufru. l. q̄ nostr. in eo q bōa fide emit a malefidei posse sore q: vsucapit. isti. de vsuca. §. q̄ aūt. in cēsitoriboꝰ ⁊ flumen. ff. de acq. re. do l. ergo. §. alluuio. in donatione libertatis. insti. de liber. §. vl. io. an.

d IM toto ptē. po. exēpla q̄ dixit. ī. e. plꝰ semp ⁊ p̄seq̄ vt ibi. ⁊ p̄cor. ff. de excep. rei iudi. l. sigs. cū totū petijsset si ptē petijt exceptio rei iudi. nocet. nam pars i toto est. p̄cor. xiij. q. v. penale. xxxij. q. iij. meretrices. de pe. di. j. §. hoc idem.

e IM generali p̄cessiōe po. ca. xvj. q. j. frater noster. vbi generalis cōmissio facta legato p papā non extēditur ad causas fidei. itē pone p decre. ī. e. li. ō pe. ⁊ re. si epꝰ. vbi hēs hec vba. itē p. l. C. q̄ res pi. ob. pol. l. j. vbi in gnāli obligatione pignoris nō veniūt vxor ⁊ alūni. ⁊ q̄ gs verisimiliter nō est credendus spāliter obligasse. ⁊ facit optime. ī. e. li. de of. vica. cū in gnāli. ⁊ nō: q: non solū in obscuris inspicimus id qō ē nō simile sed etiā in gnālibus. De p̄mo. ī. e. inspicimus. de

ſecūdo dic ꝛ in ꝙcor. ꝛ. ff. de pecu. i q peculij. g vbi ad
miſtrationē ꝙcedit: videt pmittere gnāliter qđ ſpā
liter pmiſſur⁹ ē. ꝛ. ff. de pig. l. gnāli. ꝛ in pignoris obli
gatiõe gnāli rem quas qs habuit vel habiturus ē: ea ñ
ꝙtinebūtur que vſūmile ē aliquē ſpāliter obligatuꝝ
ñ fuiſſe puta ſup
pellex. itē veſtiſre
linqđa ē debi
tor. Sigs querat
qđo ſcieť que ſūt
illa que vſimiliť
in ſpē nõ dicetur
qđē conceſſiſſe.
Rñ. põt ꝺ cogno
ſcere ex ipoſſib
ili vel inhumanai
vel dura ſepatione vt puta miſteria artis ſue vel q̄ ad
affectionē ptinent generali obligatiõe nõ venūt. vt in
pdicta. l. obligatiõe. ꝛ. l. ſe. ꝛ pbatur opt. C. cõia vtri⁹qꝫ
iudi. l. poſſeſſionū. vbi habes q̄ poſſeſſiões in gb⁹ ſūt
pbationes in qbus ſūt aſcripticij ita debēt diuidi q̄
penes vnūquēqꝫ integra familia remaneat vt pater
a liberis ꝙiūr a viro frater a ſorore nõ ſepeť. Et nõ.
ex hac regula vbū generale reſtringi. ad idē. ſ. e. li. de
reſcrip. c. ij. ꝛ. c. ſi eo tẽpore. de pben. cū cui. ꝛ. c. q̄uis.
cum ſi. itē facit hec regula ad qđē de eo g generaliť
teneť ꝙtra oēs aliquē iuuare: nūqđ ꝙtra ſe vel filios ꝛ
no. de hoc. xxij. q. v. de forma i. j. gl. ꝛ de iureiur. petitio
in vlti. glo.

QUi ꝙtra iura mercať. po. ca. in eo g recipit eccle
ſiā de manu laici. xvj. q. vij. ſiqs de incepto i eo g
emit ſpũ alia. de ſimo. nõ ſatis. ad idē. C. de agri. ꝛ cē. l.
qđ ē admodũ. li. vj. vbi q̄ emit aſcripticiũ ſine gleba ꝺ
legũ in terdicta mercať ꝛ malefidei poſſeſſor dr. ꝛ ideo
qꝫ talis pſūť ñ habere bonā fidē. ſō nūc pſcribit vt in
pdictis iurib⁹. ꝙtra. ſ. de dona. apoſtolice. ſed ſolue vt
in glo. ſed videť. itē ꝺ. ſ. de iurepa. cura. ſolue vtiibi. ꝛ
ſic pꝫ q̄ iuris ignorãtia nõ excuſat in pſcriptionib⁹ ſi
cut nec vſucapionibus. ff. de vſuca. l. nūq̄. io. an.

BOna fides nõ patiť hec regula ſũpta fuit ex. l. ff
e. ti. bona fides. eccleſia nõ dr ſuũ repetere cum
augmẽto. ſed ſi ſemel exactũ itez exigeret augmentuꝫ
recipet. xij. q. ij. fraternitas. ad idē de pe. c. ſuã. ff. de ta.
exhi. l. iij. ſ. q̄dēnatio. ꝛ hꝫ locũ hec regula enã in pe
nis que ſemel exacte ab eodē itez exigi nõ debent: ad
hoc. xij. q. ij. c. vl. de iudi. at ſi clerici. C. de pe. l. ois. ab
eodē ideo dicit. qꝫ ſi plures inſolidũ teneť ad penã
ſoluta pena per vnũ nõ liberatur alter. xij. q. ij. cum de
uotiſſimã. ff. ad. l. agl. itē meta. ſ. ſed ſi plures. An aũt
res ꝛ pena ſiť pati poſſint: dic vt no. xxv. q. ij. ſi eccleſie.
hãc aũt regulã dico veram in his quoꝝ cũ vnica era
ctione finiť. vnde ſi. x. debeo ipſoꝝ ſolutiõe tollitur oiſ
obligatio. vnde patiť bona fides vt in illa erigantur ꝛ
ſi ſoluant vt indebita repetãtur: quod dic vt no. j. q. iij
in fi. de ſolu. c. vl. ſi aũt vnica exactiõe nõ finitur obli
gatio: pone caſum in exactiõe debiti vxoris ad virum
ꝛ ecõuerſo nõ hꝫ locũ regula. idē in ꝙcuratione quã
exegit epus viſitãs ꝙmo ãno. nã ſecũdo anno a viſitatis
itez ꝙcuratiõnē exigit. ꝛ idem ſi de neceſſitate eccleſie
itez eodē ãno viſitaret. ꝛ ſic põt intelligi de cen. cũ ve
nerabilis. vbi de hoc. c. xviij. q. ij. viſitãdi. idē dico i ex
actione pene vbi de hoc actũ ē in ꝺcto: vt totiens pena
cõmittať ꝛ exigi poſſit q̄tiẽs ꝺfactũ fuerit. nã iũc pena
ſemel exacta etiã ab eodē itez exigeť. ꝺctus enī er cõuentione
legẽ accipiũt. ſ. e. ꝺctus cũ iure ꝙcor. Sed vt ate inſpecta i his
caſibus ꝛ ſimilibus nõ ē idē ꝟ aliud ꝟ eiuſdē generis. Et facit
hec regula ad qđnē quã no. io. xij. q ij. monem⁹. an ſi eccleſia
ꝙſecuta ē ſuũ a poſſeſſore qđ facere põt vt. e. q. apoſtolicus an
adhuc idē poſſit petere
a plato. ꝛ certe nõ. qꝫ bo
na fides hoc nõ patitur
vt hic ad penã tũ agẽ bñ
poſſet ꝙtra eũ vt. ſ. diximus
de hoc etiã no. de rebus
ec. nõ alie. ſiquis.

QUis contra iura mercat bonam fidem ꝑſumitur non habere. Idem

BOna fides non patitur vt ſemel exactum iteruꝝ exigatur. Idez

QUis quid vna via phibetur alicui ad id alia ñ debet admitti. Idem

QOntractus ex conuentione legem accipere dignoſcuntur. Idem

QUis quid vna via, phibetur alicui ad id alia ñ debet admitti. Idem

QOntractus ex conuenti one legem accipere di gnoſcuntur. Idem

CUm quid vna via. po. ca. xxvij. q. v. hec iuris go. ſ. ō pben. deteſtã da. C. ſi manifeſta ve. ne ꝙ
ſti. l. vl. vbi dicit ter. eãqꝫ ita venit nē corpore queſtũ faciat nec
in caupona ſub ſpecie miniſtrãdi, pſtituti ne fraus dicte legi
fiat ꝙcor. ſ. de ꝙcur. tue. cũ ſuis ꝙcor. Nõ. ergo q̄ cũ aliqđ ꝙ
hibetur: phibentur oia que ſequũtur ex illo vt. ſ. eo. cũ quid
ꝛ per que pueniri poſſit ad illud vt hic. fallit hoc interdũ. qꝫ
ſeruus nõ admittitur ad teſtimoniũ ferendũ neqꝫ ꝙ dño nec
aduerſus dñm ꝛ tñ teſtificatur de facto ſuo. puta oũ dicit per
eũ depoſitũ vel cõmodatũ vel ſile. iij. q. i. ſ. ym neqꝫ. itē q nõ
põt accuſare denũciat. de iureiur. qđ admodũ in fi. Sed ali
us eſt effectus denũciatiõis q̄ accuſatiõis vt ibi pꝫ. ſed idem
eſt etiã vbi idē ceť effectus vtriuſqꝫ de cog. ſpi. tua. vbi ō hoc
Itē patronũ nõ vocat libert⁹ in ius ſine venia. ſi tñ agat alieno
noie bñ. ff. de ius vo. l. queſtũ. rõ qꝫ nõ ipe ꝟ ille cui⁹ noie agit
conuenire videtur. ꝛ facit quod diximus. ſ. eo. poteſt. item denega
tur dilatio vna via. ſ. per medium iuris cõmunis cui concedi
tur alia via per beneficium. ſ. reſtitutionis in integrum. vt de
reſti. in inte. cor. am. Sed dic vt ibi in vl. glo. item prelatus de
mobilibus per eccleſiam acquiſitis teſtari non poteſt. ꝛ tamẽ
in e grit ud ne moderate poteſt de ipſis aliqua arrogare. de te
ſta. ad hoc. item pater non poteſt filium priuare quarta. ꝛ tam
libertates dando minuet quartam ꝛ ſic alia via priuat eum. ff.
de inoffi. teſta. l. papinianus. ſ. quoniam autem. v. cum igitur
ꝛ eſt ſpeciale libertatum fauore. Satis circa hoc dici poſſet q̄
cum aliquid prohibetur habito principaliter reſpectu ad pro
hibitum non ad viam vel modum quo phibetur. exemplifi
ca per iura in principio inducta. ꝛ per decre. de conceſ. preben.
conſtitutus tunc ſufficit phibitum vna via vel modo vel ad
id In eius fraudem alia via vel modo admitti non debeat: vt
hic. ſpeciale tamen eſt in libertate vt. ſ. diximus. ſi autem prohibi
tio principaliter ſe habet ad viam vel modum non ad rẽ. tunc
ſecus. vnde alteri eccleſie alligatus epiſcopus non eligitur ſed
poſtulatur. item qui iurauit non accuſare bene denũciat. qꝫ
ſibi non eſt phibitum deferre crimen. ſed per modum accu
ſationis deferre phibitum eſt. idem in caſu de iudi. er. amina
tavbi petendo rem vna actione repellor ꝛ per aliam admittor
ꝛ hoc eſt videre in omnibus actionibus. nam deponens agẽs
commodati intelligitur agens depoſiti admittitur. ꝛ ſic de
ſingulis.

dOntract⁹ dicũt vulgares. pactũ rũpit leges. ꝛ ꝟ dicẽ hec
regula que ſũpta fuit ex. l. ff. e. ti. l. ꝺctus. Quidã ponũt
caſum p canonẽ. xvij. q. ij. eleutherij⁹. vbi quẽtio inf eps dio.
ꝛ fundatricẽ inita de oblationib⁹ obuẽtionib⁹ in feſto ſpi⁹ec
eccleſie buãda ē depoſitarij⁹ ō iure cõi teneť ſolũ de dolo ꝛ lata
culpa ꝛ q̄ cõpať dolo. ſi tñ inuenit quẽtio vt teneať ō leui ꝛ de
leuiſſima culpa ꝛ ō caſu fortuito illa huať de depo. c. ij. ad idē
ff. depo. l. j. ſ. ſi queniat. ꝛ ibi ſũt ꝟ vba. ꝙcor. ō ꝙmo. c. vno. ſ. e
li. de pac. c. j. Et q̄ dicit regula ꝟ quentiõe intelligas hõeſtaꝫ ñ

ꝫ bonos mores: vñ si quenerit ne dolus ꝑsetur ꝑsetur: nam valet conuentio: vt i ꝑdi l ℞ctus. ff. e. ti. i ipossibili idē: qđ dicit vt diri. ꝫ. e. nemo pōt.

a OAmnus qđ quis. Hec regula sumpta ē er. l. ff. e. ti. qđ gs er sua culpa. Hone caluꝫ ꝓ canonē. xxiij. q. iij. dilplicet. vbi figs ad iudicē ducī se de equo pjciat ⁊ ledat sibi soli imputet. Idem ꝓ decre. ꝫ. e. li. de ꝓbē. si clericus. vbi clericus q negligit petere ꝓbēdaꝫ sibi debitā cū vacat sibi iputare dꝫ nō sequēti ei pectanti ad idē. ff. ꝓ socio l. cū duo ob. §. fi. ⁊. l. seqn ti. vbi socius oiuꝫ bonoꝝ

OAmnum[a] qđ gs sua culpa sentit: sibi debet: nō alij imputari. Idez.

OIfamibus[b] porte nō pateāt dignitatū. Idem:

OErtuꝫ[c] ē q̄ is cōmittit i legem qui legis verba complectens contra legis nititur voluntatem. Idem:

OA ta[d] rome apud sanctum petrum quinto[e] nonas martij pontificatus[f]

dānatus ex ℞cu ob ꝛtumaciā suā: vel ex maleficio. puta furto vel simonia nō recupat qđ a socio: ꝙcoꝛ. l. di. sepe. ⁊. c. bi qui de homi. c. vl. ⁊. ff. ad. l. aql sꝛputatoꝛ. Itē ꝓcuratoꝛ penā quā suo delicto ꝑsit: tit a dño recupat. ff. de ꝓcu. qui ꝓpo. §. idez econtra. ad idem. C. ō euic. l. emptoꝛ fundi. vbi dicitur: ꝙ si emptoꝛ in iudicio nō fuit re euicta ō euictione non agit ō vendi toꝛem qꝛ culpa sua res euicta videtur.

b IIfamibus. Ꝓpo. casum ꝓ canonē. lxxxj. di. tantis, daniel ō er. pla. iter dilectos. Et dicit ler negꝫ famosis ⁊ notatis: ⁊ quos sceluꝫ ⁊ vite turpitudo ingnat: ⁊ quos ifamia ab honestoꝝ cetu segregat: dignitatis porte patebunt. C. ō digni. Lij li. xij. ad idez. xxxiij. di. laici. vbi dī q̄ opinio ordinandi vacillare nō dꝫ de testi. c. vl. ō accu. oipotens. C. de ifa. l. vna. De ifamia aūt qđ sit ⁊ quō ꝓbitur: ⁊ ō multiplici ipsius genere: dic vt no. iij. q. vij. §. tria. ℞. porro ifamia. Et qđ dicit regula ō dignitatibus itelligas ecclīasticis ⁊ secularib. ifamis. n. iudex eē nō pōt. iij. q. vij. ifamis. bñ tñ pōt arbiter eē. ff. de arbi. l. pedius. iij. q. vij. §. tria ver. cognitoꝛes. An ꝓcuratoꝛ possit eē queras no. di. accedēs. iij. q. vij. ifamis. ⁊. q. ⁊. c. vlti. ⁊ ō iur. ca lū. imperatoꝛ in vlt. gl. ⁊ insti. ō excep. §. vlti.

c OErtū ē. Ꝓpo. ca. xiij. q. iij. plerīqꝫ. ꝫ. e. li. ō elec. auaritie. ff. ad vell. q̄uis. §. si cū essez. ꝙcoꝛ. j. q. j. sūt nōnulli. ō simo. in tantū. de emp. ⁊ ven. ad nr̄am. ꝫ. e. li. de elec. ꝙmissa. §. porro ō imu ec. clicis. ⁊. c. vl. ff. ō. legib. l. fraus. C. de legi. l. nō dubiū vbi sunt hec ꝟba. Circa hāc aūt regulā nō īsisto. ꝑsequere. n. eam vt no. xiij. q. in plerīqꝫ. ber. ō pul. quanto ac. ff. ō legi. l. ℞ legem. Et facit qđ diri. ꝫ. cum quid vna.

d OTata rome apud sanctum petrum. Nota. ar. q̄ tabellio in instrō ōbet scribere locum initi ℞ctus: ⁊ ō hoc diri ꝫ. eo. li. de re iudi. abbate sane ad fi. io. an.

e ¶ Quinto nonas martij. i. tertia die intrante martio. Scire debes q̄ mensis diuiditur ꝑ calendas nonas ⁊ idus. Et dicūtur calende a calo. i. voco: quia tunc fiebat vocatio ad nundinas: ⁊ iste nundine fiebant in quinto die vel septimo mensis vt ꝑz in calendario. vnde in ꝓma die mensis dī calendis: in secundo dī quarto nonas interdum serto nonas: qꝛ sunt quidā menses qui habent ser nonas. alij iiij. tm: ⁊ hi qui habent vj. sunt. iiij. tantum. s. Martius Maius Julius october. Unde ℣sus. Ser nouas mains, october iulius ⁊ mars. Quattuoꝛ at reliq tenet idus quilibet octo. In martio igitur ꝓma die dicimus calendis. Secunda. vj. nonas. i. sexto die ante nonas. In tertio. v. nonas i. quinta die ante nonas: ⁊ sic deinceps. Septima die dicebamus nonis quia eodem die erāt nūdine. Si vo mēsis hēbat. iiij. nonas tñ secunda die dicebamus quarto nonas. v. die dicebamus nonas: qꝛ eadez erant nundine. Post has nonas siue essent quinto siue in septimo die ꝫm diuersitatem mensium quā. s. posui. denominabamus dies ab idus. Idus aūt interꝓtat diuisio qꝛ tūc diuidebant nundi-

ne Et qꝛ idus semp erat. viij. die pō nonas qꝛ q̄libz mēse ꝑ. vij. dies durabāt nūdine iō statiz pō nonas siue v. siue septimo die dicebaf. viij. idus. i. octauo die aū idus sō sequēti die dicebaf. vij. idō. i. septia die aū idō sequēti. vj. idō ⁊ sic ō singul. Tertiadecia die cū mēsis habet. iiij. nonas tm. vel quita decima cuꝫ habz vj. dicimus idus qꝛ tūc diuidebātur nundine de inde denominabamus per calēdas: vt si mensis hz. xxx. die. ⁊. iiij. nonas tantum. si cut ianuarius pō idus dicim. xix. calendas ⁊ demū xviij. ⁊ demum. xvij. die vsqꝫ ad calendas. i. octauo die ante calendas. Cum ergo dicimus. xv. calendas martij. idem est dicere. xv. die ante calendas martij. i. xiij. die exeunte februario: ⁊ sic de singulis Si aūt mensis hz. xxx. dies pō idus dicim. xviij. calēdas: ⁊ demū xvij. ⁊ sic de singulis vsqꝫ ad finē. Si mēsis hz. xxviij. vt februarius tūc post idus sequenti die dicimus statim xvj. calendas. Si ꝓo mēsis hz. xxx. dies ⁊ vj. nonas vt martius: tunc post idus sequenti die dicimus xvij. calendas: ⁊ sic de singulis vsqꝫ ad calēdas: ⁊ cuꝫ dicimus. xvij. calendas aprilis. i. xvij. ante calendas idest. xv. exeunte martio. Idem in alijs. ¶Mensis aūt quot dies habent nota ꝑ hos versus.

Junius aprilis septēqꝫ nouēqꝫ tricenos.
Plus. n. reliqui: sed habet februs octo vicenos.
Lui si bisertus fuerit superaditur vnus.

f ¶ Pōtificatus. Scire debes q̄ romanus pōtifex ex sola electione facta a duabus partibus cardinalium vocem habentium: de quo dic. vt. ꝫ. eo. li. de elec. vbi periculum. ꝑsulatū assumit. ꝫ. de elec. ℞ de vitanda. Sꝫ consuetudo ē romanoꝝ pontificum: q̄ potius eoꝝ solito vsu q̄z iure roboꝛatur: q̄ post electionem ante ꝙsecrationē ⁊ coꝛonationē nō scribūt pōtificatū i data: ℞ pdic. decre. ℞. ꝫ. de elec. dicat romanus pontifex hēatur: q a duab. ptibus ⁊ c. In quantū dicit pōtifex videt: qđ tūc potificatus scribere possit: tñ ꝑ illa cō suetudine facit. l. C. de q̄dri. pscrip. l. vl. i fi. ibi ex quo imperiales suscepimus insulas. vnde ⁊ dies coꝛonationis dī oꝛtus ꝑij: sic pōt itelligi. C. de ser. l. vl. nec dī iperatoꝛ: nisi coꝛona suscepta. ff. de testa. mi l. aūpe. nec archiepus nisi recepto pallio. ꝫ. de vsu pal. nisi ad idē. C. li. xij. de decur. l. j. ff. de re mi. l. er eo. i aūc. de cō sul. in fi. col. v. ℞ tunc ante ꝙfirmationē scribūt añ datam: locum ⁊ diē ponēdo: data suscepti a nobis apostolatus officij. ⁊ tūc etiā nō scribūt se simplr epos sꝫ sic scribūt: talis pone Bonifacius electus epus Itē tūc ñ bullāt bulla integra: ℞ tūc ꝑtis siquas lras cō cedūt ponūt mediā bullā. i. illaꝫ partem que dꝫ capita sculpta: ⁊ ex alio latere quo ponitur nomen plana ē bulla sine nose. Post coꝛonationē aūt scribunt pontificatū i data. vnde qđ pus scribebant. data suscepti a nobis apostolatus officij: scribūt. data pōtificat nostri. Itē vocāt se simplr epos ⁊ dāt bullā cuꝫ nose sue Et sē h bñ notāda: qꝛ iā vidi i q̄dā eccla cathedrali h vicina cui nomē fileo seōz expectātez ex h erroꝛe i assecutōe pbēde pmo pserri. Et hoc mō Bonifacius fuit elect ⁹ die. ij. exēte decēbꝛi coꝛonatus ⁊ ꝙsecut ⁹ fuit

die.xviij.Januarij.Habebat vnus expectans eius auctoritate litteras cū tali data:data.iiij.calendas Januarij pontificatus nostri anno.iij.Aliꝰ expectans eadē auctoritate in eadem ecclesia habebat litteras huius date: data nonas aprilis pōtificatus nostri anno.iij.ꝛ hē dicēt data.v.
die aprilꝭ:ꝛ supiō
data.iiij.exeūte ō **nostri anno[a] quarto.**
cēbri:vt.s.diri.p
xia gl.vacabat p
bēda in illa ecclesia:ꝛ querebat cui deberetur:ꝛ error peritorum huius iuris hunc modum ignorantiuꝫ pronunciatum ꝛ obtentum fuit illum qui habebat datam sub.iij.die exeūte decēbri priorem esse debere preferri:quia considerabant dicti iurisperiti q̄ siue annꝰ inciperet a promotione romani pontificis que fuerat vt prediui die secunda exeūte decēbri:siue a natiuitate ommodo ille erat primus:ꝛ verum dicebant illo mō computando sed quia annus pontificatu sicipit a consecratiōe ꝛ coronatione non ab electione: vt.s.dixi: q̄ coronatio vt prediri fuerat.xviij.die ianuarij:ideo male fuit obtentuꝫ:ꝛ huius rei errore fuit posterior priori prelatus:quia certuꝫ est q̄ exquo annos pontificatꝰ bonifacij incipiebat vt p̄diri:q̄ is qui nonas aprilꝭ.i. quinto die aprilis habuit gratiam precedebat in gratia.illum qui habebat datam sub tertio die exeūte decembri.i.iiij.calendas Januarij eodem anno fore i nouem mensibus vt clare patet computanti. Semper ergo iurisperiti qui pronunciare habent super posteritate ꝛ prioritate impetrantium aduertere debent diem pontificatus,i.coronatiōis vt recte pronūcient:ꝛ idē in silibus casibus:ꝛ hoc alias vt diri iure non bñ probatur q̄ de causa vt talis error ab eis euitetur hoc hic scripsi quod alias scriptum non reperi.

a ¶ Anno quarto. Fuit hec data ꝛ iste annus pontificatus sui currentibus annis dominicis.M.cc.xcviij. Quero autem quando inceperunt ligare noue constitutiones huius.vi.li.de his loquor que,sunt iuris noui promulgatoꝛie:non declaratoꝛie veteris iuris:Et videtur q̄ tempore huius publicatiōis post duos menses:in auc̄ vt facte no.constitutiones in rubro ꝛ nigro circa p̄n.§. vt autem apertius.ꝛ hoc tenet ber.ʒ.co.in proemio.in fi.iij.glo,ꝛ.s.de consti.c.ij.ꝛ facit quod no.depostu.prela.c.j.cum enim id sit i iure ciuili exp̄ssum:ꝛ nostro iure contrarium exp̄sse non sit cautum ergo illud ius seruabimus:ꝛ ideo secunduꝫ hoc finiꝫ duobus mensibus.s.iij.die intrante maio eodem anno inceperunt ligare. Item ꝛ nostro videtur iure roboratum.s.ne cle.vl'mo c.vl.ꝛ.s.de sen.ex.nouerint.ꝛ.s.e.li.de qces.p̄ben.quia cunctis circa p̄n.ꝛ in his oībus. De hoc tamē videtur tenere Jo.lxxij.dī proposuisti.in glo.ex hoc q̄ secundum canones ligat constituto post.vj.mense alleg at.xviij.dis.c.vl.quod de,constitutione principis non loquitur.ſz q̄ illud tempus duorum mensium non sit tempus ordinariorum: videtur probari.s.de pe.ꝛ re. cum infirmitas.vbi constitutio principis non ligat:nisi exquo per prelatos fuerit publicata:ad idem.s.e.li.de p̄ben.cum singula.vbi datur vnus mensis a tempore noticie:ad idem in auc̄.vti priuatis do.sacra mi.nō fi.circa fi.colla.v.vbi dantur tres menses: ꝛ in auc̄.vt neq̄ miles neq̄ federatus.§.si igitur.colla.ix.vbi dantur.xxx.dies tm̄. Dicit accur.q̄ in predictis.l.dicitur esse speciale:ꝛ idem de supradictis decre.est dicenduꝫ

fateor:enim q̄ lz constitutio principis ligeꝫ post duos menses:ꝛ vt.s.diri: id locum habet:cum in ipsa constitutione aliud non cauetur:nec tempus adꝺicitur: illud enim seruanduꝫ est:ꝛ intelliguntur sic contraria vtruſq̄ iuris. De hoc habui questionem de facto a principio huius libri:ꝛ dicebant contra me quidam aduocati:q̄ constitutiones huius li. non ligabant: nisi exquo iste liber ē publicatus bonoñ.vt sic ignorantes non ligarent per.c.proposuisti.lxxxij.di.ꝛ.xxxij.q.iij. dicit sara.ꝛ ego contra eos dicens q̄ secundum dictum ipsorum in ciuitatibus in quibus non viget studium ꝛ ad quas liber iste directus non fuit:adhuc constitutiones huius libri non ligarent:quod esset absurdum. Satis ergo probabili ratione id tenendum videtur:quod.s.diri ꝛ audiui etiam tempore nicolai.iij.cassatam electionem cuiusdam episcopi:quia non seruauerat decr.cupientes.s.e.li.de elec.que tamem ante duos menses solūmodo fuerat publicata. An autem cōstitutio respiciat pendentia:diri.s.e.li. de elec.licet canō. Que his scriptis superflua defectuosa vel falsa reddenda supplenda ꝛ corrigenda se offerunt:in quibus aliqualiter excusari mere or:quia corrigi sum paratus ñ quia exquo scribere cepi singulis quas diebus binis lectionib⁹ ꝛ alijs preter lecturam ne uitabilibus negocijs implicatus:singula poderare nō potui: tum quia domini mei superius iam dicti mandato ꝛ studentium deuictus instantia ea non meo velle librata publicare cōpellor:quinimo etiaꝫ ex falsis scriptis secunduꝫ philosophū j.metaphysice commendabor: quia per ipsa veritatis inuestigande materiam alijs preparaui. Suscipiant igitur istud studentes minute scientie labores meos reminiscētes: q̄ vidua que obtulit duo sola minuta:propter sui affectum larga plus omnibus dicitur obtulisse:marci.xij.xxiij.q.j.odi.de.pe.dis. j.versus.fi.nam.si deus dederit maiores ꝛ summe vtiles eis in posteruꝫ labores meos offerā:iā lz nouiē ichoatos. Jo.an.

Liber sextus decretaliū vna cum apparatu domini. Joannis andree accuratissime castigatus feliciter explicit. Venetijs impressus opera atq̄ impensa Thome de Blauis de Alexādria Anno salutis christiane M.cccc.lxxxix.die.xiij.aug.

Hain 3615.
GW 4883.

a
Prima alba.
Circa lecturam.
iiij.
vide hoc.
b
questiones
restringi ca
res: per
cause auctoritate
c
tis ad
sicut de
non teneantur
ecclesie
d
annum a sibi
vacationibus
& munimentis
nimis esse.
e
sufficere de eisdem
electionibus cele
sum renuncia
Cum expe
f
tacite vel
Ceterū si
firmitatis &
nullus.
g
priuilegi
cum a
ris: si tamen
merito tali
b
laboribus &
to cōmode
Quāuis pa
postea tū
i
Contrahentes vero
de illis excep.
k
De iure recusēt
Anno. iiij.
ab eo vole
cū suis finibus
l
pretermittat: &
rit reuocari
trahentes se
animarum
m
concessa impe
sibi huiusmodi
aliam expecta
mori cōtingat
n
executoris in
Auctoritate mar
dictorum pre
nibus perpetuis
o
In aliis
dinis aut
monialium
alteri eccle
p
plebanie sub
tes pro eis
Postq; coram
Super eo
q
eorundem: ac
trorals &
Usurarum
eis absentibus
r
iurisditionem
potes per
illa non
indulgebitur
s
vno interdicto
uendi nequeunt
tribuuntur si
stum & cui
t
Quod semel
Idem
Non licet
quod est minus

